

**ÚRSKURÐUR ENDURUPPTÖKUNEFNDAR
Í MÁLI NR. 7/2014**

**Beiðni
Erlu Bolladóttur
um endurupptöku
hæstaréttarmáls nr. 214/1978:**

**Ákærvaldið
gegn
Kristjáni Viðari Viðarssyni,
Sævari Marinó Ciesielski,
Tryggva Rúnari Leifssyni,
Alberti Klahn Skaftasyni,
Erlu Bolladóttur og
Guðjóni Skarphéðinssyni**

24. FEBRÚAR 2017

I. Beiðni um endurupptöku.....	1
II. Málsatvik	2
III. Framlögð gögn	860
IV. Grundvöllur beiðni	864
V. Viðhorf gagnaðila.....	876
VI. Athugasemdir endurupptökubeiðanda	901
VII. Grundvöllur niðurstöðu	936
VII.1 Almennt um skilyrði fyrir endurupptöku máls sem dæmt hefur verið í Hæstarétti.....	936
VII.2 Almennt um réttaráhrif dóma í sakamálum og endurupptöku dóma....	937
VII.3 Almennt um endurupptökuheimildir í a–d-liðum 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála.....	938
VII.3.1 Um a-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála	938
VII.3.2 Um b-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála	940
VII.3.3 Um c-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála	940
VII.3.4 Um d-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála	941
VII.3.5 Almennt um samspil endurupptökuheimildar í c-lið við endurupptökuheimildir í a- og d-liðum	948
VII.4 Þýðing mannréttindaákvæða við úrlausn um endurupptöku	949
VII.5 Um sönnunarmat.....	956
VII.5.1 Almennt um sönnunargildi játninga við lögreglurannsókn og fyrir dómi og um afturhvarf frá játningum	957
VII.5.2 Atriði sem hafa áhrif á mat á sönnunargildi framburða í málinu ...	960
VII.5.2.a Persónulegir þættir er varða dómfelldu.....	961
VII.5.2.b Aðstæður dómfelldu.....	965
VII.5.2.c Lyfjagjöf dómfelldu	970
VII.5.2.d Rannsóknar- og yfirheyrsluáðferðir.....	972
VII.5.2.d.1 Samprófanir á rannsóknarstigi	973
VII.5.2.d.2 Umbun til dómfelldu í tengslum við framgang rannsóknar	976
VII.5.2.d.3 Framkvæmd yfirheyrslna	979
VII.5.2.d.4 Aðkoma Karls Schütz að rannsókn sakamála.....	983

VII.5.3 Meðferð dómstóla	986
VII.6 Um staflíði a–d 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála	992
VII.6.1 Greining á nýjum gögnum	992
VII.6.2 Greining á því hvort sönnunargögn hafi verið rangt metin	1009
VIII. Niðurstaða.....	1031
VIII.1 Grunnforsendur endurupptökunefndar	1031
VIII.2 Umfjöllun um röksemdir endurupptökubeiðanda og mat á því hvort skilyrðum til endurupptöku teljist fullnægt	1033
VIII.3 Samantekt niðurstöðu	1039
ÚRSKURÐARORÐ	1040

Hinn 24. febrúar 2017 var á fundi endurupptökunefndar tekið fyrir mál nr. 7/2014:

Beiðni um endurupptöku
hæstaréttarmáls nr. 214/1978:

Ákærvaldið

gegn

Kristjáni Viðari Viðarssyni,

Sævari Marinó Ciesielski,

Tryggva Rúnari Leifssyni,

Alberti Klahn Skaftasyni,

Erlu Bolladóttur og

Guðjóni Skarphéðinssyni

og kveðinn upp svohljóðandi

ÚRSKURÐUR:

I. Beiðni um endurupptöku

1. Með erindi dagsettu 26. júní 2014 fór Ragnar Aðalsteinsson hæstaréttarlögmaður þess á leit fyrir hönd Erlu Bolladóttur að mál nr. 214/1978, sem dæmt var í Hæstarétti Íslands 22. febrúar 1980, yrði endurupptekið. Með bréfi, dagsettu 1. október 2014, lýsti ríkissaksóknari yfir vanhæfi sínu til að veita endurupptökunefnd umsögn um viðhorf sitt til endurupptökubeiðni endurupptökubeiðanda með vísan til 1. mgr. 26. gr. og g-liðar 1. mgr. 6. gr. laga nr. 88/2008, um meðferð sakamála. Davíð Þór Björgvinsson var settur ríkissaksóknari 3. október 2014 til að gefa endurupptökunefnd umsögn um viðhorf embættisins til endurupptökubeiðni endurupptökubeiðanda. Með bréfi, dagsettu 1. júní 2015, lét settur ríkissaksóknari umsögn í té. Með bréfi, dagsettu 30. september 2015, bárust athugasemdir endurupptökubeiðanda við umsögn ríkissaksóknara. Málsaðilum, settum ríkissaksóknara og talsmönnum endurupptökubeiðanda var gefinn kostur á að tjá sig munnlega um beiðnina fyrir nefndinni og var fundur haldinn með aðilum málsins 5. september 2016.
2. Að beiðni endurupptökubeiðanda var Ragnar Aðalsteinsson hæstaréttarlögmaður skipaður talsmaður endurupptökubeiðanda samkvæmt 1. mgr. 213. gr. laga um meðferð sakamála. Jafnframt hefur endurupptökubeiðandi óskað þess að kostnaður

vegna endurupptökumáls þessa verði greiddur úr ríkissjóði, samanber 4. mgr. 214. gr. laga um meðferð sakamála.

3. Með vísan til 34. gr. laga nr. 15/1998 um dómstóla, samanber 2. gr. laga nr. 15/2013, fjallar endurupptökunefnd um beiðni þessa. Í máli þessu skipa nefndina Björn L. Bergsson, Ásgerður Ragnarsdóttir og Sigurður Tómas Magnússon. Úrskurður þessi er uppbyggður á þann hátt að fyrst eru rakin í tímaröð málsatvik, framvinda rannsóknar og dómsmeðferðar sem og þau atvik sem gerst hafa í tengslum við fyrri úrlausnir beiðna um endurupptöku málsins. Vegna umfangs málsins er vitnað til gagna endurupptökumálsins í neðanmálgreinum í umfjöllun um málsatvik. Auk þess er í niðurstöðuköflum vitnað til málgreina í kafla II um málsatvik auk fræðitulvitnana.

II. Málsatvik

4. Með dómi Hæstaréttar í máli nr. 214/1978, uppkveðnum 22. febrúar 1980, var endurupptökubeiðandi, Erla Bolladóttir, sakfelld fyrir rangar sakargiftir, samanber 1. mgr. 148. gr. almennra hegningarlaga, samanber 15. gr. laga nr. 101/1976, samanber 2. gr. almennra hegningarlaga. Endurupptökubeiðandi var dæmd fyrir að hafa á árinu 1976, ásamt öðrum, gerst sek um rangar sakargiftir með því að bera á fjóra nafngreinda menn, að þeir hefðu átt hlut að dauða Geirfinns Einarssonar sem hafi leitt til þess að mönnum þessum hafi verið gert að sæta langvinnu gæsluvarðhaldi í þágu rannsóknar málsins. Endurupptökubeiðandi var jafnframt dæmd fyrir fjársvik í andstöðu við 248. gr. almennra hegningarlaga auk brota gegn 154. og 157. gr. sömu laga. Endurupptökubeiðandi var á hinn bóginn sýknuð af ákæru fyrir eftirfarandi hlutdeild í manndrápi samkvæmt 211. gr., samanber 4. mgr. 22. gr. almennra hegningarlaga. Á þá heimfærslu féllst Hæstiréttur ekki heldur mat það svo að háttsemi sú sem endurupptökubeiðanda var gefin að sök undir 112. gr. almennra hegningarlaga og hún þarf af leiðandi sýknuð vegna stöðu hennar sem vandamanns Sævars Marinós Ciesielski í skilningi 3. mgr. sömu greinar.
5. Ekki er óskað endurupptöku dóms Hæstaréttar að því er tekur til fjársvika og tengdra brota og því ekki ástæða til að reifa þau nánar. Endurupptökubeiðandi var dæmd í þriggja ára fangelsi.
6. Að kvöldi laugardagsins 26. janúar 1974 fór Guðmundur Einarsson frá heimili sínu að Hraunprýði, Blesugróf í Reykjavík, til að sækja dansleik í Alþýðuhúsinu í Hafnarfirði ásamt tveimur félögum sínum. Sátu þeir saman að drykkju fram undir miðnætti í heimahúsi í Garðabæ, þá Garðahreppi, en héldu svo til Hafnarfjarðar á dansleikinn. Guðmundur varð viðskila við félag sína í Alþýðuhúsinu og þegar dansleiknum var lokið um klukkan 02:00 um nóttina urðu þeir hans hvergi varir og héldu þá hver sína leið.¹ Lýst var eftir Guðmundi um hádegi 28. janúar 1974 og hann beðinn um að hafa samband heim. Morguninn eftir tilkynnti faðir Guðmundar hvarf hans til lögreglu, en þá hafði enn ekkert til hans spurst.² Fyrir liggur afrit bókunar úr dagbók lögreglunnar í Hafnarfirði 29. janúar 1974, en þar segir orðrét: „Kl. 11:00 tilkynnti Njörður Snæhólm að auglýst verði eftir Guðmundi Einarssyni, Hraunprýði, Blesugróf, sem

¹ Bls. 5.

² Bls. 1.

ekki hefur sést síðan á laugardag, en þá var hann á dansleik í Alþýðuhúsinu í Hafnarfirði.³ Í kjölfarið hófst rannsókn lögreglu og skipulögð leit að Guðmundi.

7. Eftir að lýst hafði verið eftir Guðmundi gaf [EJR] sig fram við lögreglu og kvaðst hafa verið á ferð um Strandgötu ásamt annarri stúlku aðfaranótt 27. janúar 1974. Þar hafi hún séð Guðmund á gangi með eldri pilti nálægt Bæjarbíó, en hún kvaðst kannast við Guðmund í sjón. Piltinum lýsti hún sem nokkuð ölvuðum, með dökkskollitað hár, jakkalausum og í gulri skyrtu. Hefðu þeir reynt að stöðva bíla en stúlkurnar ekki þorað að stöðva fyrir þeim vegna sláttar í piltinum í gulu skyrtunni.⁴ Tvö önnur vitni gáfu sig fram við lögreglu sem kváðust hafa séð Guðmund á gangi þessa nótt. [SRV] og [SKK] kváðust hafa séð Guðmund á Reykjavíkurveginum til móts við frystihúsið. Sögðu þeir hann hafa verið ölvaðan og einan á ferð. Hann hafi baðað út höndum og reynt að stöðva bifreiðar. Hafi hann gengið í veg fyrir bíl þeirra og við það fallið í götuna. Skömmu síðar óku þeir til baka sömu leið en sáu þá Guðmund hvergi.⁵
8. Lögreglan lýsti eftir piltinum í gulu skyrtunni í útvarps- og prentmiðlum 30. janúar 1974. Leitarflokkar leituðu í Hafnarfirði og nágrenni og einnig í Garðahreppi, Kópavogi og nágrenni með það í huga að Guðmundur kynni að hafa ætlað að ganga heim til sín að dansleiknum loknum.⁶ Þá var einnig leitað úr lofti með aðstoð þyrilu frá Landhelgisgæslunni og Slysavarnarfélagi Íslands. Leitin að Guðmundi reyndist erfið vegna mikilla snjólaga og bar engan árangur. Síðasta skipulagða leit lögreglu að Guðmundi var gerð 3. febrúar 1974.⁷
9. Á þessum tíma hafði lögreglan í Reykjavík þau Sævar Marinó Ciesielski, Kristján Viðar Viðarsson, Albert Klahn Skaftason og Erlu Bolladóttur grunuð um fíkniefnamisferli. Fyrir liggur að Sævar hafi haldið utan til Amsterdam og Kaupmannahafnar laugardaginn 19. janúar 1974 og komið heim miðvikudaginn 23. janúar sama ár.⁸ Með Sævari í för var [ViG] sem kvaðst hafa ekið Sævari að Hamarsbraut 11, kvöldið sem þeir komu heim. Þá kvaðst [ViG] hafa ekið Sævari nokkuð oft fyrstu dagana eftir heimkomuna, meðal annars tvö skipti með matvæli að Gljúfurárholti í Ölfusi, skammt austan við Hveragerði.⁹
10. Þriðjudaginn 29. janúar 1974 barst lögreglunni upplýsingar um að Sævar Marinó Ciesielski stæði í sölu og dreifingu ólöglegra fíkniefna. Af því tilefni og með vísan til þess að Sævar var nýkominn erlendis frá hóf lögregla eftirlit með ferðum og gerðum Sævars og vaktaði hann að mestu óslitið frá 30. janúar til og með 1. febrúar 1974.¹⁰ Fyrir liggur afrit af bókunum úr dagbók lögreglunnar í Hafnarfirði miðvikudaginn 30. janúar 1974. Orðrétt var bókað: „Kl. 21:10 bað Þorsteinn lögr.m. í R-vík. s. 10205 um að fylgst verði með hvort kæmi að Hamarsbraut 11 lítill maður í leðurjakka, síðhærður. Hann komst í bifreið í R-vík, og er talið að hann fari þangað eða jafnvel

³ Bls. 8_A.

⁴ Bls. 7.

⁵ Bls. 13–14.

⁶ Bls. 12.

⁷ Bls. 17.

⁸ Bls. 23.

⁹ Bls. 31.

¹⁰ Bls. 18.

austur fyrir fjall. Nr. 2 og 23 fóru að fylgjast með húsinu. [...] Kl. 21:50 komu nr. 3 og 25 inn. Urðu ekki varir við manninn.¹¹ Föstudaginn 1. febrúar 1974 var bókað í dagbók lögreglunnar í Hafnarfirði: „Kl. 11:30 hringdi Snorri Sigurjónsson í fíkniefnadeild í R-vík og bað um að farið væri að Hamarsbraut 11 Hf. og að Sævar Marinó Ciesielski Michaelsson yrði tekinn ef hann sæist koma út úr húsinu, en prufa á að hringja í hann og reyna að fá hann út. Nr. 10 og 20 fóru á staðinn á G-558. Þar svaraði enginn.“¹² Sævar var svo að endingu handtekinn vegna gruns um fíkniefnamisferli sunnudaginn 4. febrúar 1974 að Hamarsbraut 11 og í kjölfarið úrskurðaður í 20 daga gæsluvarðhald.¹³ Daginn eftir hóf lögregla leit að Kristjáni Viðari Viðarssyni og Alberti Klahn Skaftasyni í tengslum við sömu rannsókn.¹⁴ Höfðu þeir ráðið sig til vinnu við uppskipun í Vestmannaeyjum og haldið þangað sunnudaginn 4. febrúar 1974.¹⁵ Erla Bolladóttir gaf skýrslu hjá lögreglu 7. febrúar 1974 vegna rannsóknar á ætluðu fíkniefnamisferli Sævars. Þar greindi hún frá því að Sævar hafi komið til sín fyrst eftir langan tíma sunnudaginn 27. janúar 1974 og nokkrum sinnum þá viku, það er 27. janúar til og með 3. febrúar 1974.¹⁶ Sævar hafi heimsótt sig reglulega en þó hafi fallið úr tímabil, einkum eftir síðastliðin áramót.¹⁷ Af sama tilefni gaf [AH] skýrslu fyrir dómi, 22. febrúar 1974, þar sem hann kvaðst hafa komið að minnsta kosti einu sinni á sólarhring á heimili Kristjáns Viðars að Grettisgötu 82, Reykjavík, á tveggja vikna tímabili í lok janúar og byrjun febrúarmánaðar 1974. Kvað hann Sævar hafa mjög vanið komur sínar þangað á tímabilinu og Albert Klahn jafnframt verið þar tíður gestur. Gerði hann grein fyrir fíkniefnaviðskiptum Sævars og Kristjáns Viðars sem hann hafi orðið vitni að að Grettisgötu 82. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Vitnið segir áður margnefnd viðskipti að Grettisgötu 82, hafa orðið á sunnudegi, og skömmu síðar kveðst vitni hafa fylgst með, er Sævar hóf að telja peninga. Vitni kveðst hafa með vissu séð, að upphæð var 95.000–100.000 ísl. kr., sennilega alveg um 97.000. Varðandi mánaðardag, kveðst vitni muna, að það hafi föstudaginn næsta, haldið norður á Hvammstanga. Telur vitni það hafa verið fyrsta föstudag í feb. en kveðst munu geta aflað um það staðfestingargagna.“¹⁸ Þá kom fyrir dóminn til skýrslugjafar [ViG], leigubifreiðastjóri og kvaðst vilja gera hreint fyrir sínum dyrum. Greindi hann frá ferð hans og Sævars til Amsterdam til hasskaupa. Kvaðst hann hafa komið heim 22. janúar 1974, en Sævar hafi komið daginn eftir, 23. janúar 1974. Var [ViG] í framhaldinu beðinn um að gera grein fyrir akstri sínum með Sævar eftir heimkomuna og skýrði hann frá því að 25. janúar 1974 hafi hann ekið Sævari að Gljúfurárholti í Ölfusi. Orðrétt var bókað: „Sævar var einn, og hafði með sér mat, enda ætlað að dvelja þarna. Þann 28. jan. kveðst kærði hafa keyrt Sævar öðru sinni að Gljúfurárholti. Í þeirri ferð hafi verið

¹¹ Bls. 8_A.

¹² Bls. 8_A.

¹³ Bls. 33_L.

¹⁴ Bls. 25.

¹⁵ Bls. 26.

¹⁶ Bls. 22.

¹⁷ Bls. 33-B.

¹⁸ Bls. 33_Ö.

með, Kristján Viðar Viðarsson.“ Fyrir liggur að Sævar var úrskurðaður í áframhaldandi 30 daga gæsluvarðhald 25. febrúar 1974.¹⁹

11. Fyrir liggur bréf ritað á bréfsefni VÓK-film, dagsett 26. ágúst 1974, frá [VK] til Sævars Ciesielski um endurgjaldslaust lán á kvikmyndataekjum til gerðar hálf tíma kvikmyndar í allt að einu ári. Í bréfinu voru kvikmyndataekin upptalin og fram kom að lánið væri háð tækjabörf [VK] hverju sinni vegna þeirra verkefna sem hann væri að vinna að. Þá þyrfti Sævar að tryggja sig fyrir óvæntu tjóni.²⁰ Fyrir liggja kvittanir frá VÓK-film og VÓK-kvikmyndagerð fyrir láni á kvikmyndataekjum á tímabilinu annars vegar frá og með 22. október til og með 25. október 1974²¹ og hins vegar frá og með 27. október til og með 14. desember 1974.²² Efst í hægra horni á öllum kvittunum var Sævar Ciesielski tilgreindur viðskiptamaður. Á öllum kvittunum var tilgreint hvaða kvikmyndataeki Sævar hafi fengið að láni og hvenær dagsins hann hafi sótt tækin eða skilað þeim. Meðal gagnanna er kvittun sem nær yfir tímabilið frá og með sunnudeginum 17. nóvember 1974 til og með laugardeginum 23. nóvember 1974. Fram kom að Sævar hafi verið með Arriflex 16 mm ST kvikmyndavél að láni þessa daga. Fimmtudaginn 21. nóvember 1974, klukkan 15:00, var bókað um lán Sævars á Nagra tónupptökutæki.²³ Lán Sævars á kvikmyndataekjunum hafi verið óslitið til 3. desember 1974, en þann dag klukkan 21:00 skilaði hann Nagra tónupptökutækinu og fékk kapla og ljósabúnað að láni.²⁴ Kvikmyndavélinni, köplum og ljósabúnaðinum hafi hann skilað 11. desember 1974. Daginn eftir, 12. desember 1974, hafi hann fengið að láni kvikmyndavélina, Sound Seal, kapla og ljósabúnað.²⁵ Fyrir liggur sams konar kvittun frá VÓK-film fyrir tímabilið 30. mars til 5. apríl 1975, en þann dag er bókað að Sævar hafi skilað Arriflex 16 mm ST kvikmyndavél, Sound Seal, köplum og ljósabúnaði. Merkt var inn á kvittunina „114 dagar“ og neðst var handritaður dagafjöldinn sem Sævar hafði haft tækjabúnaðinn að láni.²⁶
12. Geirfinnur Einarsson, Brekkubraut 15, Keflavík, fór frá heimili sínu að kvöldi þriðjudagsins 19. nóvember 1974. Lýst var eftir Geirfinni í útvarpsmiðlum að morgni 21. nóvember, en þá hafði ekkert til hans spurst.²⁷ Um kvöldið fannst bifreið Geirfinns mannlús við verslunina Járn og Skip við Víkurbraut í Keflavík. Bifreiðin var tekin til tæknirannsóknar af lögreglu en ekkert kom í ljós sem gaf vísbendingar um afdrif Geirfinns.²⁸ Föstudaginn 22. nóvember 1974 var birt tilkynning frá lögreglunni í Keflavík þar sem greint var frá ákveðnum atriðum í sambandi við rannsókn á hvarfi Geirfinns. Í tilkynningunni sagði að Geirfinnur hafi farið frá heimili sínu í bifreið með kunningja sínum áleiðis að Hafnarbúðinni í Keflavík, en áður hafi Geirfinnur tjáð kunningja sínum að hann hafi mælt sér mót við ákveðinn aðila við Hafnarbúðina

¹⁹ Bls. 33_L–S.

²⁰ Bls. 33_AG.

²¹ Bls. 33_AH.

²² Bls. 33_AI–AL, 93_A, 167_A, 172_A.

²³ Bls. 33_AK.

²⁴ Bls. 167_A.

²⁵ Bls. 172_A.

²⁶ Bls. 207_B.

²⁷ Bls. 34.

²⁸ Bls. 35.

klukkan 22:00. Geirfinnur hafi lýst því yfir að hann ætlaði að fara einn síns liðs. Geirfinnur hafi farið úr bifreiðinni skammt frá Hafnarbúðinni og gengið áleiðis að mótsstaðnum. Geirfinnur hafi komið inn í Hafnarbúðina og dvalið þar stutta stund. Þá hafi hann farið fótgangandi heim til sín og komið þangað um klukkan 22:15. Rétt fyrir klukkan 22:30 hafi karlmaður hringt, Geirfinnur svarað og sagt: „Ég er búinn að koma.“ og litlu seinna: „Ég kem.“ Skömmu síðar hafi Geirfinnur farið frá heimili sínu og þá í bifreið sinni. Á sama tíma hafi maður komið inn í Hafnarbúðina, beðið þar stutta stund en fengið svo lánaðan síma og hringt stutt símtal. Maðurinn hafi svo greitt fyrir símtalið og farið út úr Hafnarbúðinni. Í tilkynningu lögreglunnar sagði að nákvæm lýsing á mannum lægi fyrir og þess óskað að hann hefði samband við lögreglustöðina í Keflavík. Loks óskaði lögregla eftir því að allir þeir sem kynnu að geta gefið einhverjar upplýsingar, svo og þeir aðilar sem voru í eða við Hafnarbúðina á þessum tíma, hefðu tafarlaust samband við lögregluna í Keflavík.²⁹

13. [ÞÓI], samstarfsmaður og kunningi Geirfinns, var yfirheyrður af lögreglu að kvöldi 22. nóvember 1974 um aðdragandann að hvarfi Geirfinns. [ÞÓI] kvaðst hafa komið að heimili Geirfinns laust fyrir klukkan 21:00 umrætt kvöld til að fá Geirfinn með sér í bíó. Geirfinnur hafi tjáð sér að hann gæti ekki farið þar sem hann þyrfti að fara dálítið. [ÞÓI] sagði þá hafa rætt ýmis vinnutengd málefni til að verða klukkan tíu, en þá hafi Geirfinnur spurt sig hvort hann vildi koma með. Hafi [ÞÓI] ekið honum áleiðis að Hafnarbúð, en Geirfinnur hafi sagst eiga stefnumót við einhvern í bifreið þar fyrir utan. [ÞÓI] kvað Geirfinn hafa haft orð á því að honum þætti þetta stefnumót dularfullt. Hann hafi átt að koma einn og fótgangandi. Hann hafi ekki vitað hver eða hverjir þetta væru. Þá hafi verið lögð áhersla á það við hann að enginn vissi um þetta. [ÞÓI] sagði Geirfinn hafa verið á báðum áttum hvort hann ætti að mæta og haft í flimtingum hvort hann hefði átt að mæta vopnaður. Virtist [ÞÓI] sem Geirfinnur teldi stefnumótið vera gabb. [ÞÓI] kvað Geirfinn hafa farið úr bifreiðinni nokkru áður en þeir komu í sjónmál við Hafnarbúðina. Hafi hann ekki séð til Geirfinns síðan en veitt því athygli að fyrir utan Hafnarbúðina hafi verið blá Volkswagen bifreið með logandi stöðuljós. Bókað var í skýrslu lögreglu að hugmynd [ÞÓI] um afdrif Geirfinns hafi verið sú að ef til vill hafi Geirfinnur farið í gleðskap með gömlum vinnufélögum. Var [ÞÓI] spurður út í atvik á dansleik í Klúbbnum sem hann sótti ásamt Geirfinni og [BM], sunnudagskvöldið 17. nóvember 1974. Kvaðst [ÞÓI] vita til þess að Geirfinnur hafi hitt þar fyrrverandi vinnufélaga sinn. Lýsti [ÞÓI] þeim manni sem meðalmanni á hæð, 25–30 ára, ljósskolhærðum og feitlögnum í andliti með hárvöxt að eyrnasneplum. Kvað [ÞÓI] að sér vitanlega hafi engir sérstakir atburðir orðið þetta kvöld.³⁰
14. [GSH], kunningi Geirfinns, var einn þeirra sem var yfirheyrður vegna rannsóknarinnar. Aðspurður kvaðst [GSH] hafa hitt Geirfinn sunnudaginn 17. nóvember 1974 á dansleik í Klúbbnum og rætt við hann á efstu hæð hússins í um það

²⁹ Bls. 36.

³⁰ Bls. 37–38.

bil fimm mínútur. Eftir á að hyggja hafi [GSH] fundist Geirfinnur kaldari í viðmóti heldur en hann hafi átt vanda til áður.³¹

15. Á forsíðu Vísis 23. nóvember 1974 var slegið upp fyrirögninni: „Hvarf eftir dularfullt stefnumót – engin skýring til á hvarfi mannsins í Keflavík“. Á baksíðu blaðsins var stutt viðtal við [PÓI] þar sem hann lýsti því yfir Geirfinnur hefði lítið sagt sér um stefnumótið í Hafnarbúð, en hann hefði haft það sem ástæðu fyrir því að geta ekki farið í bíó um kvöldið. [PÓI] kvaðst ekki hafa orðið var við neitt óeðlilegt í framkomu Geirfinns eða að hann hefði haft eitthvað sérstakt í huga. Þá kvaðst hann ekki hafa minnstu hugmynd um hvað hafi getað komið fyrir Geirfinn.³² Í sama blaði, undir fyrirögninni: „Dularfullt mannshvarf í Keflavík óupplýst“ var haft eftir Hauki Guðmundssyni, lögreglumanni hjá rannsóknarlögreglunni í Keflavík um aðdragandann að hvarfi Geirfinns. Sagði Haukur blaðamanni að hringt hefði verið í Geirfinn milli klukkan 18:00 og 21:00, 19. nóvember 1974, þegar kona hans var ekki heima. Upplýsti Haukur að í fyrri ferðinni í Hafnarbúðina hafi Geirfinnur keypt sígarettur, gengið um gólf nokkra stund og síðan haldið heim til sín. Þegar Geirfinnur hafi komið heim hafi síminn hringt og sonur Geirfinns svarað. Karlmannsrödd hafi spurt eftir Geirfinni. Þegar Geirfinnur hafi tekið símann hafi hann sagt: „Ég er búinn að koma.“ og svo: „Ég kem.“ Að símtalinu loknu hafi Geirfinnur ekið á brott í bifreið sinni. Haft var eftir Hauki að ekki væri talin ástæða til að gefa út lýsingu á manningum sem hafi fengið að hringja í Hafnarbúðinni en hann beðinn um að gefa sig fram. Þá sagði að ef Geirfinnur kæmi ekki í leitirnar fyrir dagrenningu 23. nóvember 1974 yrði hafin skipulögð leit á landi og í sjó.
16. Seinnipart sunnudagsins 24. nóvember var tekin skýrsla af [JGB], dyraverði í félagsheimilinu Festi í Grindavík. Lýsti hann því fyrir lögreglu hvar hann varð vitni að því að tveir menn tókust á og rifust á dansleik í Festi. Kvaðst [JGB] hafa heyrt þegar annar sagði ítrekað við hinn: „Þú drapst maðinn í Keflavík.“ Þegar [JGB] spurði maðinn hvort hann gerði sér grein fyrir því hvað hann væri að segja sagði [JGB] maðinn hafa sagt að hann væri ekki að bera neina lygi upp á hinn. Kvað hann hinn maðinn ekki hafa sagt orð allan tímann. Hann hafi verið með skolleitt hár, um 160–170 cm á hæð og eitthvað yfir tvítugu. Í skýrsluna er bókað að [JGB] hafi verið sýnd teikning sem lögreglan hafi látið gera og kvað [JGB] teikninguna vera keimlíka manni þeim sem orðin beindust að.³³
17. Þriðjudaginn 26. nóvember 1974 birtu allir helstu prentmiðlar fréttir af gangi rannsóknar á hvarfi Geirfinns. Tíminn sló upp frétt á forsíðu sinni með yfirskriftinni: „Afbrot að baki mannshvarfinu í Keflavík?“. Þar kom fram að frá því á laugardag hafi verið leitað skipulega að Geirfinni á afmörkuðum svæðum og höfnin slædd. Haft var eftir Hauki Guðmundssyni lögreglumanni að mjög nákvæm lýsing lægi fyrir af manningum sem hafi komið í Hafnarbúðina og fengið afnot af símanum. Teikningin yrði fengin fjölmiðlum í hendur ef maðurinn gæfi sig ekki fram að sjálfsdáðum. Upplýsti Haukur jafnframt um að unnið væri að gerð leirmyndar af manningum. Þá

³¹ Bls. 55.

³² Bls. 39.

³³ Bls. 41.

kvað hann lögregluna hafa rannsakað feril Geirfinns mjög nákvæmlega og ekkert hafa komið fram sem skýrt gæti hvarf hans.³⁴ Í Morgunblaðinu birtist grein um sama efni, unnin eftir samtali blaðamanns við Hauk Guðmundsson og Valtý Sigurðsson, löglærðan fulltrúa. Haft var eftir þeim að unnið væri að rannsókn málsins sem hugsanlegs morðmáls og höfuðáhersla lögð á að finna manninn sem hringdi úr Hafnarbúðinni. Lýstu þeir Haukur og Valtýr því yfir að þeir myndu finna manninn, á því léki ekki nokkur vafi, eingöngu væri um tímaspursmál að ræða.³⁵ Í kvöldfréttum sjónvarps var svo birt mynd af leirstyttu sem hafði verið mótuð að fyrirsögn sjónarvotta af manni þeim sem hafi komið í Hafnarbúðina í Keflavík að kvöldi 19. nóvember 1974. Var maðurinn sagður rúmlega meðalmaður á hæð, ljós yfirlitum, grófur í andliti og með skollitað hár niður fyrir eyru og ennistopp.³⁶ Strax að loknum sjónvarpsfréttum hafi lögreglu farið að berast ábendingar um hvern gæti verið að ræða. Mynd af leirstyttunni var birt í dagblöðunum daginn eftir. Í frétt í Vísi 27. nóvember sagði að afgreiðslukonurnar í Hafnarbúðinni hafi ekki verið nægilega ánægðar með teikningu sem hafi verið gerð. Töldu þær teikninguna ekki sýna manninn nægilega vel eins og þær myndu eftir honum, en leirstyttuna hafi þær verið ánægðari með.

18. Haukur Guðmundsson lögreglumaður vann samantektarskýrslu til lögreglustjórans í Keflavík um helstu aðgerðir í tengslum við rannsókn á hvarfi Geirfinns. Skýrslan er ódagsett en eina heimildin um téðar rannsóknaraðgerðir. Í upphafi skýrslunnar kemur fram að [EBSk], vinnuveitandi Geirfinns, hafi tilkynnt um hvarf hans klukkan 09:00 að morgni fimmtudagsins 21. nóvember 1974. Þá segir að í tilefni af framburði [ÞÓI] um bláa Volkswagen bifreið fyrir utan Hafnarbúðina, hafi rannsóknarlögreglan í Keflavík gert athugun á því hver hafi verið þar á ferð og það reynst vera [HM], skipstjóri í Keflavík, sem hafi stöðvað bifreið sína fyrir utan Hafnarbúðina í skamma stund meðan hann keypti sér sígarettur. Þá kom fram í skýrslunni að lögregla hafi átt samtali við [GSig], eiginkonu Geirfinns Einarssonar, daginn sem tilkynnt var um hvarf hans. Kvaðst [GSig] hafa komið heim laust eftir klukkan 18:00 þriðjudaginn 19. nóvember 1974, en þá hafi Geirfinnur verið einn heima. Þegar [GSig] hafi verið að ljúka við uppvaskið um klukkan 19:30 kvað hún Geirfinn hafa komið skyndilega fram og sagt: „hvað er að?“. [GSig] hafi þá sagt að ekkert væri að og hann þá spurt: „Varstu ekki að öskra eða mér heyrðist þú öskra eins og verið væri að drepa þig.“ Kvað [GSig] að hvorki útvarp né sjónvarp hafi verið í gangi í íbúðinni. Hafi þau bæði farið út og aðgætt hvort hljóðið hafi getað borist þaðan, en ekkert hafi heyrst. Geirfinnur hafi þá ekkert aðhafst frekar. [GSig] hafi þá farið í heimsókn til vinkonu sinnar, [SJT], en Geirfinnur hafi sagst ætla að leggjast fyrir og lesa. Þegar [GSig] hafi komið aftur heim um klukkan 21:30 hafi [ÞÓI] verið kominn í heimsókn. Hafi þeir tveir farið um klukkan 22:00 og [GSig] þá beðið Geirfinn um að kaupa fyrir sig sígarettur. Hafi henni skilst á Geirfinni að hann ætlaði aðeins að skreppa út í stutta stund. Geirfinnur hafi síðan komið til baka eftir um 15 til 20 mínútur, dvalið heima í nokkrar mínútur en þá hafi síminn hringt. Sonur þeirra hjóna, [SJGe], hafi svarað og hafi þá

³⁴ Bls. 57–58.

³⁵ Bls. 59.

³⁶ Bls. 61_C–D.

karlmannsrödd spurt hvort Geirfinnur væri heima. Kvaðst [GSig] hafa heyrt Geirfinn tala stutt í símann. Hann hafi svo farið út aftur og síðan þá hafi ekkert til hans spurst. Aðspurð um símanúmer þeirra hafi [GSig] sagt þau hafa fengið símanúmerið 3157 í febrúar 1974 og af þeim sökum hafi Geirfinnur ekki verið skráður í símaskrána fyrir árið 1974.³⁷

19. Í samantektarskýrslu Hauks er bókað um samtal hans við [GKJ], afgreiðslustúlku í Hafnarbúðinni. Kvað hún Geirfinn hafa komið um klukkan 22:00 í Hafnarbúðina, keypt einn pakka af Winston sigarettum og farið stuttu seinna. Um 10 til 15 mínútum síðar hafi maður komið inn og hagað sér undarlega. Hafi hann stíkað eftir ganginum og horft mikið í afgreiðsluborðið. Kvaðst [GKJ] hafa spurt hvort hún gæti aðstoðað hann og hann þá svarað: „Ég ætla ekkert að fá.“ Stuttu síðar hafi hann beðið um að fá lánaðan síma og [GKJ] orðið við þeirri bön. Maðurinn hafi hringt stutt símtal án þess að nota símaskrá. Kvaðst [GKJ] ekki hafa veitt þessu neina sérstaka athygli. [GKJ] hafi gefið lögreglu lýsingu á útliti og klæðnaði mannsins og sagst fullviss um að þekkja manninn ef hún sæi hann aftur. Í samtali Hauks við [ÁEG] sem hafi verið stödd í Hafnarbúðinni þetta kvöld kom fram að hún ætti erfitt með að lýsa manninum, en væri sammála lýsingu [GKJ]. Þá hafi hún sagst fullviss um að þekkja manninn sæi hún hann aftur.³⁸ Loks er fært til bókar í skýrslunni að leit að Geirfinni hafi farið fram með aðstoð björgunarsveitarinnar í Keflavík sem og hjálparsveitar skáta í Njarðvík. Leitað hafi verið með fjörum, kafað í höfnum og leitað á afmörkuðum svæðum á Suðurnesjum en án árangurs.³⁹
20. Meðal þess sem rannsóknarlögreglan í Keflavík aflaði upplýsinga um undir rannsókn málsins var einkalíf Geirfinns, persónuhagir hans og heilsufar. Dagana 24. nóvember til 4. desember 1974 voru teknar skýrslur af kunningjum, vinafólki og þáverandi og fyrrverandi vinnufélögum, víðs vegar um land til að afla upplýsinga um Geirfinn og mögulegar ástæður fyrir hvarfi hans. Tekin var skýrsla af [GSig], eiginkonu Geirfinns, á heimili þeirra í því skyni að afla upplýsinga um hagi þeirra hjóna, framkomu Geirfinns, heilsufar hans og fleiri persónuleg málefni.⁴⁰ Hafi hún lýst Geirfinni sem mjög rólegum í framkomu og einungis einu sinni hafa séð hann virkilega reiðan en þá hafi hann verið undir áhrifum áfengis. Fátt hafi komið Geirfinni úr jafnvægi. [GSig] kvað Geirfinn hafa verið lokaðan um sín persónulegu málefni og aldrei hafa rætt við sig um vinnu sína eða atburði dagsins. Hafi þau rifist um þetta atriði um tveimur mánuðum fyrir hvarf hans og hafi hann þá í kjölfarið bætt framkomu sína til mikilla muna. Aðspurð um líkamlegt atgervi Geirfinns kvaðst [GSig] halda að hann væri ósýndur. Bróðir Geirfinns, [SSE], var tekinn til skýrslutöku af sama tilefni.⁴¹ Bar hann Geirfinni svipaða sögu og [GSig], hann hafi verið mjög dulur og ekki talað um sín einkamál.

³⁷ Bls. 64_C–E.

³⁸ Bls. 64_G.

³⁹ Bls. 64_H.

⁴⁰ Bls. 65.

⁴¹ Bls. 88.

21. Vitnið [ÁEG], sem stödd var í Hafnarbúðinni umrætt kvöld, var yfirheyrð af lögreglu 29. nóvember 1974. Var framburður hennar í samræmi við það sem áður hafði komið fram í samtali hennar og Hauks Guðmundssonar, lögreglumanns. Varðandi leirmyndina kvaðst [ÁEG] helst vera ósátt við munnsvipinn og hárið, en hár mannsins sem um ræðir hafi ekki verið svona snyrtilegt. Sama dag var aftur tekin skýrsla af vitninu [GKJ], afgreiðslustúlku í Hafnarbúðinni. Bar hún á sömu leið og í fyrri skýrslu sinni en gaf nánari lýsingar á manni þeim sem fékk að hringja í Hafnarbúðinni. Kvað hún hann hafa verið með miklar augabrúnir, svolítið sambrýndan og með frekar stórt nef. Hann hafi verið með gróft andlitsfall, rauður í kinnum og myndarlegur. Augu hans hafi verið frekar innarlega í höfðinu og augnsvipurinn mjög sterkur.⁴²
22. Fyrir liggur númeraður listi, dagsettur 29. nóvember 1974, með nöfnum 74 manna sem lögreglu hafði borist ábendingar um að líktust leirstyttunni. Sama dag birtist frétt í Vísi þar sem haft er orðrétt eftir Hauki Guðmundssyni, lögreglumanni: „Það er bara tímaspursmál, hvenær við finnum manninn. Það gæti orðið á næstu klukkustundum og það geta líka liðið vikur þangað til.“ Hafði blaðamaður það eftir Hauki að lögregla hefði allmarga menn í sjónmáli sem lýsingin á þeim eftirlýsta gæti átt við.⁴³ Þeir sem stæðu að leitinni að eftirlýsta manninum væru allir jafn sammála um að hann myndi finnast. Í viðtali við Alþýðublaðið sama dag sagði Haukur að með þau gögn sem lögregla hefði nú í höndunum væri aðeins tímaspursmál hvenær þeir næðu honum.⁴⁴
23. Miðvikudaginn 4. desember 1974, 15 dögum eftir hvarf Geirfinns, var tekin skýrsla af [SiAr] um upplýsingar varðandi ferðir manns sem kom í Hafnarbúðina um klukkan 18:30, 19. nóvember 1974. Kvaðst [SiAr] hafa beðið í bíl sínum fyrir utan Hafnarbúðina á þessum tíma á meðan sonur hennar hafi farið inn að versla. Þá hafi maður samsvarandi lýsingu á manni þeim sem lýst hafi verið eftir af lögreglu gengið inn í verslunina. Hafi maðurinn verið á fólksflutningabifreið fyrir um 20 manns og taldi [SiAr] að hún hafi verið ljósgul á litinn og með gluggum, sennilega af gerðinni Mercedes Benz. [SiAr] sagði manninn hafa verið í stutta stund inni í versluninni og kvað son sinn hafa sagt sér síðar að maðurinn hafi fengið lánaðan síma. Litlu síðar hafi hún verið stödd í versluninni Þristinum við Hafnargötu og þá hafi þessi sami maður verið þar inni að fá sér að borða.⁴⁵
24. Sama dag lýsti rannsóknarlögreglan í Keflavík eftir tveimur vitnum í sambandi við hvarf Geirfinns.⁴⁶ Óskaði lögregla annars vegar eftir því að ná tali af manni þeim sem sást ræða við Geirfinn í stiga sem lá upp á þriðju hæð skemmtistaðarins Klúbbsins í Reykjavík um miðnætti sunnudaginn 17. nóvember 1974. Hins vegar skoraði lögregla á mann þann sem hafi komið á rauðum Fiat 600 á smurstöð Þórshamars á Akureyri eftir lokun þriðjudaginn 26. nóvember 1974 að gefa sig fram. Fyrir liggur að skýrsla var tekin af [GSH] 26. nóvember 1974, en aðspurður kvaðst hann hafa hitt Geirfinn í Klúbbum umrætt kvöld um klukkan 23:30 og rætt við hann stutta stund, en þeir væru

⁴² Bls. 86.

⁴³ Bls. 92.

⁴⁴ Bls. 93.

⁴⁵ Bls. 117.

⁴⁶ Bls. 164–166.

kunningjar.⁴⁷ [GSH] var ekki yfirheyrður aftur í tengslum við rannsókn málsins. Í frétt Þjóðviljans um málið 4. desember 1974 var haft eftir Hauki Guðmundssyni lögreglumanni að aðeins væri um tímaspursmál að ræða hvenær lögreglan myndi finna manninn sem fékk að hringja í Hafnarbúðinni.

25. Laugardaginn 7. desember 1974 birtist frétt í Tímanum um framgang rannsóknar á hvarfi Geirfinns. Kom þar fram að rannsóknarlögreglan í Keflavík hafi sætt gagnrýni fyrir ítrekaðar yfirlýsingar þess efnis að þeir væru bjartsýnir og að eingöngu væri tímaspursmál hvenær þeir finndu manninn sem hafi fengið að hringja úr Hafnarbúðinni. Þegar blaðamaður bar þessa gagnrýni undir Hauk Guðmundsson lögreglumann hafi hann sagt lögregluna alveg vísu um að finna manninn. Um tímaspursmál væri að ræða en það væri mælt í vikum og jafnvel mánuðum. Þá hafi Haukur sagt lögregluna haga leit sinni eins og þeir væru að leita að hugsanlegum morðingja eða morðingjum. Loks kom fram í fréttinni að rannsóknarlögreglan í Keflavík lýsti eftir ökumanni á sendiferðabíl, ljósum á lit og með gluggum, sem hafi sést fyrir utan Hafnarbúðina klukkan 18:30, 19. nóvember 1974.
26. Miðvikudaginn 11. desember 1974 birtist tilkynning á forsíðu Morgunblaðsins þess efnis að lögregla hafi fengið nákvæmari upplýsingar um mann þann sem hafi komið í Hafnarbúðina á ljósri sendiferðabifreið um klukkan 18:30 umrætt kvöld. Hafi þessi sami maður sést skömmu síðar að snæðingi inni í versluninni Þristinum sem bendi til þess að hann sé aðkomumaður. Þá hafi sjónarvottar nú lýst manni þessum nákvæmlega eins og manni þeim sem hafi komið í Hafnarbúðina klukkan 22:30 og fengið að hringja. Önnur gögn liggja ekki fyrir um þessar nákvæmari upplýsingar og fullyrðingar lögreglu þeim tengdum. Þá var þess jafnframt getið í fréttinni að lögregla hafi lokið við athugun á öllum rauðum Fiat 600 bílum, en ekkert hafi komið út úr þeirri rannsókn. Ökumaður Fiat bifreiðarinnar sem lýst hafi verið eftir hafi ekki gefið sig fram, ekki frekar en aðrir þeir sem lögregla hafi lýst eftir í tengslum við rannsókn málsins.⁴⁸
27. Í Vísi var birt frétt 12. desember 1974 um að lögregla leitaði að ljósum Mercedes Benz sendiferðabíl í sambandi við hvarf Geirfinns og yrðu allir slíkir bílar athugaðir. Þá sagði í fréttinni að nokkuð ljóst væri að einhvern tímann á bilinu klukkan 18:00 og 21:00, daginn sem Geirfinnur hvarf, hafi hann fengið upphringingu, þar sem hann hafi verið boðaður á stefnumótið í Hafnarbúðinni.⁴⁹
28. Fyrir liggur að rannsóknarlögreglan í Keflavík sendi dómsmálaráðuneytinu bréf 13. desember 1974 þar sem sagði að eðli þessa dularfulla hvarfs Geirfinns Einarssonar væri þannig að óafsakanlegt væri að draga úr rannsókninni eða hætta henni með öllu. Til þess væri þrýstingur almennings og fjölmiðla um áframhaldandi aðgerðir of miklar. Af þeim sökum væri ekki annað fært en að fela Hauki Guðmundssyni lögreglumanni að vinna áfram að rannsókn málsins eingöngu um óákveðinn tíma.⁵⁰

⁴⁷ Bls. 55.

⁴⁸ Bls. 169–170.

⁴⁹ Bls. 171.

⁵⁰ Bls. 172.

29. Laugardaginn 14. desember 1974 birtist heilsíðugrein í Morgunblaðinu um framvindu rannsóknarinnar í tilefni af því að tæpur mánuður var liðinn frá hvarfi Geirfinns. Kom þar fram að á allra síðustu dögum hafi lögreglu borist gleggri upplýsingar um mennina tvo á Mercedes Benz sendiferðabifreiðinni og Fiat 600 bifreiðinni. Samkvæmt þeim upplýsingum bendi marga til þess að sá sem hafi komið í Hafnarbúðina umrætt kvöld klukkan 18:30 og sá sem hafi komið klukkan 22:30 hafi verið einn og sami maðurinn. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um þessar upplýsingar og fullyrðingar lögreglu þeim tengdum.
30. Í byrjun janúar 1975 hófst rannsókn lögreglu á umfangsmiklu smygli á spíra hingað til lands með millilandaskipum. Í þeim tengslum barst lögreglunni ábending frá upplýsingaaðila um að þess hafi verið farið á leit við Geirfinn Einarsson að hann meðhöndlaði spíra sem sjór hafi komist í.⁵¹ Af því tilefni var hafin sérstök rannsókn á því hvort hvarf Geirfinns gæti hugsanlega tengst umfangsmiklum innflutningi á ólöglegu áfengi. Tekin var skýrsla 12. janúar 1975 af [SnAd] í tengslum við rannsókn málsins og kvað hann mág sinn hafa óskað eftir því við sig hvort hann gæti eimað spíritus sem sjór hafi komist í eða hvort hann þekkti einhvern sem gæti framkvæmt slíkt. Hafi hann þá hringt í Geirfinn Einarsson en þeir hafi verið kunningjar og [SnAd] kunnugt um að Geirfinnur hafi eitthvað fengist við bruggtæki. Það hafi verið um kvöldmatarleytið 18. nóvember 1974 sem [SnAd] hafi hringt í Geirfinn með þessa málaleitan og kvaðst Geirfinnur munu athuga málið.⁵² Kvaðst [SnAd] hvorki hafa séð né heyrt í Geirfinni síðan, enda hafi hann horfið daginn eftir.
31. Bæjarfógetaembættið í Keflavík sendi frá sér fréttatilkynningu strax daginn eftir, 13. janúar 1975. Þar kom fram að vegna blaðaskrifa um rannsókn lögreglu á áfengis- og tollalagabrotum þætti rétt að greina frá því að við rannsókn á hvarfi Geirfinns Einarssonar hafi verið rannsakaðar sérstaklega ábendingar í þá átt að tengsl væru hugsanleg á milli þessara tveggja mála. Í ljós hafi komið að rannsókn vegna hvarfs Geirfinns tengdist þessu smyglmáli lítillaga, en á þeim þætti hafi fengist fullnægjandi skýring. Í tilkynningunni var því lýst yfir að ekkert hefði komið fram á þessu stigi sem benti til þess að Geirfinnur hafi verið þátttakandi í áðurgreindu áfengis- og tollalagabroti.⁵³
32. Ýmsar kviksögur gengu manna á milli um hvarf Geirfinns, spírasmyglið, meinta dreifingu veitingastaðarins Klúbbsins á smyglinu og möguleg innbyrðis tengsl þessara mála. Um tveimur mánuðum eftir hvarf Geirfinns birtist í Þjóðviljanum áskorun frá aðstandendum Geirfinns um að blaðamenn létu af skrifum æsifréttu um málið. Blaðaskrifin hafi í raun verið glæpur gagnvart því fólki sem ætti í hlut og væru sárindi fjölskyldunnar óbætanleg.⁵⁴ Daginn eftir, 22. janúar 1975, lýsti Þjóðviljinn því yfir í kjallaragrein í blaði sínu að sjálfsagt væri að verða við þeirri áskorun af tillitsemi við ættingja og venslamenn Geirfinns, en lögregla og tollyfirvöld bæru líka ábyrgð á söguflauminum. Í greininni kom fram að ástæða væri til að benda á að

⁵¹ Bls. 178.

⁵² Bls. 183.

⁵³ Bls. 184.

⁵⁴ Bls. 187.

lögregluþyrirvöld í Keflavík hefðu beitt fjölmiðlum óspart til aðstoðar við rannsóknina og gert sitt til þess að gera hvarf Geirfinns dularfyllra og reifarakenndara, en hvarf annarra einstaklinga, með alls kyns yfirlýsingum. Skoraði blaðið á yfirvöld að kveða niður söguburðinn um hvarf Geirfinns og spírasmyglið með því að skýra málin á fundi með blaðamönnum.⁵⁵

33. Fimmtudaginn 23. janúar 1975 var birt áskorun í Morgunblaðinu frá séra Birni Jónssyni, prest í Keflavík, um fjárhagslegan stuðning við [GSig], eiginkonu Geirfinns. Af því tilefni birtist viðtal í Morgunblaðinu við [GSig] um hagi hennar og lífsreynslu. Aðspurð um hvort eitthvað í fari Geirfinns gæti hugsanlega skýrt hvarf hans kvaðst [GSig] hafa hugsað þetta ítrekað og það eina sem henni hafi dottið til hugar hafi verið að Geirfinnur hafi vitað eitthvað. [GSig] sagðist ekki frekar en hver annar hafa hugmynd um hvað raunverulega hafi gerst. [GSig] kvað þann sem hafi hringt á heimili þeirra um klukkan 22:30 þriðjudaginn 19. nóvember hafa spurt hvort Geirfinnur væri heima, en ekki spurt eftir Geira eins og flestir kunningjar hans kölluðu hann. Kvað [GSig] ekkert í athöfnum Geirfinns hafa gefið sér minnsta tilefni til að gruna að hann væri flæktur í eitthvað óheiðarlegt.⁵⁶ Í kjölfar viðtalsins hafði aðili, sem ekki vildi láta nafn síns getið, samband við Morgunblaðið og hét hálfri milljón króna í verðlaun fyrir upplýsingar sem leitt gætu til þess að upplýsa hvarf Geirfinns.⁵⁷
34. Mánudaginn 3. febrúar 1975 rituðu Magnús Leópoldsson, framkvæmdastjóri veitingastaðarins Klúbbsins, og Sigurbjörn Eiríksson, eigandi Klúbbsins, sameiginlega bréf til dómsmálaráðuneytisins vegna þráláts orðróms um að þeir hafi verið viðriðir hvarf Geirfinns og um leið hið umfangsmikla smyglmál sem væri til rannsóknar. Í bréfinu kom fram að orðrómurinn hafi átt sér nokkrar birtingarmyndir og voru nefnd sem dæmi sögur um að lík Geirfinns hafi fundist á jörðinni Álfsnesi, sem væri í eigu Sigurbjörns og bifreið eins og sú sem lýst hafi verið eftir af lögreglu væri í eigu Klúbbsins eða þeirra persónulega. Hafi þeir átt að breyta um lit á bifreiðinni svo hún þekktist ekki aftur. Hingað til hafi þeir beðið með von um að mál þessi upplýstust en eftir því sem tíminn liði og ekkert kæmi fram af hálfu opinberra aðila sem varpað gæti ljósi á staðreyndir þessara mála hafi framangreindur orðrómur magnast meðal annars af frásögnum blaðanna og löggæslumanna sem komið hafi fram í fjölmiðlum. Óskuðu Magnús og Sigurbjörn eftir því að dómsmálaráðuneytið gæfi annaðhvort út opinberlega yfirlýsingu sem myndi eyða þessum sögusögnum eða léti fara fram rannsókn á sannleiksgildi þeirra og uppruna.
35. Mánudaginn 10. febrúar 1975 hafði Haukur Guðmundsson, lögreglumaður í Keflavík, samband við lögregluna í Rangárvallarsýslu og óskaði eftir því að þeir færu að Stóra-Hofi og athuguðu hvort þar væri geymd Mercedes Benz sendiferðabifreið. Var beiðnin í tengslum við rannsókn á hvarfi Geirfinns, en lengi hafi verið leitað að ákveðinni bifreið af þessari gerð án árangurs. Í skýrslu um leitina kemur fram að Haukur hafi sagt orðróm hafa borist um að bifreiðin væri þar geymd. Þá segir að jörðin Stóra-Hof sé í eigu Sigurbjörns Eiríkssonar, en hann reki þar hrossabúskap. Morguninn eftir hafi

⁵⁵ Bls. 188.

⁵⁶ Bls. 189–190.

⁵⁷ Bls. 199.

lögregla farið að Stóra-Hofi og leitað í húsum og gengið um næsta nágrenni en ekkert fundið.

36. Með bréfi dagsettu 18. febrúar 1975 ítrekaði Ingi Ingimundarson hæstaréttarlögmaður bréf þeirra Magnúsar og Sigurbjörns til dómsmálaráðuneytisins dagsett 3. sama mánaðar.⁵⁸ Lagði lögmaðurinn þunga áherslu á að aðgerðum í málinu yrði hraðað af hálfu ráðuneytisins. Fyrir þeirra hönd var þess krafist að fyrirskipuð yrði opinber rannsókn í þeim tilgangi að leiða í ljós uppruna og orsakir þess söguburðar um að umbjóðendur hans hafi verið viðriðnir eða valdir að hvarfi Geirfinns Einarssonar. Kvað hann þessar sögusagnir ærumeiðandi og niðrandi og til þess fallnar að leggja mannorð umbjóðenda sinna í rúst. Auk þess sem þær hafi valdið fjölskyldum þeirra og starfsfólki ómældum sársauka og leiðindum. Í bréfi lögmannsins kom fram að Haukur Guðmundsson lögreglumaður hafi hringt í Magnús Leópoldsson í janúar 1975 og boðað hann í skýrslutöku á lögreglustöðina við Hverfisgötu í Reykjavík. Er þetta eina heimild þess en engin skýrsla liggur fyrir í málinu. Haukur hafi spurt Magnús um bifreiðaeign hans og verslunarinnar Esju á Kjalarnesi sem Magnús rak. Hafi Haukur í framhaldinu rætt við Magnús um ábendingu þess efnis að hann og Sigurbjörn eða Klúbburinn ættu bifreið af þeirri tegund sem hafi verið lýst eftir og væru þeir nú að láta breyta um lit á bifreiðinni. Þá segir í bréfinu að einhverju seinna hafi lögreglumaður úr Borgarnesi komið á heimili föður Magnúsar, [LeJ], og spurst fyrir um hvort þar væri geymd bifreið fyrir Magnús sem verið væri að mála. Í bréfinu tiltók lögmaðurinn fjölmörg önnur dæmi og ítrekaði kröfur umbjóðenda sinna um að opinber rannsókn yrði látin fara fram á sannleiksgildi og uppruna þessara sögusagna svo og allri meðhöndlun rannsóknarinnar á hvarfi Geirfinns Einarssonar. Engin gögn liggja fyrir um viðbrögð dóms- og kirkjumálaráðuneytisins við þessu erindi.
37. Í frétt á baksíðu Vísis 26. febrúar 1975 var haft eftir Hauki Guðmundssyni lögreglumanni að þrátt fyrir að tengsl Geirfinns við smyglmálið hafi verið könnuð til fulls og á þeim fengist fullkomin skýring væri ekki útilokað að önnur tengsl væru á milli þessara tveggja mála. Var haft orðrétt eftir Hauki: „Við erum að athuga það núna enda er þetta eina hugsanlega mótívið sem við höfum rekist á ennþá.“⁵⁹
38. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla rannsóknarlögreglunnar í Keflavík dagsett 5. mars 1975. Þar segir að skýrsluritari hafi borist það til eyrna að nafngreind stúlka gæti gefið upplýsingar um bifreið sem Magnús Leópoldsson hefði til umráða og væri nú nýmáluð, líklega Fiat. Umrædd stúlka hafi unnið í Klúbbnum og gæti jafnframt veitt upplýsingar um hegðun Magnúsar. Í skýrslunni kemur fram að stúlkan hafi verið tekin til viðræðna og þá hafi hún sagst hafa þessar upplýsingar frá [GíSi] syni Sigurbjörns Eiríkssonar. Hann hafi sagt henni frá því þegar hann og faðir hans hafi málað sendiferðabifreið fyrir um mánuði síðan. Kvaðst hún engar frekari upplýsingar geta gefið.⁶⁰

⁵⁸ Bls. 203_A–G.

⁵⁹ Bls. 204.

⁶⁰ Bls. 205.

39. Í lok mars kallaði Sigurbjörn Eiríksson eftir aðstoð lögreglu á veitingastaðinn Naustið. Kvað hann hafa veist að sér ítrekað og brigslað sér um aðild að Geirfinnsmálinu. Óskaði Sigurbjörn eftir því að koma á lögreglustöðina ásamt manningum. Reyndist maðurinn ofurólvi og var hann að lokum vistaður í fangageymslu.⁶¹
40. Fimmtudaginn 3. apríl 1975 birtist frétt í Tímanum þar sem því var slegið upp að engin tengsl væru á milli smyglmálsins og hvarfs Geirfinns.⁶² Í fréttinni sagði að við rannsókn á hugsanlegum tengslum milli þessara mála hafi ekkert komið fram sem gæti gefið vísbendingu um afdrif Geirfinns, en eins og kunnugt sé hafi Haukur Guðmundsson lögreglumaður lýst því yfir í fjölmiðlum að þar væri sennilega helst að finna skýringu á hvarfi Geirfinns. Hafði blaðamaður það eftir Hauki að rannsókn málsins beindist nú að almennri úrvinnslu upplýsinga. Enn væri verið að rannsaka bifreiðar sem lýst hafi verið eftir og sagði hann ýmsa vankanta á þeirri rannsókn þar sem svo virtist sem hér á landi væru til bifreiðar sem ekki væru löglega skráðar. Að lokum kvaðst Haukur í samtali við blaðamann alltaf hafa haft þá skoðun að þetta mál leystist og sagðist enn vera hjartsýnn á að finna viðhlítandi skýringu á hvarfi Geirfinns. Tíminn fylgdi fréttinni eftir með viðtali við forstöðumann Bifreiðaeftirlits ríkisins.⁶³ Kvað hann ekki hægt að segja um það með vissu hvort hér á landi væru bifreiðar sem ekki hafi verið löglega skráðar. Sagði hann að sér væri ekki kunnugt um að ítarleg könnun hafi farið fram á því hvort umræddar bifreiðar væru til á skrá eða ekki, en slík könnun kostaði gífurlega mikla vinnu. Ekki hafi verið leitað til Bifreiðaeftirlitsins í þessu sambandi.
41. Í byrjun maí 1975 birtist frétt í Vísi þar sem fram kemur að maður að nafni [ÍG], öðru nafni [IsJS], hafi að undanfögnu staðið í bréfaskriftum við fjölskyldu sína í Jerúsalem til að kanna hvort sjáandi í Jórdaníu gæti hjálpað Íslendingum við lausn Geirfinnsgátunnar. Sagði hann ættingja Geirfinns verða að fara á fund sjáandans svo hann gæti séð hvað hafi komið fyrir Geirfinn. Kvaðst [ÍG] hafa haft samband við lögregluna um þennan möguleika, en hann hafi ekki haft samband við fjölskyldu Geirfinns.⁶⁴
42. Með bréfi dóms- og kirkjumálaráðuneytisins dagsettu 4. júní 1975 til bæjarfógetans í Keflavík var Haukur Guðmundsson leystur frá þeim sérstöku störfum sem honum voru falin við rannsókn vegna hvarfs Geirfinns og látinn taka við sínu fyrra starfi. Fram kom í bréfinu að ekki væri talin þörf á því að Haukur helgaði sig lengur störfum við rannsókn málsins þar sem fyrirbyggjandi rannsóknargögn veittu ekki tilefni til þess.⁶⁵ Frétt um að Geirfinnsmálið hafi verið lagt á hilluna birtist í Vísi 11. júní 1975 og því lýst að formlegri rannsókn málsins hafi verið hætt. Í sama blaði var jafnframt frétt um að jórdanski sjáandinn hafi sagst geta komist fyrir um afdrif Geirfinns en til þess verði einhver náinn ættingi hans að koma á fund hans í Jórdaníu. Kvaðst [ÍG], sem hafði haft milligöngu um málið, ætla að sækja styrk til ríkisins til að kosta sig og ættingja

⁶¹ Bls. 206.

⁶² Bls. 207.

⁶³ Bls. 207_A.

⁶⁴ Bls. 208.

⁶⁵ Bls. 209.

Geirfinns til Jórdaníu í þessum tilgangi.⁶⁶ Mánudaginn 22. september 1975 birtist frétt á baksíðu Dagblaðsins um að eiginkona Geirfinns, Haukur Guðmundsson lögreglumaður og [ÍG], hafi haldið á fund jórdanska sjáandans til Jórdaníu.⁶⁷ Síðan birtist frétt í sama blaði 8. október þar sem fram kom að jórdanski sjáandinn hafi ekki séð neitt sem varpað gæti ljósi á hvarf Geirfinns, málið væri því enn óleyst.⁶⁸

43. Fyrir liggur bréf frá Sævari Ciesielski, ritað á bréfsfni merkt „SMC production & distribution“, til Guðjóns Skarphéðinssonar í París, dagsett 7. október 1975. Bréfið var svar Sævars við bréfi Guðjóns sem hafði borist honum daginn áður. Í bréfinu rakti Sævar helstu tíðindi og greindi Guðjóni frá því að hann og Erla Bolladóttir hafi eignast dóttur 24. september 1975. Þá ritaði Sævar um að þurfa að redda peningamálum og komast út. Greindi hann frá hugmynd sinni um að þeir myndu stofna til viðskipta um „studmál“, eins og hann orðaði það. Bað hann Guðjón um að athuga lán í erlendum bönkum og möguleikum á leigu á frönskum og ítölskum kvikmyndum til sýninga á Íslandi.⁶⁹
44. Þann 22. október 1975 dró næst til tíðinda í rannsókn á hvarfi Geirfinns. Aðstandendur [GuA] tilkynntu til lögreglu frásögn hans um aðild sína að hvarfi Geirfinns Einarssonar. Hafði [GuA] átt við drykkjuvandamál að stríða um nokkra hríð og undir áhrifum hafi hann viðurkennt í tvígang fyrir dóttur sinni og tengdasyni að hafa verið flæktur í hvarf Geirfinns. Hófst frásögn [GuA] á því að hann hafi kynnst Sigurbirni Eiríkssyni á Farsóttarspítalanum fyrir nokkrum árum síðan. Síðastliðið haust hafi Sigurbjörn boðið honum starf við að stjórna vél báts sem sækja átti smyglvarning í sjóinn við Keflavík. Kvaðst [GuA] hafa tekið bát frænda síns traustataki í því skyni. Hafi hann og Geirfinnur síðan farið út á bátnum og Geirfinnur kafað á eftir smyglinu. Það hafi svo verið í nóvember sem farið var til að sækja stórsmýgl á sama stað og áður. Það kvöld hafi [GuA] verið á næturvakt á Landspítalanum, stimplað sig inn en síðan farið til Keflavíkur á sendiferðabifreið í eigu spítalans. Hafi sendiferðabifreiðin verið hvít og af gerðinni Ford Transit. Kvaðst [GuA] hafa komið of seint til Keflavíkur miðað við þann tíma sem þeir áætluðu að hitta Geirfinn. Hafi Magnús Leópoldsson þá farið inn í Hafnarbúðina og hringt til Geirfinns. [GuA] hafi farið og sótt aftur sömu trilluna. Þá hafi einnig verið komnir á staðinn Sigurbjörn Eiríksson og annar með honum. Hafi þeir verið á Range Rover bifreið. [GuA] hafi greint svo frá að smyglvarningurinn hafi komið með m/s Goðafossi og verið um borð í skipinu þar til það hélt úr höfn. Hafi þá varningnum verið varpað fyrir borð á tilteknum stað. [GuA] kvað þá Geirfinn hafa farið út á bátnum og hafi Geirfinnur kafað niður og þeir tekið smyglvarninginn um borð í bátinn. Hafi þeir farið tvær ferðir í land með varning en Magnús hafi strax ekið af stað til Reykjavíkur með hluta af smyglinu. [GuA] og Geirfinnur hafi farið í þriðju og síðustu ferðina út og þá hafi Geirfinnur farið niður í froskmannabúningnum en ekki komið upp aftur. Kvaðst [GuA] hafa beðið í fjórar klukkustundir um borð í bátnum, en þá taldi hann að öruggt væri að Geirfinnur kæmi

⁶⁶ Bls. 210.

⁶⁷ Bls. 213.

⁶⁸ Bls. 214.

⁶⁹ Bls. 213_A–B.

ekki aftur upp. Þegar [GuA] hafi síðan komið í land hafi allir verið farnir nema Sigurbjörn Eiríksson. [GuA] lýsti því yfir við fjölskyldu sína að um slys hafi verið að ræða, en sér hafi brostið kjarkur til að greina frá þessu fyrr þar sem hann hafi verið undir pressu frá Sigurbirni og félögum hans. [GuA] kvaðst ekki hafa fengið borgað fyrir þetta verk en hins vegar fengið loforð um það og hafi hann alltaf verið að rukka um peningana.⁷⁰ Fjölskylda [GuA] hvatti hann til að gefa sig fram við lögreglu og skýra frá málinu að sjálfsdáðum. Kvaðst [GuA] þá vera uggandi um líf sitt vegna málsins. Hafi hann sagst vera hræddur um að skorta sannanir fyrir hlutdeild Sigurbjörns og þeirra í málinu.⁷¹

45. [GuA] var samdægurs tekinn til skýrslutöku hjá lögreglu með réttarstöðu sakbornings. Kvað hann það ekki rétt sem fram hafi komið að hann hafi farið með Geirfinni í umrædda sjóferð. Sagði hann frásögnina hafa verið hugarburð sinn og hann hafi ekki sagt börnum sínum satt. Kvaðst hann ekkert vita um málið og gæti því engar upplýsingar gefið.⁷² Var [GuA] vistaður í fangelsinu við Síðumúla. Í skýrslutöku daginn eftir ítrekaði [GuA] að umrædd frásögn um aðild sína að hvarfi Geirfinns hafi verið hugarburður sinn sem hafi ekki átt við nein rök að styðjast. Kvaðst hann vera í sambandi með [GrB] sem hafi verið í sambúð með Sigurbirni Eiríkssyni. Kvað Guðmundur þau hafa verið í samskiptum við þessa menn.⁷³
46. Lögregla yfirheyrði samstarfsmann [GuA] sem kvað frásögn [GuA] um innstimplun og lánið á sendiferðabifreið spítalans útilokaða.⁷⁴ Þá gerði lögregla jafnframt athugun á því hvaða skip frá Eimskipafélagi Íslands hafi komið inn í höfnina í Keflavík í nóvember 1974. Reyndist m/s Goðafoss ekki hafa komið inn fyrr en 3. desember 1974 og ekkert af millilandaskipum Eimskipafélagsins höfðu komið inn í höfnina daginn sem Geirfinnur hvarf.⁷⁵ Var [GuA] sleppt úr haldi lögreglu 23. október 1975.
47. Miðvikudaginn 19. nóvember 1975 var liðið heilt ár frá því Geirfinnur hvarf. Í viðtali við Morgunblaðið kvaðst Haukur Guðmundsson lögreglumaður sannfærður um að málið myndi upplýsast með tíð og tíma. Í sömu frétt sagði að maður sem ekki vildi láta nafn síns getið hafi heitið hálfri milljón króna til viðbótar í verðlaunafé. Var því alls ein milljón króna í verðlaun til þess aðila sem kæmi fram með upplýsingar sem leiddu til lausnar á málinu.⁷⁶
48. Rannsóknarlögreglan í Reykjavík hafði allt frá byrjun nóvember 1974 haft til rannsóknar fjársvik gagnvart Pósti og Síma. Í byrjun desembermánaðar 1975 veitti refsifangi á Litla-Hrauni, [SSA], lögreglu upplýsingar um að Sævar Marinó Ciesielski og Erla Bolladóttir stæðu að baki fjársvikunum.⁷⁷ Miðvikudaginn 10. desember 1975

⁷⁰ Bls. 228.

⁷¹ Bls. 215–226 og 228–232.

⁷² Bls. 227.

⁷³ Bls. 233–235.

⁷⁴ Bls. 236.

⁷⁵ Bls. 237.

⁷⁶ Bls. 238.

⁷⁷ Bls. 3665.

var Kristján Viðar Viðarsson fluttur af vinnuhælinu að Litla-Hrauni til yfirheyrslu í fangelsið við Síðumúla í Reykjavík.⁷⁸

49. Kristján Viðar var til yfirheyrslu hjá lögreglu milli klukkan 14:00 til 18:00 fimmtudaginn 11. desember 1975. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um þessa yfirheyrslu. Bókað var í dagbók Síðumúlafangelsisins að um kvöldið hafi Kristján Viðar verið mjög upptrekkur og látið frekar dólglega. Hafi hann gert tilraun til að kalla til annars fanga og rekið upp einhvers konar söngvein. Í kaffitímanum hafi hann verið stranglega aðvaraður en frekari aðgerðum frestað að beiðni rannsóknarlögreglumanna sem hafi ætlað að taka af honum skýrslu. Kristján Viðar var færður til skýrslutöku um kvöldið. Í skýrsluna var bókað að tilefnið var kunningsskapur hans og félagsskapur við Sævar í ágúst og október 1974 en á þeim tíma hafi verið sviknar út háar fjárhæðir hjá Pósti og Síma. Kristján Viðar kvað það rétt að hann og Sævar hafi mikið verið í félagsskap hvors annars í ágústmánuði 1974 en hins vegar hafi þeir engin samskipti átt í október sama ár. Sagði Kristján Viðar að Sævar hafi sýnt sér þykkann bunka af fimm þúsund króna seðlum og sagst hafa svikið þá út hjá Pósti og Síma. Þá sagði Kristján Viðar að Erla Bolladóttir, sambýliskona Sævars, hafi á þessum tíma starfað hjá Pósti og Síma og hafi Sævar greint honum frá því að vegna þekkingar Erlu á starfsaðferðum stofnunarinnar hafi þessi fjárvik verið möguleg.⁷⁹ Að skýrslutökunni lokinni var bókað í dagbók fangelsisins að Kristján Viðar hafi upplýst um frekar stórt mál og því fengið austurferð í snatri í verðlaun. Bókað er í dagbók vinnuhælisins að Litla-Hrauni að klukkan 02:45 hafi rannsóknarlögreglan í Reykjavík komið með Kristján Viðar.⁸⁰ Á sama stað er bókað að föstudaginn 12. desember 1975 hafi [SSA] verið látinn laus úr fangelsi.⁸¹
50. Sævar var handtekinn í kjölfarið og færður til skýrslutöku vegna gruns um aðild að póstsvikamálinu. Sævar neitaði sök og kvaðst hafa alla vitneskju sína um málið úr dagblöðum. Sævar kvað eiginkonu sína, Erlu Bolladóttur, hafa verið yfirheyrðar vegna málsins síðastliðið sumar, en hún hafi ekkert getað upplýst um málið.⁸² Var Sævar í kjölfarið færður fyrir sakadóm Reykjavíkur þar sem hann neitaði sök. Var hann úrskurðaður í 30 daga gæsluvarðhald og fluttur í Síðumúlafangelsi.⁸³ Um hádegi næsta dag, 13. desember 1975, var Erla tekin til skýrslutöku vegna gruns um aðild póstsvikamálinu. Kvaðst Erla enga vitneskju hafa um málið aðra en þá sem hún hafði lesið um í blöðum. Kvaðst hún ekki hafa neina hugmynd um hver hafi verið þarna að verki.⁸⁴ Var Erla færð fyrir sakadóm Reykjavíkur þar sem hún neitaði sök. Var hún jafnframt úrskurðuð í 30 daga gæsluvarðhald og flutt í Síðumúlafangelsi.⁸⁵
51. Fyrir liggur handrituð skýrsla um húsleit í íbúð Sævars og Erlu að Þverbrekku 4 í Kópavogi dagana 13. til 14. desember 1975. Var húsleitin framkvæmd af

⁷⁸ Dagbók nr. 3, bls. 491.

⁷⁹ Bls. 239-A.

⁸⁰ DA/31, örk 2, bls. 107.

⁸¹ DA/31, örk 2, bls. 107.

⁸² Bls. 239-C.

⁸³ Dagbók nr. 3, bls. 495.

⁸⁴ Bls. 239-D.

⁸⁵ Dagbók nr. 3, bls. 496.

rannsóknarlögreglumönnum Þorsteini J. Jónssyni úr ávana- og fíkniefnadeild, Eggerti N. Bjarnasyni, Sigurbirni Víði Eggertssyni og Ásmundi Guðmundssyni úr lögreglunni í Kópavogi. Fram kom að mikið hafi verið tekið þaðan af ýmsum skjölum og bréfum sem yrðu rannsökuð nánar af framangreindum lögreglumönnum. Þá hafi verið haldlagður lítill hassmoli. Að leit lokinni hafi íbúðin verið innsiglið.⁸⁶

52. Í dagbók fangelsisins var bókað að móðir Sævars hafi hringt 15. desember 1975 með miklum orðaflaumi og spurt hverju það sætti að þau hjón svo ung og saklaus væru hneppt í fangelsi og hvorki hún né aðrir aðstandendur væru látin vita. Heimili þeirra hafi verið lokað með innsigli og barnið í óreiðu. Var henni bent á að hafa samband við Örn Höskuldsson, fulltrúa sakadóms Reykjavíkur, vegna málsins.⁸⁷ Síðar um daginn hafi móðir Erlu komið með föt til hennar. Þá hafi Sævar verið færður að eigin ósk fyrir sakadóm í ávana- og fíkniefnamálum og komið aftur í Síðumúlafangelsið skömmu fyrir miðnætti.⁸⁸ Var Sævar færður aftur til yfirheyrslu daginn eftir, 16. desember 1975.⁸⁹
53. Fyrir liggur handrituð bókun dagsett sama dag um að tveir lögreglumenn hafi farið klukkan 17:10 að Þverbrekku 4 ásamt móður Erlu Bolladóttur. Hafi innsigli fyrir íbúðinni verið rofið og móðir Erlu tekið föt fyrir hana og barnið ásamt rúmi barnsins. Var íbúðin innsiglið aftur að því loknu.⁹⁰
54. Að morgni 17. desember 1975 hafi Jón Oddsson hæstaréttarlögmaður komið og rætt við Sævar og Erlu í um klukkustund, en hann var skipaður réttargæslumaður þeirra beggja vegna póstsvikamálsins. Í dagbók fangelsisins er bókað að Jón hafi farið með bréf frá Erlu til móður hennar. Ákvörðun hafi verið tekin um að láta bréfið fara þar sem það hafi eingöngu verið um barn Erlu sem væri í umsjón móður hennar og sjálfsásakanir Erlu um að hafa ekki farið að ráðum þeirra í fjölskyldunni sem hafi varað hana við sambandi við barnsföður sinn.⁹¹ Í kjölfarið var Erla færð til yfirheyrslu hjá lögreglu og stóð hún yfir í rúmar fimm klukkustundir. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um þessa yfirheyrslu, en að henni lokinni var bókað í dagbók fangelsisins að Erla hafi verið færð á klefa eftir langt og strangt viðtal. Á sama tíma var Sævar í yfirheyrslu fyrir sakadóm í ávana- og fíkniefnamálum. Um kvöldið var Erla tekin til yfirheyrslu í þrjár klukkustundir.⁹² Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um þessa yfirheyrslu. Þá hafi móðir Erlu komið með sendingu til hennar sama kvöld.⁹³
55. Að morgni 18. desember 1975 var Sævar fluttur aftur fyrir sakadóm í ávana- og fíkniefnamálum til yfirheyrslu.⁹⁴ Klukkan 13:00 var Erla tekin til skýrslutöku. Kvaðst hún hafa kynnst Sævari fyrir um tveimur og hálfu ári síðan. Hafi þau búið saman síðan í október 1973, fyrst að Hamarsbraut 11 í Hafnarfirði, þá að Álfrheimum 30, svo að

⁸⁶ Bls. 239_L–M.

⁸⁷ Dagbók nr. 3, bls. 498.

⁸⁸ Dagbók nr. 3, bls. 499.

⁸⁹ Dagbók nr. 3, bls. 501.

⁹⁰ Bls. 239_O.

⁹¹ Dagbók nr. 3, bls. 502.

⁹² Dagbók nr. 3, bls. 503–504.

⁹³ Dagbók nr. 3, bls. 503.

⁹⁴ Dagbók nr. 4, bls. 1.

Hjallavegi 31 og nú síðast að Þverbrekku 4 í Kópavogi. Inni á milli hafi þau dvalið erlendis, heima hjá móður Sævars að Grýtubakka 10 og þá hafi komið fyrir að þau hafi ekki búið saman um tíma. Erla játaði aðild sína að póstsvikamálinu og greindi lögreglu í meginatriðum frá aðferð þeirra við fjársvikin. Erla kvað Sævar hafa krafist þess af sér að hún sviki peninga út úr kerfi Pósts og Síma og hafi hún á endanum fallist á það. Samkvæmt skriflegri skýrslu var yfirheyrslunni lokið klukkan 19:30.⁹⁵ Þess skal getið að bókað var í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 20:00 þennan dag að yfirheyrsla yfir Erlu stæði enn yfir og hafi gert hvíldarlítið síðan í morgun.⁹⁶ Þá var bókað að Örn Höskuldsson hafi tekið við yfirheyrslunni klukkan 22:05 í smá stund og henni lokið klukkan 22:30. Bókað var í dagbók fangelsisins að klukkan 15:00 þennan sama dag hafi [SSA] verið fluttur í Síðumúlafangelsið, en honum hafði verið sleppt úr fangelsi sex dögum fyrr.⁹⁷

56. Föstudaginn 19. desember 1975 hringdi Örn Höskuldsson í Síðumúlafangelsið vegna [SSA]. Skömmu eftir hádegi var bókað um að hringt hafi verið í [GSA], bróður [SSA], og hann inntur eftir því hvort þeir bræður ættu bókað flug til Egilsstaða. Hafi það reynst rétt sem [SSA] hafi sagt. Kvað [GSA] þá bræður eiga flug klukkan 15:30. Stuttu seinna komu rannsóknarlögreglumenn að sækja [SSA] og var bókað að hann kæmi sennilega ekki aftur.⁹⁸ Sama dag var Erla færð til yfirheyrslu klukkan 12:45. Klukkan 14:30 var farið með Erlu í sakadóm og var komið með hana aftur klukkan 18:55. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um þessa yfirheyrslur. Seinnipart sama dag hafi móðir Erlu komið með sendingu til hennar.⁹⁹ Klukkan 19:45 var Erla aftur tekin til skýrslutöku um póstsvikamálið og stóð hún yfir til klukkan 21:30. Játaði hún þar aðild sína að frekari fjársvikum og kvað Sævar hafa átt frumkvæðið sem og í fyrra skiptið.¹⁰⁰
57. Að morgni 20. desember 1975 er Erla aftur tekin til skýrslutöku hjá lögreglu, en þá með réttarstöðu vitnis.¹⁰¹ Bókað er að skýrslutakan hafi staðið frá klukkan 9:30 til 16:35 hádegishléi frá klukkan 12:00 til 13:15. Tilefnið var að rannsóknarlögreglunni hafði borist til eyrna að sambýlismaður Erlu gæti hugsanlega verið viðriðinn hvarf Guðmundar Einarssonar aðfaranótt 27. janúar 1974. Erla kvaðst muna eftir því að lýst hafi verið eftir ungum manni sem síðast hafi sést til í Hafnarfirði. Þegar hún hafi séð mynd af honum í dagblöðunum hafi hún munað eftir að hafa séð hann í samkvæmi fjórum árum áður. Kvaðst Erla hafa farið einsömul á dansleik í Klúbbnum 26. janúar 1974. Að dansleiknum loknum hafi hún hitt kunningjaku sína, [AÚJ], sem hafi verið fyrir utan Klúbbinn á gömlum Mercedes Benz. Með henni í bifreiðinni hafi verið unnusti hennar, ökumaðurinn og tveir aðrir piltar. Öll hafi þau verið ölvuð, nema ökumaðurinn. Kvaðst Erla hafa aðeins bragðað áfengi á dansleiknum, en ekki fundið til áhrifa. Hún hafi verið peningalaus og því óskað eftir fari suður í Hafnarfjörð. Hafi

⁹⁵ Bls. 239-H.

⁹⁶ Dagbók nr. 4, bls. 1b.

⁹⁷ Dagbók nr. 4, bls. 2.

⁹⁸ Dagbók nr. 4, bls. 2–2b.

⁹⁹ Dagbók nr. 4, bls. 2b.

¹⁰⁰ Bls. 239-I.

¹⁰¹ Bls. 240.

þau fallist á það, en viljað bjóða Erlu fyrst í partí í hús skammt frá Klúbbinum þar sem þau hafi dvalið í nokkra stund. Síðan hafi henni verið ekið til Hafnarfjarðar um nóttina, en þá hafi verið í bílnum nefnd [AÚJ], unnusti hennar og ökumaðurinn. Ekki hafi verið farið hefðbundna leið til Hafnarfjarðar heldur ekið leið utan byggðar og sagðist Erla ekki hafa áttað sig á því hvar hún var stödd þegar þau komu í bæinn. Hún hafi síðan vísað leiðina heim til sín að Hamarsbraut 11 og verið komin heim milli klukkan 03:30 og 04:00. Hún og Sævar hafi búið að Hamarsbraut 11 á þessum tíma, en sambúð þeirra hafi verið fremur stíð og hafi hann stundum verið að heiman sólarhringunum saman. Þegar hún hafi komið heim að húsinu hafi hvergi logað ljós. Sagði Erla að aðeins einn lykill hafi verið að íbúðinni og hafi Sævar verið með hann þetta kvöld. Af þeim sökum hafi hún skriðið inn um glugga á kyndi- og þvottaherberginu til að komast inn í íbúðina. Erla sagði dyrnar fram á gang hafa verið lokaðar, en dyrnar inn í geymsluherbergið, sem hafi verið inn af þvottaherberginu, hafa verið opnar. Kvaðst hún hafa farið inn á ganginn og þaðan inn í stofuna. Hélt hún að dyrnar úr ganginum inn í stofuna hafi verið lokaðar, en það hafi hún haft fyrir sið. Kvaðst hún ekki hafa kveikt ljós fyrr en hún hafi komið inn í svefnherbergið. Dyrnar úr stofunni inn í svefnherbergið hafi aftur á móti verið lokaðar, sem hafi verið óvanalegt og kvaðst hún viss um að þær hafi verið opnar þegar hún fór úr íbúðinni morguninn áður. Dró hún af því þá ályktun að einhver hafi komið inn í íbúðina í hennar fjarveru. Þá hafi hún veitt því athygli að hellst hafi úr sykurpoka, sem hafi verið í hillu á borði í svefnherberginu, en svo hafi örugglega ekki verið um morguninn. Erla kvaðst hafa verið þreytt en ekki ölvuð og því farið beinustu leið í rúmið. Hafi hún slökkt ljósið og lagst fyrir í öllum fötunum. Hafi hún þá tekið eftir því að lakið hafi vantað utan um dýnuna sem hafi verið undarlegt þar sem hún hafi ekki fjarlægð það úr rúminu. Þetta hafi verið ljóst lak sem hafi náð yfir tvíbreitt rúm. Kvaðst Erla hafa sofnað mjög fljótlega, en vaknað stuttu seinna við þrusk sem hún hafi talið koma utan við herbergisgluggann. Fyrir utan gluggann hafi verið garður og bifreiðastæði. Kvaðst Erla hafa greint að þruskið hyrfi fyrir húshornið og hafi hún þá sofnað aftur. Mjög stuttu síðar hafi hún vaknað aftur og heyrt þá umgang á ganginum. Augljóst hafi verið að einhver eða einhverjir hafi verið komnir inn í íbúðina. Kvaðst Erla hafa heyrt það á umganginum að þar væru fleiri en einn á ferðinni, berandi eitthvað þungt. Erla sagðist hafa farið fram úr rúminu og inn í stofuna. Þá hafi hún séð að dyrnar úr stofunni og fram á ganginn hafi verið í hálfu gátt en Erla kvaðst örugg um að hafa lokað þeim á eftir sér. Kvaðst hún ekki hafa kveikt ljós né gert vart um sig með öðrum hætti. Sagðist Erla hafa séð að birta hafi verið á ganginum og heyrt að þeir sem hafi verið þarna á ferð hafi farið af ganginum í gegnum kyndi- og þvottaherbergið. Virtist henni sem þeir hafi farið þaðan inn í geymsluherbergið sem hafi legið þar inn af. Kvaðst hún hafa heyrt mannamál en ekki greint orðaskil. Hún hafi þekkt raddir tveggja manna, Sævars sambýlismanns síns og Kristjáns Viðars, kunningja hans og vinar. Einnig fannst henni sem hún hafi heyrt rödd þriðja manns, en hún hafi ekki þekkt hana. Þegar hún hafi heyrt raddir mannanna hafi hún verið komin fram á ganginn og þeir inn í geymsluherbergi. Kvaðst hún hafa staðið nokkra stund við dyrnar að kyndi- og þvottaherberginu og hafi þá heyrt sem mennirnir væru að eiga við eitthvað þungt. Hafi hún fært sig í dyragættina og séð þá beint inn í geymsluherbergið.

Hafi hún séð greinilega hvað hafi farið þar fram. Sævar, Kristján Viðar og þriðji maðurinn sem hún hafi ekki þekkt hafi verið inni í geymsluherberginu með eitthvað stórt og þungt á milli sín sem hafi verið umlukið ljósu laki. Sagði Erla að Kristján Viðar hafi haldið í annan endann á lakinu sem hafi verið bundinn í hnút. Sævar hafi bograð yfir hinum endanum og verið að binda hann í hnút. Þriðji maðurinn hafi staðið fyrir aftan Kristján Viðar. Virtist Erlu sem hann hafi ekki aðhafst neitt sérstakt. Erla kvaðst ekki hafa séð hvað hafi verið í lakinu, en væri þess fullviss að það hafi verið mannslíkami. Fætur og sitjandi mannsins hafi staðið út í lakið og hafi Erla séð móta greinilega fyrir þessum líkamshlutum og hafi þeir snúið að Kristjáni Viðari. Þá hafi hún séð hvernig bleytublettur hafi myndast á lakinu þar sem sitjandinn stóð út í það. Vond lykt hafi gosið upp, einhvers konar saurlykt. Kvaðst Erla hafa orðið svo miður sín að hún hafi sig hvergi getað hreyft. Hafi hún gripið andann á lofti og Kristján Viðar þá tekið eftir veru hennar, bölvað og talað um hvað hún væri að gera þarna. Þá hafi Sævar litið upp frá verki sínu og sagt honum að vera rólegum og hafi Kristján Viðar þá þagnað. Kvaðst Erla hafa staðið þarna hreyfingarlaus og hafa upplifað kulda þrátt fyrir að hár hennar hafi verið blautt af svita. Hafi þremmenningarnir tekið manninn upp í lakinu. Kristján Viðar hafi haldið undir annan endann, Sævar undir hinn en þriðji maðurinn hafi haldið um miðjuna. Hafi Sævar farið fyrstur og hrundið henni frá svo þeir kæmust fram hjá henni í dyrunum. Kvaðst Erla hafa fallið í gólfíð og legið þar í einhverja stund þar sem hún hafi hreinlega ekki getað hreyft sig. Að smástund liðinni hafi Sævar komið til baka, tekið undir hendur hennar, dregið hana inn í svefnherbergið og lagt hana í rúmið. Hafi hann þá spurt hana hvort hún hafi séð nokkuð en Erlu hafi verið ómögulegt að koma upp orði. Þá hafi Sævar sagt að hún skyldi aldrei segja neitt þótt hún yrði spurð. Með þeim orðum hafi Sævar haldið út úr íbúðinni. Kvaðst Erla hafa sofnað eftir þetta og ekkert muna fyrr en hún hafi vaknað daginn eftir og bjart var orðið. Kvaðst hún halda að hún hafi vaknað fyrr en ekki þorað út fyrr en í birtu. Þegar hún hafi vaknað hafi hún farið út að sorptunnum við húsið. Kvaðst hún ekki geta gert sér grein fyrir því hvers vegna hún hafi gert þetta. Hafi hún litið ofan í þær og efst í annarri tunnunni hafi hún fundið lakið af rúmi hennar og Sævars og í því hafi verið linur og blautur mannssaur. Blettur hafi verið í lakinu á sama stað og hún hafi séð hann myndast um nóttina. Þá hafi sama ólyktin gosið upp. Kvaðst Erla halda að hún hafi farið út til þess að reyna að ganga úr skugga um hvort það sem hún hafi séð um nóttina hafi verið veruleiki. Hafi henni þá liðið mjög illa og fleiri daga þar á eftir. Hafi hún einbeitt sér að því að hugsa ekki um þetta. Sævar hafi hún ekki séð fyrr en nokkrum dögum síðar, nánar tiltekið 1. febrúar 1974. Þegar lýst hafi verið eftir Guðmundi Einarssyni þá hafi hún ekki sett atburði þessarar nætur í samband við hvarf hans. Kvaðst hún yfirleitt ekkert hafa hugsað um þetta. Kvað hún Sævar aldrei hafa minnst á þetta við sig síðan og hún ekki við hann. Undir lok skýrslunnar, sem var sex klukkustundir, kvað Erla það rangt að Kristján Viðar hafi haldið í annan enda laksins þegar henni hafi verið litið inn í geymsluherbergið. Kvað hún hann hafa gengið um gólf og barið krepptum hnefa í lófa sér. Hafi henni virst sem maðurinn í lakinu hafi legið á bakinu með hnén kreppt upp að maganum. Erla kvaðst ekki hafa heyrt til neinnar bifreiðar um nóttina. Sagði hún bifreið hafa geta komið á bifreiðastæðið og farið af því án þess að hún heyrði það inn í húsið. Skýrslutökunni lauk klukkan 16:35

og var Erla þá færð fyrir sakadóm Reykjavíkur. Kvaðst hún reiðubúin að bera vitni í málinu. Samkvæmt endurriti úr þingbók skýrði hún sjálfstætt frá málsatvikum og var bókað að framburður hennar væri í samræmi við lögregluskýrsluna.¹⁰² Var Erlu þá kynntur framburður sinn og kvað hún rétt eftir sér haft og staðfesti undirritun sína á skýrslunni. Í dagbók Síðumúlafangelsisins þennan dag er bókað að Erla hafi verið látin laus að lokinni skýrslutöku í sakadómi en þeirri skýrslutöku lauk klukkan 17:29.¹⁰³ Hafði Erla þá setið í fangelsi í sjö daga af 30 daga gæsluvarðhaldsúrskurði.

58. Á þeim tíma er Erla Bolladóttir var yfirheyrð í fyrsta sinn um hvarf Guðmundar Einarssonar hafði hún ekki sætt ákæru né verið dæmd til refsinga. Hún hafði þó sætt gæsluvarðhaldi frá 12. desember til 20. desember 1975 vegna gruns um aðild að póstsvikamálinu auk þess sem hún hafði verið yfirheyrð í tengslum við rannsókn á fíkniefnamisferli Sævars Marinós Ciesielski 8. febrúar 1974.
59. Þennan sama dag, 20. desember 1975, var bókað í dagbók fangelsisins að Sævar hafi óskað eftir að fá að tala við Ásgeir dómara við sakadóm í ávana- og fíkniefnamálum. Hafi Gísli Pálsson lögreglumaður í fíkniefnadeild verið sendur til að tala við Sævar þar sem Ásgeir dómari hafi talið nægjanlegt að láta hann ljúga í Gísla, eins og það er orðað í dagbókinni. Ræddi lögreglumaðurinn í klukkustund við Sævar af því tilefni.
60. Sunnudaginn 21. desember 1975 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að komið hafi verið með [ViG] í fangelsið klukkan 11:30. Hafi hann verið færður til yfirheyrslu af rannsóknarlögreglumönnum Eggerti Norðdahl Bjarnasyni og Sigurbirni Víði. Hafi þeir talað við [ViG] í hálfu klukkustund en fært hann svo á klefa. Hafi þeir aftur tekið til við að yfirheyra [ViG] klukkan 12:45 og þá í rúma klukkustund. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um þessar yfirheyrslur. Þá hafi Örn Höskuldsson, fulltrúi hjá sakadómi Reykjavíkur, hringt í Eggert og sagst munu koma innan tíðar. Var [ViG] færður aftur á klefa sinn og funduðu Eggert, Sigurbjörn Víðir og Örn um „viðkomandi mál.“¹⁰⁴ Klukkan 14:45 er bókað í dagbók fangelsisins að Sævar hafi verið færður fyrir Eggert og Sigurbjörn Víði til viðtals til að byrja með. Klukkustund síðar er [ViG] látinn laus úr Síðumúlafangelsi af þeim Eggerti og Erni. Gert er klukkustundarlangt hlé á yfirheyrslu yfir Sævari klukkan 18:55. Bókað er í dagbók fangelsisins að Jón Oddsson hæstaréttarlögmaður og réttargæslumaður Sævars hafi komið klukkan 20:30 og farið aftur tveimur klukkustundum síðar. Yfirheyrslu yfir Sævari hafi lokið klukkan 01:55 og þá staðið yfir í rúmar tíu klukkustundir að teknu tilliti til klukkutíma matarhlés. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um þessa yfirheyrslu.¹⁰⁵
61. Samkvæmt bókun í dagbók Síðumúlafangelsisins var Sævar aftur tekinn til yfirheyrslu daginn eftir, 22. desember 1975, klukkan 11:00.¹⁰⁶ Gert var hlé á yfirheyrslunni klukkan 13:00. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um þessa yfirheyrslu. Sævar var aftur tekinn til yfirheyrslu klukkan 14:00. Fyrir liggur samantektarskýrsla lögreglu um

¹⁰² Bls. 246.

¹⁰³ Blaðsíða 246 og dagbók nr. 4, bls. 3b.

¹⁰⁴ Dagbók nr. 4, bls. 4.

¹⁰⁵ Dagbók nr. 4, bls. 4–4b.

¹⁰⁶ Dagbók nr. 4, bls. 5.

yfirheyrsluna og kemur þar fram að yfirheyrslan hafi hafist klukkan 14:00 og lokið klukkan 19:00.¹⁰⁷ Í skýrslunni segir að fljótlega eftir að hún hafi hafist hafi komið og verið viðstaddir Örn Höskuldsson fulltrúi og Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars. Í dagbók fangelsisins er bókað að þeir hafi báðir komið um klukkan 15:30. Í samantektarskýrslunni kemur fram að Sævar hafi verið yfirheyrður með réttarstöðu sakbornings. Tilefnið hafi verið skýrsla sem Erla Bolladóttir sambýliskona Sævars hafði gefið. Í skýrslunni segir að Sævar hafi verið margspurður um vitneskju sína varðandi hvarf Guðmundar Einarssonar. Hafi Sævar í fyrstu neitað allri vitneskju þar um. Hafi honum þá verið bent á að Erla hafi skýrt frá sinni vitneskju um málið og hún hafi sagt Sævar verið við það riðinn. Þá hafi Sævar viðurkennt að hafa einhverja vitneskju um afdrif Guðmundar, en hafi ekki til að byrja með viljað segja nánar frá henni. Þá segir að í samráði við Jón Oddsson, réttargæslumann Sævars, hafi upphafið að skýrslu Erlu verið lesið fyrir Sævar. Sævar hafi fljótlega beðið um að lestrinum yrði hætt og fallist á að skýra sjálfur frá hlutdeild sinni í hvarfi Guðmundar. Ekki hafi verið tekin skrifleg skýrsla af Sævari, en hann hafi skýrt frá atburðum mjög á sömu lund og Erla hafði þá þegar gert. Sævar hafi rakið í aðalatriðum þann atburð að Guðmundur Einarsson, Kristján Viðar Viðarsson og Tryggvi Rúnar Leifsson hafi allir komið að Hamarsbraut 11 að nóttu til seint í janúar 1974. Tímasetningu hafi Sævar miðað við það að hann hafi þá verið nýkominn erlendis frá vegna kaupa á hassi, en í þá ferð hafi hann farið ásamt [ViG]. Átök hafi orðið í íbúðinni við Hamarsbraut sem hafi lyktað með því Guðmundur hafi beðið bana. Ekki hafi lögreglu verið gert viðvart eða lækni tilkvaddur, heldur hafi Sævar hringt til Alberts Klahn Skaftasonar kunningja síns og fengið hann til að koma á staðinn á bifreið föður síns. Í þeirri bifreið hafi þeir flutt lík Guðmundar og urðað það í hrauninu sunnan Hafnarfjarðar. Í lok samantektarskýrslunnar er fært til bókar að skrifleg skýrsla hafi ekki verið tekin af Sævari vegna þess að mjög hafi verið liðið á yfirheyrslutíma og einnig hafi réttargæslumaður Sævars óskað eftir því. Samkvæmt samantektarskýrslunni stóð yfirheyrslan yfir í fimm klukkustundir. Ekkert er bókað um lok yfirheyrslunnar í dagbók Síðumúlafangelsisins þennan dag.

62. Að kvöldi 22. desember 1975 var fært í dagbók Síðumúlafangelsisins að sýslumaðurinn á Seyðisfirði hafi hringt í Eggert rannsóknarlögreglumann og neitað að handtaka manninn sem um hafi verið beðið nema til kæmi úrskurður eða skeyti. Þar sem ekki hafi verið hægt að senda skeytið hafi ráðuneytisstjórinn í dómsmálaráðuneytinu verið látinn hringja í sýslumanninn.¹⁰⁸ Skömmu fyrir miðnætti hafi tveir lögreglumenn lagt af stað í leiguflugvél til Egilsstaða til að sækja manninn og hafi þeir komið með hann í Síðumúlafangelsið klukkan 05:00.
63. Um hádegi næsta dag, 23. desember 1975, var bókað í dagbók fangelsisins að Sævar hafi verið tekinn til yfirheyrslu en hann neitað að tjá sig án þess að hafa réttargæslumann sinn viðstaddan. Hafi þá verið gerð tilraun til að ná í réttargæslumann Sævars, en það ekki tekist. Sævar hafi þá verið sóttur aftur til yfirheyrslu en hann

¹⁰⁷ Bls. 286.

¹⁰⁸ Dagbók nr. 4, bls. 5–6.

neitað að tjá sig án réttargæslumanns. Hafi hann þá verið settur á klefa aftur.¹⁰⁹ Í dagbók Síðumúlafangelsisins þennan dag var bókað að Albert Klahn Skaftason hafi verið tekinn til yfirheyrslu af lögreglu klukkan 13:15.¹¹⁰ Í lögregluskýrslu var upphaf skýrslutökunnar bókað klukkan 13:55.¹¹¹ Var Albert Klahn með réttarstöðu vitnis og tilefni yfirheyrslunnar kynnt sem hvarf á ungum manni í Hafnarfirði aðfaranótt 27. janúar 1974. Var Alberti kynnt að Sævar Ciesielski hafi tjáð rannsóknarlögreglunni að á þeim tíma hafi maður verið barinn í íbúð Sævars að Hamarsbraut 11 eða geymsluherbergi innaf íbúðinni. Albert kvaðst hafa verið töluvert mikið í félagsskap Sævars á þeim tíma, enda hafi þeir verið félagar frá því í æsku. Einnig hafi hann umgengist mikið þá Kristján Viðar og Tryggva Rúnar. Hafi hann oft haft til umræða bifreið föður síns, sem hafi verið gul Toyota. Kvaðst Albert oft hafa ekið þeim félögum í bifreiðinni. Kvað Albert það eitt sinn hafa skeð að nóttu til, vel gæti verið að það hafi verið aðfaranótt 27. janúar 1974, að hann hafi komið á bifreið föður síns á heimili Sævars í Hafnarfirði. Kvaðst hann ekki muna það fyrir víst hvort hann hafi ekið einhverjum þangað eða hvort þeir hafi hringt heim til hans og beðið hann um að koma. Albert var ekki viss um hvað klukkan hafi verið, en kvað hana hafa getað verið einhvers staðar milli 00:00 og 05:00. Kvaðst Albert muna eftir því að hafa setið í bifreiðinni á bifreiðarstæðinu Suðurgötu-megin við hús Sævars. Hafi Sævar komið út frá húsinu og beðið Albert um að opna farangursgeymsluna. Hafi Albert gert það og sest inn í bifreiðina aftur, en Sævar farið aftur inn í húsið. Eftir nokkra bið hafi þeir allir þrír komið að bifreiðinni, Sævar, Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar. Bifreiðin hafi snúið þannig að afturendi hennar vísaði að sundi milli Hamarsbrautar 11 og næsta húss við hliðina á. Þarna hafi verið slæm götulýsing og hafi Albert fylgst með ferðum þeirra í vinstri baksýnispegli bifreiðarinnar. Hafi hann séð að þeir hafi allir verið með að hann hélt fleiri en einn poka, eða eitthvað sem hafi líkst poka. Kvað Albert það vel geta verið að þetta hafi aðeins verið einn poki eða eitthvað pokalaga sem þeir hafi hver um sig haldið í á mismunandi stöðum. Hafi hann ekki séð hvað hafi verið í þessum poka eða pokum. Þegar þeir hafi sett byrðina í farangursgeymslu bifreiðarinnar hafi hún ruggað svolítið til og smádynkir heyrst. Hafi Alberti virst það benda til þess að þeir hafi verið að setja eitthvað fremur þungt í farangursgeymsluna. Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar hafi sest í aftursæti bifreiðarinnar. Sævar hafi ekki komið strax inn í bifreiðina. Hélt Albert að Sævar hafi farið aftur heim að húsinu. Þegar hann hafi komið hafi hann sest í framsætið við hliðina á Alberti. Kvaðst Albert ekki hafa séð neinn þeirra fara að sorptunnunum við húsið. Kvaðst Albert hafa ekið sem leið lá út úr Hafnarfirði að sunnanverðu, nánar tiltekið á sama stað og ekið hafi verið að Sædýrasafninu. Síðan hafi hann ekið inn á Keflavíkurvegin og hann til suðurs. Sævar hafi sagt til um hvert skyldi aka og hafi hann aðeins ekið að hans fyrirsögn. Kvaðst Albert ekki geta gert sér nána grein fyrir hversu langt þeir hafi ekið eftir Keflavíkurveginum, en veginn hafi þeir ekið þar til Sævar hafi sagt honum að beygja út af honum til vinstri. Sagðist Albert halda að þá hafi þeir verið komnir eitthvað fram hjá Álverinu í Straumsvík, jafnvel þónokkuð suður fyrir það. Hafi hann þá ekið stuttan

¹⁰⁹ Dagbók nr. 4, bls. 6b.

¹¹⁰ Dagbók nr. 4, bls. 6b.

¹¹¹ Bls. 287.

vegspotta þvert útaf Keflavíkurveginum, beygt svo til hægri nokkurn spöl og síðan aftur til vinstri, eða þannig hafi hann munað best eftir legu þessa afleggjara. Að lokum hafi hann stöðvað bifreiðina ofan í nokkurs konar dæld sem hafi verið svo slétt að hann hafi getað snúið bifreiðinni við. Kvaðst hann halda að þeir hafi ekki verið í sjónmáli frá Keflavíkurveginum ofan í dældinni. Þegar Albert hafi verið búinn að snúa bifreiðinni við þannig að framendi hennar sneri í átt að Keflavíkurveginum, hafi þremmingarnir farið út. Sævar hafi beðið um lykilinn að farangursgeymslunni og hafi Albert rétt honum lykilinn út um gluggann. Kvaðst Albert ekkert hafa farið út úr bifreiðinni. Þremmingarnir hafi verið nokkra stund aftan við bifreiðina og í erfiðleikum með að ná einhverju úr farangursgeymslunni. Hafi það virst vera fyrirferðarmikið og ekki mjög þægilegt í meðförum. Albert hafi ekki séð hvað þetta var enda myrkur og engin ljós á bifreiðinni. Þeir hafi lokað farangursgeymslunni áður en þeir hafi farið frá bifreiðinni og hafi hann séð móta fyrir þeim og byrði þeirra.¹¹² Þegar þeir hafi gengið frá bifreiðinni þá hafi Alberti virst sem þeir hafi verið með einn poka meðferðis og borið hann á milli sín. Þá kvaðst Albert hafa talið að hann hafi ekki slökkt ljósin á bifreiðinni og hann hafi séð móta fyrir þessu í skini frá afturljósum bifreiðarinnar. Þeir hafi svo horfið út í myrkrið. Um 15 til 30 mínútum síðar hafi þeir komið aftur og þá ekki verið með neitt meðferðis. Kvaðst Albert ekki viss hvert hann hafi ekið þeim, en kvaðst halda að hann hafi ekið þeim heim til Kristjáns Viðars að Grettisgötu 82, þó vilji hann ekki fullyrða um það. Sævar hafi setið í framsætinu og kvað Albert það hafa borist í tal þeirra á milli hvað hafi verið í pokanum. Hafi Sævar þá sagt það berum orðum að lík hafi verið í pokanum. Hafi Alberti fundist þetta svo fjarstæðukennt að hann hafi ekki tekið mark á þessu og ekki hugsað frekar um þetta. Kvaðst Albert hafa hitt þessa menn oftár en einu sinni síðan og hafi aldrei verið minnst á þessa ferð svo hann hafi heyrt til. Var skýrslutökunni lokið klukkan 17:10 og hafði þá staðið yfir í um fjórar klukkustundir.¹¹³

64. Í dagbók fangelsisins var skráð að farið hafi verið með Albert Klahn í leiðangur út í bæ klukkan 14:25, á meðan skýrslutökunni stóð. Ekki kemur fram hvenær leiðangrinum hafi lokið. Þá eru rannsóknargögn ekki til um leiðangurinn og ekkert bókað um hann í lögregluskýrsluna.¹¹⁴ Um kvöldið var Albert færður fyrir sakadóm Reykjavíkur. Fyrir dómi kvaðst Albert kannast við hafa ekið þeim Sævari, Kristjáni Viðari og Tryggva Rúnari með eitthvað sem þeir hafi sett í farangursgeymslu bifreiðar hans. Kvaðst Albert ekki hafa vitað þá hver flutningurinn hafi verið, en Sævar hafi sagt sér á heimleiðinni að í farangursgeymslunni hafi verið lík. Kvaðst Albert hafa ekið þeim félögum suður fyrir Hafnarfjörð í umrætt sinn. Var Alberti kynntur framburður hans hjá lögreglu fyrr um daginn. Kvað hann þar rétt eftir sér haft og staðfesti undirritun sína á skýrsluna. Var Albert úrskurðaður í allt að 45 daga gæsluvarðhald. Ákvað dómari að skipa Örn Clausen hæstaréttarlögmann sem

¹¹² Bls. 288.

¹¹³ Bls. 289.

¹¹⁴ Dagbók nr. 4, bls. 6b.

réttargæslumann Alberts. Kvaðst Albert ekki óska eftir að kæra úrskurðinn til Hæstaréttar Íslands.¹¹⁵

65. Í dagbók Síðumúlafangelsisins var bókað að komið hafi verið með Kristján Viðar frá Litla-Hrauni klukkan 17:30 þennan dag, 23. desember 1975. Klukkustund síðar hafi hann verið tekinn til skýrslutöku í stutta stund og síðan færður á klefa sinn aftur. Í lögregluskýrslu segir að Kristján Viðar hafi verið tekinn til yfirheyrslu með réttarstöðu sakbornings. Tilefnið hafi verið vitneskja sem rannsóknarlögreglunni hafi borist í tengslum við hvarf ungs manns í Hafnarfirði aðfaranótt 27. janúar 1974. Kvaðst Kristján Viðar muna eftir því að lýst hafi verið eftir ungum manni sem hafi horfið í Hafnarfirði á þessum tíma. Hann hafi þekkt Guðmund Einarsson sem hafi verið fyrrverandi skólafélagi sinn. Hitt sé annað að hann hafi enga minnstu hugmynd um hvernig hann hvarf eða hvað kann að hafa orðið af honum. Yfirheyrslan stóð yfir í 15 mínútur. Neðanmáls í skýrslu lögreglu er bókað að Kristján Viðar hafi neitað að skrifa undir skýrsluna og yfirleitt að tjá sig nokkuð um málið.¹¹⁶ Kristján Viðar var þá færður fyrir sakadóm Reykjavíkur í kjölfarið. Fyrir dómi kvaðst hann neita að hafa nokkra vitneskju um hvarf Guðmundar Einarssonar. Kvaðst hann halda að hann hafi verið í vinnu í Vestmannaeyjum þegar Guðmundur hvarf, annaðhvort hjá Ísfélaginu eða Herjólfí. Var skýrsla Kristjáns Viðars hjá lögreglu lesin fyrir hann og kvað Kristján Viðar þar rétt eftir sér haft. Kvaðst hann hafa neitað að skrifa undir skýrsluna nema lögfræðingur hans fengi að vera viðstaddur.¹¹⁷ Var Kristján Viðar úrskurðaður í allt að 90 daga gæsluvarðhald og til að gangast undir geðheilbrigðisrannsókn á gæsluvarðhaldstímanum. Óskaði Kristján Viðar eftir því að Páll Arnór Pálsson hæstaréttarlögmaður yrði skipaður réttargæslumaður sinn. Þá óskaði hann eftir því að kæra úrskurðinn til Hæstaréttar Íslands.¹¹⁸
66. Tryggvi Rúnar Leifsson var færður í Síðumúlafangelsið klukkan 14:15 þennan dag samkvæmt bókun í dagbók fangelsisins.¹¹⁹ Þá var bókað að Tryggvi Rúnar hafi verið tekinn til yfirheyrslu og færður á klefa að henni lokinni.¹²⁰ Var hann tekinn til skýrslutöku með réttarstöðu sakbornings. Tilefnið hafi verið vitneskja sem rannsóknarlögreglunni hafi borist um að Tryggvi Rúnar hafi átt hlut að máli þegar ungur maður hafi horfið í Hafnarfirði aðfaranótt 27. janúar 1974. Kvaðst Tryggvi Rúnar enga hugmynd hafa um á hvern hátt maðurinn hvarf eða muna yfirleitt nokkuð eftir því að nokkur hafi horfið í Hafnarfirði. Kvaðst hann á engan hátt geta tjáð sig um málið. Stóð skýrslutakan yfir í 10 mínútur.¹²¹ Í kjölfarið var Tryggvi Rúnar færður fyrir sakadóm Reykjavíkur. Kvaðst hann ekki hafa verið viðriðinn hvarf Guðmundar Einarssonar. Var skýrsla hans hjá lögreglu lesin fyrir hann og kvað hann þar rétt eftir sér haft og staðfesti undirskrift sína.¹²² Var Tryggvi Rúnar úrskurðaður í allt að 90

¹¹⁵ Bls. 255.

¹¹⁶ Bls. 290.

¹¹⁷ Bls. 247.

¹¹⁸ Bls. 249.

¹¹⁹ Dagbók nr. 4, bls. 6b.

¹²⁰ Dagbók nr. 4, bls. 7.

¹²¹ Bls. 291.

¹²² Bls. 250.

daga gæsluvarðhald og til að gangast undir geðheilbrigðisrannsókn á gæsluvarðhaldstímanum.¹²³ Óskaði Tryggvi Rúnar eftir því að Hilmar Ingimundarson hæstaréttarlögmaður yrði skipaður réttargæslumaður sinn. Þá óskaði hann eftir því að kæra úrskurðinn til Hæstaréttar Íslands.

67. Í dagbók fangelsisins sama dag, 23. desember 1975, er jafnframt bókað að Sævar hafi verið tekinn fyrir klukkan 18:45 og hafi Jón Oddsson hæstaréttarlögmaður einnig verið viðstaddur réttarhaldið, eins og það var orðað í færslunni. Fimm mínútum síðar hafi Örn Höskuldsson, fulltrúi sakadóms Reykjavíkur, komið og þá slitnað upp úr viðræðum í réttinum. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um svonefnt réttarhald. Sævar hafi þá verið færður á klefa sinn til viðtals ásamt Jóni Oddssyni og Sigurbirni Víði.¹²⁴
68. Í dagbók fangelsisins var bókað að Örn Clausen, Hilmar Ingimundarson og Páll Arnór Pálsson, hæstaréttarlögmenn, hafi komið til viðræðna við sína skjólstæðinga í viðurvist lögreglumanna.¹²⁵ Var svo bókað í dagbók fangelsisins að lögmennirnir hafi farið um einni og hálfri klukkustund síðar og hafi þá málin verið lögð á hilluna fram yfir hátíðar. Skömmu síðar hafi komið Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, og rætt við Sævar í örstutta stund í áheyrn lögreglu.
69. Á jóladag, 25. desember 1975, er bókað í dagbók fangelsisins að klukkan 15:55 þann dag hafi Örn Höskuldsson komið ásamt fylgdarliði, sótt Albert og farið með hann í einhvern leiðangur. Hafi þeir komið til baka úr leiðangrinum klukkan 18:50.¹²⁶
70. Aðfaranótt 27. desember 1975 er bókað í dagbók fangelsisins að Tryggvi Rúnar hafi talað við sjálfan sig annað slagið frá klukkan 20:00. Þá var bókað að klukkan 09:10 hafi Albert Klahn verið tekinn til yfirheyrslu í 35 mínútur. Rannsóknargögn eru ekki til um þessa yfirheyrslu. Klukkan 11:05 hafi Tryggvi Rúnar verið tekinn til yfirheyrslu.¹²⁷ Rannsóknargögn eru ekki til um þessa yfirheyrslu. Um einni og hálfri klukkustund síðar er bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi verið beðinn um að koma og sprauta niður Tryggva Rúnar svo hann geti sofnað. Í sama mund hafi Örn Höskuldsson fulltrúi komið og farið inn á klefa til að tala við Tryggva Rúnar. Rannsóknargögn eru ekki til um þetta samtal. Hafi Guðsteinn læknir sprautað Tryggva Rúnar með „2 amp. Clorpr.“ og jafnframt skoðað Kristján Viðar Viðarsson.¹²⁸ Þá hafi Tryggva Rúnari verið gefið 70 milligröm af Diazepam klukkan 16:55.
71. Klukkan 13:00 þennan dag, 27. desember 1975, er bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sævar hafi verið tekinn til yfirheyrslu. Rannsóknargögn eru ekki til um þessa yfirheyrslu. Hafi Eggert Norðdahl Bjarnason rannsóknarlögreglumaður sótt jeppa sem fenginn hafi verið að láni til að fara í leit. Klukkan 13:50 hafi Eggert og Sigurbjörn Víðir farið með Sævar í ökutúr og hafi þeir komið til baka klukkan 16:45. Rannsóknargögn eru ekki til um ökutúrinn. Í kjölfarið

¹²³ Bls. 252.

¹²⁴ Dagbók nr. 4, bls. 7b.

¹²⁵ Dagbók nr. 4, bls. 7b.

¹²⁶ Dagbók nr. 4, bls. 8b.

¹²⁷ Dagbók nr. 4, bls. 9.

¹²⁸ Dagbók nr. 4, bls. 9–9b.

hafi Sigurbjörn Víðir tekið Albert Klahn til yfirheyrslu í 15 mínútur. Í dagbók fangelsisins var bókað að skömmu eftir að Albert hafi verið færður á klefa sinn hafi hann orðið óður smá stund og brotið stól. Hafi hann þá verið settur í hand- og fótjárn. Handjárnin hafi verið tekin þegar Albert hafi jafnað sig. Færsluritari hafi þá sagt Alberti að hann hefði frekar átt að berja vegginn heldur en að brjóta stólinn. Hafi Albert þá sagst ekki hafa gert það því þá hefði hann meitt sig. Klukkan 18:30 var bókað að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi hringt og spurt um skjólstaðing sinn.¹²⁹ Um klukkustund síðar hafi Guðsteinn læknir komið og sprautað Tryggva Rúnar aftur.

72. Á hádegi næsta dag, 28. desember 1975, var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Tryggvi Rúnar hafi sofið í 16 klukkustundir, farið fram til að borða en hafi svo hallað sér aftur. Einnig var bókað að Sævar hafi ekki borðað í sólarhring.¹³⁰ Klukkan 13:35 var fært til bókar að Erla hafi hringt og talað við Sigurbjörn Víði. Klukkan 14:55 hafi Tryggvi Rúnar verið færður til yfirheyrslu og hafi hún staðið yfir í tvær og hálf klukkustund. Rannsóknargögn eru ekki til um yfirheyrsluna. Þennan dag hafi Kristján Viðar verið færður til yfirheyrslu klukkan 17:55 og gert hlé á yfirheyrslunni rúmri klukkustund síðar. Rannsóknargögn eru ekki til um yfirheyrsluna. Klukkan 19:45 hafi yfirheyrsla yfir Kristjáni Viðar hafist aftur. Skrifleg skýrsla liggur fyrir um yfirheyrsluna. Tilefnið var hvarf Guðmundar Einarssonar. Aðspurður kvaðst Kristján Viðar muna eftir því að hafa komið að nóttu til heim til Sævars Ciesielski seinast í janúar 1974. Miðaði hann tímann við það að örfáum dögum áður hafi Sævar komið hingað til lands frá Kaupmannahöfn og Amsterdam. Kvaðst hann ekki muna vikudaginn sem hann hafi komið til Sævars, en það hafi örugglega verið helgi, sennilega aðfaranótt sunnudags. Með honum hafi verið Sævar, Tryggvi Rúnar Leifsson og svo einhver einn til, sem hann gæti ómögulega komið fyrir sig hver hafi verið. Sævar hafi á þessum tíma búið að Hamarsbraut 11 í Hafnarfirði með Erlu Bolladóttur. Sagði Kristján Viðar að Erla hafi ekki verið heima þessa nótt. Kristján Viðar kvaðst ekki muna greinilega eftir atvikum þessa nótt, enda hafi hann verið undir áhrifum áfengis, en teldi sig muna örugglega það sem hann ætlaði að skýra frá. Kristján Viðar lýsti því svo að þeir hafi allir farið inn í íbúð þeirra Sævars og Erlu, en Erla hafi ekki verið heima. Í íbúðinni hafi verið tvö herbergi, gangur, salerni, þvottaherbergi og geymsla inn af því. Gengið hafi verið inn í geymsluna úr ganginum í gegnum þvottaherbergið, en salernið hafi verið við hliðina á þvottaherberginu og einnig hafi verið gengið inn í það af ganginum. Herbergin hafi verið samliggjandi og gengið í gegnum annað til að komast inn í hitt. Kvaðst Kristján Viðar halda að innra herbergið hafi verið notað sem svefnherbergi, en það fremra sem stofa. Átök hafi orðið í íbúðinni og kvaðst hann viss um að hafa ekki tekið þátt í þeim og þau hafi ekki verið milli þeirra Sævars og Tryggva Rúnars. Þau hafi því hlotið að vera á milli þeirra tveggja og fjórða mannsins sem hann gæti ekki komið fyrir sig hver hafi verið. Átökin hafi byrjað inn í innra herberginu, svefnherberginu, og borist svo fram í það fremra, stofuna. Kvaðst Kristján Viðar ekki geta gert sér grein fyrir hvernig þau hafi byrjað

¹²⁹ Dagbók nr. 4, bls. 9b.

¹³⁰ Dagbók nr. 4, bls. 10.

eða af hvaða tilefni. Sagði Kristján Viðar sér finnast það sennilegast að Tryggvi Rúnar og fjórði maðurinn hafi tekist á, því Sævar hafi ekki verið til stórræðanna í átökum. Í stofunni hafi hann orðið eitthvað fyrir átakamönnunum og hafi þau borist út í horn þar sem símtækið hafi verið. Kvaðst Kristján Viðar muna það greinilega að hann hafi beðið þá um að gæta að því að brjóta ekki tækið. Úr stofunni hafi svo leikurinn borist fram á ganginn.¹³¹ Hvernig þeim hafi lyktað eða hvar, gæti hann ekki gert sér grein fyrir. Átökin hafi hætt og hafi þeir allir þrír farið út úr húsinu, það er hann, Sævar og Tryggvi Rúnar. Hann gæti ekki gert sér grein fyrir hvað hafi orðið um ókunna manninn. Hafi þeir þrír þá ekið um Hafnarfjörð nokkra stund og þá hafi sá ókunni örugglega ekki verið með. Hafi þeir ekið meðal annars fram hjá samkomuhúsinu Skiphóli og eitthvað hafi þeir komið við í nætursölunum við Hafnarfjarðarveginn. Síðar hafi þeir farið aftur heim til Sævars. Kvaðst Kristján Viðar ekki geta gert sér ljósa grein fyrir því hvað þeir hafi aðhafst þar. Í ljós hafi komið að Erla hafi verið komin heim, því hann hafi séð hana. Hélt Kristján Viðar að hún hafi komið fram í ganginn og hann hafi verið þar staddur. Kvað Kristján Viðar þá Sævar og Tryggva hafa bograð yfir einhverju í þvottaherberginu eða geymslunni. Ekki hafi hann getað séð hvað þeir hafi aðhafst. Hafi honum fundist sem þeir hafi verið með einhvern poka, gæti hafa verið sjópoki. Kvaðst Kristján Viðar ekki geta sagt til um hvort eða hvað þeir hafi sett í pokann. Kvaðst hann halda að hann hafi séð til þeirra úr dyrunum úr ganginum inn í þvottaherbergið, en ekki geta gert sér grein fyrir hvernig birtan hafi verið. Honum hafi fundist dimmt. Erla hafi komið en Kristján Viðar sagðist ekki viss um hvert eða hversu langt fram á ganginn, en hún hafi virst mjög hissa og skrítin þegar hún hafi séð til þeirra Tryggva Rúnars og Sævars. Þegar þeir hafi orðið hennar varir hafi Sævar sagt honum að tala við hana og fara með hana inn, sem hann hafi gert. Kristján Viðar kvaðst ekki muna hvað hann hafi sagt við hana. Kristján Viðar kvaðst ekki muna glöggst hvað hafi gerst næst. Kvaðst hann muna að bifreið Alberts Klahn Skaftasonar hafi verið komin að húsinu. Það hafi verið gul, lítil fólksbifreið af japanskri gerð. Bifreiðinni hafi verið bakkað inn í sunni milli hússins sem Sævar hafi búið í og næsta húss við hliðina. Kvaðst Kristján Viðar hafa séð í afturenda bifreiðarinnar þegar hann hafi komið út. Kvaðst hann ekki muna hvort hann hafi verið samferða þeim tveim út úr húsinu, eða hvort þeir hafi komið aðeins á eftir sér. Allavega hafi hann fyrstur þeirra þriggja sest inn í bifreiðina. Albert hafi setið undir stýri. Kvaðst Kristján Viðar ekki geta gert sér ljósa grein fyrir því hvort búið hafi verið að opna farangursgeymsluna eða ekki. Tryggvi Rúnar og Sævar hafi síðan sett eitthvað þungt í farangursgeymsluna, því bifreiðin hafi vaggast til við það. Kvaðst hann ekki hafa séð hvað það hafi verið. Hafi hann sest í aftursæti bifreiðarinnar fyrir aftan ökumannssætið, en Tryggvi Rúnar hægra megin við hlið sér. Sævar hafi farið aftur inn í húsið. Kvaðst Kristján Viðar telja að hann hafi farið til að tala við Erlu. Sævar hafi síðan komið út í bifreiðina aftur. Hann hafi sest í framsætið við hlið Alberts og þá hafi verið ekið af stað.¹³² Kristján Viðar kvaðst ekki muna hvaða leið hafi verið ekin um Hafnarfjörð, en ekið hafi verið út úr kaupstaðnum til suðurs, það er yfir Hvaleyrarholt í átt að Álverinu. Hélt Kristján Viðar að þá hafi verið ekið til suðurs um Keflavíkurveg

¹³¹ Bls. 292.

¹³² Bls. 293.

Því hann hafi séð rauð- og hvítmáluðu turnana við Álverið uppljómaða. Kvað Kristján Viðar það einnig hugsanlegt að þeir hafi ekið eftir veginum áleiðis til Krísuvíkur, en vildi ekki fullyrða um það. Hafi þeir allavega fljótlega komið á ójafnan veg og hafi þeir ekið eftir honum nokkurn spöl, eða þar til einhver hindrun hafi verið á honum og þeir hafi ekki getað ekið lengra í þá áttina. Kvaðst hann ekki vera viss um hvort þar hafi verið numið staðar í einhverja stund eða hvort ekinn hafi verið einhver spölur til baka og þar stöðvað. Hvar svo sem stöðvað hafi verið hafi Sævar og Tryggvi Rúnar farið út og tekið eitthvað úr farangursgeymslunni, vafalaust það sem þeir hafi sett þar heima hjá Sævari. Ekki hafi Albert farið þá út úr bifreiðinni og hafi hann því annaðhvort látið Sævar eða Tryggva Rúnar hafa lyklana að farangursgeymslunni. Kvaðst Kristján Viðar ekki muna hvernig þeim Sævari og Tryggva Rúnari hafi gengið að afferma farangursgeymsluna, en þeir hafi verið svo í burtu svolitla stund. Kvaðst Kristján Viðar trúa því að það hafi verið um 15 mínútur en vildi annars ekki um það fullyrða. Þegar Sævar og Tryggvi Rúnar hafi komið aftur í bifreiðina hafi verið ekið aftur af stað, en Kristján kvaðst ekki geta gert sér grein fyrir því hvert hafi verið haldið. Hafi hann talið sennilegast að sér hafi verið ekið heim, því þar hafi hann vaknað daginn eftir. Einhverjum dögum síðar hafi Kristján Viðar séð lýst eftir Guðmundi Einarssyni í fjölmiðlum, en hann hafi ekki sett það í neitt samband við atburði þá sem hann hafi nú lýst. Aldrei síðan hafi Tryggvi eða Sævar minnst á þetta atvik við hann og ekki heldur Erla eða Albert. Samkvæmt skriflegri skýrslu lauk yfirheyrslunni klukkan 01:42 og stóð því yfir sex klukkustundir.¹³³ Í dagbók Síðumúlafangelsisins er bókað að klukkan 01:55 hafi Eggert, Sigurbjörn Víðir og Örn farið í ökuferð með Kristján Viðar í klukkustund.¹³⁴ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um ökuferðina.

73. Bókað er í dagbók Síðumúlafangelsisins 29. desember 1975 að Sævar hafi verið tekinn til yfirheyrslu klukkan 14:50 og færður aftur á klefa klukkan 16:00. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna. Klukkan 16:30 var bókað að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi komið til viðtals við hann í eina og hálf klukkustund. Um kvöldið var fært til bókar að Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi komið klukkan 22:30 og tekið Albert til viðtals í hálf tíma.¹³⁵
74. Klukkan 11:00 næsta dag, 30. desember 1975, er bókað í dagbók fangelsisins að Jón Oddsson hafi hringt. Hafi færsluritari sagt honum að koma strax því Sigurbjörn Víðir væri á staðnum og myndi hann afgreiða samtalið við Sævar. Hálf tíma síðar er bókað að Jón Oddsson hafi komið og talað við Sævar í áheyrn færsluritara og Sigurbjörns Víðis í tæpa klukkustund.¹³⁶ Klukkan 13:20 þennan dag var fært til bókar að Tryggvi Rúnar hafi verið tekinn til yfirheyrslu í rúman hálf tíma. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna. Nokkrum mínútum síðar er bókað að Eggert hafi farið að sækja Erlu Bolladóttur og komið með hana um hæl. Klukkan 18:45 er bókað að Eggert hafi

¹³³ Bls. 294.

¹³⁴ Dagbók nr. 4, bls. 10b.

¹³⁵ Dagbók nr. 4, bls. 11.

¹³⁶ Dagbók nr. 4, bls. 11b.

farið með Erlu. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um dvöl Erlu þennan tíma í Síðumúlafangelsinu.

75. Á forsíðum Morgunblaðsins og Tímans 30. desember 1975 var birt frétt um að fjórir menn væru í gæsluvarðhaldi grunaðir um morðið á Guðmundi Einarssyni. Kom þar fram að rannsóknarlögreglan í Reykjavík hafi unnið stöðugt að rannsókn málsins í rúman mánuð. Þá kom fram að Eggert Norðdahl Bjarnason og Sigurbjörn Víðir Eggertsson, rannsóknarlögreglumenn og Örn Höskuldsson, aðalfulltrúi hjá sakadómi Reykjavíkur, færu með rannsókn málsins. Haft var eftir þeim í Morgunblaðinu að yfirheyrslum yrði haldið áfram en játning manna lægi ekki fyrir. Þeir hafi verið yfirheyrðir á hverjum degi og hafi yfirheyrslur stundum staðið fram á nótt.¹³⁷ Í Dagblaðinu var birt frétt á baksíðu blaðsins þar sem fram kom að játningar lægu þegar fyrir og stuðst væri við þær við rannsókn málsins.¹³⁸ Á forsíðu sama blaðs þennan dag var önnur frétt um málið þar sem fram kom að meðal þeirra játninga sem stuðst væri við í rannsókn málsins væri framburður manns sem fenginn hafi verið til þess að aka líki Guðmundar. Fullyrt var að þeim sem fenginn hafi verið til þessa óhugnanlega flutnings hafi verið hótad lífláti ef hann segði nokkru sinni frá þessu atviki.¹³⁹
76. Miðvikudaginn 31. desember 1975 var bókað í dagbók fangelsins við Síðumúla að Albert Klahn hafi verið tekinn til yfirheyrslu klukkan 14:30 í hálf tíma.¹⁴⁰ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna. Þennan dag var birt frétt í Þjóðviljanum þar sem haft var eftir Erni Höskuldssyni að fljótlega eftir hvarf Guðmundar hefði rannsókn verið hætt að mestu. Leit hafi farið fram á sínum tíma en án árangurs og síðan hafi lítið verið unnið í málinu þar til fyrir mánuði síðan. Þá hafi eins og svo oft áður verið dustað rykið af gömlu máli og þráðurinn tekinn upp að nýju.¹⁴¹ Önnur frétt var birt þennan dag á forsíðu Morgunblaðsins. Þar var vitnað í samtali blaðamanns við rannsakendur sem hafi sagt grun um aðild fjórmanninganna að hvarfi Guðmundar hafa styrkst verulega í yfirheyrslum yfir þeim. Fullkomin játning lægi þó ekki fyrir um verknaðinn.¹⁴²
77. Föstudaginn 2. janúar 1976, klukkan 14:45, var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Albert Klahn hafi verið tekinn til yfirheyrslu. Yfirheyrslu yfir honum hafi verið frestað klukkan 16:20 og Sævar þá tekinn fyrir. Bókað var að klukkan 17:00 hafi Sævar verið aftur færður á klefa sinn og Tryggvi Rúnar færður fram til yfirheyrslu.¹⁴³ Klukkan 18:45 hafi Tryggvi verið færður inn á klefa í mat og hinkrað við með frekari yfirheyrslu í bili. Fært er í dagbókina að klukkan 21:30 hafi Sigurbjörn Víðir og Eggert tekið Tryggva Rúnar til yfirheyrslu en hann farið aftur á klefa klukkan 21:55 að yfirheyrslunni lokinni. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um þessar yfirheyrslur. Í dagbók fangelsisins var bókað að klukkan 23:45 hafi verið farið með lyfjaskammt Sævars inn á klefa til hans en hann hafi hafnað honum vegna þess að hann hafi verið

¹³⁷ Bls. 295 og 297.

¹³⁸ Bls. 296.

¹³⁹ Bls. 296_A.

¹⁴⁰ Dagbók nr. 4, bls. 12–12b.

¹⁴¹ Bls. 298.

¹⁴² Bls. 299.

¹⁴³ Dagbók nr. 4, bls. 13.

með verk fyrir hjartanu. Klukkan 02:15 hafi Sævar hringt og hafi hann þá verið kominn með blóðnasir.¹⁴⁴

78. Daginn eftir, 3. janúar 1976, var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Eggert hafi tekið Tryggva Rúnar til yfirheyrslu klukkan 09:30. Um 15 mínútum seinna hafi Sigurbjörn Víðir komið og blandað sér í yfirheyrsluna. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna. Bókað er í dagbókina að Guðsteinn læknir hafi komið í vitjun klukkan 09:50. Hafi hann talað meðal annars við Kristján Viðar, Albert og Sævar. Fært er til bókar að litlar breytingar hafi verið gerðar á lyfjum. Hafi Guðsteinn tekið Diazepam af Sævari og fái hann þá ekkert. Þá hafi Albert fengið eina Mogadon í viðbót. Skráð er í dagbókina þennan dag að klukkan 10:00 hafi Eggert og Sigurbjörn Víðir farið með Tryggva Rúnar í leiðangur. Hafi þeir komið til baka klukkan 10:55 og haldið yfirheyrslunni áfram. Stuttu síðar hafi Sigurbjörn Víðir farið og klukkan 11:20 hafi Eggert gert hlé á yfirheyrslunni og skroppið út.¹⁴⁵ Hafi fangavörður setið yfir Tryggva Rúnari þar til frammivist hafi verið lokið klukkan 11:40, eins og það er orðað í dagbókinni. Hafi Tryggvi Rúnar þá verið færður á klefa sinn. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir, hvorki um leiðangurinn né yfirheyrsluna. Klukkan 13:10 var Sævar færður til yfirheyrslu en færður á klefa sinn aftur fimm mínútum síðar. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna.¹⁴⁶
79. Þennan dag var jafnframt bókað í dagbók fangelsisins að klukkan 13:45 hafi Kristján Viðar verið færður til yfirheyrslu. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla um yfirheyrsluna. Bókað var að Kristjáni Viðari hafi verið kunnugt um tilefnið, en það sé það sama og áður, en tvívegis hafi verið teknar skriflegar skýrslur af Kristjáni Viðari um sama efni. Haft er eftir Kristjáni Viðari að hann hafi mikið íhugað þetta mál síðan síðast hafi verið tekin af honum skrifleg skýrsla, 28. desember 1975. Kvaðst hann telja sig muna nú nánar ýmis atriði málsins. Kvaðst hann ekki enn muna hvernig hafi staðið á komu sinni heim til Sævars þetta kvöld eða hvernig hann hafi komið þangað. Kvaðst hann aftur á móti vera algjörlega fullviss um að hafa komið heim til Sævars að nóttu til um helgi síðast í janúar á árinu 1974. Átökin hafi byrjað, eins og hann hafi áður sagt, í svefnherberginu og borist þaðan fram í stofuna. Í stofunni hafi átökin verið komin að borði, sem hafi staðið þar undir glugga og hafi Sævar þá verið í átökum við manninn. Sævar hafi orðið undir í átökunum og kallað á hjálp. Kvaðst Kristján Viðar hafa brugðist við og komið honum til hjálpar og það hafi Tryggvi Rúnar einnig gert. Kristján Viðar kvaðst ekki hafa aðhafst mikið. Hafi hann togað aðeins í einhvern útlím á manninum, að hann minnti annan fótinn. Frekari afskipti hafi hann ekki haft af átökunum, sem hafi borist út í það horn stofunnar þar sem símtækið hafi verið. Þá hafi átökin verið á milli mannsins annars vegar og Sævars og Tryggva Rúnars hins vegar. Kvaðst Kristján Viðar muna greinilega að maðurinn hafi legið í gólfinu og Sævar hafi sparkað margsinnis í hann. Sagðist Kristján Viðar halda að flest spörkin hafi komið í höfuð mannsins. Maðurinn hafi ekki misst meðvitund við þetta því hann hafi komist fram á ganginn. Tryggvi Rúnar og Sævar hafi farið á eftir honum og hafi Kristján

¹⁴⁴ Dagbók nr. 4, bls. 13b.

¹⁴⁵ Dagbók nr. 4, bls. 13b.

¹⁴⁶ Dagbók nr. 4, bls. 14.

Viðar heyrir þaðan læti, eins og frekari átök hafi átt sér þar stað, en hann hafi ekki séð hvað hafi gerst því hann hafi verið áfram inni í stofunni. Kvaðst Kristján Viðar fram að þessu hafa talað um óþekktan mann sem þarna hafi verið í átökum við þá Tryggva Rúnar og Sævar. Hafi hann mikið hugsað um þetta að undanfögnu, eins og hann hafi áður sagt. Kvaðst hann fullyrða það nú að þessi óþekkti maður hafi verið Guðmundur Einarsson sem einu sinni hafi verið skólalabróðir sinn, nánar tiltekið í Austurbæjarbarnaskóla í Reykjavík. Þessa nótt hafi hann verið klæddur í jakka og buxur. Kvaðst Kristján Viðar minnst þess að jakkinn hafi verið einhvern veginn köflóttur og fremur dökkur, en buxurnar hafi verið ljósari, að hann hélt brúnleitar.¹⁴⁷ Kvaðst Kristján Viðar ekki muna það ennþá hvernig staðið hafi á veru Guðmundar þarna heima hjá Sævari. Aftur á móti muni hann óljóst eftir því að hafa verið í bifreið með þeim Sævari og Tryggva Rúnari þessa nótt í Hafnarfirði. Hafi þeir tekið mann upp í bifreiðina í brekkunni á götunni sem liggur úr Hafnarfirði til Reykjavíkur. Kvaðst Kristján Viðar ekki vita heitið á götunni, en sagði hana liggja fram hjá samkomuhúsinu Skiphóli. Sagði Kristján Viðar að sér þætti sennilegt að þar hafi verið um Guðmund að ræða. Kvaðst Kristján Viðar ekki geta fullyrt í hvaða bifreið þeir hafi verið, en vel geti verið að þeir hafi verið í bifreið Alberts Klahn, eða þá í leigubifreið. Kvaðst Kristján Viðar halda að tilefni átakanna heima hjá Sævari hafi verið að Guðmundur hafi kallað þá dópista og hafi þar átt við að þeir væru eiturfjaneytendur. Þeir hafi verið með þarna eitthvað af töflum, en Kristján Viðar kvaðst ekki muna hvaða lyf það hafi verið en minnti að Guðmundi hafi verið boðin lyf. Kvaðst Kristján Viðar reyndar ekki hafa verið með nein lyf þarna, það hafi annaðhvort verið Sævar eða Tryggvi Rúnar eða þeir báðir. Kvaðst Kristján Viðar ekki muna nánar, en kvað það sem gerst hafi næst hafa áður komið fram, það er eftir að átökin höfðu borist fram á ganginn. Kvaðst Kristján Viðar halda að þeir þrír, það er hann, Sævar og Tryggvi Rúnar, hafi yfirgefið húsið um tíma, eins og fram hafi komið. Næsta sem Kristján Viðar kvaðst muna með vissu var að þeir þrír hafi verið komnir aftur í íbúð Sævars. Sævar og Tryggvi Rúnar hafi verið að bjástra við eitthvað á gólfinu, eiginlega í dyrunum á milli geymsluherbergisins og kyndi- og þvottaherbergisins. Þeir hafi verið að vefja einhverju ljósu utan um eitthvað sem hafi verið það fyrirferðamikið að það hafi getað verið mannlíkami. Kristján Viðar kvaðst ekki hafa séð þarna mann eða móta fyrir manni, en hann hafi séð fatnað í umbúðunum. Hverjar þessar umbúðir hafi verið gæti hann ekki sagt um, en hann gæti látið sér detta í hug einhvers konar rúmfatnað, til dæmis sængurver. Eitthvað hafi þeir verið að binda utan um þetta. Meðan á þessu hafi gengið, hafi Erla komið, eins og hann hafi áður greint frá. Þá hafi hann áður greint frá viðbrögðum hennar. Minnti Kristjáni Viðari að þegar þeir Tryggvi Rúnar og Sævar hafi lokið verki sínu, hafi þeir beðið hann um að hjálpa sér við að bera það sem í umbúðunum var út úr húsinu. Kvaðst Kristján Viðar hafa neitað því. Kristján Viðar taldi sig hafa farið út úr húsinu á undan þeim hinum og hafa sest inn í bifreiðina hjá Alberti. Kvað hann Tryggva Rúnar og Sævar hafa komið með byrði sína og sett hana í farangursgeymslu bifreiðarinnar, eins og hann hafi áður skýrt frá. Kristján Viðar sagði að við nánari umhugsun væri hann viss um að bifreið Alberts hafi

¹⁴⁷ Bls. 301.

ekki verið gul af japanskri gerð, heldur Volkswagen bifreið, svört að lit. Kvaðst hann hafa skýrt frá því sem gerst hafi eftir þetta í skýrslu sinni frá 28. desember síðastliðnum og geti engu við það bætt, í það minnsta ekki að sinni. Þá kvaðst Kristján Viðar vilja geta þess, að þegar Sævar hafi sparkað í Guðmund liggjandi á stofugólfinu, þá hafi Tryggvi Rúnar legið ofan á Guðmundi og haldið honum niðri.¹⁴⁸ Lauk skýrslutökunni klukkan 17:25 og hafði þá staðið yfir í tæpar fjórar klukkustundir.

80. Sunnudaginn 4. janúar 1975 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Albert Klahn hafi verið tekinn til yfirheyrslu klukkan 10:35 og færður aftur á klefa sinn klukkan 12:00. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um þessa yfirheyrslu. Klukkan 13:30 þennan dag er bókað í dagbók fangelsisins að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi komið.¹⁴⁹ Klukkan 13:55 er fært til bókar að Sævar hafi verið færður til yfirheyrslu og Jón Oddsson, réttargæslumaður hans hafi verið viðstaddur. Hálf tíma síðar, klukkan 14:25, hafi Sævar verið færður aftur á klefa. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna. Fimm mínútum síðar var Tryggvi Rúnar færður til yfirheyrslu hjá Eggerti og Sigurbirni Víði. Klukkan 14:40 hafi Örn Höskuldsson komið og hafi þá Eggert vikið frá um leið.¹⁵⁰ Klukkan 16:10 hafi Tryggvi Rúnar verið færður á klefa sinn aftur. Stóð yfirheyrslan yfir í rúma eina og hálf klukkustund. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir.
81. Þá er bókað í dagbók fangelsisins þennan sama dag, 4. janúar 1975, að klukkan 16:15 var bókað í dagbók fangelsisins að Sævar hafi verið færður til yfirheyrslu hjá Erni og hafi Jón Oddsson verið viðstaddur. Klukkan 16:18 var Sævar færður á klefa sinn og tveimur mínútum seinna fóru þeir Örn og Jón. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna.
82. Klukkan 16:50 þennan dag er fært til bókar að Sævar hafi verið tekinn til yfirheyrslu af Sigurbirni Víði og Eggerti sem hafi þá verið nýkominn aftur. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla um yfirheyrsluna. Tilfni yfirheyrslunnar hafi verið vitneskja sem rannsóknarlögreglunni hafi borist um hvarf Guðmundar. Samkvæmt heimildum rannsóknarlögreglunnar hafi Sævar verið sagður viðriðinn hvarf Guðmundar. Kvaðst Sævar skömmu eftir áramótin 1973 til 1974 hafa komið heim til sín um helgi að nóttu til, en þá hafi hann búið ásamt Erlu að Hamarsbraut 11 í Hafnarfirði. Við húsið hafi verið tveir kunningjar hans, Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar. Kvað Sævar þá hafa farið með honum inn í íbúðina en Erla hafi ekki verið heima. Rétt á eftir hafi Sævar heyrt einhvern dynk úr geymsluherbergi tilheyrandi íbúðinni og farið þangað fram. Þá hafi þeir Tryggvi Rúnar og Kristján Viðar verið þar inni og á gólfinu hafi legið maður sem búið hafi verið að breiða rúmlak yfir. Kvaðst Sævar ekki hafa séð manninn öðruvísi, en hann hafi séð móta fyrir honum undir lakinu. Kvaðst Sævar hafa farið fram á ganginn og kallað á Kristján Viðar að koma með sér en hann hafi ekki komið. Kvaðst Sævar þá hafa farið inn á salerni og dvalist þar nokkra stund. Þegar hann hafi komið fram aftur hafi þeir Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar verið að enda við að vefja lakinu utan um manninn og binda utan um. Í

¹⁴⁸ Bls. 303.

¹⁴⁹ Dagbók nr. 4, bls. 14.

¹⁵⁰ Dagbók nr. 4, bls. 14b.

Því hafi Erla komið að þeim og hafi henni orðið bersýnilega mikið um. Kvað Sævar manninn hafa verið borinn í lakinu út í bifreið, sem enn einn kunningi hans, Albert Klahn, hafi haft til umráða. Hafi hann setið í bifreiðinni við húsið. Kvað Sævar manninn hafa verið látinn í lakinu í aftursæti bifreiðarinnar, en þeir Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar hafi sest sitthvoru megin við hann. Kvaðst Sævar aftur á móti hafa sest í framsætið við hlið Alberts. Hafi þeir ekið til suðurs út úr Hafnarfirði og áleiðis suður veginn til Keflavíkur. Nálægt Álverinu við Straumsvík hafi verið ekið til vinstri út af aðalveginum, ekki þó langt. Kvaðst Sævar hafa farið úr bifreiðinni og þeir Tryggvi Rúnar og Kristján Viðar einnig. Þeir hafi tekið með sér manninn í lakinu og horfið með hann á milli sín út í náttmyrkrið. Sævar kvaðst ekki hafa séð hvert þeir hafi farið, en þeir hafi verið nokkra stund í burtu.¹⁵¹ Síðan hafi þeir komið aftur í bifreiðina og þá hafi verið ekið til baka. Kvaðst Sævar ekki muna í augnablikinu hvert hafi verið ekið með hann, en það hafi annaðhvort verið á Hamarsbrautina eða til vinstúlku hans í starfsmannahúsi Kópavogshælisins. Bókað var í skýrsluna að yfirheyrslunni hafi lokið klukkan 22:40. Hafði hún þá staðið yfir í tæpar fimm klukkustundir, en í lok skýrslunnar er bókað að hlé hafi verið gert á yfirheyrslunni milli klukkan 19:00 og 20:00. Þá segir neðst í skýrslunni að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi verið viðstaddur skýrslugerðina sem og Örn Höskuldsson.¹⁵²

83. Í dagbók Síðumúlafangelsisins var bókað að klukkan 19:00 þennan dag hafi Sævar verið færður á klefa til að matast. Klukkustund síðar var bókað að Sævar hafi verið tekinn til yfirheyrslu. Klukkan 22:00 um kvöldið hafi Örn komið og tíu mínútum seinna hafi Jón Oddsson komið. Fært var til bókar að Örn hafi talað við Albert og Tryggva klukkan 22:30 og tuttugu mínútum seinna hafi Jón Oddsson farið.¹⁵³ Klukkan 23:00 er bókað í dagbók fangelsisins að þremmenningarnir, það er Örn, Sigurbjörn Víðir og Eggert, hafi farið með Sævar í ökuferð og komið aftur klukkan 00:10. Hafi Örn, Sigurbjörn Víðir og Eggert farið fimm mínútum síðar. Klukkan 01:50 er bókað í dagbókina að Sævari hafi verið svarað. Hafi hann þá ælt og fengið blóðnasir og kvartað um hjartverk. Klukkan 08:00 morguninn eftir er færð til bókar að fylgst hafi verið með Sævari af og til í alla nótt. Hafi líðan hans nokkuð skánað, hann hafi ekki sofnað en hafi verið farinn að dotta undir vaktarlok.¹⁵⁴
84. Mánudaginn 5. janúar 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sævar hafi verið tekinn til yfirheyrslu klukkan 13:30 af Sigurbirni Víði og Eggerti og færður aftur á klefa klukkan 16:30.¹⁵⁵ Fimm mínútum síðar hafi Albert verið færður til yfirheyrslu og aftur á klefa sinn klukkan 16:45.¹⁵⁶ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrslurnar.
85. Klukkan 11:00 morguninn eftir, 6. janúar 1976, var færð í dagbók fangelsisins að hringt hafi verið í Örn vegna yfirheyrslna fanga í húsinu. Hafi Örn verið spurður hvort ekki væri hægt að nýta dagana betur til þeirra hluta. Færsluritari bókaði að eftir því

¹⁵¹ Bls. 304.

¹⁵² Bls. 305.

¹⁵³ Dagbók nr. 4, bls. 14b.

¹⁵⁴ Dagbók nr. 4, bls. 15.

¹⁵⁵ Dagbók nr. 4, bls. 15 og 15b.

¹⁵⁶ Dagbók nr. 4, bls. 15b.

sem lengra líði sé meiri hætta á slysi, þannig að viðkomandi gætu hugsanlega náð saman. Það hafi þó ekki enn gerst. Klukkan 12:05 er bókað að Erla hafi hringt og beðið um að fá að tala við Sigurbjörn Víði eða Eggert strax og hægt væri. Hafi færsluritari sagt henni að Eggert væri í yfirheyrslu og tæki ekki síma en hann myndi láta Eggert vita strax og hann væri laus. Sigurbjörn Víðir hafi ekki komið enn.¹⁵⁷

86. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla rituð af Sigurbirni Víði þennan dag, 6. janúar 1976. Annars vegar var bókað um upplýsingar frá Nirði Snæhólm lögreglumanni um að nafngreindur kokkur á Litla-Hrauni hafi verið staddur í Vík í Mýrdal þegar stúlka hafi horfið þar. Hafi kokkurinn sagt Kristján Viðar hafa þá verið á staðnum. Hins vegar var bókað að haft hafi verið samband við mann í Hafnarfirði vegna ábendingar frá Jóni Thors. Fram kom að maðurinn væri næturvörður á Hótel Esju. Bókaði Sigurbjörn Víðir að maðurinn hafi greint frá því að hafa hýst stúlku sem hafi komið á hótelið 6. apríl 1975 og sagst hvergi eiga höfði sínu að halla. Hún hafi verið í gleðskap í heimahúsi í Kópavogi þar sem rætt hafi verið um hvarf Geirfinns en þá hafi henni og fleirum verið hótáð lífláti ef hún segði frá því sem hún hefði heyrt. Hafi stúlkan einnig talað um að líkið gæti hugsanlega verið í námunda við Grindavík.¹⁵⁸
87. Í dagbók fangelsisins er bókað að Sævar hafi verið tekinn til yfirheyrslu hjá Eggerti klukkan 13:50. Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna.¹⁵⁹ Kemur þar fram að skýrslutakan hafi hafist klukkan 14:10. Í upphafi skýrslunnar er fært til bókar að Sævar hafi viljað bæta nokkru við fyrri skriflega skýrslu sína í málinu og greina nánar frá ýmsum atvikum. Kvaðst Sævar hafa búið um áramótin 1973 til 1974 ásamt sambýliskonu sinni, Erlu Bolladóttur, í íbúð sem faðir hennar átti að Hamarsbraut 11 í Hafnarfirði. Sagði Sævar íbúðina hafa verið í kjallara hússins og samanstaðið af tveimur íveruherbergjum, snyrtiherbergi, kyndi- og þvottaherbergi og geymsluherbergi. Húsið hafi verið ein hæð og ris, auk kjallarans. Snyrtiherbergið og kyndi- og þvottaherbergið hafi verið sameiginlegt með öðrum íbúum hússins. Kvað Sævar innganginn í kjallarann hafa verið frá Hamarsbraut og hafi verið gengið nokkrar tröppur niður að dyrunum. Sævar sagði Hamarsbrautina vera nokkuð sérkennilega götu, því hún væri lokuð í báða enda, en ekið inn á hana um húsasund frá bifreiðastæði sem tilheyrði Suðurgötu. Húsasundið hafi verið milli húsanna númer 11 við Hamarsbraut og þess næsta við. Kvað Sævar íveruherbergin í íbúð þeirra hafa verið svefnherbergi og stofa. Þegar komið hafi verið inn um útidyrnar, þá hafi maður komið inn á ganginn. Fyrstu dyr til hægri af ganginum hafi verið kyndi- og þvottaherbergið. Aðrar dyr til hægri hafi verið snyrtiherbergið. Kvað Sævar að á enda gangsins, gegnt útidyrnum, hafi verið dyr inn í stofuna og svo úr henni inn í svefnherbergið. Inn í svefnherbergið hafi því ekki verið hægt að komast nema í gegnum stofuna. Í geymsluherbergið hafi verið gengið í gegnum kyndi- og þvottaherbergið af ganginum. Kvaðst Sævar hafa komið í eitt skipti einn heim um nótt síðast í janúar 1974. Kvaðst hann ekki viss um hvað klukkan hafi verið, en þetta hafi verið eftir miðnætti. Þetta hafi verið um helgi, sennilega aðfaranótt sunnudags, en sagðist ekki alveg viss um það. Að

¹⁵⁷ Dagbók nr. 4, bls. 16.

¹⁵⁸ Bls. 305_A.

¹⁵⁹ Bls. 306.

Þetta hafi verið síðast í janúar kvaðst Sævar miða við það að örfáum dögum áður hafi hann komið til landsins úr ferð til Kaupmannahafnar og Amsterdam. Þegar hann hafi komið þarna heim að húsinu, hafi hann orðið þess var, að tveir kunningjar sínir, Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar, hafi verið í tröppunum við útidyrnar. Með þeim hafi verið einhver þriðji maður sem Sævar kvaðst ekki muna eftir að hafa borið kennsl á. Kvaðst Sævar hafa opnað og farið inn og hafi þeir hinir ruðst inn óboðnir með honum en honum hafi alls ekki verið um það gefið að þessi gestir kæmu inn í íbúðina. Kvaðst Sævar ekki hafa verið viss um hvort Erla hafi verið heima, en hún hafi ekki reynt vera heima. Hvort hann hafi opnað útidyrnar með lykli, eða hvort þær hafi verið ólæstar kvaðst Sævar ekki muna fyrir víst. Sagði Sævar að hann og Erla hafi haft aðeins einn lykil að dyrunum.¹⁶⁰ Hafi þá annað þeirra oft verið lykillaust og dyrnar þá stundum skildar eftir ólæstar. Sævar kvaðst hafa farið rakleitt inn í svefnherbergið og sagðist gera ráð fyrir að tilgangurinn með því hafi verið að athuga hvort Erla væri heima. Hafi þeir hinir elt hann þangað. Kvaðst Sævar hafa reynt að mótmæla veru þeirra þarna í íbúðinni en þeir Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar hafi þá bent honum vinsamlegast á að þegja, því það væri best fyrir hann. Sævar kvað þá hafa gefið það fyllilega í skyn að ef hann væri eitthvað að rífa kjaft myndu þeir taka hann og fara illa með hann. Einhver orðaskipti hafi orðið þarna. Þá hafi ókunni maðurinn gert sig líklegan til að fara út úr herberginu og sagst ætla að yfirgefa staðinn. Þá hafi Kristján Viðar ráðist á manninn og kvaðst Sævar hafa séð hann slá manninn með krepptum hnefa í andlit. Sagði Sævar þá Kristján Viðar og Tryggva Rúnar hafa setið á rúminu í svefnherberginu. Sævar kvað Tryggva Rúnar hafa staðið á fætur og gert sig líklegan til að ráðast á sig. Kvaðst Sævar ekki hafa haft hug á að verða fyrir árás af hans hendi og því hafi hann forðað sér fram í stofuna. Þegar hann hafi verið kominn þangað hafi hann heyrt dýnk inni í svefnherberginu og smell líkt og eitthvað hafi slegist utan í vegginn eða á þröskuldinn milli svefnherbergisins og stofunnar. Kvaðst Sævar jafnframt hafa séð að maðurinn hafi fallið á gólfið alveg við dyrnar milli svefnherbergisins og stofunnar, svefnherbergismegin. Sævar kvað Kristján Viðar þá hafa komið inn í stofuna og haft í frammi ýmsa tilburði. Kvaðst Sævar hafa tekið því sem svo að Kristján Viðar hefði í hyggju að ráðast á sig, en það hafi hann þó ekki gert. Hafi Kristján Viðar ekki sagt neitt. Á meðan hafi Tryggvi Rúnar verið inni í svefnherberginu og kvaðst Sævar ekki hafa séð hvað hann hafi aðhafst. Nú hafi þeir báðir farið eitthvað að stumra yfir manninum og hrist hann til, en maðurinn hafi ekki sýnt nein merki þess að vera með meðvitund. Kvaðst Sævar þá hafa heyrt Kristján Viðar segja að maðurinn væri dáinn. Þetta hafi fengið mjög á Sævar og kvaðst hann telja að það áfall sem hann hafi orðið fyrir þarna sé orsök þess hversu erfiðlega honum hafi gengið að muna atvikin náið og í rétttri röð. Kristján Viðar og Tryggvi hafi gengið um gólf um stund í herbergjunum og hafi rætt saman sem Sævar kvaðst ekki hafa heyrt. Á meðan hafi Sævar haldið sig í stofunni og verið mjög miður sín. Þeir hafi svo farið fram á ganginn og þaðan í gegnum kyndi- og þvottaherbergið, inn í geymsluherbergið. Kvaðst Sævar hafa séð þá hverfa inn í kyndi- og þvottaherbergið, en hafa heyrt til þeirra inni í geymslunni og séð ljós kvikna þar inni. Kvaðst Sævar hafa orðið verulega hræddur og farið inn í

¹⁶⁰ Bls. 306.

snyrtiherbergið til að hugsa ráð sitt og hvað hann skyldi til bragðs taka.¹⁶¹ Kvaðst Sævar hafa heyrt til þeirra Kristjáns Viðars og Tryggva Rúnars. Þeir hafi verið að ræða eitthvað saman og svo kvaðst Sævar hafa heyrt hljóð, eins og eitthvað hafi verið dregið eftir gólfinu úr svefnherberginu, um ganginn og inn í geymsluherbergið. Kvaðst Sævar hafa komið rétt á eftir út úr snyrtiherberginu fram á ganginn og í því hafi Kristján Viðar komið út úr kyndi- og þvottaherberginu. Sævar kvað Kristján Viðar þá hafa skipað sér að hringja til Alberts Klahn og segja honum að koma strax undir því yfirskini að hann ætlaði að gefa honum hass, því þá myndi Albert koma undir eins. Kvaðst Sævar hafa hringt eins og Kristján Viðar hafi lagt fyrir hann að gera, enda hafi hann ekki þorað öðru. Hafi Albert fallist á að koma. Þegar hann hafi verið búinn að hringja, kvaðst Sævar hafa farið inn í svefnherbergið og þá séð að maðurinn hafi verið horfinn þaðan. Jafnframt hafi lak úr rúmi hans og Erlu verið horfið. Lakið hafa verið einhvern veginn gulleitt með röndum. Kvaðst Sævar þá hafa heyrt til þeirra Kristjáns Viðars og Tryggva Rúnars inni í geymsluherberginu, enda ekki nema þunnur veggur milli þess og svefnherbergisins. Kvaðst hann ekki muna nákvæmlega eftir ferðum sínum um íbúðina næstu mínúturnar en svo hafi hann verið kominn fram á ganginn. Í því hafi þeir Tryggvi Rúnar og Kristján Viðar komið út úr kyndi- og þvottaherberginu fram á ganginn og slökkt ljósin á eftir sér. Kvað Sævar Tryggva Rúnar hafa gengið til sín og tekið um axlir sér. Kvaðst Sævar hafa haft það einhvern veginn á tilfinningunni að þeir myndu einnig ráðast á sig. Ekki hafi þeir gert það, en Tryggvi Rúnar hafi talað um að hann skyldi ekki vera með neina stæla. Kvað Sævar þá hafa farið út úr húsinu, en kvaðst ekki geta gert sér grein fyrir því hvert ferðinni hafi verið heitið, enda hafi það ekki verið hann sem hafi ráðið henni. Rétt á eftir hafi Albert komið í Volkswagen bifreið föður síns og hafi þeir allir sest upp í hana. Kvaðst Sævar hafa tekið með sér hass eins og hann hafi lofað Alberti og hafi sagt honum að þeir skyldu nú aka suður fyrir Hafnarfjörð að Álverinu. Áður hafi þeir eitthvað ekið um bæinn. Þeir hafi svo ekið suður veginn til Keflavíkur og beygt til hægri inn á afleggjarann að Álverinu. Kvað Sævar það hafa verið sína hugmynd að gefa Alberti þar í pípu. Þarna hafi allt verið upplýst og fólk á ferli og því hafi hann sagt Alberti að snúa við, sem hann hafi gert rétt við vegamótin. Sagði Sævar þá hafa ekið í átt til Hafnarfjarðar smá spotta, en svo út af veginum til hægri og stöðvað þar rétt utan við veginn. Kvað Sævar að þar hafi Albert fengið sér í pípu, en síðan hafi verið ekið til baka til Hafnarfjarðar. Sævar sagði Albert hafa ekið bifreiðinni inn húsasundið að Hamarsbrautinni og stöðvað við húshornið, en kvaðst ekki muna hvort Albert hafi þá strax snúið bifreiðinni við. Hafi þeir allir farið út úr bifreiðinni og inn í húsið, nema Albert.¹⁶² Kvaðst Sævar ekki muna hvort dyrnar hafi þá verið læstar eða ekki. Sævar sagði Kristján Viðar og Tryggva hafa verið eitthvað að þískra sín á milli sem hann kvaðst ekki hafa heyrt, eins hafi þeir gert það meðan á ökuferðinni stóð. Kvaðst Sævar halda að þeir hafi báðir verið undir áhrifum áfengis og einhverra lyfja, sennilega örvandi. Tryggvi Rúnar og Kristján Viðar hafi farið rakleiðis inn í geymsluherbergið í gegnum kyndi- og þvottaherbergið og kveikt þar ljós, en Sævar kvaðst hafa farið inn í snyrtiherbergið. Þaðan hafi hann svo farið út aftur og á eftir hinum tveimur inn í geymsluherbergið.

¹⁶¹ Bls. 307.

¹⁶² Bls. 308.

Þegar hann hafi farið þangað inn kvaðst Sævar hafa orðið þess var að Erla hafi komið heim í millitíðinni og væri heima því hann hafi heyrt til hennar í stofunni. Þegar hann hafi komið í dyr geymsluherbergisins hafi Tryggvi Rúnar og Kristján Viðar verið að vefja lakinu úr rúmi hans og Erlu utan um eitthvað sem hafi verið svo fyrirferðamikið að það hafi vel getað verið mannlíkami. Kvaðst Sævar hafa verið þess fullviss að um hafi verið að ræða manninn sem hafi komið með þeim Kristjáni Viðari og Tryggva Rúnari fyrir um nóttina og þeir höfðu ráðist á. Sævar kvaðst hafa fundist maðurinn vera einhvern veginn samanhnipraður. Hafi Tryggvi Rúnar rétt honum annan enda laksins og sagt honum að binda hnút á. Kristján Viðar hafi þá verið við hinn endann. Kvaðst Sævar halda að hann hafi hnýtt hnútinn á þann enda laksins sem hafi snúið að dyrum geymslunnar. Á þessum tímapunkti hafi Sævar orðið þess var að Erla hafi staðið í gangdyrunum og hafi augljóslega verið mjög miður sín af svipnum að dæma, en hún hafi ekki sagt neitt. Kvað Sævar þá Kristján Viðar og Tryggva Rúnar hafa tekið undir sitthvorn enda laksins og borið það áleiðis fram á ganginn í gegnum kyndi- og þvottaherbergið. Kvaðst Sævar hafa gengið við hlið byrðinnar, en ekki minnst þess að hafa haldið nokkurs staðar í. Sagði hann Kristján Viðar hafa farið fyrir en Erla hafi staðið í dyrunum milli gangsins og kyndi- og þvottaherbergisins og verið fyrir þeim. Hafi Kristján Viðar hrint henni til hliðar svo hún hafi hrökklást aftur á bak. Kvaðst Sævar ekki halda að hún hafi dottið. Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar hafi farið með manninn í lakinu út úr húsinu, en Sævar kvaðst hafa farið að stumra yfir Erlu og komið henni inn í rúm. Kvaðst Sævar ekki muna greinilega hvað hann hafi sagt við hana, en hann hafi sagt henni að segja ekki nokkrum frá því sem hún hafi heyrt eða séð. Kvaðst Sævar þá hafa farið út, en þá hafi Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar verið horfnir sem og bifreið Alberts. Sævar kvaðst þá hafa farið aftur inn og hafi Erla þá legið uppi í rúmi. Kvaðst Sævar ekki geta gert sér nánari grein fyrir ástandi hennar, nema að hún hafi verið mjög miður sín á svipinn.¹⁶³ Nokkru síðar hafi Albert komið aftur, en þá hafi Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar ekki verið með honum. Sævar kvað Albert hafa ekið sér í Kópavog því hann hafi verið að fara að starfsmannahúsinu við Kópavogshæli. Albert hafi ekki getið þess hvert hann hafi ekið Tryggva Rúnari og Kristjáni Viðari. Kvaðst Sævar ekki minnst þess að þeir hafi nokkuð rætt um það hvað Albert hafi verið að flytja. Sagði Sævar það vel geta verið að hann hafi sagt Alberti að það hafi verið lík af manni. Kvaðst Sævar hafa heyrt auglýst eftir manni tveimur til þremur dögum síðar, sem átti að hafa horfið í Hafnarfirði þá nótt sem hann hafi nú lýst. Kvaðst Sævar ekki neita því að hann hafi sett það mannhvarf í samband við atburðina þessa nótt. Sagðist Sævar ekki hafa þorað að segja neinum frá vitneskju sinni af hræðslu við hefndaraðgerðir af hálfu Kristjáns Viðars og Tryggva Rúnars, enda hafi þeir fullkomlega gert honum skiljanlegt að til þeirra yrði gripið ef hann segði frá. Í lok skýrslunnar er bókað eftir Sævari að þegar hann hafi sagt Erlu að hún mætti ekki segja neinum frá því sem hún kynni að hafa heyrt eða séð, þá hafi hann gert það að fyrirmælum Kristjáns Viðars.¹⁶⁴ Var bókað í skýrsluna að yfirheyrslunni hafi lokið klukkan 16:00 og Jón Oddsson og Örn hafi verið viðstaddir upplestur skýrslunnar. Var

¹⁶³ Bls. 309.

¹⁶⁴ Bls. 310.

þess jafnframt getið í bókun í dagbók Síðumúlafangelsisins.¹⁶⁵ Var Sævar færður á klefa sinn klukkan 16:40.

88. Í dagbók fangelsisins var bókað að klukkan 16:45 þennan dag hafi Kristján Viðar verið færður til yfirheyrslu og aftur á klefa klukkan 17:10. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna. Klukkan 16:50 er fært í dagbókina að Albert hafi beðið um að fá að tala við Örn og Eggert. Þeir hafi talað við hann fyrr um daginn en nú vildi Albert hafa lögfræðing sinn líka.¹⁶⁶
89. Miðvikudaginn 7. janúar 1976 er fært til bókar í dagbók Síðumúlafangelsisins að klukkan 15:30 hafi Tryggvi Rúnar verið tekinn til yfirheyrslu hjá Sigurbirni Víði, Eggerti og Erni. Hlé hafi verið gert í 15 mínútur klukkan 19:45 og hafi Tryggvi verið fluttur á klefa klukkan 20:55.¹⁶⁷ Hafði þá yfirheyrslan staðið yfir í fimm og hálfu klukkustund, en rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna.
90. Bókað var í dagbók fangelsisins að klukkan 08:50 daginn eftir, 8. janúar 1976, hafi yfirheyrslu yfir Tryggva Rúnari verið fram haldið af Sigurbirni Víði. Klukkan 12:00 hafi Tryggvi verið færður á klefa til að matast, en færður aftur til yfirheyrslu klukkan 13:10 og þá hjá Eggerti og Erni. Bókað var að Tryggvi hafi verið færður aftur á klefa klukkan 13:35. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrslurnar. Fimm mínútum síðar var Kristján Viðar tekinn til yfirheyrslu af Erni, Eggerti og Sigurbirni Víði. Klukkan 15:30 er bókað í dagbók fangelsisins að Sigurbjörn Víðir, Eggert og Örn hafi farið með Kristján Viðar í ökuferð. Hafi þeir komið til baka klukkan 17:45 og þá hafi Örn talað nokkur orð við Sævar. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir, hvorki um yfirheyrsluna né ökuferðina.¹⁶⁸ Klukkan 18:25 var bókað í fangelsisdagbókina að hringt hafi verið í Sigurbjörn Víði þar sem Tryggvi hafi óskað eftir að fá að tala einslega við hann. Var fært til bókar að Sigurbjörn Víðir hefði áhuga á að tala við Tryggva og kæmi sennilega um kvöldið. Tæpum hálf tíma síðar er fært til bókar að Sigurbjörn Víðir hafi komið og tekið Tryggva strax til yfirheyrslu að hans beiðni. Klukkan 19:25 hafi Tryggvi verið færður aftur á klefa sinn og Sigurbjörn Víðir farið aftur heim.¹⁶⁹ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna.
91. Fyrir liggur bréf Valtýs Sigurðssonar, fulltrúa hjá bæjarfógetanum í Keflavík, til ríkissaksóknara, dagsett þennan dag 8. janúar 1976. Í bréfinu sagði að í framhaldi af samtali þeirra hafi rannsóknargögn varðandi hvarf Geirfinns Einarssonar verið afhent á skrifstofu embættis ríkissaksóknara 5. janúar 1976.¹⁷⁰
92. Föstudaginn 9. janúar 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Tryggva Rúnar til yfirheyrslu klukkan 08:50. Skýrsla um yfirheyrsluna er meðal rannsóknargagna. Í upphafi skýrslunnar er bókað að Tryggvi Rúnar hafi sagst hafa hugsað mikið um mál þetta síðan síðast hafi verið tekin af honum skrifleg skýrsla 23. desember 1975. Kvaðst hann vilja skýra nú frá ýmsum

¹⁶⁵ Dagbók nr. 4, bls. 16.

¹⁶⁶ Dagbók nr. 4, bls. 16.

¹⁶⁷ Dagbók nr. 4, bls. 17.

¹⁶⁸ Dagbók nr. 4, bls. 17b.

¹⁶⁹ Dagbók nr. 4, bls. 17b.

¹⁷⁰ Bls. 310_A.

atriðum varðandi málið. Kvaðst Tryggvi muna eftir því að hafa verið staddur einhvers staðar í húsi með Sævari, Kristjáni Viðari og óþekktum manni, á þeim tíma sem atburður sá sem um ræðir á að hafa átt sér stað. Kvaðst hann ekki geta munað hver hafi verið húsráðandi á þessum stað, eða hvar þetta húsnæði hafi verið. Herbergjaskipan í íbúðinni hafi verið í aðalatriðum á þann veg að gengið hafi verið inn í tvö íveruherbergi innst af gangi og þá fyrst gengið í gegnum annað, en svo hafi verið framfar af ganginum gengið inn í geymsluherbergi. Kvaðst Tryggvi halda að það hafi verið þvottaherbergi en ekki muna nánar eftir herbergjaskipan enn sem komið væri. Kvaðst Tryggvi ekki vita deili á manni þeim sem hafi verið með þeim. Aftur á móti kvaðst hann halda að Kristján Viðar hafi eitthvað þekkt þennan mann, eða það hafi honum virst af tali þeirra. Tryggvi Rúnar sagði eitthvað ósamkomulag hafa komið upp og hafi það ábyggilega verið milli Kristjáns Viðars og þess nafnlausu. Þetta hafi byrjað með einhverjum fúkyrðum þeirra á milli, en endað með átökum. Kvaðst Tryggvi halda að hann mætti fullyrða að þetta hafi byrjað í innra íveruherberginu. Leikurinn hafi síðan borist fram í fremra íveruherbergið og kvaðst Tryggvi halda að þá hafi Sævar verið kominn í átök við nafnlausu manninn og beðið um hjálp. Sagði Tryggvi það hafa verið óljóst fyrir sér hver þáttur Kristjáns Viðars hafi verið í átökunum á því stigi. Kvaðst Tryggvi hafa komið Sævari til hjálpar og reynt að ganga á milli hans og þess nafnlausu. Þá hafi hann fengið högg frá þeim síðarnefnda og hélt Tryggvi að hann hafi þá slegið manninn aftur. Við það hafi hann fallið í gólfið, en ekki misst meðvitund heldur dasast eitthvað. Maðurinn hafi hálfpartinn legið á gólfinu úti í horni fremra íveruherbergisins og virtist Tryggva hann hafa reynt að standa á fætur en ekki hafa átt mjög gott með það. Kvaðst Tryggvi þá hafa séð Sævar ráðast á manninn með því að sparka með fæti í höfuð honum og hélt Tryggvi að höggið hafi komið ofan við annað eyrað á honum. Við það hafi maðurinn fallið fram fyrir sig á gólfið og ekki hafa hreyft sig eftir það. Kvaðst Tryggvi þess viss að Sævar hafi verið í skóm er hann hafi sparkað í manninn.¹⁷¹ Hafi þeir allir verið í skóm þarna inni. Kvaðst Tryggvi muna að Sævar hafi farið eitthvað að stumra yfir manninum og þá haft á orði að hann væri dáinn. Kvaðst Tryggvi einnig hafa farið að athuga þetta með því að leita eftir hjartslætti eða æðaslætti eða öðru lífsmarki en hafi ekkert fundið. Hafi þeim brugðið nokkuð í brún því þeir hafi allir orðið þess fullvissir að maðurinn væri látinn. Sagði Tryggvi þá hafa rætt það sín á milli hvað gera skyldi við manninn og hafi það á endanum verið ákveðið að láta hann til að byrja með í geymsluherbergið. Þangað hafi þeir farið með manninn og lagt hann á gólfið. Kvaðst Tryggvi ekki muna eftir neinum verulegum áverkum á manninum, en kvaðst halda að það hafi blætt úr munni hans eitthvað. Kvaðst Tryggvi alls ekki geta komið því fyrir sig, í það minnsta ekki að svo komnu máli, hvað hafi skeð eða hvað þeir hafi aðhafst eftir að hafa komið manninum fyrir í geymsluherberginu. Sagði Tryggvi að þeir hafi hlotið að hafa gert eitthvað við látinn manninn, en kvaðst ekki muna hvernig þeir hafi borið sig að. Kvaðst Tryggvi heldur ekki muna aðdragandann að því að þeir yfirleitt voru staddir í þessari íbúð eða húsi en kvað þessi atriði kunna að rifjast upp fyrir honum síðar.¹⁷² Var skýrslutökunni lokið

¹⁷¹ Bls. 311.

¹⁷² Bls. 312.

klukkan 10:05 og var Tryggvi færður á klefa sinn fimm mínútum síðar, samkvæmt bókun í dagbók fangelsisins.¹⁷³

93. Klukkan 10:30 þennan dag var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sævar hafi verið tekinn til yfirheyrslu. Fimmtán mínútum seinna hafi hann verið færður aftur á klefa eftir árangurslaust samtal, eins og það er orðað í dagbók.¹⁷⁴ Klukkan 11:00 var fært í dagbókina að Kristján Viðar hafi verið færður til yfirheyrslu, en settur strax inn aftur. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um þessar yfirheyrslur. Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi verið tekinn til yfirheyrslu klukkan 14:30 þennan dag. Hafi hann verið færður á klefa sinn rúmum hálf tíma síðar. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna. Á sama tíma var fært til bókar að Örn hafi talað við Albert Klahn inni á klefa hans í smá stund og einnig við Sævar inni á hans klefa. Þá var bókað klukkan 15:50 að Kristján Viðar hafi verið tekinn til viðtals við Sigurbjörn Víði og Örn í tuttugu mínútur. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um þessi viðtöl. Í beinu framhaldi hafi Albert Klahn verið tekinn til viðtals við Sigurbjörn Víði og Örn. Klukkan 17:40 var bókað í dagbókina að gert hafi verið hlé á yfirheyrslunni fram yfir matartíma. Loks var bókað að Eggert, Sigurbjörn Víðir og Örn hafi farið með Albert í bíltúr klukkan 19:15 og komið aftur klukkan 21:30. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir, hvorki um yfirheyrsluna né bíltúrinn.
94. Á forsíðu Alþýðublaðsins þennan dag, 9. janúar 1976, var birt frétt með yfirskriftinni: „Er hvarf Guðmundar skylt Geirfinnsmálinu?“ Í fréttinni kom fram að Geirfinnsmálið hafi skotið upp kollinum í tali manna á nýjan leik við það að hulu hafi verið svipt af hvarfi Guðmundar Einarssonar. Hafi margir látið þá tilgátu í ljós að viss tengsl væru á milli þessara tveggja mannshvarfa. Sagði í fréttinni að hvarf Guðmundar virtist vera að skýrast og allt bent til þess að þar hafi verið um morð að ræða. Væru fjórir aðilar í gæsluvarðhaldi vegna þessa máls, eins og kunnugt sé. Sagði í fréttinni að tilgáta manna væri sú að hér gæti mögulega verið um bein tengsl að ræða. Í báðum málunum hafi smygl verið nefnt á nafn og ekki hafi liðið langur tími á milli hvarfs mannanna tveggja. Þá kom fram að blaðið hafi haft samband við rannsóknarlögregluna í Keflavík og spurst fyrir um stöðu Geirfinnsmálsins í þeirra hirslum. Hafi svör rannsóknarlögreglumannsins verið á þá leið að ekkert nýtt hafi komið fram í málinu að undanfögnu. Rannsakað yrði þó gaumgæfilega hvort það kynnu að leynast einhver tengsl á milli hvarfs Guðmundar Einarssonar og Geirfinnsmálsins. Var haft eftir rannsóknarlögreglumanninum að um leið og upplýsingar bærust frá höfuðborginni myndu þeir athuga með hugsanlegt samhengi milli þessara tveggja mannshvarfa.¹⁷⁵
95. Laugardaginn 10. janúar 1976 er bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið í vitjun milli klukkan 09:30 og 09:50. Hafi hann meðal annars talað við Kristján Viðar og breytt lyfjunum hans lítilsháttar. Klukkan 13:50 var fært til bókar að Tryggvi Rúnar hafi verið tekinn fram til yfirheyrslu en hafi verið færður aftur á klefa klukkan 16:50. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna. Þá hafi Albert Klahn verið sóttur og farið með hann út í fylgd Eggerts, Sigurbjörns Víðis og

¹⁷³ Dagbók nr. 4, bls. 18.

¹⁷⁴ Dagbók nr. 4, bls. 18.

¹⁷⁵ Bls. 312-A.

Arnar. Klukkan 16:40 þennan dag er bókað að Eggert hafi komið aftur í Síðumúlafangelsið og þá tekið Sævar til viðtals til klukkan 18:05. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið. Fært var í dagbókina að Eggert, Sigurbjörn Víðir og Örn hafi komið klukkan 18:50 með Albert og færð hann á klefa sinn. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um þessa ferð.

96. Klukkan 13:40 næsta dag, sunnudaginn 11. janúar 1976, var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sævar hafi verið tekinn til skýrslutöku. Skýrsla um yfirheyrsluna er meðal rannsóknargagna. Tilefni skýrslutökunnar var kynnt sem hlutdeild Sævars í því að svíkja peninga út hjá Pósti og Síma í ágústmánuði 1974. Sævar játaði aðild sína að fjársvikumum og kvaðst hafa lagt að Erlu til þess að fá hana til þátttöku í verknaðinum. Lýsti hann aðferð þeirra við verknaðinn í öllum meginatriðum fyrir lögreglu. Skýrslutökunni lauk klukkan 15:00.¹⁷⁶ Fimm mínútum síðar var skýrslutaka hafin aftur yfir Sævari um fjársvik gegn Pósti og Síma framin í október 1974. Í skýrslutökunni játaði Sævar að hafa svikið út tilgreinda fjármuni. Var bókað að skýrslutökunni hafi lokið klukkan 16:45.¹⁷⁷
97. Þennan dag var háð þinghald í sakadómi Reykjavíkur vegna rannsóknar á hvarfi Guðmundar Einarssonar. Í þingbók var bókað að klukkan 14:30 hafi Albert Klahn mætt fyrir dóminn. Hafi hann skýrt sjálfstætt frá málsatvikum og framburður hans verið í samræmi við skýrslu hans hjá rannsóknarlögreglu 23. desember 1975. Þá var bókað að Albert hafi lesið skýrsluna yfir og kveðið þar rétt eftir sér haft og staðfest undirskrift sína.¹⁷⁸
98. Þá var Kristján Viðar bókaður mættur fyrir dóminn klukkan 14:58. Í þingbók var bókað að Kristján Viðar hafi greint sjálfstætt frá málsatvikum og hafi framburður hans verið í samræmi við skýrslu hans hjá rannsóknarlögreglu 3. janúar 1976. Í framburði sínum fyrir dómi sagði Kristján Viðar að þeir félagar hafi sennilega hitt Guðmund Einarsson í brekkunni sem liggja upp úr Hafnarfirði. Kvaðst hann ekki muna hvort þeir hafi verið fótgangandi eða í bifreið. Sagðist Kristján Viðar ekki muna hvort Sævar hafi verið með þeim Tryggva Rúnari þegar þeir hittu Guðmund. Þegar átökin hafi verið um garð gengin og þeir hafi komist að þeirri niðurstöðu að Guðmundur væri látinn þá hafi verið farið með hann suður í Hafnarfjarðarhraun og hann látinn þar í gjótu og stórum steini velt yfir. Kvaðst Kristján Viðar ekki muna hver hafi tekið ákvörðun um hvað gera skyldi við líkið en sagðist eiginlega vera fullviss um að það hafi verið Sævar. Taldi Kristján Viðar að hann hafi eitthvað flækst inn í áflogin en líklega fengið högg á höfuðið og misst úr einhverja stund. Næst muni hann hvar verið var að athuga manninn og hann úrskurðaður látinn. Kvaðst Kristján Viðar muna að hafa séð Sævar sparka í síðu og höfuð Guðmundar þar sem hann hafi legið á gólfinu inni í stofu. Loks var bókað í þingbókina að Kristján Viðar hafi lesið skýrslu sína frá 3. janúar 1976 og kveðið þar rétt eftir sér haft og staðfest undirskrift sína.¹⁷⁹

¹⁷⁶ Bls. 312_B–C.

¹⁷⁷ Bls. 312_E–F.

¹⁷⁸ Bls. 255.

¹⁷⁹ Bls. 256–257.

99. Sama dag var bókað í þingbók sakadóms Reykjavíkur að Tryggvi Rúnar hafi komið fyrir dóminn klukkan 15:01. Í dagbók Síðumúlafangelsisins er bókað að Tryggvi Rúnar hafi verið færður fyrir dóminn klukkan 16:00. Hafi hann skýrt sjálfstætt frá málsatvikum og hafi framburður hans verið í samræmi við skýrslu hans hjá rannsóknarlögreglu 9. janúar 1976. Bókað er að Tryggvi Rúnar muni ekki hvernig á því hafi staðið að þeir hafi verið þarna að Hamarsbraut 11. Kvaðst hann ekki muna hvað þeir hafi gert við líkið af manninum. Þá var bókað að Tryggvi Rúnar hafi lesið yfir skýrsluna frá 9. janúar síðastliðnum og kveðið þar rétt eftir sér haft og staðfest undirskrift sína.¹⁸⁰
100. Sævar kom síðastur fyrir dóminn klukkan 16:35 þennan dag, 11. janúar 1976. Framburður Sævars fyrir dómnum var bókaður í þingbók. Kvaðst Sævar hafa eitt sinn komið heim til sín að Hamarsbraut 11 þegar þeir Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar hafi verið við útidyrnar ásamt einhverjum þriðja manni. Kvað Sævar þá hafa ruðst inn í íbúðina þrátt fyrir mótmæli hans og þar hafi hafist deilur sem hafi endað með áflogum og hafi maðurinn verið rotaður. Kvaðst Sævar hafa sparkað í kjálka mannsins þar sem hann hafi legið á gólfinu í svefnherberginu eftir að Kristján Viðar hafi slegið hann niður. Eftir þetta hafi maðurinn velt sér við. Hann hafi ekki staðið upp eftir þetta en hafi gert tilraunir til þess. Farið hafi verið með manninn inn í geymslu og hafi hann þá verið meðvitundarlaus. Hafi Sævar bætt því við að maðurinn hafi verið á hnjánum er hann hafi sparkað í hann. Kvaðst Sævar ekki vita hvort maðurinn hafi verið látinn er farið var með hann í geymsluna. Kvaðst hann heldur ekki vita hvað hafi orðið af manninum eftir þetta. Var Sævar í kjölfarið úrskurðaður í allt að 60 daga gæsluvarðhald og til að undirgangast geðrannsókn.¹⁸¹
101. Þennan sama dag var fært í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Albert hafi verið tekinn til viðtals klukkan 17:30 og færður aftur á klefa tuttugu mínútum síðar.¹⁸² Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna. Þá var bókað að Tryggvi Rúnar hafi verið tekinn til viðtals klukkan 18:10 af Sigurbirni Víði og Eggerti. Hafi hann verið færður á klefa klukkustund síðar. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna. Klukkan 19:30 var svo bókað í dagbók fangelsisins að Albert hafi verið sóttur og færður til viðtals hjá Eggerti og Sigurbirni Víði. Tíu mínútum síðar hafi Tryggvi Rúnar verið sóttur og settur fram til samprófunar við Albert. Stuttu seinna hafi Albert verið færður á klefa sinn. Klukkan 19:50 hafi Tryggvi verið færður á klefa sinn og hafi árangur verið enginn, eins og það er bókað í dagbókina.¹⁸³ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um samprófunina.
102. Mánudaginn 12. janúar 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 13:00 að Örn og Sigurbjörn Víðir hafi komið til að tala við Albert og hafi hann verið færður til þeirra skömmu síðar. Fimmtán mínútum seinna hafi Albert verið færður á klefa sinn. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna. Klukkan 13:50 var bókað að Örn hafi talað aðeins við Sævar. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um samtalið.

¹⁸⁰ Bls. 257–258.

¹⁸¹ Bls. 260.

¹⁸² Dagbók nr. 4, bls. 19b.

¹⁸³ Dagbók nr. 4, bls. 20.

103. Fyrir liggja handritaðir punktar lögreglu, dagsettir 12. janúar 1976, um samtal við [HeG], starfsstúlku á Kópavogshæli. Í punktunum kemur fram að Sævar hafi komið oft til [HeG], en svo til ætíð á nóttunni milli klukkan 02:00 og 04:00. Hafi hann örsjaldan komið á kvöldin og hafi hann þá venjulega verið að fara í Hafnarfjörð. Hafi [HeG] vitað um aðra stúlku þar.¹⁸⁴ Í punktunum kemur fram að um vorið 1974 hafi [HeG] flutt að Laugavegi 24b. Þar hafi Albert búið um nokkurn tíma og kvaðst [HeG] hafa lent í átökum við hann og endað á Borgarspítalanum með heilahristing og sjö spor í enni. Sævar og Kristján hafi komið þangað nokkrum sinnum óvelkomnir. Kvað [HeG] þá hafa hótað sér lífláti þar sem hún væri galdranorn. Kvaðst [HeG] hafa spáð einhverri vitleysu í spil fyrir Sævar. Hafi þeir talað um að hella síru á hana og [JIG] niður um þakglugga. Hafi Sævar aðallega talað um að gera þetta. Hann hafi talað um að þeir myndu sitja fyrir þeim [HeG], [JIG] og Alberti. Albert hafi virst undir mikilli pressu frá þeim Sævari og Kristjáni. Skömmu áður en þær hafi flutt hafi Sævar gefið [HeG] hníf sem hann hafi sagt mann hafa verið drepinn með. Hafi hann síðar viljað fá hnífinn aftur og sagt þá að enginn hafi verið drepinn með honum.¹⁸⁵
104. Þriðjudaginn 13. janúar 1976 er bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Örn og Sigurbjörn Víðir hafi talað aðeins við Sævar klukkan 17:15. Hafi Sævar vísað þeim á ákveðinn stað og hafi þeir farið að athuga hann. Rannsóknargögn eru hvorki til um yfirheyrsluna, né leitina. Klukkan 18:00 sama dag var bókað í dagbók fangelsisins að Örn, Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi farið saman í landaleit, eins og það er bókað. Lætur færsluritari þess getið í bókun að þeir muni síðan taka Sævar með sér sömu erinda seinna í kvöld.¹⁸⁶ Klukkan 21:40 sama dag er bókað að þremmingarnir hafi farið með Sævar í útsýnisferð, eins og það er orðað í dagbókinni.¹⁸⁷ Var komið með Sævar aftur í fangelsið klukkan 23:50. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um útsýnisferðina.
105. Klukkan 13:45 næsta dag, 14. janúar 1976, var bókað í dagbók fangelsisins að Örn hafi tekið til við að yfirheyra Sævar. Hafi hann verið færður aftur á klefa sinn klukkan 14:20. Þá var bókað að Tryggvi hafi verið tekinn til yfirheyrslu hjá Erni klukkan 14:45 og færður aftur á klefa sinn klukkan 15:30. Fimm mínútum síðar hafi Sigurbjörn Víðir tekið Albert til yfirheyrslu.¹⁸⁸ Hafi hann verið færður á klefa sinn klukkan 16:50. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um þessar yfirheyrslur. Þá var bókað sama dag klukkan 17:15 að Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi farið með Albert í ökuferð. Hafi þeir komið til baka klukkan 18:55 eftir árangurslitla ferð, eins og það er bókað í dagbókina.¹⁸⁹
106. Fimmtudaginn 15. janúar 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Eggert hafi tekið Tryggva Rúnar til yfirheyrslu klukkan 08:50. Sigurbjörn Víðir hafi komið klukkan 10:45 og leyst Eggert af við yfirheyrsluna.¹⁹⁰ Klukkan 12:00 var bókað að

¹⁸⁴ Bls. 313.

¹⁸⁵ Bls. 314.

¹⁸⁶ Dagbók nr. 4, bls. 20b.

¹⁸⁷ Dagbók nr. 4, bls. 21.

¹⁸⁸ Dagbók nr. 4, bls. 21.

¹⁸⁹ Dagbók nr. 4, bls. 21b.

¹⁹⁰ Dagbók nr. 4, bls. 21b.

tekið hafi verið matarhlé við yfirheyrsluna yfir Tryggva Rúnari. Hafi hann verið látinn borða í horninu, eins og það er orðað í færslunni. Klukkan 12:30 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi hafið yfirheyrsluna aftur og hálf tíma síðar var fært til bókar að Eggert og Örn hafi komið. Þennan sama dag klukkan 14:15 var bókað í dagbók fangelsisins að Örn hafi talað nokkur orð við Kristján Viðar á klefa hans. Færsluritari lætur þess getið að um sama leyti hafi hann fært Kristján af klefa númer átta yfir á klefa númer 17. Hafi hann gert það að vandlega yfirveguðu máli sem ekki yrði skýrt hér frekar. Klukkan 15:10 var bókað hlé á yfirheyrslu yfir Tryggva Rúnari til klukkan 15:40. Bókað var að klukkan 15:45 hafi Örn farið inn á klefa til Alberts Klahn að hans beiðni og talað við hann nokkur orð. Klukkan 16:00 var bókað í dagbókina að yfirheyrslu yfir Tryggva Rúnari hafi lokið. Hafi yfirheyrslan staðið yfir í um sjö klukkustundir með stuttum hléum.¹⁹¹

107. Meðal rannsóknargagna eru handritaðir punktar dagsettir 15. janúar 1976 en að öðru leyti ómerktir.¹⁹² Í fyrstu færslunni kemur fram að Tryggvi Rúnar og [BVA] hafi ætlað að kaupa 17 tonna bát saman, m/b Skutul, af [E], bróður [BjBl]. Hafi kaupin farið út um þúfur. Í annarri málsgrein kemur fram að samprófa þurfi við Kristján Viðar. Gæti hann minnt Tryggva á. Þriðja færslan er tímasett klukkan 14:15, en á þeim tíma var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Örn hafi talað nokkur orð við Kristján Viðar.¹⁹³ Þar stendur, hvort farið var niður hjá lögreglustöðinni eða uppeftir, og svo innan sviga, þegar talað var um flutninginn á líkinu. Loks er ritað neðst með annarri rithönd að Kristján muni eftir rauðamöl á veginum.¹⁹⁴
108. Þennan sama dag klukkan 16:08 var bókað í dagbók fangelsisins að Örn, Eggert og Halldór Sigurðsson, rannsóknarlögreglumaður, hafi farið með Kristján Viðar í ökuferð. Þá var bókað klukkan 16:50 að Örn Clausen hæstaréttarlögmaður hafi komið og rætt meðal annars við Albert. Klukkan 17:25 var bókað að Örn, Eggert og Halldór hafi komið úr ökuferðinni með Kristján Viðar. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um ökuferðina. Klukkan 17:45 var bókað í dagbókina að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Tryggva aftur til yfirheyrslu. Hafi Eggert tekið við yfirheyrslunni milli klukkan 18:40 og 19:25 en þá hafi Sigurbjörn Víðir komið aftur. Hafi Sigurbjörn Víðir lokið yfirheyrslunni yfir Tryggva Rúnari klukkan 20:30. Loks er bókað í lok dags að fyrir um daginn hafi Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hringt og spurt um skjólstæðing sinn. Færsluritari bókar að hann hafi svarað því til að það væri allt í lagi með Sævar, en önnur svör hafi hann ekki fengið.¹⁹⁵
109. Föstudaginn 16. janúar 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Tryggvi Rúnar hafi verið tekinn til yfirheyrslu af Sigurbirni Víði um klukkan 09:00. Fyrir þann tíma hafi Sigurbjörn Víðir rætt við Tryggva inni í fangaklefa.¹⁹⁶ Tíu mínútum seinna var bókað að Tryggvi hafi verið settur á klefa sinn og Sigurbjörn Víðir skroppið frá. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna. Klukkan 10:30 var fært til bókar

¹⁹¹ Dagbók nr. 4, bls. 22.

¹⁹² Bls. 315.

¹⁹³ Dagbók nr. 4, bls. 22.

¹⁹⁴ Bls. 315.

¹⁹⁵ Dagbók nr. 4, bls. 22b.

¹⁹⁶ Dagbók nr. 4, bls. 22b.

að Tryggvi hafi verið færður til viðtals við Sigurbjörn Víði. Um klukkan 12:00 hafi verið tekið matarhlé og Tryggvi færður á klefa sinn. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna. Þennan sama dag klukkan 13:30 var bókað í dagbók fangelsisins að Kristján Viðar hafi verið tekinn til yfirheyrslu og færður aftur á klefa þremur tímum síðar, eða klukkan 16:30. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Hafi Sævar þá verið sóttur og færður til viðtals í hornið. Hafi viðtalið staðið mjög stutt og Sævar færður snarlega á klefa sinn aftur, eins og það er orðað. Færsluritari bókaði að Sævar hafi rétt strax hringt bjöllunni og beðið um viðtal við Örn. Hafi Örn gefið kost á því en viðtalið hafi staðið mjög stutt. Klukkan 17:00 þennan sama dag var bókað að Örn, Eggert og Sigurbjörn Víðir hafi farið úr Síðumúlafangelsi og boðað helgarfrí hjá sér, nema eitthvað sérstakt kæmi upp.

110. Daginn eftir, 17. janúar 1976, er bókað í dagbók fangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 10:00 og litið á Kristján Viðar og Tryggva Rúnar. Í færslunni er þess getið að ekkert hafi verið gert annað en að láta Tryggva Rúnar fá hægðalyf.
111. Sunnudaginn 18. janúar 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Albert Klahn hafi næstum því kallað yfir sig járn, eins og það var orðað, og missi allra fríðinda. Hafi atvikið átt sér stað klukkan 13:00. Aðallega hafi Albert verið illur út í fötu sem væri inni hjá honum og hann ætti að pissa í ef með þyrfti. Bókað var að Albert hafi haft vit á að draga sig í hlé áður en til átaka hafi komið.¹⁹⁷ Í dagslok var þess getið í dagbók fangelsisins að Örn hafi talað við Albert og Sævar á klefum sínum.
112. Daginn eftir, 19. janúar 1976, er fært til bókar í dagbók fangelsisins að Sævar hafi verið tekinn til yfirheyrslu frá klukkan 14:50 til 20:40, en þá hafi Sævar verið settur aftur á klefa. Yfirheyrslan stóð yfir í tæpar sex klukkustundir en rannsóknargögn um hana liggja ekki fyrir.¹⁹⁸
113. Bókað var í dagbók Síðumúlafangelsisins að þriðjudaginn 20. janúar 1976, klukkan 09:05, hafi Sævar verið tekinn til yfirheyrslu til klukkan 14:55. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna sem stóð yfir í tæpar sex klukkustundir. Bókað var í dagbókina að um sama leyti hafi Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hringt og spurt um líðan skjólstæðings síns. Bókaði færsluritari í dagbókina að Jóni hafi verið svarað því til að líðanin væri ágæt, en önnur svör hafi hann ekki fengið.¹⁹⁹ Þennan sama dag klukkan 20:10 var bókað að Sævar hafi verið færður á klefa að lokinni yfirheyrslu. Ekki var þess getið með bókun í dagbók fangelsisins hvenær seinni yfirheyrslan yfir Sævari hófst þennan dag.²⁰⁰
114. Miðvikudaginn 21. janúar 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að klukkan 08:15 hafi færsluritari hringt í Örn og beðið hann um að sjá til þess að rannsóknarlögreglumenn kæmu strax því nú hefði skipast veður í lofti, eins og það var orðað í bókuninni. Klukkan 09:45 var bókað að Örn, Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi tekið Albert til yfirheyrslu til klukkan 10:30. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um

¹⁹⁷ Dagbók nr. 4, bls. 24.

¹⁹⁸ Dagbók nr. 4, bls. 24.

¹⁹⁹ Dagbók nr. 4, bls. 24b–25.

²⁰⁰ Dagbók nr. 4, bls. 25.

yfirheyrsluna. Fimm mínútum síðar hafi Sævar verið tekinn til yfirheyrslu og hafi hann verið færður aftur á klefa sinn klukkan 13:45. Klukkan 16:25 þennan dag var bókað í dagbókina að Sævar hafi verið færður til yfirheyrslu. Hafi hann verið færður á klefa klukkan 18:45. Rannsóknargögn um yfirheyrslurnar liggja ekki fyrir. Þá var bókað í dagbók fangelsisins að klukkan 19:50 hafi Sigurbjörn Víðir sótt Erlu Bolladóttur fyrir Örn. Tíu mínútum síðar hafi Sigurbjörn Víðir komið með Erlu og hafi hún strax verið tekin til yfirheyrslu. Klukkan 20:15 hafi Sævar verið færður til yfirheyrslu. Bókað var í dagbókina að yfirheyrslu yfir Erlu hafi lokið klukkan 23:55 og hafi Sigurbjörn Víðir farið með hana. Hafi Sigurbjörn Víðir komið til baka klukkan 00:40. Bókað var að Örn hafi farið klukkan 01:00 og skýrslutöku yfir Sævari hafi lokið klukkan 02:00, hann færður á klefa og þeir Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi farið.²⁰¹

115. Meðal rannsóknargagna eru handritaðir punktar, dagsettir 21. janúar 1976.²⁰² Í fyrstu málsgrein kemur fram að [EÓ] í Keflavík hafi talað um hvarf Geirfinns við Sævar. Þá er ritað orðrétt: „Nefndi hann Magnús L. í því sambandi.“ Í annarri málsgrein segir svo orðrétt: „Einar B., [JR] og Magnús L. eru sennilega þeir, sem Erla er hrædd við (í sambandi við Geirfinn).“ Í þriðju málsgrein segir að [IJ], sonur [JF] í Kápunni, gæti vitað um Geirfinn í sambandi við [JA]. [IJ] gruni [JA] um að hafa stolið laxi úr flotgirðingu suður með sjó. Í þriðju málsgrein segir að Albert hafi ekið [SSH] til að ná í áfengi (75%). Loks í fjórðu og síðustu málsgreininni segir orðrétt: „Valdimar (Valtýsson), Framnesvegi 71. Hefur verið hóteltstjóri í Valhöll og unnið í Klúbbnum. Var ef til vill með í ferðinni til Keflavíkur Sævar hefur heyrt þetta og finnst hann líkjast Leirfinni.“
116. Þá er einnig meðal rannsóknargagna handrituð samantekt af framburði Erlu Bolladóttur, dagsett sama dag, 21. janúar 1976.²⁰³ Frásögnin er rituð í fyrstu persónu og telur átta blaðsíður merktar með rómverskum tölustöfum frá I–V. Kvaðst Erla hafa verið í bíl. Hafi hún setið ein aftur í með Sævari. Bílstjórinn hafi verið M.P. og hafi hann setið einn fram í. Kvaðst Erla hafa heyrt á leiðinni eða eftir að komið hafi verið til Keflavíkur að þetta væri eina ráðið, það er að segja að hann sykki þá alveg niður á botn. Hafi þau verið í dýrum fólksbíl, með mjúkum sætum og fannst Erlu mælaborðið hafa verið eins og í Mercedes Benz. Bíllinn hafi verið stöðvaður niður við sjó. Hafi þeir farið út úr bílnum, en fyrir hafi verið að minnsta kosti tveir aðrir menn. Hafi þeir verið að tala saman og allir snúið baki í Erlu nema einn, það er sá sem þeir hafi verið að tala við.²⁰⁴ Þeir hafi ætlað að fá manninn með sér til að sækja spíra eða fara út í eitthvað skip að því er þeir hafi sagt honum. Kvaðst Erla hafa haldið að hún ætti að fara sömu leið. Hafi hún orðið hrædd og farið út úr bílnum. Það hafi verið þarna fleiri bílar. Fannst Erlu eins og Kristján Viðar Viðarsson hafi verið þarna eða einhver af því liði. Þegar hún hafi farið út úr bílnum hafi þeir farið að litlum bát og hafi Sævar farið um borð ásamt einhverjum öðrum og G.E., en þar mun vera vísað til Geirfinns

²⁰¹ Dagbók nr. 4, bls. 26.

²⁰² Bls. 317.

²⁰³ Bls. 318–325.

²⁰⁴ Bls. 318.

Einarssonar. Kvaðst Erla hafa gengið fyrst aftur á bak en þar sem enginn hafi verið að horfa á hana hafi hún farið að hlaupa. Kvaðst hún hafa farið inn í einhverja skemmu eða byggingu og meðan hún hafi beðið þess að einhver kæmi að sækja sig hafi hún farið að kasta upp.²⁰⁵ Erla kvað Sævar ekki hafa viljað að henni yrði stytur aldur og hafi hann kvaðst munu geta séð um hana. Erla kvaðst muna að hún hafi beðið eftir að það yrði bjart. Hafi hún stoppað gamlan Moskvitch með V-númeri á einhverjum vegi. Hafi ökumaðurinn verið gamall karl. Kvað Erla hann hafa ekið sér inn Grindavíkurfleggjara og þaðan hafi hún farið með olíubíl til Hafnarfjarðar. Þegar hún hafi komið heim þá hafi hún verið ein. Síðan hafi Sævar komið og spurt hvar hún hafi verið svona lengi. Kvað Erla þau hafa talað um að hún yrði að komast til Kaupmannahafnar, hún gæti ekki unað lengur heima. Kvaðst Erla hafa talið ástæðuna vera þá að unnið hafi verið að leit að henni fyrir póstmálið.²⁰⁶ Erla kvað Sævar hafa látið sig hafa peninga fyrir fargjaldi og hringt í strák sem hafi leigt á Bergþórugötu. Hafi sá ekið þeim á allar bensínstöðvar þar sem Sævar hafi skipt í hundraðkalla. Kvaðst Erla hafa falið peningana í stígvélunum og farið svo um morguninn. Móðir Sævars hafi þá vaknað og hafi Sævar sagt Erlu vera að fara til Akureyrar. Þetta hafi verið í byrjun desember. Kvaðst Erla ekki fá að fara neitt svona með Sævari og hafi hún haft það á tilfinningunni að hann væri að passa mig fyrir Kristjáni Viðari Viðarssyni.²⁰⁷ Kvaðst Erla ekki vita hvernig hún hafi orðið vör við það, en það hafi komið upp eitthvað vandamál og hafi Sævar farið um miðjan dag og sagst ætla að heimsækja Guðjón Skarphéðinsson. Sævar hafi hringt um miðnætti og sagst hafa tafist, en hann hafi ekki komið heim fyrir en klukkan 02:00. Þetta hafi komið aftur fyrir en Erla kvaðst hafa fundið það út að þetta hafi verið hvorutveggja lygi. Erla kvaðst hafa heyrt að það hafi verið eitthvað vandamál með það að G.E. gæti hugsanlega fundist og yrði að flytja hann á betri stað. Um 1. desember hafi Sævar farið á stúdentaball með Megasi og farið með hann fullan heim á Hjallaveg og látið hann sofa þar. Þá sagði Erla að nokkru eftir þetta hafi leigusaliinn hennar sagt sér frá þeim og hafi hún þá farið upp í Breiðholt til að hitta Sævar en hann hafi ekki verið þar og hafi hann ekki komið þá nótt. Í næstu málsgrein sem er afmörkuð í samantektinni segir að þeir hafi allir verið með hanska. Í málsgrein þar á eftir er haft orðrétt eftir Erlu: „Einar Bollason var þarna, Magnús Leópoldsson og einn sem ég þekki ekki. Á bátnum fóru Sævar, Einar og sá þriðji sem ekki kom til baka. Sá sem ég ekki þekkti gæti hafa verið [JR].“ Kvað Erla jakka bílstjórans hafa verið með kraga og úr einhverju gervileðri. Sagði hún að þegar Kristján Viðar hafi farið út úr bílnum hafi hann sagt við Sævar að hann skyldi passa hana. Loks segir orðrétt í samantektinni: „Ég held að Sigurbjörn í Klúbbum hafi verið þarna.“ Á síðustu blaðsíðunni segir svo að Sævar hafi vitað að A.G.G. væri kominn til landsins.²⁰⁸

117. Í dagbók Síðumúlafangelsisins var bókað að Sævar hafi verið færður á klefa sinn að yfirheyrslunni lokinni klukkan 02:00 um nóttina.²⁰⁹ Yfirheyrslan hafði þá staðið

²⁰⁵ Bls. 319.

²⁰⁶ Bls. 320.

²⁰⁷ Bls. 321.

²⁰⁸ Bls. 325.

²⁰⁹ Dagbók nr. 4, bls. 26.

samfleytt yfir í tæpar sex klukkustundir. Í rannsóknargögnum málsins liggur fyrir handrituð samantekt á framburði Sævars. Samantektin er dagsett 21. janúar 1976, í henni segir að Einar B., Magnús L., Geirfinnur og Sævar hafi ekið um borgina, rætt um dreifingu áfengis og hvort Sævar gæti dreift. Hafi þeir verið við Klúbbinn um miðnætti. Þeir hafi verið á leið til Keflavíkur á lítilli, evrópskri og rauðleitri bifreið til að sækja áfengi. Hafi þeir hitt Sævar fyrst á Laugaveginum og ekið inn að Klúbbnum. Vissu þeir að Sævar hafi verið í hassdreifingu. Hafi Sævar ekki talið slíkt útilokað. Þetta hafi skeð nokkrum dögum áður en Geirfinnur hafi horfið. Eftir hvarf Geirfinns hafi Sævari verið gert skiljanlegt af Magnúsi Leópoldssyni að það væri betra að þegja. Þá kemur fram að Sævar hafi verið í Keflavík kvöldið sem Geirfinnur hafi horfið. Hafi Sævar verið í bifreið með Einari Bollasyni, rauðum Fiat sem hafi verið í eigu föður Einars. Einar hafi ekið og hafi Magnús Leópoldsson og Valdimar Valtýsson einnig verið í bifreiðinni.²¹⁰ Hafi þeir skilið Magnús og Valdimar eftir einhvers staðar í Keflavík. Erla hafi ekki verið með í bifreiðinni. Fleiri aðilar hafi farið um leið til Keflavíkur í einni bifreið. Hafi Sævar ekki vitað hverjir þeir voru. Haft er eftir Sævari að hann og Einar hafi skilið Magnús og Valdimar eftir nálægt höfninni en þeir ekið sjálfir inn í Njarðvík. Hafi þeir komið aftur inn í Keflavík eftir ákveðinn tíma og tekið Magnús upp í bifreiðina. Hafi Sævar ekki séð Geirfinn en Magnús og Valdimar höfðu sagst ætla að hitta hann. Magnús hafi sagt frá því að Geirfinnur hafi fallið útbyrðis við að sækja áfengið. Valdimar hafi farið með hinni bifreiðinni. Næst hafi verið ekið til borgarinnar og Sævari heim í Breiðholt. Magnús og Einar hafi ætlað niður í Klúbb. Ekki hafi orðið úr frekari viðskiptum við þá félag, heldur hafi Sævar farið á fund [SSH].²¹¹

118. Fimmtudaginn 22. janúar 1976 var fært í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sævar hafi verið tekinn til yfirheyrslu klukkan 10:05 og færður aftur á klefa sinn klukkan 11:50. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna. Bókað var að Kristján Viðar hafi verið tekinn til yfirheyrslu af Erni og Sigurbirni Víði klukkan 13:30.²¹² Hafi hann verið færður aftur á klefa sinn hálf tíma síðar. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna. Þá var bókað í dagbók fangelsisins að Sævar hafi verið færður í yfirheyrslu klukkan 14:15 þennan dag.²¹³ Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna. Var bókað að Sævari væri kunnugt um tilefnið sem væri grunur um vitneskju Sævars um hvarf Geirfinns Einarssonar sem síðast hafi spurst til 19. nóvember 1974. Kvaðst Sævar hafa verið kunnugt um hvarf Geirfinns og hafa fylgst með rannsókn málsins eins og hún hafi komið fram í fjölmiðlum. Nokkrum dögum fyrir hvarf Geirfinns hafi hann verið einn á gangi niður Laugaveg. Minnti hann að það hafi verið að kvöldi til, milli klukkan 22:00 og 23:00. Hafi þá stöðvað rétt hjá honum fólksbifreið og hafi maður kallað í hann með nafni. Þetta hafi verið Mercedes Benz bifreið og minnti Sævar að hún hafi verið bláleit á lit. Maðurinn sem hafi kallað í hann hafi verið Einar Bollason, bróðir Erlu. Hafi Einar setið í aftursæti bifreiðarinnar og kvaðst Sævar hafa sest við hliðina á honum. Hafi Magnús Leópoldsson setið undir

²¹⁰ Bls. 326.

²¹¹ Bls. 327.

²¹² Dagbók nr. 4, bls. 26.

²¹³ Dagbók nr. 4, bls. 26b.

stýri og við hlið hans maður sem Sævar kvað þá Einar og Magnús hafa kallað Geirfinn.²¹⁴ Kvaðst Sævar síðar hafa séð myndir í fjölmiðlum af Geirfinni og þá þekkt hann sem þann sama og þarna hafi verið í bifreiðinni. Magnús hafi hann ekki þekkt fyrir, en komist að því síðar að hann væri starfsmaður Klúbbsins. Sagði Sævar að Einar og Magnús hafi farið að tala um það við hann í bifreiðinni hvort hann gæti ekki tekið að sér dreifingu á áfengi sem væri verið að smygla til landsins. Ástæða þess að þeir hafi leitað til hans hafi verið sú að þeim hafi verið kunnugt um að Sævar hafi staðið í ólöglegum innflutningi og dreifingu á fíkniefnum. Sævar kvað þá hafa ekið um borgina og rætt saman um ólöglegan innflutning á áfengi og dreifingu þess og sagðist Sævar hafa tekið vel í að taka þátt í því. Hafi þeir setið um stund í bifreiðinni fyrir utan Klúbbinn, en ökuferðinni hafi lokið við Hótel Borg. Kvaðst Sævar hafa farið þar úr bifreiðinni en hinir þrír ekið á brott. Sævar kvað það hafa komið fram í samræðum þeirra að þeir félagar ættu von á áfengissendingu, töluverðu magni, og hafi þeir nefnt 75% Vodka og spíritus. Sævar kvaðst ekki muna eftir því að þeir hafi nefnt hvar áfengið ætti að koma í land, en kvaðst vita að það kæmi í brúsum. Þeir félagar hafi sagst munu hafa síðar samband við hann. Í millitíðinni hafi Sævar átt að kanna möguleika á dreifingu. Kvað Sævar það aðallega hafa verið Magnús og Einar sem hafi rætt þessi mál við hann í bifreiðinni. Geirfinnur hafi lítið til málanna lagt. Sævar kvaðst ekki minnst þess að borið hafi á góma hvar Geirfinnur ætti heima. Rætt hafi verið um að Sævar ætti að fá áfengið á því verði sem svaraði 2.000 krónum á flösku og réði því svo sjálfur á hvað hann myndi selja það aftur. Sævar kvað Einar hafa hringt í sig nokkrum dögum síðar heim til móður sinnar að Grýtubakka 10 og hafi Erla þá einnig verið þar stödd. Hafi þau haldið töluvert til heima hjá móður Sævars. Kvaðst Sævar halda að klukkan hafi verið 21:00 til 22:00. Hafi Einar talað um að koma og ræða við sig og hafi Sævar samþykkt það. Skömmu síðar hafi Einar komið og þá verið á rauðri Fiat fólksbifreið. Kvaðst Sævar halda að það hafi verið bifreið í eigu [BoG], föður Einars og Erlu. Með Einari í bifreiðinni hafi verið Magnús og svo Valdimar Olsen. Kvað Sævar hann eiga heima að Framnesvegi 61 í Reykjavík og eftir því sem hann best vissi þá hafi hann starfað sem hóteltjóri á Hótel Valhöll á Þingvöllum. Sævar kvað Einar hafa ekið bílnum og kvaðst hafa sest í framsætið við hlið hans. Magnús og Valdimar hafi setið í aftursætinu.²¹⁵ Hafi þeir spurt hann hvort hann hafi kannað eitthvað markaðinn fyrir áfengið. Kvaðst Sævar hafa sagt þeim sem var, að það hefði hann enn ekki gert. Hafi þeir þá sagt honum að þeir væru að leggja af stað til Keflavíkur til að sækja áfengissendingu sem þeir hafi átt von á. Hafi þeir spurt Sævar hvort hann vildi ekki fara með þeim. Kvaðst Sævar hafa játað því og hafi þá verið ekið áleiðis til Keflavíkur og farin leiðin um Vatnsendahæð og hjá Vífilsstöðum á Reykjanesbraut. Ekki hafi verið numið staðar neins staðar fyrr en komið hafi verið til Keflavíkur. Á leiðinni hafi verið rætt um áfengissölu og talað um, að Sævar gæti fengið spíritusinn á hagstæðu verði ef hann tæki hann í stórum umbúðum. Kvað Sævar þá hafa spurt sig út í fíkniefnadreifingu og neyslu. Þá hafi þeir talað um að hugmyndin væri að hitta fleiri aðila þegar komið væri til Keflavíkur. Kvað Sævar þá hafa nefnt [JR], forstjóra Hafnarbíós, á nafn sem einn þeirra. Áður en bifreiðin hafi verið stöðvuð

²¹⁴ Bls. 328.

²¹⁵ Bls. 329.

í Keflavík hafi þeir félagar talað um að hitta Geirfinn og skildist Sævari að Geirfinnur ætti að taka þátt í því að nálgast áfengi sem þyrfti að sækja út á sjó. Eitthvað lítilsháttar hafi verið ekið um Keflavík en bifreiðin síðan stöðvuð nálægt höfninni. Kvaðst Sævar vera mjög ókunnugur í Keflavík en gera ráð fyrir að hann myndi þekkja aftur stað þann þar sem bifreiðin var stöðvuð. Hafi þeir Valdimar og Magnús farið úr bifreiðinni og hafi verið talað um að taka þá Valdimar og Magnús aftur í bifreiðina eftir ákveðinn tíma. Kvað Sævar þá hafa verið búna að ákveða staðinn við Einar. Kvaðst Sævar hafa séð á eftir þeim Magnúsi og Valdimar þar sem þeir hafi gengið niður einhverja hliðargötu sem hafi virst liggja niður að höfninni, en hann og Einar hafi ekið á brott. Sævar kvaðst ekki hafa séð neina menn þarna í Keflavík sem hann hafi getað sett í samband við ferðalag þeirra en honum hafi skilst á öllu að í það minnsta ein önnur bifreið hafi farið til Keflavíkur og í henni eða þeim hafi verið einhverjir, þeirra á meðal [JR]. Sagði Sævar að hann og Einar hafi ekið inn í Njarðvík og um Keflavík og einnig hafi þeir ekið áleiðis til Sandgerðis, nánar tiltekið í námunda við radarstöðina sem þar hafi verið. Kvað Sævar þá hafa ekið um í eina til tvær klukkustundir. Hafi þeir stöðvað um stund á veginum til Sandgerðis og rætt saman um ferðir Sævars til útlanda, handtöku hans þar og hér á landi sem og annað í þeim dúr. Að lokum hafi þeir ekið inn í Keflavík og hitt þar Magnús, en Valdimar hafi ekki verið með honum. Sævar kvaðst ekki treysta sér til að segja til um á hvaða stað það hafi verið í bænum.²¹⁶ Magnús hafi sest upp í bifreiðina og haft á orði við Einar að þetta hafi reddast og hafi hann þá átt þar við að nálgast áfengið, en slys hafi orðið. Kvað Sævar Magnús hafa sagt að Geirfinnur hafi fallið útbyrðis úr bátnum og druknað. Ekki hafi Magnús talað neitt nánar um hvernig það slys hefði borið að höndum, eða hvort þeir hefðu náð Geirfinni aftur inn í bátinn. Aftur á móti hafi Magnús sagt við sig að honum væri hollara að nefna slysið ekki við nokkurn mann, það væri honum fyrir bestu. Þá hafi verið ekið áleiðis til borgarinnar. Kvaðst Sævar ekki hafa orðið var við aðra aðila í sambandi við að sækja áfengið en sagðist viss um að fleiri hefðu farið þetta kvöld til Keflavíkur sömu erinda og þeir. Kvaðst hann ekki muna eftir því að hafa rætt eitthvað sérstakt við Einar og Magnús á heimleiðinni. Þeir hafi eitthvað rætt sín á milli en kvaðst Sævar ekkert hafa heyrt nema að þeir hafi rætt um að fara í Klúbbinn. Þegar þeir hafi komið til Reykjavíkur hafi honum verið ekið rakleiðis heim til móður sinnar. Áður hafi þeir Einar og Magnús talað um að hafa bráðlega samband við Sævar til þess að ræða nánar áfengisdreifinguna. Kvaðst Sævar halda að klukkan hafi verið um 03:00 þegar hann hafi komið heim. Daginn eftir hafi hann farið heim til [SSH] að Bergþórugötu 27 og boðið honum að selja áfengi. Hann hafi tekið mjög vel í það og kvaðst Sævar hafa ætlað að hafa samband við hann síðar. Nokkrum dögum síðar hafi Einar svo hringt í sig og spurt hvernig honum gengi að koma út áfenginu. Kvaðst Sævar ekki hafa verið búinn að athuga það endanlega, en þá hafi verið búið að lýsa eftir Geirfinni í fjölmiðlum og hafi Sævari ekki litist á að eiga viðskipti við þá félag. Kvaðst Sævar hafa sagst munu hafa samband við Einar, en aldrei gert það. Skömmu eftir þessa ferð til Keflavíkur hafi Erla farið til Kaupmannahafnar og hann nokkru síðar. Kvaðst Sævar ekki hafa látið neinn vita um vitneskju sína varðandi hvarf

²¹⁶ Bls. 330.

Geirfinns, þrátt fyrir ítrekuð tilmæli lögreglunnar í fjölmiðlum og hafi þar ráðið ótti hans við hefndarráðstafanir af hálfu þeirra félaga.²¹⁷ Var skýrslutökunni lokið klukkan 19:05 og hafði hún þá staðið yfir í tæpar fimm klukkustundir.

119. Í dagbók Síðumúlafangelsisins þennan dag, 22. janúar 1976, var bókað að klukkan 19:45 hafi Sigurbjörn Víðir farið að sækja Erlu og komið með hana tíu mínútum seinna. Klukkan 21:45 var bókað í dagbókina að Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi farið með Erlu. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um dvöl Erlu í fangelsinu þennan tíma. Þá var bókað í dagbókina þetta kvöld að Örn hafi farið inn á klefa til Sævars í tíu mínútur klukkan 21:50. Bókað var að Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi komið aftur í Síðumúlafangelsið klukkan 00:50. Hafi þá Sigurbjörn Víðir farið inn á klefa til Kristján's Viðars en Eggert inn á klefa til Sævars milli klukkan 01:00 og 01:15.²¹⁸
120. Föstudaginn 23. janúar 1976 var bókað í dagbók fangelsisins að Sigurbjörn Víðir hafi farið að sækja Erlu klukkan 10:10 og komið með hana 15 mínútum síðar. Þá var fært til bókar að klukkan 10:25 hafi Eggert tekið Erlu til yfirheyrslu. Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna. Bókað var að tilefni yfirheyrslunnar væri að rannsóknarlögreglan teldi hugsanlegt að Erla gæti veitt upplýsingar um hvarf Geirfinns Einarssonar. Var Erlu kynnt vitnaskyldan og réttur hennar til að neita að bera vitni þar sem framburður hennar gæti orðið nánnum vandamönnum hennar í óhag. Kvaðst Erla þrátt fyrir það ætla að skýra frá því sem hún teldi sig vita um hvarf Geirfinns. Kvaðst Erla hafa verið stödd við samkomuhúsið Klúbbinn við Borgartún í Reykjavík ásamt Sævari, þáverandi sambýlismanni sínum. Kvað Erla þau ýmist hafa haldið til í íbúð að Hjallavegi 31, eða hjá móður Sævars að Grýtubakka 10 á þessum tíma. Kvaðst Erla ekki muna hvers vegna hún og Sævar hafi verið stödd saman við Klúbbinn þetta kvöld, en sagðist viss um að þau hafi ekki verið að skemmta sér. Kvaðst Erla ekki viss um hvað klukkan hafi verið, en þar sem enn hafi verið að hleypa gestum inn í húsið hafi klukkan ekki verið orðin 23:30. Fyrir utan Klúbbinn hafi hún og Sævar sest upp í fólksbifreið sem Erlu hafi fundist í fyrstu hafa verið leigubifreið, enda hafi maður setið undir stýri. Kvaðst Erla ekki muna hvort annar maður hafi setið við hlið ökumannsins, en slíkt væri hugsanlegt. Síðan hafi verið ekið af stað án þess að hún eða Sævar segðu neitt til um hvert skyldi haldið. Kvaðst Erlu hafa fundist sem það hafi allt verið fyrir fram ákveðið. Hafi verið ekið út úr borginni og áleiðis til Hafnarfjarðar. Kvaðst Erla ekki hafa hugsað sérstaklega út í það hvert væri verið að fara. Sagði hún þau Sævar hafa setið í aftursætinu og hafi Sævar setið mjög nálægt hurðinni hægra megin, en hún hafi setið um það bil í miðju sætinu. Ekki hafi verið numið staðar í Hafnarfirði, heldur ekið í gegnum bæinn og inn á Reykjanesbraut og stefnt í átt til Keflavíkur. Á leiðinni hafi Sævar haldið allan tímann í aðra höndina á henni og hafi Erlu fundist sem hann hafi ekki viljað sleppa henni. Kvaðst Erla oftast en einu sinni hafa reynt að draga að sér hendina en Sævar ekki sleppt. Á leiðinni til Keflavíkur hafi samræður átt sér stað milli Sævars og ökumannsins, en kvaðst Erla ekki muna þær orðrétt. Hafi þeir ekki nefnt nein nöfn, en kvaðst Erla fljótlega hafa fengið það á tilfinninguna að það ætti að stytta henni aldur og ferðalagið væri meðal

²¹⁷ Bls. 331.

²¹⁸ Dagbók nr. 4, bls. 26b.

annars farið í þeim tilgangi. Einnig hafi þeir talað um að drepa ætti mann með því að fara með hann út á sjó, undir því yfirskini að sækja eitthvað. Ekki hafi nafn þessa manns verið nefnt en talað hefði verið um að ökumaðurinn og bróðir Erlu, Einar Bollason, hafi reynt að koma vitinu fyrir manninn með því að bjóða honum peningagreiðslur. Það hafi ekki borið árangur, maðurinn hafi bara verið með stæla og því þyrfti að láta hann hverfa. Kvaðst Erla ekki viss um hvaða tegund bifreiðin hafi verið sem þau voru í, en sætin í henni hafi verið mjög mjúk og þægilegt hafi verið að sitja í þeim. Þá hafi Erla munað eftir því að hraðamælir bifreiðarinnar hafi verið nokkuð sérkennilegur. Hann hafi verið kantaður og staðið nokkuð hátt upp úr mælaborðinu, framan við ökumanninn. Það hafi verið eins og súla í mælinum og hafi hún stigið lóðrétt þegar hraðinn hafi verið aukinn. Súlan hafi verið græn eða rauð á litinn og efri endi hennar eins og skáskorinn þannig að hann hafi myndað odd. Kvaðst Erla telja sig þekkja þennan hraðamæli aftur ef hún sæi hann, en gæti ekki lýst bifreiðinni með neinni vissu. Þegar komið hafi verið til Keflavíkur hafi bifreiðin verið stöðvuð niður undir flæðarmáli. Þar hafi verið ein bryggja og til hliðar við hana skammt frá hafi verið nokkuð háir klettar eða hamrar í sjó fram. Kvaðst Erla ekki geta gert sér grein fyrir hvaða leið þau hafi ekið um Keflavík, áður en þau hafi stöðvað á þessum stað. Flæðarmálið til hliðar við bryggjuna hafi verið mól eða sandur, en ekki steypdur kantur eins og venjulega væri í höfnum. Kvaðst Erla ekki geta lýst nánar með orðum umhverfinu, nema að leiðin að bryggjunni hafi legið dálítið niður í móti. Í það minnsta hafi hún verið það fyrst í stað á fótinn þegar hún hafi farið af staðnum stuttu seinna. Þegar bifreiðin hafi verið stöðvuð hafi ökumaðurinn farið fyrstur út úr henni og hafi hún þá fyrst séð andlit hans. Kvað hún ökumanninn hafa verið Magnús Leópolðsson, sem hafi verið forstjóri eða eitthvað svoleiðis í Klúbbnum. Kvað Erla Magnús hafa farið út úr bifreiðinni með þeim ummælum að Sævar skyldi gæta hennar og hafi Sævar jánkað því. Fyrir á staðnum hafi verið aðrar bifreiðar og fleiri menn. Kvaðst Erla muna fyrir víst eftir rauðri fólksbifreið, sem hafi getað verið bifreið föður hennar, og kvaðst hún muna eftir stórri sendiferðabifreið sem hafi staðið á bryggjunni, rétt upp undir flæðarmálinu. Kvað Erla bifreiðina hafa verið með sama sniði og Volkswagen bifreiðar, svokölluð rúgbrauð, nema miklu stærri. Kvaðst hún halda að hún hafi verið ljós á litinn, en þó væri hún ekki viss. Bifreiðin hafi snúið framendanum að landi og hafi framrúðurnar verið stórar. Kvaðst Erla ekki muna eftir öðrum hliðarrúðum en þeim sem hafi verið á móts við framsætin. Sagði Erla að sér hafi endilega fundist eins og maður hafi verið í bifreiðinni. Það hafi verið dimmt og því erfitt að greina nákvæmlega, nema það sem skammt hafi verið frá. Bátur hafi legið utar við bryggjuna, en Erla kvaðst ekki geta fyllilega gert sér grein fyrir hvernig hann hafi litið út. Kvaðst hún helst halda að þetta hafi verið nokkuð stór trillubátur með stýrishúsi. Í flæðarmálinu og rétt ofan við það kvaðst Erla hafa séð alls sjö menn, það er eftir að Magnús og Sævar hafi báðir verið komnir út úr bifreiðinni. Bifreið sú sem Erla kvaðst hafa komið í hafi staðið ofan við fjöruna og til hliðar við bryggjuna og snúið framenda að henni. Sagði Erla að bryggjan hafi verið á vinstri hönd þegar hún hafi setið í bifreiðinni. Rétt skáhalt framan við bifreiðina til vinstri hafi þeir Sævar og Magnús staðið á tali við einhvern þriðja mann sem hún hafi ekki þekkt. Lengra frá og meira til hliðar við bifreiðina hafi verið einn maður sem Erla kvaðst ekki heldur hafa

þekkt. Þriðja maðinn hafi hún ekki þekkt heldur, en hann hafi staðið enn lengra frá bifreiðinni en hinir í svipaða stefnu og þeir Sævar, Magnús og sá sem þeir hafi verið að tala við. Erla kvað Einar bróður sinn hafa staðið skáhalt framan við bifreiðina í fjörunni til hægri. Enn lengra til hægri, en fjær sjávarmálinu hafi Kristján Viðar staðið. Kvað Erla að eftir það sem hún hafi heyrt af samræðunum í bifreiðinni á leiðinni, þá hafi hún haft það á tilfinningunni, að það hafi verið Kristján Viðar sem hafi átt að sjá um sig. Maðurinn sem hafi verið á tali við þá Magnús og Sævar hafi verið sá sem hafði verið með stæla og ætti að hverfa. Kvað Erla mennina hafa verið eitthvað upptekna af hvor öðrum eða einhverju og hafa bent út í loftið. Hafi hún þá verið orðin mjög hrædd og farið út úr bifreiðinni, en hafi reynt að gera það þannig að ekki yrði eftir því tekið. Kvað Erla það hafa tekist. Enginn hafi virst taka eftir því að hún væri ekki lengur í bifreiðinni, eða haft nokkuð við það að athuga. Kvaðst Erla hafa farið að fikra sig frá bifreiðinni og í áttina frá mönnunum. Kvaðst hún hafa gengið aftur á bak. Þegar hún hafi verið komin spölkorn frá þeim hafi hún snúið við og tekið til fótanna í burtu.²¹⁹ Kvaðst hún ekki geta gert sér grein fyrir því hvert hún hafi hlaupið enda hafi hún hugsað um það eitt að komast sem lengst í burtu og fela sig. Fyrst hafi leiðin aðeins verið á fótinn en svo hafi hún komið á jafnsléttu. Þá hafi orðið fyrir henni eitthvað hús sem hafi verið opið og hafi hún farið þangað inn til að leita að felustað. Kvaðst Erla muna að þarna inni hafi verið eitthvað timburdrasl og hafi hún falið sig úti í horni. Kvaðst hún ekki geta gert sér ljósa grein fyrir hvers konar hús þetta hafi verið, en kvað það geta hafa verið hús í byggingu eða geymsluhúsnæði. Kvaðst Erla ekki geta gert sér grein fyrir hversu lengi hún hafi legið þarna í horninu en það hafi skipt örugglega klukkustundum. Hafi henni liði svo illa að hún hafi kastað upp. Felustaðinn kvaðst Erla ekki hafa yfirgefið fyrr en hún hafi orðið vör við einhverja umferð. Kvaðst Erla ekki hafa gert sér grein fyrir í hvað átt hún hafi gengið, en henni hafi tekist að stöðva bifreið sem henni fannst hafa komið úr suðurátt og hafi það verið á malarvegi. Þetta hafi verið Moskvitch fólksbifreið af eldri gerð og hafi ökumaðurinn verið fullorðinn maður. Hafi hann verið ræðinn og skildist Erlu á honum að hann væri Vestmannaeyingur sem hefði flutt upp á land eftir eldgos. Kvaðst Erla ekki muna nákvæmlega hvaða skýringu hún hafi gefið manningnum á ferðum sínum eða hvort hún hafi gefið honum einhverja skýringu. Kvaðst hana þó minna að hún hafi talað um að hún starfaði í frystihúsi í Grindavík. Kvaðst Erla hafa farið úr bifreiðinni við vegamót Reykjanesbrautar og Grindavíkurvegar. Þar hafi hún stöðvað stóra vöruflutningabifreið sem hafi átt leið til borgarinnar eða Hafnarfjarðar. Kvaðst Erla hafa fengið far með bifreiðinni til Hafnarfjarðar en þaðan hafi hún tekið almenningsvagn til borgarinnar. Hafi hún farið í íbúð þeirra við Hjallaveg og dvalið þar yfir daginn. Sævar hafi komið þangað einhvern tímann síðari hluta dagsins, eða um kvöldið. Kvað hún Sævar hafa viljað vita hvar hún hafði verið og hvert hún hafði farið og eitthvað hafi hann talað um að hún hefði ekki verið heima þegar hann hafi komið heim. Kvaðst Erla ekki muna hverju hún hafi svarað honum. Kvaðst Erla muna eftir því að næsta dag, eða þarnaæsta, hafi verið lýst eftir Geirfinni. Fyrst í stað hafi hún ekki sett hvarf hans í samband við ferð sína til Keflavíkur en þegar hún hafi farið að

²¹⁹ Bls. 334.

hugsa málið betur hafi hún komist að þeirri niðurstöðu að Geirfinnur hafi verið maðurinn sem hafi átt að láta hverfa. Kvaðst hún þó ekki hafa borið kennsl á hann af myndum í fjölmiðlum sem einn þeirra manna sem hún hafi séð niður við sjóinn í Keflavík. Kvað Erla það vel geta verið að Geirfinnur hafi verið annar þeirra, þó svo hún hafi ekki þekkt hann aftur á mynd, en dimmt hafi verið á staðnum. Sagði Erla að hún og Sævar hafi aldrei beinlínis talað um þessa ferð til Keflavíkur eða hvað þar hefði skeð. Kvaðst hún muna eftir því að Sævar hafi oft talað um að svona færi fyrir mönnum sem væru með stæla eða væru að skipta sér af því sem þeim kæmi ekki við og hafi hann þar átt við hvarf Geirfinns. Um hálfum mánuði eftir ferðina til Keflavíkur hafi hún farið til Kaupmannahafnar og þangað hafi svo Sævar komið um tíu dögum síðar. Kvaðst hún hreinlega hafa verið orðin hrædd og haft það einhvern veginn á tilfinningunni að einhver vildi ryðja sér úr vegi. Ekki hafi henni þó verið hóttað neinu.²²⁰ Bókað var að skýrslunni hafi lokið klukkan 13:30, en þá hafði hún staðið yfir í þrjár klukkustundir.

121. Þennan sama dag, 23. janúar 1976, var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa til Kristjáns Viðars klukkan 11:05. Klukkan 11:30 hafi Sigurbjörn Víðir farið af klefa Kristjáns yfir á klefa Alberts og komið þaðan út tíu mínútum síðar. Þá var bókað klukkan 13:10 að Örn hafi farið inn á klefa Sævars og Sigurbjörn Víðir inn á klefa Kristjáns Viðars. Klukkan 13:30 hafi Sigurbjörn Víðir komið út af klefa Kristjáns Viðars og farið heim með Erlu, sem hafi þá verið búin í yfirheyrslu. Fært var í dagbókina klukkan 13:40 að Örn hafi þá komið út af klefa Sævars. Um klukkan 14:30 var bókað að Eggert hafi farið inn á klefa Sævars og komið þaðan út klukkan 15:05. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um framangreind viðtöl. Klukkan 16:55 var færð til bókar að Kristján Viðar hafi verið tekinn til yfirheyrslu. Ekki er færð í dagbók fangelsisins hvenær yfirheyrslunni hafi lokið. Rannsóknargögn liggja heldur ekki fyrir um yfirheyrsluna. Á sama tíma var bókað að Eggert hafi farið inn á klefa til Sævars. Klukkan 17:50 var bókað í dagbókina að Eggert hafi komið út frá Sævari. Um kvöldið var bókað í dagbók fangelsisins að Kristján Viðar hafi verið tekinn til yfirheyrslu klukkan 20:40.²²¹ Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna. Var Kristjáni kynnt tilefni yfirheyrslunnar sem hafi verið grunur um að hann kynni að hafa verið viðriðinn hvarf Geirfinns eða hafa vitað um það. Í upphafi lýsti Kristján Viðar því yfir að hann teldi sig hvorki viðriðinn hvarf Geirfinns né vissi hann um það. Hitt væri annað að hann eins og fleiri hafi fylgst með því í fjölmiðlum þegar lýst hafi verið eftir Geirfinni og hvarf hans rannsakað. Kvaðst Kristján Viðar ekki hafa komið til Keflavíkur nema tvisvar um ævina. Fyrri skiptið hafi verið þegar hann hafi verið um 13 ára gamall en hitt skiptið gæti hafa verið einhvern tímann um það leyti sem Geirfinnur hafi horfið. Kvaðst Kristján Viðar hafa að öllu jöfnu verið mikið undir áhrifum ýmiss konar lyfja, bæði örvandi og róandi, en aðallega róandi. Hafi hann lítið verið undir áhrifum áfengis, enda hafi læknir ráðlagt honum að láta áfengisdrykkju eiga sig. Kvað Kristján Viðar minni sitt frá síðari hluta árs 1974 vera mjög óljóst á köflum vegna óhóflegrar

²²⁰ Bls. 336.

²²¹ Dagbók nr. 4, bls. 27.

lyfjanotkunar. Kvaðst Kristján Viðar muna eftir því að einhvern tímann að kvöldlagi hafi hann farið upp í stóra sendibifreið af þeirri gerð sem ýmist hafi verið notuð til vöru- eða fólksflutninga. Eftir því sem Kristján Viðar taldi sig best muna hafi þetta gerst baka til við samkomuhúsið Klúbbinn. Kvaðst hann ekki geta gert sér grein fyrir því hvers vegna hann hafi farið inn í þessa bifreið, en um eitt væri hann viss um, að hann hafi þekkt einhvern eða einhverja sem hafi verið í bifreiðinni. Að öðrum kosti hefði hann ekki farið inn í hana. Kvaðst Kristján Viðar því ekki geta, í það minnsta ekki enn sem komið væri, sagt hverjir hafi verið í bifreiðinni auk hans, en fleiri menn hafi verið í henni. Kvað Kristján Viðar það vel geta verið að bifreiðin hafi verið af Mercedes Benz gerð með gluggum eftir hliðunum. Kvaðst hann halda að hún hafi verið fremur dökk á lit. Bifreiðinni hafi verið ekið út úr borginni, að því er Kristján taldi, til Keflavíkur. Kvaðst hann vera ókunnugur í Keflavík og því ekki geta sagt um hvert þar hafi verið ekið en muna að bifreiðin hafi verið stöðvuð rétt við sjó. Kvaðst Kristján Viðar halda að bifreiðin hafi verið stöðvuð til hliðar við stórt hús eða skemmu sem hafi ábyggilega ekki verið íbúðarhúsnæði, verslunar- eða skrifstofuhúsnæði.²²² Framan við bygginguna hafi sjórinn verið í svólíttli fjarlægð og kvaðst hann muna eftir að hafa séð þar fram á í það minnsta eina bryggju gerða úr steinsteypu. Lýsing hafi ekki verið góð þarna, engir ljósastaurar hafi verið heldur hafi birtan komið frá ljósum á þeirri hlið byggingarinnar sem hafi snúið að sjónum. Kristján Viðar kveðst telja sig hafa séð aftan á nokkuð stóran bát. Hélt hann að það hafi verið stálbátur en kvaðst ekki geta gert sér fyllilega grein fyrir hvort hann hafi verið í sjó eða staðið í landi. Við bryggjuna hafi verið í það minnsta einn annar bátur og hafi sá verið mjög lítill og hélt Kristján að hann hafi ekki verið með neina yfirbyggingu. Lýsti Kristján Viðar því að sér fyndist sem það hafi verið einhver hreyfing á þeim báti, eins og hann væri um það bil að koma að bryggjunni eða að fara frá henni. Í það minnsta tvær aðrar bifreiðar hafi verið þarna á staðnum og hafi það hvorutveggja verið fólksbifreiðar. Kvaðst Kristján Viðar ekki vera viss um tegundir eða lit þessara bifreiða, en fannst önnur þeirra hafa verið Volga, Datsun eða Mercedes Benz. Fólk hafi verið við bifreiðarnar og minnti Kristján Viðar að þar hafi verið nokkrir karlmenn og einn kvenmaður. Kvað Kristján Viðar suma mennina hafa verið eldri en hann. Kvaðst hann telja sig hafa séð þarna tvo menn að minnsta kosti sem hann hafi borið kennsl á. Annar þeirra hafi verið Sævar en hinn Einar Bollason. Kristján Viðar kvaðst þekkja Sævar vel, en Einar hafi hann oft séð á myndum en sagðist ekki þekkja hann persónulega. Þá taldi Kristján Viðar sig hafa séð systur Einars, Erlu Bolladóttur. Karlmennirnir hafi virst vera að ræða eitthvað saman. Kvaðst Kristján Viðar ekki muna eftir því að hafa farið út úr bifreiðinni. Kvaðst hann ekki muna frekar eftir atvikum þarna á staðnum eða ferðinni til borgarinnar aftur. Sagðist Kristján Viðar muna eftir því að sjávarmálið beggja vegna bryggjunnar hafi verið mól, en ekki steinsteyppt eða malbikað. Kvaðst Kristján Viðar ekkert frekar geta tjáð sig um þetta mál, í það minnsta ekki að sinni, en kvað það geta hugsast að atvik myndu rifjast betur upp fyrir honum síðar. Hvort þessi atburður eða ferðalag hans var um það leyti sem farið var að lýsa eftir Geirfinni kvaðst

²²² Bls. 338.

Kristján Viðar ekki geta fullyrt en taldi það þó vel hugsanlegt.²²³ Bókað var að yfirheyrslunni hafi lokið klukkan 01:20, en þá hafði yfirheyrslan staðið yfir í tæpar fimm klukkustundir.

122. Klukkan 10:00 morguninn eftir, 24. janúar 1976, var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið og talað við Kristján Viðar og Albert Klahn í tuttugu mínútur. Klukkan 11:45 var bókað að Eggert og Örn hafi hafið skýrslulestur í horninu. Klukkan 13:00 var bókað að Eggert hafi farið inn á klefa til Sævars. Klukkan 14:30 var bókað að Eggert hafi komið frá ofangreindu viðtali við Sævar.²²⁴ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið. Í dagbók fangelsisins var bókað klukkan 02:07 um nóttina að Högni Einarsson, fangavörður í Síðumúlafangelsi, hafi hringt í Eggert og beðið hann um að koma að ósk Sævars því hann vildi gefa mikilvæga skýrslu. Klukkan 02:40 er fært til bókar að Eggert hafi komið og gengið strax í að yfirheyra Sævar. Þá var bókað klukkan 04:20 að yfirheyrslu yfir Sævari hafi lokið og á sama tíma hafi Kristján Viðar fengið viðtal við Eggert. Þá er bókað í dagbókina að Eggert hafi farið klukkan 05:20 en komið aftur ásamt Sigurbirni Víði um klukkan 07:00 en þeir hafi farið fljótt aftur.²²⁵ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna yfir Sævari og viðtalið við Kristján Viðar.
123. Sunnudaginn 25. janúar 1976 var bókað í dagbók fangelsisins að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa til Kristjáns Viðars til að tala við hann klukkan 08:45. Þá var bókað klukkan 09:00 að Eggert hafi tekið Sævar til yfirheyrslu í hornið. Klukkan 09:10 var fært til bókar að Sigurbjörn Víðir hafi komið frá Kristjáni Viðari og klukkan 09:20 hafi Sævar verið settur aftur á klefa. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna yfir Sævari og viðtalið við Kristján Viðar liggja ekki fyrir. Klukkan 09:40 var bókað í dagbók fangelsisins að Eggert og Sigurbjörn Víðir hafi farið með Sævar í bíltúr. Fært var til bókar að klukkan 10:45 hafi Örn tekið Albert Klahn fram til viðtals og klukkan 11:20 hafi hann farið með Albert í ökuferð ásamt Matthíasi Guðmundssyni rannsóknarlögreglumanni. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir, hvorki um viðtalið né ökuferðina. Bókað var í dagbókina að klukkan 11:55 hafi verið komið aftur með Sævar úr bíltúrnum og hann færður á klefa. Rannsóknargögn um bíltúrinn liggja ekki fyrir. Klukkan 12:00 var bókað að komið hafi verið með Albert úr ökuferðinni. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um ökuferðina. Klukkan 13:00 hafi Kristján Viðar verið sóttur og hafi Örn og Sigurbjörn Víðir farið með hann í bíltúr. Hálf tíma síðar hafi Jón M. Gunnarsson rannsóknarlögreglumaður komið og sagst vera að vinna ákveðið verkefni að boði Arnar.²²⁶
124. Klukkan 14:00 var bókað að Sævar hafi verið tekinn fram til Eggerts til skýrslutöku.²²⁷ Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna. Í upphafi skýrslunnar er bókað að Sævar hafi viljað breyta fyrri skýrslu sinni frá 22. janúar 1976 að nokkru og bæta við hana. Kvað Sævar að þar sem hann hafi talað um að hafa verið í bifreið með

²²³ Bls. 338.

²²⁴ Dagbók nr. 4, bls. 27b.

²²⁵ Dagbók nr. 4, bls. 28.

²²⁶ Dagbók nr. 4, bls. 28b.

²²⁷ Dagbók nr. 4, bls. 28b.

Magnúsi Leópoldssyni, Einari Bollasyni og Geirfinni Einarssyni, þá hafi hann sagst hafa farið úr bifreiðinni við Hótel Borg. Kvað Sævar það ekki rétt því hann hafi farið úr henni við Klúbbinn, en þangað hafi verið ekið eins og fram hafi komið. Kvaðst Sævar hafa sagt frá því að Einar hafi nokkrum dögum síðar hringt heim til móður sinnar að Grýtubakka 10 þar sem hann hafi verið staddur ásamt Erlu. Lýsti hann því yfir að það hafi ekki verið rétt. Erla hafi ekki verið stödd þar og hafi það verið hún sem hafi hringt til sín og sagst vera stödd heima hjá Einari bróður sínum. Sævar kvað Erlu hafa spurt fyrir hönd Einars um það hvort hann væri búinn að kanna möguleika á dreifingu áfengis. Einar hafi ekki gert það sjálfur. Þegar hann hafi svo verið sóttur heim að Grýtubakka skömmu síðar, þá hafi Erla verið í þeirri bifreið sem hafi sótt hann. Kvað Sævar þar einnig hafa verið Einar og Magnús en ekki Valdimar Olsen eins og hann hafi áður sagt. Í stað Valdimars, þá hafi Kristján Viðar verið í bifreiðinni. Sævar kvað Einar hafa sagt sér að verið væri að leggja af stað til þess að sækja áfengissendingu sem koma ætti í land í Keflavík og hafi boðið sér að koma með. Kvaðst Sævar hafa þekkt boðið. Sævar sagðist ekki muna gjörla hvað rætt hafi verið í bifreiðinni á leiðinni til Keflavíkur eða hvort komið hafi verið einhversstaðar við í borginni áður en lagt hafi verið af stað. Hafi Einar ekið bifreiðinni en Sævar kvaðst hafa setið við hlið hans. Í aftursætinu hafi setið þau Magnús, Erla og Kristján Viðar. Kvaðst Sævar hafa sagt í fyrri skýrslu sinni að bifreiðin hafi verið af Fiat gerð en við nánari umhugsun kvaðst Sævar ekki telja það víst og sagði bifreiðina geta hafa verið af annarri gerð. Þegar komið hafi verið til Keflavíkur hafi verið ekið í gegnum bæinn og síðan niður með nokkuð stórra byggingu sem hafi staðið nokkuð út úr eða í útjaðri bæjarins. Þetta hafi sennilega verið slippur þar sem Sævar kvaðst muna eftir bátum á þurru landi á milli byggingarinnar og flæðarmálsins. Kvað Sævar að þarna niður af hafi verið bryggja og við hana bátur. Ekki hafi báturinn verið stór heldur trilla, í kringum 10 smálesta.²²⁸ Kvaðst Sævar annars hafa lítið vit á stærð báta. Lítið stýrishús hafi verið á bátnum og niðurgangur í lúkar hafi verið frammi í bátnum. Slæm lýsing hafi verið á staðnum og kvaðst Sævar halda að birtan sem hafi verið þarna hafi komið frá ljósum sem hafi verið á fyrrnefndri byggingu. Minnti Sævar að einhver ljós hafi einnig verið á bátnum. Þegar þau hafi komið þarna að þá hafi verið þar fyrir tvær bifreiðar. Önnur hafi verið fólksbifreið sem Sævar minnti að hafi staðið aðeins úti á bryggjunni og svo stór sendibifreið sem hafi staðið efst á bryggjunni, eða þar sem land og bryggja hafi mæst. Kvað Sævar að báðum megin bryggjunnar hafi verið sandfjara. Þarna við eða í bifreiðunum hafi verið nokkrir menn sem hann hafi ekki borið kennsl á, enda hafi verið dimmt. Kvað Sævar að Erla hafi sagt sér síðar að þarna hafi verið Geirfinnur Einarsson og Valdimar Olsen. Kvaðst Sævar ekki hafa séð þá þarna svo hann myndi. Kvaðst Sævar halda að Magnús og Kristján Viðar hafi farið fyrst út úr bifreiðinni og hafi Magnús sagt eitthvað á þá leið við Kristján Viðar að hann kæmi með sér. Erla hafi farið um svipað leyti út úr bifreiðinni og hafi þau öll þrjú farið út á bryggjuna, enda hafi Erla spurt Magnús hvort ekki væri í lagi að hún færi með í sjóferðina. Kvað Sævar að ekkert hafi verið því til fyrirstöðu og hafi þau öll farið um borð í bátinn. Hafi hann og Einar farið út úr bifreiðinni rétt á eftir hinum en ekki farið

²²⁸ Bls. 339.

út á bryggjuna. Þarna hafi verið fleiri menn sem hafi virst hafa verið úr sendibifreiðinni og hinni fólksbifreiðinni. Auk þeirra þriggja, sem Sævar kvaðst þegar hafa sagt að hafi farið um borð í bátinn, kvað Sævar þrjá aðra karlmenn hafa farið sem hann hafi ekki borið kennsl á vegna myrkurs. Einn þeirra hafi verið Geirfinnur Einarsson eftir því sem Erla hafi sagt honum síðar. Þrír menn hafi orðið eftir í landi, auk hans og Einars. Kvaðst Sævar muna að einn þessara manna hafi verið nokkuð eldri en hinir. Hafi Erla talað síðar eitthvað um þann mann. Það hafi ekki liðið löng stund frá því þeir hafi komið þarna á staðinn og þar til báturinn hafi siglt frá bryggjunni. Kvað Sævar að hann og Einar hafi rétt á eftir farið aftur inn í bifreiðina og ekið á brott. Kvaðst Sævar hafa greint frá því í fyrri skýrslu sinni hvert þeir hafi ekið. Kvaðst Sævar ekki getað sagt til um hvað hafi orðið um hinar bifreiðarnar. Sagði Sævar að sér hafi skilst á Einari að þeir hafi átt að vera komnir á staðinn aftur eftir ákveðinn tíma. Þegar þeir hafi svo komið aftur þá hafi báturinn verið kominn að bryggjunni og verið að skipa upp úr honum og setja í sendibifreiðina sem þá hafi verið búíð að bakka út á bryggjuna. Kvaðst Sævar hafa séð að eitthvað hafi verið tekið úr bátnum og sett í sendibifreiðina, en sagðist ekki muna eftir að hafa séð hvað það hafi verið. Sævar sagði að Erla hafi sagt sér síðar að náð hafi verið í töluvert mikið magn af 75% Vodka og svo spíritus í brúsum. Einnig hafi einhverjar netadræsur verið settar í bifreiðina. Kvað Sævar að hann og Einar hafi gengið aftur í átt að bifreiðinni og hafi þá Magnús komið til þeirra. Hafi Magnús þá sagt að þetta hafi reddast, en slys hafi orðið því Geirfinnur hefði fallið útbyrðis og drukknað. Kvað Sævar þá þrjá hafa þá sest inn í bifreiðina og ekið áleiðis til Reykjavíkur. Erla hafi ekki komið aftur í bifreiðina og kvaðst Sævar ekki muna betur en að Magnús hafi talað um að hún kæmi með annarri bifreið. Kvað Sævar að sér hafi verið ekið heim til móður sinnar en kvaðst ekki vita hvert þeir Einar og Magnús hafi farið. Ekki hafi Erla þá verið komin þangað og hafi ekki komið um nóttina. Kvaðst Sævar ekki hafa hitt hana fyrr en daginn eftir þegar hann hafi farið í íbúðina sem hún hafi leigt við Hjallaveg. Þar hafi Erla verið fyrir og þegar hann hafi spurt hana hvernig hún hafi komist til borgarinnar hafi hún sagst hafa komið með Valdimar. Kvað Sævar það hafa verið þá sem Erla hafi sagt sér hverjir hefðu farið út með bátnum auk hennar og hafi hún nefnt nöfn einhverra manna sem Sævar kvaðst ekki muna lengur nema nafn Geirfinns. Kvað Sævar að Erla hafi eitthvað talað um að hún hafi ekki vitað hvað hafi orðið af honum. Kvaðst Sævar ekki hafa séð þegar báturinn hafi komið að landi og vissi því ekki hversu margir bátsverjar hafi komið til baka. Í lok skýrslunnar lýsti Sævar því yfir að honum hafi verið ekið til Keflavíkur og sýndir þeir tveir staðir sem gætu komið til greina. Hafi það verið sjálf höfnin og svo athafnasvæði Dráttarbrautar Keflavíkur og bryggjan þar niður af. Kvaðst Sævar telja sig þess fullvissan að þeir atburðir sem hann hafi nú lýst hafi átt sér stað við Dráttarbrautina. Kvaðst Sævar þekkja þann stað með vissu aftur en sagði sjálfa höfnina alls ekki koma til greina. Bókað er að yfirheyrslunni hafi lokið klukkan 15:30.²²⁹

125. Í dagbók fangelsisins þennan dag, 25. janúar 1976, var bókað að Erla hafi hringt klukkan 14:40 og viljað fá samband við einhvern þeirra þriggja sem væru frá

²²⁹ Bls. 341.

sakadómi. Hafi Eggert verið á staðnum og því svarað henni. Þá var bókað í dagbókina klukkan 15:20 að Örn og Sigurbjörn Víðir hafi komið með Kristján Viðar úr bíltúrnum og fært hann á klefa. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um bíltúrinn. Klukkan 15:30 hafi skýrslan yfir Sævari verið undirrituð og Jón M. Gunnarsson rannsóknarlögreglumaður hafi komið með sitt verkefni. Tíu mínútum síðar var bókað í dagbók fangelsisins að Sævar hafi verið færður á klefa sinn og ráðstefna þeirra fjögurra rannsóknarlögreglumanna sem staddir væru í húsinu hafi hafist í horninu.²³⁰ Fært var til bókar klukkan 16:10 að Kristján Viðar hafi verið sóttur til viðtals í hornið og færður aftur á klefa klukkan 16:45. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.

126. Að morgni 26. janúar 1976 er bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Njörður og Matthías, rannsóknarlögreglumenn hafi komið með Valdimar Olsen klukkan 06:10. Þá hafi rannsóknarlögreglumennirnir Ragnar Vignir og Jón M. Gunnarsson komið með Magnús Leópoldsson klukkan 06:20. Tíu mínútum síðar er bókað að Eggert, Haukur og Sigurbjörn Víðir hafi komið með Einar Bollason.²³¹
127. Bókað var í dagbók fangelsisins að klukkan 08:05 hafi Valdimar Olsen verið færður fram í yfirheyrslu.²³² Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna. Tilefni yfirheyrslunnar var bókað grunur um að Valdimar kynni að hafa verið viðriðinn hvarf Geirfinns. Kvaðst Valdimar neita því algjörlega að hafa nokkra hugmynd um nokkuð sem varpað gæti ljósi á það hvernig hvarf Geirfinns kunni að hafa borið að höndum. Kvaðst hann muna eftir því að hvarf hans hafi verið mikið í fjölmiðlum á sínum tíma, en aðra vitneskju hafi hann ekki. Kvaðst Valdimar aldrei hafa séð Geirfinn sér vitanlega, hvað þá þekkt hann.²³³ Var yfirheyrslunni lokið klukkan 08:13 og var Valdimar þá færður á klefa. Þá var bókað í dagbók fangelsisins að Magnús Leópoldsson hafi verið færður til yfirheyrslu klukkan 08:20. Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna. Kvaðst Magnús neita því algjörlega að hafa nokkra vitneskju um hvarf Geirfinns annað en það sem hann hafi haft úr fjölmiðlum á sínum tíma. Kvaðst Magnús hafa verið boðaður í yfirheyrslu á lögreglustöðinni í Reykjavík og hafa rætt þar við Hauk Guðmundsson og Rúnar Sigurðsson, lögreglumenn úr Keflavík, en kvaðst ekki hafa undirritað skýrslu um yfirheyrsluna. Kvaðst Magnús ekki hafa þekkt Geirfinn og vissi ekki til þess að hann hafi nokkurn tímann séð hann.²³⁴ Var yfirheyrslunni lokið klukkan 08:28 og var Magnús færður á klefa sinn klukkan 08:50. Fimm mínútum síðar var Einar Bollason færður til yfirheyrslu. Skýrsla um yfirheyrsluna er meðal rannsóknargagna. Var Einari það algjörlega ókunnugt hvernig hvarf Geirfinns hafi borið að höndum. Kvaðst hann ekkert vita um málið nema að það hafi verið mikið rætt um það í fjölmiðlum á sínum tíma. Hafi hann ekki þekkt Geirfinn og vissi ekki einu sinni til þess að hann hafi nokkru sinni séð mann með því nafni. Kvaðst Einar vilja benda á að hugsanlegt gæti verið að hann hafi verið á keppnisferðalagi á Írlandi og víðar 19. nóvember 1974 með íþróttamönnum úr KR,

²³⁰ Dagbók nr. 4, bls. 28b.

²³¹ Dagbók nr. 4, bls. 29.

²³² Dagbók nr. 4, bls. 29b.

²³³ Bls. 342.

²³⁴ Bls. 343.

en vildi þó ekki fullyrða algjörlega um dagsetninguna.²³⁵ Var yfirheyrslunni lokið klukkan 09:16 og var hann þá færður á klefa sinn.²³⁶

128. Bókað var í dagbók fangelsisins klukkan 10:00 þennan dag að Kristján Viðar hafi verið tekinn fram til viðtals. Skýrsla um viðtalið liggur ekki fyrir meðal rannsóknargagna. Var Kristján Viðar færður aftur á klefa sinn klukkan 10:40.²³⁷ Fært var til bókar klukkan 10:45 að Valdimar Olsen hafi verið tekinn fyrir dóm.
129. Þennan dag var háð þinghald í sakadómi Reykjavíkur vegna rannsóknar á hvarfi Geirfinns Einarssonar. Í þingbók var bókað að klukkan 10:31 hafi Valdimar Olsen komið fyrir dóminn. Hafi hann sagst ekkert vita um hvarf Geirfinns. Var Valdimar kynntur framburður sinn hjá lögreglu fyrir morguninn. Kvað hann þar rétt eftir sér haft og staðfesti undirskrift sína.²³⁸ Þá var bókað í þingbók að Magnús Leópoldsson hafi komið fyrir dóminn klukkan 11:02. Bókað var að Magnús hafi sagst ekki vera viðriðinn hvarf Geirfinns og ekkert vita um það mál. Hafi Magnús lesið skýrslu um framburð sinn frá því um morguninn, kveðið þar rétt eftir sér haft og staðfest undirskrift sína. Klukkan 11:15 var bókað í þingbók sakadóms að Einar Bollason hafi mætt fyrir dóminn. Hafi hann sagst ekki vera viðriðinn hvarf Geirfinns og ekkert vita um það mál. Hafi skýrsla hans hjá lögreglu verið lesin fyrir Einar og hafi hann kveðið þar rétt eftir sér haft og staðfest undirskrift sína. Í kjölfarið voru kveðnir upp úrskurðir þar sem fram kom að fjórir menn hafi að undanfögnu setið í gæsluvarðhaldi vegna hvarfs Guðmundar Einarssonar. Einn þeirra manna, Sævar Marinó Ciesielski, hafi skýrt rannsóknarlögreglunni svo frá, að hann hafi vitneskju um afdrif Geirfinns Einarssonar og hafi sjálfur verið staddur þar á vettvangi. Í úrskurðunum var rakinn framburður Sævars, Erlu og Kristjáns Viðars um aðkomu þremmenninganna að hvarfi Geirfinns. Á grundvelli rannsóknarhagsmuna var Valdimar, Magnúsi og Einari gert að sæta gæsluvarðhaldi í allt að 45 daga.²³⁹
130. Í dagbók Síðumúlafangelsisins þennan dag, 26. janúar 1976, var bókað að milli klukkan 17:00 og 18:25 hafi Magnús, Valdimar og Einar verið sóttir á klefa og færðir til viðtals við réttargæslumenn sína. Klukkan 18:30 var fært í dagbókina að Sævar hafi verið tekinn fram til viðtals. Fimmtán mínútum seinna hafi hann verið færður aftur á klefa og hafi Eggert talað við hann þar. Klukkan 19:10 var fært til bókar að Eggert hafi komið frá Sævari. Hafi Sævar gert boð fyrir Eggert aftur klukkan 19:30 og hafi hann farið inn til Sævars þá þegar. Klukkan 19:45 hafi Eggert farið. Rannsóknargögn um viðtölin liggja ekki fyrir. Var á sama tíma bókað að [ÁHE] hafi hringt og spurt um Valdimar og hvort tekið yrði við sendingu frá systur hans. Hafi Örn talið í lagi að taka við sendingunni en það yrði að athuga hana rækilega.²⁴⁰ Þá var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 21:40 að Sigurbjörn Eiríksson hafi hringt og spurt hvort færsluritari gæti borið skilaboð til Magnúsar. Var bókað að því hafi verið neitað og

²³⁵ Bls. 344.

²³⁶ Dagbók nr. 4, bls. 29b.

²³⁷ Dagbók nr. 4, bls. 29b.

²³⁸ Bls. 344_A–B.

²³⁹ Bls. 344_E.

²⁴⁰ Dagbók nr. 4, bls. 30.

einnig sendingum úr þessari átt og vísað á Örn.²⁴¹ Klukkan 21:50 var bókað að Örn og Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa númer átta og talað við Einar. Klukkan 22:00 hafi Gísli Pálsson lögreglumaður komið með sendingu til Magnúsar frá konu hans. Tuttugu mínútum seinna hafi Örn og Sigurbjörn Víðir farið. Klukkan 23:10 var bókað í dagbók fangelsisins að talað hafi verið við Sævar og hafi hann óskað eftir viðtali við Eggert að því loknu. Hafi Eggert komið klukkan 00:25 og tekið Sævar til yfirheyrslu til klukkan 02:10. Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna. Í upphafi er bókað að Sævar skýri nú frá að eigin ósk. Hafi Sævar lýst því yfir að hann vilji skýra frá öllum atvikum varðandi ferðina til Keflavíkur og skýra rétt frá öllu. Kvað Sævar það rétt sem fram hafi komið í síðustu skýrslu hvað varðar aðdragandann að ferðalaginu og hverjir hafi verið í bifreiðinni og hvaða bifreið um hafi verið að ræða. Kvaðst hann þó ekki viss um að Einar hafi ekið bifreiðinni, það gæti hafa verið Magnús. Þegar komið hafi verið til Keflavíkur og niður að bryggjunni hafi verið þar tvær bifreiðar, eins og hann hafi skýrt frá, önnur fólksbifreið en hin sendibifreið. Kvaðst Sævar þegar hafa lýst sendibifreiðinni. Varðandi hina fólksbifreiðina kvaðst Sævar halda að hún hafi verið af tegundinni Volvo, allavega svipuð að lögun og stærð. Sævar sagði bátinn hafa legið við bryggjuna og hafi hann farið, ásamt Magnúsi, Kristjáni og þremur öðrum mönnum um borð í bátinn. Einn þeirra hafi stjórnað bátnum og hafi það verið nokkuð fullorðinn maður, 50 til 60 ára gamall. Annar fullorðinn maður hafi farið um borð í bátinn. Kvað Sævar Erlu hafa sagt sér síðar að það hafi verið Sigurbjörn Eiríksson, en Sigurbjörn hafi hann ekki þekkt. Þriðji maðurinn sem Sævar hafi ekki þekkt hafi verið yngri og hafi einhver talað um að það hafi verið [JR], en hann hafi Sævar ekki þekkt heldur í sjón. Kvaðst Sævar ekki hafa þekkt Geirfinn en taldi að þarna hafi verið um að ræða sama mann og hafi verið í bifreiðinni með þeim Magnúsi og Einari örfáum dögum áður. Kvaðst Sævar hafa verið þess fullviss um að Geirfinnur hafi verið þessi sjöundi maður um borð í bátnum þegar hann hafi séð myndir af honum í fjölmiðlum þegar lýst hafi verið eftir honum. Sævar kvað Erlu og Valdimar Olsen hafa orðið eftir í landi. Kvaðst Sævar þekkja Valdimar í sjón síðan hann hafi eitt sinn komið heim til hans að Framnesvegi 61 fyrir um tveimur og hálfu ári síðan. Hafi það verið þar og þá sem hann hafi kynnst Erlu fyrst. Sævar greindi frá því að til átaka hafi komið á þilfari bátsins en kvaðst þá hafa verið niðri í lúkarnum frammí. Kvaðst Sævar hafa heyrt læti uppi á þilfarinu og þá farið að gá hvað gengi á. Kvaðst hann þá hafa séð Kristján Viðar slá Geirfinn. Hafi Geirfinnur orðið eitthvað óstöðugur á fótunum við þetta, reikað að borðstokknum og fallið útbyrðis. Bátnum hafi þá verið snúið við og hann stöðvaður. Kvaðst Sævar aldrei hafa farið lengra upp úr lúkarnum meðan á þessu hafi gengið, nema rétt í lúkaropið og hafi því ekki séð hvað hafi farið fram utanborðs. Eftir nokkuð vafstur kvaðst Sævar hafa séð Kristján Viðar og Sigurbjörn drösla Geirfinni inn fyrir borðstokkinn og leggja hann á þilfarið. Hafi mennirnir á þilfarinu stumrað eitthvað yfir Geirfinni og velt honum til en kvaðst Sævar ekki hafa séð að hann hafi hreyft sig nokkuð af sjálfsdáðum. Hafi siglingunni verið haldið áfram en báturinn stöðvaður aftur eftir nokkra stund. Kvaðst Sævar þá hafa farið upp á þilfarið en gæti ekki gert sér grein fyrir hvort Geirfinnur hafi

²⁴¹ Dagbók nr. 4, bls. 30b.

þá enn verið um borð í bátnum. Þá hafi verið hafist handa við að ná áfenginu um borð. Hafi það verið vafið inn í segl, utan um það neti og svo áfast við belg. Netadræsan og seglið hafi verið losað utan af áður en áfengið hafi verið tekið um borð í bátinn. Nokkuð af áfenginu hafi verið í stórum plastbrúsum, um 50 lítrar hver, annað hafi verið í flöskum sem hafi verið í svörtum plastpokum. Síðast hafi seglið, netadræsan og belgurinn verið tekin um borð í bátinn. Því næst hafi verið haldið í land og bátnum lagt við sömu bryggju. Hafi bifreiðarnar þá enn verið þar. Allt dótið, nema belgurinn hafi verið sett upp á bryggjuna og í sendibifreiðina. Kvaðst Sævar ekki geta gert sér grein fyrir hvort Geirfinnur hafi enn verið um borð í bátnum þegar varningurinn hafi verið tekinn um borð. Kvaðst hann því ekki geta fullyrt hvort lík Geirfinns hafi einnig verið sett í sendibifreiðina. Sagði Sævar að hafi svo verið hafi líkinu verið vafið inn í seglið og netið. Kvaðst Sævar þess alveg viss að Geirfinnur hafi verið látinn þegar hann lá á þilfari bátsins. Kvaðst hann hafa heyrt hina tala um það en ekki hafa athugað það sjálfur. Sævar sagði Valdimar, Einar og Erlu hafa orðið eftir í landi. Kvaðst hann ekki muna eftir Erlu um borð í bátnum. Strax og búíð hafi verið að ferma sendibifreiðina hafi hann lagt af stað til borgarinnar í sömu bifreið og hann hafi komið en hvorki Erla né Kristján Viðar hafi verið í bifreiðinni. Kvaðst Sævar telja að Kristján hafi farið í sendibifreiðinni og Erla í annarri bifreið. Í það minnsta hafi hún sagt sér það þegar hann hafi hitt hana daginn eftir. Kvaðst Sævar telja að Valdimar eða [JR] hafi ekið sendibifreiðinni en Sigurbjörn hinni fólksbifreiðinni.²⁴² Sagði Sævar að Magnús og Einar hafi ekið sér heim til móður sinnar að Grýtubakka 10 og hafi hann verið þar sem eftir hafi verið nætur. Daginn eftir hafi hann hitt Erlu í íbúðinni við Hjallaveg. Kvaðst Sævar ekki vera viss um hvert hinar bifreiðirnar hafi farið. Hafi honum skilist sem sendibifreiðin hafi átt að fara að Klúbbnum með farminn. Kvaðst Sævar vilja bæta því við að það hafi verið fleiri en einn belgur sem varningurinn hafi verið festur við. Eftir þetta hafi hann ekki hitt neinn þessara manna fyrr en hann og Erla hafi komið heim frá Danmörku síðari hluta vetrar. Var yfirheyrslunni lokið klukkan 01:50.²⁴³

131. Þriðjudaginn 27. janúar 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 10:40 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður til viðtals við Sigurbjörn Víði. Bókað var í dagbókina klukkan 11:00 að Jón Zoëga, réttargæslumaður Valdimars, hafi hringt og spurt um skjólstæðing sinn. Klukkan 12:15 hafi Kristján Viðar verið færður aftur á klefa sinn. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Bókað var að Kristján Viðar hafi verið færður aftur til yfirheyrslu klukkan 13:30 hjá Sigurbirni Víði.²⁴⁴ Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna. Í upphafi var bókað að Kristján Viðar teldi sig muna betur eftir atvikum. Kvað Kristján Viðar bát hafa verið við bryggjuna og hafi hann farið um borð ásamt fleirum. Kristján Viðar kvaðst halda að þetta hafi verið stærri bátur en hann hafi áður skýrt frá, því það hafi verið þilfar á honum. Hvort á honum hafi verið lítið stýrishús eða lúkar, kvaðst hann ekki muna fyrir víst. Hafi bátnum verið siglt frá bryggjunni og stefnt á haf út. Kvaðst hann muna

²⁴² Bls. 346.

²⁴³ Bls. 347.

²⁴⁴ Dagbók nr. 4, bls. 31.

að þá hafi verið um borð í bátnum Sævar, Magnús, Sigurbjörn, Einar og í það minnsta einn enn sem hann hafi ekki þekkt. Sagði Kristján Viðar að sér hafi nú verið sýnd ljósmynd af manni sem honum hafi verið sagt að heiti Geirfinnur Einarsson. Taldi Kristján Viðar sig vissan um að ljósmyndin hafi verið af manni þeim sem hann hafi ekki þekkt. Kvaðst hann ekki vilja fullyrða hver hafi stjórnað bátnum. Erla og Valdimar Olsen hafi orðið eftir í landi og hélt Kristján Viðar að [JR] hafi einnig verið þarna. Kristján Viðar sagði Sævar vera kunningja sinn og kvaðst þekkja Erlu vel. Kvaðst Kristján Viðar þekkja systur Valdimars frá því þau voru saman í skóla og hafi því oft komið heim til þeirra systkina að Framnesvegi 61. Kvaðst Kristján Viðar af þeim sökum þekkja Valdimar vel í sjón, en þó ekki persónulega. Sagðist hann oft hafa komið í veitingahúsið Klúbbinn og séð þar Magnús en kvaðst þó ekki þekkja hann persónulega. Þá kvaðst hann einnig þekkja Sigurbjörn í sjón og hafa vitað að hann væri eigandi Klúbbsins. Þá kvaðst Kristján Viðar halda að hann þekkti [JR] í sjón, en væri ekki viss um það og gæti því ekki sagt um með vissu hvort hann hafi verið á staðnum. Varðandi fólksbifreiðarnar sem hafi verið við bryggjuna kvaðst Kristján Viðar halda við nánari umhugsun að önnur þeirra hafi verið Fiat, en hin Mercedes Benz. Kvaðst hann halda að Fiat bifreiðin hafi verið rauð á lit og ökumaður hennar hafi verið Einar, en sagðist ekki viss um hver hafi ekið hinni fólksbifreiðinni. Taldi Kristján Viðar að Valdimar hafi ekið sendibifreiðinni.²⁴⁵ Kristján Viðar kvaðst ekki viss um hve löng sjóferðin hafi verið, en giskaði á eina og hálfu til tvær klukkustundir. Kvaðst hann ekki geta gert sér grein fyrir hvert hafi verið siglt en þeir hafi komið að einhvers konar bauju eða dufli. Við það hafi verið festur varningur sem hafi komið í ljós að var áfengi, flöskur í plastpokum og svo áfengi í stórum plastbrúsum. Sagði Kristján Viðar að þetta hafi verið bundið saman og segl utan um en annars hafi hann ekki séð vel fráganginn á þessu eða muni hann ekki betur. Varningurinn hafi verið tekinn um borð í bátinn og kvaðst Kristján Viðar halda að flestir um borð hafi hjálpast að við það og kvaðst hann hafa tekið þátt í því. Að því loknu hafi verið haldið til lands á ný. Átök hafi orðið um borð í bátnum en kvaðst Kristján Viðar ekki muna hvort þau hafi verið á útleið eða á bakaleiðinni. Í átökunum hafi annars vegar tekist á maðurinn sem Kristján Viðar kvaðst þekkja sem Geirfinn og hins vegar Einar, Sigurbjörn og Magnús. Kvaðst Kristján Viðar hafa blandað sér eitthvað í átökin en það hafi verið Geirfinni til aðstoðar. Var Kristjáni Viðari ókunnugt um hver upptökin eða ástæðan fyrir þessum átökum hafi verið. Kvaðst hann ekki geta lýst átökunum nákvæmlega en halda að Einar hafi slegið Geirfinn í höfuðið og Sigurbjörn hafi tekið hann hálstaki. Minnti Kristjáni Viðari að báturinn hafi hægt ferðina eða jafnvel stöðvast á meðan á átökunum stóð. Hafi hann ekki orðið þess var að Sævar hafi tekið þátt í átökunum. Eftir átökin hafi Geirfinnur legið á þilfarinu úti við borðstokkinn og ekki bært á sér. Hafi bátsverjarnir, að honum og Sævari undanskildum, þá farið að ræða eitthvað saman sem Kristján Viðar kvaðst ekki hafa heyrt, enda hafi honum bersýnilega ekki verið ætlað að heyra það sem rætt hafi verið. Er komið hafi verið í land aftur hafi bifreiðarnar verið þar enn sem og fólkið sem hafi orðið eftir í landi. Hafi þá verið hafist handa við að setja varninginn upp á bryggjuna og inn í sendibifreiðina. Kvaðst

²⁴⁵ Bls. 348.

Kristján Viðar ekki muna betur en að Geirfinnur, innpakkaður í plast, hafi farið sömu leið. Þegar því hafi verið lokið hafi verið lagt af stað til borgarinnar og minnti Kristjáni Viðari að sendibifreiðin sem hann hafi verið í hafi farið fyrst af stað. Eftir því sem Kristján Viðar hafi best munað hafi verið ekið til Hafnarfjarðar og að einhverju húsi. Kvaðst Kristján Viðar ekki hafa farið út úr bifreiðinni á meðan og ekki minnst þess að nokkuð hafi verið tekið úr bifreiðinni þar. Kvaðst Kristján Viðar halda að ökuferðin hafi endað við samkomuhúsið Klúbbinn. Hafi hann yfirgefið staðinn strax og farið niður á Laugaveg 32. Kvaðst hann ekki hafa séð Sævar við Klúbbinn þegar þeir hafi komið þangað. Hvað hafi verið gert við farminn í sendiferðabifreiðinni kvaðst Kristján Viðar ekkert geta sagt til um. Hafi hann ekki rætt þetta ferðalag við neinn síðan, ekki einu sinni Sævar eða Erlu, enda hafi hann haft mjög lítil samskipti við þau. Varðandi afskipti sín af átökunum kvaðst Kristján Viðar vilja taka það fram að þau hafi eingöngu verið í þeim tilgangi að ganga á milli, en Einar hafi ýtt sér til hliðar og skipað sér að skipta sér ekki af. Eftir átökin hafi Kristjáni Viðari verið sagt að hann skyldi þegja yfir þeim ellegar hafa verra af. Kvaðst Kristján Viðar ekki muna betur en að það hafi verið Sigurbjörn sem hafi talað þetta til sín.²⁴⁶ Var yfirheyrslunni lokið klukkan 17:15 og hafði þá staðið yfir í tæpar fjórar klukkustundir.

132. Í dagbók fangelsisins var bókað þennan dag, 27. janúar 1976, að Gunnar Guðmundsson hafi farið fram í horn og talað við Kristján Viðar klukkan 14:10, þá hafi Sigurbjörn Víðir farið inn til Sævars og talað við hann í tíu mínútur. Rannsóknargögn um þessi viðtöl liggja ekki fyrir. Þá var bókað í dagbókina klukkan 16:40 að Ingi Ingimundarson lögmaður hafi hringt vegna kvörtunar frá Sigurbirni Eiríkssyni útaf símtali sem hann hafi átt við fangavörð í Síðumúlafangelsi í gærkvöldi og var skráð klukkan 21:40 í dagbókina.²⁴⁷ Hafi lögmaðurinn sagt Sigurbjörn hafa kvartað undan svörum fangavardar um að neita að bera skilaboð til fangans um hvort Magnús vantaði ekki eitthvað af sínum persónulegu munum og hvort hann vildi fá sendan mat. Hafi lögmaðurinn sagt að lög um gæsluvarðhald heimiluðu mönnum matarsendingar. Færsluritari lét þess getið í bókun að hann hafi sagt lögmanninum að þar sem málsrannsókn væri varla byrjuð væri algjörlega bannað að bera skilaboð til fanga eða frá þeim þar sem margt gæti falist í þeim. Kvaðst hann hafa vísað öllu slíku til fulltrúans í málinu. Klukkan 17:00 var bókað í dagbók fangelsisins að Sigurbjörn Eiríksson hafi hringt og sagst vera að leita eftir því hvort Magnúsi vantaði nokkuð. Færsluritari bókaði svar sitt til Sigurbjörns um að Magnúsi vantaði ekki neitt þar sem lögmaður hans hafi séð um það. Hafi Sigurbjörn þá sagst vilja kynna sér málið því hann hafi hringt í gærkvöldi. Kvaðst færsluritari hafa sagt Sigurbirni það sama og Inga Ingimundarsyni lögmanni að alls engin skilaboð yrðu tekin til fanga. Hafi þá Sigurbjörn þakkað fyrir og kvatt. Klukkan 17:10 var bókað í dagbókina að Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars, hafi komið með leyfi Arnar til að tala einslega við skjólstæðing sinn í tíu mínútur. Færsluritari lætur þess getið að Sigurbjörn Víðir viti þetta einnig og hafi hann tekið tímunn með þeim. Hafi lögmaðurinn svo farið án þess að nota allan tímunn. Klukkan 17:15 var fært til bókar að skýrsla Kristjáns Viðars

²⁴⁶ Bls. 350.

²⁴⁷ Dagbók nr. 4, bls. 31b.

hafi verið vottuð af þremur mönnum og 15 mínútum síðar hafi hann verið færður á klefa. Klukkan 17:45 hafi matarsending komið til Magnúsar Leópoldssonar sem sögð hafi verið frá konu hans. Var bókað í dagbókina að Magnús fengi ekki þann mat og framvegis ætti ekki að taka við neinum mat eða sælgæti til þeirra þriggja manna sem hafi komið í gærmorgun í sambandi við Geirfinnsmál. Þá mætti heldur ekki taka við neinum skilaboðum eða orðsendingum til þeirra.²⁴⁸

133. Þennan sama dag, 27. janúar 1976, var birt frétt á baksíðu Dagblaðsins þar sem haft var eftir Eggerti varðstjóra. Þar kom fram að þrír ungir menn hefðu játað aðild að bana Guðmundar Einarssonar. Þá hefði fjórði maðurinn játað að hafa ekið líkið Guðmundar út fyrir Hafnarfjörð að beiðni hinna þriggja. Í fréttinni voru þeir Sævar, Kristján Viðar og Tryggvi nafngreindir sem banamenn Guðmundar og Albert Klahn sem sá sem hafi ekið líkinu. Þá sagði að Albert hafi nærri strax eftir handtöku og úrskurð í gæsluvarðhald játað sinn hlut í málinu en hinir þrír hafi ekki játað fyrr en nú. Í lok fréttarinnar var greint frá því að í framhaldi af rannsókn þessa máls hafi Geirfinnsmálið verið tekið upp að nýju. Á sömu síðu í Dagblaðinu þennan dag var að finna aðra frétt undir fyrirsögninni: „Nýju ljósi varpað á hvarf Geirfinns“, en þar sagði að þrír menn hefðu nú verið úrskurðaðir í gæsluvarðhald vegna rannsóknarinnar. Í fréttinni sagði að í samtali blaðamanns við Eggert hafi hann hvorki viljað staðfesta né neita þegar hann var spurður hvort tengsl væru á milli þessara mála. Tekið var fram að engar játningar lægju fyrir enn en þess getið að einn þeirra sem nú sætti gæsluvarðhaldi vegna málsins hefði verið yfirheyrður þegar rannsókn Geirfinnsmálsins stóð sem hæst.²⁴⁹
134. Miðvikudaginn 28. janúar 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að klukkan 10:10 hafi Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumaður Magnúsar, komið með dagbækur skjólstæðings síns og ætlað að fá að tala við hann. Var bókað að Eggert tæki ákvörðun um það. Klukkan 10:30 var bókað að Magnús hafi verið færður fyrir lögfræðing sinn að viðstöddum Eggerti, Sigurbirni Víði og Magnúsi Magnússyni, rannsóknarlögreglumönnum.²⁵⁰ Klukkan 11:12 var fært til bókar að Eggert hafi tekið Einar til yfirheyrslu. Hafi hann verið færður á klefa aftur klukkan 12:00. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukku tíma síðar var bókað að eiginkona Magnúsar hafi komið með föt og bréf til hans. Klukkan 13:40 þennan dag var bókað í dagbók fangelsisins að Erla Bolladóttir hafi hringt og spurt um Sigurbjörn Víði. Bókaði færsluritari um að hann hafi ekki náð í hann og því talað við Örn sem hafi sagst ætla að sjá til þess að hann myndi hringja fljótlega í Erlu. Klukkan 14:15 hafi Jón Zoëga, réttargæslumaður Valdimars, komið til að tala við hann. Hafi Eggert og Magnús séð um viðtal Jóns við Valdimar. Hafi Valdimar verið færður aftur á klefa klukkan 14:55. Tíu mínútum síðar hafi komið Haukur Guðmundsson, rannsóknarlögreglumaður úr Keflavík. Þá var bókað í dagbókina klukkan 16:40 að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi komið. Í bókuninni kvaðst færsluritari hafa farið inn á klefa Kristjáns Viðars og hafi þeir komið þaðan út klukkan

²⁴⁸ Dagbók nr. 4, bls. 31b.

²⁴⁹ Bls. 351.

²⁵⁰ Dagbók nr. 4, bls. 32b.

17:05. Þá var bókað að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi hringt í Eggert klukkan 17:00.²⁵¹ Klukkan 17:15 hafi Haukur Guðmundsson farið. Þá var fært til bókar klukkan 17:40 að Eggert hafi tekið ákvörðun um að bréf konu Magnúsar færi inn til hans ásamt fötunum. Klukkan 18:10 var bókað að kona Magnúsar hafi komið með sendingu til hans sem hann fengi ekki, en vegna mistaka hafi hún ekki verið látin fara til baka. Klukkan 19:00 var bókað í dagbók fangelsisins að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi hringt og sagst mjög óhress vegna yfirlýsingar Arnar Clausen í Dagblaðinu þennan dag. Kvaðst færsluritari hafa bent Jóni á að tala um það við Örn.²⁵²

135. Yfirlýsing sú sem Jón Oddsson vísaði til var birt á baksíðu Dagblaðsins þennan sama dag, 28. janúar 1976. Óskaði Örn Clausen, sem réttargæslumaður Alberts Klahn, eftir því að yfirlýsingin yrði birt í tilefni af frétt blaðsins þar sem nafngreindir hafi verið fjórir menn sem taldir væru viðriðrir Guðmundarmálið. Örn kvað réttargæslumönnum fjórmeninganna hafa verið fyrirskipað af dómara að tala ekki um málið í fjölmiðlum. Kvað Örn það nauðsynlegt í tilefni af nafnbirtingunni að skýra frá því að umbjóðandi hann hafi játað strax í upphafi yfirheyrslu þátt sinn í málinu. Hafi hann verið kallaður til, til þess að aka mönnunum er þeir földu lík Guðmundar. Að því búnu hafi honum verið hótáð að hann færi sömu leið ef hann minntist einu orði á vitneskju sína. Kvað Örn það bókað í málinu. Taldi hann rétt að þetta kæmi fram þar sem nafn umbjóðanda hans hafi verið birt í blöðum.²⁵³
136. Fimmtudaginn 29. janúar 1976 var fært í dagbók fangelsisins að Einar hafi verið tekinn til yfirheyrslu af Eggerti klukkan 10:15.²⁵⁴ Hafi hann verið færður á klefa sinn klukkan 11:50. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 13:45 var Valdimar tekinn til yfirheyrslu. Á sama tíma var bókað að Eggert hafi farið inn á klefa ásamt Erni. Síðan hafi Örn farið inn á klefa númer sjö, átta og 20. Hafi þeir komið af klefunum klukkan 14:20. Rannsóknargögn um vitjanirnar liggja ekki fyrir. Klukkan 14:25 var fært til bókar að Haukur Guðmundsson úr Keflavík hafi komið. Klukkan 14:45 var bókað í dagbók fangelsisins að Valdimar hafi verið færður aftur á klefa sinn. Ekki liggja fyrir rannsóknargögn um yfirheyrsluna. Klukkan 16:50 var bókað í dagbók fangelsisins að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa Einars. Fimmtán mínútum síðar var bókað að réttargæslumaður Einars hafi komið. Bókað var að Einar hafi verið færður til verjanda síns og þeir rætt saman í áheyrn Eggerts og Sigurbjörns Víðis milli klukkan 17:30 og 17:55. Hafi Einar að því loknu verið færður á klefa sinn. Klukkan 18:30 hafi eiginkona Magnúsar komið með mat handa honum og var bókað að henni hafi verið vísað frá og gefin skýring á því hvers vegna ekki væri tekið við matnum.²⁵⁵ Um kvöldið var bókað að [GrB] hafi hringt drukkin klukkan 21:25 og spurt um leyfi

²⁵¹ Dagbók nr. 4, bls. 32b.

²⁵² Dagbók nr. 4, bls. 33.

²⁵³ Bls. 352_A.

²⁵⁴ Dagbók nr. 4, bls. 33.

²⁵⁵ Dagbók nr. 4, bls. 33b.

til að tala við Magnús Leóoldsson. Færsluritari bókaði í dagbókina að öllu slíku tali hafi verið hafnað.²⁵⁶

137. Þennan sama dag var birt frétt á forsíðu Morgunblaðsins um að rannsókn Geirfinnsmálsins væri haldið áfram af fullum krafti og Haukur Guðmundsson, rannsóknarlögreglumaður úr Keflavík, hafi bæst í hóp þeirra sem unnið hafi að rannsókninni. Sagði í fréttinni að sem kunnugt væri hefði Haukur stjórnað fyrri rannsókn Geirfinnsmálsins.²⁵⁷
138. Föstudaginn 30. janúar 1976 var fært í dagbók Síðumúlafangelsisins að Jón Zoëga, réttargæslumaður Valdimars, hafi hringt í Eggert klukkan 09:30. Þá hafi Valdimar verið tekinn til yfirheyrslu hjá Sigurbirni Víði klukkan 10:35 og færður á klefa sinn klukkan 11:40. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Bókað var í dagbókina að Einar hafi verið tekinn til yfirheyrslu hjá Sigurbirni Víði milli klukkan 13:10 og 14:15, en þá hafi hann verið færður á klefa. Um sama leyti hafi eiginkona Einars komið með tóbak og sokka fyrir hann.²⁵⁸ Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 14:30 þennan sama dag var bókað að Einar hafi verið tekinn aftur til yfirheyrslu og þá hjá Magnúsi Magnússyni, rannsóknarlögreglumanni. Hafi hann verið færður á klefa sinn klukkan 14:55. Ekki liggja fyrir rannsóknargögn um yfirheyrsluna. Klukkan 15:25 var bókað í dagbók fangelsisins að Kristján Viðar hafi verið færður fram til yfirheyrslu. Hafi hann verið færður aftur á klefa sinn klukkan 16:45.²⁵⁹ Meðal rannsóknargagna eru handritaðir punktar dagsettir þennan dag, 30. janúar 1976. Efst í vinstra horni stendur „Kr. Viðar“. Í punktunum kemur fram upptalning á þeim sem hafi verið í ferðinni og þar nefndir; Magnús Leóoldsson, Sigurbjörn Eiríksson, Valdimar Olsen, Sævar Ciesielski, [JR] og Einar Bollason. Þá segir að [JR] og Erla hafi beðið í landi. Valdimar Olsen hafi ekið sendibifreiðinni og Kristján hafi setið fyrir aftan fremsta sætið, úti við glugga.²⁶⁰
139. Þennan sama dag, 30. janúar 1976, var birt frétt í Dagblaðinu, um strangar öryggisráðstafanir í Síðumúlafangelsi vegna rannsóknar Geirfinnsmálsins. Kom þar fram að mennirnir þrír sem sættu gæsluvarðhaldi vegna málsins væru í eins öruggri einangrun og hægt væri og þeirra gætt mun strangar heldur en vanalega hafi verið gert. Til dæmis fengju réttargæslumenn þeirra ekki að tala einir við skjólstæðinga sína og öll skilaboð til þeirra eða frá þeim yrðu að vera skrifleg og fara um hendur lögreglunnar. Sagði í fréttinni að fangarnir hefðu engan samgang sín í milli eða við aðra fanga. Í lok fréttarinnar sagði að rannsóknarmenn væru ófánlegir til þess að gefa fjölmiðlum upplýsingar um ganga mála.²⁶¹ Sama dag var frétt á forsíðu Alþýðublaðsins sem sagði að líklegt mætti telja að meginþungi rannsóknarinnar hvíldi nú á Geirfinnsmálinu enda væri morð Guðmundar upplýst að miklu leyti. Þá sagði að

²⁵⁶ Dagbók nr. 4, bls. 34.

²⁵⁷ Dagbók nr. 4, bls. 353.

²⁵⁸ Dagbók nr. 4, bls. 34.

²⁵⁹ Dagbók nr. 4, bls. 34b.

²⁶⁰ Bls. 354.

²⁶¹ Bls. 356.

lögreglan hefði greinilega ákveðið að sveipa sig hulu þagnarinnar öfugt við það sem gert hafi verið í fyrri rannsókn Geirfinnsmálsins.²⁶²

140. Laugardaginn 31. janúar 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars, hafi komið til að ræða við hann klukkan 10:45. Hafi Einar verið færður fyrir réttargæslumann sinn tíu mínútum síðar og færður aftur á klefa sinn klukkan 11:15. Bókað var klukkan 11:10 að Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumaður Magnúsar, hafi komið til að tala við skjólstæðing sinn. Hafi Magnús verið færður fyrir réttargæslumann sinn klukkan 11:25 og aftur á klefa klukkan 12:00.
141. Meðal rannsóknargagna eru skýrslur tveggja vitna sem kallaðar voru til yfirheyrslu í tilefni af því að í dagbók Magnúsar Leópoldssonar hafi komið fram að 19. nóvember 1974 hafi veitingastaðurinn Klúbburinn verið leigður Hjúkrunarnemafélags Íslands til skemmtanahalds. Í dagbókinni hafi verið tilgreind nöfn tveggja hjúkrunarnerma og hafi Magnús bent lögreglu á að þessar stúlkur kynnu að muna eftir dvöl hans á staðnum umrætt kvöld. Bar vitnunum saman um að Magnús hafi verið í Klúbbinum fyrrihluta kvöldsins. Hafi hann bent þeim á að ganga frá uppgjöri við yfirþjóninn að skemmtuninni lokinni. Hafi uppgjörið farið fram um klukkan 01:00 og hafi Magnús ekki verið viðstaddur.²⁶³
142. Í dagbók fangelsisins var bókað klukkan 14:15 að götulögreglan hafi komið með [HJP] í fangelsið til yfirheyrslu hjá Eggerti og Sigurbirni Víði. Hafi honum verið sleppt klukkan 15:45. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Þá var bókað að eiginkona Einars hafi komið með föt og öl handa honum klukkan 15:20. Þennan sama dag klukkan 16:45 var bókað í dagbókina að Örn, Matthías, Sigurbjörn Víðir, Eggert og Magnús hafi farið með Sævar í bíltúr til klukkan 18:30. Rannsóknargögn um bíltúrin liggja ekki fyrir.²⁶⁴ Um kvöldið var fært til bókar klukkan 20:00 að Sævar hafi óskað eftir því að hringt yrði í Eggert upp á að koma snemma morguninn eftir. Færsluritari sagði það ekki hafa verið gert en vitað væri að slíkt yrði fljótlega gert eftir vaktaskipti. Þá sagði í sömu færslu að Alberti hafi vantað lyfin en ekkert hafi fundist.²⁶⁵
143. Sunnudaginn 1. febrúar 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 16:30 að hringt hafi verið í Eggert að beiðni Sævars. Hafi Eggert komið og farið inn á klefa númer 20 og talað við Sævar í 15 mínútur. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið. Klukkan 18:25 var bókað í dagbókina að Örn hafi hringt til að spyrja fréttu af sínum starfsmönnum. Bókaði færsluritari að þær væru engar.²⁶⁶
144. Daginn eftir, 2. febrúar 1976, var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 10:30 að Magnús á klefa númer 11 hafi verið tekinn fram til viðtals og færður aftur á klefa klukkustund síðar.²⁶⁷ Meðal rannsóknargagna eru handritaðir punktar með samantekt á framburði Magnúsar þennan dag. Þar kom fram að Doddi, sennilega Þórður, hafi verið

²⁶² Bls. 357.

²⁶³ Bls. 358–360.

²⁶⁴ Dagbók nr. 4, bls. 35b.

²⁶⁵ Dagbók nr. 4, bls. 35b.

²⁶⁶ Dagbók nr. 4, bls. 35b–36.

²⁶⁷ Dagbók nr. 4, bls. 36.

tíður gestur í Klúbbnum en ekki sést þar í marga mánuði, jafnvel ár. Þá sagði að margir hefðu haft samband við Magnús og spurt hann um málið. Fyrst hafi dyravörður í Klúbbnum spurt annan í jólum hvort Magnús væri í tugthúsi og eftir það hafi oft verið talað um að Magnús væri í tugthúsi. Í samantektinni kemur fram upptalning á nöfnum ýmissa manna. Loks er færsla um að [HA] hafi hringt um nótt í Magnús, talað við eiginkonu hans og sagst vera í samkvæmi. Hafi [HA] greint frá því að honum hafi verið hótáð lífláti vegna þess að hann og Magnús hefðu átt að hafa drepíð Geirfinn. Magnús hafi svo hitt [HA] síðar og þá hafi hann viljað sem minnst um þetta ræða. Í lok samantektarinnar segir að Sigurbjörn leigi Stóra-Hof, Skálmholt og hluta af Oddhóli og Álfnesið.²⁶⁸ Klukkan 17:00 var bókað í dagbók fangelsisins að Kristján Viðar hafi verið tekinn fram til viðtals við Sigurbjörn Víði en færður aftur á klefa sinn 15 mínútum síðar. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 21:50 að réttargæslumaður Magnúsar hafi komið með dagbækur hans og sagt Eggert ætla að skoða þær með Magnúsi. Bókað var að færsluritari hafi sett bækurnar í poka.²⁶⁹ Meðal rannsóknargagna er handrituð skýrsla Högna Ó. Einarssonar fangavarðar dagsett þennan sama dag 2. febrúar 1976, þar sem hann bókaði eftir Sævari. Þar kemur fram að Sævar hafi upplýst Högna um að sá sem hafi mest keyrt [SSH] spíradreifara sé í húsinu og heiti Albert Klahn. Hafi Sævar sagt Tryggva Rúnar og Kristján Viðar einnig vita um þessi mál.²⁷⁰

145. Þennan sama dag var tekin skýrsla af [PGG] dyraverði í Klúbbnum. Kvaðst hann hafa verið á vakt 19. nóvember 1974 þegar dansleikur hafi verið haldinn á vegum Hjúkrunarnemafélags Íslands. Hann sagðist ekki muna eftir að hafa séð Magnús Leópoldsson á staðnum um kvöldið, en vera þess viss að hann hafi ekki verið viðstaddur uppgjörið sem hafi farið fram klukkan 01:00.²⁷¹
146. Þriðjudaginn 3. febrúar 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sigurbjörn Víðir og Magnús Magnússon hafi farið út að sækja stúlku til yfirheyrslu klukkan 13:10. Hafi þeir komið til baka 15 mínútum síðar með Erlu Bolladóttur og hafi hún verið færð til yfirheyrslu.²⁷² Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna sem rituð er í fyrstu persónu frásögn. Í upphafi hafi Erla greint frá því að hún hafi reynt að rifja upp allt varðandi ferð sína til Keflavíkur, sem hún hafi áður gefið skýrslu um. Kvaðst Erla muna að hafa átt að hitta Sævar við Klúbbinn að kvöldlagi í nóvembermánuði 1974. Hafi hún hitt Sævar og þau farið í beinu framhaldi inn í bifreið sem hafi verið við Klúbbinn. Hafi það verið líkt og bifreiðin hefði beðið þeirra. Kvaðst Erla muna að það hafi verið Magnús Leópoldsson sem hafi setið undir stýri. Allt varðandi bifreiðina sjálfa kvaðst Erla þegar hafa lýst í fyrri skýrslu. Hafi þau Sævar sest í aftursætið og Sævar nær hurðinni hægra megin, en hún við hlið hans. Kvaðst Erla ekki muna eftir fleirum í bifreiðinni í fyrstu en hún myndi eftir því að Magnús hafi ekið niður í bæ og stöðvað við Vatnsstíg. Hafi Sævar sýnt henni hús á vegum heildverslunar við götuna sem hann hafi sagt versla með skotfæri og bent henni

²⁶⁸ Bls. 365.

²⁶⁹ Dagbók nr. 4, bls. 36b.

²⁷⁰ Bls. 363.

²⁷¹ Bls. 366.

²⁷² Dagbók nr. 4, bls. 37.

á kassa með skotfærum sem hafi verið í glugganum. Þar sem hún hafi ekki vitað um erindi bílferðarinnar, hafi Erlu í fyrstu dottið í hug að verið væri að ná í skotfæri. En rétt eftir að bifreiðin hafi verið stöðvuð hafi Kristján Viðar komið. Hafi hann sest í aftursætið við vinstri hurðina. Kvaðst Erla muna að ekið hafi verið næst meðfram sjónum og um Framnesveginn. Ekki kvaðst hún muna hvort einhver hafi verið sóttur á Framnesveginn en taldi að svo gæti vel hafa verið. Fannst henni líklegt að einhver hafi setið við hlið bifreiðastjórans, en það hafi verið einhver annar en Sævar og Kristján. Kvaðst Erla þegar hafa skýrt frá því sem hún hafi heyrt á tali þeirra Sævars og Magnúsar á leiðinni, en ferðin hafi endað við bryggju í Keflavík líkt og hún hafi áður skýrt frá. Lýsti Erla því yfir í framburði sínum að hún hafi nú farið í fylgd með rannsóknarlögreglunni til Keflavíkur og skoðað þar staðhætti. Kvaðst hún hafa endurþekkt þann stað sem hún hafi séð mennina og vélbátinn við bryggju. Hafi henni verið tjáð að þar væri um að ræða Dráttarbrautina í Keflavík. Kvaðst Erla muna eftir að vélbátur sá sem hafi legið bundinn við bryggjuna hafi verið frekar lítill, en aðra lýsingu hefði hún ekki á honum. Kvaðst hún muna eftir því að Sævar hafi verið íklæddur dökkum, svörtum leðurjakka, en ekki muna eftir klæðnaði Kristjáns Viðars. Magnús hafi verið klæddur í jakka úr leðurlíki með laust hangandi belti um mittið, en kvaðst ekki muna litinn á jakkanum. Allir hafi þeir verið í hönskum. Þá kvaðst hún muna eftir Einari bróður sínum þarna og halda að Valdimar Olsen hafi einnig verið þarna. Erla lýsti því yfir að henni hafi verið sýndar ljósmyndir af nokkrum karlmönnum hjá rannsóknarlögreglunni og hafi hún þekkt þar meðal annars eina mynd af karlmanni sem hún kvaðst viss um að hafi verið á bryggjunni. Lýsti Erla því að henni hafi verið tjáð að ljósmyndin væri af Geirfinni Einarssyni, en varðandi klæðnað hans kvaðst hún ekkert geta sagt nema að hann hafi verið frekar „sveitalegur“. Þá kvaðst hún muna eftir manni sem hafi verið eldri en aðrir. Hafi hún séð mynd af manni hjá rannsóknarlögreglunni sem henni hafi verið tjáð að væri af Sigurbirni Eiríkssyni. Hafi Erlu sýnst sem um sama mann gæti verið að ræða en kvaðst ekki vilja fullyrða um það að svo stöddu. Þá kvaðst Erla vilja geta þess að hún hafi hér þekkt ljósmynd af [ÁHE] og minnti hana endilega að hann hafi verið þarna viðstaddur. Hafi henni dottið í hug að hann hafi komið inn í bifreiðina á Framnesvegi, en Erla kvaðst þekkja [ÁHE] og vita til þess að hann hafi búið um tíma hjá Valdimar Olsen á Framnesvegi.²⁷³ Í skýrslunni var ekki bókað um lok yfirheyrslunnar en í dagbók fangelsisins var fært til bókar að Sigurbjörn Víðir hafi farið með Erlu klukkan 16:30, en þá hafi yfirheyrslu verið lokið.²⁷⁴

147. Þennan sama dag, klukkan 16:55, var bókað í dagbók fangelsisins að Magnús hafi verið tekinn fram og tilkynnt um staðfestingu Hæstaréttar á gæsluvarðhaldsúrskurði yfir honum. Hafi hann svo fljótlega verið settur á klefa sinn aftur. Hafi Valdimar verið tekinn fram af sama tilefni og síðan settur aftur á klefa sinn. Bókað var klukkan 17:30 að Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars, hafi komið og hafi Einar þá verið tekinn fram til viðtals við hann. Hafi samtalið staðið yfir í hálf tíma og farið fram í

²⁷³ Bls. 368.

²⁷⁴ Dagbók nr. 4, bls. 37.

áheyrn Eggerts og Sigurbjörns Víðis.²⁷⁵ Klukkan 22:10 var bókað í dagbók fangelsisins að [HO] hafi komið með fatasendingu til Valdimars.²⁷⁶

148. Pennan dag, 3. febrúar 1976, var frétt um utandagskrárumræður á Alþingi í Dagblaðinu. Kom þar fram að Ólafur Jóhannesson dómsmálaráðherra hafi fengið spurningar frá Sighvati Björgvinssyni þingmanni um afskipti sín af rannsókn hins svokallaða spíramáls og hvarfs Geirfinns. Þá krafðist þingmaðurinn birtingar sem flestra bréfa sem dómsmálaráðuneytið hefði undir höndum um rannsókn málanna tveggja. Hafi dómsmálaráðherra sagt af þessu tilefni í svarræðu sinni að rógskrif Vísis væru komin inn í sali Alþingis.²⁷⁷ Sama dag birtist heilsíðuumfjöllun um sama mál í Þjóðviljanum undir fyrirsögninni: „Þessa ráðamenn Vísis hef ég leyft mér að kalla mafíu“ en það voru ummæli dómsmálaráðherra á Alþingi þegar hann bar af sér áburð um hylmingu.²⁷⁸
149. Miðvikudaginn 4. febrúar 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sævar hafi verið tekinn fram til yfirheyrslu klukkan 10:40. Bókað var að Sævar hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 11:20. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Þá var fært til bókar klukkan 11:40 að Kristján Viðar hafi verið tekinn fram til viðtals en færður á klefa klukkan 12:45 í matarhlé. Klukkan 13:15 hafi Kristján Viðar verið færður aftur til yfirheyrslu. Á sama tíma hafi Jón, réttargæslumaður Sævars, hringt í Eggert. Hafi Sigurbjörn Víðir um svipað leyti farið inn á klefa númer 11 að beiðni fangans þar.²⁷⁹ Klukkan 13:50 var bókað í dagbók fangelsisins að skýrsla um yfirheyrslu Kristjáns Viðars hafi verið undirrituð og hann færður á klefa í kjölfarið. Umrædd skýrsla er ekki á meðal rannsóknargagna. Klukkan 14:00 var bókað í dagbókina að Sigurbjörn Víðir hafi komið fram af klefa frá Magnúsi Leópoldssyni. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Þá var bókað klukkan 14:15 að Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars, hafi komið og náð tali af Erni í 10 mínútur. Skömmu síðar, eða klukkan 14:20, hafi Jón, réttargæslumaður Sævars, komið ásamt starfsmanni bandaríska sendiráðsins, herra [M]. Hafi heimsóknin verið fyrir tilstilli Sævars og í samráði við Örn. Var bókað í dagbókina að vafi léki á því hvort Sævar væri íslenskur eða bandarískur ríkisborgari. Klukkan 14:25 hafi Sævar verið sóttur í klefa sinn og færður til viðtals í hornið. Var bókað að þar hafi verið heil hersveit manna. Fimm mínútum síðar var bókað að viðtalinu hafi lokið og Sævar settur inn aftur. Klukkan 14:45 hafi sendiráðsfulltrúinn farið og Jón um 15 mínútum síðar. Þá var bókað í dagbók fangelsisins að Jón Zoëga, réttargæslumaður Valdimars, hafi komið og rætt við Örn, klukkan 15:40. Klukkan 16:30 hafi Valdimar verið tekinn fram til viðtals við réttargæslumann sinn og rannsóknarlögreglumennina. Klukkan 18:30 var bókað um að Valdimar hafi verið færður á klefa sinn og Jón þá farið. Bókað var í fangelsisdagbókina að Sævar hafi verið tekinn fram til viðtals við Eggert klukkan

²⁷⁵ Dagbók nr. 4, bls. 37.

²⁷⁶ Dagbók nr. 4, bls. 37b.

²⁷⁷ Bls. 369.

²⁷⁸ Bls. 370.

²⁷⁹ Dagbók nr. 4, bls. 37b.

19:55.²⁸⁰ Bókað var klukkan 20:10 að Sævar hafi verið settur á klefa. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir.²⁸¹

150. Pennan sama dag, 4. febrúar 1976, hófu Sigurbjörn Víðir og Eggert að halda dagbók um rannsókn Geirfinnsmálsins.²⁸² Í rannsóknardagbókina skráðu þeir ýmis konar upplýsingar um framvindu rannsóknarinnar sem ekki liggja fyrir á annars konar formi meðal rannsóknargagna. Þann dag skráðu þeir í dagbókina að Valdimar hafi sagst þekkja [GuA], en þó aðeins að því leyti að hann hafi búið ásamt [GrB] í um tíu daga á Hótel Valhöll síðastliðið sumar og ekki greitt fyrir. Það sé komið í mál og verið að stefna [GuA] til greiðslu. Hafi Valdimar sagt [GuA] alls ekki hafa fengið neinar veitingar ókeypis. Hafi Valdimar neitað algjörlega að vita nokkuð um hvarf Geirfinns.²⁸³ Þá var bókað í dagbókina að Valdimar hafi sagst neita því algjörlega að hafa átt hlut að því að áfengi hafi verið smyglað til landsins. Valdimar hafi spurt hvort þetta hafi verið í myrkri og talað um klukkan 21:00 að kvöldi. Var bókað að aldrei hafi verið minnst á það við hann á hvaða tíma sólarhringsins, hvað þá klukkan hvað, þetta hafi átt að eiga sér stað.²⁸⁴ Í dagbókina var jafnframt bókað að rætt hafi verið við Sævar um málið. Hafi hann sagt [EÓ] nokkurn hafa heimsótt sig og Erlu til Kaupmannahafnar um jólin 1974. Hafi Sævar talið hann vera úr Keflavík. Hafi hann talað við þau um Geirfinnsmálið og virst vita mikið, þar á meðal um bátsferðina sjálfa. Hafi Sævar viljað meina að umræddur [EÓ] hafi verið mikið í alls konar ólöglegu athæfi.²⁸⁵ Þá var bókað í dagbókina að rætt hafi verið við Erlu um þetta mál. Hafi hún staðfest að [EÓ] hafi heimsótt þau og þeir Sævar hafi rætt um Geirfinnsmálið. Hafi Erla sagt Sævar aðallega hafa haft orðið í þeim samræðum.²⁸⁶
151. Fimmtudaginn 5. febrúar 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 11:05 að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi komið og talað við Kristján Viðar. Bókað var klukkan 11:25 að Valdimar Olsen hafi verið tekinn til yfirheyrslu af Sigurbirni Víði og færður aftur á klefa sinn klukkan 11:50. Skýrsla um yfirheyrsluna er ekki meðal rannsóknargagna. Klukkan 12:00 var bókað að Páll Arnór hafi farið.²⁸⁷ Þá var fært til bókar klukkan 13:10 að Einar hafi verið tekinn til yfirheyrslu af Eggerti og Víði. Um sama leyti hafi Erla hringt í Sigurbjörn Víði.²⁸⁸ Klukkan 17:20 hafi Einar verið færður aftur á klefa sinn. Hafði yfirheyrslan staðið yfir í rúmar fjórar klukkustundir en skýrsla um yfirheyrsluna liggur ekki fyrir. Bókað var í dagbókina að klukkan 17:40 hafi Valdimar verið tekinn til yfirheyrslu hjá Eggerti. Klukkan 18:15 er bókað í dagbók fangelsisins að hringt hafi verið í Guðstein lækni að beiðni færsluritara og rannsóknarlögreglumanna vegna heilsufars Einars. Hafi Magnús rannsóknarlögreglumaður farið inn á klefa til Einars klukkan 18:20, til að tala við hann. Klukkan 18:40 hafi Magnús farið út frá Einari og á sama tíma hafi Guðsteinn

²⁸⁰ Dagbók nr. 4, bls. 38.

²⁸¹ Dagbók nr. 4, bls. 38b.

²⁸² Bls. 918.

²⁸³ Bls. 920.

²⁸⁴ Bls. 921.

²⁸⁵ Bls. 921–922.

²⁸⁶ Bls. 922.

²⁸⁷ Dagbók nr. 4, bls. 38b.

²⁸⁸ Dagbók nr. 4, bls. 39.

læknir farið inn til hans. Um svipað leyti hafi Valdimar verið færður á klefa sinn. Skýrsla um yfirheyrsluna er ekki meðal rannsóknargagna. Klukkan 19:10 var bókað í dagbókina að Guðsteinn læknir hafi farið eftir að hafa skoðað Einar og Sævar.²⁸⁹ Um kvöldið er fært til bókar að hringt hafi verið í Sigurbjörn Víði klukkan 21:40 fyrir Magnús Leópoldsson.²⁹⁰

152. Meðal rannsóknargagna er skýrsla Hauks Guðmundssonar dagsett 5. febrúar 1976 um nafnlausu ábendingu um að nafngreindur sendibifreiðastjóri hefði haustið 1974 ekið einhverju sem hafi líkst bruggtækjum frá Heiðvangi 5 í Hafnarfirði, húsi Einars Bollasonar, að heimili Magnúsar Leópoldssonar að Lundarbrekku 10 í Kópavogi. Þá hafi Einar oft talað um mafiustarfsemi og uppbyggingu þannig félagsskapar við kennslu í Flensborgarskóla. Þá hafi hann lýst því að ólíklegustu menn stæðu að slíkum samtökum. Í lok skýrslunnar sagði að Einar hafi oft verið mjög óstyrkur í tímum og illa geta hamið á sér hendurnar.²⁹¹
153. Þá liggur fyrir upplýsingaskýrsla Torfa Jónssonar, dagsett sama dag, um símtal [MHj] leigubifreiðarstjóra til lögreglunnar. Hafi [MHj] viljað koma því á framfæri að kvöldið eftir að hvarf Geirfinns hafi komist há máli hafi hann flutt tvo unga pilta að Klúbbnum. Hafi þá annar pilturinn sagt: „Hvað, er Klúbburinn búinn að kaupa nýjan bíl?“ En er þeir hafi komið inn á bílplanið hafi pilturinn sagt: „Nei, það er sama númerið, en það er annar litur á bílnum, hann var áður grár en er nú blár.“ [MHj] hafi sagt að sér hafi fyrst nú komið til hugar að þetta gæti haft eitthvað að segja. Kvaðst hann ekki vita nein deili á piltunum.²⁹²
154. Þennan dag var færsla í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis. Þar sagði að fram hefði komið við yfirheyrslur yfir Einari að hann hafi selt um fimm kassa af smygluðu hollensku vodka, á tímabilinu ágúst eða september 1975 fram í janúar 1976. Þá var bókað í dagbókina um frekari upplýsingar um sölu á smygluðu áfengi.²⁹³ Bókað var um orðróm þess efnis að Sigurbjörn Eiríksson og Magnús Leópoldsson ættu reikning í útibúi Búnaðarbanka Íslands í Mosfellssveit. Færðar voru til bókar í dagbókina upplýsingar um hreyfingar og innstæður á reikningum í þeirra nafni ásamt upplýsingum um reikninga afa Valdimars Olsen og ráðstöfun fjármuna af þeim reikningi.²⁹⁴
155. Föstudaginn 6. febrúar 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Einar hafi verið tekinn til yfirheyrslu klukkan 10:10 af Sigurbirni Víði. Hafi hann verið færður á klefa klukkan 11:35. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna. Skömmu áður hafi Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars, hringt og beðið um að fá að koma með víxla sem Einar hafi átt að samþykkja. Bókaði færsluritari að það hafi verið leyft. Klukkan 13:20 var bókað að Einar hafi verið tekinn aftur til yfirheyrslu af Sigurbirni Víði en Eggert hafi tekið við yfirheyrslunni klukkan 14:00. Þá hafi Magnús

²⁸⁹ Dagbók nr. 4, bls. 39.

²⁹⁰ Dagbók nr. 4, bls. 39b.

²⁹¹ Bls. 372.

²⁹² Bls. 373.

²⁹³ Bls. 923–924.

²⁹⁴ Bls. 925–926.

tekið við af Eggerti klukkan 15:00. Bókað var í dagbókina klukkan 18:35 að Einar hafi verið færður á klefa. Stóð yfirheyrslan yfir í rúmar fimm klukkustundir en skýrsla um yfirheyrsluna er ekki meðal rannsóknargagna.²⁹⁵ Klukkan 16:15 var bókað í dagbók fangelsisins að Örn hafi komið og farið beint inn á klefa til Sævars. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um vitjunina. Um 20 mínútum síðar var bókað að Örn og Sigurbjörn Víðir hafi farið með Sævar í ökuferð. Hafi þeir komið aftur klukkan 17:20.²⁹⁶ Þá var bókað í fangelsisdagbókina að klukkan 17:30 hafi Örn úrskurðað Albert Klahn í 30 daga gæsluvarðhald.²⁹⁷

156. Þennan dag var háð þinghald í sakadómi Reykjavíkur vegna rannsóknar á hvarfi Guðmundar Einarssonar. Í þingbók var bókað að klukkan 17:27 hafi Albert Klahn komið fyrir dóminn. Kvaðst hann vera þess fullviss að hafa í umrætt sinn ekið veginn að Sædýrasafninu.²⁹⁸ Var Albert úrskurðaður í áframhaldandi 30 daga gæsluvarðhald frá klukkan 20:16, 5. febrúar 1976. Vék Albert frá klukkan 17:35 og var farið með hann í varðhaldið.²⁹⁹ Bókað var í dagbók fangelsisins að Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi farið með Albert í ökuferð klukkan 17:35 og komið til baka klukkan 18:45. Rannsóknargögn um ökuferðirnar liggja ekki fyrir önnur en færslur í dagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis. Þar kemur fram að farið hafi verið með Sævar og Albert Klahn í sitt hvoru lagi suður fyrir Hafnarfjörð til að vísa á lík Guðmundar. Hafi Örn og Sigurbjörn Víðir farið með Sævar sem hafi vísað á stað skammt vestan við veginn að Sædýrasafninu og skammt norðan við Reykjanesbraut.³⁰⁰ Í framhaldinu var bókað í dagbókina að Eggert og Sigurbjörn Víðir hafi farið með Albert og hafi hann vísað á stað á mjög svipuðum slóðum og Sævar hafði gert. Var þá fært til bókar í dagbók lögreglumannanna að eftir tilvísan Sævars og Alberts sé um að ræða svæði um 150–200 metra vestur af veginum að Sædýrasafninu og álíka vegalengd til norðurs frá Reykjanesbraut.³⁰¹
157. Þennan sama dag var jafnframt bókað í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis um skipakomur frá 16. til 20. nóvember 1974. Kom þar fram að Skaftafell hafi komið 16. nóvember, Írafoss 17. nóvember, Brúarfoss hafi komið 19. nóvember af ströndinni, en ekki erlendis frá. Þá hafi Múlafoss jafnframt komið 19. nóvember en Mánafoff og Hofsjökull hafi komið daginn eftir, 20. nóvember 1974.³⁰² Þá var bókað um upplýsingar sem höfðu borist um að öðruhvora hafi sést rautt ljós dregið upp í fánastöng á Álfsnesi sem væri í eigu Sigurbjörns Eiríkssonar. Svo rammt hafi kveðið að þessu að hafnaryfirvöld í Reykjavík hafi gert athugasemdir við ljósaganginn.³⁰³ Þá bókuðu þeir Eggert og Sigurbjörn Víðir í dagbók sína um athugun á hugsanlegri fjarvistasönnun Magnúsar. Hafi Magnús talið hugsanlegt að hann hafi verið á fundi hjá félagsskapnum Junior Chamber 19. nóvember 1974. Hafi þeir haft samband við ritara

²⁹⁵ Dagbók nr. 4, bls. 39b–40.

²⁹⁶ Dagbók nr. 4, bls. 40.

²⁹⁷ Dagbók nr. 4, bls. 40.

²⁹⁸ Bls. 261.

²⁹⁹ Bls. 262.

³⁰⁰ Bls. 928.

³⁰¹ Bls. 928.

³⁰² Bls. 926.

³⁰³ Bls. 927.

félagsins sem kvaðst aldrei hafa vitað til þess að Magnús hafi mætt á fundi að undanskildum tveimur skyggnilýsingafundum sem haldnir hefðu verið á síðastliðnum vetri. Hafi ritarinn ætlað að athuga þetta betur og láta þá vita.³⁰⁴

158. Laugardaginn 7. febrúar 1976 var fært til bókar í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Einar hafi verið tekinn fram til viðtals við réttargæslumann sinn klukkan 10:06 og hafi Örn hlustað á samtalið. Bókað var að á sama tíma hafi Sigurbjörn Víðir farið inn á klefa Magnúsar.³⁰⁵ Hafi Sigurbjörn Víðir komið frá Magnúsi klukkan 10:20. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir önnur en færsla í rannsóknardagbók Sigurbjörns Víðis og Eggerts. Fimm mínútum síðar var bókað í fangelsisdagbókina að Einar hafi verið færður á klefa sinn aftur. Klukkan 10:40 var fært til bókar að Örn og Sigurbjörn Víðir hafi farið með Kristján Viðar í ökuferð og komið aftur klukkan 12:00. Rannsóknargögn um ökuferðina liggja ekki fyrir. Bókað var í dagbókina að amma Kristjáns Viðars hafi komið með sendingu til hans klukkan 13:20. Um sama leyti hafi Eggert farið inn á klefa til Sævars en nokkru áður hafi Sigurbjörn Víðir farið inn á klefa Magnúsar. Rannsóknargögn um vitjun á klefa til Sævars liggja ekki fyrir. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis þennan dag var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi rætt við Magnús. Hafi Magnús sagst hafa keypt smyglað áfengi, bæði bjór og spíritus, af starfsmönnum Klúbbsins.³⁰⁶ Þá var bókað í rannsóknardagbókina að Sigurbjörn Víðir hafi bent Magnúsi á að lögreglan hefði framburð þriggja aðila sem hafi sagst hafa verið viðstaddir þegar Geirfinnur hafi horfið og hafi þeir allir bent á Magnús í því sambandi. Hafi Magnús þá sagst ætla að hugsa málið vel og vandlega í dag.³⁰⁷ Klukkan 13:40 var bókað í fangelsisdagbókina að séra Jón Bjarman fangelsisprestur hafi hringt í Örn og beðið um leyfi til að tala við Magnús Leópoldsson þar sem eiginkona hans hafi óskað þess. Var bókað um að presturinn hafi fengið algjöra neitun við beiðninni frá Erni. Bókað var í dagbókina klukkan 14:00 að Örn hafi farið inn á klefa til Sævars og síðar Tryggva. Rannsóknargögn um vitjanirnar liggja ekki fyrir. Klukkan 14:50 var bókað að Eggert og Örn hafi farið í ökuferð með Tryggva Rúnar. Í dagbók fangelsisins var bókað á sama tíma, klukkan 14:50, að Magnús Magnússon hafi farið inn á klefa til Einars í stutta stund. Þá hafi Sigurbjörn Víðir farið inn á klefa til Valdimars og Magnús aftur inn á klefa Einars.³⁰⁸ Rannsóknargögn um þessar vitjanir liggja ekki fyrir. Þá var bókað í dagbók fangelsisins að Örn og Eggert hafi komið með Tryggva Rúnar úr ökuferðinni klukkan 17:00. Rannsóknargögn um ökuferðina önnur en færsla í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis liggja ekki fyrir. Sagði þar að farið hafi verið suður fyrir Hafnarfjörð í þeim tilgangi að kanna hvort Tryggvi Rúnar myndi geta þekkt aftur einhvern þann stað sem þeir kynnu að hafa farið með lík Guðmundar. Hafi þessi ferð verið farin að beiðni Tryggva Rúnars. Bókað var í dagbókina að þegar komið hafi verið að gamalli, steinhlaðinni fjárborg rétt við rauðamalgryfju hafi Tryggva Rúnari

³⁰⁴ Bls. 927.

³⁰⁵ Dagbók nr. 4, bls. 40–40b.

³⁰⁶ Bls. 929.

³⁰⁷ Bls. 930.

³⁰⁸ Dagbók nr. 4, bls. 40b.

fundist sem hann hafi komið þangað áður með Sævari. Hafi hann ekki frekar munað en kvaðst munu hugsa málið nákvæmlega.³⁰⁹

159. Klukkan 17:15 var bókað að tekið skyldi fram að Magnús og Sigurbjörn Víðir hafi verið inni á klefum þremmenninganna af og til þennan dag og rætt við þá þar.³¹⁰ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um vitjanirnar.
160. Bókað var í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis, 7. febrúar 1976, að rætt hafi verið við ritara félagsins Junior Chamber um hugsanlega fjarvistasönnun Magnúsar Leópoldssonar 19. nóvember 1974. Hafi ritarinn upplýst um að engir fundir hafi verið haldnir 19. nóvember, en hins vegar hafi verið fundað 12. og 26. nóvember 1974.³¹¹ Þá var bókað í dagbókina að rætt hafi verið við [KrB], skólustjóra Flensborgarskólans. Hafi hann upplýst um sölu Einars Bollasonar á hollenskum vodka til samkennara sinna fyrir jól 1975 og eftir áramótin 1976.³¹²
161. Sunnudaginn 8. febrúar 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 09:20 og talað við Kristján Viðar í tuttugu mínútur. Klukkan 10:35 var bókað að Magnús hafi verið tekinn til yfirheyrslu af Magnúsi Magnússyni. Hafi hann verið færður aftur á klefa sinn klukkan 11:55. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 13:15 var bókað í dagbókina að hópur lögreglumanna hafi farið ásamt Erni að leita að ákveðnum hlut, en Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi orðið eftir.³¹³ Rannsóknargögn um leitina önnur en færsla í dagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis liggja ekki fyrir. Í rannsóknardagbókina var bókað að Örn hafi farið með hóp rannsóknarlögreglumanna suður fyrir Hafnarfjörð til að leita eins náíð og hægt væri á því svæði sem Sævar og Albert hafi bent á sem þann stað sem þeir hafi farið með líkið á.³¹⁴ Klukkan 13:35 var bókað í fangelsisdagbókina að Magnús Magnússon hafi farið inn á klefa til Einars. Á sama tíma hafi Sigurbjörn Víðir og Eggert farið í bili en komið aftur klukkan 15:25. Í rannsóknardagbók þeirra var bókað að þeir hafi farið til að ræða við aðila sem hafi verið nefndir í sambandi við akstur og önnur störf við Hótel Valhöll á Þingvöllum.³¹⁵ Rannsóknargögn önnur en framangreind dagbókarfærsla liggja ekki fyrir um ferðir þeirra. Klukkan 15:35 var bókað í dagbók fangelsisins að leitarmennirnir hafi komið án árangurs. Hafi Örn farið strax inn á klefa til Sævars í stutta stund. Þá var bókað klukkan 15:45 að Magnús hafi gert boð um Sigurbjörn Víði og hafi hann þá þegar farið inn á klefa til Magnúsar. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 16:00 var bókað að leitarmennirnir hafi farið ásamt Erni. Um 15 mínútum síðar hafi Valdimar verið tekinn til yfirheyrslu og Eggert farið inn á klefa til Sævars í stutta stund. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir, hvorki um yfirheyrsluna né viðtalið. Klukkan 17:00 var bókað í dagbók fangelsisins að Eggert hafi farið með Sævar í ökuferð til

³⁰⁹ Bls. 930.

³¹⁰ Dagbók nr. 4, bls. 41.

³¹¹ Bls. 928.

³¹² Bls. 929.

³¹³ Dagbók nr. 4, bls. 41b.

³¹⁴ Bls. 931.

³¹⁵ Bls. 931.

klukkan 17:30. Hafi þá Eggert tekið Sævar á eintal í yfirheyrsluherberginu.³¹⁶ Rannsóknargögn um ökuferðina og eintalið liggja ekki fyrir.

162. Þennan dag bókuðu Eggert og Sigurbjörn Víðir í rannsóknardagbókina að leit lögreglumannanna í grennd við Sædýrasafnið hafi ekki borið neinn árangur. Hafi þeir rætt við [JK] og [FP] fyrrum starfsmenn Hótel Valhallar á Þingvöllum um kaup á áfengi og aðföngum fyrir hótelið en það hafi ekki komið að miklu gagni. Þá hafi Haukur haldið áfram rannsókn málsins í Keflavík og annars staðar suður með sjó og meðal annars kannað sannleiksgildi þeirrar sögu um að Sigurbjörn Eiríksson hafi farið af landi brott síðastliðinn föstudag.³¹⁷
163. Bókað var í dagbók fangelsisins 9. febrúar 1976 að Magnús hafi verið tekinn til yfirheyrslu af Sigurbirni Víði og Magnúsi Magnússyni milli klukkan 16:20 og 17:20.³¹⁸ Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis var bókað að Einar, Magnús og Valdimar hafi verið yfirheyrðir þennan dag, en ekkert nýtt hafi komið fram.³¹⁹ Rannsóknargögn um yfirheyrslurnar önnur en fyrrgreind dagbókarfærsla liggja ekki fyrir. Þá var bókað í rannsóknardagbókina þennan dag að Sigurbjörn Eiríksson ætti jörðina Skálmholt og leigði jörðina Bryðjuholt. Þá hefði Grétar Norðfjörð skýrt frá því að á öðrum hvorum staðnum hafi farið fram einhvers konar átöppun eða innpökkun. Upplýsingar þess efnis hafi komið frá konu sem hefði haft það eftir símastúlku úr sveitinni fyrir austan. Hafi Grétar ætlað að afla frekari upplýsinga. Loks var bókað í rannsóknardagbókina um upplýsingaskýrslu Torfa Jónssonar frá 5. febrúar 1976 um ábendingu um bíl í eigu Klúbbsins sem hafi verið málaður.³²⁰
164. Þriðjudaginn 10. febrúar 1976, var bókað í fangelsisdagbókina að Sævar hafi verið tekinn til skýrslutöku hjá Eggerti klukkan 09:30. Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna. Í upphafi skýrslunnar er bókað að Sævari hafi verið sýndar ljósmyndir af 16 mönnum sem rannsóknarlögreglan telji hugsanlegt að hafi verið við Dráttarbraut Keflavíkur eða í bátsferð þaðan að kvöldi 19. nóvember 1974. Hafi Sævar þekkt myndir af í það minnsta þremur mönnum sem hafi verið í Keflavík á fyrrgreindum tíma, Einari Bollasyni, Valdimar Olsen og Sigurbirni Eiríkssyni. Hafi Sævar sagst þekkja þá Einar og Valdimar í sjón en ekkert þekkja Sigurbjörn. Þá var bókað að Sævar hafi fullyrt að Sigurbjörn hafi verið í bátsferðinni, en ekki Einar og Valdimar.³²¹ Var skýrslutökunni lokið klukkan 10:00 og var Sævar færður á klefa sinn aftur. Þá hafi Kristján Viðar verið tekinn fram til yfirheyrslu af sama tilefni.³²² Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna þar sem bókað er að Kristjáni Viðari hafi verið sýndar ljósmyndir af 16 mönnum. Hafi Kristján Viðar talið sig þekkja fimm menn, þá Valdimar, Einar, Sigurbjörn og [ÁHE]. Þann fimmta hafi Kristján Viðar ekki þekkt með nafni og hafi honum þá verið sagt að um væri að ræða Geirfinn Einarsson.

³¹⁶ Dagbók nr. 4, bls. 41b.

³¹⁷ Bls. 931.

³¹⁸ Dagbók nr. 4, bls. 42.

³¹⁹ Bls. 932.

³²⁰ Bls. 933.

³²¹ Bls. 374.

³²² Dagbók nr. 4, bls. 42b.

Hafi Kristján Viðar þá sagt Valdimar, Einar, Sigurbjörn og Geirfinn alla hafa verið í sambandi við ferðina til Keflavíkur og bátsferðina. Hafi Geirfinnur farið í bátsferðina og Sigurbjörn líka. Bókað var eftir Kristjáni Viðari að hann væri ekki eins viss um hvar Einar og Valdimar hafi verið en þeir hafi þó verið í Keflavík þennan umrædda dag. Hafi Kristján Viðar þekkt [ÁHE] frá því hann vann fyrir hann fyrir löngu síðan. Í lok skýrslunnar er bókað að Kristján Viðar hafi kannast við myndir af [BeB], [JA], Magnúsi Leópoldssyni og [GÁg]. Hafi hann þó ekki treyst sér til að fullyrða hvar hann hafi hitt eða séð umrædda menn.³²³

165. Í dagbók fangelsisins þennan dag var bókað klukkan 10:15 að Sigurbjörn Víðir hafi farið að sækja vitni út í bæ. Hafi hann komið til baka klukkan 10:35 með Erlu Bolladóttur. Bókað var klukkan 10:45 að Kristján Viðar hafi verið færður aftur á klefa sinn og Erla til Eggerts í yfirheyrslu. Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna. Bókað var í skýrsluna að Erlu hafi verið sýndar ljósmyndir af 16 mönnum og Erla sagst þekkja eða kannast við níu af þeim. Varðandi Keflavíkurferðina hafi Erla sagst þekkja myndir af þeim Magnúsi, Einari, Sigurbirni og Geirfinni. Hafi hún sagt alla þessa menn hafa örugglega verið stadda í Dráttarbrautinni í Keflavík umrætt kvöld. Hver þeirra hafi farið um borð í bátinn kvaðst Erla ekki geta sagt til um með vissu. Þá var bókað að Erla hafi sagst þekkja myndir af [ÁHE], Valdimar Olsen, [GÁg] og kannast við mynd af manni sem henni hafi verið sagt að væri af [JA]. Í lok skýrslunnar var bókað að Erla hafi séð ljósmynd af [JR], en hafi ekki þekkt hann á þeirri mynd þrátt fyrir að þekkja hann í sjón. Hafi hún talið skýringuna liggja í því að myndin af [JR] væri gömul.³²⁴ Klukkan 11:15 var bókað í dagbók fangelsisins að skýrslutöku yfir Erlu væri lokið og hafi Sigurbjörn Víðir farið með hana heim.³²⁵
166. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis þennan sama dag, 10. febrúar 1976, var jafnframt bókað um skýrslutökurnar yfir Sævari, Kristjáni Viðari og Erlu. Kom þar fram að þau hafi þekkt mismunandi marga menn á myndunum, en öll hafi þau þekkt mynd af Sigurbirni Eiríkssyni. Kristján Viðar og Sævar hafi báðir talið að hann hafi verið um borð í bátinum en Erla hafi talið sig hafa séð hann í Keflavík. Í framhaldinu hafi því verið gefinn út úrskurður í sakadómi um handtöku á Sigurbirni.³²⁶
167. Þá var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins þennan sama dag, 10. febrúar 1976, að Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumaður Magnúsar, hafi komið klukkan 12:10. Hafi Magnús verið færður til viðtals við hann milli klukkan 13:05 og 14:20 í áheyrn Sigurbjörns Víðis og Eggerts. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis þennan dag var bókað um viðtal Magnúsar við réttargæslumann sinn. Þar sagði að ekkert nýtt hafi komið fram í samtali þeirra annað en að Magnús teldi sig illa haldinn til heilsunnar og hafi því verið gerð boð eftir lækni daginn eftir.³²⁷ Bókað var í dagbók fangelsisins klukkan 13:20 að Örn hafi farið inn á klefa númer sjö og talað stutt við fangann þar. Þá hafi Örn beðið um að læknir yrði fenginn til að líta á Magnús. Bókaði

³²³ Bls. 375.

³²⁴ Bls. 376.

³²⁵ Dagbók nr. 4, bls. 42b.

³²⁶ Bls. 934.

³²⁷ Bls. 934.

færsluritari klukkan 13:45 að hann hafi hringt í Guðstein lækni og hann kæmi eftir hádegi daginn eftir.³²⁸ Þá var bókað í dagbók fangelsisins að Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumaður Magnúsar, hafi komið með öl og ávexti til hans. Bókaði færsluritari að hann hafi neitað að taka við sendingunni. Hafi Hafsteinn þá fengið að hringja í Örn sem hafi sagt það í lagi að taka við sendingunni þar sem hún kæmi úr hendi Hafsteins.³²⁹ Þá var bókað klukkan 19:20 að Sigurbjörn Víðir og Magnús hafi komið með Sigurbjörn Eiríksson forstjóra og hafi hann verið látinn á klefa númer 20 og Sævar færður á klefa númer 15. Klukkan 19:55 hafi [SI] eiginkona Einars, komið með bréf til hans sem hún kvaðst hafa fengið leyfi til að skrifa honum.³³⁰ Þá var bókað í dagbók fangelsisins að klukkan 00:22 hafi Sigurbjörn Víðir hringt og spurt um líðan og hegðun nafna síns Eiríkssonar.³³¹

168. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis þennan dag var bókað að rætt hafi verið við Guðjón Skarphéðinsson og konu hans, en Guðjón hafi ásamt Sævari staðið að innflutningi á fíkniefnum hingað til lands í bifreið í desember síðastliðnum. Bókað var í dagbókina að Guðjón þekkti Sævar nokkuð vel. Hafi hann verið kennari hans um tíma en hafi svo kynnst honum aftur fyrir um þremur árum og svo aftur nokkuð náið síðastliðið sumar. Hafi Guðjón sagt oft erfitt að átta sig á því hvort Sævar væri að segja satt eða ekki. Kvað Guðjón Sævar vera nokkuð vel greindan en hafa mjög slæmt minni. Bókað er í rannsóknardagbókina að Guðjón hafi greint frá því að Sævar hafi síðastliðið vor eða snemma sumars haft það á orði að lítill vandi væri að kála fólki á Íslandi og koma því þannig fyrir að það myndist aldrei. Vandinn fælist eingöngu í því að fara með það út í hraun og urða það. Á sama tíma hafi Sævar sagt Guðjóni að hann vissi allt um Geirfinnsmálið.³³² Þennan dag var einnig bókað í rannsóknardagbókina að Þorsteinn Steingrímsson rannsóknarlögreglumadur í Kópavogi hafi hringt og skýrt frá því að í fyrrasumar hafi hann verið á ferð í hrauninu við svokallaðar Óttarstaðagryfjur sem væru rauðmargryfjur rétt sunnan við Straum. Sagði rannsóknarlögreglumadurinn að þar hefði konan hans fundið það sem hún hafi talið hafa verið mannabein og karlmannsskó. Kvaðst hann halda að þetta hafi verið brunnið en hann hafi ekki skoðað þetta nánar. Sagðist hann hafa talið þetta einhverja vitleysu en konan hans hafi haldið þessu fram. Hafi Þorsteinn ætlað að athuga málið nánar.
169. Þennan dag, 10. febrúar 1976, birtist frétt í Vísi þar sem blaðamaður velti því fyrir sér hversu mikið Klúbbmálið, spíramálið, hvarf Geirfinns og hvarf Guðmundar tengdust. Lýsti blaðamaður því svo að mörgu hafi verið varpað fram manna á meðal og í fjölmiðlum en lítið hafi fengist staðfest hjá réttum yfirvöldum. Málin virðist flækjast óendanlega og sérhver tilraun til að fá botn í þau leiða til þess að viðkomandi ruglast bara enn meir. Hafi rannsóknaraðilar verið tregir til að gefa upplýsingar og væru rannsóknir á mannhvörfunum einna lokaðastar.³³³

³²⁸ Dagbók nr. 4, bls. 42b.

³²⁹ Dagbók nr. 4, bls. 43.

³³⁰ Dagbók nr. 4, bls. 43.

³³¹ Dagbók nr. 4, bls. 43b.

³³² Bls. 935.

³³³ Bls. 382.

170. Miðvikudaginn 11. febrúar 1976 var bókað í dagbók fangelsisins að Sigurbjörn Eiríksson hafi verið tekinn fram til yfirheyrslu klukkan 10:30. Hafi Sigurbjörn verið færður aftur á klefa klukkan 11:00.³³⁴ Meðal rannsóknargagna er skýrsla þar sem fram kemur að tilefni yfirheyrslunnar hafi verið grunur um að Sigurbjörn væri viðriðinn hvarf Geirfinns. Kvaðst Sigurbjörn vera algjörlega ókunnugt um á hvern hátt hvarf Geirfinns hafi borið að umfram það sem hafi komið fram í fjölmiðlum á sínum tíma. Kvaðst Sigurbjörn ekki þekkja og hafa aldrei þekkt mann með þessu nafni og ekki vita til að þess að hann hafi nokkurn tímann séð umræddan mann. Sagði Sigurbjörn að mynd hafi birst af Geirfinni í fjölmiðlum á sínum tíma og hafi hann þá ekkert kannast við manninn. Kvaðst hann neita því algjörlega að hafa farið nokkurn tímann í bátsferð frá Keflavík, hvað þá að hafa lent í átökum í slíkri ferð.³³⁵ Klukkan 11:50 var bókað að Sigurbjörn hafi verið færður fyrir Örn.
171. Þennan dag var háð þinghald í sakadómi Reykjavíkur vegna rannsóknar á hvarfi Geirfinns Einarssonar. Í þingbók var bókað að klukkan 11:52 hafi Sigurbjörn komið fyrir dóminn. Fyrir dómi kvaðst Sigurbjörn ekki hafa lent í átökum við Geirfinn Einarsson um borð í bát úti við sjó skammt frá Keflavík. Kvaðst hann ekki kannast við að hafa verið viðriðinn smygl á áfengi.³³⁶ Sigurbirni var þá kynntur framburður sinn hjá lögreglu og kvað hann rétt eftir sér haft og staðfesti undirskrift sína. Var þá kveðinn upp úrskurður þar sem fram kom að Sævar hafi skýrt svo frá að hann hafi farið með í sjóferðina og orðið vitni að átökum milli Geirfinns, Sigurbjörns, Magnúsar og Kristjáns Viðars. Þá hafi Kristján Viðar borið um atvik á svipaðan hátt. Þá hafi Sævar, Kristján Viðar og Erla skoðað ljósmyndir hjá lögreglu og öll þekkt mynd af Sigurbirni. Var Sigurbjörn úrskurðaður í gæsluvarðhald í allt að 45 daga vegna rannsóknarhagsmuna. Kvaðst Sigurbjörn óska eftir því að Ingi Ingimundarson yrði skipaður réttargæslumaður sinn en kvaðst ekki óska eftir því að úrskurðurinn yrði kærður til Hæstaréttar Íslands.³³⁷
172. Í dagbók fangelsisins var bókað að Sigurbjörn hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 12:05. Á sama tíma hafi Örn farið inn á klefa til Sævars og Alberts og talað stutta stund við hvorn um sig. Klukkan 14:05 var bókað að Sævar hafi verið færður til yfirheyrslu en færður aftur á klefa um hálf tíma síðar. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 14:30 var bókað að Ingi Ingimundarson, réttargæslumaður Sigurbjörns, hafi komið að boði Arnar. Tíu mínútum seinna hafi Sigurbjörn verið færður til viðtals við Inga í áheyrn Eggerts í 20 mínútur. Klukkan 15:10 var bókað í fangelsisdagbókina að Guðsteinn læknir hafi komið og skoðað Magnús Leópoldsson að beiðni Arnar. Hafi hann gefið út vottorð um niðurstöðu sína til dómsins og skaffað Magnúsi lyf. Klukkan 15:20 var fært til bókar að Sigurbjörn hafi verið færður á klefa sinn eftir 10 mínútna viðtal við Eggert. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Á sama tíma hafi Jón Zoëga, réttargæslumaður Valdimars, komið. Klukkan 15:50 var bókað að Valdimar hafi verið færður til viðtals við

³³⁴ Dagbók nr. 4, bls. 43b.

³³⁵ Bls. 384.

³³⁶ Bls. 384_A.

³³⁷ Bls. 384_D–E.

réttargæslumann sinn í áheyrn Eggerts. Um 15 mínútum síðar hafi Valdimar verið færður á klefa sinn aftur.³³⁸ Klukkan 17:00 var bókað að Örn hafi komið klukkan 17:00 og talað stutta stund við Sigurbjörn inni á klefa. Bókað var í dagbók fangelsisins að Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars, hafi komið klukkan 18:30 og talað við skjólstaðing sinn í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Klukkan 19:05 var fært í dagbókina að Einar hafi verið settur á klefa sinn aftur.³³⁹ Klukkan 20:50 um kvöldið var bókað að réttargæslumaður Magnúsar hafi komið með fjórar bækur til hans sem Magnús hafi beðið hann um. Einnig hafi bréf frá eiginkonu Magnúsar fylgt með.³⁴⁰

173. Meðal rannsóknargagna eru skýrslur dagsettar 11. febrúar 1976 um yfirheyrslur yfir tveimur starfsstúlkum í Klúbbinum. Voru yfirheyrslurnar að beiðni réttargæslumanns Magnúsar vegna hugsanlegrar vitneskju þeirra um verustað hans að kvöldi 19. nóvember 1974. Bar vitnunum saman um að hafa rætt við Magnús í Klúbbinum milli klukkan 21:00 og 22:00. Þá kvaðst önnur þeirra hafa séð hann að störfum á skrifstofu sinni rétt um klukkan 22:45 sama kvöld. Bar þeim saman um að önnur þeirra hafi farið með peningauppgjör til Magnúsar um klukkan 23:30. Fram kom að Magnús hafi tekið við peningauppgjörinu inni í eldhúsi Klúbbsins. Vitnin kvaðust muna eftir því að hafa séð Magnús aftur seinna um kvöldið, en ekki klukkan hvað.³⁴¹
174. Sama dag var [SI] eiginkona Einars Bollasonar yfirheyrð. Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna. Kvaðst hún hafa verið á saumavélanámskeiði á vegum Pfaff þriðjudagskvöldið 19. nóvember 1974. Námskeiðið hafi byrjað klukkan 20:30 og hafi hún fengið stúlku til að gæta barnanna. Þegar hún hafi komið heim klukkan 23:00 hafi Einar verið háttaður upp í rúm og rifist við sig um hversu seint á ferðinni hún væri. Fram kom að [SI] hafi gert athugun á tímum sem Einar hafi átt að kenna í Námsflokkum Hafnarfjarðar þennan dag og hafi þá komið í ljós að hann hafi verið að kenna milli klukkan 17:30 og 19:00. Kvaðst hún telja líklegast að hún hafi fengið bifreið [BoG] tengdaföður síns lánaða og Einar verið á þeirra bifreið sem hafi verið grænn Saab 99, árgerð 1974. Þá kvaðst [SI] hafa rætt við stúlkuna sem hafi gætt barnanna á meðan og hafi hún munað eftir þessu kvöldi þar sem um þriðjudagskvöld hafi verið að ræða, en hún gætti barnanna fast á mánudagskvöldum. Kvaðst stúlkun muna eftir því að Einar hafi komið heim klukkan 22:00 umrætt kvöld og tekið við af sér.³⁴²
175. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis þennan dag var jafnframt bókað að aflað hafi verið gagna, svo sem áhafnarlistum af millilandaskipum í nóvembermánuði 1974, ljósmyndum af nokkrum mönnum og eintökum af Morgunblaðinu 17., 19. og 20. nóvember 1974.³⁴³
176. Fimmtudaginn 12. febrúar 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Örn hafi hringt klukkan 12:00 og tilkynnt um að hann hafi veitt Erni Clausen, réttargæslumanni

³³⁸ Dagbók nr. 4, bls. 44.

³³⁹ Dagbók nr. 4, bls. 44.

³⁴⁰ Dagbók nr. 4, bls. 45.

³⁴¹ Bls. 385–388.

³⁴² Bls. 390.

³⁴³ Bls. 937.

Alberts, leyfi til að tala einslega við skjólstæðing sinn.³⁴⁴ Klukkan 13:40 var bókað að Örn Clausen hafi komið og rætt einslega við Albert til klukkan 14:30. Þá hafi Eggert farið inn á klefa númer 20 samkvæmt beiðni fangans þar og talað við hann stutta stund. Klukkan 15:00 þennan dag var bókað í dagbókina að Sigurbjörn Víðir og Örn Clausen hafi farið í ökuferð með Albert í sól og suðurátt.³⁴⁵ Klukkan 15:15 var fært til bókar að [SI] eiginkona Einars hafi komið með náttföt og inniskó handa manni sínum. Þá var bókað klukkan 16:30 að Sigurbjörn Víðir og Örn Clausen hafi komið úr ökuferðinni með Albert. Rannsóknargögn um ökuferðina liggja ekki fyrir. Þá var bókað klukkan 17:40 að Ingi Ingimundarson, réttargæslumaður Sigurbjörns, hafi hringt og óskað eftir að fá að ræða við skjólstæðing sinn á klefa. Bókaði færsluritari um að beiðninni hefði verið vísað til fulltrúa. Klukkan 20:27 var bókað um komu [GSbj] dóttur Sigurbjörns Eiríkssonar með sendingu til föður síns, föt og snyrtidót.³⁴⁶

177. Þennan dag var [GSig], eiginkona Geirfinns, yfirheyrð af rannsóknarlögreglunni í Reykjavík. Meðal rannsóknargagna er skýrsla þar sem bókað er í upphafi að hún staðfesti fyrri framburð sinn frá 28. nóvember 1974. Kvaðst [GSig] ekki vita til þess að Geirfinnur hafi verið í sambandi við ráðamenn í Klúbbum og hafi aldrei heyrt neitt sem bent hafi til þess. [GSig] minnti að hafa afhent Hauki Guðmundssyni, rannsóknarlögreglumanni, tvær myndir af Geirfinni. Önnur hafi verið fimm ára gömul en hin mjög nýleg og því líkari honum eins og hann hafi verið er hann hvarf. Kvaðst [GSig] ekki hafa gert athugasemdir við það er eldri myndin hafi birst í fjölmiðlum því hún hafi talið það mat Hauks að sú mynd hafi verið betri. Þá hafi [GSig] sagt Geirfinn ekki hafa haft aðgang að báti. Hafi hann tvisvar sinnum farið á sjó að gamni sínu með kunningja sínum sem hafi átt bát, en hann hafi flutt með bátinn með sér á Kópasker nokkru áður en Geirfinnur hafi horfið.³⁴⁷ Kvaðst [GSig] aldrei hafa heyrt Geirfinn tala um að hann ætlaði eða þyrfti að fá lánaðan bát. [GSig] sagði þau hjónin hafi byrjað á því fyrir um fimm árum að leika sér að því að leggja í og búa til vín. Hafi Geirfinnur þá fengið lánuð bruggtæki frá kunningja sínum sem hefði ekki færi á að nota þau því hann byggi í fjölbýlishúsi. Kvað [GSig] annan kunningja þeirra, [GeV] stundum hafa verið með þeim í þessu og hafi þau þá bara framleitt fyrir þau fjögur.³⁴⁸ Bruggtækjunum hafi verið skilað áður en Geirfinnur hafi horfið. Greindi [GSig] frá því að [SnAd] hafi hringt til Geirfinns og spurt hvort hann teldi sig geta náð sjó úr spíra sem væri í eigu mágs síns. Hafi þetta verið stuttu fyrir hvarf Geirfinns. Geirfinnur hafi þá sagst vera búin að skila bruggtækjunum en myndi athuga þetta. Kvaðst [GSig] minna að lögreglan hafi tekið skýrslu af [SnAd] og mági hans um þetta. [GSig] kvaðst ekki vita til þess að hafa fengið nokkrar peningasendingar frá Klúbbum eða nokkrum sem þar ynni, svo sem Sigurbirni Eiríkssyni, enda vissi hún ekki til þess að hún þekkti þann mann nokkuð. Þá kvaðst hún ekki vita til þess að hún þekkti Einar Bollason, en sagðist hafa heyrt talað um hann sem íþróttamann. [GSig] sagðist hvorki þekkja Magnús Leópoldsson og Valdimar Olsen né sjö aðra

³⁴⁴ Dagbók nr. 4, bls. 45.

³⁴⁵ Dagbók nr. 4, bls. 45b.

³⁴⁶ Dagbók nr. 4, bls. 46.

³⁴⁷ Bls. 392.

³⁴⁸ Bls. 393.

nafngreinda menn sem henni hafi verið sýndar ljósmyndir af. Þá kvaðst [GSig] ekki þekkja Kristján Viðar, Albert Klahn, Tryggva Rúnar eða Sævar og kannaðist ekkert við nöfnin. Vissi hún ekki hvort Geirfinnur hafi kannast við nokkuð af þessum nöfnum og kvaðst ekki muna eftir því að hann hafi nokkurn tímann nefnt þau.³⁴⁹

178. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis var færsla dagsett 12. febrúar 1976 þar sem bókað var að enn væri beðið eftir niðurstöðu athugunar á starfsemi á jörðum þeim sem Sigurbjörn hefði með að gera fyrir austan. Þá væri lögregla að kanna sjómannaalmanök um bátaeign ákveðinna manna.³⁵⁰ Bókað var að tala ætti við [PGG] um hvort hann hafi hitt Sigurbjörn í Klúbbnum 19. nóvember 1974 og drukkið með honum kaffi líkt og Sigurbjörn hafi haldið fram. Þá ætti að sýna Erlu fleiri ljósmyndir ef hún skyldi kannast við einhverja þar í sambandi við þá menn sem hafi verið í Keflavík. Hafa ætti upp á [HK] í sambandi við spíritus sem hann hafi selt Magnúsi fyrir um tveimur árum síðan. Bókað var að Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars, hafi lýst því yfir að hann teldi sig geta fært sönnur á verustað skjólstaðings síns fram til klukkan 21:00 eða 21:30 að kvöldi 19. nóvember 1974. Hafi hann vísað til framburðar leikmanna KR. Bókað var að þetta ætti eftir að kanna nánar.³⁵¹ Í lok færslunnar var bókað að Guðsteinn læknir hafi vitjað Magnúsar í samræmi við beiðni. Hafi hann gefið út vottorð um skoðun sína á kvíllanum sem hafi þjáð Magnús undanfarna daga. Muni hann fylgjast með honum næstu daga og taka frá honum viðeigandi sýni.³⁵²
179. Í Alþýðublaðinu birtist frétt á forsíðu blaðsins þennan dag, 12. febrúar 1976, undir fyrirsögninni: „Hringurinn að lokast?“ Í fréttinni kemur fram að Sigurbjörn Eiríksson, eigandi Klúbbsins hafi verið handtekinn og úrskurðaður í 45 daga gæsluvarðhald. Þá var rifjað upp að við rannsókn á hvarfi Geirfinns hafi komist á kreik sögusagnir um að Magnús og Sigurbjörn vissu eitthvað um málið. Þeir hafi síðan sent bréf til dómsmálaráðuneytisins þar sem þeir kvörtuðu undan sögusögnum og grunsemdum um aðild þeirra að Geirfinnsmálinu. Þá hafi lögmaður þeirra skömmu síðar sent bréf til ráðuneytisins þar sem hann hafi leitt að því getum að söguburðurinn hafi verið tilkominn vegna stórfelldra mistaka við rannsókn Geirfinnsmálsins. Svarbréf dómsmálaráðuneytisins hafi síðan efnislega sagt að grunsemdir hafi beinst að þeim að verulegu leyti vegna framkvæmdar á rannsókn málsins. Í frétt Alþýðublaðsins sagði að yfirlýsing frá Hauki Guðmundssyni, rannsóknarlögreglumanni, lægi fyrir þar sem hann hafi fullyrt að hann hafi skilið bréfið svo að ráðuneytið væri að fara þess á leit að draga úr yfirheyrslum og rannsóknum á þessum þætti rannsóknarinnar. Yfirheyrslum yfir Magnúsi Leópoldssyni hafi því verið hætt á þessu stigi rannsóknarinnar. Í lok fréttarinnar voru þeir Einar, Valdimar og Magnús nafngreindir sem þeir menn sem jafnframt sætu í gæsluvarðhaldi vegna hvarfs Geirfinns.³⁵³

³⁴⁹ Bls. 395.

³⁵⁰ Bls. 937.

³⁵¹ Bls. 938.

³⁵² Bls. 941.

³⁵³ Bls. 397.

180. Í dagbók fangelsisins var bókað 13. febrúar 1976 að Kristján Viðar hafi verið tekinn fram til viðtals klukkan 11:30 af Magnúsi Magnússyni. Á sama tíma hafi Sigurbjörn Víðir farið inn á klefa númer 11 og talað við Magnús Leópoldsson. Klukkan 12:00 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður aftur á klefa og Sigurbjörn Víðir hafi komið af klefa Magnúsar. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir, hvorki um yfirheyrsluna né vitjunina. Klukkan 12:50 var bókað um viðtal Ingvars Björnssonar, réttargæslumanns Einars, við skjólstæðing sinn í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis var þess getið að lögmaðurinn hafi rætt um afsal og fleira við skjólstæðing sinn.³⁵⁴ Klukkan 13:05 var bókað í fangelsisdagbók að Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumaður Magnúsar, hafi komið með umboð frá eiginkonu Magnúsar til undirritunar. Bókað var að Hafsteinn hafi fengið undirskrift Magnúsar, en ekki viðtal. Fimm mínútum síðar var bókað að Einar hafi verið settur aftur á klefa sinn. Þá hafi Sævar verið tekinn fram til yfirheyrslu hjá Sigurbirni Víði á sama tíma. Klukkan 14:10 var fært í dagbók fangelsisins að Sævar hafi verið settur á klefa. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna. Bókað var klukkan 14:40 að Valdimar Olsen hafi verið sóttur til viðtals við réttargæslumann sinn, Jón Zoëga, í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 14:45 að Ingi Ingimundarson, réttargæslumaður Sigurbjörns, hafi komið til að ræða við Sigurbjörn og kvaðst hafa leyfi Arnar til þess. Hafi Sigurbjörn Víðir hringt í Örn og fengið staðfestingu frá honum þess efnis. Klukkan 15:00 var bókað að Valdimar hafi verið settur inn á klefa. Þá hafi Sigurbjörn verið færður fram til viðtals við réttargæslumann sinn í áheyrn Sigurbjörns Víðis í hálf tíma.³⁵⁵ Var bókað í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis að lögmaðurinn hafi rætt um fjármál við skjólstæðing sinn.³⁵⁶ Klukkan 16:30 var bókað í fangelsisdagbókina að Sigurbjörn hafi verið færður til viðtals við Jón Ólafsson hæstaréttarlögmann í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Klukkustund síðar hafi Sigurbjörn verið færður aftur á klefa sinn.³⁵⁷ Bókað var í rannsóknardagbókina að Jón Ólafsson hafi verið skipaður réttargæslumaður Sigurbjörns Eiríkssonar að frumkvæði Arnar. Hafi Sigurbjörn óskað eftir tveimur öðrum lögmonnum og því óskað skýringa á því hvers vegna þeir hafi ekki verið skipaðir. Bókað var í rannsóknardagbókina að skýringin þar að baki hafi verið sú að lögmenirnir hafi báðir færst undan skipun.³⁵⁸ Um kvöldið var bókað í fangelsisdagbókina að Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumaður Magnúsar, hafi komið með ávexti og öl til hans klukkan 20:05.
181. Meðal rannsóknargagna er skýrsla dagsett 13. febrúar 1976 um yfirheyrslu yfir [ÞGG] lögreglumanni sem starfaði sem dyravörður í Klúbbinum að kvöldi 19. nóvember 1974. Hafði hann áður gefið skýrslu vegna málsins, nánar tiltekið 2. febrúar. Kvaðst hann ekki vera viss um að hafa séð Magnús á ferli um veitingahúsið umrætt kvöld og gæti því ekki fullyrt um veru hans þar en varðandi Sigurbjörn þá kvaðst hann halda að hann hafi alls ekki verið á staðnum um kvöldið. Kvaðst hann vilja geta þess að

³⁵⁴ Bls. 985.

³⁵⁵ Dagbók nr. 4, bls. 46b.

³⁵⁶ Bls. 985.

³⁵⁷ Dagbók nr. 4, bls. 47.

³⁵⁸ Bls. 985.

Sigurbjörn hafi hringt í sig 26. janúar síðastliðinn og spurt hvort hann myndi eftir að hafa séð Magnús 19. nóvember 1974 í Klúbbnum.³⁵⁹ Hafi hann þá gáð í minnisbók sína og séð að hann hafi verið á aukavakt umrætt kvöld í Klúbbnum og þá hafi rifjast upp fyrir sér að Hjúkrunarnemafélagið hafi verið með dansleik. Hafi hann þá skýrt Sigurbirni frá því að hann myndi ekki eftir að hafa séð Magnús og þá bætt því við að hann myndi ekki eftir því að hafa séð Sigurbjörn sjálfan á staðnum. Hafi Sigurbjörn þá svarað því til að hann hafi ekki verið á staðnum.³⁶⁰

182. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns er færsla dagsett 13. febrúar 1976 þar sem bókað var um símtal við [HK], sem hafi kvaðst hafa ekið mikið fyrir veitingahúsið Glaumbæ og síðan Klúbbinn. Hafi það verið hlutverk hans að fara aðra hvora viku í vínbúðina við Lindargötu og kaupa þar nokkra kassa af áfengi fyrir veitingahúsin. Var honum tjáð að hann þyrfti að mæta til yfirheyrslu hjá lögreglu daginn eftir. Þá var bókað um upplýsingar frá Þorsteini Steingrímssyni rannsóknarlögreglumanni um að nafngreindur maður [SÁsb] viti langtum meira um áfengi, flutning og átöppun fyrir Klúbbinn en hann hafi viljað láta uppi hingað til.³⁶¹ Þá var bókað að komið hafi í ljós að Þorsteinn hafi ekki átt við Óttarstaðagryfjurnar í sambandi við mannabein og karlmannsskó sem kona hans hafi fundið í fyrrasumar. Um hafi verið að ræða rauðarmalargryfjur sem væru nokkurn veginn beint suður af Straumsvíkurverksmiðjunni. Þá hafi Þorsteinn greint frá því að hafa síðastliðið sumar fundið bein í djúpri sprungu, skammt frá Lónakotsgryfjum, en hafi ekki haft færi á að skoða það betur. Hafi hann talið sig geta vísað á báða staðina aftur.³⁶² Þá var bókað í rannsóknardagbókina að Magnús Magnússon og Sigurbjörn Víðir hafi farið heim til Erlu Bolladóttur og sýnt henni ljósmyndir af nokkrum mönnum til viðbótar sem hugsanlega hafi verið í sambandi við þetta mál. Þá hafi þeir jafnframt farið í Síðumúlafangelsið og sýnt Sævari og Kristjáni Viðari myndirnar. Öllum hafi þeim verið sýndar myndirnar í sitthvoru lagi. Bókað var að enginn hafi treyst sér til að þekkja neinn á þessum ljósmyndum með vissu, en Sævar hafi talið sig hafa séð áður svokallaða Prestbakkabræður.³⁶³
183. Laugardaginn 14. febrúar 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið og skoðað fanga á klefum númer sjö til 11 milli klukkan 09:45 og 10:15.³⁶⁴ Klukkan 13:05 var bókað að Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumaður Magnúsar, hafi komið til viðtals við Eggert. Þá var bókað í dagbókina klukkan 13:30 að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Sigurbjörn Eiríksson til yfirheyrslu. Klukkan 14:05 var fært til bókar að Hafsteinn hafi farið og lét færsluritari þess getið að hann hafi látið Hafstein fá bækurnar og bréfið frá konu Magnúsar sem hafi ekki mátt fara inn. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis var bókað að Hafsteinn hafi fengið að lesa skýrslur varðandi Magnús Leópoldsson og þá aðallega um fjarvistarsannanir

³⁵⁹ Bls. 398.

³⁶⁰ Bls. 399.

³⁶¹ Bls. 942.

³⁶² Bls. 943.

³⁶³ Bls. 984.

³⁶⁴ Dagbók nr. 4, bls. 47.

hans.³⁶⁵ Bókað var í fangelsisdagbókina að um sama leyti hafi Eggert farið inn á klefa til Sævars og verið þar æði langa stund. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Klukkan 15:50 var bókað að yfirheyrslu yfir Sigurbirni Eiríkssyni hafi lokið. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir önnur en færsla í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis.³⁶⁶ Þar var bókað að rætt hafi verið við Sigurbjörn og hafi hann gefið upplýsingar um jarðir sínar og afnot af húsakynnum þar.³⁶⁷ Bókað var að Sigurbjörn hafi veitt rannsóknarlögreglunni í Reykjavík skriflegt leyfi til þess að leita í öllum húsakynnum sem hann hefði yfir að ráða á fyrrgreindum jörðum. Meðal rannsóknargagna er umrædd heimild, undirrituð af Sigurbirni.³⁶⁸ Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis var bókað að ekkert sérstakt hafi komið fram við leit á jarðareignum Sigurbjörns Eiríkssonar nema að augljóst væri að geysimiklar og fjárfrekar framkvæmdir hafi átt sér stað á hans vegum þar austurfrá. Meðal rannsóknargagna er skýrsla dagsett sama dag um leitina.³⁶⁹

184. Þennan sama dag, 14. febrúar 1976, var [GrB] tekin til yfirheyrslu af lögreglu. Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna þar sem fram kemur að hún og Sigurbjörn Eiríksson hafi verið í sambúð í um 18 ár. Fullyrti [GrB] að hafa á öllum sambúðartíma þeirra aldrei hafa orðið vör við annað áfengi en frá áfengisverslun ríkisins í Glaumbæ og Klúbbnum. Kvaðst hún ekkert vita um Geirfinnsmálið og aldrei hafa orðið vör við nokkuð sem gæti bent til þess að Magnús og Sigurbjörn gætu hafa verið viðriðir hvarf Geirfinns. Greindi [GrB] frá því í yfirheyrslunni að hún hafi tekið upp samband við [GuA] eftir að hafa slitið samvistum við Sigurbjörn. Kvaðst hún aldrei hafa heyrt [GuA] nefna það að hann hafi verið viðriðinn Geirfinnsmálið. Hafi hann greint henni frá því að hann hafi verið að þvæla eitthvað um málið við börnin sín og ekki skilja hvers vegna en hann hafi verið búinn að taka einhverjar pillur og drekka ofan í þær.³⁷⁰
185. Sunnudaginn 15. febrúar 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 16:00 þennan dag var bókað að Örn og Eggert hafi farið með Sævar í ökuferð. Hafi þeir komið til baka klukkan 16:45 og var bókað í dagbókina að Sævar hafi reynt að strjúka við fangelsisdyrnar en Örn hlaupið hann uppi. Væri Sævar því í hand- og fótjárnnum, fengi ekki að reykja og sem minnsta þjónustu að öðru leyti. Rannsóknargögn um ökuferðina liggja ekki fyrir önnur en færsla í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis. Þar var bókað að Sævar hafi bent lögreglu á stað sunnan Hafnarfjarðar, nánar tiltekið gamlan, hruninn kartöflukofa í Hvaleyrarholti. Hafi Sævar talið að lík Guðmundar Einarssonar hafi verið skilið eftir þar. Í rannsóknardagbókina var bókað að af aðstæðum að dæma yrði það að teljast fremur ósennilegt.³⁷¹ Þá var þess jafnframt getið að þennan dag hafi verið rætt við Einar

³⁶⁵ Bls. 986.

³⁶⁶ Dagbók nr. 4, bls. 47b.

³⁶⁷ Bls. 943.

³⁶⁸ Bls. 407.

³⁶⁹ Bls. 409–410.

³⁷⁰ Bls. 401–406.

³⁷¹ Bls. 944.

Bollason. Bókað var að Einar hafi ekki haft neitt nýtt fram að færa, en hafi kvartað yfir heilsufari sínu.³⁷²

186. Mánudaginn 16. febrúar 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að rætt hafi verið við Örn klukkan 13:40 um beiðni Einars um viðtal við réttargæslumann sinn. Hafi Örn ekki tekið afstöðu heldur látið Eggert um að kanna um hvað Einar vilji ræða við hann.³⁷³ Bókað var klukkan 17:00 að Eggert og Þorsteinn Steingrímsson, rannsóknarlögreglumaður úr fíkniefnadeild, hafi farið með Albert í ökuferð. Klukkan 17:10 var fært til bókar að [SI] eiginkona Einars hafi komið með sigarettur handa honum. Færsluritari lét þess getið að við það tækifæri hafi hann látið hana hafa bréfið sem hún hafi skrifað Einari og hann hafi ekki fengið. Klukkan 17:10 hafi Sigurbjörn Víðir farið inn á klefa til nafna síns. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Þá var bókað klukkan 19:10 að Eggert og Þorsteinn hafi komið til baka úr ökuferðinni með Albert.³⁷⁴ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um ökuferðina, önnur en færsla í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis. Þar var bókað að þeir hafi farið suður fyrir Hafnarfjörð og skoðað gryfjur gegnt Álverinu og Lónakoti sem og svæði við Kúagerði. Einnig hafi verið skoðað svæði austur að Krísvíkurvegi, sunnan Reykjanesbrautar nálægt öskuhaugum Hafnarfjarðar. Hafi Albert ekki treyst sér til að segja til um neinn af þessum stöðum. Hafi honum fundist sem hann kannaðist við sig við gryfjurnar gegnt Álverinu og eins í Kúagerði. Hafi honum fundist líklegt að hann hafi farið þangað í seinni ferðinni sem hafi verið farin þar sem hann telji sig hafa farið með lík.
187. Pennan dag var [GunGun] gjaldkeri körfuknattleiksdeildar KR yfirheyrður af lögreglu. Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna þar sem fram kemur að til hafi staðið að fara í keppnisferðalag til Austurríkis föstudaginn 22. nóvember 1974. Af því tilefni hafi liðsmenn deildarinnar hist þriðjudagskvöldið 19. nóvember 1974 í KR heimilinu til að skipuleggja fjáröflun. Kvaðst hann þó ekki hafa verið viðstaddur og sagði [JOVÓ] formann körfuknattleiksdeildarinnar geta betur greint frá.³⁷⁵
188. Á forsíðu Mánudagsblaðsins 16. febrúar 1976 var birt frétt undir fyrirsögninni: „Geirfínnur, Guðmundur og spírinn: Stór glæpahringur að störfum á Íslandi.“ Í fréttinni var fullyrt að bílstjórinn sem flutt hafi lík Guðmundar væri laus allra mála á þessu stigi rannsóknar eftir játningu sína, en hafi beðið um að vera ekki leystur úr haldi þar sem hann teldi sig ekki öruggan um líf sitt utan fangelsisins. Þá var fjallað um að höfuðþauar málsins væru þjóðþekktir einstaklingar, svo sem einn fremsti körfuknattleiksmaður Íslendinga og íþróttakennari sem væri fyrirmynd ungra pilta.³⁷⁶
189. Þriðjudaginn 17. febrúar 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Einar hafi verið tekinn til yfirheyrslu klukkan 09:30 af Magnúsi Magnússyni. Var yfirheyrslunni lokið klukkan 10:25, en rannsóknargögn liggja ekki fyrir. Á sama tíma var bókað að Örn hafi hringt og sagst hafa gefið Jóni Bjarman, fangelsispresti, leyfi til að ræða

³⁷² Bls. 987.

³⁷³ Dagbók nr. 4, bls. 48b.

³⁷⁴ Dagbók nr. 4, bls. 48b.

³⁷⁵ Bls. 411.

³⁷⁶ Bls. 413.

einslega við Magnús Leópoldsson í tíu mínútur 19. febrúar næstkomandi klukkan 13:00. Hafi Örn svo rætt stuttlega við Magnús Magnússon. Klukkan 10:40 var bókað í dagbókina að Magnús hafi farið inn á klefa til Einars. Hafi hann lokið viðtali við Einar klukkan 11:45. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 11:55 var bókuð koma Jóns Zoëga, réttargæslumanns Valdimars, með goskassa og súkkulaði handa skjólstæðingi sínum. Á sama tíma var fært til bókar að Einar hafi ekki borðað og borið við lystarleysi. Bókað var í dagbókina að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Einar til yfirheyrslu klukkan 13:00.³⁷⁷ Þá var bókað að Eggert hafi tekið við af Sigurbirni Víði klukkan 14:15 og yfirheyrslunni lokið klukkan 15:30. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 15:45 þennan dag var svo bókað að Sigurbjörn Víðir hafi hringt í Eggert og tilkynnt honum um að Sævar hafi lýst því yfir að hann vildi gefa skýrslu um eitthvað nýtt í málinu. Var þess getið að Eggert ætlaði að líta við. Klukkan 18:25 var bókað að Eggert hafi komið og ekki viljað tala við Sævar.³⁷⁸

190. Meðal rannsóknargagna er skýrsla dagsett sama dag, 17. febrúar 1976, um yfirheyrslu [GuA] hjá lögreglu. Tilefni yfirheyrslunnar var hvarf Geirfinns. Kvaðst [GuA] ekki hafa neinu við að bæta við framburð sinn frá 23. október 1975. Tilurð þessa sögutílbúnings hafi verið reiði hans út í [GrB]. Með þessu hafi hann á einhvern hátt ætlað að ná sér niður á henni. Kvaðst [GuA] alfarið hafa byggt frásögn sína upp á þeim sögusögnum sem á þeim tíma hafi áður gengið manna á milli um hvarf Geirfinns. Kvaðst hann ekkert þekkja til Sigurbjörns Eiríkssonar að öðru leyti en því að þeir hafi legið saman á farsóttarsjúkrahúsinu fyrir mörgum árum og því heilsist þeir. Aðspurður kvaðst [GuA] aldrei hafa fengið peningagreiðslur frá Sigurbirni eða Magnúsi eða nokkrum í Klúbbum. Bókað var eftir [GuA] að það sem haft hafi verið eftir honum um staðsetningar við höfnina í Keflavík hafi verið algjörlega út í bláinn.³⁷⁹ Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis þennan dag var bókað að ekkert nýtt hafi komið fram í yfirheyrslu yfir [GuA].³⁸⁰
191. Þá var fært til bókar í rannsóknardagbókina þennan dag að rætt hafi verið við [EÓ]. Hafi hann greint frá því að hafa hitt Erlu og Sævar í janúarbyrjun 1975 í afmælisveislu íslenskrar stúlku Kaupmannahöfn. Kvaðst hann hafa haft orð á því við Erlu að um þau Sævar væri talað í sambandi við póstsvikamálið. Hafi Erlu orðið við þær fréttir. Þá kvaðst [EÓ] muna að rætt hafi verið um Geirfinnsmálið og þar sem hann hafi verið nýkominn frá Íslandi hafi hann verið spurður nýjustu fréttar. Hafi hann þá aðeins sagt þær kjaftasögur sem hann hefði heyrt um málið og svo það sem hafði komið fram í fjölmiðlum á þeim tíma.³⁸¹ Í rannsóknardagbókina var bókað að tilkynning hafi borist um beinafund í gjótu skammt sunnan við Hafnarfjörð. Hafi Gunnar Guðmundsson yfirfangavörður fundið þessi bein. Í ljós hafi komið að um skepnubein hafi verið að ræða.³⁸² Þá var þess getið að Örn hafi fengið þær upplýsingar að Sigurbjörn Eiríksson ætti eða hefði átt bát saman með [JP]. Hugsanlegt væri að fá upplýsingar um þann

³⁷⁷ Dagbók nr. 4, bls. 49b.

³⁷⁸ Dagbók nr. 4, bls. 50.

³⁷⁹ Bls. 414.

³⁸⁰ Bls. 946.

³⁸¹ Bls. 946.

³⁸² Bls. 988.

mann sem hafi unnið við að mála bátinn fyrir þá. Loks var bókað um ábendingu til lögreglu um bátseiganda sem leitað hafi verið til með áfengisflutning.³⁸³

192. Bókað var í dagbók fangelsisins við Síðumúla 18. febrúar 1976 að Eggert hafi farið inn á klefa til Sævars klukkan 11:00. Tuttugu mínútum síðar var bókað að viðtalinu hafi lokið. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um vitjunina. Klukkan 13:55 var bókað í dagbókina að hringt hafi verið í Örn vegna fyrirspurna þriggja manna um viðtöl við réttargæslumenn sína. Klukkan 14:00 þennan dag var bókað að [JB] tengdamóðir Einars hafi hringt og beðið fyrir kveðju til hans. Klukkan 14:10 var bókað í fangelsisdagbókina að Eggert hafi hringt og beðið um að Magnús Leópoldsson yrði hafður til fyrir flutning í sakadóm vegna sakbendingar. Var þess getið í bókuninni að Magnús hafi góðfúslega orðið við þeim tilmælum að raka sig. Klukkan 15:45 var bókað að Eggert og Sigurbjörn Víðir hafi komið til baka með Magnús.³⁸⁴ Meðal rannsóknargagna er skýrsla um sakbendinguna. Þar segir að fengnir hafi verið sex óviðkomandi menn og hafi Magnús verið settur á milli þeirra. [GKJ], afgreiðslustúlka úr Hafnarbúðinni og [ÁEG] sem hafi verið þar stödd 19. nóvember 1974 hafi verið fengnar til að koma. Hafi verið farið með þær inn í herbergi og hurðinni á milli lokað en í henni hafi verið spegill sem sést hafi í gegnum innanfrá, en ekki að utan. Hafi mennirnir síðan gengið inn og raðað sér upp með andlit að speglinum. Hafi þeir síðan verið látnir ganga í röð að speglinum og staldra þar við nokkra stund. Bókað var í skýrsluna að [GKJ] hafi verið fyrst látin skoða mennina, en [ÁEG] höfð inni í myrkraherbergi á meðan og síðan hafi þær skipst á. Gætt hafi verið að því að þær gætu ekki haft áhrif hvor á aðra. Viðstaddir hafi verið skýrsluritariinn, Njörður Snæholm og Haraldur Árnason lögreglumenn og svo réttargæslumaður Magnúsar, Hafsteinn Baldvinsson. Bókað var að [GKJ] hafi sagt manninn í grænu úlpunni hafa verið líkastan þeim sem hafi komið inn í Hafnarbúðina og var það Magnús Leópoldsson. Aftur á móti hafi [ÁEG] sagt manninn í rauða jakkanum hafa verið líkastan umræddum manni. Var sá nemandi í lögregluskólanum. Í lok skýrslunnar var bókað um að tekin hafi verið skýrsla af stúlkunum án þess þó að þær hafi talast við í millitíðinni eða vissu hvað hvor um sig hefði sagt. Skýrsluritari tók fram að hann hafi aldrei sagt þeim hver mannanna væri Magnús Leópoldsson.³⁸⁵ Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrslurnar. Lýsti [GKJ] því svo að henni hafi fundist maðurinn sem hafi verið í grænu úlpunni voðalega líkur manni þeim sem hafi komið í Hafnarbúðina og fengið að hringja umrætt kvöld. Kvaðst [GKJ] þó alls ekki geta fullyrt að um sama mann væri að ræða þar sem svo langt væri um liðið. Kvað hún manninn þó sláandi líkan þeim sem hafi komið í Hafnarbúðina. Hæðin á þeim væri sams konar og hárgreiðslan svipuð.³⁸⁶ [GKJ] greindi frá því að hafa farið síðastliðið sumar í verslun við Skólavörðustíg ásamt kunningjakonu sinni. Þar inni hafi verið maður og kona. Kvað [GKJ] kunningjakonu sína hafa látið sig vita af því að maðurinn inni í versluninni hafi horft mikið á hana. Kvaðst hún þá hafa litið á manninn og kannast við hann en þá hafi hann flýtt sér út ásamt konunni. Hafi maðurinn litið á númeraplötuna á

³⁸³ Bls. 947.

³⁸⁴ Dagbók nr. 4, bls. 50b.

³⁸⁵ Bls. 417.

³⁸⁶ Bls. 418.

bíl hennar þegar hann hafi farið fram hjá. Kvaðst [GKJ] ekki hafa hugsað meira um þetta fyrr en um kvöldið, þá hafi henni endilega fundist eins og maðurinn hafi verið sá sami og hafi komið í Hafnarbúðina í umrætt skipti. Lýsti hún því yfir að sér fyndist sem það hafi verið sami maður og hún hafi séð í grænu úlpunni.³⁸⁷ Þá var bókað í skýrsluna að [ÁEG] hafi skýrt svo frá að henni hafi fundist maðurinn í rauða jakkanum líkastur þeim sem hafi komið í Hafnarbúðina og fengið að hringja. Kvaðst hún þó ekki geta fullyrt um að hann væri sá maður. Hafi [ÁEG] sagt [GKJ] hafa verið í betri aðstöðu til að sjá manninn í Hafnarbúðinni því hann hafi farið upp að henni og hún talað við hann.³⁸⁸

193. Í dagbók fangelsisins var bókað að um klukkan 15:45 þennan dag, 18. febrúar 1976, hafi Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumaður Magnúsar, fengið viðtal við skjólstæðing sinn undir eftirliti í hálf tíma.³⁸⁹ Bókað var í fangelsisdagbókina að klukkan 16:45 hafi Eggert komið vegna væntanlegs viðtals Sigurbjörns Eiríkssonar við réttargæslumann sinn. Var þess getið í bókun að Örn hefði heimilað þessi tvö viðtöl. Klukkan 17:15 var bókað um viðtal Sigurbjörns við Inga Ingimundarson, réttargæslumann, í áheyrn Sigurbjörns Víðis og Magnúsar Magnússonar. Á sama tíma hafi Eggert farið inn á klefa Sævars. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Klukkan 17:40, var bókað í dagbókina að viðtalinu hafi lokið. Um sama leyti var fært til bókar að Örn hafi komið og lesið yfir nokkur bréf sem hafi borist til fanga. Klukkan 17:50 hafi verið hringt í Hilmar Ingimundarson, réttargæslumann Tryggva Rúnars, að beiðni Tryggva og ákveðinn viðtalstími í samráði við Örn. Hafi Guðsteinn læknir hringt klukkan 18:10 og sagt það henta sér betur að koma daginn eftir, en vegna verkfalls yrði hann að spara bensín. Klukkan 18:35 var fært til bókar að Einar hafi ekki borðað allan daginn, aðeins drukkið te. Um kvöldið var bókað að Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumaður Magnúsar, hafi komið með Tropicana ávaxtasafa og nærföt til skjólstæðings síns.³⁹⁰
194. Skýrslur um yfirheyrslur lögreglu yfir liðsmönnum körfuknattleiksdeildar KR liggja fyrir meðal rannsóknargagna. Þennan dag, 18. febrúar 1976, voru [KHP] og [JOVÓ] yfirheyrðir. Fram kom að Einar hafi verið þjálfari liðsins og æfingar liðsins hafi verið á mánudögum, miðvikudögum og fimmtudögum. Bar vitnunum saman um að Einar hafi unnið mikið að undirbúningi fyrir Evrópukeppni til Austurríkis, en haldið hafi verið utan föstudaginn 22. nóvember 1974. Greindu þeir báðir frá því að liðsmennirnir hefðu hist í KR heimilinu vegna fjáröflunar. Kvaðst [KHP] ekki hafa verið á staðnum en hafi það eftir öðrum liðsmönnum að þeir hafi hist og Einar með þeim. Hafi þeir farið utan snemma á föstudagsmorgun og því væri hann nokkuð viss um að fimmtudagsæfingin hafi verið felld niður. Vitnið [JOVÓ] kvaðst muna eftir því að þeir strákarnir hafi hist í KR heimilinu útaf fjáröfluninni. Kvað [JOVÓ] ekki annað kvöld koma til greina umrædda viku en þriðjudagskvöldið 19. nóvember 1974 þar sem æfingar hafi verið mánudags-, miðvikudags- og fimmtudagskvöld. Kvaðst hann þó

³⁸⁷ Bls. 419.

³⁸⁸ Bls. 419.

³⁸⁹ Dagbók nr. 4, bls. 50b.

³⁹⁰ Dagbók nr. 4, bls. 51.

ekki þora að fullyrða um dagsetninguna. [JOVÓ] greindi frá því að Einar hafi ekið sér heim umrætt kvöld. Báðir voru þeir spurðir út í smyglað áfengi í fórum Einars. Greindu þeir báðir frá því að hafa keypt af honum vodka eða að hafa ætlað að gera það.³⁹¹

195. Bókað var í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis að við skýrslutökur yfir [JOVÓ] og [KHP] hafi komið fram að þeir teldu að fánasala til fjáröflunar fyrir körfuknattleiksdeildina hafi farið fram að kvöldi 19. nóvember 1974.³⁹² Þá var þess getið í rannsóknardagbókinni að [EBSc] hafi keypt fána þetta umrædda kvöld og greitt fyrir hann með tékka. Bókað var að [EBSc] hafi haft uppi á tékkanum og hafi dagsetningin á honum verið 18. nóvember 1974 og greiðslustimpill í banka 19. nóvember 1974. Var því bókað að útilokað væri að sá tékki hafi verið notaður til greiðslu á fána að kvöldi 19. nóvember 1974, og því líklegra að það hafi verið daginn áður.³⁹³ Þá var bókað í rannsóknardagbókina að Njörður Snæhólm væri að kanna til hlítar hvernig ferðum Mb Drafnar BA 10 hafi verið háttað, en skipið hafi farist 11. desember 1974 við Garðskaga.³⁹⁴
196. Fimmtudaginn 19. febrúar 1976 var bókað í dagbók fangelsisins að klukkan 13:00 hafi Jón Bjarman komið til viðtals við Magnús Leóoldsson. Hafi þeir talast einslega við í tíu mínútur eins og leyfið frá Erni hafi hljóðað upp á. Hálf tíma síðar var bókað að Guðsteinn læknir hafi komið og skoðað Einar. Hafi hann breytt um lyf hjá honum, Sævari og Tryggva. Hafi hann tekið með sér sýni frá Magnúsi. Í beinu framhaldi af læknisskoðun var Einar tekinn til yfirheyrslu klukkan 13:50.³⁹⁵ Þá var bókað í dagbók fangelsisins að Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars, hafi komið klukkan 14:40 og verið viðstaddur yfirheyrslu hans. Klukkan 15:15 var bókað að yfirheyrslu yfir Einar væri lokið. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir önnur en færsla í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis. Þar var bókað að Einari hafi verið greint í aðalatriðum frá því sem fram væri komið í athugunum á hugsanlegri fjarvistasönnun hans. Við athugun á tékka sem [EBSc] hafi greitt með við fjáröflunina hafi verið leitt í ljós að fánasalan gæti ekki hafa farið fram 19. nóvember 1974. Þá hafi Einari verið bent á að ekki væri hægt að færa neinar ótvíræðar sönnur á hvar hann hefði verið á þessum tíma, í það minnsta ekki að svo stöddu. Þá var bókað í rannsóknardagbókina að Einar hafi rætt við réttargæslumann sinn um fjármál sín sem stæðu ekki sem best. Þá hafi réttargæslumaðurinn borið honum kveðju frá eiginkonu hans. Annað hafi ekki farið þeirra á milli.³⁹⁶
197. Í fangelsisdagbókina var bókað klukkan 15:40 að [JB], tengdamóðir Einars, hafi hringt og beðið fyrir kveðju til hans. Klukkan 16:45 hafi Magnús verið færður til yfirheyrslu.³⁹⁷ Þá var bókað klukkan 19:15 að gert hafi verið hlé á yfirheyrslunni yfir Magnúsi og henni framhaldið klukkan 19:35. Um klukkan 20:00 var bókað að Einar

³⁹¹ Bls. 415–416.

³⁹² Bls. 948.

³⁹³ Bls. 948.

³⁹⁴ Bls. 991.

³⁹⁵ Dagbók nr. 4, bls. 52.

³⁹⁶ Bls. 951.

³⁹⁷ Dagbók nr. 4, bls. 52.

hafi ekkert matast í dag, eingöngu drukkið djús, te og borðað kökur. Þá var bókað í fangelsisdagbókina að Magnús hafi verið færður á klefa klukkan 21:45 að lokinni yfirheyrslu. Hafði hún þá staðið yfir í tæpar fimm klukkustundir, en rannsóknargögn um hana liggja ekki fyrir önnur en færsla í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis. Bókað var að lítið sérstakt hafi komið fram í löngu samtali þeirra við Magnús. Hann hafi aðallega rætt um sín fjármál og fjármál Klúbbsins. Hafi Magnús upplýst um að Valdimar væri mjög sínkur á fé og almennt talinn leiðinlegur. Hann kvað samband sitt við Valdimar ekki vera náð þó þeir væru kunningjar.³⁹⁸ Klukkan 22:30 var bókað að Sævar hafi neitað að taka lyfin sín. Hafi hann sagst vera með hita og vilja fá lækni.³⁹⁹

198. Pennan sama dag, 19. febrúar 1976, var kunningi Geirfinns, [EHH] yfirheyrður. Skýrsla um yfirheyrsluna er meðal rannsóknargagna. Þar kom fram að [EHH] teldi sig þekkja Geirfinn mjög lítið en þeir hafi verið fyrir tilviljun með fjölskyldur sínar á ferðalagi á Sauðárkróki á sama tíma og farið í veiðiferð saman með börnin. Kvaðst [EHH] ekki hafa rætt mikið við Geirfinn og fundist hann vera mjög rólegur og dulur og talað ákaflega lítið nema það sem hann hafi beinlínis verið spurður um.⁴⁰⁰
199. Þá var yfirheyrður [GuðJ], stjórnarformaður Lækjarmóts h/f. og liggur skýrsla um yfirheyrsluna meðal rannsóknargagna. Hafi [GuðJ] upplýst að ásamt honum væru í stjórn hlutafélagsins, Magnús Leópoldsson, [HaL], [BV] eiginkona Magnúsar og [MAM]. Væri tilgangur félagsins að sjá um veitingarekstur hússins að Borgartúni 32. Aðspurður kvaðst [GuðJ] hafa heyrt um hlutafélagið Bæ, en gæti ekkert tjáð sig um það félag þar sem hann vissi ekki nánari deili á því. Fram kom að [GuðJ] hafi verið spurður út í útgefna tékka með stimpli merktum Borgartúni 32 og hafi hann þá sagst ekkert vita um það mál en teldi það félag á vegum Sigurbjörns Eiríkssonar.⁴⁰¹ Kvaðst [GuðJ] ekki vita annað en að allt það vín sem keypt hafi verið inn til veitingarekstrarins hafi komið eftir löglegum leiðum.⁴⁰²
200. Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrslu yfir [SSH], dagsett sama dag. Tilefni yfirheyrslunnar var framburður Sævars um að hann hafi boðið [SSH] smyglað áfengi eða spíra til kaups. Kvaðst [SSH] hafa þekkt Sævar þar sem hann hafi umgengist syni hans og komið nokkuð oft á heimili þeirra. Kvaðst hann ekki muna til þess að Sævar hafi boðið sér smygl til kaups, en sagði víst að hann hafi ekki keypt neitt áfengi af Sævari.⁴⁰³
201. Þá liggur meðal rannsóknargagna skýrsla dagsett sama dag, 19. febrúar 1974, um yfirheyrslu yfir [InJS]. Var tilefni yfirheyrslunnar að við athugun á tékkahefti Geirfinns hafi fundist tékki útgefinn til handhafa að fjárhæð 2.200 krónur og nafn [InJS] ritað sem nafn framseljanda tékkans. Var [InJS] með réttarstöðu sakbornings við yfirheyrsluna. Kvaðst hann ekki geta gert sér aðra grein fyrir tilkomu tékkans en

³⁹⁸ Bls. 953.

³⁹⁹ Dagbók nr. 4, bls. 52b.

⁴⁰⁰ Bls. 420.

⁴⁰¹ Bls. 421.

⁴⁰² Bls. 422.

⁴⁰³ Bls. 423.

að hann hafi selt einhverjum spíraflösku sem hafi verið að útvega hana fyrir Geirfinn og Geirfinnur greitt með tékkanum. Hafi hann selt flöskuna á 2.200 krónur. Taldi hann líklegast að viðskiptin hafi farið fram í gegnum [SnAd] eða [SSE], bróður Geirfinns. Kvaðst hann hafa gefið skýrslu um þetta sama efni í janúar 1975, en hann hafi verið handtekinn þá vegna smyglmálsins.⁴⁰⁴ Í kjölfar yfirheyrslunnar var [SSE] bróðir Geirfinns kallaður til yfirheyrslu með réttarstöðu vitnis. Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna. Kvaðst [SSE] kannast við [InJS] en kona sín og systir hans væru miklar vinkonur. Kvaðst hann muna eftir því að Geirfinnur hafi komið í heimsókn til sín skömmu áður en hann hvarf og hafi það þá borist í tal að Geirfinni vantaði áfengi. Kvaðst [SSE] hafa farið með Geirfinni að heimili [InJS] til að kaupa flösku. Hafi Geirfinnur beðið í bílnum á meðan [SSE] hafi greitt fyrir flöskuna með tékka frá Geirfinni. Kvaðst hann þess fullviss að það væri sá tékki sem lögreglan hafði haft til athugunar.⁴⁰⁵

202. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis þennan dag var bókað samtal við [KÓ] sem ábending hafði borist lögreglu um að hafi fengið fyrirspurn um að sækja smygl út á sjó. Kvaðst hann algjörlega neita því að hafa orðið við þessari beiðni.⁴⁰⁶
203. Föstudaginn 20. febrúar 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Jón Ólafsson, réttargæslumaður Sigurbjörns, hafi hringt og sagst verða að ná tali af skjólstaðingi sínum. Bókað var að beiðninni hafi verið vísað til Arnar. Klukkan 11:35 var bókað að Hilmar Ingimundarson hafi komið og hafi Tryggvi Rúnar verið færður til viðtals við hann í áheyrn Sigurbjörns Víðis til klukkan 12:05. Klukkan 13:00 var fært til bókar að Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumaður Magnúsar, hafi komið og hafi Magnús þá verið sóttur til viðtals við hann í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Bókað var í dagbókina klukkan 15:30 að Sigurbjörn hafi verið færður til viðtals við Jón Ólafsson lögmann í áheyrn Sigurbjörns Víðis til klukkan 15:50.⁴⁰⁷ Bókað var í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis að í viðtalinu hafi komið fram að Sigurbjörn væri með víxla í Alpýðubankanum, samtals að fjárhæð 10.000.000 króna sem væru ýmist gjaldfallnir eða um það bil að falla í gjalddaga.⁴⁰⁸ Klukkan 16:47 var bókað í dagbók fangelsisins að Sigurbjörn hafi verið færður til skýrslutöku. Hafi skýrslutökunni lokið klukkan 17:30 en rannsóknargögn liggja ekki fyrir um skýrslutökuna. Klukkan 18:55 var bókað í fangelsisdagbókina að Magnús hafi verið færður til viðtals við Hafstein Baldvinsson, réttargæslumann. Hafi viðtalinu lokið klukkan 19:35. Á sama tíma var þess getið að Einar hafi ekki borðað matinn sinn í dag, en drukkið djús, te og borðað eitthvað af kökum.⁴⁰⁹
204. Meðal rannsóknargagna er yfirlit um rannsóknarstörf á vegum sakadóms Reykjavíkur á tímabilinu 28. janúar til 20. febrúar 1976. Í yfirlitinu voru tilgreind sex verkefni og niðurstöður athugana bókaðar undir hverjum lið. Fyrsta verkefnið hafi verið að kanna flutning Erlu Bolladóttur frá Keflavík til Hafnarfjarðar að morgni 20. nóvember 1974.

⁴⁰⁴ Bls. 425.

⁴⁰⁵ Bls. 426.

⁴⁰⁶ Bls. 950.

⁴⁰⁷ Dagbók nr. 4, bls. 53.

⁴⁰⁸ Bls. 955.

⁴⁰⁹ Dagbók nr. 4, bls. 53b.

Annars vegar hafi Erla sagt svo frá að hún hafi fengið far í eldri gerð af Moskvitch bifreið að Grindavíkurfleggjara. Bókað var að rætt hafi verið við nokkra menn en þrátt fyrir fyrirspurnir og eftirgrennslan vegna þessa hafi ekkert komið í ljós um hvaða maður kynni að hafa verið þarna á ferð. Þá hafi Erla greint frá því að hafa fengið far með stórum grjóftflutningatrukki frá Grindavíkurfleggjara og að Hvaleyrarholti í Hafnarfirði. Gerðar hafi verið fjölmargar athuganir vegna þessa og rætt við marga menn en enginn þeirra hafi kannast við að hafa verið á ferðinni á umræddum stað og tekið farþega upp í bifreið sína.⁴¹⁰ Var bókað að árangurinn af framangreindum athugunum hafi verið enginn. Annað verkefnið á yfirlitinu var athugun á smábátum af stærðinni sex til 12 tonn á Suðurnesjasvæðinu. Um væri að ræða dekkadán bát, mjög ljósleitan, líklega með lúkarstappann fyrir miðju. Stjórnborðsmegin hafi verið einhvers konar hitunartæki með gulum kósangaskút í lúkar. Talið væri að tvær kojur hafi verið í lúkar og borð bakborðsmegin aftan til. Á dekki bátsins væri talið að hafi verið einhvers konar stytur fyrir stúborð. Þá væri talið hugsanlegt að nafn bátsins hafi verið Máni og hafi það staðið á stýrishúsinu sem hafi rúmað tvo menn. Bókað var að gerð hafi verið skrá um báta á svæðinu, sem þó væri ekki tæmandi þar sem einhverjir bátar kynnu að hafa verið fluttir burtu eða að um hafi verið að ræða aðkomubát. Þriðja verkefnið í yfirliti um rannsóknarstörf hafi verið að afla upplýsinga um tékkaviðskipti Geirfinns Einarssonar við Verzlunarbanka Íslands. Bókað var að það hafi verið gert og væru tékkarnir til athugunar.⁴¹¹ Fjórdða verkefnið hafi verið að kanna frásögn Erlu Bolladóttur um að hún hafi dvalist að næturlagi í rauðu húsi í Keflavík aðfaranótt 20. nóvember 1974 á meðan félagar hennar hafi farið til sjós. Bókað var að 3. febrúar 1976 hafi húsið að Duusgötu 5, Rauða myllan, verið athugað. Húsið hafi staðið autt og neglt fyrir alla glugga. Hægt væri að ganga á tvo vegu inn í húsið, að vestanverðu væri inngangur upp á efri hæð en gengið væri inn á neðri hæð að austanverðu. Á neðri hæðinni hafi verið spýtnarusl, veiðarfæri og fleira. Bókað var að varla væri um annað húsnæði að ræða á svæðinu. Sama dag hafi Eggert og félagar komið ásamt Erlu og gert athugun á húsinu. Í yfirlitinu var tekið fram að líklega væri um rétt hús að ræða. Fimmta verkefnið sem tilgreint var í yfirlitinu var athugun á því hver [SSM] væri. Við eftirgrennslan hafi komið í ljós að maðurinn væri þjónn á Hótel Borg. Sjötta verkefnið hafi verið að kanna upplýsingar um torkennileg merki um uppgröft við verslunina Esju á Kjalarnesi. Föstudaginn 30. janúar 1976 hafi verið gerð athugun á þessu ásamt eiganda verslunarinnar en snjór hafi verið yfir öllu. Bókað var að heimild hafi verið fengin hjá eiganda verslunarinnar að grafa eftir þörfum síðar.⁴¹²

205. Meðal rannsóknargagna er skýrsla dagsett sama dag, 20. febrúar 1976, um ferðir bátsins Hafrúnar BA-10.⁴¹³
206. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis þennan sama dag var bókað um upplýsingar frá Gísla Pálssyni um lántöku Einars Bollasonar hjá föðurbróður sínum sem væri við það að falla í gjalddaga. Kviknað hafi í húsnæði Klúbbsins á dögnum

⁴¹⁰ Bls. 427–429.

⁴¹¹ Bls. 429.

⁴¹² Bls. 430.

⁴¹³ Bls. 431–433.

og hafi Gísli greint frá því að bruninn hefði átt upptök sín í kjallaranum upp við lyftugang sem væri klæddur spónaplötum. Hafi hann sagt þetta eina staðinn í húsinu þar sem eldur hafi getað borist upp á allar hæðir og alla leið upp í þak. Þá var bókað í rannsóknardagbókina að Magnús Magnússon hafi yfirheyrt [HA] um tékkaviðskipti sem Sigurbjörn og [HA] hafi átt í.⁴¹⁴ Jafnframt var bókað að Eggert hafi haft samband við skrifstofu Hafskipa og óskað eftir áhafnalistum og skipaáætlunum þess félags fyrir sumarið 1974.⁴¹⁵

207. Laugardaginn 21. febrúar 1976 var fært til bókar í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið milli klukkan 09:45 til 10:55 til að líta á Tryggva Rúnar, Kristján Viðar, Magnús og Einar. Klukkan 11:00 var bókað að Magnús hafi verið tekinn til yfirheyrslu af Eggerti. Hafi yfirheyrslunni lokið klukkan 12:10. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir önnur en færsla í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis. Þar var bókað að ekkert sérstakt hafi komið út úr yfirheyrslunni og hafi Sigurbjörn Víðir verið viðstaddur að mestu leyti. Um klukkan 13:45 þennan dag var bókað í dagbók fangelsisins að Jón Zoëga, réttargæslumaður Valdimars, hafi komið til að tala við Sigurbjörn Víði og síðan Valdimar. Hafi Jón fært Valdimar súkkulaði. Bókað var að Valdimar hafi verið færður aftur á klefa klukkan 14:08. Um sama leyti færði færsluritari það til bókar að hann hafi afhent Einari bréf frá eiginkonu sinni með leyfi frá Erni. Var þess getið að Einar mætti ekki svara bréfinu. Klukkan 15:20 var bókað að Magnús hafi verið færður til yfirheyrslu til Sigurbjörns Víðis. Bókað var klukkan 17:15 að yfirheyrslu yfir Magnúsi hafi lokið.⁴¹⁶ Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir önnur en færsla í rannsóknardagbók en þar segir að Magnús hafi sagst lítið sem ekkert þekkja Einar Bollason, en vissi þó hver hann væri. Bókað var að Magnús hafi sagst tvisvar sinnum hafa komið inn í Gjafabúðina á Skólavörðustíg. Var þess getið að Sigurbjörn Víðir hafi spurt Magnús vegna framburðar [GKJ], starfsstúlku í Hafnarbúðinni, um að hún teldi sig hafa séð manninn úr Hafnarbúðinni í þeirri verslun. Kvaðst Magnús hafa í annað skiptið hafa komið inn í verslunina með konu sinni og börnum og hafi afgreiðslufólkið verið með skotthúfur og sérkennilega klætt. Í seinna skiptið hafi hann verið einn á ferð og sótt vörur fyrir systur sína. Hafi verið komið nálægt lokunartíma verslunarinnar og hann því stoppað stutt við. Bókað var að Magnús hafi ekki kannast við það að hafa veitt nokkurri manneskju sérstaka athygli í versluninni, hvað þá að hafa skoðað skrásetningarnúmer bifreiðar sem þar hafi staðið fyrir utan. Þá var bókað í rannsóknardagbókina að Magnús hafi verið spurður um kunningja [JR] annars vegar og hins vegar Valdimars Olsen. Voru nöfn þeirra og staða bókuð í rannsóknardagbókina. Þá var þess getið að Jón Zoëga, réttargæslumaður Valdimars, hafi tjáð Sigurbirni Víði að stúlka sem starfaði fyrir hann væri mikið kunnug [ÁHE] og konu hans. Hefði hún tjáð sér að [ÁHE] hafi orðið mjög miður sín og haft uppköst í tíu daga eftir að fram kom að rannsókn á Geirfinnsmálinu hafi verið tekin upp aftur. Þá hafi verið birt aðsend grein í Dagblaðinu þar sem rannsókn málsins hafi verið

⁴¹⁴ Bls. 954–955.

⁴¹⁵ Bls. 992.

⁴¹⁶ Dagbók nr. 4, bls. 54.

gagnrýnd og fullyrt að vitnisburður sá sem gæsluvarðhaldsúrskurður yfir fjórmeningunum væri reistur á væri frá glæpamönnum. Hafi stúlkan greint Jóni frá því að ýmislegt bendi til þess að [ÁHE] væri höfundur greinarinnar, en hann hafi greint henni efnislega frá henni áður en hún hafi birst í Dagblaðinu. Undir greinina hafi verið ritaðir stafirnir A.P.E., en upphafsstafir [ÁHE] væru aftur á móti Á.H.E.⁴¹⁷

208. Mánudaginn 23. febrúar 1976 var fært til bókar í dagbók fangelsisins að Eggert hafi hringt klukkan 09:40 og tjáð færsluritara að ef lögfræðingar þyrftu að tala við skjólstæðinga sína yrðu þeir að gera það á þriðjudögum og föstudögum á milli klukkan 18:00 og 19:00. Ef brýna nauðsyn bæri til yrðu þeir að hafa samband við lögreglumann eða fulltrúa sem með málin hafi að gera.⁴¹⁸ Klukkan 10:45 var bókað að Sigurbjörn Víðir og Magnús hafi tekið Valdimar til yfirheyrslu. Klukkan 11:55 var bókað í dagbókina að Valdimar hafi verið færður á klefa sinn.⁴¹⁹ Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna. Reifaði Valdimar náms- og starfsferil sinn allt frá árinu 1969 er hann lauk stúdentsprófi frá Verslunarskóla Íslands.⁴²⁰ Kvaðst hann hafa séð um innkaup á áfengi fyrir Hótel Valhöll á Þingvöllum. Hafi honum ekki verið kunnugt um að annað vín hafi borist til hótelsins en það sem hafði komið frá ÁTVR.⁴²¹
209. Klukkan 15:15 þennan dag var bókað í fangelsisdagbókina að Magnús Leópoldsson hafi verið tekin til yfirheyrslu af Sigurbirni Víði. Klukkan 17:30 var fært til bókar í fangelsisdagbókina að Magnús hafi verið færður á klefa.⁴²² Skýrsla um yfirheyrsluna liggur meðal rannsóknargagna. Í upphafi er bókað að Magnús vilji tjá sig um þau skipti sem hann hafi keypt smyglað áfengi og um önnur tilvik þar sem hugsanlega hafi verið um smyglað áfengi að ræða.⁴²³ Greindi hann frá fjórum tilvikum en lét þess getið í lok yfirheyrslunnar að það vín sem hann hafi keypt hafi eingöngu verið til eigin nota en hafi hvergi komið nálægt veitingarekstrinum sem hann hefði með höndum.⁴²⁴
210. Þennan sama dag, 23. febrúar 1976, var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 16:45 að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi hringt og spurt um líðan skjólstæðings síns. Kvaðst færsluritari hafa sagt hana góða. Hafi Páll Arnór þá spurt hvenær hann mætti ræða við Kristján. Lét færsluritari þess getið að hann hafi greint honum frá framangreindum heimsóknartíma. Klukkan 17:40 var bókað í dagbókina að Sigurbjörn Víðir væri farinn en kæmi aftur í kvöld til að ræða við nafna sinn. Klukkan 17:55 var bókað um komu [GSbj], dóttur Sigurbjörns, með fatasendingu handa föður sínum.⁴²⁵ Þá var bókað að milli klukkan 22:10 og 23:00 hafi Sigurbjörn Víðir tekið Sigurbjörn Eiríksson til yfirheyrslu. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir önnur en færsla í rannsóknardagbók en þar var bókað að yfirheyrslan

⁴¹⁷ Bls. 959–960.

⁴¹⁸ Dagbók nr. 4, bls. 54b–55.

⁴¹⁹ Dagbók nr. 4, bls. 55.

⁴²⁰ Bls. 434.

⁴²¹ Bls. 435.

⁴²² Dagbók nr. 4, bls. 55.

⁴²³ Bls. 436.

⁴²⁴ Bls. 437.

⁴²⁵ Dagbók nr. 4, bls. 55.

hafi verið um fjármál. Hafi yfirheyrslan farið fram að undirlagi Arnar svo Sigurbjörn Víðir gæti borið upplýsingar til lögmanna Sigurbjörns Eiríkssonar, svo þeir þyrftu ekki alltaf að vera að tala um þessa hluti.⁴²⁶

211. Meðal rannsóknargagna liggur skýrsla dagsett sama dag um athugun á eigendasögu bifreiða og umskráningar á bifreiðunum á önnur skráningarnúmer.⁴²⁷ Þá liggur jafnframt fyrir skýrsla Hauks Guðmundssonar lögreglumanns um ýmsar upplýsingar og ábendingar. Kom þar fram að heyrst hafi á tal tveggja kvenna fyrir stuttu um að fyrir um ári síðan hafi sést til Magnúsar Leópoldssonar bera brúsa úr húsi [RH], yfirþjóns úr Klúbbnum, inn í sendibifreið. Þá var bókað um ábendingu frá [U.J.] um að [GrB] kynni að geta gefið upplýsingar. Þá var haft eftir [GuðJ] rafvirkja, að miklir fjármunir hafi komið inn vegna reksturs Klúbbsins en engu mætti eyða í reksturinn eða lagfæringar nema brýna nauðsyn bæri til. Hafi [GuðJ] ekki skilið hvað yrði um alla þessa fjármuni og væri því nauðsyn að rannsaka fjárreiður Klúbbsins. Þá var bókað í skýrsluna að [GuðJ] hafi jafnframt upplýst um heimsókn manns á sextugsaldri á skrifstofu Magnúsar Leópoldssonar sem hafi skrifað 800.000 króna ávísun á staðnum og spurt: „Er þetta nægjanlegt?“ Hafi Magnús þá játað því. Hafi maðurinn sem þarna um ræði verið kraftalegur, þrekinn og útitekinn í svörtum frakka.⁴²⁸
212. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis þennan dag var bókað um samtál Sigurbjörns Víðis og Magnúsar við Ásmund Guðmundsson um upplýsingar sem honum hafði borist um að hugsanlegt væri að Erla hafi selt spíritus eða annað smyglað áfengi. Bókað var að ekki væri hægt að finna neitt ákveðið út úr því að svo stöddu.⁴²⁹ Þá var bókað um athugun á upplýsingum um veisluhöld, meðal annars á vegum Valdimars Olsen, þar sem veitt hafi verið vel af smygluðu áfengi.⁴³⁰ Þá var bókað í rannsóknardagbókina um för tveggja lögreglumanna í malargryfjur skammt suður af Hafnarfirði. Hafi þeir leitað þar og mokað snjó til að leita beina sem eiginkona annars þeirra hafi talið sig hafa fundið síðasta sumar. Bar leitin engan árangur. Hafi lögreglumennirnir fundið bein í hraunsprungu skammt frá, en hafi það reynst vera kindabein.⁴³¹
213. Þriðjudaginn 24. febrúar 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að hringt hafi verið í Guðstein lækni klukkan 10:00 í tengslum við heilbrigðisrannsókn á Magnúsi Leópoldssyni. Hafi Guðsteinn sagst koma eftir hádegi á morgun að sækja sýni. Var þess getið að Guðsteinn kæmi eftir hádegi á morgun að sækja þau. Þá var þess getið að Guðsteinn hafi sagst ætla að fá sýni frá Einari Bollasyni sem ætti taka í fyrramálið og geymast í kæli þar til hann kæmi. Klukkan 15:00 var bókað að Jón Ólafsson, lögmaður Sigurbjörns Eiríkssonar, hafi hringt í Sigurbjörn Víði. Var hann bókaður í heimsókn klukkan 18:00. Tíu mínútum seinna var bókað í fangelsisdagbókina að Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars Bollasonar hafi komið með föt og rakblöð fyrir skjólstæðing sinn og tekið til baka óhrein föt. Klukkan

⁴²⁶ Bls. 995.

⁴²⁷ Bls. 438–439.

⁴²⁸ Bls. 440–441.

⁴²⁹ Bls. 960.

⁴³⁰ Bls. 965.

⁴³¹ Bls. 995.

16:00 var bókað að Jón Bjarman fangelsisprestur hafi hringt vegna Magnúsar Leópoldssonar. Þá var bókað í dagbókina klukkan 18:00 að Jón Ólafsson, lögmaður Sigurbjörns, hafi komið og 15 mínútum seinna hafi Ingi Ingimundarson, réttargæslumaður hans, komið. Hafi Sigurbjörn Eiríksson verið færður til viðtals við lögfræðingana klukkan 18:20. Á sama tíma hafi [GuðJ] komið með gleraugu fyrir hann. Klukkan 19:25 var bókað að Sigurbjörn hafi verið færður á klefa sinn. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis þennan dag var bókað að þeir hafi báðir verið viðstaddir viðtal lögmannana við Sigurbjörn Eiríksson.⁴³² Klukkan 19:45 var bókað í dagbókina að Valdimar Olsen hafi verið færður til yfirheyrslu hjá Eggerti og Sigurbirni Víði. Hafi yfirheyrslunni lokið klukkan 21:35. Rannsóknargögn önnur en færsla í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis liggja ekki fyrir. Í dagbókina var bókað að rætt hafi verið lengi við Valdimar Olsen. Kvaðst hann hafa haldið töluvert mikla afmælisveislu 23. febrúar 1975, sem staðið hafi frá kvöldi og fram eftir næsta degi. Var svo bókað eftir honum í rannsóknardagbókina nöfn og tengsl veislugestanna.⁴³³ Hafi Valdimar viðurkennt að hafa veitt ólöglegt áfengi í veislunni. Þá hafi hann jafnframt greint frá öðrum tilvikum þar sem hann hafi keypt smyglað vín.⁴³⁴

214. Þennan dag var yfirheyrður sem vitni, [SV] leigubifreiðastjóri og eigandi að trillubátnum Unu Maríu GK-979. Aðspurður kvaðst hann ekki muna til þess að bátur sinn hafi verið notaður í nóvember 1974, nema við leit að Geirfinni í þrjá daga nokkru eftir hvarf hans. Þá gæti verið að hann hafi farið til sjós til að skjóta fugla, en þó taldi hann það ólíklegt. Kvað hann það fráleitt að báturinn hafi verið til sjós án þess að hann hafi sjálfur verið um borð. Var honum sýndur nafnalisti og kvaðst hann engan þekkja í sjón, nema þá helst Sigurbjörn Eiríksson, en vitnið kvaðst hafa séð hann í Glaumbæ tíu árum áður.⁴³⁵
215. Sama dag, 24. febrúar 1976, var gerð skýrsla um símtal til lögreglu frá [GKJ], starfsstúlku í Hafnarbúðinni. Lýsti hún því yfir að Magnús Leópoldsson væri ekki sá sem hafi komið inn í Hafnarbúðina. Kvaðst hún hafa verið að hugsa málið og telja sig vissá um að sá sem hafi komið inn í Hafnarbúðina hafi verið sá sem hún hafi séð í Gjafabúðinni á Skólavörðustíg síðastliðið sumar. Sagði hún hann líkan Magnúsi og væri á að giska 24 til 26 ára gamall. Með honum hafi verið stúlka, lítil, grönn og tuskuleg í rauðri kápu. [GKJ] sagði manninn hafa greitt með tékka eins og hún sjálf hafi gert í umrætt sinn. Kvaðst hún allt í einu hafa munað eftir þessu og athugað í tékkhefti sitt og séð þar að þetta hafi verið 10. júní 1975. Í skýrsluna var bókað um heimsóknir og símtöl í Gjafabúðina, Landsbankann, Iðnaðarbankann og Verzlunarbancann, til að athuga með tékka frá Gjafahúsinu dagsetta 10. júní 1975. Sú leit bar engan árangur.⁴³⁶

⁴³² Bls. 996.

⁴³³ Bls. 969.

⁴³⁴ Bls. 971.

⁴³⁵ Bls. 441.

⁴³⁶ Bls. 443–444.

216. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis þennan dag var bókað um yfirheyrslur yfir útibússtjóranum og gjaldkeranum í útibúi Búnaðarbankans í Mosfellssveit í tengslum við tékkaviðskipti Sigurbjörns Eiríkssonar. Fram kom að tékkar hafi verið geymdir í útibúinu næturlangt eða yfir daginn. Annað hafi ekki komið út úr þeirri eftirgrennslan. Þá hafi athugun á því hvort ólöglegt áfengi hafi verið veitt í afmælisveislu Valdimars Olsen verið fylgt eftir og aflað upplýsinga um veislugesti.⁴³⁷ Þá var bókað um fund sem haldinn hafi verið með Hauki Guðmundssyni, lögreglumanni í Keflavík. Á fundinum hafi Haukur sagst hafa náð engum árangri við rannsóknina og hafa engar ákveðnar upplýsingar fram að færa sem gætu komið að gagni. Var því ákveðið að Haukur myndi hætta að vinna að málinu og tæki aftur til við sín fyrri störf. Bókað var í rannsóknardagbókina að haft hafi verið samband við bæjarfógetann í Keflavík og honum tjáð um ákvörðunina og þess jafnframt óskað að hafa mætti samband við Hauk ef á þyrfti að halda.⁴³⁸ Þá var bókað um athugun lögreglu á bílaeign Magnúsar Leópoldssonar, [JR] og Sigurbjörns Eiríkssonar.⁴³⁹
217. Miðvikudaginn 25. febrúar 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 15:30 samkvæmt áætlun. Hafi hann talað við Magnús og Sævar og breytt lyfjum hjá þeim. Bókað var klukkan 16:00 að Guðsteinn hafi farið og haft með sér sýni til rannsóknar. Klukkan 16:40 var bókað í dagbókina að séra Jón Bjarman hafi hringt og kvaðst hafa leyfi frá Erni til að tala við Magnús Leópoldsson föstudaginn 27. febrúar næstkomandi, milli klukkan 18:00 og 19:00.⁴⁴⁰ Þá var bókað klukkan 17:20 að Sigurbjörn Eiríksson hafi verið færður til yfirheyrslu hjá Magnúsi Magnússyni. Klukkan 19:15 var bókað að yfirheyrslu yfir Sigurbirni Eiríkssyni væri lokið. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir önnur en færsla í rannsóknardagbók lögreglu en þar var bókað að Sigurbjörn hafi verið yfirheyrður um tékkamisferli.⁴⁴¹
218. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis þennan dag var bókað um óupplýst innbrot í Hótel Valhöll 20. janúar 1975. Bókað var að stolið hafi verið víni úr víngeymslu í rishæð hótelsins. Við upphaf rannsóknar hafi lögreglan á Selfossi farið á staðinn ásamt [JR], eiganda. Bókað var að enginn væri grunaður um innbrotið en lögreglan á Selfossi hafi látið sér detta í hug að Valdimar Olsen, hóteltjóri, hafi verið þar að verki.⁴⁴² Þá var bókað um komu Kristjáns Péturssonar, deildarstjóra í Tollgæslunni á Keflavíkurflugvelli, á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar í Reykjavík. Hafi hann fyrst rætt við yfirsakadómara, síðan við Eggert og Örn. Hafi Kristján talið sig búa yfir töluvert miklum upplýsingum í málinu. Bókað var í rannsóknardagbókina að þegar til hafi komið hafi upplýsingarnar verið í sambandi við hið svokallaða Klúbbmál og spíramál. Færsluritari lét þess getið að upplýsingarnar hafi virst stafa frá þeim tíma áður en mál það kom upp sem nú væri unnið að. Niðurstaða fundarins var

⁴³⁷ Bls. 965.

⁴³⁸ Bls. 967.

⁴³⁹ Bls. 967–969.

⁴⁴⁰ Dagbók nr. 4, bls. 56.

⁴⁴¹ Bls. 972.

⁴⁴² Bls. 972.

bókuð sú að Kristján ætlaði að taka saman allar þær upplýsingar sem hann teldi að gætu komið að notum.⁴⁴³ Bókað var í rannsóknardagbókina þennan sama dag að leita hófanna hjá Útvegsbankanum í Kópavogi um að fá að koma næsta laugardag eða sunnudag og fara í gegnum alla tékka sem hafi komið þangað í nóvember og desember 1974 útgefnir af Sigurbirni Eiríkssyni. Í framhaldinu var bókað um ljósrit sem hafi borist af svuntum 12 víxla sem allir höfðu verið seldir af Lækjarmóti h/f til Alþýðubankans, en Lækjarmót sá um veitingarekstur hússins að Borgartúni 32. Upplýsingar um víxlana, svo sem númer, fjárhæð, gjalddagi, greiðandi og útgefandi, voru færðar til bókar í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis.⁴⁴⁴

219. Fimmtudaginn 26. febrúar 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Magnús Magnússon hafi farið inn á klefa til Einars Bollasonar að hans beiðni og talað við hann í 10 mínútur klukkan 11:30. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Klukkan 12:30 var bókað að Valdimar Olsen hafi verið færður til yfirheyrslu hjá Eggerti og Sigurbirni Víði. Tveimur klukkustundum síðar var Valdimar færður aftur á klefa.⁴⁴⁵ Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna. Í upphafi skýrslunnar er haft eftir Valdimar að hann neiti því nú sem fyrr að hafa nokkra hugmynd um á hvern hátt Geirfinnur Einarsson hafi horfið eða vita um nokkuð smygl sem tengja mætti því mannshvarfi. Kvaðst Valdimar nokkrum sinnum hafa komist í tæri við ólöglegt áfengi. Kvaðst hann nokkrum sinnum hafa keypt ólöglegt áfengi til eigin nota. Greindi Valdimar frá brúðkaupsveislu sem haldin hafi verið í Klúbbnum um páskana 1974 og hann hafi verið gestur í þar sem veitt hafi verið vel af ólöglegu áfengi. Kvaðst Valdimar aldrei hafa séð áfengi á Hótel Valhöll, þegar hann gegndi þar stöðu hóteltjóra, öðruvísi en að það hafi verið merkt ÁTVR.⁴⁴⁶
220. Þennan dag var [JI] yfirheyrður sem vitni milli klukkan 16:30 og 17:30. Skýrsla um yfirheyrsluna er meðal rannsóknargagna en þar kemur fram að tilefni yfirheyrslunnar væri að [JI] hafi ekið með bifreiðina G-7, sem var í eigu Magnúsar Leópoldssonar, að ákveðnu húsi í Kópavogi eftir að bifreiðin hafði lent í árekstri. Kvaðst vitnið starfa á kranabifreið og hafa atvinnu af því að aka með bifreiðar sem hafi skemmst á árekstri. Sagðist hann muna eftir því þegar hann hafi sótt Volkswagen bifreið með skráningarnúmerið G-7 eftir árekstur á Kringlumýrarbraut vorið 1974. Samkvæmt fyrirmælum hafi hann ekið bifreiðinni að Mánabraut 6 í Kópavogi til viðgerðar hjá [HJ]. Kvaðst vitnið eftir þetta hafa farið nokkrum sinnum með bifreiðar þangað. Í eitt skiptið hafi hann farið inn í bílskúrin og séð stóra plastbrúsa í tveimur herbergjum sem hafi verið þar inn af. Sagði hann þetta hafa verið stóra hvíta brúsa með rauðum töppum sem tækju um 20 til 25 lítra. Kvaðst hann ekki geta sagt til um það með vissu hversu margir þeir hafi verið, en sagði þá líklega hafa verið sex til átta talsins. Sagðist vitnið aldrei hafa farið með reikning til Magnúsar heldur hafi [HJ] greitt hann. Hafi vitninu virst sem einhver kunningskapur hafi verið milli þeirra.⁴⁴⁷

⁴⁴³ Bls. 973.

⁴⁴⁴ Bls. 974–977.

⁴⁴⁵ Dagbók nr. 4, bls. 56b.

⁴⁴⁶ Bls. 445–448.

⁴⁴⁷ Bls. 449–450.

221. Sama dag, 26. febrúar 1976, var [HKJV] yfirheyrður sem vitni. Kvaðst hann muna vel eftir dögnum fyrir utanferð KR til Austurríkis í nóvember 1974. Greindi vitnið frá því að sunnudaginn 17. nóvember 1974 hafi KR leikið 1. deildar leik í körfuknattleik gegn HSK. Mánudaginn 18. nóvember hafi verið æfing í KR heimilinu klukkan 19:40 og hafi hún staðið til klukkan 21:20. Kvaðst vitnið muna að þetta kvöld hafi verið fyrirhugaður æfingaleikur gegn varnarliðinu á Keflavíkurflugvelli en ekki hafi orðið af honum. Minntist hann þess að eftir æfinguna hafi nokkrir af félögnum úr körfuknattleiksdeildinni farið að selja fána í fjáröflun fyrir deildina vegna ferðarinnar til Austurríkis. Greindi hann frá nöfnum þeirra sem hafi farið saman út að selja. Hafi einn þeirra, [GÍGÍ] selt [EBSc] fána. Þetta kvöld hafi svo verið ákveðið að hittast daginn eftir, 19. nóvember 1974, í KR heimilinu milli klukkan 20:00 og 20:30. Kvaðst vitnið hafa komið um klukkan 20:40 og hafi þá þjálfari liðsins, Einar Bollason, verið kominn en hann hafi skipulagt fánasöluna ásamt [JOVÓ], formanni deildarinnar. Kvaðst vitnið hafa staldrað stutt við í KR heimilinu og haldið síðan af stað út að selja fána við annan mann. Um klukkan 21:30 hafi þeir ekið að heimili [GGS] að Frostaskjóli 5 og þá tekið eftir að bifreið Einars, Saab 99, hafi verið lagt fyrir utan húsið. Hafi [GGS] verið að horfa á þátt í sjónvarpinu um erlend málefni. Kvaðst vitnið hafa haldið áfram fánasölnunni þar til klukkan 22:00 og farið þá aftur upp í KR heimili.⁴⁴⁸ Kvaðst vitnið muna eftir því að húsvörðurinn hafi þá sagt þeim félögum að Einar og [JOVÓ] væru nýfarnir.⁴⁴⁹
222. Föstudaginn 27. febrúar 1976 var [NHJ] trésmíðameistari tekinn til yfirheyrslu sem vitni milli klukkan 12:40 og 15:10. Skýrsla um yfirheyrsluna er meðal rannsóknargagna. Tilefni yfirheyrslunnar var bókað sem samskipti vitnisins við Magnús Leópoldsson og hugsanlega aðra þá sem tengdir væru Klúbbinum. Kvaðst vitnið hafa starfað við bifreiðaviðgerðir í bílskúrnum heima hjá sér í um þrjú ár, en væri þó trésmíður að iðn. Sagðist hann ekki þekkja Magnús, en væri málkunnugur honum, en bróðir sinn [GP] hafi eitt sinn rekið verslun með Magnúsi. Í skýrslu um yfirheyrsluna var bókað um allar þær bifreiðar sem vitnið kvaðst hafa komið að viðgerðum á fyrir Magnús. Þá kvaðst hann einnig hafa tekið að sér að heilmála og gera við bifreiðar á vegum Sigurbjörns Eiríkssonar, en það hafi verið í gegnum Magnús. Aðspurður um plastbrúsa í sinni eigu kvað vitnið það rétt að hann ætti fjóra til fimm slíka brúsa og tæki hver þeirra um 25 lítra. Kvaðst vitnið hafa fengið brúsana að gjöf frá nágrönnum sínum, en þeir hafi komið frá matsstofu í Reykjavík og verið undan matarolíu. Kvaðst vitnið hafa notað brúsana undir bensín og vatn.⁴⁵⁰
223. Þá var yfirheyrð sem vitni [ErH], húsmóðir og kennari á Pfaff saumavélar. Skýrsla um yfirheyrsluna er meðal rannsóknargagna. Kvaðst hún muna eftir [SI], eiginkonu Einars Bollasonar, ásamt þremur öðrum konum á námskeiði haustið 1974. Tímarnir hafi verið fjórir og hafi lokatíminn verið á þriðjudegi. Kvaðst vitnið hafa tekið út efni hjá versluninni Pfaff fyrir lokatíma námskeiðsins. Samkvæmt úttektarkvittun hafi það verið fimmtudaginn 14. nóvember 1974. Kvaðst vitnið því telja að lokatíminn hafi

⁴⁴⁸ Bls. 451.

⁴⁴⁹ Bls. 452.

⁴⁵⁰ Bls. 453–455.

verið þriðjudaginn 19. nóvember sama ár, en þó vildi hún ekki fullyrða um það.⁴⁵¹ Í framhaldinu var [HBS], nemandi við Kvennaskólann í Reykjavík, yfirheyrð hjá lögreglu. Skýrsla um yfirheyrsluna er meðal rannsóknargagna. Kvaðst vitnið hafa gætt barna Einars og [SI] meira og minna í tvö ár og alveg fast á mánudögum og fimmtudögum veturinn 1974 og fram á vorið 1975. Varðandi nóvembermánuð 1974 kvaðst hún muna að [SI] hafi sótt saumavélanámskeið. Minnti vitninu að Einar hafi átt að gæta barnanna umrædd þriðjudagskvöld, en ekki getað það í eitt skiptið og hún því komið í staðinn. Hafi Einar þá komið og tekið við af henni gæslunni ekki síðar en klukkan 22:00. Kvaðst vitnið ekki þora að fullyrða um það en taldi að þetta hafi verið umrætt þriðjudagskvöld 19. nóvember 1974.⁴⁵²

224. Pennan dag, 27. febrúar 1976, var bókað í dagbók fangelsisins að séra Jón Bjarman fangelsisprestur hafi komið í heimsókn til Magnúsar Leópoldssonar klukkan 17:25 í klukkustund. Þá var bókað að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi komið í heimsókn til skjólstaðings síns milli klukkan 17:45 og 18:50. Klukkan 18:25 var bókað að Sigurbjörn Eiríksson hafi verið færður til viðtals við Inga Ingimundarson, réttargæslumann sinn, og Jón Ólafsson, lögmann. Bókað var í dagbókina að Jón Zoëga, réttargæslumaður Valdimars, hafi komið klukkan 18:55. Hafi þeir Ingi og Jón farið klukkan 19:10 og Sigurbjörn þá settur á klefa sinn.⁴⁵³ Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis var bókað að sá síðarnefndi hafi verið viðstaddur viðtöl lögmannana við skjólstaðinga sína þennan dag.⁴⁵⁴ Klukkan 19:15 var fært til bókar í fangelsisdagbókina að Magnús hafi verið færður til viðtals við Hafstein Baldvinsson, réttargæslumann, í áheyrn Eggerts til klukkan 20:20.⁴⁵⁵ Í rannsóknardagbókina var bókað að Hafsteinn hafi að auki fengið að ræða við Sigurbjörn Eiríksson, þrátt fyrir að hann væri ekki skjólstaðingur hans. Hafi það verið gert samkvæmt sérstöku leyfi frá Erni.⁴⁵⁶ Klukkan 20:30 var bókað í dagbók fangelsisins að Valdimar hafi verið færður til viðtals við Jón Zoëga réttargæslumann að viðstöddum Sigurbirni Víði. Hafi viðtalinu lokið klukkan 20:45 og Valdimar þá færður á klefa sinn. Klukkan 21:13 var svo bókað í dagbók fangelsisins að Sigurbjörn Eiríksson hafi verið færður til yfirheyrslu. Hafi yfirheyrslunni lokið klukkan 22:00. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 22:05 var fært til bókar að Magnús hafi verið tekinn til yfirheyrslu. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Á sama tíma var bókað að Magnúsi og Sigurbirni hafi verið birt ákæra frá Ríkissaksóknara fyrir meint fjársvik. Klukkan 22:30 var þess getið í dagbók fangelsisins að [NHJ] hafi verið sleppt að fyrirmælum Eggerts.⁴⁵⁷
225. Laugardaginn 28. febrúar 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 09:10 til að tala við Sævar Ciesielski. Var þess getið í dagbókarfærslunni að sýnin frá Magnúsi hafi verið eðlileg en Guðsteinn hafi aukið við

⁴⁵¹ Bls. 456.

⁴⁵² Bls. 457.

⁴⁵³ Dagbók nr. 4, bls. 57b.

⁴⁵⁴ Bls. 999.

⁴⁵⁵ Dagbók nr. 4, bls. 58.

⁴⁵⁶ Bls. 999.

⁴⁵⁷ Dagbók nr. 4, bls. 58.

lyfin hjá honum. Klukkan 11:15 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi komið með [NHJ] í yfirheyrslu. Stuttu seinna hafi Sigurbjörn Víðir farið en komið aftur klukkan 11:50 en þá hafi [NHJ] verið færður á klefa númer fjögur. Þá var fært til bókar klukkan 15:00 að Magnús Magnússon hafi farið inn á klefa númer átta til að tala við Einar Bollason en skömmu áður hafi Sigurbjörn Víðir rætt við Einar. Rannsóknargögn um vitjanirnar liggja ekki fyrir. Klukkan 16:20 var bókað að Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars, hafi komið. Klukkan 16:30 var bókað í dagbókina að [NHJ] hafi verið tekinn til yfirheyrslu hjá Eggerti. Fimm mínútum síðar var bókað að Eggert hafi farið með hann. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Um sama leyti var fært til bókar að Ingvar réttargæslumaður og Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa til Einars. Klukkan 16:55 var bókað að Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumaður Magnúsar, hafi komið með sendingu til skjólstaðings síns. Bókað var klukkan 17:00 að réttargæslumaður Einars hafi farið.⁴⁵⁸ Klukkan 22:00 var aftur bókað um komu Hafsteins með sendingu af öli handa Magnúsi.⁴⁵⁹

226. Meðal rannsóknargagna liggur samantektarskýrsla Njarðar Snæhólm dagsett 28. febrúar 1976 um ýmsar upplýsingar frá [JE] á Selalæk um Sigurbjörn Eiríksson og Magnús Leópoldsson.⁴⁶⁰
227. Sunnudaginn 29. febrúar 1976 lét færsluritari þess getið í dagbók fangelsisins við Síðumúla að hann hafi fært Albert Klahn bréf klukkan 08:00, en bækurnar eða blaðið fengi hann ekki. Klukkan 16:20 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi hringt og spurt hvenær úrskurður yfir Alberti rynni út, var þess getið í bókun að það yrði 7. mars næstkomandi. Bókað var í dagbókina klukkan 16:45 að [SI] eiginkona Einars hafi komið með föt handa honum ásamt sokkum, sígarettum, kveikjaragasi, pípuhreinsurum og tannkremi.⁴⁶¹
228. Mánudaginn 1. mars 1976 var bókað í dagbók fangelsisins að Haukur Guðmundsson hafi hringt og beðið fyrir skilaboð til Eggerts varðandi fyrri bifreið Geirfinns. Klukkan 11:30 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi hringt og beðið fyrir eina konu. Þá var fært til bókar klukkan 12:45 að hann hafi komið með Erlu Bolladóttur og ætli að taka af henni skýrslu. Klukkan 13:45 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið í mat. Klukkan 14:10 var bókað að Örn hafi farið inn á klefa til Einars með íþróttablöð. Hafi Örn sagst vera búinn að skoða þau og tæki fulla ábyrgð á þeim. Klukkan 15:00 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi komið aftur og tekið við yfirheyrslunni af Magnúsi Magnússyni. Klukkan 17:45 var bókað að Eggert hafi farið með Erlu. Rannsóknargögn um yfirheyrslu yfir Erlu Bolladóttur þennan dag liggja ekki fyrir önnur en færsla í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis. Þar var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi rætt enn einu sinni við Erlu, en hún hafi sem fyrr haldið fast við sína framburði.⁴⁶² Klukkan 18:00 var bókað um komu stúlku [K.P.] sem Sigurbjörn Víðir hafi tekið til

⁴⁵⁸ Dagbók nr. 4, bls. 58b.

⁴⁵⁹ Dagbók nr. 4, bls. 59.

⁴⁶⁰ Bls. 458–460.

⁴⁶¹ Dagbók nr. 4, bls. 59.

⁴⁶² Bls. 1001.

yfirheyrslu vegna Magnúsar Leópoldssonar. Var bókað klukkan 19:15 að Sigurbjörn Víðir hafi farið ásamt stúlkunni sem hann hafi verið að yfirheyra.

229. Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrslu lögreglu yfir [KaP]. Tilefni yfirheyrslunnar var bókað sem framburður Magnúsar Leópoldssonar um að hann kynni að hafa verið staddur heima hjá vitninu seinnipart kvölds 19. nóvember 1974. Var vitninu kynntur framburður Magnúsar um að hann hafi sjaldan komið til hennar í miðri viku en muni þó eftir tveimur skiptum sem það hafi gerst. Í fyrra skiptið hafi vitnið sagt Magnúsi að hún hafi lánað bróður sínum bifreið sína en í seinna skiptið hafi hún sagt Magnúsi að bróðir sinn væri á skólaskemmtun. Kvaðst vitnið ekki muna sérstaklega eftir heimsókn Magnúsar á sama tíma og hún hafi lánað bróður sínum bifreið sína, enda hafi það verið algengt. Hinsvegar kvaðst hún muna eftir því að Magnús hafi komið til sín milli klukkan 23:00 og 00:00 þegar bróðir sinn hafi verið á skóladansleik. Kvaðst vitnið hafa kannað hvenær dansleikurinn hafi verið og var hann miðvikudaginn 20. nóvember 1974. Kvaðst hún ekki muna það hvort Magnús hafi komið til sín kvöldið áður, 19. nóvember 1974.⁴⁶³
230. Bókað var í fangelsisdagbókina um klukkan 21:00 þennan sama dag að Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi komið og fundað til klukkan 23:15.⁴⁶⁴
231. Þriðjudaginn 2. mars 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Örn hafi hringt klukkan 10:30 og spurt hvort hugsanlegt væri að Tryggvi Rúnar hafi komið út skilaboðum í gegnum aðra fanga sem hafi verið vistaðir í Síðumúlafangelsi.⁴⁶⁵ Lét færsluritari þess getið að slíkt væri útilokað með öllu. Hafi skilaboðin átt að fela í sér morðhótun til ákveðins aðila. Klukkan 14:45 var bókað í dagbókina að Kristján Viðar hafi verið tekinn til yfirheyrslu hjá Sigurbirni Víði. Hafi hann verið færður aftur á klefa sinn klukkan 16:00. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 17:00 var bókað að Örn hafi farið inn á klefa til Alberts í 50 mínútur. Klukkan 17:55 var bókað að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi komið. Fært var til bókar að Magnús hafi verið færður til viðtals við Hafstein Baldvinsson, réttargæslumann, milli klukkan 18:05 og 18:50. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis var bókað að sá síðarnefndi hafi verið viðstaddur viðtal Hafsteins við skjólstaðing sinn.⁴⁶⁶ Um klukkan 18:00 var bókað um komu Inga Ingimundarsonar, réttargæslumanns Sigurbjörns. Bókað var í dagbókina að Páll Arnór hafi farið klukkan 18:15. Klukkan 18:25 hafi Jón Ólafsson, lögmaður Sigurbjörns, komið og var Sigurbjörn tekinn fram til viðtals við lögfræðinga sína milli klukkan 18:55 og 19:40.⁴⁶⁷ Í rannsóknardagbókina var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi verið viðstaddur viðtal réttargæslumannana við Sigurbjörn Eiríksson.⁴⁶⁸ Jafnframt liggja

⁴⁶³ Bls. 463–464.

⁴⁶⁴ Dagbók nr. 4, bls. 60.

⁴⁶⁵ Dagbók nr. 4, bls. 60.

⁴⁶⁶ Bls. 1002.

⁴⁶⁷ Dagbók nr. 4, bls. 60.

⁴⁶⁸ Bls. 1002.

fyrir handritaðir punktar dagsettir 2. mars 1976 þar sem sömu upplýsingar voru færðar til bókar.⁴⁶⁹

232. Bókað var í fangelsisdagbók klukkan 20:20 að Sigurbjörn Eiríksson hafi verið færður aftur á klefa sinn. Klukkan 20:35 var bókað að Kristján Viðar hafi verið sóttur og færður til yfirheyrslu hjá Sigurbirni Víði. Klukkan 21:10 hafi Kristján Viðar verið færður aftur á klefa sinn. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 21:30 var bókað í dagbókina að Kristján Viðar hafi verið færður til yfirheyrslu hjá Eggerti. Klukkan 23:30 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi komið aftur og klukkan 00:15 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa sinn.⁴⁷⁰ Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna. Í upphafi er bókað eftir Kristjáni Viðari að hann vilji nú breyta öllum fyrri framburðum sínum í málinu. Lýsti hann því yfir að fram til þessa hafi hann algjörlega farið með rangt mál. Kvaðst hann hvorki hafa farið í umrædda Keflavíkurferð né í bátsferð þaðan. Þá sagðist hann aldrei hafa verið sjónarvottur að nokkrum átökum sem hugsanlega gætu hafa verið tengd hvarfi Geirfinns Einarssonar. Kvaðst hann því í raun enga hugmynd hafa um hvernig hvarf hans hafi borið að höndum og sér vitanlega hafi hann aldrei litið þann mann augum. Fullyrti Kristján Viðar að vitneskja sín um hvarf hans hafi eingöngu verið fengin úr fjölmiðlum og kjaftasögum sem hafi gengið um hvarfið. Kvaðst hann litlar skýringar geta gefið á fyrri framburðum sínum í málinu. Kvaðst Kristján Viðar hafa verið töluvert miður sín og slappur á taugum eftir allt umtalið um atburðinn í Hafnarfirði varðandi Guðmund Einarsson. Sagði Kristján Viðar það hafa fengið töluvert á sig. Kvaðst hann hreinlega hafi búið til í huga sér söguna um það hvernig hann hafi farið til Keflavíkur og lýsingar á staðháttum þar. Hafi hann gert það algjörlega upp á eigin spýtur, en gæti ekki gert grein fyrir því hvers vegna. Bókað var í skýrsluna að Kristján Viðar hafi sagst hafa verið spurður í upphafi um vitneskju sína varðandi Geirfinnsmálið og ferð til Keflavíkur. Ferðinni og staðháttum hafi hann lýst sjálfstætt. Lýsti Kristján Viðar því svo að næst þegar skrifleg skýrsla hafi verið tekin af honum þá hafi hann skýrt nánar frá atburðum og nefnt ýmis mannanöfn. Þá hafi honum verið sagt að fleiri hefðu skýrt frá umræddri Keflavíkurferð og hann hafi heyrt ýmis nöfn án þess þó að þau hefðu verið sett í samband við þessa ferð í hans eyru. Kvaðst Kristján Viðar halda að það hafi verið orsök þess að hann hafi komið með þessi mannanöfn og sagðist reyndar þekkja alla eða flesta þá aðila í sjón. Kvaðst hann ekki frekar geta gert grein fyrir því hvaða hvatir hafi legið að baki því að gefa þessar röngu upplýsingar. Sagði Kristján Viðar að í þriðja sinn sem skrifleg skýrsla hafi verið tekin af honum hafi honum verið sýndar ljósmyndir af nokkrum mönnum. Hafi hann þekkt þar myndir af fjórum mönnum með nafni en talið sig þekkja þann fimmta án þess að hafa vitað nafn hans. Sagði Kristján Viðar að við það tilefni hafi hann greint rétt frá. Kvaðst hann þó aldrei hafa séð fimmta manninn og sagðist ekki geta gert grein fyrir því hvers vegna hann hafi þóst þekkja hann þó ekki hafi verið með nafni. Sama hafi gilt um aðrar ljósmyndir af mönnum sem hann hafi sagst hafa kannast við. Kvaðst Kristján Viðar ekkert vita af hverjum þær væru og hafi eingöngu bent á þær af handahófi. Lýsti

⁴⁶⁹ Bls. 467.

⁴⁷⁰ Dagbók nr. 4, bls. 61.

Kristján Viðar því yfir að hann gerði sér fulla grein fyrir því alvarlega athæfi sem hann hafi nú gerst sekur um en ítrekaði að nú hafi hann skýrt algjörlega rétt frá atburðum. Í lokin var bókað eftir Kristjáni Viðari að honum hafi nú verið tjáð að Sævar og Erla hafi borið um í yfirheyrslum að hann og þau hafi verið í umræddri Keflavíkurferð. Kvaðst Kristján Viðar enga skýringu kunna á þeim framburðum aðra en þá að þar færu þau með rangt mál.⁴⁷¹

233. Meðal rannsóknargagna eru handritaðir punktar, dagsettir 3. mars 1976. Punktarnir eru í 11 tölusetnum færslum. Í fyrsta lið var bókað að Eggert og Sigurbjörn Víðir hafi farið í Bifreiðaeftirlitið og kannað eiganda að ákveðinni bifreið. Í framhaldinu hafi verið haft samband við bifreiðaumboð. Bókað var í rannsóknardagbókina að gerð hafi verið könnun á því hver væri eigandi bifreiðarinnar R-6002, sem væri Mazda Deluxe árgerð 1975. Í kjölfarið hafi verið spurst fyrir um verð á þessum bifreiðum í umboðinu sem hefði þær til sölu.⁴⁷² Undir öðrum lið punktanna var þess getið að Örn, Sigurbjörn Víðir og Erla Bolladóttir hafi farið suður fyrir Hafnarfjörð. Önnur rannsóknargögn um ökuferðina en framangreind færsla liggja ekki fyrir. Þá var bókað undir þriðja lið að Eggert hafi sótt útskrift af reikningi [JR] í Útvegsbankanum í Kópavogi. Í fjórða lið punktanna sagði að Eggert hafi rætt við [HJP]. Undir lið sex kom fram að Sigurbjörn Víðir hafi verið viðstaddur þegar Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumaður Magnúsar, og Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars, hafi rætt við skjólstæðinga sína. Í sjöunda lið sagði að Eggert og Sigurbjörn Víðir hafi yfirheyrt Einar að viðstöddum réttargæslumanni hans. Hafi honum verið kynntur framburður í aðalatriðum. Þá var bókað undir áttunda lið punktanna að Einar og Erla hafi verið samprófuð. Í níunda lið kom fram að Magnús Magnússon hafi tekið skýrslu af [BMJ] um fjarvist Einars.⁴⁷³ Undir tíunda lið var bókað að Magnús og Njörður Snæhólm væru að undirbúa það að geta spilað segulbandsupptöku fyrir Tryggva Rúnar. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis var um þetta atriði bókað að um væri að ræða hluta af segulbandsupptöku sem [EiEi] hafi gert á Litla-Hrauni á síðastliðnu ári í sambandi við hugsanleg mannhvörf.⁴⁷⁴ Loks var í ellefta lið punktanna bókað um símtal til Eggerts frá [SÁsb] í Kaupmannahöfn.⁴⁷⁵
234. Skýrsla um yfirheyrslu Magnúsar yfir [BMJ] liggur meðal rannsóknargagna. Kvaðst vitnið muna eftir vissum atriðum í sambandi við undirbúning fyrir utanferð KR til Austurríkis. Sagði hann eitt kvöld hafa farið í fánasölu og kæmi ekki annað kvöld til greina en þriðjudagskvöldið 19. nóvember 1974, enda hafi ekki verið æfing það kvöld. Kvaðst vitnið telja það víst að Einar hafi verið í KR heimilinu umrætt kvöld, þar sem hann hafi verið aðalskipuleggjandi fánasölunnar. Minnti vitninu að er fánasölunni var lokið hafi hann farið aftur upp í KR heimili og hafi þá húsvörðurinn sagt Einar og

⁴⁷¹ Bls. 465–466.

⁴⁷² Bls. 1002.

⁴⁷³ Bls. 468.

⁴⁷⁴ Bls. 1003.

⁴⁷⁵ Bls. 469.

[JOVÓ] vera nýfarna. Kvaðst vitnið geta trúað því að klukkan hafi þá verið á bilinu 22:00 til 22:30.⁴⁷⁶

235. Pennan sama dag, 3. mars 1976, var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að [GSbj] dóttir Sigurbjörns Eiríkssonar hafi komið klukkan 16:50 með vítamíntöflur, inniskó og bækur fyrir föður sinn. Fært var til bókar að Sigurbjörn hafi fengið inniskóna og vítamínið en ekki bækurnar, hafi þær verið settar í skáp númer 12. Klukkan 17:55 var bókað um komu Ingvars Björnssonar, réttargæslumanns Einars. Tuttugu mínútum síðar var bókað að Einar hafi verið færður til viðtals við hann. Klukkan 18:25 var bókað að Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumaður Magnúsar, hafi komið og var Magnús tekinn fram til viðtals við hann klukkan 18:40. Um sama leyti var Einar færður á klefa sinn. Klukkan 21:10 var bókað aftur um komu Ingvars Björnssonar og að Einar hafi verið færður fram til viðtals og yfirheyrslu hjá Eggerti og Sigurbirni Víði.⁴⁷⁷
236. Meðal rannsóknargagna er skýrsla dagsett sama dag um yfirheyrslu yfir Einari. Þar kemur fram að Einari hafi verið kynntir framburðir Sævars, Kristjáns Viðars og Erlu þar sem fram komi að hann hafi farið til Keflavíkur, tekið þátt í að smygla áfengi til landsins og komið því til Reykjavíkur. Bæri þeim öllum saman að Einar hafi farið til Keflavíkur, en Kristján Viðar hafi einn borið um að Einar hafi farið um borð í bát til að sækja áfengið. Þá sé samræmi í framburðum Kristjáns Viðars og Sævars um að átök hafi átt sér stað í bátnum og þar hafi Geirfinnur Einarsson látið lífið. Bókað var um afstöðu Einars til þessa og kvað hann allt sem þarna kæmi fram vera tilhæfulaust með öllu. Kvaðst hann aldrei hafa farið til Keflavíkur í þeim tilgangi að ná í áfengi eða í félagsskap þessa fólks. Kvaðst hann að sjálfsögðu þekkja Erlu systur sína og kannast við Sævar, en Kristján Viðar kvaðst hann ekki þekkja og ekki einu sinni kannast við nafnið á honum. Greindi Einar frá því að samskipti hans og Erlu hafi verið mjög lítil, enda væru þau hálf systkin. Kvað hann samskipti þau ekki hafa hafist fyrr en eftir skilnað föður þeirra við móður Erlu. Greindi Einar frá því að hann hafi seinna tekið að sér fjármál föður síns og aðstoðað hann við kaup á húsi við Hamarsbraut 11 í Hafnarfirði. Í fyrstu hafi faðir sinn og Erla búið í kjallara hússins, en þegar faðir hans hafi lagst inn á sjúkrahús vegna veikinda hafi Sævar flutt inn til Erlu og þau búið þar saman um skeið. Greindi Einar frá því að fljótlega eftir það hafi íbúar á efri hæð hússins kvartað við hann um hávaða og mikinn umgang í kjallaranum. Í kjölfarið hafi hann og faðir hans tekið ákvörðun um að fá Erlu til að flytja úr húsinu. Hafi faðir hans rætt um það við Erlu í tvígang og hafi hún þá flutt út en skilið eftir heilmikið af dóti sem Einar kvaðst hafa hreinsað út úr íbúðinni.⁴⁷⁸ Um það leyti hafi faðir hans selt húsið. Eftir þetta hafi samskipti hans og Erlu verið engin. Einar kvaðst halda að vegna samskipta þeirra varðandi húsnæðið hafi Erla ekki borið hlýjan hug til sín. Sagðist Einar jafnframt hafa reynt að stía henni og Sævari í sundur og reynt að fá hana til að hætta samskiptum við hann. Allar slíkar tilraunir hafi ekki borið árangur. Þá kvaðst Einar einnig hafa reynt að láta Erlu ekki hafa mikil samskipti við föður þeirra. Af

⁴⁷⁶ Bls. 470.

⁴⁷⁷ Dagbók nr. 4, bls. 61b.

⁴⁷⁸ Bls. 471.

Þessum ástæðum kvaðst Einar telja hugsanlegt að Erla hafi búið til þá sögu sem hún hafi sagt rannsóknarlögreglunni. Kvaðst hann ekki ætla að fullyrða það, en gæti hins vegar ekki séð aðra ástæðu.⁴⁷⁹ Var bókað um lok yfirheyrslunnar klukkan 23:30.

237. Í dagbók Síðumúlafangelsisins var bókað þennan sama dag klukkan 22:30 að Sigurbjörn Víðir hafi farið út og komið aftur með Erlu Bolladóttur. Klukkan 23:40 hafi Erla verið færð til yfirheyrslu og samprófunar við Einar. Meðal rannsóknargagna er skýrsla um samprófun milli Einars og Erlu. Bókað var að samprófunin hafi hafist klukkan 23:35. Þá var fært til bókar að þau héldu bæði fast við fyrri framburði sína í málinu og vildu hvorki breyta þeim né bæta við þá nokkuð þrátt fyrir að gera sér grein fyrir því algjöra misræmi sem í þeim væri. Var samprófuninni lokið klukkan 23:45. Í lok skýrslunnar var bókað að Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars, hafi verið viðstaddur bæði yfirheyrsluna og samprófunina.⁴⁸⁰
238. Klukkan 23:55 var bókað í dagbók fangelsisins að Einar hafi verið færður á klefa sinn en Erla látin bíða á skrifstofunni. Tíu mínútum síðar var bókað að Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars, hafi farið og stuttu síðar hafi Sigurbjörn Víðir farið með Erlu.⁴⁸¹ Þá var bókað í dagbókina að Erla Bolladóttir hafi hringt klukkan 01:15 og spurt um rannsóknarlögreglumenn en þeir hafi verið farnir.⁴⁸²
239. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis var bókað þennan dag, 3. mars 1976, að upplýsingar hafi borist frá tveimur nafngreindum lögreglumönnum um átöppun áfengis á öflöskur á einhverjum stað í Mosfellssveit. Óljóst væri þó hverjir væru þar að verki, en nöfn nokkurra manna voru færð í rannsóknardagbókina sem hugsanlegt væri að ættu aðild að máli. Þá var bókað að lögreglumaður úr fíkniefnadeild teldi sig hafa upplýsingar um að Einar Bollason hafi selt spíritus eða annað áfengi á stóran vinnustað við Sundahöfn. Hafi fimm manns verið handteknir og yfirheyrðir í tengslum við málið, en þess getið í færslunni að ekki hafi náðst í lögreglumanninn sem hafi farið með málið á sínum tíma. Þá var bókað í rannsóknardagbókina um sögusögn þess efnis að Einar Bollason hafi farið með öðrum manni suður í Keflavík heim til Geirfinns Einarssonar daginn eftir hvarf hans. Þangað hafi Einar sótt brugg- eða eimingartæki, farið með þau heim og notað hluta af tækjunum sem einhvers konar blómagrind í stofunni heima hjá sér. Í lok færslunnar var þess getið að aðeins væri um óstaðfesta sögusögn að ræða. Þá voru bókaðar upplýsingar frá [StK] leigubifreiðastjóra um að þyrila hafi verið notuð til að flytja áfengi af sjó og upp að Egilsstöðum. Þaðan hafi áfengið verið flutt til Reykjavíkur með stórri flutningabifreið og starfaði ökumaðurinn í Klúbbnum á veturna. Kvaðst leigubifreiðastjórinn hafa heyrt þetta á tali tveggja manna sem hann hafi ekið. Bókað var í rannsóknardagbókina að [StK] hafi jafnframt greint frá því að nágranni sinn sem starfaði sem vörubifreiðastjóri væri skyggn. Kvað [StK] vörubifreiðastjóran hafa sagt sér frá því að í eitt sinn þegar maður hafi verið týndur hafi alltaf sótt á hann geysilegur svefnhöfgi á ákveðnum stað á Keflavíkurveginum. Síðar hafi lík týnda mannsins

⁴⁷⁹ Bls. 472.

⁴⁸⁰ Bls. 473.

⁴⁸¹ Dagbók nr. 4, bls. 61b.

⁴⁸² Dagbók nr. 4, bls. 61b–62.

fundist á þeim stað. Í kjölfarið hafi honum hætt að syfja þó hann æki þar um. Nú væri svo komið að á ákveðnum kafla á leiðinni til Keflavíkur, nánar tiltekið austan við mót Vogavegar og Reykjanesbrautar þar sem vegurinn lægi um dæld, þá syfjaði vörubifreiðastjórann alltaf geysilega. Hafi hann sett það í samband við það að í grennd væri hugsanlegt að finna lík Geirfinns Einarssonar.⁴⁸³ Þennan sama dag voru bókuð nöfn og upplýsingar um alla þjóna í Klúbbnum í rannsóknardagbókina.⁴⁸⁴

240. Fimmtudaginn 4. mars 1976 var bókað í dagbók fangelsisins klukkan 14:15 að séra Jón Bjarman hafi hringt og spurt um Örn. Hafi fangelsispresturinn viljað fá viðtal við Magnús Leópoldsson. Klukkan 15:35 var bókað í fangelsisdagbókina að Erla Bolladóttir hafi hringt og talað við Sigurbjörn Víði. Þá var bókað klukkan 16:20 að Örn hafi hringt og rætt við Sigurbjörn Víði og heimilað að séra Jón Bjarman fengi tíu mínútna viðtal við Magnús. Fimm mínútum síðar hafi séra Jón komið og farið skömmu síðar inn á klefa til Magnúsar og rætt við hann í tíu mínútur. Þá var bókað í dagbókina að Jón Zoëga, réttargæslumaður Valdimars, hafi hringt klukkan 18:30 og boðað komu sína daginn eftir.⁴⁸⁵
241. Þennan dag var [SFP], einn útgefenda tímaritsins Samúels, tekinn til yfirheyrslu hjá lögreglu. Tilefnið var vitneskja rannsóknarlögreglunnar um að [SFP] hafi heyrt að einhversstaðar í Mosfellssveit færi fram átöppun áfengis á flöskur, hugsanlega í sambandi við samkomuhúsið Klúbbinn. Greindi vitnið frá sögu sem það hafi heyrt síðastliðið sumar. Að mati vitnisins og meðeigenda hans að tímaritinu hafi vantað frekari upplýsingar svo stætt væri að skrifa um málið á sínum tíma.⁴⁸⁶
242. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis þennan dag var bókað að Örn hafi farið með menn með sér suður fyrir Hafnarfjörð á stað sem Erla Bolladóttir hafi vísað á. Bókað var að grafið hafi verið eftir hugsanlegum líkamsleifum þar. Þá kom fram að Magnús Magnússon hafi haft það með höndum að yfirfara tékka frá Búnaðarbankanum sem tengdust Sigurbirni Eiríkssyni.⁴⁸⁷
243. Föstudaginn 5. mars 1976 var fært til bókar í dagbók Síðumúlafangelsisins að klukkan 14:30 hafi Kristján Viðar verið tekinn fram til viðtals við Sigurbjörn Víði. Hafi Kristján Viðar verið færður aftur á klefa klukkan 17:50. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 18:00 var bókað í fangelsisdagbókina um komu Ingvars Björnssonar, réttargæslumanns Einars. Fimmtán mínútum síðar var bókað að Einar hafi verið tekinn fram til viðtals við réttargæslumann sinn í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Á sama tíma hafi komið Ingi Ingimundarson, réttargæslumaður Sigurbjörns og Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumaður Magnúsar. Klukkan 18:30 var Einar færður á klefa sinn aftur. Bókað var í dagbókina klukkan 18:45 um komu Jóns Zoëga og Arnar Clausen, réttargæslumanna Valdimars og Alberts Klahn, til viðtala við skjólstaðinga sína. Á sama tíma var bókað að Magnús hafi verið færður til viðtals í 20 mínútur við réttargæslumann sinn í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Klukkan 19:15 var

⁴⁸³ Bls. 980.

⁴⁸⁴ Bls. 981–982.

⁴⁸⁵ Dagbók nr. 4, bls. 62.

⁴⁸⁶ Bls. 474–475.

⁴⁸⁷ Bls. 1004.

Sigurbjörn Eiríksson færður fram til hálf tíma viðtals við réttargæslumann sinn í áheyrn Sigurbjörns Víðis.⁴⁸⁸ Klukkan 20:05 var bókað að Valdimar hafi verið færður fram til viðtals við Jón Zoëga í áheyrn Sigurbjörns Víðis í tíu mínútur. Klukkan 21:00 var bókað í fangelsisdagbókina að hringt hafi verið frá dagblaðinu Vísi og spurt um atburð varðandi Sævar. Var þess getið að erindinu hafi verið vísað á Eggert eða Sigurbjörn Víði og Örn.⁴⁸⁹

244. Þennan dag birtist frétt á baksíðu Alþýðublaðsins þar sem fram kom að enn væri þagað um Geirfinnsrannsóknina. Haft hafi verið samband við Eggert Bjarnason rannsóknarlögreglumann og hafi hann alls ekkert viljað segja um stöðu eða gang rannsóknar. Í niðurlagi fréttarinnar sagði að almenningur mætti því enn kyngja fréttaleyfinu af þessum málum og gera sér slúðursögurnar að góðu. Á sama stað var frétt um Klúbbinn og málshöfðun ríkissaksóknara á hendur Magnúsi Leópoldssyni og Sigurbirni Eiríkssyni fyrir stórfelld lögbrot í tengslum við rekstur veitingahússins.⁴⁹⁰
245. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis var bókað að þeir hafi farið með Erlu suður í Kópavog. Hafi þeir farið þangað til að athuga með dóti sem Erla sagði þau Sævar hafa skilið eftir í geymslu tilheyrandi íbúð þeirra við Þverbrekku. Bókað var að Ásmundur Guðmundsson hafi farið með þeim og tekið að sér að henda því sem henda ætti af þessu dóti. Hafi hann síðan tekið í sína vörslu nokkuð af pappírsdóti sem hann hafi síðan afhent Eggerti. Í framhaldinu hafi þeir farið með Erlu suður fyrir Hafnarfjörð.⁴⁹¹ Hafi Erla bent á hraungjótu skammt frá Krísuvíkurvegi þar sem hún hafi talið mögulegt að eitthvað hafi verið sett í. Bókað var að leitað hafi verið í gjótunni eins og hægt var og grafið í hana en án alls árangurs.⁴⁹²
246. Laugardaginn 6. mars 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi farið með Albert Klahn í bíltúr í góða veðrinu, eins og það er orðað, milli klukkan 10:00 og 11:00. Rannsóknargögn um bíltúrin liggja ekki fyrir önnur en færsla í rannsóknardagbók. Þar sagði að farið hafi verið með Albert suður fyrir Hafnarfjörð á þær slóðir sem Erla hafi bent á. Bókað var að Albert hafi ekkert kannast við sig þar.⁴⁹³ Í dagbók fangelsisins þennan dag var bókað um komu Guðsteins læknis klukkan 11:50 og viðtöl hans við Einar, Kristján Viðar, Sævar, Tryggva Rúnar og Magnús. Bókað var að smá breytingar hafi verið gerðar á lyfjaskrá. Klukkan 12:25 var bókað um komu Arnar og [HaL], bróður Magnúsar. Var þess getið að farið hafi verið með víxil inn á klefa til Magnúsar til undirritunar.⁴⁹⁴ Klukkan 13:10 var bókað að Tryggvi Rúnar hafi verið færður fram til viðtals við rannsóknarmennina og Örn. Hafi hann verið færður aftur á klefa klukkan 13:45. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir önnur en færsla í rannsóknardagbók þar sem sagði að ekkert nýtt hefði komið fram.⁴⁹⁵ Bókað var klukkan 14:10 að Dóra Hlín Ingvarsdóttir

⁴⁸⁸ Dagbók nr. 4, bls. 62b.

⁴⁸⁹ Dagbók nr. 4, bls. 63.

⁴⁹⁰ Bls. 476.

⁴⁹¹ Bls. 1004–1005.

⁴⁹² Bls. 982.

⁴⁹³ Bls. 982.

⁴⁹⁴ Dagbók nr. 4, bls. 63.

⁴⁹⁵ Bls. 982 og 1005.

lögreglukona hafi komið eftir boðun Sigurbjörns Víðis. Hafi hún farið klukkan 16:40. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir önnur en bókun í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis. Þar segir að rætt hafi verið við Dóru Hlín Ingvarsdóttur, mágkonu Einars Bollasonar. Bókað var að hún hafi engar upplýsingar geta gefið.⁴⁹⁶ Í dagbók fangelsisins við Síðumúla var bókað klukkan 16:45 að [GSbj], dóttir Sigurbjörns Eiríkssonar hafi komið með sendingu til föður síns. Klukkan 17:50 var bókað að Örn hafi komið ásamt Erlu Bolladóttur en þau farið skömmu síðar ásamt Sigurbirni Víði.⁴⁹⁷

247. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis þennan dag var þess getið að Erla og [SI], eiginkona Einars, hafi rætt saman. Hafi Erla greint henni frá þeirri sögu sem hún hafi staðfest fyrir lögreglu og sagt oftast en einu sinni. Bókað var í rannsóknardagbókina að svo hafi virst sem [SI] tryði Erlu í það minnsta í aðalatriðum.⁴⁹⁸ Að því loknu hafi verið farið með Erlu í annað sinn suður fyrir Hafnarfjörð.⁴⁹⁹
248. Sunnudaginn 7. mars 1976 var fært til bókar í dagbók fangelsisins að Einar Bollason hafi verið tekinn fram til viðtals við Sigurbjörn Víði klukkan 10:15. Hafi hann verið færður aftur á klefa sinn klukkan 12:05. Klukkan 13:30 var bókað að Einar hafi aftur verið tekinn fram til viðtals við Sigurbjörn Víði og færður aftur á klefa klukkan 14:20. Rannsóknargögn um framangreind viðtöl við Einar liggja ekki fyrir. Klukkan 15:15 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður fram til viðtals við Eggert en færður aftur á klefa sinn 20 mínútum síðar. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 16:00 var bókað í dagbókina að Örn hafi talað við Albert Klahn í smá stund inni á klefa. Var þess getið í bókuninni að gæsluvarðhaldsúrskurður yfir Alberti rynni út í dag klukkan 20:16. Klukkan 17:50 var bókað að Einar hafi verið tekinn fram til viðtals við Eggert og Sigurbjörn Víði til klukkan 18:55. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Þá var Albert Klahn færður til réttarhalds hjá Erni klukkan 19:25.⁵⁰⁰
249. Þennan dag var háð þinghald í sakadómi Reykjavíkur vegna rannsóknar á hvarfi Guðmundar Einarssonar. Í þingbók var bókað að klukkan 19:50 hafi Albert Klahn mætt fyrir dóminn. Kvaðst hann nú vera viss um að hann hafi farið tvær ferðir með lík fyrir þá félagaga Sævar, Kristján Viðar og Tryggva Rúnar. Sagðist Albert ekki hafa vitað í fyrra skiptið hvað hann hafi verið að flytja en í síðara skiptið hafi honum verið sagt að það hafi verið lík. Kvaðst hann ekki muna hvert hann hafi ekið, en taldi að í seinna skiptið hafi hann ekið suður í Kúagerði.⁵⁰¹ Var Albert úrskurðaður í áframhaldandi gæsluvarðhald í allt að 30 daga. Kvaðst Albert ekki óska eftir því að úrskurðurinn yrði kærður til Hæstaréttar Íslands.⁵⁰²

⁴⁹⁶ Bls. 982.

⁴⁹⁷ Dagbók nr. 4, bls. 63b.

⁴⁹⁸ Bls. 983.

⁴⁹⁹ Bls. 1005.

⁵⁰⁰ Dagbók nr. 4, bls. 64.

⁵⁰¹ Bls. 263.

⁵⁰² Bls. 384_D–E.

250. Bókað var í fangelsisdagbókina að réttarhaldi yfir Alberti Klahn hafi lokið klukkan 20:05. Klukkan 22:00 var fært til bókar að Einar hafi verið tekinn fram til yfirheyrslu hjá Eggerti og Sigurbirni Víði. Hafi hann verið færður á klefa klukkan 22:20. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir önnur en færsla í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis þar sem fram kom að Sigurbjörn Víðir hafi rætt mikið við Einar Bollason þennan dag. Bókað var að Einar hafi skýrt frá kynnum sínum af [ÁHE] og fleirum, en út úr því hafi ekki komið neitt sérstakt.⁵⁰³ Klukkan 22:40 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður í yfirheyrslu til Eggerts og færður á klefa sinn klukkan 23:10.⁵⁰⁴ Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir.
251. Mánudaginn 8. mars 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 09:15 að Örn hafi farið inn á klefa til Alberts og rætt við hann til klukkan 09:50. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Klukkan 10:00 var bókað að [ÁHE] hafi komið til viðtals við rannsóknarlögreglumenn. Klukkan 12:40 var bókað að skýrslutöku yfir [ÁHE] hafi lokið. Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna. Tilefni yfirheyrslunnar var vitneskja rannsóknarlögreglunnar um að vitnið hafi haft undir höndum og veitt smyglað áfengi sem og kunningsskapur hans við fjóra menn sem sættu gæsluvarðhaldi. Kvaðst vitnið þekkja Sigurbjörn Eiríksson, Magnús Leópoldsson, Einar Bollason og Valdimar Olsen og sagðist telja þá alla til góðra vina sinna, en þó einna helst Valdimar. Kvaðst hann hafa starfað í Klúbbnum og átt í tékkaviðskiptum við Magnús og Sigurbjörn. Aðspurður um vínveitingar sem hann hafi borið fram í brúðkaupsveislu sinni kvað hann hluta drykkjarfanganna örugglega hafa verið smyglaðan, enda hafi 75% vodki ekki verið seldur í ÁTVR. Kvaðst hann hafa fengið samkomuhúsið Klúbbinn lánað endurgjaldslaust frá Sigurbirni, en hafa sjálfur keypt allt áfengi og greitt starfsfólki laun. Aðspurður sérstaklega um vitneskju sína um smyglað áfengi kvaðst vitnið neita allri vitneskju um slíkt að undanskildu því áfengi sem notað hafi verið í brúðkaupsveislunni.⁵⁰⁵ Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis var jafnframt bókað að ekkert nýtt hafi komið fram hjá vitninu, en hann hafi viðurkennt að hafa í brúðkaupsveislu sinni veitt smyglað áfengi. Þá var bókað um upplýsingar sem vitnið hafi veitt lögreglu þess efnis að eldur sem komið hafi upp í Klúbbinum fyrir nokkru hafi verið af mannavöldum og hefðu starfsmenn Klúbbsins haft uppi á brennuvarginum. Var þess getið að lögreglu hafi ekki verið kunnugt um þetta.⁵⁰⁶
252. Sama dag, 8. mars 1976, var yfirheyrð sem vitni [SIJ], húsmóðir og nemandi á saumavélanámskeiði á vegum Pfaff ásamt [SI], eiginkonu Einars Bollasonar. Kvaðst vitnið muna að tími hafi fallið niður 5. nóvember 1974 og hafi sá tími verið haldinn í staðinn laugardaginn 9. nóvember sama ár. Minnti vitninu að sá tími hafi verið lokatími námskeiðsins en sagði samnemendur sína ekki hafa samsinnt því. Kvaðst vitnið ekki muna nákvæmlega dagsetningar, enda hefði hún engar kvittanir eða slíkt

⁵⁰³ Bls. 982.

⁵⁰⁴ Dagbók nr. 4, bls. 64b.

⁵⁰⁵ Bls. 477–478.

⁵⁰⁶ Bls. 983.

um námskeiðið til að styðjast við.⁵⁰⁷ Í beinu framhaldi var [RMS] yfirheyrð. Sótti hún einnig umrætt saumavélanámskeið. Kvaðst hún hafa haft það eftir [ErH], námskeiðskennara, að ólíklegt væri að lokatími námskeiðsins hafi verið strax þriðjudaginn 12. nóvember 1974 vegna verkefna sem nemendum hafi verið lagt fyrir á laugardeginum að vinna heima. Minnti vitninu sem það hafi frekar verið á námskeiðinu þriðjudaginn 19. nóvember 1974, en kvaðst ekki vera viss.⁵⁰⁸

253. Í rannsóknardagbókina var bókað að eftir hádegi þennan dag að Eggert hafi rætt við Kristján Viðar og Sigurbjörn Víðir hafi rætt við Sævar. Síðan hafi Eggert rætt við [HJÞ]. Bókað var að um kvöldið hafi verið farið með Kristján Viðar í ökuferð til Keflavíkur til þess að sýna honum öðru sinni staðhætti í Dráttarbrautinni. Bókað var að ferðin hafi verið farin að beiðni Kristjáns Viðars.⁵⁰⁹
254. Þriðjudaginn 9. mars 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Kristján Viðar hafi verið tekinn til yfirheyrslu klukkan 12:10 af Eggerti. Á sama tíma hafi Sigurbjörn Víðir farið inn á klefa til Sævars. Klukkan 13:25 var bókað í dagbókina að Sigurbjörn Víðir hafi farið að sækja sálfræðing. Klukkan 14:08 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa sinn aftur eftir yfirheyrslu. Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna. Í upphafi var bókað að síðast hafi verið tekin skrifleg skýrsla af Kristjáni Viðari 2. mars síðastliðin en þá hafi hann sagt fyrri skýrslur sínar alrangar. Hafi Kristján Viðar sagst hafa hugsað málið síðan þá og komist að þeirri niðurstöðu að þetta væri ekki með öllu rétt. Þá var haft eftir Kristjáni Viðari að honum hafi verið tjáð að Erla hafi sagt hann hafa komið í bifreið við Vatnsstíg kvöldið sem hann hafi átt að hafa farið til Keflavíkur. Þegar honum hafi verið bent á þetta atriði hafi rifjast ýmislegt upp fyrir honum. Kvaðst hann muna greinilega eftir því að hafa að kvöldi til sest upp í fólksbifreið sem hafi verið kyrrstæð við Vatnsstíg, á milli Laugavegs og Hverfisgötu. Hafi hann komið aftan að bifreiðinni og sest í aftursætið við hlið Erlu. Minnti hann að sætin hafi verið fremur lítil og þröng. Hafi Sævar setið í framsætinu en Kristján Viðar kvaðst ekki getað fullyrt um hver hafi setið undir stýri. Taldi hann sig þó hafa í það minnsta kannast við þann aðila. Ekið hafi verið út úr borginni og stöðvað í eða við Dráttarbraut. Kvaðst Kristján Viðar vera nú algjörlega viss um að það hafi verið Dráttarbraut Keflavíkur. Var bókað eftir Kristjáni að farið hafi verið með hann nú öðru sinni til Keflavíkur í myrkri og að Dráttarbrautinni. Væri hann alveg viss um að það væri sá staður sem hann hafi ekið til í bifreiðinni af Vatnsstígnum. Sagði Kristján Viðar að hann, Sævar og ökumaðurinn hafi farið út úr bifreiðinni en var ekki viss með Erlu. Fleiri menn hafi verið fyrir í Dráttarbrautinni en Kristján Viðar kvaðst ekki vilja fullyrða með vissu hversu margir, en kvaðst þó halda að þeir hafi verið þrír. Kvaðst Kristján Viðar muna mjög óljóst eftir atvikum og gæti ekki munað eftir því að hafa farið í bátsferð eða hafa séð bát þarna við bryggju. Kvaðst Kristján Viðar aftur á móti hafa þekkt bryggjuna við Dráttarbrautina aftur þegar hann hafi séð hana í myrkri og einnig hvernig svæðið hafi verið lýst upp.⁵¹⁰ Þá kvaðst hann muna það orðið greinilega

⁵⁰⁷ Bls. 479.

⁵⁰⁸ Bls. 480.

⁵⁰⁹ Bls. 1006.

⁵¹⁰ Bls. 481.

að einhver maður hafi sagt sér að bíða upp við bát sem hafi staðið í Dráttarbrautinni og hafi hann þá staðið í skugganum við bátinn. Kvaðst Kristján Viðar muna eftir því að hafa ætlað að færa sig eitthvað úr stað, en þá hafi komið maður sem hafi sagt sér að vera kjurr. Báturinn hafi verið nokkuð ofan við bryggjuna og kvaðst Kristján Viðar muna eftir að hafa séð til mannaferða efst á bryggjunni. Hvað frekar hafi gerst þarna gæti hann enn sem komið væri ekki munað. Kvaðst hann þó muna að þegar hann hafi farið af staðnum hafi hann hlaupið yfir Dráttarbrautina og stokkið yfir lágu, steypu garðana sem lægju þvert á brautina og bátarnir stæðu á. Þá myndi hann eftir því að um það leyti hafi menn dreift sér eins og leita ætti að einhverjum. Kvaðst Kristján Viðar ekki geta munað hvaða fólk hafi farið með honum aftur til Reykjavíkur, en taldi það hafa verið sama hóp og hafi farið suður eftir. Þá kvaðst hann ekki viss um að hafa farið í sömu bifreið til baka. Ítrekaði Kristján Viðar að hann gæti ekki gert sér grein fyrir hvað hafi verið aðhafst í Dráttarbrautinni, en sagðist alveg viss um að það hafi varðað við lög. Kvaðst hann muna eftir því að hafa sest í aftursæti bifreiðar, hallað sér fram og spurt hvort þeim yrði nokkuð blandað í þetta. Hafi honum þá verið svarað að svo yrði ekki. Kvaðst Kristján Viðar alveg viss um að honum hafi verið mikið í mun um að vera ekki blandað í eitthvað, sem hann kvaðst þó ekki muna hvað hafi verið. Persónulega þætti honum sem þetta ferðalag hafi staðið í einhverju sambandi við spíritus, þó svo hann myndi það ekki. Bókað var eftir Kristjáni Viðari að í nóvember 1974 hafi hann neytt lyfja í miklu óhófi og væri minni hans því mjög slæmt á köflum, líkt og eftir mikla áfengisdrykkju. Kvaðst hann best muna eftir atvikum ef hann hugsaði sérstaklega um þau og ef honum væri bent á einhver atriði þá væri líkt og minnið yrði skýrara. Kvaðst Kristján Viðar ekki treysta sér til þess að segja til um hverjir hafi verið staddir í Dráttarbrautinni þessa nótt auk hans og Sævars. Sagðist hann þó viss um að hann hafi þekkt eða kannast þar við fleiri, þó svo hann gæti ekki munað núna hverjir það hafi verið. Kvaðst hann muna eftir því að þegar mennirnir hafi dreift sér um svæðið hafi einn mannanna sagt skipandi að hann skyldi grípa hann ef hann hlypi fram hjá. Greindi Kristján Viðar frá því að honum hafi ekki þótt þetta skrítið og því hafi hann vafalaust vitað við hvern hafi verið átt. Fullyrti Kristján Viðar að nafnið Geirfinnur segði sér ekkert í þessu sambandi, í það minnsta ekki fram að þessu. Kvaðst hann ekki muna eftir að hafa heyrt neinar sögur um á hvern hátt Geirfinnur hafi horfið. Í lok skýrslunnar var bókað að Kristján Viðar hafi greint frá því að samfangi sinn á Litla Hrauni, [SAn], hafi sagst hafa séð Geirfinn og [ES], son Sigurbjörns Eiríkssonar, tala saman í Klúbbinum. Hafi [SAn] lýst því þannig að [ES] hafi lent í vandræðum í sambandi við hvarf Geirfinns. Annað sagðist Kristján Viðar ekki hafa heyrt um hvarf Geirfinns, nema það sem hann hafi lesið í blöðunum.⁵¹¹

255. Klukkan 14:30 þennan sama dag, 9. mars 1976, var bókað í fangelsisdagbókina að Sigurbjörn Víðir hafi komið með Geir Vilhjálmsson sálfræðing til að tala við Albert Klahn. Hafi Albert verið færður fram til viðtals við Geir og aftur á klefa sinn klukkan 15:50. Fimm mínútum síðar var bókað í fangelsisdagbókina að sálfræðingurinn hafi farið, en kæmi aftur á fimmtudag og tæki þá Albert til viðtals í tvær klukkustundir. Rannsóknargögn um sálfræðiviðtalið liggja ekki fyrir. Bókað var í dagbókina að

⁵¹¹ Bls. 483.

Sævar hafi verið tekinn fram til yfirheyrslu um klukkan 17:00. Klukkan 17:15 var bókað að [HeS], dóttir Sigurbjörns, hafi komið með sendingu til föður síns á klefa númer 20. Klukkan 17:45 var bókað að Sævar hafi verið færður aftur á klefa sinn. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Á sama tíma hafi Einar Bollason verið tekinn fram til viðtals við Ingvar Björnsson, réttargæslumann sinn, til klukkan 18:10. Hafi Einar þá verið færður á klefa sinn og Sigurbjörn Eiríksson tekinn fram til viðtals við Jón Ólafsson, lögmann sinn. Klukkan 18:25 var bókað um símtal [GuBo], föður Einars, sem hafi beðið fyrir alúðarkveðju til sonar síns. Bókað var að Jón Ólafsson, lögmaður, hafi farið klukkan 18:45 og hafi Sigurbjörn Eiríksson verið færður á klefa sinn 20 mínútum síðar. Þá hafi Magnús Leópoldsson verið færður fram til viðtals við réttargæslumann sinn til klukkan 19:50. Bókað var klukkan 19:10 að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi komið. Klukkan 20:10 var bókað að Sævar hafi verið tekinn fram til viðtals við réttargæslumann sinn í áheyrn Eggerts. Klukkan 21:20 var bókað að Sævar hafi verið færður inn á klefa sinn. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 22:30 að Eggert og Sigurbjörn Víðir hafi farið út í leiðangur með Einar Bollason í tuttugu mínútur. Hafi Einar verið settur aftur á klefa klukkan 23:00. Meðal rannsóknargagna er skýrsla Eggerts Bjarnasonar dagsett 10. mars 1976 um ferð kvöldið áður í hús Sjóнварpsins við Laugaveg með Einar Bollason. Þar segir að Einari hafi verið sýndur fimm mínútna kafli úr íþróttavikmyndinni Íshafsleikarnir sem hafi verið sýnd seint á dagskrá sjónvarpsins 19. nóvember 1974. Var þess getið að áður en Einari hafi verið sýndur kafli úr myndinni hafi Eggert og Sigurbjörn Víðir horft á alla myndina.⁵¹²

256. Miðvikudaginn 10. mars 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Kristján Viðar hafi verið færður til viðtals klukkan 09:40 við réttargæslumann sinn, Pál Arnór Pálsson. Á sama tíma var fært til bókar að hringt hafi verið í séra Jón Bjarman fangelsisprest fyrir Magnús Leópoldsson.⁵¹³ Klukkan 10:35 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður aftur á klefa sinn. Bókað var klukkan 10:47 að Einar Bollason hafi verið færður til yfirheyrslu hjá Eggerti og Sigurbirni Víði. Þá var þess getið að Örn hafi hringt og sagt séra Jón mega tala við Magnús Leópoldsson í 15 mínútur. Færsluritari bókaði að hann hafi spurt Örn um klippingu á Kristjáni Viðari, en Örn hafi ekki viljað leyfa það að svo stöddu. Klukkan 11:45 var Einar færður aftur á klefa sinn að yfirheyrslu lokinni. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir önnur en skýrsla Eggerts dagsett sama dag. Þar segir að rætt hafi verið við Einar um efni kvikmyndarinnar Íshafsleikarnir, sem getið er að framan, og hafi hann lýst efni myndarinnar að nokkru. Hafi hann nefnt þar nokkur atriði sem hafi verið sýnd í myndinni, en einnig atriði sem ekki hafi verið í myndinni. Kvaðst Einar örugglega hafa séð þessa kvikmynd þegar hún hafi verið sýnd í sjónvarpinu á sínum tíma, en honum ekki þótt hún áhugaverð eða skemmtileg. Að auki hafi hann nokkrum sinnum þurft að fara í símann á meðan sýningu myndarinnar stóð. Af þeim sökum hafi hann ekki talið sig muna nánar eftir efni myndarinnar.⁵¹⁴

⁵¹² Bls. 484.

⁵¹³ Dagbók nr. 4, bls. 66–66b.

⁵¹⁴ Bls. 484.

257. Í dagbók fangelsisins þennan dag var bókað um komu séra Jóns Bjarman klukkan 18:00 og þess getið að hann hafi rætt við Magnús Leópoldsson í 15 mínútur. Klukkan 23:05 var bókað að Sævar hafi verið tekinn fram til yfirheyrslu. Á miðnætti var bókað að yfirheyrslu yfir Sævari hafi lokið og Sigurbjörn Víðir farið um hálf tíma síðar. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir.⁵¹⁵
258. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla Eggerts Bjarnasonar dagsett sama dag, 10. mars 1976. Í skýrslunni voru raktar upplýsingar um rannsókn á póstsvikamálinu og hvarfi Guðmundar Einarssonar. Þá sagði að um miðjan janúar hafi Erla Bolladóttir tjáð Eggerti, Sigurbirni Víði og Erni að hún hafi orðið fyrir ónæði af símhringingum og væri hrædd. Af því tilefni hafi hún mætt til viðtals við Örn og Sigurbjörn Víði í fangelsið við Síðumúla að kvöldi 21. janúar 1976. Þar hafi hún skýrt frá því að nokkrum sinnum undanfarna daga og nætur hafi verið hringt í síma móður hennar þar sem hún hafi dvalið. Er hún hafi svarað í símann hafi enginn talað en þó hafi virst sem einhver hafi verið í símanum. Hafi Erla tjáð þeim að einu sinni hafi karlmaður talað og óbeinlínis haft í hótunum við hana. Hafi maðurinn spurt Erlu hvort henni fyndist hún ekki vera búin að gera nóg. Hafi maðurinn bent henni á að vara sig en þó sagt að henni væri óhætt fram að ákveðnum mánaðardegi. Systir Erlu, sem búsett hafi verið á Hawaii, hafi dvalið hjá móður Erlu á þessum tíma og ætlað af landi brott þennan tiltekna mánaðardag. Hafi Erla því talið fremur ósennilegt að einhver ókunnugur fjölskyldunni myndi hafa bent á þennan ákveðna dag.⁵¹⁶ Í skýrslunni sagði að Örn og Sigurbjörn Víðir hafi margspurt Erlu hvern eða hverja hún teldi sig vera svona hrædda við. Hafi hún þá nefnt nöfn þriggja manna, Einarssonar, Sigurbjörns Eiríkssonar og [JR]. Þegar Erla hafi verið spurð hvers vegna hún væri hrædd við þessa menn hafi hún sagt það vera í sambandi við hið svokallaða Geirfinnsmál. Nánar aðspurð hafi Erla skýrt frá vitneskju sinni um það mál og var tekin af henni skrifleg skýrsla 23. janúar 1976. Þá sagði í skýrslunni að á sama tíma og Erla hafi skýrt frá þessu, en áður en skrifleg skýrsla var tekin af henni, hafi Eggert talað við Sævar. Hafi hann tjáð Sævari að Erla væri hrædd við einhverja aðila, en ekki gefið honum til kynna hverjir það væru. Hafi þá Sævar sagst halda að Erla myndi vera hrædd við ákveðna menn og nafngreint þá sömu og Erla. Í framhaldi af þessu hafi verið tekin skrifleg skýrsla af Sævari og síðan af Erlu daginn eftir. Hafði þá komið fram að Kristján Viðar væri viðriðinn málið og því hafi einnig verið tekin skýrsla af honum. Í upplýsingaskýrslunni var svo rakinn aðdragandi þess að Einar, Magnús, Valdimar og síðar Sigurbjörn Eiríksson hafi verið handteknir vegna málsins.⁵¹⁷ Fram kom að rannsóknin hafi meðal annars beinst að hugsanlegum fjarvistasönnunum fjórmeninganna á þeim tíma er síðast sást til Geirfinns og voru þau atriði rakin. Þá voru dregnar saman niðurstöður rannsóknartilvika sem falin voru Hauki Guðmundssyni, rannsóknarlögreglumanni í Keflavík. Þess var getið að Erla, Sævar og Kristján Viðar hafi öll verið látin lýsa sjálfstætt staðháttum á þeim stað sem þau hafi sagst hafa farið á og talið vera í Keflavík. Lýsingar þeirra hafi allar komið heim og

⁵¹⁵ Dagbók nr. 4, bls. 66b.

⁵¹⁶ Bls. 485.

⁵¹⁷ Bls. 486.

saman við staðhætti í og við Dráttarbrautina í Keflavík. Tekið var fram að það hafi að sjálfsögðu verið gert áður en farið hafi verið með hvert og eitt þeirra til Keflavíkur og án þess að einhverju þeirra hafi verið sagt fyrirfram hvernig lýsing annars hafi verið. Gerð var grein fyrir ábendingum og upplýsingum sem rannsóknarlögreglunni hafi borist varðandi hugsanleg tengsl gæsluvarðhaldsfanganna við smygl á áfengi. Loks var þess getið að Erlu, Sævari og Kristjáni Viðari hafi verið sýndar ljósmyndir af nokkrum mönnum sem hugsanlega kæmu málinu við, þar á meðal ljósmynd af Geirfinni Einarssyni sem hafi verið mikið nýrri en sú sem birt var í fjölmiðlum á sínum tíma. Bókað var í skýrsluna að ekki hafi fengist á því fullnægjandi skýring hvers vegna sú ljósmynd hafi ekki verið birt.⁵¹⁸

259. Fimmtudaginn 11. mars 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Valdimar Olsen hafi verið færður fyrir rétt klukkan 10:15 og aftur á klefa klukkan 10:25. Þá hafi Einar verið færður fyrir rétt klukkan 10:30 og aftur á klefa klukkan 10:45. Klukkan 10:55 var bókað að Magnús hafi verið færður fyrir rétt og aftur á klefa klukkan 11:10.⁵¹⁹ Þennan dag var háð þinghald í sakadómi Reykjavíkur vegna rannsóknar á hvarfi Geirfinns Einarssonar. Af hálfu ákærvaldsins sótti þing Hallvarður Einvarðsson, vararíkissaksóknari og Njörður Snæhólm, aðalvarðstjóri. Fyrir dóminn komu Valdimar, Einar og Magnús. Bókað var í þingbók að þeir hefðu ekki neinu að breyta í framburðum sínum frá 26. janúar 1976. Af hálfu ákærvaldsins var þess krafist að gæsluvarðhald yfir þremmingunum yrði framlengt og hafin ítarleg dómsrannsókn á sakarefni málsins. Var kröfunni mótmælt af hálfu allra kærðu. Fram kom í úrskurðum sakadóms að rannsókn málsins væri enn ekki nærri lokið. Fara þyrfti fram dómsrannsókn með sakbendingum og samprófunum auk þess sem nauðsynlegt væri að prófa fyrir dómi þau gögn sem fram hafi komið við lögreglurannsóknina varðandi hugsanlegar fjarvistir kærðu umrætt kvöld. Voru Valdimar, Einar og Magnús Leópolðsson allir úrskurðaðir í 30 daga áframhaldandi gæsluvarðhald.⁵²⁰
260. Í dagbók fangelsisins þennan dag var bókað klukkan 11:00 að Jón Zoëga, réttargæslumaður Valdimars, hafi komið með gos og hársápu fyrir skjólstæðing sinn. Klukkan 11:15 var bókað að Ómar, blaðamaður hjá Dagblaðinu, hafi komið og talað við Örn í fimm mínútur. Þá hafi Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumaður Magnúsar, farið inn á klefa til skjólstæðings síns ásamt Eggerti klukkan 12:10. Fimm mínútum síðar var bókað að Sævar hafi verið færður fyrir rétt. Fyrir liggur að þennan dag hafi verið háð þinghald í sakadómi Reykjavíkur vegna rannsóknar á hvarfi Guðmundar Einarssonar. Var bókað í þingbók að Sævar hafi kvaðst ekki hafa neitt nýtt fram að færa vegna máls þessa. Var Sævar úrskurðaður í áframhaldandi gæsluvarðhald í allt að 90 daga.⁵²¹ Í dagbók fangelsisins var bókað að Sævar hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 12:25. Klukkan 12:40 var bókað að Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars, hafi komið með sígarettur til hans. Þá hafi Albert Klahn verið færður fyrir Geir

⁵¹⁸ Bls. 492.

⁵¹⁹ Dagbók nr. 4, bls. 67.

⁵²⁰ Bls. 492_A–J.

⁵²¹ Bls. 265–266.

Vilhjálmsson, sálfræðing, klukkan 15:08.⁵²² Var Albert færður á klefa sinn klukkan 17:20. Lét færsluritari þess getið að í kjölfarið hafi hafist sex augna samtal rannsóknarlögreglumanna og sálfræðingsins, eins og það er orðað í dagbókinni.⁵²³

261. Föstudaginn 12. mars 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Magnús hafi verið færður fram til viðtals við Hafstein Baldvinsson, réttargæslumann sinn, í áheyrn Sigurbjörns Víðis klukkan 11:50. Var Magnús færður aftur á klefa sinn klukkan 12:05. Klukkan 12:55 var bókað um komu Geirs Vilhjálmssonar, sálfræðings. Fimm mínútum síðar var þess getið í fangelsisdagbók að Sigurbjörn Víðir og Geir hafi farið í ferðalag, eins og það er orðað í færslunni. Þennan dag klukkan 15:25 var bókað að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi hringt og sagst ætla að tala við skjólstaðing sinn að beiðni Arnar. Klukkan 16:45 hafi Sævar verið færður til viðtals við réttargæslumann sinn í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Tæpri klukkustund síðar hafi Sævar verið færður á klefa sinn.⁵²⁴ Bókað var um komu Ingvars Björnssonar, réttargæslumanns Einars, og Hafsteins Baldvinssonar, réttargæslumanns Magnúsar, en þeir höfðu báðir með sér fata- og ávaxtasendingar til skjólstaðinga sinna. Auk þess hafi fylgt með bréf frá eiginkonu Magnúsar. Klukkan 18:20 hafi Einar Bollason verið færður til viðtals við réttargæslumann sinn í áheyrn Sigurbjörns Víðis og aftur á klefa sinn 20 mínútum seinna. Klukkan 18:25 var bókað um komu Arnar Clausen, réttargæslumanns Alberts, með umboð til undirritunar til handa föður hans vegna húsaviðskipta. Klukkan 18:45 hafi Magnús verið færður til viðtals við réttargæslumann sinn til klukkan 19:30. Fimm mínútum síðar hafi Sigurbjörn Eiríksson verið færður til viðtals við Inga Ingimundarson, réttargæslumann sinn, til klukkan 20:30. Bókað var að Valdimar Olsen hafi verið færður til viðtals við Jón Zoëga í áheyrn Sigurbjörns Víðis klukkan 20:40 í tíu mínútur.⁵²⁵
262. Þennan dag, 12. mars 1976, birtist frétt í Dagblaðinu undir yfirskriftinni: „Geirfinnsmálið á nýtt stig: Minnisleysi alvarlegt og útbreitt í fangelsinu í Síðumúla.“ Fram kom að kaflaskil hafi orðið í þessu hrollvekjumáli, eins og það var orðað, þegar Örn Höskuldsson kvað upp úrskurð um áframhaldandi gæsluvarðhald yfir þremur af þeim fjórum sem sæta gæsluvarðhaldi vegna meintrar aðildar að hvarfi Geirfinns. Í fréttinni sagði að það næsta skref væri að ríkissaksóknari myndi skipa dómara í málið og síðan hæfist hin eiginlega dómsrannsókn sem væri frábrugðin lögreglurannsókn að því leyti að nú gæfist réttargæslumönnum færi á að spyrja vitni og fylgjast með framgangi málsins. Lítið væri vitað um gang rannsóknarinnar, enda væri minnisleysi alvarlegt og nokkuð útbreitt vandamál í fangelsinu við Síðumúla þessa dagana. Þá sagði að ljóst væri að Sævar og Kristján væru flæktir í bæði hvarf Geirfinns og Guðmundar Einarssonar, sem þeir hafi raunar viðurkennt að hafa orðið að bana.⁵²⁶
263. Laugardaginn 13. mars 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðsteinn læknir hafi komið milli klukkan 09:10 og 10:15 og rætt við Magnús og

⁵²² Dagbók nr. 4, bls. 67.

⁵²³ Dagbók nr. 4, bls. 67b.

⁵²⁴ Dagbók nr. 4, bls. 68.

⁵²⁵ Dagbók nr. 4, bls. 68b.

⁵²⁶ Bls. 493.

Kristján Viðar. Var þess getið að bætt hafi verið við lyfjum á þá báða. Klukkan 13:45 var bókað að Albert hafi verið færður fram til viðtals við Geir Vilhjálmsson, sálfræðing. Klukkan 15:10 var þess getið að Örn, Sigurbjörn Víðir og Geir hafi farið með Albert í ferðalag, eins og það var orðað. Þá kom [LeJ] faðir Magnúsar með sængurföt og bók fyrir hann klukkan 17:45. Klukkan 18:05 var bókað að Örn, Sigurbjörn Víðir og Geir hafi komið með Albert úr ferðalaginu. Rannsóknargögn um ferðalagið liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 19:30 að Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumaður Magnúsar, hafi hringt og óskað eftir að fá að ræða við skjólstæðing sinn í síma en verið neitað. Klukkan 21:15 var Magnús tekinn fram til viðtals við réttargæslumann sinn í 15 mínútur í áheyrn Sigurbjörns Víðis.⁵²⁷

264. Mánudaginn 15. mars 1976 var bókað í dagbók fangelsisins að Geir Vilhjálmsson, sálfræðingur, hafi komið klukkan 15:30 og tekið Albert til sálgreiningar og sefjunar til klukkan 18:30. Bókað var að Geir hafi farið klukkan 18:45 og beðið fangaverði fyrir segulbandsspólur merktar Erni Höskuldssyni.⁵²⁸ Klukkan 21:30 var bókað að Kristján Viðar hafi verið tekinn fram til viðtals við Sigurbjörn Víði en færður aftur á klefa klukkan 22:40. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.⁵²⁹
265. Þriðjudaginn 16. mars 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að talað hafi verið við séra Jón Bjarman klukkan 09:25 um heimsókn til Magnúsar Leópoldssonar að hans beiðni. Klukkan 09:50 var bókað um komu Sigurbjörns Víðis sem hafi sótt segulbandsspólur frá Geir Vilhjálmssyni, sálfræðingi, með upptöku af viðtali hans við Albert. Klukkan 11:50 var bókað að séra Jón hafi hringt eftir að hafa rætt við Örn. Hafi viðtali hans við Magnús verið frestað til morguns vegna komu réttargæslumanna í dag.⁵³⁰ Klukkan 18:08 var Sigurbjörn Eiríksson færður fram til viðtals við Inga Ingimundarson réttargæslumann sinn í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Klukkan 18:30 var bókað að Sigurbjörn hafi verið færður aftur á klefa sinn. Bókað var klukkan 19:15 að Einar hafi verið færður til viðtals við Ingvar Björnsson, réttargæslumann sinn, í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Þá var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 20:30 að [BaH], sonur Hafsteins Baldvinssonar, réttargæslumanns Magnúsar, hafi komið með sendingu til hans í umboði föður síns sem var veikur. Klukkan 20:35 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Sævar til viðtals í fimm mínútur. Því næst hafi hann tekið Kristján Viðar til viðtals klukkan 20:45. Hafi Kristján Viðar verið færður aftur á klefa klukkan 20:50. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtölin. Klukkan 23:50 var bókað í fangelsisdagbókina að hringt hafi verið í Sigurbjörn Víði að beiðni Kristjáns Viðars sem óskaði eftir viðtali. Klukkan 00:25 var Kristján Viðar tekinn til viðtals við Sigurbjörn Víði til klukkan 01:25. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið.
266. Meðal rannsóknargagna er skýrsla dagsett þennan dag um yfirheyrslu yfir [SAn], fyrrum samfanga Kristjáns Viðars á Litla-Hrauni. Tílefni yfirheyrslunnar var framburður Kristjáns Viðars um að [SAn] hafi sagst hafa heyrt á tal [ES] sonar Sigurbjörns Eiríkssonar og Geirfinns í Klúbbinum og að [ES] hafi lent í vandræðum í

⁵²⁷ Dagbók nr. 4, bls. 69.

⁵²⁸ Dagbók nr. 4, bls. 69b.

⁵²⁹ Dagbók nr. 4, bls. 70.

⁵³⁰ Dagbók nr. 4, bls. 70.

sambandi við hvarf Geirfinns. Kvaðst [SAn] neita því algjörlega að hafa sagt þetta og sagðist ekki einu sinni þekkja [ES] í sjón. Geirfinn þekkti hann hins vegar töluvert þar sem [GSig], eiginkona Geirfinns, hafi alist upp með systur sinni. Kvaðst hann enga hugmynd hafa um á hvaða hátt Geirfinnur hafi horfið.⁵³¹

267. Miðvikudaginn 17. mars 1976 var bókað klukkan 10:00 í dagbók fangelsisins við Síðumúla að pöntuð hafi verið lyf, Naprosin, Diazepam 10 mg, Librax 100 stykki, og 1 líter Chloral. Lét færsluritari þess getið að lækurinn hafi spurt um líðan og matarlyst Magnúsar. Kvaðst færsluritari hafa talið líðan hans góða eftir hætti og matarlyst nægilega og hafi lækurinn verið ánægður með það. Klukkan 10:20 var bókað í fangelsisdagbókina um samtál færsluritara við Örn. Hafði færsluritari lagt það til að ákveðinn yrði fastur heimsóknartími fyrir séra Jón Bjarman fangelsisprest með hæfilega löngu millibili. Bókað var að Örn hafi ekki fallist á að skapa fasta reglu þar um. Klukkan 10:50 var bókað um símtal frá Sigurbirni Víði með skilaboðum um að heimilt væri að klippa hár Kristjáns Viðars og Magnúsar. Bókaði færsluritari klukkan 11:40 að hann hafi rætt við Örn og heimilt væri að láta klippa allt stóðið, eins og það var orðað í færslunni, eða þá sem það vildu. Klukkan 14:40 var bókað að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi hringt og spurt um líðan skjólstæðings síns. Kvaðst hann mundu koma á föstudag til viðtals við Kristján.⁵³² Klukkan 15:40 var fært til bókar í dagbók fangelsisins að séra Jón Bjarman hafi komið til viðtals við Magnús og Einar. Hafi hann rætt við hvorn um sig í 15 mínútur. Klukkan 23:05 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi rætt við Kristján Viðar í um 45 mínútur inni á klefa Kristjáns að hans ósk. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.⁵³³
268. Fimmtudaginn 18. mars 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Kristján Viðar hafi verið tekinn fram til yfirheyrslu hjá Sigurbirni Víði. Fyrir liggur skýrsla þar sem fram kemur að yfirheyrslan hafi farið fram að ósk Kristjáns Viðars sem hafi látið hringja til Sigurbjörns Víðis í gærkvöldi og beðið um viðtal við hann. Bókað er að Sigurbjörn Víðir hafi rætt við Kristján Viðar og skýrslan hafi verið gerð í tilefni af því samtali. Kvaðst Kristján Viðar hafa hugsað töluvert um ferðina til Keflavíkur frá því síðast hafi verið tekin af honum skrifleg skýrsla. Af þeim sökum hafi hann óskað eftir því að tekin væri af honum skýrsla nú. Kvaðst Kristján ekki vilja fullyrða það, en honum hafi fundist sem Valdimar Olsen hafi verið í Dráttarbrautinni. Þá hafi einnig verið þar hávaxinn maður sem honum hafi fundist hafa verið Einar Bollason, en vildi þó ekki fullyrða um það að svo komnu máli. Kvað hann manninn hafa sagt við sig að hann ætti að gleyma því hvað hafi skeð þarna í Keflavík. Kristján Viðar kvaðst ekki muna enn nánar um ferðina sjálfa. Mundi hann eftir því að eitthvað hafi verið sett í bifreiðina sem hann hafi farið í til Reykjavíkur, en taldi það ekki hafa verið sömu bifreið og hann hafi farið í suður eftir. Kristján fullyrti að ekki hafi það verið lík heldur einhvers konar varningur og hafi hann aðstoðað við að koma honum fyrir í bifreiðinni. Kvaðst hann einnig telja sig muna eftir Sigurbirni Eiríkssyni á staðnum, en vildi ekki

⁵³¹ Bls. 494.

⁵³² Dagbók nr. 4, bls. 71.

⁵³³ Dagbók nr. 4, bls. 72.

- fullyrða það frekar en um hina tvo.⁵³⁴ Bókað var í fangelsisdagbókina að Kristján Viðar hafi verið færður aftur á klefa klukkan 15:15. Klukkan 15:40 var bókað að Eggert hafi farið eftir að hafa skrifað skýrslu um yfirheyrsluna yfir Kristjáni Viðari. Var þess getið að faðir Einars hafi hringt og beðið fyrir kveðju til sonar síns. Þá hafi [SI] eiginkona Einars jafnframt hringt, spurt um líðan hans og beðið fyrir kveðju.⁵³⁵
269. Föstudaginn 19. mars 1976 var fært til bókar í dagbók fangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 10:30 í 45 mínútur og litið á Sævar, Kristján Viðar, Einar og Magnús. Hafi hann gert lítilsháttar breytingar á lyfjum hjá Einari, Magnúsi og Kristjáni Viðari. Klukkan 11:30 var bókað um komu Geirs Vilhjálmssonar, sálfræðings, til viðtals við Albert Klahn. Lét færsluritari þess getið að skömmu síðar hafi hann talað við Örn um ákveðið atriði sem Albert hafi sagt sér frá. Hafi Örn verið ánægður með það. Klukkan 12:40 var bókað að Eggert hafi komið og skoðað spjald [SSA] frá 28. apríl 1975. Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrslu rannsóknarlögreglunnar yfir [SSA] dagsett þennan dag, 19. mars 1976. Tilefni yfirheyrslunnar var að [SSA] og [SAn] hafi verið samfangar á Litla-Hrauni og því hugsanlegt að [SSA] viti hvað sá síðarnefndi hafi sagt um Geirfinn og hvarf hans. Kvaðst [SSA] ekki halda að nokkur sinna samfanga hafi vitað neitt sérstakt um hvarf Geirfinns. Mundi hann þó eftir því að [SAn] hafi oftast en einu sinni talað um að hafa hitt Geirfinn í Klúbbinum skömmu áður en hann hvarf. Kvaðst hann ekki muna betur en að [SAn] hafi sagst hafa hitt Geirfinn í stiga í Klúbbinum og rætt við hann.⁵³⁶
270. Í dagbók Síðumúlafangelsisins þennan dag var bókað klukkan 13:40 að Albert Klahn hafi verið færður aftur á klefa eftir viðtal við sálfræðinginn. Klukkan 15:30 var bókað að Albert hafi verið færður til yfirheyrslu hjá Sigurbirni Víði og Eggert að viðstöddum Erni Clausen, réttargæslumanni sínum.⁵³⁷ Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna. Albert var yfirheyrður með réttarstöðu vitnis og fór yfirheyrslan fram að hans eigin ósk. Albert greindi frá því að það sem hann hafi borið um í yfirheyrslu 23. desember 1975 um líkflutning á Toyota bifreið suður fyrir Hafnarfjörð 27. janúar 1974 væri rétt að öðru leyti en því að atburðurinn hafi ekki átt sér stað í janúar heldur 14. september 1974. Hitt væri annað að aðfaranótt 27. janúar 1974 hafi hann einnig flutt eitthvað heiman frá Sævari í Hafnarfirði. Með Sævari hafi verið Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar. Lýsti Albert því svo að Sævar hafi hringt heim til hans um nóttina og beðið sig um að koma gegn hassmola. Kvaðst Albert á þessum tíma hafa haft Volkswagen bifreið föður síns, árgerð 1957, til umráða. Hafi hann stöðvað bifreiðina við heimili Sævars og hafi Sævar þá komið út og beðið sig um að bíða aðeins hvað hann hafi gert. Hafi Sævar horfið aftur inn í húsið en komið út aftur eftir skamma stund og á eftir honum þeir Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar sem hafi borið á milli sín nokkuð langan poka, eða eitthvað pokalaga úr ljósu efni. Kvaðst hann muna það greinilega að bundið hafi verið fyrir báða enda. Hafi Sævar komið að bifreiðinni og beðið sig að opna farangursgeymsluna. Hafi þeir reynt að koma byrðinni fyrir í farangursgeymslunni en

⁵³⁴ Bls. 495.

⁵³⁵ Dagbók nr. 4, bls. 72.

⁵³⁶ Bls. 497.

⁵³⁷ Dagbók nr. 4, bls. 73.

hún reynst of lítil. Hafi byrðin virst nokkuð þung eftir því hvernig þeir meðhöndluðu hana. Hafi þeir lagt byrðina á gólfið milli fram- og aftursætis. Sagði Albert byrðina hafa verið svo langa, að sitthvor endinn hafi bognað upp á við.⁵³⁸ Hafi Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar sest í aftursæti bifreiðarinnar og orðið að hafa fæturna ofan á byrðinni. Kvaðst Albert muna að Kristján Viðar hafi verið í vandræðum og virst feiminn við að hafa fæturna ofan á þessu. Hafi Sævar farið aftur inn í húsið en komið út aftur og sest í framsætið á bifreiðinni. Kvaðst Albert hafa ekið til suðurs út úr Hafnarfirði og beygt til hægri veginn sem hafi legið að Sædýrasafninu. Hafi hann stöðvað við hliðið og hafi Kristján Viðar, Tryggvi Rúnar og Sævar farið út úr bifreiðinni og reynt að opna hliðið en án árangurs. Kvaðst Albert hafa haft á orði við þá að hætta þessari vitleysu því honum hafi ekki fundist neitt vit í því að reyna að fara inn í Sædýrasafnið. Kvaðst Albert hafa snúið bifreiðinni við á planinu og ekið til baka áleiðis á veginn sem hafi legið til suðurs úr Hafnarfirði á Reykjanesbrautina. Á leiðinni hafi þeir félagarnir reynt að sjá út stað til þess að losa sig við pokann á. Hafi þá verið snúið við aftur og ekið áleiðis að safninu til baka. Kvaðst Albert hafa stöðvað bifreiðina á leiðinni og snúið henni við á veginum. Þar hafi þeir Kristján Viðar, Tryggvi Rúnar og Sævar farið út úr bifreiðinni með byrðina. Hafi þeir gengið vestur yfir veginn og út í hraunið í átt að Álverinu. Dimmt hafi verið af nóttu og því hafi Albert ekki getað fylgst með ferðum þeirra. Þó hafi hann séð að þeir hafi numið staðar og kvaðst halda að þeir hafi lagt byrðina frá sér í hraunbolla nokkuð vestan vegarins. Kvaðst hann hafa litið af þeim um stund, en þegar hann hafi litið aftur í átt til þeirra hafi þeir verið horfnir. Kvaðst Albert hafa gert ráð fyrir að þeir hafi farið enn lengra út í hraunið. Kvaðst hann hafa beðið nokkra stund í bifreiðinni en allt í einu tekið eftir þeim. Hafi þeir allir sest í bifreiðina og hafi Albert ekið þeim heim til Sævars þar sem þeir hafi allir farið úr bifreiðinni en hann hafi farið heim til sín. Það hafi verið þá sem Sævar hafi látið hann fá hassmolann. Kvaðst Albert hafa reykt hann daginn eftir.⁵³⁹ Nánar lýsti Albert því þegar hann kom heim til Sævars um nóttina að Sævar hafi talað um að þeir félagar þyrftu að losa sig við eitthvað. Sagði Albert að þeir hafi aldrei nefnt hvað það væri, hvorki áður en þeir settu byrðina í bifreiðina, á leiðinni í bifreiðinni eða eftir á. Kvaðst Albert raunar ekki vita það fyrir víst enn þann daginn í dag. Lögunin á byrðinni hafi hins vegar getað bent til þess að um mannslíkama hafi verið að ræða. Kvaðst Albert ekki hafa dottið slíkt í hug á þeim tíma og hafi ekkert verið að veita því neina sérstaka athygli. Gat Albert þess að Sævar hafi sagt algjörlega til um það hvert hafi verið ekið og hvar hafi verið stöðvað. Yfirheyrslunni lauk klukkan 17:03.⁵⁴⁰

271. Þennan sama dag, 19. mars 1976, var bókað í dagbók fangelsisins klukkan 17:35 að Albert hafi verið látinn laus að fyrirmælum Arnar sem hafi ekið honum heim. Klukkan 18:00 var bókað að Sigurbjörn Eiríksson hafi verið færður fram til viðtals við Jón Ólafsson, réttargæslumann sinn, í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Var Sigurbjörn færður aftur á klefa sinn klukkan 18:20. Fimm mínútum síðar var Valdimar færður fram til viðtals við Jón Zoëga, réttargæslumann sinn, en færður aftur á klefa sinn klukkan

⁵³⁸ Bls. 498.

⁵³⁹ Bls. 499.

⁵⁴⁰ Bls. 500.

18:35. Færsluritari lét þess getið að á sama tíma hafi hann farið með Páli Arnóri Pálssyni, réttargæslumanni Kristjáns Viðars, inn á klefa til Kristjáns. Klukkan 18:40 var bókað að Magnús hafi verið færður fram til viðtals við réttargæslumann sinn, Hafstein Baldvinsson til klukkan 19:15. Klukkan 19:20 var bókað í fangelsisdagbókina að færsluritari hafi komið út af klefa Kristjáns Viðars ásamt réttargæslumanni hans, Páli Arnóri. Klukkan 19:35 var bókað að Sævar hafi verið færður fram til viðtals við Jón Oddsson, réttargæslumann sinn, í 15 mínútur. Klukkan 20:40 var bókað um komu Sigurbjörns Víðis. Hafi hann farið inn á gang og talað við Kristján Viðar, Tryggva Rúnar og Magnús. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi farið klukkan 22:10. Rannsóknargögn um viðtölin liggja ekki fyrir.

272. Fyrir liggur greinargerð Ingvars Björnssonar til Hæstaréttar, fyrir hönd Einars Bollasonar, dagsett 19. mars 1976, vegna kæru á úrskurði um áframhaldandi 30 daga gæsluvarðhald sem kveðinn var upp í sakadómi Reykjavíkur 11. sama mánaðar. Í greinargerðinni voru framburðir vitna um fjarvistir Einars Bollasonar 19. nóvember 1974 raktir. Þá rakti réttargæslumaðurinn atriði úr framburðum Sævars, Kristjáns Viðars og Erlu þar sem þau hafi borið um að Einar hafi átt þátt í eða haft vitneskju um hvarf Geirfinns.⁵⁴¹ Í greinargerðinni sagði að Einar hafi staðfastlega synjað um vitneskju um hvarf Geirfinns. Framburður um annað væri því tilhæfulaus með öllu. Þá sagði að líkt og framburðir Erlu, Kristjáns Viðars og Sævars hafi borið með sér væri þeir mjög óljósir og ruglingslegir. Erla hafi mætt hjá lögreglu 23. janúar 1976 og skýrt þar frá öllu því sem hún hafi talið sig vita um hvarf Geirfinns. Hafi hún lýst því með hverjum og hvar hún hafi stigið upp í bifreið þá sem hafi flutt hana til Keflavíkur. Hafi hún lýst því í smáatriðum hvernig fólk hafi setið í bifreiðinni og lýst aðstæðum í Dráttarbraut Keflavíkur mjög nákvæmlega og þekkt þar Einar Bollason í myrkri við slæma lýsingu. Síðan hafi hún breytt framburði sínum hjá lögreglu 3. febrúar 1976 og haldið áfram að lýsa atburðum mjög nákvæmlega en þó hafi smáatriði frá fyrri framburði gjörbreyst og aðrir menn verið samferða henni í bílferðinni. Bifreiðin hafi ekið um Reykjavík til þess að taka upp fleira fólk og því lýst nákvæmlega hvernig það hafi borið að. Í greinargerðinni sagði að Sævar hafi orðið margsaga í framburðum sínum, bæði með aðdraganda ætlaðrar Keflavíkurferðar sem og um atburði í Dráttarbraut Keflavíkur og bátsferð sem Sævar hafi sagst hafa farið í. Fyrir utan að hafa orðið margsaga í framburðum sínum hafi Kristján Viðar afturkallað fyrri framburði sína með öllu við yfirheyrslu 2. mars 1976. Það eina sem þeim þremur bæri saman um væri að þau hafi einhvern tímann að kvöldlagi farið til Keflavíkur og niður í fjöru í Dráttarbraut Keflavíkur. Voru vitnisburðir um fjarvistir Einars umrætt kvöld áréttaðir og vísað til skýrslu lögreglu dagsettri 10. mars 1976 um skoðun Einars á hluta úr sjónvarpsmynd sem hafi verið á dagskrá sjónvarps 19. nóvember 1974 og hann hafi fullyrt að hafa horft á í umrætt sinn.⁵⁴²
273. Laugardaginn 20. mars 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Örn og Ívar Hannesson rannsóknarlögreglumaður hafi komið við á leið sinni í hraunholur. Klukkan 14:00 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi komið til viðtals við Tryggva Rúnar

⁵⁴¹ Bls. 500_A–H.

⁵⁴² Bls. 500_J.

til klukkan 14:50. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 15:30 var bókað um símhringingu frá Erlu Bolladóttur þar sem hún hafi spurt um Sigurbjörn Víði. Bókað var klukkan 17:45 að Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumaður Magnúsar, hafi komið með sendingu til hans. Þá hafi [SI], eiginkona Einars, komið með sendingu til hans klukkan 19:20.⁵⁴³

274. Þennan dag birtist frétt á forsíðu Dagblaðsins um að Albert hafi verið látinn laus úr gæsluvarðhaldi. Haft var eftir Erni skömmu áður en Albert var látinn laus að þáttur hans væri talinn fullrannsakaður og því ekki ástæða til að halda honum lengur.⁵⁴⁴
275. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis var bókað þennan dag að rætt hafi verið við Ómar Valdimarsson blaðamann á Dagblaðinu. Hafi hann sagst hafa það eftir áreiðanlegum heimildum að morguninn eftir að Geirfinnur hafi horfið hafi eiginkona hans hringt í mann sem hafi unnið í Dráttarbrautinni í Keflavík og beðið hann um að sækja eimingartæki Geirfinns. Maðurinn hafi komið og sótt tækin áður en lögreglunni hafi verið tilkynnt um hvarfið. Hafi Ómar kvaðst þekkja Magnús Leópoldsson og hafa nokkrum sinnum fengið hjá honum smyglað áfengi.⁵⁴⁵ Sama dag var færsla um að rætt hafi verið við Jórdaníumann að nafni [ÍG] sem hafi á sínum tíma farið með [GSig], ekkju Geirfinns, og Hauki rannsóknarlögreglumanni til Jórdaníu til fundar við alsjáanda. Árangur af þeirri ferð hafi því miður reynst lítill eða enginn. Hafi [ÍG] sagt [SGí] sem kölluð hafi verið [Sý] og dvalið í Vestmannaeyjum vita eitthvað um hvarf Geirfinns. Þá væru stórir spírabrúsar að Skeljanesi 15.⁵⁴⁶
276. Fyrir liggur skýrsla Geirs Vilhjálmssonar, sálfræðings hjá Rannsóknarstofnun vitundarinnar, um Albert Klahn og vinnu með honum að upprifjun á ökuferðum hans suður fyrir Hafnarfjörð í tengslum við hvarf Guðmundar Einarssonar. Skýrslan var dagsett 21. mars 1976. Í henni sagði að kjarninn í vinnunni hafi falist í að auðvelda upprifjun Alberts á smáatriðum ökuferðanna með þeim kumpánum Sævari, Kristjáni og Tryggva Rúnari, eins og það er orðað í skýrslunni. Fjórir sefjunarfundir hafi farið fram, 11., 13., 15. og 19. mars 1976. Beitt hafi verið hefðbundinni talningartækni til þess að dýpka vitundarástand Alberts og myndrænt táknmál notað til að beina meðvitundinni aftur í tímann. Hafi Albert svo verið beðinn um að endurupplifa ferðalögin og lýsa ökuleiðunum. Þá kom fram að doktor Jakob Jónasson, geðlæknir, hafi gert tilraun til að dáleiða Albert. Hafi þá komið fram að Albert væri í takmörkuðum mæli móttækilegur fyrir sefjun, á að giska 30 til 35%. Með æfingu hafi Albert þó komist smátt og smátt dýpra og á þriðja og fjórða sefjunarfundinum hafi hann verið í léttu sefjunarástandi mestallan tímann. Fullyrt var að tvímælalaust hafi tekist með framangreindri aðferð að virkja minnishæfileika Alberts. Því til stuðnings var vísað til þess að í þeim prófunum sem gerðar hafi verið hafi hann náð rúmlega 50% árangri í réttri röðun vikudaga og mánaðardaga einu og hálfu til tveimur og hálfu ári aftur í tímann, en samkvæmt tilviljuninni einni saman mætti búast við 14% árangri í slíkri prófun. Fram kom að þetta 50% skekkjuhlutfall sýndi þó að vænta mætti

⁵⁴³ Dagbók nr. 4, bls. 73b.

⁵⁴⁴ Bls. 501.

⁵⁴⁵ Bls. 1008.

⁵⁴⁶ Bls. 1009.

skekna í framburði hans í sefjunarástandinu og því yrði að meðhöndla þær upplýsingar með svipaðri varkárni og annan framburð. Í skýrslunni voru dregnar saman helstu niðurstöður um tímasetningar og ákvörðunarstaði ökuferðanna. Um ökuferð á Volkswagen bifreið í janúar sagði að tímasetningin aðfaranótt sunnudagsins 27. janúar 1974 hafi komið fram í bæði skiptin. Staðsetning hafi verið mjög óljós fyrst og Albert átt í erfiðleikum með að tengja minningu um hringakstur á bifreiðastæði Álversins inn í heildarsamhengi ökuleiðar. Á þriðja sefjunarfundinum 15. mars 1976 hafi komið fram nokkuð skýr minning um að hafa snúið við þrisvar sinnum á afleggjaranum frá Sædýrasafninu og hafi Albert talið 100% víst að þar hafi þeir tekið pokann úr bifreiðinni við fyrri lægðina eða gelin sem hafi verið á vinstri hönd þegar ekið hafi verið í áttina að safninu. Fram kom í skýrslu sálfræðingsins að ef nákvæm leit á svæðinu milli þessa vegar og Álversins bæri ekki árangur ætti að leita einnig hinumegin við Keflavíkurvegin á þessu svæði milli Álversins og afleggjarans að Sædýrasafninu. Þar væri að minnsta kosti einn staður sem hafi passað allvel við staðarlýsingu Alberts og einnig við staðarlýsingu Kristjáns Viðars um hringlaga gjótu. Bæri leit þar engan árangur væri hægt að vinna að því að koma Alberti í enn dýpra sefjunarástand til að reyna að fá enn frekari upplýsingar frá honum.⁵⁴⁷ Um haustferðina 1974 sagði í skýrslunni að í upphafi hafi Albert ekki talið sig muna tímasetningu að öðru leyti en að ferðin hafi verið farin á bilinu ágúst til nóvember 1974. Á sefjunarfundi 13. mars 1976 hafi hann gefið upp tímasetninguna aðfaranótt mánudagsins 14. október 1974 sem hafi verið rétt samsvörun viku- og mánaðardags. Á sefjunarfundi 19. mars 1976 hafi hann gefið upp sunnudagskvöldið 14. september 1974 og aðfaranótt mánudagsins 15. september sama ár. Fram kom að þar skeikaði viku- og mánaðardögum um einn, en tímasetningin ætti að vera 15. og 16. september ef um hafi verið að ræða sunnudagskvöld um þetta leyti í september 1974. Líklegra væri því að fyrri tímasetningin, 14. október 1974, hafi verið rétt en það mætti staðfesta með upplýsingum frá Veðurstofunni þar sem Albert hafi munað skýrt að veður hafi verið stillt, stjörnuþjart og frostlaust en þó fremur kalt. Fram kom að staðsetning ákvörðunarstaðar hafi verið í bæði skiptin sú sama; nálægt Kúagerði. Leita þyrfti nákvæmlega á töluverðu svæði fyrir ofan afleggjarana tvo, því þá hafi félagarnir Sævar og Tryggvi Rúnar verið í burtu í að minnsta kosti eina klukkustund. Í skýrslu sálfræðingsins sagði að þar sem starfsmenn sakadóms Reykjavíkur hafi hlustað á frásögn Alberts af öðrum sefjunarfundinum og segulbandsupptökur af síðustu tveimur fundunum væri þessi lauslega samantekt um helstu niðurstöður látin nægja. Benti sálfræðingurinn að lokum á þann möguleika að Albert hafi farið þriðju ferðina suður fyrir Hafnarfjörð þar sem minning um hringsól við Álverið virtist hvorki passa við Sædýrasafnsferðina né Kúagerðisferðina. Kom fram að Albert hafi talið það mjög ólíklegt. Í lok skýrslunnar var kafli með upplýsingum um skapgerð Alberts sem komið hafi fram í viðtölum við hann og á sefjunarfundum. Þar sagði að Albert væri opinskár og hreinskilinn um sögu sína, töluvert spenntur á köflum og mjög samvinnuþýður. Hann hafi greint frá töluvert mikilli neyslu vímugjafa, einkum kannabisefna og áfengis. Hafi hann talað um 300 LSD töflur en við nánari könnun hafi komið í ljós að

⁵⁴⁷ Bls. 502.

hann hafi munað aðeins eftir tveimur skiptum þar sem um verulega sterka ofskynjunarreynslu hafi verið að ræða. Hafi það verið reynsla sem hafi virst passa við 100 til 250 míkrógramma skammt, svo líklega hafi verið um lítið eða óverulegt magn LSD að ræða í töflunum sem hann hafi tekið inn. Hafi hann ekki virst hafa beðið neinn óbætanlegan skaða af neyslu sinni. Fram kom að Albert væri ekki í góðu sambandi við sitt tilfinningalíf sem væri annar þröskuldur á vegi hans til betra lífs. Hafi hann sýnt merki um mjög mikla árásarkennd í tengslum við kumpánana þrjá, eins og það er orðað í skýrslunni, sem hafi teymt hann út í þessar ökuferðir fyrir sig. Þessi árásarkennd hafi einnig brotist út í miklu og stjórnlausu reiðikasti fyrr á gæsluvarðhaldstímanum. Mikilvægt væri að Alberti tækist að læra á þessar dulvituðu tilfinningar og gæti sállæknisleg vinna með honum komið að miklum notum.⁵⁴⁸

277. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis var bókað þennan sama dag, 21. mars 1976, að konu sem búsett sé í kjallara að Brekkubraut 9 í Keflavík hafi borist þrjú hótunarbréf. Þegar fjallað hafi verið um bréfin í fjölmiðlum hafi henni borist fjórða bréfið. Í því muni hafa verið sagt að bréfin hafi verið send á rangan stað. Við sömu götu búi [GSig], ekkja Geirfinns, í kjallara húss númer 15 sem væri líkt að útliti og hús númer níu. Hafi konan grun um hver hafi sent bréfin.⁵⁴⁹
278. Meðal rannsóknargagna liggja skrif Tryggva Rúnars í gæsluvarðhaldinu, svokölluð „játningaskýrsla“. Færslur í skýrslunni eru stílaðar á Sigurbjörn Víði og skrifaðar til hans. Fyrsta færslan er dagsett þennan dag, 21. mars 1976, með yfirskriftinni: „Það sem ég man af slagsmálum eða barsmíðum“. Í færslunni greindi Tryggvi Rúnar frá fjórum slagsmálum sem hann hafi tekið þátt í.⁵⁵⁰
279. Mánudaginn 22. mars 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að hringt hafi verið í séra Jón Bjarman fyrir Magnús Leópoldsson.⁵⁵¹ Hafi Örn hringt klukkan 11:30 og heimilað viðtal Magnúsar við séra Jón í 10 mínútur. Klukkan 12:40 var bókað að Magnús hafi verið færður fram til viðtals við Hafstein Baldvinsson, réttargæslumann sinn, í áheyrn Sigurbjörns Víðis til klukkan 13:05. Klukkan 14:10 hafi Tryggvi Rúnar verið tekinn fram til viðtals við Sigurbjörn Víði til klukkan 16:00. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 16:45 var Kristján Viðar tekinn fram til viðtals við Sigurbjörn Víði að viðstöddum Páli Arnóri Pálssyni, réttargæslumanni. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir, en þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð í fangelsinu og tekin fyrir rannsókn á hvarfi Guðmundar. Í þingbók var bókaður mættur Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðar. Bókað var að klukkan 16:49 hafi Kristján Viðar komið fyrir dóminn. Kvaðst Kristján Viðar vilja bæta því við fyrri skýrslu sína að þegar hann hafi mætt Erlu á ganginum í umrætt sinn hafi hún verið alvarleg á svip. Hún hafi gengið inn í íbúðina og hafi hann farið á eftir henni. Kvaðst Kristján Viðar hafa sagt henni að hræðilegt slys hafi orðið og maður dáíð. Hafi Erla sagst ekkert ætla að skipta sér af þessu. Sagðist Kristján Viðar muna eftir að í átökunum hafi hann verið tekinn hálstaki og þá hafi hann sparkað aftur fyrir

⁵⁴⁸ Bls. 504.

⁵⁴⁹ Bls. 1011.

⁵⁵⁰ Bls. 505–507.

⁵⁵¹ Dagbók nr. 4, bls. 74.

sig en síðan hafi hann hnigið niður. Daginn eftir hafi hann og Tryggvi Rúnar verið undir áhrifum LSD taflna heima hjá Kristjáni Viðari og talað um að þeir hafi ekki verið í Hafnarfirði, enginn hafi dáíð og ekkert skeð. Var Kristján Viðar úrskurðaður í 90 daga áframhaldandi gæsluvarðhald.⁵⁵² Klukkan 17:15 var bókað í dagbók fangelsisins að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa.⁵⁵³ Þá kom Tryggvi Rúnar fyrir dóminn klukkan 17:28. Kvaðst hann ekki muna neitt frekar um málið. Var Tryggvi Rúnar jafnframt úrskurðaður í 90 daga áframhaldandi gæsluvarðhald.⁵⁵⁴ Bókað var í fangelsisdagbók að Tryggvi Rúnar hafi verið færður á klefa klukkan 17:30.⁵⁵⁵

280. Þennan dag ritaði Tryggvi Rúnar í framangreinda játningaskýrslu sína. Þar sagði: „Kæri Víðir. Játning. Allsherjaruppgjöf. Já, það er rétt að það þýðir ekkert að bíða lengur með þetta sem ég hef að segja.“ Í framhaldinu greindi Tryggvi Rúnar frá tilvikum þar sem hann hafi stundað ávísanafals og einu innbroti í verslun. Undir liðnum árásir kvað Tryggvi Rúnar slagsmálin hafa verið svo mörg að hann gæti ekki nefnt neitt sérstakt annað en atvik sem hafi átt sér stað heima hjá Kristjáni Viðari þar sem hann hafi slegist við tvo menn, [Sm] og [R]. Kom fram að Tryggvi Rúnar hafi ekki vitað til þess að hann hafi barið þá illa en sagði [Sm] hafa farið upp á slysavarðstofu og saumuð hafi verið nokkur spor.⁵⁵⁶ Sagði í færslunni að mörg fleiri slagsmál hafi átt sér stað en þau hafi ekki verið hættuleg að hans mati. Undir liðnum íkveikja kom fram að Tryggvi Rúnar vissi ekki til þess að hann hafi af ásettu ráði kveikt í. Kvaðst hann ætla að skýra síðar frá einu tilfelli á LitlaHrauni. Þá viðurkenndi hann að hafa brotist inn í Glit en annað væri honum ekki minnstætt að svo stöddu.⁵⁵⁷ Þá greindi hann frá nokkrum tilvikum í viðbót þar sem hann hafi verið í átökum við menn og einnig frá veskjaþjófnum sem hann hafi stundað ásamt Kristjáni Viðari og Sævari „rottu“, eins og það var orðað í skýrslunni. Hafi þeir þrír verið mikið saman á árinu 1972 fram á árið 1973, en þó hafi Tryggvi Rúnar stundað vinnu inni á milli. Kvaðst Tryggvi Rúnar hafa verið á sjónum á mb. Kofra fram í desemberbyrjun 1973. Þá hafi hann farið fjóra túra á togaranum Víking AK 100. Í byrjun mars 1974 hafi hann farið á bátinn Stapa frá Ólafsvík og stundað sjósókn á honum þar til hann hafi verið handtekinn í apríl 1974.⁵⁵⁸
281. Þriðjudaginn 23. mars 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 12:20 að Sigurbjörn Víðir og Erlingur Þór fangavörður hafi farið inn á klefa til þeirra Magnúsar, Valdimars og Einars og tilkynnt þeim um að Hæstiréttur Íslands hafi staðfest úrskurð sakadóms um áframhaldandi gæsluvarðhald yfir þeim. Klukkan 17:15 var bókað að Einar hafi verið tekinn fram til viðtals við Sigurbjörn Víði og Ingvar Björnsson, réttargæslumann sinn.⁵⁵⁹ Klukkan 18:10 var bókað að Sigurbjörn Eiríksson hafi verið færður fram til viðtals við Inga Ingimundarson, réttargæslumann sinn, í 20

⁵⁵² Bls. 267–268.

⁵⁵³ Dagbók nr. 4, bls. 74b.

⁵⁵⁴ Bls. 269–270.

⁵⁵⁵ Dagbók nr. 4, bls. 74b.

⁵⁵⁶ Bls. 508.

⁵⁵⁷ Bls. 509.

⁵⁵⁸ Bls. 510.

⁵⁵⁹ Dagbók nr. 4, bls. 75.

mínútur í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Klukkan 18:45 var bókað að Magnús Leópoldsson hafi verið færður fram til viðtals við Hafstein Baldvinsson, réttargæslumann sinn. Bókað var í fangelsisdagbókina að Sævar hafi verið færður fram til viðtals við Jón Oddsson, réttargæslumann sinn í 30 mínútur í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Klukkan 21:05 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa til Sigurbjörns Eiríkssonar í 40 mínútur.⁵⁶⁰ Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir.

282. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis þennan dag var bókað um samtali við [GKJ], afgreiðslustúlku í Hafnarbúðinni í Keflavík sem var við afgreiðslu 19. nóvember 1974 þegar Geirfinnur hafi komið þangað síðast svo vitað hafi verið. Bókað var í rannsóknardagbókina að [GKJ] hafi greint frá því að maður að nafni [EÍM] hafi sagst vita hvar Geirfinnur væri. Þá hafi ónefndur piltur sagst hafa séð Geirfinn utan við Hafnarbúðina á tali við ókunna menn umrætt kvöld. Hafi pilturinn heyrt Geirfinn og mennina tala um að sjóveður væri. Þá hafi [GKJ] greint frá því að rétt áður en Geirfinnur hafi horfið hafi hann reynt að ná tali af einum af dyravörðum Klúbbsins sem hafi ekki viljað ræða við hann. Hafi Geirfinnur þá sagt eitthvað á þá leið að bíða þyrfti eftir næsta úthaldi. Þetta kvöld hafi Geirfinnur setið til borðs í Klúbbum ásamt tveimur konum.⁵⁶¹
283. Miðvikudaginn 24. mars 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 15:30 að Tryggvi Rúnar hafi verið færður til yfirheyrslu hjá Sigurbirni Víði. Var hann færður aftur á klefa klukkan 16:20. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 19:55 var bókað um komu [SI], eiginkonu Einars, sem hafi sótt óhreinan þvott og komið með gestapraut til hans. Var þess getið að Einar mætti fá hana. Klukkan 21:45 var bókað að Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumaður Magnúsar, hafi komið með sendingu til hans.⁵⁶²
284. Sama dag ritaði Tryggvi Rúnar minnispunkta til Sigurbjörns Víðis í fyrrgreinda játningaskýrslu sína. Kom þar fram að Kristján Viðar hafi farið austur á skytteri ásamt [PKKP] og þriðja manni sem Tryggvi Rúnar mundi ekki hver hafi verið. Hafi þetta verið í kringum ágúst, september 1974. Í lok færslunnar kvaðst Tryggvi Rúnar leggja þetta fram ef það gæti orðið einhver hjálp í því.⁵⁶³ Þá rakti Tryggvi Rúnar lýsingu á slagsmálum þar sem hann hafi kjálkabrotið mann. Þá sagði í færslunni að Tryggvi Rúnar hafi frétt að Albert væri ásamt fleirum að brugga. Rakti hann upplýsingar um [ViG] fyrrum leigubílstjóra og fullyrti að hann seldi spíra og vín. Fram kom að Albert hafi selt honum LSD töflur og Kristján Viðar hafi brotist inn í hljóðfæraverslun í Reykjavík. Í færslunni sagði Tryggvi Rúnar að ágætt væri að segja frá þessum atriðum hvort sem það gagnaðist eða ekki enda hafi þeir örugglega ekki hlíft sér í kjaftasögunum. Þá greindi Tryggvi Rúnar frá fíkniefnasölu og –dreifingu sem Albert, Kristján Viðar og Sævari hafi staðið fyrir. Kvaðst Tryggvi Rúnar aldrei hafa komið nálægt því.⁵⁶⁴ Í lok færslunnar ritaði Tryggvi Rúnar að hann hafi enn ekki komið fyrir

⁵⁶⁰ Dagbók nr. 4, bls. 75b.

⁵⁶¹ Bls. 1012–1013.

⁵⁶² Dagbók nr. 4, bls. 76.

⁵⁶³ Bls. 518.

⁵⁶⁴ Bls. 521.

sig hvar hann hafi verið á laugardeginum. Hafi hann verið búinn að hugsa þetta frá því Sigurbjörn Víðir hafi yfirheyrt hann. Klukkan sé 21:30 og ætli hann að taka smá hvíld. Þá segir næst að hann hafi byrjað aftur um klukkan 22:30 að reyna að rifja upp hvar hann hafi verið á laugardeginum. Hafi hann hugsað meira og minna til klukkan 03:00 um nóttina. Í framhaldinu ritaði Tryggvi Rúnar að ekkert nýtt hafi komið fram ennþá um hvar hann hafi verið eða hvað hann hafi verið að gera daginn áður en hann hafi tekið inn LSD töflu heima hjá Kristjáni Viðari. Hafi það verið á sunnudegi og hafi verið farið í Klúbbinn um kvöldið. Ritaði Tryggvi Rúnar að hann ætlaði sér að reyna að rifja þessa helgi upp.⁵⁶⁵

285. Bókað var í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis þennan dag, 24. mars 1976, að rætt hafi verið aftur við [GKJ], afgreiðslustúlku í Hafnarbúðinni. Hafi hún gefið nánari upplýsingar um það sem hún hafi borið um deginum áður. Þá hafi verið rætt við [EÍM] sem hafi ekki talið sig hafa neina hugmynd um Geirfinnsmálið. Það sem hann hafi sagt við [GKJ] í Hafnarbúðinni hafi verið fyllerísröfl, eins og það er orðað í dagbókinni.⁵⁶⁶
286. Fimmtudaginn 25. mars 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 10:30 að komið hafi verið með bækur og aðrar sóttar. Klukkan 11:50 var bókað um símtal við Örn vegna beiðni Magnúsar um að fá að tala við séra Jón Bjarman. Hafi Örn hafnað þeirri umleitun þangað til eftir helgi. Hafi hann sagt Magnús fá lögfræðing sinn í heimsókn daginn eftir og væri það nóg í bili. Gat færsluritari þess að hann hafi einnig sagt Erni frá bréfi sem hafi komið frá konu Magnúsar til hans og færsluritari hafi ekki viljað láta inn til hans vegna þess að hann teldi efni bréfsins gefa tilefni til þess. Hafi Örn sagst munu líta yfir það þegar hann kæmi næst.⁵⁶⁷
287. Sama dag bókaði Eggert í rannsóknardagbókina að hann og Sigurbjörn Víðir hafi rætt við [ÞÓI], kunningja Geirfinns. Fram kom að Geirfinnur hafi átt það til að hafa í hótunum við fólk, án þess að meina nokkuð með því. Hafi hann aðeins gert slíkt undir áhrifum áfengis, en Geirfinnur hafi mikið breyst undir áhrifum og verið eins og tveir menn. Hafi Geirfinnur eitthvað verið að eiga við systur [EEH], sem hafi verið í Klúbbinum sunnudagskvöldið 17. nóvember 1974.⁵⁶⁸ Bókað var í rannsóknardagbókina að Eggert og Sigurbjörn Víðir hafi sama dag rætt við [BM] sem hafi farið með Geirfinni og [ÞÓI] í Klúbbinn þetta kvöld. Hafi hann orðið viðskila við Geirfinn og [ÞÓI] á dansleiknum. Kvaðst hann ekki hafa tekið eftir neinu sérstöku í sambandi við hegðun eða framkomu Geirfinns.⁵⁶⁹
288. Föstudaginn 26. mars 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi hringt klukkan 12:45. Kvaðst hann ekki mundu koma vegna anna. Þá hafi Jón Ólafsson, réttargæslumaður Sigurbjörns Eiríkssonar, hringt klukkan 14:10 sömu erinda. Bókað var að Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars, hafi hringt klukkan 16:45, og beðið fyrir kveðju til hans en jafnframt sagst ekki mundu

⁵⁶⁵ Bls. 522–524.

⁵⁶⁶ Bls. 1015–1016.

⁵⁶⁷ Dagbók nr. 4, bls. 76b.

⁵⁶⁸ Bls. 1018.

⁵⁶⁹ Bls. 1020.

koma vegna anna. Klukkan 18:07 var bókað að Magnús Leópoldsson hafi verið færður til viðtals við Hafstein Baldvinsson, réttargæslumann sinn. Bókað var að Magnús hafi verið færður á klefa sinn klukkan 18:47. Þá var bókað að Valdimar Olsen hafi verið færður til viðtals við Jón Zoëga, réttargæslumann sinn, milli klukkan 18:50 og 19:04. Þá hafi Sigurbjörn Víðir farið inn á klefa til Tryggva Rúnars. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi farið klukkan 19:10.⁵⁷⁰ Bókað var klukkan 20:10 að [SI], eiginkona Einars Bollasonar, hafi komið með sendingu til hans.⁵⁷¹

289. Fyrir liggja skrif Tryggva Rúnars þennan sama dag í játningaskýrslu sína. Þar sagði að það eina sem hann gæti munað um þá athöfn að hafa bundið fyrir enda á poka eða einhverju svoleiðis væri þegar hann hafi farið með fisk af togaranum Víkingi AK 100. Hafi hann þá farið með fisk í stakk og bundið fyrir endann á honum. Fram kom í færslunni að Tryggvi Rúnar hafi reynt að rifja þetta upp um nóttina en ekki fengið neina niðurstöðu. Þá greindi hann frá sögu sem Sævar hafi sagt honum um stórfelld hasskaup og frá því er hann hafi séð tvær ferðatöskur fullar af fatnaði sem Sævar hafi stolið þegar hann hafi komið að utan árið 1973. Í þeirri ferð hafi hann smyglað miklu magni af LSD og einhverju af hassi. Í færslunni gat Tryggvi Rúnar þess að þetta væri lítil lýsing á Sævari, en gæti kannski komið að gagni.⁵⁷² Þá greindi Tryggvi Rúnar frá því að náíð samband hafi verið milli Sævars og [HV]. Hafi Sævar haldið mikið upp á [HV] og notað hann sem lífvörð. Hafi hann gert sig breiðan með því að taka [HV] með sér og láta hann tuska þá til sem þurft hafi með. Fram kom í færslunni að ýmislegt hafi verið á bakvið Sævar sem vont væri að átta sig á. Hafi Sævar sem dæmi viljað borga ferð fyrir Tryggva Rúnar til Kaupmannahafnar þar sem hann hafi sagst þurfa mann eins og hann sem gæfi á kjaftinn ef þörf væri á. Hafi Tryggvi Rúnar þá verið trúlofaður og ekki getað hreyft sig og því hafi Sævar fengið [HV] til að gæta sín.⁵⁷³
290. Þennan dag bókuðu Eggert og Sigurbjörn í rannsóknardagbók sína um viðtal við [SigJ], eiginkonu eiganda Hafnarbúðarinnar, en hún var í Klúbbnum sunnudagskvöldið 17. nóvember 1974. Kvaðst hún ekki hafa þekkt Geirfinn, en hann hafi sest við borð þar sem hún hafi setið ásamt tveimur öðrum konum. Fram kom að [SigJ] hafi sagt [HuG] hafa tekið son Geirfinns í fóstur eftir hvarfið. Hafi hún talið að eitthvað samband hafi verið á milli þeirra. Bókað var að [SigJ] hafi sagst aldrei hafa rætt við lögregluna út af málinu.⁵⁷⁴ Sama dag var bókað um viðtal við [HaSv] eiganda Hafnarbúðarinnar. Hafi hann veitt lögreglu upplýsingar um að [SjT] vinkona eiginkonu Geirfinns hafi flutt inn á heimili þeirra hjóna eftir hvarfið. Hafi þar verið mikil drykkja og þá aðallega á spíritus.⁵⁷⁵ Jafnframt var bókað í rannsóknardagbókina að Steinþór Nygaard, lögregluþjónn í Reykjavík, hafi greint frá því að hafa stöðvað [SvSv] á Moskvitch bifreið með númerinu V-924 í desember 1973, en þá hafi ökumaðurinn verið réttindalaus. Hafi lögregluþjónninn leitt að því getum að sami ökumaður hafi tekið Erlu Bolladóttur upp í bifreið sína í Keflavík í nóvember 1974.

⁵⁷⁰ Dagbók nr. 4, bls. 77.

⁵⁷¹ Dagbók nr. 4, bls. 77b.

⁵⁷² Bls. 527.

⁵⁷³ Bls. 529.

⁵⁷⁴ Bls. 1021.

⁵⁷⁵ Bls. 1022.

Þar sem hann hafi verið réttindalaus hafi hann ekki gefið sig fram við lögreglu, þó svo eftir því hafi verið lýst.⁵⁷⁶

291. Laugardaginn 27. mars 1976 var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 08:40 að Haukur Bjarnason rannsóknarlögreglumaður hafi hringt og beðið Sigurbjörn Víðir, Eggert eða Örn um að hringja í sig á vaktina vegna upplýsinga sem rigni inn, eins og hann hafi sjálfur orðað það, um mál sem þeir hafi ekki vitað um. Bókað er að Guðsteinn læknir hafi komið og talað við Magnús, Tryggva Rúnar og Kristján Viðar milli klukkan 09:50 og 10:35. Klukkan 11:42 var bókað að Sigurbjörn Eiríksson hafi verið færður fyrir dómara að viðstöddum Jóni Ólafssyni, réttargæslumanni hans. Þennan dag var háð þinghald í sakadómi Reykjavíkur vegna rannsóknar á hvarfi Geirfinns Einarssonar. Af hálfu ákærvaldsins sótti þing Hallvarður Einvarðsson, vararíkissaksóknari og Njörður Snæhólm, aðalvarðstjóri. Bókað var að klukkan 11:44 hafi Sigurbjörn Eiríksson mætt fyrir dóminn. Hafi hann ekki viljað breyta neinu í framburði sínum fyrir dómi frá 11. febrúar 1976. Af hálfu ákærvaldsins var þess krafist að gæsluvarðhald yfir Sigurbirni yrði framlengt og hafin ítarleg dómsrannsókn á sakarefni málsins. Var kröfunni mótmælt af hálfu kærða.⁵⁷⁷ Fram kom í úrskurði sakadóms að rannsókn málsins væri enn ekki nærri lokið. Fara þyrfti fram dómsrannsókn með sakbendingum og sampröfunum. Var Sigurbjörn úrskurðaður í 30 daga áframhaldandi gæsluvarðhald. Bókað var að Sigurbjörn hygðist kæra úrskurðinn til Hæstaréttar Íslands.⁵⁷⁸ Bókað var í fangelsisdagbókina að Sigurbjörn hafi verið færður aftur á klefa klukkan 12:20. Á sama tíma var bókað að [SI], eiginkona Einars, hafi komið með sendingu til hans og tekið óhreint föt. Klukkan 22:10 var bókað að [SI], eiginkona Einars, hafi hringt og beðið fyrir kveðju.⁵⁷⁹
292. Fyrir liggur færsla í játningaskýrslu Tryggva Rúnars þennan sama dag. Í upphafi færslunnar sagði: „Kæri Víðir. Til minnis.“ Greindi Tryggvi Rúnar frá því að þegar hann hafi verið refsifangi á Litla-Hrauni hafi hann einu sinni sagt að ef hann héldi áfram slagsmálum þá myndi það enda með því að hann myndi slá einhvern til dauða. Sagðist Tryggvi hafa verið að furða sig á þessu undanfarið. Þeir sem hafi verið viðstaddir þessa umræðu hafi verið Kristján Viðar og [HV]. Hafi Kristján Viðar þá sagt eitthvað á þá leið að ætli hann væri ekki búinn að því. Greindi Tryggvi frá því að hafa verið mjög hissa yfir þessu svari og orðið vondur því það hafi fokið í sig. Hafi hann gengið í burtu en kvaðst ekki muna hvað hann hafi hugsað. Í færsluna ritaði Tryggvi Rúnar að hann væri hissa núna þegar hann hugsaði um þetta atvik hvað hann hafi í raun verið vondur yfir þessu. Fram kom að hann myndi ekki hvort hann hafi hugsað um hvað Kristján Viðar hafi meint með þessu. Væri það líkt og undirmeðvitundinni hafi ekki staðið á sama, þó svo hann grunaði ekki að nokkuð hættulegt hafi skeð þegar hann hugsaði um þetta núna. Hafi Kristján verið með fulla fimm, eins og hann orðaði það í færslunni. Kvaðst hann hissa á því að ekkert kæmi

⁵⁷⁶ Bls. 1023.

⁵⁷⁷ Bls. 532_A.

⁵⁷⁸ Bls. 532_C.

⁵⁷⁹ Dagbók nr. 4, bls. 78.

fram sem hann gæti bent á í þessum flutningi.⁵⁸⁰ Sama dag stúlaði Tryggvi Rúnar færslu til Sigurbjörns Víðis með minnispunktum um vinnu um borð í togaranum Víkingi AK 100 um áramótin 1974–1975. Hafi honum verið boðið brennivín um borð og séð nokkrar vodkaflöskur af tegundinni Tovaritch.⁵⁸¹

293. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis var bókað þennan sama dag að rætt hafi verið við [PHÁ] sem hafi átt í nánnum kynnum við [SjT], vinkonu [GSig], eiginkonu Geirfinns, um það leyti sem Geirfinnur hvarf. Hafi hann sagst hafa flutt ásamt [SjT], inn á heimili þeirra hjóna og hafi þær vinkonurnar neytt mikils áfengis, allt að því daglega. Hafi áfengið verið spíritus sem ýmist hafi verið í plastbrúsum eða flöskum. Bókað var að formleg skýrsla hafi verið tekin af [PHÁ] um þetta atriði.⁵⁸²
294. Þennan dag, 27. mars 1976, birtust fréttir í öllum prentmiðlum um blaðamannafund rannsóknarlögreglunnar í Reykjavíkur sem hafi verið haldinn daginn áður. Á fundinum var blaðamönnum skýrt frá nokkrum atriðum í sambandi við rannsókn á hvarfi Geirfinns og morði Guðmundar, en mikil þögn hafi verið um málin af hálfu lögreglunnar fram að því. Greint var frá forsögu Guðmundarmálsins. Fram kom að upphaflega hafi rannsókn lögreglunnar beinst að allmiklum fjársvikum Sævars og Erlu gegn Pósti og Síma. Við yfirheyrslur hafi Erla greint frá vitneskju sinni um hvarf Guðmundar sem hafi orðið til þess að morð hans hafi upplýsts. Í janúarmánuði síðastliðnum hafi Erla leitað til lögreglunnar, kvartað undan ónæði og sagst vera orðin mjög hrædd. Hafi hún greint frá því að sér hafi verið hótað og ógnað, til dæmis með símhringingum. Í umfjöllun blaðanna sagði að lögreglunni hafi í upphafi gengið illa að fá Erlu til að upplýsa hvað hún væri hrædd við. Hafi hún loks greint frá því að það væri vegna vitneskju sinnar um hvarf Geirfinns. Hafi hún í kjölfarið nefnt nöfn þriggja manna sem hafi síðar verið úrskurðaðir samtímis í gæsluvarðhald vegna gruns um aðild að málinu. Á blaðamannafundinum var greint frá framburðum Sævars, Kristjáns Víðars og Erlu hjá lögreglu vegna málsins. Fram kom að lögreglumenn hafi rætt samtímis við Erlu og Sævar, sitt í hvoru lagi, og hafi þau þá bæði greint frá því að þau hafi farið í bifreið frá Klúbbinum til Keflavíkur, sennilega 19. nóvember 1974, ásamt Kristjáni Víðari og einum manni sem nú sæti í gæsluvarðhaldi vegna málsins. Þegar þangað hafi verið komið hafi verið farið niður að Dráttarbrautinni þar sem bátur hafi legið bundinn og hafi menn verið þar fyrir, einn þeirra Geirfinnur. Fram kom að talið væri að þrír aðrir sem nú sættu gæsluvarðhaldi hafi einnig verið þar. Skömmu síðar hafi allir farið í sjóferð, fyrir utan Erlu og einn mann sem hafi orðið eftir í fjörunni. Fram kom að lögreglan vissi hvorki hvaða bátur þetta hafi verið né hver hafi stýrt honum. Hafi Erla læðst úr bifreiðinni eftir smástund og falið sig í mannlausu húsi í nágrenninu, en hún hafi óttast að sér yrði sýnt banatilræði. Hafi Erla fengið far til Reykjavíkur og því lýsti lögreglan eftir tveimur öikumönnum, annars vegar eldri manni á Moskvitch bifreið með V-númeri og hins vegar manni á stórri flutningabifreið. Í umfjöllun blaðanna sagði að samkvæmt framburði Sævars og Kristjáns Víðars hafi áflog orðið um borð og Kristján Víðar sagt að Geirfinnur hafi látið lífið. Var þess getið

⁵⁸⁰ Bls. 532.

⁵⁸¹ Bls. 533.

⁵⁸² Bls. 1025.

að Sævar og Kristján Viðar greindi á um hvernig dauða Geirfinns hafi borið að höndum og einnig um það hvort líki hans hafi verið fleygt í sjóinn eða það tekið með í land aftur. Sagði að þeir teldu síðarnefnda atriðið þó líklegra. Hafi þeim báðum verið hóttað ef þér létu uppskátt um það sem hafi gerst. Í nær öllum blöðum kom fram að Sævar hafi ekki skýrt frá neinu við yfirheyrslur nema því sem hann hafi nauðsynlega þurft, eins og það hafi verið orðað af lögreglu, og hafi reynt að gera hlut sinn sem lítilfjörlegastan. Einnig hafi komið fram að þau atriði sem lögregla hafi lagt áherslu á að upplýsa við frumrannsókn málsins, svo sem símhringingar á heimili Geirfinns, leirmynd af manninum úr Hafnarbúðinni svo og hinar ýmsu bifreiðar sem lýst hafi verið eftir, tengdust ekki rannsókn málsins nú. Upplýsti lögreglan að ekkert nýtt hafi komið fram um þau atriði. Vegna rannsóknar á morði Guðmundar óskaði rannsóknarlögreglan eftir því að sá sem hefði undir höndum Pierpoint úr númer 267X í kassa númer 2080, gæfi sig fram. Þegar spurt hafi verið um það hvort frekari upplýsingar lægju fyrir um hvernig dauða Guðmundar hafi borið að, hafi rannsóknarlögreglan svarað því til að líklega hafi verið um að ræða fyllerísslagsmál, eins og það hafi verið orðað, sem hafi endað með þessum hætti. Í lokin kom fram að dómsrannsókn í Geirfinnsmálinu myndi hefjast á mánudag undir stjórn Arnar Höskuldssonar, en lögreglurannsókn yrði haldið áfram af fullum krafti. Þá var tekið sérstaklega fram að rannsóknarlögreglan hafi ekki viljað skýra frá afstöðu fjórmeninganna til þeirra framburða sem greint hafi verið frá á fundinum.⁵⁸³ Í umfjöllun Þjóðviljans kom fram að aðspurðir um hvers vegna nýrri ljósmyndin af Geirfinni hafi ekki verið birt strax þegar hann hvarf í stað gömlu ljósmyndarinnar hafi rannsóknarlögreglan svarað því svo að það hafi verið ákvörðun Hauks Guðmundssonar, lögreglumanns í Keflavík, á þeim tíma. Hafi því verið lýst yfir að birting samtímamyndarinnar hefði líklega getað auðveldað rannsóknina þar sem ljósmyndirnar hafi verið svo ólíkar.⁵⁸⁴ Í Morgunblaðinu var birt ítarleg umfjöllun um sömu atriði og kom þar jafnframt fram að talsmaður rannsóknarlögreglunnar hafi á blaðamannafundinum verið spurður að því hvort hugsanlegt væri að Sævar, Kristján Viðar og Erla væru að ljúga umræddri sögu upp á fjórmeningana sem nú sættu gæsluvarðhaldi til að hefna sín á þeim eða draga athyglina frá sjálfu sér og sínum verkum. Hafi því verið svarað til að sá möguleiki væri auðvitað fyrir hendi en þó hafi umræddir aðilar allir verið úrskurðaðir í gæsluvarðhald á mismunandi tímum og verið í einangrun. Auk þess hafi Sævar og Kristján Viðar lítinn samgang geta haft frá hvarfi Geirfinns fram að handtöku vegna afplánunar á öðrum dómum. Þrátt fyrir það hafi þeim borið saman í flestum atriðum.⁵⁸⁵

295. Sunnudaginn 28. mars 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 17:05 að fjölmiðlar hafi hringt margsinnis með það fyrir augum að ná tali af Erni. Klukkan 20:10 var bókað að amma Kristjáns Viðars hafi komið með sendingu til hans.⁵⁸⁶

⁵⁸³ Bls. 535–540.

⁵⁸⁴ Bls. 541.

⁵⁸⁵ Bls. 544.

⁵⁸⁶ Dagbók nr. 4, bls. 78.

Bókað var í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis þennan dag að gerð hafi verið athugun á því hvar [SjT] væri niðurkomin.⁵⁸⁷

296. Mánudaginn 29. mars 1976 var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 17:55 að Jón Ólafsson, réttargæslumaður Sigurbjörns, hafi komið með sendingu til hans af ávöxtum, hársápu og vítamínum.⁵⁸⁸
297. Fyrir liggur skýrsla dagsett sama dag um yfirheyrslu yfir [GuH]. Kvaðst hann eiga Moskvitch bifreið með R-númeri. Greindi hann frá tilviki þar sem hann hafi tekið stúlku upp í bifreiðina í Keflavík og ekið henni til Hafnarfjarðar. Kvaðst hann minna að það hafi verið áður en hann hafi heyrt talað um hvarf Geirfinns. Þegar ljósmynd af Erlu Bolladóttur var borin undir hann hafi [GuH] sagst viss um að hún hafi ekki verið stúlkan sem hann hafi tekið upp í bifreiðina í umrætt sinn.⁵⁸⁹ Sama dag var tekin skýrsla af [ÓE], yfirmanni [BoG], föður Einars og Erlu. Greindi hann frá því að honum hafi borist til eyrna í fyrrihluta janúarmánuðar að [BoG] hafi verið að bjóða samstarfsfólki sínu áfengi til sölu. Kvaðst hann hafa snúið sér til yfirdeildarstjóra Ritsímans og tilkynnt um athæfið. Hafi sá rætt við [BoG] vegna málsins.⁵⁹⁰ Þá var jafnframt tekin skýrsla af [VEB], yfirsímritara á Ritsímanum. Kvaðst hann hafa kynnst bæði Erlu og [BoG], föður Einars og Erlu á vinnustaðnum. Greindi hann frá því að [BoG] hafi boðið sér áfengi til kaups í lok janúar eða byrjun febrúar og hafi hann keypt tvær flöskur af hollensku vodka á 5.000 krónur. Sagði hann [BoG] vera kunningja sinn og þetta hafa verið í fyrsta sinn sem hann hafi keypt af honum áfengi. Sagði [VEB] að á þeim tíma sem Erla hafi verið að hætta störfum á Ritsímanum hafi hann keypt af henni eina viskíflösku. Hafi hann síðar séð að flaskan hafi verið merkt ÁTVR og því talið hana þýfi. Áður hafi hann keypt eina flösku af henni sem hann hafi talið smygl. Hafi viðskiptin öll farið fram á Ritsímanum.⁵⁹¹
298. Sama dag, 29. mars 1976, birtist frétt á baksíðu Dagblaðsins með fyrirsögninni: „Réttargæslumenn þremmenninganna: Rannsóknarlögregla á hálum ís“. Birt var í heild sinni yfirlýsing Hafsteins Baldvinssonar hæstaréttarlögmans og héraðsdómslögmannanna Ingvars Björnssonar og Jóns Zoëga, réttargæslumanna þriggja manna sem sætu í gæsluvarðhaldi vegna Geirfinnsmálsins. Í yfirlýsingunni sagði að þeir hafi viljað koma á framfæri athugasemdum við frásögn rannsóknarlögreglunnar af rannsókn málsins á blaðamannafundinum daginn áður. Gerðu þeir alvarlegar athugasemdir við að rannsóknarlögreglan hafi færst undan því að svara spurningum um viðbrögð þremmenninganna við framburði hinna þriggja ógæfuungmenna um aðild þeirra að hvarfi Geirfinns, eins og það er orðað í yfirlýsingunni. Fram kom að réttargæslumennirnir hafi ekki séð hvaða tilgangi það hafi átt að þjóna að þegja yfir viðbrögðum skjólstaðinga þeirra. Þá ásökuðu þeir rannsóknarlögregluna fyrir að hafa látið hjá líða að greina frá mikilvægum þáttum í rannsókn málsins sem rýrt hafi verulega framburð ungmennanna. Hörmuðu

⁵⁸⁷ Bls. 1026.

⁵⁸⁸ Dagbók nr. 4, bls. 78b.

⁵⁸⁹ Bls. 545–546.

⁵⁹⁰ Bls. 547.

⁵⁹¹ Bls. 549.

réttargæslumennirnir að þurfa að taka þátt í umræðu um rannsókn málsins í fjölmiðlum. Ekkert hafi komið fram við rannsókn málsins, allt frá 28. janúar eða í 62 daga, sem rennt hafi stöðum undir framburð ungmennanna. Í tengslum við þá fullyrðingu sagði í frétt Dagblaðsins að sú spurning vaknaði hvernig það gæti þá hugsanlega atvikast að framburður ungmennanna væri svo samhljóða sem skýrt hafi verið frá á blaðamannafundinum. Fram kom að blaðamaður hafi haft samband við Örn Höskuldsson sem hafi sagst ekki vilja munnhöggvast í fjölmiðlum.⁵⁹²

299. Þriðjudaginn 30. mars 1976 var háð þinghald í sakadómi Reykjavíkur og tekin fyrir dómsrannsókn að kröfu ríkissaksóknara á hvarfi Geirfinns Einarssonar. Af hálfu ákærvaldsins sótti þing Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari og Njörður Snæhólm aðalvarðstjóri. Í þingbók var bókað klukkan 10:05 að Erla Bolladóttir hafi mætt fyrir dóminn sem vitni. Bókað var að Erla hafi skýrt sjálfstætt frá málsatvikum. Kvaðst hún hafa farið til Keflavíkur skömmu áður en hún hafi farið til Kaupmannahafnar í byrjun desember 1974. Hafi hún farið með Sævari og hafi verið lagt upp frá Klúbbinum. Hafi verið ekið um borgina, meðal annars niður Laugaveg og austur Hringbraut en síðan í átt til Hafnarfjarðar og inn á Reykjanesbraut fyrir sunnan afleggjarann að Sædýrasafninu. Hafi Magnús Leópoldsson ekið bifreiðinni en auk þess hafi Kristján Viðar verið í bifreiðinni. Kvaðst hún hafa óljósa minningu um að Kristján Viðar hafi komið inn í bifreiðina á Vatnsstíg í Reykjavík. Ekið hafi verið rakleiðis til Keflavíkur og þar niður í fjöru. Hafi Magnús og Kristján Viðar farið út úr bílnum og Sævar stuttu seinna. Kvaðst Erla hafa læðst út úr bifreiðinni og staðnæmst litla stund áður en hún hafi læðst í burtu. Hafi hún falið sig í mannlausu húsi þar til hún hafi orðið vör við mannaferðir en þá hafi hún farið úr felustað sínum og fengið far með bifreiðum til Reykjavíkur.⁵⁹³ Greindi Erla frá því að á leiðinni til Keflavíkur hafi Magnús og Sævar rætt um erfiðleika í sambandi við einhvern mann sem hafi ekki látið segjast og væri ónothæfur. Hafi Magnús og Einar Bollason báðir verið búnir að tala við hann. Kvaðst hún hafa skynjað það á tali þeirra tveggja að eitthvað alvarlegt stæði nú til. Hafi Kristján Viðar ekki tekið þátt í samræðunum. Kvaðst hún hafa séð Einar Bollason í fjörunni, en ekki muna hvernig hann hafi verið klæddur. Þá hafi hún séð Magnús og Sævar á tali við mann sem henni hafi fundist hafa verið sveitamannslegur í klæðaburði. Fannst Erlu sem að sá maður hafi verið Geirfinnur, en hún hafi séð ljósmyndir af honum meðal annarra mynda hjá rannsóknarlögreglunni. Þá kvaðst hún hafa séð tvo aðra menn, annan áberandi stóran sem hana minnti að hafi verið að reykja vindil. Gæti sá hafa verið Sigurbjörn Eiríksson en Erla kvaðst hafa séð ljósmynd af honum í myndabunka hjá rannsóknarlögreglunni. Þá myndi hún eftir einum manni enn sem hafi verið með ljóst, hrokkið hár. Einhverjir fleiri hafi verið þarna staddir en Erla kvaðst ekki muna eftir að hafa séð Valdimar Olsen á vettvangi. Kvaðst hún ekki muna tildrög ferðarinnar að öðru leyti en því að hún hafi átt að hitta Sævar við Klúbbinn.⁵⁹⁴ Vissi hún ekki hvers vegna Sævar hafi viljað hitta hana þar og sagði Sævar hafa látið sig setjast inn í bifreiðina við Klúbbinn sem hafi verið af gerðinni Mercedes Benz.

⁵⁹² Bls. 550.

⁵⁹³ Bls. 550_B.

⁵⁹⁴ Bls. 550_C.

Sagði hún Sævar hafa átt erindi í Klúbbinn í þeim tilgangi að „tækka á málunum“ eða „redda málunum“, eins og hann hafi orðað það sjálfur. Sagðist hún hafa gert sér fljótlega grein fyrir því hvað hafi verið um að vera þegar lýst hafi verið eftir Geirfinni í kjölfarið. Hafi hún ekki farið til lögreglunnar þar sem slíkt hafi ekki komið til mála þegar Sævar og félagar hafi átt í hlut. Kvaðst Erla muna eftir bát sem hafi legið við trébryggju. Sagðist hún ekki muna það örugglega hvort hún hafi farið á sjó í umrætt sinn. Myndi hún þó nokkra punkta sem gætu bent til að svo hafi verið. Kvaðst Erla muna eftir að hafa séð klett sem væri þarna rétt af sjó. Þá kvaðst hún muna eftir yfirborði sjávar, hafa heyrt skvamp og að hafa séð gárur eftir að einhverju hafi verið hent í sjóinn.⁵⁹⁵ Bókað var í þingbókina að Erla hafi vikið frá klukkan 11:55 og dómþingi frestað.⁵⁹⁶

300. Þennan sama dag var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi hringt klukkan 10:45 og spurt um skjólstæðing sinn og fyrirhugaða dómsrannsókn. Á sama tíma var bókað að hringt hafi verið í Guðstein lækni vegna skorts á Periactin töflum sem væri lystaukandi lyf sem gefið hafi verið Magnúsi Leópoldssyni. Hafi Guðsteinn sagst ekki ætla að láta Magnús hafa þessi lyf um tíma.⁵⁹⁷ Klukkan 13:45 var bókað í fangelsisdagbókina að Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumaður Magnúsar, hafi hringt og fengið óskalista frá skjólstæðingi sínum.⁵⁹⁸
301. Dómþing sakadóms Reykjavíkur var háð að nýju klukkan 13:38 þennan dag og voru sömu bókaðir mættir. Áfram var haldið með skýrslutöku yfir Erlu Bolladóttur. Kvaðst hún hafa fengið far með Moskvitch bifreið úr Keflavík að Grindavíkuraflleggjara. Gæti hún ekki fyllilega skýrt hvers vegna hún hafi ekki farið lengra með bifreiðinni en taldi hún það hafa verið til að villa um fyrir bílstjóranum. Í fjörunni hafi hún séð að minnsta kosti tvær bifreiðar, annars vegar rauða bifreið sem hún gæti ekki lýst nánar og hins vegar stóra sendiferðabifreið með stórum framrúðum og engri vélarhlíf, en í þeirri bifreið hafi setið maður. Um samband sitt við bróður sinn, Einar Bollason, hafði Erla það að segja að alltaf hafi verið nokkurs konar rígur á milli móður hennar og bræðranna Einars og [BPB]. Hafi Einar iðulega komið í heimsókn, en dregið hafi úr því eftir að þau systkinin hafi komist á legg og hafi þeim síðan nær alveg verið hætt þegar foreldrar hennar hafi skilið árið 1970. Kvaðst Erla hafa flutt hálfu ári síðar til föður síns og hafi Einar þá farið að venja komur sínar aftur á heimilið. Hafi þeim komið ágætlega saman framan af allt þar til faðir þeirra hafi keypt hús í Hafnarfirði eftir ráðleggingum Einars.⁵⁹⁹ Kvaðst Erla ekki hafa viljað flytja í Hafnarfjörð. Hafi hún þá heyrt það hjá systur sínum að Einar segði hana lata við að hjálpa föður þeirra og væri vond við hann. Sagði Erla að faðir þeirra hafi veikt í nóvember 1973. Í kjölfarið hafi viðmót Einars í hennar garð breyst og honum orðið illa við sig. Hafi Einar í fyrstu komið í veg fyrir að hún gæti heimsótt föður sinn á sjúkrahús. Kvaðst hún hafa reiðst Einari, en þó hvorki sagt neitt né gert. Hafi nokkur atvik orðið eftir

⁵⁹⁵ Bls. 550_D.

⁵⁹⁶ Bls. 550_E.

⁵⁹⁷ Dagbók nr. 4, bls. 79.

⁵⁹⁸ Dagbók nr. 4, bls. 79b.

⁵⁹⁹ Bls. 550_E.

þetta sem hafi viðhaldið þessu stirða sambandi þeirra systkina. Hafi þau rifist tvisvar, annars vegar eftir að Einar hafi látið skipta um skrá í útidyráhurð á íbúð Erlu svo hún kæmist ekki inn. Kvaðst Erla þá hafa hringt í Einar og hann hellt yfir sig skömmum. Deilunni hafi lyktað þannig að Einar hafi skilið eftir lykil í skránni svo hún kæmist inn. Hins vegar þegar faðir þeirra hafi sagt Einari að hann vildi búa hjá henni. Sagðist Erla ekki hafa verið hissa við að sjá Einar á vettvangi í Keflavík umrætt kvöld.⁶⁰⁰ Var skýrsla Erlu frá 23. janúar 1976 lesin upp í dóminum og borin undir hana. Kvað hún rétt eftir sér haft en tók þó fram að ekki hafi verið ekið beint til Hafnarfjarðar heldur hafi verið ekið um borgina áður. Þá hafi Kristján Viðar Viðarsson einnig verið í bifreiðinni auk þeirra Sævars og Magnúsar. Staðfesti hún undirskrift sína. Var þá lesin fyrir Erlu skýrsla hennar frá 3. febrúar 1976. Kvað hún rétt eftir sér haft en þó ekki geta fullyrt að Valdimar Olsen hafi verið staddur í Dráttarbrautinni í umrætt sinn og ekki heldur geta fullyrt hvort einhver hafi setið í framsæti bifreiðarinnar á leiðinni suður eftir. Staðfesti hún undirskrift sína. Loks var lesin upp í dóminum skýrsla Erlu frá 10. febrúar 1976. Kvað hún þar rétt eftir sér haft og staðfesti undirskrift sína. Bókað var í þingbókina að Erla hafi vikið frá klukkan 16:37.⁶⁰¹

302. Fyrir liggur skýrsla dagsett sama dag, 30. mars 1976, um yfirheyrslu rannsóknarlögreglunnar yfir [GSJ] sem gaf sig sjálfur fram við lögreglu. Kvaðst hann muna eftir að hafa tekið stúlku upp í bifreið sína í Keflavík um haustið 1974 og ekið henni að mótum Grindavíkurvegar. Hafi hann verið á rauðum Skoda 1000 með númerið G-9093. Hafi hún sagst ætla fara til Grindavíkur en myndi veifa annarri bifreið til að komast þangað. Kvaðst [GSJ] hvorki geta fullyrt um hvaða dag þetta hafi verið né á hvaða tíma. Minnti hann þó að hann hafi verið hjá dóttur sinni í Sandgerði um nóttina og hafi verið á leiðinni heim að morgni til. Útilokaði hann það ekki að geta þekkt stúlkuna aftur. Greindi vitnið frá því að hafa séð stóra græna vörubifreið, sem hafi virst á leið til Grindavíkur, sem hafi stöðvað hjá stúlkunni. Hafi hann furðað sig á því að stúlkun hafi ekki farið með vörubifreiðinni.⁶⁰² Nokkru síðar hafi stórri rauðbrúnni vörubifreið verið ekið fram úr honum og taldi hann sig þá hafa séð sömu stúlku sitja í framsæti bifreiðarinnar. Hafi honum fundist hegðun stúlkunnar undarleg, að fara úr bifreið hans til þess eins að fara sömu leið í annarri bifreið. Kvaðst vitnið hafa gáð í dagbókina sína og hafa séð að hann hafi ekki verið til vinnu á umræddum tíma í nóvember 1974 þar sem hann hafi verið handlama. Í kjölfar skýrslutökunnar fór fram sakbending þar sem vitnið benti á Erlu Bolladóttur úr hópi stúlkna.⁶⁰³
303. Í fangelsisdagbókina þennan dag var bókað um komu Ingvars Björnssonar, réttargæslumanns Einars, klukkan 18:25 og Hafsteins Baldvínssonar, réttargæslumanns Magnúsar, klukkan 18:45. Klukkan 19:10 var bókað í dagbókina að þeir hafi báðir farið þar sem enginn rannsóknarlögreglumaður hafi verið kominn. Bókaði færsluritari um að hafa gert margar tilraunir til að hringja í þá og kalla þá upp í talstöð, allt án árangurs. Klukkan 20:20 var bókað að Eggert og Sigurbjörn Víðir hafi

⁶⁰⁰ Bls. 550_F.

⁶⁰¹ Bls. 550_G.

⁶⁰² Bls. 551.

⁶⁰³ Bls. 552.

komið með mann í yfirheyrslu. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna. Hálf tíma síðar var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á gang og talað við Kristján Viðar og Tryggva Rúnar. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtölin. Klukkan 21:50 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið.⁶⁰⁴

304. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis var bókað þennan dag, 30. mars 1976, um samtal við [HuG]. Hafi hún sagst hafa þekkt Geirfinn mjög vel og hafa nánast umgengist hann sem bróður en annað samband hafi ekki verið á milli þeirra. Hafi hún sagst einnig vera vinkona [GSig], eiginkonu Geirfinns, og því hafa tekið því mjög nærri sér þegar Geirfinnur hvarf. Sagði hún Geirfinn þannig að skapi farinn að hann væri manna ólíklegastur til að fremja sjálfsmorð. Hafi hann talað mjög lítið um málefni sín við aðra.⁶⁰⁵
305. Þennan dag birtist frétt í Tímanum um ljósmynd af Geirfinni sem birt hafi verið í fjölmiðlum um helgina og tekin var árið 1973. Sú ljósmynd sem birt hafði verið af Geirfinni þegar lýst hafi verið eftir honum við frumrannsókn málsins hafi verið frá 1968. Hafi Haukur Guðmundsson, rannsóknarlögreglumaður í Keflavík, verið inntur eftir því hvers vegna nýrri ljósmyndin af Geirfinni hafi ekki verið birt heldur eingöngu ljósmynd frá 1968. Sagði Haukur að Geirfinnur hafi ekki verið líkari þessari ljósmynd heldur en hinni fyrri þegar hann hafi horfið. Á ljósmyndinni frá 1973 hafi Geirfinnur verið með nýklippið hár, slétt og vatnsgreitt en þegar hann hafi horfið hafi hár hans verið mun síðara og úfnara. Aðspurður um hver hafi tekið ákvörðun um að birta ekki nýrri ljósmyndina hafi Haukur sagt það hafa verið sameiginleg ákvörðun hans og Valtýs Sigurðssonar sem hafi verið byggð á upplýsingum frá eiginkonu Geirfinns. Hafi það verið þeirra álit að með því að birta nýrri ljósmyndina myndi fólk ruglast í ríminu. Það hafi því aldrei hvarflað að þeim að birta nýrri ljósmyndina þegar hún hafi borist lögreglu.⁶⁰⁶ Sama dag birtist samantekt á rannsókn Geirfinnsmálsins í Morgunblaðinu. Rakin var framvinda frumrannsóknar málsins og hún borin saman við það sem fram hafi komið á nýliðnum blaðamannafundi rannsóknarlögreglunnar. Fram kom að þrátt fyrir margar ábendingar hafi sá maður ekki fundist sem leirmyndin hafi verið mótuð af. Hafi nafn eins manns sem nú sæti í gæsluvarðhaldi meðal annars verið nefnt í því sambandi, en miðað við framburð ungmennanna hafi hann ekið þeim frá Klúbbinum til Keflavíkur svo útilokað væri að hann hafi hringt úr Hafnarbúðinni. Hafi því ekki enn tekist að varpa ljósi á dularfullar símhringingar á heimili Geirfinns.⁶⁰⁷
306. Miðvikudaginn 31. mars 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Njörður Snæhólm rannsóknarlögreglumaður hafi hringt og beðið um að Kristján Viðar yrði hafður tilbúinn til flutnings í dómsrannsókn klukkan 09:30. Bókað var að Kristján Viðar hafi verið sóttur klukkan 09:55 og fluttur í sakadóm Reykjavíkur. Þennan dag var háð þinghald í sakadómi Reykjavíkur og tekin fyrir dómsrannsókn á hvarfi Geirfinns. Af hálfu ákærvaldsins sótti þing Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari og Njörður Snæhólm aðalvarðstjóri. Í þingbók var bókað klukkan

⁶⁰⁴ Dagbók nr. 4, bls. 79b.

⁶⁰⁵ Bls. 1030.

⁶⁰⁶ Bls. 554.

⁶⁰⁷ Bls. 556.

10:08 að Kristján Viðar hafi komið fyrir dóminn. Kvaðst hann muna eftir því að á þeim tíma sem hann hafi búið að Laugavegi 32 í Reykjavík hafi hann eitthvert sinn farið upp í bifreið á Vatnsstíg. Sagðist hann þó ekki muna hvernig bifreið þetta hafi verið eða hvert henni hafi verið ekið. Minnti hann að þegar hann hafi sest upp í bifreiðina þá hafi hann sest á pels Erlu Bolladóttur um leið og hann hafi sest við hlið hennar.⁶⁰⁸ Kvaðst Kristján Viðar muna eftir að hafa gengið niður Vatnsstíg og sest hægra megin inn í bifreiðina. Hafi Sævar annaðhvort verið í annarri bifreið eða komið úr annarri bifreið yfir í þessa. Ítrekaði Kristján Viðar að hann myndi ekki hvert hafi verið ekið. Kristján Viðar kvaðst muna örugglega eftir sér í Dráttarbrautinni í Keflavík. Hafi hann farið út úr bifreið ásamt öikumanninum og gengið niður í móti og hafi þeir mætt manni sem hafi skipað Kristjáni að standa undir bát sem hafi staðið á þurru landi niður í slippnum. Kristján Viðar kvaðst tvisvar hafa ætlað að fara að rölta um en þá hafi sér verið skipað að vera um kyrrt. Myndi hann eftir því að hafa verið að stökkva yfir einhverja búkka þegar hann hafi verið að hraða sér í áttina að bílnum. Kvaðst hann muna eftir því að settur hafi verið einhver varningur í farangursgeymslu bifreiðar og hafa unnið að því sjálfur. Hafi hann verið ávittur fyrir ódugnað af manni sem Kristján kvaðst viss um að hafi verið Einar Bollason. Fyndist honum sem maðurinn sem hann hafi gengið með niður slippinn hafi verið Valdimar Olsen. Þá hafi hann séð tvo menn standa á bryggjunni og hafi honum fundist sem annar þeirra hafi verið Sigurbjörn Eiríksson. Kvaðst hann muna eftir að hafa séð þarna fleiri menn en þeir hafi verið dreifðir um svæðið og verið á hlaupum að húsi sem standi við slippinn. Kristján Viðar lýsti því yfir fyrir dómi að skýrslur sínar frá 23. og 27. janúar annars vegar og 10. febrúar hins vegar væru ekki sannleikanum samkvæmar.⁶⁰⁹ Hafi hann skáldað skýrslurnar upp til að fá frið fyrir fangavörðum og lögreglumönnum. Kvaðst Kristján Viðar hafa verið orðinn mjög slæmur á taugum á þessum tíma vegna stöðugra yfirheyrslna og vegna Guðmundarmálsins. Kvaðst hann muna eftir því að þegar ekið hafi verið á brott úr Dráttarbrautinni hafi hann hallað sér yfir framsæti bifreiðarinnar og spurt Sævar, að því er Kristján hélt, hvort þeim yrði nokkuð blandað í þetta. Hafi honum ekki verið svarað strax og hafi hann því orðið æstur. Ítrekað aðspurður, eins og það er bókað í þingbók, kvaðst Kristján Viðar muna örugglega eftir því að í Dráttarbrautinni í umrætt sinn hafi verið Valdimar Olsen, Einar Bollason og Sigurbjörn Eiríksson auk þeirra Erlu og Sævars. Sagðist Kristján Viðar þó ekki vilja fullyrða að Erla hafi verið stödd þarna. Bókað var í þingbók að Kristján Viðar hafi vikið frá klukkan 12:09 og dómþingi frestað.⁶¹⁰ Í dagbók Síðumúlafangelsisins var bókað klukkan 12:30 að komið hafi verið með Kristján Viðar úr sakadómi.⁶¹¹

307. Dómþing sakadóms Reykjavíkur var háð að nýju klukkan 13:46 þennan dag. Þá kom fyrir dóminn sem vitni [AG]. Í þingbók dómsins var bókað að vitnið hafi skýrt sjálfstætt frá málsatvikum og framburður hennar hafi verið í samræmi við skýrslu hjá lögreglu. Ítrekað aðspurð kvaðst hún aðeins hafa séð Magnús Leópoldsson í Klúbbnum fyrrihluta kvölds 19. nóvember 1974, en myndi ekki klukkan hvað hún hafi

⁶⁰⁸ Bls. 574_A.

⁶⁰⁹ Bls. 574_B.

⁶¹⁰ Bls. 574_A.

⁶¹¹ Dagbók nr. 4, bls. 80.

séð hann síðast. Skýrsla [AG] frá 31. janúar 1976 var lesin upp fyrir hana og staðfesti hún þar rétt eftir sér haft.⁶¹² Bókað var í þingbók að vitnið hafi vikið frá klukkan 14:08.⁶¹³ Þá hafi [RaS] komið fyrir dóminn sem vitni, greint sjálfstætt frá og í samræmi við skýrslu sína hjá lögreglu. Ítrekað aðspurð kvaðst vitnið ekki muna hvenær hún hafi séð Magnús síðast þetta kvöld, en giskaði á tímabilið frá klukkan 21:30 til 23:00.⁶¹⁴ Skýrsla [RaS] frá 31. janúar 1976 var lesin upp fyrir hana og staðfesti hún þar rétt eftir sér haft.⁶¹⁵ Bókað var í þingbók að vitnið hafi vikið frá klukkan 14:25.⁶¹⁶ Þá kom fyrir dóminn [PGG], lögreglumaður. Kvaðst hann hafa verið á miðavakt í Klúbbnum 19. nóvember 1974. Minnti hann að fáir hafi verið í húsinu umrætt kvöld. Kvaðst hann muna eftir því að starfsmaður hússins hafi gert upp við stúlkurnar tvær sem hafi staðið að dansleiknum. Myndi hann ekki hvaða starfsmaður það hafi verið, en það hafi ekki verið Magnús Leópoldsson. Kvaðst vitnið hvorki muna eftir að hafa séð Sigurbjörn Eiríksson né heldur Magnús umrætt kvöld, eða í það minnsta ekki veitt því athygli. Greindi hann frá því að Sigurbjörn hafi hringt í sig að kvöldi 26. janúar 1976, eftir að Magnús hafi verið handtekinn. Hafi Sigurbjörn þá spurt hann hvort hann hafi séð Magnús í Klúbbinum 19. nóvember 1974. Hafi Sigurbjörn beðið hann um að skýra ekki frá samtali þeirra. Staðfesti hann rétt eftir sér haft í skýrslu hjá lögreglu 2. febrúar og 13. febrúar 1976. Vék vitnið frá og var dómþingi slitið klukkan 14:57.⁶¹⁷

308. Í dagbók fangelsisins við Síðumúla þennan sama dag var bókað klukkan 22:15 að Kristján Viðar hafi hringt og óskað eftir viðtali við Sigurbjörn Víði eða Eggert. Hafi Sigurbjörn Víðir farið inn til hans en hann hafi komið um sama leyti. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi farið klukkan 23:30 að loknu samtali við Kristján Viðar. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Á sama tíma var bókað að Magnús hafi fengið sálmabók og Nýja Testamentið að láni.⁶¹⁸
309. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis var bókað þennan sama dag, 31. mars 1976, um símtal frá [MJóh], leigubifreiðastjóra. Kvaðst hann vilja koma því á framfæri að [GeV], sem hafi verið talinn einn besti vinur Geirfinns, ætti bátinn Hafnartind GK 80. Væri [GeV] nú fluttur á Kópasker og hafi tekið bátinn með sér. Þá hafi hann greint frá því að [BJ] frá Hömrum, hafi sofnað í gleðskap eftir að hafa verið á skemmtun í Klúbbnum. Þegar hún hafi vaknað hafi tveir menn verið í herberginu að tala um Magnús Leópoldsson. Hafi þeir rætt um að Magnús væri farinn á taugum og rætt um Geirfinn og bátsferð. Þegar þeir hafi orðið þess varir að [BJ] væri vögnuð hafi þeir hætt öllu tali. Hafi þeir sagt henni að þegja yfir því sem hún hafi heyrt.⁶¹⁹

⁶¹² Sjá bls. 358–359.

⁶¹³ Bls. 574_D.

⁶¹⁴ Bls. 574_D.

⁶¹⁵ Sjá bls. 360.

⁶¹⁶ Bls. 574_E.

⁶¹⁷ Bls. 574_F.

⁶¹⁸ Dagbók nr. 4, bls. 80.

⁶¹⁹ Bls. 1031.

310. Fimmtudaginn 1. apríl 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 10:00 að Sævar hafi verið færður fyrir sakadóm Reykjavíkur.⁶²⁰ Dómþing var sett í sakadómi Reykjavíkur þennan dag og tekin fyrir dómsrannsókn á hvarfi Geirfinns. Af hálfu ákærvaldsins sótti þing Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari og Njörður Snæhólm aðalvarðstjóri. Í þingbók var bókað klukkan 10:09 að Sævar hafi komið fyrir dóminn. Bókað var að Sævar hafi verið beðinn um að skýra sjálfstætt frá málsatvikum. Kvaðst Sævar vilja taka það fram í upphafi að þær skýrslur sem hann hafi gefið í málinu væru ekki byggðar á hans eigin vitneskju eða reynslu. Hafi Erla Bolladóttir skýrt sér frá öllum atvikum sem hann hafi sagt frá í eigin persónu hjá rannsóknarlögreglunni. Kvaðst Sævar hafa heyrt einhvern [EÓ] hafa rætt um málið í Kaupmannahöfn þegar hann hafi verið þar snemma árs 1975. Hafi Erla farið á undan sér til Kaupmannahafnar snemma í desember 1974 þar sem hún hafi verið hrædd við fjóra menn, það er Magnús Leópoldsson, Valdimar Olsen, Einar Bollason og [JR]. Lýsti Sævar því yfir að hafa gefið skýrslur þessar til að hægt væri að rannsaka málið, en honum hafi verið sagt að Erla hafi orðið fyrir ónæði og óttaðist um líf sitt. Kvaðst Sævar einnig hafa upplýsingar frá [SP] sem búsettur væri í Kaupmannahöfn. Hafi [SP] og [EÓ] sagt sér að [JA] hafi fjármagnað og staðið að baki spírasmygli til landsins síðastliðin 10 ár og væri hann tengdur Geirfinnsmálinu. Vék Sævar frá klukkan 10:55 og var dómþingi frestað.⁶²¹
311. Bókað var í fangelsisdagbókina sama dag að Sævar hafi verið færður á klefa klukkan 11:10. Klukkan 12:20 var bókað að Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars, hafi komið með fjóra víxla sem Einar þyrfti að undirrita. Bókaði færsluritari að hann hafi farið með þá inn á klefa Einars til undirritunar, ásamt öðrum fangaverði. Bókað var að Ingvar hafi farið klukkan 12:50. Á sama tíma bókaði færsluritari um samtál sitt við Örn varðandi beiðni Magnúsar Leópoldssonar um viðtal við prest. Hafi Örn frestað ákvarðanatöku til morguns. Þá bókaði færsluritari um samtál sitt við Jón Thors, deildarstjóra í dómsmálaráðuneytinu, vegna bréfs sem hafi borist vegna kallkerfis í fangelsinu. Fram kom að færsluritari hafi spurt hvort hann ætti að fjarlægja hljóðnemana úr þeim tveimur klefum sem þeir væru í. Hafi Jón ekki sagt þörf á því, en ekki mætti misnota kerfið. Hafi færsluritari svarað því til að svo væri ekki og myndi ekki vera nema þá af hreinni slysi. Myndi hann taka mjög hart á því ef uppvíst yrði um misnotkun á kallkerfinu þannig að myndaður yrði stöðugur sónn inni á þeim klefum og göngum sem hljóðnemarnir væru á. Klukkan 13:20 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður fyrir sakadóm.⁶²²
312. Dómþing í sakadómi Reykjavíkur var háð að nýju þennan dag, 1. apríl 1976, klukkan 13:37. Á sama tíma var bókað í þingbókina að Kristján Viðar hafi mætt fyrir dóminn. Sagði hann ýmislegt hafa rifjast upp fyrir sér um atburðina í Dráttarbrautinni í Keflavík frá því hann hafi komið síðast fyrir dóminn. Kvaðst Kristján Viðar muna eftir að einhverjir menn hafi verið að slá einhvern og hafi sá verið alblóðugur í framan og hafi honum virst maðurinn hálf máttfarinn. Myndi hann eftir því að hafa spurt

⁶²⁰ Dagbók nr. 4, bls. 80.

⁶²¹ Bls. 574_F og 575_A–B.

⁶²² Dagbók nr. 4, bls. 80b.

mennina hvers vegna þeir létu maðinn ekki í friði og hvað hann hafi gert þeim. Hafi honum þá verið sagt að skipta sér ekki af. Kvaðst Kristján Viðar muna eftir að maðurinn hafi reynt að flýja undan. Minnti hann að honum hafi verið sagt að grípa maðinn ef hann kæmi þarna fram hjá. Greindi Kristján Viðar frá því að maðurinn hafði náðst í slippnum fyrir ofan fjöruna. Hafi hann verið dökkhærður og á fertugsaldri.⁶²³ Kvaðst Kristján Viðar muna eftir einhverju vélarskrölti en gæti ekki gert sér grein fyrir frá hverju þessi hávaði hafi stafað. Bókað var að Kristján Viðar hafi vikið frá klukkan 14:12.⁶²⁴

313. Bókað var í fangelsisdagbókina þennan dag að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa klukkan 14:20. Klukkan 15:45 var bókað að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi hringt og spurt hvort skjólstaðingur sinn hefði það ekki gott. Var bókað að honum hafi verið tjáð svo. Klukkan 17:00 hafi Guðsteinn læknir komið og talað við Sigurbjörn Eiríksson, Magnús Leópoldsson og Kristján Viðar til klukkan 17:50.⁶²⁵ Bókað var að [SI], eiginkona Einars, hafi komið klukkan 20:30 með bréf sem hún hafi viljað láta fangaverðina lesa yfir áður en hún myndi afhenda það Ingvari, réttargæslumanni Einars. Greindi hún frá því að Ingvar ætlaði með bréfið til Arnar Höskuldssonar til lestrar. Bókaði færsluritari að hann hafi sagt henni að sér fyndist eðlilegra að snúa gangi málsins við og hafi hún fallist á það.
314. Þennan dag, 1. apríl 1976, birtist yfirlýsing í Morgunblaðinu frá rannsóknarlögreglunni í Keflavík um þá ákvörðun að birta ekki nýlegri ljósmynd af Geirfinni við rannsókn málsins á sínum tíma. Í upphafi rannsóknar hafi lögreglan fengið í hendur ljósmynd af Geirfinni sem hafi í kjölfarið verið birt. Hafi lögreglunni verið það ljóst að útlit Geirfinns hafði breyst töluvert frá því myndin var tekin þar til hann hvarf. Hafi lögreglan því leitast eftir að fá nýrri mynd af honum. Fimmtán dögum síðar hafi komið fram sú mynd sem nú hafi verið birt í fjölmiðlum. Hafi þá verið haft samband við eiginkonu Geirfinns og hún spurð álits. Þar sem hún hafi talið nýrri ljósmyndina ekki ná að sýna betur helstu útlitseinkenni Geirfinns hafi sú ákvörðun verið tekin að birta þá mynd ekki í fjölmiðlum. Meðal annars hafi Geirfinnur verið kominn með mun meira og úfnara hár þegar hann hvarf heldur en nýrri myndin hafi sýnt og einnig hafi hann verið grennri í andliti.⁶²⁶
315. Föstudaginn 2. apríl 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 10:00 að farið hafi verið með Magnús Leópoldsson fyrir sakadóm Reykjavíkur.⁶²⁷ Var dómþing sett þennan dag og tekin fyrir dómsrannsókn á hvarfi Geirfinns. Af hálfu ákærvaldsins sótti þing Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari og Njörður Snæhólm aðalvarðstjóri. Þá var bókaður mættur Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumaður Magnúsar. Klukkan 10:17 var bókað í þingbók að Magnús hafi komið fyrir dóminn. Kvaðst hann vita hvert sakarefnið væri, en sagðist ekkert vita um

⁶²³ Bls. 575_B.

⁶²⁴ Bls. 575_C.

⁶²⁵ Dagbók nr. 4, bls. 80b.

⁶²⁶ Bls. 576.

⁶²⁷ Dagbók nr. 4, bls. 81.

hvarf Geirfinns og ekki kannast við að hafa farið í umrædda Keflavíkurferð.⁶²⁸ Hafi hann ekki þekkt Geirfinn svo hann vissi til. Þá hafi hann ekki haft nein umráð yfir Mercedes Benz bifreið, hvorki persónulega né í gegnum fyrirtækið. Hann hafi ekki munað eftir dansleik í Klúbbnum 19. nóvember 1974 fyrr en honum hafi verið sagt að hjúkrunarnemar hafi haldið dansleikinn. Hafi hann þá munað að dansleikurinn hafi gengið illa og hann farið heim upp úr miðnætti. Var reikningur borinn undir Magnús. Kvaðst hann hafa skrifað reikninginn að öllu leyti nema gestafjölda og niðurstöðutölu sem [RH] hafi ritað. Var Magnús spurður hvers vegna hann hafi ekki fyrr gengið úr skugga um hvar hann hafi dvalið umrætt kvöld þar sem hann hafi áður verið bendlaður við málið í sögusögnum og af því tilefni ritað dómsmálaráðuneytinu umkvörtunarbréf. Bókað var að Magnús hafi svarað því til að sér hafi þótt það fjarstæðukennt að svona staða gæti komið upp. Kvaðst Magnús þekkja Valdimar Olsen, enda ættu þeir sameiginlega kunningja. Einu kynni sín af Einari Bollasyni væru þau að hann hafi haft samband vegna dansleiks sem körfuknattleiksdeild KR hafi haldið í Klúbbinum fyrir um þremur árum.⁶²⁹ Kvaðst Magnús aldrei hafa heyrt nöfn Sævars og Kristjáns Viðars nefnd. Þá sagðist hann ekki vita hver Erla Bolladóttir væri, en hafi heyrt fyrir nokkrum mánuðum að hún væri systir Einars og trúlofuð manni sem sæti í gæsluvarðhaldi. Kvaðst Magnús eiga einn brúnan, þríhneptan leðurjakka með venjulegum kraga. Aðspurður sagðist hann ekki eiga neina flík með loðkraga. Var Magnús spurður nánar út í kynni sín við Valdimar Olsen og sagði hann þau ekki nánin. Hafi þeir hvorki skemmt sér saman né ættu þeir sameiginleg áhugamál. Kvaðst hann þó þekkja Valdimar nokkuð vel. Hafi hann ekið honum nokkrum sinnum heim þegar Valdimar hafi verið að skemmta sér í Klúbbinum. Þá hafi Valdimar heimsótt sig nokkrum sinnum á skrifstofuna. Hafi þeir aldrei farið í lengri ferðir saman.⁶³⁰ Vék Magnús frá klukkan 11:09.⁶³¹ Bókað var í fangelsisdagbók að Magnús hafi verið færður á klefa klukkan 11:20.⁶³² Klukkan 20:00 var bókað að [SI], eiginkona Einars, hafi komið og sótt óhrein föt. Bókað var klukkan 22:00 að um það leyti hafi Sigurbjörn Víðir komið og talað við Kristján Viðar inni á klefa. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi farið klukkan 23:10.⁶³³ Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir.

316. Laugardaginn 3. apríl 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að [SI], eiginkona Einars, hafi komið klukkan 17:00 með sendingu og bréf til hans sem hann hafi fengið. Klukkan 20:45 var bókað um komu [BV], eiginkonu Magnúsar, með sendingu til hans með frakka, fötum, sælgæti og öli.⁶³⁴
317. Sunnudaginn 4. apríl 1976 var bókað í fangelsisdagbókina að klukkan 15:55 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Sævar til yfirheyrslu. Hafi hann verið færður aftur á klefa sinn klukkan 16:30. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir.⁶³⁵

⁶²⁸ Bls. 575_C.

⁶²⁹ Bls. 575_D.

⁶³⁰ Bls. 575_E.

⁶³¹ Bls. 575_F.

⁶³² Dagbók nr. 4, bls. 81.

⁶³³ Dagbók nr. 4, bls. 81b.

⁶³⁴ Dagbók nr. 4, bls. 81b.

⁶³⁵ Dagbók nr. 4, bls. 82.

318. Mánudaginn 5. apríl 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 09:05 að hringt hafi verið í Guðstein lækni fyrir Sigurbjörn Eiríksson. Hafi Guðsteinn heimilað að gefa Sigurbirni eina til tvær töflur af Mogadon ef með þyrfti. Klukkan 10:00 var bókað að Einar Bollason hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur.⁶³⁶ Þennan dag var háð þinghald í sakadómi Reykjavíkur og tekin fyrir dómsrannsókn á hvarfi Geirfinns. Af hálfu ákærvaldsins sótti þing Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari og Njörður Snæhólm aðalvarðstjóri. Þá var Ingvar Björnsson réttargæslumaður Einars, bókaður mættur. Klukkan 10:15 var bókað í þingbók að Einar hafi komið fyrir dóminn. Kvaðst hann neita allri vitneskju um hvarf Geirfinns. Hann hafi ekki verið þátttakandi í umræddri Keflavíkurferð. Kvaðst hann ekki muna til þess að hafa nokkurn tíma haft smyglaðan spíritus undir höndum.⁶³⁷ Kvaðst Einar hafa kynnst Magnúsi í gegnum [ÁHE], en samskipti þeirra hafi aðallega verið vegna dansleikjahalds körfuknattleiksdeildar KR í Klúbbnum. [ÁHE] hafi jafnframt kynnt sig fyrir Valdimar Olsen og sagðist Einar vera málkunnugur honum. Kynni sín af Sigurbirni Eiríkssyni væru svipuð og af Magnúsi. Kvaðst Einar ekki þekkja Kristján Viðar og geta fullyrt að hafa aðeins einu sinni séð Sævar. Hafi það verið á aðfangadagskvöld þegar Erla hafi komið með Sævar á heimili sitt. Hafi hann og Erla ekki verið alin upp saman og samskipti við hennar fjölskyldu hafi verið lítil vegna afstöðu móður Erlu. Þegar foreldrar Erlu hafi skilið og Erla flutt til föður síns hafi samskipti þeirra orðið meiri og betri.⁶³⁸ Hafi faðir þeirra haft vaxandi áhyggjur af Erlu sumarið eftir en síðan hafi hann veikst alvarlega um haustið. Kvaðst Einar muna eftir því að hafa orðað það við [LSB] systur sína og [LiG] föðursystur sína að hann teldi að Erla ætti að einhverju leyti sinn þátt í veikindunum og hafi hann ekki verið einn þeirrar skoðunar. Einar sagðist síðast hafa hitt Erlu þegar hún hafi komið frá Spáni með föður þeirra og syni sínum. Kvaðst hann hafa séð hana einu sinni eftir það á veitingastofunni Fjarkanum í Austurstræti og hafi hún þá ekki tekið undir kveðju hans. Kvaðst Einar ekki muna það fyrir vísit hvar hann hafi verið að kvöldi 19. nóvember 1974. Taldi hann sig örugglega hafa verið í KR heimilinu til klukkan 21:30 eða 22:00 við undirbúning á utanferð körfuknattleiksliðsins. Greindi hann frá því að sér hafi verið sýndur kafli úr sjónvarpsmynd sem sýnd hafi verið umrætt kvöld. Kvaðst hann alveg viss um að hafa séð umrædda kvikmynd þó svo hann hafi ekki munað efni hennar nægilega vel þegar rannsóknarlögreglan hafi spurt hann. Tók Einar það fram að þegar lögreglan hafi sagt honum nafn myndarinnar hafi hann strax munað eftir einu atriði í myndinni og skýrt lögreglunni frá því.⁶³⁹ Aðspurður um tengsl sín við Sævar kvaðst Einar engin samskipti hafa haft við hann, hvorki fyrr né síðar og viti ekki til þess að hann hafi gert nokkuð á hans hlut. Einar sagðist hafa útilokað Erlu frá eðlilegum samskiptum við föður þeirra þar sem hann hafi verið ósáttur við þann félagsskap sem hún hafi verið komin í og svo hafi hann vitað til þess að hún neytti ávana- og fíkniefna. Hafi Erla oftast en einu sinni lofað föður sínum að slíta sambandi sínu við Sævar, en jafnharðan svikið það. Aðspurður sagði Einar að við samprófun þeirra 3. mars 1976 hafi sér

⁶³⁶ Dagbók nr. 4, bls. 82b.

⁶³⁷ Bls. 575_F.

⁶³⁸ Bls. 576_A.

⁶³⁹ Bls. 576_B.

fundist sem Erla hafi verið mjög óeðlileg í framkomu og vírst eins og hún hafi verið búin að taka inn róandi lyf. Einar vék frá klukkan 12:29 og var dómþingi frestað.⁶⁴⁰

319. Í dagbók fangelsisins við Síðumúla var bókað þennan dag, 5. apríl 1976, klukkan 12:45 að komið hafi verið með Einar úr sakadómi. Þá hafi Valdimar Olsen verið fluttur í sakadóm klukkan 13:35.⁶⁴¹ Dómþing í sakadómi var sett á ný klukkan 13:56. Í þingbók var Jón Zoëga, réttargæslumaður Valdimars, bókaður mættur ásamt vararíkissaksóknara. Klukkan 14:00 mætti Valdimar fyrir dóminn. Kvaðst hann ekkert vita um hvarf Geirfinns og aldrei hafa farið til Keflavíkur til að ná í smyglvarning. Sagðist hann hafa kynnst Magnúsi Leópoldssyni í gegnum [ÁHE] fyrir nokkrum árum. Valdimar kvaðst hafa verið tíður gestur í Klúbbinum og hafa iðulega hitt Magnús þar en þeir hafi aldrei skemmt sér saman. Sagði hann kynni sín af Sigurbirni hafa verið svipuð en þó þekkti hann Magnús betur. Kvaðst hann ekki vera málkunnugur Einari og þeir heilsist ekki á götu úti. Þekkti hann ekki Kristján Viðar en kvaðst vita hver Sævar væri þar sem hann hafi verið í félagsskap með systur sinni og Erlu Bolladóttur og hafi stundum komið heim til sín. Kvaðst hann ekki þekkja Erlu að öðru leyti en í gegnum systur sína. Kvaðst Valdimar ekki muna hvar hann hafi verið 19. nóvember 1974 en samkvæmt minnisbók hafi hann verið að vinna á skrifstofu í Þórscafé ásamt systur sinni, [HMW]. Valdimar vék frá klukkan 14:37.⁶⁴²
320. Bókað var í fangelsisdagbókina að Valdimar hafi verið færður á klefa klukkan 14:50. Þá var bókað klukkan 15:30 að Sævar hafi verið tekinn fram til yfirheyrslu hjá Eggerti og Sigurbirni Víði. Klukkan 15:50 var bókað að Sævar hafi verið færður aftur á klefa. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Bókað var um komu Jóns Bjarman fangelsisprests klukkan 17:00. Var þess getið að hann mætti ræða við Magnús í 15 mínútur. Klukkan 22:40 var bókað að Gunnar Guðmundsson forstöðumaður hafi komið sérstakra erinda og rætt við Magnús Leópoldsson. Hafi Gunnar farið klukkan 00:10.
321. Þennan sama dag, 5. apríl 1976, var [PÓE], móðir Erlu Bolladóttur, yfirheyrð hjá rannsóknarlögreglunni í Reykjavík. Var tilgangur yfirheyrslunnar að afla upplýsinga um Erlu. Greindi hún frá því að Erla hafi verið þrjóskari en systur sínar og hafi viljað fara sínu fram. Hafi henni gengið mjög vel að læra og haft gaman að því. Hafi Erla eignast stúlku með Sævari 24. september 1975. Kvaðst móðir Erlu þá hafa reynt að ná í hana og koma henni úr þeim vandræðum sem hún taldi hana vera í með því að vera með Sævari. Kvaðst hún hafa hringt nokkrum sinnum í Erlu og boðið henni að koma til sín, en Erla hafi ekki viljað það. Hafi Erla vírst alveg undir skipun Sævars.⁶⁴³ Sagði hún Erlu hafa vitað að sér hafi verið illa við samband hennar við Sævar og hafi það verið ástæða þess að Erlu hafi gengið illa að leita til sín. Grunaði hana að Erla væri farin að neyta fíkniefna þegar hún var 17 ára, en þá fór henni að finnast hún undarleg í útliti. Hafði hún heyrt það utan að sér að þau Sævar hafi verið í lyfjaveseni. Sævar hafi aldrei unnið neitt og hafi hún því hugsað á hverju þau lifðu. Hafi Erla unnið um tíma á

⁶⁴⁰ Bls. 576_C.

⁶⁴¹ Dagbók nr. 4, bls. 82b.

⁶⁴² Bls. 576_D.

⁶⁴³ Bls. 577–578.

Ritsímanum og síðar sagt Sævar hafa lifað á sér. Kvaðst hún ekki geta sagt að Erla væri meira ósannsögul heldur en hver annar. Sagði hún Erlu vera svolítið fantasúkennda og greindi frá því að Erla hafi nýlega sagt sér frá atviki sem hafi átt sér stað þegar hún var 14 ára um borð í flugvél á leið norður í land. Hafi Erla haft með sér bréfpoka með eplum og tyggigúmmí sem hafi verið límdur aftur. Hafi Erla greint móður sinni frá því að hún hafi tekið epli, bitið í það og lagt það svo frá sér á stólbríkina og fengið sér tyggigúmmí. Hafi hún svo fengið leið á gúmmíinu, klesst því á bríkina og ætlað að taka bita af eplinu en þá hafi það verið horfið. Hafi Erla þá skriðið um gólfið í flugvélinni en ekki fundið eplið og þá spurt flugmanninn hvort það væri nokkuð gat á flugvélinni. Þegar Erla hafi ætlað að taka tyggigúmmíð af stólbríkinni hafi það einnig verið horfið. Greindi Erla svo frá að þegar vélinni hafi verið lent og hún hafi verið komin til gestgjafa sinna hafi hún ætlað að bjóða þeim epli og tyggigúmmí. Hafi hún þá áttað sig á því að bréfpokinn hafi enn verið límdur aftur og öll eplin enn óhreyfð í pokaum. Fullyrti móðir Erlu að hún hafi ekki greint sér frá þessu fyrr en nýlega. Þá greindi hún frá því að Erla hafi sagt sér frá ferðinni í Slippinn í Keflavík, eins og það er orðað í skýrslunni. Hafi Erla sagt sér hverjir hafi verið viðstaddir og skildist móðir Erlu að frásögnin passi við það sem Erla hafi greint Sigurbirni Víði og Erni Höskuldssyni frá. Hafi Erla sagt sér frá umræddri ferð mjög stuttu eftir að hún hafi greint lögreglunni frá, en þá hafi hún verið í uppnámi en ekki í lyfjum. Hafi þær mæðgurnar rætt þetta öðru hvoru síðan en þá hafi Erla verið í góðu ástandi og sagan verið sú sama. Kvað hún Erlu hafa verið mjög rólega þegar hún hafi talað um þetta.⁶⁴⁴ Kvaðst móðir Erlu ekki sjá ástæðu til að ætla að Erla væri að skrökva þessu. Óneitanlega hafi grunur um hið gagnstæða lædst að henni sökum þess hve alvarlegt málið væri. Hafi hún aldrei orðið vör við að Erla væri illgjörn eða eigingjörn. Kvaðst hún vita til þess að Erlu hafi verið illa við Einar hálfbróður sinn en ástæður þar að baki þekkti hún ekki. Hafi Erla greint sér frá því að Einar hafi sagt það henni að kenna hvernig komið væri fyrir föður þeirra og hún væri að setja hann í gröfina. Hafi Erla sagt Einar eingöngu verið góður við föður þeirra til að reyna að hafa út úr honum fé og hann væri búinn að hafa allt fé af honum sem hægt væri.⁶⁴⁵

322. Sama dag var bókað í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis að upplýsingar hafi borist frá Borgþór Þórhallssyni rannsóknarlögreglumanni að eitt herbergi á Hótel Norðurljósum á Raufarhöfn væri aldrei opnað. Bókað var að svo sem allir vissu væri hótelið í eigu [GuSty].⁶⁴⁶ Sama dag var bókað að lögreglunni hafi borist til eyrna að Einar Bollason hafi ætlað að kaupa íbúð í Barmahlíð skömmu áður en hann hafi verið handtekinn. Hann hafi ætlað að greiða 1.500.000 krónur út í hönd. Þá hafi sú saga flogið að Einar hafi farið austur í Vík í Mýrdal skömmu fyrir áramótin 1975–1976 og þá lýst því yfir að hann gæti fengið lán í öllum bönkum.⁶⁴⁷

⁶⁴⁴ Bls. 580.

⁶⁴⁵ Bls. 581.

⁶⁴⁶ Bls. 1032.

⁶⁴⁷ Bls. 1033.

323. Þriðjudaginn 6. apríl 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að klukkan 10:00 hafi Sigurbjörn Eiríksson verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur.⁶⁴⁸ Stuttu síðar var dómþing sett og tekin fyrir dómsrannsókn um hvarf Geirfinns. Af hálfu ákærvaldsins sótti þing Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari og Njörður Snæholm aðalvarðstjóri. Þá var bókaður mættur Jón Ólafsson, réttargæslumaður Sigurbjörns. Klukkan 10:15 var bókað í þingbók að Sigurbjörn hafi komið fyrir dóminn. Kvaðst hann ekki geta gefið neinar upplýsingar um hvarf Geirfinns. Hann hafi ekki farið í neina ferð til Keflavíkur til að sækja smyglvarning, hvorki fyrir né síðar. Sigurbjörn kvaðst málkunnugur Valdimar Olsen, hann hafi þekkt móður Valdimars auk þess sem Valdimar hafi verið tíður gestur á veitingahúsum á hans vegum. Hann væri einnig málkunnugur Einari Bollasyni sem hafi oft komið í Glaumbæ auk þess sem Einar hafi komið fram fyrir hönd einhvers körfuknattleiksfélags. Sigurbjörn kvaðst hins vegar ekki vita til þess að hann þekkti Sævar né Kristján Viðar eða Erlu Bolladóttur.⁶⁴⁹ Greindi Sigurbjörn frá því að hafa kynnst [GuA] er þeir hafi legið saman á sjúkrahúsi á árunum 1964 til 1965. Hafi þeir svo ekki sést í mörg ár þar til í fyrra þegar [GuA] hafi farið að vera með [GrB]. Sagði hann engar peningagreiðslur hafa gengið þeirra á milli. Aðspurður kvaðst Sigurbjörn ekki hafa komið til Keflavíkur eða Njarðvíkur í mörg ár. Hann hafi þó átt nokkrum sinnum erindi upp á Keflavíkurflugvöll. Aðspurður kvaðst hann ekki hafa haft ástæðu til að hafa samband að fyrra bragði við nokkurn mann vegna rannsóknar málsins. Hann hafi rætt málið við ýmsa menn eftir að Magnús hafi verið handtekinn, en það hafi aldrei verið að fyrra bragði. Sigurbjörn kvaðst hafa látið rita umkvörtunarbréf til dómsmálaráðuneytisins fyrir sína hönd og Magnúsar vegna ónæðis og orðróms sem þeir hafi orðið fyrir vegna rannsóknar málsins á þeim tíma. Taldi Sigurbjörn sig ekki hafa haft ástæðu til að athuga hvar hann hafi verið að kvöldi 19. nóvember 1974. Á umræddum tíma hafi hann og Magnús haft umráð yfir Range Rover bifreið, Mercedes Benz fólksbifreið, ljósri að lit, sem seld hafi verið snemma árs 1975 og yfirbyggðum Bedford vörubíl. Þá sagði Sigurbjörn að ef til vill hafi Volkswagen bifreið verið í þeirra eigu á þessum tíma. Engin sendiferðabifreið hafi verið í eigu fyrirtækja á hans vegum á umræddum tíma. Aðspurður sagði Sigurbjörn að aldrei hafi verið skipt um lit á neinni af bifreiðum þeim sem hann eða fyrirtæki hans hafi haft umráð yfir á umræddum tíma. Fullyrti Sigurbjörn að það hafi alla tíð verið sér ljóst að umrætt kvöld hafi hann komið heim á milli klukkan 00:00 og 01:00. Á heimleiðinni hafi hann komið við í Klúbbnum og skotist upp á skrifstofu. Minnti hann að þá hafi hann hitt lögreglumann á skrifstofunni. Vék Sigurbjörn frá klukkan 11:16 og var dómþingi frestað.⁶⁵⁰
324. Þennan dag var bókað í dagbók fangelsisins að komið hafi verið með Sigurbjörn úr sakadómi klukkan 11:30 en hann sóttur aftur klukkan 13:20. Hófst dómþing að nýju í sakadómi klukkan 13:30 og voru sömu aðilar bókaðir mættir. Bókað var í þingbókina að Sigurbirni hafi verið bent á framburð vitnisins [ÞGG] lögreglumanns. Viðurkenndi Sigurbjörn að hafa hringt til [ÞGG] mánudagskvöldið 26. janúar 1976. Kvaðst

⁶⁴⁸ Dagbók nr. 4, bls. 83.

⁶⁴⁹ Bls. 584_A.

⁶⁵⁰ Bls. 584_C.

Sigurbjörn hafa spurt [ÞGG] hvort hann hafi verið á miðavakt í Klúbbnum umrætt kvöld og hvort hann hafi séð Magnús Leópoldsson. Sigurbjörn neitaði því aðspurður hvort hann hafi beðið lögreglumanninn um að þegja yfir samtali þeirra. Tók Sigurbjörn fram að í téðu símtali hafi lögreglumaðurinn sagst minna að þeir hafi drukkið kaffi saman umrætt kvöld.⁶⁵¹ Þá var bókað í þingbók sakadóms að vitnið [ÞGG] lögreglumaður hafi komið fyrir dóminn til samprófunar. Bókað var að frekara samræmi milli framburða vitnisins og Sigurbjörns hafi ekki náðst. Vék Sigurbjörn frá klukkan 14:00 og var dómþingi frestað.⁶⁵²

325. Bókað var í fangelsisdagbókina, sama dag 6. apríl 1976, að komið hafi verið með Sigurbjörn í varðhaldið klukkan 14:10. Klukkan 14:30 var bókað að Kristján Viðar hafi verið fluttur í sakadóm. Þá hafi Einar Bollason verið fluttur í sakadóm klukkan 14:45.⁶⁵³ Dómþing var háð að nýju klukkan 15:05. Lét dómari þess getið með bókun í þingbók að fram hafi farið sakbending þar sem Kristján Viðar hafi séð Einar Bollason í hópi manna. Hafi Kristján Viðar fyrst skoðað baksvip mannanna en síðan andlit þeirra. Kvaðst Kristján Viðar hafa þekkt baksvip Einars Bollasonar sem ökumanns bifreiðarinnar sem hann hafi stigið upp í við Vatnsstíg í Reykjavík. Kvaðst Kristján Viðar hafa séð Einar Bollason áður. Bókað var í þingbók að Einar Bollason hafi komið fyrir dóminn klukkan 15:10. Þá hafi Kristján Viðar komið fyrir dóminn til samprófunar. Bókað var að frekara samræmi um framburð Kristjáns Viðars um bifreiðina og ökumanninn á Vatnsstíg hafi ekki náðst. Kvaðst Kristján Viðar vera viss um að Einar Bollason hafi ekið bifreiðinni. Sagðist Kristján Viðar hafa togað fast í hurðarhúninginn á bifreiðinni og gengið svo aftur fyrir bifreiðina að hurð hinum megin. Hafi einhver orðað það við hann hvort hann ætlaði sér að slíta hurðina af bifreiðinni. Bókað var að Einar myndi ekki til þess að hafa séð Kristján Viðar áður og kvaðst ekki kannast við það atvik á Vatnsstíg sem Kristján Viðar hafi lýst. Kristján Viðar kvaðst viss um að Einar hafi verið viðstaddur í Dráttarbrautinni ásamt sér og fleirum. Kvaðst Einar aldrei nokkurn tímann hafa komið í Dráttarbrautina í Keflavík. Bókað var í þingbókina að frekara samræmi hafi ekki náðst í framburði Einars og Kristjáns Viðars. Hafi Einar sagt Kristján fara með hreina fantasíu. Bókað var að þeir hafi vikið frá klukkan 15:41 og var dómþingi slitið.⁶⁵⁴
326. Klukkan 16:00 þennan dag var svo bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að komið hafi verið með Kristján Viðar úr sakadómi og stuttu síðar Einar Bollason. Bókað var klukkan 18:00 að Sigurbjörn Eiríksson hafi verið færður fram til viðtals við Sigurbjörn Víði og Inga Ingimundarson réttargæslumann. Klukkan 18:15 var bókað að Sigurbjörn hafi verið færður á klefa. Bókað var klukkan 18:50 að Kristján Viðar hafi verið færður fram til viðtals við Sigurbjörn Víði og Pál Arnór Pálsson réttargæslumann.⁶⁵⁵ Klukkan 19:10 hafi Kristján Viðar verið færður aftur á klefa. Bókað var í fangelsisdagbókina að Magnús hafi verið færður fram til viðtals við Sigurbjörn Víði og Hafstein Baldvinsson réttargæslumann, klukkan 19:25. Hafi hann verið færður aftur á klefa klukkan 20:00.

⁶⁵¹ Bls. 584_D.

⁶⁵² Bls. 584_E.

⁶⁵³ Dagbók nr. 4, bls. 83.

⁶⁵⁴ Bls. 584_F.

⁶⁵⁵ Dagbók nr. 4, bls. 83.

Fimm mínútum síðar var bókað að Einar hafi verið færður fram til viðtals við Ingvar Björnsson réttargæslumann og Eggert. Klukkan 20:50 var bókað að Einar hafi verið færður aftur á klefa. Klukkan 21:00 var bókað í dagbókina að Valdimar Olsen hafi verið færður fram til viðtals við Jón Zoëga réttargæslumann og Sigurbjörn Víði. Tíu mínútum síðar hafi hann verið færður aftur á klefa. Klukkan 21:30 var bókað að Kristján Viðar hafi verið tekinn fram til viðtals við Sigurbjörn Víði og Eggert og færður aftur á klefa klukkan 23:15. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Á sama tíma var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa til Tryggva Rúnars í viðtal. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Tíu mínútum síðar var bókað í dagbókina að Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi farið.⁶⁵⁶

327. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu sama dag, 6. apríl 1976, yfir [BoG], föður Einars og Erlu. Tilgangur yfirheyrslunnar var að spyrja [BoG] um tengsl sín við tvö barna sinna, Einar og Erlu, og tengsl þeirra innbyrðis. Var honum kynnt réttarstaða sín. Greindi hann frá því að á uppvaxtarárum Einars og [BÞB], hafi samband þeirra takmarkast af því að seinni kona sín og móðir Erlu, hafi síður viljað að hann héldi nánú sambandi við þá. Kvað hann Einar hafa aðstoðað sig við að ganga frá kaupum á íbúð við Hamarsbraut 11 í Hafnarfirði. Kvaðst [BoG] hafa flutt í þá íbúð ásamt Erlu og hafi Einar búið skammt frá og því hafi nokkur samgangur verið á milli þeirra. Hann hafi þá vitað að Erla væri farin að umgangast Sævar. Þá hafi hún verið farin að neyta einhverra lyfja en hann hafi stöku sinnum séð hana undir einhvers konar áhrifum, þó ekki áfengisáhrifum. Kvaðst [BoG] ekki hafa skipt sér af sambandi Erlu og Sævars í fyrstu en þegar hann hafi farið að heyra að Sævar neytti eiturlyfja og stæði í sölu á þeim hafi hann rætt um það við Erlu að slíta sambandinu.⁶⁵⁷ Kvaðst hann ekki hafa rætt þetta við Sævar. Hafi Einar vitað hug sinn og taldi hann líklegt að Einar hafi reynt að fá Erlu til að slíta sambandi við Sævar. Greindi [BoG] frá því að hann hafi veikst af blóðtappa í nóvember 1973 og lagst inn á spítala í fimm mánuði. Þá hafi hann beðið Einar um að annast um íbúðina og sjá til þess að Sævar myndi ekki flytja inn til Erlu. Kvaðst hann hafa gefið Einari fyrirmæli um að loka íbúðinni ef með þyrfti. Eftir veikindin hafi hann verið lasburða og það boð Einars um að flytja til hans. Hafi Erla heimsótt hann á spítalanum líkt og hinar dætur hans. Kvaðst [BoG] halda að Erla hafi ekki dvalist mikið á Hamarsbrautinni þann tíma sem hann hafi legið á spítalanum heldur hafi hún mikið dvalið hjá [HMW] vinkonu sinni á Bræðraborgarstíg. Var honum ekki kunnugt um hvort Sævar hafi eitthvað dvalist á Hamarsbraut á þeim tíma. Kvaðst [BoG] hafa selt íbúðina stuttu eftir að hann hafi útskrifast af spítalanum. Sagði hann samband sitt og Erlu hafa haldist svipað eftir að hann hafi flutt til Einars. Kvaðst [BoG] hafa lýst því eins ítarlega og honum hafi verið unnt í bréfi til Arnar Höskuldssonar og vitnaði til þess. Greindi hann frá því að skömmu eftir að hann hafi útskrifast af spítalanum hafi hann fengið styrk til utanfarar frá félagi íslenskra símamanna og hafi hann tekið Erlu og 11 ára gamlan son Einars með sér í þá ferð og hafi farið vel á með þeim öllum.⁶⁵⁸ Kvaðst [BoG] ekki hafa orðið var við að spenna

⁶⁵⁶ Dagbók nr. 4, bls. 83b.

⁶⁵⁷ Bls. 587.

⁶⁵⁸ Bls. 588.

hafi skapast milli Einars og Erlu. Hann hafi hugleitt þetta atriði mikið og meðal annars leitt að því hugann hvort hann sjálfur hafi hugsanlega verið þess valdandi að spilla samkomulagi þeirra. Greindi [BoG] frá því að komið hafi tímabil þar sem Erla hafi verið afhuga Sævari, til dæmis á síðastliðnu ári. Sagði [BoG] það mögulegt að Erla hafi þá hugleitt stöðu sína, það er að hún væri orðin ein þrátt fyrir að hafa valið það að búa með honum, en hann hafi þá verið fluttur til Einars. Kvaðst hann þó ekki hafa orðið var við neina öfund hjá henni í garð Einars. Hann hafi útvegað Erlu starf hjá Ritsímanum þar sem henni hafi vegnað vel. [BoG] sagði dóttur sína hafa góða greind en búa yfir skapbrestum. Þætti honum ekki ósennilegt að hún hafi leiðst út í afbrot vegna lyfjaneyslu og tengsla sinna við Sævar. [BoG] kvaðst hafa rætt við Erlu eftir að Einar hafi verið úrskurðaður í gæsluvarðhald. Hafi þau rætt málin og hann bent henni á að hún væri völd að því að svo væri komið fyrir Einari. Kvaðst [BoG] hafa spurt hana hvort hún tryði því að hann væri sekur og hvort hún ætlaði ekki að vinna að því að hið sanna kæmi í ljós svo Einar myndi losna. Hafi Erla lítið gefið út á þetta, talað um að hún ætlaði sér að halda sig við sannleikann í málinu enda hafi hún séð að það væri best. Kvaðst hún ekkert vilja segja til um hvort Einar væri sekur eða saklaus. Fannst [BoG] framkoma Erlu vera nokkuð örugg og eðlileg í umrætt sinn. [BoG] vildi geta þess að á þeim tíma sem Geirfinnur hvarf hafi hann rætt um það við Erlu að hún sliti sambandi sínu við Sævar. Erla vissi að Einar bróðir sinn væri sama sinnis. Hafi honum því fundist afar ólíklegt að Einar og Sævar hafi haft nokkur samskipti líkt og talið hefur verið, miðað við það sem heyrst hafi af rannsókn málsins.⁶⁵⁹

328. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis var bókað þennan dag, 6. apríl 1976, að hringt hafi verið til Hauks Bjarnasonar, rannsóknarlögreglumanns. Hafi viðmælandinn sagt: „Ætli [JR] geti ekki sagt ykkur eitthvað fleira í málinu?“ og síðan lagt á.⁶⁶⁰ Þá var bókað um könnun á mætingum Valdimars og Einars til vinnu 20. nóvember 1974. Í ljós hafi komið að á vinnustað Valdimars, skrifstofu Eimskipafélags Íslands hafi engin stimpilkort verið notuð. Þá var bókað að rætt hafi verið við skólustjóra Flensborgarskólans sem hafi upplýst um að engin forföll hafi verið hjá Einari þennan dag. Hafi hann sagt það enga tryggingu fyrir því að Einar hafi verið til vinnu þar sem það gæti verið að fallið hafi hluti úr degi eða jafnvel heill dagur eða fleiri án þess að það væri nokkurs staðar skráð. Væri því ómögulegt að segja til um hvort Einar hafi verið í vinnu allan daginn eða einhvern hluta dagsins 20. nóvember 1974.⁶⁶¹
329. Miðvikudaginn 7. apríl 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Einar Bollason hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur klukkan 09:45. Þennan dag var dómþing sett og tekin fyrir dómsrannsókn á hvarfi Geirfinns. Af hálfu ákærvaldsins sótti þing Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari og Njörður Snæholm aðalvarðstjóri. Þá var Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars, bókaður mættur. Að ósk réttargæslumannsins var bókað um mótmæli við því að hann hafi ekki verið boðaður til þinghalds daginn áður þegar skjólstæðingur hans hafi verið samprófaður

⁶⁵⁹ Bls. 589.

⁶⁶⁰ Bls. 1034.

⁶⁶¹ Bls. 1035. Sjá einnig handritaða minnispunkta á bls. 584.

við Kristján Viðar auk þess sem sakbending haf farið fram. Kvaðst réttargæslumaðurinn hafa haft samband við dómarrann klukkan 13:00. Dómarrann tók fram að um klukkan 14:00 daginn áður hafi lokið samprófun Sigurbjörns Eiríkssonar og [ÞGG]. Hafi þá verið ætlunin að taka til samprófunar Magnús Leópolðsson og Erlu Bolladóttur en hún reynst vant viðlátin. Hafi þá verið ákveðið að nýta tímann og taka til samprófunar þá Kristján Viðar og Einar Bollason án þess að boða réttargæslumann Einars til þinghaldsins, en hann búi og starfi í Hafnarfirði. Hafi Einar ekki gert athugasemdir við það. Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars, óskaði eftir bókun um að hann teldi sér ókleift að gæta hagsmuna skjólstaðings síns nema að fá að vera viðstaddur þegar hann væri samprófaður við vitni. Klukkan 10:39 var bókað í þingbók að Einar hafi komið fyrir dóminn. Bókað var á sama tíma að Erla hafi komið fyrir dóminn sem vitni til samprófunar.⁶⁶² Var Erlu bent á að ósamræmi væri milli framburða hennar og Einars, fyrst og fremst um veru hans í Dráttarbraut Keflavíkur í umrætt sinn. Kvaðst Erla nú ekki vita hvort Einar hafi verið þarna staddur. Væri hún í vafa um hvort hún hafi þekkt hann rétt á sínum tíma í Dráttarbraut Keflavíkur, en dimmt hafi verið og um fimm til sex metrar á milli þeirra. Sagði Erla að þegar hún hafi verið samprófuð við Einar hjá rannsóknarlögreglunni 3. mars 1976 hafi hún verið í vafa um hvort það hafi í raun verið Einar sem verið væri að samprófa sig við. Aðspurð kvaðst hún ekki hafa verið viss að um Einar hafi verið að ræða fyrir en hún hafi séð hann undirrita skýrslu rannsóknarlögreglunnar, en hún hafi þekkt rithönd hans. Aðspurð sagði hún fjarlægðina á milli þeirra við samprófunina hafa verið tveir til þrjú metrar. Aðspurð kvaðst hún hafa verið í vafa í umrætt sinn þrátt fyrir að hafa heyrt rödd Einars. Bókað var í þingbók að Einar hafi vikið frá klukkan 11:50. Var Erla í kjölfarið spurð hvort nærvera Einars í dómsal hafi valdið því að hún hafi efast um að hann hafi verið staddur í Dráttarbraut Keflavíkur umrætt kvöld. Þá var hún spurð hvort nærvera Einars hafi verið sér óþægileg og truflandi. Lýsti Erla því yfir að sér hafi fundist nærvera Einars þvingandi en kvaðst enn í vafa um að hann hafi verið staddur í Dráttarbrautinni í umrætt sinn. Væri það óneitanlega allt annað að sitja hér ein. Aðspurð sagðist Erla ekki muna til þess að nokkur hafi sagt sér að Einar hafi verið þarna viðstaddur.⁶⁶³ Aðspurð kvaðst hún viss um að í Dráttarbrautinni hafi verið staddir Magnús, Sævar, Kristján Viðar og Geirfinnur. Aðspurð sagðist hún ekki hafa rætt við neinn nema Sævar um Keflavíkurferðina. Hafi Sævar rætt um ferðina sjálfa, en ekki þá atburði sem þar hafi gerst. Hafi þau eingöngu rætt hvað þau ættu að segja ef þau yrðu spurð. Kvaðst Erla aðspurð ekki muna hvort þau hafi verið undir áhrifum fíkniefna að kvöldi 19. nóvember 1974, en það gæti hafa verið. Kvaðst hún ekki hafa neytt mikið fíkniefna á þeim tíma. Erla kvaðst aðspurð ekki muna eftir að hafa komið oftast til Keflavíkur þetta haust, þó hafi hún farið með Sævari einu sinni einhverra erinda upp á Keflavíkurflugvöll. Sagði Erla að í eitt sinn er hún hafi verið í baði í Síðumúlafangelsinu í gæsluvarðhaldi hafi Sævar komið á hurðina og kallað til sín: „Segðu ekki neitt.“ Hafi Sævar endurtekið þessi orð og hún svarað neitandi. Hafi þeim ekki farið fleira á milli síðan þá. Aðspurð kvaðst Erla ekki vita hvort hugsanlegt væri

⁶⁶² Bls. 591_A.

⁶⁶³ Bls. 591_B.

að Keflavíkurferðin hafi verið farin í þeim tilgangi að ná í fíkniefni. Vék Erla frá klukkan 11:37.⁶⁶⁴

330. Í þingbók sakadóms var bókað að Einar hafi komið fyrir dóminn að nýju klukkan 11:40. Var Einar spurður hvort hann hafi hin síðustu ár haft undir höndum annað smyglað áfengi heldur en spíritus. Kvaðst Einar hafa skýrt rannsóknarlögreglunni frá því í upphafi rannsóknarmálsins að hann hafi fengið sex eða sjö kassa af hollenskum Genever og Vodka í ágúst eða september 1975. Hafi hann selt eða látið selja megnið af þessu áfengi. Kvaðst Einar vilja taka það fram að hann muni nú greinilega að hafa lent í orðasennu við eiginkonu sína stuttu áður en hann hafi farið að utan með körfuknattleiksdeild KR. Hafi þau tekist á vegna þess að hann hafi verið ósáttur við að hún væri að sækja saumanámskeið svona skömmu áður en hann færi. Tók Einar fram að honum þætti mánudags- og miðvikudagskvöld ekki koma til greina því þá hafi verið síðustu æfingar fyrir utanlandsferðina. Vék Einar frá klukkan 12:10 og var dómþingi frestað.⁶⁶⁵
331. Bókað var í fangelsisdagbókina þennan dag að komið hafi verið með Einar klukkan 12:25 í varðhaldið.⁶⁶⁶ Í þingbók sakadóms Reykjavíkur var bókað að dómþing hafi verið háð að nýju klukkan 14:10.⁶⁶⁷ Af hálfu ákærvaldsins sótti þing Hallvarður Einvarðsson og Njörður Snæhólm aðalvarðstjóri. Lagði dómarrinn fram fjórar rannsóknarskýrslur ásamt skjölum. Bókað var að [PG] hafi mætt í dóminn sem vitni klukkan 14:16. Bókað var að hún hafi skýrt sjálfstætt frá málsatvikum og framburður hennar verið í samræmi við skýrslu hennar hjá lögreglu frá 11. febrúar 1976. Kvaðst vitnið hafa mætt til vinnu rétt fyrir klukkan 21:30 og séð Magnús fyrst laust fyrir klukkan 22:00 og öðru hvoru eftir það. Þá hafi hún farið í kaffi um klukkan 23:30 og um leið afhent Magnúsi peninga sem greiddir höfðu verið fyrir fatageymslu um kvöldið. Sagði vitnið ástæðu þess að hún myndi svo nákvæmlega eftir þessu kvöldi vera þá að skömmu eftir hvarf Geirfinns hafi leirmynd verið birt og vitnið þá heyrt að Magnús væri talinn líkjast leirmyndinni.⁶⁶⁸ Hafi hún þá, ásamt samstarfskonu sinni, rifjað upp umrætt kvöld og komist að þessari niðurstöðu. Var skýrsla vitnisins hjá lögreglu lesin upp og staðfesti hún þar rétt eftir sér haft. Vék vitnið frá klukkan 14:38.⁶⁶⁹ Kom þá fyrir dóminn sem vitni [LKH]. Bókað var að hún hafi skýrt sjálfstætt frá málsatvikum og framburður hennar verið í samræmi við skýrslu hennar hjá lögreglu frá 11. febrúar 1976. Kvaðst hún hafa mætt til vinnu í Klúbbinn um klukkan 21:00. Hún hafi fyrst séð Magnús um klukkustund síðar. Um klukkan 22:45 hafi hún farið upp til að fá sér kaffi og þá séð Magnús inni á skrifstofu. Hafi hún farið niður hálf tíma síðar og sent samstarfskonu sína upp til Magnúsar með uppgjörið um klukkan 23:30. Kvaðst [LKH] hafa séð Magnús eftir að [PG] hafi komið aftur niður.⁶⁷⁰ Um ástæður þess að hún myndi svo nákvæmlega tímasetningar sagðist vitnið hafa rifjað

⁶⁶⁴ Bls. 591_C.

⁶⁶⁵ Bls. 591_D.

⁶⁶⁶ Dagbók nr. 4, bls. 84.

⁶⁶⁷ Bls. 591_D.

⁶⁶⁸ Bls. 591_E.

⁶⁶⁹ Bls. 591_F.

⁶⁷⁰ Bls. 591_F.

upp þetta kvöld þegar mynd af leirmynd hafi verið birt í fjölmiðlum og orðrómur farið af stað um að Magnús væri líkur leirmyndinni. Sagði vitnið að hún og samstarfskona sín hafi komist að sameiginlegri niðurstöðu. Var skýrsla vitnisins lesin upp í dómnum og staðfesti hún þar rétt eftir sér haft. Vék hún frá klukkan 15:15 og var dómþingi frestað.⁶⁷¹ Klukkan 15:38 var dómþing háð að nýju. Af hálfu ákærvaldsins var vararríkissaksóknari bókaður mættur. Þá var mættur á dómþinginu Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars. Klukkan 15:39 mætti [SI], eiginkona Einars, fyrir dóminn sem vitni og var henni gerð grein fyrir réttarstöðu sinni.⁶⁷² Skýrði hún sjálfstætt frá málsatvikum í samræmi við skýrslu sína hjá lögreglu 11. febrúar 1976. Kvaðst vitnið muna það greinilega að eiginmaður sinn hafi verið háttaður þegar hún hafi komið heim úr síðasta tíma saumavélanámskeiðs. Kvaðst hún muna að eiginmaður sinn hafi nöldrað yfir því hve seint hún kæmi heim, en síðasti tíminn á námskeiðinu hafi verið óvenju langur. Kvaðst hún fullviss um að umræddur tími hafi verið haldinn 19. nóvember 1974. Hafi hún skoðað sjónvarpsdagskrá kvöldsins og ekki munað eftir að hafa séð neinn af dagskrárliðum. Til stuðnings þessu lægi fyrir úttektarnóta úr versluninni Pfaff dagsett 14. nóvember 1974 þar sem tekið hafi verið út efni fyrir síðustu kennslustundina. Var skýrsla vitnisins hjá lögreglu lesin upp fyrir hana og kvað hún þar rétt eftir sér haft. Greindi [SI] frá því að Sigurbjörn Eiríksson hafi hringt í sig seint að kvöldi 26. janúar 1976 eftir handtökuna og spurt sig hvort hún vissi af hverju hann hafi verið handtekinn. Kvaðst hún ekki hafa vitað það. Hafi hann tjáð henni að „einhver Valdimar“ hafi einnig verið handtekinn. Aðspurð kvaðst [SI] ekki hafa rætt við Erlu Bolladóttur síðan 26. janúar 1976 nema einn laugardagseftirmiðdag þegar hún hafi hringt til Erlu í viðurvist dómarans og beðið hana að tala við sig. Aðspurð kvaðst [SI] ekki vita til þess að aðrir hafi haft samband við Erlu vegna málsins nema faðir Erlu og Einars. Kvaðst vitnið hafa verið nærstätt þegar [BoG] hafi rætt við Erlu í síma og heyrt hann segja að ef hún segði ekki sannleikann skyldi hún gleyma því að hún ætti föður. Vék vitnið frá klukkan 16:35 og var dómþingi slitið.⁶⁷³

332. Þá var bókað að Kristján Viðar hafi verið tekinn fram til viðtals til Eggerts milli klukkan 14:55 og 16:35. Þá var bókað klukkan 18:50 að Eggert hafi komið og tekið Kristján Viðar til yfirheyrslu til klukkan 19:50.⁶⁷⁴ Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem fram kemur að Kristján Viðar hafi sjálfur óskað eftir yfirheyrslunni. Lýsti hann því yfir að hann hafi tvívegis gefið skýrslu um hvarf Guðmundar. Hafi þær skýrslur verið að flestu leyti réttar, en nú vildi hann skýra frá öllum sannleikanum eins og hann muni hann örugglega. Greindi Kristján Viðar frá því að Guðmundur hafi ekki látist af völdum átaka í íbúð þeirra Sævars og Erlu heldur hafi hann stungið hann með hnífi. Hafi Guðmundur að vísu lent í átökum þarna, en þau hafi ekki beinlínis leitt til dauða hans. Greindi Kristján Viðar frá því að hann, Sævar og Tryggvi Rúnar hafi verið saman á heimili hans um laugardagskvöld þegar þeir hafi ákveðið að fara eitthvað út að skemmta sér. Hafi þeir farið í leigubifreið heiman frá Kristjáni Viðari að starfsmannahúsi Kópavogshælis, en þar hafi [HeG] búið. Hafi hann

⁶⁷¹ Bls. 591_F.

⁶⁷² Bls. 591_G.

⁶⁷³ Bls. 591_I.

⁶⁷⁴ Dagbók nr. 4, bls. 84.

og Sævar þekkt stúlkuna, en ekki Tryggvi Rúnar að hann hélt. Hafi Sævar farið úr leigubifreiðinni við starfsmannahúsið en hann og Tryggvi Rúnar farið suður í Hafnarfjörð. Ákváðu þeir að hittast við samkomuhúsið Skiphól í Hafnarfirði. Hafi Sævar greitt fyrir aksturinn í Kópavoginn og fyrirfram fyrir þá tvo til Hafnarfjarðar. Kristján Viðar kvaðst eiga nokkuð stóran hníf heima hjá sér, einhvers konar hermannahníf. Greindi hann frá því að þegar hann og Sævar hafi verið í Kaupmannahöfn um sumarið 1973 hafi verið þar íslenskur strákur sem hafi átt það til að ráðast á menn með hnífi. Kvaðst Kristján Viðar hafa tekið hnífinn af honum og komið síðan með hann heim til Íslands. Hafi tollverðir á Keflavíkurlflugvelli skoðað hnífinn en engar athugasemdir gert við hann. Hnífurinn hafi verið í slíðri og með mjög dökku skafti með rifflum, svo betri handfesta væri á því. Á efri enda skaftsins hafi verið hnúður, en á hinum enda skaftsins við blaðið hafi verið takki eða fjöður. Lýsti Kristján Viðar því að ýta þyrfti á takkann um leið og hnífurinn væri tekinn úr slíðrinu, annars sæti hann fastur. Hafi hnífblaðið verið um 20 til 22 sentimetrar á lengd og skaftið þverhandarbreitt.⁶⁷⁵ Kvaðst Kristján Viðar halda að hnífurinn hafi ekki bitið neitt, en hann hafi aldrei notað hann til að skera neitt. Gæti hann ímyndað sér að þetta hafi verið byssustingur sem hefði verið stytur. Vissi hann ekki hvort hnífurinn hafi upprunalega verið í slíðrinu, en hann hafi passað í það. Kristján Viðar kvaðst hafa haft það fyrir sið að geyma hnífinn uppi á vegg við hliðina á dyrunum inni í herberginu sínu. Lýsti Kristján því hvernig hann handlék hnífinn heima hjá sér umrætt laugardagskvöld, áður en þeir fóru af stað með leigubifreiðinni. Hafi hann talað um hvort hann ætti að taka hann með sér, en komist að þeirri niðurstöðu að gera það ekki því það gæti verið hættulegt. Hafi Sævar þá viljað hnífinn og fest hann við belti sitt. Þegar þeir hafi komið að starfsmannahúsi Kópavogshælis hafi Kristján Viðar beðið Sævar um hnífinn og hann afhent hann til baka. Kvaðst Kristján Viðar þá hafa fest hann við belti innan undir stórum frakka sem hann hafi þá verið í. Greindi Kristján Viðar frá því að hann og Tryggvi Rúnar hafi farið úr leigubifreiðinni í Hafnarfirði, en gæti ekki komið því fyrir sig hvar. Af einhverjum ástæðum fóru þeir á mis við Sævar í Skiphóli og hittu hann aldrei þar. Lýsti Kristján Viðar því að hann og Tryggvi Rúnar hafi hitt Guðmund Einarsson á gangi á götu þeirri sem hafi legið út úr Hafnarfirði í áttina til Reykjavíkur. Ákváðu þeir að ganga heim til Sævars. Kvaðst Kristján Viðar hafa komið áður heim til Sævars og því átt að vita hvar hann ætti heima, en honum hafi gengið hálfilla að finna húsið. Um það leyti sem þeir hafi komið að húsinu hafi Sævar komið og þeir farið fjórir inn í íbúðina. Kvaðst Kristján Viðar hafa áður í skýrslu hjá lögreglu lýst herbergjaskipan í húsnæðinu. Myndi hann ekki nákvæmlega hvað hafi gerst til að byrja með nema að Sævar og Guðmundur hafi verið komnir í hár saman inni í svefnherberginu. Kvaðst Kristján Viðar hafa verið í stofunni og því ekki séð nákvæmlega hvað hafi farið fram, en Guðmundur hafi verið mjög æstur í garð Sævars.⁶⁷⁶ Kvaðst Kristján Viðar halda að Guðmundur hafi ráðist á Sævar. Hafi Sævar komið hlaupandi fram í stofu og virst mjög hræddur við Guðmund. Því næst hafi Sævar sagt Guðmund eiga að fara úr húsinu og læst að sér inni á salerni. Greindi Kristján Viðar frá því að Tryggvi Rúnar hafi verið inni í svefnherberginu á meðan á

⁶⁷⁵ Bls. 597.

⁶⁷⁶ Bls. 598.

Þessu stóð og því vissi hann ef til vill betur um hvað þar fór fram. Hafi Tryggvi Rúnar skipt sér lítið af Guðmundi og kvaðst Kristján Viðar halda að hann hafi gengið á milli þeirra Sævars og því hafi Sævar sloppið út úr svefnherberginu. Kristján Viðar gat ekki sagt til um hvers vegna Guðmundur hafi reiðst Sævari svona heiftarlega, en eitthvað hafi hann talað um „dópista“ og svoleiðis. Kvaðst Kristján Viðar hafa skipað Guðmundi að fara út en hann neitað því. Hafi Kristján Viðar þá spurt Guðmund hvort hann ætti að hjálpa honum út og hafi Guðmundur þá sagt hann enga krafta hafa í slíkt og boðið honum að reyna. Hafi þetta orðaskak þeirra átt sér stað í horni stofunnar, rétt hjá símtækinu. Hafi Kristján Viðar snúið sér aðeins frá Guðmundi til að kalla til Sævars, en þá hafi Guðmundur ráðist á hann aftan frá og tekið hann hálstaki. Kvaðst Kristján Viðar hafa reynt hvað hann gat að losa sig án árangurs. Hafi Guðmundur tekið svo fast um hálsinn á Kristjáni Viðari að honum fannst hann vera að kafna. Lýsti Kristján Viðar því að hann hafi orðið hræddur og án þess að vita hvað hann væri að gera hafi hann gripið í hnífinn sem var fastur við beltið á hægri mjöðm hans, kippt honum úr slíðrinu og rekið hann í blindni aftur fyrir sig. Hafi hann þá stungið í Guðmund. Kvaðst Kristján Viðar ekki geta gert sér grein fyrir hvar hnífurinn hafi komið í hann eða hversu djúpt hann hafi stungist. Um leið hafi Guðmundur linað hálstakið og stuna heyrst frá honum. Kvaðst Kristján Viðar þá hafa losað sig frá Guðmundi og farið yfir í gagnstætt horn stofunnar. Hafi Guðmundur elt hann yfir gólfið, náð aðeins til hans en fallið svo í gólfið. Kristján Viðar sagðist hafa verið enn í frakkanum sem hafi verið fráhnepptur. Í þann mund sem Guðmundur féll í gólfið hafi hann gripið um eina tölu á frakkanum og slitið hana af. Hafi Guðmundur legið á bakinu á gólfinu. Meðan á þessu stóð hafi Tryggvi Rúnar verið staddur einhvers staðar í íbúðinni og Sævar enn inni á salerninu. Kvaðst Kristján Viðar hafa gert sér fljótlega grein fyrir því að Guðmundur væri illa slasaður.⁶⁷⁷ Myndi hann þó ekki eftir því að blætt hafi úr honum. Greindi Kristján Viðar frá því að hann hafi farið fram á gang og barið á salernisdyrnar. Hafi Sævar ekki opnað fyrr en hann hafi verið viss um að um Kristján Viðar hafi verið að ræða. Hafi þeim þremur, Kristján Viðar, Sævar og Tryggvi Rúnar, orðið það ljóst að Guðmundur væri alvarlega slasaður og kvaðst Kristján Viðar hafa stungið upp á því að kalla til lögregluna. Hafi Tryggvi Rúnar verið sama sinnis, en ofan á varð að gera það ekki. Hafi þeir borið Guðmund fram í geymsluherbergi og var þá komin nokkuð sterk og vond lykt sem Kristján Viðar kvaðst ekki geta gert sér grein fyrir hvaðan hafi komið. Hafi Guðmundur virst meðvitundarlaus og töldu þeir hann látinn. Kvaðst Kristján Viðar ekki gera sér grein fyrir hversu langur tími hafi liðið frá því hann stakk hann og þar til þeir báru hann fram, en það hafi ekki verið löng stund, í það minnsta 15 mínútur. Kristján Viðar kvaðst halda að hann hafi gert sér strax grein fyrir því sem hann hafði gert og verið miður sín yfir því. Greindi Kristján Viðar frá því að eftir að þeir hafi lagt Guðmund til í geymslunni hafi þeir tekið leigubifreið einhvers staðar og ekið í henni um Hafnarfjörð nokkra stund, en þá haldið aftur til Sævars. Hafi þeir ekkert rætt saman í leigubifreiðinni. Þegar þeir komu til baka ákváðu þeir að losa sig við lík Guðmundar. Hafi Sævar þá hringt í Albert Klahn og beðið hann að koma á bifreið föður síns. Hafi

⁶⁷⁷ Bls. 600.

hann komið á svartri Volkswagen bifreið og hafi Sævar lofað honum hassi í staðinn. Nokkur tími leið þar til Albert kom og á meðan hafi þeir vafið ljósu klæði utan um lík Guðmundar. Kvaðst Kristján Viðar halda að þeir hafi lokið því um leið og Albert hafi komið. Klæddu þeir Guðmund ekki úr neinu nema skónum, en þeir hafi samt verið settir með honum. Beygðu þeir líkama Guðmundar saman þegar þeir vöfðu um hann klæðinu og hafi þá brakað í honum líkt og líkið hafi verið byrjað að stirðna. Lýsti Kristján Viðar því að þeir hafi verið þrír þarna við innpökkunina, eins og það er orðað í skýrslunni, þegar Erla hafi birst allt í einu, en hann hafi ekki vitað til þess að hún hafi verið heima. Kvaðst Kristján Viðar hafa hætt við innpökkunina og farið að tala við Erlu, en Sævar og Tryggvi Rúnar hafi lokið verkinu. Kvaðst Kristján Viðar ekki muna betur en að hann hafi sagt Erlu hvað hafi skeð, í það minnsta reynt að gera henni það skiljanlegt. Þá taldi hann sig hafa sagt henni að Albert væri á leiðinni.⁶⁷⁸ Kvaðst Kristján Viðar halda að Erla hafi sagst ekki skipta sér af þessu. Hafi hann þá snúið sér aftur að félögum sínum og aðstoðað við að ljúka innpökkuninni. Minnti Kristján Viðar að Guðmundur hafi verið klæddur úr jakkanum áður en vafið hafi verið um hann og hann látinn fylgja með ásamt skónum þegar hann hafi verið urðaður um nóttina. Kvaðst Kristján Viðar ekki hafa orðið var við að annað hafi verið tekið af honum.⁶⁷⁹ Kristján Viðar lýsti því hvernig þeir þrír báru lík Guðmundar út úr húsinu. Þegar út hafi komið hafi hann hætt burðinum og farið á undan Sævari og Tryggva Rúnari að bifreið Alberts og spurt hann hvort hann vissi hvað staði til og hafi Albert þá sagt Sævar hafa greint sér frá því. Kvaðst Kristján Viðar ekki hafa minnst á það berum orðum við Albert hvað væri um að vera. Hafi hann sest í aftursæti bifreiðarinnar og tekið á móti byrði Sævars og Tryggva Rúnars. Lögðu þeir lík Guðmundar þvert á gólfid á milli fram- og aftursætis bifreiðarinnar. Hafi Tryggvi Rúnar sest við hlið hans í aftursætinu en Sævar í framsætið. Minnti hann að Sævar hafi farið aftur inn í húsið. Óku þeir af stað út úr Hafnarfirði til suðurs í átt að Keflavík. Hafði ekkert verið ákveðið fyrirfram um hvert skyldi halda nema í hraunið sunnan Hafnarfjarðar. Kvaðst Kristján Viðar ekki muna greinilega eftir ferðalaginu í bifreiðinni, nema að þeir hafi ekið veginn að Sædýrasafninu en svo aftur á Reykjanesbraut. Hafi þeir ekið til móts við Álverið og svo út af Reykjanesbrautinni í gagnstæða átt. Þar hafi verið ekið eftir einhverjum malarvegi, eða þar til Albert taldi sér ekki fært að aka lengra. Kvaðst Kristján Viðar halda að framundan hafi verið einhver hæð og Sævar hafi farið út að kanna hvort hún væri bílfær. Hvernig sem það hafi verið þá var ekki ekið lengra. Þá hafi Tryggvi Rúnar einnig farið út úr bifreiðinni og þeir Sævar lagt af stað með lík Guðmundar. Kvaðst Kristján Viðar ekki hafa farið um leið út úr bifreiðinni en svo elt þá þegar þeir hafi verið komnir spölkorn frá. Hafi hann þá hjálpað þeim að bera líkið. Kvaðst hann ekki vita með vissu eða gera sér grein fyrir því hversu langt þeir hafi gengið, en það hafi verið í það minnsta 100 metrar frá bifreiðinni. Lýsti Kristján Viðar því að þeir hafi sett líkið ofan í hraunsprungu sem hafi verið svo djúp að sprungubarmarnir hafi gnæft yfir höfuðið á honum þegar hann hafi verið kominn ofan í hana.⁶⁸⁰ Hafi sprungan komið svolítið inn undir sig niðri við botninn og myndað þar

⁶⁷⁸ Bls. 600.

⁶⁷⁹ Bls. 602.

⁶⁸⁰ Bls. 601.

eins og hellisskúta. Lögðu þeir lík Guðmundar inn í hellisskútann ásamt jakka hans og skóm og velti Tryggvi Rúnar stórum steini að sem þeir svo lögðu yfir líkið. Steinninn hafi ekki náð að hylja líkið alveg svo afganginn huldi Kristján Viðar með smásteinum. Að því loknu héldu þeir til baka að bifreiðinni. Mundi Kristján Viðar ekki betur en að henni hafi verið ekið heim til hans og Tryggvi Rúnar komið með honum heim. Kvaðst Kristján Viðar hafa beðið Tryggva Rúnar um að dvelja hjá sér um nóttina þar sem honum hafi liðið bölvánlega eftir þetta allt saman. Hélt hann að Sævar hafi orðið eftir í bifreiðinni hjá Alberti. Greindi Kristján Viðar frá því að hann og Tryggvi Rúnar hafi ekki farið strax að sofa heldur tekið inn LSD töflur. Hafi þeir þó á endanum sofnað og ekki vaknað fyrr en seint daginn eftir. Hafi þeir þá talað um hvort þessi atburður hafi virkilega átt sér stað en þeir voru þá enn undir áhrifum LSD. Sagði Kristján Viðar að þeir hafi talið sér trú um að atburðurinn hafi aldrei skeð. Viðurkenndi Kristján Viðar að þegar atburðurinn hafi átt sér stað hafi hann og Tryggvi Rúnar báðir verið undir áhrifum áfengis og lyfja, í það minnsta hann. Kvaðst Kristján Viðar vilja taka það fram að það væri nokkur tími síðan hann hafi rifjað atburðina upp fyrir sér eins og hann hafi nú skýrt frá þeim. Nánar tiltekið hafi það verið tveimur dögum áður en gæsluvarðhaldsúrskurður var síðast kveðinn upp yfir honum. Aftur á móti hafi hann ekki óskað eftir því fyrr en í gær að skýra rannsóknarlögreglunni frá þessu. Kvaðst Kristján Viðar halda að hann og Tryggvi Rúnar hafi ekki sofnað þarna um nóttina heima hjá honum heldur verið í móki undir áhrifum LSD. Þá kvaðst hann vilja taka það fram að sú vonda lykt sem hann hafi fundið hafi verið af Guðmundi og Tryggvi Rúnar hafi verið frammi á gangi íbúðarinnar á meðan hann og Guðmundur hafi tekist á og því hafi hann ábyggilega ekki séð hvað hafi gerst. Bókað var í skýrsluna að yfirheyrslunni hafi lokið klukkan 19:45.⁶⁸¹

333. Í dagbók fangelsisins þennan dag, 7. apríl 1976, var bókað að Ingi Ingimundarson, réttargæslumaður Sigurbjörns Eiríkssonar, hafi komið með sendingu af ávöxtum og harðfisk til skjólstaðings síns. Þá var bókað klukkan 18:10 að Örn hafi hringt og tilkynnt að Ásgeir Friðjónsson mætti tala við Sævar hvort heldur sem er inni á klefa eða inni í yfirheyrsluherbergi.⁶⁸² Klukkan 20:30 var bókað í fangelsisdagbókina að Ásgeir Friðjónsson, dómari við sakadóm í ávana- og fíkniefnamálum, hafi komið og fengið Sævar fram til viðtals til klukkan 23:30. Klukkan 23:00 var bókað um símtal frá Ívari Hannessyni rannsóknarlögreglumanni sem hafi nauðsynlega þurft að ná tali af Sigurbirni Víði eða Eggerti.⁶⁸³ Fyrir liggur skýrsla Ívars dagsett þennan dag klukkan 23:00. Þar sagði að á lögreglustöðina væri væntanlegur piltur sem hefði upplýsingar um pakka sem væri í fórum varnarliðsmanns á Keflavíkurflugvelli. Var þess getið í skýrslunni að pakkinn væri merktur Valdimar Olsen.⁶⁸⁴
334. Þennan sama dag, 7. apríl 1976, mætti til yfirheyrslu móðir Sævars, [SÓG]. Bókað var í skýrsluna að Örn hafi óskað eftir því að móðir Sævars gæfi yfirlit um uppeldi og skapgerð sonar síns. Var henni kynnt réttarstaða sín og kvaðst hún fús til að gefa þær

⁶⁸¹ Bls. 602.

⁶⁸² Dagbók nr. 4, bls. 84.

⁶⁸³ Dagbók nr. 4, bls. 84b.

⁶⁸⁴ Bls. 603.

upplýsingar sem farið hafi verið fram á. Greindi [SÓG] frá því að Sævar hafi verið eðlilegt barn og alist upp hjá foreldrum sínum í Reykjavík. Hann hafi verið ákaflega rólegur og meðfærilegur og engir erfiðleikar hafi verið með hann í uppvextinum fyrr en hann hafi farið í Austurbæjarskóla þegar hann var um níu ára gamall, en þá hafi ógæfa hans byrjað.⁶⁸⁵ Honum hafi gengið illa að læra að lesa og lent í slæmum félagsskap. Sagði hún Sævar hafa byrjað að reykja þegar hann var um 10 ára gamall og farið að vera mikið úti á kvöldin. Kvaðst hún ekki hafa orðið vör við drykkju og það hafi aldrei verið hans veikleiki. Móðir Sævars kvaðst hafa unnið úti á þessum árum og því ekki geta litið nægilega vel eftir börnunum. Hafi það farið svo að hún hafi orðið að biðja Félagsmálastofnun Reykjavíkur um aðstoð til að koma Sævari út úr borginni. Var honum þá útvegað pláss á Breiðuvík og lauk þaðan fullnaðarprófi. Var hann þá fluttur að Reykjanesi við Ísafjörð þar sem hann átti að ljúka skyldunámi. Var honum vísað úr skólanum fyrir brot á reglum og sendur til Reykjavíkur. Hafi hann þá tekið upp fyrri félagsskap og lent í miklu reiðileysi. [SÓG] sagði Sævar aldrei hafa haft kraft í sér til að fá sér fasta vinnu og greinilegt að hann hafi alls ekki verið heill heilsu. Kvaðst hún hafa farið með hann í rannsókn til [GO] lækni sem hafi látið hann í heila- og hjartalínurit. Hafi lækniurinn sagt Sævar vera veilan í hjartataugum sem kalla hafi mátt stress. Greindi [SÓG] frá því að Sævar hafi farið í allmikla aðgerð þegar hann hafi verið sex ára, en þá hafi hann verið skorinn upp við kviðsliti. Hafi henni fundist sem borið hafi meira á slappleika hjá honum eftir aðgerðina og hann sjálfur sagt að sér finnist hann ekki sá sami síðan.⁶⁸⁶ Eftir að Sævar hætti í skóla hafi hann farið að kvarta um svimaköst og hjartverk. Hafi [GO] lækniurinn sagt þetta líklega flogaveiki á lágu stigi. Hafi mest borið á þessu þegar Sævar hafi verið þreyttur og kvaðst móðir hans halda að þetta væri fyrst og fremst ástæða þess að hann hafi aldrei fengið sér vinnu. Einu meðölin sem Sævar fékk hafi verið Diazepam og hafi hann neytt þeirra þegar hann hafi fengið köstin og hafi það verið að lækniurinn ráði. Sagði móðir Sævars það áberandi hve erfitt hann hafi átt með gang eftir aðgerðina og hafi hann ekki verið mikið í leikjum með öðrum börnum af þeim sökum. Kvaðst hún ekki viss um hvenær Sævar hafi farið að vera með Erlu Bolladóttur, en taldi það vera um þrjú ár síðan. Sagði hún Erlu hafa tjáð sér að hún hafi fyrst tekið eftir Sævari í einhverju partíi þar sem allir hafi verið meira og minna drukknir, en hann hafi verið alveg ódrukinn og að uppvarta.⁶⁸⁷ Lýsti hún föður Sævars sem forföllnum drykkjumanni og hafi þau slitið samvistum vegna þess. Kvaðst hún vita til þess að ástandið á honum hafi haft mjög slæm áhrif á Sævar og allt heimilislífið. Þá sagðist [SÓG] ekki hafa orðið vör við að Sævar hafi verið með heift eða hatur út í neinn sérstakan. Komið hafi fyrir að Sævar hafi ráðist á hana þegar hún skammaði hann og siðaði hann til. Hafi hann þá ekki ætlað sér að vinna henni mein, heldur hafi hún tekið því þannig að honum þætti hún ósanngjörn í hans garð. [SÓG] kvaðst ekki hafa orðið mikið vör við að Sævar væri í innbrotum eða þjófnum.⁶⁸⁸

⁶⁸⁵ Bls. 592.

⁶⁸⁶ Bls. 593.

⁶⁸⁷ Bls. 594.

⁶⁸⁸ Bls. 595.

335. Þennan sama dag voru birtar fréttir af Geirfinnsmálinu og Guðmundarmálinu í Dagblaðinu. Fram kom að geðrannsókn banamanna Guðmundar væri ekki hafin og mjög erfiðlega gengi að afla upplýsinga hjá rannsóknarlögreglunni og sakadómi um gang rannsóknar morðmálanna. Þá sagði að ökumaður bifreiðar á V-númeri sem lögregla hafi lýst eftir hafi gefið sig fram. Ástæða þess að hann hafi ekki gefið sig fram strax hafi verið sú að lýst hafi verið eftir Moskvitch bifreið, en bifreið hans hafi verið annarrar tegundar. Fullyrt var í fréttinni að framburður ökumannsins tæki af öll tvímæli um að stúlkan hafi skýrt rétt frá um ferð sína frá Keflavík umræddan morgun. Loks kom fram að dómsrannsókn væri hafin í Geirfinnsmálinu og því færu stöðugar yfirheyrslur fram.⁶⁸⁹
336. Fimmtudaginn 8. apríl 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Valdimar Olsen hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur klukkan 09:50. Klukkan 10:00 var bókað að Kristján Viðar hafi einnig verið fluttur í sakadóm.⁶⁹⁰ Þennan dag var háð þinghald í sakadómi Reykjavíkur og tekin fyrir dómsrannsókn vegna hvarfs Geirfinns. Af hálfu ákærvaldsins sótti þing Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari og Njörður Snæhólm aðalvarðstjóri. Þá var bókaður mættur Jón Zoëga, réttargæslumaður Valdimars. Klukkan 10:19 var bókað að Valdimar hafi komið fyrir dóminn. Á sama tíma var bókað að Kristján Viðar væri mættur fyrir dóminn til samprófunar. Bókaði dómari í þingbók að farið hafi fram sakbending þar sem Kristján Viðar hafi séð Valdimar Olsen í hópi manna og þekkt hann. Kvaðst Valdimar aldrei hafa séð Kristján Viðar áður. Kristján Viðar sagðist eitt sinn hafa verið staddur í Lækjargötu með Sævari þegar þeir hafi hitt Valdimar og hafi hann og Sævar rætt um fjárskuld.⁶⁹¹ Þá kvaðst Kristján Viðar hafa séð Valdimar þegar hann var gestur hjá [HMW] systur hans. Kvaðst Valdimar viss um að hann hafi aldrei séð Kristján Viðar áður. Bókað var í þingbókina að frekara samræmi milli framburða Kristjáns Viðars og Valdimars hafi ekki náðst. Vék Valdimar frá klukkan 10:40. Kvaðst Kristján Viðar geta rifjað það upp að hafa flutt varning í stóra sendiferðabifreið í Dráttarbrautinni í umrætt sinn. Myndi hann ekki hvaða varningur þetta hafi verið, en sagðist hafa farið margar ferðir með eitthvað sem hann hafi tekið í sitthvora hendina. Aðspurður kvaðst Kristján Viðar hafa séð Valdimar Olsen í hópi manna í Dráttarbrautinni umrætt kvöld. Fannst honum minnisstætt að Valdimar hafi virt hann fyrir sér, en kvaðst ekki muna frekar eftir honum þetta kvöld. Vék Kristján Viðar frá klukkan 11:03 og var dómþingi frestað.⁶⁹²
337. Bókað var í fangelsisdagbókina þennan sama dag klukkan 11:20 að komið hafi verið með Valdimar í varðhaldið og klukkan 11:22 hafi verið komið með Kristján Viðar. Klukkan 12:25 var bókað í dagbókina að Örn hafi hringt að beiðni færsluritara í sambandi við beiðni Valdimars um viðtal við lögfræðinginn sinn. Kvað Örn það leysast sjálfkrafa klukkan 13:00. Klukkan 12:25 var bókað að Valdimar hafi verið

⁶⁸⁹ Bls. 605.

⁶⁹⁰ Dagbók nr. 4, bls. 84b.

⁶⁹¹ Bls. 605_A.

⁶⁹² Bls. 605_B.

fluttur í sakadóm.⁶⁹³ Var dómþing háð að nýju klukkan 13:00 þennan dag og sömu aðilar bókaðir mættir. Kom Valdimar fyrir dóminn klukkan 13:00. Lagði dómari fram rannsóknarlögregluskýrslu⁶⁹⁴ og gat þess í bókun að þakinn sem greint væri frá í skýrslunni hafi verið opnaður í dóminum og reynst innihalda tvær skambyssur. Voru þær fengnar tæknideild rannsóknarlögreglunnar til ljósmyndunar og athugunar. Kvaðst Valdimar hafa keypt þessi vopn sjálfur um mánaðamótin nóvember, desember 1975 í Maine í Bandaríkjunum. Við kaupin hafi hann notið aðstoðar bandarísks lögreglumanns. Kvaðst Valdimar hafa ætlað að nota vopnin til þess að skjóta í mark, en hann hafi áhuga á byssum eins og faðir hans sem væri vel kunnur kunnátumaður um byssur. Lýsti Valdimar því yfir að hann ætti eina skambyssu enn heima hjá sér sem hann hefði ekki leyfi fyrir.⁶⁹⁵ Kvaðst hann hafa byssuleyfi fyrir einum 22 kalíbera riffli. Heimilaði hann að skambyssan yrði tekin í vörslur lögreglunnar. Vék Valdimar frá klukkan 13:38 og var dómþingi frestað.⁶⁹⁶

338. Var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að komið hafi verið með Valdimar í varðhaldið klukkan 13:45 og farið með Magnús í sakadóm.⁶⁹⁷ Var dómþing sakadóms háð að nýju klukkan 14:15 að viðstöddum sömu aðilum og áður. Mættur var að auki Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumaður Magnúsar. Lét dómari þess getið að fram hafi farið sakbending þar sem Erla Bolladóttir hafi séð Magnús Leópoldsson í hópi manna og hafi hún þekkt hann. Bókað var að Magnús væri mættur fyrir dóminn. Þá var bókað að Erla væri komin fyrir dóminn til samprófunar. Kvaðst Magnús ekki kannast við að hafa séð Erlu áður. Kvaðst Erla hafa séð Magnús í Mercedes Benz bifreið í umrætt sinn. Lýsti Erla hraðamæli bifreiðarinnar þannig að hann hafi gengið lóðrétt. Sagðist Magnús ekki hafa haft slíka bifreið til umráða á þeim tíma.⁶⁹⁸ Var þá Magnúsi bent á að bifreiðin G-9484 hafi verið í eigu Sigurbjörns Eiríkssonar þar til 8. janúar 1975. Sagði Magnús að umrædd bifreið hafi verið seld [BjS] töluvert áður. Þá sagði Magnús að hraðamælum í Mercedes Benz bifreiðum hafi verið breytt líklega í kringum 1966, eftir það hafi ekki komið árgerðir með hraðamæli eins og Erla hafi lýst. Vék Magnús frá klukkan 15:03 og var dómþingi sliðið.⁶⁹⁹
339. Í fangelsisdagbókina var bókað klukkan 15:20 að komið hafi verið með Magnús úr sakadómi.⁷⁰⁰
340. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir [HeG] þennan dag, 8. apríl 1976, um vitneskju hennar um athafnir eða verustaði Sævars, Erlu og Kristjáns Viðars 19. og 20. nóvember 1974. Kvaðst [HeG] þekkja þau þrjú og hafa umgengist þau öll en þó aðallega Sævar. Sagði hún það útilokað að hún hefði haft samneyti við þau umrædda daga þar sem hún hafi á þeim tíma búið og starfað í Vestmannaeyjum.⁷⁰¹ Bókað var að

⁶⁹³ Dagbók nr. 4, bls. 85.

⁶⁹⁴ Sjá bls. 603–604 og bls. 610–611.

⁶⁹⁵ Bls. 605_C.

⁶⁹⁶ Bls. 605_D.

⁶⁹⁷ Dagbók nr. 4, bls. 85.

⁶⁹⁸ Bls. 605_D.

⁶⁹⁹ Bls. 605_E.

⁷⁰⁰ Dagbók nr. 4, bls. 85.

⁷⁰¹ Bls. 606.

[HeG] hafi hringt í lögregluna skömmu eftir yfirheyrsluna eftir að hafa athugað launaseðla. Í ljós hafi komið að hún hafi verið alkomin til Reykjavíkur um miðjan nóvember 1974. Sagði [HeG] það þó standa óhaggað að hún vissi ekki um ferðir eða gerðir Sævars, Erlu og Kristjáns Viðars þessa umrædda daga.⁷⁰²

341. Á sama tíma var yfirheyrður [ViG], fyrrum leigubifreiðastjóri. Var tilefni yfirheyrslunnar það sama, vitneskja hans um ferðir eða gerðir Sævars, Erlu og Kristjáns Viðars 19. og 20. nóvember 1974. Kvaðst hann kannast vel við Sævar og Kristján Viðar en sagðist aldrei hafa séð Erlu og ekki þekkja hana í sjón, en vita að hún hafi verið sambýliskona Sævars. Kvaðst hann öll kynni sín af Sævari og Kristjáni Viðari hafa verið í gegnum leiguakstur. Þá hafi Sævar boðið sér eitt sinn í utanlandsferð sem hann hafi þegið. Kvaðst hann enga hugmynd hafa hvar þeir Sævar og Kristján Viðar hafi verið umrædda daga. Hann hafi hætt að aka leigubifreið í september eða október 1974.⁷⁰³
342. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir [JIG] sem fram fór sama dag og af sama tilefni. Kvaðst vitnið þekkja Sævar nokkuð en Erlu lítið og Kristján Viðar nánast ekki neitt. Kvaðst hún hafa búið að Laugavegi 24 ásamt [HeG] í maí 1974, en í júní hafi unnusti hennar, Albert Klahn, flutti að mestu til hennar. Hafi Sævar komið öðru hvoru um sumarið á meðan [HeG] hafi búið þar. Kvaðst [JIG] hafa bannað Sævari að koma inn á heimilið í september 1974 en þá hafi [HeG] verið flutt til Vestmannaeyja. Vissi hún ekki til þess að hann hafi komið síðan þá. Kvaðst hún ekkert vita um verustað þessa fólks eða athafnir dagana 19. og 20. nóvember 1974.⁷⁰⁴
343. Föstudaginn 9. apríl 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 08:00 að hringt hafi verið í Sigurbjörn Víði um morguninn og hann beðinn um að koma boðum til Arnar um að Kristján Viðar vildi tala við lögfræðing sinn. Klukkan 14:20 var bókað að hringt hafi verið í Örn vegna beiðna Sævars og Kristjáns Viðars um að fá að tala við lögfræðinga sína í dag. Bað Örn færsluritara um að boða lögmennina til viðtals við skjólstaðinga sína klukkan 18:00 í kvöld. Klukkan 14:50 var bókað í dagbókina að Gísli Pálsson lögreglumaður hafi sótt bréf frá Sævari til Ásgeirs Friðjónssonar, dómara í sakadómi í ávana- og fíkniefnamálum.⁷⁰⁵ Klukkan 15:45 var bókað að Magnús hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur. Þá hafi Valdimar verið fluttur í sakadóm klukkan 16:05 og Einar Bollason fimm mínútum síðar.⁷⁰⁶ Dómþing var sett í sakadómi Reykjavíkur þennan dag og tekin fyrir dómsrannsókn um hvarf Geirfinns. Af hálfu ákærvaldsins var mættur Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari og Njörður Snæholm aðalvarðstjóri. Þá voru mættir á dómþinginu, réttargæslumennirnir Hafsteinn Baldvinsson, Jón Zoëga og Ingvar Björnsson.⁷⁰⁷ Klukkan 15:58 var bókað í þingbók að Magnús Leópoldsson hafi komið fyrir dóminn. Kvaðst hann ekki hafa neitt sérstakt fram að færa í málinu. Af hálfu ákærvaldsins var þess krafist að gæsluvarðhaldsvist Magnúsar yrði framlengd í þágu

⁷⁰² Bls. 607.

⁷⁰³ Bls. 608.

⁷⁰⁴ Bls. 609.

⁷⁰⁵ Dagbók nr. 4, bls. 85b.

⁷⁰⁶ Dagbók nr. 4, bls. 86.

⁷⁰⁷ Bls. 605_E.

dómsrannsóknar sem enn væri ekki lokið. Af hálfu Magnúsar var kröfunni mótmælt og vísað til þess að nægur tími hafi verið til þess að ljúka dómsrannsókninni á þeim tíma sem hann hafi setið í gæsluvarðhaldi.⁷⁰⁸ Kveðinn var upp úrskurður þar sem fram kom að Sævar hafi fyrir dómi skýrt frá því að allar skýrslur hans hjá lögreglu vegna málsins væru ekki byggðar á hans eigin vitneskju eða reynslu, heldur frásögn Erlu. Þá sagði að Kristján Viðar hafi tekið framburð sinn í málinu til baka og síðan kannast aftur við að hafa farið umrædda ferð til Keflavíkur með að minnsta kosti Erlu og Sævari. Þá hafi Kristján sagst muna örugglega eftir Einari og Valdimar í fjörunni. Erla hafi sagt Magnús örugglega hafa ekið bifreið þeirri sem hún hafi setið í til Keflavíkur í umrætt sinn.⁷⁰⁹ Var Magnús úrskurðaður í áframhaldandi 30 daga gæsluvarðhald. Lýsti réttargæslumaður hans því yfir á dómþinginu að úrskurðurinn yrði ekki kærður til Hæstaréttar Íslands. Vék Magnús frá klukkan 16:10. Bókað var í þingbók að Valdimar hafi komið fyrir dóminn klukkan 16:21.⁷¹⁰ Lét dómari þess getið í bókun að rannsóknarlögreglumenn hafi tekið skambyssu í vörslur sínar sem Valdimar hafi sagst eiga heima hjá sér. Kvaðst Valdimar hafa keypt byssuna á Spáni árið 1969 og komið með hana sjálfur til landsins. Af hálfu ákærvaldsins var þess krafist að gæsluvarðhaldi yfir Valdimar yrði framlengt vegna yfirstandandi dómsrannsóknar. Var kröfunni mótmælt af hálfu Valdimars.⁷¹¹ Var Valdimar úrskurðaður í áframhaldandi 30 daga gæsluvarðhald. Kvaðst Valdimar ekki óska eftir því að kæra úrskurðinn. Vék Valdimar frá klukkan 16:30. Klukkan 16:32 var bókað í þingbók að Einar Bollason hafi komið fyrir dóminn. Kvaðst hann ekkert nýtt hafa fram að færa fyrir dómnum. Voru sömu kröfur gerðar af hálfu ákærvaldsins. Af hálfu Einars var kröfunni mótmælt og til þess vísað að nægur tími hafi gefist til að ljúka dómsrannsókn á meðan hann hafi setið í gæsluvarðhaldi.⁷¹² Var Einar úrskurðaður í 30 daga áframhaldandi gæsluvarðhald. Lýsti hann því yfir á dómþinginu að hann hygðist ekki ætla kæra úrskurðinn þar sem það kynni að tefja dómsrannsóknina. Vék Einar frá klukkan 16:42 og var dómþingi slitið.⁷¹³

344. Í fangelsisdagbókina þennan dag, 9. apríl 1976, var bókað um komu Valdimars, Magnúsar og Einars í varðhaldið á milli klukkan 16:30 til 17:00. Klukkan 18:05 var bókað að Sævar hafi verið færður fram til viðtals við Jón Oddsson, réttargæslumann sinn. Klukkan 18:25 hafi hann verið færður aftur á klefa. Fimm mínútum síðar var Kristján Viðar færður fram til viðtals við Pál Arnór Pálsson, réttargæslumann sinn til klukkan 18:50. Klukkan 18:57 var bókað í dagbókina að stefnuvottar hafi komið með stefnu á hendur Sigurbirni Eiríkssyni. Bókaði færsluritari um að hafa afhenti Sigurbirni Víði stefnuna sem hafi látið Inga Ingimundarson, réttargæslumann Sigurbjörns, fá hana. Klukkan 19:03 var bókað að Sigurbjörn hafi verið færður fram til

⁷⁰⁸ Bls. 611_A.

⁷⁰⁹ Bls. 611_B.

⁷¹⁰ Bls. 611_C.

⁷¹¹ Bls. 611_D.

⁷¹² Bls. 611_F.

⁷¹³ Bls. 611_H.

viðtals við Inga, réttargæslumann sinn. Hafi hann verið færður aftur á klefa sinn klukkan 19:25.⁷¹⁴

345. Fyrir liggur undirrituð yfirlýsing [ÁHE], dagsett 9. apríl 1976, um heimild til handa Eggerti Bjarnasyni, lögreglumanni, til aðgangs að geymsluhólfi númer 1464 við Samvinnubankann í Reykjavík.⁷¹⁵
346. Laugardaginn 10. apríl 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 09:15 að Lárus Helgason, yfirlæknir á Kleppi hafi hringt og boðað komu sína eftir klukkutíma til að ræða við Kristján Viðar í sambandi við geðrannsókn. Klukkan 10:00 var bókað að Guðsteinn læknir hafi komið til viðtals við Sigurbjörn, Magnús og Kristján Viðar til klukkan 10:55. Klukkan 10:10 hafi Jón Zoëga, réttargæslumaður Valdimars, komið með hrein föt fyrir skjólstæðing sinn. Bókað var í fangelsisdagbókina að Lárus, yfirlæknir á Kleppi, hafi tekið Kristján Viðar til viðtals milli klukkan 10:20 og 12:05. Bókað var að Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumaður Magnúsar, hafi komið klukkan 12:30 með sendingu til skjólstæðings síns, Trópíkana ávaxtasafa, súkkulaði og fleira. Bókað var um komu [BV], eiginkonu Magnúsar, klukkan 15:40 með sendingu af hreinum fötum fyrir hann. Þá var bókað klukkan 19:10 að eiginkona Einars hafi komið með sendingu og bréf til hans.⁷¹⁶
347. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir [PBH], starfsstúlku á Ritsímanum. Tilgangur yfirheyrslunnar var að afla upplýsinga um Erlu Bolladóttur. Kvaðst vitnið hafa unnið saman með Erlu á Ritsímanum og hafa líkað það vel. Sagði hún Erlu vera hressa og málglæða og með fjörugt ímyndunarafl. Þó kvaðst hún ekki vita til þess að Erla hafi sagt ósatt. Hafi Erla sagst hata móðir sína því hún væri lítilfjörlegur karakter. Fannst vitninu hún vera beisk út í móðir sína en líka hins vegar vel við föður sinn.⁷¹⁷ Greindi [PBH] frá því að hún hafi ekki vitað til þess að Erla hafi verið á lyfjum, en vissi að hún hafi fíkað við hass áður en hún kynntist Sævari. Kvaðst vitnið muna eftir því að skömmu eftir að Geirfinnsmálið hafi farið í gang hafi Erla komið niður í Ritsímann, en hún var þá hætt störfum þar. Hafi þær rætt hvað þetta væri allt skrytið og undarlegt og hafi Erla gefið lítið út á það. Fannst vitninu sem Erla hafi ekki viljað tala um þetta eins og allir aðrir hafi gert. Kvaðst [PBH] muna eftir að hafa spurt Erlu hvort hún héldi að lögreglan myndi finna Geirfinn. Hafi hún þá sagt eitthvað á þá leið að lögreglan myndi aldrei finna hann. Hafi Erla ekki verið öðruvísi en vanalega við það tilefni. Þá kvaðst vitnið muna eftir því að á þessu tímabili hafi Erla komið og sagt sér að hún hefði verið hrædd. Kvaðst hafa verið í mannlausu húsi í Keflavík að flýja undan einhverjum, minnti vitninu að það hafi verið Sævar. Hafi hún spurt Erlu einskis og haldið áfram að vinna. Kvaðst vitnið muna hvernig þær hafi setið þegar Erla greindi henni frá þessu. Hafi Erla sagst hafa verið með hálfan pakka af sígarettum og verið í húsinu um nóttina. Minnti vitnið að Erla hafi síðan sagst hafa farið í bæinn næsta morgun á puttanum.⁷¹⁸ [PBH] kvaðst ekki geta munað nákvæmlega hvenær Erla hafi greint sér

⁷¹⁴ Dagbók nr. 4, bls. 86.

⁷¹⁵ Bls. 612.

⁷¹⁶ Dagbók nr. 4, bls. 86b.

⁷¹⁷ Bls. 613.

⁷¹⁸ Bls. 614.

frá þessu, hvort það hafi verið fyrir eða eftir hvarf Geirfinns. Henni hafi skilist það á Erlu að umrætt atvik væri nýskeð.⁷¹⁹

348. Sama dag, 10. apríl 1976, var tekin skýrsla af [HMW], systur Valdimars Olsen. Bókað var að henni hafi verið gerð grein fyrir réttarstöðu sinni. Kvaðst hún vilja gefa skýrslu í málinu. Var hún spurð um ferðir og gerðir Valdimars 19. og 20. nóvember 1974. Kvaðst vitnið hafa unnið töluvert með Valdimar við bókhaldsstörf fyrir samkomuhúsið Þórskaffi hér í borg í nóvembermánuði. Sagði hún Valdimar hafa séð um bókhaldið fyrir Þórskaffi og Hótel Valhöll á Þingvöllum. Væri henni það algjörlega ómögulegt að segja til um hvaða kvöld í nóvember 1974 hún hafi unnið með Valdimar. Kvaðst hún ekki hafa fengið greitt beint frá Þórskaffi heldur hafi Valdimar láti sig fá vasapeninga öðru hvoru. Hafi vinnan farið fram á skrifstofu samkomuhússins.⁷²⁰ Kvaðst vitnið þekkja Erlu, Sævar og Kristján Viðar. Hafi þær Erla verið nokkuð nánar vinkonur fram á árið 1974, en þá hafi hún slitið sambandi við hana þar sem henni hafi fundist Erla vera orðin nokkuð mikið uppþrengjandi. Hafi þær verið í símasambandi af og til síðan um áramótin síðustu. Sagðist [HMW] ekki muna eftir því að Erla hafi lagt illt orð til fjölskyldumeðlima sinna, nema þá helst [LSB], systur sinnar. Kvaðst vitnið muna einu sinni eftir því að Erla hafi talað illa um Einar. Var það á þeim tíma sem faðir þeirra var veikur, en Einar hafði þá kennt Erlu um veikindin. [HMW] sagði Erlu hafa talað um Sævar og hafi henni virst sem vel hafi farið með þeim, nema hvað Erlu hafi fundist Sævar ekki hafa nægan tíma til að sinna henni. Kvaðst vitnið hafa þekkt Kristján Viðar síðan í barnaskóla, en þau hafi verið bekkjarsystkin. Var hann á þeim tíma kallaður „hrekksvín“ og sagðist vitnið hafa verið hrædd við hann. Sagði [HMW] að í seinni tíð hafi Kristján Viðar nokkrum sinnum komið heim til hennar ásamt Erlu og Sævari, en hún vissi ekkert um hann.⁷²¹ Sævar þekkti hún aðallega í gegnum Erlu. Kvaðst vitnið hafa upplifað Sævar þannig að hún vissi aldrei hvar hún hefði hann og sagði Sævar hafa viðsjárverðan persónuleika. Aðspurð um skammbysseign Valdimars kvaðst [HMW] ekki vita annað en að hann hafi notað byssuna til að skjóta á mark suður á Vatnsleysuströnd. Þegar Valdimar var handtekinn vegna Geirfinnsmálsins hafi [ÁHE], góður vinur Valdimars, talað um að réttast væri að hann tæki byssuna því það gæti valdið misskilningi ef lögreglan myndi gera húsleit á heimili Valdimars.⁷²²
349. Loks var [BV], eiginkona Magnúsar Leópoldssonar, tekin til yfirheyrslu hjá lögreglu þennan dag. Var [BV] gerð grein fyrir réttarstöðu sinni og kvaðst hún vilja gefa skýrslu. Aðspurð um veru Magnúsar 19. og 20. nóvember 1974 sagði [BV] að Magnús hafi farið til vinnu í veitingahúsið Klúbbinn að kvöldi 19. nóvember. Taldi hún líklegt að hann hafi farið að heiman um klukkan 21:00, en kvaðst ekki muna hvenær hann hafi komið heim. Hafi hann verið í rúminu sínu að morgni 20. nóvember 1974. Kvaðst hún þess fullviss að ekki hafi verið selt smyglað áfengi í Klúbbinum.⁷²³

⁷¹⁹ Bls. 615.

⁷²⁰ Bls. 616.

⁷²¹ Bls. 617.

⁷²² Bls. 618.

⁷²³ Bls. 619.

350. Sunnudaginn 11. apríl 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 10:20 að fangaverðirnir Hlynur Þór Magnússon og Högni Einarsson hafi farið suður í Hafnarfjarðarhraun til að taka sólarhæðina. Hafi þeir komið til baka klukkan 12:00.⁷²⁴
351. Þennan dag gaf [ÁR] sig fram við lögreglu og óskaði eftir að bera vitni. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem fram kemur að hann hafi starfað við flutninga á tónum síldartunnnum frá Siglufirði til Keflavíkur í nóvember 1974. Kvaðst hann hafa ekið rauðri vörubifreið af gerðinni Bedford sem hafi verið með háar grindur á pallinum. Vitnið sagðist hafa tekið eftir því að rannsóknarlögreglan hafi lýst eftir ökumanni malar- eða grjótblutningabifreiðar sem hugsanlega hefði tekið stúlku upp í bifreið sína við vegamót Grindavíkurveggar og Reykjanesbrautar að morgni 20. nóvember 1974. Hafi þá rifjast upp fyrir honum að hann hafi ekið þessa leið á umræddum tíma. Hafi hann haldið akstursdagbók og þar hafi hann skráð allar ferðir frá Siglufirði, dagsetningar og hvar hann hafi losað farminn hverju sinni. Kvaðst hann hafa séð í dagbókinni að hann hafi losað farm í Keflavík að morgni 20. nóvember 1974 og því verið akandi á leið til borgarinnar um klukkan 09:30. Myndi hann eftir því að í einni af þessum ferðum hafi hann tekið stúlku upp í bifreiðina á Reykjanesbrautinni. Var hún ein á ferð og illa búin. Sagði vitnið að kalsaveður hafi verið, rigningsuddi og vindur. Kvaðst hann ekki geta lýst klæðnaði stúlkunnar nánar, en honum hafi ekki fundist hún búin til þess að vera á ferð fótgangandi. Aðspurð hafi stúlkan sagst vera úr Njarðvíkunum og hafa gengið þaðan. Greindi hann frá því að stúlkan hafi sagt bifreið sína ekki hafa farið í gang og því hafi hún haldið af stað fótgangandi til Reykjavíkur. Hafi stúlkan sagst ætla að heimsækja skyldfólk í Hafnarfirði og hafi hann því látið hana út á Strandgötu í Hafnarfirði. Kvaðst [ÁR] hafa greint félagu sínum frá þessu atviki um kvöldið.⁷²⁵ Í skýrsluna var bókað að [ÁR] hafi séð Erlu Bolladóttur ásamt fjórum öðrum stúlkum á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar. Hafi hann ekki þekkt stúlkuna sem hann hafi tekið upp í bifreið sína úr hópnum. Sagði hann það geta verið að hún hafi verið þeirra á meðal, þótt hann hafi ekki þekkt hana.⁷²⁶
352. Mánudaginn 12. apríl 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Örn hafi hringt klukkan 09:15 að beiðni færsluritara. Hafi færsluritari borið upp erindi sitt við Arnar með beiðni um hjálp fyrir Kristján Viðar og Tryggva Rúnar frá geðlækni vegna ákveðinna þátta í skapgerð þeirra. Fram hafi komið eindregin beiðni þeirra þess efnis. Bókað var að Örn hygðist athuga málið fljótlega. Ræddu þeir einnig um efni bréfs til Magnúsar Leópoldssonar frá eiginkonu hans sem hafi legið nokkuð lengi á borði færsluritara. Ákveðið var að Magnús fengi bréfið. Klukkan 09:45 var bókað um komu [SI], eiginkonu Einars. Hafi hún óskað eftir því að Einar undirritaði víxil sem hann væri útgefandi að. Bókað var að færsluritari hafi farið með víxilin inn á klefa til Einars ásamt öðrum fangaverði og hafi hann undirritað hann í þeirra viðurvist. Hafi [SI] jafnframt tekið til baka óhrein föt.⁷²⁷

⁷²⁴ Dagbók nr. 4, bls. 87.

⁷²⁵ Bls. 621.

⁷²⁶ Bls. 622.

⁷²⁷ Dagbók nr. 4, bls. 87.

353. Þennan dag var háð þinghald í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir dómsrannsókn um hvarf Geirfinns. Af hálfu ákærvaldsins sótti þing Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari og Njörður Snæhólm aðalvarðstjóri. Þá voru bókaðir mættir, Jón Zoëga, Jón Ólafsson og Hafsteinn Baldvinsson, réttargæslumenn. Lagði dómari fram rannsóknarskýrslu. Bókað var að [PBH] hafi komið fyrir dóminn klukkan 10:05.⁷²⁸ Þá var bókaður mættur Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars. Bókað var í þingbók að framburður vitnisins væri í samræmi við skýrslu þess hjá rannsóknarlögreglunni. Greindi vitnið frá því að Erla hafi komið nokkrum sinnum á Ritsímann haustið 1974 til að ræða við sig og aðra vinnufélaga. Kvaðst hún muna eftir því að Erla hafi sagt sér eitt sinn að hún hafi dvalið næturlangt í mannlausu húsi í Keflavík og síðan farið á puttanum í bæinn daginn eftir. Skýrsla vitnisins hjá lögreglu var lesin upp og staðfesti hún þar rétt eftir sér haft. Kvaðst vitnið síðast hafa hitt Erlu í síðustu viku, líklegast 6. apríl 1976. Hafi þær rætt þetta mál lítillaga. Kvaðst vitnið hafa greint Erlu frá því að hún myndi eftir því að Erla hafi sagt sér frá dvöl sinni í mannlausa húsinu og hafi það komið Erlu á óvart. Aðspurð sagði vitnið að umræður þeirra hafi hafist á því að Erla hafi sagt henni að ökumaður hafi gefið sig fram. Aðspurð kvaðst vitninu finnast sem Erla væri með frjótt ímyndunarafl og kannski draumórakennt. Nefndi hún nokkur dæmi til útskýringa.⁷²⁹ Greindi vitnið frá því að Erla hafi einu sinni sagt fjölskyldu sína hafa snúið baki við sér og móður sína hafa hringt á lögreglu. Þá hafi Erla talað um að hún væri að fara í skóla erlendis. Aðspurð kvaðst vitnið ekki viss um að Erla hafi sagt mannlausa húsið hafa verið í Keflavík, en sig minnti það örugglega. Vék vitnið frá klukkan 10:45 og var dómþingi slitið.⁷³⁰
354. Þriðjudaginn 13. apríl 1976 var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 14:55 að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi hringt og spurt um lögmannsamkundu þann daginn, eins og það var orðað í færslunni. Var erindi Jóns vísað til Arnar í sakadómi.⁷³¹ Bókað var klukkan 18:20 að Sigurbjörn Eiríksson hafi verið tekinn fram til viðtals við Jón Ólafsson, réttargæslumann sinn í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Klukkan 18:35 var bókað að Sigurbjörn hafi verið færður á klefa og Sævar tekinn fram til viðtals við Jón Oddsson í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Klukkan 19:00 var bókað í fangelsisdagbókina að Sævar hafi verið færður á klefa sinn aftur. Hafi Magnús verið tekinn fram klukkan 19:05 til viðtals við Hafstein Baldvinsson, réttargæslumann sinn, í áheyrn Sigurbjörns Víðis til klukkan 19:45. Klukkan 19:50 var bókað að Valdimar hafi verið tekinn fram til viðtals við Jón Zoëga, réttargæslumann sinn, í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Hafi Valdimar verið færður aftur á klefa sinn klukkan 19:55 og Einar Bollason færður fram til viðtals við réttargæslumann sinn, Ingvar Björnsson, í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Þá hafi Einar Bollason verið færður á klefa sinn klukkan 20:15.⁷³² Klukkan 22:00 var bókað að Sigtryggur blaðamaður hafi hringt og rætt við Njörð Snæhólm rannsóknarlögreglumann.⁷³³

⁷²⁸ Bls. 622_A.

⁷²⁹ Bls. 622_B.

⁷³⁰ Bls. 622_C.

⁷³¹ Dagbók nr. 4, bls. 87b.

⁷³² Dagbók nr. 4, bls. 88.

⁷³³ Dagbók nr. 4, bls. 88b.

355. Sama dag birtist forsíðufrétt í Vísi undir fyrirsögninni: „Gæslufangarnir fjórir látnir lausir fljótlega – ef ekkert nýtt kemur fram í Geirfinnsmálinu.“ Fram kom að rannsóknarlögreglan hygðist reyna að ljúka dómsrannsókn vegna hvarfs Geirfinns í næstu viku. Þá var fullyrt að ef ekkert nýtt kæmi fram við dómsrannsóknina eða lögreglurannsóknina væru taldar miklar líkur á að mönnunum fjórum sem sætt hafi gæsluvarðhaldi vegna málsins yrði sleppt. Greint var frá því í fréttinni að rannsakendur teldu enn ekki liggja fyrir nægilega rökstudd gögn til að dæma mennina fyrir aðild að hvarfi Geirfinns. Aukin áhersla yrði lögð á rannsóknina næstu daga og því ekki loku fyrir það skotið að eitthvað nýtt kæmi fram sem yrði talin næg ástæða til að framlengja gæsluvarðhaldi yfir mönnunum. Í fréttinni var greint frá því að tvær skammbyssur hafi fundist í sendingu frá Bandaríkjunum til eins gæslufangans. Fullyrt var að rannsakendur teldu byssurnar ekki tengjast málinu með nokkrum hætti. Þá sagði í fréttinni að ekkert hefði komið fram sem sannaði að vörubifreiðastjóri sem hafi gefið sig fram væri sá sem lögreglan lýsti eftir. Hafi sá stundað tunnuflutninga, en ekki grjóftflutninga eins og stúlkan hafi borið um. Fram kom að lögreglan hafi sýnt öikumanninum ljósmyndir af nokkrum stúlkum og hafi hann ekki geta fullyrt hverri hann hafi ekið til Hafnarfjarðar umræddan morgun. Í niðurlagi fréttarinnar sagði að enn hefði því engin staðfesting fengist á mikilvægustu atriðum framburðar þeirra þriggja aðila sem skýrt hafi frá afdrifum Geirfinns, en eins og fram hafi komið í fjölmiðlum væri framburður þeirra samhljóða í öllum meginatriðum. Muni því gangur rannsóknarinnar á næstu dögum ráða úrslitum um hvort réttlæt看legt væri að hafa fjörmennigana áfram í gæsluvarðhaldi.⁷³⁴
356. Miðvikudaginn 14. apríl 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að hringt hafi verið í séra Jón Bjarman klukkan 09:40 að beiðni Magnúsar Leópoldssonar. Kvaðst hann reiðubúinn að koma ef samtalsleyfi fengist. Klukkan 10:45 var bókað að Örn hafi veitt leyfi fyrir 10 til 15 mínútna samtali í dag og hafi séra Jóni verið tilkynnt um það. Klukkan 11:15 var bókað um símtal frá Magnúsi Sigurðssyni lögfræðingi sem hafi spurt um heimild til að birta stefnu fyrir Sigurbirni Eiríkssyni. Færsluritari bókaði um vísun málsins til Arnar.⁷³⁵ Klukkan 13:10 var bókað um komu Halldórs Sigurðssonar boðunarmanns með [PKKP] samkvæmt beiðni Sigurbjörns Víðis. Var [PKKP] færður til yfirheyrslu hjá Nirði.⁷³⁶ Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna en þar var tilefnið bókað hvort vitnið hafi orðið var við símhringingu til Kristjáns Viðars sem hugsanlega hafi verið staddur að Laugavegi 32, þriðjudaginn 19. nóvember 1974. Kvaðst [PKKP] hafa verið mikið að Laugavegi 32 haustið 1974 ásamt fleirum. Myndi hann eftir því að Kristján Viðar hafi verið staddur hjá sér í eitt skipti ásamt [HBI] í herbergi númer níu í húsinu. Hafi það verið seinnipart dags eða fyrripart kvölds að hringt hafi verið í síma sem var niðri á ganginum í húsinu. Var Kristján Viðar kallaður í símann og hafi hann talað við einhvern sem vitnið kvaðst ekki vita hver hafi verið. Þegar Kristján Viðar hafi komið aftur inn í herbergið hafi hann sagt Sævar hafa hringt og beðið sig um að koma í sjóferð í þeim tilgangi að sækja spíra. Hafi Kristján sagt að fara ætti til

⁷³⁴ Bls. 623.

⁷³⁵ Dagbók nr. 4, bls. 88b.

⁷³⁶ Dagbók nr. 4, bls. 89.

Keflavíkur. Kvaðst Páll muna eftir því að hafa rætt þetta við Kristján Viðar. Hafi hann gjarnan viljað koma með til þess að fá spíra, en af einhverjum ástæðum hafi ekki orðið úr því. Minnti hann þó að hann hafi talið þetta eitthvað rugl og því hafi hann ekki farið. Kristján Viðar hafi ekki nefnt hverjir fleiri en hann og Sævar færu í ferðina. Hafi Kristján Viðar farið út úr húsinu nokkru seinna, kvaðst [PKKP] ekki vita hvert. Minnti [PKKP] að hann hafi hitt Kristján aftur daginn eftir, en þá hafi þetta ekkert borist í tal þeirra á milli og Kristján Viðar ekkert minnst á þetta síðar. Sagðist vitnið vera þess fullviss að þetta atvik hafi átt sér stað um svipað leyti og Geirfinnur hvarf frá Keflavík. Kvaðst hann þó ekki þora að fullyrða neitt um dagsetningu, en lét þess getið að hann hafi flutt frá Laugavegi 32 um mánaðamótin nóvember, desember 1974 en þetta atvik hafi átt sér stað skömmu áður.⁷³⁷

357. Strax í kjölfarið var [HBI] yfirheyrð hjá lögreglu. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna dagsett sama dag, 14. apríl 1976. Tilefni yfirheyrslunnar var hvort [HBI] hafi orðið vör við símhringingu til Kristjáns Viðars í umrætt sinn. Kvaðst vitnið hafa dvalið mikið að Laugavegi 32 um haustið 1974. Mundi hún eftir að hafa verið í herbergi númer níu í húsinu ásamt Kristjáni Viðari og [PKKP]. Kvaðst hún muna að kallað hafi verið á Kristján Viðar í símann. Þegar Kristján hafi komið aftur í herbergið hafi hann greint [PKKP] frá því að einhver hafi verið að biðja sig um að koma til Keflavíkur til að ná í spíra. Ekki mundi vitnið hvort Kristján hafi nefnt hver hafi hringt. Kvaðst [HBI] muna eftir því að [PKKP] hafi talað um að sig langaði með í ferðina, en minnti vitninu að hann hafi síðan haft orð á því að þetta væri sennilega eitthvað rugl. Kvaðst hún muna að þetta hafi átt sér stað seinnipart dags eða snemma kvölds og hafi Kristján Viðar farið út úr húsinu skömmu eftir símtalið. Sagðist [HBI] þess fullviss að þetta atvik hafi átt sér stað í nóvember 1974, um það leyti sem Geirfinnur hvarf. Vildi hún ekkert fullyrða um dagsetningu, en kvaðst hafa flutt frá Laugavegi 32 um mánaðamótin nóvember, desember 1974 og hafi þetta gerst skömmu áður. Kvaðst [HBI] einnig muna að þetta sama kvöld hafi hún og [PKKP] farið út að skemmta sér um kvöldið og þá hafi Kristján Viðar verið farinn. Það hafi því ekki verið seint um kvöld sem Kristján hafi farið. Kvaðst vitnið ekki vita hvert hann hafi farið og ekki minnst þess að hafa heyrt hann tala um þessa ferð síðar.⁷³⁸
358. Sama dag var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Örn hafi farið inn á klefa til Einars Bollasonar klukkan 17:15 og rætt við hann. Klukkan 17:20 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa til Kristjáns Viðars til viðtals. Klukkan 17:30 var bókað um komu [EiG], forstöðumanns Fíladelfíu, með Passúsálma til Sigurbjörns Eiríkssonar. Bókað var að sonur Sigurbjörns hafi beðið [EiG] um að færa föður sínum sálmabókina, en hann dveldi í Ameríku. Hafi Örn sagt sjálfsagt að Sigurbjörn fengi bókina eftir skoðun. Klukkan 17:50 var bókað að séra Jón Bjarman hafi farið inn til viðtals við Magnús Leópoldsson í 15 mínútur. Á sama tíma hafi Sigurbjörn Víðir komið fram frá Kristjáni Viðari. Klukkan 18:00 var bókað að Örn hafi komið fram frá Einari. Rannsóknargögn um þessi viðtöl liggja ekki fyrir. Klukkan 18:20 var bókað að Jón Ólafsson, réttargæslumaður Sigurbjörns, hafi komið með ávexti og fjórar bækur til

⁷³⁷ Bls. 625.

⁷³⁸ Bls. 626.

skjólstæðings síns.⁷³⁹ Klukkan 21:15 var bókað í fangelsisdagbókina að sonur Hafsteins Baldvinssonar, réttargæslumanns Magnúsar, hafi komið með sendingu af djús, sælgæti og fötum til hans.

359. Laugardaginn 17. apríl 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla um komu Guðsteins læknis milli klukkan 10:40 og 11:20. Bókað var að hann hafi skoðað Sigurbjörn Eiríksson, Kristján Viðar og Magnús Leópoldsson. Klukkan 13:15 var bókað að Hafsteinn Baldvinsson hafi komið með afsal til undirritunar fyrir skjólstæðing sinn, Magnús. Bókaði færsluritari um að hafa farið inn á klefa til Magnúsar ásamt öðrum fangaverði með afsalið sem Magnús hafi undirritað. Þá var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 17:00 að Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi komið og skömmu síðar ónefndur maður til viðtals við þá.⁷⁴⁰ Bókað var klukkan 17:45 að huldumaðurinn, eins og það var orðað í færslunni, hafi farið.⁷⁴¹
360. Annan í páskum, 19. apríl 1976, var bókað í fangelsisdagbókina að Kristján Viðar hafi verið færður fram til viðtals við Lárus Helgason, yfirlækni á Kleppi klukkan 10:45. Klukkan 12:35 var Kristján Viðar færður aftur á klefa sinn. Klukkan 15:40 var bókað um komu Hallvarðs Einvarðssonar, vararíkissaksóknara, til viðtals við færsluritara, Gunnar Guðmundsson, um ákveðna þætti þeirra mála sem væru í gangi. Klukkan 22:30 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið til viðtals inn á klefa til Kristjáns Viðars. Bókað var klukkan 23:35 að Sigurbjörn Víðir hafi farið að loknu viðtalinu. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.⁷⁴²
361. Þriðjudaginn 20. apríl 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 08:00 að rætt hafi verið við séra Jón Bjarman fyrir Magnús og Kristján Viðar. Klukkan 10:10 bókaði færsluritari um símtal við Örn sem fallist hafi á beiðni Magnúsar um viðtal við fangelsisprest. Þá hafi Örn spurt hvað hafi farið milli færsluritara og Lárusar, yfirlæknis á Kleppi, sem hafi rætt við Kristján Viðar í gær. Þá hafi Erni verið greint frá beiðni Kristjáns Viðars um að fá að tala við Sævar í áheyrn lögreglumanna. Hafi Örn tekið því vel en beðið færsluritara um að hringja í yfirlækninn á Kleppi og spyrja hann álit. Bókaði færsluritari um símtal sitt við lækninn sem hafi sagst vilja ræða fyrst við Kristján Viðar og gera honum grein fyrir því hvað gæti gerst við endurfundi hans og Sævars. Klukkan 14:33 var Kristján Viðar færður fram til skýrslutöku hjá Sigurbirni Víði.⁷⁴³ Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem bókað er eftir Kristjáni Viðari að ýmsir hlutir hafi nú skýrst fyrir sér í sambandi við ferðina til Keflavíkur. Kvaðst Kristján Viðar muna eftir því að Sævar hafi hringt til sín um miðjan dag þar sem hann hafi verið staddur að Laugavegi 32 og spurt hvort hann vildi koma með í spíraflutning en peningar væru í boði. Kvaðst Kristján Viðar ekki hafa getað svarað Sævari strax og fengið umhugsunarfrest til kvöldsins. Hafi Sævar ekki verið viss hvort ferðin yrði farin um kvöldið eða næsta kvöld. Kristján Viðar sagði Sævar hafa hringt aftur um kvöldið og þá hafi hann ákveðið að fara með. Hafi

⁷³⁹ Dagbók nr. 4, bls. 89.

⁷⁴⁰ Dagbók nr. 4, bls. 90b.

⁷⁴¹ Dagbók nr. 4, bls. 91.

⁷⁴² Dagbók nr. 4, bls. 91b.

⁷⁴³ Dagbók nr. 4, bls. 92.

Sævar sagst hafa hringt úr sjoppunni við hliðina á Laugavegi 32 og sagt honum að koma í bifreið við Vatnsstíg. Kvaðst Kristján Viðar hafa farið upp í herbergi og minnti að hann hafi náð í svarta leðurjakkann sinn. Hafi hann síðan gengið norður Vatnsstíg og litið inn í bifreiðar hægra megin á götunni. Hafi þá verið kallað á hann og hann spurður að hverju hann væri að leita. Hafi hann þá séð bifreið sem hafi staðið vinstra megin á Vatnsstíg og snúið í norður. Kvaðst Kristján Viðar telja að um Fiat fólksbifreið hafi verið að ræða og í henni verið Sævar, Erla og Einar Bollason. Hafi Einar staðið fyrir utan bifreiðina. Kristján Viðar kvaðst hafa sest inn og þá hafi Sævar sagst þurfa að tala við einhvern og hlaupið suður Vatnsstíginn, en komið mjög fljótlega aftur. Var bifreiðinni þá ekið af stað norður Vatnsstíginn og stoppað rétt við Skúlagötu samkvæmt fyrirsögn Sævars. Þar hafi Sævar sagt honum og Einari að fara út úr bifreiðinni. Gengu þeir að blárri bifreið með stóru vélarhúsi og frekar lágu húsi fyrir aftan, sem hafi þó verið nokkru hærra en stýrishúsið.⁷⁴⁴ Kristján Viðar sagði húsið eða farangursgeymsluna ekki hafa verið áfasta stýrishúsinu og hafi honum virst sem þetta hafi verið nýleg og vel með farin sendibifreið eða fyrirtækisbifreið. Hafi bifreiðin staðið við hvítt steinhús við Vatnsstíg og þrír menn staðið fyrir framan bifreiðina. Var hurðin vinstra megin á húsinu á bifreiðinni opin og þar inni nokkrir menn. Kvaðst Kristján Viðar hafa kannast við einn þeirra sem bróðir [GúA] lyftingamanns. Hafi sá maður sagt þessa menn ekki vera mikla til vinnu og þá verið að tala um hann og Sævar. Hafi Sævar rætt við mennina tvo sem hafi verið fyrir utan bifreiðina. Annar þeirra hafi verið frekar hávaxinn með há kollvik, dökkhærður og með hárið greitt aftur og til hliðar. Hafi hann verið klæddur í svartan jakka, dökka peysu og virst stjórnar mönnunum þarna á staðnum. Kvaðst Kristján Viðar ekki geta komið fyrir sig hinum mannum og gæti því ekki lýst honum. Því næst hafi verið ekið af stað og kvaðst Kristján Viðar hafa farið ásamt Sævar í fólksbifreiðinni með Erlu og Einari. Kvaðst Kristján Viðar ekkert muna eftir ferðinni fyrr en hann hafi verið staddur í Dráttarbrautinni í Keflavík og horft fram á bryggjuna og þá fundist sem hann hafi staðið nokkru hærra en bryggjan. Þá hafi komið að sami maður og Sævar hafi rætt við á Vatnsstígnum. Virtist Kristjáni Viðar sem hann stýrði ferðinni. Spurði maðurinn hvort hann og Sævar hafi verið til sjós. Kvaðst Kristján Viðar hafa svarað því játandi og sagst hafa verið á „tappatogurum“. Hafi maðurinn þá sagt honum að koma með sér fram á bryggjuna sem hafi verið mjög stutt vegalengd. Þá hafi komið maður á móti þeim, meðalhár og frekar þybbinn. Hafi samferðamaður Kristjáns Viðars þá sagst vera með einn sem gæti farið. Hafi þybbni maðurinn þá sagt að fullmannað væri á bátinn. Hafi samferðamaður Kristjáns þá sagst hafa haldið að það vantaði einn til tvo menn, en sá þybbni þá sagt að þeir væru frekar of margir. Kvaðst Kristján Viðar þá hafa séð að báturinn hafi verið að leggja frá bryggju. Það sem hann hafi séð af honum hafi verið hvítt á lit, en mikið myrkur hafi verið. Greindi Kristján Viðar frá því að sér hafi verið sagt að standa upp við bát sem hafi verið þarna í Dráttarbrautinni.⁷⁴⁵ Hafi hann staðið þar nokkra stund en farið fljótlega að ráfa um. Þá hafi komið til hans maður sem Kristjáni Viðar fannst hafa verið Einar Bollason. Lýsti Kristján Viðar því að Einar hafi sagt sér að vera kyrr upp við bátinn. Mundi Kristján Viðar eftir því að hafa gengið

⁷⁴⁴ Bls. 627.

⁷⁴⁵ Bls. 628.

tvisvar í átt að bryggjunni og í bæði skiptin hafi Einar komið og sagt honum að vera þar sem honum hafi verið skipað að vera. Kvaðst Kristján Viðar hafa verið þarna í talsverðan tíma, í um tvær klukkustundir. Hafi Kristjáni verið sagt að ef einhver maður kæmi þá ætti hann að stöðva hann en enginn hafi komið. Kristján Viðar kvaðst hafa orðið var við að menn hafi verið á hlaupum þarna skammt frá. Hafi hann þá athugað hvað væri á seyði og hafi þá séð hvar hópur manna hafði slegið hring um einn mann sem hafi verið mjög skelfdur á svip og blóðugur í framan. Kvaðst Kristján Viðar hafa spurt hvað maðurinn hafi gert. Hafi honum þá verið sagt að skipta sér ekki af og verið leiddur burt af manni sem hann hafi talið vera [ViG], en Kristján Viðar kvaðst ekki vilja fullyrða um það. Eftir þetta hafi hann ásamt fleirum farið að bera varning af bryggjunni og að bifreið sem hafi staðið þarna skammt frá. Hafi Einar Bollason staðið við bifreiðina og tekið á móti varningnum en Valdimar Olsen verið inni í bifreiðinni og komið varningnum fyrir. Greindi Kristján Viðar frá því að þegar því hafi verið lokið hafi hann gengið upp frá bryggjunni og séð mann liggja þar í hallanum, sá sami og hringur hafði verið myndaður um skömmu áður. Hafi annar maður verið á hnjánum við hlið hans með eitthvað í höndunum sem Kristján Viðar kvaðst ekki geta gert grein fyrir. Fannst Kristjáni Viðari sem að maðurinn sem var á hnjánum hafi verið [Srauði]. Kvaðst Kristján Viðar hafa spurt hann að því hvað hann væri að gera og hafi hann þá spurt á móti hvers konar aumingi hann væri og hvort hann gæti ekki horft á það sem hann væri að gera. Hafi maðurinn sagt Kristjáni Viðari að koma sér í burtu og síðan kallað hann fiðl. Næst lýsti Kristján Viðar því hvernig honum var fylgt að bifreið og sagt að setjast inn í hana sem hann hafi gert.⁷⁴⁶ Kvaðst hann muna eftir að hafa spurt þann sem hafi setið í framsætinu hvort þeim yrði nokkuð blandað í þetta mál og hafi maðurinn sagt svo ekki vera. Minnti Kristjáni Viðari að einhver rífrildi hafi verið í bifreiðinni á leiðinni til Reykjavíkur. Kvaðst hann viss um að Einar, Valdimar og Sigurbjörn hafi verið þarna í Dráttarbrautinni. Myndi hann eftir því að hafa séð Sigurbjörn ásamt öðrum manni á bryggjunni. Magnús þekkti hann ekki svo hann gæti ekki sagt til um hvort hann hafi verið þarna. Fannst honum sem [Srauði], [ViG] og bróðir [GúA] hafi verið þarna, en kvaðst ekki vilja fullyrða um það. Var skýrslutökunni lokið klukkan 17:45.⁷⁴⁷

362. Í dagbók fangelsisins við Síðumúla var bókað þennan dag klukkan 16:45 að Lárus, yfirlæknir á Kleppi, hafi boðað komu sína í fangelsið til viðtals við Kristján Viðar. Klukkan 17:00 hafi séra Jón Bjarman farið inn á klefa til Magnúsar. Klukkan 17:25 var bókað að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi hringt og sagst ætla að koma og ræða við skjólstaðing sinn en honum tjáð að hann kæmist ekki að vegna læknisins. Bókað var að Jón Bjarman hafi farið klukkan 17:30. Klukkan 17:50 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður til viðtals við Lárus lækni. Um sama leyti hafi Sigurbjörn Víðir farið með Jóni Zoëga inn á klefa til Valdimars. Hafi þeir komið þaðan út um klukkan 18:00. Bókað var að milli klukkan 18:05 og 18:20 hafi Sigurbjörn Víðir og Ingi Ingimundarson, réttargæslumaður Sigurbjörns, rætt við hann inni á klefa. Fimm mínútum síðar var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið með

⁷⁴⁶ Bls. 629.

⁷⁴⁷ Bls. 630.

Ingvari Björnssyni inn á klefa til Einars. Hafi þeir komið af klefa Einars klukkan 18:40, en þá hafi Sigurbjörn Víðir farið með Hafsteini Baldvinssyni inn á klefa til Magnúsar í tæpa klukkustund.⁷⁴⁸ Klukkan 20:30 var bókað í fangelsisdagbókina að Lárus læknir hafi lokið viðtali sínu við Kristján Viðar. Hafi Kristján Viðar verið færður á klefa sinn og læknirinn rætt við Sigurbjörn Víði og Gunnar Guðmundsson, forstöðumann fangelsisins til klukkan 21:10. Bókaði færsluritari að læknirinn hafi ekki sett sig upp á móti því að Kristján Viðar og Sævar yrðu samprófaðir. Hafi hann þó talið að það væri frekar óæskilegt á þessu stigi málsins vegna hugsanlegs áhrifamáttar Sævars á Kristján Viðar, eins og það var orðað. Klukkan 22:30 var bókað að hringt hafi verið í Sigurbjörn Víði fyrir Kristján Viðar sem hafi sagt það áriðandi. Færsluritari bókaði um viðtal sitt við Kristján Viðar þar sem hann hafi innt hann nánar eftir efnisatriðum málsins og hafi þá leysts úr málinu. Sigurbjörn Víðir hafi þó komið klukkan 23:20 og rætt við Kristján Viðar til klukkan 23:50.⁷⁴⁹

363. Miðvikudaginn 21. apríl 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að sending hafi borist til Einars frá eiginkonu hans klukkan 12:55, ávextir, djús, kex og sælgæti. Klukkan 17:30 var bókað að Ingi Ingimundarson hafi komið með ávaxtasendingu til Sigurbjörns, skjólstæðings síns.⁷⁵⁰
364. Fyrir liggur skýrsla dagsett sama dag um yfirheyrslu yfir [SjT], vinkonu [GSig], eiginkonu Geirfinns. Greindi [SjT] frá því að þegar Geirfinnur hafi farið í Klúbbinn, sunnudagskvöldið 17. nóvember 1974, hafi það verið í fyrsta sinn sem hann hafi farið á veitingahús eða út að skemmta sér án þess að [GSig] færi með honum.⁷⁵¹ Um kvöldið hafi [VSH], komið og þau þrjú setið að drykkju heima hjá [SjT]. Hafi [GSig] farið heim til sín um klukkan 01:50. [SjT] sagði [GSig] hafa greint sér síðar frá því að þá hafi Geirfinnur verið kominn heim og hún hafi hitað mat fyrir hann. Hann hafi svo sofnað í rúmi þeirra og þá hafi [GSig] farið aftur yfir til hennar og verið til klukkan 04:30. [SjT] sagðist ekki vera kunnugt um að Geirfinnur hafi haldið fram hjá eiginkonu sinni, enda hafi hann verið ákaflega heimakær og yfirleitt ekkert farið út á kvöldin. Kvaðst [SjT] hafa flutt til [GSig] fljótlega eftir hvarf Geirfinns. Sagði hún þær hafa rætt hvarf hans mikið en ekki komist að neinni líklegri skýringu. Geirfinnur hafi verið mjög fáskiptinn maður og lítið kynnst fólki. Hann hafi því hvorki eignast vini né óvini. Hafi þeim einna helst komið til hugar að hann hafi komist að einhverju í Klúbbinum 17. nóvember 1974 og verið kallaður til fundar við einhverja í því sambandi. Kvað [SjT] þessa kenningu þó ekki studda neinum rökum.⁷⁵²
365. Fimmtudaginn 22. apríl 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sævar hafi verið tekinn til yfirheyrslu klukkan 10:30. Bókað var að matarhlé hafi verið gert á yfirheyrslunni klukkan 12:00 en henni fram haldið klukkan 12:50 til klukkan 16:25. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir.⁷⁵³

⁷⁴⁸ Dagbók nr. 4, bls. 92b.

⁷⁴⁹ Dagbók nr. 4, bls. 93.

⁷⁵⁰ Dagbók nr. 4, bls. 93b.

⁷⁵¹ Bls. 631.

⁷⁵² Bls. 633.

⁷⁵³ Dagbók nr. 4, bls. 94.

366. Föstudaginn 23. apríl 1976 var bókað í fangelsisdagbókina að Sævar hafi verið færður fram til viðtals við Sigurbjörn Víði klukkan 10:10. Fimm mínútum síðar var bókað að Guðsteinn læknir hafi komið til viðtals við Kristján Viðar, Sigurbjörn, Magnús og Sævar til klukkan 10:45. Klukkan 11:05 var bókað að viðtali Sigurbjörns Víðis við Sævar hafi lokið og hann færður aftur á klefa sinn. Bókað var á sama tíma að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa til Kristjáns Viðars og talað við hann.⁷⁵⁴ Rannsóknargögn um viðtölin liggja ekki fyrir. Klukkan 15:10 var bókað í dagbókina að Sævar hafi verið tekinn fram til viðtals við Sigurbjörn Víði. Á sama tíma var bókað um komu [IDJ] með blómvönd til Sigurbjörns Eiríkssonar með sérstakri vinsemd og virðingu. Bókað var að blómvöndurinn hafi farið í öskutunnuna. Klukkan 15:15 var bókað að Ingvar Björnsson hafi komið með víxil til undirritunar fyrir Einar og var það gert. Klukkan 17:20 var bókað í dagbókina að séra Jón Bjarman hafi farið inn á klefa til Magnúsar. Klukkan 18:00 var bókað að séra Jón hafi komið út af klefa Magnúsar. Á sama tíma hafi Eggert farið og Sigurbjörn Víðir tekið við yfirheyrslunni yfir Sævari. Hafi Sævar verið settur aftur á klefa sinn klukkan 18:20. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 18:35 var bókað að stefnuvottar hafi komið með stefnu á hendur Sigurbirni Eiríkssyni og hafi henni verið veitt viðtaka.⁷⁵⁵ Klukkan 20:20 var bókað um komu Hafsteins Baldvínssonar með sendingu til skjólstaðings síns.⁷⁵⁶
367. Laugardaginn 24. apríl 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sævar hafi verið færður til viðtals við Sigurbjörn Víði klukkan 11:25. Var Sævar settur aftur á klefa klukkan 12:05. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 13:30 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður fram til viðtals við Sigurbjörn Víði.⁷⁵⁷ Klukkutíma síðar var bókað að Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari hafi komið og talað meðal annars nokkur orð við Kristján Viðar um geðlækninn. Einnig hafi hann rætt við Sigurbjörn Víði og fengið hjá honum skýrslur varðandi ákveðinn þátt málsins, sem hafi verið aðalerindi Hallvarðs. Klukkan 14:50 var bókað að Hallvarður hafi farið. Klukkan 15:15 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður aftur á klefa sinn. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 16:15 var bókað um komu Hallvarðs aftur og hafi Sævar þá verið sóttur og færður til viðtals við hann og Sigurbjörn Víði. Klukkan 17:10 var bókað að Sævar hafi verið færður á klefa sinn aftur að viðtali loknu. Bókað var í dagbókina að Sævar hafi hringt strax og óskað eftir að fá að segja nokkur orð til viðbótar við Hallvarð. Þar sem Hallvarður var ekki farinn hafi hann gefið kost á örstuttu viðtali. Að því loknu hafi Sævar verið settur samstundis í klefann. Bókað var klukkan 17:30 að Jón Zoëga hafi komið með ölkassa handa skjólstaðingi sínum, Valdimar Olsen.⁷⁵⁸ Klukkan 20:30 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi komið og tekið Sævar fram til viðtals í tíu mínútur. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.

⁷⁵⁴ Dagbók nr. 4, bls. 94b.

⁷⁵⁵ Dagbók nr. 4, bls. 95.

⁷⁵⁶ Dagbók nr. 4, bls. 95b.

⁷⁵⁷ Dagbók nr. 4, bls. 95b.

⁷⁵⁸ Dagbók nr. 4, bls. 96.

368. Sunnudaginn 25. apríl 1976 bókaði Gunnar Guðmundsson, forstöðumaður og færsluritari í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 14:20, um að hafa tekið allt út frá Sævari nema harðfisk og smávegis annað matarkyns. Hafi hann ákveðið að ekki yrði talað orð við Sævar í náinni framtíð og að honum yrði ekki afhentar bækur, spil eða annað til dægrastyttingar á meðan hann lýgur annan úr og annan í við yfirheyrsluaðilana og þar á meðal vararíkissaksóknara. Í lok færslunnar sagði að viðhafa ætti sömu aðferð og notuð hafi verið á [HÓ] á sínum tíma.⁷⁵⁹ Klukkan 18:40 var bókað í dagbókina að Sævar hafi verið færður fyrir Eggert til viðtals til klukkan 19:10. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 19:30 bókaði færsluritari að hann hafi talað við Einar Bollason í dag að beiðni eiginkonu hans og með leyfi frá Erni. Hafi hann greint Einari frá því að eiginkona hans væri farin að efast um sakleysi hans og hafi beðið færsluritara um að koma því á framfæri við hann. Þá var bókað að Einari hafi verið greint frá því að kona hans hafi sagst munu standa með honum hvort heldur sem væri, en hann þyrfti að gera hreint fyrir sínum dyrum. Bókaði færsluritari að Einar hafi haldið fram sakleysi sínu, en ekki haft matarlyst um kvöldið.⁷⁶⁰ Klukkan 23:40 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa til Kristjáns Viðars að hans beiðni.⁷⁶¹
369. Mánudaginn 26. apríl 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Gylfi Ásmundsson, sálfræðingur á Kleppi, hafi hringt og boðað Kristján Viðar til sín klukkan 13:00. Klukkan 11:30 var bókað í dagbókina að settur hafi verið réttur yfir Sigurbirni Eiríkssyni.⁷⁶² Þennan dag var háð dómþing í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir dómsrannsókn vegna hvarfs Geirfinns. Af hálfu ákærvaldsins mætti Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari og Njörður Snæhólm aðalvarðstjóri. Þá var bókaður mættur Jón Ólafsson, réttargæslumaður Sigurbjörns. Klukkan 11:32 kom Sigurbjörn fyrir dóminn.⁷⁶³ Kvaðst hann ekki hafa neitt fram að færa í málinu. Var þess krafist af hálfu ákærvaldsins að gæsluvarðhaldi yrði framlengt í þágu dómsrannsóknar málsins sem enn væri ekki lokið. Var kröfunni mótmælt af hálfu Sigurbjörns þar sem þáttur hans í málinu væri fullrannsakaður. Var Sigurbjörn úrskurðaður í áframhaldandi 45 daga gæsluvarðhald. Vék Sigurbjörn frá klukkan 11:50 og kvaðst ekki vilja kæra úrskurðinn til Hæstaréttar Íslands.⁷⁶⁴
370. Í dagbók fangelsisins var bókað klukkan 12:50 þennan dag að farið hafi verið með Kristján Viðar til sálfræðings á Kleppi. Þá var bókað klukkan 13:48 að Sævar hafi verið færður til yfirheyrslu hjá Sigurbirni Víði. Tveimur mínútum síðar var bókað að Hallvarður Einvarðsson og Örn hafi komið í fangelsið og farið í yfirheyrsluna yfir Sævari. Bókað var klukkan 15:50 að Sævar hafi verið færður aftur á klefa sinn. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 16:30 bókaði færsluritari, Gunnar Guðmundsson, í fangelsisdagbókina um samtál sitt við Örn. Hafi hann greint Erni frá því að Sævar hafi beðið um að fá að tala við Hallvarð skömmu eftir

⁷⁵⁹ Dagbók nr. 4, bls. 96b. Sjá einnig bls. 33_AO–AP.

⁷⁶⁰ Dagbók nr. 4, bls. 97.

⁷⁶¹ Dagbók nr. 4, bls. 97b.

⁷⁶² Dagbók nr. 4, bls. 97b.

⁷⁶³ Bls. 622_C.

⁷⁶⁴ Bls. 652_A–C.

yfirheyrsluna. Bókaði færsluritari um að hafa tekið Sævar fram til sín til að fá að vita hvað hann vildi Hallvarði og hafi það verið bara þvæla, eins og það er orðað í færslunni. Kvaðst færsluritari hafa messað yfir honum á nokkurn veginn heiðarlegan hátt, eins og það er orðað. Bókaði hann um að þegar fangaverðir hafi síðan gengið fram hjá klefa Sævars hafi hann legið þar hágrenjandi. Í lok færslunnar var bókað orðrétt: „Örn eða lögreglumennirnir ætla að koma á næstunni og reyna við helvítið einu sinni enn.“ Klukkan 17:10 var bókað um komu Arnar og Sigurbjörns Víðis sem hafi tekið Sævar samstundis fram til yfirheyrslu. Klukkan 17:30 var bókað að Sævar hafi verið færður aftur á klefa sinn.⁷⁶⁵ Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 17:50 var bókað um komu Kristjáns Viðars af Kleppi og á sama tíma hafi Sigurbjörn Víðir farið inn á klefa til hans. Klukkan 18:10 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa til Tryggva Rúnars. Rannsóknargögn um þessi viðtöl liggja ekki fyrir. Klukkan 20:10 var bókað í fangelsisdagbókina að Sævar hafi verið tekinn fram til viðtals við Gunnar Guðmundsson. Klukkan 22:25 var bókað um komu Sigurbjörns Víðis og brottför Gunnars Guðmundssonar um tíu mínútum síðar. Klukkan 23:10 var bókað að Sævar hafi verið færður á klefa. Bókað var klukkan 23:50 að Sævar hafi verið tekinn aftur fram til viðtals við Sigurbjörn Víði. Var hann færður á klefa sinn klukkan 00:45. Rannsóknargögn um þessi viðtöl liggja ekki fyrir.

371. Bókað var í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis þennan dag, 26. apríl 1976, að maður sem ekki hafi viljað láta nafn síns getið hafi hringt frá Vestmannaeyjum og sagst hafa það eftir [SóE], fyrrum kærustu Tryggva Rúnars, að Geirfinnur hafi verið brenndur. Þá hafi Tryggvi Rúnar ekki farið í sjóferðina frá Keflavík og heldur ekki drepíð Geirfinn. Geirfinnur hafi verið látinn hverfa en [SóE] hafi ekki viljað láta uppi hverjir hafi staðið þar að verki.⁷⁶⁶
372. Þriðjudaginn 27. apríl 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Kristján Viðar hafi verið fluttur á Klepp til viðtals við sálfræðing klukkan 12:45. Klukkan 13:35 var bókað um símtal frá Erni sem hafi spurt eftir Sigurbirni Víði. Bókað var að Sigurbjörn Víðir ætti að hringja í Örn eins og skot. Þá ætlaði Örn að senda Njörð Snæholm í fangelsið til að tala við Sævar. Klukkan 14:10 var bókað að komið hafi verið með Kristján Viðar í fangelsið aftur. Um sama leyti hafi Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns, hringt og spurt um líðan skjólstaðings síns. Bókaði færsluritari um að hafa sagt líðan hans góða og að geðrannsókn væri í fullum gangi. Var þess getið að Páli Arnóri hafi líkað það vel. Klukkan 14:20 var bókað um beiðni Sævars um viðtal við réttargæslumann sinn. Reynt hafi verið að ná í Jón Oddsson og bókað að hann yrði ekki við fyrr en eftir klukkan 16:00. Klukkan 14:35 var bókað að Tryggvi Rúnar hafi verið tekinn til yfirheyrslu af Ívari Hannessyni vegna ávísanamisferlis.⁷⁶⁷ Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi verið færður á klefa sinn klukkan 15:15. Klukkan 15:35 var bókað í fangelsisdagbókina að Sævar hafi verið tekinn til yfirheyrslu af Nirði og Sigurbirni Víði. Klukkan 17:00 var bókað að Hallvarður Einvarðsson, vararíkissaksóknari og Ívar Hannesson hafi komið úr

⁷⁶⁵ Dagbók nr. 4, bls. 98.

⁷⁶⁶ Bls. 1036. Sjá einnig handritaða punkta um símtalið á bls. 653.

⁷⁶⁷ Dagbók nr. 4, bls. 99.

Hafnarfjarðarhrauni, en þar hafi Hallvarður kynnt sér aðstæður. Fimmtán mínútum síðar var bókað um að Örn hafi farið inn á klefa til Magnúsar Leópoldssonar. Á sama tíma hafi Hallvarður tekið við yfirheyrslu yfir Sævari. Klukkan 17:55 var bókað að Hallvarður og Njörður hafi farið og Sigurbjörn Víðir haldið áfram með yfirheyrslu yfir Sævari. Var Sævar færður á klefa sinn klukkan 18:05 samkvæmt bókun í dagbók. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 18:07 var bókað að Njörður Snæhólm hafi farið með Páli Arnóri, réttargæslumanni, inn á klefa Kristjáns Viðars. Klukkan 18:10 var bókað að Sigurbjörn Eiríksson hafi verið færður fram til viðtals við réttargæslumann sinn, Inga Ingimundarson. Var Sigurbjörn færður á klefa sinn klukkan 18:30. Á sama tíma var Einar tekinn fram til viðtals við Ingvar Björnsson, réttargæslumann sinn. Klukkan 18:56 var Einar færður á klefa sinn og Valdimar tekinn fram til viðtals við réttargæslumann sinn tveimur mínútum síðar. Klukkan 19:00 var bókað í fangelsisdagbókina að Njörður og Páll Arnór hafi komið af klefa Kristjáns Viðars. Á sama tíma hafi Örn komið frá Magnúsi Leópoldssyni. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Klukkan 19:06 var bókað að Valdimar hafi verið færður á klefa sinn. Tveimur mínútum síðar hafi Magnús verið færður fram til viðtals við lögfræðing sinn í tæpan hálf tíma.⁷⁶⁸ Klukkan 20:05 var bókað í dagbókina að Sævar hafi verið færður fram til viðtals við Jón Oddsson, réttargæslumann sinn, í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Klukkan 21:45 var Sævar settur aftur á klefa sinn eftir viðtal við réttargæslumann sinn. Klukkan 21:55 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa til Kristjáns Viðars til klukkan 22:40. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Bókað var í dagbókina að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi hringt og spurt eftir Sigurbirni Víði klukkan 00:20.⁷⁶⁹

373. Miðvikudaginn 28. apríl 1976, var bókað í dagbók fangelsisins að Sigurbjörn Víðir hafi komið klukkan 11:15 og farið beint inn á klefa til Kristjáns Viðars. Var þess getið að Kristján ætti að mæta fyrir dóm í dag. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Klukkan 12:40 var bókað að Sævar hafi verið færður til yfirheyrslu hjá Sigurbirni Víði og stóð hún yfir til klukkan 13:05. Klukkan 13:15 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið með Kristján Viðar fyrir rétt.⁷⁷⁰ Klukkan 13:30 var bókað um komu [BV], eiginkonu Magnúsar, með sendingu af fötum, kexi og fleiru.⁷⁷¹
374. Þennan dag var sett dómþing í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir dómsrannsókn vegna hvarfs Geirfinns. Af hálfu ákærvaldsins sótti þing Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari og Njörður Snæhólm aðalvarðstjóri. Þá var bókaður mættur Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars. Lagði dómari fram átta rannsóknarskýrslur lögreglu. Bókað var í þingbók að Kristján Viðar hafi komið fyrir dóminn klukkan 13:52.⁷⁷² Skýrði Kristján Viðar frá því sem hann taldi sig hafa rifjað upp frá því hann hafi komið síðast fyrir dóminn. Bókað var að frásögn hans hafi verið í góðu samræmi við skýrslu hans hjá rannsóknarlögreglu dagsett 20. apríl 1976.

⁷⁶⁸ Dagbók nr. 4, bls. 99b.

⁷⁶⁹ Dagbók nr. 4, bls. 100.

⁷⁷⁰ Dagbók nr. 4, bls. 100.

⁷⁷¹ Dagbók nr. 4, bls. 100b.

⁷⁷² Bls. 653_A.

Kvaðst Kristján Viðar muna eftir því að hafa verið í rifrildi við einhverja menn í slippnum í Keflavík. Þá kvaðst hann muna eftir að hafa verið að rífast við Sævar. Kvaðst hann ekki muna hvers vegna en taldi ekki ólíklegt að það hafi snúist um slasaða manninn í Dráttarbrautinni. Kvaðst Kristján Viðar muna eftir því að hafa komið að Laugavegi 32 í blárri leigubifreið líkri þeirri sem [ViG] hafi stundum ekið. Kvaðst Kristján halda að einungis tveir slíkir bílar hafi verið á Hreyfli á þessum tíma. Vék Kristján Viðar frá klukkan 15:08 og var dómþingi slitið.⁷⁷³

375. Í dagbók fangelsisins við Síðumúla þennan dag, 28. apríl 1976, var bókað um komu eiginkonu Einars Bollasonar með fatasendingu klukkan 14:20. Klukkan 15:20 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi komið með Kristján Viðar úr sakadómi. Klukkan 21:25 var bókað að Ásgeir Friðjónsson dómari hafi komið og tekið Sævar til viðtals að beiðni Hallvarðs Einvarðssonar vararíkissaksóknara. Bókað var að Ásgeir Friðjónsson hafi farið klukkan 23:35. Rannsóknargögn um viðtal dómarans við Sævar liggja ekki fyrir.⁷⁷⁴
376. Fimmtudaginn 29. apríl 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 09:50 að Sigurbjörn Víðir hafi flutt Valdimar Olsen í sakadóm Reykjavíkur. Fimm mínútum síðar var bókað að hringt hafi verið í Jón Bjarman fangelsisprest að beiðni Magnúsar.⁷⁷⁵
377. Þennan dag var háð dómþing í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir dómsrannsókn vegna hvarfs Geirfinns. Af hálfu ákærvaldsins var mættur Hallvarður Einvarðsson og Njörður Snæhólm. Þá var bókaður mættur Jón Zoëga, réttargæslumaður Valdimars Olsen. Kom Valdimar fyrir dóminn klukkan 10:12. Var Valdimar spurður út í kynni sín af [EGÓ], leigubifreiðastjóra. Kvaðst hann þekkja hann allnokkuð en ekki náíð.⁷⁷⁶ Aðspurður kvaðst hann ekki vita til þess að [EGÓ] hafi selt ávana- og fíkniefni. Aðspurður kvaðst Valdimar hafa vitað til þess að í eitt skipti hafi fíkniefni verið höfð um hönd á heimili sínu að Framnesvegi 61. Hafi það verið gestir systur sinnar sem hafi eitt sinn neytt slíkra efna. Kvaðst Valdimar hafa vísað þeim á dyr. Vék Valdimar frá klukkan 11:03 og var dómþingi slitið.⁷⁷⁷
378. Í fangelsisdagbókina þennan dag var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi komið með Valdimar klukkan 11:10. Klukkan 11:35 var Sævar tekinn fram til viðtals við Sigurbjörn Víði. Var Sævar settur aftur á klefa sinn klukkan 12:10. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 15:00 var bókað að séra Jón Bjarman hafi farið inn á klefa til Magnúsar Leópoldssonar og rætt við hann til klukkan 16:15. Klukkan 17:05 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa til Tryggva Rúnars. Klukkan 17:55 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður fram til viðtals við Lárus Helgason, yfirlækni á Kleppi. Var Kristján Viðar færður á klefa sinn klukkan 19:50.⁷⁷⁸ Klukkan 20:10 var bókað að Lárus Helgason hafi farið eftir viðtal við Sigurbjörn Víði.

⁷⁷³ Bls. 653_B.

⁷⁷⁴ Dagbók nr. 4, bls. 100b.

⁷⁷⁵ Dagbók nr. 4, bls. 100b.

⁷⁷⁶ Bls. 653_C.

⁷⁷⁷ Bls. 653_D.

⁷⁷⁸ Dagbók nr. 4, bls. 101.

Stuttu síðar hafi Sigurbjörn Víðir farið inn á klefa til Kristjáns Viðars til viðtals í dálitla stund. Klukkan 22:05 var bókað um símtal frá Hallvarði Einvarðssyni vararíkissaksóknara sem hafi spurt fréttu, sérstaklega af gæsluföngum á klefa númer tvö og 15. Færsluritari bókaði um að hafa sagt honum það sem hann vissi og þá helst frá lækni fangans á klefa númer tvö. Hafi Hallvarður verið ánægður að heyra það.⁷⁷⁹

379. Föstudaginn 30. apríl 1976 var bókað í dagbók fangelsisins að Sigurbjörn Víðir hafi flutt Tryggva Rúnar fyrir sakadóm Reykjavíkur klukkan 10:00.⁷⁸⁰ Þennan dag var dómþing sett og tekin fyrir rannsókn vegna hvarfs Guðmundar Einarssonar.⁷⁸¹ Bókað var að Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari hafi sótt þing af hálfu ákærvaldsins ásamt Nirði Snæhólm aðalvarðstjóra. Þá voru bókaðir mættir Hilmar Ingimundarson og Örn Clausen, réttargæslumenn Tryggva Rúnars og Alberts. Klukkan 10:17 kom Tryggvi Rúnar og bókað að hann hafi skýrt frá á sama hátt og í skýrslu hans hjá rannsóknarlögreglu 9. janúar 1976. Kvaðst hann ekki muna í hvaða húsi þessi atburður hafi átt sér stað og ekki heldur hvernig hafi staðið á ferðum hans þangað. Tryggvi Rúnar sagðist muna að Kristján Viðar hafi verið að deila við mann og hafi þær deilur endað með átökum. Kvaðst Tryggvi Rúnar hafa slegið manninn niður og séð að Sævar hafi sparkað í höfuðið á honum. Hafi maðurinn ekki hreyft sig eftir þetta og hafi þeir félagar farið með hann fram í geymsluherbergi og rætt svo sín á milli hvað þeir skyldu gera. Kvaðst Tryggvi Rúnar ekki muna eftir því að hafa flutt manninn í bifreið Alberts Klahn. Tók Tryggvi Rúnar fram að hann hafi ætlað sér að ganga á milli þegar Kristján Viðar hafi verið í átökum við manninn og kvaðst halda að Sævar hafi beðið sig um það.⁷⁸² Klukkan 10:49 var bókað að Albert hafi komið fyrir dóminn til samprófunar. Bókað var að gætt hafi verið ákvæða en þess getið að frekara samræmi milli Alberts og Tryggva Rúnars hafi ekki náðst. Viku þeir frá og var dómþingi slitið.⁷⁸³
380. Í dagbók fangelsisins var bókað þennan sama dag að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi rætt við skjólstæðing sinn ásamt Sigurbirni Víði milli klukkan 12:10 og 13:00. Klukkan 14:00 var bókað um komu Hallvarðs Einvarðssonar, Arnar Clausen, lögmanns, og Alberts Klahn Skaftasonar. Tíu mínútum síðar var bókað að Sævar hafi verið tekinn fram til viðtals við Sigurbjörn Víði, Hallvarð og Örn Clausen, réttargæslumann Alberts⁷⁸⁴ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 14:40 var bókað að Albert Klahn hafi verið færður fyrir Sævar og framangreinda menn. Klukkan 15:40 var samprófun bókuð lokið og Sævar færður inn á klefa.⁷⁸⁵ Fyrir liggur skýrsla um samprófunina þar sem bókað var að Albert Klahn héldi fast við sinn fyrri framburð. Ræddi hann við Sævar og rakti fyrir hann ferðina frá því að Sævar hafi hringt í hann 27. janúar 1974. Hafi Sævar sagt framburð Alberts ósannan og spurt hann að því hvenær hann hafi fyrst komið heim til

⁷⁷⁹ Dagbók nr. 4, bls. 101b.

⁷⁸⁰ Dagbók nr. 4, bls. 101b.

⁷⁸¹ Bls. 270.

⁷⁸² Bls. 271.

⁷⁸³ Bls. 272.

⁷⁸⁴ Dagbók nr. 4, bls. 101b.

⁷⁸⁵ Dagbók nr. 4, bls. 102.

hans að Hamarsbraut 11. Hafi Albert sagt það hafa verið á aðfangadag jóla 1973 þegar hann hafi ekið Sævari frá Grýtubakka að Hamarsbraut. Kvað Sævar það rétt. Albert rakti svo ferð sem hann kvaðst hafa farið í ásamt Sævari, Tryggva Rúnari og Kristjáni Viðari um haustið 1974. Sagði hann að Sævar hafi komið til sín og beðið sig um að aka sér sem hann hafi gert. Sævar sagði framburð Alberts ósannindi og tóman uppspuna. Bókað var í skýrsluna að Sævar hafi neitað því harðlega að þetta hafi átt sér stað.⁷⁸⁶ Að kvöldi þessa dags var bókað í fangelsisdagbókina að faðir Magnúsar hafi komið með epli til hans klukkan 17:30 og beðið að heilsa.

381. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir [BjÞ], hljómlistamanni. Kvaðst hann muna vel eftir því að hafa leikið með hljómsveit sinni, Kaktus, í Klúbbnum 19. nóvember 1974 á einkadansleik fyrir félag hjúkrunarnema. Kvað hann hljómsveitarmenn hafa tekið sér hvíld milli klukkan 23:15 til 23:45. Minnti hann fastlega að í pásunni hafi Magnús Leópoldsson gert upp við hljómsveitina. Hafi hljómsveitin verið á leið til Bandaríkjana 21. nóvember og því farið fram á að fá greitt strax um kvöldið. Lagði vitnið fram kvittun sem gæti hafa verið frá þeirri stundu.⁷⁸⁷
382. Þennan dag birtist frétt á forsíðu Morgunblaðsins um að kafarar hafi leitað í höfninni í Grindavík í tengslum við rannsóknina á hvarfi Geirfinns. Fram kom að rannsóknarlögreglan hafi ekki viljað upplýsa um tilefni leitarinnar.⁷⁸⁸
383. Laugardaginn 1. maí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sigurbjörn Víðir, Lárus Helgason, yfirlæknir á Kleppi, og Guðsteinn fangelsislæknir hafi rætt saman milli klukkan 09:30 til 10:45. Á sama tíma var bókað að Lárus hafi tekið Kristján Viðar til viðtals ásamt Sigurbirni Víði.⁷⁸⁹ Bókað var í dagbókina að Lárus hafi farið klukkan 12:40. Klukkan 21:05 var Kristján Viðar færður fram til viðtals við Sigurbjörn Víði. Tíu mínútum seinna var bókað að Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari hafi farið í hornherbergið til Sigurbjörns Víðis og Kristjáns Viðars. Klukkan 23:05 var bókað að Hallvarður hafi farið en hann hafi verið að mestu einn með Kristjáni Viðari síðan hann hafi komið. Hafi Sigurbjörn Víðir tekið við viðtalinu aftur. Klukkan 00:20 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi skroppið frá og Kristján Viðar þá færður á klefa sinn aftur. Bókað var að hann hafi jafnframt verið látinn þvo sér. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 01:10 að Sigurbjörn Víðir hafi komið aftur og tekið Kristján Viðar aftur fram til viðtals í 20 mínútur. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.⁷⁹⁰
384. Sunnudaginn 2. maí 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sævar hafi verið tekinn til yfirheyrslu klukkan 12:05. Bókað var að henni hafi lokið samtímis. Klukkan 15:15 var bókað að [SI], eiginkona Einars, hafi komið með bréf til hans. Klukkan 17:20 var bókað í dagbókina að Kristján Viðar hafi verið tekinn fram til yfirheyrslu. Klukkan 18:15 var bókað um komu Hallvarðs Einvarðssonar. Fimmtán mínútum síðar var bókað að Örn hafi lesið yfir bréfið til Einars og það hafi verið í lagi.

⁷⁸⁶ Bls. 654.

⁷⁸⁷ Bls. 655.

⁷⁸⁸ Bls. 656.

⁷⁸⁹ Dagbók nr. 4, bls. 102.

⁷⁹⁰ Dagbók nr. 4, bls. 102b.

Klukkan 19:00 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa sinn og Hallvarður hafi farið. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 20:00 var bókað að hringt hafi verið fyrir Magnús Leópoldsson í eiginkonu hans. Klukkan 20:30 var bókað að Kristján Viðar hafi verið tekinn fram til viðtals við Hallvarð og Eggert. Klukkan 22:20 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa sinn með þeim fyrirmælum um að klæða sig og vera tilbúinn til ferðar út úr húsinu. Klukkan 22:45 var bókað að Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi farið í ökuferð með Kristján Viðar. Klukkan 00:20 var bókað að þeir hafi komið til baka með Kristján Viðar en ekkert stoppað og flýtt sér á brott. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir, hvorki um viðtalið né ökuferðina.⁷⁹¹

385. Fyrir liggur skýrsla Njarðar Snæhólm, dagsett þennan dag, um leit að líkamsleifum Guðmundar Einarssonar. Fram kom að Njörður hafi farið ásamt 18 nemendum úr lögregluskólanum suður í hraun við Sædýrasafnið. Leitað hafi verið á svæðinu frá Sædýrasafninu að Reykjanesbraut og girðingu sem leggur yfir gamla veginn að gömlu ruslahaugum Hafnarfjarðar. Leitað hafi verið í einni röð, þrisvar sinnum svæðið endilangt og þrisvar sinnum þversum. Farið hafi verið í allar holur og gjótur, laust grjót og dauður mosi færður til. Fram kom að ekkert hafi fundist nema kindabein og rusl. Bókað var að leitinni hafi hætt klukkan 15:00 og þá hafi verið farið suður að Óttastaðagryfjum og leitað þar eina umferð, án árangurs. Þar hinum megin vegar hafi Gísli Guðmundsson og Borgþór Þórhallsson lögreglumenn verið að leit ásamt 30 skátum.⁷⁹²
386. Mánudaginn 3. maí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Kristján Viðar hafi verið sóttur klukkan 11:55 af Eggerti og Pálma og farið með hann í ökutúr. Klukkan 12:50 var bókað að komið hafi verið aftur með Kristján Viðar. Rannsóknargögn um ökutúrin liggja ekki fyrir. Klukkan 16:04 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður til yfirheyrslu hjá Sigurbirni Víði. Klukkan 17:40 var bókað að [BV], eiginkona Magnúsar Leópoldssonar, hafi komið með bréf og sendingu til hans. Bókað var að hvorutveggja hafi farið inn á klefa til Magnúsar eftir skoðun færsluritara. Klukkan 18:50 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa sinn eftir að Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi skipst á að yfirheyra hann. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir.⁷⁹³ Klukkan 20:30 var bókað um komu eiginkonu Einar Bollasonar með pakka til hans. Á sama tíma var bókað í fangelsisdagbókina að Erla Bolladóttir hafi komið með Sigurbirni Víði. Klukkan 20:50 var bókað um komu Hallvarðs í fangelsið. Klukkan 23:40 var bókað að yfirheyrslum yfir Erlu væri lokið og að Hallvarður hafi að mestu séð um þær. Bókað var að skömmu síðar hafi Sigurbjörn Víðir og Eggert farið með Erlu heim til sín áður en hún yrði lokuð inn á klefa. Klukkan 23:55 var bókað að Kristján Viðar hafi verið tekinn til yfirheyrslu í stutta stund. Klukkan 00:18 var bókað í fangelsisdagbókina að komið hafi verið með Erlu Bolladóttur sem hafi verið í miklu uppnámi. Ákveðið hafi verið að setja hana inn á klefa númer fjögur. Vegna ástands Erlu hafi verið gerðar ýmsar ráðstafanir og lét

⁷⁹¹ Dagbók nr. 4, bls. 103.

⁷⁹² Bls. 657.

⁷⁹³ Dagbók nr. 4, bls. 103b.

færsluritari þess getið að talið hafi verið æskilegt að leitað yrði betur. Hafi Örn óskað eftir því að hringt yrði í Gunnar Guðmundsson, forstöðumann, eftir fyrirmælum um hvernig Erla skyldi búin undir þessa nótt í fangelsinu. Klukkan 00:40 var bókað að séra Jón Bjarman fangelsisprestur hafi komið að beiðni Erlu og með samþykki Arnar. Á sama tíma hafi verið hringt í Gunnar forstöðumann og haft samráð við hann um varúðarráðstafanir vegna Erlu. Hafi Gunnar sagst ætla að senda konu til að leita vel á Erlu. Gaf hann fyrirmæli um að klefi númer fjögur yrði athugaður mjög vel. Klukkan 01:12 var bókað að Benna hafi komið til að leita á Erlu. Klukkan 01:05 var bókað að Hallvarður hafi hringt og spurt hvort Jón Bjarman væri kominn til Erlu. Færsluritari bókar að svo sé og að Hallvarður hafi ítrekað að Erlu yrði gætt mjög vel. Klukkan 01:45 hafi Erla farið inn á klefa eftir leit. Hafi séra Jón haldið samtalinu áfram inni á klefa Erlu. Klukkan 02:55 var bókað að séra Jón hafi farið og Erla væri allt önnur að sjá eftir samtalið við fangelsisprestinn. Bókað var að hún hafi tekið 15 milligrömm af Chloral og sofnað.⁷⁹⁴ Bókað var í fangelsisdagbókina að séra Jón Bjarman hafi sagt Erlu Bolladóttur mega kalla eftir sér jafnt á nóttu sem degi ef hún ætti mjög erfitt. Þá var jafnframt bókað að Örn hafi sagt Sævari frá því að Erla sé í fangelsinu. Ef Sævar spyrji megi segja honum að Erla sé í fangelsi, en ekkert meir. Klukkan 07:45 var bókað að séra Jón Bjarman hafi hringt og athugað með líðan Erlu.⁷⁹⁵

387. Þriðjudaginn 4. maí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Hallvarður hafi hringt og spurt um líðan Erlu. Bókaði færsluritari um að hafa sagt líðan hennar góða og að hún hafi sofnað eftir að fangelsispresturinn hafi farið frá henni. Þá hafi hann gefið fyrirmæli um að Erla fengi lyf til þess að sofa af. Klukkan 10:10 var bókað um samtal færsluritara og Arnar Höskuldssonar. Hafi Örn sagt Erlu mega fá viðtal við fangelsisprestinn þegar hún vildi og sömuleiðis aðrir fangar, en þó í hófi. Bókað var að Örn hafi sagst ekki ætla að fá á sig vítur frá Hæstarétti fyrir að hafa neitað föngum um prest og aðrir dómara hafi fengið.⁷⁹⁶ Hafi Örn tekið sérstaklega fram að hann ætti eingöngu við séra Jón Bjarman. Klukkan 12:38 hafi Erla Bolladóttir verið tekin til yfirheyrslu af Hallvarði, Eggerti og Sigurbirni Víði.
388. Skýrsla um yfirheyrsluna liggur fyrir meðal rannsóknargagna, en Erla var yfirheyrð með réttarstöðu sakbornings. Tilefni yfirheyrslunnar var hvort Erla ætti hugsanlega að einhverju leyti meiri aðild að málinu en þegar hafi komið fram. Kvaðst Erla vilja skýra að nýju frá aðild sinni að Geirfinnsmálinu. Lýsti Erla því hvar hún hafi hitt Sævar fyrir utan Klúbbinn umrætt kvöld. Hafi ágreiningur verið á milli þeirra vegna þess að áform þeirra hafi ekki verið þau sömu. Kvaðst Erla hafa viljað gera eitthvað sérstakt um kvöldið, en Sævar hafi viljað hafa það öðruvísi. Greindi hún frá því að þau hafi sest í aftursæti bifreiðar sem hafi verið ekið að Vatnsstíg þar sem Kristján Viðar hafi komið inn í bifreiðina. Kvaðst Erla hafa verið klædd í síðbuxur, svarta þykka peysu og bláa, víða kápu með belti.⁷⁹⁷ Lýsti Erla því hvernig bifreiðinni hafi verið ekið mjög vestarlega á Hringbraut. Fannst henni mjög sennilegt að þau hafi farið heim til

⁷⁹⁴ Dagbók nr. 4, bls. 104.

⁷⁹⁵ Dagbók nr. 4, bls. 104b.

⁷⁹⁶ Dagbók nr. 4, bls. 104b.

⁷⁹⁷ Bls. 659.

systkinanna Valdimars Olsen og [HMW]. Á Hringbrautinni hafi Erlu orðið það ljóst að Magnús Leópoldsson hafi verið undir stýri. Þá hafi göturnar glampað líkt og af bleytu eða hálfu, en myrkur hafi verið úti og kalt. Erla lýsti samtali milli Magnúsar og Sævars um mann sem hafi verið til vandræða og með stæla og talað um að þeir ættu ekki annan kost en að gera það sem hafi verið ákveðið. Skildist Erlu eins og það væru aðallega hagsmunir Magnúsar sem hafi verið í húfi varðandi þennan mann. Hafi Magnús haft það á orði að ekki væri neinu tauti við þennan mann komandi en hann og Einar hafi báðir verið búnir að reyna það án árangurs. Kvaðst Erla þá ekki hafa áttað sig á því hvaða Einar hafi verið rétt um. Þegar komið hafi verið til Keflavíkur hafi verið ekið niður í móti að sjónum. Dimmt hafi verið og lýsing léleg. Hafi Magnús og Kristján Viðar farið út úr bifreiðinni og Magnús sagt Sævari að gæta hennar. Hafi Sævar farið út úr bifreiðinni stuttu síðar. Kvaðst Erla hafa horft út um framrúðu bifreiðarinnar og séð þar Magnús og Sævar tala við einhvern mann sem hún hafi ekki þekkt.⁷⁹⁸ Kvaðst Erla hafa farið út úr bifreiðinni en ekki lokað dyrunum á eftir sér. Hafi Kristján Viðar staðið rétt hjá sér og hafi hún séð Einar bróður sinn rétt hjá. Fannst henni sem maðurinn sem Magnús og Sævar hafi rétt við hafa verið „sveitalegur“ í útliti og ekki eiga heima í þessum félagsskap. Hafi þeir verið með eitthvað handapat og bent niður að sjó. Á þeim tímapunkti hafi Erlu fundist sem hún hafi verið þarna um stund og síðan hafi hún verið komin hinum megin við bifreiðina. Skammt frá hafi tveir menn staðið, annar nokkuð stór og þrekinn með vindil í munninum. Hinn með fremur ljóst, hrokkið hár. Næsta sem hún man var að Sævar hafi rétt sér eitthvað þungt áhald sem hún hafi átt að nota á mann þann sem hann og Magnús hafi verið að tala við. Kvaðst Erla ekki muna hvernig áhaldið leit út, en Sævar hafi útskýrt fyrir sér hvernig hún hafi átt að halda á því. Eins hafi hann sýnt henni hvernig miða ætti áhaldinu á manninn. Kvaðst Erla telja að áhaldið hafi verið ríffill. Á þessum tímapunkti hafi maðurinn verið í slæmu ástandi líkt og þjarmað hafi verið að honum. Kvaðst Erla ekki muna hvernig það hafi átt sér stað. Maðurinn hafi ekki staðið uppréttur og virst máttlaus. Hafi Sævar sett ríffilinn í hendur hennar og hún miðað á manninn eins og Sævar hafi lagt fyrir. Þá hafi hún hleypt af. Lýsti Erla því hvernig ríffillinn hafi tekið kipp í höndum sér og hún riðað en Sævar varið hana falli. Kvaðst Erla hafa lokað augunum um leið og hún hleypti af. Erla kvaðst hafa verið svo nálægt manninum að hún hafi greinilega séð svip hans. Hafi hann gert sér grein fyrir því sem hafi verið að gerast og skelfing verið í svip hans og augnaráði. Kvaðst Erla ekki muna hvort maðurinn hafi fallið við, en Sævar hafi tekið strax af sér ríffilinn. Þá hafi Erlu tekist að læðast í burtu og leynast í mannlausu húsi ekki langt frá.⁷⁹⁹ Sagði Erla að athygli viðstaddra hafi beinst að manninum eftir að hún hafi hleypt af rífflinum og því hafi henni gefist færi á að læðast í burtu. Því næst lýsti Erla því að hún hafi dvalist í mannlausu húsinu um nóttina og fengið far með tveimur bifreiðum. Annars vegar frá Keflavík að Grindavíkurafleggjara, en þar hafi hún farið upp í vörubifreið sem hafi ekið henni til Hafnarfjarðar. Kvaðst hún muna að í vörubifreiðinni hafi verið fremur óþrifalegt og reykjarpípa í öskubakkanum. Kvaðst hún hafa tekið almenningsvagn úr Hafnarfirði til Reykjavíkur og þaðan heim til sín á Hjallaveg. Seinna um daginn hafi

⁷⁹⁸ Bls. 660.

⁷⁹⁹ Bls. 661.

Sævar komið þangað og verið reiður yfir því hvar hún hafi verið alla nóttina. Kvaðst Erla ekki hafa fundið kápuna sína aftur eftir þessa ferð til Keflavíkur. Kvaðst hún hallast að því að Sævar hafi látið sig fara úr kápunni áður en hún hafi mundað ríffilinn. Kvaðst hún því hafa farið yfirhafnarlaus til borgarinnar. Greindi Erla frá því að hún og Sævar hafi farið til Kaupmannahafnar eftir atburðinn, en hún þó nokkru fyrr. Í millitíðinni hafi Sævar ekki minnst á Geirfinnsmálið og ekki viljað um það tala. Þegar þau hafi verið komin til Kaupmannahafnar hafi hann farið að fylgjast nánar með því. Leið Erlu líkt og hún ætti að skammast sín fyrir eitthvað varðandi Geirfinnsmálið, en ekki getað gert sér grein fyrir af hverju. Bókað var að Erla hafi skoðað ljósmyndir og þeirra á meðal væri mynd af Geirfinni Einarssyni. Kvaðst Erla viss um að myndin væri af manni þeim sem hún hafi skotið úr rífflinum á. Kvaðst hún ekki vita hvað hafi orðið um hann eftir að hún skaut á hann.⁸⁰⁰ Greindi Erla frá því að hafa heyrt á tal Sævars í síma móður sinnar. Hafi hann sagt að flytja þyrfti líkið því mikið væri farið að leita að því. Hafi Sævar hlegið mikið í Kaupmannahöfn þegar fréttir hafi borist af því að hollenskur sjáandi hafi lýst því hvar Geirfinn væri að finna.⁸⁰¹ Var yfirheyrslu lokið klukkan 14:20.

389. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 13:00 að Njörður hafi hringt á vegum Arnar og tjáð færsluritarara um að Benna mætti tala við Erlu ef hún vildi ræða við hana og þá í einrúmi inni á klefa ef hún vildi létta af sér farginu hvort heldur sem væri um einkamál eða annað. Klukkan 15:15 var bókað að Erla hafi verið færð aftur á klefa sinn. Klukkan 16:45 var bókað að Erla hafi verið tekin fyrir af Erni og Hallvarði til gæsluvarðhaldsúrskurðar.⁸⁰² Þennan dag var dómþing sett í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir dómsrannsókn vegna hvarfs Geirfinns. Lagði dómari fram rannsóknarskýrslu. Bókað var að klukkan 16:47 hafi Erla Bolladóttir komið fyrir dóminn.⁸⁰³ Hún hafi greint sjálfstætt frá málsatvikum og framburður hennar verið í samræmi við skýrslu hennar hjá rannsóknarlögreglunni. Var skýrslan lesin upp á dómþinginu og sagði Erla þar rétt eftir sér haft og staðfesti undirritun sína. Var þá kveðinn upp úrskurður þar sem sagði að ljóst þætti að Sævar, Kristján Viðar og Erla hafi ekki sagt allan sannleikann um för sína til Keflavíkur, en framburðir þeirra hafi verið nokkuð á reiki.⁸⁰⁴ Hafi Erla nú játað að hafa miðað byssu á Geirfinn og hleypt af. Væri um alvarlega játningu að ræða og því nauðsynlegt að úrskurða hana í gæsluvarðhald í allt að 60 daga á meðan rannsókn stendur. Þá skyldi hún ganga undir geðrannsókn. Bókað var í þingbók að hún óskaði eftir því að Guðmundur Ingvi Sigurðsson, hæstaréttarlögmaður, yrði skipaður réttargæslumaður sinn. Vék hún frá klukkan 17:05. Klukkan 17:15 var Guðmundur Ingvi bókaður mættur fyrir dóminn. Óskaði hann eftir að bókað yrði að skjólstæðingur hans hafi ákveðið að kæra ekki úrskurðinn til Hæstaréttar.⁸⁰⁵ Var Erla færð á klefa sinn klukkan 17:30.⁸⁰⁶

⁸⁰⁰ Bls. 662.

⁸⁰¹ Bls. 663.

⁸⁰² Dagbók nr. 4, bls. 105.

⁸⁰³ Bls. 653_D.

⁸⁰⁴ Bls. 663_B.

⁸⁰⁵ Bls. 663_C.

⁸⁰⁶ Dagbók nr. 4, bls. 105.

390. Bókað var í dagbók fangelsisins sama dag klukkan 18:10 að Eggert hafi farið með Jón Zoëga, réttargæslumann Valdimars, inn á klefa til hans, en Sigurbjörn Víðir hafi farið með Jón Ólafsson og Inga Ingimundarson inn á klefa til Sigurbjörns, skjólstæðings þeirra. Bókað var klukkan 18:25 að Eggert hafi farið með Jón fram og inn á klefa til Einars Bollasonar með Ingvari Björnssyni, réttargæslumanni hans. Klukkan 18:35 var bókað að Jón og Ingi, réttargæslumenn Sigurbjörns, hafi komið fram ásamt Ingvari, réttargæslumanni Einars. Á sama tíma hafi Hafsteinn Baldvinsson farið inn á klefa til Magnúsar skjólstæðings síns ásamt Sigurbirni Víði. Klukkan 18:40 var bókað að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars hafi hringt og spurt um líðan hans. Klukkan 19:10 var bókað að Hafsteinn Baldvinsson og Sigurbjörn Víðir hafi komið fram af klefa Magnúsar. Bókað var um komu Ásgeirs Karlssonar lækni til Erlu milli klukkan 21:30 og 23:25. Kvaðst hann ætla að athuga með lyfjagjöf handa henni. Færsluritari bókar að haft yrði samband við lækni fangelsisins fyrir hana. Þá var bókað að hún hafi sofið alla nóttina.⁸⁰⁷
391. Þennan dag var birt frétt í Tímanum þar sem fjallað var um árangurslausa leit lögreglu að líki Guðmundar Einarssonar. Um 50 manns hafi tekið þátt í leitinni, namar úr Lögregluskólanum og menn úr hjálparsveit skáta. Haft var eftir Erni Höskuldssyni að búast mætti við frekari leit að líki Guðmundar, en leitað hafi verið á þremur stöðum. Leit á tveimur svæðum hafi verið tilkomin vegna ábendinga fá bílstjóra sem hafi verið fenginn til þess að flytja líkið út í hraunið. Einnig hafi verið stuðst við framburð þriggja banamanna Guðmundar „eftir föngum“.⁸⁰⁸
392. Miðvikudaginn 5. maí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sigurbjörn Víðir hafi farið með Einar Bollason í sakadóm Reykjavíkur klukkan 10:00. Fimmtán mínútum síðar kom Sigurbjörn Víðir aftur með Einar þar sem dómpingið yrði háð í fangelsinu. Klukkan 10:35 var Einar færður í skýrslutöku hjá Hallvarði og Sigurbirni Víði að viðstöddum réttargæslumanni sínum. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna en þar kemur fram að Einari hafi verið gerð grein fyrir framburði Erlu um að hún hafi myrt Geirfinn og að Einar hafi verið þar mjög nálægt þegar atvikið hafi átt sér stað. Kvaðst Einar vera saklaus í þessu máli líkt og hann hafi haldið fram allt frá fyrstu yfirheyrslu.⁸⁰⁹ Klukkan 10:40 var bókað að farið hafi verið með Erlu til augnlæknis. Klukkan 12:05 var bókað að Erla ætti að fá gleraugu. Klukkan 13:20 var bókað í fangelsisdagbókina að Sigurbjörn Víðir hafi farið með Einar fyrir sakadóm Reykjavíkur. Þennan dag var háð þinghald og tekið fyrir dómsrannsókn um hvarf Geirfinns. Af hálfu ákærvaldsins sótti þing Hallvarður Einvarðsson, vararíkissaksóknari og Njörður Snæhólm, aðalvarðstjóri. Þá var bókaður mættur Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars. Kom Einar fyrir dóminn klukkan 14:00. Var Einari kynntur framburður Erlu Bolladóttur. Bókað var í þingbók að Einar hafi sagst ekkert kannast við atburðinn og ekkert vera við málið riðinn. Kvaðst hann

⁸⁰⁷ Dagbók nr. 4, bls. 105b.

⁸⁰⁸ Bls. 664.

⁸⁰⁹ Bls. 665.

framburð systur sinnar um veru sína á vettvangi umrætt sinn vera rangan. Einar vék frá klukkan 14:35 og var dómþingi slitið.⁸¹⁰

393. Í dagbók fangelsisins þennan dag var bókað klukkan 13:40 að [BV], eiginkona Magnúsar hafi komið með sendingu til hans. Þá hafi [GrB], fyrrum eiginkona Sigurbjörns Eiríkssonar komið með bréf til hans. Klukkan 14:50 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi komið með Einar Bollason úr sakadómi.⁸¹¹ Klukkan 15:10 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið með Erlu Bolladóttur í gleraugnaverslun. Hafi þau komið til baka klukkan 15:40. Fimm mínútum síðar hafi Hallvarður og Njörður tekið Erlu tali. Klukkan 16:20 var bókað að Hallvarður og Njörður hafi tekið Kristján Viðar fram og hafi Erla líka verið hjá þeim í viðtalinu. Á sama tíma var bókað að Jóna fangavörður hafi hringt vegna fréttar í Dagblaðinu um að Erla væri komin inn. Bókað var að hún hafi spurt hvort hún og Guðrún yrðu færðar inn í Síðumúlafangelsi aftur og færsluritari sagt svo ekki vera í náinni framtíð. Klukkan 17:45 var bókað í fangelsisdagbókina að samtali Njarðar og Hallvarðs við Erlu og Kristján Viðar hafi lokið og þau færð á klefa sína aftur. Bókað var að Njörður og Hallvarður hafi verið ánægðir með samtalið. Rannsóknargögn um samtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 18:15 var bókað að Örn hafi komið og fært Erlu sælgæti. Fimm mínútum síðar var bókað að Njörður hafi komið og farið inn á klefa til Sævars. Hafi Njörður farið klukkan 19:20. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Klukkan 20:15 er bókað í fangelsisdagbókina að Sigurbjörn Víðir hafi mætt með sendingu til Erlu. Bókað var að klukkan 21:25 hafi Kristján, Erla og Sævar mætt í samprófun. Klukkan 22:15 var bókað að Sævar og Kristján Viðar hafi verið færðir aftur á klefa. Rannsóknargögn um samprófunina liggja ekki fyrir. Klukkan 23:20 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi komið frá Kristjáni Viðari á klefa númer tvö og þess getið að Kristján hafi fengið tvær Mogadon töflur í stað Truxal. Klukkan 00:30 var bókað að Erla hafi verið færð á klefa og Sigurbjörn Víðir farið heim.
394. Þennan dag, 5. maí 1976, var [HMW], systir Valdimars Olsen, yfirheyrð sem vitni hjá lögreglu. Var tilefni yfirheyrslunnar bókað sem vitneskja hennar um ríffil í eigu Valdimars. Kvaðst hún halda að faðir hans hafi gefið honum ríffilinn en hann hafi verið geymdur á heimili þeirra að Framnesvegi. Greindi [HMW] frá atviki í byrjun ágúst 1973 þegar Kristján Viðar, Sævar og Albert hafi komið heim til sín á Framnesveginn en þá hafi Erla verið hjá sér. Um kvöldið hafi þær farið upp í Borgarfjörð á blót. Um nóttina hafi Kristján Viðar, Sævar og Tryggvi Rúnar komið í leigubifreið til þeirra í þeim tilgangi að skila henni rífflinum sem þeir sögðust hafa tekið af heimilinu. Var það Kristján Viðar sem gekkst við því að hafa tekið ríffilinn. Kvaðst hún ekki muna hvort hún hafi tekið við rífflinum þá eða hvort þeir hafi tekið hann og skilað honum seinna.⁸¹²
395. Sama dag birtist frétt á forsíðu Dagblaðsins þar sem fram kom að aðalvitni Geirfinnsmálsins, sambýliskona Sævars M. Ciesielski, væri komin í gæsluvarðhald

⁸¹⁰ Bls. 665_A.

⁸¹¹ Dagbók nr. 4, bls. 106.

⁸¹² Bls. 666.

vegna nýrra upplýsinga sem gætu varpað algjörlega nýju ljósi á hlut hennar í málinu og ástæðuna fyrir hvarfi Geirfinns.⁸¹³

396. Fimmtudaginn 6. maí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Kristján Viðar hafi verið færður til skýrslutöku hjá Sigurbirni Víði, var þess getið að Hallvarður hafi verið viðstaddur.⁸¹⁴ Klukkan 14:20 var bókað að séra Jón Bjarman hafi farið inn á klefa til Magnúsar Leópoldssonar. Klukkan 14:40 var bókað að Njörður hafi farið með Erlu til tannlæknis. Klukkan 16:15 hafi Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars, komið og fengið að ræða við skjólstæðing sinn í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Bókað var að séra Jón hafi komið af klefa Magnúsar klukkan 16:20 og farið inn til Sigurbjörns Eiríkssonar. Á sama tíma var bókað að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi hringt og spurt um skjólstæðing sinn. Lét færluritari þess getið að ekkert væri að fréttu af Sævari. Bókað var að Jón lægi á Landakotsspítala á augndeild og óskaði eftir því að verða látinn vita ef eitthvað gerðist í sambandi við Sævar. Þá var bókað að í dag hafi Erlu verið lofað að hafa klefadyr hennar opnar eftir því sem hægt væri með þeim skilyrðum sem henni hafi verið sett að fara ekki á klefadyr annarra eða reyna að ná sambandi við þá. Hafi Erla lofað því að virða allar reglur sem henni hafi verið settar. Bókað var að þetta hafi gengið mjög vel í dag og yrði haft svona framvegis. Klukkan 16:40 var bókað að Njörður hafi komið með Erlu frá tannlækni. Á sama tíma hafi Ingvar Björnsson, réttargæslumaður Einars, farið. Klukkan 16:55 var bókað að séra Jón Bjarman hafi komið frá Sigurbirni Eiríkssyni. Bókað var að [BV], eiginkona Magnúsar, hafi komið með bréf til hans ásamt myndum af fjölskyldunni. Klukkan 18:15 var bókað um komu Ásgeirs Karlssonar sem hafi verið í vitjun til Erlu til klukkan 19:00.⁸¹⁵ Klukkan 21:00 var bókað að Erla hafi verið færð fram til samtals við Hallvarð Einvarðsson. Klukkustund síðar var bókað að séra Jón Bjarman hafi komið með Biblíu og sálmaþók fyrir Sigurbjörn Eiríksson. Klukkan 22:40 var Erla færð aftur á klefa. Rannsóknargögn um samtalið liggja ekki fyrir. Bókað var að systir Magnúsar Leópoldssonar hafi komið klukkan 23:00 og fært honum bók. Klukkan 00:10 var bókað um komu Eggerts og Sigurbjörns Víðis. Fór Eggert klukkan 00:20, en Sigurbjörn Víðir klukkan 00:37 að loknu samtali við Kristján Viðar. Rannsóknargögn um samtalið liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 01:30 að Ari, fangavörður, hafi talað róandi við Erlu góða stund.
397. Þennan dag var bókað í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis að [LV] hafi hringt og kvaðst vera aðilinn sem hafi haft samband 26. apríl 1976. Kvaðst hann standa við það sem hann hafi haft eftir [SÓE], fyrrum kærustu Tryggva Rúnars Leifssonar. Hafi hún greint honum frá því að Geirfinni hafi verið hent í sjóðandi hver, en Tryggvi Rúnar hafi ekki verið við það riðinn. Þá hafi hún sagst vitað lengi um morðið á Guðmundi. Kvaðst hann vera tilbúinn að staðfesta þessi ummæli [SÓE] í skýrslu.⁸¹⁶

⁸¹³ Bls. 666_A.

⁸¹⁴ Dagbók nr. 4, bls. 107.

⁸¹⁵ Dagbók nr. 4, bls. 107b.

⁸¹⁶ Bls. 1038.

398. Föstudaginn 7. maí 1976 var fært í dagbók Síðumúlafangelsisins að Njörður hafi farið með Erlu til tannlæknis klukkan 08:50. Bókað var klukkan 09:30 að Hallvarður Einvarðsson hafi tekið Kristján Viðar fram til viðtals. Klukkan 10:30 hafi Njörður komið með Erlu frá tannlæknum. Fimm mínútum síðar hafi Kristján Viðar verið settur í klefa sinn þar til Sigurbjörn Víðir kæmi aftur. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 12:50 var bókað um komu Sigurbjörns Víðis. Var Kristján Viðar samstundis tekinn til yfirheyrslu við Hallvarð og Sigurbjörn Víði.⁸¹⁷ Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna. Fram kemur að yfirheyrslan fari fram að ósk Kristjáns. Kvaðst hann vilja gefa skýrslu um það sem rifjast hafi upp í huga hans síðustu daga. Kvaðst Kristján Viðar muna það greinilega þegar hann og Sævar hafi farið að sendibifreiðinni sem hafi staðið á Vatnsstíg við Skúlagötu þá hafi hurðin á farangurshúsinu verið opin og þar inni nokkrir menn. Þekkti hann einn þeirra sem kunningja [ViS] sem hafi verið mikið í lyftingum. Bókað var eftir Kristjáni að hann hafi nú séð nokkrar ljósmyndir af lyftingarmönnum og hafi hann þekkt þar strax manninn sem var í sendibifreiðinni. Greindi Kristján Viðar frá því að nú fyndist honum sem hann hafi heyrt skothvell þar sem hann hafi staðið upp við bátinn í Dráttarbrautinni. Hafi menn verið að hlaupum og slegið hring utan um mann sem hafi verið mjög óttasleginn á svipinn, blóðugur í andliti og á höndum. Þegar Kristján Viðar hafi komið að hafi einn mannanna reynt að fela andlit sitt og snúið sér frá honum. Kvaðst hann þess fullviss að sá maður hafi verið [SJGu], leigubifreiðastjóri, kallaður [Srauði].⁸¹⁸ Hafi maður komið til sín sem Kristjáni Viðari fannst stjórna mönnum og hafi hann þá sagt við lyftingamanninn: „Jæja, strákar, þá leggjum við í hann.“ Lýsti Kristján honum sem suðrænum í útliti, en væri Íslendingur og hafi talað íslensku. Kvaðst Kristján Viðar hafa innt manninn eftir peningagreiðslu og hafi hann þá sagt að hann fengi enga peninga. Þá hafi hann spurt hvort hann ætti ekki að vinna við flutning á spíra og þá hafi maðurinn sagt að hann ætti ekki að gera neitt. Nokkru eftir þetta hafi hann komið að þremur mönnum að bogra yfir manni sem hafi legið á grúfu með blóðugt höfuð. Hafi þessir þrír menn unnið á þeim fjórða með spörkum og höggum. Einnig hafi verið búið að leggja til hans með hnífi og skera í fötin á bakhluta mannsins. Kvaðst Kristján Viðar hafa sagt við þá: „Hvað eruð þið að gera við manninn. Haldið þið að ég sé eitthvað fífl. Haldið þið að ég sjái ekki hvað þið gerið við manninn.“ Í því hafi komið maður sem hafi ætlað að ráðast á Kristján Viðar. Kvaðst hann þá hafa gripið um grjótt og sagt manninum að hann myndi ekki hika við að beita því ef hann réðist á sig. Hafi maðurinn þá látið af fyrirætlan sinni og í sömu mund hafi komið að einn mannanna þriggja með hníf í hendi og beðið þá um að hætta. Hafi Sævar þá togað í Kristján Viðar að bifreiðinni og sagt honum að koma. Lýsti Kristján Viðar manninum með hnífinn sem kringluleitum, dökkhærðum með mikið og hátt enni og stórmyntum. Hafi hann verið klæddur í einhvers konar blússu eða sjóklæðnað og verið blautur um hárið. Þá hafi hann verið stórskorinn í andliti og með miklar augabrunir. Meðalmaður á hæð, sterklegur og samanrekinn. Fannst Kristjáni Viðari sem maðurinn gæti hafa verið [ÁHE].⁸¹⁹ Þá kvaðst Kristján Viðar vilja taka það

⁸¹⁷ Dagbók nr. 4, bls. 108b.

⁸¹⁸ Bls. 671.

⁸¹⁹ Bls. 672.

fram að hann hafi séð umrædda þrjá menn færa þann sem hafi legið í jörðinni í því skyni að varpa honum fram af einhverjum bakka þar sem þeir hafi staðið. Í lokin kvaðst Kristján Viðar vilja skýra frá því að áður en þeir héldu á brott hafi Sævar sýnt sér byssu sem hann hafi verið með. Var yfirheyrslunni lokið klukkan 16:15.⁸²⁰

399. Í fangelsisdagbókina þennan dag, 7. maí 1976, var bókað að Hallvarður hafi tekið Erlu til viðtals þar sem hún hafi verið stödd frammi. Klukkan 16:20 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa sinn að lokinni skýrslutöku. Klukkan 16:55 var bókað að Örn hafi farið inn til Magnúsar Leópoldssonar og Njörður inn til Sævars. Klukkan 17:30 var Kristján Viðar færður fram til viðtals við Hallvarð og manninn nýkomna, eins og það er bókað í fangelsisdagbók. Á sama tíma var bókað að Örn hafi komið fram frá Magnúsi. Klukkan 17:45 var bókað að Kristján Viðar hafi verið settur aftur inn á klefa. Rannsóknargögn um viðtalið og samprófunina liggja ekki fyrir. Klukkan 18:00 var bókað í dagbókina að Erla hafi verið tekin fram til samprófunar við ónefnda manninn í horninu, eins og það er orðað, í viðveru Arnar, Hallvarðs og Sigurbjörns Víðis. Á sama tíma hafi Jón Ólafsson, réttargæslumaður Sigurbjörns, komið með sælgæti til skjólstaðings síns.⁸²¹ Klukkan 18:10 var samprófun lokið og Erla færð aftur inn á klefa. Rannsóknargögn um samprófunina liggja ekki fyrir. Klukkan 18:30 var bókað að [SJGu] hafi verið settur inn á klefa númer tíu. Klukkan 18:45 bókaði færsluritari um að hafa sótt Njörð inn á klefa til Sævars, en hann hafði þá verið í vitjun hjá Sævari í tvær klukkustundir. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Litlu síðar hafi Erla og Sævar verið tekin fram til viðtals í horninu undir stjórn Njarðar og Arnar. Klukkan 20:00 var bókað að viðtalið stæði enn yfir. Klukkan 21:00 var bókað að Sævar hafi verið settur inn á klefa að lokinni samprófun en Erla væri enn frammi til að ná henni upp, eins og það var orðað í færslunni. Fimmtán mínútum síðar var Kristján Viðar færður fram til Njarðar og klukkan 21:25 var Sævar færður fram til samprófunar við Kristján. Klukkan 22:10 var bókað í dagbókina að Erla hafi verið sett inn á klefa sinn eftir að hafa setið á tali við Hallvarð og Sigurbjörn Víði, eins og það var orðað í færslunni. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 22:40 var samprófun lokið og bókað að Sævar og Kristján Viðar hafi verið settir inn á klefa. Rannsóknargögn um samprófunina liggja ekki fyrir.⁸²² Klukkan 22:40 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa til [SJGu] en svo strax þaðan inn á klefa til Sævars. Klukkan 00:05 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi komið fram í pásu. Fimm mínútum síðar var bókað um símtal frá Erni sem hafi spurt fréttu. Hafi hann verið ánægður með gang mála. Klukkan 00:20 var bókað að Sævar hafi verið færður fram til yfirheyrslu hjá Sigurbirni Víði, að eigin ósk. Skýrsla um yfirheyrsluna er meðal rannsóknargagna. Þar kemur fram að skýrslutakan fari fram að ósk Sævars og hann hafi lýst yfir vilja til að skýra frá sannleikanum í málinu. Greindi Sævar frá því sem áður hafði komið fram að hann hafi verið á gangi á Laugavegi í Reykjavík þegar kallað hafi verið til hans úr bifreið. Hafi það verið Einar Bollason sem hafi kallað úr aftursæti bifreiðarinnar, en í framsætinu hafi setið [ÁHE] og Magnús Leópoldsson hafi

⁸²⁰ Bls. 673.

⁸²¹ Dagbók nr. 4, bls. 108b.

⁸²² Dagbók nr. 4, bls. 109.

setið undir stýri. Hafi þeir ekið að veitingahúsinu Klúbbinum þar sem þeir hafi sest við borð og þá komið að Sigurbjörn Eiríksson. Ræddu þeir um dreifingu smyglaðs áfengis. Hafi [ÁHE] og Sigurbjörn spurt hvort hann gæti komið með þeim til Keflavíkur til að ná í varninginn og hvort hann gæti ekki dreift spíranum. Þá hafi hann verið beðinn um að hafa með sér aðstoðarmann. Kvaðst Sævar minna að þetta hafi verið á föstudegi, en rætt um að af þessu gæti orðið næsta þriðjudag á eftir. Seinnipart þriðjudags hafi Einar hringt til hans þeir mælt sér mót um kvöldið. Kvaðst Sævar þá hafa hringt til Kristjáns Viðars og beðið hann að koma með sér. Hafi hann hringt til hans á Laugaveg 32 og hafi einhver annar svarað í símann sem hafi svo náð í Kristján Viðar. Hafi Einar sótt hann ásamt Valdimar Olsen milli klukkan 21:00 og 22:00 um kvöldið á rauðri Fiat fólksbifreið. Hafi þeir ekið að Klúbbinum og tekið Erlu upp í bifreiðina.⁸²³ Hafi þau ekið niður Laugavegin og að húsi númer 34 sem var sjoppa og hafi Sævar hringt þar í Kristján Viðar og beðið hann um að koma niður á Vatnsstíg sem hann hafi svo gert. Hafi Kristján Viðar sest inn í bifreiðina og þau ekið norður Vatnsstíg og stöðvað fyrir aftan bláa sendiferðabifreið. Kvaðst Sævar hafa farið úr bifreiðinni ásamt Kristjáni og þeir rætt við [ÁHE] sem hafi setið undir stýri og nokkra menn sem hafi verið í farangursgeymslu bifreiðarinnar. Hafi einn þeirra, sem Sævar sagði vera lyftingamann sagst þurfa fara heim til sín á Hringbraut. Hafi þá verið ekið af stað vestur á Hringbraut. Á leiðinni hafi Valdimar Olsen lýst því yfir að það þýddi ekki annað en að hafa byssu meðferðis. Hafi Einar þá ekið heim til Valdimars á Framnesveg þar sem Valdimar hafi farið inn og sótt riffil. Var svo ekið í samfloti við sendiferðabifreiðina suður til Keflavíkur. Þegar komið hafi verið í Dráttarbrautina hafi [SJGu] staðið þar við ljósa fólksbifreið. Kvaðst Sævar þá hafa farið úr bifreiðinni ásamt Kristjáni Viðari og rætt við lyftingamanninn. Hafi Valdimar farið inn í fólksbifreiðina með [SJGu]. Kvaðst Sævar hafa farið inn í bifreiðina aftur og rætt við Erlu. Á sama tíma hafi Kristján Viðar, lyftingamaðurinn og [ÁHE] farið niður að bryggjunni en Einar og Valdimar staðið hjá og rætt saman.⁸²⁴ Greindi Sævar frá því að þegar þau hafi komið að Dráttarbrautinni hafi bátur verið að fara frá bryggjunni og vissi hann ekki hverjir hafi verið um borð. Þegar báturinn hafi komið að hafi komið frá borði Sigurbjörn Eiríksson og tveir aðrir menn sem Sævar kvaðst ekki hafa þekkt, nema annar þeirra hafi síðar látið lífið á staðnum. Hafi Valdimar og [ÁHE] farið til þeirra og þeir rætt saman. Kom þá til átaka þar sem einn hafi legið eftir í jörðinni. Var Valdimar þá kominn með riffilinn. Tók Sigurbjörn hann úr höndum Valdimars og hleypti af á manninn. Hafi Sævar þá fengið Kristján Viðar og Einar til að koma með sér í burtu, en Erla hafi þá verið horfin. Leituhu þeir að Erlu á bifreiðinni en án árangurs. Í lok skýrslunnar greindi Sævar frá því að Valdimar hafi sagt honum að um borð hafi verið Sigurbjörn, Magnús og [JR] auk tveggja manna frá Keflavík. Þá kvaðst Sævar ekki vita hvað hafi verið gert við manninn sem varð fyrir árásinni, þar sem þeir hafi farið skömmu eftir atburðinn.⁸²⁵ Klukkan 03:35 var bókað í dagbók fangelsisins að skýrslutöku yfir Sævari hafi lokið og hann settur inn á klefa. Klukkan 03:45 var

⁸²³ Bls. 677.

⁸²⁴ Bls. 678.

⁸²⁵ Bls. 680.

bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið, að vonum nokkuð ánægður, eins og það er orðað í færslunni.⁸²⁶

400. Þennan dag, 7. maí 1976, var [PKKP] yfirheyrður af rannsóknarlögreglu. Tilefni yfirheyrslunnar var bókað sem hugsanleg nánari vitneskja hans um ferðir Kristjáns Viðars Viðarssonar að kvöldi 19. nóvember 1974. [PKKP] sagði Kristján Viðar hafa haldið mikið til að Laugavegi 32 á umræddum tíma. Síminn hafi hringt umræddan dag og hann svarað. Hafi það verið Sævar sem hafi hringt og spurt um Kristján Viðar. Hafi Sævar kynnt sig í símann auk þess sem vitnið hafi þekkt málróm hans. Vitnið kvað Kristján Viðar hafi talað í símann og greint sér svo frá því að Sævar hafi viljað fá hann með sér til Keflavíkur til að ná í spíritus. Hafi þetta verið seinnihluta dags en Kristján Viðar hafi farið um kvöldið en komið til baka um nóttina eða daginn eftir og þá hvorki með spíritus né peninga. Kvaðst vitnið ekki geta tímasett þetta nánar en sagði þetta hafa verið í nóvember og nokkrum dögum síðar hafi verið lýst eftir Geirfinni.⁸²⁷ Fannst vitninu sem Kristján Viðar hafi orðið hlédrægari en vanalega eftir þessa ferð. Hafi þeir aldrei rætt hvarf Geirfinns.⁸²⁸
401. Laugardaginn 8. maí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að [SJGu] hafi verið tekinn fram til viðtals við Eggert klukkan 09:00. Bókað var klukkan 10:05 að Sigurbjörn Víðir hafi tekið við af Eggerti. Klukkan 10:40 var [SJGu] settur á klefa sinn aftur. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 11:05 var bókað að [SI], eiginkona Einars, hafi hringt og fengið samband við Örn. Bókað var klukkan 12:45 að Sævar hafi verið tekinn fram til viðtals í hornið til klukkan 13:10. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 13:30 var bókað að Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari og Njörður Snæhólm aðalvarðstjóri, hafi farið með Kristján Viðar suður í Keflavík. Á sama tíma var bókað að Örn hafi farið inn á klefa til Sævars.⁸²⁹ Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 14:30 að Guðsteinn læknir hafi komið og rætt við Erlu og Magnús Leópoldsson. Engar lyfjabreytingar hafi verið gerðar nema Erlu hafi verið gefin lystaukandi lyf. Bókað var um komu [SR], veitingamanns í Hressingarskálanum, með rjómatertu til Sigurbjörns Eiríkssonar. Færsluritari lét þess getið að hann hafi neitað að taka við rjómatertunni og hafi maðurinn verið óhress með það. Klukkan 14:45 var bókað að Guðsteinn læknir hafi farið og Örn hafi komið fram af klefa Sævars. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Klukkan 15:15 var bókað að Erla og Einar Bollabörn hafi verið færð fram til Sigurbjörns Víðis til samprófunar. Bókað var í dagbókina að klukkan 15:55 hafi [SJGu] verið færður fyrir dóm. Þennan dag var dómþing sett í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir dómsrannsókn vegna hvarfs Geirfinns. Lagði dómari fram sex rannsóknarlögregluskýrslur. [SJGu] kom fyrir dóminn klukkan 15:45 með réttarstöðu sakbornings. Kvaðst hann ekki hafa neina vitneskju um afdrif Geirfinns og sagðist ekki hafa verið staddur í Dráttarbrautinni í Keflavík í umrætt sinn og ekki muna til

⁸²⁶ Dagbók nr. 4, bls. 109b.

⁸²⁷ Bls. 674.

⁸²⁸ Bls. 675.

⁸²⁹ Dagbók nr. 4, bls. 109b.

þess að hafa nokkurn tímann komið þangað. Ákvað dómariinn að [SJGu] yrði í haldi lögreglu í allt að sólarhring þar til ákvörðun yrði tekin um gæsluvarðhald.⁸³⁰

402. Í dagbók fangelsisins sama dag var bókað að Hallvarður og Njörður hafi komið með Kristján Viðar frá Keflavík klukkan 16:20. Rannsóknargögn um ökuferðina liggja ekki fyrir. Á sama tíma var bókað að Örn hafi verið öðru sinni inni á klefa Sævars. Klukkan 16:55 var bókað að Einar og Erla hafi verið færð á klefa sína eftir samprófun. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir hvorki um vitjun á klefa til Sævars né samprófun Einars og Erlu. Klukkan 19:10 var bókað að Örn hafi farið inn á klefa til Sævars. Klukkan 19:25 var bókað um komu Hallvarðs og þess getið að hann hafi um leið tekið Erlu til viðtals. Bókað var klukkan 19:35 að Örn hafi farið. Rannsóknargögn um vitjun á klefa til Sævars liggja ekki fyrir.⁸³¹ Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 20:15 að Erla hafi verið sett inn á klefa. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 23:00 var bókað að Hallvarður hafi hringt og spurt um Kristján, Sævar og Erlu. Var þess getið í færslunni að Hallvarður hafi beðið fangaverðina um að ná í séra Jón Bjarman fyrir Erlu ef Ásgeir Karlsson geðlæknir yrði ekki kominn fyrir klukkan 22:00. Gat færsluritari þess að hann hafi greint Hallvarði frá því að Erla hafi verið steinsofandi á þeim tíma og því hafi hann ekkert aðhafst. Hafi Hallvarður verið fylgjandi því.⁸³²
403. Fyrir liggur handrituð samantekt, sem ekki liggur fyrir hver ritaði, á því hvað Erla, Kristján Viðar og Sævar hafi sagt í skriflegum skýrslutökum um það hverjir hafi farið til Keflavíkur, í hvaða bifreið hafi verið farið, hvaða bifreiðar hafi verið fyrir í Dráttarbrautinni, hverjir hafi verið á staðnum, hverjir hafi farið út á bátum, hverjir hafi orðið eftir í landi og hverjir hafi lent í átökum við Geirfinn.⁸³³
404. Sunnudaginn 9. maí 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sigurbjörn Víðir hafi komið klukkan 10:30 og farið inn á klefa til Sævars. Klukkan 10:55 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa til Erlu í stutta stund. Rannsóknargögn um þessar vitjanir liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 12:45 að [SJGu] hafi verið tekinn fram til viðtals við Sigurbjörn Víði til klukkan 13:55.⁸³⁴ Klukkan 20:50 var bókað um komu Eggerts, Hafsteins Baldvinssonar, réttargæslumanns Magnúsar, Jóns Zoëga, réttargæslumanns Valdimars, og Arnar fulltrúa. Klukkan 20:55 var bókað um komu Jóns Ólafssonar, réttargæslumanns Sigurbjörns. Bókað var klukkan 21:10 að Valdimar hafi verið tekinn fyrir dóm af Erni að viðstöddum Hallvarði og Jóni Zoëga.⁸³⁵ Var dómþing sett í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir dómsrannsókn vegna hvarfs Geirfinns. Af hálfu ákærvaldsins sótti þing Hallvarður Einvarðsson. Þá voru bókaðir mættir Jón Zoëga, Jón Ólafsson og Hafsteinn Baldvinsson. Klukkan 21:09 kom Valdimar Olsen fyrir dóminn.⁸³⁶ Bókað var að Valdimar hafi verið kynntur framburður Erlu Bolladóttur um hennar þátt í málinu. Kvaðst Valdimar ekki kannast

⁸³⁰ Bls. 676_B.

⁸³¹ Dagbók nr. 4, bls. 110.

⁸³² Dagbók nr. 4, bls. 110b.

⁸³³ Bls. 680_A–G.

⁸³⁴ Dagbók nr. 4, bls. 110b.

⁸³⁵ Dagbók nr. 4, bls. 111.

⁸³⁶ Bls. 676_B.

við atburðinn og framburður Erlu rifji ekkert upp fyrir sér. Bókað var í þingbókina að dómari hafi tilkynnt Valdimar um að hann væri laus úr gæsluvarðhaldi en lagt fyrir hann að halda sig á íslensku yfirráðasvæði og sæta almennu lögregluftirliti. Vék Valdimar frá klukkan 21:20, frjáls ferða sinna. Bókað var að Magnús Leópoldsson hafi komið fyrir dóminn klukkan 21:34. Var honum kynntur framburður Erlu Bolladóttur í málinu. Bókað var að Magnús hafi sagst ekkert kannast við þennan atburð. Tilkynnti dómari honum þá að hann væri laus úr gæsluvarðhaldi undir sömu formerkjum og Valdimar. Vék Magnús frá klukkan 21:40, frjáls ferða sinna.⁸³⁷ Í fangelsisdagbókina var bókað af því tilefni að fylgst hafi verið með bílaumferð í kringum húsið. Hafi græn Chevrolet bifreið sniglast um svæðið og í henni kona Magnúsar Leópoldssonar og bróðir. Þá hafi grænni Skoda bifreið verið ekið upp á planið og Magnús þá kallað til þeirra sem í bifreiðinni voru að hitta sig heima. Á sama tíma hafi komið svört Mercedes Benz bifreið og út úr henni stigið [ÁHE]. Bókað var í fangelsisdagbókina að starfsmönnum fangelsisins þætti nú greinilegt hvar opna bókin lægi, eins og það var orðað.⁸³⁸ Þá var bókað í þingbók sakadóms Reykjavíkur klukkan 22:20 að Sigurbjörn Eiríksson hafi komið fyrir dóminn og honum kynntur framburður Erlu. Kvaðst Sigurbjörn ekki kannast við atburðinn og aldrei hafa komið í Dráttarbrautina í Keflavík. Tilkynnti dómari Sigurbirni að hann væri laus úr gæsluvarðhaldinu en í farbanni og undir lögregluftirliti. Vék hann frá klukkan 23:00, frjáls ferða sinna. Þá kom Einar fyrir dóminn klukkan 23:21 og kvaðst ekki hafa neinu við fyrri framburð sinn að bæta. Einari var sömuleiðis tilkynnt að hann væri frjáls ferða sinna en í farbanni og undir lögregluftirliti. Vék Einar frá klukkan 23:27, frjáls ferða sinna.⁸³⁹

405. Mánudaginn 10. maí 1976 var bókað að Svala Thorlacius hjá ríkissjónvarpinu hafi hringt og spurt hvort sakborningum í Geirfinnsmálinu hafi verið sleppt lausum. Bókað var að henni hafi verið tjáð um það. Klukkan 16:00 var bókað að Gylfi Ásmundsson sálfræðingur hafi komið og tekið Erlu Bolladóttur til viðtals. Klukkan 16:15 var bókað í dagbók fangelsisins að Hallvarður vararíkissaksóknari hafi tekið Kristján Viðar til viðtals til klukkan 17:00. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Bókað var um símtal frá Lárusi Helgasyni, yfirlækni á Kleppi, klukkan 17:10, um að hann kæmi á allra næstu dögum til viðtals við Kristján Viðar. Bókað var að Erla hafi verið færð á klefa sinn klukkan 17:40. Klukkan 19:20 var bókað um komu Arnar Höskuldssonar, að beiðni Erlu. Fór hann aftur 15 mínútum síðar. Klukkan 19:55 kom Hallvarður og fór inn á klefa til Erlu og ræddi við hana þar til klukkan 20:20.⁸⁴⁰ Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Klukkan 21:25 kom Örn aftur til viðtals við Erlu. Fór hann aftur klukkan 22:20, en ekki liggja fyrir rannsóknargögn um viðtalið. Bókað var klukkan 23:10 að hringt hafi verið í Sigurbjörn Víði að beiðni Kristjáns Viðars. Hafi Sigurbjörn sagst munu líta til hans í fyrramálið.⁸⁴¹

⁸³⁷ Bls. 680_H.

⁸³⁸ Dagbók nr. 4, bls. 111b.

⁸³⁹ Bls. 680_I.

⁸⁴⁰ Dagbók nr. 4, bls. 112.

⁸⁴¹ Dagbók nr. 4, bls. 112b.

406. Sakadómur Reykjavíkur sendi frá sér fréttatilkynningu sama dag. Þar sagði að umfangsmikil rannsókn hafi farið fram til að upplýsa um afdrif tveggja horfinna manna, Guðmundar Einarsonar og Geirfinns Einarssonar. Greint var frá stöðu rannsóknar á hvarfi Guðmundar, að þrír sættu gæsluvarðhaldi vegna málsins, en lík Guðmundar væri enn ófunduð. Greint var frá framburði Kristjáns Viðars og Erlu um tildrög ökuferðar til Keflavíkur. Þá var gerð opinber játning Erlu Bolladóttur á morðinu á Geirfinni og því lýst hvernig hún hafi hleypt af riffli að Geirfinni að fyrirmælum Sævars. Þá var greint frá framburði Erlu um að henni hafi í kjölfarið sortnað fyrir augum, hún hafi misst byssuna í hendur Sævars, hlaupið á brott og falið sig. Loks hafi hún komist til Hafnarfjarðar og Reykjavíkur á puttanum, eins og áður hafi verið gerð grein fyrir. Í fréttatilkynningunni sagði að treglega hafi gengið að fá fram hjá Sævari hvað hafi gerst þarna sem og um afdrif Guðmundar. Fram kom að hann hafi orðið margsaga í þeim efnum. Þá var greint frá því að Magnúsi, Einari, Sigurbirni og Valdimar hafi öllum verið sleppt úr haldi lögreglu. Unnið væri áfram að rannsókn málsins og skorað á alla þá sem vitneskju hefðu um málin að gefa sig fram við lögreglu.⁸⁴²
407. Þriðjudaginn 11. maí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Njörður Snæhólm hafi farið með Erlu til tannlæknis klukkan 09:45. Komu þau aftur klukkan 11:00. Klukkan 12:00 var meðal annars bókað að Hallvarður hafi hringt og spurt um líðan Erlu. Bókaði færsluritari um að Hallvarður hafi fengið svar við því. Klukkan 13:20 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi komið og tekið Kristján Viðar fram til viðtals til klukkan 13:55. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 14:35 var bókað að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi hringt og boðað komu sína. Gat færsluritari þess að hann hafi bent Páli Arnóri á að ræða við Sigurbjörn Víði áður um stöðu málsins og hafi Páll ætlað að gera það.⁸⁴³ Klukkan 16:25 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður fram til viðtals við Pál Arnór, réttargæslumann sinn, í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Bókað var um komu Ásgeirs Karlssonar geðlæknis til viðtals við Erlu milli klukkan 16:45 og 17:10. Á sama tíma var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa. Klukkan 17:15 var Erla færð til viðtals við Gylfa Ásmundsson, sálfræðing. Á sama tíma var bókað að Ásgeir geðlæknir hafi rætt við Örn og Sigurbjörn Víði að loknu viðtali sínu við Erlu. Klukkan 17:35 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa til Kristjáns Viðars. Þá var bókað klukkan 18:35 að Erla hafi verið færð á klefa sinn eftir viðtal við Gylfa sálfræðing.⁸⁴⁴ Klukkan 20:30 var bókað í dagbókina að Sigurbjörn Víðir hafi komið í Síðumúlafangelsið klukkan 20:30 með [ÞEÓ], móður Erlu, og barn hennar. Klukkan 21:15 var bókað að móðir Erlu hafi farið að loknu samtali þeirra mæðgna. Klukkan 22:30 var bókað um komu Arnar Höskuldssonar ásamt eiginkonu sinni. Fór hann klukkan 22:45 að loknu samtali við Erlu Bolladóttur.⁸⁴⁵

⁸⁴² Bls. 682.

⁸⁴³ Dagbók nr. 4, bls. 113.

⁸⁴⁴ Dagbók nr. 4, bls. 113b.

⁸⁴⁵ Dagbók nr. 4, bls. 114.

408. Þennan dag birtust fréttir í flestum prentmiðlum um fréttatilkynninguna sem sakadómur Reykjavíkur sendi frá sér daginn áður, 10. maí 1976. Í frétt Alþýðublaðsins sagði að ýmislegt væri gefið í skyn í fréttatilkynningunni en fátt eitt á hreinu. Þá kom fram sú afstaða að frásögn Erlu um að hafa misst riffil í hendur unnusta sínum eftir að hafa framið ódæðið væri nokkuð ævintýraleg.⁸⁴⁶ Í Morgunblaðinu þennan dag var frétt um tilkynningu sakadóms og rætt við Örn og Hallvarð af því tilefni. Fram kom að það væri hald rannsóknarmanna að Sævar byggi yfir þeirri vitneskju sem gæti ef til vill leyst Geirfinnsmálið. Væri Sævar því lykilmaðurinn í málinu, en hann hafi verið mjög ófús til samvinnu við rannsóknarmenn til þessa. Önnur frétt var í sama blaði um viðtal blaðamanns Morgunblaðsins við [GSig], eiginkonu Geirfinns. Kvaðst hún ekki kannast við nein þeirra nafna sem fram hafi komið í fréttatilkynningu sakadóms Reykjavíkur. Hafi þessi nöfn aldrei verið nefnd á heimili þeirra hjóna. Kvaðst hún ekki hafa neina trú á því að Geirfinnur hafi verið í tygjum við þetta fólk, hann hafi ekki verið þannig maður. Eina skynsamlega skýringin að hennar mati væri sú að hann hafi heyrt eitthvað dularfullt í Klúbbinum, sunnudagskvöldið áður en hann hvarf.⁸⁴⁷ Inni í blaðinu þennan sama dag var frétt þar sem dregnar voru saman þær breytingar sem höfðu orðið á framburðum Sævars, Kristjáns Viðars og Erlu frá því blaðamannafundur sakadóms Reykjavíkur var 26. mars 1976.⁸⁴⁸ Í Dagblaðinu þennan dag voru birtar fréttir um líðan Magnúsar, Einars og Valdimars eftir að hafa verið sleppt úr gæsluvarðhaldi eftir 105 daga. Haft var eftir Einari að ósköp eðlilegt væri eftir svo langan tíma að taugarnar þyrftu tíma til að jafna sig. Kvað hann þó fjarri að hann hafi verið látinn sæta harðræði í varðhaldinu. Kvaðst hann bera fulla trú og traust til þeirra sem hefðu rannsóknina með höndum.⁸⁴⁹
409. Miðvikudaginn 12. maí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að færsluritari hafi hringt í Hallvarð vararíkissaksóknara klukkan 14:45 og beðið hann um að ýta við Lárusi Helgasyni, yfirlækni á Kleppi, um að koma til Kristjáns Viðars. Hafi Hallvarður ætlað að gera það. Klukkan 15:00 hafi Hallvarður hringt og sagst hafa náð í Lárus sem hafi sagst munu koma í kvöld. Bókað var að Lárus hafi mælt mjög með því að Ingvar Kristjánsson geðlæknir tæki Sævar til bæna, eins og það var orðað í færslunni. Ætlaði Hallvarður að sjá til þess að Ingvari yrði skrifað bréf og hann beðinn um að taka „dýrið“ að sér, eins og það var orðrétt bókað. Fram kom að Lárus hafi sagt Ingvar vera góðan geðlækni og utan þess hefði hann staðgóða þekkingu á afbrotasálfræði og yfirheyrslum í sambandi við það. Klukkan 15:20 var bókað að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi hringt og sagst vera að útskrifast af spítalanum. Bókað var að Jón vildi helst koma og taka Sævar með látum og hakka hann í sig, eins og það var bókað í dagbókina. Klukkan 15:45 var bókað um komu Páls Arnórs Pálssonar, réttargæslumanns Kristjáns Viðars. Fór hann inn á klefa til viðtals við skjólstæðings síns. Bókað var klukkan 17:00 að Lárus yfirlæknir hafi komið til viðtals við Kristján Viðar og hafi hann rætt stutta stund við Pál Arnór áður. Klukkan 17:30 var bókað um símtal frá Hallvarði sem hafi greint færsluritari frá því að hann

⁸⁴⁶ Bls. 682.

⁸⁴⁷ Bls. 683–684.

⁸⁴⁸ Bls. 687.

⁸⁴⁹ Bls. 689.

væri búinn að boðsenda bréf til Ingvars Kristjánssonar geðlæknis „um að taka skoffínið hann Sævar að sér“, eins og það var orðrétt bókað í fangelsisdagbókina. Klukkan 18:05 var fært til bókar að Páll Arnór Pálsson hafi komið af klefa Kristjáns Viðars. Klukkan 18:10 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður fram til viðtals við Lárus yfirlækni. Var Kristján færður aftur á klefa sinn klukkan 19:30. Klukkan 21:40 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi tekið [SJGu] fram til viðtals til klukkan 22:30. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Á sama tíma hafi Sigurbjörn Víðir farið inn á klefa til Kristjáns Viðars. Klukkan 22:50 hafi Sigurbjörn Víðir komið fram eftir vitjun á klefa Kristjáns Viðars. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir.

410. Pennan sama dag var bókað í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis um viðtal Eggerts við Guðjón Skarphéðinsson. Tjáði Guðjón Eggerti að Sævar hafi komið á skrifstofu Klúbbsins. Hafi Erla verið með honum en beðið í bifreiðinni. Greindi Guðjón frá því að Erla hafi sagt sér að Sævar hafi gefið Einari Bollasyni hljómplötu. Þá hafi Erla sagt honum að Sævar hafi verið á Snæfellsnesinu þegar gamli maðurinn hvarf, eins og það er orðað. Guðjón sagði [BÆ] líklegast vita hvað Sævar hafi verið að aðhafast fyrir austan fjall, en hann búi í Skunkinum, það er Gljúfurárholti í Ölfusi.⁸⁵⁰
411. Sama dag birtist frétt á baksíðu Dagblaðsins um að mörgum spurningum væri ósvarað í Geirfinnsmálinu. Í fréttinni kom fram að Erla hafi viðurkennt að hafa skotið mann sem gæti hafa verið Geirfinnur Einarsson. Með fréttinni fylgdi andlitsmynd af Erlu. Var því slegið fram að saga Erlu, eins og sakadómur Reykjavíkur hafi skrifað hana, virtist næsta ótrúleg. Þá var haft eftir Hafsteini Baldvinsyni, réttargæslumanni Magnúsar Leópoldssonar, að fréttatilkynningin væri beinlínis villandi um viss atriði. Benti hann á kafla í tilkynningunni þar sem sagði að Kristján Viðar og Erla hafi talið sig bera kennsl á Einar, Magnús, Valdimar og Sigurbjörn í Dráttarbrautinni. Lýsti Hafsteinn því yfir að Erlu og Kristjáni Viðari hafi alls ekki borið saman í framburði sínum fyrir dómi um þetta atriði. Rétt væri að Erla hafi borið um að hafa séð Magnús og stóran mann með vindil sem hún hafi talið geta verið Sigurbjörn, en Kristján Viðar hafi borið að hann hafi séð Einar og Valdimar á umræddum tíma. Hafsteinn fullyrti að það sem fram hafi komið við yfirheyrslur um þetta atriði væri í raun mjög á annan veg en skilið yrði af fréttatilkynningu sakadóms.⁸⁵¹
412. Fimmtudaginn 13. maí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sigurbjörn Víðir væri inni hjá Kristjáni Viðari klukkan 16:00. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Klukkan 16:45 var bókað að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi hringt í Sigurbjörn Víði. Klukkan 16:50 var bókað í dagbókina að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi hringt og spurt fréttu af Kristjáni Viðari og Lárusi yfirlækni. Lét færsluritari þess getið að hann hafi lítið getað sagt honum um þeirra viðskipti, eins og það var orðað.⁸⁵² Bókað var um komu Hallvarðs Einvarðssonar vararíkissaksóknara í fangelsið milli klukkan 20:00 og 20:20. Bókað var að hann hafi verið í kynnisferð, líkt og hann hafi orðað það

⁸⁵⁰ Bls. 1045.

⁸⁵¹ Bls. 704.

⁸⁵² Dagbók nr. 4, bls. 116.

sjálfur. Þá var bókað klukkan 22:15 um símtal [SI], eiginkonu Einars Bollasonar, vegna viðtals sem hún hafi átt við Gunnar Guðmundsson forstöðumann í dag varðandi Erlu Bolladóttur og einhver skilaboð í sambandi við það. Kvaðst færsluritari hafa sagt henni að hringja í fyrramálið til að ná sambandi við réttan Gunnar. Bókað var klukkan 23:30 að Eggert og Sigurbjörn Víðir hafi farið, en sá síðarnefndi hafi þá oft farið inn á klefa númer 20 og númer fjögur til að afla upplýsinga. Þá hafi Sigurbjörn Víðir einnig sótt fatasendingu fyrir Erlu sem færsluritari kvaðst hafa yfirfarið ásamt bréfi til hennar.⁸⁵³

413. Sama dag var bókað í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis um símtal frá [PJ], fyrrverandi lögregluþjóni í Kópavogi. Veitti hann upplýsingar um að [KrP] kafara hafi verið boðin ein milljón króna fyrir að sækja einhverja brúsa út á sjó, en [KrP] hafi ekki það boðið. Nefndur kafari hafi yfir bátum að ráða og búi yfir vitneskju um að annar bátur hafi verið fenginn til verksins.⁸⁵⁴ Þá var bókað í rannsóknardagbókina að rætt hafi verið við [PL] sendibifreiðastjóra. Kvaðst hann hafa oftast en einu sinni sótt varning suður með sjó, en aldrei áfengi eða annað smygl. Hann hefði enga hugmynd um Geirfinnsmálið og kvaðst ekki muna eftir að hafa lagt í neina ferð af Vatnsstígnum. Kvaðst hann þekkja [SJGu], leigubifreiðastjóra, en vissi ekki til þess að hann þekkti nokkuð til málsins. Loks var bókað þennan sama dag um upplýsingar þess efnis að [PS], fyrrverandi kærasta Tryggva Rúnars Leifssonar, hafi verið að hælum um af því að hafa sloppið vel frá viðtali við Sigurbjörn Víði rannsóknarlögreglumann. Hafi [PS] sagst vita hvernig atburðurinn hafi gerst og um felustað. Bókað var að þar ætti hún við um annaðhvort eða bæði lík þeirra Guðmundar og Geirfinns.⁸⁵⁵
414. Þennan dag, 13. maí 1976, birtust fréttir af rannsókn Geirfinnsmálsins í flestum prentmiðlum. Í Tímanum var frétt þar sem haft var eftir Ólafi Jóhannessyni dómsmálaráðherra að hann hafi á fundi með rannsóknaraðilum lýst því yfir sem vilja ráðuneytisins að rannsókn málsins yrði hraðað og ráðuneytið myndi veita alla þá aðstoð sem hugsast gæti við málsrannsóknina. Fullyrti ráðherra að engu yrði til sparað við að upplýsa málið.⁸⁵⁶ Í leiðara Morgunblaðsins þennan dag sagði að eins og staða málsins blasti við öllum almenningi virtist rannsókn Geirfinnsmálsins hafa siglt í strand og við það yrði ekki unað. Þá sagði að svo virtist sem ungir og lítt reyndir menn hafi aðallega haft með höndum rannsókn málsins og þeirri spurningu varpað fram hvers vegna sakadómarmar og rannsóknarlögreglumenn sem mestu reynsluna hefðu hafi ekki verið fengin meðferð málsins.⁸⁵⁷ Í Vísi var birt viðtal við Einar Bollason þar sem hann greindi frá vist sinni í Síðumúlafangelsinu. Fullyrti Einar að eitthvað bogið væri við þetta mál allt saman og kvað margt benda til að Erla væri ekki sjálfri sér samkvæm. Því til staðfestingar greindi Einar frá því að réttargæslumaður hans hafi spurt Erlu fyrir dómi hvort hún teldi sig hafa séð meðal annarra tvo landsþekktu lögreglumenn í Dráttarbrautinni og hafi hún þá talið það hugsanlegt að þeir hafi verið

⁸⁵³ Dagbók nr. 4, bls. 116b.

⁸⁵⁴ Bls. 1047.

⁸⁵⁵ Bls. 1050.

⁸⁵⁶ Bls. 712.

⁸⁵⁷ Bls. 714.

meðal þess fólks sem þar hafi verið umrætt kvöld. Í viðtalinu kvaðst Einar vilja leggja á það áherslu að sakadómurinn hafi reynst sér eins vel og hægt væri að ætlast til af nokkrum manni. Sama væri að segja um rannsóknarlögreglumennina sem unnið hefðu að málinu. Þá sagði Einar fangaverðina í Síðumúlanum vera úrvalsmenn og hefði ekki yfir neinum þeirra að kvarta. Lýsti Einar því yfir að sér þætti ekki skrítið að almenningur tryði framburði vitna í málinu þó þau væru vafasöm, sérstaklega þar sem frásögn þeirra væru í megindráttum samhljóða þeim kjaftasögum sem hafi komist fljótlega á kreik eftir hvarf Geirfinns. Í lok viðtalsins gat Einar þess að óhætt væri að fullyrða að starfsliðið í Síðumúlafangelsinu gerði allt sem hægt væri til að létta þeim sem þar væru vistina. Aftur á móti væru klefarnir þröngir og í gæsluvarðhaldi fengju menn nánast ekkert samband að hafa við umheiminn, fengju engin blöð, hvorki að fylgjast með útvarpi né sjónvarpi og ekkert beint samband að hafa við ættingja eða vini.⁸⁵⁸

415. Föstudaginn 14. maí 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að milli klukkan 10:15 og 10:40 hafi Hallvarður vararíkissaksóknari komið og tekið Kristján Viðar til smá viðtals, eins og það var bókað. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið. Klukkan 10:35 var bókað um komu Njarðar Snæhólm sem hafi farið með Erlu til tannlæknis. Bókað var að Hallvarður hafi farið klukkan 13:35, en hafi áður talað aðeins við Kristján Viðar. Klukkan 14:00 hafi [ÓSi], fulltrúi borgarfógeta og lyftingamaður, eins og það er bókað í færslunni, komið til að tala við Eggert. Klukkan 15:05 var bókað að Kristján Viðar hafi verið tekinn fram til viðtals við [ÓSi], Hallvarð og Eggert til klukkan 15:20.⁸⁵⁹ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir önnur en færsla í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis. Þar kemur fram að tilefni þess að [ÓSi] var kallaður til hafi verið það að Kristján Viðar hafi bent á hann á mynd af hópi lyftingamanna og talið hann einn þeirra sem hafi verið í eða við sendiferðabifreiðina við Vatnsstíginn. Kvaðst [ÓSi] vita hverjir Kristján Viðar, Sævar og Tryggvi Rúnar væru og hafa átt einhver samskipti við Kristján Viðar við veitingahús í borginni. Neitaði [ÓSi] því alfarið að hafa farið nokkurn tímann í sendibifreið til Keflavíkur.⁸⁶⁰ Bókað var í rannsóknardagbókina að [ÓSi] og Kristján Viðar hafi verið leiddir saman og kannast við hvorn annan. Bar Kristján Viðar það á [ÓSi] að hafa verið í sendibifreiðinni við Vatnsstíg, en hann staðfastlega neitaði því. Bókað var að [ÓSi] hafi verið gert það ljóst að hann væri sterklega grunaður um að hafa tekið þátt í þessari Keflavíkurferð en sleppt að viðtalinu loknu.⁸⁶¹
416. Í dagbók fangelsisins þennan dag var bókað klukkan 15:45 að Gylfi Ásmundsson, sálfræðingur, hafi tekið Erlu til viðtals. Fimmtán mínútum síðar var bókað um komu Njarðar með póst til Sævars sem hann fengi ekki inn á klefa. Klukkan 16:45 var bókað að Gylfi sálfræðingur hafi farið. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 17:50 að Kristján Viðar og Erla hafi verið tekin fram fyrir Hallvarð og Sigurbjörn Víði. Klukkan 18:45 var bókað að Eggert hafi farið að sækja Guðjón Skarphéðinsson að

⁸⁵⁸ Bls. 716.

⁸⁵⁹ Dagbók nr. 4, bls. 117.

⁸⁶⁰ Bls. 1052.

⁸⁶¹ Bls. 1053.

beiðni Hallvarðs. Fimm mínútum síðar var bókað að Erla og Kristján Viðar hafi verið færð á klefa sína. Rannsóknargögn um samprófunina liggja ekki fyrir. Klukkan 19:00 var bókað um komu Eggerts með Guðjón Skarphéðinsson.

417. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir Guðjóni Skarphéðinssyni, með réttarstöðu vitnis. Kvaðst hann hafa þekkt Sævar Ciesielski um nokkurt skeið. Fyrstu kynni þeirra hafi verið við skólann að Reykjanesi við Ísafjarðardjúp þar sem Sævar hafi verið nemandi en hann kennari. Síðan þá hafi þeir hist af og til. Greindi Guðjón frá því að Sævar hafi oftast en einu sinni fært það í tal við sig að taka þátt í fjársvikum gagnvart Pósti og Síma. Kvaðst Guðjón hafa hlegið að Sævari og hann þá móðgast og þeir ekki hist frá því um þjóðhátíð sumarið 1974 og þar til vorið 1975. Um sumarið 1975 hafi þeir átt meira saman að selda og hist öðru hvoru. Kvaðst Guðjón þó ekki hafa sóst eftir félagsskap Sævars. Slitnaði upp úr samskiptum þeirra í desember 1975 vegna fíkniefnamáls sem þá komst upp um. Greindi Guðjón frá því að sumarið 1975 hafi hið svokallaða Geirfinnsmál borist í tal þeirra á milli og þá hafi Sævar sagst allt vita um það mál. Kvaðst Guðjón hafa innt hann eftir vitneskju hans en þá hafi ekki verið meira upp úr honum að hafa.⁸⁶² Þá hafi Sævar einu sinni haft á orði að enginn vandi væri að losna við menn fyrir fullt og allt á Íslandi. Hafi Sævar sagt að allt sem þyrfti að gera væri að kála þeim og urða þá svo suður í hrauni og þar fyndust þeir aldrei. Kvaðst Guðjón ekki muna tilefnið að baki þessum orðum Sævars. Sérstaklega aðspurður um veru sína í nóvember 1974 og hvort hann hafi verið í eða við sendiferðabifreið á Vatnsstíg á þeim tíma ásamt Sævari, Erlu og Kristjáni Viðari kvaðst Guðjón hafa verið að standsetja íbúð á þeim tíma sem hann hafi keypt og þá verið flest eða öll kvöld heima. Kvaðst Guðjón alls ekki kannast við að hafa verið neitt í sambandi við slíka bifreið veturinn 1974 nema þegar hann hafi flutt búferlum. Sagðist Guðjón þekkja Erlu í sjón en ekki þekkja Kristján Viðar en þó vita að hann væri kunningi Sævars. Undir lok yfirheyrslunnar rifjaðist upp fyrir Guðjóni að Sævar hafi komið til sín í október 1974 á Land Rover bifreið sem hann hafi þá nýverið keypt. Hafi Sævar boðið honum að prófa að aka bifreiðinni en Erla hafi setið undir stýri. Minnti Guðjóni að það hafi verið þá sem hann hafi hitt Erlu í fyrsta sinn.⁸⁶³ Var skýrslutökunni lokið klukkan 21:03 og var bókað í fangelsisdagbókina að Eggert og Sigurbjörn Víðir hafi farið með Guðjón heim klukkan 21:30.⁸⁶⁴
418. Þennan sama dag var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Kristján Viðar hafi verið tekinn fram klukkan 19:45 og færður á klefa sinn klukkan 20:05. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um tilefnið.⁸⁶⁵
419. Laugardaginn 15. maí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Kristján Viðar hafi verið færður fram í yfirheyrslu milli klukkan 16:20 og 16:40. Þá var bókað um komu [VK] í fangelsið klukkan 17:20 og hafi Eggert tekið hann í skýrslutöku. Á sama tíma hafi Hallvarður og Sigurbjörn Víðir farið inn á klefa til Kristjáns Viðars til

⁸⁶² Bls. 720.

⁸⁶³ Bls. 721–722. Sjá einnig rannsóknardagbók bls. 1054.

⁸⁶⁴ Dagbók nr. 4, bls. 117b.

⁸⁶⁵ Dagbók nr. 4, bls. 117b.

að athuga hvort hann væri tilbúinn til að gefa skýrslu um tiltekin atriði.⁸⁶⁶ Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir [VK]. Bókað var að [VK] hafi sagst hafa rifjað upp samskipti sín við Sævar á þeim tíma sem Geirfinnur hvarf eftir að hafa lesið um málið í blöðunum. Kvaðst hann hafa haldið dagbók sem hann hafi skráð vinnustundir sínar í sem og sérstaka viðburði. Greindi vitnið frá því að samkvæmt dagbókinni hafi hann unnið til klukkan 19:30 þriðjudaginn 19. nóvember 1974 og farið svo á Kjarvalsstaði á Sögusýninguna til að horfa á kvikmyndina „Eldur í Heimaey“ með föður sínum og eiginkonu. Á Kjarvalsstöðum hafi hann hitt Sævar með móður sinni. Kvaðst vitnið ekki muna eftir því að aðrir hafi verið með Sævari. Hafi þeir ekki rætt lengi saman og ekki hist aftur um kvöldið. Aðspurður kvaðst hann halda að klukkan hafi verið rúmlega 20:00 eða 21:00. Kvikmyndin hafi verið sýnd fjórum sinnum þetta kvöld og kvaðst [VK] halda að hann hafi hitt þau mæðgin eftir fyrstu eða aðra sýninguna, en sýningartíminn hafi verið um 30 mínútur og liðið hafi 10 til 15 mínútur á milli sýninga. Þá kvaðst vitnið ekki muna betur en að í eitt skipti er hann hafi hitt Sævar hafi hann sagst vera að flýta sér þar sem hann væri að fara til Keflavíkur. Við það tilefni hafi hann komið til sín, eða þeir hist og þá hafi Sævar sagst hafa verið að koma úr Klúbbnum. Taldi vitnið að þetta hafi verið um klukkan 21:00 og því hafi hann furðað sig á því að Sævar hafi verið að koma svo snemma af veitingastaðnum. Gat [VK] ekki munað hvort þetta hafi verið sama kvöld og kvikmyndasýningin eða tvö aðskilin tilvik. Taldi hann það einnig hugsanlegt að Sævar hafi ekki sagst hafa verið að fara til Keflavíkur heldur hafi hann sagst hafa farið þangað, ef til vill daginn áður. Þá kvaðst [VK] hafa það á tilfinningunni að þegar hann hafi hitt Sævar að Kjarvalsstöðum hafi hann verið að flýta sér eitthvað og jafnvel ekki séð kvikmyndina. Bókað var að vitnið hafi afhent lögreglu dagbókina sína. Var yfirheyrslunni lokið klukkan 17:55.⁸⁶⁷

420. Í fangelsisdagbókina var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið með [VK] klukkan 18:00 og á sama tíma hafi Hallvarður tekið Kristján Viðar til viðtals. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 18:35 var bókað að Eggert hafi tekið Kristján Viðar til skýrslutöku til klukkan 19:30. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem í upphafi er bókað að þegar skýrsla var tekin af Guðjóni Skarphéðinssyni daginn áður, 14. maí 1976, hafi Kristján Viðar verið færður úr klefa sínum í herbergi við hliðina þess sem skýrslutakan af Guðjóni hafi farið fram í. Þannig hafi Kristjáni Viðari verið gert mögulegt að sjá Guðjón tvívegis á meðan yfirheyrslunni stóð og með þeim hætti að hann hafi getað virt Guðjón vel fyrir sér. Við það tilefni var Kristján Viðar inntur eftir því hvort hann hafi borið kennsl á Guðjón. Bókað var í skýrsluna að Kristján Viðar hafi þá sagst fullviss að þar væri kominn „útlendingslegi maðurinn“ sem hann hafi rætt um að hafi verið á Vatnsstíg og síðar í Dráttarbraut Keflavíkur.⁸⁶⁸ Í framhaldinu er bókað um yfirheyrslu yfir Kristjáni Viðari þennan dag, 15. maí 1976. Kvaðst Kristján Viðar fullviss um að maðurinn sem hann hafi séð í yfirheyrsluherberginu í gær og honum hafi verið tjáð að væri Guðjón Skarphéðinsson,

⁸⁶⁶ Dagbók nr. 4, bls. 119.

⁸⁶⁷ Bls. 728–729.

⁸⁶⁸ Bls. 730.

væri sá sem hann hafi séð á tali við Sævar við sendiferðabifreiðina við Vatnsstíg og honum hafi fundist útlendingslegur í útliti. Hafi það verið hann sem hafi sagt við Sævar hvort ekki væri nægilegt pláss í bifreiðinni sem þeir hafi komið á, sem hafi verið rauðleit á litinn. Þá hafi hann jafnframt sagt eitthvað á þá leið; „Nú leggjum við í hann, strákar.“ Virtist Kristján Viðari sem Guðjón hafi stjórnað því sem þarna fór fram.⁸⁶⁹ Þá hafi Guðjón spurt hann og Sævar í Dráttarbrautinni hvort þeir hefðu eitthvað verið til sjós. Kvaðst Kristján Viðar hafa sagst hafa verið á „tappatogara“ en Sævar engu svarað. Síðan hafi hann gengið með Guðjóni niður á bryggjuna ásamt ökumanni bifreiðar hans og Sævars og fleirum til. Á bryggjunni hafi maður komið gangandi á móti þeim og þá hafi Guðjón sagt: „Hérna kem ég með einn“ og hafi þá átt við hann. Hafi þá maðurinn sagt bátinn fullmannaðan og kvaðst Kristján Viðar minnst þess að hafa séð hvítleitan bát með stýrishúsi leggja frá bryggju. Hafi þá Guðjón sagt: „Nú, mér skildist að það vantaði einn eða tvo.“ Hafi þá maðurinn sagt bátinn vera ofmannaðan og vera farinn út. Í kjölfarið hafi Guðjón sagt honum að standa við bát í Dráttarbrautinni. Nokkru síðar hafi átök orðið og maðurinn umkringdur eins og hann hafi áður lýst. Hafi Guðjón þá sagt Kristjáni Viðari að fara að bifreiðinni því hann hefði ekkert að gera þarna. Kvaðst Kristján Viðar þá hafa sagt við Guðjón að hann hafi talið sig eiga verk að vinna. Taldi Kristján Viðar að hann hafi staðið upp við bátinn í um tvær klukkustundir. Lýsti Kristján Viðar því að fokið hafi í sig þegar Guðjón hafi neitað honum um greiðslu og sagt honum að snauta að bifreiðinni. Kvaðst Kristján Viðar hafa gert eins og Guðjón hafi fyrir sig lagt, en þá hafi enginn verið við bifreiðina. Hafi hann þá gengið um í myrkrinu og leitað að Sævari og þá komið auga á manninn liggjandi í jörðinni líkt og hann hafi áður lýst. Var yfirheyrslunni lokið klukkan 19:25.⁸⁷⁰

421. Þá var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi komið klukkan 23:25 og farið inn til Kristjáns Viðar. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi farið klukkan 23:40. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir.⁸⁷¹
422. Sunnudaginn 16. maí 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Örn hafi komið klukkan 16:50 og rætt við Erlu í 20 mínútur. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 23:00 var Sigurbjörn Víðir boðaður að beiðni Kristjáns Viðars. Á sama tíma mætti Hallvarður. Klukkan 23:20 var Kristján Viðar tekinn fram til viðtals af Sigurbirni Víði og Hallvarði.⁸⁷² Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem í upphafi var bókað um að [ÓSi] hafi mætt til yfirheyrslu hjá lögreglu 14. maí 1976. Hafi Kristján Viðar verið viðstaddur hluta yfirheyrslunnar, enda bent á vitnið sem einn þeirra sem hafi verið í sendibifreiðinni við Vatnsstíg.⁸⁷³ Í framhaldinu var bókað um yfirheyrslu yfir Kristjáni Viðari sem fram hafi farið að hans eigin ósk. Kvaðst Kristján Viðar þess fullviss að maðurinn sem hann hafi séð í yfirheyrsluherberginu á föstudag og ræddi lítillaga við hafi verið sá sem hann hafði áður nefnt sem lyftingamañn. Sagði Kristján Viðar að umræddur maður hafi verið inni

⁸⁶⁹ Bls. 730.

⁸⁷⁰ Bls. 732.

⁸⁷¹ Dagbók nr. 4, bls. 119.

⁸⁷² Dagbók nr. 4, bls. 119b.

⁸⁷³ Bls. 739.

í farmskýli sendibifreiðarinnar á Vatnsstíg ásamt fleiri mönnum sem hann hafi ekki getað borið kennsl á. Það hafi verið hann sem hafi sagt að hann og Sævar væru ekki miklir til vinnu. Var yfirheyrslu lokið á miðnætti.⁸⁷⁴ Var Kristján Viðar færður aftur á klefa sinn og Erla tekin fram til viðtals. Klukkan 00:50 var Erla aftur sett inn á klefa sinn. Rannsóknargögn um viðtalið við Erlu liggja ekki fyrir.

423. Mánudaginn 17. maí 1976 var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 17:00 að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Kristján Viðar til viðtals, en hann hafi gert boð eftir Sigurbirni Víði. Klukkan 17:25 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður aftur á klefa. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 17:30 var bókað í dagbókina að Ingvar Kristjánsson geðlæknir hafi komið en hann muni taka að sér geðrannsókn á Sævari. Hafi læknirinn rætt stuttlega við færsluritara og Sigurbjörn Víði áður en hann tók Sævar til viðtals.⁸⁷⁵ Klukkan 18:05 lauk Ingvar geðlæknir viðtali við Sævar og hann færður aftur á klefa sinn. Bókað var að Ingvar hafi óskað eftir að fá að skoða klefa svipaðan þeim sem Sævar væri vistaður í. Hafi honum fundist frekar vistlegt í fangelsinu og haft sérstaklega á orði hversu hreint væri allstaðar, önnur fangelsi væru mun óvistlegri og óhreinni. Aðspurður hafi hann sagst ekki vita hvenær hann kæmi aftur þar sem hann þyrfti að athuga margs konar skýrslur og skjöl áður. Klukkan 23:05 var bókað að [PEÓ], móðir Erlu hafi komið og fengið að tala við dóttur sína að viðstöddum Sigurbirni Víði í 20 mínútur. Klukkan 23:40 var hringt í séra Jón Bjarman fyrir Erlu sem kom klukkan 23:50 og ræddi við Erlu til klukkan 02:30.
424. Þennan dag var bókað í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis að upplýsingar hafi borist frá Birgi Baldurssyni, gæslumanni í fangelsinu að Litla-Hrauni, að Tryggvi Rúnar og samfangi hans [BVA] hafi verið miklir trúnaðarvinir í fangelsinu. Hafi [BVA] lýst því yfir að vita ýmislegt um málin, eins og hann hafi orðað það. Bókað var að Njörður Snæholm hafi tekið skýrslu af honum, en ekkert hafi komið þar fram sem máli hafi skipt.⁸⁷⁶
425. Þriðjudaginn 18. maí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sigurbjörn Víðir hafi komið klukkan 10:50 með [GuBi] til yfirheyrslu. Klukkan 11:05 hafi Njörður og Hallvarður komið og blandað sér í yfirheyrsluna. Klukkan 12:00 hafi [GuBi] verið settur á klefa númer átta og gert matarhlé. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 13:40 hafi hann verið færður aftur fram til viðtals við Sigurbjörn Víði. Klukkan 14:00 var bókað í dagbókina að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi hringt og spurt hvernig stæði með viðtal við skjólstæðing sinn. Bókað var að Páll Arnór mætti nú orðið ræða einslega við Kristján Viðar. Bókað var klukkan 14:05 að séra Jón Bjarman hafi hringt og spurt um líðan Erlu Bolladóttur og almennra fréttu. Á sama tíma hafi [GuBi] verið settur aftur á klefa. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Þá hafi Kristján Viðar verið tekinn fram til skýrslutöku hjá Sigurbirni Víði.⁸⁷⁷ Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna

⁸⁷⁴ Bls. 739.

⁸⁷⁵ Dagbók nr. 4, bls. 120.

⁸⁷⁶ Bls. 1058.

⁸⁷⁷ Dagbók nr. 4, bls. 121.

þar sem Kristján Viðar lýsir því yfir að hann hafi hugsað mikið um málið og þá sérstaklega hvaða menn hafi verið í sendibifreiðinni á Vatnsstíg. Kvaðst hann þess nú fullviss að einn þeirra sem hafi verið í farmskýli sendibifreiðarinnar hafi verið [GuBi]. Kvaðst Kristján Viðar hafa verið með honum á sjó fyrir nokkrum árum á togaranum Margréti. Myndi hann einnig eftir því að hafa séð [GuBi] aka hvítri Volkswagen sendibifreið og þá hafi hann einnig hitt hann á Þórscafé. Kvaðst Kristján Viðar muna eftir því að þegar hann hafi séð [GuBi] í sendibifreiðinni að þá hafi hann sagt við Sævar að hann myndi ekki fara inn í bifreiðina vegna veru Guðmundar. Greindi Kristján Viðar frá því að [GuBi] hafi verið búinn að vera reiður út í hann fyrir að hafa lamið kunningja [GuBi]. Kvaðst Kristján Viðar líka muna eftir því að hafa spurt Sævar hvernig stæði á öllum þessum mannskap og þá hafi Sævar sagt það í lagi þar sem mennirnir þekktust ekki. Í lok skýrslunnar kvaðst Kristján Viðar vilja ítreka það að hann væri þess alveg fullviss að [GuBi] hafi verið í sendibifreiðinni og kvaðst tilbúinn að leggja eið að framburðinum. Var skýrslutökunni lokið klukkan 14:25.⁸⁷⁸

426. Bókað var í fangelsisdagbókina þennan dag að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi komið klukkan 14:30. Hafi Kristján Viðar þá verið færður aftur á klefa sinn til viðtals við réttargæslumann sinn til klukkan 15:30. Bókað var klukkan 15:20 að [GuBi] hafi verið tekinn fram til viðtals við Sigurbjörn Víði og Eggert.⁸⁷⁹ Klukkan 16:30 var bókað að [GuBi] hafi verið settur aftur á klefa sinn. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 18:30 var bókað að Kristján Viðar hafi verið tekinn fram til viðtals og stuttu síðar hafi [GuBi] verið færður fram til samprófunar við Kristján. Var Kristján Viðar færður á klefa sinn 15 mínútum síðar. Bókað var klukkan 18:55 að [GuBi] hafi verið færður á klefa sinn aftur. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um samprófunina. Klukkan 19:15 var bókað í fangelsisdagbókina að Eggert hafi farið eftir að hafa verið í góða stund inni hjá Erlu. Hafi hann komið aftur klukkan 19:55 og farið inn á klefa til Erlu. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Þá var bókað klukkan 20:10 að Sigurbjörn Víðir hafi tekið [GuBi] fram til viðtals. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem fram kemur að [GuBi] hafi verið kynntur framburður Kristjáns Viðars um að hann hafi verið í sendibifreið á Vatnsstíg ásamt fleiri mönnum 19. nóvember 1974. Kvað [GuBi] það vera algjör ósannindi hjá Kristjáni Viðari. Sagði hann það rétt hjá Kristjáni að þeir hafi verið saman á togaranum m/b Margréti sem gerður hafi verið út frá Norðfirði fyrir nokkrum árum. Hafi þeir verið ágætis kunningjar á þeim tíma. Greindi [GuBi] frá því að hann og [ABP] hafi orðið miklir vinir eftir að hann hafi flutt til Reykjavíkur. Þegar [ABP] hafi greint sér frá því að Kristján Viðar hafi farið illa með sig í áflogum hafi [GuBi] ákveðið að hætta samskiptum við Kristján. Rétt væri að þeir hafi hist í Þórscafé en þá hafi [GuBi] hunsað Kristján og ekkert viljað með hann hafa. Hafi Kristján Viðar reiðst við það og næstum komið til átaka á milli þeirra. Kvað [GuBi] það einnig rétt að hann hafi ekið hvítri Volkswagen sendibifreið, en það hafi verið á þeim tíma sem hann hafi unnið hjá Sláturfélagi Suðurlands. Ítrekaði [GuBi] að þetta væru algjör ósannindi hjá Kristjáni Viðari en kvaðst ekki geta komið auga á neina

⁸⁷⁸ Bls. 742.

⁸⁷⁹ Dagbók nr. 4, bls. 121.

ástæðu fyrir því að hann væri að bera þetta upp á hann. Lauk yfirheyrslunni klukkan 20:50.⁸⁸⁰

427. Loks var bókað í fangelsisdagbókina þennan dag, 18. maí 1976, að Örn hafi komið klukkan 21:30 og rætt við Erlu Bolladóttur. Hafi hann farið klukkan 23:00. Þá var bókað um símtal frá Jóni Oddssyni, réttargæslumanni Sævars, klukkan 02:00. Hafi hann spurt um líðan Sævars.⁸⁸¹
428. Meðal rannsóknargagna er handrituð skýrsla dagsett sama dag, 18. maí 1976, en að öðru leyti ómerkt. Í upphafi skýrslunnar er ritað nafn og heimilisfang móðurbróður Sævars, [ÁBG], Akraseli 27. Fram kemur í skýrslunni að [GuðGuðj] bóndi á Stóra-Hofi eigi lítinn rússneskan riffil sem hafi verið geymdur í bragga þar sem hefði verið hægt að ná í hann. Sævar hafi getað mátað riffilinn en hann hafi alltaf verið að koma austur með alls konar fólk á alls konar bifreiðum. Fullyrt að Sævar hafi reykt hass fyrir austan. Guðjón Skarphéðinsson hafi farið austur að Stóra-Hofi í fyrra með Sævari og þeir verið að ólöglegum veiðum. Hafi þeir tekið niður girðingu og ekið hring eftir hring á túninu. Veiddu þeir 15 silunga sem hafi svo verið kært á Selfossi.⁸⁸²
429. Miðvikudaginn 19. maí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins að Sigurbjörn Víðir hafi tekið [GuBi] til yfirheyrslu. Var hann færður aftur á klefa sinn klukkan 09:30. Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna þar sem fram kemur að [GuBi] hafi sagst halda fast við fyrri framburð sinn í málinu sem væri sannleikanum samkvæmur. Ítrekaði hann að framburður Kristjáns Viðars um veru sína í sendibifreið við Vatnsstíg væri ósannur með öllu.⁸⁸³ Bókað var í fangelsisdagbókina að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi hringt klukkan 10:15, og spurt um skjólstæðing sinn og útivist hans. Fimm mínútum síðar var bókað að séra Jón Bjarman hafi hringt vegna Sævars og rætt um hugsanlegt samband við hann. Bókað var klukkan 10:50 að Sigurbjörn Víðir hafi komið aftur og tekið [GuBi] strax aftur fyrir. Tíu mínútum síðar var bókað að [GuBi] hafi verið sleppt. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Í dagbókina var bókað að hringt hafi verið í Örn klukkan 11:15 í sambandi við útivist fanga. Ákveðið hafi verið að Kristján Viðar, Tryggvi Rúnar og Erla fengju að fara út í um 15 mínútur á dag. Eftir nokkra daga yrði tekin ákvörðun um hvort Erla yrði flutt í Hegningarhúsið. Bókað var við sama tilefni að séra Jón Bjarman mætti tala við Sævar þegar honum hentaði en bara í eitt skipti. Ef fangelsispresturinn vildi ræða oftar við hann yrði að hafa samband við Örn.⁸⁸⁴ Klukkan 16:45 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa til Erlu. Klukkan 17:55 var bókað að Hallvarður hafi komið til viðræðna við Sigurbjörn Víði. Klukkan 18:25 var bókað að Hallvarður hafi farið og Sigurbjörn Víðir hafi þá farið aftur inn á klefa Erlu til klukkan 19:10. Rannsóknargögn um vitjanirnar liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 21:45 að hringt hafi verið í Örn vegna áriðandi upplýsinga sem Erla hafi sagst þurfa að koma á framfæri. Klukkan 22:15 var bókað að Örn hafi komið og talað við Erlu. Klukkan

⁸⁸⁰ Bls. 743.

⁸⁸¹ Dagbók nr. 4, bls. 122.

⁸⁸² Bls. 744–745.

⁸⁸³ Bls. 747.

⁸⁸⁴ Dagbók nr. 4, bls. 122.

22:45 var bókað að Örn og Hannes Thorarensen, rannsóknarlögreglumaður, hafi farið með Erlu í bíltúr. Klukkan 23:40 var bókað að komið hafi verið með Erlu úr bíltúrnunum. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um ökuferðina.⁸⁸⁵

430. Í Dagblaðinu þennan dag, 19. maí 1976, var birt forsíðufrétt með fyrirsögninni: „Hvenær fær Jón Oddsson hrl. áheyrn dómismálaráðherra?“ Haft var eftir Jóni Oddssyni, réttargæslumanni Sævars, að hann hafi óskað eftir viðtali við dómismálaráðherra til að bera undir hann niðurstöður víðtækra rannsókna sem gerðar hafi verið í hinu svokallaða Geirfinnsmáli. Fram kom að vegna þagnarskyldu gæti Jón ekki skýrt Dagblaðinu frá þeirri athugun sem hann hafi gert á málinu. Í fréttinni var greint frá því að Erla Bolladóttir hafi starfað skamman tíma á skrifstofu Jóns. Þá kom einnig fram að Jón Oddsson hafi verið lögfræðingur jórdanska mannsins sem hafi farið ásamt Hauki Guðmundssyni, lögreglumanni og [GSig], eiginkonu Geirfinns, til fundar við alsjáanda í Jórdaníu á sínum tíma. Í lok fréttarinnar sagði að vegna sérstakrar þekkingar sinnar á málinu hafi Jón Oddsson lagt mikla vinnu í starf sitt, að öllum öðrum ólöstuðum. Nú væri það spurning hvenær dómismálaráðherra veitti honum áheyrn.⁸⁸⁶
431. Fimmtudaginn 20. maí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 15:55 að séra Jón Bjarman hafi farið inn á klefa til Sævars. Bókað var að þegar presturinn hafi farið inn hafi Sævar afhent Guðjóni fangaverði bréf það sem Erla hafi skrifað honum og Örn hafi beðið Högna fangavörð um að afhenda Sævari. Lét færsluritari þess getið að til að fyrirbyggja misskilning hafi hann lesið bréfið yfir og í því hafi verið ekkert sem skemmt hefði getað málið. Heldur hefði það orðið málinu til framdráttar ef Sævar hefði tekið til greina það sem hún hafi skrifað. Klukkan 17:00 var bókað í fangelsisdagbókina að séra Jón hafi komið út frá Sævari en ekki haft erindi sem erfiði. Bókað var klukkan 19:00 að móðir Erlu hafi komið með sendingu til hennar.⁸⁸⁷ Bókað var að milli klukkan 22:30 og 23:25 hafi Sigurbjörn Víðir rætt við Erlu inni á klefa hennar.⁸⁸⁸ Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir.
432. Föstudaginn 21. maí 1976 var bókað í fangelsisdagbókina að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi hringt og viljað ræða við Sigurbjörn Víði eða Eggert. Bókað var að honum hafi verið bent á að hafa samband við sakadóm. Klukkan 10:40 var bókað að farið hafi verið með Kristján Viðar í heilarit á Eiríksgötu 29 í Reykjavík, á vegum Lárusar Helgasonar, yfirlæknis á Kleppi. Var komið aftur með Kristján klukkan 11:30. Bókað var klukkan 15:45 að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Erlu til viðtals í horninu. Klukkan 16:30 var bókað um komu Gylfa Ásmundssonar sálfræðings sem hafi tekið Sævar til viðtals á klefa 15. Klukkan 17:10 var bókað að Erla hafi verið færð aftur á klefa sinn.⁸⁸⁹ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.
433. Þennan dag var birt frétt á baksíðu Dagblaðsins með fyrirsögninni: „Rannsóknin í ýmsu sem leiksyning sem þarf að stöðva – segir Jón Oddsson, lögfræðingur“. Í

⁸⁸⁵ Dagbók nr. 4, bls. 122b.

⁸⁸⁶ Bls. 748.

⁸⁸⁷ Dagbók nr. 4, bls. 123.

⁸⁸⁸ Dagbók nr. 4, bls. 123b.

⁸⁸⁹ Dagbók nr. 4, bls. 124.

fréttinni var haft eftir Jóni Oddsyni, réttargæslumanni Sævars, að nauðsyn væri á algjörum þáttaskilum í rannsókn og allri meðferð hins svokallaða Geirfinnsmáls. Í viðtali við Dagblaðið sagði Jón að rannsóknin hafi að ýmsu leyti verið eins konar leiksýning sem yrði að stöðva þegar í stað. Greindi hann frá fundi sínum með dómsmálaráðherra, ráðuneytisstjóra og deildarstjóra dómsmálaráðuneytisins. Kvað hann viðræður þeirra einkum hafa snúist um undirstöðuatriði rannsóknar málsins frá réttarfarslegu og stjórnsýslulegu sjónarmiði. Þá kvaðst hann hafa átt fund í framhaldinu með Erni og Sigurbirni Víði. Hafi þeir rætt réttarfarslega meðferð málsins og borið saman fjárhagslegar upplýsingar. Kvaðst Jón hafa lagt fyrir Örn tillögur til nýrra rannsóknaraðferða. Gera þyrfti afar umfangsmikla rannsókn á fjármálalífi þjóðarinnar. Næði slík rannsókn óhjákvæmilega til þriggja banka, fjölda veitingahúsa, lögmannsskrifstofa, stórra fyrirtækja, mikilla gjaldeyrisviðskipta og jafnvel fjárfestinga erlendis. Haft var eftir Jóni að hann teldi stóran þátt málsins vera tengdan inn í embættismannakerfið, þar á meðal embætti lögreglustjórans í Reykjavík. Fullyrti Jón að þjóðin ætti í höggi við skipulagða „mafiu“ sem hefði leikið lausum hala í íslensku þjóðlífi og efnahagslífi í mörg ár. Fram kom að Jón hafi óskað eftir rannsókn á viðskiptum Sævars, skjólstaðings síns, við lögmann í Reykjavík sem að nafninu til veitti forstöðu fasteignasölu. Þá var orðrétt haft eftir Jóni: „Ég hefi rökstudda ástæðu til að láta kanna það hvort einangrun fanganna í Síðumúla var rofin með ógætilegri ráðningu fangavarða í byrjun árs og tengslum þeirra við laxveiðiviðskipti, gjaldeyrissölu ásamt fleiru.“ Kvaðst hann reiðubúinn að leiða til lykilverni ef öryggi þess yrði fullkomlega tryggt.⁸⁹⁰

434. Laugardaginn 22. maí 1976 var bókað í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis um upplýsingar frá Jóni Zoëga, lögfræðingi og fyrrum réttargæslumanni Valdimars Olsen. Bókað var að Jón hafi greint frá því að [ÁHE] hafi mikið fengið lánaða sendiferðabifreið föður síns sem væri eigandi heildverslunar við Vatnsstíg. Greindi hann frá upplýsingum þess efnis að [ÁHE] hafi verið með uppköst í eina tíu daga eftir að fjórmeningarnir hafi verið handteknir, það er Magnús, Einar, Valdimar og síðar Sigurbjörn. Bókað var að upplýsingarnar hafi komið frá stúlku sem starfaði hjá Jóni Zoëga.⁸⁹¹
435. Sunnudaginn 23. maí 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að [ÞEÓ] móðir Erlu hafi komið með sængurfatnað handa dóttur sinni.⁸⁹²
436. Mánudaginn 24. maí 1976 var bókað í fangelsisdagbókina að Gylfi Ásmundsson sálfræðingur hafi komið klukkan 16:30 og rætt við Sævar til klukkan 17:25.⁸⁹³ Bókað var um klukkan 21:00 í dagbókina að staðið hafi yfir leit á tveimur föngum, Sævari og [ÖS] vegna gruns eða ábendingar um bréfaskipti og tóbakssendingar á milli þeirra. Bókað var að við leit í klefum beggja hafi fundist bréf og jafnframt tóbak hjá Sævari, en slíkt ætti hann ekki að hafa. Voru klefar þeirra tæmdir af öllum munum og bókað að þeir mættu ekki hafa neitt hjá sér hvorki ritföng né nokkuð annað en það

⁸⁹⁰ Bls. 749.

⁸⁹¹ Bls. 1060.

⁸⁹² Dagbók nr. 4, bls. 125.

⁸⁹³ Dagbók nr. 4, bls. 126.

nauðsynlegasta til þrífnaðar. Fram kom í færslunni að Sævar þyrfti þó að hafa blýant til að ljúka við sálfræðiþróf en að því loknu ætti að taka af honum blýantinn. Aðspurður kvaðst Sævar hafa fengið tóbakið að mestu í gegnum salernin. Af því tilefni var bókað í fangelsisdagbókina að herða ætti framvegis þá reglu að leita vel á salernum eftir að menn hafi þurft þangað til þvotta eða annarra erinda. Bókað var að Sævar og [ÖS] hafi verið settir í fótajárn og yrðu þannig þar til annað yrði ákveðið. Í lok færslunnar var þess getið að tekið yrði við sendingum til Sævars, aðallega ávöxtum. Sæng hans hafi verið tekin af honum og teppi sett í staðinn. Bókað var að ekki yrði tekið við neinum sendingum til [ÖS], enda myndi hann losna 1. júní og þyrfti ekkert þangað til.⁸⁹⁴

437. Þriðjudaginn 25. maí 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi hringt klukkan 10:50 og spurt eftir ýmsum mönnum sem allir hafi átt það sameiginlegt að vera ekki viðstaddir, eins og það var orðað í færslunni. Klukkan 16:25 var bókað að hringt hafi verið í Örn fyrir Högna fangavörð vegna beiðni Sævars um viðtal við réttargæslumann sinn. Bókað var haft eftir Erni að Jón Oddsson væri veikur og að afstaða yrði tekin til þess ef hann yrði það í náinni framtíð.⁸⁹⁵
438. Miðvikudaginn 26. maí 1976 var bókað í fangelsisdagbókina að séra Jón Bjarman hafi hringt klukkan 09:35 vegna viðtals við Sævar. Hafi hann ætlað að hafa samband við Örn. Bókað var klukkan 10:35 að Kristján Viðar hafi verið færður fram til viðtals við Sigurbjörn Víði og Pál Arnór Pálsson, réttargæslumann sinn. Klukkan 11:05 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður aftur á klefa.⁸⁹⁶ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 16:30 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi talað við Kristján Viðar og Erlu á klefum þeirra.⁸⁹⁷ Rannsóknargögn um vitjanirnar liggja ekki fyrir.⁸⁹⁸
439. Daginn eftir var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 17:15 að Sævar hafi verið færður fram til viðtals við séra Jón Bjarman. Bókað var að litið hafi verið yfir klefa hans á meðan og hafi þá fundist bréf, eldspýtur og penni, þrátt fyrir ítarlega leit mánudagskvöldið 24. maí 1976. Var það fjarlæggt og á sama tíma skipt um dýnu og höfuðpúða. Klukkan 18:05 var bókað að Sævar hafi verið færður á klefa sinn aftur. Var leitað á honum og bókað að Sævari hafi þótt það alger skrípaleikur, eins og það var orðað í færslunni.⁸⁹⁹ Bókað var klukkan 00:20 að Sævar hafi verið færður af klefa númer 15 yfir á klefa númer 13, aðallega vegna sprungu í vegg milli klefa númer 15 og 16, sem væri orðin ansi jöskuð, eins og það var orðað í færslunni.
440. Föstudaginn 28. maí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 09:35 að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars hafi hringt vegna skjólstaðings síns. Bókað var klukkan 10:10 að hringt hafi verið í Hilmar

⁸⁹⁴ Dagbók nr. 4, bls. 126b.

⁸⁹⁵ Dagbók nr. 4, bls. 127.

⁸⁹⁶ Dagbók nr. 4, bls. 128.

⁸⁹⁷ Dagbók nr. 4, bls. 128b.

⁸⁹⁸ Dagbók nr. 4, bls. 129.

⁸⁹⁹ Dagbók nr. 4, bls. 129.

Ingimundarson, réttargæslumann Tryggva Rúnars, að hans beiðni. Þá var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Erlu fram til viðtals klukkan 13:50.⁹⁰⁰ Bókað var klukkan 16:05 að séra Jón Bjarman færi austur á Litla-Hraun um kvöldið og kæmi hann við og tæki óskalista Kristjáns Viðars, eins og það var orðað í færslunni. Klukkan 18:40 var bókað um komu Hallvarðs Einvarðssonar vararíkissaksóknara. Fór hann aftur klukkan 19:35 eftir að hafa rætt við Sigurbjörn Víði og Erlu, en viðtal þeirra hafi enn staðið yfir frá því fyrr um daginn.⁹⁰¹ Bókað var í fangelsisdagbókina að yfirheyrslu Sigurbjörns Víðis yfir Erlu hafi lokið klukkan 19:40 en eftir stutt hlé hafi þau haldið áfram viðræðum að hennar ósk. Klukkutíma seinna var bókað um komu [ÞEÓ], móður Erlu með sendingu af öli, sælgæti og bréfi til hennar.⁹⁰² Klukkan 21:40 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið að loknu viðtali við Erlu.

441. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem fram kemur að tilefni yfirheyrslunnar hafi verið samband hennar og Sævars við Guðjón Skarphéðinsson. Tók Erla það fram að hún vissi að samband hafi verið milli Sævars og Guðjóns áður en hún kynntist Sævari. Erla kvaðst hafa hitt Guðjón ásamt eiginkonu hans í fyrsta sinn í nóvember 1973. Hafi þau lýst því yfir að ekkert væri auðveldara en að stela úr skemmum Eimskipafélagsins við Sundahöfn. Kvaðst Erla næst hafa hitt Guðjón ásamt bróður hans þegar þeir hafi komið í júní eða júlí 1974 og sótt Sævar í veiðiferð austur í Þjórsá. Nokkru eftir hafi Guðjón hringt til hennar þar sem hún bjó að Álfheimum 40 og spurt um Sævar. Kvaðst Erla hafa sagst eiga von á honum eftir klukkustund. Hafi Guðjón þá sagt að sér lægi á að ná tali af Sævari og spurt hvort hann mætti ekki koma og bíða eftir honum. Kvaðst Erla hafa samþykkt það. Hafi Guðjón komið, gengið um herbergið og lýst velþóknun sinni á lesefni hennar sem hafi verið Íslandssögubækur. Hafi hann svo farið án þess að bíða Sævars.⁹⁰³ Hafi Sævar hringt í Guðjón þegar hann kom svo heim og hafi þeir þá rætt saman um einhvers konar viðskipti í um klukkustund. Erla greindi frá því að Sævar hafi komið heim í apríl 1974 með póstpoka fullan af yfirstrikuðum ávísunum, stílaðar á fyrirtæki. Kvaðst hann ætla að ræða það við Guðjón hvernig nýta mætti ávísanirnar. Greindi Erla frá því að næst þegar hún hafi hitt Sævar hafi honum verið orðið ljóst að enginn möguleiki væri á því að hagnast á þessum ávísunum. Í ágúst 1974 hafi Sævar ákveðið að svíkja fé út úr Pósti og Síma og talað um að fá Guðjón til að leysa út féð. Hafi Sævar fengið tvær andlitsmyndir af Guðjóni til að nota í skilríki annars manns. Hafi Guðjón svo hætt við þar sem honum hafi þótt þetta of áhættusamt. Erla kvaðst hafa nokkrum sinnum keyrt Sævar á heimili Guðjóns þar sem hún hafi beðið langtímum saman út í bifreiðinni. Kvaðst Erla hafa innt Sævar eftir því hvað hafi farið þeim á milli og hafi hann alltaf sagt þá hafa verið að „ræða málin“. Erla greindi frá því að í nóvember 1974 hafi hún verið með Sævari í leit að jeppabifreið sem hentaði honum. Hafi þau farið á bílaleiguna Geysi í því skyni að leigja sér bifreið. Hafi Sævar kannast við afgreiðslumanninn og minnt hann á að hann hafi áður fengið hjá honum bifreið ásamt Guðjóni Skarphéðinssyni.⁹⁰⁴ Sagði Erla

⁹⁰⁰ Dagbók nr. 4, bls. 129b.

⁹⁰¹ Dagbók nr. 4, bls. 130.

⁹⁰² Dagbók nr. 4, bls. 130b.

⁹⁰³ Bls. 760.

⁹⁰⁴ Bls. 761.

að afgreiðslumaðurinn hafi tekið við sér þegar hann heyrði nafn Guðjóns. Kvaðst Erla hafa ekið Sævari til Guðjóns á bílaleigubílum og hún beðið eins og áður lengi í bifreiðinni á meðan Sævar hafi dvalið inni hjá Guðjóni. Hafi þau fest kaup á Land Rover bifreið nokkrum dögum seinna og ekið til Guðjóns um kvöldið. Hafi Guðjón komið út og skoðað bifreiðina. Greindi Erla frá því að þeir hafi báðir sest í framsætið og Guðjón ávarpað hana „kerlingu“. Kvaðst Erla hafa ekið af stað en eftir smástund hafi Guðjón beðið um að fá að prófa bifreiðina. Hafi hann ekið um og síðan heim til sín. Kvaðst Erla hafa ekið Sævari nánast daglega til að hitta Guðjón eftir þetta. Sagði Erla að áður en þau hafi fengið bíl og áður en hún hafi fengið bílpróf hafi Sævar farið ferðir sínar einn og hringt stundum til að láta vita af sér. Þá hafi hann verið með Guðjóni og sagst vera að „útrétta“, „redda málunum“ eða „tékka á málunum“. Greindi Erla frá því að þegar Geirfinnsmálið hafi komið fyrst fram í fjölmiðlum hafi hún heyrt á tal Sævars og Guðjóns þar sem þeir hafi rætt um málið og sagt eitthvað á þá leið að „[þ]að væri nú meira hvað neðanjarðarhreyfingin (underground-ið) væri orðið framtakssamt og áberandi.“ Síðar þegar lík hafi fundist á Seltjarnarnesi þá hafi annar hvor þeirra talað um hvort þarna væri „annar Geirfinnur“. Erla kvað Sævar hafa hringt til Guðjóns þegar þau hafi verið í Kaupmannahöfn í febrúar 1975. Hafi Erla viljað fara heim til Íslands. Hafi Sævar spurt hvernig „ástandið“ væri og hvernig „málin stæðu“. Virtist Erlu sem Guðjón hafi sagt Sævari að það væri alls ekki ráðlagt fyrir hann að koma til Íslands. Hafi Sævar verið ákveðinn eftir samtalið að fara ekki til Íslands og þrábeðið hana um að vera kyrra. Greindi Erla frá því að þegar hún hafi komið til Íslands hafi hún hitt Guðjón á Mokka. Hafi hann spurt hvort Sævar hafi „flunkað“ öllu ytra. Kvaðst Erla ekki vita hverju hún ætti að svara þar sem hún hafi ekki vitað hvað hann hafi átt við. Þá hafi hann spurt hvort hún ætti von á Sævari heim og þá hvenær.⁹⁰⁵ Erla kvaðst hafa flutt á Grundarstíg í júní 1975 en þá hafi hún verið skilin við Sævar í um fimm vikur. Hafi Guðjón hringt og spurt um stúlku sem hafi áður haft sama símanúmer. Þegar hann hafi áttað sig að Erla væri í símanum hafi hann spurt hana fréttu af Sævari. Kvaðst Erla hafa sagt honum að Sævar væri hvergi á sínum vegum nema til þess að hafa í hótunum við sig. Hafi Guðjón sagt henni fréttir af Sævari og síðan sagt spyrjandi: „Það er fátt á milli ykkar Sævars.“ Kvaðst Erla hafa svarað því til að það væri aðeins eitt. Hafi Guðjón hlegið og sagt hana og Sævar hafa gerst lögbrjótar sem ekki hefði komist upp um. Kvaðst Erla hafa svarað því þannig að það hafi komið út sem jákvætt svar. Hafi Guðjón endað samtalið á því að spyrja hvort hann ætti að skila kveðju til Sævars. Kvaðst Erla hafa beðið hann fyrir alla muni að láta hann ekki vita hvar hún væri niðurkomin. Í júlí 1975 hafi Sævar farið að venja komur sínar til hennar á Grundarstíginn. Á þeim tíma hafi Guðjón og Sævar verið í nánú sambandi, farið í veiðiferðir og á skemmtistaði. Hafi þeir falsað víxla saman og kvaðst Erla hafa falsað undirskrift fyrir Sævar. Hafi Sævar farið með Guðjóni, eiginkonu hans og dóttur, með ferjunni Smyrli til Bergen í Noregi í kringum 23. ágúst 1975. Hafi Sævar komið heim í byrjun september og sagst hafa skilið við Guðjón og fjölskyldu hans í Gautaborg í Svíþjóð og sagt að engu hefði verið hægt að koma í

⁹⁰⁵ Bls. 762.

framkvæmd.⁹⁰⁶ Lýsti Erla bréfaskiptum Sævars og Guðjóns um kynningu á kvikmyndum. Sagði Erla að Sævar hafi farið tvívegis til Kaupmannahafnar í nóvember 1975, en ekki hitt á Guðjón. Lýsti Erla því að Sævar hafi sent út boð til Guðjóns í Frakklandi um að hafa samband við sig þar sem hann ætlaði með flugi til Lúxemborgar. Tafðist Sævar vegna gjaldeyrismála en fór loks út og var í tvær vikur. Komu þeir samferða til Íslands. Mundi Erla eftir því að þeir hafi „rætt málin“ um bifreið Guðjóns, sem þá var á leið til landsins, um hver myndi leysa hann út.⁹⁰⁷ Erla kvaðst hafa heimsótt Guðjón og eiginkonu hans í janúar 1976. Hafi Guðjón sagst ekki hafa haft hugmynd um hassið í bifreið sinni sem hafi fundist við komuna til landsins. Kvaðst Erla hafa sagt honum frá Guðmundarmálinu sem hafði þá verið upplýst. Skömmu síðar hafi farið að bera á rannsókn Geirfinnsmálsins í fjölmiðlum. Kvaðst Erla hafa mætt Guðjóni í Austurstræti og hann þá sagst vilja bjóða henni í kaffi á Tröð. Hafi Guðjón spurt mikið um upphaf rannsóknar málsins og kvaðst Erla hafa gefið tvíráð og loðin svör. Hafi Guðjón beðið hana um að heimsækja sig við fyrsta tækifæri þegar hún hafi búið sig undir að fara. Hafi hún gert það skömmu síðar og hafi hann þá verið ákafur í að ræða það sama. Kvaðst Erla hafa þá gefið honum greinarbætti upplýsingar og Guðjón verið ánægður með þær. Lýsti Erla miklum áhuga Guðjóns á Rambler bifreið sem hún hafi átt. Kvaðst hún hafa látið hann fá bifreiðina þar sem hún hafi hvort eð er ekki hirt um að eiga hann sjálf. Kvaðst Erla hafa sagt Guðjóni að hún væri á förum erlendis til frambúðar og selt honum bifreiðina á 1.000 krónur, sem hafi verið hans hugmynd, formsatriða vegna.⁹⁰⁸ Klukkan 21:40 var bókað í fangelsisdagbókina að Sigurbjörn Víðir hafi farið að loknu viðtali við Erlu. Bókað var í fangelsisdagbókina að henni hafi verið gerð grein fyrir skilyrðum fyrir áframhaldandi lausagangi í fangelsinu eftir að hún hafi verið staðin að því að syngja innst inni á kvennagangi. Þá var bókað að við eftirleit á klefa númer 15 hafi fundist eldspýtur og bréfatætlur.⁹⁰⁹

442. Laugardaginn 29. maí 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 08:30 og rætt við Kristján Viðar og fleiri gæsluvarðhaldsfanga til klukkan 09:00. Klukkan 18:45 var bókað að Ásgeir Karlsson geðlæknir hafi komið og talað við Erlu til klukkan 19:55.⁹¹⁰
443. Daginn eftir var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 21:30 að Kristján Viðar hafi verið færður fram til viðtals við Sigurbjörn Víði í 15 mínútur. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 21:40 var bókað að Ásgeir Karlsson geðlæknir hafi tekið Erlu til viðtals til klukkan 23:05.⁹¹¹
444. Fyrir liggur símskeyti dagsett sama dag frá Jóni Oddssyni, réttargæslumanni Sævars, til Arnar Höskuldssonar, fulltrúa yfirsakadómara. Þar tilkynnti hann um komu sína aftur til Reykjavíkur og að hann yrði mættur á skrifstofu sína morguninn eftir. Í

⁹⁰⁶ Bls. 763.

⁹⁰⁷ Bls. 764.

⁹⁰⁸ Bls. 765.

⁹⁰⁹ Dagbók nr. 4, bls. 130b.

⁹¹⁰ Dagbók nr. 4, bls. 131.

⁹¹¹ Dagbók nr. 4, bls. 131b.

símskeytinu sagði orðrétt: „Er með miklar upplýsingar og óska eftir áframhaldandi góðri samvinnu.“⁹¹²

445. Mánudaginn 31. maí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sigurbjörn Víðir hafi farið með Erlu til að máta gleraugu klukkan 13:35. Bókað var klukkan 16:10 að Ingvar Kristjánsson geðlæknir hafi rætt við Sævar stundarkorn. Klukkan 18:00 var bókað að samtali Ingvars og Sævars hafi lokið. Bókað var klukkan 20:50 að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa til Tryggva Rúnars í 15 mínútur. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir.
446. Þriðjudaginn 1. júní 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Tryggva Rúnar til yfirheyrslu milli klukkan 09:50 og 10:50.⁹¹³ Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 14:05 var bókað að Tryggvi Rúnar hafi verið tekinn til yfirheyrslu en settur aftur á klefa sinn klukkan 15:00. Klukkan 16:25 var bókað að Ingvar Kristjánsson geðlæknir hafi komið til viðtals við Sævar. Lauk viðtali þeirra klukkan 17:35. Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi verið tekinn til yfirheyrslu milli klukkan 20:45 og 22:10. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 22:55 var bókað að ræða þyrfti við lækni í sambandi við Tryggva Rúnar.⁹¹⁴
447. Daginn eftir, 2. júní 1976, var bókað í fangelsisdagbókina að Kristján Viðar hafi verið færður inn á klefa klukkan 16:10 eftir samtal við Pál Arnór Pálsson, réttargæslumann sinn. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi verið viðstaddur. Klukkan 16:30 var bókað að Guðmundur Ingvi Sigurðsson, réttargæslumaður Erlu, hafi rætt við skjólstaðing sinn í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Bókað var klukkan 17:22 að Sigurbjörn Víðir, Högni fangavörður, Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar hafi rætt saman. Klukkan 19:00 var bókað að Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar hafi verið færðir inn á klefa. Rannsóknargögn um samtal þeirra liggja ekki fyrir. Í athugasemd við færsluna var bókað að Högni hafi verið viðstaddur samtalið að ósk Sigurbjörns Víðis. Klukkan 19:30 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi rætt við Erlu.⁹¹⁵ Rannsóknargögn um viðtalið liggur ekki fyrir. Bókað var klukkan 00:50 að [Ha] á klefa númer 14 hafi verið fluttur á klefa númer 15 vegna gruns um kjaftagang á milli klefa númer 13 og 14. Bókað var að fangarnir hafi verið búnir að stækka sprungu á milli klefanna. Ætlunin hafi verið að færa [Ha] á klefa númer tíu, en það hafi ekki verið hægt vegna bilaðs ljóss.⁹¹⁶
448. Fimmtudaginn 3. júní 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sigurbjörn Víðir hafi komið klukkan 12:45 og talað við Tryggva Rúnar. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi lokið samtalinu klukkan 13:55.⁹¹⁷ Rannsóknargögn um samtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 21:00 var bókað í dagbókina að Kristján Viðar hafi verið færður fram til viðtals við Sigurbjörn Víði. Tíu mínútum síðar var bókað að Tryggvi

⁹¹² Bls. 766.

⁹¹³ Dagbók nr. 4, bls. 132b.

⁹¹⁴ Dagbók nr. 4, bls. 133.

⁹¹⁵ Dagbók nr. 4, bls. 133b.

⁹¹⁶ Dagbók nr. 4, bls. 134.

⁹¹⁷ Dagbók nr. 4, bls. 134.

Rúnar hafi verið færður fram til viðtals við Kristján Viðar og Sigurbjörn Víði. Bókað var klukkan 22:30 að [SI], eiginkona Einars Bollasonar, hafi hringt og spurt fréttu af Erlu. Það hún um að Erlu yrði færðar fréttir af föður hennar sem væri á Havaí. Klukkan 22:50 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi lokið viðtali sínu við Kristján Viðar og Tryggva Rúnar og þeir færðir inn á klefa sína.⁹¹⁸ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.

449. Föstudaginn 4. júní 1976 var bókað í fangelsisdagbókina að Sigurbjörn Víðir, Örn og Pálmi, boðunarmaður, hafi farið með Kristján Viðar í leiðangur suður á við, eins og það var orðað, klukkan 15:45. Var komið með hann aftur klukkan 16:55 og hafi þá Sigurbjörn Víðir tekið Kristján Viðar til viðtals í horninu. Klukkan 17:15 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður aftur á klefa sinn. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir, hvorki um leiðangurinn né viðtalið. Á sama tíma var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi rætt við Erlu inni á klefa. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi farið klukkan 17:45. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Klukkan 17:40 var bókað að Örn hafi hringt og boðað komu Hilmars Ingimundarsonar, réttargæslumanns Tryggva Rúnars, til viðtals við skjólstæðing sinn. Var þess getið að Sigurbjörn Víðir ætti að vera viðstaddur. Fimm mínútum síðar var bókað um símtal frá Hilmari og þess getið að menn hafi ekki komið sér saman um tímasetningu svo viðtalið yrði að bíða fram yfir helgi. Klukkan 19:30 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi hringt og beðið um mann á aukavakt um kvöldið vegna samprófunar. Bókað var að Hlynur Þór hafi gefið kost á sér.⁹¹⁹ Bókað var í dagbók fangelsisins að Sævar hafi verið losaður úr fótajárnum sem hann hafi haft síðan 24. maí 1976, eða í 11 daga. Klukkan 21:50 var bókað að Tryggvi Rúnar, Kristján Viðar og Sævar hafi verið teknir fram til samtals hjá Sigurbirni Víði og Hlyni Þór Magnússyni, fangaverði. Klukkan 23:50 var bókað að Tryggvi Rúnar og Kristján Viðar hafi verið færðir inn á klefa en Sævar klukkan 00:07.⁹²⁰ Rannsóknargögn um samtalið liggja ekki fyrir.
450. Laugardaginn 5. júní 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðsteinn læknir hafi komið milli klukkan 09:25 og 10:30 og tekið meðal annarra Tryggva Rúnar, Sævar og Erlu til viðtals, breytt lyfjum og bætt við lyfjum. Klukkan 10:45 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Sævar fram til yfirheyrslu. Var Sævar færður á klefa sinn klukkan 12:00. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 15:40 hafi móðir Erlu komið með sendingu til hennar. Klukkan 16:30 var bókað að Sævar hafi verið færður aftur til yfirheyrslu hjá Sigurbirni Víði. Klukkustund síðar var Tryggvi Rúnar færður fram til samprófunar við Sævar. Klukkan 18:15 var bókað að þeir hafi báðir verið færðir aftur á klefa sína.⁹²¹ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir, hvorki um yfirheyrsluna yfir Sævari né samprófun Tryggva Rúnars og Sævars.
451. Daginn eftir var bókað í fangelsisdagbókina að Sigurbjörn Víðir hafi komið klukkan 10:30 og rætt við Kristján Viðar og Erlu inni á klefum þeirra og farið síðan heim. Rannsóknargögn um vitjanirnar liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 21:45 að

⁹¹⁸ Dagbók nr. 4, bls. 134b.

⁹¹⁹ Dagbók nr. 4, bls. 135.

⁹²⁰ Dagbók nr. 4, bls. 135b.

⁹²¹ Dagbók nr. 4, bls. 135b.

Sigurbjörn Víðir hafi tekið Tryggva Rúnar til viðtals. Fimm mínútum síðar var bókað að [ÞEÓ], móðir Erlu, hafi komið með sendingu til hennar. Bókað var klukkan 23:40 að samtali Sigurbjörns Víðis og Tryggva Rúnars hafi lokið. Rannsóknargögn um samtalið liggja ekki fyrir.⁹²²

452. Mánudaginn 7. júní 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sævar hafi verið færður fram til viðtals við Sigurbjörn Víði klukkan 13:45. Bókað var að litlu síðar hafi Tryggvi Rúnar verið færður fram til viðtals. Klukkan 17:15 var bókað í dagbókina að Sævar og Tryggvi Rúnar hafi verið færðir á klefa sína. Klukkan 20:05 var bókað að Sigurbjörn Víðir og Hlynur Þór, fangavörður, hafi farið með Kristján Víðar í leiðangur. Komu þeir tilbaka klukkan 22:20. Rannsóknargögn um leiðangurinn liggja ekki fyrir.⁹²³
453. Daginn eftir, 8. júní 1976, var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 16:20 að lögð hafi verið skilaboð fyrir Pál Arnór Pálsson, réttargæslumann Kristjáns Viðars, um að hafa samband að hans beiðni. Klukkan 19:40 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Kristján Viðar til viðtals og stuttu síðar hafi Erla Bolladóttir bæst í hópinn, eins og það var orðað í færslunni.⁹²⁴ Klukkan 21:20 var bókað í dagbókina að Kristján Viðar og Erla hafi verið færð aftur á klefa.⁹²⁵ Rannsóknargögn um samprófunina liggja ekki fyrir.
454. Miðvikudaginn 9. júní 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Kristján Viðar hafi verið færður fram til viðtals við Pál Arnór Pálsson, réttargæslumann sinn, í áheyrn Víðis, milli klukkan 11:40 og 12:15. Klukkan 17:00 var bókað að Sævar hafi verið færður fyrir Örn og Hallvarð til framhaldsúrskurðar. Bókað var að Jón Oddsson réttargæslumaður hafi komið á sama tíma og verið viðstaddur. Var þinghald háð í sakadómi Reykjavíkur þennan dag og tekið fyrir rannsókn vegna hvarfs Guðmundar Einarssonar og kveðinn upp úrskurður. Vísað var til þess að Sævar, Kristján Viðar og Tryggvi Rúnari hafi allir viðurkennt að Guðmundur hafi látið lífið í átökum við þá. Þá sagði að rannsókn málsins væri enn ekki lokið, meðal annars ætti eftir að finna lík Guðmundar. Auk þess væri geðrannsókn ekki lokið. Var Sævar úrskurðaður í áframhaldandi 90 daga gæsluvarðhald.⁹²⁶ Bókaðir mættir voru Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari af hálfu ákærvaldsins og Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars. Kom Sævar fyrir dóminn klukkan 17:04 og var úrskurðarorðið lesið í heyranda hljóði og lýsti Sævar því yfir að hann hygðist ekki kæra úrskurðinn. Vék Sævar frá klukkan 17:10.⁹²⁷ Klukkan 17:30 var bókað í dagbók fangelsisins að Sævar hafi verið færður á klefa sinn. Fimm mínútum síðar var bókað að Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari hafi tekið Sævar fram til viðtals við Jón Oddsson, réttargæslumann sinn, í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Klukkan 18:00 var bókað að Örn hafi farið eftir að hafa rætt við Erlu og Sævar. Rannsóknargögn um viðtölin liggja ekki fyrir. Klukkan 19:40 var bókað að samband hafi náðst við Guðstein lækni og ítrekað við hann að

⁹²² Dagbók nr. 4, bls. 136.

⁹²³ Dagbók nr. 4, bls. 136b.

⁹²⁴ Dagbók nr. 4, bls. 137.

⁹²⁵ Dagbók nr. 4, bls. 137b.

⁹²⁶ Bls. 272–273.

⁹²⁷ Bls. 274.

símsenda lyf fyrir meðal annars Tryggva Rúnar.⁹²⁸ Bókað var í dagbókina klukkan 23:05 að Hallvarður hafi hringt vegna Sigurbjörns Víðis og Sævars.⁹²⁹

455. Daginn eftir, 10. júní 1976, var bókað í fangelsisdagbókina að hringt hafi verið í Lárus Helgason, yfirlækni á Kleppi, fyrir Kristján Viðar. Var þess getið að læknirinn væri erlendis næstu 10 daga og myndi veita Kristjáni áheyrn þegar hann kæmi til baka. Klukkan 15:10 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Tryggva Rúnar til viðtals.⁹³⁰ Var því lokið klukkan 15:30. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 16:40 að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Kristján Viðar til viðtals. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Þá var bókað klukkan 17:15 að Örn Höskuldsson hafi tekið Erlu til viðtals. Var samtali þeirra lokið klukkan 17:40. Rannsóknargögn um samtalið liggja ekki fyrir. Þá var bókað klukkan 18:10 að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Kristján Viðar til viðtals til klukkan 19:00. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið. Bókað var klukkan 23:00 að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Kristján Viðar til samtals og Tryggva Rúnar hálf tíma síðar. Klukkan 00:45 var bókað að Kristján og Tryggvi hafi verið færðir inn á klefa sína. Rannsóknargögn um samprófunina liggja ekki fyrir.⁹³¹
456. Föstudaginn 11. júní 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Njörður Snæhólm hafi tekið Tryggva Rúnar til yfirheyrslu milli klukkan 12:55 og 13:15, ásamt óþekktum þriðja aðila.⁹³² Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 22:15 var bókað að Örn hafi komið með sendingu til Erlu. Bókað var klukkan 22:20 að Kristján Viðar hafi verið færður fram til viðtals við Sigurbjörn Víði. Klukkan 23:35 var bókað að Tryggvi Rúnar hafi verið færður fram til þeirra. Klukkan 23:45 voru Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar færðir á klefa sína.
457. Laugardaginn 12. júní 1976 var bókað í fangelsisdagbókina að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 09:30 og rætt við Tryggva Rúnar og Kristján Viðar meðal annarra. Bókað var klukkan 10:00 að Sigurbjörn Víðir hafi sótt Erlu og farið með hana ásamt móður hennar að heimsækja barn Erlu. Hafi þetta verið samkvæmt beiðni Erlu og í fullu samráði við Örn. Klukkan 10:40 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi komið með Erlu til baka úr heimsókninni og hafi hún verið ánægð og hress. Klukkan 21:40 var Kristján Viðar færður fram til yfirheyrslu af Sigurbirni Víði. Var hann færður aftur á klefa sinn klukkan 22:55. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 23:05 að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Tryggva Rúnar til yfirheyrslu til klukkan 23:50.⁹³³
458. Daginn eftir, 13. júní 1976, var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Kristján Viðar hafi verið færður fram til skýrslutöku hjá Sigurbirni Víði. Bókað var að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa sinn klukkan 15:45 og á sama tíma hafi Tryggvi Rúnar verið sóttur fram. Fóru Sigurbjörn Víðir og Örn með Tryggva Rúnar í bíltúr og komið

⁹²⁸ Dagbók nr. 4, bls. 138.

⁹²⁹ Dagbók nr. 4, bls. 138b.

⁹³⁰ Dagbók nr. 4, bls. 138b.

⁹³¹ Dagbók nr. 4, bls. 139.

⁹³² Dagbók nr. 4, bls. 139b.

⁹³³ Dagbók nr. 4, bls. 140b.

aftur klukkan 18:20. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir, hvorki um skýrslutökuna né bíltúrinn.⁹³⁴

459. Meðal rannsóknargagna liggja skrif Tryggva Rúnars í gæsluvarðhaldinu, svokölluð „játningaskýrsla“, sem að framan greinir. Fyrir liggur færsla í játningaskýrslu Tryggva Rúnars þennan sama dag. Á forsíðu færslunnar sagði: „Til minnis. Kæri Hr. Sigurbjörn Víðir Eggertsson. Frá Tryggva Rúnari Leifssyni“. Tryggvi Rúnar ritaði athugasemd á forsíðuna þar sem sagði orðrétt: „P.s. það sem mér rifjast upp og ég festi á blað, til minnis hjá mér og verði vonandi til góðs í þessu leiðindamáli sem við getum kallað „mál minnisleysisins hjá mér“ og ég held að það megi fullyrði Kristjáni. En svo er annar eins og við vitum sem veit meira og getur sagt hvernig þetta átti sér stað og ég fullyrði að hann geti vísað á hvar staðurinn er. En við verðum að trúá að þetta komi. Trú, von, kærleikur. Tryggvi.“⁹³⁵ Á næstu síðu játningaskýrslunnar ritaði Tryggvi Rúnar: „Spyrja Kristján um þegar við tölum saman um þessar spurningar.“ Tryggvi Rúnar ritaði fjórar spurningar. Í fyrsta lagi hvort þeir hafi getað farið með strætó til Hafnarfjarðar. Í öðru lagi kvaðst hann muna eftir þeim á rölti við Kópavogshælið við leit að Sævari. Í þriðja lagi hvort þeir hafi getað farið frá Kópavogshæli til Hafnarfjarðar í tveimur ferðum, annars vegar í leigubíl að Kópavogshæli og hins vegar með strætó til Hafnarfjarðar. Velti Tryggvi Rúnar því fyrir sér í fjórða lagi hvort það gæti hafa verið svo að þeir hafi farið með [ViG] í leigubíl að Kópavogshæli en farið síðan í bæinn aftur en væflast um og farið með strætó til Hafnarfjarðar. Loks setti Tryggvi Rúnar fram þá spurningu hvort þeir hafi ekki verið blankir.⁹³⁶ Tryggvi Rúnar ritaði aðra færslu í játningaskýrsluna þennan dag þar sem hann sagðist minna eða ráma í að þeir hafi verið að leita að húsinu sem Sævar hafi búið í. Hafi það komið einhvern veginn þegar hann hafi farið 13. júní að húsinu. Greindi Tryggvi Rúnar frá því að honum hafi fundist sem hann hafi kannast við húsið sem hafi staðið fyrir neðan. Hafi komið upp í huga hans líkt og þeir hafi sagt: „Spyrjum í þessu húsi“ og gamall maður hafi komið til dyra.⁹³⁷ Setti Tryggvi Rúnar fram þá spurningu hvort Kristján Viðar myndi eftir því. Í næstu færslu á eftir sagði orðrétt: „Svo með Guðmund, hvort hann hafi verið með, veit ég ekki. En samt finnst mér eins og við höfum ekki verið tveir, að einhver hafi verið nálægur okkur, þó ég komi því ekki fyrir mig. Enda kannski ekki skrytið því ég þekkti þennan mann ekki svo ég viti til, svo þá hef ég gefið honum lítinn gaum. Já, svo eftir rúmlega 2 ár auðvitað er ég óþolinmóður að muna þetta ekki, úr því ég var hér með í ferðum.“⁹³⁸
460. Mánudaginn 14. júní 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að hringt hafi verið í Pál Arnór Pálsson, réttargæslumann Kristjáns Viðars, að hans beiðni klukkan 15:00.⁹³⁹ Daginn eftir var bókað í dagbókina að Páll Arnór hafi komið klukkan 11:20 og rætt við Kristján Viðar í áheyrn Sigurbjörns Víðis til klukkan 12:05. Bókað var um símtal klukkan 11:25 frá blaðamanni á dagblaðinu Vísi sem hafi viljað fá upplýsingar

⁹³⁴ Dagbók nr. 4, bls. 140b–141.

⁹³⁵ Bls. 772.

⁹³⁶ Bls. 768.

⁹³⁷ Bls. 770.

⁹³⁸ Bls. 771.

⁹³⁹ Dagbók nr. 4, bls. 141.

um hvort fangaverðirnir hefðu gert upptæk bréf til gæsluvarðhaldsfanga í Geirfinnsmálinu. Bókað var af færsluritara að blaðamaðurinn hafi ekki haft árangur sem erfiði, hann hafi ekki gefið honum neinar upplýsingar um slíkt.⁹⁴⁰ Klukkan 19:50 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður fram til viðtals við Sigurbjörn Víði. Bókað var að viðtalinu hafi lokið klukkan 20:40, en rannsóknargögn liggja ekki fyrir.⁹⁴¹

461. Miðvikudaginn 16. júní 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Jón Thors, deildarstjóri hjá dómsmálaráðuneytinu, hafi hringt og upplýst færsluritara um að [ÖS] sem setið hafi í fangelsinu hafi komið með bréf á ritstjórnarskrifstofu Vísis sem hafi stafað frá Sævari Ciesielski. Bókað var klukkan 10:02 að Sigurbjörn Víðir hafi hringt og spurt um heimilisfang [ÖS]. Klukkan 10:30 hafi Örn hringt og rætt um áðurnefnd bréf og beðið fangaverði um að taka gæslufanga fastari tókum.⁹⁴² Hálf tíma síðar var bókað að Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi sett [ÖS] í geymslu vegna bréfaviðskipta við dagblöðin. Bókað var klukkan 11:50 að Sigurbjörn Víðir hafi farið og haft með sér bréfin sem Sævar og [ÖS] smygluðu á milli klefa en fangaverðir hafi fundið og gert upptæk. Þá var bókað klukkan 17:20 að Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi komið og tekið [ÖS] til viðtals. Klukkan 19:40 bókar færsluritari í fangelsisdagbókina að svo virðist sem [ÖS] hafi ekki smyglað neinu bréfi út úr Síðumúlafangelsi heldur hafi hann skrifað bréfin eftir minni eftir að honum hafi verið sleppt lausum.⁹⁴³ Klukkan 01:10 var bókað að [ÞEÓ], móðir Erlu, hafi komið með sendingu til hennar. Tíu mínútum síðar hafi Örn hringt og spurt fréttu, hafi hann beðið fangaverði um að halda fyrri taktík og slaka í engu á, eins og það var orðað í færslunni.⁹⁴⁴
462. Fyrir liggur minnisblað Kristjáns Péturssonar, deildarstjóra Tollgæslunnar á Keflavíkurflugvelli og Gísla Pálssonar lögregluþjóns, dagsett sama dag, um viðræður þeirra við [MhilG] á Spáni vegna aðildar hennar að hasssmygli. Fram kom að Sævar hafi kyrkt stúlku í Vík í Mýrdal og kastað líki hennar í sjóinn til að villa um fyrir verknaðinum. Þá var bókað í minnisblaðið að skömmu eftir að Sævar og félagar hafi orðið Guðmundi Einarssyni að bana hafi Sævar farið með [HJP] í ferðalag. Hafi Sævar þá verið búinn að ákveða að drepa [HJP] vegna vitneskju hans um morðin og lausmælgis hans. Eftir að þeir hafi verið komnir á staðinn hafi [HJP] fengið hugboð um hvað hafi staðið til og leitað hjálpar. Bókað var í minnisblaðið að [MhilG] hefði þessar upplýsingar frá [MÁ]. Þá greindi [MhilG] frá því að Tryggvi Rúnar hafi keypt stóra kjötöxi rétt áður en Guðmundur hafi verið myrtur. Hafi öxin verið notuð til að búta í sundur líkama Guðmundar sem síðan hafi verið að einhverju leyti geymdur í ísskáp um stundarsakir. Þá var greint frá þeim upplýsingum að [HJP] hafi komið í heimsókn til Sævars stuttu eftir lát Guðmundar og þá verið boðið upp á blóðte sem sagt hafi verið úr nautablóði. Rétt á eftir hafi [HJP] verið spurður hvernig honum þætti blóðið úr Guðmundi. Kvaðst [MhilG] einnig hafa þetta eftir [MÁ]. Þá sagði hún lík Guðmundar vera grafið skammt frá húsinu þar sem hann lét lífið og sagði [SGÍ] vita

⁹⁴⁰ Dagbók nr. 4, bls. 142.

⁹⁴¹ Dagbók nr. 4, bls. 142b.

⁹⁴² Dagbók nr. 4, bls. 142b.

⁹⁴³ Dagbók nr. 4, bls. 143.

⁹⁴⁴ Dagbók nr. 4, bls. 144.

um þann þátt málsins.⁹⁴⁵ Var minnisblaðið sent frá sakadómi í ávana- og fíkniefnamálum til Hallvarðs Einvarðssonar, vararíkissaksóknara, með bréfi dagsett sama dag.⁹⁴⁶ Áframsendi Hallvarður minnisblaðið til Arnar Höskuldssonar með bréfi dagsettu 18. júní 1976.⁹⁴⁷

463. Á Þjóðhátíðardaginn, 17. júní 1976, birtist frétt í Tímanum undir fyrirsögninni: „Bréfaskipti í Síðumúla“. Haft var eftir Erni Höskuldssyni að atvikið væri fyrst og fremst áfall fyrir yfirvöld í landinu sem enn hefðu ekki séð til þess að byggja almennilegt fangelsi. Fram kom að við leit í klefa þessa fanga hafi fundist nokkur bréf eða bréfsneplar skrifaðir af Sævari, en efni þeirra hafi verið ótengt þeim sakamálum sem Sævar væri talinn viðriðinn.⁹⁴⁸ Sama dag var birt frétt í Alþýðublaðinu um sama efni. Þar sagði að atvikið sýndi svo ekki yrði um villst að fangelsið við Síðumúla, sem ætti að vera öruggasta fangelsi landsins, fullnægði ekki þeim kröfum sem gerðar væru til húsnæðis þar sem fangar ættu að vera í einangrun. Haft var eftir Erni að þeir hafi margsinnis beðið um strangari gæslu í fangelsinu. Sagði hann menn vera langt í frá ánægða með fangelsið, enda væri það hljóðbært og öll vinnuaðstaða slæm. Fram kom í fréttinni að því hefði verið haldið fram í öðru síðdegisblaði að Erla hafi komið bréfi til Sævars og því verið laumað undir klefahurð hans þegar enginn hafi átt að vera á ganginum, þá allra síst fangi. Kvaðst Örn ekki kannast við þessa fullyrðingu. Þá var haft eftir Jóni Oddssyni, réttargæslumanni Sævars, að einangrun fanganna væri alls ekki algjör, eins og dæmin sýndu. Hægt væri að koma skilaboðum á milli klefa og fangaverðir væru einnig „lekir“. Í niðurlagi fréttarinnar sagði að þessar nýjustu upplýsingar vektu upp grun um að gæslufangar hafi átt möguleika á sambandi sín á milli. Fullyrt var að ef slíkt hafi átt sér stað væri um alvarleg mistök að ræða sem engin leið væri að segja til um hvaða afleiðingar hefðu för með sér.⁹⁴⁹
464. Föstudaginn 18. júní var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sigurbjörn Víðir hafi komið klukkan 17:15 og talað við Erlu og Kristján Viðar. Rannsóknargögn um samtölin liggja ekki fyrir.⁹⁵⁰
465. Fyrir liggja handskrifaðir punktar, sem ekki liggur fyrir hver ritaði, þar sem fram kemur að árdegisflæði í Keflavík 19. nóvember 1974 hafi verið klukkan 09:38 og síðdegisflæði klukkan 22:02. Þá sagði að háfjara væri sex klukkustundir og 35 mínútur eftir háflæði.⁹⁵¹
466. Þennan sama dag, 18. júní 1976, birtist frétt á baksíðu Dagblaðsins þar sem sagði að Örn Höskuldsson hafi sagt bréfin sem sögð hafi verið frá Sævari og fyrrum fangi hafi átt að hafa smyglað út úr fangelsinu hafi verið fölsuð. Fram kom að pilturinn sem hafi

⁹⁴⁵ Bls. 777.

⁹⁴⁶ Bls. 776.

⁹⁴⁷ Bls. 775.

⁹⁴⁸ Bls. 774.

⁹⁴⁹ Bls. 773.

⁹⁵⁰ Dagbók nr. 4, bls. 144b.

⁹⁵¹ Bls. 781.

boðið Dagblaðinu bréfin til kaups fyrir hundrað þúsund krónur hafi verið settur í varðhald á ný.⁹⁵²

467. Sunnudaginn 20. júní var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að hringt hafi verið til Arnar klukkan 13:00 og hann látinn vita að úrskurðir Kristjáns Viðars og Tryggva Rúnars rynnu út þann dag. Bókað var að því yrði sinnt. Hafi Örn hringt klukkan 14:40 og beðið fangaverði um að hafa samband við réttargæslumenn Kristjáns Viðars og Tryggva Rúnars vegna úrskurða seinna um daginn. Klukkan 18:15 var bókað um komu Arnar með dómarabókina og tók hann fyrst Kristján Viðar fyrir dóm og síðar Tryggva Rúnar. Var dómþing sett í sakadómi Reykjavíkur þennan dag og tekið fyrir rannsókn vegna hvarfs Guðmundar Einarssonar og kveðinn upp úrskurður. Vísað var til þess að Sævar, Kristján Viðar og Tryggvi Rúnari hafi allir viðurkennt að Guðmundur hafi látið lífið í átökum við þá. Þá hafi Kristján Viðar skýrt svo frá 7. apríl 1976 að Guðmundur hafi ekki látist af völdum átaka heldur hafi hann stungið Guðmund með hnífi. Þá sagði að rannsókn málsins væri enn ekki lokið, meðal annars ætti eftir að athuga málsatvik með tilliti til framburðar Kristjáns Viðars um hnífstunguna auk þess sem lík Guðmundar hafi ekki fundist. Auk þess væri geðrannsókn ekki lokið. Var Kristján Viðar úrskurðaður í áframhaldandi 90 daga gæsluvarðhald.⁹⁵³ Bókað var að Kristján Viðar hafi komið fyrir dóminn klukkan 18:35. Aðrir voru ekki bókaðir mættir. Var úrskurðarorðið lesið í heyranda hljóði og bókað að Kristján Viðar hygðist ekki kæra úrskurðinn til Hæstaréttar Íslands. Vék hann frá klukkan 18:40.⁹⁵⁴ Í beinu framhaldi var kveðinn upp úrskurður á sömu forsendum yfir Tryggva Rúnari Leifssyni. Var bókað í þingbókina að úrskurðarorðið hafi verið lesið í heyranda hljóði og að Tryggvi Rúnar hygðist ekki kæra úrskurðinn. Enginn annar var bókaður mættur. Vék Tryggvi Rúnar frá klukkan 18:47.⁹⁵⁵ Klukkan 22:34 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi komið og talað við Erlu til klukkan 23:10.⁹⁵⁶
468. Mánudaginn 21. júní 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður, hafi hringt klukkan 09:05 vegna úrskurðar um áframhaldandi gæsluvarðhald Kristjáns Viðars í gær. Boðaði Páll Arnór komu sína seinna um daginn. Klukkan 13:45 var bókað að Tryggvi Rúnar hafi verið sóttur af boðunarmanni og fluttur í sakadóm.⁹⁵⁷ Bókað var að komið hafi verið með Tryggva Rúnar úr sakadómi klukkan 14:30. Klukkan 16:25 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa til Kristjáns Viðars. Á sama tíma hafi Örn komið og farið inn á klefa til Tryggva Rúnars. Bókað var að þeir hafi komið fram klukkan 16:40. Rannsóknargögn um vitjanirnar liggja ekki fyrir.⁹⁵⁸ Klukkan 17:25 var Sævar tekinn fram til viðtals við Ingvar Kristjánsson geðlækni til klukkan 19:20. Klukkan 20:10 var bókað að Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi komið með einhvern óþekktan í yfirheyrslu. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna. Klukkan 21:50 var bókað að

⁹⁵² Bls. 782.

⁹⁵³ Bls. 274–276.

⁹⁵⁴ Bls. 274.

⁹⁵⁵ Bls. 276–277.

⁹⁵⁶ Dagbók nr. 5, bls. 2.

⁹⁵⁷ Dagbók nr. 5, bls. 2.

⁹⁵⁸ Dagbók nr. 5, bls. 2b.

Kristján Viðar hafi verið færður fram til viðtals við Pál Arnór Pálsson, réttargæslumann sinn, í áheyrn Eggerts. Var Kristján Viðar færður á klefa sinn klukkan 22:35. Klukkan 23:25 var bókað í fangelsisdagbókina að Sigurbjörn Víðir hafi komið og rætt við Erlu inni á klefa hennar í klukkustund. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir.⁹⁵⁹

469. Þriðjudaginn 22. júní 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi farið í bíltúr með Kristján Viðar klukkan 11:00. Bókað var að þeir hafi komið tilbaka klukkan 11:35, en engin rannsóknargögn um bíltúrinn liggja fyrir. Þá var bókað klukkan 13:00 að Kristján Viðar hafi verið færður fram til viðtals við Eggert.⁹⁶⁰ Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem haft er eftir Kristjáni Viðari að hann vilji að nokkru leyti breyta framburði sínum sem hann hafi gefið 7. apríl 1976 um að hafa stungið Guðmund með hnífi sem hafi orðið hans bani. Kvað hann það ekki rétt og sagðist ekki hafa stungið Guðmund með hnífi eða öðru. Rétt væri að hann, Tryggvi Rúnar og Sævar hafi lent í átökum við Guðmund heima hjá Sævari í Hafnarfirði og þau átök hefðu leitt til dauða Guðmundar. Kvaðst Kristján Viðar hafa greint rétt frá tilkomu hnífsins, en vildi ekki fullyrða um hvort hann hafi tekið hann með í þessa orlagaríku ferð til Hafnarfjarðar. Greindi Kristján Viðar frá því að hann og Tryggvi Rúnar hafi hitt Guðmund í Hafnarfirði en farið á mis við Sævar. Þeir hafi ekki hitt Sævar fyrr en þeir þrír hafi verið komnir að húsinu hjá Sævari. Kvaðst Kristján Viðar hafa áður lýst herbergjaskipan í húsinu, en ekki muna eftir þvottaherberginu. Sagði hann það geta stafað af sínu minnisleysi. Komið hafi til átaka milli Guðmundar, Tryggva Rúnars og Sævars inni í svefnherberginu út frá missætti í milli Sævars og Guðmundar. Átökin hafi borist fram í stofuna þar sem Kristján Viðar kvaðst hafa tekið þátt í þeim. Kvaðst hann ekki muna greinilega eftir því hvernig átökin hafi gengið fyrir sig í smáatriðum. Kvaðst hann muna eftir að Guðmundur hafi tekið sig hálstaki aftan frá. Myndi hann eftir Tryggva Rúnari yfir Guðmundi líkt og hann héldi honum niðri. Þá hafi Sævar sparkað í Guðmund liggjandi.⁹⁶¹ Hafi Sævar svo hlaupið fram á salernið og læst að sér. Lýsti Kristján Viðar því að hann og Tryggvi Rúnar hafi þá áttað sig á því að Guðmundur hafi ekki staðið upp og eitthvað alvarlegt væri að honum. Þegar Sævar hafi komið fram aftur hafi þeir rætt þann möguleika að hringja í lögregluna en ekki hafi orðið af því. Rámaði Kristján Viðar í að Tryggvi Rúnar hafi lagt það til að skilja Guðmund eftir á einhverjum húströppum. Hafi þeir ákveðið að sjá hvort Guðmundur myndi ekki hressast við og borið hann fram í geymsluherbergi. Fóru þeir síðan allir þrír úr húsinu um stund og kvaðst Kristján Viðar áður hafa lýst athöfnum þeirra þá. Þegar þeir hafi komið til baka hafi þeim verið það ljóst að Guðmundur væri látinn og ákváðu þeir þá að losa sig við líkið. Hringdi Sævar þá í Albert Klahn og hafi hann komið stuttu seinna. Lýsti Kristján Viðar því að á meðan þeir biðu Alberts hafi þeir vafið líkinu inn í eitthvað sem hafi líkst rúmlaki og Sævar lagði til. Kvað Kristján Viðar það hafa verið á þeirri stundu sem Erla hafi birst allt í einu en hann hafi áður greint frá því. Þá kvaðst hann áður hafa lýst líkflutningnum í bifreiðinni og Albert hafi

⁹⁵⁹ Dagbók nr. 5, bls. 3.

⁹⁶⁰ Dagbók nr. 5, bls. 3b.

⁹⁶¹ Bls. 783.

verið á svartri Volkswagen bifreið föður síns. Kvaðst Kristján Viðar hafa spurt Albert hvort hann vissi hvað væri í gangi og sagði Kristján hann hafa kinkað kolli til samþykkis. Hafi Sævar stjórnað ökuferðinni og vísaði Kristján Viðar til skýrslu sinnar frá 7. apríl 1976 um ferðina sjálfa. Kvaðst hann þó ekki muna eftir því að þeir hafi klætt Guðmund úr nokkru. Bókað var eftir Kristjáni Viðari að lögreglan hafi nokkrum sinnum ekið með sig suður fyrir Hafnarfjörð til að athuga hvort hann kannaðist við einhvern stað þar sem Guðmundur hafi verið urðaður. Kvaðst Kristján vera mikið búinn að hugsa þetta og finnast helst koma til greina að þeir hafi ekið að rauðamalargryfju sem sér hafi verið sagt að heiti Lónakotsgrýfja, en skammt frá henni væri gömul fjárborg hlaðin úr grjóti. Haft var eftir Kristjáni Viðari að farið hafi verið með sig á þennan stað og fyndist honum hann kannast við sig þar líkt og hann hafi komið þar áður.⁹⁶² Kvaðst hann vera þess viss að það gæti ekki hafa verið nema í þessu tilviki. Þegar þeir hafi verið á ferð með líkið hafi að vísu verið myrkur. Sagði hann ferðina til baka og athafnir þeirra eftir það hafa verið, að því er hann best myndi, líkt og hann hafi síðast skýrt frá. Í lok skýrslunnar var bókað að ástæða þess að hann hafi breytt skýrslu sinni frá 7. apríl 1976 hafi verið sú að það sem hann hafi nú sagt væri hið sanna og rétta í málinu. Kvaðst Kristján Viðar ekki geta gert sér ljósa grein fyrir því hvers vegna hann hafi farið að tala um þennan hníf, einhvern veginn hafi honum fundist þá að hann hafi beitt honum. Bókað var að yfirheyrslunni hafi lokið klukkan 14:50.⁹⁶³ Í dagbók fangelsisins var bókað að Kristján Viðar hafi verið settur á klefa klukkan 16:45.⁹⁶⁴

470. Í dagbók fangelsisins þennan sama dag, 22. júní 1976, var bókað að Örn Höskuldsson hafi komið klukkan 16:20 og farið beint inn á klefa til Erlu. Hafi hann komið fram klukkan 16:40. Klukkan 17:40 var bókað um komu Ásgeirs Karlssonar geðlæknis sem hafi tekið Erlu til viðtals til klukkan 18:00. Var Erla þá færð á klefa sinn og Tryggvi Rúnar tekinn fram til viðtals við geðlækninn. Á sama tíma kom Sigurbjörn Víðir í fangelsið og tók Kristján Viðar fram til viðtals. Bókað var að Kristján Viðar hafi verið settur inn á klefa klukkan 19:00 að lokinni skýrslutöku.⁹⁶⁵ Rannsóknargögn um skýrslutökuna liggja ekki fyrir. Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi verið færður á klefa sinn klukkan 19:15.⁹⁶⁶
471. Miðvikudaginn 23. júní 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að klukkan 16:10 hafi Sigurbjörn Víðir tekið Kristján Viðar til viðtals til klukkan 16:25. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 19:05 var bókað að bréf hafi borist til Erlu frá föður hennar. Þá hafi móðir Erlu komið klukkan 23:45 með sendingu.⁹⁶⁷
472. Þennan dag var [SL] yfirheyrður af rannsóknarlögreglunni vegna rannsóknar á hvarfi Geirfinns. Kvaðst hann hafa kynnst Geirfinni við vinnu að Sigöldu veturinn 1973. Farið hafi vel með þeim og þeir kynnst vel. Greindi hann frá því að í október það ár

⁹⁶² Bls. 784.

⁹⁶³ Bls. 785.

⁹⁶⁴ Dagbók nr. 5, bls. 4.

⁹⁶⁵ Dagbók nr. 5, bls. 4.

⁹⁶⁶ Dagbók nr. 5, bls. 4b.

⁹⁶⁷ Dagbók nr. 5, bls. 5.

hafi tveir menn komið að hitta Geirfinn. Hafi vitnið heyrt á tal Geirfinns við vinnufélaga þeirra um heimsóknina. Hafi Geirfinnur sagt þá hafa krafist einherrar fjárhæðar af sér fyrir að hann þegði yfir einhverju sem vitnið kvaðst ekki vita hvað hafi verið. Vitnið kvað Geirfinn hafa fallið mikið í álit hjá sér eftir þetta og því væri þetta atvik grept í minni hans.⁹⁶⁸

473. Fimmtudaginn 24. júní 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Njörður Snæhólm hafi komið klukkan 13:40 og rætt við Kristján Viðar og Tryggva Rúnar. Bókað var að Njörður hafi farið klukkan 14:05 og Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar verið færðir á klefa sína. Rannsóknargögn um viðtölin liggja ekki fyrir. Bókað var að klukkan 17:15 hafi Sævar verið tekinn fram til viðtals við Jón Oddsson, réttargæslumann sinn, í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Klukkan 17:30 var bókað að Ásgeir Karlsson geðlæknir hafi komið til að ræða við Erlu og Tryggva Rúnar. Bókað var klukkan 18:00 að viðtali Sævars við réttargæslumann sinn hafi lokið og hann færður á klefa. Fimm mínútum síðar var bókað um komu Lárusar Helgasonar, yfirlæknis á Kleppi, til viðtals við Kristján Viðars. Var Erla færð á klefa sinn klukkan 18:30 að loknu viðtali við Ásgeir geðlækni. Á sama tíma var Tryggvi Rúnar færður fram til viðtals við geðlækninn. Þá var bókað í dagbókina að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa sinn að loknu viðtali við Lárus yfirlækni klukkan 19:05. Var Tryggvi Rúnar færður á klefa sinn klukkan 19:15 að loknu viðtali við Ásgeir geðlækni.⁹⁶⁹
474. Fyrir liggur færsla í játningaskýrslu Tryggva Rúnars þennan sama dag. Þar segir orðrétt: „Skrifað 24/6 1976 af Tryggva Rúnari Leifssyni til vinar síns Sigurbjörns Víðis Eggertssonar. Samt ekki komið frá honum sjálfum heldur finnst mér þetta gott Víðir minn kær því þú átt fjölskyldu og ég les þetta oft sjálfur. Þinn vinur Tryggvi R. Leifsson.“ Á fjórum blaðsíðum ritaði Tryggvi Rúnar upp reglur upp úr bók sem væru til þess að skapa trúarlegt andrúmsloft á heimilinu, eins og hann orðaði það í játningaskýrslunni.⁹⁷⁰
475. Föstudaginn 25. júní 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sigurbjörn Víðir hafi farið með Erlu í heimsókn til dóttur hennar klukkan 14:00. Komu þau aftur klukkan 14:35.⁹⁷¹ Þá bókaði færsluritari klukkan 22:15 að hafa afhent Sævari bækur til lesturs frá bókasafni fangelsisins. Orðrétt var bókað að Sævar skyldi fá þær framvegis eða þar til hann hugsanlega misnotaði eitthvað í sambandi við þær eða annað yrði ákveðið. Tekið var fram að þetta ætti eingöngu við um þær bækur sem væru á bókasafni hússins, aðrar bækur fengi Sævar ekki og engar úr utanaðkomandi sendingum.⁹⁷²
476. Laugardaginn 26. júní 1976 var bókað í dagbók fangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 09:20 og rætt við Erlu og Sævar meðal annarra. Bókað var klukkan 18:20 að Guðsteinn læknir hafi hringt vegna Erlu og tilkynnt að hún þyrfti ekki sérstaklega sjúkrafæði en ætti að fá „aluminiumh.sil 10%“, eins og það var bókað í

⁹⁶⁸ Bls. 786–788.

⁹⁶⁹ Dagbók nr. 5, bls. 6.

⁹⁷⁰ Bls. 789–792.

⁹⁷¹ Dagbók nr. 5, bls. 6b.

⁹⁷² Dagbók nr. 5, bls. 7.

færslunni. Klukkan 20:40 var bókað að blýantur hafi fundist við niðurfallsþípu inni á klósetti á karlagangi.⁹⁷³

477. Mánudaginn 28. júní 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að hringt hafi verið í Félagsmálastofnun Reykjavíkur vegna vöntunar á peningum til tóbakskaupa fyrir Erlu Bolladóttur.⁹⁷⁴ Klukkan 16:50 var bókað að sendill hafi komið frá Félagsmálastofnun með 4.000 krónur til Erlu. Í lok dags var þess getið í færslu að Sigurbjörn Víðir hafi verið í húsi mest allan daginn og meðal annars talað við Erlu.⁹⁷⁵ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 20:45 að Ásgeir Karlsson geðlæknir hafi tekið Erlu til viðtals. Klukkan 21:12 var bókað um símtal frá ömmu Kristjáns Viðars sem hafi sagst hafa frétt að Kristján ætti að fara austur um mánaðamótin. Bókað var að hún hafi heyrt það frá réttargæslumanni hans. Klukkan 22:30 var bókað að Ásgeir geðlæknir hafi farið að loknu viðtali við Erlu. Fimm mínútum síðar var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi rætt við Erlu til klukkan 23:00.⁹⁷⁶
478. Þriðjudaginn 29. júní 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðsteinn læknir hafi hringt klukkan 10:10 og spurt hvort einhver skyndileg breyting hafi orðið á heilsufari Sævars síðan á laugardag þegar hann hafi talað við hann síðast. Færsluritari kvaðst hafa svarað því sem satt væri að hann hefði ekki orðið var við neinar breytingar á heilsu Sævars. Bókað var að tilefni fyrirspurnar læknisins hafi verið að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi hringt og lýst yfir efasemdum um gott heilsufar skjólstæðings síns og óskað eftir allsherjar úttekt læknisins á líkama Sævars. Klukkan 13:10 var bókað að Jón M. Gunnarsson, rannsóknarlögreglumaður og Gísli H. Guðjónsson, starfsmaður sakadóms, hafi komið með tæki sem kallaðist lygamælir. Hafi þeir tekið til viðtals fangann [GuBj] og prófuðu meðal annars tækið í viðtalinu og var útkoman sú að [GuBj] hafi logið flestu því sem hann hafi verið spurður um. Bókað var að þeir hafi farið klukkan 14:30 eftir að hafa prófað lygamælirinn á Hlyni Þór, fangaverði, að hans eigin ósk. Var þess getið að Hlynur hafi logið fremur litlu, en þó svolítið, eins og það var orðað í færslunni. Klukkan 14:30 var bókað í fangelsisdagbókina að Kristján Viðar hafi verið færður fram til skýrslutöku hjá Sigurbirni Víði. Bókað var að hann hafi verið færður aftur á klefa klukkan 16:15. Rannsóknargögn um skýrslutökuna liggja ekki fyrir. Klukkan 17:20 var bókað að Kristján Viðar hafi verið aftur tekinn fram til yfirheyrslu hjá Sigurbirni Víði. Klukkan 17:30 var bókað að Erla hafi verið færð fram til viðtals við Ásgeir Karlsson, geðlækni. Var hún færð aftur á klefa klukkan 18:55 og á sama tíma hafi Tryggvi Rúnar verið færður fram til viðtals við Ásgeir. Bókað var klukkan 19:10 að Kristján Viðar hafi verið færður inn á klefa sinn.⁹⁷⁷ Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir.
479. Miðvikudaginn 30. júní 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sigurbjörn Víðir hafi komið og talað við Sævar og Tryggva Rúnar. Var þess getið að eftir að Sævar hafi verið settur inn á klefa sinn hafi Kristjáni Viðari verið bætt í

⁹⁷³ Dagbók nr. 5, bls. 7b.

⁹⁷⁴ Dagbók nr. 5, bls. 8.

⁹⁷⁵ Dagbók nr. 5, bls. 8b.

⁹⁷⁶ Dagbók nr. 5, bls. 9.

⁹⁷⁷ Dagbók nr. 5, bls. 9b.

hópinn. Bókað var klukkan 18:45 að Tryggvi Rúnar og Kristján Viðar hafi verið færðir á klefa sína í bili að minnsta kosti, eins og það var bókað.⁹⁷⁸ Rannsóknargögn um samprófunina liggja ekki fyrir.

480. Fyrir liggur fimm blaðsíðna færsla í játningaskýrslu Tryggva Rúnars dagsett þennan sama dag sem stíluð er til Sigurbjörns Víðis með orðunum: „Kæri Víðir!“. Greindi Tryggvi Rúnar frá upplýsingum um nokkra menn sem Sigurbjörn Víðir hafði spurt hann um.⁹⁷⁹
481. Sama dag birtust fréttir á forsíðum Vísis og Dagblaðsins um að sakadómur Reykjavíkur hafi tilkynnt fjórmeningunum um að þeir væru frjálsir ferða sinna og þyrftu ekki lengur að sæta eftirliti lögreglu. Fram kom að Örn hafi verið inntur eftir því hvers vegna eftirlitið hefði verið fellt niður en hann hefði ekki viljað greina frá því. Haft var eftir Erni að lítið nýtt hafi komið fram í rannsókn málsins undanfarnar vikur. Orðrétt var haft eftir honum í Vísi: „Við einbeitum okkur nú að því að ganga frá gögnum vegna morðsins á Guðmundi Einarssyni og málum sem þeirri rannsókn eru tengd.“ Þá upplýsti Örn um að geðrannsókn yfir einum aðila sem nú sætu í gæsluvarðhaldi vegna málsins væri lokið, en geðrannsókn hinna væri langt komin. Blaðamaður Vísis spurði Örn hvort hann væri bjartsýnni nú en áður um hvort Geirfinnsmálið myndi upplýsast. Svaraði Örn blaðamanninum á þá leið að hann væri svartsýnni nú en fyrr, en að sjálfsögðu myndu menn ekki leggja árar í bát heldur halda áfram að því að vinna að rannsókninni.⁹⁸⁰
482. Fimmtudaginn 1. júlí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 15:20 að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi hringt og spurt um líðan skjólstæðings síns. Þá var bókað klukkan 22:00 að Sigurbjörn Víðir hafi farið með Kristján Viðar. Bókað var að þeir hafi komið til baka klukkan 23:35. Rannsóknargögn um ferðina liggja ekki fyrir. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi farið klukkan 00:30 og maður sem með honum var, eins og það var bókað í dagbókina.⁹⁸¹
483. Föstudaginn 2. júlí 1976 var bókað í fangelsisdagbókina að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi hringt klukkan 09:20 og spurt eftir Sigurbirni Víði í tengslum við austurferð Kristjáns. Bókað var klukkan 09:35 að [KJ], amma Kristjáns Viðars, hafi hringt og spurt fréttu af austurferðinni.⁹⁸² Bókað var í dagbókina klukkan 16:35 að Erla hafi verið færð til viðtals við Sigurbjörn Víði í horninu. Lauk viðtalinu klukkan 17:35 og var Erla sett inn á klefa. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.⁹⁸³ Bókað var klukkan 19:00 að [KJ], amma Kristjáns Viðars, hafi hringt aftur og spurt um austurferð Kristjáns. Bókaði færsluritari að af henni yrði líklegast ekki í dag þar sem Örn hafi ekki tilkynnt um ákvörðun þess efnis. Klukkan 19:40 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður til viðtals við Sigurbjörn Víði.

⁹⁷⁸ Dagbók nr. 5, bls. 10.

⁹⁷⁹ Bls. 795–799.

⁹⁸⁰ Bls. 800–801.

⁹⁸¹ Dagbók nr. 5, bls. 11.

⁹⁸² Dagbók nr. 5, bls. 11.

⁹⁸³ Dagbók nr. 5, bls. 11b.

Klukkan 20:20 hafi Sigurbjörn Víðir farið og þá nýlega talað við Kristján Viðar og Tryggva Rúnar. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um þessi viðtöl.⁹⁸⁴

484. Fyrir liggur færsla dagsett sama dag í játningaskýrslu Tryggva Rúnars. Stílaði hann færsluna til Sigurbjörns Víðis. Fram kom að það eina sem hann gæti ímyndað sér væri að hann hafi verið í leðurjakknum sínum sem hann hafi keypt af [ViG] leigubílstjóra. Kvaðst Tryggvi Rúnar ekki geta ímyndað sér aðra yfirhöfn en leðurjakkann á þessu tímabili því hann hafi alltaf verið í honum.⁹⁸⁵ Þá kvaðst hann halda að hann hafi verið í peysu sem hann ætti ennþá, röndóttri. Tryggvi Rúnar sagðist ekki vita í hvaða buxum hann hafi verið í, hann hafi átt alls konar gallabuxur. Kæmi hann engum sérstökum fyrir sig í huganum hvernig sem hann reyndi.⁹⁸⁶ Varðandi skótau sagðist Tryggvi Rúnar örugglega hafa verið í uppháu leður hermanskónum sem Sævar hafi stolið og gefið sér. Kvaðst hann hafa skilið þá eftir á Litla-Hrauni þar sem komið hafi verið gat á þá.⁹⁸⁷ Greindi Tryggvi Rúnar frá því að hann hafi yfirleitt alltaf verið í leðurjakknum og skónum. Hann hafi farið í þessu á ball sem og í vinnuna hjá Glit, en þar hafi hann starfað um það leyti sem þessi atburður hafi átt að ske, eins og hann orðaði það.⁹⁸⁸
485. Á baksíðu Dagblaðsins þennan sama dag var frétt um að rannsóknarmönnum í Geirfinnsmálinu hafi verið fjölgað. Þá var stutt viðtal við móðir Sævars þar sem haft var eftir henni að hún tryði á sakleysi Sævars. Þá hafi Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, sagt henni að Sævar hafi aldrei játað á sig morðið á Guðmundi Einarssyni.⁹⁸⁹
486. Laugardaginn 3. júlí 1976, var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 09:45 og rætt við Sævar og Tryggva Rúnar meðal annarra. Bókað var að lyfjum hafi verið breytt og vísað til lyfjaskrár.⁹⁹⁰ Bókað var klukkan 10:30 að Tryggvi Rúnar hafi verið færður til viðtals við Sigurbjörn Víði til klukkan 11:20 og var þá færður á klefa sinn aftur. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Á sama tíma var Sævar færður fram til viðtals við Sigurbjörn Víði. Klukkan 16:51 var bókað um komu Arnar sem hafi farið inn á klefa til Erlu til úrskurðar. Bókað var að hún hafi verið úrskurðuð í áframhaldandi 60 daga gæsluvarðhald. Fyrir liggur endurrit úr þingbók sakadóms Reykjavíkur þar sem fram kemur að dómþing hafi verið sett þennan dag og tekið fyrir dómsrannsókn vegna hvarfs Geirfinns Einarssonar. Kveðinn hafi verið upp úrskurður þar sem raktir voru framburðir Sævars, Kristjáns Viðars og Erlu um Keflavíkurferðina og þá menn sem þau hafi sagst hafa hitt þar fyrir. Rakið var að Kristján Viðar hafi tekið framburð sinn til baka en síðan kannast aftur við að hafa farið í umrædda ferð. Þá hafi Sævar sagt skýrslur sínar ekki byggðar á hans eigin vitneskju heldur því sem Erla hafi skýrt honum frá af sinni eigin reynslu. Loks var reifaður framburður Erlu um að hún sjálf hafi miðað rífli á Geirfinn og hleypt af. Fram kom að rannsókn málsins væri ekki nærri lokið og þá væri geðrannsókn á

⁹⁸⁴ Dagbók nr. 5, bls. 12.

⁹⁸⁵ Bls. 802.

⁹⁸⁶ Bls. 803.

⁹⁸⁷ Bls. 804.

⁹⁸⁸ Bls. 805.

⁹⁸⁹ Bls. 813.

⁹⁹⁰ Dagbók nr. 5, bls. 12.

Sævari, Kristjání Viðar og Erlu ólokið. Var Erla úrskurðuð í áframhaldandi 60 daga fangelsi. Bókað var í þingbókina að Erla hafi komið fyrir dóminn klukkan 17:05. Hafi úrskurðarorðið verið lesið í heyranda hljóði og Erla lýst því yfir að hún hygðist ekki kæra úrskurðinn til Hæstaréttar Íslands. Vék hún frá klukkan 17:10. Bókað var í fangelsisdagbókina að Eggert og Sigurbjörn Víðir hafi komið klukkan 21:10 ásamt bróður Tryggva Rúnars og ræddu þeir allir saman við Tryggva til klukkan 21:40. Klukkan 22:35 var bókað að bróðir Tryggva Rúnars hafi komið og rætt við Sigurbjörn Víði. Klukkan 23:40 var bókað að móðir Erlu hafi komið með sendingu til hennar.⁹⁹¹

487. Sunnudaginn 4. júlí 1976 var bókað í fangelsisdagbókina að Hallvarður Einvarðsson hafi komið og rætt við Kristján Viðar og Erlu. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtölin. Bókað var klukkan 15:00 að Ásgeir Karlsson geðlæknir hafi komið og talað við Erlu og Tryggva Rúnar. Klukkan 15:45 var bókað að Erla hafi fengið krosshálsmen inn á klefa til sín sem hún hafi átt frammi. Klukkan 17:00 var bókað að Ásgeir geðlæknir hafi farið.⁹⁹² Kom Ásgeir geðlæknir aftur klukkan 20:45 og tók Tryggva Rúnar til viðtals í klukkustund. Klukkan 22:25 var bókað um komu Hallvarðs sem hafi rætt við Sigurbjörn Víði og Ásgeir geðlækni. Bókað var klukkan 22:35 að Erla hafi verið færð fram til viðtals við Ásgeir í klukkustund.⁹⁹³
488. Mánudaginn 5. júlí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að [KJ], amma Kristján's Viðars, hafi hringt og spurt um væntanlega austurferð hans. Bókað var klukkan 22:05 að sending hafi borist til Erlu. Á sama tíma hafi Kristján Viðar verið færður fram til viðtals við Sigurbjörn Víði. Klukkan 22:35 var bókað um lok viðtalsins, en rannsóknargögn liggja ekki fyrir. Á sama tíma var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi rætt við Tryggva Rúnar og Erlu inni á klefum. Hafi Sigurbjörn Víðir farið klukkan 23:00. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um vitjanirnar. Á sama tíma var bókað að Kristján Viðar hafi óskað eftir því að fá að tala við lögfræðing sinn.⁹⁹⁴
489. Þennan dag birtist frétt á forsíðu Mánudagsblaðsins undir fyrirsögninni: „Banamaður Geirfinns er ófundinn ennþá.“ Fram kom að líkurnar á því að Geirfinnsmálið myndi upplýsast færu óðum minnkandi. Fullyrt var að rannsóknarmenn væru þess fullvissir að Erla Bolladóttir hafi ekki orðið Geirfinni að bana og játning hennar væri eintómur uppspuni.⁹⁹⁵
490. Þriðjudaginn 6. júlí 1976 var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 16:50 að séra Jón Bjarman hafi tekið Sævar og Erlu til viðtals samkvæmt leyfi frá Erni. Bókað var að séra Jón hafi farið klukkan 18:40 að loknum viðtölum og þess getið að hann yrði í sumarfrí frá 8.–26. júlí. Bókað var að [ÞEÓ], móðir Erlu hafi komið og sótt bréf frá dóttur sinni.⁹⁹⁶
491. Þennan dag, 6. júlí 1976, sendi Ásgeir Friðjónsson, dómari í sakadómi í ávana- og fíkniefnamálum, upplýsingaskýrslu lögreglunnar í Reykjavík um framburð [FKS],

⁹⁹¹ Dagbók nr. 5, bls. 13.

⁹⁹² Dagbók nr. 5, bls. 13.

⁹⁹³ Dagbók nr. 5, bls. 13b.

⁹⁹⁴ Dagbók nr. 5, bls. 14.

⁹⁹⁵ Bls. 814–815.

⁹⁹⁶ Dagbók nr. 5, bls. 14b.

dagsett sama dag. Fram kom að [FKS] hafi greint svo frá að Kristján Viðar hafi rætt um hvarf Guðmundar við ýmsa aðila að Laugavegi 32, án þess þó að skýra nánar hvað við væri átt eða við hverja hann hafi rætt. Hafi [FKS] bætt því við að eflaust hafi Kristján Viðar rætt um hvarf Geirfinns við sömu aðila og á sama stað.⁹⁹⁷

492. Sama dag var bókað í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis að þeir hafi rætt við eiganda fornverslunar við Grettisgötu í Reykjavík vegna ísskáps sem núverandi eigandi hússins við Hamarsbraut 11 í Hafnarfirði, [SL], hafi selt skömmu eftir að hann hafi keypt húsið. Kvaðst fornsalinn kannast við að hafa keypt ísskápinn af [SL] en sagðist hafa selt hann aftur og hafa enga hugmynd um hver kaupandinn hafi verið.⁹⁹⁸
493. Miðvikudaginn 7. júlí 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Gylfi Gunnarsson sálfræðingur hafi komið og rætt við Sævar milli klukkan 16:40 og 18:10. Bókað var klukkan 23:20 að sálfræðiprófið hafi verið tekið frá Sævari.⁹⁹⁹
494. Þennan dag var bókað í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis að rætt hafi verið við [SGÍ] sem búið hafi að Þverbrekku 4 í Kópavogi á undan Erlu og Sævari. Bókað var að [SGÍ] hafi sagst þekkja Erlu lítið, en þó kannast við hana. Kvað hún Erlu ekki hafa rætt við sig um Geirfinnsmálið eða hvarf Guðmundar. Þó hafi hún hitt hana öðru hvorum megin við áramótin og þá hafi þetta borist í tal og Erla sagt Sævar vita allt um þessa hluti, en hún sjálf vissi lítið.¹⁰⁰⁰ Bókað var í rannsóknardagbókina að rætt hafi verið við [MJM] sem hafi haft umráð yfir íbúð þeirri sem Erla og Sævar hafi búið í um tíma í Kaupmannahöfn á árinu 1974 og fram á það næsta. Kvaðst hún ekki muna eftir því að þau hafi rætt um hvarf Guðmundar við sig, en aftur á móti hefðu þau rætt Geirfinnsmálið. Kvaðst hún þó ekki muna eftir neinu sérstöku í því sambandi og fannst henni þau hafa rætt málið líkt og flest allir hafi gert á þessum tíma. Greindi [MJM] frá því að Erla hafi rætt oftast en einu sinni við sig um póstsvikamálið og hafi hún lagt sig fram við að sannfæra hana um að hún væri ekkert við það riðin. Hafi [MJM] fundist skrítið að Erla skyldi hafa verið að tala um þetta yfirleitt. Í janúar 1975 hafi [EÓ] kunningi þeirra komið út og sagt þeim að ljótar sögur gengu um Erlu í sambandi við póstsvikamálið. Hafi Erla þá orðið æst og sagt eins gott fyrir fólk að vera ekkert að blaðra um hluti því það gæti hreinlega horfið.¹⁰⁰¹
495. Daginn eftir var bókað í fangelsisdagbókina að Tryggvi Rúnar hafi verið sóttur klukkan 08:10 og fluttur á Kleppsspítala í lækni- og sýðun og síðan í heilalínurit að Eiríksgötu 29. Var komið með hann aftur í fangelsið klukkan 11:30. Á sama tíma var bókað að Bjarni Matthíasson rannsóknarlögreglumáður hafi tekið sálfræðipróf frá Tryggva Rúnari og Sævari og farið með inn á Klepp til Gylfa Ásmundssonar sálfræðings.¹⁰⁰² Bókað var klukkan 20:20 að fangaverðir hafi orðið varir við köll á ganginum sem komið hafi frá klefa númer átta og 13. Bókað var að fangarnir á tilgreindum klefum hafi verið alvarlega áminntir og gerð grein fyrir

⁹⁹⁷ Bls. 817.

⁹⁹⁸ Bls. 1064.

⁹⁹⁹ Dagbók nr. 5, bls. 14b–15.

¹⁰⁰⁰ Bls. 1065.

¹⁰⁰¹ Bls. 1067.

¹⁰⁰² Dagbók nr. 5, bls. 15.

framhaldsaðgerðum af hálfu fangavarða. Klukkan 21:45 var bókað að [ÓmL], bróðir Tryggva Rúnars, hafi rætt við Sigurbjörn Víði og Tryggva Rúnar í horninu.¹⁰⁰³ Bókað var um komu systur Erlu með sendingu til hennar klukkan 22:05. Lauk viðtali Tryggva Rúnars við bróður sinn klukkan 22:25 og var bókað að Tryggvi Rúnar hafi verið færður á klefa sinn. Bókað var klukkan 01:00 að Eggert og Sigurbjörn Víðir hafi komið með [GJT], annan þeirra sem rætt hafi verið um að setja inn, og tekið hann til yfirheyrslu. Bókað var klukkan 01:50 að yfirheyrslunni hafi lokið og hann hafi verið settur á klefa númer átta, en sá fangi sem þar hafi verið fyrir hafi verið færður á klefa númer 20 fyrr um kvöldið. Klukkan 01:55 var bókað að Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi farið, en komið aftur klukkan 05:50 og stoppað í 15 mínútur.¹⁰⁰⁴

496. Föstudaginn 9. júlí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Eggert og Sigurbjörn Víðir hafi komið klukkan 10:20 og tekið [GJT] til viðtals. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna, en tilefnið var bókað sem kunningsskapur hans við [HJP]. Fram kom að vitninu væri kunnugt um að [HJP] hafi verið góður kunningi Sævars. Kvaðst hann sjálfur kannast við Sævar, en lítið þekkja hann. Hafi [HJP] ekki sagt sér mikið af samskiptum þeirra nema það að hann væri hræddur um líf sitt. Kvaðst vitnið halda að það væri eitthvað í sambandi við Sævar. Hafi [HJP] greint honum frá því að Sævar hafi hótad honum lífláti. Kvaðst vitnið ekki vita hvers vegna. Kvaðst hann þekkja Erlu mun betur en Sævar, en hvorki hún né Sævar hafi sagt sér frá ferðum þeirra eða gerðum. Minntist hann þess ekki að þau hafi nokkurn tímann minnst á Geirfinn eða Guðmund. Var yfirheyrslunni lokið klukkan 11:10.¹⁰⁰⁵ Á sama tíma var bókað í fangelsisdagbókina að [GJT] hafi verið færður á klefa og Sigurbjörn Víðir hafi tekið [HJP] til skýrslutöku í horninu. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem fram kemur að tilefnið sé ummæli vitnisins um gerðir Sævars og Erlu. Kvaðst [HJP] þekkja Sævar náðið og talið hann vin sinn en þó aldrei hafa treyst honum og aldrei vitað fullkomlega hvar hann hefði hann. Þá kvaðst [HJP] þekkja Erlu töluvert og treysta henni mun betur en Sævari. Eftir að fréttir hafi borist af hlutdeild þeirra í mannhvörfunum hafi hann ekki lengur talið þau til vina sinna. Kvaðst hann vel geta trúað þeim báðum til að hafa átt hlutdeild í málunum, sér í lagi Sævari. Greindi vitnið frá því að þegar þeir hafi umgengist hvað mest þá hafi Sævar oft talað um að láta fólk hverfa og beinlínis um að drepa fólk. Hafi hann talið það mjög auðvelt hér á landi án þess að það kæmist nokkurn tímann upp. Kvaðst vitnið ekki muna hvaða aðferðir Sævar hafi nefnt, en mundi eftir því að Sævar hafi talað um að fá erlendan aðila, svo sem frá Púertó Ríkó, til að vinna verkið og borga honum fyrir.¹⁰⁰⁶ Greindi hann frá því að Sævar hafi hótad sér lífláti þegar þeim sinnaðist í eitt sinn. Kvaðst vitnið muna eftir því að Sævar hafi sagt sér að vara sig svo ekki færi fyrir honum líkt og Guðmundi og Geirfinni. Kvaðst vitnið á þeim tíma ekki hafa tekið neitt mark á þessu þar sem hann hafi ekki vitað að Sævar hafi átt þátt í hvarfi þeirra.¹⁰⁰⁷ Þá greindi vitnið frá heimsókn sinni til Sævars og Erlu þar sem þau þá bjuggu í Hafnarfirði, sennilegast í fyrrihluta

¹⁰⁰³ Dagbók nr. 5, bls. 15b.

¹⁰⁰⁴ Dagbók nr. 5, bls. 16.

¹⁰⁰⁵ Bls. 818–819.

¹⁰⁰⁶ Bls. 820.

¹⁰⁰⁷ Bls. 821.

febrúar 1974. Kvað vitnið Sævar ekki hafa verið heima þar sem hann hafi þá verið í gæsluvarðhaldi. Var Erla heima og taldi vitnið ábyggilegt að [HeG] hafi einnig verið á staðnum. Kvaðst [HJP] muna eftir að hafa séð blóð í gólfteppinu í svefnherberginu og á kæliskáp sem hafi verið þar inni. Kvaðst vitnið einhverra hluta vegna hafa farið að gramsa í kæliskápnum og fundið þar tvo taupoka utan af hassi. Var þá ákveðið að sjóða pokana þar sem soðið hafi svipuð áhrif og neysla hassefnis. Sagðist [HJP] hafa strax tekið eftir blóðblettum á taupokunum og hafi Erla sagt blóðið vera nautsblóð. Kvaðst vitnið hafa drukkið soðið með bestu lyst en mundi ekki hvort Erla eða [HeG] hafi drukkið það. Greindi vitnið frá því að Erla hafi sagt blóðið í teppinu og á kæliskápnum hafa komið eftir að Sævar hafi verið að handleika nautakjöt. Í vetur hafi Erla hins vegar sagt honum að blóðið hafi í raun verið mannsblóð. Var yfirheyrslunni lokið klukkan 14:50.¹⁰⁰⁸

497. Í fangelsisdagbókina var bókað að [HJP] hafi verið settur á klefa klukkan 12:20 en færður aftur í skýrslutöku til Eggerts klukkan 13:15.¹⁰⁰⁹ Bókað var klukkan 15:30 að [HJP] hafi verið sleppt lausum. Þá var bókað að Gylfi Ásmundsson sálfræðingur hafi rætt við Sævar inni á klefa númer 13, vegna aðstæðna í húsinu, milli klukkan 16:20 og 17:15. Þá var bókað um komu Sigurbjörns Víðis og Hilmars Björnssonar lögreglumanns með [GEÞB]. Var hann tekinn til skýrslutöku í horninu klukkan 18:00. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem tilefni yfirheyrslunnar er bókað sem kunningsskapur vitnisins við Kristján Viðar og Tryggva Rúnar. Greindi vitnið frá samkvæmi sem hann hafi verið staddur í heima hjá Kristjáni Viðari að Grettisgötu í Reykjavík, skömmu eftir hvarf Guðmundar. Hafi Sævar einnig verið þar staddur og nokkrar stúlkur. Hafi hvarf Guðmundar komið til tals og kvaðst vitnið muna eftir því að Kristján Viðar hafi þá sagt að hann vissi um málið og að hann hefði látið Guðmund hverfa. Minnti vitninu að ástæðan þar að baki hafi eitthvað verið tengd fíkniefnum. Mundi vitnið eftir því að hafa spurt Kristján Viðar að því hvað hann hefði gert við líkið og hafi hann þá sagt að þeir hefðu sett það í hraunið við Grindavíkurafluggjarann af Keflavíkurveginum. Kvaðst vitnið minna að Kristján Viðar hafi nefnt Sævar í þessu sambandi, en kvaðst ekki muna eftir að Tryggvi Rúnar hafi verið nefndur á nafn. Kvaðst vitnið hafa ráðið það af tali Kristjáns Viðars að Guðmundur hafi ekki verið sá fyrsti sem hafi horfið af hans völdum. Greindi vitnið frá því að þegar Kristján Viðar hafi talað um þetta mál í samkvæminu þá hafi sér þótt það svo fjarstæðukennt að hann hafi ekkert mark tekið á því. Kvaðst vitnið hafa heyrt það frá mörgum aðilum að Sævar hafi verið í fjárhagslegum tengslum við eigendur Klúbbsins og hafi það verið nefnt í tengslum við Geirfinnsmálið. Lauk yfirheyrslunni klukkan 19:00.¹⁰¹⁰ Bókað var í fangelsisdagbókina að Sigurbjörn Víðir og Hilmar lögreglumaður hafi farið með vitnið að yfirheyrslunni lokinni klukkan 19:20.¹⁰¹¹
498. Fyrir liggja handritaðir punktar, sem ekki liggur fyrir hver ritaði, um það sem Erla sagðist hafa heyrt þegar Sævar hafi verið að rífast við einhvern mann í fangelsinu.

¹⁰⁰⁸ Bls. 823.

¹⁰⁰⁹ Dagbók nr. 4, bls. 16.

¹⁰¹⁰ Bls. 824–825.

¹⁰¹¹ Dagbók nr. 5, bls. 16b.

Kvaðst Erla hafa heyrt þá tala saman og þekkt rödd Sævars. Hélt hún að það hafi verið [ViG] og hafi heyrt Sævar þá segja: „Alveg eins og Kristján og Erla.“ Þá hafi hinn svarað: „En Tryggvi?“ Þá kvaðst Erla hafa heyrt einhvern uppgjafartón í Sævari og þá hafi hinn maðurinn sagt: „Það var ég sem fór með þetta fyrir þig fyrir tveimur árum.“ Síðan hafi hann sagt: „Þú viðurkennir það, er það ekki?“ Síðan hafi þeir talað um eitthvað fleira sem hún hafi ekki heyrt.¹⁰¹²

499. Laugardaginn 10. júlí 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 10:00 og rætt við Sævar og breytt smávegis lyfjagjöf. Það kvöld var bókað í fangelsisdagbókina að sálarástand Erlu hafi verið með verra móti í nótt. Hafi verið gerðar tilraunir til að stöðva hennar táraflóð, eins og það er orðað í færslunni, en án árangurs lengi vel. Bókað var að Erlu hafi verið gefið 1 stykki Diazepam 10 mg og hún róast heldur við það en svefn hafi verið óreglulegur.¹⁰¹³
500. Mánudaginn 12. júlí 1976 var bókað í fangelsisdagbókina að farið hafi verið með Erlu í heilalínurit klukkan 12:50. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Kristján Viðar til viðtals milli klukkan 13:25 og 14:20. Tíu mínútum síðar var bókað að komið hafi verið með Erlu til baka. Klukkan 14:35 var Tryggvi Rúnar færður fram til viðtals við Sigurbjörn Víði. Var viðtalinu lokið klukkan 14:50. Rannsóknargögn um viðtölin við Kristján Viðar og Tryggva Rúnar liggja ekki fyrir, önnur en færsla í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa til Erlu klukkan 16:00. Tuttugu mínútum síðar var bókað að þau hafi flutt sig fram í horn. Var Erla færð aftur á klefa sinn klukkan 16:45. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir, hvorki um vitjunina á klefa Erlu né viðtalið önnur en bókun í rannsóknardagbókina. Þar kemur fram að þennan dag hafi Erlu, Kristjáni og Tryggva verið sýnd grunnteikning af kjallaraíbúðinni að Hamarsbraut 11 í Hafnarfirði og niðurröðun á húsgögnum í hana, svo og afstöðu af geymslunni og öðru því sem í kjallaranum var. Var þess getið að niðurröðunin hafi verið samkvæmt frásögn Erlu. Bókað var að Kristján Viðar og Tryggvi hafi báðir talið röðun húsgagna í íbúðinni verið rétta eftir því sem þeir best myndu. Kristján Viðar hafi reyndar talið að einn stóll í stofunni hafi staðið á öðrum stað. Var það borið undir Erlu og aðspurð sagði hún það mjög sennilega rétt hjá Kristjáni Viðari. Bókað var að þau hafi verið spurð um hvar Guðmundur Einarsson hafi legið á gólfinu. Orðrétt var bókað: „Nú að sjálfsögðu Erla hún gat ekki um það sagt. Það hefur aldrei komið fram að hún hafi vitað um það eða séð, þegar átökin áttu sér stað, en þeim bar saman Tryggva Rúnari og Kristjáni um þann stað þar sem að þeir bentu báðir á sama staðinn á teikningunni, þar sem Guðmundur er sagður hafa legið eftir átökin áður en hann var borinn fram í geymsluna.“ Var þess getið að Erla hafi verið spurð hvort hún hafi einhvern tímann, og þá hvar, hreinsað blóð í íbúðinni. Hafi Erla svarað því fyrst að þeir skyldu spyrja [HJP] um það. Síðan hafi hún bent á að sig minnti að hún hafi hreinsað upp blóð á gólfinu eða úr teppinu í innra herberginu þar sem ísskápurinn og eldunarplatan hafi

¹⁰¹² Bls. 826.

¹⁰¹³ Dagbók nr. 5, bls. 17.

líka verið. Þá kvaðst hún ekki frá því að hafa hreinsað blóð af ísskápnum. Hafi hún ekki verið klár á því hvernig þetta blóð hafi komið til.¹⁰¹⁴

501. Klukkan 17:20 var bókað í dagbókina um símtal frá ömmu Kristjáns Viðars sem hafi spurt fréttu af austurferð og fleiru. Klukkan 18:00 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi komið ásamt Gísla H. Guðjónssyni rannsóknarlögreglumanni með lygamæliapparatið, eins og það var orðað. Bókað var að Erla hafi verið fyrst tekin fyrir. Klukkan 19:15 var bókað að Erla hafi verið færð inn í varðstjóraherbergi til að ljúka við krossapróf. Á sama tíma hafi Tryggvi Rúnar verið tekinn fram og beitt fyrir apparatið, eins og það var bókað. Klukkan 20:40 var orðrétt bókað: „Fór Gísli Guðjónsson, sálf.“ Bókað var klukkan 23:30 að Sævari hafi verið boðin lyfin að venju en hann neitað að taka þau í tvígang. Af þessu tilefni bókaði færsluritari orðrétt í fangelsisdagbókina: „Í votta viðurvist tjáði hann okkur að um væri að kenna hjartveiki sinni. En áður hefur komið fram, að mati læknis, að ekkert sé að hjartanu í honum. Sævar fær engin lyf þar til annað verður ákveðið af lækni. Hins vegar er það mitt mat, og jafnvel annarra, að ekkert hjarta sé í Sævari Ciesielski!“¹⁰¹⁵
502. Sama dag, 12. júlí 1976, var bókað í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis að 9. júlí 1976 hafi Sævar og [AR], sem sæti í gæsluvarðhaldi vegna morðs, orðið uppvísir að því að vera að kallast á milli klefa undir klefahurðunum. Bókað var að fangaverðir hafi heyrt lítið hvað þeim fór á milli, en þó heyrt að [AR] hafi kallað á Sævar og sagt að Njörður hefði sagt sér að Kristján Viðar væri reiður út í hann þar sem hann fengist ekki til að greina frá sínum hlut í málinu sem verið væri að rannsaka. Bókað var að Erla hafi heyrt á tal þeirra tveggja að nokkru leyti. Hafi Erla heyrt Sævar nefna sig og Kristján Viðar á nafn og heyrt [AR] nefna Tryggva Rúnar. Hafi henni virst sem [AR] væri ekki sáttur við hvernig málin stæðu og hvernig Sævar hafi hagað sér.¹⁰¹⁶
503. Þá birtist frétt þennan dag á baksíðu Dagblaðsins undir fyrirsögninni: „Dómsmálaráðherra „kippir í spottann“: Einn færasti sérfræðingur V-Þýskalands vinnur að rannsókn Geirfinnsmálsins.“ Fram kom að sérfræðingurinn Schütz hafi komið til landsins fyrir rúmri viku til þess að viðað að sér gögnum en haft hafi verið samband við hann um jólaleytið árið á undan. Mikil leynd hafi hvílt yfir ráðningu hans og var fullyrt í fréttinni að heimildir Dagblaðsins hermdu að Ólafur Jóhannesson, dómsmálaráðherra, hafi persónulega gengist fyrir því að hann yrði ráðinn. Fram kom að Schütz starfaði í Wiesbaden þar sem væri að finna eina fullkomnustu rannsóknarstofu heims. Hafi Schütz farið með talsvert af gögnum þangað, meðal annars eitthvað af fötum Sævars.¹⁰¹⁷
504. Þriðjudaginn 13. júlí 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sigurbjörn Víðir hafi komið klukkan 14:55 og talað við Tryggva Rúnar og Erlu á klefum þeirra. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um þessar vitjanir. Klukkan 15:55 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi sótt Ingvar Kristjánsson geðlækni. Bókað var klukkan 16:20 að

¹⁰¹⁴ Bls. 1070.

¹⁰¹⁵ Dagbók nr. 5, bls. 18b.

¹⁰¹⁶ Bls. 1069.

¹⁰¹⁷ Bls. 828.

Sævar hafi verið færður fram til viðtals við Ingvar geðlækni. Klukkan 17:10 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa til Kristjáns Viðars. Bókað var að Örn hafi komið klukkan 17:20 og farið inn á klefa til Tryggva Rúnars í 15 mínútur. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Klukkan 17:40 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi komið fram af klefa Kristjáns. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um vitjunina. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi rætt við Erlu frá klukkan 17:50 til 18:05. Bókað var um komu Gísla Guðjónssonar, rannsóknarlögreglumanns og sálfræðings, klukkan 18:20. Fimm mínútum síðar var bókað um lok samtals Sævars og Ingvars Kristjánssonar geðlæknis.¹⁰¹⁸ Klukkan 18:50 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður fram til Gísla Guðjónssonar í apparatið, eins og það var orðað í færslunni. Var Kristján Viðar færður aftur á klefa sinn klukkan 20:35 og með próf með sér sem Gísli Guðjónsson hafi lagt fyrir hann. Fimm mínútum síðar var bókað að Gísli hafi farið og boðað komu sína aftur næsta dag til að sækja prófið. Klukkan 22:00 var bókað að [HB] systir Erlu hafi komið og sótt bréf til móður þeirra frá Erlu.¹⁰¹⁹

505. Í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis var bókað þennan dag að leitað hafi verið aðstoðar vestur-þýsks sérfræðings og rannsóknarlögreglumanns að nafni Schütz. Hafi hann óskað eftir því að fá teppin af Hamarsbraut 11 í Hafnarfirði til rannsóknar í Þýskalandi. Bókað var að haft hafi verið samband við verslunina Axminster um teppaskiptin, en þess getið að þeir myndu vera viðstaddir og taka ljósmyndir um leið og teppin yrðu tekin af. Myndu Axminster sjá um að pakka teppunum inn til sendingar og leggja ný teppi á íbúðina.¹⁰²⁰
506. Sama dag var frétt um komu erlenda sérfræðingsins á forsíðu Þjóðviljans. Þar kom fram að Baldur Möller, ráðuneytisstjóri í dómsmálaráðuneytinu, hafi staðfest það sem rétt að dómsmálaráðherra hafi haft forgöngu um að þýski sakamálasérfræðingurinn kæmi til landsins.¹⁰²¹ Fullyrt var í frétt blaðsins að ekki fengist séð hvernig þýski sérfræðingurinn ætti að koma að gagni. Mergurinn málsins væri sá að alvöru rannsókn, eins og það var orðað, hafi ekki hafist fyrr en einu og hálfu ári eftir að atburðurinn hafi átt sér stað. Þegar svo langur tími væri liðinn væri nær ógerlegt að fá botn í málið nema fyrir heppni.¹⁰²²
507. Miðvikudaginn 14. júlí 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Erla hafi verið flutt á Kleppsspítala til læknisskoðunar og blóðtöku klukkan 08:55. Var komið með hana til baka klukkan 09:40. Bókað var klukkan 11:00 að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi komið ásamt bandarískum sendiráðsfulltrúa.¹⁰²³ Var þess getið að þessir aðilar ættu að tala við Sævar. Klukkan 11:05 var Sævar færður fram til viðtals við réttargæslumann sinn og sendiráðsfulltrúann í áheyrn Hlyns Þórs, fangavardar. Bókað var að væntanlega ætti Sævar að taka ákvörðun um ríkisfang sitt. Var Sævar færður aftur á klefa sinn klukkan 11:55. Bókað var um komu Páls Arnórs Pálssonar, réttargæslumanns Kristjáns Viðars, klukkan 16:00. Ræddi hann við Kristján

¹⁰¹⁸ Dagbók nr. 5, bls. 19.

¹⁰¹⁹ Dagbók nr. 5, bls. 19b.

¹⁰²⁰ Bls. 1071.

¹⁰²¹ Bls. 829.

¹⁰²² Bls. 830.

¹⁰²³ Dagbók nr. 5, bls. 19b.

Viðar í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Var Kristján Viðar færður aftur á klefa sinn klukkan 16:45.¹⁰²⁴

508. Daginn eftir var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 04:30 að Sævar hafi heyrt bank fyrir utan húsið. Hafi það verið athugað en ekkert fundist.¹⁰²⁵
509. Föstudaginn 16. júlí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að farið hafi verið með Sævar í heilalínurit klukkan 08:30. Þá var bókað klukkan 09:20 að komið hafi verið með Sævar til baka. Á sama tíma var bókað að við yfirferð á klósetti og baði hafi fundist brúnt bréf í poka, falið við vask inni á baðinu. Í bréfinu hafi fundist duft með rauðum ögnum sem benti til þess að um væri að ræða skammt af kvöldlyfjum Sævars sem hann hafi reynt að fela þarna. Bókað var að í kvöldlyfjum Sævars hafi verið þrjár 50 mg Largactil töflur með rauðri húð, tvær Somadril töflur og ein 5 mg Diazepam tafla.¹⁰²⁶ Í færslunni var rakið að bréfpakkinn hafi verið þurr sem benti til þess að hann hafi ekki verið þarna lengi, en Sævar hafi farið í bað kvöldið áður. Bókað var að Sævar hafi ekki fengið nein lyf síðan 12. júlí 1976, en þá hafi hann alfarið neitað lyfjum. Bókað var að Sævar hafi viðurkennt að þetta væri frá sér komið, en hafi ekki komið með fullkomna skýringu á því hvenær eða hvers vegna hann hafi látið þetta þarna. Eins vantaði skýringu á því hvernig hann hafi komist yfir bréfið. Bókað var að Sævar hafi sagt einn varðstjórann hafa misst það úr lyfjaglasinu og á borðið hjá sér og skilið það eftir þar. Var þess getið að þær sendingar sem Sævar hafi fengið og færsluritari hafi afgreitt til hans hafi verið teknar úr öllum pokum og umbúðum sem hægt hafi verið að skrifa á og látnar í glæra plastpoka sem væru til notkunar í fangelsinu. Klukkan 10:20 var bókað í fangelsisdagbókina að Sigurbjörn Víðir hafi farið með Erlu í heimsókn til dóttur sinnar. Komu þau til baka klukkan 11:50.¹⁰²⁷ Bókað var klukkan 13:10 að hringt hafi verið í Félagsmálastofnun vegna tóbakskaupa fyrir Erlu. Tíu mínútum síðar var bókað um komu Arnar sem hafi talað stutta stund við Erlu og Tryggva Rúnar á klefum þeirra. Rannsóknargögn um vitjanirnar liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 14:00 að Sigurbjörn Víðir hafi farið með Tryggva Rúnar út í leiðangur og í heimsókn til ömmu hans. Komu þeir til baka klukkan 14:55. Bókað var klukkan 16:25 að Tryggvi Rúnar hafi verið fluttur á Litla-Hraun í samræmi við ákvörðun Arnar Höskuldssonar. Klukkan 17:00 var bókað að Erla og Sævar hafi verið færð fram til samtals í horninu í áheyrn Sigurbjörns Víðis og Eggerts. Var þess getið með bókun klukkan 20:00 að samtal þeirra stæði enn yfir. Bókað var í dagbókina klukkan 20:15 að Erla og Sævar hafi verið færð á klefa sína. Rannsóknargögn um samtal þeirra liggja ekki fyrir. Fimm mínútum síðar var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa til Erlu til klukkan 21:05. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um vitjunina. Á sama tíma var bókað að Erla hafi fengið 10 mg Diazepam vegna þess hve slæm á taugum hún væri, eins og það var orðað í færslunni.¹⁰²⁸

¹⁰²⁴ Dagbók nr. 5, bls. 20.

¹⁰²⁵ Dagbók nr. 5, bls. 20b.

¹⁰²⁶ Dagbók nr. 5, bls. 20b.

¹⁰²⁷ Dagbók nr. 5, bls. 21.

¹⁰²⁸ Dagbók nr. 5, bls. 21b.

510. Laugardaginn 17. júlí 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 09:30 og rætt við Erlu. Tuttugu mínútum síðar var bókað að Erla hafi verið færð fram til viðtals við Sigurbjörn Víði. Klukkan 10:00 var Sævar færður fram í hornið til Erlu og Sigurbjörns Víðis.¹⁰²⁹ Klukkan 12:00 var bókað að Erla og Sævar hafi verið færð á klefa sína. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um samtali þeirra.
511. Daginn eftir var bókað í fangelsisdagbókina að Erla hafi verið færð fram til viðtals við Sigurbjörn Víði klukkan 09:20. Klukkan 09:45 var bókað að Sævari hafi verið bætt við í hornið, eins og það var orðað í færslunni. Bókað var klukkan 12:55 að Erla og Sævar hafi verið færð á klefa sína.¹⁰³⁰ Rannsóknargögn um samtali þeirra liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 21:30 að hringt hafi verið fyrir Erlu með beiðni um að sækja bréf og mynd.¹⁰³¹
512. Mánudaginn 19. júlí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að lyf hafi verið sótt í apótekið, 300 stykki af Magnýl, 100 stykki af Methylpenicillin og 2000 g Chloral. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Erlu og Sævar fram til samprófunar milli klukkan 13:30 og 19:25.¹⁰³² Klukkan 20:20 var bókað að Sigurbjörn Víðir og Hlynur Þór fangavörður hafi farið úr húsi með Erlu og Sævar. Bókað var að Sævar væri járnaður við Hlyn. Komu þau til baka klukkan 22:50 samkvæmt bókun í dagbók, en rannsóknargögn um ferðina liggja ekki fyrir.¹⁰³³
513. Daginn eftir, 20. júlí 1976, var bókað í fangelsisdagbókina að Sævar og Erla hafi verið færð fram til samprófunar klukkan 10:20. Klukkan 12:50 var bókað að Sigurbjörn Víðir og Hlynur Þór hafi farið með Erlu og Sævar í leiðangur og hafi Sævar verið járnaður við Hlyn. Bókað var um komu þeirra til baka klukkan 14:30 og þess getið að Erla og Sævar hafi verið færð í hornið. Klukkan 16:10 var bókað að Erla og Sævar hafi verið færð á klefa sína. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir, hvorki um svokallaða samprófun né leiðangurinn. Tíu mínútum síðar var bókað að amma Kristjáns Viðars hafi komið og ætlað að heimsækja hann en var vísað frá. Bókað var að hún hafi skilið eftir dót til Kristjáns. Klukkan 20:39 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi rætt við Sævar og Erlu til klukkan 22:20.¹⁰³⁴ Rannsóknargögn um samtalið liggja ekki fyrir.
514. Miðvikudaginn 21. júlí 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sævar hafi verið færður fram til yfirheyrslu hjá Sigurbirni Víði klukkan 10:00 en færður aftur á klefa sinn klukkan 10:15. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 14:35 var bókað að Sigurbjörn Víðir og Hallvarður vararíkissaksóknari hafi farið eftir að hafa rætt stutta stund við Erlu. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 17:40 að Erla hafi verið færð fram til tals við Sigurbjörn Víði. Tíu mínútum síðar var bókað að Sævar hafi verið færður fram til tals við Erlu og Sigurbjörn Víði. Bókað var að yfirheyrslu yfir Sævari og Erlu hafi lokið klukkan

¹⁰²⁹ Dagbók nr. 5, bls. 21b.

¹⁰³⁰ Dagbók nr. 5, bls. 22.

¹⁰³¹ Dagbók nr. 5, bls. 22b.

¹⁰³² Dagbók nr. 5, bls. 22b.

¹⁰³³ Dagbók nr. 5, bls. 23.

¹⁰³⁴ Dagbók nr. 5, bls. 23.

19:40 og þau sett á klefa sína. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna yfir þeim.¹⁰³⁵ Bókað var um sendingu til Erlu frá systur hennar klukkan 20:00.

515. Fimmtudaginn 22. júlí 1976 bókaði færsluritari í fangelsisdagbókina klukkan 08:45 um að hann hafi í samráði við Sigurbjörn Víði og áður tekna ákvörðun Arnar Ármanns, varðstjóra, samþykkt að Sævar fengi að reykja fjórar til fimm sigarettur á dag þar til annað yrði ákveðið. Bókað var klukkan 10:15 að Erla hafi verið tekin til yfirheyrslu af Sigurbirni Víði. Klukkan 10:35 var Sævar færður fyrir Sigurbjörn Víði til yfirheyrslu saman með Erlu.¹⁰³⁶ Bókað var klukkan 12:00 að Sævar hafi verið færður fram á klefa sinn. Var Erla áfram til yfirheyrslu og loks færð á klefa sinn klukkan 12:30. Rannsóknargögn um yfirheyrslurnar yfir þeim liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 14:30 að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristján Viðars, hafi komið en farið aftur klukkan 15:00. Var þess getið að hann hafi ekki haft erindi sem erfiði en búist við að koma aftur.¹⁰³⁷ Klukkan 17:55 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður fram til viðtals við Lárus Helgason, yfirlækni á Kleppi, til klukkan 18:10. Fimm mínútum síðar var Kristján Viðar færður fram til viðtals við Pál Arnór Pálsson, réttargæslumann sinn, í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Lauk samtali þeirra klukkan 19:30. Bókað var klukkan 20:25 að Sævar og Erla hafi verið færð fram til yfirheyrslu hjá Sigurbirni Víði. Lauk yfirheyrslunni klukkan 21:15 samkvæmt bókun, en rannsóknargögn liggja ekki fyrir.¹⁰³⁸
516. Þennan dag fóru Njörður og Örn til Keflavíkur og tóku [GKJ] tali. Í skýrslu um viðtalið kom fram að hún teldi að maður sem unnið hefði í Klúbbnum væri ískyggilega líkur þeim sem hafi komið í Hafnarbúðina 19. nóvember 1974 og fengið að hringja. Hafi hann ekki átt neitt að éta fyrir hvarf Geirfinns, en eftir hvarfið hafi hann allt í einu verið kominn með nýtt hús, kindur og 12 hross. Greindi hún frá því að hún teldi Kristján Viðar vita meira um Geirfinnsmálið en hann hafi látið uppi.¹⁰³⁹
517. Fyrir liggur bréf frá Jóni Oddssyni, réttargæslumanni Sævars, til Arnar Höskuldssonar, dagsett sama dag, 22. júlí 1976. Í bréfinu sagðist Jón ítreka margítrekuð tilmæli sín um að skjólstæðingur sinn yrði yfirheyrður fyrir dómi, að honum viðstöddum, eða þá að teknar yrðu af honum lögregluskýrslur vegna framburðar hans. Árétaði hann hinar ýmsu umkvartanir varðandi vistun Sævars og varðhald í fangelsinu. Loks óskaði hann eftir því að fá aðstöðu til að kynna sér gögn málsins.¹⁰⁴⁰
518. Föstudaginn 23. júlí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Kristján Viðar hafi verið fluttur á Kleppsspítala í blóðrannsókn klukkan 08:20. Var komið til baka með hann klukkan 08:40. Klukkan 09:30 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Sævar til yfirheyrslu. Bókað var klukkan 10:00 að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Erlu fram líka og væru þau hjónaleysin bæði í horninu, eins og það var orðað í

¹⁰³⁵ Dagbók nr. 5, bls. 23b.

¹⁰³⁶ Dagbók nr. 5, bls. 24.

¹⁰³⁷ Dagbók nr. 5, bls. 24b.

¹⁰³⁸ Dagbók nr. 5, bls. 25.

¹⁰³⁹ Bls. 831–832.

¹⁰⁴⁰ Bls. 832_A.

færslunni.¹⁰⁴¹ Bókað var að Sævar og Erla hafi verið færð á klefa sína klukkan 11:40. Rannsóknargögn um yfirheyrslurnar liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 13:30 að Sigurbjörn Víðir og Hlynur Þór hafi farið suður í hraun með Erlu og Sævar. Komu þau til baka klukkan 15:00. Rannsóknargögn um leiðangurinn liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 15:00 að peningasending að fjárhæð 3.000 krónur hafi borist Erlu frá Félagsmálastofnun. Lét færsluritari þess getið að hann hafi tekið 880 krónur sem hún hafi skuldað en sett restina í skápinn hennar.¹⁰⁴² Klukkan 21:45 var bókað að Erla hafi verið færð fram til tals við Sigurbjörn Víði og Hallvarð vararíkissaksóknara. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 22:35 var bókað að Sævar hafi verið færður fram til viðtalsins. Hafi þau verið sett á klefa sína að lokinni yfirheyrslu klukkan 23:50. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið.¹⁰⁴³

519. Daginn eftir var bókað í fangelsisdagbókina að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 09:30. Á sama tíma hafi Sævar verið færður fram til viðtals við Sigurbjörn Víði. Var viðtalinu lokið klukkan 10:00 og var Sævar færður á klefa sinn. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið. Bókað var klukkan 10:15 að Guðsteinn læknir hafi farið eftir að hafa breytt lyfjum og bætt einum við á lyfjaskrá.¹⁰⁴⁴ Klukkan 10:50 var Sævar færður fram til viðtals við Ingvar Kristjánsson geðlækni til klukkan 12:10. Bókað var klukkan 12:20 að Hallvarður hafi komið og ætlað að hitta á Sigurbjörn Víði. Lét færsluritari þess getið að hann hafi rætt um stöðu Sævars í Guðmundarmálinu af vissum ástæðum. Fór Hallvarður klukkan 19:15 án þess að hitta á Sigurbjörn Víði, en hann hafi ráðgert að mæta.¹⁰⁴⁵ Bókað var að Hallvarður hafi hringt klukkan 20:05 og boðað komu sína. Hafi hann sagst langa til að tala við Sævar og vantaði aðstoðarmann. Bókað var að það yrði afgreitt. Klukkan 20:40 var bókað um komu Hallvarðs og tekið fram að hann hafi hinkrað með viðtalið á meðan annir væru sem mestar með fangana. Bókað var klukkan 21:05 að Sigurbjörn Víðir hafi komið óvænt og hafi þeir tekið Sævar fram í horn til viðtals. Bókað var klukkan 00:15 að Sævar hafi verið látinn á klefa sinn. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir.¹⁰⁴⁶
520. Sunnudaginn 25. júlí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Erla hafi verið færð í hornið til Sigurbjörns Víðis og Hallvarðs klukkan 11:10. Var hún færð aftur á klefa sinn klukkan 11:55. Bókað var klukkan 14:00 að Sævar hafi verið færður fyrir Hallvarð til yfirheyrslu og aftur á klefa sinn klukkan 15:55. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um þessar yfirheyrslur. Bókað var klukkan 16:10 að Erla og Kristján Viðar hafi verið færð fyrir Hallvarð.¹⁰⁴⁷ Voru þau færð aftur á klefa sinn klukkan 17:20. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Bókað var að Hallvarður hafi ekki haft árangur sem erfiði, eins og það var orðað í færslunni, og farið klukkan

¹⁰⁴¹ Dagbók nr. 5, bls. 25.

¹⁰⁴² Dagbók nr. 5, bls. 25b.

¹⁰⁴³ Dagbók nr. 5, bls. 26.

¹⁰⁴⁴ Dagbók nr. 5, bls. 26.

¹⁰⁴⁵ Dagbók nr. 5, bls. 26b.

¹⁰⁴⁶ Dagbók nr. 5, bls. 27.

¹⁰⁴⁷ Dagbók nr. 5, bls. 27.

- 17:30. Klukkan 21:30 var bókað að Hallvarður hafi hringt og spurt fréttu, bókaði færsluritari að ekkert væri fréttu.¹⁰⁴⁸
521. Mánudaginn 26. júlí 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sigurbjörn Víðir hafi talað við Erlu og Sævar milli klukkan 10:00 og 11:45, en rannsóknargögn liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 13:30 að Sigurbjörn Víðir og Högni fangavörður hafi farið með Erlu og Sævar út í hraun. Komu þau til baka klukkan 14:45. Bókað var að Erla hafi verið sett á klefa klukkan 15:00 eftir samtalið og Sævar tíu mínútum síðar. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir, hvorki um leiðangurinn út í hraun né samtölin.¹⁰⁴⁹
522. Daginn eftir, 27. júlí 1976, var bókað í fangelsisdagbókina að Sigurbjörn Víðir hafi komið klukkan 08:00 og rætt við Sævar og Erlu. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 09:30 að Ingvar Kristjánsson geðlæknir hafi tekið Sævar til viðtals til klukkan 10:30. Klukkan 13:35 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi komið aftur til viðtals við Sævar og Erlu. Bókað var klukkan 14:50 að Sævar hafi verið settur inn á klefa sinn. Var Erla færð inn á klefa sinn klukkan 16:45 eftir samtalið við Sigurbjörn Víði. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um samtalið. Bókað var að Ásgeir Karlsson geðlæknir hafi komið klukkan 18:00 og rætt við Erlu til klukkan 18:45.¹⁰⁵⁰ Klukkan 21:50 var bókað að Hallvarður, Sigurbjörn Víðir og Högni fangavörður hafi farið suður í hraun. Komu þeir til baka klukkan 23:05. Rannsóknargögn um leiðangurinn liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 22:50 að móðir Erlu hafi hringt og beðið fyrir kveðju.
523. Miðvikudaginn 28. júlí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Erla hafi verið færð fram til viðtals við Sigurbjörn Víði klukkan 12:50. Bókað var að Erla hafi verið færð aftur á klefa sinn klukkan 14:15.¹⁰⁵¹ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið. Tíu mínútum síðar var bókað að Sævar hafi verið tekinn fram til viðtals við Sigurbjörn Víði. Bókað var að Sævar hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 15:00, en rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 17:10 að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi komið og rætt við Sigurbjörn Víði til klukkan 18:15. Á sama tíma var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa til Kristjáns Viðars. Klukkan 18:25 var bókað að Sigurbjörn Víðir og Hallvarður hafi farið með Kristján Viðar suður í hraun. Komu þeir til baka klukkan 19:30, en rannsóknargögn um leiðangurinn liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 20:45 að móðir Erlu hafi komið með bréf til dóttur sinnar og sótt mynd frá henni. Klukkan 00:15 var bókað að hringt hafi verið í séra Jón Bjarman fyrir Erlu. Kom hann fimm mínútum síðar og ræddi við hana til klukkan 02:15.
524. Fimmtudaginn 29. júlí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sigurbjörn Víðir hafi komið klukkan 08:20 og farið rétt síðar að ræða við Erlu inni á klefa hennar. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 09:25 að blaðamaður hafi hringt og spurt eftir Erni og þýskum glæpamálasérfræðingi, eins og það var orðað í færslunni, sem hafi komið með honum til landsins kvöldið áður.

¹⁰⁴⁸ Dagbók nr. 5, bls. 27b.

¹⁰⁴⁹ Dagbók nr. 5, bls. 28.

¹⁰⁵⁰ Dagbók nr. 5, bls. 28b.

¹⁰⁵¹ Dagbók nr. 5, bls. 29.

Klukkan 11:20 var bókað um símtal frá Erni þar sem ræddur hafi verið flutningur á Sævari til lækniSSkoðunar morguninn eftir. Bókað var að Gúndi boðunarmaður hafi neitað að flytja Sævar. Færsluritari lét þess getið að boðunarmanninum væri ekki treystandi með Sævar í heilaritið og því gætu þeir Örn og félagar átt hann, eins og það var orðað.¹⁰⁵² Bókað var klukkan 18:10 að Ásgeir Karlsson geðlæknir hafi komið og rætt við Erlu inni á klefa hennar til klukkan 19:45. Bókað var klukkan 22:00 að Sævar hafi verið færður fram til viðtals við Hallvarð og Hlyn Þór, fangavörð. Klukkan 22:45 var bókað um komu Sigurbjörns Víðis sem hafi talað við Erlu í tíu mínútur og farið svo. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um vitjunina. Bókað var klukkan 23:30 að Sævar hafi verið færður aftur á klefa sinn. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.¹⁰⁵³

525. Bókað var í dagbók fangelsisins við Síðumúla, 30. júlí 1976, að Jón M. Gunnarsson og Sigurbjörn Víðir, rannsóknarlögreglumenn, hafi flutt Sævar í lækniSSkoðun og blóðtöku á Kleppsspítala klukkan 08:25. Bókað var klukkan 08:45 að Hallvarður hafi rætt við Erlu á klefa hennar til klukkan 09:30. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Bókað var að komið hafi verið með Sævar til baka klukkan 09:10. Klukkan 11:00 bókaði færsluritari, Gunnar Guðmundsson, forstöðumaður Síðumúlafangelsisins, að hann hafi tekið Erlu fram í horn til viðtals. lét hann þess getið að Erla hafi óskað eftir viðtali um sérstakt málefni. Var Erla færð á klefa sinn klukkan 11:20. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 13:50 bókaði færsluritari um að hafa lánað Erlu teikniblokk sem hafi verið í skáp Sævars. Bókaði hann um eindregna ósk sína þess efnis að teikniblokkinni yrði skilað þegar móðir Erlu kæmi með blokk handa henni.¹⁰⁵⁴ Bókað var klukkan 17:15 að sótt hafi verið lyf, Tetracyclin, Dalmadorm 30 mg og Polaramine. Klukkan 21:45 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi rætt við Erlu í smástund. Var þess getið að Sigurbjörn Víðir væri á leið í sumarfrí og yrði í tvær vikur.
526. Þá er meðal rannsóknargagna ódagsett skýrsla Ásgeirs Karlssonar geðlæknis um geðrannsókn á Erlu Bolladóttur.¹⁰⁵⁵ Að beiðni sakadóms Reykjavíkur rannsakaði Ásgeir geðheilbrigði Erlu Bolladóttur. Uppvöxtur og skólasókn mun hafa verið eðlilegur en hún hafi skipt nokkuð oft um skóla vegna búferlaflutninga fjölskyldunnar. Hún hafi tekið landspróf frá Austurbæjarskólanum með ágætum árangri. Fram kom að aðstandendum hafi grunað að hún væri í lyfjaneyslu er hún var orðin 17 ára. Hún hafi ekki verið talin ósannsögull en gengur og gerist, en svolítið „fantasiukennd.“ Gerð var grein fyrir áfengis- og vímuefnaneyslu af hennar hálfu, nokkuð margbreytilega en sú neysla hafi ekki verið að staðaldri. Erla hafi kynnst Sævari Ciesielski í september 1973. Samband þeirra hafi þróast á þann veg að hún hafi séð honum farborða þar sem hún var í fastri vinnu en hann ekki. Samband þeirra hafi síðar þróast á þann veg að Sævar hafi smám saman náð meiri tókum á Erlu, þannig að hann hafi stjórnaði lífi hennar. Hún hafi einangrast frá vinum og vandamönnum en sambúðin með honum

¹⁰⁵² Dagbók nr. 5, bls. 29b.

¹⁰⁵³ Dagbók nr. 5, bls. 30.

¹⁰⁵⁴ Dagbók nr. 5, bls. 30b.

¹⁰⁵⁵ Bls. 841–853. Sjá dóm, bls. 373–375.

hafi verið erfið, bæði stormasöm og eins hafi komið til handalögmála þeirra á milli. Var þess getið að hún hefði greint frá því að mest allt árið 1974 hafi hún verið haldin þunglyndi, ótta og hræðslutilfinningu, án þess að gera sér grein fyrir hvað hafi valdið þessum tilfinningum. Erla hafi lýst ýmsum fælnis (phobiskum) einkennum, sem hún hafi fundið fyrir, svo sem hræðslu við að vera ein út á bersvæði. Við þær aðstæður fyndi hún fyrir ótta og einmanakennd, líkt og hún væri einhvers konar skotmark og einhver gæti gert henni illt, þótt engan væri að sjá. Jafnframt væri erfitt fyrir hana að vera í fjölmenni, þá fengi hún innilokunarkennd. Einnig þætti henni slæmt að sitja á stól sem snúi baki að útgöngudyrum. Fram kom að Erla hafi sagst stundum hafa haft ofsónir og í gæsluvarðhaldinu hafi henni fundist hún þá oft sjá fólk, sem hún hafi ekki borið kennsl á, sem var í hrókasamræðum. Slíkar sýnir hafi hún áður orðið vara við, fyrst þegar hún var 10 ára gömul og af og til frá þeim aldri allt fram á sumarið 1974. Líkamleg lækni skoðun leiddi ekkert í ljós, sem benti til þess að Erla væri haldin sjúkdómum eða kvillum, nema vöðvabólgu í háls- og herðavöðvum sem orsakaði króníska spennu. Skoðun og rannsókn á taugakerfi hafi ekki bent til þess að hún væri haldin neinum vefrænum sjúkdómum í miðtaugakerfi, eða taugum. Sálfræðileg athugun hafi verið gerð af Gylfa Ásmundssyni sálfræðingi og lögð fyrir Erlu ýmis sálfræðipróf. Greindarvísitala hafi mælst 99 og því í meðallagi. Bestu þættir bentu til þess að hún gæti gert betur og byggi að góðri eðlisgreind. Almennur skilningur og hugtakamyndun hafi komið best út en reikningur og félagsleg næmi mun lakar. Minni væri eðlilegt. Þá sýndi hún á einu prófinu all gott og fjölbreytt hugmyndaflug. En svörin voru þó ekki að sama skapi í samræmi við raunveruleikann og sögð lituð af sjálfmiðaðri einkaneyslu. Prófið benti jafnframt til þess að hún hefði mjög lélega stjórn á hugmynda- og tilfinningalífi sínu. Tilfinningaviðbrögð hennar í prófinu báru vott um hysterískan persónuleika. Hún virtist reyna að dylja tilfinningaviðbrögð sín með hálf gagnsæjum intellectual hjúp, þess á milli blossi tilfinningar fram á þann veg, að raunveruleikaskyn og hugsun brenglast og talsverðar líkur eru á þokuástandi (e. dissociative state) með tilheyrandi minnisleysi. Prófið benti jafnframt til þess, að samskipti hennar væru ákaflega sjálfmiðuð, hlaðin spennu og reiði. Hún reyni að þóknast öðrum með geðbrigðum, sem risti grunnt og séu ekki í samræmi við innri tilfinningar. Eitt prófið jaðraði við það að vera ógilt, þar eð hún virtist ýkja geðræn vandamál sín, en birti áberandi óvirkni og undanlátssemi gagnvart öðrum, jafnvel svo að jaðraði við masochisma. Síðarnefnda prófið var talið staðfesta þá mynd, sem fyrr var fram komin að hún væri hysterískur persónuleiki, sem gæti farið í tímabundið psykotískt (e. dissociative) ástand. Síðasta prófið var lagt fyrir Erlu til að kanna hvaða tilfinningalegu merkingu nokkrar mikilvægar persónur í lífi hennar höfðu fyrir hana. Fram kom að barn hennar var það eina sem henni þætti vænt um og að hún væri mjög upptekin af velferð þess. Hún virtist enn fremur meta sjálfa sig nokkuð mikils, sem var talið að benti ekki til djúprar sektarkenndar, en samræmast persónuleikagerð hennar. Hún hafi lýst hatri á Sævari, en upplifun hennar á föður sínum hafi átt verulegan þátt í vanmáttugri sjálfsmýnd hennar, blönduð fjandsemi og undirgefni, sem svo kunni að hafa sett mark sitt á persónuleika og samskipti hennar við karlmenn. Geðlæknirinn lýsti Erlu sem lág- og grannvaxinni fíngerðri stúlku sem gerði sér far um að vera einlæg í viðmóti og virkar því oft sakleysislega barnaleg í framkomu. Hún hafi gert sér

far um að vera samvinnuþýð. Náðst hafi gott samband við hana sem oft hafi verið talsvert yfirborðskennt. Geðbrigði hennar hafi ekki verið mikil, en spegla tilfinningaviðbrögð hennar og geðhrif, sem virðast oft á tíðum ekki rista mjög djúpt. Við þær aðstæður væri Erla oft draumkennd á svip og allt að því nær óeðlilega afslöppuð. Hún tali kæruleysislega um fyrrverandi og núverandi erfiðleika, án sýnilegra tilfinninga, nema einstaka sinnum komi örvænting, reiði og vonleysi í ljós. Taldi geðlæknirinn að geðhrif hennar hefðu oftast á sér talsvert hysterískan blæ, sem hún notaði sem vörn gegn dýpri tilfinningum og til að breiða yfir þær með yfirborðskæruleysi og rósemi. Hún hafi yfirleitt talað hægt og rólega og hafi ekki legið hátt rómur. Tal hafi alltaf verið í fullu samhengi og frásögn mjög skýr. Ekki hafi komið fram neinar hugsanatrufanir, ranghugmyndir, eða einkenni um ofskynjanir, sem bentu til meiri háttar geðveiki, svo sem ofheyrnir. Skilningur hafi virst vera all góður, en dómgreind nokkuð áfátt, sérstaklega hvað viðvíkur félagslegum þáttum. Minni hennar virtist vera mjög gott í mörgum atriðum þar sem hún hafi getað sagt frá ýmsum atburðum, bæði frá bernsku og seinni árum, í smáatriðum og verið mjög örugg með margar tímasetningar. Hins vegar hafi virst vera miklar gloppur í minni hennar á ýmsa atburði, sem hafa greinilega verið henni erfiðir og valdið henni tilfinningalegri spennu. Niðurstaða geðlæknisins var sú að Erla væri hvorki vangefin né geðveik og haldin neinum vefrænum skemmdum í miðtaugakerfi. Hún væri í meðallagi greind en haldin persónuleikagöllum (e. *personalitas hysterica*). Fleiri þætti mætti greina í persónuleika hennar, svo sem nokkuð sterka geðvillu (e. *psychopathic*) ásamt mikilli óvirkni (e. *passivity*) og þörf fyrir að stjórnast af öðrum sem valdi nær masochistisku atferli. Tilfinningatengsl við annað fólk risti yfirleitt grunnt í samræmi við það í hversu lítilli snertingu hún væri við eigin tilfinningar. Persónuleiki hennar væri veikbyggður og varnir því veikar, og væri því líklegt, að undir tilfinningalegu álagi gæti geðstjórn brotnað niður og viðbrögð orðið óeðlileg og leitt til truflunar á meðvitund (e. *dissociative state*). Erla hefur jafnframt verið haldin fælmi (e. *phobia*) og sefasýki (e. *neurotic hysterica*). Læknirinn taldi nokkrar líkur á að Erla gæti fengið bót á taugaveiklun sinni með sállækningu (e. *psychotherapy*), en minni líkur á bata, hvað persónuleikagalla viðkæmi.

527. Laugardaginn 31. júlí 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 09:25 og rætt meðal annars við Erlu. Bókað var að læknirinn hafi farið eftir að hafa aukið við lyfjagjöf Erlu. Var vísað til lyfjaskrár um nánari bókun. Var þess getið að Erla ætti að fá einhverjar tvær pillur sem hún ætti að nota og síðan P-pilluna á eftir þeim, eins og það var orðað. Bókað var klukkan 10:30 að móðir Erlu hafi komið og sótt bréf og myndir frá dóttur sinni.¹⁰⁵⁶
528. Sunnudaginn 1. ágúst 1976 var bókað í dagbók fangelsisins að Eggert hafi komið með [BPP] klukkan 14:40. Var þess getið að Eggert og Hallvarður hafi tekið hann tali í yfirheyrsluherberginu, en rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið. Bókað var klukkan 16:10 að Eggert og Hallvarður hafi farið með [BPP].¹⁰⁵⁷

¹⁰⁵⁶ Dagbók nr. 5, bls. 31b.

¹⁰⁵⁷ Dagbók nr. 5, bls. 32.

529. Á þessum tíma birtist viðtal við [ÖS], fyrrum fanga sem skrifaðist á við Sævar í gæsluvarðhaldinu, í tímaritinu Samúel. Í viðtalinu var rakið samtal blaðamanns tímaritsins við [ÖS] þar sem sá síðarnefndi las upp úr bréfi sem hann sagði stafa frá Sævari og snúast um frásögn Erlu um morðið á Guðmundi. Hafi Sævar greint frá því sem Erla hafi orðið vitni að þegar hún hafi beðið eftir Sævari að Hamarsbraut 11 á meðan hann föntraði eitthvað í kjallara hússins með félögum sínum. Er henni hafi verið litið niður í kjallarann hafi hún séð þá vera að pakka líki inn í lak.¹⁰⁵⁸ Fullyrti [ÖS] að Sævar hafi í bréfi sínu lýst þessum framburði sem hinu mesta rugli og sagt þetta allt saman vera eitthvað sem Erlu hafi dreymt. Hafi Sævar reynt að segja bæði henni og lögreglunni það allan tímann. Í viðtali við blaðamann kvaðst [ÖS] hafa þurft að skaffa Sævari pappír og penna, Sævar hafi ekki haft neitt slíkt í klefa sínum en [ÖS] kvaðst hafa allt til alls. Um aðferðina við bréfasmyglið kvaðst [ÖS] hafa náð heilum þræði úr lakinu á beddanum sínum, bundið greiðu við annan endann en bréfið við hinn. Síðan hafi hann smeygt greiðunni undir dyrnar og skutlað henni yfir ganginn. Greiðan hafi runnið beint undir klefadyrnar hjá Sævari, sem hafi dregið þráðinn inn og þar með bréfið. [ÖS] kvaðst hafa upplýst Sævar um marga hluti varðandi rannsóknina á Geirfinnsmálinu. Greindi hann frá því að upp hafi komist um bréfaskipti þeirra og kvaðst hann hafa verið settur í hand- og fótajárn og sýndi blaðamanni mar sem hann sagði vera eftir fótajárnin. Þá hafi Sævar verið sviptur sígarettum og sagði [ÖS] blaðamanni frá því að Sævar hafi iðulega beðið sig um að senda sér sígarettu yfir. Fullyrti hann að fangelsisreglur segðu til um að ekki mætti svipta fanga sígarettum, en fangarnir hefðu ekki fengið að sjá reglurnar þegar þeir hafi beðið um það. [ÖS] greindi einnig frá því að Sævar hafi sent sér eyðublöð sem honum hafi borið að fylla út í tengslum við geðrannsókn. Hafi Sævari fundist spurningarnar fáránlegar og nefndi [ÖS] sem dæmi spurningu um hvort Sævari fyndist sem einhver fylgdist með honum. Fullyrti [ÖS] að ekki væri hægt að svara spurningunni. Ef Sævar hefði svarað játandi yrði hann talinn haldinn ofsóknarbrjálæði, en ef hann hefði svarað neitandi þá yrði hann talinn lygari, enda undir eftirliti í gæsluvarðhaldinu. Sagði hann Sævar hafa neitað því að gangast undir þetta próf. Skoðun sín væru sú að Sævar væri haldinn ofsóknarbrjálæði. Sævar teldi að unnið væri markvisst að því að gera hann brjáláðan svo hægt væri að loka hann inni til æviloka. Þá óttaðist hann líka einhverja fyrir utan fangelsið. [ÖS] greindi blaðamanni frá því að hann teldi Sævar stundum ljúga og nefndi hann sem dæmi að Sævar hafi spurt sig í bréfskiptum þeirra á milli hvort hann hafi ekki heyrt barsmíðar og dynki skömmu áður. Hafi Sævar sagt að fangaverðirnir væru að angra hann svo hann færi á taugum. Kvaðst [ÖS] ekki hafa heyrt neitt en sagðist hafa átt að heyra það sem hefði farið fram í næstu klefum. Í lok viðtalsins var greint frá því að tímaritið Samúel hafi fallist á að kaupa bréfin, en viljað ganga úr skugga um að þau væri ófölsuð. Hafi [ÖS] verið handtekinn áður og því ekkert orðið af viðskiptunum. Gat blaðamaður þess að hann hafi játað fyrir lögreglu að hafa falsað bréfin sem hann hafi falboðið, en hins vegar hafi lögreglan viðurkennt að bréfaskipti hefðu átt sér stað milli Sævars og [ÖS].¹⁰⁵⁹

¹⁰⁵⁸ Bls. 862.

¹⁰⁵⁹ Bls. 865.

530. Í sama tölublaði tímaritsins Samúel var birt grein undir heitinu: „Erla drap ekki Geirfinn – morðingjarnir ganga enn lausir.“ Fullyrt var í upphafi greinarinnar að upplýsingarnar sem hún byggðist á væru fengnar eftir mjög áreiðanlegum leiðum. Í greininni sagði að fljótlega eftir að Erla hafi játað á sig morðið á Geirfinni hafi komið í ljós að framburður Erlu stæðist ekki. Hún væri ekki morðinginn. Öll rök bentu til þess að morðingi eða morðingjar Geirfinns gengju enn lausir. Þeirri spurningu var svo varpað fram hvers vegna Erla sæti enn í varðhaldi ef ljóst væri að hún væri ekki morðinginn. Settar voru fram nokkrar mögulegar ástæður þess, í fyrsta lagi til þess að vernda hana, í öðru lagi væri ekki ólíklegt að hún gæti enn gefið upplýsingar og í þriðja lagi væri líklegt að lögreglan vildi ekki að það kæmi fram að játning hennar væri röng.¹⁰⁶⁰ Í greininni kom einnig fram að þegar þau Sævar og Erla hafi verið handtekin vegna fjársvikamálsins hafi Erla gefið upplýsingar sem hafi komið upp um morðið á Guðmundi sem leitt hafi til handtöku. Síðar hafi hún snúið sér til rannsóknarlögreglunnar útaf ógnunum frá mönnum sem hún hafi sagt við viðriðna hvarf Geirfinns. Hafi hún nefnt nöfn í því sambandi og þegar Sævar og Kristján Viðar hafi verið yfirheyrðir hafi þeim borið nokkuð saman við framburð Erlu um ferðina til Keflavíkur, atburðina í Dráttarbrautinni og hópinn þar. Fullyrt var í greininni að vafinn á tilvist hópsins í Dráttarbrautinni og ferðinni þangað gæti því vart verið réttlætanlegur.¹⁰⁶¹
531. Mánudaginn 2. ágúst 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 18:10 að hringt hafi verið í Örn og hann beðinn um að sjá til þess að Erla fengi að sjá barn sitt á morgun líkt og lofað hafi verið. Bókað var að Örn hafi ætlað að sjá til þess.¹⁰⁶²
532. Daginn eftir var bókað í fangelsisdagbókina að hringt hafi verið í séra Jón Bjarman fyrir Sævar og Kristján Viðar. Hafi það verið með leyfi Arnar. Bókað var að presturinn kæmi um kvöldið. Bókað var klukkan 10:30 að Högni fangavörður hafi afgreitt umsókn hjá Félagsmálastofnun um peninga fyrir Erlu meðal annarra.¹⁰⁶³ Klukkan 13:50 var bókað að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi hringt og sagt sakadóm ekki hafa tíma til að sinna samtali þeirra. Færsluritari bókaði að sama gildi um barnsferð Erlu, eins og það var orðað. Klukkan 16:00 var bókað að sótt hafi verið lyf í apótek fyrir Erlu og Kristján Viðar. Bókað var klukkan 20:20 að séra Jón Bjarman hafi komið og talað við Sævar og Kristján Viðar í samræmi við heimild. Bókað var að hann hafi litið til Erlu. Fór presturinn klukkan 22:10.¹⁰⁶⁴
533. Fyrir liggur bréf, dagsett sama dag, frá Erlu til Arnar Höskuldssonar, fulltrúa sakadóms Reykjavíkur. Með bréfinu vildi Erla minna Örn á að þegar einhverju væri lofað, þá væri það skuldbinding. Sagði Erla að loforð virtist ekki skipta Arnar hætishót. Vildi hún benda Erni á að svikin loforð við fanga væru enn verri þar sem fanginn gæti ekkert að gert. Kvað hún erfiðara að ná tali af Erni en sjálfum

¹⁰⁶⁰ Bls. 866.

¹⁰⁶¹ Bls. 867.

¹⁰⁶² Dagbók nr. 5, bls. 32b.

¹⁰⁶³ Dagbók nr. 5, bls. 32b.

¹⁰⁶⁴ Dagbók nr. 5, bls. 33.

forsætisráðherra. Fullyrta hún að Örn bæri ábyrgð á hrakandi andlegri heilsu sinni, sem þó væri ekki góð fyrir, ef hann ekki hætti ekki að svíkja loford. Í lok bréfsins bað hún Örn um að hafa beint samband við sig, augliti til auglitis, áður en dagurinn rynni á enda. Að öðrum kosti myndi hún túlka það sem algjört virðingarleysi gagnvart sér.¹⁰⁶⁵

534. Þennan dag var bókað í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis um símtal frá [ÞA] sem spurt hafi hvort Einar Bollason og Geirfinnur Einarsson hafi þekkt. Kvaðst [ÞA] hafa gist ásamt félaganum sínum í heimavistarskóla að Finnbogastöðum á Hornströndum þar sem rekið væri sumarhótel. Hafi þeir að gamni skoðað gestabók staðarins og séð þar færslu dagsetta 17. ágúst 1973 með nöfnunum Einar Bollason og Geirfinnur Einarsson, með orðunum: „Þökkum ágæta fyrirgreiðslu.“ Bókað var í rannsóknardagbókina að sendur hafi verið rannsóknarlögreglumannur norður til að fá gestabókina afhenta og leita allra upplýsinga um þessar nafnritanir. Var þess getið í færslunni að einungis stundarfjórðungur væri í akstri úr Trékyllisvík yfir að Eyri við Ingólfsfjörð, en þar væri höfn þar sem flutningaskip gætu athafnað sig. Fram kom að nafnritunin hafi verið borin undir ekkju Geirfinns en hún hafi ekki treyst sér til að segja til um hvort Geirfinnur hafi sjálfur ritað nafn sitt.¹⁰⁶⁶
535. Þá var bókað sama dag í rannsóknardagbókina að Högni, fangavörður í Síðumúlafangelsi, hafi undanfarna daga rætt nokkuð við Sævar að hans ósk. Fram kom að Sævar hafi mikið rætt um [EÓ] og haldið því fram að hann gæti veitt lögreglunni afgerandi upplýsingar í Geirfinnsmálinu og þá um leið sannað sakleysi Sævars í því máli. Hafi Sævar sagst ekki síður hafa vitneskju sína í Geirfinnsmálinu frá [EÓ] en frá Erlu. Bókað var að Sævar hafi talið sig geta fengið [EÓ] til að tjá sig og segja sannleikann ef hann fengi sjálfur að tala við hann.¹⁰⁶⁷
536. Sama dag, 3. ágúst 1976, bókaði Eggert í rannsóknardagbókina að hann hafi farið með Karli Schütz og Pétri Eggerz til Keflavíkur þar sem þeir hafi rætt við Kristján Pétursson deildarstjóra og Hauk Guðmundsson rannsóknarlögreglumann. Þá hafi þeir komið við á Hamarsbraut 11 í Hafnarfirði í bakaleiðinni og rætt við [SL], kunningja Geirfinns.¹⁰⁶⁸ Bókað var í annarri færslu í rannsóknardagbókinni um samtal við [SL]. Fram kom að [SL] hafi greint þeim frá tengslum sínum við Geirfinn og samstarf þeirra á þungavinnuvélum við Sigöldu. Þá bar hann um að hafa heyrt á tal Geirfinns og annars samstarfsmanns þeirra. Fannst honum sem Geirfinnur hafi krafist peninga fyrir að þegja yfir eiturfjum eða áfengi. Kvaðst [SL] hafa heyrt upphæðina 300 til 400 þúsund krónur. Kvað hann þetta samtal hafa farið fram um miðjan nóvembermánuð 1974.¹⁰⁶⁹
537. Meðal rannsóknargagna er minnisblað frá Karli Schütz til Arnar Höskuldssonar um rannsókn Geirfinnsmálsins og rannsakendur, dagsett sama dag. Fram kom að Kristján Pétursson deildarstjóri hafi ekki gefið neinar raunhæfar vísbendingar í

¹⁰⁶⁵ Bls. 868.

¹⁰⁶⁶ Bls. 1075–1076.

¹⁰⁶⁷ Bls. 1077.

¹⁰⁶⁸ Bls. 1078.

¹⁰⁶⁹ Bls. 1079–1082.

Geirfinnsmálinu. Hafi hann þó sett fram nokkrar kenningar sem hann hafi ekki rökstutt frekar.¹⁰⁷⁰

538. Miðvikudaginn 4. ágúst 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Eggert og Skúli Steinsson fangavörður hafi farið með Erlu suður í hraun klukkan 10:15. Komu þau til baka klukkan 12:15. Rannsóknargögn um hraunferðina liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 18:00 að Gunnlaugur Sigurðsson hafi sótt Erlu og farið með hana í barnsferð, eins og það var orðað.¹⁰⁷¹ Hálf tíma síðar var bókað að Eggert hafi hringt og beðið um pláss fyrir Tryggva Rúnar, en hann kæmi að austan um kvöldið. Bókað var klukkan 18:45 að komið hafi verið með Erlu til baka. Hafi hún verið skælandi, eins og það var orðað, og neitað að borða matinn. Var þess getið að ástæðan væri sú að hún hafi ekki fengið að sjá barn sitt hjá móður sinni heldur hafi hún orðið að sjá það út í bíl hjá Gunnlaugi. Bókað var á sama tíma að Erla hafi fengið sendingu frá móður sinni. Þá var þess getið að Jóhann fangavörður hafi vakið athygli færsluritara á því að skæri lægju inni hjá Erlu og væru búin að vera þar á aðra viku. Bókaði færsluritari að sér þætti þetta ekki gott, sérstaklega þegar Erla færi svona langt niður og gæti skaðað sig, eins og það var orðað. Klukkan 20:10 var bókað að Örn hafi komið við en farið án þess að tala við Erlu eins og hann hafi ætlað sér. Hafi hann hætt við það þegar hann hafi frétt af hegðun hennar.¹⁰⁷² Bókað var klukkan 22:55 að komið hafi verið með Tryggva Rúnar frá Litla-Hrauni sem ætti að vistast í fangelsinu um óákveðinn tíma vegna málsrannsóknar og blóðtöku. Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi verið látinn á klefa númer sjö.¹⁰⁷³
539. Fyrir liggur skýrsla dagsett þennan dag, 4. ágúst 1976, um yfirheyrslu yfir [TG], staðarhaldara að Finnbogastöðum vegna innritunar í gestabók. Fram kom að hann gæti alls ekki munað eftir Einari og Geirfinni, enda væri fólk alltaf að koma og fara. Kvaðst hann ekki hafa séð nöfnin í gestabókinni fyrr en gestir sumarhótelsins hafi bent honum á þau fyrir viku.¹⁰⁷⁴
540. Þá liggur fyrir skýrsla Karls Schütz til Arnar, dagsett sama dag, um símtal við Bundeskriminalamt í Wiesbaden, Þýskalandi. Í skýrslunni sagði að við fald á frakka Kristjáns Viðars hafi fundist margir blóðfleckir sem væri örugglega mannablóð af A blóðflokki. Fram kom að gera þyrfti samanburðarblóðprufu sem allra fyrst á Sævari, Tryggva Rúnar, Erlu og Kristjáni Viðari. Þá yrði að gera strax könnun á því í hvaða blóðflokki Guðmundur var. Bókað var í skýrsluna að gagnstætt framburði Erlu, þá hefði ekki fundist nein merki um mannablóð á svefnherbergisteppi. Einn dropi af blóði hafi fundist í teppi af ganginum, en ekki lægi fyrir af hvaða blóðflokki. Í skýrslu Schütz kom fram að innan í Volkswagen fólksbifreið hafi fundist spor eða slóð (þ. Spureträger). Svörun við Benzidin forrófi hafi reynst jákvæð. Þar sem fundist hafi

¹⁰⁷⁰ Bls. 869–871.

¹⁰⁷¹ Dagbók nr. 5, bls. 33b.

¹⁰⁷² Dagbók nr. 5, bls. 34.

¹⁰⁷³ Dagbók nr. 5, bls. 34b.

¹⁰⁷⁴ Bls. 972–973.

eggjahvítuefni úr mannslíkama væri mjög líklegt að einnig væri um að ræða mannablóð. Bókað var að verið væri að reyna að finna blóðflokk.¹⁰⁷⁵

541. Pennan dag var bókað í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis að samþykkt hafi verið af Erni, Hallvarði og Karli Schütz að fjórir fangaverðir úr Síðumúlafangelsi yrðu fengnir til sérstakrar leitar á gömlu sorphaugunum sunnan Hafnarfjarðar. Bókað var að fangaverðirnir hefðu leitað á staðnum og tilkynnt síðar um að lík Guðmundar Einarssonar væri nokkuð örugglega ekki á þessu svæði. Fram kom að frekari leit hafi ekki verið talin þjóna tilgangi á svæðinu, í það minnsta ekki að sinni.¹⁰⁷⁶
542. Fimmtudaginn 5. ágúst 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 12:30 að Örn hafi verið beðinn um að tala við Erlu. Bókað var klukkan 17:15 að Örn hafi komið til að tala við Erlu en farið aftur klukkan 19:00. Rannsóknargögn um samtalið liggja ekki fyrir.¹⁰⁷⁷ Bókað var klukkan 21:00 að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi komið til viðtals við skjólstaðing sinn í áheyrn Eggerts. Var viðtalinu lokið klukkan 22:05. Fimm mínútum síðar var bókað að Erla hafi verið færð fram til viðtals við Eggert. Klukkan 23:15 var bókað að Sævar hafi verið tekinn fram og blandað í samræðurnar í horninu, eins og það var orðað í fangelsisdagbók. Voru þau færð aftur á klefa sína klukkan 23:30.¹⁰⁷⁸ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir önnur en færsla í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis, en þar sagði að Erla hafi verið mjög miður sín og grátið á meðan samræðum þeirra stóð. Hafi hún hamrað stöðugt á því að Sævar gæti upplýst hvar lík Guðmundar væri, því það væri öruggt að hann vissi um það. Hafi hún einnig sagt að Sævar hafi sparkað í höfuðið á Guðmundi. Bókað var í rannsóknardagbókina að Sævar hafi viðurkennt að átök hafi átt sér stað og lík Guðmundar hafi verið fjarlægð úr íbúðinni. Neitaði hann því að hafa sparkað í Guðmund og að hafa farið með lík Guðmundar á brott með Alberti, Tryggva Rúnari og Kristjáni Viðari. Var þess getið að annar árangur hafi ekki orðið af samtali þeirra Sævars og Erlu.¹⁰⁷⁹
543. Pennan dag bókaði Eggert einnig í rannsóknardagbókina að hann hafi rætt við móður Guðmundar Einarssonar í síma. Aðspurð hafi hún sagst ekki vita til þess að Guðmundur hafi legið á sjúkrahúsi eða farið í blóðrannsókn.¹⁰⁸⁰ Sama dag var bókað að Erla og Sævar hafi bæði gefið í skyn að nafngreindur eigandi samnefnds innflutnings- og heildsölufyrirtækis, kynni að vera viðriðinn ólöglegan innflutning á áfengi og ef til vill eiturfjóm. Bókað var um framburð Sævars um nafngreinda starfsmenn fyrirtækisins og tengsl þeirra við fjármögnun eiturfjakaupa.¹⁰⁸¹

¹⁰⁷⁵ Bls. 974.

¹⁰⁷⁶ Bls. 1083.

¹⁰⁷⁷ Dagbók nr. 5, bls. 34b.

¹⁰⁷⁸ Dagbók nr. 5, bls. 35.

¹⁰⁷⁹ Bls. 1087.

¹⁰⁸⁰ Bls. 1084.

¹⁰⁸¹ Bls. 1085.

544. Daginn eftir, 6. ágúst 1976, var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að læknir hafi komið klukkan 14:10 og tekið blóðprufu hjá Kristjáni Viðari, Tryggva Rúnari, Sævari og Erlu.¹⁰⁸²
545. Þennan sama dag voru bókaðar tvær færslur í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis. Fram kom að Eggert hafi farið til Ytri-Njarðvíkur og rætt við [EBSk], fyrrum vinnuveitanda Geirfinns. Bókað var um skoðun á vinnuskýrslum Geirfinns með tilliti til innritunar Geirfinns í gestabók á sumarhóтели á Hornströndum ásamt Einari Bollasyni, 17. ágúst 1973. Fram kom að [EBSk] hafi fyrstur fundið bifreið Geirfinns eftir hvarf hans. Hafi sporhundur rakið slóð Geirfinns að Hafnarbúðinni en síðan ekki getað fundið hana aftur. Kvaðst [EBSk] hafa athugað bifreið Geirfinns áður en lögreglan hafi framkvæmt rannsókn á henni.¹⁰⁸³ Þá bókaði Eggert í rannsóknardagbókina um að hafa farið í heimsókn til foreldra Guðmundar Einarssonar, ásamt Karli Schütz og Pétri Eggerz. Bókað var að móðir Guðmundar hafi afhent lögreglu lokk úr hári sínu og hárbursta sem hafi verið í eigu Guðmundar og móðir hans hafi nær eingöngu notað síðan.¹⁰⁸⁴ Foreldrar Guðmundar sögðu son sinn hafa verið þjattaðan, töldu hann aldrei hafa tekið inn eiturlyf, en hann hafi verið mótfallinn slíku. Bókað var að þau gætu ekki gert sér nokkra grein fyrir því hvers vegna Guðmundur hafi horfið.¹⁰⁸⁵
546. Fyrir liggur bréf frá sýslumanninum í Norður-Múlasýslu til Arnar Höskuldssonar, dagsett þennan dag, 6. ágúst 1976. Var bréfið svar við fyrirspurn Arnar um barnshvarf frá Böðvarsdal í Vopnafirði 1941. Fram kom að barnið, [RKE], hafi horfið í júní 1941 þegar hann hafi verið á göngu með systur sinni. Gerð hafi verið dauðaleit að barninu sem hafi staðið árangurslaus í nokkra daga. Sagði í bréfinu að ekki hafi verið talið líklegt að hann hafi hrapað í sjó, en nefnd hafi verið sem hugsanleg orsök hins dularfulla hvarfs að hann hafi grafist undir skriðu.¹⁰⁸⁶
547. Laugardaginn 7. ágúst 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að séra Jón Bjarman hafi komið klukkan 09:30 með dóttur að beiðni Kristjáns Viðars sem hann hafi átt á Litla-Hrauni, myndaalbúm, silfurkross og hárnæringarglas. Bókaði færsluritari að hann hafi tekið við dóttinu til frekari fyrirgreiðslu.¹⁰⁸⁷ Klukkan 12:45 bókaði færsluritari um samtalið við Eggert um austurferð Tryggva Rúnars. Aðspurður hafi Eggert sagt ferðina þurfa að bíða fram yfir helgi. Bókað var klukkan 14:05 að Guðsteinn læknir hafi komið og meðal annars talað við Tryggva Rúnar, Kristján Viðar og Sævar til klukkan 14:40.¹⁰⁸⁸ Var þess getið með bókun klukkan 16:00 að Guðsteinn læknir hafi sagst munu útvega Kristjáni Viðari tíma hjá háls-, nef- og eyrnalækni þegar sá kæmi úr sumarleyfi. Vísað var til lyfjaskrár um breytingar læknisins á lyfjagjöf.¹⁰⁸⁹

¹⁰⁸² Dagbók nr. 5, bls. 35.

¹⁰⁸³ Bls. 1088–1090.

¹⁰⁸⁴ Bls. 1091.

¹⁰⁸⁵ Bls. 1092.

¹⁰⁸⁶ Bls. 875.

¹⁰⁸⁷ Dagbók nr. 5, bls. 35b.

¹⁰⁸⁸ Dagbók nr. 5, bls. 36.

¹⁰⁸⁹ Dagbók nr. 5, bls. 36b.

548. Þennan dag var bókað í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis að Karl Schütz hafi rætt við Albert Klahn á skrifstofu Arnar Höskuldssonar í sakadómi Reykjavíkur. Fram kom í færslunni að Schütz hafi bent Alberti á að hann teldi hann ekki beinlínis vera afbrotamann. Hafi Albert verið mjög ánægður með það. Þá hafi Schütz sagst hafa kynnt sér framburð Alberts í málinu mjög nákvæmlega og fullyrt að það væri staðreynd að Albert hafi þar ekki alltaf sagt satt. Kvaðst Albert ekki geta gert sér grein fyrir því í hverju það lægi að hann hefði ekki sagt satt. Bætti hann því við að hann vissi ekki hvar lík Guðmundar væri grafið. Bókað var í rannsóknardagbókina að nokkur orðaskipti hafi orðið milli Schütz og Alberts út af þessu. Hafi Schütz viljað meina að Albert hlyti að vita hvert hann hafi farið með líkið, en Albert sagst alls ekki geta munað það. Schütz tryði því ekki. Albert hafi þá sagst vilja óska þess að honum væri mögulegt að muna hvert farið hafi verið með líkið. Benti Schütz þá Alberti á að innan skamms yrði hafin mjög nákvæm leit að líki Guðmundar með mannskap á tækjum. Slík leit væri kostnaðarsöm og væri ábyrgð Alberts þar á mjög mikil. Fram kom að Albert héldi því fram að hann myndi sum atriði í tengslum við líkflutninginn mjög vel en önnur ekki. Hafi hann sagst vera ruglaður í staðháttum, sérstaklega eftir að hafa farið á staðina.¹⁰⁹⁰ Hafi Schütz þá bent honum á að líkflutningur væri það áhrifamikill verknaður að hann hlyti að muna hvert hafi verið farið. Bókað var að Schütz hafi gefið Alberti tækifæri til að leiðrétta það sem væri rangt í framburði sínum en með því myndi staða hans batna gagnvart yfirvöldum. Hafi Albert sagst ekki geta munað nánar atvik heldur en hann hafi þegar skýrt frá og óskað eftir allri mögulegri aðstoð til að muna betur. Í framhaldinu var bókað orðrétt: „Segist í rauninni ekkert hafa munað um þessa hluti er handtakan fór fram en minnið hafi komið síðan.“ Þegar Schütz hafi bent á ósamræmi í framburðum hans hjá lögreglu hafi Albert sagst halda að hann hafi tvívegis ekið einhverju fyrir Sævar og féлага, en hafi í upphafi ruglað tilvikunum saman. Sagðist Albert muna fyrir víst hvað hafi verið sett í Toyota bifreið og hvað í Volkswagen bifreið. Kvaðst hann hárviss um að hafa farið í hraunið í bæði skiptin. Í Toyota bifreiðina hafi verið settir fleiri en einn dökkur poki. Kvaðst Albert ekki hafa vitað hvað hafi verið í pokunum fyrr en í bakaleiðinni, en þá hafi Sævar sagt sér að það hafi verið lík.¹⁰⁹¹ Hafi Sævar, Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar hóttað sér lífláti ef hann segði frá. Kvaðst Albert ekki viss um hvort pokarnir hafi verið fleiri en einn eða einn poki sem margir hafi haldið á. Bókað var að Schütz hafi þá sagt Albert koma nú með þriðju útgáfuna sem væri mjög alvarlegt. Albert sagði það alveg öruggt að Erla hafi aldrei farið með út í hraun, hvorki í Toyota bifreiðinni né Volkswagen bifreiðinni. Aðspurður kvaðst Albert aldrei hafa farið í ferðir út í hraun nema í þessum tveimur tilvikum með lík og svo síðar með rannsóknarlögreglumönnum. Greindi Albert frá því að ferðin á Volkswagen bifreiðinni hafi verið farin á undan. Albert sagðist gera sér grein fyrir erfiðleikunum við að koma líki fyrir á gólfinu á milli fram- og aftursætis í Volkswagen bifreið. Kvaðst hann hafa setið í bifreiðinni á meðan. Lýsti hann því svo að fyrst hafi verið reynt að setja líkið í farangursgeymsluna en það hafi ekki tekist. Taldi hann hugsanlegt að hann hafi farið út úr bifreiðinni til að opna farangursgeymsluna. Benti Schütz á ósamræmi í útskýringum Alberts og taldi Albert

¹⁰⁹⁰ Bls. 1094.

¹⁰⁹¹ Bls. 1095.

það hugsanlegt að hann hafi eitthvað hagrætt hlutunum, en það væri óafvitandi. Greindi Albert frá því að í fyrri flutningnum hafi hann farið til hægri út af Keflavíkurvegnum og síðan til vinstri. Hann hafi alls ekki farið á sama stað í bæði skiptin.¹⁰⁹² Taldi hann að sennilega hafi liðið tveir til sex mánuðir á milli ferðanna, þó vissi hann það ekki. Bókað var að Albert hafi í fyrstu talið að hann hafi farið á Toyota bifreiðinni í fyrri ferðina, en það hafi verið útilokað þegar í ljós hafi komið að faðir hans hafi ekki verið orðinn eigandi að þeirri bifreið þá. Bókað var að Schütz hafi þá sagt það ljóst að ferðin á Volkswagen bifreiðinni hafi verið farin frá húsi Sævars og ferðin á Toyota bifreiðinni líka, en þá hafi Sævar verið fluttur. Kvaðst Albert sér finnast sem Sævar hafi búið þar enn. Aðspurður kvaðst Albert telja að Kristján Viðar hafi setið fyrir aftan hann og haft fætuna uppi á einhverju. Kvaðst hann ekki hafa tekið eftir neinni vondri lykt í bifreiðinni. Hafi gluggarnir verið opnir og Sævar hafi eitthvað átt við gluggana. Albert sagðist ekki hafa heyrt neinn kvarta undan vondri lykt. Mundi Albert ekki hvernig hafi verið staðið að ferðinni á Toyota bifreiðinni, hvort hann hafi farið einn heim til Sævars eða sótt þá félagu til Kristjáns Viðars eða annars staðar.¹⁰⁹³ Bókað var að Albert hafi sagt að í undirritaðri skýrslu, þar sem talað væri um einn poka, hafi verið eins og honum hafi fundist á þeim tíma. Núna fyndist honum pokarnir hafa getað verið fleiri. Lýsti Albert því að þegar komið hafi verið að brekkunni þar sem hann hafi ekki talið sér fært að aka lengra þá hafi hann snúið bílnum við og bakkað að brekkunni. Hafi hann þá farið sjálfur út og opnað farangursgeymsluna eða rétt einhverjum lyklana út um gluggann. Hafi bifreiðin þá snúið þannig að hann hafi horft á Keflavíkurveginn. Þegar ferðin á Volkswagen bifreiðinni hafi verið farin kvaðst Albert hafa ekið að hliðinu á Sædýrasafninu og þeir félagar reynt að opna, en án árangurs. Þá hafi verið snúið við og ekið stutt til baka og stöðvað. Hafi Sævar gefið fyrirmæli um hvert hafi verið ekið og hvar stöðvað. Hafi pokinn verið tekinn úr Volkswagen bifreiðinni og gengið með hann út í hraun. Hafi Kristján Viðar, Tryggvi Rúnar og Sævar verið í burtu í um hálf tíma eða lengur. Þegar þeir hafi komið til baka hafi hann ekið þeim til baka heim til Sævars. Bókað var að Albert hafi ekki getað gert sér grein fyrir hversu langur tími hafi liðið milli ferðanna en talið ólíklegt að tíu mánuðir hafi liðið á milli ferðanna. Kvaðst hann ekki vilja útiloka þann möguleika.¹⁰⁹⁴ Bókað var að viðtalið hafi farið fram milli klukkan 10:30 og 15:00.¹⁰⁹⁵

549. Sama dag, 7. ágúst 1976, var bókað í rannsóknardagbókina að eftir að viðtalinu var lokið hafi Eggert, Schütz, Albert og Pétur Eggerz farið að Sædýrasafninu um gamla Keflavíkurveginn í Kúagerði og að Lónakotsgrýfjunni. Bókað var að Albert hafi talið sig hafa stöðvað Volkswagen bifreiðina við Sædýrasafnið og var því sett varða þar. Lýst var í færslunni hvernig þeirri leið hafi verið fylgt sem Toyota bifreiðinni hafi verið ekið og á þann stað þar sem Albert taldi mjög sennilegt að hann hefði stöðvað á. Síðan óku þeir aftur af stað og fóru ógreiðfæran veg að rauðarmalargryfju, en þar hafi vegurinn endað. Í grennd hafi verið gömul upphlaðin fjárborg. Bókað var að Albert

¹⁰⁹² Bls. 1096.

¹⁰⁹³ Bls. 1097.

¹⁰⁹⁴ Bls. 1098.

¹⁰⁹⁵ Bls. 1099.

hafi ekkert kannast við sig. Eftir þetta hafi verið haldið aftur á skrifstofur sakadóms.¹⁰⁹⁶ Bókaði Eggert um að hafa farið aftur með Albert suður nýja Keflavíkurvegin. Fóru þeir heim að fjárhúsi og hlöðu sem hafi staðið nokkuð frá aðalveginum. Bókað var að Albert hafi ekki kannast við nokkurn skapaðan hlut, eins og það var orðað.¹⁰⁹⁷

550. Sunnudaginn 8. ágúst 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 16:20 að Hallvarður vararíkissaksóknari hafi rætt við Erlu að hennar beiðni, en hún hafi séð hann þegar hún hafi farið á salernið. Bókað var að þau hafi rætt saman í tvær til þrjár mínútur. Klukkan 16:40 var bókað að Hallvarður hafi farið. Lét færsluritari þess getið að hann hafi ekki náð að ræða við Hallvarð þar sem hann hafi verið að tala við Sævar með litlum árangri. Klukkustund síðar var bókað í fangelsisdagbókina að Erla væri laus úr innilokun í kvöld og mætti fara fram. Klukkan 18:40 var bókað að móðir Erlu hafi komið með bréf og teikniblokkir til hennar.¹⁰⁹⁸
551. Fyrir liggur tillaga Schütz um áætlun að víðtækri leit í hrauninu, dagsett sama dag. Þar kom fram að eins og málið stæði væri ekki útilokað að lík Guðmundar væri falið í hrauninu við Hafnarfjörð. Sú staðreynd að sakborningar hafi neitað að láta uppi felustaðinn og jafnvel reynt að villa um fyrir lögreglunni leiddi til þess að dregin yrði sú ályktun að lík Geirfinns væri að finna á sama stað. Gera þyrfti skipulagða leit að líkunum með aðferðum sem kostuðu mikið fé og mannafla. Þá var gerð grein fyrir því hvernig undirbúa skyldi leitina.¹⁰⁹⁹
552. Mánudaginn 9. ágúst 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Tryggvi Rúnar hafi verið fluttur austur á Litla-Hraun.¹¹⁰⁰
553. Fyrir liggur skýrsla dagsett þennan dag um yfirheyrslu yfir [GSig], eiginkonu Geirfinns, framkvæmda af Schütz á heimili [GSig]. Skýrslan var unnin af Sigurbirni Víði.¹¹⁰¹ Skýrslan felur ekki í sér nýjar upplýsingar.
554. Meðal rannsóknargagna liggja niðurstöður Rannsóknastofu Háskólans, dagsettar þennan dag, um blóðflokkan frá Kristjáni Viðari, Erlu, Tryggva Rúnari, Sævari og foreldrum Guðmundar Einarssonar. Þar kom fram að allir aðilar hafi verið í O blóðflokki nema Sævar og móðir Guðmundar sem hafi verið í B blóðflokki.¹¹⁰²
555. Miðvikudaginn 11. ágúst 1976 var bókað í fangelsisdagbókina að [PEÓ], móðir Erlu, hafi sótt bréf frá dóttur sinni klukkan 08:40. Bókað var klukkan 13:45 að Eggert hafi hringt og beðið færsluritari um að fara inn til Erlu og fá staðfestingu á ákveðnu heimilisfangi þar sem hún hafi leigt og nafnið á leigusala hennar.¹¹⁰³
556. Fyrir liggur skýrsla Schütz dagsett sama dag, 11. ágúst 1976, um samtál Schütz og Péturs Eggerz við Erlu í fangelsinu. Fram kom að Erla hafi í upphafi kvartað undan

¹⁰⁹⁶ Bls. 1099.

¹⁰⁹⁷ Bls. 1100.

¹⁰⁹⁸ Dagbók nr. 5, bls. 37.

¹⁰⁹⁹ Bls. 879–881.

¹¹⁰⁰ Dagbók nr. 5, bls. 37b.

¹¹⁰¹ Bls. 884–888.

¹¹⁰² Bls. 876–877.

¹¹⁰³ Dagbók nr. 5, bls. 38b.

því að hún hefði hingað til ekki átt tækifæri á því að sjá barn sitt. Við síðustu yfirheyrslu hafi dómarrinn sem yfirheyrði hana sagt að hún fengi ekki að sjá barn sitt fyrir en hún hefði rætt við Schütz. Aðspurð hafi hún sagst hafa lögfræðing sem hefði einungis rætt við hana einu sinni. Hafi það verið, að mati Erlu, til þess eins að sýna henni að hann væri á lífi. Bókað var að Erlu hafi verið álasað fyrir að hafa áður fyrir komið með fjölmarga framburði sem hún hafi síðan breytt eða tekið til baka. Enginn gæti vitað hvenær og hvort hún segði satt eða hvort hún kæmi af ásettu ráði með rangan framburð. Bókað var að Erla hafi oft lagt áherslu á að hún reyndi að segja sannleikann þegar hún hafi áður fyrir sagt eitthvað rangt eða ósatt hafi það verið vegna þess að hún hefði haldið að þar með myndi allt ganga mun fljótar fyrir sig og hún gæti þá farið heim. Bókað var í skýrsluna að Erla hafi virst skilja þessa mótsögn. Hafi hún lagt sífellt áherslu á að það væri fastur vilji hennar að segja nú einungis sannleikann. Bókað var að fast hafi verið lagt að henni að nefna sönnunargögn um ferðina til Keflavíkur. Hafi Erla þá nefnt skyndilega að rauða kápan sín sem hún hafi týnt í Keflavík 19. nóvember 1974 væri í eigu [BPP], en hann hafi ekið fólksbifreiðinni til Keflavíkur.¹¹⁰⁴ Hafi Erla, Sævar og Kristján Viðar verið farþegar í bifreiðinni. Bókað var eftir Erlu að það væri ekki rétt sem hún hefði áður sagt að Magnús Leópoldsson hefði ekið bifreiðinni. Kvaðst Erla þekkja [BPP] persónulega og muna nákvæmlega eftir því að hann hafi ekið bifreiðinni. Hafi Sævar fundið kápuna hennar og látið [BPP] fá hana. Greindi Erla frá því að Sævar og [BPP] hafi rætt á leiðinni til Keflavíkur að fjarlægja þyrfti einhvern mann. Bókað var í skýrsluna að Erla hafi margoft verið hvött til að segja sannleikann. Hafi hún haldið sig við það að samtalið hafi átt sér stað á milli þeirra.¹¹⁰⁵

557. Sama dag var fært til bókar í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis um heimsókn Eggerts, Schütz og Péturs Eggerz til [SÖ], íbúðareiganda að Hjallavegi 31 í Kópavogi og fyrrum leigusala Erlu. Greindi [SÖ] frá því að leigusamningur við Erlu hafi gilt frá 15. ágúst 1974 til þriggja mánaða. Hafi hann sagt Erlu upp húsaleigunni með tilskildum fyrirvara en hún ekki farið úr íbúðinni fyrir en í kringum 20. nóvember 1974. Hafi Erla farið mjög snögglega úr íbúðinni. Kvaðst leigusalinn í eitt skipti í byrjun desember sama ár hafa séð Sævar í íbúðinni eftir að Erla hafi verið flutt út.¹¹⁰⁶
558. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir ódagsett handritað bréf frá Tryggva Rúnari til Sigurbjörns Víðis. Byrjaði Tryggvi bréfið á því að biðja Sigurbjörn Víði fyrirgefningar á því að hafa ekki skrifað honum fyrir, en hann hafi komist strax í steypuvinnu við komuna á Litla-Hraun. Ritaði Tryggvi Rúnar um hvað það hafi gert honum gott eftir að hafa verið innilokaður í sjö mánuði. Sagðist hann vera kominn í gott líkamlegt form eftir vinnuna en einnig væri spilaður fótbolti og væri hann búinn að skora 105 mörk í 15 leikjum. Orðrétt ritaði Tryggvi Rúnar: „En það er allt gott að fréttu, ég segi frá meira seinna eins og ég var búinn að tala um við þig, minn kæri vinur. Ég var og er þér mjög þakklátur fyrir það sem þú hefur gert fyrir mig.¹¹⁰⁷ Þó sérstaklega að heimsækja

¹¹⁰⁴ Bls. 889.

¹¹⁰⁵ Bls. 890.

¹¹⁰⁶ Bls. 1101–1102.

¹¹⁰⁷ Bls. 806.

ömmu sem ég var mjög ánægður því allir tóku mér vel eins og þú veist.“ Í bréfinu lýsti Tryggvi Rúnar dvöl sinni á Litla-Hrauni sem paradís eftir alla þessa innilokun. Fram kom að þegar hann hafi komið suður um daginn til að gefa blóðsýni hafi honum verið sagt að hann væri í fríi. Vonaði hann að Sigurbjörn Víðir hafi notið sumarfrísins. Orðrétt ritaði Tryggvi Rúnar: „Ég ætla að skrifa þér meira næst svo vona ég fái smá línur frá þér því þú varst mér sá vinur í raun sem ég gleymi seint. Kær kveðja frá mér, Tryggvi.“¹¹⁰⁸ Í eftirskrift bréfsins bað Tryggvi Rúnar fyrir kveðju til Hlyns, Högna og Jóhanns, fangavarða. Þá bað hann Sigurbjörn um að athuga fyrir sig hvort Örn Höskuldsson hafi kannað fyrir sig kaup á ríkisskuldabréfum. Kvaddi hann með orðunum: „Jæja kæri vinur. Bið að heilsa þér og þinni fjölskyldu. Þinn vinur, Tryggvi Rúnar.“¹¹⁰⁹

559. Fimmtudaginn 12. ágúst 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 17:20 um símtal frá Gísla Guðjónssyni, starfsmanni sakadóms, sem hafi spurt um líðan tveggja gæsluvarðhaldsfanga. Var þess getið að Gísli hefði heimild yfirsakadómarara til að tala við þá og prófa sín lygatæki á þeim, eins og það var orðað.¹¹¹⁰
560. Fyrir liggur skýrsla [MBe], dagsett sama dag, þar sem fram kom að innritun nafna Geirfinns og Einarss Bollasonar í gestabók sumarhótelis að Finnbogastöðum hafi verið gerð af sömu persónu. Hafi samanburður innritunarinnar við skriftarsýnishorn nefndra manna leitt í ljós að þeir hafi ekki skrifað umrædda færslu í dagbók hótelsins.¹¹¹¹
561. Föstudaginn 13. ágúst 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að fangaverðirnir Skúli og Högni hafi komið við klukkan 08:00 á leið sinni suður í hraun.¹¹¹² Klukkan 08:50 var bókað að Erlu hafi borist bréf og fleira frá móður sinni. Bókað klukkan 11:00 að Högni og Skúli hafi komið til baka og farið beint í sakadóm Reykjavíkur.¹¹¹³
562. Meðal rannsóknargagna er bréf, dagsett sama dag, frá Schütz til doktors Driessen hjá Bundeskriminalamt í Wiesbaden í Þýskalandi með beiðni um rannsókn á framangreindri gestabók ásamt nokkrum skriftarsýnishornum til samanburðar.¹¹¹⁴
563. Laugardaginn 14. ágúst 1976 var bókað í fangelsisdagbókina að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 09:15 og tekið meðal annars Sævar til viðtals. Fór hann aftur klukkan 10:10. Klukkan 11:20 var bókað að Hlynur Þór fangavörður hafi komið fram með bréf frá Erlu til Arnar. Væri bréfið lokað aftur að hennar ósk. Bókað var að Erni hafi verið tilkynnt um þetta. Bókað var að Örn hafi komið klukkan 13:00 og sótt bréfið frá Erlu.¹¹¹⁵ Bréfið frá Erlu til Arnar er meðal rannsóknargagna og er dagsett sama dag klukkan 02:00. Í bréfinu segir orðrétt: „Ég bið þig framar öllu að taka orð mín

¹¹⁰⁸ Bls. 807.

¹¹⁰⁹ Bls. 808.

¹¹¹⁰ Dagbók nr. 5, bls. 39b.

¹¹¹¹ Bls. 891–892.

¹¹¹² Dagbók nr. 5, bls. 39b.

¹¹¹³ Dagbók nr. 5, bls. 40.

¹¹¹⁴ Bls. 893–894.

¹¹¹⁵ Dagbók nr. 5, bls. 40b.

trúanleg, því sönn eru þau, óþægilega sönn, játning, sem lestur Biblíunnar og annarra góðra bóka hafa knúið mig til að gera frammi fyrir Guði og mönnum. Hér kemur það og taktu vel eftir.“ Greindi Erla frá því að eftir Guðmundarmálið hafi henni fundist hún vera yfirgefin í slæmu andlegu ástandi. Hafi hún áttað sig fyrst á því þegar rannsakendur hafi hætt að hafa afskipti af sér. Kvaðst hún hafa séð Sævar í nýju ljósi sem sökudólg allra óupplýstra mála. Hafi Sævar sérstaklega vakið tortryggni sína í Geirfinnsmálinu þar sem hann hafi ætíð sýnt málinu hinn einkennilegasta áhuga, líkt og hún orðaði það í bréfinu. Í framhaldinu ritaði Erla orðrétt: „Til að byrja með vakti ég athygli á þessu máli, til að vekja athygli á mér sjálfri. Síðan sá ég, eða gerði, í hugskotsjónum mínum mynd af atburðinum og lifði mig inn í hana. Sagði ykkur frá því aftur og aftur svo hún mótaðist æ fastar í höfði mínu. Tilvist mín, eða nærvera, þessa umræddu nótt er tilbúningurinn einn. Uppspuni. Byrjaði þegar þú spurðir mig hvort ég hefði verið þarna.“ Kvaðst Erlu aldrei hafa létt eins mikið eins og þegar hún hafi lýst því yfir fyrir dómi að hún væri ekki viss varðandi Einar. Hann hafi verið tengiliðurinn í ímyndun sinni milli Sævars og málsins. Lýsti Erla því yfir að hún játaði þetta núna fyrir honum, en smáatriði gæti hún útskýrt augliti til auglitis. Játning hennar um að hafa skotið mann hafi verið vísvitandi uppspuni. Kvaðst Erla tilbúin til að þola refsingu fyrir það sem hún hefði gert, en fyrst og fremst óskaði hún þess að Örn vitjaði hennar svo hún gæti gefið játningu sína í smáatriðum og eiðsvarna ef þess þyrfti. Í lok bréfsins ritaði Erla: „Örn viltu leggjast svo lágt að tala við stúlku sem hefur leitt þig á villigötur í starfi þínu og opinberlega, þó ég sé varla verð þess, nema því aðeins að ég hefi játað. Þín einlæg og eftirvæntingarfull, Erla Bolladóttir.“¹¹¹⁶

564. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 13:30 að Örn hafi spurt hvort framkvæmd einangrunar væri ekki eitthvað strangari en áður. Gat færsluritari þess að honum hafi verið svarað að svo væri. Bókað var að Örn hafi þá orðrétt sagt: „Gott, frekar herða á en hitt.“ Var þess getið að fangaverðirnir Skúli og Jóhann hafi verið við leit suður í hrauni í dag að beiðni Arnar.¹¹¹⁷
565. Daginn eftir, 15. ágúst 1976, var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að bréf hafi komið frá Erlu til Arnar.¹¹¹⁸ Bréfið frá Erlu er meðal rannsóknargagna og er dagsett sama dag klukkan 12:00. Í upphafi bréfsins lýsir Erla því yfir að bréfið sem hún hafi skrifað honum daginn áður, 14. ágúst 1976, hafi verið yfirsjón af hennar hálfu. Sagðist Erla sitja og hugsa mikið um þessi mál og furða sig á því hvers vegna enginn talaði við sig. Kvaðst Erla ekki vita hvað væri að gerast. Hún yrði í senn örvæntingarfull og reið út í tilveruna og hafi skrifað bréfið frá 14. ágúst 1976 í framhaldi af slíkum hugsunum. Orðrétt ritaði Erla: „Ég tek það hér með til baka í von um fyrirgefningu þína, ég get ímyndað mér þvílíka reiði slíkt bréf hefur valdið þér.“ Kvaðst hún eftir sem áður leitast við að halda fótum sínum jörðu nær, eins og hún orðaði það, og segja afdráttarlausan sannleikann, eins og hún hafi gert hingað til að undanskildu bréfinu frá

¹¹¹⁶ Bls. 901–902.

¹¹¹⁷ Dagbók nr. 5, bls. 40b.

¹¹¹⁸ Dagbók nr. 5, bls. 41.

því deginum áður. Í niðurlagi bréfsins vonaðist Erla að Örn fyrirgæfi sér og veitti sér viðtal um barnið sitt sem hún lifði fyrir.¹¹¹⁹

566. Fyrir liggur ódagsett uppritun Gunnars Guðmundssonar, forstöðumanns Síðumúla-fangelsisins, á handritaðri frásögn Erlu Bolladóttur um Guðmundarmálið. Uppritunin er rituð í fyrstu persónu en handritið er ekki meðal rannsóknargagna. Fram kemur að Erla hafi fengið far heim á gamalli Mercedes Benz bifreið með kunningjum, [AÚJ] og [Ó], eftir að hafa verið í Klúbbnum og einhverju partyi. Kvaðst Erla hafa séð ljós í glugganum á íbúðinni en hún talið Sævar vera í hasskaupaferð. Hafi hún því litið inn um gluggann og um leið séð Sævar sparka í höfuð manns sem hafi legið hreyfingarlaus á grúfu. Hafi hún séð Kristján Viðar og Tryggva Rúnar bregða fyrir og ekki þorað inn fyrir en þeir hafi verið farnir úr kjallaranum. Hafi hún því beðið drykklanga stund úti í garði. Erla kvaðst hafa skriðið inn um þvottahússgluggann og hafi verið dimmt þar sem og í öllu húsinu. Um það leyti hafi hún heyrt í Sævari og Kristjáni í forstofunni. Kvaðst hún hafa legið hreyfingarlaus í öllum fötunum í laklausu rúminu. Þegar hún hafi heyrt þá fara inn í þvottahús hafi hún farið fram í fremri stofuna og síðan fram á gang þegar þeir hafi verið komnir inn í geymslu. Þegar hún hafi birst í þvottahúsdyrnunum hafi þeir þrír staðið með mannlíkama á milli sín sem búið hafi verið að koma fyrir í lakinu hennar. Kvaðst Erla hafa séð blett myndast við afturenda mannsins sem hafi stækkað og fundið vonda lykt. Hafi Kristján bölvað nærveru hennar en Sævar þá sagt honum að vera rólegan. Hafi þeir borið mannlíkamann út á milli sín og Sævar stuggað við henni svo hún hafi dottið. Hafi Kristján Viðar komið aftur og talað eitthvað um orðinn hlut. Kvaðst Erla hafa sagst ekkert ætla að skipta sér af þessu og farið upp í rúm. Þá hafi Sævar komið og sagt henni að fara í pelsinn og skóna og koma með þeim. Kvaðst Erla hafa gert strax það sem hann hafi verið sagt og farið út með Sævari. Hafi bíll Alberts staðið opinn vinstra megin og líkið legið á gólfinu. Lýsti Erla því hvar Kristján Viðar hafi setið vinstra megin, hún í miðjuna og Tryggvi hægra megin. Hafi Sævar sest í framsætið og byrjað að gefa Alberti fyrirmæli um hvert skyldi ekið. Lýsti Erla ferðum þeirra um Hafnarfjörð með mannlíkamann á gólfi bifreiðarinnar. Hafi bíllinn verið afturþungur. Greindi Erla svo frá að þegar þau hafi stöðvað bifreiðina hafi forarpyttur verið fyrir framan. Lýsti Erla því hvernig Kristján, Sævar og Tryggvi hafi farið í kringum pyttinn en hún vaðið drulluna og komið upp á gras. Hafi þau gengið með líkið í 20 til 25 mínútur, fyrst á grasi, svo í hrauni. Hafi Sævar sagt til um hvar ætti að fela líkið. Kvaðst Erla hafa sest á stein og horft út á sjóinn. Hafi Sævar tekið lakið með sér til baka. Hafi þau komið aftur á Hamarsbrautina og Sævar fleygt lakinu. Kvaðst Erla hafa orðið hrædd við Sævar í fyrstu en hann hafi sagt henni að hún þyrfti aldrei að segja frá. Kvaðst Erla hafa lagst fyrir og farið út í öskutunnu þegar birta tók og hafi hún þá séð lakið. Kvaðst hún hafa farið aftur inn og ekki skilið hvers vegna hún hafi athugað öskutunnurnar. Hafi Sævar komið á sunnudagskvöldinu og faðmað sig innilega. Kvaðst Erla ekkert hafa botnað í hvað hafi skeð, en sagt Sævari frá slitrótttri martröð

¹¹¹⁹ Bls. 903.

sem hana hafi dreynt nóttinni áður. Hafi Sævari verið hinn tillitssamasti, þau horft á sjónvarp og farið svo að sofa.¹¹²⁰

567. Pennan dag, 15. ágúst 1976, gaf Erla undirritaða yfirlýsingu í sambandi við Geirfinnsmálið. Greindi Erla frá því að hún, [BPP] og Sævar hafi farið að Ásvallagötu heim til Guðjóns Skarphéðinssonar. Þaðan hafi þau ekið um borgina, niður Laugavegin og að Vatnsstíg. Hafi Sævar farið út þar en komið strax aftur. Skömmu síðar hafi Kristján Viðar komið inn í bifreiðina og óku þau þá niður Vatnsstíginn, en stöðvuðu bifreiðina þar sem Guðjón hafi staðið og beðið eftir þeim. Sagði Erla að Sævar og Kristján Viðar hafi farið út að ræða við Guðjón. Óku þau svo saman til Keflavíkur, en Guðjón hafi farið í annarri bifreið. Fullyrti Erla að hrokkinhærði maðurinn sem hún hafi alltaf talað um sem einn þeirra sem hafi verið í Dráttarbrautinni hafi verið [GBe]. Kvaðst Erla þekkja hann í sjón. Þá kvaðst hún halda að [RJ] væri sá sem hafi verið með vindilinn. Hann hafi staðið milli hennar og Einars. Sagði Erla að [JA] hafi líka verið þarna og hafi Sævar sagt að þeir hafi átt í smyglinu. Bætti Erla því við að þarna hafi auðvitað verið líka Magnús Leópoldsson og Sigurbjörn Eiríksson. Greindi Erla frá því að Geirfinnur hafi ætlað að fara en hafi verið stöðvaður og þá hafi komið til átaka. Hafi þrekvaxinn maður með hendur eins og hramma, sem Erla taldi að hafi verið Sigurbjörn Eiríksson, barið Geirfinn með hnefunum. Hafi Magnús Leópoldsson ekkert gert nema að halda Geirfinni. Þegar Geirfinnur hafi verið kominn á hnén hafi Sævar barið hann aftan frá í höfuðið og axlir með spýtu. Kvaðst Erla geta ímyndað sér að nagli hafi verið í spýtunni því Geirfinnur hafi veinað við hvert högg uns hann hafi sigið saman. Erla kvaðst ekki þekkja Sigurbjörn og [JA] í sjón, en Sævar hafi sagt sér hverjir þeir væru. Kvaðst hún ekki hafa þorað að nefna [GBe] á nafn fyrr. Kvaðst Erla ekki muna eftir að hafa séð Valdimar Olsen í Dráttarbrautinni. Þá vissi hún ekki hvað hafi orðið af [BPP] sem hafi ekið bifreiðinni eða Kristjáni Viðari. Þá hafi hún ekki séð Guðjón Skarphéðinsson í fjörunni. Erla kvaðst ekki vita hvert smyglið hafi verið en halda að það hafi verið kristall eða morfín ásamt spíra. Sagðist hún telja að Sævar og Guðjón hafi átt þarna kristalla sem hafi átt að fara áfram til Stokkhólms til [AS] dreifingaraðila og kunningja Guðjóns. Erla kvaðst ekki vita hvernig Sævar hafi þekkt mennina sem hafi verið þarna. Undir yfirlýsinguna rituðu sem vottar Gunnar Guðmundsson, forstöðumaður og Hlynur Þór Magnússon, fangavörður.¹¹²¹
568. Mánudaginn 16. ágúst 1976 bókaði færsluritari í upphafi dags í dagbók fangelsisins við Síðumúla að honum hafi láðst að geta þess daginn áður að Erla hafi verið lokuð inni og klefi hennar ætti að vera læstur með lykli eins og annarra fanga. Hún fengi að fara út í garð á sama hátt og hafi verið. Þá var bókað um að rætt hafi verið við Félagsmálastofnun um tóbakspeninga fyrir Erlu meðal annarra. Bókað var að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi farið inn á klefa til viðtals við skjólstaðing sinn í áheyrn rannsóknarlögreglumanns milli klukkan 17:40 og 18:20.¹¹²²

¹¹²⁰ Bls. 904–905.

¹¹²¹ Bls. 906.

¹¹²² Dagbók nr. 5, bls. 41b.

569. Fyrir liggur endurrit Hlyns Þórs, fangavarðar, á handriti Erlu dagsett þennan dag, klukkan 14:25. Endurritið er í fyrstu persónu frásögn. Greindi Erla frá því að 19. nóvember 1974 hafi hún og Sævar hafi tekið leigubifreið frá Breiðholti inn á Klúbbinum. Þar hafi hún þvælst um stund á meðan Sævar hafi verið út um allt að „tékka á málunum“. Hafi þau tekið aðra leigubifreið en sleppt henni á horninu á Snorrabraut og Grettisgötu og gengið upp á Bergþórugötu heim til [BPP]. Kvaðst Erla hafa beðið fyrir utan. Hafi Sævar og [BPP] komið út saman og þau farið upp í bifreið sem [BPP] hafi haft til umráða. Hafi Erla setið í aftursæti en Sævar í framsæti. Greindi Erla frá því að þaðan hafi þau ekið upp á Ásvallagötu til Guðjóns Skarphéðinssonar þar sem Sævar hafi farið inn og út aftur skömmu síðar. Hafi þau ekið niður Laugaveg og að Vatnsstíg þar sem Kristján Viðar hafi komið æðandi inn í bifreiðina. Þá hafi þau ekið af stað, en stöðvað aftur nokkru neðar þar sem Guðjón hafi beðið þeirra. Hafi Sævar og Kristján Viðar rætt við hann. Var síðan ekið af stað til Keflavíkur. Þegar komið hafi verið í Dráttarbrautina hafi [BPP] og Kristján Viðar farið úr bifreiðinni en hún og Sævar hafi beðið í bifreiðinni. Sagði Erla að Sævar hafi ekki beint orðum sínum að sér alla leiðina, en rætt hafi verið um bifreiðar og manninn þráláta sem ekki hafi verið hægt að koma vitinu fyrir. Hafi Sævar haldið í höndina á henni og gert það alla leiðina suður eftir þrátt fyrir að hún hafi ítrekað reynt að losa hana. Í þann mund hafi Magnús Leópoldsson rekið höfuðið inn í bifreiðina og lýst Sævar ábyrgan fyrir henni. Hafi Sævar jánkað því og farið úr bifreiðinni. Kvaðst Erla hafa farið hægra megin úr bifreiðinni og séð Kristján Viðar.¹¹²³ Þá hafi verið þarna [GBe], stór og mikill maður með lúkur, Geirfinnur Einarsson, [JA], [RJ] og að sögn Sævars hafi Valdimar Olsen verið þarna. Hafi Sævar einnig sagt að stóri maðurinn með lúkurnar hafi verið Sigurbjörn Eiríksson. Sagði Erla það einnig hafa verið hans sögn að Einar Bollason bróðir hennar hafi verið þarna. Greindi Erla frá því að Sævar, Magnús og Geirfinnur hafi virst ósammála. Þá lýsti Erla því hvernig Geirfinnur hafi verið laminn með sama hætti og daginn áður. Fannst Erlu sem Geirfinnur hafi sent sér bænaraugnarád allan tímann. Að barsmiðunum loknum hafi Sævar komið til sín og sagt henni að koma sér í burtu því þeir væru hér allir og hafi síðan talið upp alla mennina í Dráttarbrautinni. Hafi Sævar svo sagt: „Þetta er ekki fyrir kvenfólk.“ Kvaðst Erla hafa kiknað í hnjúnum og ekki geta staðið undir sér svo Sævar hafi stutt hana þar til hún hafi jafnað sig. Hafi Sævar sagt henni að fara á puttanum og hafi virst hræddur um hana. Þá sagði hún Sævar hafa gefið það í skyn að Geirfinnur hafi farið í sjóinn. Í lok handritsins hafi Erla ritað orðrétt: „Þetta er allt satt og rétt, samkvæmt minni bestu vitund.“¹¹²⁴
570. Fyrir liggur annað skjal dagsett sama dag og ritað af Hlyni Þór fangaverði, þar sem hann ritaði upp eftir handriti Erlu skrifuðu sama dag, þar sem hún hafi reynt að rifja upp því sem næst orðrétt samtalið við Sævar í fjörunni í Keflavík eftir lát Geirfinns.¹¹²⁵ Þá liggur fyrir skjal þar sem Hlynur Þór fangavörður bókar um svör Erlu við nánari spurningum sínum um lýsingar á bifreiðum og bátum í Dráttarbrautinni.

¹¹²³ Bls. 907.

¹¹²⁴ Bls. 908.

¹¹²⁵ Bls. 909.

Lét Hlynur Þór þess getið að spurningar hans hafi á engan hátt verið leiðandi. Hafi Erla sagt enga leið að sjá nafn eða númer bátsins vegna dimmu. Þá hafi hún sagt þrjár bifreiðar hafa verið á vettvangi, tvær fólksbifreiðar og eina sendiferðabifreið. Einhver þeirra hafi verið rauður. Sendiferðabifreiðin hafi verið með stórum framrúðum og ekki frambyggður, hugsanlega drapplitaður.¹¹²⁶

571. Bókað var í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis þennan dag um ferð til Keflavíkur til skoðunar á bátnum m/b Unu Maríu GK 979 sem Sævar hafi bent á sem líkan þeim báti sem hafi legið við bryggjuna í Dráttarbrautinni umrætt kvöld. Bókaði Eggert að hann hafi myndað bátinn. Þá hafi hann farið yfir alla skráða báta fimm til 15 smálestir brúttó, samkvæmt sjómannaalmanaki fyrir árið 1976. Komið hafi í ljós að á öllu landinu væru 278 slíkir bátar til, þar af væru 39 skráðir í Gullbringusýslu.¹¹²⁷
572. Þriðjudaginn 17. ágúst 1976 var bókað klukkan 15:15 að fimm rannsóknarlögglumenn ásamt Erni, Schütz og Pétri Eggerz túlki, hafi komið í Síðumúlafangelsið til leitar á föngum og á fangaklefum. Bókað var klukkan 15:25 að mikil og víðtæk leit hafi hafist. Allir fangar og klefar þeirra hafi verið rannsakaðir af mikilli nákvæmni, eins og það var orðað. Bókað var að fangaverðir á vakt hafi einnig tekið þátt í leitinni. Bókað var að hjá Kristján Viðari hafi fundist lyf, sennilega Diazepam 10 mg. Þá hafi allir skrifaðir pappírar verið gerðir upptækir. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um leitina, önnur en bókun í rannsóknardagbók Eggerts og Sigurbjörns Víðis. Þar kemur fram að allsherjarleit hafi verið framkvæmd í öllum fangaklefum og einnig hafi verið leitað nákvæmlega á föngunum. Í klefa Kristjáns Viðars hafi fundist nokkuð af harðfiski sem mætti fela í bréf eða eitthvað þess háttar, jafnvel lyf, eins og það var orðað í færslunni. Einnig hafi fundist í fórum hans tíu töflur sem hann hafi sagst hafa fengið hjá [FW], þegar hann hafi farið til tannlæknis. Aðspurður hafi Kristján Viðar sagt töflurnar vera Diazepam. Hafi hann sagt þær upphaflega hafa verið 13 talsins, en hann hafi þegar innbyrt þrjár. Bókað var að nokkuð af skrifuðu máli hafi verið gert upptækt úr klefa Kristjáns Viðars og þess getið að Haraldur Árnason, frá tæknideild rannsóknarlögglunnar, hefði það til skoðunar. Úr klefa Erlu hafi verið tekið nokkuð af lesmáli sem Sigurbjörn Víðir hefði til athugunar. Bókað var að ákveðið hafi verið að fylgjast náið með sendingum til Kristjáns Viðars í fangelsið og myndi rannsóknarlögglumennirnir sjálfir sjá um það.¹¹²⁸
573. Bókað var klukkan 17:10 að Skúli fangavörður hafi farið með Schütz og Pétur Eggerz túlk inn á klefa til Sævars. Hafi Schütz sagt Sævari að fá pappír og penna hjá fangavörðum til skrifa minnispunkta fyrir yfirheyrslurnar og muna að ljúga ekki. Lét færsluritari þess getið að Sævar fengi ekki pappír og penna fyrir en heimild þar um bærst frá Erni.¹¹²⁹ Klukkan 22:45 var bókað um komu [ÞEÓ] móður Erlu með

¹¹²⁶ Bls. 910.

¹¹²⁷ Bls. 1103.

¹¹²⁸ Bls. 1106.

¹¹²⁹ Dagbók nr. 5, bls. 42b.

sendingu til dóttur sinnar. Bókað var að hún hafi tekið til baka bréf frá Erlu sem hafi verið afhent eftir yfirlestur.¹¹³⁰

574. Fyrir liggur svokölluð athugasemdaskýrsla Karls Schütz, dagsett sama dag, til Arnar Höskuldssonar þar sem bókað er að ósamræmi í framburðum hinna grunuðu í Geirfinnsmálinu leiddi til þess að finna yrði raunhæfar sannanir og fleiri vitni. Fram kom að allir aðilar sem vitað væri að hafi keypt smyglað áfengi væru vitni. Yfirheyra þyrfti þessa aðila til þess að reyna að komast að því eftir hvaða leiðum áfengið hafi farið áður en það hafi komist í þeirra hendur.¹¹³¹ Í skýrslu dagsettri sama dag sagði að finna þyrfti eiganda og hugsanlega áhöfn bátsins sem hafi landað áfengi, sennilega miklu magni, við slippinn í Keflavík. Bókað var í skýrsluna að ef báturinn kæmi í leitirnar yrði að leggja hald á hann strax og gera á honum tæknifræðilegar rannsóknir.¹¹³² Þá kom fram í annarri skýrslu að réttargæslumaður Sævars hafi afhent rannsóknarlögreglunni í Reykjavík umslag sem Sævar hafi sennilega sjálfur sent frá Kaupmannahöfn á heimilisfang sitt. Bókað var að móðir Sævars hafi afhent réttargæslumanninum umslagið. Í skýrslunni sagði að á umslaginu væru ýmsar athugasemdir sem Sævari hafi sennilega skrifað sjálfur. Hefðu þær þýðingu fyrir rannsóknina.¹¹³³
575. Meðal rannsóknargagna er einnig skýrsla Karls Schütz, dagsett sama dag, 17. ágúst 1976, með tillögu að blaðayfirlýsingu rannsóknardeildarinnar í Reykjavík þar sem biðlað er til almennings að veita allar upplýsingar um kringumstæður Geirfinns og sambönd hans við annað fólk. Í tillögunni komu fram fjórar spurningar sem beint yrði til almennings. Í fyrsta lagi hvort Geirfinnur hafi verið í sambandi við einhverja aðila sem hann hafi haldið leyndu og þá hvort þeir aðilar hafi verið eigendur að litlum eða meðalstórum bátum. Í öðru lagi hvort einhver vissi til þess að Geirfinnur hafi ljóstrað upp um eitthvað og stofnað sér þannig í hættu. Í þriðja lagi hvort einhver vissi hvenær eða hvar Geirfinni hafi verið greitt fyrir að þegja um eitthvað. Loks í fjórða og síðasta lagi var sett fram spurningin um hver þekkti aðila sem vissu um ólöglega löndun áfengis eða annars varnings. Í lok tillögunnar var bókað að farið yrði með allar vísbendingar sem trúnaðarmál. Neðanmáls í skýrsluna var bókað að rætt hafi verið um gagnsemi blaðayfirlýsingarinnar á fundi sama dag, 17. ágúst 1976. Hafi skoðanir verið skiptar en orðið ofan á að fresta birtingu þar til aðgerðir til leitar að líkunum yrðu framkvæmdar.¹¹³⁴
576. Þennan sama dag bókaði Eggert í rannsóknardagbókina um að hafa heimsótt [AF], móður Guðmundar Einarssonar, í þeim tilgangi að athuga hvort hugsanlegt gæti verið að Guðmundur hafi verið ranglega feðraður. Bókað var í rannsóknardagbókina að athugunin hafi verið gerð með tilliti til blóðflokkagreiningar. Var þess getið að móðir Guðmundar hafi sagt það algjörlega útilokað. Einnig var bókað í sömu færslu um ónæði sem móðir Guðmundar hafi orðið fyrir af símhringingum á heimili þeirra eftir

¹¹³⁰ Dagbók nr. 5, bls. 43.

¹¹³¹ Bls. 911.

¹¹³² Bls. 913.

¹¹³³ Bls. 917.

¹¹³⁴ Bls. 915–916.

að Guðmundur hafi horfið. Kvað hún stundum hafa verið hringt þrisvar á dag, ýmist að degi eða kvöldi til. Stundum hafi liðið nokkrir dagar á milli hringinga. Aldrei hafi verið sagt neitt í símann nema í síðustu hringingunni sem hafi borist en þá hafi karlmannsrödd sagt í símann: „Haltu kjafti.“¹¹³⁵

577. Miðvikudaginn 18. ágúst 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að klukkan 16:10 hafi verið pöntuð lyf, Somadril, Chloral, Polaramine og Methylpenicillin.¹¹³⁶ Tuttugu mínútum síðar var bókað um fyrirmæli frá Erni og Schütz um að Sævar ætti að fá pappír og penna til að búa sig undir væntanlegar yfirheyrslur. Lét færsluritari þess getið að hann hafi látið Sævar fá eitt stórt blokkarblað sem hann ætti að skila heilu til baka. Ef Sævar þyrfti annað blað fengi hann það gegn því að skila hinu fyrra. Bókað var að blöðin ættu að geymast í fangelsinu þar til að yfirheyrslunni kæmi, en þá fengi Sævar blöðin afhent í viðurvist þess lögreglumanns sem myndi yfirheyra hann. Á sama tíma var bókað að Kristján Viðar hafi fengið send hegningarlögin í gær, sérprentun frá 1976, blá að lit. Bókað var að samkvæmt fyrirmælum Arnar mætti Kristján Viðar fá hana, en ekki grænu bókina með sömu lögum, eins og það var orðað. Bókað var í dagbókina klukkan 19:45 að Ingvar Kristjánsson geðlæknir hafi komið og rætt við Sævar til klukkan 21:10. Var þess getið með sérstakri bókun þennan dag að Benna hefði leyfi frá Erni til að tala við Erlu inni í klefa í einrúmi ef hún kæmi daginn eftir. Þá var bókað að framvegis yrði fangelsið algjörlega lokað fyrir öðru en gæsluvarðhaldsföngum og engar heimsóknir leyfðar. Sendingar yrðu vandlega yfirfarnar að venju. Ákvörðun þessa efnis hafi verið tekin á fundi yfirsakadómara, forstöðumanns fangelsisins og deildarstjóra dómsmálaráðuneytisins.¹¹³⁷
578. Fyrir liggur skýrsla Karls Schütz til Arnar dagsett sama dag um tæknirannsóknir á byssum í eigu Valdimars Olsen. Bókað var að rannsókn lögreglu hafi leitt í ljós að [ÁHE] vinur Valdimars hafi sótt skambyssu í eigu þess síðarnefnda að kvöldi 26. janúar 1976, daginn sem Valdimar hafi verið handtekinn. Hafi byssunni verið komið fyrir í geymsluhólfi. Þá hafi riffill í eigu Valdimars verið tekinn í vörslur lögreglu. Í niðurlagi skýrslunnar var bókað að vopnin yrðu rannsökuð af glæpatæknifræðingi sem kæmi til landsins 21. ágúst 1976.¹¹³⁸
579. Þennan sama dag birtist frétt á forsíðu Morgunblaðsins um að tíu manna starfshópur hjá sakadómi Reykjavíkur ynni nú að rannsókn Geirfinnsmálsins. Fram kom að hópurinn ynni undir forystu Karls Schütz og algerlega eftir ákveðnum kerfum sem Schütz hafi þróað og notað með góðum árangri við að upplýsa sakamál í Vestur-Þýskalandi. Í hópnum væru auk Karls Schütz, Örn Höskuldsson, fulltrúi við sakadóm Reykjavíkur, rannsóknarlögreglumennirnir Eggert Norðdahl Bjarnason, Ívar Hannesson, Jónas Bjarnason, Grétar Sæmundsson og Sigurbjörn Víðir Eggertsson úr rannsóknarlögreglunni í Reykjavík, Rúnar Sigurðsson við lögreglustjóraembættið og loks íslenskur túlkur. Hafi hópurinn tekið formlega til starfa 11. ágúst 1976 og muni einbeita sér að Geirfinnsmálinu en einnig ljúka vinnu við Guðmundarmálið, sem væri

¹¹³⁵ Bls. 1104.

¹¹³⁶ Dagbók nr. 5, bls. 43b.

¹¹³⁷ Dagbók nr. 5, bls. 43b.

¹¹³⁸ Bls. 1107.

á lokastigi og yrði afhent ríkissaksóknara innan skamms. Fram kom að ríkissaksóknari myndi væntanlega síðar gefa út ákæru á hendur þeim sem hafi viðurkennt að hafa myrt Guðmund.¹¹³⁹

580. Fimmtudaginn 19. ágúst 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 19:15 hafi Sigurbjörn Víðir komið til að tala við sitt fólk, eins og það var orðað. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi sagt færsluritara að taka við öllum sendingum en láta lögregluna skoða sígarettur og harðfisk, annað ættu fangaverðir að skoða mjög vel sjálfir áður en það færi inn á klefana. Bókað var klukkan 20:00 að Erla hafi verið færð fram til viðtals við Sigurbjörn Víði. Fyrir liggur skýrsla um viðtalið, undirrituð af Sigurbirni Víði, þar sem fram kemur að Erlu hafi verið sýndar myndir af ýmsum tegundum af sendibifreiðum. Hafi Erla bent á ljósmynd af Mercedes Benz sendibifreið, merkt númer níu. Bókað var að varðandi lit á bifreiðinni hafi Erla bent á lit númer 17 á litaspjaldi. Hafi Erla sagt bifreiðina vera mjög líka þeirri sem hafi verið í Dráttarbrautinni umrætt kvöld. Bókað var að samtalinu hafi lokið klukkan 20:20.¹¹⁴⁰ Á sama tíma var bókað í fangelsisdagbókina að Erla hafi verið færð inn á klefa og Sævar tekinn fram til viðtals. Meðal rannsóknargagna er skýrsla um viðtalið, undirrituð af Sigurbirni Víði. Bókað var að Sævari hafi verið sýndar ljósmyndir af sendibifreiðum. Haft var eftir Sævari að hann væri rangi maðurinn í þessu máli og gæti ekki sagt til um það að bifreið hafi verið í Dráttarbrautinni í Keflavík 19. nóvember 1976 þar sem hann hafi ekki verið þar. Bókað var í niðurlagi skýrslunnar að tekið skyldi fram að Sævar hafi vírst mjög óstyrkur á taugum. Var samtalinu bókað lokið klukkan 20:27.¹¹⁴¹ Á sama tíma var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sævar hafi verið færður á klefa sinn og Kristján Viðar hafi verið tekinn fram. Fyrir liggur skýrsla um viðtalið, undirrituð af Sigurbirni Víði. Fram kemur að Kristján Viðar hafi sagt að engin af bifreiðunum á myndunum væru líkar þeirri sem hafi verið í Dráttarbrautinni 19. nóvember 1974. Kvað hann bifreiðina hafa verið með farangurshúsi sem hefði verið aðskilið frá stýrishúsinu og nokkuð herra en það. Einnig hafi vélarhúsið verið talsvert stærra. Þá kvaðst Kristján Viðar vera viss um að sendibifreiðin hafi verið blá á litinn. Bókað var að samtalinu hafi lokið klukkan 20:40.¹¹⁴² Á sama tíma var bókað í fangelsisdagbókina að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa sinn.¹¹⁴³
581. Fyrir liggur skýrsla Ívars Hannessonar, lögreglumanns, dagsett sama dag, um samtal sitt við [EBSk], vinnuveitanda Geirfinns. Bókað var að ekkert nýtt hafi komið fram, en tekin hafi verið vinnubók Geirfinns frá árinu 1974.¹¹⁴⁴ Einnig liggur fyrir skýrsla um viðtal við [GSig], eiginkonu Geirfinns, dagsett sama dag.¹¹⁴⁵ Ber skýrslan engar nýjar upplýsingar með sér.

¹¹³⁹ Bls. 1108.

¹¹⁴⁰ Bls. 1112.

¹¹⁴¹ Bls. 1113.

¹¹⁴² Bls. 1115.

¹¹⁴³ Dagbók nr. 5, bls. 44b.

¹¹⁴⁴ Bls. 1110.

¹¹⁴⁵ Bls. 1115.

582. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla dagsett sama dag, 19. ágúst 1976, frá Bundeskriminalamt í Wiesbaden um innritun í gestabók sumarhótelis á Finnbogastöðum. Fram kom að afla þyrfti frekari gagna og upplýsinga svo hægt væri að komast að niðurstöðu um hver hafi ritað í gestabókina. Miðað við gögnin sem lægju fyrir gæti undirskrift Geirfinns hafa verið fölsuð.¹¹⁴⁶
583. Meðal rannsóknargagna er endurrit úr sakadómsbók fyrir bæjarfógetaembættið á Ísafirði og sýslumannsembættið á Ísafirði vegna rannsóknar á innritun í gestabók á sumarhótelinu að Finnbogastöðum. Í þinghaldinu var upplýst með framburði nokkurra manna að flokkstjóri vinnuflokks sem hafi verið að störfum við mælingar á staðnum hafi ritað inn nöfn Einars Bollasonar og Geirfinns Einarssonar í júlímánuði 1976. Hafi það verið gert í gáska og af gáleysi.¹¹⁴⁷
584. Laugardaginn 21. ágúst 1976 var bókað í fangelsisdagbókina að fangaverðirnir Erlingur, Skúli og Guðjón hafi farið suður í hraun klukkan 09:00. Bókað var að þeir hafi komið til baka klukkan 12:40 en ekki haft árangur sem erfiði.¹¹⁴⁸ Klukkan 19:30 var bókað um komu [ÞEÓ] móður Erlu, sem hafi sótt tvö bréf frá dóttur sinni.
585. Mánudaginn 23. ágúst 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sigurbjörn Víðir hafi komið milli klukkan 12:40 og 12:55 fyrir beiðni færsluritari, Gunnars forstöðumanns, sem hafi viljað inna hann skýringa á því hvers vegna leit í sendingum á sígarettum og harðfiski til gæslufanga ætti að fara í gegnum lögreglu. Bókaði Gunnar um svör Sigurbjörns um að lögreglan muni leita að hugsanlegum orðsendingum í þessum sendingum til Kristjáns Viðars. Klukkan 14:45 var bókað um að Örn hafi hringt að beiðni Gunnars. Bókaði Gunnar um að hafa rætt vangaveltur sínar við Örn um hvort ekki væri tímabært að fara með Erlu á nýja staðinn til að gefa henni kost á að benda á staðinn þar sem líkið væri falið. Gat Gunnar þess í bókuninni að Örn hafi tekið því vel. Þá hafi Örn beðið um að algjör leynd myndi hvíla yfir því til hvaða tannlæknis Kristján Viðar færi og hvenær hann færi þangað. Klukkan 17:25 var bókað að Benna hafi komið og talað við Erlu inni á klefa hennar með leyfi Arnar. Gat Gunnar Guðmundsson þess að hafa áður talað við Erlu og síðan við Kristján Viðar. Bókað var að Benna hafi komið út frá Erlu klukkan 19:30. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Hálf tíma síðar var bókað um komu móður Erlu með sendingu til hennar.¹¹⁴⁹
586. Fyrir liggur skýrsla Sigurbjörns Víðis dagsett sama dag, um athugun á því hvort [VSH], vinur eiginkonu Geirfinns, hefði hreint sakavottorð.¹¹⁵⁰
587. Þennan dag, 23. ágúst 1976, sendi Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, bréf til yfirsakadómarans í sakadómi Reykjavíkur. Var afrit bréfsins sent ríkissaksóknara. Í bréfinu kom fram að rannsókn á hvarfi Guðmundar hafi verið mjög erfið og í ofanálag hafi fléttast inn í hana rannsókn á hvarfi Geirfinns. Kristján Viðar

¹¹⁴⁶ Bls. 1111.

¹¹⁴⁷ Bls. 1116–1119.

¹¹⁴⁸ Dagbók nr. 5, bls. 45.

¹¹⁴⁹ Dagbók nr. 5, bls. 46b.

¹¹⁵⁰ Bls. 1123.

væri búinn að vera í gæsluvarðhaldi í átta mánuði og það allan tímann í einangrun. Hann hafi margsinnis skýrt frá öllu sem hann vissi um þessi mannhvörf og geðrannsókn væri lokið. Því væri ekki að sjá neina ástæðu til þess að halda honum í algjörri einangrun lengur. Slík einangrun þjónaði engum öðrum tilgangi en að brjóta Kristján Viðar niður andlega. Benti Páll Arnór á að Tryggvi Rúnar væri á Litla-Hrauni og Alberti Klahn hafi verið sleppt lausum og sagði um fortakslaust misrétti að ræða. Gerði Páll Arnór þá kröfu að Kristján Viðar yrði tafarlaust fluttur úr einangrun í Síðumúlafangelsinu og sætti ekki verri meðferð en aðrir gæslufangar með sömu brot að baki.¹¹⁵¹ Greindi Páll Arnór frá því að hann hafi margsinnis gert kröfu um að fá afhent gögn. Í vor hafi hann loks fengið nokkrar skýrslur um hvarf Guðmundar. Þá hafi honum gengið mjög erfiðlega að fá upplýsingar um stöðu rannsóknar. Strax í upphafi rannsóknar hafi það komið ítrekað fyrir að Kristján Viðar hafi ekki fengið að ræða við hann þrátt fyrir brýna beiðni hans þar um. Þá hafi beiðni Kristjáns um að Páll Arnór yrði viðstaddur yfirheyrslur verið vísað á bug. Í bréfi Páls Arnórs kom fram að steininn hafi síðan tekið úr þegar hann hafi lesið í blöðum að dómsrannsókn á hvarfi Geirfinns væri að hefjast. Kvaðst hann hafa haft samband við fulltrúa yfirsakadómara og óskað eftir að vera kallaður til þegar Kristján Viðar yrði yfirheyrður. Hafi fulltrúinn sagt það óþarfa þar sem Kristján Viðar hefði réttarstöðu vitnis í málinu. Síðar hafi hann komist að því að Kristján Viðar hafi verið tekinn til yfirheyrslu án þess að haft hafi verið samband við hann, en Kristján hafi krafist þess að Páll Arnór yrði viðstaddur. Hafi Kristján Viðar verið mjög sleginn eftir yfirheyrsluna. Auk rannsóknardómara hafi hann verið spurður spjörunum úr af vararíkissaksóknara og réttargæslumönnum annarra gæsluvarðhaldsfanga í málinu. Hafi það vakið athygli Kristjáns að réttargæslumennirnir hafi verið með skjöl málsins fyrir framan sig, en honum hafi þá verið kunnugt um að réttargæslumaður sinn hafi engin skjöl fengið. Kvaðst Páll Arnór hafa krafist þess að vera viðstaddur dómsrannsóknina sem hafi leitt til þess að hann hafi verið boðaður 28. apríl 1976 þegar tekin hafi verið stutt skýrsla af Kristjáni Viðari einum. Hafi honum þá verið ljóst að Kristján hafi verið spurður sem sakaður maður en ekki sem vitni.¹¹⁵² Síðan þá hafi ekkert markvert gerst við rannsókn málanna og hann ekki fengið endurrit yfirheyrslna í dómi. Kvaðst Páll Arnór mjög ósáttur með meðferðina á Kristjáni Viðari og samskipti sín við sakadóm Reykjavíkur sem réttargæslumaður hans. Sagði hann alla þessa meðhöndlun bera keim af ómenguðu rannsóknarréttarfari sem væri í algjörri andstöðu við meginreglur opinbers réttarfars. Gerði hann skýlausa kröfu um að fá aðgang að öllum gögnum um skjólstæðing sinn svo hann gæti sinnt réttargæslustarfi sínu. Þá gerði hann kröfu um að fá að vera viðstaddur allar yfirheyrslur yfir skjólstæðingi sínum og að yfirsakadómari tryggði að því yrði sinnt. Í lok bréfsins ítrekaði hann kröfu sína um að skjólstæðingur sinn nyti sanngirni í gæsluvistinni og benti á að hann ætti enga sök á þeim drætti sem hefði orðið.¹¹⁵³

¹¹⁵¹ Bls. 1120.

¹¹⁵² Bls. 1121.

¹¹⁵³ Bls. 1122.

588. Þriðjudaginn 24. ágúst 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Eggert hafi hringt klukkan 10:25 vegna bréfa Sævars sem hann hafi sagst halda að Schütz vildi sjá áður en Sævar yrði tekinn til yfirheyrslu.¹¹⁵⁴ Bókað var klukkan 12:45 að Sigurbjörn Víðir hafi tekið bréfin sem Sævar hafi verið búinn að skrifa og Schütz ætlaði að lesa áður en til yfirheyrslu kæmi. Bókað var að bréfin kæmu aftur í fangelsið að lestrinum loknum. Þá var orðrétt bókað: „Sævar má alls ekki vita af því að þau hafi farið þennan útúrkrók.“ Klukkan 13:25 var bókað að Haraldur Árnason hafi komið til að ræða við Kristján Viðar. Bókað var að samtalið hafi verið óformlegt og farið fram inni á klefa Kristjáns. Bókað var klukkan 17:15 að Haraldur Árnason hafi farið af klefa Kristjáns Viðars eftir langt viðtal.¹¹⁵⁵ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 19:30 var bókað um komu móður Erlu með rúmföt handa dóttur sinni. Bókað var klukkan 20:15 að Gunnar Guðmundsson forstöðumaður og Sigurbjörn Víðir hafi farið með Erlu suður í hraun til athugunar á ákveðnum stað, eins og það var orðað. Bókað var að þau hafi komið aftur klukkan 21:40.¹¹⁵⁶ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um ferðina.
589. Fyrir liggur skýrsla dagsett þennan dag um viðtal Sigurbjörns Víðis við [JK]. Tilefni yfirheyrslunnar var bókað sem yfirlýsing [JK] við lögreglu um að hann væri hræddur vegna Geirfinnsmálsins. Bókað var að þegar hann hafi látið þau orð falla hafi hann verið í vinnu hjá [JR] sem hafi verið orðaður við málið. Greindi hann svo frá að hann og sonur [GuA] væru góðir vinir. Hafi móðir vinar síns komið að máli við sig og sagt að vinnuveitandi hans [JR] og hans vinir væru glæpamenn sem væru viðriðnir Geirfinnsmálið. Hafi honum ekki staðið á sama þar sem hann hafi mikið unnið í Valhöll þar sem [JR] væri framkvæmdastjóri.¹¹⁵⁷ Greindi vitnið frá samskiptum [JR] og Sigurbjörns Eiríkssonar.¹¹⁵⁸
590. Meðal rannsóknargagna er skýrsla dagsett sama dag, 24. ágúst 1976, um viðtal Haraldar Árnasonar við [MarG], dóttur [GuA]. Var tilefnið að leita upplýsinga um orð og athafnir föður hennar varðandi Geirfinnsmálið. Bókað var að [MarG] hafi staðfest skýrslu sem tekin hafi verið af henni 22. október 1975. Greindi [MarG] frá því að um það bil tveimur vikum eftir að lögreglan hafi tekið skýrslu af föður hennar vegna ummæla hans um aðild að hvarfi Geirfinns hafi hún spurt hann hvers vegna hann hafi ekki sagt lögreglunni sannleikann. Hafi faðir hennar þá sagst ekki vilja sitja einn í fangelsi meðan aðrir aðildarmenn gengju lausir. Bókaði Haraldur í niðurlagi skýrslunnar um að [MarG] hafi virst í fullkomnu jafnvægi og ekki annað að sjá en að hún vildi að sannleikurinn kæmi fram.¹¹⁵⁹

¹¹⁵⁴ Dagbók nr. 5, bls. 47.

¹¹⁵⁵ Dagbók nr. 5, bls. 47b.

¹¹⁵⁶ Dagbók nr. 5, bls. 48.

¹¹⁵⁷ Bls. 1125.

¹¹⁵⁸ Bls. 1126.

¹¹⁵⁹ Bls. 1128–1129.

591. Þá liggur fyrir skýrsla Karls Schütz um niðurstöður rannsóknar á gestabók sumarhótelisins að Finnbogastöðum, dagsett þennan dag. Í skýrsluna var bókað um gögn sem afla þyrfti svo hægt væri að fá öruggar niðurstöður um undirskriftirnar.¹¹⁶⁰
592. Miðvikudaginn 25. ágúst 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að ferðin í gær hafi verið neikvæð að sögn Sigurbjörns Víðis.
593. Fyrir liggur skýrsla dagsett sama dag um yfirheyrslu rannsóknarlögreglunnar yfir [SKoH]. Var tilefni yfirheyrslunnar bókað sem vera hans í húsi í Kópavogi þar sem rætt hafi verið um hvarf Geirfinns og viðstöddum hótað lífláti ef þeir segðu frá því sem um hafi verið rætt. Í upphafi skýrslunnar lýsti vitnið því yfir að hann vissi ekkert um Geirfinnsmálið. Kvaðst hann þó hafa heyrt allskyns söguburð, enda hafi mikið verið rætt um þetta mál. Upplýsti hann um afplánun sína á Litla-Hrauni á tímabili og sagði fangana hafa smjattað mikið á þessu máli, eins og það var orðað í skýrslunni. Kvað vitnið alls konar sögur hafa verið á kreiki, meðal annars um að Kristján Viðar hafi stungið Geirfinn og lík hans hafi verið bútað niður. Greindi [SKoH] frá því að Tryggvi Rúnar hafi komið á Litla-Hraun skömmu áður en honum hafi verið sleppt þaðan og hafi hann ekkert viljað tjá sig um málið. Um veru sína í umræddu húsi í Kópavogi kvaðst vitnið hafa sótt þangað samkvæmi þegar hann hafi verið í mikilli óreglu. Kvaðst hann ekki minnast þess að hvarf Geirfinns hafi verið rætt þar.¹¹⁶¹
594. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla dagsett þennan sama dag, 25. ágúst 1976, um viðtal Haraldar Árnasonar rannsóknarlögreglumanns við [GuðB], fyrrum eiginkonu [GuA]. Var tilefni samræðnanna að leita upplýsinga um orð og athafnir [GuA] í sambandi við Geirfinnsmálið. Greindi [GuðB] frá því að í byrjun júnímánaðar 1975 hafi verið hringt til [GuA]. Hafi hann svarað og sagt: „Ég kem.“ Síðan hafi hann skipt um skoðun og sagst ekki ætla að fara og beðið [GuðB] um að segja að hann væri farinn ef „Bjössi“ myndi hringja. Þegar hún hafi spurt um hvaða mann hann ætti við hafi [GuA] sagt að „Bjössi“ væri „Bjössi í Klúbbnum“. Hafi maður sem hún taldi hafa verið Sigurbjörn Eiríksson hringt tvisvar til þrisvar sinnum þann dag og spurt eftir [GuA]. Nokkrum dögum síðar hafi hún rætt við [RÁM], fyrrum sambýlismann [GrB], og hafi hann sagt henni að Sigurbjörn hafi viljað ræða við [GuA] útaf Geirfinnsmálinu.¹¹⁶²
595. Þennan dag sendi Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, orðsendingu til ríkissaksóknara ásamt afriti af bréfi sínu til yfirsakadómara frá því 23. ágúst 1976. Spurðist hann fyrir um hvort ekki væri tímabært að halda áfram dómsrannsókn á hvarfi Geirfinns. Fram kom að fyrirspurninni væri komið á framfæri vegna þess að honum hafi skilst að skjólstæðingi sínum væri haldið í einangrun vegna þess að Geirfinnsmálið væri enn óupplýst.¹¹⁶³

¹¹⁶⁰ Bls. 1130–1131.

¹¹⁶¹ Bls. 1132–1133.

¹¹⁶² Bls. 1134.

¹¹⁶³ Bls. 1135_A.

596. Fimmtudaginn 26. ágúst 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 21:15 að móðir Erlu hafi hringt og hafi henni verið sagt af bréfi sem hún ætti í fangelsinu.¹¹⁶⁴
597. Daginn eftir var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að lyf hafi verið pöntuð klukkan 10:00, 500 töflur af Diazepam 5 mg, 100 töflur af Calcium Sandoz 500 mg, Novalucol forte og tvo brúsa af Aluminum Hydroxide. Bókað var klukkan 13:10 að Haraldur Árnason hafi farið inn á klefa til Kristjáns Viðars. Bókað var að Haraldur hafi farið klukkan 15:15. Fyrir liggur samantektarskýrsla um vitjunina þar sem fram kemur að viðtalið hafi farið fram að ósk Kristjáns Viðars. Þess var ekki getið að gætt hafi verið ákvæða um réttarstöðu Kristjáns Viðars. Bókað var að Kristján Viðar hafi sagst mikið hafa hugsað um Guðmundar- og Geirfinnsmálið. Kvaðst hann nú minnst þess að í ágúst 1974 hafi Sævar komið heim til sín að Grettisgötu 82. Hafi Sævar sagt honum að koma með sér í þurrkherbergið í kjallara hússins. Þar hafi staðið tveir pokar úr efni eins og notað væri í sjóstakka. Kvaðst Kristján Viðar hafa spurt Sævar hvort þýfi væri í pokunum en þá hafi Sævar svarað orðrétt: „Það er maður í pokunum.“ Kvaðst Kristján Viðar hafa sagt Sævari að hann yrði að koma þessu út úr húsinu hið fyrsta. Hafi Sævar þá sagt honum að hringja í Albert Klahn. Kvaðst Kristján hafa hringt en til svara hafi verið [JIG] vinkona Alberts og hjá henni stödd [HeG]. Hafi Albert komið í símann og sagst koma þá þegar. Þegar Albert hafi komið á staðinn hafi Tryggvi Rúnar þegar verið kominn. Kvaðst Kristján Viðar ekki gera sér grein fyrir hvort þeir hafi komið saman. Taldi Kristján Viðar fyrir víst að pokarnir hafi verið tengdir Tryggva Rúnari því Sævar hafi lýst því yfir að það sem í þeim væri hafi verið verk Tryggva. Bókað var í skýrsluna að aðspurður hafi Kristján Viðar ekki vitað hvernig Sævar hafi komist óséður með pokana í kjallara hússins. Sagði hann læsingu á bakdyr hússins hafa verið í ólagi og Sævar vitað að nóg væri að ýta þéttingsfast á hurðina svo hún opnaðist.¹¹⁶⁵ Greindi Kristján Viðar frá því að á meðan þeir hafi beðið eftir Alberti Klahn hafi Sævar sagt honum að sækja hníf sem Kristján kvaðst hafa sótt í herbergið sitt. Hafi Sævar opnað annan pokann og sett hnífinn ofan á það sem í honum hafi verið og lokað síðan pokanum. Þegar Albert hafi komið hafi þeir Sævar og Tryggvi tekið pokana og farið með þá í gula Toyota bifreið í eigu föður Alberts. Hafi Tryggvi Rúnar látið sem honum hafi verið fullkunnugt um tilkomu pokanna. Sagði Kristján Viðar þá alla hafa farið með pokana suður í Hafnarfjarðarhraun eftir fyrirsögn Sævars. Kvaðst hann ekki vita nákvæmlega hvert hafi verið farið, en ekið var suður fyrir álverið í Straumsvík og beygt þar til vinstri út af veginum og einhvern spöl eftir malarvegi. Þegar bifreiðin hafi verið stöðvuð hafi hann og Albert beðið í bifreiðinni en Sævar og Tryggvi farið með pokana út í hraunið og falið þá þar. Kvaðst Kristján Viðar ekki hafa neitt annað fyrir sér en orð Sævars um innihald pokanna, en sagðist sjálfur hafa verið í slæmu ástandi vegna langvarandi áfengis- og lyfjaneyslu. Af þeirri ástæðu væru allir atburðir líkt og í móðu fyrir sér. Myndi hann þó greinilega eftir að hafa verið sannfærður um að Sævar segði satt um innihaldið. Kvaðst Kristján Viðar vilja benda á að Sigurbjörn Eiríksson og [GrB] hefðu haft aðgang að íbúð að Grettisgötu 78 og að

¹¹⁶⁴ Dagbók nr. 5, bls. 50.

¹¹⁶⁵ Bls. 1138.

greiður aðgangur væri á milli bakdyra húsanna. Þetta væri hins vegar aðeins hugarfóstur sitt og hann hefði ekkert fyrir sér í því að pokarnir væru þaðan komnir.¹¹⁶⁶

598. Í fangelsisdagbókina þennan dag var bókað klukkan 16:00 að Gunnar forstöðumaður og Hlynur Þór fangavörður hafi farið með Erlu suður í hraun til leitar. Bókað var að þau hafi komið til baka klukkan 18:15. Rannsóknargögn um leitarferðina liggja ekki fyrir. Klukkan 18:35 var bókað að móðir Erlu hafi hringt og spurt eftir Sigurbirni Víði.¹¹⁶⁷
599. Laugardaginn 28. ágúst 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Haraldur hafi komið klukkan 21:55 og talað við Kristján Viðar. Bókað var að samtali þeirra hafi lokið klukkan 00:30. Engin rannsóknargögn eru fyrirbyggjandi um viðtalið.
600. Fyrir liggur skýrsla Ívars Hannessonar, lögreglumanns, dagsett sama dag um samtalið við [EBSk], vinnuveitanda Geirfinns. Var tilefni viðtalsins orðrómur þess efnis að Geirfinnur hafi einhvern tímann fundið lík við vinnu á Sandgerðis- eða Miðnesheiði. Kvaðst [EBSk] aldrei hafa heyrt slíkt, en myndi athuga vinnubækur um hvenær Geirfinnur hafi verið að störfum á þessum slóðum. Kvaðst hann einnig munu ræða þetta við starfsmenn sína.¹¹⁶⁸
601. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir ódagsett yfirlit yfir bifreiðaeign þeirra sem bendlaðir hafi verið við Geirfinnsmálið.¹¹⁶⁹
602. Mánudaginn 30. ágúst var í dagbók fangelsisins við Síðumúla bókað um komu Péturs Eggerz, Karls Schütz, Jónasar Bjarnasonar og doktors Kissling klukkan 11:25. Bókað var að doktor Kissling hafi breitt úr tækjum sínum, smásjá og fleiru, á varðstofuskrifborðið. Var Sævar færður til þeirra og tekin af honum rithandarsýnishorn og fleira. Var Sævar færður aftur á klefa sinn klukkan 11:40 og Kristján Viðar færður fram til fjórmenninganna, eins og það var orðað. Bókað var að Kristján Viðar hafi verið settur á klefa sinn klukkan 12:10 og fjórmenningarnir farið. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um þessa aðgerð. Fyrir liggur skýrsla dagsett þennan dag um viðtal rannsóknarlögreglunnar við Kristján Viðar. Fram kom að hann hafi greint frá því að hafa farið á blárri sendiferðabifreið 19. nóvember 1974. Hafi yfirbyggingin að aftan verið hærri en stýrishúsið, ekki hafi verið opið á milli yfirbyggingarinnar og stýrishússins. Hurðir hafi verið aftan á yfirbyggingunni og einnig á vinstri hlið bifreiðarinnar. Sendibifreiðin hafi litið vel út, en slæm fúkkalykt hafi verið í húsinu aftur í. Bókað var í skýrsluna að Kristjáni Viðari hafi verið sýndar ljósmyndir af sendiferðabifreiðum. Hafi hann bent á GMC sendiferðabifreið sem hann hafi sagt sams konar þeirri sem hann hafi verið í umrætt kvöld. Hafi hún verið það há að aftan að hann hafi talið að hún hafi verið með drifi á öllum hjólum. Bókað var í skýrsluna að við athugun hafi komið í ljós tvær bifreiðar umræddrar gerðar á landinu, væru þær í eigu sitthvors aðilans, báðir undir eftirliti hjá fíkniefnadeild lögreglunnar vegna gruns um fíkniefnasölu. Var þess getið að annar eigandinn hafi eitt sinn átt

¹¹⁶⁶ Bls. 1139.

¹¹⁶⁷ Dagbók nr. 5, bls. 50b.

¹¹⁶⁸ Bls. 1140.

¹¹⁶⁹ Bls. 1142–1143.

heima að Grettisgötu 82, í sama húsi og Kristján Viðar. Hafi sá selt bifreiðina í júlí 1975.¹¹⁷⁰

603. Þennan dag var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 13:15 að hringt hafi verið til Páls Arnórs Pálssonar, réttargæslumanns Kristjáns Viðars, sem hafi sagst munu hafa samráð við Harald Árnason um komutíma.¹¹⁷¹ Klukkan 18:30 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi náð í Tryggva Rúnar niður í Hegningarhús. Hafi þeir komið í Síðumúlafangelsið klukkan 19:00.¹¹⁷²
604. Þriðjudaginn 31. ágúst 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi hringt og boðað komu sína í dag til viðtals við Kristján Viðar ef hann næði sambandi við Harald Árnason til að vera viðstaddan samtalið. Klukkan 16:05 var bókað að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður, og Haraldur Árnason hafi komið til viðtals við Kristján Viðar.¹¹⁷³ Klukkan 17:15 var bókað að Páll Arnór og Haraldur hafi komið fram af klefa Kristjáns Viðars eftir rúmlega klukkustundarlangt viðtal. Lét færsluritari þess getið með bókun á sama tíma um að hafa hringt í Örn og sagt honum að Benna ætti að koma í kvöld og ræða við Erlu í ótakmarkaðan tíma. Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi verið færður fyrir Sigurbjörn Víði milli klukkan 17:27 og 17:58. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið. Klukkan 18:10 var bókað að Erla hafi verið færð fyrir Sigurbjörn Víði og aftur á klefa sinn klukkan 18:35. Þá var bókað um komu Benu klukkan 19:25 sem hafi farið strax inn á klefa til Erlu. Klukkan 20:10 var bókað að Benna hafi farið að viðtalinu loknu. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir.¹¹⁷⁴
605. Miðvikudaginn 1. september 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að móðir Erlu hafi komið klukkan 12:45 með sendingu af ávöxtum og fleiru fyrir dóttur sína.¹¹⁷⁵ Klukkan 15:25 var bókað að Erla hafi verið færð fram til viðtals við Örn. Þennan dag var þinghald háð í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir dómsrannsókn vegna hvarfs Geirfinns.¹¹⁷⁶ Bókað var að dómarrinn hafi lagt fram 34 skjöl. Klukkan 15:25 var bókað um komu Erlu fyrir dóminn. Þá var þess getið með bókun í þingbók að Guðmundur Ingvi Sigurðsson, skipaður réttargæslumaður Erlu væri erlendis. Þá væri ríkissaksóknara kunnugt um þinghaldið. Haft var eftir Erlu að hún vildi taka til baka framburð sinn þess efnis að hún hafi skotið úr byssu á Geirfynn. Kvaðst hún hafa borið svo um vegna þess að hún hafi haldið að þar með væri málið leyst og hún fengi sinn dóm. Kvaðst hún ekki hafa þorað að segja sannleikann. Bókað var að Erla óskaði eftir því að tekin yrði af sér skýrsla þar sem hún kvaðst hafa nýlega skrifað rannsóknarlögreglumanni bréf þar sem sannleikurinn kæmi fram. Bókaði dómarrinn um ákvörðun sína um að fela Sigurbirni Víði að taka skýrsluna. Úrskurður var kveðinn upp í þinghaldinu þar sem fram kom að framburður Kristjáns Viðars, Erlu og Sævar um ferð til Keflavíkur og atvik í Dráttarbrautinni í Keflavík væru sífellt á reiki. Hafi

¹¹⁷⁰ Bls. 1144.

¹¹⁷¹ Dagbók nr. 5, bls. 52.

¹¹⁷² Dagbók nr. 5, bls. 52b.

¹¹⁷³ Dagbók nr. 5, bls. 53b.

¹¹⁷⁴ Dagbók nr. 5, bls. 54.

¹¹⁷⁵ Dagbók nr. 5, bls. 54b.

¹¹⁷⁶ Bls. 813_C.

Erla nú tekið til baka framburð sinn um að hafa skotið Geirfinn. Rannsókn málsins hafi tekið mjög langan tíma og verið mjög erfið, ekki síst vegna hins reikula framburðar þeirra þriggja um málsatvik. Fram kom að augljóst væri að þau hafi enn ekki sagt sannleikann um atburðina umrætt kvöld í Dráttarbrautinni. Nauðsynlegt væri að ná samræmi í framburði þeirra þriggja þar sem ekki annað væri við að styðjast við rannsókn málsins enn sem komið væri. Var Erla úrskurðuð í 90 daga áframhaldandi gæsluvarðhald. Lýsti Erla því yfir að hún hygðist ekki kæra úrskurðinn og vék hún frá klukkan 15:40.¹¹⁷⁷ Í fangelsisdagbókina var bókað klukkan 15:45 að Örn hafi úrskurðað Erlu í 90 daga áframhaldandi gæsluvarðhald. Klukkan 16:05 var bókað að Sigurbjörn Víðir og Haraldur hafi farið með Kristján Viðar út í hraun. Klukkan 19:10 var bókað að komið hafi verið með Kristján Viðar úr hraunferð. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um hraunferðina.¹¹⁷⁸ Bókað var að Erla hafi verið færð fram til yfirheyrslu hjá Sigurbirni Víði klukkan 20:40. Var yfirheyrslunni lokið klukkan 23:55 og Erla sett inn á klefa sinn.¹¹⁷⁹

606. Skýrsla um yfirheyrsluna liggur fyrir meðal rannsóknargagna, undirrituð af Erlu. Kvaðst hún mikið hafa hugsað um málið síðan tekin hafi verið af henni skýrsla 4. maí 1976. Hafi hún nú komist að því að það sem fram kæmi í þeirri skýrslu væri ekki alls kostar rétt. Lýsti Erla því yfir að dauða Geirfinns hafi borið að með öðrum hætti og vildi hún skýra frá því eftir besta minni. Lýsti hún upphafi ferðarinnar til Keflavíkur sem hafi hafist að Grýtubakka 10. Þaðan hafi hún og Sævar farið í leigubifreið að Klúbbinum. Kvaðst hún ekki muna hvað þau hafi aðhafst þar. Þaðan hafi þau farið í leigubifreið að Grettisgötu. Þar fóru þau úr bifreiðinni og lýsti Erla nákvæmlega hvaða leið þau hafi gengið að Bergþórugötu 27 þar sem þau hafi rætt við [BPP] kunningja Sævars. Kvaðst Erla hafa beðið fyrir utan á meðan en síðar hafi þeir komið út og þau farið saman í bifreið [BPP]. Hafi þau ekið að Ásvallagötu þar sem Guðjón Skarphéðinsson hafi búið. Kvaðst Erla hafa beðið í bifreiðinni ásamt [BPP] á meðan Sævar hafi farið inn að ræða við Guðjón.¹¹⁸⁰ Þegar Sævar hafi komið inn í bifreiðina aftur hafi þau ekið um og stöðvað næst að Vatnsstíg þar sem Kristján Viðar hafi komið inn í bifreiðina. Hafi hann sest við hlið Erlu í aftursæti bifreiðarinnar, en Sævar setið í framsætinu við hliðina á [BPP] sem hafi setið undir stýri. Nokkru norðar á Vatnsstíg hafi bifreiðin verið stöðvuð og fóru Kristján Viðar og Sævar út að ræða við Guðjón sem hafi staðið þar á gangstétt. Í framhaldinu hafi verið ekið í gegnum Hafnarfjörð og til Keflavíkur. Minnti Erlu að tekið hafi verið bensín á Reykjavíkurveginum. Greindi Erla frá því að hafa heyrt á tal Sævars og [BPP] um mann sem hafi verið með stæla og búið væri að reyna að tala um fyrir en gera þyrfti það sem búið hafi verið að ákveða. Lýsti Erla því að þegar komið hafi verið í Dráttarbrautina hafi verið þar fyrir tvær bifreiðar. Kvaðst Erla nokkuð viss um að önnur þeirra hafi verið rauð fólksbifreið en hin hafi verið frambyggð sendibifreið, nokkuð stór með stóra framrúðu og drapplituð eftir því sem Erlu minnti. Lýsti Erla því hvernig [BPP] og Kristján Viðar hafi farið úr bifreiðinni og Magnús Leópolðsson hafi rekið höfuðið inn í bifreiðina og sagt Sævari

¹¹⁷⁷ Bls. 1144_A–D.

¹¹⁷⁸ Dagbók nr. 5, bls. 55.

¹¹⁷⁹ Dagbók nr. 5, bls. 55b.

¹¹⁸⁰ Bls. 1148.

að gæta hennar. Var frásögn hennar sú sama og í handriti hennar dagsettu 16. ágúst 1976¹¹⁸¹ sem endurritað var af Hlyni Þór fangaverði sama dag.¹¹⁸² Næst greindi Erla frá því að hún hafi farið út úr bifreiðinni og séð Magnús, Sævar og Geirfinn ræða saman. Kvaðst hún hafa séð að þeir hafi ekki verið sammála. Þegar Geirfinnur hafi ætlað að fara í burtu hafi Magnús gripið í handlegg honum og Sævar gengið fyrir hann. Lýsti Erla því hvar hún hafi séð sex menn í Dráttarbrautinni. Kvaðst hún hafa kannast við einn þeirra sem bróðir sinn, Einar Bollason. Þá hafi einn þeirra verið [GBe]. Einn þeirra hafi verið samanrekin og stór og kvaðst Erla ekki þekkja hann. Þegar átökin hafi byrjað hafi sá samanrekin gengið til Magnúsar og Sævars og byrjað að berja Geirfinn þar til hann hafi fallið á hné. Sævar hafi þá byrjað að berja Geirfinn með spýtu þar til hann hafi sigið saman. Hafi Sævar komið til sín í kjölfarið og sagt við sig að þeir væru allir þarna og hafi talið upp, Valdimar Olsen, Sigurbjörn Eiríksson, Magnús Leópoldsson, [RJ], [GBe], [JA] og Einar bróðir hennar. Hafi Sævar síðan sagt henni að fara og þá hafi hún falið sig í einhverju húsi líkt og hún hafi greint frá í fyrri skýrslum. Sagði hún það allt saman satt og rétt og sama gilti um frásögn hennar um ferð sína til Reykjavíkur daginn eftir. Kvaðst hún ekki muna eftir að hafa séð [BÞÞ] og Kristján Viðar í Dráttarbrautinni á meðan átökunum hafi staðið. Hafi hún séð Kristján Viðar ganga í áttina að Geirfinni þegar hún hafi rætt við Sævar. Kvaðst hún ekki hafa séð Guðjón í Dráttarbrautinni. Lýsti hún því hvar hún hafi séð bát við bryggjuna. Kvaðst hún ekki muna hvernig báturinn hafi verið nema hann hafi verið eins og trilla, þó talsvert stærri og með stýrishúsi að aftan. Í lok yfirheyrslunnar kvaðst Erla vilja taka það fram að hún þekkti ekki Sigurbjörn Eiríksson og [JA] í sjón, en Sævar hafi sagt sér hverjir þeir væru.¹¹⁸³

607. Fyrir liggur skýrsla, dagsett sama dag, 1. september 1976, um viðtal við [EJ] verkstjóra Geirfinns að Sigölduvirkjun. Greindi hann þar frá kynnum sínum af Geirfinni og bar honum góða sögu en sagði hann hafa verið dulann og fáskiptinn mann. Hafi hann aldrei vitað til þess að Geirfinnur hafi verið með smyglað áfengi og ekki heyrt um slíkt.¹¹⁸⁴ Einnig liggur fyrir skýrsla um viðtal rannsóknarlögreglunnar við samstarfsmann Geirfinns að Sigölduvirkjun. Ber skýrslan engar nýjar upplýsingar með sér.¹¹⁸⁵
608. Þennan dag var birt frétt á forsíðu Morgunblaðsins þess efnis að þýski rannsóknarlögreglumaðurinn, doktor Kissling, sem hingað hafi komið til þess að aðstoða við rannsókn Geirfinnsmálsins hafi lokið störfum og væri farinn til Þýskalands. Haft var eftir Erni Höskuldssyni að hann kæmi aftur ef á þyrfti að halda. Aðspurður hvort einhver hreyfing hafi orðið á rannsókn Geirfinnsmálsins sagði Örn að nógu mikið væri að gera. Þá hafi Örn svarað því til að doktor Kissling hafi ekki farið með nein atriði til rannsóknar í Þýskalandi.¹¹⁸⁶

¹¹⁸¹ Málsgrein 570.

¹¹⁸² Bls. 1149.

¹¹⁸³ Bls. 1151.

¹¹⁸⁴ Bls. 1145–1146.

¹¹⁸⁵ Bls. 1147.

¹¹⁸⁶ Bls. 1152.

609. Fimmtudaginn 2. september 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 14:55 að Bjarni lögreglumaður hafi komið með 4.000 krónur frá Félagsmálastofnun til tóbakskaupa fyrir Erlu. Klukkan 17:10 var bókað að Hilmar Ingimundarson, réttargæslumaður Tryggva Rúnars, hafi komið til að tala við skjólstæðing sinn að viðstöddum Sigurbirni Víði. Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi strax verið færður til viðtalsins. Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 17:40.¹¹⁸⁷
610. Fyrir liggur skýrsla Ívars Hannessonar um símtal hans við [EdH] þennan dag. Bókað var að [EdH] væri mjög góð vinkona [GSig], eiginkonu Geirfinns. Fram kom að Ívar hafi borið undir hana ummæli [SiE] um sögu þess efnis að Geirfinnur hafi fundið lík við uppgröft í Sandgerðis- eða Miðnesheiði. Kvaðst [EdH] aldrei heyrt þá sögu, en hafa heyrt talað um að Geirfinnur hafi komist að einhverju um smyglhring sem talið væri búið að uppræta. Hafi hún heyrt þessa sögu í Keflavík í maí 1975 og eins fyrir norðan á Sauðárkróki. Kvaðst hún ekkert vita meira um hvaða smyglhring hafi verið um að ræða.¹¹⁸⁸
611. Þennan dag birtist frétt á forsíðu Morgunblaðsins undir fyrirsögninni: „Karl Schütz: Tel mögulegt að Geirfinnsmálið upplýsist“. Haft var eftir Schütz að hann hafi sagt líkurnar meiri ef hann hefði verið kvaddur til fyrr. Sagði hann tæknilega hlið sakamálarannsóknna hér á landi vera á eftir samtímanum og tæknideild rannsóknarlögreglunnar vera vanbúna til að takast á við meiriháttar afbrot í líkingu við þau sem hafi rekið hvert annað undanfarið. Fram kom að Schütz vildi lítið ræða rannsókn sína á Geirfinnsmálinu þar sem það væri enn á rannsóknarstigi. Hafi hann sagt erfitt hversu langt væri liðið frá atburðunum og því lítt hægt að beita tæknilegum aðferðum við rannsókn málsins. Þær upplýsingar sem þegar lögju fyrir bæru með sér algjört misræmi í framburði þeirra sem bendlaðir væru við málið. Engu að síður teldi hann möguleika á að upplýsa málið að fullu.¹¹⁸⁹
612. Föstudaginn 3. september 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Tryggvi Rúnar hafi verið færður fyrir Sigurbjörn Víði klukkan 13:23 og aftur á klefa sinn klukkan 13:35.¹¹⁹⁰ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Þá var bókað að Sævar hafi beðið um lögfræðing og prest en þess getið að hann ætlaði að láta sér nægja annan hvorn. Bókað var klukkan 14:25 að Guðsteinn læknir hafi komið og talað við Kristján Viðar og Tryggva Rúnar, meðal annarra til klukkan 15:30. Klukkan 16:20 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi komið og sótt bréf frá Tryggva Rúnari og farið strax aftur.¹¹⁹¹
613. Laugardaginn 4. september 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 14:55 að Karl Schütz hafi farið ásamt fríðu föruneyti, en síðastur hafi gengið Kristján Viðar Viðarsson, eins og það var orðað í færslunni. Bókað var klukkan 16:45 að þráskák Högna og Sævars hafi endað með sigri Högna. Hafi Högni hlotið kúlupenna

¹¹⁸⁷ Dagbók nr. 5, bls. 56b.

¹¹⁸⁸ Bls. 1153.

¹¹⁸⁹ Bls. 1154–1155.

¹¹⁹⁰ Dagbók nr. 5, bls. 56b.

¹¹⁹¹ Dagbók nr. 5, bls. 57.

að launum frá Sævari. Klukkan 17:50 var bókað að Haraldur hafi komið með Kristján Viðar. Rannsóknargögn um ferðir Kristjáns Viðars þennan dag liggja ekki fyrir.¹¹⁹²

614. Daginn eftir var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 13:55 að Gísli Guðjónsson, sálfræðingur, hafi komið. Klukkan 14:20 var orðrétt bókað: „Sævar Ciesielski færður fram til dýptarmælingar með leyfi viðkomandi aðila.“ Var Sævar færður á klefa sinn klukkan 16:15. Fimmtán mínútum síðar var bókað að Gísli Guðjónsson, sálfræðingur, hafi farið með alla mæla slæma á taugum, eins og það var orðað í færslunni. Bókað var klukkan 17:20 að sending hafi borist Kristjáni Viðari frá ömmu hans.¹¹⁹³
615. Mánudaginn 6. september 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Haraldur hafi komið klukkan 11:20 til að ræða við Kristján Viðar. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtal Haraldar og Kristjáns Viðars. Klukkan 14:35 var bókað að Karl Schütz, Pétur Eggerz og Haraldur hafi farið með Kristján Viðar. Bókað var klukkan 17:50 að Sævar hafi verið færður fram til viðtals við Jón Oddsson, réttargæslumann sinn, í áheyrn Sigurbjörns Víðis til klukkan 18:40. Bókað var klukkan 18:32 að Schütz, Pétur Eggerz og Haraldur hafi komið til baka með Kristján Viðar úr ökuferð. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla unnin af Schütz um ökuferðina, dagsett sama dag. Þar kom fram að farið hafi verið með Kristján Viðar í fólksbifreið að Vatnsstíg til að skýra þar frá vitneskju sinni um undirbúning ferðarinnar til Keflavíkur. Bókað var að Kristján Viðar hafi greint frá því að Sævar hafi hringt til hans um fjögurleytið umræddan dag. Hafi Sævar spurt hvort hann væri reiðubúinn að taka þátt í áfengismáli en heilmikinn pening væri að hafa upp úr því. Hafi [PKKÞ], vinur Kristjáns Viðars, verið hjá honum og hafi Kristján spurt Sævar hvort hann mætti koma með. Hafi Sævar neitað því og kvaðst Kristján Viðar þá hafa sagst ekki ætla að taka þátt. Hafi Sævar þá svarað orðrétt: „Ég hringi enn einu sinni í þig, hugsaðu um það.“ Greindi Kristján Viðar frá því að [PKKÞ] hafi hvatt sig til að taka þátt þar sem þetta gæfi af sér peninga. Um klukkan 20:00 hafi Sævar hringt í annað sinn og [PKKÞ] svarað símanum en rétt Kristjáni tólið. Hafi Sævar þá spurt hvort hann kæmi með og þegar hann hafi játað því hafi Sævar sagt honum að koma strax. Kristján Viðar sagði Sævar hafa komið á fólksbifreið og beðið sín á Vatnsstígnum. Hinum megin götunnar hafi staðið sendiferðabifreið þeirrar gerðar sem hann hafi bent á 4. september 1976. Hafi bifreiðin verið skemmd að aftan, mögulega af skothöggi. Kvaðst Kristján hafa litið inn í vörugeymslu bifreiðarinnar og þar hafi verið nokkrir menn sem hann hafi ekki þekkt. Hafi einn þeirra lagt sig fram um að fela sig fyrir honum.¹¹⁹⁴ Bókað var í skýrsluna að Kristjáni hafi þótt maðurinn líkjast manni að nafni [GuBi] sem hafi verið með honum á togaranum Von í nóvember eða desember 1971. Hafi sendibifreiðin ekið á undan áleiðis til Keflavíkur. Hafi Kristján farið í bifreið með Sævari, Erlu og ókunnugum ökumanni. Kristján Viðar kvaðst ekki þekkja Magnús Leópolðsson og gæti því ekki sagt að hann hafi ekið bifreiðinni, en fullyrti að ökumaðurinn hafi litið út eins og útlendingur. Aðspurður um tegund bifreiðarinnar kvaðst Kristján Viðar ekki hafa þekkt tegundina, en stærð bifreiðarinnar hafi verið svipuð og Ford Cortina. Þá sagðist

¹¹⁹² Dagbók nr. 5, bls. 58.

¹¹⁹³ Dagbók nr. 5, bls. 58b.

¹¹⁹⁴ Bls. 1165.

hann muna vel að bifreiðin hafi verið rauð á litinn. Bifreiðin hafi ekki haft lóðréttan hraðamæli. Bókað var í skýrsluna að Kristján Viðar hafi sagst muna nú vel eftir því, eftir að hafa hugsað um það vel síðastliðna nótt, að Sævar hafi stöðvað bifreiðina í Keflavík fyrir framan kaffihús, sem væri frekar nokkurs konar veitingastofa. Hafi Sævar beðið hann um að hringja í ókunnugan mann úr þessari kaffistofu. Hafi Sævar sagt sér númerið en hann ekki getað munað það. Hafi Sævar þá skrifað númerið á miða. Kristján Viðar sagði Sævar líka hafa sagt sér nafnið á manninum, sem hafi verið erfitt og óvenjulegt. Orðrétt sagði í skýrslunni: „Þegar hann hugsar sig betur um, þá gæti verið, að nafnið hafi verið Geirfínnur.“ Hafi Sævar sagt sér að segja aðeins nokkur ákveðin orð og þá myndi maðurinn skilja það undir eins. Að því loknu ætti hann að leggja strax á. Kvaðst Kristján Viðar hafa farið inn á kaffihúsið og spurt konu sem þar hafi verið hvort að slíkt nafn væri til. Hann hafi hringt og sagt það sem honum hafi verið skipað að segja, en hann myndi ekki lengur hvað það hafi verið. Kristján sagðist ekki muna hvað maðurinn hafi sagt við sig. Þá myndi hann ekki lengur hvort hann hafi greitt fyrir símtalið, en það gæti hafa verið.¹¹⁹⁵ Jafnframt kvaðst Kristján vera búinn að gleyma símanúmerinu og ekki vita hvað hafi orðið um miðann sem Sævar hafi látið hann fá. Kristján sagðist hafa selt leðurjakkann sem hann hafi verið í við þetta tækifæri. Ættingi hans sem hafi setið inni um þetta leyti hafi fengið buxurnar sem hann hafi verið í umrætt kvöld. Um atburðina í Dráttarbrautinni í Keflavík sagðist Kristján Viðar vera þeirrar skoðunar að trilla hafi verið staðsett smáspöl frá hafnarbakkanum. Hann, Sævar og ókunnugi ökumaðurinn hafi farið út úr bifreiðinni, en Erla orðið eftir fyrir beiðni Sævars. Þá hafi komið til þeirra maður sem hafi litið út eins og útlendingur. Hafi það verið sami maður og hann hafi séð við sendiferðabifreiðina í Reykjavík. Sá hafi spurt þá hvort þeir væru sjómenn og kvaðst Kristján Viðar hafa játað því en Sævar hafi þagað. Hafi Kristján Viðar skilið spurninguna þannig að hann ætti að fara á trilluna. Á sama tíma hafi komið að lítill maður með breiðar axlir í gulri sjómannaúlfu eða -kápu og blandað sér í málin. Lýsti Kristján Viðar hvar hann, Sævar, útlendingurinn og sá með breiðu axlirnar hafi staðið við efri endann á hafnarbakkanum. Maðurinn með breiðu axlirnar hafi þá sagt að komið væri nóg af sjómönnum, ef til vill of margir. Kvaðst Kristján Viðar ekki muna hvort Sævar hafi farið um borð, en sér hafi verið skipað að bíða uppfrá þar til hans yrði þörf. Kristján Viðar sagðist hafa staðið upp við hliðina á skipi. Hann hafi ekki tekið eftir bardaga í Dráttarbrautinni, en taldi mögulegt að hann hafi átt sér stað á bak við skipið sem hann hafi staðið upp við. Aðspurður hvort hann hafi ekki heyrt neitt slíkt eiga sér stað, hafi hann svarað því til að hann hafi farið upp eftir til að leita að Sævari. Þegar hann hafi komið til baka hafi hann séð mann liggja á jörðinni. Þrír menn, klæddir eins og sjómenn, hafi staðið bognir hjá. Þrír aðrir sjómenn hafi komið hlaupandi upp frá hafnarbakkanum. Kvaðst Kristján Viðar hafa spurt hvað væri um að vera og hafi þá einn svarað því til að honum kæmi það ekki við. Aðspurður um hvert hafi verið farið með manninn kvaðst Kristján Viðar ekki geta svarað því. Bókað var í skýrsluna að þegar spurt hafi verið um þetta atriði hafi Kristján ekki einungis verið taugaóstyrkur heldur líka dálítið árásargjarn og gripinn undarlegum æsingi, eins og

¹¹⁹⁵ Bls. 1166.

það var orðað. Bókað var að Kristján Viðar hafi verið minntur á fyrri framburð sinn um að maður í plastumbúðum hafi verið lagður í sendiferðabifreiðina. Kvaðst Kristján hafa sagt það í kjölfar þess að menn með barefli hafi komið inn í klefann til sín. Aðspurður kvað hann mennina hafa verið fangaverði. Þeir hafi ekki slegið hann en viljað umfram allt fá út úr honum að hann hlyti að þekkja Magnús Leópoldsson þar sem hann hafi verið svo oft í Klúbbinum. Kristján Viðar sagðist hafa farið aftur með sömu fólksbifreið til Reykjavíkur. Hafi þeir sömu verið í bifreiðinni, en þó hafi Erla ekki verið með. Kvaðst Kristján Viðar hafa verið mjög reiður við Sævar þar sem hann hafi ekki fengið neina peninga fyrir þetta allt saman og viljað gera út um málin við Sævar á heimleiðinni. Hafi hann skuldað Sævari 60.000 krónur og talið sig nú hafa greitt skuldina. Greindi Kristján frá því að honum hafi verið ekið að leigubifreið í Reykjavík þar sem hann hafi haldið heimferðinni áfram.¹¹⁹⁶ Í niðurlagi skýrslunnar var bókað að framangreindar útskýringar Kristjáns Viðar hafi verið árangur mjög langs og tregs samtals, eins og það var orðað. Hann hafi svarað mörgum spurningum, sem ekki var getið í skýrslunni, þannig að hann myndi ekki meira. Kristján Viðar hafi sagst hafa gert sér far um að segja sannleikann, en á mörgum sviðum vissi hann hreinlega engin smáatriði lengur.¹¹⁹⁷

616. Bókað var í dagbók fangelsisins þennan dag, 6. september 1976, klukkan 18:32, að Schütz hafi talað stutta stund við Sævar en farið síðan. Bókað var að Sævar hafi verið færður á klefa sinn klukkan 18:40.¹¹⁹⁸ Rannsóknargögn um samtalið liggja ekki fyrir.
617. Þennan dag tók Ívar Hannesson skýrslu af [SSM], þjóni, um kynni hans af Geirfinni.¹¹⁹⁹ Ber skýrslan engar nýjar upplýsingar með sér.
618. Með bréfi dagsettu 6. september 1976 ritaði Finnur Torfi Stefánsson héraðsdómslögmaður dómsmálaráðuneytinu bréf fyrir hönd skjólstæðings síns [GK] sem sat í gæsluvarðhaldi í Síðumúlafangelsinu. Í bréfinu kom fram að strax í upphafi gæsluvarðhalds hefði skjólstæðingurinn óskað eftir reglum fangelsisins til að fara eftir en verið tjáð að þær væru engar en starfsmenn þess sett sér húsreglur. Til orðahnippinga hafi svo komið milli hans og fangavarða 24. ágúst 1976, sem hafi endað á þann máta að hann var járnaður í bak og fyrir og svo þjarmað að honum þannig að hann hafi hljóðað. Fangaverðir hafi ekki látið af þeim verkum fyrr en fangar í aðliggjandi klefum hafi mótmælt þar sem þeir gætu ekki sofið fyrir sársaukaópum hans. Meðal annars af þessari ástæðu krafðist lögmaðurinn þess að ráðuneytið myndi sjá til þess að aðbúnaður hans yrði bættur og rannsókn látin fara fram og þeim refsað sem ábyrgð bæru.¹²⁰⁰
619. Þriðjudaginn 7. september 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Jón Bjarman hafi hringt vegna Sævars og sagst hafa leyfi Arnar til að heimsækja hann. Bókað var að heimsóknin hafi verið að beiðni móður Sævars. Bókað var klukkan 13:35 að Haraldur og Rúnar hafi farið með Kristján Viðar til lækni og síðan í bíltúr,

¹¹⁹⁶ Bls. 1168.

¹¹⁹⁷ Bls. 1169.

¹¹⁹⁸ Dagbók nr. 5, bls. 60.

¹¹⁹⁹ Bls. 1164.

¹²⁰⁰ Bls. 1173_A.

eins og það var orðað. Bókað var klukkan 13:45 að Sævar hafi verið tekinn fram til viðtals við Örn, Eggert og Jón Oddsson, réttargæslumann sinn.¹²⁰¹ Fyrir liggur að dómþing var sett í sakadómi Reykjavíkur þennan dag og tekið fyrir rannsókn vegna hvarfs Guðmundar. Bókað var að dómarrinn hafi lagt fram niðurstöður geðrannsóknna á Kristjáni Viðari og Tryggva Rúnari auk annarra skjala. Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, var bókaður mættur.¹²⁰² Var kveðinn upp úrskurður á dómþinginu þar sem fram kom að rannsókn málsins væri ekki lokið. Enn væri óljóst hvort Guðmundur hafi látið lífið vegna átaka eða hvort hann hafi verið stunginn með hnífi. Þá sagði að dóminum hafi borist niðurstöður geðrannsóknar á Kristjáni Viðari og Tryggva Rúnari, en geðrannsókn á Sævari væri enn ólokið.¹²⁰³ Var Sævar úrskurðaður í áframhaldandi 90 daga gæsluvarðhald. Bókað var að Sævar hafi komið fyrir dóminn klukkan 13:50 og úrskurðarorðið hafi verið lesið í heyranda hljóði. Loks var bókað um að Sævar myndi hafa samráð við réttargæslumann sinn um kærú á úrskurðinum til Hæstaréttar Íslands. Vék Sævar frá klukkan 14:00.¹²⁰⁴

620. Klukkan 13:53 var bókað í fangelsisdagbókina að Sævar hafi verið úrskurðaður í áframhaldandi 90 daga gæsluvarðhald. Bókað var klukkan 17:30 að Sævar hafi verið færður fram til viðtals við Jón Oddsson, réttargæslumann sinn, og Sigurbjörn Víði. Bókað var um komu Páls Arnórs Pálssonar, réttargæslumanns Kristjáns Viðars, klukkan 18:00. Sex mínútum seinna komu Haraldur og Rúnar með Kristján Viðar úr ökuferðinni. Var hann samstundis færður á klefa sinn til viðtals við réttargæslumann sinn, í áheyrn Haraldar til klukkan 19:20.¹²⁰⁵
621. Fyrir liggur skýrsla, dagsett sama dag, um ökuferð Kristjáns Viðars til Keflavíkur. Var tilefni ferðarinnar bókað sem framburður Kristjáns Viðars um að hafa hringt í einhvern aðila sem hann ekki þekkti, þegar hann, Sævar, Erla og óþekktur ökumaður komu til Keflavíkur að kvöldi 19. nóvember 1974. Fram kom í upphafi skýrslunnar að Kristján Viðar hafi talið sig hafa fengið afnot af síma í kaffiveitingastofu í Keflavík sem hafi verið í sérstæðu húsi. Hafi Kristján sagt að inni í veitingastofunni, sem hann hafi álitnið að hafi verið gerð fyrir verkafólk, hafi verið afgreiðsluborð líkt og í verslun ásamt veitingasal. Þá sagði hann afgreiðslustúlkuna hafa verið í bláum vinnuslopp, en þó kynni liturinn að hafa verið annar. Bókað var í skýrsluna að ekið hafi verið eftir leiðsögn Kristjáns Viðars þar til komið hafi verið að húsi Kaupfélags Suðurnesja. Hafi Kristján Viðar sagst kannast við sig þar. Var þess getið í skýrslunni að við það hús hafi bifreið Geirfinns fundist og væri Hafnarbúðin þar örskammt frá. Næst hafi verið ekið að Hafnarbúðinni þar sem farið hafi verið inn. Bókað var að Kristján hafi sagt að allir staðhættir kæmu sér kunnuglega fyrir sjónir og hafi hann álitnið Hafnarbúðina vera staðinn þar sem hann hafi fengið afnot af síma umrætt kvöld. Enda hefði hann ekki komið til Keflavíkur nema tvisvar áður en ferðin að kvöldi 19. nóvember 1974 hafi verið farin. Bókað var að þeir hafi dvalið um stund í Hafnarbúðinni og hafi Kristján Viðar þá greint lögreglumönnum frá umræddu símtali. Var framburður hans í

¹²⁰¹ Dagbók nr. 5, bls. 60.

¹²⁰² Bls. 278.

¹²⁰³ Bls. 279.

¹²⁰⁴ Bls. 280.

¹²⁰⁵ Dagbók nr. 5, bls. 60.

samræmi við það sem hann hafði greint frá í ökuferðinni daginn áður. Bókað var að Kristján myndi ekki hvort Sævar eða ókunnugi ökumaðurinn hafi skrifað miðann með nafninu og símanúmerinu.¹²⁰⁶ Kvaðst hann telja að það hafi verið ökumaðurinn. Hafi honum verið sagt að hringja í númerið og segja ákveðna setningu eða orð við manninn og leggja síðan á, en maðurinn myndi skilja við hvað væri átt. Kristján sagðist hafa gert þetta og einnig hafa átt einhver orðaskipti við afgreiðslustúlku í Hafnarbúðinni. Bókað var að Kristján hafi talið sig minnst þess að barn hafi svarað í símann þegar hann hafi spurt eftir manninum. Hafi barnið þá kallað: „Pabbi, pabbi“ og þá hafi rétti aðilinn komið í símann. Taldi hann að Hafnarbúðin hafi verið sá staður sem hann hafi hringt úr.¹²⁰⁷

622. Bókað var í fangelsisdagbókina þennan dag, 7. september 1976, að Sævar hafi verið færður á klefa sinn að loknu viðtali klukkan 20:15, en engin rannsóknargögn liggja fyrir um viðtalið. Bókað var að Sævar hafi sagst ekki ætla að neyta fæðu fyrir en hann fengi blekpena, sæng, pappír og lak. Þá var þess getið að um klukkan 21:00 hafi silfurpappír innan úr sígarettupakka fundist inni á salerni, bakvið rakvélastatíf. Hafi bréfmíðinn verið undirritaður „S.M.C.“ og stílaður á óþekktan aðila. Hafi miðinn verið rétt læsilegur þar sem krotað hafi verið ofan í silfurpappírinn með hörðum hlut. Var bókað að Sævar hafi ekki komið inn á salernið síðan fyrir vaktaskipti. Bókað var að Haraldur hafi komið klukkan 20:55 til að skoða sendingu til Kristjáns Viðars sem láðst hafi að skoða fyrir um daginn.¹²⁰⁸
623. Miðvikudaginn 8. september 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi hringt klukkan 09:25 og beðið fyrir þau skilaboð til Sævars að hann vildi ekki kæra gæsluvarðhaldsúrskurðinn yfir honum sem kveðinn hafi verið upp daginn áður.¹²⁰⁹ Bókað var klukkan 14:38 að Sigurbjörn Víðir hafi tekið bréfið, merkt Sævari, sem getið hafi verið um í færslu kvöldið áður. Klukkan 16:20 var bókað að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi hringt og spurt hvernig skjólstæðingur sinn hafi tekið því að hann hafi ekki kært úrskurðinn. Bókaði færsluritari um að hafa sagt Jóni að Sævar hafi tekið því vel. Í lok vaktar var þess getið að sængurföt hafi komið til Kristjáns Viðars frá [IF], ömmu hans.¹²¹⁰
624. Fimmtudaginn 9. september 1976 var bókað í fangelsisdagbókina að séra Jón Bjarman hafi hringt og boðað heimsókn sína til Sævars klukkan 16:00.¹²¹¹ Bókað var klukkan 13:30 að hringt hafi verið austur á Litla-Hraun fyrir Kristján Viðar og óskað eftir því að augndropar sem hann ætti í skáp þar yrðu sendir með fyrstu ferð í bæinn. Klukkan 16:10 var bókað að séra Jón Bjarman hafi farið inn á klefa til Sævars til viðtals við hann. Bókað var að hann hafi komið fram klukkan 17:15. Bókað var klukkan 20:15 að [ÁI] hafi verið tekinn fram til tals við Gísla Guðjónsson, rannsóknarlögreglumann. Lauk viðtalinu klukkan 22:40. Bókað var að Gíslu Guðjónsson hafi farið inn á klefa til

¹²⁰⁶ Bls. 1174.

¹²⁰⁷ Bls. 1175.

¹²⁰⁸ Dagbók nr. 5, bls. 61.

¹²⁰⁹ Dagbók nr. 5, bls. 61.

¹²¹⁰ Dagbók nr. 5, bls. 62.

¹²¹¹ Dagbók nr. 5, bls. 62.

Sævars. Klukkan 23:00 var bókað að Gísli Guðjónsson hafi farið.¹²¹² Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir.

625. Fyrir liggur skýrsla, dagsett sama dag, um ferð Ívars Hannessonar, Karls Schütz og Péturs Eggerz til Keflavíkur til viðtals við [GSig], eiginkonu Geirfinns. Bókað var að Schütz hafi spurt [GSig] sérstaklega út í það hvort hringt hafi verið í Geirfinn eftir að hann kom heim frá vinnu 19. nóvember 1974. Greindi [GSig] frá því að hún teldi það nær öruggt að Geirfinnur hafi svarað í símann um klukkan 19:30. Hafi hún ekki heyrt neitt af samtalinu. Á sama tíma hafi hún verið í eldhúsinu að tína af borðinu og búa sig undir uppvask. Kvaðst [GSig] aldrei hafa verið spurð út í þetta atriði fyrr en nú. Bókað var í sömu skýrslu að Schütz hafi rætt við son Geirfinns.¹²¹³ Ber skýrslan engar frekari nýjar upplýsingar með sér.
626. Í sömu ferð ræddu þeir Ívar og Schütz við [GKJ], fyrrverandi afgreiðslustúlku í Hafnarbúðinni. Fyrir liggur skýrsla, dagsett 9. september 1976, um viðtalið þar sem bókað var að Schütz hafi sérstaklega spurt um símtalið úr Hafnarbúðinni 19. nóvember 1974. Kvaðst [GKJ] muna örugglega að rigning hafi verið umræddan dag og mikið hafi verið að gera við afgreiðslu á mat. Myndi hún að á þessum tíma hafi margir komið inn í Hafnarbúðina og fengið lánaðan síma, en það hafi allt verið sjómenn og hafi hún þekkt þá alla. [GKJ] kvaðst muna eftir konu sem hafi komið um klukkan 19:00 með ungan son sinn með sér. Hún hafi keypt franskar kartöflur og tekið með sér í poka. Kvaðst [GKJ] síðar hafa heyrt að umrædd kona hafi séð ókunnugan mann í sendiferðabifreið þarna utan við Hafnarbúðina. Greindi [GKJ] frá því þegar ókunnugur maður hafi komið og fengið að hringja. Var framburður hennar í samræmi við það sem hún hafði áður borið um. Kvaðst [GKJ] minnst þess að hafa spurt manninn hvort eitthvað væri fyrir hann og þá hafi hann svarað því til að hann ætlaði ekkert að versla. Hélt hún að maðurinn hafi farið út strax eftir að símtalinu hafi lokið.¹²¹⁴ [GKJ] sagðist ekki muna útlit mannsins nú, en hafa álitnið að hann hafi verið utanbæjarmaður þar sem hann hafi greitt 20 krónur fyrir símtalið til samræmis við það sem símtal kostar í Reykjavík, en símtalið hafi kostað 15 krónur í Hafnarbúðinni. Kvaðst [GKJ] hafa tekið eftir því að hár mannsins hafi verið blautt. Hún myndi vel eftir því þegar Geirfinnur hafi komið, enda hefði verið lítið að gera og hún þekkt hann vel. Kvaðst [GKJ] hafa verið í bláum vinnusloppi við afgreiðslu í Hafnarbúðinni þennan dag.¹²¹⁵
627. Einnig liggur fyrir skýrsla, dagsett sama dag, um viðtal Ívars og Schütz við [ÁEG], vitni úr Hafnarbúðinni. Kvaðst hún muna að rigning hafi verið úti umrætt kvöld.¹²¹⁶ Ber skýrslan engar nýjar upplýsingar með sér að öðru leyti.
628. Þennan sama dag, 9. september 1976, mætti til yfirheyrslu hjá rannsóknarlögreglunni [PKKÞ]. Bókað var að hann hafi verið sérstaklega beðinn um að rifja upp þegar hringt hafi verið til Kristjáns Viðars 19. nóvember 1974. Var þess getið að vitnið hafi áður verið kallað til skýrslugjafar. Bókað var eftir [PKKÞ] að hann og Kristján Viðar væru

¹²¹² Dagbók nr. 5, bls. 63.

¹²¹³ Bls. 1176–1177.

¹²¹⁴ Bls. 1181.

¹²¹⁵ Bls. 1182.

¹²¹⁶ Bls. 1183.

góðir kunningjar og hafi verið búnir að vera lengi á Laugavegi 32 um haustið 1974. Kvað hann þá alltaf hafa verið undir áhrifum lyfja og áfengis. Í framhaldinu skýrði hann frá því að milli klukkan 20:30 til 21:00 hafi dyrabjallan hringt og Kristján Viðar farið til dyra. Hafi Sævar verið búinn að hringja til hans fyrr um daginn og ræða um ferð þar sem væri peningavon og spíri. Minnti [PKKÞ] að Kristján Viðar hafi komið aðeins upp og farið svo aftur með þeim sem hafi hringt. Kvaðst hann hafa orðið forvitinn og farið að glugga á stafni hússins og horft á eftir Kristjáni þar sem hann hafi verið að ganga að bifreið sem hafi staðið á Vatnsstígnum. Fullyrti vitnið að Kristján hafi verið í leðurjakka. Hafi hann átt tvo á þessum tíma, svartan og dökkbrúnan. [PKKÞ] kvaðst ekki geta sagt til um það með vissu hvernig maðurinn sem hafi verið með Kristjáni Viðari hafi litið út því hann hafi ekki séð hann fyrr en hann hafi farið inn í bifreiðina. Hafi honum virst sem maðurinn hafi verið frekar hár. Bifreiðin hafi verið rauðbrún fólksbifreið, lík þeirri sem kunningi sinn ætti sem væri af gerðinni Mercedes Benz. Hafi hann farið úr glugganum og ekki athugað þetta frekar. Þá kvaðst hann ekki muna eftir að hafa séð fleira fólk þarna á gangstéttinni við Vatnsstíginn eða við bifreiðina.¹²¹⁷ Greindi [PKKÞ] frá því að Kristján Viðar hafi komið heim einhvern tímum um nóttina og þá hafi hann vaknað og spurt Kristján að því hvort hann hafi fengið peninga, en þeir hafi verið alveg blankir. Hafi Kristján þá sagt að hann hafi enga peninga fengið. Kvaðst vitnið halda að [HBI] sem hafi einnig sofist í herberginu hafi vaknað við Kristján. Greindi vitnið frá því að sér hafi fundist Kristján Viðar hafa eftir þetta verið eitthvað leiður og meira inn í sjálfan sig. Þá hafi honum fundist hann auka pilluátið og vilja vera sem mest í vímu. Sagði hann þá ekki hafa rætt þetta ferðalag frekar. [PKKÞ] kvaðst löngu seinna hafa rætt þetta við [HBI] og hafi hún þá fullyrt um að þetta hafi verið 19. nóvember sem Kristján Viðar hafi farið í þetta ferðalag. Sjálfur gæti hann alls ekki munað hvenær um haustið þetta hafi verið. Í lok skýrslunnar greindi [PKKÞ] frá því að daginn sem Sævar hafi hringt í Kristján Viðar og hann hafi svarað í símann hélt hann að Kristján hafi talað um að eiga von á manni þarna á Laugaveginum um klukkan hálfnúu eða níu um kvöldið. Orðrétt var bókað eftir [PKKÞ]: „Þegar ég hugsa betur um þetta man ég að Kristján var orðinn ópolinmóður um kvöldið og farinn að tala um hvort þeir ætluðu ekki að fara að koma. Hann var eitthvað að tala um að það ætti að fara þessa ferð í Hafnarfjörð.“¹²¹⁸

629. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir ódagsett skýrsla rannsóknarnefndar Reykjavíkur um bíla. Þar kemur fram að athugun hafi verið gerð í spjaldskrá bifreiðaefirlitsins í kjölfar framburðar [PKKÞ] um rauða Mercedes Benz fólksbifreið á Vatnsstíg að kvöldi 19. nóvember 1974. Haft var uppi á tveimur slíkum bifreiðum og var önnur þeirra með ljósbrúnum leðursætum og lóðréttum hraðamæli.¹²¹⁹
630. Föstudaginn 10. september 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 13:30 og rætt við Sævar meðal annarra. Klukkan 16:55 var bókað að Tryggvi Rúnar hafi verið færður fyrir Sigurbjörn Víði. Bókað var að Tryggvi hafi verið færður á klefa sinn klukkan 17:23. Rannsóknargögn um viðtalið

¹²¹⁷ Bls. 1178.

¹²¹⁸ Bls. 1179.

¹²¹⁹ Bls. 1180.

liggja ekki fyrir. Í lok dags var bókuð athugasemd í fangelsisdagbókina þess efnis að breyting hafi orðið á högum Sævars þann dag og fengi hann að hafa tóbakið og eldfærin inni á klefa sínum. Þá væri meiningin að hann fengi að fara út í 15 mínútur á dag. Var þess getið að samráð hafi verið haft við Örn.¹²²⁰

631. Daginn eftir var bókað í fangelsisdagbókina að Kristján Viðar hafi verið færður fyrir Schütz og Pétur Eggerz klukkan 13:57. Var Kristján Viðar færður á klefa sinn klukkan 15:05. Tíu mínútum síðar var Erla tekin fram til viðtals en færð aftur á klefa klukkan 16:37.¹²²¹ Rannsóknargögn um þessi viðtöl liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 21:45 að Tryggva Rúnari hafi borist sending frá heimili sínu.¹²²²
632. Sunnudaginn 12. september 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 16:50 að Sigurbjörn Víðir hafi farið til ökuferðar með [ÞEÓ], móður Erlu, og barn Erlu, eða öllu heldur skotferð, eins og það var bókað orðrétt. Bókað var klukkan 16:55 að Erla hafi verið færð fyrir Schütz og Pétur Eggerz í hornið. Hafi Sigurbjörn Víðir komið til baka klukkan 17:07 og farið rակleitt í hornið, eins og það var orðað. Klukkan 17:20 var bókað að Schütz, Sigurbjörn Víðir og Pétur Eggerz hafi farið með Erlu. Kom Sigurbjörn Víðir með Erlu aftur í fangelsið klukkan 19:45. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um ferðina.¹²²³
633. Daginn eftir, 13. september 1976, var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Schütz, Pétur Eggerz og Sigurbjörn Víðir hafi tekið Erlu til viðtals klukkan 12:05. Klukkan 12:50 var bókað að Haraldur og Rúnar hafi flutt Kristján Viðar til tannlæknis og fleira, eins og það var orðað. Bókað var að Erla hafi verið sett inn á klefa sinn klukkan 13:15. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið. Bókað var klukkan 17:05 að Haraldur og Rúnar hafi komið til baka með Kristján Viðar. Klukkan 19:35 var bókað að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi hringt og boðað komu sína til viðtals við [SpG], skjólstæðing sinn og Kristján Viðar ef leyfi fengist. Á sama tíma bókaði færsluritari athugasemd þess efnis að Eggert Bjarnason hafi veitt Gísla Guðjónssyni, rannsóknarlögreglumanni og sálfræðingi, leyfi til að taka viðtal við Sævar.¹²²⁴
634. Þriðjudaginn 14. september 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 13:00 að tekið hafi verið sjónvarpsviðtal við Karl Schütz og Pétur Eggerz fyrir utan fangelsið. Bókað var að Haraldur hafi flutt Kristján Viðar til læknis. Klukkan 13:15 var bókað að pöntuð hafi verið lyf hjá Guðsteini lækni, Librax. Klukkan 14:20 var bókað að Haraldur hafi komið til baka með Kristján Viðar frá háls-, nef- og eyrnalækni. Að gefnu tilefni bókaði færsluritari um að rannsóknarlögreglumenn ræddu sín á milli á lægri nótonum er þeir væru inni á göngunum.¹²²⁵ Klukkan 19:55 var bókað að Jónas Bjarnason, rannsóknarlögreglumadur, hafi sótt Sævar og farið með hann í lygamælipróf. Bókað

¹²²⁰ Dagbók nr. 5, bls. 63b.

¹²²¹ Dagbók nr. 5, bls. 64.

¹²²² Dagbók nr. 5, bls. 64b.

¹²²³ Dagbók nr. 5, bls. 64b.

¹²²⁴ Dagbók nr. 5, bls. 66.

¹²²⁵ Dagbók nr. 5, bls. 66b.

var að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi komið klukkan 20:30 og rætt við annan skjólstaðing sem vistaður hafi verið í Síðumúlafangelsinu til klukkan 21:10. Bókað var klukkan 21:20 að Jónas og Rúnar, rannsóknarlögreglumenn, hafi komið með Sævar úr lygamæliprófi.¹²²⁶

635. Fyrir liggur skýrsla, dagsett sama dag, um viðtal við [SjT], nána vinkonu [GSig], eiginkonu Geirfinns. Var tilefni viðtalsins bókað sem orð og athafnir [GSig] daginn sem Geirfinnur hafi horfið og dagana þar á eftir. Greindi [SjT] frá því að um klukkan 20:00 umrætt kvöld hafi [GSig] komið til hennar ásamt syni sínum. Hafi hún verið að koma af bókasafninu. [SjT] kvaðst ekki muna hvað [GSig] hafi dvalið lengi en taldi hana hafa farið um klukkan 22:00. Hafi þær horft á sjónvarpið og taldi [SjT] að þær hafi verið að horfa á ítalskan framhaldsmyndaflokk um listamanninn Leonardo da Vinci. Þennan dag hafi hún verið til vinnu í Hafnarbúðinni og kvaðst ekki muna eftir neinu sérstöku öðru en því að um morguninn, milli klukkan 08:30 og 09:00 hafi komið þrír eða fjórir vinnuklæddir menn sem hún taldi sig ekki hafa séð áður.¹²²⁷ Greindi [SjT] lögreglunni frá því að á þessu tímabili hafi oft komið í Hafnarbúðina útlendingslegur maður sem talað hafi íslensku með erlendum hreim. Hafi hann verið laglegur, meðalmaður á hæð, dökkur yfirlitum og sennilega sólbrenndur. Maðurinn hafi verið klæddur í bláan mittisjakka með breiðum skinnkraga. Kvaðst hún muna sérstaklega eftir manninum því hann hafi sagt henni að hann hafi verið rekinn frá Bandaríkjunum vegna vopnaðs ráns og hassreykinga. [SjT] sagði [GSig] hafa verið á allan hátt eðlileg umrætt kvöld. Morguninn eftir hafi hún hringt til [SjT] og beðið hana um að koma því Geirfinnur hafi ekki skilað sér heim um nóttina. Hafi það aldrei komið fyrir áður. Fór [SjT] að heimili þeirra og hafi þá [GSig] gengið um gólf og virst í miklu uppnámi. Hafi þær ákveðið að hafa samband við [EBSk], vinnuveitanda Geirfinns í stað þess að leita til lögreglunnar strax.¹²²⁸ Hafi þær ekki náð í hann fyrr en síðari hluta dagsins og hafi [EBSk] tilkynnt hvarf Geirfinns til lögreglunnar. Bókað var í skýrsluna að [SjT] hafi verið innt mjög náíð eftir upplýsingum um samband [GSig] og [VSH].¹²²⁹ Að öðru leyti ber skýrslan engar nýjar upplýsingar með sér.
636. Þennan dag var tekin skýrsla af [TBK], refsifanga á Kvíabryggju. Tilefni yfirheyrslunnar var hugsanlegur kunningssskapur hans við Geirfinn eða hugsanleg vitneskja um hvarf hans. [TBK] kvaðst hafa kynnst Geirfinni skömmu fyrir hvarf hans. Hafi Geirfinnur komið til hans um nótt eftir dansleik og boðið sér spíritus til kaups. Kvaðst [TBK] telja að Geirfinnur hafi verið að koma af dansleik. Hafi Geirfinnur haft orð á því að honum væri kunnugt um að [TBK] stæði í sölu og dreifingu á fíkniefnum og lyfjum og vissi að honum væri treystandi. Hafi Geirfinnur boðið honum spíritus til sölu og skilið eftir símanúmerið sitt.¹²³⁰ Kvaðst [TBK] hafa ritað númerið á miða, en teldi öruggt að hann væri búinn að glata honum. Sagðist hann hafa það fyrir reglu að skrifa alltaf símanúmer aftur á bak svo aðrir gætu ekki áttað sig á þeim. Kvaðst hann viss um að símanúmerið hafi verið heima hjá Geirfinni, en ekki á

¹²²⁶ Dagbók nr. 5, bls. 67.

¹²²⁷ Bls. 1148.

¹²²⁸ Bls. 1185.

¹²²⁹ Bls. 1186–1187.

¹²³⁰ Bls. 1188.

vinnustað hans. Hafi þeir komist að samkomulagi um að þegar hann hringdi í Geirfinn til þess að fá spíritus þá myndi Geirfinnur ákveða afhendingarstaðinn, sem hafi síðan alltaf reynst vera við Hafnarbúðina í Keflavík milli klukkan 21:00 og 21:30. Hafi Geirfinnur sagt honum að spírinn væri í tveggja til þriggja lítra brúsum og hver brúsi kostaði 5.000 krónur. Greindi vitnið frá því að hafa þrívægis keypt spíra af Geirfinni og hafi afhendingin farið fram við Hafnarbúðina á framangreindum tíma. Kvaðst hann síðast hafa keypt spíritus af Geirfinnu um hálfum mánuði fyrir hvarf hans. Sagði [TBK] að Geirfinnur hafi alltaf komið fótgangandi að Hafnarbúðinni og með spírabrusann í plastpoka. Kvaðst hann ekki vita hvaðan Geirfinnur hafi fengið spírann, en hafa talið hann koma af Keflavíkurflugvelli.¹²³¹ Um afdrif Geirfinns kvaðst vitnið ekkert vita um nema af sögusögnum og kvaðst ekki reiðubúinn að tjá sig um þær að sinni. Þá kvaðst hann þekkja Erlu og Sævar í sjón, en hafa rætt við Tryggva Rúnar.¹²³²

637. Miðvikudaginn 15. september 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 19:30 að Sigurbjörn Víðir hafi farið með Erlu í Hegningarhúsið til vetursetu þar, eins og það var orðað.¹²³³ Bókað var klukkan 20:15 að Sigurbjörn Víðir hafi fyrir hönd Hegningarhússins fengið tvö stykki Polaramine og þrjá skammta af Chloral fyrir hönd Hegningarhússins vegna Erlu.¹²³⁴
638. Þennan dag birtist frétt á baksíðu Dagblaðsins um að einn banamanna Guðmundar væri í opinni gæslu á Litla-Hrauni. Fram kom að Tryggvi Rúnar væri búinn að vera í um tvo mánuði á Litla-Hrauni þar sem hann hafi notið allra sömu fríðinda og frelsis, eins og það var orðað, og aðrir fangar sem þar væru í afplánun. Í fréttinni sagði að þáttur Tryggva Rúnars væri að fullu rannsakaður en þó hafi hann nokkrum sinnum verið fluttur til Reykjavíkur til yfirheyrslu hjá Karli Schütz og Erni Höskuldssyni. Fram kom að Sævar og Kristján Víðar væru enn í öryggisgæslu í Reykjavík, enda ættu þeir einnig hlut að hvarfi Geirfinns Einarssonar.¹²³⁵ Sama dag var í Alþýðublaðinu birt viðtal við Karl Schütz þar sem hann lýsti því yfir að efla þyrfti rannsóknarlögregluna á Íslandi. Þyrfti hún að læra sérstaka tækni og taktík í sambandi við yfirheyrslur. Kvaðst Schütz reiðubúinn að kenna og leggja á ráðin ef þess yrði óskað. Tók hann fram að ekki væri unnt að gefa neinar upplýsingar um Geirfinnsmálið til fjölmiðla á meðan það væri enn til rannsóknar. Kvaðst hann ekki hafa breytt um skoðun sína á málinu og sagði enn möguleika fyrir hendi til þess að leysa það. Schütz sagðist vera búinn að lesa öll gögn í málinu og fullyrti að búið hafi verið að vinna geysimikið starf áður en hann hafi komið að borðinu. Aðspurður um hvort hann muni halda áfram þar til málið myndi upplýsast sagði Schütz orðrætt: „Þegar búið er að afla nægilegra sannana í málum er það lagt fyrir saksóknara, ekki satt. Þá er starfi rannsóknarlögreglu lokið og málið fer til dómara. Ef ekki tekst að afla nægra sannana er yfirleitt ekki hægt að ljúka

¹²³¹ Bls. 1189.

¹²³² Bls. 1190.

¹²³³ Dagbók nr. 5, bls. 67.

¹²³⁴ Dagbók nr. 5, bls. 68.

¹²³⁵ Bls. 1192.

málum á þennan hátt. Ég dreg það í efa að ég geti dvalið það sem eftir er ævinnar á Íslandi til þess að leysa þetta mál.“ Hafi Schütz að lokum kímt.¹²³⁶

639. Fimmtudaginn 16. september 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Kristján Viðar hafi verið færður til viðtals við Harald klukkan 13:35. Bókað var að Kristján hafi verið færður á klefa sinn klukkan 15:15.¹²³⁷ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 18:35 að Tryggvi Rúnar hafi verið færður fyrir Sigurbjörn Víði. Var hann færður aftur á klefa sinn klukkan 19:00. Klukkan 19:30 var bókað að Haraldur hafi komið með [PKKÞ] til samprófunar við Kristján Viðar. Bókað var að Kristján hafi verið tekinn strax fram. Klukkan 22:35 var bókað að samprófun Kristjáns Viðars og [PKKÞ] hafi lokið og þess getið að Haraldur og [PKKÞ] hafi farið.¹²³⁸ Rannsóknargögn um samprófunina, sem stóð yfir í rúmar þrjár klukkustundir, liggja ekki fyrir.
640. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir bréf, dagsett sama dag, frá [SvGa] til Arnar Höskuldssonar. Í bréfinu til Arnar greindi [SvGa] frá því að hafa dvalið á hóteli hér á landi og kvaðst hafa skoðað vandlega gestabók hótelsins meðal annars. Fram kom að í gestabókinni hafi vakið athygli hans nöfn Geirfinns Einarssonar og Einars Bollasonar sem rituð hafi verið með sitt hvorri rithöndinni 26. júní 1976. Kvaðst bréfritarinn ekki halda því fram að nöfnin væru skrifuð af viðkomandi mönnum. Sagði hann að um gáleysislegan leikaraskap gæti verið að ræða eða þá að þetta hafi verið af ráðum gert af manni eða mönnum sem hafi af einhverri ástæðu viljað beina athyglinni frá einum aðila til annars. Bréfritarinn kvaðst hafa tekið rithandarsýnishorn af báðum nöfnunum sem lögreglan gæti nálgast hjá sér.¹²³⁹
641. Þennan sama dag, 16. september 1976, var birt frétt á forsíðu Tímans um að einn banamanna Guðmundar Einarssonar hafi verið á Litla-Hrauni en væri nú kominn í einangrun á ný. Haft var eftir Erni að ákveðið hafi verið að flytja umræddan fanga yfir á Litla-Hraun til að létta af honum einangruninni, án þess þó að sleppa honum alveg. Hafi hann verið þar í stuttan tíma en væri aftur kominn í einangrun í Reykjavík. Í fréttinni kom fram að á Litla-Hrauni gæti hann fengið að hringja og taka á móti gestum. Kvað Örn það alls ekki einsdæmi að gæsluvarðhaldsfangar væru fluttir yfir á Litla-Hraun.¹²⁴⁰
642. Föstudaginn 17. september 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 14:35 um símtal frá Eggert vegna beiðni Sævars um lögfræðing. Bókað var eftir Eggerti að lögfræðingurinn hafi talað við Sævar síðastliðinn þriðjudag. Sævar gæti ekki fengið lögfræðing að svo komnu máli, enda lægi ekkert á því. Þá var á sama stað bókað um þær upplýsingar að Gísli Guðjónsson myndi sennilega tala við Sævar í vor þegar hann kæmi til baka erlendis frá, en hann færi að utan á morgun og yrði yfir veturinn.¹²⁴¹ Klukkan 17:30 var bókað um að Kristján Viðar hafi verið færður fyrir

¹²³⁶ Bls. 1193.

¹²³⁷ Dagbók nr. 5, bls. 68.

¹²³⁸ Dagbók nr. 5, bls. 68b.

¹²³⁹ Bls. 1194–1197.

¹²⁴⁰ Bls. 1198.

¹²⁴¹ Dagbók nr. 5, bls. 69.

Örn að viðstöddum Páli Arnóri Pálssyni, réttargæslumanni hans og Sigurbirni Víði.¹²⁴² Pennan dag var dómþing sett í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir rannsókn vegna hvarfs Guðmundar. Bókað var að dómarrinn hafi lagt fram tvær skýrslur. Bókaður var mættur Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars. Þá kom Kristján Viðar fyrir dóminn klukkan 17:30. Var Kristjáni Viðari bent á misræmi í framburðarskýrslum hans á dómskjali númer sjö og átta. Kvaðst Kristján Viðar ekki vita hvar hnífur hans væri nú niðurkominn. Þá kvaðst hann hafa sagst hafa notað hnífinn á Guðmund vegna þess að sér hafi þá fundist það. Bókað var að Kristján Viðar minnti að hann hafi tekið hnífinn af Sævari í Kópavogi umrætt sinn og verið með hann á Hamarsbraut 11.¹²⁴³ Kveðinn var upp úrskurður í þinghaldinu þar sem fram kom að geðrannsókn yfir Sævari væri enn ólokið. Var Kristján Viðar úrskurðaður í áframhaldandi 90 daga gæsluvarðhald.¹²⁴⁴ Bókað var í þingbók að Kristján Viðar vildi ekki kæra úrskurðinn til Hæstaréttar Íslands. Vék hann frá klukkan 18:00.¹²⁴⁵

643. Klukkan 18:05 var bókað í fangelsisdagbókina að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa sinn. Bókað var klukkan 18:08 að Tryggvi Rúnar hafi verið færður fyrir Örn og Sigurbjörn Víði en á sama tíma hafi Páll Arnór, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, farið.¹²⁴⁶ Bókað var í þingbók sakadóms að Tryggvi Rúnar hafi komið fyrir dóminn klukkan 18:07. Kvaðst hann ekki muna eftir að Kristján Viðar hafi verið með hníf á Hamarsbraut 11 umrætt sinn. Sagðist hann ekki muna frekar hvert þeir félagar hafi farið með lík Guðmundar. Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi þó sagst muna eftir að hafa séð fjárborg og hafi það getað verið umrætt sinn en gæti líka verið í annað sinn eða annars staðar.¹²⁴⁷ Var Tryggvi Rúnar úrskurðaður í áframhaldandi 90 daga gæsluvarðhald. Bókað var að hann vildi ekki kæra úrskurðinn til Hæstaréttar Íslands. Vék Tryggvi Rúnar frá klukkan 18:21.¹²⁴⁸ Bókað var í fangelsisdagbókina að Tryggvi Rúnar hafi verið færður á klefa sinn klukkan 18:25. Klukkan 19:35 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið með dót sem Erla hafi átt eftir í Síðumúlafangelsinu.¹²⁴⁹
644. Fyrir liggur skýrsla Rúnars Sigurðssonar, rannsóknarlögreglumanns, dagsett þennan dag, 17. september 1976. Í skýrslunni kemur fram að hann hafi farið til Keflavíkur ásamt Jónasi Bjarnasyni, rannsóknarlögreglumanni, til að staðreyna framburð [TBK], refsifanga á Kvíabryggju. Fram kom í skýrslunni að komið hafi í ljós að [TBK] hafi ekki búið á tilteknu heimilisfangi haustið 1974 heldur hafi það verið 1975. Þá var ekki hægt að staðreyna fullyrðingar [TBK] um að hann hafi áframselt spíra.¹²⁵⁰
645. Laugardaginn 18. september 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið milli klukkan 08:15 og 09:30 og hafi Sævar verið færður

¹²⁴² Dagbók nr. 5, bls. 69b.

¹²⁴³ Bls. 281.

¹²⁴⁴ Bls. 282.

¹²⁴⁵ Bls. 283.

¹²⁴⁶ Dagbók nr. 5, bls. 69b.

¹²⁴⁷ Bls. 283.

¹²⁴⁸ Bls. 285.

¹²⁴⁹ Dagbók nr. 5, bls. 69b.

¹²⁵⁰ Bls. 1199.

fyrir hann meðal annarra.¹²⁵¹ Bókað var klukkan 20:20 að Gunnar Guðmundsson, forstöðumaður fangelsisins, hafi farið inn á klefa til Kristjáns Viðars að hans ósk. Lauk viðtali þeirra klukkan 21:20. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið, en bókað var í fangelsisdagbók að Gunnar hafi náð símasambandi við Harald sem hafi sagst koma til að taka skýrslu af Kristjáni Viðari. Bókað var að Haraldur hafi komið klukkan 22:00 og var Kristján Viðar færður fyrir hann klukkan 22:20. Bókað var að yfirheyrslu yfir Kristjáni Viðar hafi lokið klukkan 04:40. Bókað var að Haraldur hafi farið klukkan 05:50.¹²⁵²

646. Fyrir liggur skýrsla, dagsett 19. september 1976 en ótímasett og óundirrituð, um viðtal við Kristján Viðar. Bókað var í upphafi skýrslunnar að viðtalið hafi farið fram að beiðni hans sjálfs. Kvaðst hann hafa hugsað mikið um atburðinn að Hamarsbraut 11 þegar Guðmundur hafi beðið bana. Vísaði hann til þess sem hann hafi áður borið um hvernig hann og Tryggvi Rúnar hafi hitt Guðmund. Greindi Kristján Viðar frá því að eftir því sem hann myndi best þá hafi átökin byrjað út frá því að Sævar hafi stolið veski Guðmundar en við það hafi Guðmundur ráðist á Sævar og Tryggvi Rúnar gengið á milli þeirra. Hafi Sævar flúið Guðmund og beðið hann og Tryggva um að koma Guðmundi út. Kvaðst Kristján Viðar hafa beðið Guðmund um að fara í góðu, en hann hafi brugðist hinn versti við. Hafi Guðmundur þá tekið Kristján Viðar hálstaki aftan frá og hert að. Kvaðst Kristján Viðar hafa beðið Guðmund um að sleppa sér, en hann hafi þá hert fastar svo hann hafi ekki náð andanum. Sagði Kristján Viðar að allar tilraunir hans til að losa sig hafi reynst árangurslausar en Guðmundur hafi haldið honum föstum og sveigt hann aftur á bak. Lýsti Kristján Viðar því hvernig hann hafi verið hættur að heyra, orðið máttlaus og fundið að hann væri við það að missa meðvitund. Hafi þá gripið hann óstjórnleg hræðsla. Kvaðst Kristján þá hafa með hægri hendi dregið upp hníf úr slíðri sem var áfast beltinu hans og rekið hann aftur fyrir sig. Hafi hann fundið hvernig hnífurinn hafi lent í Guðmundi. Við það hafi Guðmundur rekið upp hljóð og losað hálstakið. Þegar á þessu hafi staðið hafi þeir verið við norðurvegg stofunnar. Kvaðst Kristján Viðar hafa stokkið yfir í herbergið. Hafi Guðmundur stokkið á eftir honum og náð taki á tölu á frakka sem Kristján Viðar hafi verið í en við það hafi hann fallið á gólfið. Hafi talan slitnað af frakkanum og Guðmundur haldið henni í krepptum hnefanum. Kvaðst Kristján Viðar hafa áttað sig á því hvað hafi gerst og sagðist hafa hnigið niður í stól í mikilli geðshræringu. Hafi Guðmundur legið hreyfingarlaus á gólfinu. Skyrta hans hafi verið blóðug ofan við beltisstað og kvaðst Kristján Viðar hafa fundið óþef líkt og saurlykt sem þó hafi verið sterkari og römm.¹²⁵³ Einnig hafi hann heyrt hljóð koma frá Guðmundi sem Kristján Viðar hafi sagt mjög erfitt að lýsa. Hafi það verið einna líkast garnagauli eða prumphljóði og minnt hann á þegar loftbólur kæmu upp úr vatni, en þó hafi það verið hærra og öðruvísi. Í því hafi Tryggvi Rúnar komið inn í stofuna. Kvaðst Kristján Viðar þá hafa farið að leita að Sævari og meðal annars farið út á tröppur til að gá að honum. Sagðist hann hafa fundið Sævar læstan inni á salerni og sagt honum að koma fram og

¹²⁵¹ Dagbók nr. 5, bls. 70.

¹²⁵² Dagbók nr. 5, bls. 70b.

¹²⁵³ Bls. 1200.

sjá hvað hafi gerst. Hafi þeir farið inn í stofu þar sem Tryggvi Rúnar hafi staðið upp við skrifborð og starað á Guðmund. Kvaðst Kristján hafa spurt hvort ekki væri best að hringja á lögregluna og hafi Tryggvi Rúnar þá jánkað því en Sævar engu svarað. Hafi óþefurinn verið orðinn svo sterkur að þeir hafi ákveðið að bera Guðmund inn í geymsluherbergið. Hafi þeir komið Guðmundi fyrir í sitjandi stellingu í einu horni geymslunnar. Greindi Kristján Viðar frá því að þar hafi þeir skilið Guðmund eftir á meðan þeir hafi farið út úr íbúðinni vegna ólyktarinnar. Hafi þeir fallið frá því að hringja í lögregluna. Hafi Tryggvi Rúnar stungið upp á því að lík Guðmundar yrði skilið eftir á nærliggjandi húströppum. Kvaðst Kristján Viðar hafa lagt til að flytja líkið í Hellisgerði en Sævar talið það of mikla áhættu. Minnti Kristján Viðar að þeir hafi farið með leigubifreið að nætursölu B.S.H. við Reykjavíkurveg og nokkru síðar með sömu bifreið til baka. Hafi þeir þá farið beint inn í geymsluherbergið og tekið til við að búa um Guðmund í ljósu rúmlaki eða voð. Kristján Viðar kvaðst muna að þeir hafi þurft að kreppa Guðmund saman svo hægt væri að koma voðinni utan um hann og hafi Kristján þá heyrt braka í bakinu á Guðmundi. Meðan á þessu stóð hafi þeir heyrt umgang frammi og hafi Sævar þá sagt Erlu hafa komið heim í millitíðinni.¹²⁵⁴ Hafi Sævar sagt Kristjáni að ræða við hana og kvaðst hann hafa sagt Erlu hvað hafi gerst og hún hlustað þegjandi á. Kvaðst Kristján Viðar hafa sagt við hana að hann skyldi hringja á lögregluna ef hún það vildi. Hafi hún sagst ekki skipta sér af þessu og farið inn í svefnherbergi. Þá kvaðst Kristján Viðar hafa heyrt í bifreið Alberts Klahn og áttað sig á því að Sævar hafi hringt í hann áður en þeir hafi farið út, en ekki hafi liðið langur tími frá því þeir hafi komið til baka og þar til Albert hafi komið á bifreiðinni. Greindi Kristján Viðar frá því að Sævar hafi farið út að ræða við Albert og komið svo til baka og sagt að allt væri í lagi. Kvaðst Kristján þá hafa rætt við Albert og spurt hvort hann vissi hvað hann væri að fara út í og hafi Albert játað því. Síðan hafi hann aðstoðað Sævar og Tryggva Rúnar við að ganga frá líkinu. Hafi Sævar rétt honum veski Guðmundar. Kvaðst Kristján Viðar vera sannfærður um að Sævar hafi verið að leita í veskinu þegar hann hafi læst sig inni á salerninu fyrr um kvöldið. Einnig kvaðst Kristján Viðar vera viss um að Sævar hafi verið búinn að gera Guðmundi eitthvað áður en átök hans og Guðmundar hafi hafist. Þegar líkið hafi verið komið í voðina hafi þeir borið það saman út í Volkswagen bifreið Alberts. Hafi þeir lagt líkið á gólfið milli sætanna og Sævar sest fram í en hann og Tryggvi Rúnar hafi sest aftur í. Þegar þeir hafi verið lagðir af stað hafi Kristján Viðar munað að sér hafi ekki tekist að losa tak Guðmundar á tölunni og því nefnt þetta við Tryggva Rúnar sem hafi ætlað að sjá hvað hægt væri að gera þegar þeir myndu stöðva bifreiðina. Hafi Albert ekið eftir leiðsögn Sævars og kvaðst Kristján Viðar vera viss um að þeir hafi ekið eftir Keflavíkurveginum. Mundi hann eftir því að þeir hafi verið komnir út á Álftanes og þá hafi hann sagt að þeir skyldu ekki haga sér eins og fífl því forsetinn byggi þar og því skyldu þeir fara eitthvað annað. Hafi þá verið ekið til baka. Mundi Kristján Viðar að ekið hafi verið Sædýrasafnsafleggjarann en þar hafi þeir líka snúið við og ekið suður Keflavíkurveg. Kvaðst hann nokkuð viss um að ekið hafi verið suður fyrir álverið í Straumsvík því hann hafi séð sjávarpollana sem væru rétt sunnan við álverið á leiðinni

¹²⁵⁴ Bls. 1201.

til baka. Kristján Viðar kvaðst ekki geta sagt nánar hvar þeir hafi lagt Guðmund, en hann Tryggvi og Sævar hafi farið með hann út í hraunið á meðan Albert hafi beðið í bifreiðinni.¹²⁵⁵ Lýsti Kristján Viðar því hvar þeir hafi sett Guðmund í mannhæðardjúpa gjótu og lagt yfir líkama hans stóra steinhellu og síðan minni steina yfir höfuðið. Minnti hann að Tryggvi Rúnar hafi losað töluna úr hendi Guðmundar og rétt honum hana. Þá kvaðst Kristján Viðar minna að Albert hafi ekið Sævari að Hamarsbraut 11 að þessu loknu en þeir beðið í bifreiðinni á meðan. Hafi Sævar komið aftur inn í bifreiðina og þeir ekið inn í Reykjavík. Sagði Kristján Viðar að Tryggvi Rúnar hafi komið með sér heim að Grettisgötu 82, en Sævar farið áfram með Alberti. Í niðurlagi skýrslunnar lýsti Kristján Viðar því yfir að þetta væri atburðarásin eins og hann myndi hana best þó svo að sumt af því sem hafi gerst væri eins og þokukennt fyrir hugskotssjónum hans. Kvaðst hann vonast til þess að geta lagað það sem hann hafi hugsanlega rangminnt og bætt í eyðurnar eftir því sem minni hans skýrðist.¹²⁵⁶

647. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir önnur skýrsla um viðtal við Kristján Viðar þennan sama dag, 19. september 1976. Skýrslan er ótímasett og óundirrituð. Bókað var að viðtalið hafi farið fram að ósk Kristjáns. Greindi Kristján Viðar frá því að í ágúst 1974 hafi Tryggvi Rúnar komið til sín á Grettisgötu 82 ásamt manni sem hann gæti ekki komið fyrir sig hver hafi verið. Kvaðst Kristján Viðar muna að Sævar hafi verið þarna líka. Maðurinn hafi verið milli fertugs og fimmtugs, dökkhærður og stuttklipptur með frekar þykkt hár. Fannst honum eins og maðurinn hafi verið farinn að grána í vöngum. Hann hafi verið meðalmaður á hæð, frekar grannvaxinn og með lítið höfuð. Sagði Kristján Viðar lýsinguna á manninum vera eins og hann minnti helst. Hafi þeir setið að drykkju fram eftir nóttu en þá hafi maðurinn fengið höfuðhögg af hans völdum. Kvaðst Kristján Viðar vilja taka það fram að um slys hafi verið að ræða og engin átök hafi átt sér stað. Kristján kvaðst hafa verið að handleika járntein sem hann hafi tekið af skúrbyggingu í garðinum að Grettisgötu. Hafi Kristján verið að vingsa honum og þá hafi hann rekist óvart í höfuð mannsins. Kvaðst Kristján Viðar halda að maðurinn hafi farið út úr íbúðinni vegna þessa og Tryggvi Rúnar með honum. Taldi Kristján Viðar að Sævar hafi einnig farið með þeim. Kvaðst Kristján Viðar ekkert hafa munað fyrr en um morguninn þegar Sævar hafi skyndilega komið inn í herbergið hans og bað hann um að fylgja sér niður í kjallara. Hafi Kristján Viðar verið klæddur og eitthvað undir áhrifum áfengis.¹²⁵⁷ Þegar þeir hafi komið niður hafi Kristján séð tvo poka standa við þurrkherbergið sem hafi verið appelsínugulir á litinn og úr svipuðu efni og notað væri í sjóklæðnað. Hnýtt var fyrir pokana með hvítum reimum. Kristján Viðar sagði pokana hafa verið úttroðna, um 30 sentimetrar að þvermáli og 50 til 60 sentimetrar á hæð. Kvaðst hann hafa spurt Sævar hvað þetta væri og þá hafi hann svarað orðrétt: „Það er maður í þessum pokum og þeir eru splunkunýir, keyptir í Ellingsen.“ Kristján Viðar sagðist hafa haldið að Sævar væri að gera að gamni sínu en sagt að ef hann meinti það sem hann hafi sagt þá skyldi hann koma þessu út úr húsinu með hraði. Hafi Sævar þá reiðst og sagt Tryggva Rúnar hafa sagt að maðurinn hafi dáíð af völdum höggisins sem

¹²⁵⁵ Bls. 1202.

¹²⁵⁶ Bls. 1203.

¹²⁵⁷ Bls. 1204.

Kristján hafi veitt honum. Hafi maðurinn skyndilega dottið niður eftir að hann og Tryggvi Rúnar hafi farið út úr íbúðinni og nú væri búið að koma honum fyrir í pokunum. Þegar Sævar hafi gert sig líklegan til að fara hafi Kristján Viðar stoppað hann þar sem hann hafi ekki vitað annað en að þetta væri rétt hjá honum. Kvaðst Kristján ekki hafa munað greinilega atburðina kvöldið áður. Hafi Sævar þá farið að tala um Guðmundarmálið og að Kristján hafi stungið Guðmund til bana á heimili Sævars. Hafi Sævar þá sagt að nú væri best að losa sig við hnífinn og sagt Kristjáni Viðari að sækja hann. Kvaðst Kristján hafa rétt Sævari hnífinn sem hafi sett hann í slíðrinu ofan í annan pokann. Að fyrirmælum Sævars hafi Kristján Viðar hringt í Albert Klahn og beðið hann um að koma að Grettisgötu 82. Um það leyti hafi Tryggvi Rúnar komið og hafi hann og Sævar borið pokana út í bifreið Alberts sem hafi verið gul Toyota. Hafi Albert ekið þeim þremur og pokunum út í Hafnarfjarðarhraun þar sem Sævar og Tryggvi Rúnar hafi borið pokana út í hraunið. Kvaðst Kristján Viðar ekki vita hvar lík þetta hafi verið hlutað í sundur og sett í pokana. Hafi hann aðeins haft orð Sævars fyrir því að lík hafi verið í pokunum. Sagði hann engin ummerki um slíkan verknað í kjallaranum heima hjá sér, en þó vildi hann ekki fullyrða um það.¹²⁵⁸ Þá kvaðst Kristján Viðar vilja benda á að umræddur járnsteinn væri geymdur í skáp undir vaski í íbúðinni síðast þegar hann hafi vitað.¹²⁵⁹

648. Mánudaginn 20. september 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Haraldur og Grétar Sæmundsson, rannsóknarlögreglumenn, hafi sótt Kristján Viðar klukkan 12:40. Bókað var að þeir hafi komið til baka klukkan 13:35, en engin rannsóknargögn liggja fyrir um ferðina. Bókað var klukkan 13:50 að Rúnar Sigurðsson, rannsóknarlögreglumaður, hafi tekið Sævar til tals í horninu.¹²⁶⁰ Í skýrslu um yfirheyrsluna, dagsett sama dag, kemur fram að tilefnið hafi verið hvort Sævar myndi hvoru megin Guðmundur hafi verið settur inn í bifreiðina þegar hann hafi verið fluttur frá Hamarsbraut 11. Kvaðst Sævar telja að Albert hafi ekið bifreiðinni að húsinu þannig að framendinn hafi snúið niður, eins og það var orðað í skýrslunni. Ályktaði Sævar því að Guðmundur hafi verið settur inn í bifreiðina vinstra megin. Tók hann fram að Albert hafi komið inn í forstofuna. Var yfirheyrslunni lokið klukkan 19:00.¹²⁶¹ Á sama tíma var bókað í fangelsisdagbókina að Sævar hafi verið færður á klefa sinn. Bókað var klukkan 20:50 að Kristján Viðar hafi verið færður fyrir Harald og Pál Arnór Pálsson, réttargæslumann. Klukkan 21:10 var bókað í fangelsisdagbókina að rabbi Rúnars og Sævars hafi lokið, eins og það var bókað. Ekki liggur fyrir hvenær samtal þeirra hófst. Þá liggja ekki fyrir rannsóknargögn um samtalið.
649. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir Kristjáni Viðari, dagsett sama dag klukkan 22:15, en þá var liðin ein klukkustund og 25 mínútur frá því Kristján Viðar var tekinn til yfirheyrslu hjá Haraldi. Rannsóknargögn um upphaf yfirheyrslunnar liggja ekki fyrir. Bókað var að skýrsla um viðtal við hann dagsett 19. september 1976 þar sem

¹²⁵⁸ Bls. 1205.

¹²⁵⁹ Bls. 1206.

¹²⁶⁰ Dagbók nr. 5, bls. 71b.

¹²⁶¹ Bls. 1209.

hann bar um atburðina að Hamarsbraut 11, hafi verið lesin fyrir hann. Bókað var eftir Kristjáni Viðari að hann teldi skýrsluna að öllu leyti rétta en vildi þó bæta því við að Guðmundur hafi sagt sér að Sævar hafi tekið veski hans. Hafi hann því leitað að Sævari áður en átökin hafi hafist og einnig eftir þau. Þá kvaðst hann ekki vilja fullyrða að þeir hafi ekið út á Álftanes, en sagðist minnst þess að hafa sagt þessi orð um forsetann og bústað hans. Aðspurður kvaðst Kristján Viðar muna það greinilega að lík Guðmundar hafi verið sett inn í bifreiðina um hurðina hægra megin og tekið út sömu leið. Í lok skýrslunnar var bókað eftir Kristjáni Viðari að hann hafi ekki vísitandi þagað yfir atburðarásinni heldur hafi þetta rifjast upp fyrir honum smám saman. Bókað var að yfirheyrslunni hafi lokið klukkan 23:00 Var þess getið í skýrslunni að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars hafi verið viðstaddur yfirheyrsluna, en hann ritaði ekki undir hana.¹²⁶² Í fangelsisdagbók þennan dag var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa sinn klukkan 01:10 að lokinni yfirheyrslu.¹²⁶³ Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir Kristjáni Viðari dagsett sama dag, klukkan 00:20. Bókað var að Kristjáni væri kunnugt um tilefnið. Var þess getið að skýrsla um viðtal við hann dagsett 19. september 1976, þar sem hann hafi borið um að hafa slegið í höfuð manns með járnteini, hafi verið lesin fyrir hann. Kvað Kristján Viðar skýrsluna vera rétta að öllu leyti. Vildi hann þó bæta því við að þegar Tryggvi Rúnar hafi komið á staðinn virtist Kristjáni sem hann vissi allt um tilveru og innihald pokanna tveggja. Kvaðst Kristján Viðar vilja taka það fram að Sævar og Tryggvi Rúnar hafi ekki það boð hans um hjálp við að bera pokana út í hraunið og fannst honum sem þeir kærðu sig ekki um nærveru hans. Af endurriti skýrslutökunnar verður ekki ráðið hvenær skýrslutökunni lauk en samkvæmt bókun í fangelsisdagbók var Kristján Viðar færður á klefa sinn klukkan 01:10.¹²⁶⁴

650. Fyrir liggur skýrsla, dagsett þennan dag 20. september 1976, um leit að líki Guðmundar sem fram hafi farið 18. sama mánaðar. Í skýrslunni kom fram að 25 lögreglumenn hafi farið til leitarinnar og var leitarsvæðinu lýst nákvæmlega. Fram kom að fundist hafi hvítur taubútur með hnappagati og vasaklútur sem lögregla hafi haldlagt.¹²⁶⁵ Þá liggur fyrir skýrsla Eggerts dagsett sama dag þess efnis að á tímabilinu 6. febrúar til og með 18. september 1976 hafi verið farnar að minnsta kosti 28 ferðir í Hafnarfjarðarhraun til leitar að líki Guðmundar. Fram kom að í það minnsta 11 ferðum hafi Erla, Sævar, Tryggvi Rúnar, Albert eða Kristján Viðar verið með í för. Þrátt fyrir það hafi leit að líkamsleifum engan árangur borið.¹²⁶⁶
651. Meðal rannsóknargagna er skýrsla Sigurbjörns Víðis dagsett sama dag, um viðtal við foreldra Guðmundar Einarssonar. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi sýnt þeim jakka og vasaklút sem fundist hafi í Kapelluhrauni 18. september 1976. Sögðust hjónin

¹²⁶² Bls. 1207–1208.

¹²⁶³ Dagbók nr. 5, bls. 72.

¹²⁶⁴ Bls. 1217.

¹²⁶⁵ Bls. 1210–1211.

¹²⁶⁶ Bls. 1212.

fullviss um að jakkinn væri ekki sá sem Guðmundur hafi verið í og vissu ekki til þess að Guðmundur hafi átt eins vasaklút og fundist hafi.¹²⁶⁷

652. Karl Schütz ritaði svokallaðar vikuskýrslur til Ólafs Jóhannessonar, dómsmálaráðherra, til að halda honum upplýstum um framgang starfa rannsóknarnefndar Reykjavíkur. Fyrsta vikuskýrslan var dagsett þennan dag en þar kom fram að 18. september 1976 milli klukkan 09:00 og 16:00 hafi skipulögð leit farið fram í hrauninu í Hafnarfirði eftir lýsingum vitna og sakborninga. Bókað var að lík eða líkamshlutar hafi ekki fundist. Við leit á svæði vestan álversins í Straumsvík hafi þó fundist rifinn karlmannsjakki, hluti af rifinni skyrtu og ljóst efni, ef til vill rúmlak eða koddaver.¹²⁶⁸ Bókað var að jakkinn og rifrildið af skyrtunni yrði borið undir foreldra Guðmundar. Var þess getið að Erla og sumir gerendanna, eins og það var orðað, hafi verið samhljóða í framburði sínum um að líkið af Guðmundi hafi verið lagt í ljóst lak eða svipað efni. Af þeim sökum yrði efnið sem fannst við leitina borið undir móður Erlu til samamburðar við það sem notað hafi verið til innpökkunar á líki Guðmundar. Bókað var að ef nauðsyn krefði yrði óskað eftir tæknirannsókn á lakinu hjá Bundeskriminalamt í Wiesbaden. Þá var þess getið að fundist hafi við leitina leifar af beinagrindum af sauðfé og hesti. Þá kom fram í skýrslunni að frakki Kristjáns Viðars væri til blóðrannsóknar í Wiesbaden. Framburður lægi fyrir um að Guðmundur hafi slitið hnapp af frakka Kristjáns Viðars. Hafi Kristján sagst hafa saumað hnappinn aftur á síðar. Í skýrslunni kom fram að þegar væri búið að óska eftir samamburðarrannsókn á tvinnapráðum sem notaðir hafi verið til að festa hnappana á frakkann. Í skýrslunni sagði einnig að greining á framburðum væri í vinnslu og við þá vinnu væri notast við Raumraffer-kerfi. Fram kom að greiningin yrði að líkindum send ríkissaksóknara á næstu dögum. Á sama tíma yrði ríkissaksóknara send skýrsla um eftirfarandi sýnileg sönnunargögn, í fyrsta lagi blóðflekki á frakkafaldi Kristjáns Viðars, í öðru lagi blóðkám á hliðarvegg í bifreiðinni sem lík Guðmundar var flutt í, í þriðja lagi blóðflekki á teppi á gangi í íbúð Sævars og í fjórða og síðasta lagi niðurstöður um greiningu á hári úr Guðmundi.¹²⁶⁹ Í sérstökum kafla í skýrslunni greindi Schütz frá stöðu rannsóknar Geirfinnsmálsins. Þar kom fram að vinnu við endurskipulagningu á málaskjölum væri næstum því lokið. Í málinu væru sjö sakborningar auk þess sem fjölmargir lægju undir grun. Í því samhengi mætti nefna að útbúin hafi verið nafnaskrá (d. Karteikarten, e. indexcards) með um það bil 600 nöfnum yfir áhugaverða einstaklinga. Þar á meðal væri nafn Guðjóns Skarphéðinssonar. Mögulegt væri að Guðjón væri útlendingslegi maðurinn sem hafi skipulagt sjóferð á fiskibáti sem farin hafi verið út frá Dráttarbrautinni í Keflavík til að sækja smyglað áfengi. Einnig gæti hann hafa farið fyrir þeim hópi manna sem hafi farið í sendiferðabifreið frá Reykjavík til Keflavíkur og tekið þátt í atburðarásinni. Fram kom að Kristján Viðar hafi borið kennsl á Guðjón sem útlendingslega manninn þegar þeir hafi verið leiddir saman. Þessu til viðbótar væri Guðjón eiturflyfjainnflytjandi og vinur Sævars. Í niðurlagi skýrslunnar sagði að leit að áreiðanlegu vitni um morðið á Geirfinni hafi enn sem

¹²⁶⁷ Bls. 1213.

¹²⁶⁸ Bls. 1214.

¹²⁶⁹ Bls. 1215.

komið er engan árangur borið. Unnið væri að leit að bifreið sem Sævar, Kristján Viðar, Erla og óþekktur ökumaður hafi fari í til Keflavíkur umrætt kvöld. Auk þess væri enn leitað að sendiferðabifreið og bát sem einnig hafi komið við sögu.¹²⁷⁰

653. Þriðjudaginn 21. september 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Tryggvi Rúnar hafi verið færður til viðtals við Rúnar Sigurðsson, rannsóknarlögreglumann, klukkan 13:25. Bókað var klukkan 14:43 að Karl Schütz, Pétur Eggerz og Haraldur hafi farið með Kristján Viðar.¹²⁷¹ Klukkan 14:45 var bókað í fangelsisdagbókina að Tryggvi Rúnar hafi verið færður á klefa sinn. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem fram kom að tilefnið væri hvort hann myndi hvoru megin Guðmundur hafi verið settur inn í bifreiðina er lík hans var flutt út í Hafnarfjarðarhraun og hvoru megin hann hafi verið tekinn úr bifreiðinni. Haft var eftir Tryggva Rúnari að hann hafi reynt að gera sér grein fyrir þessari hlið málsins en gæti ekki munað þetta atriði. Kvaðst hann hvorki geta munað eftir bifreiðinni né Alberti Klahn eða flutningi á líki Guðmundar úr íbúðinni og ökuferðinni út í hraun.¹²⁷²
654. Í fangelsisdagbókina var bókað þennan dag að Sævar hafi verið færður fyrir Rúnar klukkan 15:20. Þá hafi verið komið til baka með Kristján Viðar klukkan 15:40. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um ferðir Kristjáns Viðars þennan dag. Klukkan 16:15 var bókað um komu Jónasar Bjarnasonar, rannsóknarlögreglumanns, með Albert Klahn í fangelsið. Var þess getið að þeir hafi farið í hornið ásamt Rúnari, eins og það var orðað. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir Alberti Klahn, dagsett sama dag. Var tilefnið það hvort Albert myndi hvoru megin Guðmundur hafi verið settur inn í bifreiðina er hann hafi verið fluttur út í Hafnarfjarðarhraun og hvoru megin hann hafi verið tekinn út úr bifreiðinni. Bókað var eftir Alberti að hann minntist þess að hafa bakkað að húsinu og að Guðmundur hafi verið settur inn í bifreiðina hægra megin. Kvaðst Albert vilja geta þess að hann hafi ekki farið út úr bifreiðinni, en stýrið væri vinstra megin í bifreiðinni. Þá vildi hann geta þess að farið hafi verið með Guðmund út úr bifreiðinni hægra megin en hann hafi setið kyrr í bifreiðinni á meðan.¹²⁷³ Í sérstakri skýrslu rannsóknarnefndarinnar kom fram að eftir skýrslutökuna hafi Albert óskað eftir því við Rúnar Sigurðsson, rannsóknarlögreglumann, að fá að koma öðru hvoru og ræða málin ef það gæti orðið til þess að rifja frekar upp fyrir honum þannig að hann gæti gefið frekari skýringar við ýmsum hlutum sem ekki væru komnir á hreint.¹²⁷⁴ Bókað var í dagbók Síðumúlafangelsisins að farið hafi verið með Albert Klahn klukkan 17:55. Fimm mínútum síðar var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður fyrir Rúnar.¹²⁷⁵ Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna, dagsett sama dag. Í upphafi var bókað að tilefni yfirheyrslunnar væri hvort Kristján myndi hvoru megin Guðmundur hafi verið settur inn í bifreiðina sem hann hafi verið fluttur í frá Hamarsbraut 11 og út í Hafnarfjarðarhraun og hvoru megin hann hafi verið tekinn út úr bifreiðinni. Kvaðst Kristján Viðar minnst þess að Guðmundur hafi verið settur inn

¹²⁷⁰ Bls. 1216.

¹²⁷¹ Dagbók nr. 5, bls. 72b.

¹²⁷² Bls. 1218.

¹²⁷³ Bls. 1219.

¹²⁷⁴ Bls. 1220.

¹²⁷⁵ Dagbók nr. 5, bls. 72b.

í bifreiðina hægra megin og tekinn út úr bifreiðinni sömu megin þegar komið hafi verið út í Hafnarfjarðarhraun. Myndi hann að Sævar hafi farið fyrstur út úr bifreiðinni og beygt stólbakið fram svo þeir kæmst út, en Albert hafi setið vinstra megin í bifreiðinni þar sem stýrið hafi verið. Var yfirheyrslunni lokið klukkan 18:10.¹²⁷⁶

655. Þennan sama dag athugaði Jónas Bjarnason, rannsóknarlögreglumaður, aðstæður við sorphauga Hafnarfjarðar með tilliti til þess hvort þar gæti verið að finna lík Guðmundar eða lakið sem líkið var flutt í. Skýrsla liggur fyrir um athugunina þar sem fram kemur að rætt hafi verið við starfsmenn sorphauganna og verkstjóran á staðnum. Í samtali við þá hafi komið fram að sorpinu væri ýtt daglega með jarðýtu og rótað yfir það eins og við væri komist. Þá kæmi oft upp eldur í haugunum og þá brynni allt sem brunnið gæti. Hafi verkstjórinn talið það útilokað að leit á haugunum í þessum tilgangi gæti borið árangur.¹²⁷⁷
656. Sama dag, 21. september 1976, vitjaði Sigurbjörn Víðir Erlu í Hegningarhúsið og sýndi henni líndúk sem lögreglan hafi fundið í Kaphelluhrauni 18. september 1976. Fyrir liggur skýrsla um vitjunina þar sem bókað var að líndúkurinn gæti hafa verið úr sængurfatnaði eða skyrtu. Fram kom að hann hafi spurt Erlu hvort hún þekkti þennan líndúk eða kannaðist við hann. Bókað var að Erla hafi sagst ekkert kannast við líndúkinn og sagt að hann væri ekki úr hennar búskap.¹²⁷⁸
657. Fyrir liggur skýrsla, ódagsett en unnin af Karli Schütz, um hlutlæg sönnunargögn í Guðmundarmálinu. Var skýrslunni skipt upp í tvo kafla annars vegar með heitinu „Jákvæð spor“ og hins vegar „Neikvæð spor“. Fram kom undir kaflaheitinu „Jákvæð spor“ að við rannsókn á gólfteppi úr íbúðinni að Hamarsbraut 11 hafi, þrátt fyrir hversu langt liðið væri frá atburðinum, fundist dropi sem hafi óvefengjanlega verið mannsblóð. Vegna mikilla óhreininda í gólfteppinu hafi ekki reynst unnt að gera blóðflokkagreiningu á blóðdropanum. Var þess getið að sérstök vísindaleg greinargerð frá tæknideild Bundeskriminalamt í Wiesbaden yrði send síðar. Þá sagði að í skýrslunni að margir dropar af mannsblóði úr A-blóðflokki hafi fundist við fald á frakka Kristjáns Viðars. Var þess getið að sérstök vísindaleg greinargerð frá tæknideild Bundeskriminalamt í Wiesbaden yrði send síðar um það atriði. Fram kom að fólksbifreiðin sem Albert Klahn hafi flutt lík Guðmundar í hafi verið svört af gerðinni Volkswagen og fundist í Reykjavík. Hafi lögregla lagt hald á bifreiðina og allir hreyfanlegir hlutir innan úr bifreiðinni hafi verið sendir til Wiesbaden til tæknirannsókna. Við þá rannsókn hafi fundist mikið af eggjahvítuefni úr manni í blóðstroki (d. Blut-Wischspur) á klæðningu innan á bílhurðinni. Ekki hafi reynst unnt að gera blóðflokkagreiningu, en sérstök vísindaleg greinargerð yrði send síðar.¹²⁷⁹ Þrátt fyrir ítrekaðar tilraunir hafi ekki tekist að komast yfir blóð úr Guðmundi til þess að gera samanburðarblóðgreiningu. Leitað hafi verið til allra hugsanlegra aðila, svo sem lækna, sjúkrahúsa, blóðbanka og fleira. Vegna þessa hafi tæknideild Bundeskriminalamt í Wiesbaden framkvæmt blóðflokkagreiningu úr höfuðhárum

¹²⁷⁶ Bls. 1221.

¹²⁷⁷ Bls. 1222.

¹²⁷⁸ Bls. 1223.

¹²⁷⁹ Bls. 1224.

Guðmundar sem fengin hafi verið úr hárbursta sem hafi verið í hans eigu. Sú greining hafi sýnt fram á að Guðmundur hafi verið í blóðflokki A eða AB. Yrði greinargerð einnig send síðar um þetta atriði. Þá kom fram í skýrslunni að hnappur sem Guðmundur hafi rifið af frakka Kristjáns Viðars í átökum þeirra hafi samkvæmt framburði Kristjáns verið saumaður aftur á frakkann. Hafi þráðurinn og saumurinn sem hafi verið notaður við það verið sendur til rannsóknar Bundeskriminalamt í Wiesbaden og greinargerð um niðurstöðurnar yrði send síðar. Loks var bókað undir kaflanum „Jákvæð spor“ að framburður sakborninganna um lýsingu á Guðmundi þegar hann hafi verið særður og eftir að hann hafi látist hafi verið borinn undir, doktor Jónas Hallgrímsson, meinafræðing við Háskóla Íslands. Hafi hann sagt lýsingar þeirra læknisfræðilega réttar og hvorki getað fundið þær upp, lesið sér til um þær né komið sér saman um þær. Um þetta atriði var í skýrslunni vísað til athugasemdarskýrslu Schütz, dagsett sama dag. Auk þess var þess getið að meinafræðingurinn væri reiðubúinn að gera vísindalega greinargerð væri þess óskað. Undir kaflaheitinu „Neikvæð spor“ kom fram að leitin að líki Guðmundar hafi ekki enn borið árangur. Margar ferðir hafi verið farnar til leitar, þar á meðal tvær skipulagðar leitir þar sem 70 manns hafi tekið þátt. Í 17 skipti hafi rannsóknarlögreglumenn leitað og í 11 skipti hafi þeir leitað ásamt sakborningunum Sævari, Kristjáni, Tryggva, Albert og vitninu Erlu. Fram kom að rætt hafi verið við starfsmenn sorphreinsunar Hafnarfjarðar sem hafi talið það algjörlega vonlaust að finna búi af laki með mannssaur sem Erla hafi fundið í sorptunnu. Þá sagði að hnífurinn sem Kristján Viðar hafi sagst hafa sært Guðmund með alvarlegu sári hafi enn ekki fundist, en að hans sögn hafi hann verið falinn í sjópoka í Hafnarfjarðarhrauni í ágúst 1974. Loks kom fram að blóðrannsókn við Háskóla Íslands hafi leitt í ljós að enginn sakborninganna hafi blóð úr flokki A.¹²⁸⁰

658. Þá liggur fyrir svokölluð athugasemdaskýrsla Schütz, dagsett þennan dag 21. september 1976, sem var fylgiskjal með framangreindri skýrslu. Þar kom fram að áberandi mikið samræmi væri í framburði sakborninganna og Erlu um lýsingu á ástandi Guðmundar þegar hann hafi verið alvarlega særður og einnig eftir andlát hans. Hafi þau sagt vonda, beiska lykt hafa gosið upp, líkri saurlykt, auk þess sem myndast hafi brúnleitur vatnsblettur. Hafi Erla sagst hafa fundið búi af lakinu, sem lík Guðmundar hafi verið vafið í, með mannssaur í sorptunnu morguninn eftir. Í skýrslu Schütz voru teknar upp setningar úr framburði Kristjáns Viðars um lýsingu á ástandi Guðmundar eftir að hann hafi stungið hann; „skyrtan varð blóðug fyrir ofan beltið“, „vond beisk lykt eins og saurlykt gaus upp“, „Ég heyrði hljóð líkt og frá loftbólum, sem stíga upp í vatni, en herra.“ Þá var dregið fram að Kristján Viðar hafi greint frá því í yfirheyrslu að Guðmundur hafi rifið hnappa af frakka Kristjáns og hafi hnappurinn enn verið í lófa hans þegar líkið hafi verið flutt í bifreiðinni. Hafi Tryggvi Rúnar tekið hnappinn úr lófa Guðmundar og fengið Kristjáni hann.¹²⁸¹ Loks hafi Tryggvi Rúnar lýst því að Sævar hafi sparkað í Guðmund með skó á fætinum sem hafi legið á gólfinu og hitt hann rétt fyrir ofan eyrað. Úr munni Guðmundar hafi runnið blóð. Í skýrsluna var bókað að framangreindar lýsingar hafi verið bornar undir doktor

¹²⁸⁰ Bls. 1226.

¹²⁸¹ Bls. 1227.

Jónas Hallgrímsson, meinafræðing. Í fyrsta lagi hafi hann efnislega sagt að ef sparkað væri fast í höfuð manns sem lægi á gólfi væri hugsanlegt að höfuðkúpubotn hans myndi brotna, en við það særast þunnar slímhúðir í koki og þá kemur blóð úr munni. Í öðru lagi hafi hnífstungan hægra megin í kvið sennilega hafa myndað sár á þarmi. Í slíkum tilvikum væri einkennandi að út gengi loft sem þarmurinn væri fullur af og við það heyrðist titrandi hljóð sem orsakaðist af þunnum veggjum þarmanna, sem Kristján Viðar hafi lýst sem: „loftbólum sem koma upp í vatni.“ Í þriðja lagi væri einnig rétt að við stungusár gæti runnið út vökvi sem líktist brúnletri kvoðu og ætti það einkum við þegar hnífstunga hittir á ristil. Í fjórða lagi hafi meinafræðingurinn sagt að ef saurinn sem fundist hafi í lakbútnum hafi ekki verið þunnfljótandi heldur mótaður væri útilokað að hann hafi komið út úr stungusárinu. Hugsanlegt væri að hann hafi komið út um endaparminn eftir venjulegri leið, en slíkt kæmi oft fyrir þegar hinn látni hafi komist í mikla geðshræringu eða verið gripinn mikilli skelfingu fyrir andlátíð.¹²⁸² Loks kom fram að þrátt fyrir að lík væri orðið stirt væri hægt að taka hnapp úr greip þess með valdi. Sinarnar væru svo teygjanlegar að þær gæfu eftir föstu taki, en myndu loka hendinni aftur. Í lok skýrslunnar var bókað um álit meinafræðingsins um að lýsingin á því sem hafi gerst rétt fyrir og eftir dauða Guðmundar væri áberandi rétt lýsing leikmanna sem ekki hafi verið unnt að afla sér með viðtölum, lestri eða öðrum hætti. Benti þetta eindregið til þess að framburður þessara aðila væri sannleikanum samkvæmur um þessi atriði. Bókað var að Pétur Eggerz hafi verið viðstaddur samræður Schütz og doktor Jónasar Hallgrímssonar. Þá kom fram að hann væri reiðubúinn að gera vísindalega greinargerð um þessi atriði.¹²⁸³

659. Fyrir liggur rannsóknarskýrsla frá doktor Ekkehard Kissling hjá Bundeskriminalamt í Wiesbaden til rannsóknarnefndar Reykjavíkur, dagsett þennan dag, 21. september 1976, um rannsókn á sönnunargögnum varðandi morðmál Guðmundar. Í skýrslunni var að finna lista yfir hluti sem rannsakaðir voru af tæknideild; buxur í eigu Sævars, buxur og peysa af Tryggva Rúnari, frakka, tvær skyrtur og skó af Kristjáni Viðari, ýmsa hluti úr innanklæðningu Volkswagen fólksbifreiðar, handfang, öskubakka, nokkra skrautlista, fjórar gólfmottur, fjögur hlífðaráklæði, gólfteppi úr svefnherbergi, stofu og gangi íbúðar að Hamarsbraut 11, hnífsblað og ljósmyndaalbúm. Í skýrslunni sagði að rannsaka hafi átt framangreind sönnunargögn til að leita að blóðleifum og leifum af saur eða eftir uppköst. Leit að blóði hafi verið gerð í smásjá og með Benzidin prófi sem gæfi mjög góða svörun við forprófun.¹²⁸⁴ Hafi rannsókn leitt það í ljós að ekkert blóð hafi fundist á fatnaði sakborninganna nema á frakka Kristjáns Viðars. Á frakkanum hafi fundist fjórir blóðdropar á innanverðu vinstra framstykki rétt við fóðurfaldinn. Samkvæmt líffræðilegri eggjahvítugreiningu, svokölluðu [Uhlenhuth prófi], hafi blóðdroparnir reynst vera mannsblóð. Rannsókn samkvæmt gleypni-skolunaraðferð (d. Absorptions-Elutions) hafi sýnt blóðflokk A. Vegna þess hve lítið magn hafi verið af efninu hafi ekki reynst unnt að gera á því nánari greiningu. Í rannsóknarskýrslunni kom fram að margir hlutar úr klæðningu Volkswagen

¹²⁸² Bls. 1228.

¹²⁸³ Bls. 1230.

¹²⁸⁴ Bls. 1231.

bifreiðarinnar hafi verið fyrir hendi. Hafi einn hlutinn verið merktur: „Úr VW Bifr. Innan af vinstri hurð.“ Á hlutanum hafi fundist svartar leifar sem hafi gefið jákvæða svörun við Benzidin forprófun. Ekki hafi verið hægt að gera nánari blóðgreiningu, en tekist hafi að fá sönnun fyrir eggjahvíuefni úr manni sem bendi til að um mannsblóð hafi verið að ræða. Hafi nánari rannsóknir ekki leitt neitt sérstakt í ljós, en hugsanlegt væri að hér væri um að ræða leifar af miklu meira blóðmagni. Á öðrum hlutum klæðningarinnar og öðrum sönnunargögnum hafi ekki fundist leifar sem máli hafi skipt. Í lok skýrslunnar kom fram að við rannsókn á gólfteppi úr íbúðinni að Hamarsbraut 11 hafi fundist þykkur blóðdropi í teppi úr forstofu sem við rannsóknir hafi reynst mannsblóð. Vegna óhreininda hafi ekki verið unnt að gera nánari greiningu á honum. Þá hafi ekkert komið út úr rannsóknum á hnífsblaði sem þýðingu gæti haft í málinu.¹²⁸⁵

660. Loks barst þennan sama dag, 21. september 1976, rannsóknarskýrsla frá doktor Ekkehard Kissling um rannsókn á blóðsýnum og mannshári í sambandi við morð Guðmundar Einarssonar. Fram kom í skýrslunni að eftirtalin sönnunargögn hafi verið lögð fram til blóðvatnsrannsóknar: hárbursti með stálhárum, höfuðhár móður Guðmundar til samanburðar, rakvél, höfuðhár og skegghár bróður Guðmundar til samanburðar, blóðsýni úr Kristjáni Viðari, Erlu, Tryggva Rúnari, Sævari og foreldrum Guðmundar. Um niðurstöður rannsóknar á hárbursta sagði í skýrslunni að í rannsóknarbeiðni hafi komið fram að burstinn hafi einungis verið notaður af Guðmundi á meðan hann lifði. Eftir lát hans hafi burstinn ekki verið hreinsaður og eingöngu notaður af móður hans. Hafi rannsóknin lotið að því að athuga hvort blóðflokkagreining væri möguleg af hárum úr burstanum. Í skýrslunni var aðferðafræðin að baki rannsókninni rakin í smáatriðum. Niðurstaðan var sú að A- og B-efni hafi fundist í hárum úr burstanum. Þar sem móðir Guðmundar hafi verið í B-blóðflokki gætu A-efnin ekki verið frá henni, heldur kæmi þar eingöngu til greina fólk í A- eða AB-blóðflokki. Ef í hárburstanum hafi örugglega engin önnur hár verið en Guðmundar og móður hans hafi Guðmundur samkvæmt því verið í A- eða AB-blóðflokki. Um rannsókn á hárum og skeggmylsnu úr rakvél sagði að ekki hafi verið unnt að gera neina sundurgreiningu á gerð efnisins og blóðvatnsrannsókn hafi ekki komið til greina.¹²⁸⁶ Niðurstöður rannsóknar á blóðsýnum hafi leitt í ljós að Kristján Viðar, Erla, Tryggvi Rúnar og faðir Guðmundar hafi verið í O blóðflokki, en Sævar og móðir Guðmundar hafi verið í B blóðflokki.¹²⁸⁷
661. Miðvikudaginn 22. september 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Albert Klahn hafi komið klukkan 13:50 til fundar við Rúnar Sigurðsson og Jónas Bjarnason, rannsóknarlögreglumenn. Fyrir liggur samantektarskýrsla um samtal þeirra þar sem fram kom að eftir nokkrar viðræður hafi verið farið með Albert út í Hafnarfjarðarhraun. Var akstursleiðinni lýst nokkuð nákvæmlega. Bókað var að þegar komið hafi verið í Kúagerði hafi Albert virst kannast við það svæði en fundist það hafa breyst nokkuð ef um sama stað hafi verið að ræða. Var þess getið að þeir hafi verið þar

¹²⁸⁵ Bls. 1232.

¹²⁸⁶ Bls. 1235.

¹²⁸⁷ Bls. 1236.

í nokkurn tíma áður en haldið var aftur til Reykjavíkur.¹²⁸⁸ Í annarri samantektarskýrslu, ódagsettri, en ritaðri af Jónasi Bjarnasyni, kom fram að farið hafi verið með Albert til leitar að tveimur pokum sem hann hafi sagst hafa flutt fyrir Sævar, Tryggva Rúnar og Kristján Viðar á Toyota bifreið föður síns á árinu 1974, líklegast í september. Var því nákvæmlega lýst hvaða leið hafi verið ekið og lýsingum Alberts á aðstæðum gerð skil. Fram kom í skýrslunni að rætt hafi verið við landeiganda sem upplýst hafi að mikil efnistaka hafi átt sér stað á svæðinu. Bókað var einnig um samtál við verkstjóra Vegagerðarinnar sem hafi haft umsjón með efnistöku á svæðinu.¹²⁸⁹ Haft var eftir honum að það svæði sem Albert hafi bent á hafi breyst allmikið síðan 1974 en mikið efni hafi verið tekið í Keflavíkurvegin.¹²⁹⁰

662. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 15:50 þennan dag að Haraldur og Grétar hafi flutt Sævar til viðtals við Schütz í sakadómi Reykjavíkur. Klukkan 18:35 var bókað að Grétar, Sigurbjörn Víðir og Pétur Eggerz hafi komið með Sævar úr sakadómi.¹²⁹¹ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.
663. Fyrir liggur samantektarskýrsla Rúnars Sigurðssonar, rannsóknarlögreglumanns, dagsett 23. september 1976, um viðtal við Albert Klahn í húsakynnum sakadóms. Greindi Albert frá því að honum hafi verið kunnugt um að Erla hafi verið með farmiða, áfengi og gjaldeyri kvöldið áður en lögreglan hafi handtekið hana í seinna skiptið. Vissi hann ekki hvar hún hafi fengið þessa hluti en kvaðst ætla að kanna það nánar. Kvaðst Albert hafa verið við vinnu í Bolungarvík í ágúst 1974 ásamt Sævari. Bókað var í skýrsluna að við könnun hafi komið í ljós að það hafi verið árið á undan, 1973, sem Albert hafi verið í Bolungarvík. Þegar Albert hafi verið greint frá þessu hafi hann sagt það geta verið en minni sitt væri ekki betra en þetta.¹²⁹²
664. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir fylgibréf frá Karli Schütz með yfirliti yfir framburð sakborninga og vitna í Guðmundarmálinu. Fram kom að yfirlitið væri gert í rétttri tímaröð (d. Raumraffer-system) og ætti að gefa ljósa yfirsýn yfir framburði sem oft bæri ekki alveg saman í nokkrum atriðum eða stönguðust jafnvel á. Yfirlitið næði yfir allan þýðingarmikinn framburð sem fram hafi komið fyrir 18. september 1976. Í fylgibréfinu sagði að tilgangurinn með yfirlitinu væri þrjúþættur, í fyrsta lagi til að skýra einstök atriði í framburði mismunandi aðila, sem bæri alveg saman eða væru svipuð, til þess að geta dæmt um hvort atburðirnir gætu verið hreinn tilbúningur eða hvort öruggt væri að þeir hafi gerst svo hægt væri að fella dóm um þá. Í öðru lagi væri tilgangurinn sá að varpa ljósi á skort á sönnunum (eyður í yfirheyrslum) og í þriðja lagi til að sýna fram á þýðingarmikil atriði sem stönguðust á. Þá var einnig meðfylgjandi bréfi Schütz upptalning og mat á sönnunargögnum sem fundist hafi í millitíðinni, dagsett 21. september 1976 og gerð var grein fyrir hér að framan. Yfirlitið yfir framburði sakborninga og vitna í Guðmundarmálinu liggur fyrir meðal rannsóknargagna.

¹²⁸⁸ Bls. 1220.

¹²⁸⁹ Bls. 1261.

¹²⁹⁰ Bls. 1262.

¹²⁹¹ Dagbók nr. 5, bls. 73b.

¹²⁹² Bls. 1220.

665. Séra Jón Bjarman fangelsisprestur ritaði dómsmálaráðuneytinu bréf 24. september 1976 og fór þess á leit að ráðuneytið myndi þegar í stað láta fara fram könnun á framkvæmd viðurlaga við agabrotum í Síðumúlafangelsinu. Tilefni þessarar óskar voru frásagnir tveggja fanga í sálgæsluviðtölum við Jón sem hafi kvartað undan því að þeir hafi verið beittir ótilhlýðilegri harðýðgi vegna agabrota á reglum sem þeir báru um að hafa ekki verið kynntar. Annar þeirra [ÖS] greindi séra Jóni frá málsatvikum 3. september er hann kom að máli við hann á Litla-Hrauni þar sem [ÖS] var að afplána refsingu. Sá síðarnefndi [GK] hafi greint séra Jóni frá málsatvikum 23. september í samtali þeirra í Hegningarhúsinu þar sem [GK] sæti enn í gæsluvarðhaldi. Séra Jón tók það fram að ekki væri vitað til þess að mennirnir þekktust, né hefðu talast við auk þess sem afbrot þeirra séu sitthvors eðlis. [GK] hefði raunar kvartað bæði við réttargæslumann sinn og rannsóknardómara. Lýsing beggja mannanna á atvikum hafi þó nánast verið sú sama. Þeir hafi verið færðir í einangrunarklefa, lagðir þar á gólf, járnaðir á höndum og fótum og festir annars vegar við stólfót sem skrúfaður var fastur við gólfið og hins vegar við rúmfót á naglföstum járnbekk sem í klefanum var. [GK] hafi verið haldið svona í um það bil fjórar klukkustundir en [ÖS] hafi ekki tiltekið hve lengi honum var haldið á þennan máta. Séra Jón gat þess að hann hefði kynnt sér lög og gildandi reglur og kvaðst ekki sjá að fyrirmælum laga eða reglna hafi verið fylgt áður en viðurlögum var beitt auk þess sem séra Jón sá ekki að þessi viðurlög væru verjandi í ljósi ákvæðanna. Séra Jón vísaði til þess að ráðuneytinu væri kunnugt um hið óeðlilega ástand sem ríkt hefði í fangelsinu við Síðumúla allt frá 23. desember 1975. Gat hann þess að margir þeirra fanga sem hafi verið í gæsluvarðhaldi á þessu tímabili hafi kvartað undan harðræði og því að vera haldið í stöðugum ótta, bæði í sambandi við framkvæmd gæslunnar og við yfirheyrslur og rannsóknaraðgerðir í sambandi við mál sín. Bréf þetta kvaðst séra Jón senda af vandlega yfirveguðu ráði en brýna nauðsyn bæri til að kannað yrði af óvilhöllum aðila hvort í þessum tilvikum og öðrum hafi verið beitt ótilhlýðilegri harðýðgi við gæslufanga. Eins kvað hann gott ef unnt væri að fá upplýsingar um hvort sérstakar reglur giltu um fangelsið við Síðumúla 28 og hverjar þær væru ef svo háttaði til.¹²⁹³
666. Sunnudaginn 26. september 1976 var bókuð í dagbók Síðumúlafangelsisins af færsluritari, Gunnari Guðmundssyni, forstöðumanni, sérstök athugasemd þess efnis að hann óskaði eftir því við varðstjóra og aðra starfsmenn fangelsisins að allar áminningar til fanga yrðu bókaðar og hvers vegna áminningin hafi verið gefin. Væri óskin sett fram að gefnu tilefni sem flestir starfsmenn þekktu.¹²⁹⁴
667. Mánudaginn 27. september 1976 var bókað í dagbók fangelsisins í Síðumúla klukkan 10:15 að pantað hafi verið Tryptizol hjá Guðsteini lækni. Klukkan 10:45 var bókað um símtal frá Erni Höskuldssyni vegna ósk Schütz og félaga um að Kristján Viðar fengi segulband til að hlusta á músík. Bókað var að skilyrðin yrðu þau að Kristján Viðar hlustaði á segulbandið í gegnum heyrnatól. Ef nokkurn tímann heyrðist í tækinu fram á gang yrði það tekið af honum tafarlaust.¹²⁹⁵ Færsluritari, Gunnar Guðmundsson,

¹²⁹³ Bls. 1237_A–B.

¹²⁹⁴ Dagbók nr. 5, bls. 76.

¹²⁹⁵ Dagbók nr. 5, bls. 76b.

forstöðumaður, bókaði athugasemd í fangelsisdagbókina þennan dag um að honum hafi borist afrit af bréfi sem séra Jón Bjarman fangelsisprestur hafi sent dóms- og kirkjumálaráðuneytinu og dagsett hafi verið 24. september 1976. Bókað var að í bréfinu hafi presturinn kært þá fyrir illa meðferð á gæsluföngum. Hafi hann tilgreint sérstaklega fangana [ÖS] og [GK]. Bókað var orðrétt: „Einnig drepur hann lauslega á aðra fanga og meðferð okkar og lögreglumanna á þeim.“ Var þess getið að bréfið hafi verið sett í möppu merktri „ýmiskonar bréf“ og bókað að fangaverðir ættu að kynna sér efni þess. Bókað var klukkan 16:12 að Kristján Viðar hafi verið færður fyrir Harald. Klukkan 16:25 var bókað að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi hringt og spurt hvernig skjólstaðingur sinn hefði það. Bókað var að Jóni hafi verið sagt að Sævar hefði það gott miðað við aðstæður. Klukkan 19:15 var bókað að [ÞóH], rakari, hafi komið til að klippa mannsskapinn, eins og það var orðað. Bókað var að Kristján Viðar hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 19:15. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 19:47 að Tryggvi Rúnar hafi verið færður fyrir Sigurbjörn Víði.¹²⁹⁶ Var Tryggvi Rúnar færður aftur á klefa sinn klukkan 20:00.¹²⁹⁷ Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir.

668. Þennan dag var tekið viðtal við [JIG] á heimili hennar. Skýrsla um viðtalið liggur fyrir meðal rannsóknargagna. Fram kemur að tilefni viðtalsins hafi verið framburður Kristjáns Viðars um að hann hafi hringt heim til Alberts Klahn til að fá hann til að flytja poka heiman frá sér að Grettisgötu 82 og [JIG] hafi svarað símanum. Hafi [HeG] verið hjá henni þegar símtalið hafi átt sér stað. [JIG] neitaði að þetta símtal hafi átt sér stað og kvaðst aldrei hafa talað við Kristján Viðar í símann. Hafi hún búið að Laugavegi 24 á tímabilinu 1. maí 1974 og fram til 15. mars 1975. Enginn sími hafi verið í íbúðinni og því hafi Kristján Viðar ekki getað hafa hringt þangað. Þá hafi hún einungis verið gestur á heimili Alberts á þeim tíma og af þeim sökum hefði hún ekki svarað í símann þar. [JIG] greindi frá því að eftir áramótin 1973, 1974 hafi Sævar farið að heimsækja [HeG]. Það hafi sennilega verið í febrúar 1974, þegar Sævar hafi verið í gæsluvarðhaldi, að Erla og [HeG] hafi hist í gleðskap heima hjá Erlu að Hamarsbraut. Hafi þær sennilega þá komist að því að þær höfðu báðar verið með Sævari. Seinna hafi hún heyrt það frá [HJP] að þarna hafi verið drukkið „blóðte“. Loks greindi [JIG] frá því að fyrir nokkrum dögum hafi [HeG] sagt sér frá því að á því tímabili sem Sævar hafi heimsótt hana á Kópavogshælið hafi hann komið með skyrtu sem í hefðu verið blóðblettir.¹²⁹⁸ Fyrir liggur skýrsla um viðtal við [HeG] af sama tilefni. Bókað var að hún myndi ekki eftir að hafa vitað til þess að [JIG] hafi svarað símtali frá Kristjáni Viðari.¹²⁹⁹
669. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir önnur skýrsla dagsett sama dag, 27. september 1976, um skyrtu af Sævari sem blóð hafi verið í. Fram kom í skýrslunni að [HeG] hafi aðspurð sagt það vera rétt að Sævar hafi komið til sín með svarta skyrtu sem hann hafi síðar sagt henni að henda. Hafi hún gefið bróður sínum skyrtuna. Fram kom í

¹²⁹⁶ Dagbók nr. 5, bls. 77.

¹²⁹⁷ Dagbók nr. 5, bls. 77b.

¹²⁹⁸ Bls. 1238–1239.

¹²⁹⁹ Bls. 1240.

skýrslunni að rætt hafi verið við bróður [HeG] og hafi hann afhent lögreglunni umrædda skyrta sem hafi verið svört, úr gerfiefni og með leggingum framan á öxlum. Kvaðst hann ekki muna eftir neinum blettum í skyrtni. Bókað var að einnig hafi verið rætt við móður [HeG] og hafi hún sagst margoft hafa þvegið skyrta en hún hafi verið eins og ný. Kvaðst hún enga bletti hafa séð í henni.¹³⁰⁰

670. Þriðjudaginn 28. september 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 19:20 að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Tryggva Rúnar tali, eins og það var orðrétt bókað. Á sama tíma var bókað í fangelsisdagbókina að Tryggvi Rúnar hafi ekki matast í dag þar sem hann væri ósáttur við kerfið. Var Tryggvi færður á klefa sinn klukkan 20:00. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.¹³⁰¹
671. Fyrir liggur að sama dag skipaði dómsmálaráðherra Steingrím Gaut Kristjánsson héraðsdómara sem sérstakan dómara til að fara með rannsókn vegna kæra um ótilhlýðilega beitingu viðurlaga við agabrotum í fangelsinu við Síðumúla.¹³⁰²
672. Þennan dag var [HeG] yfirheyrð af rannsóknarlögreglunni í Reykjavík. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem fram kom að hún hafi aðeins þekkt Sævar af afspurn þar til í janúar 1974 þegar hann hafi komið erlendis frá. Eftir það hafi samband þeirra orðið nánara og staðið í viku eða 10 daga. Hafi hann yfirleitt komið á hverri nóttu til hennar á Kópavogshælið þar sem hún hafi búið en stoppað stundum mjög stutt. Hafi samband þeirra staðið milli þess er hann hafi komið að utan í janúar 1974 og þar til hann hafi verið settur í gæsluvarðhald 4. febrúar sama ár. [HeG] sagði Sævar yfirleitt hafa komið einn og á mismunandi tímum. Á þessu tímabili myndi hún eftir því að þegar hún hafi komið af vakt klukkan 21:00 þá hafi Sævar verið í herberginu og þrír aðrir með honum. Kvaðst hún hafa þekkt Kristján Viðar og Tryggva Rúnar. Sá fjórði hafi verið maður á aldursbilinu 20 til 30 ára, en hún kvaðst ekki muna frekar eftir útliti hans. Kvaðst hún halda að Kristján Viðar hafi þekkt hann. Þá hafi Sævar einu sinni komið til sín og þá hafi Albert Klahn og Kristján Viðar verið með honum og einnig fjórði maður. Hafi það verið ungur maður sem henni hafi fundist sem ætti ekki heima í þessum félagsskap. Kvaðst [HeG] hafa hugleitt það síðan hvort það hafi getað verið Guðmundur Einarsson.¹³⁰³ Kvaðst hún ekki muna útlit hans að öðru leyti en að hann hafi verið dökkhærður með meðalsítt hár og dökkklæddur. Hann hafi verið hægur og fátalaður, en undir áhrifum áfengis eins og flestir það kvöld. Kvaðst hún telja að þetta hafi verið á föstudags- eða laugardagskvöldi á framangreindu tímabili. Sagði [HeG] það geta verið að Albert hafi verið kominn á undan hinum og þeir hafi verið að spyrja eftir honum en þeir hafi verið á ganginum fyrir framan herbergi [JIG], vinkonu Alberts. Á þessu tímabili hafi Sævar verið mjög undarlegur og stundum þegar hann hafi komið til hennar hafi hann ætt um gólf og farið svo aftur. Kvaðst [HeG] muna eftir því að Sævar hafi í eitt skipti sagt við hana að hann hafi drepið mann. Þegar hún hafi spurt nánar út í það hafi hann ekki svarað neinu sem mark hafi verið á takandi, en hafi þó sagt að það hafi verið erlendis. Síðar hafi hún frétt af því að Sævar hafi verið

¹³⁰⁰ Bls. 1241.

¹³⁰¹ Dagbók nr. 5, bls. 78.

¹³⁰² Bls. 1241 A.

¹³⁰³ Bls. 1242.

að grobba sig af því að hafa drepið mann og talað um að auðvelt væri að láta menn hverfa. Greindi [HeG] frá því að í eitt skipti þegar Sævar hafi komið til sín síðla nætur á þessu tímabili, frá 23. janúar 1974 og þar til 4. febrúar sama ár, hafi hann beðið hana um að þvo svarta skyrtu. Kvaðst hún ekki muna að hann hafi beðið hana um að þvo neitt sérstakt úr henni. Hafi skyrtan verið sett inn í skáp og þegar hún hafi spurt hvort hann ætlaði ekki að taka skyrtuna þá hafi Sævar sagt henni að henda henni. Kvaðst [HeG] hafa skoðað skyrtuna þegar Sævar hafi verið kominn í gæsluvarðhald í febrúar 1974 og muna að þá hafi verið einhverjir dökkir blettir framan á henni. Treysti hún sér ekki til að segja til um hvort þarna hafi verið um að ræða blóð eða ekki. [HeG] kvaðst vita að Sævar hafi einnig verið með Erlu á sama tíma og þau hafi verið að hittast. Minnti hana að hún hafi komið ásamt [HJP] heim til Erlu í Hafnarfirði þegar Sævar hafi verið í gæsluvarðhaldið í febrúar 1974. Síðan þá hafi [HJP] spurt hana hvort hún myndi ekki eftir blóðinu. Sagði [HeG] að einhver hryllingur hafi verið í [HJP] í þessu sambandi. Kvaðst hún ekki geta munað eftir því sem hann hafi talað um. Hafi hún og [HJP] drukkið eitthvað úr flösku heima hjá Erlu, áfengi eða einhvers konar vímugjafa en Erla hafi ekki viljað drekka þetta. Kvaðst hún muna að þetta hafi verið eitthvað ólustugt, en myndi ekki eftir blóði í því sambandi.¹³⁰⁴

673. Miðvikudaginn 29. september 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 19:55 að Grétar Sæmundsson hafi tekið Sævar til yfirheyrslu. Bókað var klukkan 01:05 að viðtali Grétars og Sævars hafi lokið, en rannsóknargögn liggja ekki fyrir.¹³⁰⁵
674. Bókað var í ódagsetta samantektarskýrslu, ritaða af Jónasi Bjarnasyni, að dagana 28. og 29. september 1976 hafi verið leitað mjög nákvæmlega á framangreindu efnistökusvæði sem Albert Klahn hafi bent rannsóknarlögreglunni á, en án árangurs.¹³⁰⁶
675. Daginn eftir, 30. september 1976, var bókað í dagbók fangelsisins að pöntuð hafi verið lyf hjá Guðsteini lækni klukkan 10:00, Chloral og Diazepam 5 mg. Bókað var klukkan 13:50 að Rúnar Sigurðsson hafi komið og tekið Sævar til tals.¹³⁰⁷ Klukkan 20:35 var bókað að Grétar hafi hringt og spurt fréttu af yfirheyrslu. Bókað var klukkan 21:45 að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi komið að beiðni Rúnars og hafi hann blandast í hornið, eins og það var orðað í færslunni. Klukkan 22:45 var bókað að yfirheyrslu og viðtali Sævars hafi lokið og hann hafi verið settur inn á klefa sinn. Var þess getið í bókuninni að yfirheyrslan hafi staðið lengur yfir en lögboðnar sex klukkustundir en það hafi verið með vitund og vilja Sævars og vottað af Jóni Oddssyni, réttargæslumanni hans, og færsluritari, Erni Ármanni Sigurðssyni.¹³⁰⁸
676. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna yfir Sævari þennan dag. Var tilefni yfirheyrslunnar framburður hans og vitneskja um hvarf Guðmundar. Í upphafi kvaðst Sævar vilja nú skýra frá því sem hafi skeð 26. janúar og aðfaranótt 27. janúar 1974. Kvaðst hann hafa verið staddur hjá kunningjakonum sínum að Vesturgötu 24 og þar

¹³⁰⁴ Bls. 1243–1244.

¹³⁰⁵ Dagbók nr. 5, bls. 78b.

¹³⁰⁶ Bls. 1262.

¹³⁰⁷ Dagbók nr. 5, bls. 79.

¹³⁰⁸ Dagbók nr. 5, bls. 79b.

hafi Albert Klahn einnig verið. Hafi Albert verið á leið til Kristjáns Viðars en hann ætlað að starfsmannabústaðnum að Kópavogshæli. Kvaðst Sævar hafa tekið leigubifreið þangað og hitt [HeG]. Hafi þau drukkið áfengi saman. Um klukkustund síðar hafi Kristján Viðar komið og kvaðst Sævar hafa vitað að Tryggvi Rúnar hafi verið með honum í leigubifreið. Taldi Sævar það hugsanlegt að [ViG] hafi ekið þeim, en hann hafi umgengist þá nokkuð mikið á þeim tíma. Þá sagði Sævar það geta verið að Guðmundur Einarsson hafi verið með þeim í bifreiðinni. Erindi Kristjáns Viðars hafi verið að fá hjá honum peninga að láni. Sagðist Sævar hafa svarað honum að hann hefði ekki neina peninga á sér og kvaðst muna eftir að hafa átt í einhverjum orðaskiptum við Kristján vegna þessa en hann hafi svo farið. Kvaðst Sævar þá hafa hugleitt hvort þeir myndu ekki fara að Hamarsbrautinni og leita að peningum þar, en íbúðin hafi nær alltaf verið opin og því mjög auðvelt að komast þar inn. Kvaðst Sævar vilja geta þess að hann hafi verið með 80.000 krónur á sér í peningum, en hann hafi ekki viljað lána Kristjáni Viðari peninga þar sem hann greiddi yfirleitt ekki skuldir sínar. Hafi peningarnir komið til vegna hassölu.¹³⁰⁹ Kvaðst Sævar hafa farið fljótlega og tekið leigubifreið frá Kópavogsbíó að Hamarsbraut. Þegar hann hafi komið að húsinu hafi hann mætt Kristjáni Viðar, Tryggva Rúnari og einhverjum manni sem hann vissi núna að hafi verið Guðmundur Einarsson. Þeir hafi verið á leiðinni út þegar hann hafi komið að en þeir allir snúið aftur inn í íbúðina. Kvaðst Sævar hafa sagt þeim að þeir gætu ekki verið þarna þar sem Erla væri húsráðandi og hún myndi ekki kæra sig um veru þeirra í íbúðinni. Hafi Kristján Viðar verið jákvæður gagnvart þessum ummælum hans, en Tryggvi Rúnar og Guðmundur hafi brugðist illa við. Hafi einhver orðaskipti átt sér stað inni í stofunni og mundi Sævar að Guðmundur hafi búið sig undir að fljúga á hann. Hafi Kristján Viðar þá ráðist á hann og hafi þeir slegist á gólfinu. Sævar sagðist þá hafa farið strax inn á salerni og lokað að sér. Þaðan hafi hann heyrt nokkuð brölt, hávaða og stunur frá áflogunum. Kvaðst hann hafa heyrt stunur bæði frá Kristjáni og Guðmundi. Eftir nokkra stund hafi Tryggvi Rúnar kallað á hann og verið kominn inn í þvottahúsið til þess að leita að honum. Kvaðst Sævar einnig minnst þess að Kristján hafi komið á salernið og kallað: „Heyrðu, Sævar!“ Kvaðst Sævar þá hafa farið með Kristjáni Viðari fram í stofu og séð þá hvar Guðmundur hafi legið á gólfinu og búið að breiða yfir hann lak. Mundi Sævar að Kristján Viðar hafi sagt að Guðmundur væri dáinn. Hafi Kristján Viðar skýrt frá því að maðurinn hefði komið sér í gólfið og náð á sér haustaki. Hafi Kristján ekki getað gert sér grein fyrir hvað hafi skeð. Greindi Sævar frá því að þegar Kristján Viðar hafi komið að Kópavogshælinu fyrr um kvöldið hafi hann veitt því athygli að hann hafi verið með hníf. Hafi þetta verið gamall byssustingur, 40–45 sentímetra langur, sem Kristján Viðar hafi keypt þegar þeir voru í Kaupmannahöfn 1973. Hafi hulstrið utan um hann verið um það bil sjö sentímetrar á breidd. Mundi Sævar að Kristján Viðar hafi verið í brúnum frakka og með hnífinn hægra megin. Sævar sagði þá hafa rætt hvort þeir ættu að kalla til lögreglu eða ekki. Hafi þeir síðan ákveðið að bíða með það og var Guðmundur dreginn inn í þvottahús. Kvaðst Sævar muna eftir að hafa nefnt að hann væri hræddur um að Erla gæti komið heim. Eftir að Guðmundi hafi verið komið

¹³⁰⁹ Bls. 1245.

fyrir í þvottahúsinu hafi þeir farið út og ekið í burtu í leigubifreið sem Sævar kvaðst hafa hringt á skömmu áður. Kvaðst Sævar vilja geta þess að hann hafi séð blóð í lakinu og fundið sterka lykt sem hann myndi eftir að hafa fundið þegar hann hafi verið í sveit og væri einna líkust saurlykt. Sagði Sævar að Guðmundur hafi legið á bakinu þegar þeir hafi farið að handleika hann og draga hann fram í geymsluherbergið. Hafi hann og Tryggvi Rúnar tekið í sitthvora öxlina á Guðmundi og Kristján Viðar hafi tekið undir fæturna.¹³¹⁰ Þannig hafi Guðmundur verið borinn fram í geymsluherbergið. Síðan hafi þeir farið í leigubifreiðina og beint í nætursöluna þar sem Sævar kvaðst hafa keypt sér Coca Cola. Mundi hann að þeir hafi ekkert rætt atburðinn í leigubifreiðinni og þeir hafi verið mjög niðurdregnir út af þessu. Þegar þeir hafi komið aftur að Hamarsbrautinni hafi Erla verið komin heim og mundi Sævar að Kristján Viðar hafi farið að ræða við hana. Hafi það komið til umræðu milli hans, Kristjáns Viðars og Tryggva Rúnars að leggja Guðmund á bersvæði þar sem hann myndi finnast. Hafi þeir horfið frá þeirri hugmynd þar sem þeir töldu að hægt yrði að rekja slóðina til þeirra. Hafi síðan verið ákveðið að hringja til Alberts Klahn. Kvaðst Sævar muna að Kristján Viðar hafi staðið í þvottahúsdyrnum og sagt honum að hringja í Albert. Kvaðst Sævar hafa hringt í Albert og sagt honum að áriðandi væri að hann kæmi og hann fengi hassmola fyrir. Eftir það hafi hann farið inn í svefnherbergi og rætt við Erlu. Áflog hafi orðið og maður dáíð en það hafi verið slys. Hafi Erla verið undir áhrifum áfengis og hún lögst fyrir en Kristján Viðar hafi þá verið búinn að greina henni frá atburðinum. Ákveðið hafi verið á meðan beðið var eftir Alberti að fara með líkið af Guðmundi út í hraunið sunnan Hafnarfjarðar. Þegar Albert hafi ekið niður húsasundið að Hamarsbraut 11 hafi hann blikkað ljósunum svo þeir hafi orðið varir við það úr svefnherberginu. Hafi Kristján Viðar farið strax út og talað við Albert og útskýrt fyrir honum hvað hafi komið fyrir. Taldi Sævar að Albert hafi komið inn í forstofu og hafi hann og Tryggvi Rúnar borið manninn út en hann hafi farið að ræða við Erlu. Hafi Erla komið fram á gang. Hafi Tryggvi Rúnar og Albert haldið í sitthvorn endann á lakinu og mundi Sævar að Kristján Viðar hafi sagt við sig að fara með Erlu inn í svefnherbergi til að fyrirbyggja að hún fengi lost þegar hún sæi Guðmund. Kvaðst Sævar hafa farið með hana inn í herbergi, tekið utan um hana og sagt henni að hún skyldi ekki vera hrædd. Hann myndi fara með þeim en koma strax aftur. Þetta væri hrottalegur atburður en hefði verið slys. Sævar sagði Albert hafa verið að loka farangursgeymslunni á bifreiðinni þegar hann hafi komið út og Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar hafi farið inn í bifreiðina vinstra megin. Hafi framendi bifreiðinnar snúið til suðurs og hafi hann gengið fram fyrir bifreiðina og sest inn í hana hægra megin. Hafi Tryggvi Rúnar setið beint fyrir aftan hann, en Kristján Viðar fyrir aftan Albert. Sævar kvaðst muna að þeir hafi ekið veginn sem hafi legið að Sædýrasafninu og eins að þeir hafi farið afleggjarann sem hafi legið að Álverinu.¹³¹¹ Kvaðst Sævar reiðubúinn að fara eina ferð enn með lögreglunni út í Hafnarfjarðarhraun og gera ítrekaða til raun til þess að finna þann stað sem Guðmundur hafi verið settur á. Hafi þeir allir farið út úr bifreiðinni þegar komið hafi verið á þann stað þar sem Guðmundur var tekinn út úr bifreiðinni. Kvaðst Sævar ekki geta greint frá staðnum nákvæmlega.

¹³¹⁰ Bls. 1246.

¹³¹¹ Bls. 1247.

Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar hafi tekið í sitthvorn enda á lakinu sem Guðmundur hafi verið vafinn inn í og borið hann út í hraun. Hann og Albert hafi gengið stuttan spöl á eftir þeim en snúið svo aftur að bifreiðinni og biðu þar í um 20 mínútur. Hafi þeir komið með lakið til baka og kvaðst Sævar muna að það hafi verið gult á litinn. Strax hafi verið haldið heim á leið og kvaðst Sævar hafa farið úr bifreiðinni við Hamarsbrautina og hafa tekið lakið með sér og hent því í sorptunnuna utan við húsið. Kvaðst Sævar hafa farið inn og rætt lítillaga við Erlu frameftir nóttu en farið síðan aftur að Kópavogsbústaðnum þar sem hann hafi sofið það sem eftir var af nóttinni. Þegar Erla hafi komið heim úr vinnu að kvöldi 27. janúar 1974 hafi þau rætt um atburðarásina og kvaðst Sævar muna að Erla hafi verið hrædd um að Tryggvi Rúnar og Kristján Viðar myndu koma aftur að Hamarsbrautinni. Bókað var í lok skýrslunnar að Sævar vildi geta þess að hann hafi verið staddur á Vesturgötu 24 um klukkan 22:00 að kvöldi 26. janúar 1974. Kvaðst hann telja að hann hafi verið kominn í Kópavogsbústaðinn milli klukkan 22:30 og 23:00. Hafi hann dvalið þar í um klukkustund þegar hann hafi svo farið að Hamarsbrautinni og kvaðst því telja að klukkan hafi verið um miðnætti þegar þangað hafi verið komið. Bókað var í lokin að Sævari væri ljóst að yfirheyrslan hafi staðið yfir í meira en sex klukkustundir samfleytt, en hann hafi óskað eftir því að haldið yrði áfram uns skýrslunni væri lokið hvað sem tímanum hafi liðið.¹³¹²

677. Föstudaginn 1. október 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Jónas og Rúnar hafi farið með Sævar í bílferð klukkan 13:10. Klukkan 17:10 var bókað að Rúnar hafi komið með Sævar úr ökuferð.¹³¹³ Fyrir liggur ódagsett samantektarskýrsla þar sem fram kemur að farið hafi verið með Sævar í hraunið sunnan Hafnarfjarðar þennan dag. Bókað var að við yfirheyrslu daginn áður hafi hann látið í ljós vilja sinn til að gera sitt besta til að vísa á hvar hann og félagar hans hafi urðað lík Guðmundar. Bókað var að ekið hafi verið suður í hraunið á móti Álverinu. Hafi vegurinn endað í rauðamalargryfju og þar hafi Sævar sagst kannast við sig. Hafi Sævar sagt þá alla fjóra hafa tekið lík Guðmundar út úr bifreiðinni sem hafi verið vafið í lök og grátt plast. Haft var eftir Sævari að Tryggvi og Kristján Viðar hafi tekið í sitthvorn enda laksins og gengið með líkið milli sín út í hraunið og komið tómhentir til baka. Hafi Sævar sagst minnst þess sérstaklega að hafa séð greinilega turna Álversins í Straumsvík í umrætt sinn. Bókað var í samantektarskýrsluna að leitað hafi verið vandlega á þessum stað, en frá þeim stað sem Sævar hafi bent lögreglunni á hafi turnarnir blasað við. Hafi leitinn ekki borið árangur en á meðan henni stóð hafi Sævar af og til haft orð á því að líkið hafi sennilega verið lagt þarna í sprungu til bráðabirgða en síðan flutt. Bókað var í skýrsluna að Sævar hafi ekki fengist til að tjá sig um það frekar og sagst ekki hafa tekið þátt í þeim flutningi.¹³¹⁴
678. Laugardaginn 2. október 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 08:50 og talað við Tryggva Rúnar meðal annarra til klukkan 09:30. Bókað var að læknirinn hafi breytt lyfjum og var vísað til lyfjaskrár um

¹³¹² Bls. 1248.

¹³¹³ Dagbók nr. 5, bls. 80.

¹³¹⁴ Bls. 1262–1263.

það. Bókað var klukkan 11:08 að Jóna fangavörður hafi hringt og spurt eftir Sigurbirni Víði. Var þess getið að hún þyrfti endilega að tala við hann vegna Erlu. Klukkan 13:15 var bókað að Grétar Sæmundsson, rannsóknarlögreglumaður, hafi komið til að tala við Sævar og var hann færður fyrir Grétar fimm mínútum síðar. Bókað var að Sævar hafi verið færður á klefa sinn klukkan 16:12 að viðtali loknu.¹³¹⁵ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Færsluritari, Gunnar Guðmundsson, bókaði um að hafa sagt Sigurbirni Víði frá því að Jóna fangavörður hafi verið að reyna að ná í hann vegna Erlu. Hafi Sigurbjörn Víðir ætlað að athuga það. Eftir miðnætti var bókað í dagbók fangelsisins að nokkur þung högg hafi heyrst um nóttina en engin skýring hafi fengist á þeim.¹³¹⁶

679. Þennan dag hóf Tryggvi Rúnar að halda dagbók um vist sína í Síðumúlafangelsinu. Dagbókin liggur fyrir meðal rannsóknargagna. Þennan dag ritaði Tryggvi Rúnar færslu í dagbókina um að tíminn í einangrun væri orðinn ansi langur, nærri 10 og hálfur mánuður. Hann væri saklaus af því sem hafi verið borið upp á hann en reyndar hafi sumt komið í ljós en það varðaði smærri mál. Orðrétt bókaði Tryggvi Rúnar: „Ég vona að [...] það fari að koma ljósar línur í þetta svo það sé hægt að afmá mig og mína af þessum leiðindaráburði og reyndar líka fyrir almenningi því nafn mitt hefur verið vel skrifað og kryddað í sumum blöðum hér!“¹³¹⁷
680. Sama dag birtist frétt á forsíðu Morgunblaðsins um að rannsóknarlögreglan í Reykjavík hafi fengið heimild dómsmálaráðuneytisins til að festa kaup á tækjabúnaði sem gerði lögreglunni kleift að hafa not af tölvu Skýrsluvéla ríkisins og Reykjavíkurborgar. Væri Geirfinnsmálið eitt það fyrsta sem færi í tölvuvinnslu. Fram kom að tölvan yrði mötuð á öllum upplýsingum sem rannsóknarlögreglan hefði yfir að ráða í skráum sínum og gætu lögreglumenn þannig fengið upplýsingar á augabragði, en við núverandi kerfi gæti leit að upplýsingum tekið jafnvel heilu dagana. Haft var eftir Erni Höskuldssyni að tilkoma tölvuútbúnaðarins væri bylting í vinnubrögðum sakadóms. Fram kom að Ólafur Jóhannesson, dómsmálaráðherra, hafi beitt sér fyrir því að rannsóknarlögreglan fengi afnot af tölvu. Var haft eftir Erni að rannsóknarlögreglumenn væru ráðherranum afar þakklátir fyrir hans þátt í málinu.¹³¹⁸
681. Sunnudaginn 3. október 1976 var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 13:25 að Grétar hafi hringt og spurt um Rúnar. Bókað var að úr því Rúnar hafi ekki komið hafi Grétar búist við því að Sævar yrði látinn eiga sig í dag, eins og það var orðað í færslunni. Bókað var klukkan 01:30 að Kristján Viðar hafi hringt og sagst ekki getað sofið fyrir höfuðverk. Færsluritari gat um að hafa gefið honum eitt stykki Dolviran. Kvartaði Kristján Viðar einnig undan höggum sem væri verið að berja í vegg, eins og það var orðað.¹³¹⁹
682. Mánudaginn 4. október 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að pöntuð hafi verið lyf klukkan 08:15. Bókað var klukkan 11:10 að Grétar hafi hringt og sagst koma

¹³¹⁵ Dagbók nr. 5, bls. 80b.

¹³¹⁶ Dagbók nr. 5, bls. 81.

¹³¹⁷ Bls. 1248_A–C.

¹³¹⁸ Bls. 1249.

¹³¹⁹ Dagbók nr. 5, bls. 81b.

strax eftir matinn til að tala við Sævar. Bókað var klukkan 12:30 að Sævar hafi verið færður fyrir Grétar. Klukkan 13:04 var bókað að farið hafi verið með Kristján Viðar til tannlæknis. Klukkan 13:30 var bókað í fangelsisdagbókina að Örn hafi komið og farið í hornið til Grétars, eins og það var orðað í færslunni. Bókað var að Örn hafi farið aftur klukkan 14:13. Var Sævar færður á klefa sinn klukkan 14:40. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 15:30 var bókað að Rúnar hafi komið með Kristján Viðar frá tannlækni og farið með hann beint í hornið til yfirheyrslu. Fimmtán mínútum síðar var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa sinn. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir.¹³²⁰ Færsluritari bókaði að Sigurbjörn Víðir hafi komið fyrirmælum frá Erni Höskuldssyni áfram um að Sævar fengi afhent tvö ensk blöð og enska bók. Var bókað að það yrði gert. Klukkan 17:50 var bókað að lögreglumaður hafi komið með dót í eigu Tryggva Rúnars sem hafi verið hjá rannsóknarlögreglunni. Bókað var klukkan 21:30 að Rúnar hafi tekið Sævar fyrir til klukkan 01:15 en þá hafi Sævar verið færður á klefa sinn. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna.¹³²¹

683. Fyrir liggur ódagsett samantektarskýrsla þar sem fram kemur að þennan dag, 4. október 1976, hafi verið farið með Albert Klahn í hraunið sunnan Hafnarfjarðar, en hann hafi viljað reyna að benda á þann stað þar sem hann hafi ekið líki Guðmundar í janúar 1974. Hafi Albert sagst kannast við landslagið af veginum suður af Álverinu. Bókað var að Albert hafi talið sig hafa snúið við á veginum rétt áður en hann hafi komið að rauðamalgryfjum og stöðvað bifreiðina. Hafi Sævar, Tryggvi Rúnar og Kristján Viðar tekið Guðmund út úr bifreiðinni og þeir síðan horfið út í hraunið. Kvaðst hann hafa séð nokkuð lengi til þeirra þar sem umbúðirnar utan um líkið hafi verið ljósleitar.¹³²² Þá var bókað í samantektarskýrsluna að sama dag hafi verið farið með Kristján Viðar á sama stað og hafi hann sagt staðinn vera mjög líkan þeim er þeir hafi farið með lík Guðmundar á. Bókað var að daginn eftir hafi Kristján Viðar sagst viss um að þetta hafi verið staðurinn.¹³²³
684. Þriðjudaginn 5. október 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Jónas Bjarnason og Rúnar Sigurðsson, rannsóknarlögreglumenn, hafi komið til að sækja Sævar til að fara með hann í ferðalag, eins og það var orðað. Bókað var klukkan 11:15 að Haraldur hafi hringt og beðið fyrir skilaboð til Kristjáns Viðars um að ekkert yrði af því sem til hafi staðið um kvöldið. Gat færsluritari þess að hann lofaði að koma skilaboðunum til hans. Bókað var klukkan 11:55 að Rúnar og Jónas hafi komið með Sævar til baka. Fyrir liggur ódagsett samantektarskýrsla þar sem fram kemur að farið hafi verið með Sævar í Fossvogskirkjugarð. Bókað var í skýrsluna að kvöldið áður hafi Sævar viðurkennt við yfirheyrslu hjá Rúnari að lík Guðmundar hafi verið flutt þangað í ágúst 1974. Hafi Sævar vísað Haraldi og Rúnari á stað nálægt miðju kirkjugarðsins þar sem hann taldi Guðmund grafinn. Bókað var að haft hafi verið

¹³²⁰ Dagbók nr. 5, bls. 82.

¹³²¹ Dagbók nr. 5, bls. 82b.

¹³²² Bls. 1263.

¹³²³ Bls. 1264.

samband við yfirverkstjóra kirkjugarðanna í Reykjavík sem hafi athugað staðinn og sagt að ekki hafi verið hróflað við umræddu leiði eða svæðinu í kringum það.¹³²⁴

685. Bókað var í fangelsisdagbókina þennan dag Klukkan 17:00 var bókað að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi hringt og spurt um Sævar. Bókað var að réttargæslumaðurinn hafi fengið fremur loðin svör þegar hann hafi farið að spyrja um leit og annað í þeim dúr. Klukkan 17:50 var bókað að Örn hafi hringt og beðið um að Albert Klahn yrði vistaður í fangelsinu í það minnsta í nótt. Bókað var klukkan 18:55 að Sigurbjörn Víðir og Grétar hafi komið með Albert Klahn í geymslu. Bókað var að hann hafi verið settur á klefa númer átta og þess getið að eftirlit yrði að hafa með honum vegna sjálfsmorðshugleiðinga.¹³²⁵ Á bilinu klukkan 20:10 til 20:35 var bókað að Sigurbjörn Víðir, Grétar Sæmundsson, Rúnar Sigurðsson og Örn Höskuldsson hafi komið í fangelsið. Bókað var klukkan 21:00 að Sævar hafi verið færður fram til yfirheyrslu. Fimm mínútum síðar var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið inn á klefa númer átta.
686. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem fram kemur að hún hafi hafist klukkan 21:10. Var tilefni yfirheyrslunnar bókað sem hvarf Guðmundar. Greindi Sævar frá því að hann og Kristján Viðar hafi setið við Iðnó í byrjun ágústmánaðar 1974, drukkið áfengi og rætt það sem hafi gerst í janúarmánuði að Hamarsbraut 11. Hafi þeir rætt um að flytja líkamsleifar Guðmundar úr Hafnarfjarðarhrauni í kirkjugarð. Hafi þeir verið sammála um að koma honum fyrir í Fossvogskirkjugarði. Hafi þeir einnig rætt hvort líkamsleifarnar hafi fundist, en þeir hafi skilið hann eftir í gráum pokum í hraunsprungu, en ekki falið hann. Hafi þeir farið heim til Alberts Klahn og beðið hann um að aka þeim út í Hafnarfjarðarhraun til að finna þann stað þar sem líkamsleifar Guðmundar hafi verið skildar eftir. Kvaðst Sævar vilja taka það fram að þeir hafi tekið með sér tvo stóra, svarta plastpoka. Hafi þeir farið á Toyota bifreið sem faðir Alberts hafi átt. Greindi Sævar frá því að þeir hafi ekið um í nokkurn tíma og eftir nokkra leit hafi þeir fundið staðinn sem hafi verið handan við Álverið, skammt frá rauðamalgryfju. Ekki hafi verið hægt að greina að nokkuð hafi verið hreyft við líkamsleifunum. Greindi Sævar frá því að þeir hafi tekið pokana og sett þá ofan í svörtu pokana sem þeir hafi haft meðferðis. Hafi þeir sett líkamsleifarnar í farangursgeymslu bifreiðarinnar og ekið heim til Kristjáns Viðars að Grettisgötu 82. Kvaðst Sævar halda að klukkan hafi verið á milli 19:00 og 20:00. Hafi Sævar, Kristján Viðar og Albert haldið kyrru fyrir á heimili Kristjáns fram undir miðnætti. Fóru þeir þá akandi af stað með tvær skóflur sem voru í kjallaranum að Grettisgötu 82. Kvaðst Sævar muna að önnur skóflan hafi verið stunguskófla en hin venjuleg mokstursskófla. Lýsti Sævar því hvar þeir óku yfir Öskjuhlíð og að hliði sem hafi verið fyrir neðan Fossvogskapellu. Hafi þeir bakkað að hliðinu og farið út úr bifreiðinni. Albert og Kristján Viðar hafi haldið á pokanum í sameiningu en Sævar kvaðst hafa haldið á skóflunum. Lýsti Sævar því með nákvæmum hætti hvaða leið þeir hafi gengið. Sagði hann þá hafa fundið stað ekki langt frá grafreit með mörgum steiptum krossum, þar sem franskir sjómenn hafi verið jarðaðir 40 árum áður. Kvaðst hann muna að þeir hafi

¹³²⁴ Bls. 1264.

¹³²⁵ Dagbók nr. 5, bls. 83.

grafið um 60 til 70 sentímetra ofan í jörðina, sett pokann niður og mokað yfir. Kvaðst hann muna að þeir hafi slétt yfirborðið vel, bæði með skóflunum og fótunum svo ekki myndi bera á greftrinum. Lýsti Sævar leiðinni til baka með nákvæmum hætti. Sagði hann þá hafa sett skóflurnar inn í bifreiðina og ekið aftur heim til Kristjáns að Grettisgötu 82. Kvað hann þá hafa sett skóflurnar aftur í kjallarann. Hafi Albert dvalið í nokkurn tíma en síðan farið heim. Sævar sagðist hafa verið um nóttina hjá Kristjáni Viðari. Kvaðst Sævar vilja geta þess að um mánuði síðar hafi hann farið aftur í Fossvogskirkjugarð ásamt Kristjáni Viðari og ömmu hans sem hafi ætlað að vitja leiðis. Hafi þeir leitað að staðnum þar sem þeir hafi grafið líkamsleifarnar en ekki fundið hann. Bókað var í lok skýrslunnar að yfirheyrslunni hafi lokið klukkan 22:15.¹³²⁶ Í dagbók Síðumúlafangelsisins var bókað að Örn, Eggert, Sigurbjörn Víðir, Jónas og Haraldur hafi farið á miðnætti. Bókað var klukkan 02:20 að Sævar hafi verið færður á klefa sinn og um svipað leyti hafi Grétar og Rúnar farið.¹³²⁷ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrslu Sævars milli klukkan 22:15 og 02:20.

687. Þennan dag var Albert Klahn yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar í Reykjavík milli klukkan 11:15 og 15:30. Í skýrslu um yfirheyrsluna var bókað að Albert hafi verið enn á ný spurður og beðinn um að rifja upp aðild sína að hvarfi Guðmundar. Greindi hann frá því sem áður hafði komið fram að Sævar hafi hringt í hann um nótt í janúar 1974. Hafi hann spurt Albert hvort hann vildi keyra fyrir sig lík. Kvaðst Albert hafa neitað því. Hafi Sævar þá lagt að sér að koma heim til sín að Hamarsbraut 11, en ekki talað meira um lík í þessu sambandi. Hafi Alberti skilst að hann ætti að aka Sævari eitthvert og fá hassmola. Kvaðst hann hafa fallist á það og farið á Volkswagen bifreið föður síns. Albert sagðist hafa lagt bifreiðinni á planið fyrir ofan húsið og gengið niður fyrir húsið og bankað eða hringt dyrabjöllunni og hafi Sævar komið til dyra. Hafi Sævar bannað honum að koma inn og sagt honum að koma með bifreiðina að kjallaratröppunum. Greindi Albert frá því hann hafi náð í bifreiðina og ekið henni að kjallaratröppunum þannig að vinstri hlið bifreiðarinnar hafi snúið að húsinu. Hafi Sævar komið út og beðið hann um að opna húddið eða lok farangursgeymslunnar. Minnti Albert að hann hafi fyrst tekið í handfang inni í bifreiðinni en svo farið út og opnað lokið. Komu þá út Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar með eitthvað á milli sín sem þeir hafi sett í farangursgeymsluna. Hafi það verið svo fyrirferðamikið að ekki hafi verið hægt með nokkru móti að loka farangursgeymslunni. Hafi því ekki verið um annað að ræða en að setja þetta inn í bifreiðina og kvað Albert það geta verið að hann hafi átt hugmyndina að því.¹³²⁸ Það sem Kristján og Tryggvi hafi borið á milli sín hafi verið í laki og virst bundið saman til endanna. Kvaðst Albert ekki hafa séð í það sem hafi verið innanundir. Hann kvaðst ekki geta lýst því hvað hafi komið yfir hann eða lýst tilfinningum sínum. Hann mundi að Sævar hafi talað um líkflutning og hafi séð að það sem í lakinu var hafi getað verið lík. Hafi hann reynt að bægja þessum hugsunum frá sér, enda alltaf reynt að blanda sér ekki í afbrotamál þeirra. Albert kvaðst hafa reynt að byggja sig upp þannig að það gæti

¹³²⁶ Bls. 1254.

¹³²⁷ Dagbók nr. 5, bls. 83b.

¹³²⁸ Bls. 1250.

ekki verið að þeir hafi verið með lík. Hafi Sævar haft orð á því að dauður maður væri í lakinu. Kvaðst Albert hafa forðast að tala nokkuð um þetta við hann. Albert taldi sig muna það fyrir víst að flutningurinn, eins og það var orðað í skýrslunni, hafi verið settur vinstra megin inn í bifreiðina og einhver af strákunum hafi farið hægra megin inn í bifreiðina til að taka á móti. Albert kvaðst ekki hafa hjálpað til en sagðist hafa þurft að laga flutninginn til svo hann gæti lagt sætisbakið í rétta stellingu. Lýsti Albert því hvaða leið þeir hafi ekið út úr Hafnarfirði og hvar hann hafi stöðvað bifreiðina við hliðið að Sædýrasafninu. Þar hafi Sævar og Tryggvi Rúnar farið úr bifreiðinni og reynt að opna hliðið. Hafi Kristján Viðar talað um hvort þeir væru orðnir vitlausir að ætla þar inn. Hafi þeir þá hætt við og farið aftur inn í bifreiðina. Lýsti Albert því hvar hann hafi ekið út á Keflavíkurveg en snúið við hjá Álverinu og ekið þá í átt að Hafnarfirði, en farið út af veginum til hægri, ekið áfram um 500 metra en snúið þar við og stöðvað bifreiðina. Þar hafi flutningurinn verið tekinn úr bifreiðinni. Albert sagði Sævar, Kristján Viðar og Tryggva Rúnar hafa farið með flutninginn á brott og hafi Kristján Viðar sagt honum að horfa ekki á eftir þeim. Kvað hann framenda bifreiðarinnar hafa snúið að Álverinu og hafi strákarnir farið til vinstri út frá bifreiðinni. Þegar þeir hafi komið til baka hafi Sævar verið með lakið meðferðis og sett það í farangursgeymslu bifreiðarinnar. Hafi þeir síðan ekið til baka að Hamarsbraut 11. Kvaðst Albert halda að Sævar hafi sett lakið í öskutunnu. Hélt Albert að hann hafi síðan ekið Tryggva Rúnari og Kristjáni Viðari heim til Kristjáns. Bókað var orðrétt í skýrsluna: „Það hefur nú verið að rifjast upp fyrir mér að verið geti að ég hafi farið fleiri ferðir líkra erinda fyrir strákana.“ Í framhaldinu greindi Albert frá því að sig rámaði í að hafa síðar farið með sömu stráka suður í hraun, en þá hafi verið meðferðis tveir tómir, svartir pokar. Hafi Sævar og Tryggvi Rúnar farið út í hraun og sótt eitthvað í pokana sem hafi verið látnir hver utan yfir annan. Hafi Kristján Viðar verið með sér í bifreiðinni. Kvaðst Albert muna að farið hafi verið út á Álftanes og þar hafi verið tekin gröf rétt við hliðina á bifreiðinni. Væri þetta allt saman mjög óljóst fyrir honum, en hann gæti mögulega rifjað þetta upp.¹³²⁹

688. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir ódagsett samantektarskýrsla þar sem fram kemur að þennan dag, 5. október 1976, hafi Jónas Bjarnason, Grétar Sæmundsson og Örn Höskuldsson farið með Albert Klahn út á Álftanes til að athuga þann stað sem hann hafi sagt félagi sína hafa grafið gryfju, sett eitthvað í hana og mokað yfir. Bókað var að staðurinn hafi komið heim og saman við lýsingu Alberts. Fram kom í samantektarskýrslunni að rannsóknarlögreglumenn hafi grafið holur í sandinn hér án árangurs. Nota þyrfti vélgröfu ef leit ætti að koma að fullum notum.¹³³⁰
689. Miðvikudaginn 6. október 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Grétar Sæmundsson, rannsóknarlögreglumaður, hafi farið með Albert Klahn.¹³³¹ Fyrir liggur skýrsla dagsett sama dag um yfirheyrslu yfir Alberti. Tilefni yfirheyrslunnar var bókað sem fyrst og fremst það atriði hvar lík Guðmundar væri nú. Haft var eftir Alberti að eftir skýrslutökuna daginn áður hafi hann farið ásamt

¹³²⁹ Bls. 1252.

¹³³⁰ Bls. 1264.

¹³³¹ Dagbók nr. 5, bls. 84.

rannsóknarlögreglumönnum suður á Álftanes. Þar hafi hann vísað á stað í fjöru þar sem hann hafi tekið þátt í að grafa hlut sem hann taldi geta hafi verið lík. Kvaðst Albert nú telja þetta rangt og þarna hafi verið um ímyndun hans að ræða. Þrátt fyrir það kvaðst Albert minnst þess að farið hafi verið með hlut sem gæti hafa verið lík og hann grafinn. Kvaðst Albert muna eftir því að Sævar hafi komið til sín um sumar og beðið sig um að aka honum. Hafi Albert farið á Toyota bifreið föður hans heim til Kristjáns Viðars. Kvaðst Albert hafa ekið um undirgang bak við húsið þar sem hann hafi stoppað stutt á meðan náð hafi verið í tóma, svarta plastpoka og eina eða tvær skóflur. Albert kvaðst ekki muna hvert hann hafi ekið svo. Næsta sem hann myndi var að hann hafi hjálpað við að bera flutning sem kominn hafi verið í plastpokana úr bifreiðinni. Þá kvaðst hann muna að hafa tekið þátt í að grafa þetta, en hvar það hafi verið kvaðst Albert ekki muna fyrir víst. Rámaði hann þó í að þetta hafi verið flutt í kirkjugarð og taldi hann að þar kæmi helst til greina Hafnarfjarðarkirkjugarður, en í þessu sambandi myndi hann eftir garðvegg. Taldi Albert að þarna hafi verið um að ræða lík Guðmundar. Kvaðst Albert muna fyrir víst að Sævar og Kristján Viðar hafi verið með honum við flutninginn. Minnti hann einnig að Tryggvi Rúnar hafi verið með, en kvaðst þó ekki viss.¹³³² Albert sagðist ekki geta gefið neina skýringu á því hvers vegna þetta hafi farið að rifjast upp fyrir sér núna en taldi að aðalorsök þess væri sú að hann hafi óttast refsingu. Hann hafi reynt að byrgja þetta inni. Væri honum nú ljóst að hann hafi barist á móti því að segja sannleikann um þetta mál. Orðrétt var haft eftir Alberti: „Mér finnst að núna við þessar síðustu yfirheyrslur að eitthvað sé að mér í höfðinu. Ég veit að ég tók þátt í þessu og að ég ætti að geta sagt skýrt frá öllu, en þótt ég reyni að leggja mig fram þá á ég erfitt með að greina á milli hugarburðar og veruleika.“ Í lok skýrslunnar var bókað eftir Alberti að hann hafi frá barnsaldri neytt margvíslegra fíkniefna og eiturylfja sem kynni að eiga sinn þátt í því að hann myndi þessi mál óskýrt. Bókað var að yfirheyrslunni hafi lokið klukkan 09:45.¹³³³

690. Bókað var í fangelsisdagbókina þennan dag klukkan 10:45 að Eggert og Haraldur hafi komið og sótt lykla sem hafi verið geymdir í skáp Kristjáns Viðars.¹³³⁴ Fyrir liggur önnur skýrsla dagsett þennan dag um yfirheyrslu yfir Alberti Klahn. Bókað var að hún hafi byrjað klukkan 11:30. Haft var eftir Alberti að hann hafi þennan morgun reynt að rifja upp ferðir sínar í sambandi við flutning á líki Guðmundar og síðar líkamsleifum hans. Kvaðst hann standa við framburð sinn um að hafa komið heim til Sævars og sagðist ekki vilja bæta neinu við þann framburð. Albert greindi frá því að Sævar og Kristján Viðar hafi komið til sín seinnihluta dags nokkrum mánuðum eftir að hann hafi flutt lík Guðmundar. Kvaðst hann ekki muna hvað þeir hafi rætt, en hann hafi ekið þeim í Toyota bifreið föður hans. Hafi þeir fyrst ekið heim til Kristjáns Viðars og minnti Alberti að þangað hafi verið sóttir plastpokar, en þó myndi hann þetta ekki örugglega. Þá kvaðst Albert halda að hann hafi komið með skóflur sem faðir hans hafi átt, minnti hann að það hafi verið stunguskóflu og steypu- eða malarskófla. Kvaðst hann ekki muna vel hvort skóflurnar hafi verið teknar með strax eða sóttar síðar. Eftir

¹³³² Bls. 1255.

¹³³³ Bls. 1256.

¹³³⁴ Dagbók nr. 5, bls. 84b.

þetta hafi verið farið í Hafnarfjarðarhraun og mundi Albert eftir því að það hafi tekið þá nokkurn tíma að finna staðinn. Nú minnti hann að Tryggvi Rúnar hafi verið kominn með þeim og hann og Sævar hafi fundið staðinn. Þó kvaðst hann ekki muna þetta örugglega. Albert sagðist ekki hafa verið með þegar líkamsleifarnar hafi verið sóttar heldur hafi hann beðið í bifreiðinni. Kvaðst hann halda að Kristján Viðar hafi verið hjá honum.¹³³⁵ Hafi þeir sett pokann í farangursgeymsluna og ekið aftur heim til Kristjáns Viðars. Kvaðst Albert ekki þora að fullyrða um staðinn í Hafnarfjarðarhrauninu en halda að þetta hafi verið á móti Álverinu, langt þar úti í hrauninu. Albert sagðist ekki muna hvað þeir hafi gert heima hjá Kristjáni, en minnti að komið hafi til tals að fara í bíó. Mundi hann þó ekki eftir því að af því hafi orðið. Hafi það verið seint um kvöldið eða snemma nætur sem þeir hafi farið í Fossvogskirkjugarð. Mundi Albert eftir að hafa farið inn á planið við Fossvogskapellu og síðan að hliði. Hafi hann og Kristján Viðar tekið pokann úr farangursgeymslunni og borið hann að hliðinu eða stutt inn í garðinn. Kvaðst Albert muna óljóst þennan burð en muna þó að hann hafi farið inn í bifreiðina og minnti hann að Kristján hafi komið rétt á eftir honum. Þá mundi hann örugglega eftir að hafa séð Sævar og Tryggva Rúnar þar sem þeir hafi verið að grafa, en þá hafi hann setið inni í bifreiðinni og fylgst með þeim út úr hliðarrúðuna. Albert kveðst ekki hafa verið ölvaður eða undir annars konar áhrifum og hélt örugglega að sama hafi átt við um hina. Minnti Alberti að eftir þetta hafi verið farið heim til Kristjáns og síðan rámaði hann í að hafa ekið Sævari og Tryggva eitthvað. Albert sagðist ekki muna hvað hafi orðið um verkfærin, en taldi líkur með því að þau hafi endað aftur heima hjá honum.¹³³⁶ Kvaðst Albert ekki viss um að þessar skóflur væru enn til og minnti hann að önnur skóflan, örugglega steypu- eða malarskóflan, hafi verið með brotnu skafti. Þá greindi Albert frá því að hann myndi eftir að hafa farið út á Álftanes og eftir gröf við hlið bifreiðarinnar, en myndi ekki hvort eitthvað hafi verið sett í þá gröf eða tekið úr henni. Í þeirri ferð hafi verið Sævar, Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar. Haft var eftir Alberti að hann hafi vísað rannsóknarlögreglunni á stað sem honum þætti líklegur. Kvaðst Albert muna að auðvelt hafi verið að aka þar að, ekið væri á milli tveggja húsa áður en komið væri á staðinn. Í lok skýrslunnar kvaðst Albert hafa sagt það sem hann best myndi í þessu sambandi, en þó gæti samhengið eitthvað hafa ruglast. Var yfirheyrslunni lokið klukkan 12:15.¹³³⁷

691. Þennan dag, 6. október 1976, var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 15:15 að Rúnar hafi sótt eigur Alberts Klahn í fangelsið, en hann væri frjáls ferða sinna.¹³³⁸ Klukkan 20:30 var bókað að Sævar hafi verið færður til viðtals við Rúnar og Jónas. Var Sævar færður aftur á klefa sinn klukkan 22:57.¹³³⁹ Fyrir liggur ódagsett samantektarskýrsla þar sem fram kemur að þennan dag hafi Sævar verið yfirheyrður frekar um hvert lík Guðmundar hafi verið flutt. Fram kom að Sævar hafi sagst fullviss um að Guðmundur hafi verið grafinn á þeim stað sem hann hafi vísað þeim á eða þá

¹³³⁵ Bls. 1257.

¹³³⁶ Bls. 1258.

¹³³⁷ Bls. 1259.

¹³³⁸ Dagbók nr. 5, bls. 84b.

¹³³⁹ Dagbók nr. 5, bls. 85.

mjög nálægt.¹³⁴⁰ Hefði hann til viðmiðunar stóra steinkrossa sem þarna væru. Bókað var í samantektarskýrsluna að Sævar hafi sagst vera viss um að hnífur Kristjáns Viðars, byssustingurinn, hafi verið látinn í plastpokann hjá líki Guðmundar áður en þeir hafi grafið hann í kirkjugarðinum.¹³⁴¹ Þá var bókað í samantektarskýrsluna að Jónas Bjarnason og Rúnar Sigurðsson hafi farið með Albert Klahn í Fossvogskirkjugarð. Fram kom að Albert hafi bent lögreglumönnum á sama hlið og Sævar hafi sagt þá hafa stoppað við. Hafi Albert sýnt lögreglumönnum hvernig hann hafi lagt bifreiðinni sem hafi komið heim og saman við lýsingar Sævars. Þegar Alberti hafi verið bent á að ekki hafi verið hægt að sjá inn í garðinn fyrir gróðri hafi hann sagst hafa farið inn fyrir hliðið og þannig séð til félaga sinna. Bókað var að nokkru síðar hafi Albert viðurkennt að hafa farið með þeim inn í garðinn og hjálpað til við gróftinn. Bókað var að Albert hafi ekki getað sagt til um hvar þeir hafi grafið, þrátt fyrir lögreglan hafi verið lengi með hann í garðinum.¹³⁴²

692. Miðvikudaginn 6. október 1976 var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð í dómsalnum í Hegningarhúsinu við Skólavörðustíg 9 af Steingrími Gaut Kristjánssyni dómara vegna rannsóknar á kæru um ótilhlýðilega meðferð gæslufanga. Fyrir dóminn mætti sem vitni [GK] gæsluvarðhaldsfangi. Bar hann um málsatvik 24. ágúst 1976 er leiddu til þess að honum hafi hitnað í hamsi og farið niðrandi orðum um fangaverði Síðumúlafangelsisins. Það hafi síðan leitt til þess að hann hafi verið fluttur í annan klefa og hlekkjaður fastur við rúmfót og borðfót og hafður þannig þónokkra stund þar til hann hafi beðist velvirðingar gagnvart einum fangavardanna en [GK] bar um að hafa ekki vitað af hvaða sökum hann hefði átt að gera það en kosið að gera það allt að einu til að losna úr hlekkjunum. Kvaðst hann hafa verið fjórar klukkustundir í hlekkjunum og marist undan þeim en ekki haft vit á að biðja um lækni.¹³⁴³
693. Fimmtudaginn 7. október 1976 var bókað í fangelsisdagbókina að Haraldur og Rúnar hafi farið með Sævar í öku- og labbitúr, eins og það var orðað, klukkan 09:55. Bókað var að komið hafi verið til baka með Sævar klukkan 10:55.¹³⁴⁴ Rannsóknargögn um öku- og labbitúrinn liggja ekki fyrir. Klukkan 16:30 var bókað að hringt hafi verið í Háaleitisapótek og pantað lyf, Gelatum Alumini, B-Combin og 200 stk. Phenytoin. Klukkan 17:00 var bókað að hringt hafi verið í Harald fyrir Kristján Viðar vegna beiðni hans um lögfræðing. Premur mínútum síðar var bókað að Haraldur hafi hringt og borið þau skilaboð að ekkert yrði af því sem hafi verið fyrirhugað með Kristján Viðar í kvöld þar sem Lárus Helgason, yfirlæknir á Kleppi, væri ekki á landinu. Bókað var að Haraldur hafi vonast til að þetta yrði á þriðjudagskvöld.¹³⁴⁵ Klukkan 21:15 var bókað að Rúnar hafi tekið Sævar til viðtals. Bókað var klukkan 00:30 að Sævar hafi verið færður á klefa.¹³⁴⁶ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.

¹³⁴⁰ Bls. 1264.

¹³⁴¹ Bls. 1265.

¹³⁴² Bls. 1265.

¹³⁴³ Bls. 1431_C–F.

¹³⁴⁴ Dagbók nr. 5, bls. 85b.

¹³⁴⁵ Dagbók nr. 5, bls. 86.

¹³⁴⁶ Dagbók nr. 5, bls. 86b.

694. Fyrir liggur ódagsett samantektarskýrsla þar sem fram kemur að þennan dag hafi verið fenginn maður með málmleitartæki til að reyna að finna lík Guðmundar í kirkjugarðinum, en eins og fram hafi komið hafi hnífur Kristjáns Viðars verið grafinn með. Bókað var að leitinn hafi engan árangur borið þar sem steypustyrktarjárn væru í steinveggjum umhverfis leiðin og þau hafi truflað málmleitartækið.¹³⁴⁷
695. Föstudaginn 8. október 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Kristján Viðar hafi verið færður til viðtals við Pál Arnór Pálsson, réttargæslumann sinn, í áheyrn Rúnars. Bókað var að Páll Arnór hafi farið klukkan 21:50. Var Kristján Viðar færður á klefa sinn klukkan 22:20. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtal við Kristján milli klukkan 21:50 og 22:20. Á sama tíma fór Rúnar inn á klefa til Sævars til klukkan 23:20.¹³⁴⁸ Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir.
696. Meðal rannsóknargagna er ódagsett samantektarskýrsla þar sem fram kemur að Jónas og Ívar Hannesson, rannsóknarlögreglumenn, hafi farið aftur þennan dag með Albert Klahn í Fossvogskirkjugarði þar sem hann hafi talið sig geta muna frekar eftir ferðinni í garðinn sumarið 1974. Bókað var um nákvæma leiðarlýsingu Alberts. Þá hafi Albert lýst því hvar hann hafi setið á steinvegg og reykt. Þá hafi hann sagst muna eftir leiði með keðju í kringum. Hafi hann sett fótinn upp á keðjuna og ruggað honum til.¹³⁴⁹
697. Sama dag birtist frétt á forsíðu Tímans um að rannsóknarlögreglan hafi verið við leit í Fossvogskirkjugarði. Haft var eftir yfirverkstjóra Kirkjugarða Reykjavíkur að þrír lögreglumenn hafi óskað eftir leyfi til að ganga um garðinn. Hafi þeir sagst vera að leita að fíkniefnum. Í fréttinni kom fram að Örn Höskuldsson hafi hvorki vilja staðfesta né neita því aðspurður hvort rétt væri að leitinn í kirkjugarðinum hafi verið á þeirra vegum.¹³⁵⁰
698. Laugardaginn 9. október 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið milli klukkan 09:25 og 09:45 og rætt við Tryggva Rúnar meðal annarra. Bókað var að pöntuð hafi verið lyf, Dulcolax, Diazepam 10 mg og Tanderil. Klukkan 10:15 var bókað að Örn hafi komið að beiðni Sævars og Rúnars Sigurðssonar, rannsóknarlögreglumanns.¹³⁵¹ Bókað var að Sævar hafi verið færður fram til Rúnars og Arnar klukkan 11:15. Tíu mínútum síðar var Sævar færður á klefa sinn. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið. Bókað var klukkan 17:45 að Rúnar hafi rætt við Sævar. Bókað var að Rúnar hafi farið klukkan 18:40.¹³⁵² Rannsóknargögn um viðtal við Sævar liggja ekki fyrir.
699. Daginn eftir var bókað í fangelsisdagbókina að hringt hafi verið í Rúnar að beiðni Kristjáns Viðars klukkan 19:40.¹³⁵³ Bókað var klukkan 20:30 að Kristján Viðar hafi verið færður fram til Rúnars. Var Kristján færður aftur á klefa sinn klukkan 22:15.¹³⁵⁴

¹³⁴⁷ Bls. 1265.

¹³⁴⁸ Dagbók nr. 5, bls. 87b.

¹³⁴⁹ Bls. 1265.

¹³⁵⁰ Bls. 1260.

¹³⁵¹ Dagbók nr. 5, bls. 87b.

¹³⁵² Dagbók nr. 5, bls. 88.

¹³⁵³ Dagbók nr. 5, bls. 87b.

¹³⁵⁴ Dagbók nr. 5, bls. 88.

700. Fyrir liggur ódagsett samantektarskýrsla, rituð af Jónasi, þar sem fram kom að hann og Ívar hafi farið í Fossvogskirkjugarð til að athuga aðstæður. Bókað var að þeir hafi skrifað upp númer þeirra staða sem helst kæmu til greina miðað við lýsingar Alberts Klahn. Hafi þeir afhent yfirverkstjóra kirkjugarðsins upplýsingarnar og hafi hann ætlað að athuga þær nánar. Bókað var í samantektarskýrsluna að síðdegis þennan dag hafi Jónas og Ívar farið aftur með Albert í kirkjugarðinn. Rammaði Albert ákveðið svæði af þar sem hann hafi talið öruggt að þeir hafi ekki farið út fyrir með byrði sína. Kvaðst hann telja að hann hafi hjálpað til að bera inn í garðinn. Bókað var að farið hafi verið með Albert út í hraunið sunnan við Álverið á þann stað þar sem hann hafi áður verið búinn að benda á sem líklegan felustað líksins. Fram kom að Albert hafi gengið nokkuð hiklaust frá bifreiðinni og út í hraunið um 50 metra vegalengd þar til hann hafi komið að hárrí klettaborg. Hafi Albert talið að líkið hafi legið þar þegar það hafi verið sótt. Greindi Albert frá því að líkið hafi verið vafið inn í plastdúk, en ekki plastpoka. Bókað var orðrétt í lok skýrslunnar: „[Albert] kvaðst nú eftir að hafa farið að rifja þetta upp fyrir sér vera alveg viss um að þeir hafi farið í Fossvogskirkjugarðinn, en áður hafi þetta algjörlega verið þurrkað úr minni sínu.“¹³⁵⁵
701. Mánudaginn 11. október 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Rúnar og Grétar hafi komið klukkan 10:45 og farið inn á klefa til Sævars.¹³⁵⁶ Bókað var að Rúnar og Grétar hafi farið klukkan 11:45. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Klukkan 13:15 var bókað að Guðsteinn læknir hafi komið með tilvísun fyrir Tryggva Rúnar á Grétar Ólafsson, lækni á Domus Medica. Í fangelsisdagbókina var bókað klukkan 13:35 að könnun færi fram á sannleiksgildi kæru Finns Torfa Stefánssonar, héraðsdómslögmanns, fyrir hönd [GK] og kæru séra Jóns Bjarman, einnig fyrir hönd [GK] og [ÖS] fyrir illa meðferð á gæsluföngum. Bókað var að Gunnar Guðmundsson, forstöðumaður fangelsisins, væri mættur til yfirheyrslu. Bókað var að Gunnar forstöðumaður hafi komið úr yfirheyrslu klukkan 14:40. Bókað var í fangelsisdagbókina þennan dag að Steingrímur Gautur Kristjánsson setudómari í málum er varða fangaverði, eins og það var orðað, hafi yfirheyrt Ara Ingimundarson og Jón Baldvin.¹³⁵⁷ Var athugasemd bókuð um að Steingrímur kæmi næst 22. og 25. október og héldi yfirheyrslum áfram.
702. Þennan dag var Albert Klahn yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar klukkan 16:30. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem bókað var að Albert hafi verið að reyna að rifja frekar upp fyrir sér flutning á líki Guðmundar úr hrauninu og í Fossvogskirkjugarð. Kvaðst Albert ekki enn hafa komst að fullnaðarniðurstöðu um hvort hann hafi lagt af stað í umrædda ferð frá Hamarsbraut 11 eða frá heimili Kristjáns Viðars. Eftir því sem hann hugsaði meira um málið væri hann nokkurn veginn alveg viss um að Tryggvi Rúnar hafi ekki verið með í ferðinni. Kvaðst Albert örugglega hafa verið á Toyota bifreið föður hans og dagsbirta hafi verið þegar þeir hafi farið suður eftir. Albert kvaðst muna óljóst eftir að hafa farið með strákunum frá bifreiðinni og út í hraunið en kvaðst muna eftir að hafa séð Guðmund í frekar djúpri

¹³⁵⁵ Bls. 1265–1266.

¹³⁵⁶ Dagbók nr. 5, bls. 89.

¹³⁵⁷ Dagbók nr. 5, bls. 89b.

gjótu eða laut. Mosi eða eitthvað því um líkt hafi verið ofan á honum. Taldi Albert að þeir hafi velt Guðmundi í plast eða svartan dúk, en ekki sett hann í poka. Þegar þeir hafi verið komnir í Fossvogskirkjugarðinn hafi Albert séð að snæri hafði verið vafið utan um Guðmund á þremur stöðum, en hann vissi ekki hvernig það hafi komið til. Albert kvaðst muna að hann og Kristján Viðar hafi borið pokann inn í kirkjugarðinn en Sævar hafi haldið á skóflunum. Bókað var um lýsingu Alberts á leiðinni um kirkjugarðinn. Kvaðst hann muna að Sævar og Kristján Viðar hafi grafið aflanga gryfju niður með austurhlið steinveggs eða kants, en á meðan kvaðst Albert hafa setið á steinvegg vestan við þá. Mundi hann eftir leiði rétt hjá með slakri keðju í kringum. Albert kvaðst ekki muna þegar mokað hafi verið ofan í gryfjuna og taldi því að hann hafi verið þá kominn inn í bifreiðina aftur, enda hafi honum fundist sem hann hafi séð Kristján Viðar og Sævar í gegnum girðinguna.¹³⁵⁸ Kvaðst hann ekki muna eftir því að verkfærin hafi verið sett í bifreiðina en taldi að um tvær skóflur hafi verið að ræða. Önnur þeirra hafi alltaf verið í bifreiðinni en sú hafi verið brotin. Fram kom að Albert hafi afhent lögreglunni brotnu skófluna. Hafi holan sem þeir hafi grafið þarna ekki verið djúp, en Albert kvaðst ekki vera viss um að hún hafi verið komin í fulla dýpt þegar hann hafi farið frá.¹³⁵⁹

703. Mánudaginn 11. október 1976 var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð í fangelsinu við Síðumúla 28 af Steingrími Gaut Kristjánssyni dómara vegna rannsóknar á kæru um ótilhlýðilega meðferð gæslufanga. Fyrir dóminn mætti Gunnar Guðmundsson forstöðumaður áminntur um sannsögli en jafnframt gætt ákvæða 2. mgr. 77. gr. um meðferð opinberra mála. Gunnar tók það fram í upphafi að hann hefði verið í frí þegar þeir atburðir gerðust sem vörðuðu [ÖS]. Aðspurður um hvaða reglur giltu um agaviðurlög og öryggisráðstafanir í Síðumúlafangelsinu bar hann um það álit sitt að reglugerð um fangelsi frá 1957 hafi ekki gilt um þetta fangelsi og þar sem dómsmálaráðuneytið hafi ekki brugðist við hafi hann orðið að mynda þær reglur sem hagnýttar hafi verið í fangelsinu. Þær reglur kvað hann einfaldar, lögð væri áhersla á að fangar sýndu kurteisi, þá væri þeim sýndi kurteisi á móti; ef þeir væru með uppsteyt yrði að taka á því. Ef áminningar um bætta hegðun dygðu ekki til væri gripið til harðari ráðstafana og fangar þá handjárnaðir við rúmfót og fótjárnnum brugðið um stólfót. Kvað hann það rangt að fangar væru strekktir þar sem svo stutt væri milli rúmfótar og stólfótar. Lýsti hann síðan þeirri framgöngu [GK] sem hafi verið slík að grípa hefði þurft til þessara ráðstafana.¹³⁶⁰ Sama dag kom Ari Ingimundarson fangavörður fyrir dóm í fangelsinu við Síðumúla. Bar hann um aðkomu sína að því að beita [GK] agaviðurlögum en hann hafi hins vegar verið í vaktufrí þegar [ÖS] var settur í fótjárn en verið viðstaddur þegar hann hafi verið handjárnður og festur við rúmfót og borðfót.¹³⁶¹ Þennan dag kom [ÖS] refsifangi fyrir dóm í fangelsinu við Síðumúla. Kvaðst hann hafa verið í gæsluvarðhaldi í Síðumúlafangelsinu. Þar hefði hann verið í klefa beint á móti Sævari Ciesielski en er hann hafi verið fluttur í annan klefa hafi komist upp að þeir hafi staðið í bréfaskiptum. Af þeim sökum hafi hann

¹³⁵⁸ Bls. 1267.

¹³⁵⁹ Bls. 1268.

¹³⁶⁰ Bls. 1431_G-I.

¹³⁶¹ Bls. 1431_I-J.

verið hafður í fótjárnnum í eina viku, frá sunnudegi til sunnudags, auk þess sem hann hafi verið sviptur sígarettum og lesmáli. Að degi liðnum hafi hann vafið koddaveri um fótjárnin en fangaverðir fjarlægð það. Hann hafi á þessum tíma verið farinn að snúa sólarhringnum við og því verið að ganga um gólf í járnunum að nóttu til, að auki hafi samskipti milli hans og fangavarðar vaxið stig af stigi þannig að hann hafi haft hnjóðsyrði yfir við fangavörðinn. Það hafi leitt til þess að hann hafi verið lagður á gólfið og strekktur milli borðs og rúms. Ekki var honum ljóst hve lengi hann var hafður svona en að 15 mínútum liðnum hafi hann farið að finna fyrir miklum sársauka, þeim mesta sem hann hefði kynnst, kvaðst hann hafa tárast af reiði og sársauka en ekki hljóðað. Kvaðst hann hafa kallað og beðið um að fara á salernið en fengið neitun, sagðist hann hafa kallað svo hátt að líklega hefðu allir heyrt. Í þessu sambandi gat [ÖS] þess að þessi meðferð hafi verið léttvæg í samanburði við þá sem Sævar hefði fengið að hans sögn í bréfum þeim sem hann hefði sent [ÖS]. Hann hafði jafnframt eftir Sævari að reynt væri að stressa hann á taugum en [ÖS] kvaðst sjálfur hafa heyrt að barið var bylmingshögg á klefavegginn hjá Sævari. Gæsluvarðhaldi [ÖS] hafi lokið þannig að kveðinn var upp dómur yfir honum og hann við svo búið látinn laus. Á þeim tíma hafi hann haft bréf frá Sævari undir höndum sem hann hafi sýnt þremur nafngreindum félögum sínum og svo reynt að selja til fjölmiðla. Áður en til þess kom hafi Eggert Bjarnason rannsóknarlögreglumaður komið heim til hans og flutt hann í Síðumúlafangelsið. Í bifreiðinni hafi Eggert innt hann eftir bréfunum en hann sagt ekki kannast við nein bréf. Eggert hafi þá slegið hann þrisvar sinnum utan undir með flötum lófa. Við yfirheyrslu í Síðumúlafangelsinu viðurkenndi hann að hafa bréfin undir höndum en knúið hafi verið á um að hann skrifaði undir yfirlýsingu um að bréfin væru fölsuð. Hann hafi í kjölfarið verið úrskurðaður í úttekt refsingar sem hann átti ólokna. Til þess að forðast húsleit undirritaði hann yfirlýsinguna en sagðist jafnframt hafa selt bréfin. Loks gat hann þess að greinin í Samúel sem sett sé upp sem viðtal við hann sé uppspuni að mestu leyti enda hafi ekkert viðtal átt sér stað.¹³⁶²

704. Sama dag, 11. október 1976, birtist frétt á forsiðu Vísis undir fyrirsögninni: „Lík Guðmundar ekki falið í hrauninu“. Í fréttinni kom fram að rannsóknarmenn teldu nú nær fullvíst að lík Guðmundar væri ekki í Hafnarfjarðarhrauni eins og áður hafi verið talið heldur hafi þeir, sem sök hafi átt á dauða hans, flutt líkið úr hrauninu og flutt það á einhvern annan stað. Hafi athyglin beinst að Fossvogskirkjugarði og fleiri stöðum. Í fréttinni sagði að gæsluvarðhaldsfangarnir virtust enn rugla saman ferðum sínum í sambandi við líkflutninga og því hafi rannsóknarmenn átt í erfiðleikum með að átta sig á því hvort þeir væru að ræða um flutninga á sama líki eða hvort þeir hafi átt hlut að fleiri mannhvörfum og fleiri líkflutningum. Fram kom að geðrannsókn á gæsluföngunum fjórum hafi lokið og væru þau öll talin sakhæf en erfitt hafi reynst að skilgreina persónuleika þeirra enda hafi rannsóknarlögreglan ekki í annan tíma átt skipti við erfiðari fanga. Í lok fréttarinnar sagði að margt benti til þess að það hafi verið samantekin ráð hjá gæsluföngunum að láta hneppa fjórmeningana í gæsluvarðhald vegna Geirfinnsmálsins.¹³⁶³

¹³⁶² Bls. 1431_K–L.

¹³⁶³ Bls. 1269.

705. Þriðjudaginn 12. október 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sigurbjörn Víðir og Grétar hafi farið með Tryggva Rúnar til Grétars Ólafssonar, læknis, milli klukkan 14:25 og 14:55.¹³⁶⁴ Klukkan 17:05 var bókað í fangelsisdagbókina að Steingrímur Gautur Kristjánsson, „okkar ágæti dómari“, eins og það var orðað, hafi hringt og beðið um að Erlingur Þór, Ari Ingimundarson og Jón Baldvin Sveinsson yrðu í fangelsinu á morgun klukkan 10:30 til að járna [ÖS] á sama hátt og þeir hafi gert í vor og fyrirbyggjandi kæra hverfist um. Á tímabilinu 20:30 til 20:35 var bókað um komu Lárusar Helgasonar, yfirlæknis á Kleppi, Ingvars Kristjánssonar geðlæknis Ásgeirs Karlssonar, geðlæknis, Páls Arnórs Pálssonar, réttargæslumanns Kristjáns Viðars og Haraldar Árnasonar, rannsóknarlögreglumanns.¹³⁶⁵ Bókað var klukkan 20:50 að Kristján Viðar hafi verið færður fram til læknanna í viðurvist Páls Arnórs, réttargæslumanns, og Haraldar. Klukkan 21:30 var bókað að Kristján hafi verið færður inn á klefa sinn og að Haraldur hafi rætt þar við hann í 15 mínútur. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir, hvorki um viðtal Kristjáns Viðars við læknana né vitjun Haraldar á klefa hans í kjölfarið. Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi verið færður fram til viðtals við læknana klukkan 21:40 og var Sigurbjörn Víðir viðstaddur. Klukkan 21:50 var bókað að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi farið inn á klefa til skjólstæðingsins. Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi verið færður á klefa sinn klukkan 21:55. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið. Á sama tíma var bókað að Haraldur hafi farið að sækja Erlu Bolladóttur. Komu þau klukkan 22:20. Tíu mínútum síðar var Erla færð til viðtals við læknana. Viðstaddur var Guðmundur Ingvi Sigurðsson, réttargæslumaður Erlu og Sigurbjörn Víðir. Bókað var að Haraldur hafi farið inn á klefa til Kristjáns Viðars og Páls Arnórs. Var viðtali Erlu við læknana lokið klukkan 23:00. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið. Á sama tíma lauk samtali Kristjáns Viðars og Páls Arnórs. Bókað var klukkan 23:25 að Erla, Haraldur og Guðmundur Ingvi, réttargæslumaður Erlu, hafi farið. Klukkan 23:50 var bókað að Tryggvi Rúnar hafi verið færður fram til viðtals við Sigurbjörn Víði. Var hann færður á klefa sinn klukkan 00:20.¹³⁶⁶ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið.
706. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla, rituð af Pétri Eggerz, sendiherra, um viðtal Karls Schütz þennan dag, 12. október 1976, við Vilmund Gylfason, blaðamann. Fram kom að [GKJ], afgreiðslustúlka í Hafnarbúðinni hafi haft samband við Vilmund og sagt lögregluna ekki hafa gefið þeim upplýsingum sem hún hefði fram að færa nægilegan gaum. Hafi Vilmundur ætlað að skrifa grein um málið en hafi fallið frá því eftir að hafa fengið þær upplýsingar að Karl Schütz, Pétur Eggerz og Ívar Hannesson, rannsóknarlögreglumaður, hafi átt langt samtal við [GKJ]. Í skýrslunni sagði að Vilmundi væri það ljóst að konan væri ekki mjög greind og hafi hann þurft að setja saman frásagnir hennar eins og púsluspil. Í skýrsluna voru bókuð atriði úr frásögnum [GKJ] sem Vilmundur hafi viljað koma á framfæri við lögreglu.¹³⁶⁷

¹³⁶⁴ Dagbók nr. 5, bls. 90b.

¹³⁶⁵ Dagbók nr. 5, bls. 91.

¹³⁶⁶ Dagbók nr. 5, bls. 91b.

¹³⁶⁷ Bls. 1270–1271.

707. Miðvikudaginn 13. október 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að lögreglan í Hafnarfirði hafi komið með [ÖS] frá Litla-Hrauni til að láta járna hann í ásýnd Steingríms Gauts Kristjánssonar dómara vegna kæru sem fram hafi komið um illa meðferð á gæsluföngum í Síðumúlafangelsi. Bókað var að [ÖS] hafi verið járnaður af sömu mönnum og um vorið. Bókað var að Erlingur varðstjóri hafi verið yfirheyrður klukkan 11:13. Hafi [ÖS] verið samprófaður með Erlingi klukkan 11:27. Bókað var að Ari hafi verið yfirheyrður milli klukkan 11:40 og 11:47. Var þá Jón Baldvin færður fyrir dómarann til klukkan 12:00 en þá var þinghaldinu slitið.¹³⁶⁸ Bókað var klukkan 13:40 að Rúnar hafi tekið Sævar fyrir. Bókað var að Haraldur hafi komið klukkan 16:40 til að ræða við Kristján Viðar. Klukkan 17:30 var bókað að Haraldur hafi farið inn á klefa til Kristjáns Viðars þar sem hann hafi verið orðinn leiður á því að bíða eftir horninu, en Rúnar væri þar inni að messa yfir Sævari, eins og það var orðað í færslunni. Bókað var að Sævar hafi verið færður á klefa klukkan 17:40. Yfirheyrslan stóð yfir í fjórar klukkustundir en rannsóknargögn um hana liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 17:45 að Haraldur og Kristján Viðar hafi fært sig í hornið. Á sama tíma var bókuð athugasemd í fangelsisdagbókina þess efnis að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, kæmi morguninn eftir ásamt bandarískum ræðismanni til að tala við Sævar. Þyrfti hornið að vera laust á þeim tíma. Bókað var klukkan 18:35 að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa sinn.¹³⁶⁹
708. Meðal rannsóknargagna er svokölluð athugasemdaskýrsla rituð af Karli Schütz, dagsett 13. október 1976. Fram kom að þennan dag hafi Schütz rætt við Erlu í áheyrn Sigurbjörns Víðis og Pétur Eggerz. Hafi Erla í upphafi samtalsins greint frá því að hafa fengið sprautu 12. október 1976 hjá geðlækni til þess að geta munað betur eftir atburðum sem hún gæti ekki lengur rifjað upp. Hafi Sigurbjörn Víðir verið viðstaddur ásamt nokkrum réttargæslumönnum. Kvaðst Erla muna eftir því að hafa borið um að hafa ekki verið stödd í Keflavík þegar morðið á Geirfinni hafi hugsanlega verið framið. Hafi hún meðal annars sagst hafa verið heima hjá sér þennan þriðjudag. Héldi hún nú einnig fast við það sem hún hafi sagt, að hún standi í engu sambandi við þetta mál, ekki heldur sem vitni. Hafi hún komið með sinn fyrri framburð eingöngu vegna þess að Sævar hafi viljað að hún gerði það. Hafi hann gefið henni fyrirmæli um slíkt er þau voru í Kaupmannahöfn. Fram kom í skýrslunni að Erla hafi lýst sig reiðubúna til að skrifa á blað öll atriði þessara fyrirmæla næstu daga. Bókað var að henni hafi verið afhent mörg pappírslöð. Fram kom að Schütz hafi greint Erlu frá því að Sævar hafi dregið það í efa að hún segði núna allan sannleikann. Aðspurður hafi Sævar sagst reiðubúinn að taka við skriflegri yfirlýsingu frá Erlu þess efnis að hún hafi nú í nokkurn tíma sagt lögreglunni rétt frá og ekki lengur í samræmi við óskir hans.¹³⁷⁰ Meðfylgjandi skýrslunni var handrituð yfirlýsing Erlu til Sævars, undirrituð af Erlu og dagsett sama dag. Lýsti Erla því yfir að eftir langa og yfirvegaða umhugsun hafi hún sagt allan sannleikann í Geirfinnmálinu eftir að hún hafi fengið að sjá barn sitt hjá móður hennar. Lagði Erla áherslu á að hér væri um hinn raunverulega sannleika að

¹³⁶⁸ Dagbók nr. 5, bls. 92.

¹³⁶⁹ Dagbók nr. 5, bls. 92b.

¹³⁷⁰ Bls. 1274.

ræða. Bað hún Sævar um að segja líka allan sannleikann í þessu máli. Nauðsynlegt væri fyrir hana að sinna móðurhlutverkinu gagnvart dóttur þeirra sem þyrfti nauðsynlega á henni að halda. Kvaðst Erla minna Sævar á að hún hefði áður skýrt frá öllu í þessu máli í samræmi við óskir hans, en það gerði hún ekki lengur. Henni hafi verið sagt að Sævar hafi óskað eftir skriflegri yfirlýsingu frá henni um afstöðu hennar í dag.¹³⁷¹

709. Miðvikudaginn 13. október 1976 var sakadómur Hafnarfjarðar háður í skrifstofu dómsins að Strandgötu 31 af Steingrími Gaut Kristjánssyni dómara vegna rannsóknar á kæru um ótilhlýðilega meðferð gæslufanga. Dómþingið var haldið í kjölfar tilraunar þar sem [ÖS] var hlekkjaður fastur við borðfót annars vegar og rúmfót hins vegar. Tilraun þessi hafi verið framkvæmd í klefa númer átta sem sé samkvæmt upplýsingum Gunnars Guðmundssonar forstöðumanns nákvæmlega eins og klefi númer níu sem [ÖS] hafi verið járnaður í. Þeir sem járnudu [ÖS] á sínum tíma voru Erlingur Þ. Guðmundsson varðstjóri og fangaverðirnir Ari Ingimundarson og Jón B. Sveinsson. Þennan dag mætti Erlingur Þór Guðmundsson fyrir dóminn, gætt var ákvæða 2. mgr. 77. gr. laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála. Kvaðst Erlingur hafa ákveðið að [ÖS] yrði færður í járn, 26. maí 1976. Tildrög þess voru að fanginn hafi verið í fótjárnnum og gengið í hringi í klefanum að næturlagi með þeim afleiðingum að hringlaði í hlekkjunum en að aðrir fangar hafi kvartað yfir að verða ekki svefnsamt af þessum sökum nóttina á undan. [ÖS] hafi neitað að verða við fyrirmælum um að hætta að ganga þannig að handjárn hafi verið sett á hann líka og hendurnar hlekkjaðar við rúmfót og fætturnir við borðfót. Bar hann á móti því að handjárn hefðu verið nýtt til að hlekkja fætur hans og eins að handjárnin hafi verið höfð opinn þannig að þau gætu helst að úlnliðum fangans. Samprófun milli Erlings og [ÖS] um nánari framkvæmd hlekkjunarinnar reyndist árangurslaus. Fangaverðirnir Ari Ingimundarson og Jón Baldvin Sveinsson báru um sína aðkomu að framkvæmd þessarar strekkingar.¹³⁷²
710. Fimmtudaginn 14. október 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars og bandaríski ræðismaðurinn hafi komið klukkan 13:30 og tekið Sævar til viðtals ásamt Rúnari og Haraldi. Bókað var að Sævar hafi verið færður á klefa sinn klukkan 14:20. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 14:30 var bókað að Haraldur og Rúnar hafi farið með Kristján Viðar í bíltúr.¹³⁷³ Bókað var að þeir hafi komið til baka klukkan 17:30 og farið með Kristján Viðar í hornið í yfirheyrslu. Klukkan 17:45 var bókað að Rúnar hafi farið inn á klefa til Sævars.¹³⁷⁴ Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir Kristjáni Viðari, dagsett sama dag. Kvaðst Kristján Viðar minnst þess að hafa farið í ágúst 1974 ásamt Sævari og Alberti Klahn í Fossvogskirkjugarð til að grafa þar eitthvað. Kvaðst Kristján Viðar muna að þetta hafi verið seinni hluta dags, milli klukkan 18:00 og 19:00. Sagðist hann halda að þeir hafi verið að grafa Guðmund Einarsson, en þó myndi hann ekki eftir því að hafa sótt hann út í Hafnarfjarðarhraun þangað sem hann hafi verið fluttur fyrst.

¹³⁷¹ Bls. 1276.

¹³⁷² Bls. 1431_M–N.

¹³⁷³ Dagbók nr. 5, bls. 93.

¹³⁷⁴ Dagbók nr. 5, bls. 93b.

Kristján Viðar kvaðst ekki muna eftir að hafa verið að grafa sjálfur. Þá kvaðst hann muna það fyrir vísit að hafa rifist við Sævar og viljað að líkið af Guðmundi, eða það sem hafi verið grafið, yrði tekið upp aftur þar sem hugsanlega hafi verið um leiði að ræða á þeim stað sem þeir hafi grafið á. Kvaðst Kristján Viðar hvorki muna aðdragandann að ferð þeirra í kirkjugarðinn né það sem á eftir fór. Kvaðst hann vonast til að minni sitt myndi skýrast og hann myndi muna atburðina í smáatriðum og í samhengi. Var yfirheyrslunni lokið klukkan 19:25.¹³⁷⁵ Bókað var í fangelsisdagbókina að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa sinn klukkan 19:50. Klukkan 19:10 var bókað að Rúnar hafi komið af klefa númer 13 og sagst hafa heyrt mannamál í gegnum lofttúðu á klefanum. Hafi Sævar sagt honum að þetta væri nokkuð algengt. Í framhaldinu var bókað um grun um samskipti tveggja fanga á klefum sínum.¹³⁷⁶ Rannsóknargögn um vitjunina á klefa Sævars liggja ekki fyrir. Klukkan 20:55 var bókað að Sævar hafi verið færður fram til yfirheyrslu hjá Rúnari. Klukkan 00:40 var bókað að Sævar hafi verið færður á klefa sinn.¹³⁷⁷ Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir.

711. Þennan dag, 14. október 1976, var [ÁG] yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna. Var tilefnið bókað sem vitneskja hans um hvernig nafnritanir Geirfinns Einarssonar og Einars Bollasonar hafi verið tilkomnar í gestabók Hótelis Bjarkalundar. Greindi vitnið frá því að hafa áður verið yfirheyrður um nafnritanir í gestabók að Finnbogastöðum og kvaðs engu við framburð sinn að bæta. Kvað hann sama aðila standa að baki innritun í gestabók í Bjarkalundi. Kvaðst hann ekki vita ástæðuna að baki en taldi að um kjánaskap hafi verið að ræða.¹³⁷⁸ Þennan sama dag var einnig yfirheyrð sem vitni [BT] um hvort hún hafi á einhverjum tíma verið í gleðskap hjá [SJT] og hvort hún hafi þekkt [VSH] og vitað um kynni hans við [GSig], eiginkonu Geirfinns.¹³⁷⁹ Ber skýrslan engar nýjar upplýsingar með sér.
712. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir handritað bréf Erlu Bolladóttur dagsett sama dag þar sem hún rakti ýmis samtöl. Fram kom að í janúar 1975 hafi hún og Sævar verið stödd að heimili [Sr] og [PB] í Kaupmannahöfn ásamt [EÓ] og einhverjum fleirum sem hún kvaðst ekki muna hverjir voru. Þar hafi [EÓ] talað um [JA] og hlutverk hans sem milliliðs í spírasmygli. Hafi [EÓ] haft uppi getgátur um slys er gæti hafa hent Geirfinn í spíraflutningum. Við það tilefni hafi Sævar sagt að illa færi fyrir mönnum sem ekki kynnu að hegða sér samkvæmt aðstæðum og hafi hann þar átt við Geirfinn. Greindi Erla frá því að í febrúar sama ár hafi hún og Sævar farið inn á SAS hótelið í Kaupmannahöfn. Hafi Sævar viljað athuga gang Geirfinnsmálsins í Morgunblaðinu. Hafi þau lesið frétt um hollenskan sjáanda sem hafi sagt lík Geirfinns vera í um 16 metra fjarlægð frá bryggjustólpa. Hafi Sævar þá sagt sjáandann lélegan því líkið væri ekki að finna þar. Hafi Sævar sagt að menn eins og Geirfinn ætti að binda við eitthvað

¹³⁷⁵ Bls. 1277.

¹³⁷⁶ Dagbók nr. 5, bls. 93b.

¹³⁷⁷ Dagbók nr. 5, bls. 94.

¹³⁷⁸ Bls. 1278.

¹³⁷⁹ Bls. 1280.

þungt og fleygja á hafsbotn.¹³⁸⁰ Þá greindi Erla frá því að Sævar hafi í apríl 1975 á heimili [G] og [GuðE] sagt að mönnum eins og Geirfinni ætti að ryðja úr vegi fyrir að reyna að eyðileggja viðskipti annarra með gaspri. Á sama tíma hafi þau verið stödd að Grýtubakka 10 þegar móðursystir Sævars, [SóGu], hafi komið í heimsókn ásamt manni sínum. Hafi hún sagst hafa heyrt að „Leirfinnur“ væri Magnús Leópoldsson. Greindi Erla frá því að hún hafi farið inn í herbergi með Sævari og sagt honum að Magnús Leópoldsson, Sigurbjörn Eiríksson, Valdimar Olsen, [ÁHE] og [JR] væru allir kunningjar Einars bróður síns og yrði hún ekki hissa þó þeir væru bendlaðir við smygl. Hafi þá Sævar talað um að auðvitað hafi Einar Bollason verið með í smyglinu, þaðan hafi hann fengið alla þá peninga sem hann hafi notað í að kaupa einbýlishús. Talaði Sævar einnig um hversu vel hafi verið staðið að Geirfinnsmálinu þar sem ekkert hafi enn komist upp. Greindi Erla frá því í bréfinu að eftir því sem Sævar hafi talað meir þeim mun skýrari mynd hafi hún gert sér af því hvernig málið hafi atvikast. Hafi hún sett þessar hugmyndir sínar fram sem staðreyndir í Geirfinnsmálinu. Tók Erla fram að í þessu samtali hafi Sævar haft á orði eiturfjasmygl sem hafi átt að vera tengt spírasmyglinu, en að því hafi staðið [RJ], [GBE] og [BP]. Í lok bréfsins ritaði Erla að þetta væri allt sem hún gæti sagt með öruggri vissu. Fleiri samtöl af þessu tagi kynnu að hafa átt sér stað, en hún myndi þau ekki nógu vel til að geta skýrt frá þeim.¹³⁸¹

713. Fyrir liggur samantektarskýrsla, undirrituð af Sigurbirni Víði, um yfirheyrslu yfir Erlu 15. október 1976 klukkan 13:10 á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar. Bókað var að stjórnandi yfirheyrslunnar hafi verið Karl Schütz en viðstaddir hafi verið Sigurbjörn Víðir, Pétur Eggerz og Auður Gestsdóttir, túlkur. Fram kom að í upphafi skýrslutökunnar hafi Erla afhent Schütz bréf sem hún hafi skrifað honum til útskýringar á því hvernig hún teldi sig hafa haft margt af því sem hún hafi sagt í málinu eftir Sævari. Bókað var í skýrsluna að Erlu hafi verið bent á framburð hennar í málunum sem finna mætti í málskjölum og hafi Schütz hvatt hana til að segja allan sannleikann. Benti Schütz henni á að margt í framburði hennar væri í samræmi við það sem aðrir hafi sagt. Hafi Schütz sagt ekki annað koma til greina að hans áliti en að annaðhvort hafi hún farið til Keflavíkur eða einhver hafi sagt henni mjög nákvæmlega frá þessari ferð og þá skyldi hún segja hver það hafi verið. Ítrekaði Schütz við Erlu að segja allan sannleikann og hafi hún þá svarað orðrétt: „Þá hef ég farið til Keflavíkur.“ Hafi Schütz beðið Erlu um að skrifa bréf með öllum upplýsingum um málið og hafi Erla sagst ætla gera það. Bókað var í skýrsluna að á meðan yfirheyrslunni hafi staðið hafi Erla verið mjög óstyrk og grátið. Kvað hún það sem haft væri eftir henni í málskjölum hafa verið hugarburð hjá sér, en þó vissi hún ekki hvort sumt af því væri raunveruleiki.¹³⁸²
714. Bókað var í fangelsisdagbókina þennan dag klukkan 16:15 að Rúnar og Haraldur hafi komið með ávexti og kex handa Kristjáni Viðari og Sævari. Fimm mínútum síðar var

¹³⁸⁰ Bls. 1281.

¹³⁸¹ Bls. 1282–1283.

¹³⁸² Bls. 1287.

bókað að Sævar hafi verið færður út úr húsinu í fylgd Rúnars og Haralds.¹³⁸³ Klukkan 17:55 var bókað að Rúnar og Haraldur hafi komið aftur með Sævar. Rannsóknargögn um ferðina liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 18:00 að Tryggvi Rúnar hafi verið færður fram til viðtals við Sigurbjörn Víði. Bókað var klukkan 18:30 að Tryggvi Rúnar hafi verið færður á klefa sinn. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 19:10 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður fram til viðtals við Harald. Klukkan 23:55 var bókað að skýrsla hafi verið undirrituð í horninu og Kristján Viðar hafi verið færður til klefa síns.¹³⁸⁴ Skýrsla um yfirheyrsluna liggur fyrir meðal rannsóknargagna. Fram kom að yfirheyrslan hafi farið fram að ósk Kristjáns Viðars. Kvaðst Kristján Viðar minnst þess nú að þegar hann, Sævar, Erla og bifreiðastjórinn hafi verið stödd við Hafnarbúðina í Keflavík umrætt kvöld hafi hann verið beðinn um að hringja í Geirfinn. Mundi Kristján Viðar eftir að hafa fengið miða sem bifreiðastjórinn hafi skrifað á nafnið Geirfinnur og símanúmer. Hafi honum verið sagt að þetta væri engin vitleysa og hann ætti að hringja og spyrja eftir manninum. Hafi Sævar sagt honum að segja einhverja ákveðna setningu sem maðurinn myndi skilja. Kvaðst Kristján Viðar ekki muna setninguna en minna að í henni hafi verið orðin: „Við erum komnir“. Kristján Viðar kvaðst hafa farið inn í Hafnarbúðina og fengið lánaðan síma. Myndi hann ekki eftir afgreiðslustúlkunni en minna að hún hafi ekki verið ung og kvaðst viss um að hún hafi verið í bláum vinnusloppi. Kristján Viðar kvaðst hafa hringt í númerið á miðanum, barn hafi svarað, hann hafi spurt eftir Geirfinni og þá hafi barnið kallað: „pabbi“. Þá hafi einhver maður komið í símann og kvaðst Kristján þá hafa sagt þessa fyrirfram ákveðnu setningu. Kvaðst Kristján muna að Geirfinnur hafi spurt orðrétt: „Er Maggi staddur þarna?“ Kvaðst Kristján Viðar þá hafa sagt: „Það er enginn hérna, ég er hérna einn.“ Hafi Geirfinnur þá spurt hann um nafn en Kristján sagt það engu máli skipta og lagt á. Kvaðst Kristján Viðar þá hafa farið út í bifreiðina og greint þeim frá símtalinu. Hafi bifreiðastjórinn sýnt þessu áhuga og spurt Kristján Viðar hvort Geirfinnur hafi sagt þetta. Síðan hafi bifreiðastjórinn farið inn í Hafnarbúðina og fannst Kristjáni Viðari líkt og hann hafi farið inn að hringja útaf þessum orðaskiptum hans og Geirfinns. Tók Kristján Viðar það fram að hann væri ekki viss um að Geirfinnur hafi sagt nafnið Maggi, en minnti það sterklega.¹³⁸⁵ Þá kvaðst Kristján Viðar hafa það á tilfinningunni að einhver hafi komið upp í bifreiðina hjá þeim við Hafnarbúðina. Hafi bifreiðastjórinn sagt: „Þarna kemur hann.“ Fannst Kristjáni Viðari sem maður hafi komið frá bifreið sem hafi verið stöðvuð skammt frá. Hafi hann ekki séð þetta vel vegna myrkurs og þá hafi hann einnig verið undir áhrifum lyfja. Í lok skýrslunnar var bókað að Kristján hafi sagst ekki geta munað fleiri atriði, en myndi skýra frá þeim jafnóðum og minni hans myndi skýrast. Var skýrslutökunni lokið klukkan 23:40.¹³⁸⁶

715. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir athugasemdashýrsla Karls Schütz dagsett þennan dag, 15. október 1976. Í skýrslunni kom fram að það sem Erla hafi skrifað niður um fyrirmælin sem Sævar hafi gefið henni og hvaðan hún hafi fengið svona yfirgripsmikla

¹³⁸³ Dagbók nr. 5, bls. 94b.

¹³⁸⁴ Dagbók nr. 5, bls. 95.

¹³⁸⁵ Bls. 1288.

¹³⁸⁶ Bls. 1289.

þekkingu á því sem gerst hafi í Keflavík, snerti ekkert framburð hennar. Fram kom að í samtali Erlu við Sigurbjörn Víði hafi hún sagst aldrei hafa fengið bein fyrirmæli heldur hafi Sævar talað við sjálfan sig og oft endurtekið það sama. Þannig hafi hún ályktað að hún ætti að segja fram í svipuðum dúr. Í skýrsluna bókaði Schütz um að hafa bent Erlu ákveðið á andstæður í framburði hennar í viðurvist Péturs Eggerz, Sigurbjörns Víðis og túlksins, Auðar Gestsdóttur. Fram kom að þá hafi hún enn lýst því yfir að hafa aldrei fengið bein fyrirmæli frá Sævari. Eftir áminningu hafi hún enn lýst því yfir að hafa ekki verið í Keflavík og að hún héldi fast við það. Hafi Erla sagt að enginn tryði henni og að hún vissi varla lengur hvað hún ætti að segja. Fram kom að hún hafi verið hvött til að segja loks frá því hvaða aðilar hefðu sagt henni í einstökum smáatriðum frá því sem hafi gerst. Hafi hún þá sagt orðrétt: „Ég hef búið það allt til.“ Þegar henni hafi verið sagt að hún gæti ekki hafa fundið upp þessi einstöku atriði sem borið hafi saman við framburð annarra hafi Erla farið í mikla geðshræringu. Bókað var í skýrsluna að ljúka hafi þurft yfirheyrslunni á þeim tímamarki.¹³⁸⁷ Á seinni síðu athugasemdaskýrslunnar bókaði Schütz eftir Erlu, ýmist efnislega eða orðrétt. Hafi Erla sagt: „Ég held fast við það að ég var ekki í Keflavík.“ Fram kom að þegar Erlu hafi verið sagt að hún gæti ekki hafa vitað um ýmis smáatriði sem hún hafi borið um nema með því að hafa verið á staðnum hafi hún sagt: „Nú, þá hef ég bara verið í Keflavík, ég man bara ekkert eftir því.“ Þegar Erla hafi verið spurð hvaðan hún hefði öll einstök atriði hafi hún sagt: „Ég hef fengið upplýsingar úr ýmsum áttum.“ Bókað var að því hafi verið haldið fram við Erlu að hún væri nú sem fyrr að vernda Sævar. Hafi hún þá sagt: „Nei, ég er ekki að vernda hann. Ég er að vernda sjálfa mig.“ Aðspurð hvort hún væri hrædd við Sævar hafi Erla svarað: „Nei, ég er ekki hrædd við neinn.“ Aðspurð hvort hún vildi sýna svonefndum undirheimum samheldni, eins og það var orðað, hafi Erla sagst ekki vera í neinum undirheimum. Fram kom að minnst hafi verið á samtalið sem Erla hafi lýst milli öikumannsins og Sævars þar sem rætt hafi verið um að ryðja einhverjum úr vegi. Hafi Erla verið spurð hvernig hún hafi fengið vitneskju um þetta samtal ef hún hafi ekki verið með í ferðinni. Bókað var að Erla hafi þá svarað: „Hefur Sævar viðurkennt það?“ Fram kom að Erla hafi orðið æst þegar henni hafi verið sagt að yfirheyrslan yrði að taka enda. Hafi hún þá virst ætla í móðursýkiskast. Hafi Erla lamið ítrekað í borðið og æpt grátandi: „Enginn trúir mér héra.“ Á leiðinni í fangelsið hafi Erla hóttað sjálfsmorði í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Bókað var að fangelsisstjóra hafi verið tilkynnt strax um það. Í lok skýrslunnar var bókað að um klukkustund eftir að Erla hafi verið komin í fangelsið hafi hún lagt fram bréf og óskað eftir að þau yrðu fengin Karli Schütz.¹³⁸⁸

716. Bréfin sem Erla óskaði eftir að fengin yrðu Schütz liggja fyrir meðal rannsóknargagna. Voru þau til nánari útskýringa á samtölum þeim sem hún hafi áður ritað varðandi Geirfinnsmálið. Vildi hún benda á að þegar hún hafi svikið fé frá Pósti og Síma hafi Sævar ekki sagt: „Þú segist ekki hafa gert það“ heldur: „þú gerðir það ekki“. Sama hafi gilt um Geirfinnsmálið. Sævar hafi ekki sagt hvað hún ætti að segja heldur hafi hann haft uppi fullyrðingar um hvernig hlutirnir hefðu atvikast í Keflavík. Af samtali

¹³⁸⁷ Bls. 1290.

¹³⁸⁸ Bls. 1291.

þeirra í Breiðholti hafi hún skilið það svo að þar hafi verið um að ræða hluti sem hún ætti að segja ef hún yrði spurð þar sem hún hafi áður dregið þá ályktun af samtölum í Kópavogi og á SAS hóteli í Kaupmannahöfn að Sævar væri viðriðinn málið. Í lok bréfsins ritaði Erla orðrétt: „Ekki man ég til þess að hann hafi sagt söguna í smærri atriðum, þess vegna er þetta það eina sem ég hafði fyrir mér í Geirfinnsmálinu. Restin var tilbúningur minn. Þetta er SANNLEIKUR.“¹³⁸⁹

717. Í öðru bréfi sem Erla afhenti Schütz þennan dag kom fram að Erla hafi lesið í blöðunum, löngu fyrir Geirfinnsmálið, að Klúbburinn seldi smyglað áfengi. Fyrir utan Klúbbinn hafi hún séð stóra sendiferðabifreið. Hafi [EÓ] í Kaupmannahöfn sagt að Geirfinnur hafi verið viðloðinn spírasmygl. Einnig hafi spíri verið settur á tank á leynilegum stað með trillubáti. Þegar hún hafi farið til Keflavíkur í bifreið með Sigurbirni Víði og Eggerti hafi hún giskað á Dráttarbrautina eftir að vera búin að fara á nokkra aðra staði. Greindi Erla frá því að Dráttarbrautin hafi komist best heim við lýsinguna sem hún hafði gefið á staðháttum. Þegar hún hafi lýst staðnum hafi hún verið meðvituð um að klettar væru víða í sjó við strendur Keflavíkur, enda hafi hún komið oft þangað. Hina fólksbifreiðina hafi hún haft í frásögninni þar sem þarna áttu að vera fleiri menn og taldi hún upp Einar, Magnús, Sigurbjörn, Valdimar, [JA], [RJ] og [GKJ]. Greindi Erla frá því að samtalið sem hún hafi sagt hafa átt sér stað á leiðinni hafi eingöngu verið það sem Sævar hafi sagt sér um Geirfinnsmálið. Hafi það verið hennar hugmynd að segja að sendiferðabíllinn hafi staðið á bryggjunni. Hafi hún giskað á það, enda ekki erfitt. Erla sagðist ekki geta gefið neina skýringu á húsinu sem hún hafi sagst hafa farið inn í. Í lok bréfsins ritaði Erla orðrétt: „Ef þetta er ekkert í áttina, þá er ég hætt að reyna að útskýra, þá þýðir það ekkert. Annars er ég reiðubúin að skrifa meira ef mér er sagt um hvað.“¹³⁹⁰
718. Þennan sama dag teiknaði Erla sætaskipun í Land Rover bifreiðinni þar sem Kristján Viðar hafi setið milli hennar og Geirfinns. Gaf hún þar í skyn að Guðjón Skarphéðinsson hafi geta verið ökumaðurinn.¹³⁹¹ Inn á teikninguna ritaði Erla orðrétt: „Er við stoppuðum við Hafnarbúðina í Keflavík steig Kristján út úr bílnum og [...]. Er hann kom aftur var í fylgd með honum annar maður, sem ég held að hafi verið Geirfinnur. Kristján færði sig nær mér til að maðurinn gæti sest inn.“ Orðrétt ritaði hún: „Ég man, að í nóvember, stuttu eftir að ég fékk Land Roverinn, þá fékk Guðjón Skarphéðinsson að prófa hann, það er möguleiki, að hann hafi keyrt til Keflavíkur. Ég get ekki komið því fyrir mig, því ég ruglast alltaf á ímynduninni um Magnús Leópoldsson.“¹³⁹²
719. Fyrir liggur önnur athugasemdasháttur Karls Schütz, dagsett sama dag, 15. október 1976. Í skýrslunni kom fram að tæknideild Bundeskriminalamt í Wiesbaden hafi verið beðin um að athuga hvort ummerki fyndust á frakka Kristjáns Viðars sem styddu framburð hans, um að hafa saumað hnapp aftur við frakkann eftir að Guðmundur hafi rífið hann af í átökum þeirra. Bókað var í skýrsluna um árangur rannsóknarinnar. Fram

¹³⁸⁹ Bls. 1284.

¹³⁹⁰ Bls. 1285.

¹³⁹¹ Bls. 1763.

¹³⁹² Bls. 1286.

kom að hnappar frakkans, að einum undanskildum, hafi allir verið saumaðir í verksmiðju. Fjórdi hnappur að ofan á vinstra framstykki frakkans hafi sýnt tvenns konar saumaskap sem hafi verið gerður í sitthvoru lagi. Hafi rannsókn bent til að hnappurinn hafi sennilegast losnað, en aldrei slitnað alveg af, og verið þá festur aftur af leikmanni með svörtum tvinna, án þess að notuð hafi verið áhöld og saumagarn frá verksmiðjunni.¹³⁹³

720. Meðal rannsóknargagna er önnur vikuskýrsla Schütz, dagsett sama dag, til Ólafs Jóhannessonar, dómsmálaráðherra. Fram kom að Schütz hafi komið aftur til Reykjavíkur 11. október 1976. Þá sagði að sönnunargögn í Guðmundarmálinu hafi verið send frá Reykjavík til tæknideildar Bundeskriminalamt í Wiesbaden. Í skýrslunni greindi Schütz frá samkomulagi við forstöðumann Bundeskriminalamt í Wiesbaden um leyfi fyrir notkun á rannsóknarforritum í tölvu á Íslandi. Fram kom að hann myndi leggja fram skýrslu um tillögur sínar um stofnun embættis rannsóknarlögreglu á Íslandi og þjálfun lögreglumanna 19. eða 20. október 1976. Í skýrslunni sagði að rannsóknarnefnd Reykjavíkur hafi einbeitt sér að því undanfarnar tvær vikur að finna lík Guðmundar Einarssonar. Hafi það reynst nauðsynlegt þar sem Sævar hafi borið um að hafa flutt lík Guðmundar ásamt Kristjáni Viðari og Alberti Klahn í ágúst 1974 úr Hafnarfjarðarhrauni yfir í Fossvogskirkjugarð. Staðarlýsingum Sævars í kirkjugarðinum hafi verið fylgt eftir en leit hafi ekki borið árangur.¹³⁹⁴ Leitað yrði á öðrum mögulegum stöðum í kirkjugarðinum fram að helgi. Fram kom að Örn Höskuldsson, rannsóknardómari, myndi afhenda öll sönnunargögn í Guðmundarmálinu til saksóknara 19. október 1976. Frá og með þeim tímamarki myndi rannsóknarnefndin eingöngu einbeita sér að frekari rannsókn á Geirfinnsmálinu. Í lok skýrslunnar kom fram að mikil ólga hafi ríkt meðal rannsóknarlögreglumanna í Reykjavík síðan 13. október 1976. Gat Schütz þess að af umræðum að dæma teldi hann spennuna stafa af tilkynningu um stofnun rannsóknarlögreglu í Reykjavík sem skipuð yrði nýútskrifuðum lögreglumönnum.¹³⁹⁵
721. Laugardaginn 16. október 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 08:25 og rætt við Kristján Viðar og Sævar meðal annarra. Bókað var að læknirinn hafi breytt lyfjum og var vísað til lyfjaskrár um það. Klukkan 09:10 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi farið eftir stutt samtal við Tryggva Rúnar. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um samtalið. Bókað var klukkan 09:35 að Sigurbjörn Víðir hafi hringt og fengið upplýsingar um hvenær samtali Kristjáns Viðars og Haraldar hafi lokið kvöldið áður. Klukkan 14:10 var bókað að Karl Schütz og Pétur Eggerz hafi komið í fangelsið. Var Kristján Viðar færður þeim strax í hornið, eins og það var orðrétt bókað. Klukkan 15:30 var bókað að Rúnar hafi farið inn á klefa til Sævars til að tala við hann. Tuttugu mínútum síðar var bókað að Rúnar hafi farið. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 16:20 að Kristján Viðar hafi verið færður aftur á klefa sinn. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem bókað er að skýrslutakan hafi hafist klukkan 15:15 og lokið

¹³⁹³ Bls. 1292–1293.

¹³⁹⁴ Bls. 1295.

¹³⁹⁵ Bls. 1296.

klukkan 16:30. Var tilefnið bókað sem yfirhöfnin sem Kristján Viðar hafi verið í þegar Guðmundi hafi verið ráðinn bani. Bókað var að Kristjáni Viðari hafi verið sýndur græn-brúnn taufrakki og hafi Kristján Viðar sagt frakkann vera í sinni eigu. Kvaðst hann hafa verið í honum kvöldið sem hann hafi orðið Guðmundi að bana að Hamarsbraut 11. Aðspurður hvers vegna hann hafi verið í frakka inni í íbúð kvað hann það ekkert athugavert að sínu mati, það hafi hann oft gert. Bókað var að Kristjáni Viðari hafi verið gerð grein fyrir niðurstöðum rannsóknar um að það hafi aldrei losnað hnappur af frakkanum og því gæti framburður hans um að hnappurinn hafi verið í hendi Guðmundar ekki verið réttur. Bókað var að Kristján Viðar hafi gefið þær skýringar að samkvæmt hans bestu vitund hafi þetta verið svona. Sagði hann það geta verið að hnappurinn hafi verið úr annarri flík sem hann hafi verið í umrætt kvöld. Kvaðst hann ekki viss um í hvers konar jakka hann hafi verið, það gæti hafa verið leðurjakki. Minnti Kristján Viðar fastlega að það hafi vantað hnapp á þennan svarta leðurjakka. Leðurjakkinn væri ekki lengur í hans eigu og kvaðst hann ekki vita hvar hann væri niðurkominn. Myndi hann það nákvæmlega að frakkinn sem hann hafi verið í þegar hann hafi slegist við Guðmund hafi verið óhnepptur. Kvaðst Kristján Viðar halda fast við það að hann hafi gert tilraun til að ná hnappinum úr hendi Guðmundar í íbúðinni. Hafi hann talað um hnappinn við Tryggva Rúnar í bifreiðinni. Kvaðst hann einnig halda fast við það að Tryggvi Rúnar hafi síðar afhent honum hnappinn. Hvað hafi orðið af hnappinum kvaðst Kristján Viðar ekki vita. Aðspurður um hver hafi saumað hnappinn fastan á frakkann hans kvaðst Kristján Viðar ekki vita það og sagði það hugsanlegt að hann hafi gert það sjálfur eða amma hans.¹³⁹⁶ Auk skýrslunnar liggur fyrir athugasemdaskýrsla um yfirheyrsluna, rituð af Karli Schütz og dagsett sama dag. Fram kom að Kristján Viðar hafi stöðugt verið minntur á ósamræmi milli framburðar hans og niðurstöðu tæknirannsóknar á frakkanum. Þrátt fyrir það hafi Kristján haldið fast við það að hnappurinn hafi ekki bara losnað í átökum við Guðmund, heldur alveg slitnað af og Tryggvi Rúnar hafi síðan tekið hnappinn úr hendi Guðmundar. Þegar hann hafi síðan verið spurður hvort hnappurinn hafi getað dottið af einhverri annarri flík hafi Kristján Viðar viðurkennt að frakkinn hafi verið opinn og hnappurinn því getað hafa dottið af jakka hans, líklega svörtum leðurjakka. Bókað var í athugasemdaskýrsluna að Haraldur Árnason, rannsóknarlögreglumaður, hafi greint frá því að umræddur leðurjakki væri í vörslum lögreglunnar. Við skoðun á leðurjakkannum hafi komið í ljós að á hann vantaði einn hnapp sem upprunalega hafi verið á honum.¹³⁹⁷

722. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 16:25 þennan dag að Tryggvi Rúnar hafi verið færður fram til viðtals við Schütz og co., eins og það var orðað í færslunni.¹³⁹⁸ Klukkan 16:55 var bókað að Tryggvi Rúnar hafi verið færður á klefa sinn. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 17:45 að Rúnar Sigurðsson, rannsóknarlögreglumaður, hafi tekið Sævar til skýrslutöku. Bókað var að skýrslutökunni hafi lokið klukkan 19:45 og Sævar hafi verið settur inn á klefa.

¹³⁹⁶ Bls. 1297–1298.

¹³⁹⁷ Bls. 1299.

¹³⁹⁸ Dagbók nr. 5, bls. 95b.

Rannsóknargögn um skýrslutökuna liggja ekki fyrir. Klukkan 19:30 var bókað í fangelsisdagbókina að Jóna hafi hringt til að athuga hvort í lagi væri að ónáða Sigurbjörn Víði sem væri heima. Færsluritari lét þess getið að hann teldi það í lagi fyrst erindið væri í sambandi við Erlu.¹³⁹⁹ Klukkan 20:15 var bókað í fangelsisdagbókina að Sigurbjörn Víðir hafi komið við á leið í Hegningarhúsið.¹⁴⁰⁰ Rannsóknargögn um viðtal við Erlu umræddan dag liggja ekki fyrir önnur en athugasemdaskýrsla Karls Schütz sem liggur fyrir á þýsku. Í skýrslunni kom fram að þennan dag um klukkan 19:30 hafi Sigurbjörn Víðir fengið símtal frá fangelsinu þar sem Erla væri vistuð. Hafi hann fengið þær upplýsingar að Erla hefði lýst yfir sterkri þörf til að gefa Schütz mikilvægar upplýsingar í Geirfinnsmálinu þetta kvöld. Bókað var að Schütz og Pétur Eggerz hafi farið í fangelsið og Sigurbjörn Víðir hafi þá þegar verið kominn. Hafi samtalið hafist klukkan 20:30. Haft var orðrétt eftir Erlu: „Núna langar mig til að segja síðasta hluta sannleikans. Það var Sævar sem gaf mér fyrimæli. Ég átti alltaf og gagnvart hverjum sem var, þegar Geirfinnsmálið bæri á góma, að segja að Sigurbjörn Eiríksson, Magnús Leópoldsson, Einar Bollason, [ÁHE], [JR] og Valdimar Olsen hefðu átt hlut að máli. Hann sagði þetta við mig eftir ferðina til Keflavíkur, einmitt þegar leitað var að G. Samtalið átti sér stað í litla herberginu í íbúð móður hans. Ég stend ennþá fast við það sem ég sagði, að ég tók ekki þátt í þessari ferð. En ég veit að Sævar fór til Keflavíkur. Hann sagði mér það að vísu ekki berum orðum vegna þess að hann treysti mér ekki nógu vel. En ég veit að hann fór frá mér eina nótt, það var nóttina 19.11.1974 sem hann var fjarverandi. Hann kom til baka í íbúðina mína að Hjallavegi næsta morgun um klukkan 10:00.“ Undir yfirheitinu „Skýringa óskað:“ bókaði Schütz um orðréttu spurningu til Erlu: „Hvernig stendur á því að þér munið svona vel eftir þessari nótt og sérstaklega að þér vitið að S. væri í Keflavík? Auk þess var hann örugglega oft fjarverandi að næturlagi.“ Bókað var orðrétt eftir Erlu: „Um þær mundir var hann ekki oft fjarverandi frá mér. Við áttum Land Rover og ég ók honum um allt. Ég gat því fylgst vel með honum. Að mínu mati hefur hann farið með [BPP] og Kristjáni. Ég ræð þetta af því að hann var á þeim tíma oft með [BPP]. En á sama tíma var hann ekki vinur Kristjáns og því þótti mér það eftirtektarvert að hann skyldi aftur hafa sett sig í samband við Kristján þessa daga.“¹⁴⁰¹ Undir yfirheitinu „Skýringa óskað:“ bókaði Schütz aðra orðréttu spurningu til Erlu: „Samkvæmt framburði Kristjáns var hann með Erlu í bílnum á leiðinni til Keflavíkur. Hann ætlaði að hefja samtalið við hana. En hún tók því eiginlega fálega.“ Orðrétt bókaði Schütz um svar Erlu: „Kristján lýgur ef hann heldur þessu fram.“ Fram kom að Erlu hafi verið tilkynnt um að samtalinu yrði að ljúka. Hún gæti, ef hún vildi greina frá fleiru, gefið skýrslu síðar eða skrifað slíkt niður sjálf. Bókað var að Erla hafi þá hrópað skyndilega og sagt háum rómi: „Sævar sagði mér með hverjum hann ók til Keflavíkur. Það voru Kristján Viðar Viðarsson og [SSH] og [BPP]. Sævar varaði mig við og sagði að ef ég myndi ræða þetta myndi ég spilla fyrir stórum viðskiptum.“¹⁴⁰² Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um hvenær yfirheyrslunni lauk. Í dagbók

¹³⁹⁹ Dagbók nr. 5, bls. 96.

¹⁴⁰⁰ Dagbók nr. 5, bls. 96b.

¹⁴⁰¹ Bls. 1300 og 1301_A.

¹⁴⁰² Bls. 1301 og 1301_A.

Síðumúlafangelsisins var bókað klukkan 20:30 að [HiL], bróðir Tryggva Rúnars, hafi komið með sendingu til hans.¹⁴⁰³

723. Mánudaginn 18. október 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 13:55 að Haraldur og Rúnar hafi farið inn á klefa til Sævars. Ekki er bókað hvenær þeir hafi komið fram af klefa Sævars. Klukkan 17:35 var bókað um komu Rúnars aftur í Síðumúlafangelsið og tuttugu mínútum síðar var bókað að Sævar hafi verið færður fram til yfirheyrslu hjá Rúnari. Á sama tíma, klukkan 17:55, var bókað um símtal við Steingrím Gaut Kristjánsson, setudómara í rannsókn á kæru vegna illrar meðferðar á gæsluföngum. Bókað var í fangelsisdagbókina að dómari hafi tilkynnt um fyrirætlun sína að láta mæla klefa númer níu og að láta lækni skoða járnin, eins og það var orðað í færslunni. Bókað var klukkan 18:45 að Sævar hafi verið færður á klefa sinn.¹⁴⁰⁴ Rannsóknargögn um vitjun á klefa Sævars þennan dag sem og yfirheyrslu liggja ekki fyrir.
724. Meðal rannsóknargagna liggja handritaðir punktar, ómerktir og ódagsettir, en síðasta færslan í skjalinu er dagsett þennan dag. Skjalið inniheldur persónuupplýsingar um [BPP]. Fram koma dagsetningar á yfirheyrslum yfir Erlu þar sem hún bar um að [BPP] hafi farið til Keflavíkur í umrætt sinn. Við dagsetninguna 18. október 1976 er ritað að Erla hafi borið um að [BPP], og [SSH] hafi farið til Keflavíkur. Þá er ritað undir sömu dagsetningu að Sævar hafi sagst hafa verið með [BPP] 19. nóvember 1974 á Land Rover.¹⁴⁰⁵
725. Þriðjudaginn 19. október 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 13:45 að Rúnar hafi hringt og beðið fyrir þau skilaboð til Sævars að hann gæti ekki komið í dag eins hann hafi lofað vegna anna. Klukkan 14:25 var bókað í fangelsisdagbókina að Rúnar og Jónas Bjarnason, rannsóknarlögreglumenn, hafi komið og farið með Sævar í viðringu, eins og það var orðað. Bókað var klukkan 15:20 að Rúnar og Jónas hafi komið með Sævar úr Vatnsmýrinni. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðringuna. Bókað var klukkan 16:05 að starfsmenn tæknideildar rannsóknarlögreglunnar hafi komið í fangelsið á vegum Steingríms Gauts Kristjánssonar, setudómara. Hafi þeir teiknað upp, mælt og myndað klefa númer níu.¹⁴⁰⁶
726. Fyrir liggur samantektarskýrsla, dagsett sama dag, með efnisatriðum úr sjö framburðarskýrslum Erlu varðandi vitneskju hennar um hvarf Geirfinns Einarssonar og ferð hennar til Keflavíkur 19. nóvember 1974.¹⁴⁰⁷
727. Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrslu yfir [IJ], fiskifræðingi. Var tilefni yfirheyrslunnar bókað sem kunningsskapur vitnisins við Sævar. Kvaðst vitnið kannast nokkuð við Sævar en ekki þekkja hann persónulega. Hafi hann eitt sinn lánað Sævari 100.000 krónur í greiðaskyni sem Sævar hafi greitt skömmu síðar. Hafi hann ekki

¹⁴⁰³ Dagbók nr. 5, bls. 96b.

¹⁴⁰⁴ Dagbók nr. 5, bls. 97b.

¹⁴⁰⁵ Bls. 1302.

¹⁴⁰⁶ Dagbók nr. 5, bls. 98b.

¹⁴⁰⁷ Bls. 1303–1308.

vitað tilganginn að baki lánaþyrirgreiðslunni. Fram kom að [IJ] hefði á leigu geymsluhólf í Landsbanka Íslands. Kvaðst hann aldrei hafa geymt neitt fyrir Sævar og nota hólfíð lítið. Bókað var að vitnið hafi veitt heimild til leitar í hólfinu.¹⁴⁰⁸ Ekkert fannst í hólfinu sem tengist málinu.

728. Þá liggja fyrir þrjár skýrslur dagsettar þennan dag um yfirheyrslur af vitnum í Keflavík í tilefni af upplýsingum sem Vilmundur Gylfason hafi veitt rannsóknarlögreglunni. Í fyrstu skýrslunni er bókað um yfirheyrslu yfir mæðgum, um atvik sem dóttirin hafi orðið vitni að vorið 1975 þegar hún hafi verið 11 ára gömul að leik við Dráttarbrautina í Keflavík. Hafi hún þá séð tvo menn koma á árabát að bryggjunni. Hafi þeir tekið plastbrúsa úr bátnum og sett þá í hvíta sendiferðabifreið. Hafi vitnið séð tvær byssur í bátnum og eitthvað sem hún hafi talið vera fugla.¹⁴⁰⁹ Í annarri skýrslu er bókað um yfirheyrslu yfir Magnúsi Gíslasyni, fyrrum fréttaritari Vísis og þáverandi fréttaritari Dagblaðsins. Fram kom að hann hafi greint lögreglunni frá því að [SjT], vinkona [GSig], eiginkonu Geirfinns, hafi sagt honum að morguninn eftir hvarf Geirfinns hafi hún farið til [AÓ], lækni, og fengið róandi lyf handa [GSig]. Þá kvaðst vitnið hafa aðstoðað lögregluna í Keflavík þegar dregin hafi verið upp mynd af manni þeim sem hringt hefði úr Hafnarbúðinni 19. nóvember 1974. Hann hafi mikið verið hjá [GKJ], afgreiðslustúlku í Hafnarbúðinni, sem hafi gefið eftirfarandi lýsingu á manninum: „Neðri augnlína bein og strekkt upp, sambrýndur, munnbreiður með þunnar varir, haka þver, eyru nokkuð útistandandi, hár rauðbirkið og sveipir í því.“ Þá kvað vitnið [GKJ] hafa talað um að mótað hafi fyrir skalla er hún hafi séð á bakhluta mannsins. Einnig hafi hún talað um blett eða vörtu á annarri kinn.¹⁴¹⁰ Í þriðju skýrsluna var bókað um yfirheyrslu yfir [SJÁ]. Tilefni yfirheyrslunnar var ferð hennar að Hafnarbúðinni í Keflavík 19. nóvember 1974. Fram kom að Haukur Guðmundsson, rannsóknarlögreglumaður hafi rætt við vitnið á sínum tíma. Greindi hún frá því hafa komið Hafnarbúðinni umræddan dag og hafi sonur hennar farið inn en hún beðið út í bifreiðinni á meðan. Hafi klukkan verið um 18:30 til 19:00. Á sama tíma hafi stór Mercedes Benz sendiferðabifreið stöðvað rétt hjá bifreið hennar. Hafi ökumaðurinn verið í ljósum buxum og ljósum leðurjakka, um 180 til 185 sentimetrar á hæð, með skollitað hár, nokkuð þybbinn í vexti og um 35 ára gamall. Taldi hún líklegt að hún myndi þekkja manninn aftur, enda teldi hún sig hafa séð hann aftur í Reykjavík á sömu bifreið. Hafi bifreiðin verið ljós á litin með ljósari rönd á hliðinni. Þá hafi bifreiðin verið með gluggum á hliðum. Kvað hún manninn hafa komið aftur út úr Hafnarbúðinni á undan syni hennar.¹⁴¹¹ Hafi þau mæðginin síðan farið að svokallaðri „Þórðarsjoppu“, en þar hafi sami maður setið í bifreið sinni fyrir utan. Fram kom í skýrslunni að lögreglan hafi einnig rætt við soninn og hafi hann sagt manninn hafa beðið um afnot af síma í Hafnarbúðinni. Hafi hann síðan hringt stutt símtal, greitt fyrir

¹⁴⁰⁸ Bls. 1309.

¹⁴⁰⁹ Bls. 1310.

¹⁴¹⁰ Bls. 1311–1312.

¹⁴¹¹ Bls. 1314.

og gengið út. Fram kom að vitnunum hafi fundist maðurinn líkur leirmyndinni þegar hún hafi birst í fyrsta sinn í sjónvarpi.¹⁴¹²

729. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir handritað bréf Erlu, dagsett sama dag, 19. október 1976, klukkan 14:45. Þar lýsti Erla því yfir, sem dóttir [PEÓ] og móðir [JEM], að hún vildi skýra frá Geirfinnsmálinu af fyllstu einlægni svo það myndi upplýsast og hún gæti orðið laus. Ritaði Erla að hún hafi farið til Keflavíkur 19. nóvember 1974 ásamt Sævari, Kristjáni og þriðja manni sem hana minnti fastlega að hafi verið [BPP]. Þó gæti hún ekki fullyrt um það þar sem hún ætti erfitt með að kalla fram mynd bílstjórans í huganum. Fram kom að hún myndi ekki heldur á hvaða bifreið þau hafi verið en taldi mögulegt að þau hafi verið á Land Rover bifreið sem var í hennar eigu. Greindi Erla frá því að ekið hafi verið um borgina og meðal annars komið við hjá Guðjóni Skarphéðinssyni að Ásvallagötu í Reykjavík og [VK] að Kirkjuteigi. Síðan hafi verið ekið í gegnum Hafnarfjörð og komið við í nætursölu þar. Rámaði hana í að við komuna til Keflavíkur hafi verið stöðvað við Hafnarbúðina. Þó væri hún ekki viss um það atriði þar sem hún hafi komið þangað áður. Loks hafi verið ekið að Dráttarbrautinni. Greindi Erla frá því í bréfinu að þar hafi verið fyrir fólksbifreið, sem hana minnti að hafi verið rauð, og inni í henni hafi verið einhver sem hún hafi ekki séð. Lýsti Erla því hvar sendiferðabifreið hafi staðið innst á bryggjunni og þar hafi verið einhver hreyfing á manni. Þá hafi bátur staðið við bryggjuna. Í fjörunni hafi verið tveir menn á tali. Hafi bílstjórinn og Kristján Viðar farið út úr bifreiðinni en Sævar verið um kyrrt í stutta stund. Síðan hafi Sævar gengið í átt að mönnunum tveimur.¹⁴¹³ Greindi Erla frá því að þegar hún hafi farið úr bifreiðinni hafi hún veitt mönnunum í fjörunni athygli. Hafi sá, sem hún teldi hafa verið Geirfinn, snúið að henni, en Sævar og hinn maðurinn hafi snúið bakinu í hana. Lýsti Erla Geirfinni sem „sveitamannslegum“ og íklæddan úlpu. Taldi hún hinn manninn hafa verið [SSH] því hann kæmi henni ávallt í hug. Hafi hann verið klæddur í leður- eða leðurlíkisjakka. Sævar hafi verið í leðurjakka og kápu utan yfir sem hún hafi átt. Ritaði Erla að svo hafi virst sem mennirnir hafi deilt um eitthvað. Hafi Sævar þá komið til hennar og sagt henni að fara heim á puttanum. Lýsti Erla minningu sinni um að hafa fundið til máttleysis í hnjam og verið við það að falla svo Sævar hafi þurft að styðja við hana. Hafi þau þrætt eitthvað, en Sævar síðan yfirgefið hana og farið til mannanna þriggja. Þá hafi hún tekið eftir [BPP] sem hafi staðið á lengdar og virst fylgjast með mönnunum. Mundi Erla eftir að hafa verið hrædd eftir að hafa heyrt samtál bílstjórans og Sævars um að ryðja þyrfti manni úr vegi sem ekki tæki sönsu. Hafi þeir sagt hann ekki vilja þiggja peninga og ... Greindi Erla frá því að hafa flúið í rautt hús skammt frá þar sem hún hafi kastað upp og liðið mjög illa á sál og líkama.¹⁴¹⁴ Kvaðst Erla hafa ástæðu til að ætla að Sævar hafi gefið sér eitthvað deyfilyf umrætt kvöld. Morguninn eftir hafi hún farið á puttanum til Hafnarfjarðar og þaðan með strætisvagni að Hjallavegi. Hafi Sævar komið þangað um hádegið og rifist yfir því að hún hafi ekki verið komin heim fyrr. Ritaði Erla um að hafa spurt Sævar hvað hafi gerst þegar fréttir

¹⁴¹² Bls. 1315.

¹⁴¹³ Bls. 1316.

¹⁴¹⁴ Bls. 1317.

hafi farið að berast um hvarf Geirfinns. Hafi Sævar engu svarað. Þegar fréttir tók að berast af áfengissmygli hafi Sævar sagt henni að segja hverjum sem spurði að Einar Bollason, Valdimar Olsen og eigendur Klúbbsins stæðu að málinu. Í lok bréfsins tók Erla fram að hún hafi aldrei séð [SSH] fyrir þennan atburð. Hins vegar hafi hún séð hann einu sinni síðan þá en það hafi verið í kvikmyndahúsi í Reykjavík.¹⁴¹⁵

730. Miðvikudaginn 20. október 1976 var bókað klukkan 12:55 að Tryggvi Rúnar hafi verið færður fram til viðtals við Sigurbjörn Víði. Bókað var að Tryggvi hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 13:10. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.¹⁴¹⁶ Fyrir liggur ódagsett upplýsingaskýrsla undirrituð af Rúnari Sigurðssyni, rannsóknarlögreglumanni, þar sem fram kemur að haft hafi verið samband frá Síðumúlafangelsi klukkan 17:00 þennan dag og þess óskað að Haraldur Árnason, rannsóknarlögreglumaður, kæmi og talaði við Kristján Viðar. Fram kom að þar sem Haraldur hafi ekki verið viðstaddur hafi Rúnar hringt í fangavörð og beðið hann um að athuga hvort Kristján vildi tala við sig í fjarveru Haraldar. Skömmu síðar hafi þau skilaboð borist að Kristján hafi viljað tala við Rúnar.¹⁴¹⁷ Í dagbók fangelsisins við Síðumúla var bókað klukkan 17:10 að Rúnar hafi farið inn á klefa til Kristjáns Viðars.¹⁴¹⁸ Í samantektarskýrslu sinni gat Rúnar þess að hann hafi farið inn á klefa til Kristjáns. Eftir stuttar umræður hafi Kristján Viðar farið að tala um Geirfinnsmálið og farið að skýra frá ýmsu því máli tengdu. Kvaðst Rúnar þá hafa haft samband við sakadóm Reykjavíkur og beðið fyrir skilaboð til Schütz þar að lútandi. Hafi Schütz þá óskað eftir því að Kristján Viðar yrði fluttur í sakadóm til viðtals við sig.¹⁴¹⁹ Í fangelsisdagbókina var bókað klukkan 18:32 að Rúnar hafi farið með Kristján Viðar til Karls Schütz í sakadóm Reykjavíkur.¹⁴²⁰ Í samantektarskýrslunni kom fram að Schütz hafi rætt í nokkra stund við Kristján Viðar að viðstöddum Rúnari og Pétri Eggerz sem hafi túlkað samtölin. Að því loknu hafi þeir farið til Keflavíkur og að Dráttarbrautinni. Hafi Kristján Viðar lýst nánar því sem hann hafði þegar greint frá. Hafi þeir verið þar milli klukkan 21:00 og 21:30, en þá hafi verið nokkuð lágsjávað en eftir athugun hafi komið í ljós að háfjara hafi verið um klukkan 22:25. Síðan hafi verið ekið aftur til Reykjavíkur og Kristján Viðar verið færður á klefa sinn. Var þess sérstaklega getið í lok samantektarskýrslunnar að Kristján Viðar hafi skýrt frá af fúsum og frjálsum vilja.¹⁴²¹ Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 22:40 að Rúnar hafi komið með Kristján Viðar aftur í fangelsið.¹⁴²²
731. Jafnframt liggur fyrir athugasemdaskýrsla rituð af Karli Schütz og dagsett sama dag um viðtal hans við Kristján Viðar þennan dag. Í skýrslunni kemur fram að Kristján Viðar hafi óskað eftir rannsóknarlögreglumanni til yfirheyrslu eftir hádegi þennan dag. Hafi Rúnar farið til Kristjáns Viðars og komist að því að hann óskaði eftir því að gefa

¹⁴¹⁵ Bls. 1318.

¹⁴¹⁶ Dagbók nr. 5, bls. 100.

¹⁴¹⁷ Bls. 1340.

¹⁴¹⁸ Dagbók nr. 5, bls. 100b.

¹⁴¹⁹ Bls. 1340.

¹⁴²⁰ Dagbók nr. 5, bls. 100b.

¹⁴²¹ Bls. 1340.

¹⁴²² Dagbók nr. 5, bls. 101.

framburð í Geirfinnsmálinu. Hafi Kristján greint frá því að maður hafi dottið niður í Keflavík, en hann hafi ekki slegið hann. Hafi maðurinn legið nálægt sjónum og aðrir menn hafi staðið hjá honum. Hafi Rúnar farið með Kristján Viðar á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar þar sem hann hafi greint nánar frá í viðurvist Rúnars, Schütz og Péturs Eggerz. Haft var eftir Kristjáni Viðar að hann hafi gengið um Dráttarbrautina og upp á hæð. Hafi reiður maður gengið til hans og hafi það verið Geirfinnur. Kristján Viðar sagði Geirfinn hafa sagt við sig: „Heldurðu að ég viti ekki hver þú ert? Þú ert bölvað fiðl.“ Fannst Kristjáni sem Geirfinnur hafi ætlað að slá sig og hafi hann því tekið skref aftur á bak. Hafi Geirfinnur þá fallið aftur fyrir sig. Orðrétt var bókað eftir Kristjáni Viðari: „Ég sló hann ekki. Það er alveg satt, hann datt af sjálfu sér niður.“ Kvaðst Kristján ekki hafa heyrt hann æpa. Lýsti hann því hvar hann hafi gengið niður og að Geirfinni þar sem hann hafi legið við sjóinn.¹⁴²³ Kvað Kristján Viðar hann geta hafa verið blóðugan. Geirfinnur hafi verið meðvitundarlaus en Kristján Viðar kvaðst ekki vita hvort hann hafi verið dáinn. Hafi tveir sjómenn staðið yfir honum sem hann hafi ekki þekkt. Þá hafi fjórir eða fimm aðrir menn komið af bryggjunni, en þá hafi hann ekki þekkt heldur. [GuSka] hafi einnig staðið hjá Geirfinni. Hafi mennirnir farið að rífast við sig. Hafi Sævar þá gripið í hann aftan frá og sagt honum að fara. Kvaðst Kristján Viðar þá hafa farið með Sævari að bifreið þeirra sem hafi staðið ofar. Sagði hann það geta verið að Geirfinnur hafi verið í síðri úlpu. Geirfinnur hafi sest inn í bifreið þeirra í Keflavík. Lýsti Kristján Viðar því að hann hafi setið aftur í fyrir miðju en Geirfinnur og Erla hafi setið sitthvoru megin við sig. Kvaðst hann muna eftir því núna að hafa boðið Erlu pillu á leiðinni sem hún hafi afþakkað. Aðspurður kvaðst Kristján Viðar ekki halda að [BPP] hafi verið með í ferðinni. [BPP] hafi ekki ekið bifreiðinni, því Kristján Viðar hafi rætt við ökumanninn og hefði þekkt hann ef um [BPP] hefði verið að ræða. Haft var orðrétt eftir Kristjáni Viðari: „En kannski að hann hafi verið með. Ég man það ekki vel. Ég held að Sævar segi kannski rétt frá ef ég tala við hann og segi honum að Geirfinnur hafi dottið niður af sjálfu sér.“ Bókað var í athugasemdaskýrsluna að Kristján Viðar hafi verið dálítið æstur í frásögn sinni. Hann hafi talað mjög hratt og oft ekki beðið eftir þýðingum túlksins á því sem hann hafi sagt. Fyrst hafi framburður Kristjáns Viðars verið nokkuð samhengislaus en skýrst þegar hann hafi verið spurður eftir einstökum smáatriðum.¹⁴²⁴ Fram kom að Kristján Viðar hafi gjarnan viljað sýna vettvanginn í myrkri og fara um klukkan 19:00 til Keflavíkur. Bókað var að Kristján Viðar hafi verið handjarnaður við Rúnar og sagt að ganga nákvæmlega eins upp á hæðina og hann hafi gert að kvöldi 19. nóvember 1974. Var því lýst í athugasemdaskýrslunni hvar Kristján Viðar hafi gengið niður lága brekku í Dráttarbrautinni og þaðan upp á mjög bratta hæð. Í miðri brekku hafi hann tekið eftir íbúðarhúsum sem hafi staðið þar og sagt: „Þessi hús fara í taugarnar á mér.“ Hafi Kristján Viðar stöðugt reynt að átta sig á sjávarmálinu því hann hafi talið Geirfinn hafa legið rétt við sjóinn eftir fallið. Hafi hann stöðvað á mjög brattri brekku í hæðinni og sagt það geta hafa verið þann stað. Bókað var að hugsanlegt væri að maður sem félli niður af þessum stað gæti hafa hlotið alvarleg meiðsli. Var vettvangsskoðuninni lokið að því búnu. Í lok skýrslunnar var bókað um

¹⁴²³ Bls. 1327.

¹⁴²⁴ Bls. 1328.

að Kristján Viðar hafi margsinnis verið spurður hvert Geirfinnur hafi verið fluttur eftir atburðinn. Hafi Kristján endurtekið hvað eftir annað að hann gæti ekki munað það.¹⁴²⁵

732. Bókað var í fangelsisdagbókina þennan dag að klukkan 19:30 hafi Tryggvi Rúnar verið færður fyrir Sigurbjörn Víði. Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi verið færður á klefa sinn klukkan 21:15. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir.¹⁴²⁶
733. Þennan dag var [BPP] yfirheyrður sem vitni. Var tilefni yfirheyrslunnar bókað sem samskipti hans við Sævar í nóvember 1974. Greindi vitnið frá því að hafa undanfarnar vikur dvalið á Kleppsspítala en þar væri hann í lyfjameðferð. Kvaðst vitnið eiga mjög erfitt með að muna það sem hafi gerst á umræddum tíma. Taldi hann það kunna stafa af sljóleika vegna lyfja. Fram kom að [BPP] hafi lagt fram vinnubækur sínar frá þessum tíma en þar hafi komið fram að hann hafi ekki verið til vinnu milli 16. nóvember og 26. nóvember 1974. Kvaðst [BPP] ekki muna betur en að hafa skrúpað í vinnunni þá daga. Mundi hann ekki eftir að hafa átt samskipti við Kristján Viðar eða Sævar á þeim tíma. Aðspurður hvort hann hafi ekið þeim til Keflavíkur á umræddum tíma kvaðst vitnið ekki muna eftir að hafa gert það, hvorki fyrr né síðar. Rámaði hann í að hafa ekið Sævari, Erlu og einum í viðbót á Land Rover bifreið Sævars í eitt sinn inn á Kirkjuteig, en Sævar hafi átt þar erindi. Kvaðst hann muna eftir að Sævar hafi eitt sinn talað um Geirfinnsmálið þannig að svo hafi virst sem hann byggði yfir einhverri vitneskju. Ekki hafi Sævar greint nánar frá þeirri vitneskju sinni. Þá mundi [BPP] ekki eftir því að flík af Erlu hafi komist í hans hendur.¹⁴²⁷ Neðst í skýrslu um yfirheyrsluna var bókað að [BPP] hafi verið samvinnuþýður, rólegur og dauflægur en greinilega óstyrkur á taugum. Bókað var að rætt hafi verið við geðlækninn sem annaðist hann á Kleppsspítala. Hafi læknirinn sagt lyf þau sem [BPP] tæki inn verkuðu ekki sljóvgandi á minni hans heldur þvert á móti ættu þau að skerpa minni hans.¹⁴²⁸ Í sérstakri upplýsingaskýrslu sem rituð var af sama tilefni kom fram að móðir [BPP] hafi munað eftir blárri kápu sem henni hafi verið sagt að væri í eigu Sævars.¹⁴²⁹ Var móðir [BPP], [HÁV] yfirheyrð af þessu tilefni sama dag, 20. október 1976. Í skýrslu um yfirheyrsluna kom fram að hún hafi tekið eftir blárri kápu í herbergi sona sinna. Kápan hafi verið dökkblá, fremur stutt úr poplín efni eða þvíumlíku. Kvaðst hún hafa spurt hver ætti kápuna og fengið þau svör að Sævar ætti hana og hann myndi örugglega sækja hana. Fannst henni líklegt að hún hafi fyrst orðið kápunnar vör í nóvember eða desember 1974. Talsvert löngu seinna hafi Sævar verið staddur á heimilinu og þá hafi annar sona hennar spurt hvar kápan væri, en þá hafi Sævar verið í þeim erindum að sækja kápuna. Greindi vitnið frá því að [BPP] hafi verið heima um tíma í nóvember 1974, þá hafi hann rakað af sér allt hárið og lokað sig af fram yfir áramótin. Kvaðst hún enga skýringu hafa á þunglyndisköstum sonar síns.¹⁴³⁰

¹⁴²⁵ Bls. 1329.

¹⁴²⁶ Dagbók nr. 5, bls. 101.

¹⁴²⁷ Bls. 1321–1322.

¹⁴²⁸ Bls. 1322.

¹⁴²⁹ Bls. 1320.

¹⁴³⁰ Bls. 1330–1331.

734. Meðal rannsóknargagna liggja fyrir skýrslur um yfirheyrslur þennan dag yfir [GSig], eiginkonu Geirfinns og [SJGe], syni þeirra.¹⁴³¹ Bera skýrslurnar engar nýjar upplýsingar með sér.
735. Fyrir liggur skýrsla um viðtal Jónasar Bjarnasonar við yfirverkstjóra hjá kirkjugörðum Reykjavíkur, dagsett sama dag, 20. október 1976. Fram kom að yfirverkstjórinn hafi verið beðinn um að láta starfsmenn sína athuga ákveðin svæði í Fossvogskirkjugarði sem sakborningar í Guðmundarmáli hafi bent á. Jafnframt hafi honum verið veittar upplýsingar um hvernig gengið hafi verið frá líkinu.¹⁴³²
736. Fimmtudaginn 21. október 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Kristján Viðar hafi verið færður fram til yfirheyrslu hjá Rúnari og Haraldi klukkan 11:30. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem fram kom að Kristján Viðar vildi skýra frá því sem hafi gerst í Dráttarbrautinni umræddan dag, en hann hafi áður greint frá aðdragandanum, ferðinni til Keflavíkur og því þegar hann hafi hringt úr Hafnarbúðinni. Greindi Kristján Viðar frá með svipuðum hætti og áður um að hafa farið út úr bifreiðinni í Dráttarbrautinni ásamt Sævari, Geirfinni og bifreiðastjóranum. Hafi Erla beðið í bifreiðinni. Hafi þeir allir gengið í átt að bryggjunni þegar „útlendingslegur maður“ hafi spurt hver þeirra hafi verið til sjós. Kvaðst Kristján Viðar hafa gefið sig fram en aðrir hafi þagað. Hafi hann fylgt manninum út á bryggju en á móti þeim hafi komið lágvaxinn, þybbinn maður á aldrinum 40 til 50 ára, íklæddur gula, mittissíða sjóblússu. Hafi „útlendingslegi maðurinn“ sagst vera með einn en þybbni maðurinn hafi þá sagst engan vanta og báturinn væri meira að segja lagður af stað. Kvaðst Kristján Viðar hafa séð bát leggja af stað frá bryggjunni. Þá hafi útlendingslegi maðurinn farið með hann milli tveggja báta og sagt sér að bíða þar. Kvaðst Kristján Viðar hafa beðið þar í um eina til eina og hálf klukkustund. Hafi maðurinn tvívegis komið og sagt honum að vera um kyrrt en loks sagt honum að fara að bifreiðinni. Kvaðst Kristján Viðar hafa gengið upp á hamar vinstra megin við Dráttarbrautina en þá hafi Geirfinnur komið til hans. Var Kristján Viðar viss um að Geirfinnur hafi ekki verið sjóklæddur.¹⁴³³ Hann hafi verið mjög æstur og fannst Kristján Viðar skapofsi Geirfinns stafa af því að hann hafi verið þarna á hamrinum. Hafi Geirfinnur kallað hann ónöfnum og verið ógnandi. Fékk Kristján Viðar það á tilfinninguna að hann væri kominn óþægilega nálægt hamarsbrúninni. Hafi Geirfinnur haldið áfram að „ausa úr skálum reiði sinnar“, eins og það var orðrétt bókað í skýrsluna. Kvaðst Kristján Viðar hafa spurt Geirfinn hvort hann hafi gert honum eitthvað og hafi hann þá engu svarað. Hafi Geirfinnur komið hratt að honum og kvaðst Kristján ekki hafa gert sér grein fyrir hvort Geirfinnur hafi ætlað að slá sig eða þrífa í sig. Hafi Kristján Viðar fleygt sér undan og við það hafi Geirfinnur horfið. Varð honum þá ljóst að Geirfinnur hafi fallið fram af hamarsbrúninni. Kvaðst Kristján Viðar engin hljóð hafa heyrt frá Geirfinni og hafa ekkert séð vegna myrkurs. Hafi hann gengið til baka og á þann stað þar sem hann hafi talið Geirfinn hafa fallið. Hafi tveir sjóklæddir menn staðið yfir honum þar sem hann hafi legið endilangur á bakinu um

¹⁴³¹ Bls. 1323–1326.

¹⁴³² Bls. 1319.

¹⁴³³ Bls. 1337.

þremur metrum frá hamrinum. Fannst Kristján Viðari sem annar þeirra hafi verið þybbni maðurinn af bryggjunni. Fannst Kristján Viðari sem Geirfinnur hafi verið blóðugur um höfuðið, en ekki andlitið. Kvaðst hann hvorki þá né síðar hafa sagt nokkrum frá því að hafa verið uppi á hamrinum með Geirfinni. Í þessu hafi komið að fjórir eða fimm sjóklæddir og blautir menn. Þá hafi Sævar einnig komið þarna að og útlendingslegi maðurinn síðastur. Greindi Kristján Viðar frá því að mennirnir tveir sem fyrstir hafi komið að Geirfinni hafi viljað hann í burtu. Hafi Kristján ekki hlýtt þeim. Þegar framangreindir fjórir eða fimm menn hafi komið að hafi einn þeirra gert sig líklegan til að ráðast á hann. Lýsti Kristján Viðar því að Sævar hafi togað í hann og gengu þeir saman að bifreiðinni. Hafi þeir beðið þar um stund þar til bifreiðastjórinn hafi komið og ekið til Reykjavíkur. Sagðist Kristján Viðar ekki vita hvað hafi orðið af Erlu. Kristján Viðar kvaðst ekki hafa þekkt neinn í Dráttarbrautinni nema Sævar og Erlu. Manninn sem hafi fallið fram af hamrinum hafi hann séð í fyrsta sinn þegar hann hafi komið inn í bifreiðina við Hafnarbúðina. Hafi hann ekki átt nein orðaskipti við hann í bifreiðinni, en maðurinn hafi rætt við bifreiðastjóran.¹⁴³⁴ Greindi Kristján Viðar frá því í lok yfirheyrslunnar að þegar hann hafi farið úr Dráttarbrautinni hafi Geirfinnur legið í fjörunni. Vissi Kristján ekki hvað hafi orðið um hann. Þá vildi hann geta þess að hann hafi ekki tekið þátt í neinum flutningi á áfengi. Hafi hann verið settur úr bifreiðinni við verslun ÁTVR við Laugarásveg í Reykjavík. Var yfirheyrslunni lokið klukkan 13:00.¹⁴³⁵ Í samantektarskýrslu sem liggur fyrir meðal rannsóknargagna kom fram að Haraldur og Rúnar hafi tekið lögregluskýrslu af Kristjáni Viðari þennan dag varðandi þau atriði sem fram hafi komið í yfirheyrslu daginn áður, 20. október 1976.¹⁴³⁶

737. Bókað var í fangelsisdagbókina að Rúnar og Haraldur hafi farið með Sævar fyrir Karl Schütz klukkan 13:55. Klukkan 14:55 var bókað að Rúnar og Jónas hafi komið með Sævar til baka í fangelsið. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 15:05 að Sigurbjörn Víðir og Haraldur hafi farið með Tryggva Rúnar til læknis. Hafi þeir komið til baka klukkan 16:10. Klukkustund síðar var bókað um komu Guðsteins læknis með tilvísun fyrir myndatöku á höfði Kristjáns Viðars á Landspítala.¹⁴³⁷ Klukkan 19:00 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi komið með Penbritin fyrir Tryggva Rúnar, í færslunni var vísað til lyfjaskrár.¹⁴³⁸
738. Fyrir liggur skýrsla dagsett sama dag, 21. október 1976, um yfirheyrslu yfir Erlu í Hegningarhúsinu. Fram kom að Sigurbjörn Víðir og Ívar hafi rætt við Erlu og beðið hana um greinargóða lýsingu á kápunni sem hún hafi sagt vera heima hjá [BPP]. Bókað var um ítarlega lýsingu Erlu á kápunni sem hafi verið blá á litinn með tveimur vösum. Hafi kápan verið gjöf til hennar frá [HMW].¹⁴³⁹ Einnig liggur fyrir skýrsla um viðtal við móður Erlu, [PEÓ], sem hafi verið spurð út í bláa kápu í eigu Erlu. Mundi

¹⁴³⁴ Bls. 1338.

¹⁴³⁵ Bls. 1339.

¹⁴³⁶ Bls. 1340.

¹⁴³⁷ Dagbók nr. 5, bls. 102.

¹⁴³⁸ Dagbók nr. 5, bls. 102b.

¹⁴³⁹ Bls. 1334.

hún eftir kápunni og kvaðst halda að [HMW] hafi gefið Erlu kápuna.¹⁴⁴⁰ Sama dag ræddi rannsóknarlögreglan við [HMW] og liggur fyrir skýrsla um viðtalið. Fram kom að vitnið hafi gefið Erlu talsvert af fatnaði og kvaðst muna eftir að hafa gefið Erlu dökkbláa kápu. Lýsti [HMW] kápunni en sagði það langt síðan hún hafi gefið Erlu kápuna og því gæti hún ekki lýst henni betur.¹⁴⁴¹

739. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla, dagsett þennan dag, 21. október 1976, um yfirheyrslu yfir [EP], bifreiðastjóra, um kynni hans af Geirfinni.¹⁴⁴² Ber skýrslan engar nýjar upplýsingar með sér.
740. Þá liggja fyrir handritaðir punktar, sem ekki er vitað hver hafi ritað, um yfirheyrslu yfir [BPP] þennan dag á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar í Reykjavík. Ritað var að ekkert nýtt hafi komið fram fyrir utan það að vitnið hafi sagst hafa rætt við móður sína kvöldið áður og hafi hún greint honum frá kápunni. Hafi [BPP] sagst ráma í kápuna en ekki muna hvernig hún hafi komið á heimilið eða hver hafi sótt hana. Fram kom að við yfirheyrsluna hafi [BPP] verið mjög óstyrkur, hann hafi roðnað og hvítnað til skiptis og hendur hans skolfið.¹⁴⁴³
741. Föstudaginn 22. október 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 08:20 að Rúnar og Haraldur hafi farið með Kristján Viðar í höfuðmyndatöku á Borgarspítalann. Um klukkan 09:15 var bókað um að komið hafi verið með Kristján til baka í fangelsið. Bókað var klukkan 10:30 að Rúnar, Schütz og Pétur Eggerz hafi tekið Sævar til viðtals. Klukkan 12:15 var bókað að Sævar hafi verið færður aftur á klefa sinn.¹⁴⁴⁴ Fyrir liggur samantektarskýrsla Rúnars um viðtalið þar sem fram kom að Sævar hafi neitað því að hafa verið í Keflavík 19. nóvember 1974 og hafa vitað nokkuð um hvarf Geirfinns. Bókað var að nokkrar viðræður hafi átt sér stað milli Sævars og Schütz um ýmis atriði tengd málinu. Sérstaklega aðspurður hafi Sævar sagst kannast við að kápa í eigu Erlu hafi verið hjá [BPP]. Hafi hann sagst hafa farið sjálfur með hana þangað en mundi ekki eftir að hafa sótt hana þangað. Hafi Sævar sagst hafa gengið sjálfur í umræddri kápu. Í lok samantektarskýrslunnar var bókað að viðræðurnar hafi tekið um það bil klukkustund.¹⁴⁴⁵
742. Þennan dag var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 13:25 að færsluritari, Gunnar Marinósson, hafi rætt við Örn Höskuldsson um heimild til að nota bréf sem réttarskjal. Lét færsluritari þess getið að Örn hafi leyft það fúslega, en umrætt bréf hafi verið gert upptækt við leit í fangaklefa fyrr á árinu. Á sama tíma var bókað að Haraldur hafi rætt við Kristján Viðar inni á klefa. Bókað var klukkan 13:40 að Finnbogi Sigurðsson og Hlynur Þór Magnússon, fyrrum fangaverðir, hafi komið vegna réttarhalda. Bókað var um komu Steingríms Gauts Kristjánssonar, umboðsdómara, í máli um illa meðferð á gæsluföngum, klukkan 13:55. Bókað var klukkan 14:10 að Gunnar Marinósson hafi verið færður til yfirheyrslu hjá Steingrími Gauti. Bókað var að Gunnar hafi komið úr

¹⁴⁴⁰ Bls. 1335.

¹⁴⁴¹ Bls. 1336.

¹⁴⁴² Bls. 1341.

¹⁴⁴³ Bls. 1343.

¹⁴⁴⁴ Dagbók nr. 5, bls. 103.

¹⁴⁴⁵ Bls. 1344.

réttinum klukkan 14:50 og á sama tíma hafi Örn Ármann farið til yfirheyrslu. Klukkan 15:05 var bókað að Örn Ármann hafi komið fram og inn hafi farið Finnbogi Sigurðsson. Að þeirri yfirheyrslu lokinni hafi Hlynur Þór Magnússon mætt fyrir dómarrann klukkan 15:15. Bókað var að yfirheyrslunni hafi lokið klukkan 15:35, en þá hafi Guðjón Ágúst farið til yfirheyrslu. Bókað var klukkan 15:45 að dómþingi hafi verið slitið í horninu og hafi Steingrími Gauti verið boðinn kaffisopi. Bókað var klukkan 16:00 að Haraldur hafi fært sig í hornherbergið með Kristján Viðar. Rannsóknargögn um vitjun á klefa Kristjáns Viðars liggja ekki fyrir.¹⁴⁴⁶ Fyrir liggur skýrsla, dagsett sama dag, þar sem fram kemur að Kristján Viðar hafi mætt til yfirheyrslu klukkan 16:55 þennan dag. Í upphafi skýrslunnar var bókað um að Kristján vildi breyta skýrslu sinni frá 16. október 1976. Hafi hann farið þess á leit að skýrslan yrði eyðilögð þar sem hún væri ónákvæm. Greindi Kristján Viðar frá því að honum þætti nú augljóst að hnappurinn sem hafi slitnað af yfirhöfn hans hafi komið af leðurjakka sem hann hafi verið í innanundir frakkanum. Kvaðst hann muna eftir að hafa verið í dökkbrúnum leðurjakka innan undir frakkanum. Kvaðst hann muna það greinilega núna að efri hnappinn af tveimur hafi vantað á leðurjakkann eftir þennan atburð að Hamarsbrautinni. Hafi hann lánað [HV] leðurjakkann í byrjun febrúar 1974 og vissi hann til þess að [HV] hafi skipt á leðurjakkann við [KjB] á rauðum flauelsjakka. Kvaðst Kristján því síðast hafa vitað af leðurjakkannum í fórum [KjB]. Fullyrti Kristján Viðar að frásögn hans um hnappinn væri sönn, en hann hafi viljað leiðrétta misminni sitt um af hvaða flík hnappurinn hafi slitnað. Kvaðst hann fullviss um þetta atriði núna og minnst þess að hnappurinn hafi lengi á eftir verið laus í vasa leðurjakkans. Bókað var að skýrslutökunni hafi lokið klukkan 17:36.¹⁴⁴⁷ Í dagbók fangelsisins var bókað klukkan 18:40 að Kristján Viðar hafi verið færður fram á klefa sinn að lokinni skýrslutöku.¹⁴⁴⁸

743. Fyrir liggur samantektarskýrsla Sigurbjörns Víðis um vitjun á klefa Sævars þennan dag, 22. október 1976, milli klukkan 18:10 og 18:15. Bókað var að Sævar hafi sagst hafa sótt bláu kápuna til [BÞÞ]. Hafi Sævar talið sig hafa farið með kápuna á heimili móður sinnar, en þó væri hann ekki viss.¹⁴⁴⁹ Fyrir liggur önnur samantektarskýrsla, rituð af Sigurbirni Víði, um viðtal hans og Ívars Hannessonar við [SÓG], móður Sævars klukkan 19:15 sama dag. Fram kom að hún hafi ekki munað eftir blárri kápu í eigu Erlu en hafi veitt lögreglu leyfi til að leita í íbúð sinni og geymslu. Bókað var að leitinn hafi engan árangur borið.¹⁴⁵⁰
744. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir samantektarskýrsla Sigurbjörns Víðis um viðtal hans, Schütz og Péturs Eggerz við Erlu í Hegningarhúsinu þennan dag milli klukkan 13:45 og 14:45. Fram kom að Erlu hafi verið sýnd kápa, áþekk þeirri sem hún hafi sagst hafa átt og Sævar hafi verið í á leiðinni til Keflavíkur. Hafi Erla sagt kápuna vera mjög svipaða sinni en greint frá muninum á flíkunum tveimur. Bókað var að fyrst hafi Erla sagt það möguleika að þau hafi farið á Land Rover jeppabifreið hennar og Sævars

¹⁴⁴⁶ Dagbók nr. 5, bls. 103b.

¹⁴⁴⁷ Bls. 1346–1347.

¹⁴⁴⁸ Dagbók nr. 5, bls. 104.

¹⁴⁴⁹ Bls. 1348.

¹⁴⁵⁰ Bls. 1349.

til Keflavíkur en síðar í viðtalinu hafi hún sagt þau hafa farið á henni. Með í bifreiðinni hafi verið Sævar, Kristján Viðar og [BPP] sem hafi ekið bifreiðinni. Hafi Sævar setið í framsætinu en hún fyrir aftan og hafi hann haldið fast í hendi hennar. Hafi Erla greint frá því að bifreiðin hafi verið stöðvuð við skilti við Keflavíkurhöfn sem á stóð: „Hér er vigt.“ Hafi ökumaðurinn þá farið út úr bifreiðinni og þau beðið talsverða stund eftir honum. Þá hafi maður komið inn í bifreiðina sem hún hafi ekki þekkt. Hann hafi komið inn hægra megin aftur í og hafi hún þá fært sig til hliðar að Kristjáni Viðari. Hafi Erla ályktað að um hafi verið að ræða Geirfinn Einarsson. Aðspurð hvort Kristján hafi ekki farið út úr bifreiðinni hafi Erla sagst ekki muna eftir því og fundist það ótrúlegt. Hafi hún sagst alveg örugg um að Sævar hafi verið í bláu kápunni sinni. Hafi hún ekki séð kápuna eftir þessa ferð. Hafi Sævar sagst sér að kápan væri heima hjá [BPP].¹⁴⁵¹ Var bókað í samantektarskýrsluna að Erla hafi sagst álykta að blóð hafi getað verið í kápunni og þess vegna hafi Sævar ekki látið sig fá hana aftur.¹⁴⁵²

745. Meðal rannsóknargagna er þriðja vikuskýrsla Schütz, dagsett sama dag, 22. október 1976, til Ólafs Jóhannessonar, dómsmálaráðherra. Í upphafi skýrslunnar kom fram að Kristján Viðar hafi nú bætt eftirfarandi atriðum við framburð sinn. Um klukkan 22:00, 19. nóvember 1974, hafi hann að fyrirmælum Sævars hringt á heimili Geirfinns frá Hafnarbúðinni í Keflavík. Eftir komuna til Keflavíkur hafi hann farið úr bifreiðinni við Hafnarbúðina. Símanúmer Geirfinns hafi hann fengið frá Sævari. Myndi Kristján Viðar eftir því að afgreiðslustúlkan hafi verið klædd í bláan vinnuslopp. Í vikuskýrsluna var ritað innan sviga að þetta tiltekna atriði í framburði Kristjáns væri í samræmi við staðreyndir málsins. Hafi Kristján Viðar sagst hafa fengið fyrirmæli frá Sævari um að segja einungis eina setningu í símann sem hafi innihaldið orðin: „Við erum komnir“, en Geirfinnur hafi átt að vita hvað við væri átt. Hafi barn svarað símanum og síðan kallað: „Pabbi“. Hafi Geirfinnur þá komið í símann og Kristján Viðar sagst umrædda setningu. Hafi Geirfinnur þá spurt: „Er Maggi þarna?“ Hafi Kristján Viðar þá sagst: „Enginn er hér. Ég er einn.“ Þegar Geirfinnur hafi spurt aftur hafi Kristján Viðar lagt á og farið aftur inn í bifreiðina sem hafi beðið fyrir utan. Skömmu síðar hafi maður nálgast og komið inn í bifreiðina.¹⁴⁵³ Bókað var í vikuskýrsluna að 20. október 1976 hafi Kristján Viðar gefið eftirfarandi framburð að eigin frumkvæði. Að hann hafi verið í Dráttarbrautinni 19. nóvember 1974 ásamt nokkrum mönnum. Á meðan hann hafi beðið hafi hann gengið upp á hæð sem hafi verið til móts við Dráttarbrautina. Skyndilega hafi Geirfinnur birst uppi á hæðinni og sagst reiðilega við Kristján Viðar: „Heldurðu að ég viti ekki hver þú ert? Þú ert bölvað fiðl.“ Hafi Kristján sagst halda að Geirfinnur hafi sagt þetta vegna þess að hann hafi verið þarna uppi á hæðinni. Hafi Geirfinnur hagað sér líkt og hann ætlaði sér að ráðast á Kristján Viðar. Við það hafi hann fallið aftur á bak fram af hamarsbrúninni. Hafi Kristján Viðar sagst hafa farið niður hæðina og fyrir hamarinn þar sem Geirfinnur hafi legið meðvitundarlaus nálægt sjónum. Hafi Kristján sagst að Geirfinni hafi eitthvað

¹⁴⁵¹ Bls. 1345.

¹⁴⁵² Bls. 1345_A.

¹⁴⁵³ Bls. 1351.

blætt. Þegar hann hafi komið að hafi tveir sjóklæddir menn staðið hjá Geirfinni og síðan hafi komið fjórir eða fimm menn frá bryggjunni sem hann hafi ekki þekkt. Hafi Sævar þá beðið hann um að fara aftur að bifreiðinni. Kristján Viðar hafi sagst ekkert vita um hvað gert hafi verið við Geirfynn eftir það. Fram kom í vikuskýrslu Schütz að vettvangurinn sem Kristján hafi gefið lýsingar á hafi verið skoðaður. Bókað var að fall fram af umræddri hamarsbrún væri líklegt til að valda alvarlegum áverkum. Þá var bókað að ekki væri hægt að staðreyna sannleiksgildi frásagnar Kristjáns Viðars. Bókað var að lýsingar Kristjáns Viðars, gott ástand hans og það að framburður hans hafi verið í samræmi við staðreyndir í málinu (blár vinnusloppur og kall á „pabba“) gerðu það að verkum að ákveðin atriði í framburði hans væru trúverðug. Í sérstökum kafla í vikuskýrslunni var bókað að Erla hafi bætt eftirfarandi atriðum við framburð sinn. Fram kom að Erla hafi sagst hafa farið til Keflavíkur 19. nóvember 1974. Hafi Sævar lagt fyrir hana að segja að Magnús Leópoldsson, Valdimar Olsen, Sigurbjörn Eiríksson, Einar Bollason, [JR] og fleiri hafi verið þátttakendur í verknáðinum.¹⁴⁵⁴ Bókað var í vikuskýrsluna að framangreindir menn ættu ekki aðild að málinu. Fram kom að þetta kvöld hafi Erla týnt bláu kápunni sinni en Sævar hafi verið í henni á leiðinni til Keflavíkur. Hafi Erla sagt að Sævar hafi sagt kápuna vera hjá [BPP] sem hafi einnig verið með í för. Mögulega hafi kápan gleymst í bifreiðinni og því hafi [BPP] tekið hana með sér. Hafi rannsókn lögreglu leitt í ljós að kápan hafi í raun verið á heimili [BPP]. Hafi móðir [BPP] borið um í skýrslutöku hjá lögreglu að Sævar hafi sótt kápuna á heimili hennar um vorið 1975. Hafi hún lýst kápunni með þeim sama hætti og Erla hafi gert. Bókað var að Sævar hafi nú staðfest að kápan hennar Erlu hafi verið heima hjá [BPP]. Fram kom að Erla hafi borið um að við komuna til Keflavíkur 19. nóvember 1974 hafi maður farið úr bifreiðinni og gengið í áttina að Hafnarbúðinni. Hafi hann komið aftur skömmu síðar og stuttu eftir það hafi annar maður komið inn í bifreiðina sem hún hafi ekki þekkt. Hafi Erla talið hann vera Geirfynn Einarsson. Bókað var í skýrsluna að enn léki vafi á um sannleiksgildi framburðar Erlu, þó einstakir hlutar frásagnarinnar ættu sér stoð annars staðar. Í lok vikuskýrslunnar kom fram að í athugun væri hjá bankastofnunum í Reykjavík hvort Sævar ætti reikninga eða öryggishólf á sínu nafni eða undir dulnefni.¹⁴⁵⁵

746. Laugardaginn 23. október 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 10:15. Hafi hann haft lítið að gera en hafi talað við Kristján Viðar.¹⁴⁵⁶ Klukkan 10:50 var bókað að Sævar hafi verið færður fram til yfirheyrslu hjá Rúnari. Bókað var að Sævar hafi verið færður á klefa sinn klukkan 12:15. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 13:15 að Pétur Eggerz, sendiherra, hafi hringt og spurt hversu lengi Rúnar hafi verið með Sævar í viðtali.¹⁴⁵⁷
747. Sunnudaginn 24. október 1976 tóku Ívar Hannesson, rannsóknarlögreglumaður, Karl Schütz og Pétur Eggerz viðtal við [ÞÓI], kunningja Geirfinns. Bókað var að Schütz

¹⁴⁵⁴ Bls. 1352.

¹⁴⁵⁵ Bls. 1353.

¹⁴⁵⁶ Dagbók nr. 5, bls. 104b.

¹⁴⁵⁷ Dagbók nr. 5, bls. 105.

hafi beðið hann um að segja frá öllu í sambandi við Geirfinn, vinnuna, kunningsskap þeirra, og heimsókn hans til Geirfinns að kvöldi 19. nóvember 1974.¹⁴⁵⁸ Greindi [PÓI] frá því að daginn sem Geirfinnur hvarf hafi þeir verið við vinnu í grjótnámu í Sandgerði. Hafi komið þar að fólksbifreið af gerðinni Chevrolet Nova, græn á litinn. Að öðru leyti ber skýrslan engar nýjar upplýsingar með sér. Ræddu einnig sömu menn við [KGuðm], vörubifreiðastjóra sem var flokksstjóri í grjótnámu í Sandgerði þar sem Geirfinnur vann vikuna fyrir hvarf hans.¹⁴⁵⁹ Ber skýrslan engar nýjar upplýsingar með sér.

748. Mánudaginn 25. október 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Rúnar, Jónas og Ragnar, ljósmyndari rannsóknarlögreglunnar, hafi komið klukkan 11:40 og tekið myndir af Sævari á ganginum. Bókað var klukkan 12:20 að Haraldur og Halldór Sigurðsson, rannsóknarlögreglumaður, hafi farið með Kristján Viðar.¹⁴⁶⁰ Bókað var að Haraldur og Rúnar hafi komið til baka með Kristján Viðar klukkan 16:07. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla Haraldar Árnasonar um sakbendingu í tæknideild rannsóknarlögreglunnar. Bókað var að tilefni sakbendingarinnar hafi verið framburður Kristjáns Viðars um að hafa hringt til Geirfinns úr Hafnarbúðinni að kvöldi 19. nóvember 1974. Í skýrslunni kom að eftirtalin vitni hafi verið kvödd til sakbendingarinnar; [GKJ], afgreiðslustúlka í Hafnarbúðinni, [ÁEG], sjónarvottur í Hafnarbúðinni og [SJÁ], sem hafi talið sig hafa séð ókunnan mann við Hafnarbúðina í umrætt sinn og síðar sama kvöld við Þórðarsjoppu. Fram kom í skýrslunni að sex nemar úr Lögregluskóla ríkisins hafi verið fengnir til aðstoðar. Hafi þeir verið valdir þannig að hæð þeirra og aldur hafi verið í nokkru samræmi við hæð og aldur Kristjáns Viðars. Hafi þess einnig verið gætt að klæðaburður þeirra væri ekki í ósamræmi við klæðaburð Kristjáns. Bókað var að þess hafi verið vandlega gætt að vitnin annars vegar og lögreglumennirnir og Kristján Viðar hins vegar myndu ekki hittast fyrr en við sakbendinguna. Þá hafi vitnin ekki getað talast við fyrr en að lokinni skýrslutöku. Sérstaklega var bókað í lok skýrslunnar að athygli væri vakin á framburði [SJÁ] um ljósmyndir sem lagðar hafi verið fyrir hana í skýrslutökunni. Þá var bókað að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi verið viðstaddur sakbendinguna.¹⁴⁶¹
749. Fyrir liggja skýrslur um yfirheyrslur yfir vitnunum þremur að lokinni sakbendingu. Voru framburðir vitnanna samhljóða um að þekkja ekki neinn af þeim mönnum sem þann sem hringt hafi í Hafnarbúðinni umrætt kvöld.¹⁴⁶² Kvaðst [ÁEG] vilja taka það fram að hún teldi að hún myndi ekki þekkja manninn sem hafi komið inn í Hafnarbúðina aftur þar sem hún væri mjög gleymín á mannsandlit.¹⁴⁶³ Bókað var í skýrslu um yfirheyrslu yfir [SJÁ] að hún hafi sagt manninn sem hún hafi séð við Hafnarbúðina og síðar við Þórðarsjoppu hafa verið nokkuð stærri og þreknari. Bókað var um að vitnið hafi skoðað myndir af hópi manna og hafi henni fundist mynd númer

¹⁴⁵⁸ Bls. 1354–1357.

¹⁴⁵⁹ Bls. 1358.

¹⁴⁶⁰ Dagbók nr. 5, bls. 106b.

¹⁴⁶¹ Bls. 1360.

¹⁴⁶² Bls. 1360–1362.

¹⁴⁶³ Bls. 1361.

34 vera líkust manningum. Kvaðst hún þekkja manninn fyrir Magnús Leópoldsson. Sagðist hún ekki hafa séð Magnús með eigin augum, en hafa séð myndir af honum í blöðum.¹⁴⁶⁴

750. Í dagbók fangelsisins þennan dag, 25. október 1976, var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi komið klukkan 16:45 til að lesa upp úr dagbók fangelsisins frá því í desember 1975. Bókað var að klukkan 16:50 hafi Sigurbjörn Víðir farið inn á klefa númer sex til að tala við Tryggva Rúnar. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi farið klukkan 17:14. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir.¹⁴⁶⁵
751. Þennan dag var [PÓI] tekinn til viðtals af lögreglu. Fyrir liggur skýrsla um viðtalið dagsett sama dag. Haft var eftir [PÓI] að hann hafi mikið hugsað um fólksbifreiðina sem komið hafi í grjótnámuna 19. nóvember 1974. Hafi hann talið fyrir víst að bifreiðin hafi verið með G-númeri.¹⁴⁶⁶ Þá liggur fyrir skýrsla, dagsett sama dag, um viðtal lögreglu við [EEH]. Fram kom að vitnið hafi unnið á vörubifreið og keyrt grjót úr námunni þar sem Geirfinnur hafi unnið áður en hann hvarf. Kvaðst hann muna eftir því að græn Chevrolet Nova bifreið hafi komið í grjótnámuna umræddan dag. Hafi verkstjórinn á staðnum farið inn í bifreiðina og henni síðan verið ekið burt. Hafi ökumaðurinn verið fullorðinn maður og með honum í bifreiðinni hafi verið þrír eða fjórir karlmenn. Bar vitnið um að hafa rætt við Geirfinn um morguninn og muna það örugglega að Geirfinnur hafi verið óvenju léttur í skapi og ræðinn. Hafi Geirfinnur talað um að hann væri kominn yfir verstu skuldarnar í sambandi við íbúðakaupin.¹⁴⁶⁷
752. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skjal, dagsett þennan dag, með heitinu: „Nákvæmt yfirlit yfir síðustu stundir Geirfinns Einarssonar. (19.11.1974).“¹⁴⁶⁸ Þá liggur fyrir sams konar skjal, ódagsett, með heitinu: „Yfirlit yfir síðustu stundir Geirfinns í rétttri tímaröð (19.11.1974).“¹⁴⁶⁹ Bera framangreind skjöl engar nýjar upplýsingar með sér.
753. Þennan dag, 25. október 1976 var dómþing sett í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir dómsrannsókn á hvarfi Guðmundar Einarssonar. Bókað var í þingbók að dómari hafi lagt fram 26 skjöl, þar á meðal niðurstöðu geðrannsóknar á Sævari.¹⁴⁷⁰ Fyrir liggur ódagsett skýrsla Ingvars Kristjánssonar geðlæknis um geðrannsókn á Sævari Marinó Ciesielski.¹⁴⁷¹ Að beiðni sakadóms Reykjavíkur rannsakaði Ingvar geðheilbrigði Sævars Marinós Ciesielski. Geðrannsóknin fór fram á tímabilinu 31. maí til 3. september 1976. Í skýrslunni kom fram að Sævar hafi búið við erfiðar félagslegar aðstæður. Hann hafi að mestu verið alinn upp hjá foreldrum sínum, bandarískum föður sínum og íslenskri móður fram til ársins 1967, oft við bág kjör vegna strjállar atvinnu föður hans einkum vegna óreglu. Hann hafi að auki verið erfiður með víni, lagt hendur á móður Sævars sem og syni þeirra, þar með talið Sævar. Eftir skilnað flutti faðir hans til Bandaríkjanna þar sem hann hafi látist af slysförum tveimur árum síðar. Vegna

¹⁴⁶⁴ Bls. 1362.

¹⁴⁶⁵ Dagbók nr. 5, bls. 107.

¹⁴⁶⁶ Bls. 1364.

¹⁴⁶⁷ Bls. 1365–1366.

¹⁴⁶⁸ Bls. 1367–1368.

¹⁴⁶⁹ Bls. 1369.

¹⁴⁷⁰ Bls. 1370–1372.

¹⁴⁷¹ Bls. 1156–1163. Sjá líka dóm, bls. 367–370.

bágs efnahags hafi móðir Sævars þurft að vinna sem varð til þess að uppeldi sonanna hafi farið verulega forgörðum. Sævar var sagður seinþroska bæði andlega og líkamlega. Í skýrslu læknisins var gerð grein fyrir skólagöngu Sævars en þar hafi hann komist í kynni við einstaklinga á líkum aldri sem hafi verið í ýmsum óknyttum, meðal annars lagt stund á reykingar, lyktað af þynni og jafnvel sinnt búðarþjófnum. Í þessum félagsskap hafi þeir Kristján Viðar og Albert Klahn Skaftason báðir verið líka. Skólaganga hafi verið brokkgeng allt frá byrjun og Sævar oft farið milli skóla. Þrettán ára hafi hann verið svo erfiður móður sinni að hún fór með hann í viðtal hjá Þórði Möller geðlækni. Þórður mun hafa talið hann eiga við aðlögunarvandkvæði að stríða (maladaptatio odelescene) og mögulega vera geðvilltan (psychopat). Næsta skólaár hafi hann verið í heimavistarskóla í Breiðuvík á vegum Félagsmálastofnunar, ári síðar hafi hann farið til náms að Reykjanesi við Ísafjarðardjúp. Honum mun hafa verið vikið úr skóla um jól vegna agabrots og ekki lagt stund á nám eftir það. Atvinnuþátttaka að námi loknu var sáralítil, stopul fyrsta árið en nær engin eftir það. Samkvæmt upplýsingum frá móður hans flutti hann að heiman 1971. Árið 1972 mun hafa orðið mikil breyting á lífi Sævars er hann eignaðist nýjan kunningjahóp fólks sem var honum eldra og fremra að menntun. Í þessum félagsskap hafi hann kynnst frekar fíkniefnum. Fór svo að hann hóf að stunda fíkniefnasölu og innflutning, hass og LSD í félagi með öðrum sem munu hafa útvegað fé í þessi viðskipti. Alls mun hann hafa farið fjórar ferðir til útlanda frá haustinu 1973 til janúar 1974 til fíkniefnakaupa. Sævar mun hafa lýst sjálfum sér sem viðkvæmum manni elskum að skepnum og mönnum sem hafi óbeit á ofbeldi. Geðlæknirinn lét þess getið að hafa oft rætt við Sævar um afbrot þau, sem hann væri grunaður um aðild að og að hann hafi staðfastlega neitað að eiga þar nokkurn hlut að máli. Sævari hafi verið tíðrætt um framkomu lögreglunnar við sig og sagt hana hafa beitt sig þvingunum til þess að skrifa undir játningar. Um almennt heilsufar Sævars var frá því greint að á árunum 1971 og 1972 hafi borið á kvíða og hjartsláttarköstum. Hann hafi verið skoðaður af læknum og einkenni hans ekki talin líkamlegs eðlis heldur andlegs og var geðlæknismeðferð ráðlögð. Slíkri meðferð hafi hann hins vegar verið afhuga. Í skýrslunni kom fram að sálfræðileg athugun hafi verið gerð af Gylfa Ásmundssyni sálfræðingi á vegum geðlæknisins í maí til júlí 1976. Atferli Sævars og viðbrögðum við prófunum var lýst á þann veg að geðtengsl hafi verið góð á yfirborðinu, en ómögulegt að ná nokkrum dýpri geðtengslum. Sævar hafi stöðugt reynt að „manipulera“ sálfræðinginn og verið tungulipur í betra lagi og hafi reynt að komast hjá því að taka sálfræðilegu prófin með ýmsum ráðum. Samvinna við hann hafi því verið brösótt og rannsókn seinleg. Hegðun hans og viðbrögð öll hafi verið dæmigerð fyrir psychopatiskan persónuleika með ákaflega flatt tilfinningalíf. Lögð hafi verið fyrir Sævar sálfræðiþróf sem leiddu þá niðurstöðu í ljós að ekkert benti til meiriháttar geðveiki (e. psychosis) eða vefrænna truflana á greind eða persónuleika. Starfhæf greind var talin fremur lök, greindarvísitala 84 en þó talið að líkur væru til þess að hann væri greindari að eðlisfari. Djúpstæðar truflanir hafi komið fram á persónuleika hans sem lýstu sér meðal annars í grunnu tilfinningalífi, tillitsleysi við aðra og andfélagslegu atferli. Læknisskoðun og læknisfræðilegar rannsóknir leiddu ekkert óeðlilegt í ljós. Geðlæknirinn lýsti Sævari sem lágvöxnum, grönnum manni með fölan litarhátt.

Tengsl við hann hafi verið góð á yfirborðinu og oftast komið fyrir sem drjúgur og kumpánlegur. Samvinna við hann hafi verið fremur örðug, þar eð honum hafi verið gjarnt að vaða úr einu í annað á yfirborðslegan hátt og oft í litlu samhengi. Hann hafi verið var um sig og jafnvel tortrygginn, sérstaklega vegna sálfræðiprófanna sem honum sýndist standa stuggur af. Aldrei varð vart neinna truflana á hugsun eða skynjun. Hann virtist í meðallagi greindur, áttun hans, einbeiting og minni virtist allt með eðlilegum hætti. Niðurstaða rannsóknarinnar var að Sævar væri hvorki fáviti né geðveikur (psychotiskur), en haldinn geðvillu (e. personality disorder, antisocial type). Ekkert hafi komið fram er bent gæti til þess, að geðvillan stafaði af vefrænum orsökum. Sævar var því talinn sakhæfur í almennum skilningi. Framtíðarhorfur Sævars með tilliti til geðvillu hans voru taldar óvissar. Ekki var mælt með geðlæknismeðferð þar sem árangur væri óviss. Reynsla sýni, að dragi úr andfélagslegu atferli eða það hverfi með aldri, sjaldnast þó fyrir þrítugt.

754. Fyrir liggur handrituð skýrsla, dagsett sama dag, sem ekki er vitað hver ritaði. Fram kom að skýrsluritari hafi farið með [BPP] til Keflavíkur eftir hádegi þennan dag ásamt Ívari Hannessyni, rannsóknarlögreglumanni og Jóni Tynes, félagsráðgjafa á Kleppi. Fram kom að [BPP] hafi verið sýnd Hafnarbúðin, Dráttarbrautin og Brekkubraut 15. Hafi hann alveg neitað að hafa komið að þessum stöðum með Sævari og Kristjáni Viðari. Neitaði hann alveg að hafa farið með þeim til Keflavíkur. Þá kvaðst hann lítið muna frá þessum tíma og lítið muna eftir umræddri bláu kápu. Bókað var orðrétt í lok skýrslunnar: „Dauf viðbrögð, óstyrkur.“¹⁴⁷²
755. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir handrituð yfirlýsing Erlu. Er dagsetningin 25. október 1976 rituð með annarri rithönd á skjalið. Yfirlýsing þessi er efnislega í samræmi við bréf sem Erla ritaði 19. október sama ár. Ritaði Erla að hún hafi farið ásamt Sævari og Kristjáni til Keflavíkur 19. nóvember 1974. Hún gæti hvorki munað hver hafi ekið bifreiðinni né aðdraganda ferðarinnar. Sagðist hún viss um að þau hafi farið á Land Rover bifreið hennar. Stoppað hafi verið í nætursölu í Hafnarfirði, en þaðan ekið að Hafnarbúðinni í Keflavík. Þar hafi ökumaðurinn farið út og komið aftur eftir drykklanga stund til baka við annan mann, eins og Erla ritaði það orðrétt. Kvaðst hún ekki hafa þekkt manninn en hann hafi slegist í för með þeim til Dráttarbrautarinnar. Þar hafi allir farið úr bifreiðinni nema hún og Sævar. Skömmu síðar hafi Sævar farið úr bifreiðinni. Nokkru seinna þegar hún hafi farið úr bifreiðinni hafi hún séð Sævar á tali við tvo menn. Taldi Erla að annar þeirra hafi verið [SSH] en hinn Geirfinnur. Þá kvaðst hún hafa séð [BPP] á lengdar í úlpu með skinni á hettunni. Hafi Sævar gengið til hennar og sagt henni að fara heim strax á puttanum. Ritaði Erla að þá hafi hún orðið máttlaus og vart getað staðið. Síðan hafi Sævar yfirgefið hana og farið aftur til manna. Þá hafi hún farið í burtu.¹⁴⁷³
756. Þriðjudaginn 26. október 1976 var bókað að Sigurbjörn Víðir og Jónas Bjarnason hafi farið með Tryggva Rúnar á Landspítalann í skurðaðgerð á fæti klukkan 09:20. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi komið með Tryggva til baka í fangelsið klukkan

¹⁴⁷² Bls. 1373.

¹⁴⁷³ Bls. 1359.

09:45.¹⁴⁷⁴ Klukkan 14:05 var bókað að Rúnar og Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi farið inn á klefa til hans. Klukku tíma síðar var bókað að Rúnar og Jón Oddsson hafi farið.¹⁴⁷⁵ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um vitjunina. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 20:33 að Haraldur hafi farið með Kristján Viðar. Var bókað um komu þeirra til baka í fangelsið klukkan 03:50.¹⁴⁷⁶ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um ferðir Kristjáns Viðars.

757. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir [SSH], dagsett sama dag. Bókað var að [SSH] hafi verið yfirheyrður með réttarstöðu sakbornings. Var bókað að hann hafi sérstaklega verið spurður um kunningsskap sinn við Sævar, Erlu og Kristján Viðar og hugsanlega ferð til Keflavíkur 19. nóvember 1974. Lýsti hann kynnum sínum af Sævari og Kristjáni Viðar sem hafi aðallega verið í gegnum kunningsskap þeirra við syni [SSH]. Kvaðst hann ekkert þekkja Erlu, en hafa séð hana í eitt sinn aka inn á bifreiðastæði við Austurbæjarskóla á Land Rover bifreið ásamt Sævari. Hafi bifreiðin bilað og staðið um tíma á bifreiðastæðinu þar til hún hafi verið dregin í burtu. Greindi [SSH] frá því að honum og Sævari hafi sinnast og vegna þess hafi þeir ekki talast við í nokkurn tíma.¹⁴⁷⁷ Kvaðst hann telja að þeim hafi lent saman tæplega tveimur áður en Sævar hafi farið í fangelsi. Fullyrti [SSH] að hann hafi síðast farið til Keflavíkur fyrir 15 árum síðan og þá sem viðgerðarmaður fyrir Póst og Síma. Kvað hann það með öllu ósatt að hann hafi farið til Keflavíkur á umræddum tíma.¹⁴⁷⁸
758. Þennan dag, 26. október 1976, var tekin skýrsla af [BPP]. Bókað var að tilefni skýrslutökunnar hafi verið að spyrja hann um bláa kápu í eigu Erlu. Kvaðst hann ekki muna hvernig kápan hafi komist í herbergi hans, en taldi sennilegt að það hafi verið um haustið 1974. Kvaðst hann fullviss um að hann hafi ekkert ekið Sævari, Kristjáni Viðari eða Erlu í sambandi við Geirfinnsmálið. Kvaðst hann enga vitneskju hafa um það mál.¹⁴⁷⁹
759. Sama dag ritaði Tryggvi Rúnar færslu í dagbók sína. Ritaði Tryggvi Rúnar um samtal sitt við Guðjón Lúther, fangavörð, klukkan 07:00 þennan dag. Hafi Tryggvi spurt hann út í bréf sem hann hafi skrifað, hvort nokkuð væri í þeim sem ætti að stoppa þau. Ritaði hann í færsluna að Guðjón hafi neitað því og boðist til að fara með þau í póst fyrir hann. Lýsti Tryggvi Rúnar morgunverkum sínum og ferðinni upp á Landspítala þar sem skipt hafi verið um umbúðir á fæti hans. Ritaði hann um lyfjagjöf klukkan 15:30 og ferð út í garð milli klukkan 17:30 til 17:50. Hafi Jón Baldvin, fangavörður, farið með honum út í garð og tilkynnt honum um að lögfræðingurinn hans kæmist ekki í dag en myndi koma um hádegið daginn eftir. Ritaði Tryggvi Rúnar að honum hafi fundist einhvern veginn sem ekkert yrði gert úr samtali þeirra þennan dag, en lögfræðingurinn yrði að koma daginn eftir. Þá gat Tryggvi þess að hann hafi beðið Jón Baldvin, fangavörð, um að hringja austur á Litla Hraun og biðja fangaverðina þar um að opna gluggann á klefa hans svo það kæmist sémilegt loft þangað inn. Um tveir

¹⁴⁷⁴ Dagbók nr. 5, bls. 108.

¹⁴⁷⁵ Dagbók nr. 5, bls. 108b.

¹⁴⁷⁶ Dagbók nr. 5, bls. 109.

¹⁴⁷⁷ Bls. 1374.

¹⁴⁷⁸ Bls. 1375.

¹⁴⁷⁹ Bls. 1376–1377.

mánuðir hafi liðið síðan hann hafi verið þar síðast og vildi hann því fyrirbyggja að vont loft kæmi í klefann. Þetta væri góður klefi og inni í honum væru dýrmætar steríó græjur.¹⁴⁸⁰ Gat Tryggvi þess að hann hafi byrjað á mynd, en hætt við hana þar sem hann vantaði liti til að gera myndina almennilega. Þá hafi hann lokið við bókina „Menn og múrar“, en það hafi verið eina bókin sem hann hafi getað einbeitt sér að á löngum tíma, en bókaá huginn hafi ekki verið mikill undanfarið.¹⁴⁸¹

760. Þennan dag var birt frétt á forsíðu Vísis um að aðild gæsluvarðhaldsfanganna að hvarfi Geirfinns væri að skýrast. Var Kristján Viðar nafngreindur sem sá sem hafi haft símasamband við Geirfynn. Greint var frá því að Kristján Viðar og Geirfynnur hafi verið að bíða komu smyglbáts í Dráttarbrautinni þegar þeir hafi lent í áflogum og hafi Geirfynnur hrapað niður af kletti. Fram kom að um afdrif Geirfinns væri ekki vitað að öðru leyti en talið væri að Sævar byggji yfir vitneskju um það atriði. Greint var frá því að Erlu og Kristjáni Viðari hafi verið gefin sprauta til að fá þau til að tala óþvingað um atburðina, en án árangurs. Í lok fréttarinnar sagði að rannsókn Guðmundarmálsins væri lokið en hún hafi leitt í ljós að lík Guðmundar hafi verið komið fyrir í Hafnarfjarðarhrauni en síðar flutt í Fossvogskirkjugarð. Yrði málið sent Ríkissaksóknara til ákvörðunar von bráðar.¹⁴⁸²
761. Miðvikudaginn 27. október 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 11:50 að Hilmar Ingimundarson, réttargæslumaður Tryggva Rúnars, hafi rætt við skjólstaðing sinn í áheyrn Sigurbjörns Víðis. Bókað var klukkan 12:13 að Tryggvi Rúnar hafi verið færður aftur á klefa sinn. Þennan dag ritaði Tryggvi Rúnar í dagbók sína að um tólfleytið hafi hann talað við Hilmar um þetta allt saman frá grunni, að hann væri saklaus af þessu og hann hefði sagt ósatt þegar hann hafi borið um átökin. Með flutninginn hefði hann aldrei tjáð sig um, einfaldlega af því hann hafi ekki munað eftir honum. Orðrétt ritaði Tryggvi Rúnar: „Vildi [ég] ekki vera að flækja þessu meira með að búa til sögu um flutninginn eftir þeirra innskotum, þ.e.a.s. fara eftir því sem ég var búinn að heyra.“ Hafi Hilmar spurt hvers vegna hann væri í Síðumúlafangelsinu. Ritaði Tryggvi um að hafa sagt honum að hann hefði verið sendur í bæinn til að gefa betri skýringu á þessum pokum, eins og hann orðaði það í dagbókinni. Síðan hafi honum ekkert frekar verið tjáð um þetta nema að hann hafi ekki verið viðriðinn þessa poka. Vildi hann frekar fara á Skólavörðustíginn, þar væri vistin betri en í Síðumúlafangelsinu.¹⁴⁸³ Hafi Hilmar ætlað að athuga það fyrir hann og ritaði Tryggvi um að hann vonaði að Hilmar myndi standa við það, þó hann hefði mikið að gera. Fram kom að Tryggvi Rúnar hafi farið út í garð milli klukkan 16:10 og 16:35 og rætt við Ingimund, fangavörð, allan tímann.¹⁴⁸⁴
762. Klukkan 12:55 var bókað í fangelsisdagbókina að Rúnar hafi sótt Sævar fyrir Karl Schütz.¹⁴⁸⁵ Fyrir liggur skýrsla dagsett sama dag um yfirheyrslu yfir [BPP] klukkan 15:15. Bókað var að [BPP] hafi verið sérstaklega spurður um ferðir sínar 19.

¹⁴⁸⁰ Bls. 1378_B.

¹⁴⁸¹ Bls. 1378_C.

¹⁴⁸² Bls. 1379.

¹⁴⁸³ Bls. 1386_A.

¹⁴⁸⁴ Bls. 1386_B.

¹⁴⁸⁵ Dagbók nr. 5, bls. 110.

nóvember 1974 og hvort hann hafi farið til Keflavíkur þann dag. Kvaðst hann hafa mikið hugsað um málið undanfarið og vera alveg viss um að hafa ekki farið til Keflavíkur umræddan dag og hafa aldrei farið þangað með Sævari. Kvaðst hann oft hafa komið til Keflavíkur, bæði fyrir og eftir þennan tíma. Sagði hann minni sitt ekki það slæmt að hann teldi að hann hefði munað eftir ferð með Sævari þangað suður eftir.¹⁴⁸⁶

763. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 18:00 að Rúnar hafi komið til baka með Sævar og farið beint með hann í hornið, eins og það var orðað. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna í sakadómi þennan dag liggja ekki fyrir. Var þess getið í dagbókarfærslunni að áður en Rúnar hafi tekið Sævar tali hafi hann hringt í sakadóm Reykjavíkur. Hafi menn þar verið farnir að vera hræddir um Rúnar en þó sérstaklega Sævar. Orðrétt var bókað: „Kunnu sumsé betur við að vita [af] honum á viðkunnanlegum stað.“¹⁴⁸⁷ Klukkan 23:00 var bókað að Sævar hafi verið færður á klefa sinn að lokinni yfirheyrslu. Fyrir liggur skýrsla þar sem fram kemur að Sævar hafi verið til yfirheyrslu milli klukkan 18:00 og 22:00 þennan dag. Ekki er bókað hvenær yfirheyrslu hafi lokið. Í upphafi skýrslunnar kom fram að Sævar vildi nú skýra sjálfstætt frá þeirri vitneskju sinni um hvarf Geirfinns. Greindi Sævar frá því að 18. nóvember 1974 hafi Kristján Viðar hringt í hann og spurt hvort hann væri ekki til í að taka þátt í áfengissmygli í Keflavík daginn eftir. Kvaðst Sævar hafa játað því og spurt hvort Erla mætti ekki koma með. Hafi Kristján sagt það í lagi. Hafi Kristján beðið Sævar um að hafa samband við sig daginn eftir, 19. nóvember 1974, að Laugavegi 32. Kvaðst Sævar hafa skýrt Erlu frá þessu. Greindi Sævar frá því að hafa hringt til Kristjáns daginn eftir og sagt honum að hann ætlaði að fara að Kjarvalsstöðum um kvöldið en myndi vera kominn heim að Hjallavegi 31 um klukkan rúmlega 21:00. Hafi Kristján Viðar sagt við Sævar að hann yrði sóttur um klukkan 21:30. Hafi það staðið og sagði Sævar að hann og Erla hafi farið að bifreiðinni og þá hafi ökumaður hennar sagt: „Ert þú Sævar?“ Kvaðst Sævar hafa játað því og þau þá sest inn í bifreiðina. Var hann ekki viss um af hvaða tegund bifreiðin hafi verið, en hún hafi verið fjögurra dyra og brúnleit. Gæti hafa verið Volvo, Fiat eða Cortina. Var bifreiðinni ekið að Vatnsstíg og hafi ökumaðurinn beðið Sævar um að sækja Kristján Viðar. Kvaðst Sævar hafa gengið að Laugavegi 32 og hringt þar dyrabjöllunni. Hafi Kristján komið til dyra, klæddur í hvítan loðskinnssfrakka. Gengu þeir saman og settust inn í bifreiðina. Hafi Sævar sest í framsætið en Kristján Viðar fyrir aftan hann í aftursætið. Hafi Erla setið fyrir aftan ökumanninn.¹⁴⁸⁸ Vildi Sævar geta þess sérstaklega að þegar hann hafi verið sóttur hafi hann rætt við ökumanninn á leiðinni að Vatnsstíg. Hafi þeir rætt um áfengissmyglið og kvaðst Sævar muna að ökumaðurinn hafi þá greint sér frá því hverjir stæðu að baki smyglinu. Sagðist Sævar áður hafa gefið upp nöfn þessara manna í skýrslu. Hafi ökumaðurinn skýrt honum frá því að smyglið færi fram á trillubáti, en áfengið væri geymt í húsi í Keflavík og ekki stæði til að fara í neina bátsferð þetta kvöld. Hafi ökumaðurinn síðan eytt umræðunni og farið að ræða önnur

¹⁴⁸⁶ Bls. 1380.

¹⁴⁸⁷ Dagbók nr. 5, bls. 110.

¹⁴⁸⁸ Bls. 1381.

mál. Lýsti Sævar ökuleiðinni til Keflavíkur. Sagði hann að þeir hafi rætt um það á leiðinni að hitta þyrfti ákveðinn mann á tilteknum tíma í Keflavík. Kvaðst Sævar vilja geta þess að ökumaðurinn hafi ekið greitt líkt og hann væri að flýta sér. Lýsti Sævar því fyrir rannsakendum hvaða leið hafi verið ekin að söluturni í Keflavík. Hafi ökumaðurinn þá rétt Kristjáni Viðari bréfmiða, sagt honum að hringja í Geirfinn og segja honum að koma fótgangandi að Hafnarbúðinni. Hafi Kristján gert það en komið aftur stuttu seinna og sagt þetta vera í lagi. Kvaðst Sævar vilja geta þess að hann hafi ekki verið viss um hvort Geirfinnur hafi átt að fá einhverja peninga eða hvort hann hafi átt að afhenda þá. Mundi Sævar eftir því að skyndilega hafi maður komið inn í bifreiðina, sem hann vissi nú að hafi verið Geirfinnur. Hafi ökumaðurinn heilsað honum og Geirfinnur þá sest við hlið Kristjáns Viðars í aftursætið. Hafi Kristján Viðar, ökumaðurinn og Geirfinnur rætt saman í bifreiðinni og fannst Sævari sem það hafi eitthvað neikvætt komið upp sem þeir hafi ekki viljað ræða í áheyrn hans og Erlu. Að endingu hafi verið ekið að Dráttarbrautinni og fannst Sævari sem smyglið hefði átt sér stað fyrr um kvöldið. Hafi hann séð sendibifreið með kassalagaðri yfirbyggingu. Hafi ökumaðurinn gengið að sendibifreiðinni og rætt við einhverja menn þar.¹⁴⁸⁹ Síðan hafi hann tekið tvo stóra plastbrúsa úr sendibifreiðinni og sett þá yfir í farangursgeymslu bifreiðar sinnar. Sagði Sævar að ökumaðurinn, Geirfinnur og Kristján Viðar hafi gengið í áttina að sendiferðabifreiðinni en hann og Erla hafi orðið eftir í bifreiðinni. Skyndilega hafi þau veitt því athygli að átök hafi byrjað og séð hvar Kristján Viðar hafi slegið Geirfinn á meðan annar maður hafi tekið hann hálstaki. Þá hafi nefndur ökumaður einnig slegið Geirfinn. Lýsti Sævar mannum sem tekið hafi Geirfinn hálstaki sem í kringum fertugt, herðabreiðum, dökkhærðum og varabykkum, með kringlótt andlit. Kvaðst Sævar hafa getað lýst honum því hann og Erla hafi farið úr bifreiðinni og gengið að mönnunum. Hafi hann síðan veitt því athygli að Erla hafi verið horfin. Kvaðst Sævar hafa gengið til Kristjáns Viðars og spurt hvað væri í gangi og hafi hann þá sagt eitthvað ósamkomulag hafa komið upp. Hafi Sævar þá sagst vilja komast í burtu því Erla væri horfin. Hafi hann þá séð Geirfinn liggja hreyfingarlausan á jörðinni. Kvaðst Sævar hafa spurt Kristján Viðar hvort hann hafi lamið hann en hann hafi neitað því. Hafi hann kallað á Erlu án árangurs. Greindi Sævar frá því að þegar hann, Kristján Viðar og ökumaðurinn hafi verið komnir aftur í bifreiðina hafi hann séð hvar tveir menn hafi sett Geirfinn aftur í sendiferðabifreiðina. Kvaðst Sævar hafa veitt því athygli að kápa Erlu hafi legið í aftursætinu. Hafi þeir ekið um og leitað að Erlu án árangurs. Hafi ökumaðurinn ekið að húsi og farið þar inn. Kvaðst Sævar hafa lent í orðaskaki við þá þar sem hann hafi viljað finna Erlu vegna þess hve illa klædd hún hafi verið en þeir hafi verið því mótfallnir. Hafi Kristján Viðar sagt honum að það hefði átt að ná í miklu meira áfengi, Geirfinnur hafi átt að fá þessa tvo plastbrúsa sem settir hefðu verið í bifreiðina. Kvaðst Sævar vita að samkomulag þess efnis hafi verið gert í Klúbbnum 17. nóvember 1974. Hafi Geirfinnur hitt Kristján Viðar og öikumanninn það kvöld en síðan hafi Geirfinnur ekki getað staðið við sinn hlut. Sagði Sævar það sína skoðun að Geirfinnur hafi gefið þeim símanúmer sitt í Klúbbnum. Hafi

¹⁴⁸⁹ Bls. 1382.

verið búið að skrifa miðann þegar hann var afhentur Kristjáni Viðari í bifreiðinni.¹⁴⁹⁰ Kvaðst Sævar hafa heyrt Kristján Viðar og Geirfinn ræða um samkomulag sem gert hafi verið í Klúbbnum. Sævar sagðist hafa farið fram á það við öikumanninn að fá að vera eftir í Keflavík vegna Erlu, en hann hafi neitað honum því. Þegar hann hafi farið úr bifreiðinni við Hjallaveg 31 í Kópavogi hafi hann gleymt kápunni í aftursætinu. Kvaðst Sævar hafa vaknað við það um morguninn þegar Erla hafi komið upp í rúm. Mundi hann eftir að hafa spurt hana hvernig hún hefði komið í bæinn og þá hafi hún sagst hafa komið á puttanum. Aðspurð hafi hún sagst hafa hlaupið í burtu þegar hún hafi séð slagsmál og mann liggja á jörðinni. Þá hafi hún skýrt Sævari frá dvöl sinni í húsi í Keflavík um nóttina. Kvaðst Sævar muna eftir að hafa farið til Kristjáns Viðars 20. nóvember 1974 og sótt til hans kápu. Hafi hann farið þaðan til [BPP] og beðið hann um að aka sér aftur að Hjallavegi en hann hafi ekki verið með bifreið. Kvaðst Sævar þá hafa skilið kápu eftir hjá [BPP]. Hafi hann svo sótt kápu um vorið 1975. Sævar sagðist ekki vita hvað hafi orðið um Geirfinn eftir að hann var settur í sendiferðabifreiðina, og hvort hann hafi þá verið látinn eða ekki. Kvaðst hann ekkert áfengi hafa fengið fyrir ferðina, en það hafi verið samkomulag hans og Kristjáns Viðars. Hafi hann farið til Kaupmannahafnar í desember, en Erla hafi þá verið farin á undan honum. Vildi Sævar geta þess að þegar hann hafi komið heim frá Kaupmannahöfn hafi hann spurt Kristján Viðar hvað hafi orðið af Geirfinni. Hafi Kristján Viðar þá sagst ekki vita það. Hafi samtal þeirra átt sér stað við Menntaskólann við Amtmannsstíg. Í lok skýrslunnar var bókað að Sævari væri ljóst að skýrslutakan hafi staðið yfir lengur en sex klukkustundir. Hafi hann verið til yfirheyrslu að Borgartúni 7 frá klukkan 13:00 til 18:00, en þá hafi hann verið fluttur í Síðumúla til þessarar skýrslutöku sem hafi lokið klukkan 22:00. Bókað var að Sævar hafi gefið samþykki sitt til þess að haldið yrði áfram.¹⁴⁹¹

764. Sama dag klukkan 23:40 var í fangelsisdagbókina bókað um komu Karls Schütz og Péturs Eggerz til tals við rannsóknarlögreglumennina Ívar, Rúnar og Jónas. Klukkan 00:50 var bókað að Sævar hafi verið færður í hornið, eins og það var orðað. Bókað var að Jónas og Ívar hafi farið fimm mínútum síðar. Klukkan 01:34 var bókað að Sævar hafi verið færður á klefa sinn. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir.
765. Þennan dag birtist forsíðufrétt í Dagblaðinu um að sjónarvottar í Hafnarbúðinni hafi ekki allir verið yfirheyrðir. Þá var fullyrt í fyrirsögn að leirmyndin hafi verið skáldskapur frá upphafi. Fram kom að einn þriggja sjónarvotta sem hafi séð manninn í Hafnarbúðinni hafi ekki verið yfirheyrður af rannsóknarlögreglunni. Væri sjónarvotturinn stúlka sem hafi setið í Hafnarbúðinni ásamt vinkonu sinni, en sú hafi verið kvödd til yfirheyrslu og sakbendingar hjá lögreglu. Fram kom að leirmyndin sem gerð hafi verið hafi ekki verið að fyrirsögn sjónarvottanna tveggja sem lögregla hafi yfirheyrt vegna málsins. Hafi sjónarvottarnir þrír staðfest það við blaðamann Dagblaðsins að maðurinn sem komið hafi inn í Hafnarbúðina umrætt kvöld hafi ekki verið Kristján Viðar Viðarsson. Vitnað var í frétt Vísis frá því deginum áður um að Kristján Viðar hafi játað að hafa hringt til Geirfinns að undirlagi Sævars. Fram kom að

¹⁴⁹⁰ Bls. 1383.

¹⁴⁹¹ Bls. 1384.

Örn Höskuldsson hafi ekki staðfest réttmæti þeirrar frásagnar. Í lok fréttarinnar sagði að Dagblaðið hafi áður skýrt frá því að framburður gæsluvarðhaldsfanganna hafi verið mjög á reiki og þeir hafi oftast en einu sinni tekið framburð sinn til baka.¹⁴⁹² Sama dag birtist frétt á forsíðu Alþýðublaðsins þar sem haft var eftir Erni Höskuldssyni að rannsókn Guðmundarmálsins væri lokið og málið hafi verið sent saksóknara auk 24 annarra mála þar sem sömu aðilar ættu hlut að. Á sama stað birtist fréttadálkur þar sem haft var eftir Erni að frétt Vísis frá deginum áður hafi ekki komið frá sakadómi og hann vildi ekki staðfesta efni hennar.¹⁴⁹³

766. Fimmtudaginn 28. október 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sævar hafi verið færður til yfirheyrslu hjá Rúnari og Haraldi klukkan 15:00.¹⁴⁹⁴ Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem bókað er að hún hafi hafist klukkan 14:45 þennan dag. Var tilefni yfirheyrslunnar hvarf Geirfinns. Greindi Sævar frá því að Guðjón Skarphéðinsson hafi haft samband í nóvember 1974 og innt hann eftir því hvort hann gæti selt fyrir hann spíra. Hafi Sævar sagst ætla að athuga málið og hafa greint Kristjáni Viðari frá fyrirspurn Guðjóns. Hafi Sævar látið Kristján fá símanúmer Guðjóns. Hafi Kristján Viðar hringt til sín 18. nóvember 1974 að Hjallavegi 31 og sagt mann í Keflavík, Geirfinn að nafni, vilja kaupa spíra. Hafi Sævar þá skrifað símanúmer Geirfinns hjá sér. Seinnipart sama dags hafi hann hringt í Guðjón sem hafi sagst geta útvegað spírann. Kvaðst Sævar hafa gefið Guðjóni símanúmer Geirfinns, en Guðjón hafi viljað hafa símasamband við hann. Sagði Sævar að Guðjón hafi hringt í sig á heimili móður sinnar daginn eftir, 19. nóvember 1974. Kvaðst Sævar hafa sagt Guðjóni að hann væri að fara á kvikmyndasýningu að Kjarvalsstöðum með móður sinni og Erlu. Hafi Guðjón þá sagst hafa hringt í Geirfinn og ákveðið hefði verið stefnumót við hann klukkan 21:30 um kvöldið. Hafi þeir ákveðið að Guðjón myndi sækja hann og Erlu að Hjallavegi 31 um klukkan 21:00. Kvaðst Sævar hafa hringt í Kristján Viðar frá Kjarvalsstöðum og hafi þá [PKKP] svarað símanum.¹⁴⁹⁵ Hafi Guðjón sótt þau á umsömdum tíma og taldi Sævar að hann hafi verið á brúnni Citroen bifreið með ljósum toppi. Kvaðst Sævar muna eftir því að hafa sest í framsætið en Erla í aftursætið. Var stöðvað við Vatnsstíg og gekk Sævar að húsi Kristjáns Viðars og hringdi þar dyrabjöllunni. Hafi [PKKP] komið til dyra og Sævar þá kallað til Kristjáns um að koma. Hafi þeir gengið saman að bifreiðinni og kvaðst Sævar áður hafa lýst klæðnaði Kristjáns í umrætt sinn. Hafi Guðjón verið klæddur í leðurjakka og hvíta peysu. Bókað var í skýrsluna um nákvæmar lýsingar Sævars á ökuleiðinni til Keflavíkur. Á leiðinni hafi Guðjón sagt Geirfinn hafa verið eitthvað neikvæðan í símann og hafi þeir rætt það sín á milli að ef hann yrði ekki eins og maður myndu þeir sýna honum fulla hörku. Hafi þeir einnig rætt það að Geirfinnur gæti verið hættulegur, þeir hafi þó ekki rætt um að drepa hann. Kvaðst Sævar minnst þess að Kristján Viðar hafi tekið þátt í samræðunum. Greindi Sævar frá því að Guðjón hafi sagt sér hverjir stæðu að baki smyglinu og kvaðst Sævar vera búinn að greina frá nöfnum þeirra í

¹⁴⁹² Bls. 1385.

¹⁴⁹³ Bls. 1386.

¹⁴⁹⁴ Dagbók nr. 5, bls. 111.

¹⁴⁹⁵ Bls. 1387.

lögregluskýrslu.¹⁴⁹⁶ Einnig hafi hann sagt honum að smyglið yrði sótt á báti. Kvaðst Sævar ekki þekkja þá aðila. Kvaðst Sævar telja að klukkan hafi verið 22:10 eða 22:15 þegar komi hafi verið til Keflavíkur. Ekið hafi verið beint að Hafnarbúðinni, en stefnumótið við Geirfinn hafi verið ákveðið klukkan 21:30 og því hafi sú áætlun farið út um þúfur. Kvaðst Sævar hafa stungið upp á því að Kristján Viðar hringdi í Geirfinn. Hafi Guðjón skrifað símanúmer hans á bréfmíða og afhent Kristjáni. Kvaðst Sævar hafa séð þegar Guðjón skrifaði nafn Geirfinns og símanúmerið og hafi tölurnar 31 komið þar fyrir. Talað hafi verið um að Geirfinnur skyldi koma gangandi á staðinn. Hafi Kristján Viðar farið inn í Hafnarbúðina og komið út skömmu síðar eftir að hafa rætt við Geirfinn. Skömmu síðar hafi Geirfinnur komið að bifreiðinni og sest í aftursætið. Var þá ekið að Dráttarbrautinni og á leiðinni hafi verið rætt um spíra. Hafi Guðjón gengið í átt að sendiferðabifreið sem hafi verið í Dráttarbrautinni, en þau hin beðið í bifreiðinni. Kvaðst Sævar hafa séð Guðjón ræða við einhvern mann í sendibifreiðinni en síðan hafi hann sótt tvo plastbrúsa úr yfirbyggingu bifreiðarinnar. Kvaðst Sævar telja að í þeim hafi verið spíri, en brúsarnir hafi verið undan maurasýru. Hafi Guðjón sett brúsana í farangursgeymsluna á bifreið sinni. Hafi þeir svo allir gengið að sendibifreiðinni og rætt um greiðslu fyrir spírann. Hafi þá herðabreiður og þybbinn maður, sem Sævar kvaðst áður hafa lýst í lögregluskýrslu, hafa spurt hvort hann hafi verið til sjós. Fannst Sævari sem maðurinn hafi tekið sig fyrir annan mann.¹⁴⁹⁷ Kristján Viðar hafi þekkt manninn og sagðist Sævar hafa séð þá tala saman úti á götu og þá hefði maðurinn komið í heimsókn til Kristjáns á árinu 1973. Sagði Sævar að Kristján Viðar hefði svarað fyrir hann og sagt að hann hafi ekki verið til sjós. Á þessum stað í skýrslunni er bókað orðrétt haft eftir Sævari um samtal milli þybbna mannsins og Guðjóns. Fram kom að sá þybbni hafi ekki þekkt Geirfinn. Þá var bókað orðrétt eftir Sævari um samtal milli Guðjóns og Geirfinns þar sem Guðjón hafi spurt hann hvort hann ætlaði sér ekki að „taka þessa“, en Geirfinnur hafi engu svarað. Hafi þá Guðjón sagt: „Hvaða vitleysa er þetta eiginlega?“ og horft á Sævar og Kristján Viðar. Hafi þá Kristján Viðar talað við Geirfinn og spurt hann orðrétt: „Vorum við ekki búnir að ræða þetta í Klúbbnum?“ Hafi Geirfinnur þá jánkað því en sagst ekkert vilja með þetta gera og sagst þekkja Sigurbjörn í Klúbbnum. Þá hafi sá þybbni sagt við Geirfinn að hann skyldi þegja yfir þessu. Hafi Geirfinnur þá engu svarað og gert sig líklegan til að fara. Lýsti Sævar því nákvæmlega hvar hver og einn hafi staðið í Dráttarbrautinni og afstöðu hvers og eins. Greindi Sævar frá því að Geirfinnur hafi ýtt Kristjáni Viðar úr vegi og hafi hann þá slegið til Geirfinns og höggið lent á andliti hans. Kvaðst Sævar þá hafa stokkið á Geirfinn og slegið hann í andlitið. Hafi Geirfinnur þá þrifið í hann og fleygt honum frá. Kvaðst Sævar hafa séð Geirfinn slá Kristján Viðar í kviðinn og andlitið. Þá hafi hann staðið upp aftur, stokkið á Geirfinn og slegið hann. Þá hafi þybbni maðurinn komið aftan að Geirfinni og tekið hann hálstaki. Á þeim tímapunkti hafi Guðjón verið kominn með 50 til 60 sentímetra langan lurk sem hann hafi slegið Geirfinn í höfuðið með. Kvaðst Sævar hafa heyrt sársaukastunu koma frá Geirfinni og séð að hann hafi orðið máttlaus. Hafi þybbni maðurinn haldið Geirfinni uppi með hálstaki, dregið hann aftur á bak og sleppt honum

¹⁴⁹⁶ Bls. 1388.

¹⁴⁹⁷ Bls. 1389.

svo en þá hafi Geirfinnur dottið niður hreyfingarlaus. Í þann mund hafi Kristján Viðar komið með barefli og slegið Geirfinn tveimur höggum og kvaðst Sævar halda að þau hafi farið í höfuð honum. Hafi Kristján þá áttað sig á því að hann væri meðvitundarlaus. Kvaðst Sævar eiga erfitt með að lýsa þessu í samhengi þar sem þetta hafi gerst á örstuttum tíma. Hafi hann og Kristján Viðar farið að huga að Geirfinni og séð að hann var algjörlega meðvitundarlaus. Greindi Sævar frá því að Kristján hafi þuklað á Geirfinni, horft svo á hann og hrist höfuðið. Kvaðst Sævar hafa tekið því þannig að Geirfinnur væri dáinn. Hafi Kristján og þybbni maðurinn tekið undir sitthvorn handlegg Geirfinns og sett hann inn í farangursrými sendibifreiðarinnar. Sagðist Sævar hafa gengið til baka að bifreiðinni með Guðjóni og þá áttað sig á því að Erla væri farin.¹⁴⁹⁸ Hafi Kristján síðan komið og sagt þeim að ákveðið hafi verið að fara heim til hans að Grettisgötu 82 og myndi sendibifreiðin koma þangað. Hafi þeir ekið um og leitað Erlu en án árangurs. Hafi Sævar séð kápu hennar í aftursætinu auk brúnnar hliðartösku. Hafi Guðjón komið við í einhverju húsi í Keflavík, dvalið þar í 10 til 15 mínútur, en síðan hafi þeir haldið til Reykjavíkur. Var klukkan orðin rúmlega 01:00 þegar þeir komu að Grettisgötu. Kvaðst Sævar minnst þess að hafa óskað eftir því við Guðjón og Kristján Viðar að verða eftir í Keflavík vegna Erlu, en þeir hafi aftekið það með öllu. Þegar þeir hafi komið að Grettisgötu 82 hafi sendibifreiðin komið þar að eins og ákveðið hafði verið. Í farangursrýminu hafi verið fimm brúsar með spíritus og hafi þybbni maðurinn hjálpað honum og Kristjáni Viðari að bera brúsana í kjallargeymsluna. Hafi þybbni maðurinn og Kristján Viðar tekið lík Geirfinns og sett það í geymsluna. Greindi Sævar frá því að líkinu hafi verið vafið inn í gólfteppi svo aðeins höfuðið hafi staðið upp úr. Kvaðst Sævar hafa séð á honum áverka í andliti og blóðtaum líkt og hann hafi legið á grúfu. Hafi þeir farið upp í íbúð Kristjáns þegar þeir hafi lokið við að ganga frá líkinu inn í geymsluna og læst þangað inn. Hafi þeir fljótlega komist að samkomulagi um að koma Geirfinni fyrir.¹⁴⁹⁹ Bókað var í skýrsluna um upptalningu Sævars á þeim urðunarstöðum sem þeir hafi rætt. Hafi Guðjón stungið upp á að fara með hann austur í Grafning. Lýsti Sævar leiðinni sem farin var og þeim stað þar sem Geirfinnur hafi verið dysjaður. Hafi Guðjón ekið honum heim að Hjallavegi 31 um nóttina. Kvaðst Sævar hafa gleymt kápunni og hliðartöskunni í bifreið Guðjóns. Lýsti Sævar samtali hans og Erlu þegar hún kom um morguninn daginn eftir með sama hætti áður. Kvaðst hann ekki hafa greint Erlu frá því sem hafi gerst. Greindi Sævar frá símtali hans og Guðjóns daginn um Geirfinn og urðunarstaðinn. Kvaðst Guðjón ætla að ræða við Kristján Viðar. Um kvöldið hafi Guðjón komið með kápuna og töskuna að Hjallavegi. Daginn eftir, 21. nóvember 1974, hafi þeir ákveðið að hittast heima hjá Kristjáni um kvöldið. Sagði Sævar að þegar hann hafi komið hafi þybbni maðurinn, Guðjón og Kristján Viðar verið þar fyrir. Hafi Kristján og þybbni maðurinn sett Geirfinn í svarta plastpoka. Hafi þeir brotið hann saman og sett hann í poka. Hvítt nælon band hafi síðan verið vafið utan um pokana og settir á það margir hnútar. Var þá ákveðið að lík Geirfinns yrði flutt austur í Grafning, laugardaginn 23. nóvember 1974.¹⁵⁰⁰ Þann dag hafi Guðjón sótt hann að

¹⁴⁹⁸ Bls. 1390.

¹⁴⁹⁹ Bls. 1391.

¹⁵⁰⁰ Bls. 1392.

Hjallavegi 31 og óku þeir að heimili Kristjáns Viðars að Grettisgötu 82. Þar hafi þybbni maðurinn og Kristján Viðar verið fyrir. Hafi Guðjón farið með bifreiðina garðmegin að húsinu og þeir hinir borið Geirfinn úr geymslunni og inn í bifreiðina. Sagði Sævar að lík Geirfinns hafi verið sett í aftursætið, en þar hafi setið Kristján Viðar og þybbni maðurinn. Hafi hann sjálfur sest í framsæti bifreiðarinnar. Hafi þeir ekið austur í Grafning. Kvaðst Sævar muna að Guðjón hafi verið með stórt kúbein til að losa grjót, en önnur verkfæri hafi þeir ekki haft meðferðis. Taldi Sævar að farið hafi verið með Geirfinn 300 til 400 metra frá veginum. Héldu þeir síðan aftur til Reykjavíkur. Vorið 1975 hafi hann hitt Guðjón og hafi þeir þá meðal annars rætt urðunarstaðinn. Þar sem aðeins hafi verið sett grjót yfir líkið var möguleiki á að plastpokarnir sæjust. Greindi Sævar frá því að hann og Guðjón hafi því farið austur að Gljúfurárholti í Ölfusi til að fá lánaðar skóflur hjá [BÆ], kunningja hans. Hafi skóflurnar reynst í láni hjá bónda á næsta bæ og því hafi ekkert orðið úr ferð þeirra. Sagði Sævar að sér vitanlega hafi lík Geirfinns ekki verið hreyft síðan. Kvaðst Sævar hafa stolið klaufhamri með svörtu handfangi í umræddri ferð. Greindi Sævar frá því að Guðjón hafi ætlað að láta sig fara í apótekið á Selfossi, en hann hafi guggnað á því. Kvaðst Sævar hafa sett hamarinn í bárujárnsklæddan skúr sem væri samfastur apótekinu. Bókað var eftir Sævari að hann hafi vísað lögreglu á þann stað svo hægt væri að staðreyna þessa sögu hans. Kvaðst Sævar muna eftir því að hafa játað það fyrir [BÆ] að hafa stolið klaufhamrinum þegar hann hafi gengið á hann.¹⁵⁰¹ Aðspurður um klæðaburð Geirfinns 19. nóvember 1974 kvaðst Sævar ekki geta tjáð sig um að öðru leyti en að hann hafi verið dökkklæddur. Í lok skýrslunnar er bókað um að Sævar teldi sendiferðabifreiðina hafa verið R-34711, en honum hafi verið sýndar myndir af mörgum bifreiðum. Minntist hann þess ekki að hafa séð ökumann bifreiðarinnar og því gæti hann ekki fullyrt hver hafi ekið henni umrætt kvöld. Bókað var að skýrslutökunni hafi lokið klukkan 00:00. Var bókuð athugasemd um að Sævari hafi verið kynnt að hann hafi verið lengur en sex klukkustundir til yfirheyrslu, en hann hafi gefið leyfi sitt til þess að halda áfram.¹⁵⁰² Á eftir undirritun Sævars á skýrsluna var bókað um viðbótarframburð hans. Fram kom að Sævar hafi viljað bæta því við að hann hafi sett klaufhamarinn við hliðina á dælu sem hafi verið í framangreindum skúr. Kúbeinið sem notað hafi verið til að losa um grjót hafi verið tekið af heimili Kristjáns og kvaðst Sævar halda að því hafi verið skilað aftur þangað. Þá kvaðst hann vilja leiðrétta það að farið hafi verið á Land Rover bifreið hans til Keflavíkur og hafi Guðjón ekið henni. Hafi verið talið betra að fara á jeppabifreið þar sem nokkur snjór hafi verið. Loks greindi Sævar frá því að hann og Erla hafi farið til Keflavíkur í nóvember 1975 til að kaupa dollara. Þá hafi Erla sýnt honum húsið sem hún hafi dvalið í 19. nóvember 1974. Kvaðst Sævar telja að hann gæti bent lögreglunni á húsið en maður sem hafi búið þarna hafi verið kallaður [S] og var fyrrum unnusti Erlu.¹⁵⁰³ Bókað var í fangelsisdagbókina að Sævar hafi verið færður á klefa sinn klukkan 00:15.

¹⁵⁰¹ Bls. 1393.

¹⁵⁰² Bls. 1394.

¹⁵⁰³ Bls. 1394.

Á sama tíma var bókað að Kristjáni Viðari hafi verið gefnar tvær Mogadon töflur og 15 millilítrar af Chloral.¹⁵⁰⁴

767. Fyrir liggur skýrsla Karls Schütz dagsett sama dag, 28. október 1976, þar sem fram kemur að vegna framburðar Sævars hafi fallið grunur á [PL] um að hafa verið viðriðinn morðið á Geirfinni. Hafi [PL] verið staddur með bifreið sína af gerðinni GMC við Dráttarbrautina í Keflavík og flutt Geirfinn þaðan, látinn eða særðan. Bókaði Schütz um að safna yrði saman tilteknum gögnum áður en farið yrði í aðgerðir gegn hinum grunaða. Fram kom að rannsóknin ætti að njóta forgangs og vera unnin af ítrustu leynd.¹⁵⁰⁵
768. Fyrir liggur athugasemdaskýrsla Karls Schütz dagsett þennan dag um viðtal við Erlu. Bókað var að viðstaddir hafi verið Schütz, Sigurbjörn Viðir og Pétur Eggerz. Bókað var að Erla hafi borið um að hafa horft á bíómynd 19. nóvember 1974 ásamt Sævari og móður hans. Hafi Sævar verið búinn að skýra frá því hvernig bíómynd það hafi verið. Hafi þau farið um klukkan 20:30 og ekið mömmu Sævars heim um klukkan 20:40. Kvaðst Erla hafa ekið Land Rover bifreið þeirra í umrætt sinn. Um klukkan 21:00 hafi þau farið til [VK], kunningja Sævars. Kvaðst Erla hafa beðið úti í bifreiðinni á meðan en síðan hafi Sævar sótt hana inn. Hafi hún rætt við frú [K], á meðan Sævar hafi rætt við [VK] um kvikmyndir. Hafi þeir rætt saman í um klukkustund. Hafi klukkan verið um 22:00 þegar þau hafi farið og ekið eitthvað um bæinn. Greindi Erla frá því að þau hafi stoppað einhvers staðar en hún myndi ekki hvar, kannski við Óðinsgötu. Bókað var í athugasemdaskýrsluna að þarna hafi Erla gert hlé á frásögn sinni og sagst ekki hafa stoppað við Óðinsgötu. Aðspurð hvort einhver hafi komið upp í bifreiðina og hver það hafi verið hafi Erla orðið þögul og dregið sig í hlé. Hafi hún grátið og slegið höndum fyrir andlit sitt. Loks hafi hún sagt að hún gæti ekki sagt til um hvort hún hafi verið við Óðinsgötu. Aðspurð hver óþekkti maðurinn hafi verið sem hafi verið með henni, Sævari og Kristjáni Viðari í ferðinni til Keflavíkur hafi Erla engu svarað. Bókað var í skýrsluna að þá hafi fundi verið slitið.¹⁵⁰⁶ Á seinni blaðsíðu athugasemdaskýrslunnar var yfirheitið: „Viðbót“. Þar var bókað að Erla hafi verið spurð hvort hún hafi heyrt eða tekið eftir símtali sem Sævar hafi átt við Kristján Viðar 19. nóvember 1974. Haft var eftir Erlu að hún hafi sagt að stuttu áður en þau hafi farið á kvikmyndasýninguna hafi Sævar hringt úr íbúð móður sinnar til Kristjáns. Hafi hún heyrt eitthvað af því sem hann hafi sagt. Kvaðst hún halda að það hafi verið um klukkan 19:30. Sævar hafi þá spurt Kristján Viðar hvort hann vildi koma með til Keflavíkur. Sennilega hafi Kristján Viðar ekki verið á því þar sem hún hafi heyrt Sævar segja: „Hugsaðu málið.“¹⁵⁰⁷
769. Á forsíðu Tímans þennan dag, 28. október 1976, var birt frétt undir fyrirsögninni: „Þetta er fráleitt“. Var fyrirsögnin höfð eftir Hauki Guðmundssyni, rannsóknarlögreglumanni, þegar hann var spurður álitis á fullyrðingu Dagblaðsins frá því deginum áður um að lögreglan hafi látið undir höfuð leggjast að yfirheyra

¹⁵⁰⁴ Dagbók nr. 5, bls. 111b.

¹⁵⁰⁵ Bls. 1397.

¹⁵⁰⁶ Bls. 1395.

¹⁵⁰⁷ Bls. 1396.

sjónarvott í Hafnarbúðinni. Fram koma að Haukur hafi ekki viljað tjá sig um þá fullyrðingu Dagblaðsins að leirmyndin hafi verið skáldskapur frá upphafi. Með fréttinni var birt ljósmynd af Hauki sem tekin var í upphafi rannsóknar Geirfinnsmálsins. Þar heldur Haukur á teikningu sem unnin var eftir lýsingu sjónarvotta af manninum sem hringdi í Hafnarbúðinni 19. nóvember 1974. Mynd af leirstyttunni er innfelld. Fram kom í texta við myndina að sé teikningin borin saman við leirmyndina megi glöggst sjá hve ólíkar þær hafi verið, „svo ekki sé sterkara að orði komist“, eins og það var orðað. Var fullyrt að þessi ólíka teikning styrki fullyrðingu manna um að leirmyndin hafi verið skáldskapur frá upphafi.¹⁵⁰⁸

770. Sama dag var birt forsíðufrétt í Dagblaðinu undir fyrirsögninni: „Sá sem hringdi hefur tvívegis sést síðan“. Fram kom að hið minnsta fjórar teikningar hafi verið gerðar í þágu rannsóknar málsins. Ein þeirra hafi verið leirmyndin, en sú mynd hafi aldrei verið samþykkt af þeim sjónarvottum sem til hafi verið kvaddir sem vitni. Hafi sjónarvottarnir talið eina teikninguna líkjast manninum sem hringt hafi úr Hafnarbúðinni. Sú mynd hafi verið gerð í Keflavík en hafi enn ekki birst. Þá sagði í fréttinni að annar sjónarvottanna teldi sig hafa séð manninn sem hringdi tvívegis eftir hvarf Geirfinns. Sá hafi verið yfirheyrður, en ekki enn látinn gera grein fyrir ferðum sínum umrætt kvöld. Í lok fréttarinnar kom fram að lögreglan hafi afhent fjölmiðlum gamla mynd af Geirfinni og hafi dregið það í 16 mánuði að leggja fram tiltölulega nýja mynd af hinum horfna manni. Fram kom að engar viðhlítandi skýringar hafi verið gefnar á því af hálfu lögreglu.¹⁵⁰⁹
771. Föstudaginn 29. október 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sigurbjörn Víðir hafi litið stutta stund inn til Tryggva Rúnars klukkan 08:25 og farið síðan. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir en fyrir liggur færsla í dagbók Tryggva Rúnars þennan dag. Ritaði Tryggvi Rúnar um að hafa hringt bjöllunni og beðið um Sigurbjörn Víði sem hafi komið inn. Bað Tryggvi hann um að spyrja Örn hvort hann mætti ekki allavega fara í lausagæslu á Skólavörðustíg 9. Þætti honum skrítið að þurfa að hanga svona í einangrun. Hafi Sigurbjörn Víðir tekið undir það með honum að það væri lítið spennandi og ætlað að spyrja Örn um þetta.¹⁵¹⁰ Klukkan 10:35 var bókað í fangelsisdagbókina að Haraldur og Rúnar hafi farið með Kristján Viðar til augnlæknis.¹⁵¹¹ Bókað var að komið hafi verið með Kristján Viðar frá læknum klukkan 11:30. Á sama tíma var bókað um að Jónas og Haraldur hafi farið saman út í buskann, eins og það var orðað í færslunni.¹⁵¹² Meðal rannsóknargagna liggur fyrir upplýsingaskýrsla Jónasar um ferð austur í Grafning til athugunar á sannleiksgildi sögu Sævars, eins og það var orðað um að hafa farið ásamt fleirum 23. nóvember 1974 með lík Geirfinns austur í Grafning og urðað það þar. Fram kom að Sævar hafi gert lauslegan uppdrátt af staðnum og eftir honum hafi líkið verið urðað milli Hagavíkur og Villingavatns. Hafi þeir svipast um, en svæðið hafi verið stórt og uppdráttur Sævars

¹⁵⁰⁸ Bls. 1398.

¹⁵⁰⁹ Bls. 1399.

¹⁵¹⁰ Bls. 1399_B.

¹⁵¹¹ Dagbók nr. 5, bls. 111b.

¹⁵¹² Dagbók nr. 5, bls. 112.

ógreinilegur.¹⁵¹³ Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 13:35 að komið hafi verið með augndropa og lúðulýsispillur fyrir Kristján Viðar sem hann mætti hafa inni á klefa sínum. Klukkan 14:50 var bókað að Haraldur og Grétar Sæmundsson, rannsóknarlögreglumenn, hafi farið með Sævar í ökutúr. Bókað var að Rúnar hafi komið með Sævar til baka úr reisunni, eins og það var orðað, klukkan 18:50. Í framangreindri upplýsingaskýrslu kemur fram að þar sem ekkert markvert hafi fundist við leitina hafi Sævar verið fluttur austur af Grétari og Haraldi. Hafi Sævar látið þá aka sér yfir svæðið án þess að hann hafi getað bent á ákveðin stað. Þegar þeir hafi verið staddir upp á allhárri melöldu norðan við Ölfusvatnsá hafi Sævar sagt þá vera komna á staðinn þar sem þeir hafi tekið líkið úr bifreiðinni. Hafi Sævar síðan gengið áfram en hafi ekki verið öruggur um hvar hann ætti að leita. Hafi hann síðan stoppað í litlu gildragi þar sem mikið af mold og lausu grjóti hafi verið. Kvaðst hann öruggur um að þar hafi þeir urðað Geirfinn. Bókað var að grjóti hafi verið rutt til en án árangurs. Mikið af lausagrjóti hafi verið þarna en skýrsluritari bókaði um að hann hafi ekki getað greint að hreyft hafi verið við nokkru á staðnum.¹⁵¹⁴ Bókað var í upplýsingaskýrsluna að Sævar hafi látið þess getið að hafa farið austur ásamt Guðjóni Skarphéðinssyni í maí eða júní 1975 til að fela lík Geirfinns betur með því að moka yfir það mold. Hafi þeir komið við í Gljúfurárholti í Ölfusi og hitt þar kunningja þeirra, [BÆ] og beðið hann um að lána þeim skóflur. Hafi hann ekki getað orðið við því þar sem þær hafi verið í láni á næsta bæ. Hafi Sævar sagst hafa stolið klaufhamri frá [BÆ] í umrætt sinn. Hafi þeir síðan ekið austur á Selfoss þar sem Guðjón hafi beðið Sævar um að brjótast inn í apótekið til að stela þaðan lyfjum. Hafi Sævar sagst hafa gert tilraunir til þess en ekki litist á það og snúið við. Hafi Guðjón verið óánægður með það og sagt honum að reyna aftur. Hafi Sævar sagst hafa farið til baka og komist inn í herbergiskompu og hengt hamarinn á dælu sem hafi verið veggföst. Hafi hann síðan farið til baka og sagt Guðjóni að ekki væri hægt að brjótast þarna inn. Hafi þeir snúið til Reykjavíkur á Citroen bifreið Guðjóns. Bókað var neðanmáls í skýrsluna að tilraun hafi verið gerð til að yfirheyra [BÆ], en samkvæmt upplýsingum frá föður hans væri hann við nám í Danmörku og kæmi ekki fyrr en vorið 1977.¹⁵¹⁵

772. Í dagbókarfærslu Tryggva Rúnars þennan dag ritaði hann um atburði dagsins og hugleiðingar sínar um að styrkur og gæfa myndi fylgja honum eftirleiðis sem og jafnvægi. Trúin væri alltaf það sterkasta hjá sér, síðan vonin og kærleikurinn. Nú væri það að duga eða drepast, hann væri ekki lengur 16 ára heldur 25 ára svo tími væri til kominn til að gera hlutina að raunveruleika.¹⁵¹⁶
773. Laugardaginn 30. október 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 08:50 og rætt við Kristján Viðar meðal annarra til klukkan 09:30. Bókað var að lyfjum hans hafi verið breytt og um það vísað til lyfjaskrár. Bókað var að Jónas hafi farið inn á klefa til Sævars milli klukkan 09:50 og

¹⁵¹³ Bls. 1400.

¹⁵¹⁴ Bls. 1400.

¹⁵¹⁵ Bls. 1401.

¹⁵¹⁶ Bls. 1399_D.

10:05 en á þeim tíma hafi Jónas og Ívar farið.¹⁵¹⁷ Fyrir liggur upplýsingaskýrsla rituð af Jónasi þar sem fram kemur að þeir hafi farið með verkfæri austur í Grafning til leitar á þeim stað sem Sævar hafi bent á að Geirfinnur hafi verið urðaður. Bókað var í skýrsluna að þeir hafi leitað af sér allan grun án árangurs.¹⁵¹⁸ Klukkan 18:15 var bókað að Rúnar hafi komið og tekið Sævar fyrir, eins og það var orðað.¹⁵¹⁹ Bókað var að Sævar hafi verið færður á klefa sinn klukkan 20:20. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir.¹⁵²⁰

774. Fyrir liggur athugasemdaskýrsla rituð af Karli Schütz, dagsett sama dag, um yfirheyrslu yfir Erlu milli klukkan 13:00 og 16:15 þennan dag. Bókað var í upphafi skýrslunnar að yfirheyrslan hafi aðallega snúist um hinn fjórða mann sem hún hafi borið um að hafi tekið þátt í ferðinni til Keflavíkur 19. nóvember 1974. Viðstaddir yfirheyrsluna hafi verið Sigurbjörn Víðir, Karl Schütz og Pétur Eggerz. Bókað var að Erla hafi skýrt svo frá að hún hafi ekki tekið þátt í ferðinni til Keflavíkur umræddan dag. Hafi hún sagst geta sannað það þar sem hún hafi verið stödd heima hjá [K]-fjölskyldunni umrætt kvöld með Sævari. Bókað var í athugasemdaskýrsluna að eftir að Schütz hafi bent henni á fyrri framburð sinn hafi hún loks viðurkennt aftur að hafa verið með í ferðinni ásamt Sævari, Kristjáni Víðari og einum manni til sem ekki væri vitað hver hafi verið. Aðspurð um fyrrverandi vin sinn, [S], hafi Erla sagt þau hafa verið nána vini áður en hún hafi kynnst Sævari. Hafi þau hætt að vera saman í desember 1972 og ekki verið saman síðan.¹⁵²¹ Hafi Erla sagt það rangt að hún hafi verið hjá [S] í Keflavík aðfaranótt 20. nóvember 1974. Hafi Erla viljað taka það fram að hún hafi ekki kynnst Sævari fyrr en hálfu ári eftir að hún og [S] hafi hætt að vera saman. Væri Sævar mjög afbrýðissamur. Hafi Erla sagt það útilokað að hún hafi verið hjá [S] umrædda nótt. Þá kvaðst hún einu sinni hafa verið með [EÓ], en hann hafi verið of íhaldssamur til að samband þeirra hafi enst. Hafi Erla sagst ekki hafa verið með honum í rauða húsinu í Keflavík. Sagðist Erla vera að segja satt. Bókað var í athugasemdaskýrsluna að Erla hafi þá verið aftur spurð um óþekkta manninn sem hafi farið með til Keflavíkur. Hafi Erla endurtekið að hún hafi ekki þekkt hann. Eftir smá umhugsun hafi Erla nefnt [JM], stjúpföður Sævars. Aðeins seinna hafi Erla nefnt Guðjón Skarphéðinsson. Aðspurð hvort hún vildi ekki nefna rétta nafnið hafi hún sagt að það hafi hvorki verið [JM] né Guðjón Skarphéðinsson. Þá hafi Erla aftur orðið þögul, byrjað að gráta og slegið höndum fyrir andlit sitt. Loks hafi hún sagt að hún væri hrædd við viðkomandi. Bókað var að henni hafi verið sagt að farið yrði með framburð hennar sem algjört trúnaðarmál. Þrátt fyrir það hafi hún ekki viljað segja meira en að maðurinn væri mjög hættulegur. Hann ætti mikið af peningum og hefði stýrt málinu. Sá sem hefði gert svona hlut myndi hiklaust endurtaka hann. Var orðrétt bókað eftir Erlu: „Ef ég segi ekkert meira, hvenær verður þá rannsókn lokið? Allt er þetta spursmál um eitt orð.“¹⁵²² Fram kom í skýrslunni að Erlu hafi verið sagt að

¹⁵¹⁷ Dagbók nr. 5, bls. 112b.

¹⁵¹⁸ Bls. 1400.

¹⁵¹⁹ Dagbók nr. 5, bls. 112.

¹⁵²⁰ Dagbók nr. 5, bls. 112b.

¹⁵²¹ Bls. 1402.

¹⁵²² Bls. 1403.

rannsóknin væri í fullum gangi og að betra væri fyrir hana að segja sannleikann. Hafi þá Erla sagt: „Kannski var það stjúpfaðir hans Sævars eftir allt, en ég þekki þennan fjórða mann ekki nógu vel.“ Bókað var að henni hafi verið sagt að framburður hennar væri ekki trúlegur þar sem hún hafi sagst vera hrædd við manninn og það hafi verið ástæðan fyrir því að hún hafi viljað þegja um hann. Hafi Erla þá aftur orðið mjög þögul. Aðspurð hafi hún sagst hafa séð manninn í fyrsta sinn 19. nóvember 1974. Sagði hún hann hafa verið um 180 sentimetrar á hæð, meðalmaður að vexti, axlabreiður með dökkbrúnt, stutt hár sem hafi verið greitt fram. Hafi hann ekki verið með skegg og verið á aldrinum 35 til 40 ára gamall og hafi verið íklæddur brúnum leðurjakka. Hafi maðurinn beðið í bifreiðinni á meðan Kristján Viðar hafi farið inn í Hafnarbúðina að hringja. Orðrétt var haft eftir Erlu: „Ég gat ekki heyrt, þegar hann sagði Kristjáni símanúmerið.“ Aðspurð um samtal Sævars við fjórða manninn á leiðinni til Keflavíkur hafi Erla sagt samtalið hafa verið milli Sævars og þessa manns. Hafi það verið um að ryðja þyrfti manni úr vegi sem hafi verið með stæla. Haft var eftir Erlu: „Ég man mjög vel eftir því og þetta er sannleikur.“ Bókað var í lok skýrslunnar að Erla hafi sagst fús til að skrifa niður frekari upplýsingar og ef til vill nafn umrædds manns.¹⁵²³

775. Meðal rannsóknargagna liggur skýrsla rituð af Eggerti og dagsett sama dag, 30. október 1976, um viðtal við [KGuðn], eftirlitsmann hjá Kaupfélagi Árnesinga á Selfossi. Var tilefnið bókað sem framburður Sævars um að hafa sett klaufhamar inn í litla kompu í húsi við hliðina á apótekinu á Selfossi. Bókað var að [KGuðn] hafi sagst hafa fundið klaufhamar nálægt dyrum geymslukompunnar í september eða október 1975. Hafi hamarinn verið með svörtu og gulu skafti og klæddur svörtu gúmmí. Hafi trésmiður sem hafi verið að vinna þarna rétt hjá ekki kannast við að eiga klaufhamarinn. Fram kom að kompan þar sem hamarinn hafi fundist hafi verið skoðuð og hafi á vegg kompunnar verið handdæla sem vitnið hafi sagt hafa verið notaða til að dæla steinolú. Bókað var í skýrsluna að hamarinn hafi verið haldlagður og farið með hann til Reykjavíkur.¹⁵²⁴
776. Þennan dag ritaði Tryggvi Rúnar færslu í dagbók sína. „Maður vonar bara að svarið verði jákvætt að [ég] komist í lausagæslu. Ég sé enga ástæðu til að halda mér hér í einangrun. Nema Örn sé með einhverjar hefndar ráðstafanir útaf af því að ég sagði sannleikann um daginn! Því ég var búinn að játa mig inn í stór mál, en samt sem áður, er aldrei of seint að segja sannleikann. Eins og ég sagði núna og eins og ég er oft búinn að segja þá beið ég eftir því að segja þetta útaf frelsi, að komast austur og eins bjóst ég líka við að einhvern daginn myndi hlekkurinn opnast, þ.e.a.s. ég kæmist út úr þessu máli, eins og pokamálinu sem mér var blandað inn í. Eina skýringin sem ég er búin að fá er sú að þeir misminntu! Já, það er meira en að misminna í svona stórum málum. En við verðum bara að bíða úr því að þetta er komið til Ríkissaksóknara og sjá þá hvort það rétta komi ekki í ljós þá þegar allir verða spurðir og leiddir fyrir mig. Sjá hvort þá verði ekki eitthvað gruggugt við þessa framburði þeirra sem þeir eiga að vera búnir að

¹⁵²³ Bls. 1404.

¹⁵²⁴ Bls. 1405–1406.

segja. Já ætli það rétta komi ekki í ljós þá.¹⁵²⁵ En að sitja nærri 1 ár í einangrun fyrir svona jólasveina og vera saklaus, þótt ég hafi kannski játað gömul mál, það er annað mál, en ekki að sitja eitt ár í gæsluvarðhaldi. Þetta kemur í ljós. Ég geri mínar áætlanir það er öruggt. Það er búið að útskúfa mann allstaðar. Nafn í blöðum dag eftir dag fyrst. Já og sagt að maður væri morðingi og allir búnir að játa aðild að morðinu. Ég er ekki búinn að sjá mig ennþá eftir alla þessa mánuði í þessu máli, hvorki í átökunum eða flutningnum sem þeir Kristján Viðar eru búnir að játa og svo Albert Klahn sem segist hafa keyrt. Nú hefur mér verið tjáð að Sævar hafi orðið leiður á þessari innilokun og sé búinn að játa sína aðild. En mér er sama, allavega er ég ekki í þessu með þeim eins og þessu pokamáli sem ég átti að hafa verið með alla þessa mánuði frá 23/12 '75. En núna rétt alls ekki fyrir löngu komst það á hreint. Já líka sem betur fer enda verður eins með hitt málið, þ.e.a.s. mál Guðmundar Einarssonar. Gott í bili.¹⁵²⁶

777. Sunnudaginn 31. október 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sævar hafi verið færður í hornið til tals við Rúnar klukkan 20:55. Bókað var klukkan 22:00 að Örn hafi hringt og rætt við Rúnar. Hálf tíma síðar var bókað að Sævar hafi verið færður á klefa sinn. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir.¹⁵²⁷
778. Tryggvi Rúnar ritaði færslu í dagbók sína þennan dag um sín helstu morgunverk. Hafi hann farið út milli klukkan 15:20 og 16:05. Fram kom að hann hafi heyrt að tveimur hafi verið hleypt út á eftir sér. Ritaði Tryggvi Rúnar orðrétt: „Ætli það hafi ekki verið Kristján Viðar og Sævar Ciesielski, [...] glæponar sem ættu að hanga í gálganum! en að fá lífstíðarfangelsi eins og þeir fá að líkindum. Eins ætti Albert Klahn að sitja inni í hlekkjum. En það eru þessi lög hér á Íslandi sem gera það að verkum að þeim er hlíft. Ég mæli með gapastokk niður á Lækjartorgi fyrir þá.“¹⁵²⁸
779. Mánudaginn 1. nóvember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Haraldur hafi komið til viðtals við Kristján Viðar klukkan 15:10. Bókað var klukkan 16:30 að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi komið í fangelsið til viðtals við annan skjólstaðing sinn og einnig rætt við Kristján sem hafi þá verið í horninu hjá Haraldi, eins og það var orðað í færslunni. Hafi Páll Arnór farið klukkan 17:45. Bókað var að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa sinn klukkan 18:45.¹⁵²⁹ Fyrir liggur skýrsla dagsett sama dag, rituð af Haraldi, um viðtal við Kristján Viðar. Bókað var að Kristján hafi verið spurður nokkurra spurninga um ýmis atriði sem hafi komið fram í skýrslum Sævars frá 27. og 28. október 1976 og skýrslu Erlu frá 22. október sama ár. Fram kom að „Indjánaaðferðinni“ hafi verið beitt og væru atriðin sem tekin hafi verið úr skýrslum þessara aðila merkt með rómverskum tölum og svör Kristjáns væri að finna á eftir hverju atriði. Undir yfirheitinu „Erla 22.10.76“ var bókað um þrjú atriði sem borin hafi verið undir Kristján Viðar. Í fyrsta lagi um að farið hafi verið til Keflavíkur á Land Rover bifreið hennar og Sævars. Bókað var að Kristján Viðar hafi sagst ekki muna það. Í öðru lagi um að bifreiðin hafi

¹⁵²⁵ Bls. 1404_B.

¹⁵²⁶ Bls. 1404_C.

¹⁵²⁷ Dagbók nr. 5, bls. 112b.

¹⁵²⁸ Bls. 1406_A.

¹⁵²⁹ Dagbók nr. 5, bls. 114.

verið stöðvuð við vigtina við Keflavíkurhöfn og Erla hafi séð skilti þar að lútandi. Var bókað að Kristján hafi sagst muna að bifreiðin hafi verið stöðvuð við norð-austurhorn Hafnarbúðarinnar, við útstillingarglugga, með hægri hlið að húsinu. Í þriðja lagi að kápan sem Erla hafi verið í hafi áður verið í eigu [HMW] fyrrum skólasystur Kristjáns Viðars og hafi hann komið heim til hennar. Ekkert var bókað um svör Kristjáns um það atriði. Undir yfirheitinu: „Sævar, 27.10.76“ var bókað um að tíu atriði hafi verið borin undir Kristján Viðar. Í fyrsta lagi um að Kristján hafi hringt í Sævar að Hjallavegi 31 mánudaginn 18. nóvember 1974. Bókað var að Kristján minntist þess ekki að hafa haft símasamband við Sævar dagana fyrir 19. nóvember 1974. Mundi hann að Sævar hafi komið til sín um það leyti að Laugavegi 32 til að spyrja um eitthvað sem hann myndi ekki lengur hvað hafi verið. Í öðru lagi um að Sævar hafi sagst hafa farið gangandi að Laugavegi 32 og spurt eftir Kristjáni. Bókað var eftir Kristjáni að Sævar hafi hringt til hans fyrir um daginn og minnti hann sem hann hafi einnig hringt um kvöldið. Kvaðst hann muna eftir að dyrabjallan hafi hringt um þetta leyti og gæti verið að Sævar hafi spurt eftir sér. Í þriðja lagi um að Kristján hafi verið klæddur í hvítan loðskinnsjakka. Bókað var að Kristján Viðar hafi sagst átt slíkan jakka þegar hann hafi búið að Laugavegi. Kvaðst hann stundum hafa verið í honum innandyra og því mögulegt að hann hafi verið í honum þegar spurt hafi verið eftir honum að kvöldi 19. nóvember 1974. Í fjórða lagi um að Kristján hafi meðal annars spurt ökumanninn hvað klukkan væri.¹⁵³⁰ Haft var eftir Kristjáni Viðari að hann hafi ekki haft nein samskipti við ökumanninn, önnur en þau að hann hafi sagt: „Gerðu svo vel“, þegar hann hafi stigið inn í bifreiðina við Vatnsstíg. Í fimmta lagi um að ekið hafi verið niður Vatnsstíg og beygt austur Hverfisgötu. Bókað var að Kristján Viðar hafi sagt þau hafa ekið niður Vatnsstíginn, stöðvað þar við Skúlagötu þar sem sendibifreiðin hafi verið. Þá hafi verið farið heim til Valdimars Olsen þar sem Sævar hafi sagst þurfa að tala við mann. Í sjötta lagi var framburður Sævars borinn undir Kristján Viðar um að hann og ökumaðurinn hafi rætt saman í bifreiðinni á leið til Keflavíkur. Haft var eftir Kristjáni að hann hafi ekkert talað við ökumanninn á leiðinni. Í sjöunda lagi um að ökumaðurinn hafi ekið hratt til Keflavíkur líkt og hann hafi verið að flýta sér. Kristján Viðar sagði ökumanninn hafa ekið rólega í bænum og á leiðinni til Keflavíkur, en hratt til baka á heimleiðinni. Í áttunda lagi var það borið undir Kristján Viðar að ökumaðurinn hafi heilsað Geirfinni þegar hann hafi komið inn í bifreiðina. Haft var eftir Kristjáni að þeir hafi talast við, en kvaðst ekki muna hvað þeir hafi sagt. Í níunda lagi um að Kristján Viðar, Geirfinnur og ökumaðurinn hafi rætt saman. Um þann framburð sagði Kristján Viðar að hann hefði ekki átt við þá orðaskipti. Geirfinnur og ökumaðurinn hefðu rætt saman. Þá var í tíunda lagi borinn undir Kristján framburður Sævars um að hann hafi haft samband við Kristján daginn eftir og spurt hann meðal annars um kápu Erlu. Haft var eftir Kristjáni Viðari að hann hafi ekkert samband haft við Sævar eftir Keflavíkurferðina fyrir en hann hafi hitt hann í Tjarnarbúð seint í desember. Undir yfirheitinu: „Sævar, 28.10.76“ var bókað um að níu atriði úr framburði Sævars þann dag hafi verið borin undir Kristján Viðar. Í fyrsta lagi um að Sævar hafi haft samband við hann í nóvember 1974 að Laugavegi 32 vegna

¹⁵³⁰ Bls. 1409.

spírasölu. Hafi Kristján ætlað að athuga málið. Haft var eftir Kristjáni að Sævar hafi einu sinni beðið sig um að selja fyrir sig hass, en það hafi ekki verið í nóvember eða desember 1974. Hafi Sævar aldrei beðið sig um að selja annað. Í öðru lagi um að Sævar hafi gefið Kristjáni Viðar símanúmer Guðjóns Skarphéðinssonar. Haft var orðrétt eftir Kristjáni: „Ég hefi aldrei talað við Guðjón Skarphéðinsson, nema hann hafi verið útlendingslegi maðurinn í Dráttarbrautinni.“ Í þriðja lagi var það atriði borið undir Kristján að Sævar hafi sagt þá hafa gengið saman að bifreiðinni við Vatnsstíg. Haft var eftir Kristjáni að hann hafi gengið einn að bifreiðinni og þá hafi Sævar setið í framsætinu. Í fjórða lagi um að rætt hafi verið um Geirfinn á leiðinni til Keflavíkur. Bókað var að Kristján hafi sagst ekki minnst þess þar sem hann hafi verið sofandi á leiðinni.¹⁵³¹ Í fimmta lagi var framburður Sævars borinn undir Kristján um að ökumaðurinn hafi rifið miða úr vasabók sem hann hafi verið með og skrifað á hann nafn og símanúmer Geirfinns. Kvað Kristján Viðar ökumanninn hafa farið innan á sig, tekið miðann og skrifað á hann í kjöltu sér. Í sjötta lagi um að ekið hafi verið um Keflavík til að leita að Erlu. Haft var eftir Kristjáni að hann hafi viljað fara út úr bifreiðinni en ökumaðurinn og Sævar hafi aftekið það með öllu. Mundi hann eftir því að ekið hafi verið hægt eftir götunni í Keflavík þar sem lögreglustöðin hafi staðið við. Í sjöunda lagi um að ökumaðurinn hafi farið inn í hús í Keflavík og dvalið þar í tíu til 15 mínútur. Fullyrti Kristján Viðar að hvergi hafi verið stöðvað á heimleiðinni. Í áttunda lagi var borið undir Kristján Viðar það atriði í framburði Sævars um að lagt hafi verið af stað um klukkan 00:30 til Reykjavíkur. Sagði Kristján að þeir hafi lagt af stað eitthvað eftir miðnætti. Í níunda lagi var nafnið „[BÆ]“ borið undir Kristján Viðar. Haft var eftir Kristjáni að Sævar hafi selt mikið af hassi fyrir [BÆ] áður en hann fór að starfa sjálfstætt. Kvaðst Kristján ekki þekkja hann persónulega, en vita hver hann væri. Bókað var í lok skýrslunnar um að Kristján hafi ekki sýnt nein óeðlileg viðbrögð gagnvart framangreindum spurningum og erfitt væri að átta sig á sannleiksgildi svara hans. Aftur á móti þegar hann hafi verið spurður hver [SÚ] væri og hvort Kristján þekkti hann hafi viðbrögð hans orðið mjög sterk. Hafi spurningin virst hafa komið honum mjög á óvart. Hafi Kristján neitað að þekkja nokkuð til [SÚ] og spurt ítrekað hvers vegna hann væri spurður. Fram kom í skýrslunni að Kristján Viðar hafi hringt í [SÚ] 23. september 1975 þegar hann var fangi á Litla-Hrauni. Fram kom að Kristján hafi sagst mikið hafa hugsað um sendiferðabifreiðina á Vatnsstígnum og myndi nú að hún hafi verið blá á litinn en hliðarhurðin á farmhúsinu hafi verið hvít að innan og óþefur eða fúkkalykt hafi verið inni í farmhúsinu.¹⁵³² Inni í farmhúsinu, gegnt hliðardyrnum, hafi verið óbólstraður trébekkur. Sætisáklæðið í stýrishúsinu hafi verið ljósbrúnt á litinn.¹⁵³³

780. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 20:10 að Sigurbjörn Víðir hafi greitt tóbaksskuld sína og talað stutta stund við Tryggva Rúnar. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi farið klukkan 21:00.¹⁵³⁴ Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir.

¹⁵³¹ Bls. 1410.

¹⁵³² Bls. 1411.

¹⁵³³ Bls. 1412.

¹⁵³⁴ Dagbók nr. 5, bls. 114b.

781. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla rituð af Eggerti, dagsett þennan dag 1. nóvember 1976, um skýrslu dagsetta 6. desember 1974 um könnun á farþegalistum flugvéla Flugleiða tímabilið 18. til 30. nóvember 1974. Fram kom að skýrslan hafi verið gerð af Hauki Guðmundssyni og Kristjáni Péturssyni sem unnu að rannsókn Geirfinnsmálsins á þeim tíma. Í skýrslu Eggerts sagði að í ljós hafi komið að farþegi með nafninu J. Guðmundsson hafi átt farseðil til Kaupmannahafnar, aðra leið, 20. nóvember 1974. Á skrifstofu Flugleiða hafi ekki reynst unnt að finna út hvenær umræddur maður hafi komið aftur til landsins. Í skýrslu Hauks og Kristjáns frá 1974 hafi komið fram að umræddur J. Guðmundsson hafi í raun verið [DÁD]. Hafi starfsstúlka hjá ferðaskrifstofunni Útsýn þekkt [DÁD] á mynd. Hafi umræddur maður eitt sinn haft sama heimilisfang og nefndur J. Guðmundsson hafi gefið upp og þá hafi mennirnir sama fæðingardag og ár. Bókað var í upplýsingaskýrsluna að Kristján og Haukur hafi báðir verið spurður um hvernig þeir hafi fundið út að J. Guðmundsson hafi í raun verið [DÁD]. Hafi hvorugur geta nokkuð um það sagt og þeir vísað hvor á annan.¹⁵³⁵
782. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir upplýsingaskýrsla dagsett þennan dag um athugun lögreglu á [PL], sendibifreiðastjóra.¹⁵³⁶
783. Þennan dag var birt í Dagblaðinu að ósk Hauks Guðmundssonar, rannsóknarlögreglumanns, svarbréf hans við frétt blaðsins frá 27. október 1976 þar sem fullyrt var að leirhöfuðið hafi verið skáldskapur frá upphafi. Fram kom í bréfinu að fréttaflutningur Dagblaðsins um að sjónarvottar úr Hafnarbúðinni hafi ekki allir verið yfirheyrðir væri rangur. Birtur var uppdráttur Hauks af Hafnarbúðinni og skipan innanstokksmuna þar sem búið var að færa inn afstöðu allra sjónarvotta og merkt sérstaklega hvar hinn ókunni maður kom inn. Nefndi hann sjónarvottana úr Hafnarbúðinni sem „A. sjónarvottur“, „B. sjónarvottur“ og „C. stallsystirin“. Upplýsti Haukur um að stallsystirin hafi við frumrannsókn málsins sagst ekki hafa veitt hinum ókunna manni athygli, en hún hafi að minnsta kosti einu sinni verið viðstödd þegar unnið hafi verið að mótun leirhöfuðsins. Þá mótmælti Haukur því að leirmyndin hafi verið skáldskapur frá upphafi líkt og Dagblaðið hafi slegið upp í fyrirsögnum. Vísaði hann til yfirlýsingar Kjartans Sigtryggssonar, aðstoðarvarðstjóra í Keflavík, sem birt var sem mynd meðfylgjandi greininni.¹⁵³⁷ Í yfirlýsingunni kom fram að hann hafi farið með sjónarvottana tvo til tæknideildar Reykjavíkur 23. nóvember 1974. Þar hafi þær raðað saman andlitsmyndahlutum með aðstoð og undir eftirliti Haraldar Árnasonar, rannsóknarlögreglumanns. Að myndgerðinni lokinni hafi komið í ljós að stúlkurnar hafi ekki verið á eitt sáttar með andlitseinkennin á myndinni. Var því gripið til þess að rissa myndir eftir fyrirsögn stúlkanna. Til verksins hafi verið fengin Magnús Gíslason, fréttaritari Dagblaðsins og ónefnd stúlka, höfundur leirhöfuðsins. Að teiknivinnunni lokinni hafi sjónarvottarnir, stúlkurnar tvær, enn ekki ánægðar með andlitseinkenni sem myndirnar sýndu. Verulegur útlitsmunur hafi verið á myndunum tveimur, enda hafi þær verið teiknaðar eftir hvorri stúlku, án viðveru eða íhlutunar hinnar. Vegna misræmisins hafi verið gripið til þess að móta höfuð ókunna mannsins í

¹⁵³⁵ Bls. 1407–1408.

¹⁵³⁶ Bls. 1413.

¹⁵³⁷ Bls. 1414.

leir til þess að sameina sjónarmið stúlkanna.¹⁵³⁸ Í svarbréfi Hauks rakti hann jafnframt mótmæli sín við athugasemdum Dagblaðsins um myndbirtingar rannsóknaraðila af Geirfinni Einarssyni. Á sama stað í blaðinu var birt athugasemd frá blaðamönnum sem stóðu að skrifunum sem Haukur hafði mótmælt. Fram kom að þeir stæðu við það sem fram hafi komið í fréttum Dagblaðsins.¹⁵³⁹

784. Mánudaginn 1. nóvember 1976 var sakadómur Hafnarfjarðar háður í skrifstofu dómsins að Strandgötu 31 af Steingrími Gauti Kristjánssyni umboðsdómara. Fyrir dóminn mætti Gunnar Guðmundsson forstöðumaður fangelsisins að Síðumúla 28 og var gætt ákvæða 2. mgr. 77. gr. laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála. Bar Guðmundur um að hafa hafið störf sem fangavörður í Hegningarhúsinu 1. júní 1957 og svo yfirfangavörður í Síðumúlafangelsinu 1. mars 1973 og forstöðumaður þess frá 1. janúar 1974. Greindi hann frá agaviðurlögum sem beitt hafi verið í Hegningarhúsinu gagnvart fögnum sem hafi sýnt af sér ofbeldisfulla framkomu í orði eða verki, eða verið með „frekju og kjaft.“ Þeir hafi verið járnaðir, jafnvel í kuðung, settir í segldúkspoka í járnum með höfuðið eitt upp úr og með ólar spenntar utan um. Hann minntist þess einungis einu sinni að notuð hafi verið spennitreyja. Bókað var að hann kvæðist enga samvisku hafa haft af því að beita þessum úrræðum á „frekjuhunda“ en sárast hefði honum þótt að þurfa að hafa sjúklinga í járnum. Hann hefði svo ekki haft stífari reglur þegar hann hafi farið að ráða sjálfur og kvaðst sig hafa dreymt um að hafa annan brag á þannig að allt væri opnara en vant var í Hegningarhúsinu. Þessar hugmyndir hafi kollvarpast vegna framferðis fanganna. Á undanförunum misserum hafi komið í fangelsið margir menn sakaðir um manndráp og eiturfjafaafbrot og af þeim sökum hafi aginn þurft að vera meiri. Gunnar tók það sérstaklega fram að hafa aldrei beitt fanga hörðum viðurlögum án þess að hafa áður margvarað fangann við, misjafnlega oft eðli máls samkvæmt. Aðspurður kvað hann ekkert sérstakt samráð hafa verið haft við dómsmálaráðuneytið um agareglur í Síðumúlafangelsinu. Kvað hann ráðuneytinu hafa þó verið kunnugt um þær reglur sem fylgt hafi verið og að hann hefði haft náð samband við deildarstjórnann í ráðuneytinu, Jón Thors. Sagðist hann hafa litið á agavandamál sem innanhússmál sem ekki þyrfti að hafa samráð við ráðuneytið um. Þá gat hann þess að upphaflega hafi fangelsið verið hugsað sem varðhaldsfangelsi og til úttektar á vararefsingum við sektum en þróunin orðið sú að fangelsið hafi orðið geymslustaður gæsluvarðhaldsfanga í stórbrotamálum. Bókað var að Gunnar vildi taka það sérstaklega fram að einungis 2,90% fanganna hafi kvartað yfir meðferðinni. Að lokum voru fyrirbyggjandi sakargögn kynnt Gunnari og það sérstaklega að klefi sem látinn hafði verið í té til prófunar á þeirri aðferð að festa fanga við borð og rúmfót hefði verið 10 sentimetrum styttri en sá sem nýttur var þegar [ÖS] var beittur þeirri aðferð. Kvaðst Gunnar ekki hafa gert sér grein fyrir því að klefarnir væru misstórir en sæi það nú þar sem fangelsisgangurinn færi mjókkandi. Lagði hann það í mat dómsins hvort endurtaka þyrfti tilraunina þar sem bókað var það álit dómarans að tilraunin væri ónýtt.¹⁵⁴⁰

¹⁵³⁸ Bls. 1415.

¹⁵³⁹ Bls. 1415.

¹⁵⁴⁰ Bls. 1431_Q-P.

785. Tryggvi Rúnar ritaði færslu sama dag, 1. nóvember 1976, í dagbók sína um líf sitt í Síðumúlanum. Þar greindi Tryggvi frá samtali sínu við Sigurbjörn Víði um beiðni hans um að verða fluttur í lausagæslu. Fram kom að Sigurbjörn Víðir hafi sagt að svar hafi enn ekki borist frá Erni en myndi tala við Örn. Hafi Tryggvi Rúnar þá sagt við Sigurbjörn Víði að hann vissi svarið. Ritaði Tryggvi orðrétt í dagbókina: „Hann er vondur út af þessum framburði mínum sem er réttur samt sem áður svo hann verður bara að kyngja því rétta. Annars geri ég eins og ég sagði Víði alveg hiklaust tek allt til baka sem ég er búinn að játa og er rétt í raun ef Örn vill það. Þá hann um það. Ekki verra fyrir mig. Jú, meiri innilokun, en hún venst. Gott í bili.“¹⁵⁴¹
786. Þriðjudaginn 2. nóvember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að farið hafi verið með Tryggva Rúnar á skurðeild Landspítalans milli klukkan 09:20 og 10:00.¹⁵⁴² Bókaði færsluritari, Gunnar Marinósson, klukkan 16:30 um að hafa hringt í Hilmar Ingimundarson, réttargæslumann Tryggva Rúnars, vegna beiðna hans um flutning í lausagæslu.¹⁵⁴³
787. Fyrir liggur samantektarskýrsla Sigurbjörns Víðis dagsett sama dag um viðtal hans og Schütz við Erlu, að viðstaddri Auði Gestsdóttur sem hafi túlkað. Bókað var að viðtalið hafi farið fram í Hegningarhúsinu klukkan 11:00. Fram kom að Erla hafi sagst ekki muna hver fjórði maðurinn í bifreiðinni til Keflavíkur hafi verið. Kvaðst hún muna að Sævar hafi verið með barefli eða spýtu sem hann hafi lamið Geirfinn með, en Kristján Viðar og fjórði maðurinn hafi notað hnefana í átökunum. Hafi Geirfinnur legið eftir hreyfingarlaus á jörðinni og þá hafi hún falið sig í einhverju húsi um nóttina.¹⁵⁴⁴
788. Meðal rannsóknargagna liggja fyrir tvær samantektarskýrslur ritaðar af Ívari Hannessyni, um ferð til Keflavíkur þennan dag. Önnur skýrslan er um viðtal Ívars og Jónasar við [JHE] um mann þann sem hann hafi séð koma í Hafnarbúðina 19. nóvember 1974. Var vitninu sýndar 44 ljósmyndir og gat hann engar frekari upplýsingar gefið um manninn en taldi hann hafa verið með slétta húð. Bókað var að rætt hafi verið við móður hans um á hvaða tíma þau mæðgin hafi verið við Hafnarbúðina. Hafi hún sagt þau hafa verið þar milli klukkan 18:00 og 19:00.¹⁵⁴⁵ Hin skýrslan er um viðtal við [HVV], fyrrum eiginkonu þáverandi sambýlismanns [GSig], eiginkonu Geirfinns.¹⁵⁴⁶ Ber skýrslan með sér engar nýjar upplýsingar.
789. Þennan dag var svarbréf Hauks Guðmundssonar, rannsóknarlögreglumanns, til Dagblaðsins ásamt yfirlýsingu Kjartans Sigtryggssonar, aðstoðarvarðstjóra, birt í heild sinni í Alþýðublaðinu.¹⁵⁴⁷ Þá var birt frétt um sama efni í Vísi.¹⁵⁴⁸
790. Þennan dag ritaði Tryggvi Rúnar í dagbók sína um læknisferðina þar sem fram hafi komið að skurðurinn væri enn ekki gróinn. Ritaði Tryggvi Rúnar um að hafa beðið

¹⁵⁴¹ Bls. 1415_A.

¹⁵⁴² Dagbók nr. 5, bls. 114b.

¹⁵⁴³ Dagbók nr. 5, bls. 115.

¹⁵⁴⁴ Bls. 1416.

¹⁵⁴⁵ Bls. 1417.

¹⁵⁴⁶ Bls. 1418.

¹⁵⁴⁷ Bls. 1419.

¹⁵⁴⁸ Bls. 1420.

Gunnar Marinósson um að þrýsta á réttargæslumann sinn með beiðni sína um lausagæslu.¹⁵⁴⁹

791. Miðvikudaginn 3. nóvember 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sigurbjörn Víðir og Haraldur hafi farið með Kristján Viðar klukkan 15:25.¹⁵⁵⁰ Þá var bókað klukkan 17:10 um símtal frá Steingrími Gauti Kristjánssyni, umboðsdómara í kærumáli um illa meðferð á gæsluföngum. Hafi hann fyrirskipað að endurtaka þyrfti járningu, eins og það var orðað, á [ÖS]. Bókað var að járningin ætti að fara fram í klefa 9 þar sem hann hafi verið járnaður um vorið, en í þeim klefa væri 10 sentímetrum lengra á milli rúms og borðfótar. Af þeim sökum hefði fyrri járningin ekki verið marktæk. Klukkan 18:15 var bókað í fangelsisdagbókina að Rúnar Sigurðsson, rannsóknarlögreglumaður, hafi komið með appelsínur sem hann hafi lofað Sævari. Var sérstaklega tekið fram að Rúnar hafi ekki talað við Sævar. Bókað var klukkan 19:00 að Haraldur og Sigurbjörn Víðir hafi komið með Kristján Viðar. Rannsóknargögn um ferðir Kristjáns Viðars liggja ekki fyrir. Bókað var að Sævar hafi verið færður fyrir Schütz, Pétur Eggerz og Sigurbjörn Víði klukkan 19:28.¹⁵⁵¹ Var Sævar færður á klefa sinn klukkan 20:25. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Bókað var að Örn Höskuldsson hafi farið inn á klefa til Tryggva Rúnars klukkan 21:25 og talað við hann þar til klukkan 21:50. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir en Tryggvi ritaði í dagbók sína þennan dag um heimsóknina frá Erni. Ritaði hann um að Örn hafi verið fremur rólegur og spurt hvort hann væri hættur að teikna. Hafi hann neitað því og sýnt honum allar myndirnar sem hann ætti sjálfur, alls 50 talsins, en hann væri búinn að gefa um tíu myndir. Tryggvi ritaði um að hafa spurt Örn út í lausagæslu og hafi hann ætlað að athuga það. Gaf Örn honum leyfi til þess að láta hringja til sín á föstudag vegna þessa.¹⁵⁵²
792. Bókað var í fangelsisdagbókina að Kristján Viðar hafi verið færður fram til skýrslutöku hjá Haraldi klukkan 21:30. Klukkan 01:10 var bókað í fangelsisdagbókina að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa sinn og honum gefnar tvær töflur af Mogadon.¹⁵⁵³ Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir Kristjáni Viðari þennan dag. Bókað er að hún hafi hafist klukkan 22:50 og að tilefnið hafi verið viðbótaratriði sem rifjast hafi upp fyrir Kristjáni Viðari varðandi rannsóknina á Geirfinnsmálinu. Greindi Kristján frá því að þegar Sævar hafa hringt til sín 19. nóvember 1974 milli klukkan 15:00 og 16:00 hafi hann spurt hverjir stæðu að baki smyglinu. Kvaðst Kristján Viðar hafa spurt hann hvort það hafi verið [SSH] en Sævar hafi sagt þá ekki vilja láta nafn síns getið. Fullyrti Kristján Viðar um að Sævar hafi ekki spurt eftir sér heldur hafi hann hringt til hans milli klukkan 20:00 og 21:00 og sagt sér að koma strax út í bifreið á Vatnsstíg. Enda hafi Sævar setið við hlið ökumannsins þegar hann hafi komið að bifreiðinni. Fannst Kristjáni Viðari sem bifreiðin hafi verið nýleg Moskvitch bifreið en kvaðst ekki hafa þekkt ökumanninn. Hafi Sævar og ökumaðurinn talað mikið saman á leiðinni til Keflavíkur en þar sem þeir hafi talað lágum rómi hafi Kristján Viðar ekki

¹⁵⁴⁹ Bls. 1420_B.

¹⁵⁵⁰ Dagbók nr. 5, bls. 115b.

¹⁵⁵¹ Dagbók nr. 5, bls. 116.

¹⁵⁵² Bls. 1420_D.

¹⁵⁵³ Dagbók nr. 5, bls. 116b.

heyrtr í þeim. Þegar þeir hafi komið að Hafnarbúðinni hafi Sævar beðið hann um að hringja til Geirfinns og kvað Kristján Viðar það hafa verið í fyrsta sinn sem hann hafi heyrtr Geirfinn nefndan á nafn. Hafi ökumaðurinn skrifað nafn og símanúmer Geirfinns á miða. Kvaðst Kristján Viðar hafa farið og hringt eins og fyrir hann hafi verið lagt. Hafi Geirfinnur komið skömmu síðar inn í bifreiðina og þá hafi verið ekið að Dráttarbrautinni. Kvaðst Kristján ekki muna hvað hafi verið rætt á leiðinni í Dráttarbrautina. Fannst honum líkt og önnur bifreið hafi verið þar fyrir. Mundi hann eftir að þeir hafi allir stigið út úr bifreiðinni, en Erla hafi setið áfram. Hafi ökumaðurinn rætt við Guðjón Skarphéðinsson sem komið hafi að. Hafi Guðjón spurt Sævar og Kristján Viðar hvort þeir hafi verið til sjós og kvaðst Kristján hafa játað því en Sævar hafi engu svarað. Kristján Viðar sagðist ekki hafa orðið var við flutning á varningi úr bifreiðinni sem hafi verið í Dráttarbrautinni yfir í þá bifreið sem þau hafi komið í.¹⁵⁵⁴ Benti hann á að Erla ætti að vita það þar sem hún hafi orðið eftir í bifreiðinni. Kvaðst Kristján Viðar hafa orðið var við átök milli Sævars og Geirfinns um borð í bátnum, sem færst hafi síðan yfir á bryggjuna og í átt til lands. Kvaðst Kristján Viðar hafa séð hvar Sævar hafi haldið á um 80 sentímetra löngum planka. Mundi hann eftir að hafa blandað sér í átökin en sagðist ekki gera sér grein fyrir hvort hann hafi slegið til Geirfinns eða ekki. Kvaðst hann ekki geta gert sér ljósa grein fyrir hvort fleiri menn hafi verið viðstaddir, en þó fyndist honum það geta verið. Greindi Kristján Viðar frá því að þegar hann hafi farið af staðnum hafi Geirfinnur legið á jörðinni og menn staðið í kringum hann. Vissi hann ekki hverjir hafi fjarlægtr hann af staðnum enda hafi hann ekkert komið nálægt því. Orðrétt var bókað haft eftir Kristjáni Viðari: „Varðandi það, hvort lík Geirfinns hafi verið geymt í vaskahúsi heima hjá mér, að Grettisgötu 82, þá tel ég það vera, þar sem Sævar sýndi mér þar, fáeinum dögum síðar, stóran böggul í svörtum plastumbúðum og sagði hann, að þetta væri lík Geirfinns. Sævar sagði, að flytja ætti líkið, en ég sagðist ekki vilja koma nálægt þessu. Ég veit, að þá beið bifreið eftir Sævari á Grettisgötunni, gegnt húsinu, og fékk Sævar þaðan hjálp til að flytja líkið út úr húsinu. Ekki veit ég hver eða hverjir voru í bifreiðinni, en mér finnst þetta hafi verið blá og hvít sendibifreið. Ég veit ekki hvað varð um lík Geirfinns, eftir þetta.“ Kristján Viðar kvaðst muna að Sævar hafi hringt og spurt hvort kápa Erlu væri að Laugavegi 32. Kvaðst Kristján Viðar hafa sagt Sævari ósatt þar sem hann hafi verið reiður honum, en kápan hafi farið inn í húsið vegna mistaka. Í lok skýrslunnar var bókað að Kristján myndi ekki eftir að hafa verið í Klúbbnum sunnudaginn 17. nóvember 1974. Fullyrti hann um að hafa aldrei rætt við Geirfinn fyrr en hann hafi hringt til hans úr Hafnarbúðinni, hvað þá átt við hann viðskipti.¹⁵⁵⁵

793. Fyrir liggur samantektarskýrsla Jónasar Bjarnasonar um yfirheyrslu yfir [BPP] milli klukkan 11:00 og 12:00 þennan dag. Fram kom að borinn hafi verið undir hann framburður Erlu frá 15. ágúst 1976 og 10. september 1976 þar sem hún hafi sagt vitnið hafa ekið henni, Kristjáni Viðari og Sævari til Keflavíkur, auk þess sem hún hafi gleymt blárri kápu í bifreið hans við sama tilefni. Bókað var að Jónas hafi spurt vitnið

¹⁵⁵⁴ Bls. 1423.

¹⁵⁵⁵ Bls. 1424.

ítarlega út í greind atriði en hann hafi neitað algjörlega að hafa farið í umrædda ferð. Þá myndi hann ekkert eftir kápunni. Bókað var í skýrsluna að Schütz hafi einnig yfirheyrt vitnið, en [BPP] hafi haldið fast í fyrri framburð sinn. Í lok skýrslunnar var bókað um að [BPP] hafi verið bent á það ósamræmi sem fælist í því að hann gæti greinilega munað atburði fyrir 19. nóvember 1974, en síðan hafi dagarnir þar í kring algjörlega þurrkast út, eins og það var orðað í skýrslunni. Kvaðst vitnið ekkert geta að því gert, hann hefði reynt að muna eftir þessum dögum en gæti það alls ekki.¹⁵⁵⁶

794. Meðal rannsóknargagna er samantektarskýrsla um viðtal við [DagH], fyrrum bónda að Gljúfurárholti þennan dag, 3. nóvember 1976, um skóflur sem hann hafi fengið að láni hjá [BÆ].¹⁵⁵⁷ Ber skýrslan með sér engar nýjar upplýsingar.
795. Fimmtudaginn 4. nóvember 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að [ÖS] hafi verið járnaður á klefa 9 að viðstöddum Steingrími Gauti Kristjánssyni, umboðsdómara í kærumáli vegna illrar meðferðar á gæsluföngum, Grími héraðslækni og fangavarða. Bókað var í fangelsisdagbókina að járnin hafi reynst laus bæði á höndum og fótum. Bókað var að járnin hafi farið fram milli klukkan 09:00 og 09:10. Að henni lokinni hafi umboðsdómari tekið skýrslur af héraðslækninum, lögreglumönnum og loks [ÖS] í horninu. Var bókað klukkan 09:48 að rannsókninni væri lokið.¹⁵⁵⁸
796. Þennan dag var dómþing sakadóms Hafnarfjarðar háð í fangelsinu við Síðumúla 28 af Steingrími Gauti Kristjánssyni umboðsdómara vegna rannsóknar á kæru um ótilhlýðilega meðferð gæslufanga. Refsifanginn [ÖS] mætti fyrir dóminn og var í tilraunarskyni lagður í járn í klefa númer níu þannig að hendur hans voru hlekkjaðar við rúmfót með handjárnnum og fætur með tveimur fótjárnnum. Tilraun þessi var þar með endurtekin öðru sinni en klefi númer átta sem nýttur var í fyrri tilraun var 10 sentímetrum styttri og sú tilraun því ekki marktæk. Erlingur Þ. Guðmundsson varðstjóri og Jón B. Sveinsson fangavörður hlekkjuðu hann. Jafnharðan var fanginn leystur úr hlekkjunum. Bókað var að einnig hafi verið viðstaddir Gunnar Guðmundsson forstöðumaður sem og Grímur Jónsson héraðslæknir. Viðstaddir vottar og læknirinn létu í ljós álit sitt á því hversu þvingandi strekking sem þessi væri. Kvað læknirinn járnin geta valdið sárum við þessar aðstæður einkum ef fanginn hreyfði sig mikið auk þess sem þetta hafi verið tölvvert þvingandi fyrir piltinn sem hafi ekki getað snúið sér og því erfitt fyrir hann að fá hvíld í þessum stellingum og gæti fundið til innilokunarkenndar og taldi líkur til að hann hafi fengið harðsperrur. Fanginn bar um að járnin um vorið hafi verið framkvæmd á annan og verri veg.¹⁵⁵⁹
797. Bókað var í dagbók fangelsisins við Síðumúla sama dag klukkan 14:15 að rannsóknarlögreglumennirnir Grétar og Jónas hafi sótt Sævar fyrir Karl Schütz.¹⁵⁶⁰ Komu þeir með hann til baka klukkan 17:32. Fyrir liggur samantektarskýrsla unnin af Jónasi um atriði sem Sævar hafi borið um í yfirheyrslu hjá Karli Schütz þennan dag.

¹⁵⁵⁶ Bls. 1421.

¹⁵⁵⁷ Bls. 1422.

¹⁵⁵⁸ Dagbók nr. 5, bls. 117.

¹⁵⁵⁹ Bls. 1431_Q-R.

¹⁵⁶⁰ Dagbók nr. 5, bls. 117.

Orðrétt var bókað haft eftir Sævari: „Sigurbjörn Eiríksson í Klúbbnum fór með til Keflavíkur 19. nóv. 1974, eða var í Keflavík.“ „Ég get bent á húsið þar sem Erla gisti í 19. nóv. 1974 í Keflavík. Þar bjó [EÓ] einu sinni.“ Bókað var að Sævari hafi verið kynntur framburður Erlu um að hún hafi séð Sævar margberja Geirfinn með lurki eða spýtu. Haft var orðrétt eftir Sævari: „Ég ætla ekki að hlífa þessu fólki lengur. Ég var heima hjá mömmu 19. nóv. Þá fóru Kristján og Erla til Keflavíkur þar sem Kristján lét Erlu skjóta Geirfinn.“ Þá var bókað eftir honum: „Ég gerði filmu um kirkjugarðinn nokkru eftir að við grófum Guðmund þar. Lögreglan eyðilagði filmuna við húsleit hjá mér því þeir héldu að hass væri í boxinu.“ Bókað var orðrétt: „Guðjón sótti mig heim 19. nóv. Hann var á Citroenbílnum. Var þá ekki búinn að kaupa hann en hélt við konuna sem átti hann og fékk bílinn oft að láni. Sá hann fyrst hjá honum í okt. 1974.“ „Ég hef nú sagt alveg satt frá í máli þessu. Guðjón ók suður eftir. Sigurbjörn tók þátt í þessu.“ Haft var eftir Sævari að hann ætti ávísanareikning í Búnaðarbankaútibúinu í Bankastræti. Þá greindi hann frá því að rætt hafi verið um peninga og spíritus við Geirfinn í Klúbbnum. Síðar hafi komið í ljós að hann hafi viljað selja spíritus, en ekki kaupa hann. Haft var eftir Sævari að teppið sem hafi verið vafið utan um Geirfinn hafi orðið eftir í kjallaranum hjá Kristjáni.¹⁵⁶¹ Bókað var í samantektarskýrsluna að Sævar hafi verið fluttur að yfirheyrslu lokinni í Síðumúlafangelsið. Hafi hann þá kvartað mikið yfir því að sér væri ekki trúað og var haft eftir honum orðrétt: „Það er allt satt sem ég sagði í löngu skýrslunni sem ég gaf seinast. Ég hef ekki meira um málið að segja.“ Bókað var að Sævari hafi verið bent á að hann þyrfti að benda á eitthvað áþreifanlegt svo unnt væri að trúa honum. Í framhaldinu er bókað orðrétt um spurningar sem Sævar hafi verið spurður um flutning og meðferð á líki Geirfinns og svör hans við þeim: „Hvert var lík Geirfinns flutt? Svar: Austur í Þingvallavatn.“ „Það er ekki satt, á þeim tíma var engan bát að fá? Svar: Hann var grafinn fyrst.“ „Hvar var hann grafinn? Svar: Einhversstaðar í Grafningnum, ég er ekki viss á staðnum.“ „Það var ekkert á staðnum sem þú bentir á í Grafningnum? Svar: Guðjón hefur grafið hann upp eftir að ég lenti í fangelsinu og hent honum í vatnið.“ „Það er ekki rétt að hann hafi verið grafinn þarna. Það sæjust ummerki á staðnum ef maður hefði verið grafinn þarna upp aftur? Svar: Þetta var ekki rétti staðurinn.“ „Hvar er hann? Svar: Ég veit það ekki. Einhversstaðar í Grafningi.“ „Fóruði nokkurn tíma með hann austur í Grafning? Svar: Já, [BÆ] getur borið um að við komum að fá lánaðar skóflur.“ „Til hvers ætluðu þið að nota skóflurnar? Svar: Grafa Geirfinn betur.“ „Vissirðu þá hvar hann var? Svar: Guðjón vissi það.“ „Sá mikið á Geirfinni? Svar: Hann var blár á öðrum vanganum og sár eða skráma á kinnbeininu og ég held að annað augað hafi verið blátt og hálf sokkið.“¹⁵⁶²

798. Bókað var í fangelsisdagbókina þennan dag að hringt hafi verið í Harald Árnason klukkan 01:15 vegna áriðandi skilaboða frá Kristjáni Viðari. Bókað var að Haraldur hafi ekki verið heima en hafi hringt stuttu síðar og sagst ætla að koma strax. Klukkan 02:15 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður fram til yfirheyrslu hjá Haraldi.

¹⁵⁶¹ Bls. 1428.

¹⁵⁶² Bls. 1429.

Bókað var klukkan 04:20 að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa sinn.¹⁵⁶³ Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla um yfirheyrsluna. Í upphafi skýrslunnar er bókað um símtalið frá Kristjáni Viðari, en að öðru leyti er ekki bókað um upphaf eða lok skýrslutökunnar. Fram kom að Kristján hafi óskað eftir viðtali þar sem hann hefði viðbótarupplýsingar varðandi Geirfinnsmálið. Greindi Kristján Viðar frá því að hann myndi nú eftir því að hafa verið staddur í Klúbbnum einhverja helgi áður en umrædda Keflavíkurferðin hafi verið farin. Kvaðst hann ekki geta munað hvaða kvöld þetta hafi verið en það geta hafa verið sunnudaginn 17. nóvember 1974. Mundi hann eftir því að hafa staðið með Sævari á stigapalli á annarri hæð Klúbbsins. Hafi Sævar bent honum á mann sem hafi staðið við glervegg sem hafi aðskilið vínbar frá stigapallinum. Greindi Kristján Viðar frá því að Sævar hafi beðið hann um að ganga upp á manninum og spyrja hann hvort hann vildi kaupa spíra. Hafi Sævar nauðað í honum og hann að lokum látið undan og spurt manninn. Kvaðst Kristján Viðar hafa haldið að þetta væri eitthvað dulmál fyrir hasssölu, því hann hafi ekki vitað til þess að Sævar hafi selt spíra. Hafi maðurinn orðið undrandi á spurningu Kristjáns Viðars og kvaðst Kristján þá hafa farið til Sævars og verið reiður honum fyrir að hafa látið sig ganga á ókunnugt fólk með svona vitleysu. Þegar hann hafi greint Sævari frá viðbrögðum mannsins hafi honum líkað þau illa. Lýsti Kristján Viðar því yfir að þegar hann hugsaði um þetta atvik þá fyndist honum sem maðurinn hafi getað verið Geirfinnur Einarsson, en kvaðst þó ekki geta fullyrt um það. Mundi Kristján Viðar eftir því að maðurinn hafi verið dökklæddur. Hann mundi ekki hvort hann hafi verið með hálsbindi, en sagðist minna að skyrtnan hans hafi verið munstruð. Fannst Kristjáni eins og hann og Sævar hafi farið saman í Klúbbinn umrætt kvöld. Þá fannst honum líkt og fleiri hafi verið með þeim, en þó kæmi hann þeim ekki fyrir sig. Mundi Kristján Viðar ekki eftir að hafa hitt neinn sérstakan þetta kvöld í Klúbbnum, þar sem hann hafi verið mjög ölvaður. Minnti hann fastlega að viðtalið við manninn á stigapallinum hafi farið fram um miðnætti. Í lok skýrslunnar var bókað að Kristján hafi virst í fullkomnu jafnvægi þegar hann hafi sagt frá og hafi ekki borið á neinum taugaóstyrk. Haft var eftir Kristjáni að hann hafi verið búinn að taka inn svefnlyfjaskammt, en þau virkuðu vímuefandi á hann frekar en svæfandi. Var þess getið í skýrslunni að ekki hafi borið á neinum vímuáhrifum á Kristjáni Viðari og bókað að Kristján hafi sagst ætla að gera allt sem hann gæti til að reyna að muna hvaða kvöld þetta atvik hafi átt sér stað og hverjir hafi verið með honum og Sævari.¹⁵⁶⁴

799. Fyrir liggur athugasemdaskýrsla rituð af Karli Schütz þennan sama dag, 4. nóvember 1976. Fram kom að Sigurbjörn Víðir hafi greint Schütz frá því að daginn áður hafi Erla sagst hafa tekið ákvörðun um að taka á sig þrjá mánuði í gæsluvarðhaldi til viðbótar þar sem hún væri ekki tilbúin til að skýra frá fjórða manninum. Bókað var að Erla hafi verið spurð þennan dag í viðurvist Sigurbjörns Víðis og Péturs Eggerz hvað hún hafi meint með þessu. Hafi henni verið gerð grein fyrir því að með þessu væri hún að gefa það í skyn að mögulega yrði gæsluvarðhald yfir henni framlengt vegna þess að hún væri ekki tilbúin til að segja það sem nauðsynlegt væri til að sleppa út. Með því væri

¹⁵⁶³ Dagbók nr. 5, bls. 117b.

¹⁵⁶⁴ Bls. 1430–1431.

hún að ásaka rannsóknarlögregluna um tilraunir til að hafa áhrif á framburð hennar en lögreglan gæti ekki fallist á réttmæti slíkra ásakana. Fram kom að Erla hafi brugðist illa við og kallað reiðilega: „Ég sagði ekkert um það í gærkvöldi, að ég hefði tekið ákvörðun. Ég þarf að setta mig við að þurfa að sitja inni í þrjá mánuði í viðbót, vegna þess að rannsóknarmennirnir eru ekki ánægðir með framburð minn.“ Bókað var að haft hafi verið orðrétt eftir Erlu. Hafi hún ekki ansað beiðni lögreglu um að undirrita þessa bókun.¹⁵⁶⁵ Bókað var að Erlu hafi verið sagt að enginn rannsóknarmanna hafi gefið þetta í skyn heldur hafi hún sjálf komið með þessa athugasemd og sagt að réttargæslumaður hennar væri sama sinnis. Fram kom að Erla hafi þá spurt hvenær hún mætti sjá barnið sitt. Var þá bókað um að Erla hafi verið spurð hvort hún teldi sig þurfa að sýna samstarfsvilja eða vilja til að skýra frá til að fá að hitta barn sitt, en Erla hafi ekki svarað spurningunni. Var þá bókað um að Erlu hafi verið gert ótvírætt ljóst að heimsóknir til barnsins stæðu í engu samhengi við réttan, rangan eða alls engan framburð af hennar hálfu. Var þess orðrétt getið í skýrslunni: „Hún var áminnt um það, að þvílíkar ásakanir gætu haft í för með sér kæru vegna meiðyrða.“ Hafi Erla óskað eftir að fá að biðja Magnús Leópolðsson og Einar Bollason afsökunar. Bókað var að henni hafi verið bent á að segja loks sannleikann um þá atburði sem hún hefði vitneskju um í sambandi við hvarf Geirfinns, þannig myndi hún hjálpa Magnúsi og Einari mest.¹⁵⁶⁶

800. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla Ívars Hannessonar dagsett þennan dag um viðtal við [EBSk], vinnuveitanda Geirfinns. Bókað var í skýrsluna um vinnustaði Geirfinns á árinu 1974. Þá greindi [EBSk] frá dreng sem hafi komið með leigubifreið á vinnustað Geirfinns til að slá lán hjá honum, sennilega í febrúar 1974.¹⁵⁶⁷ Ber skýrslan með sér engar nýjar upplýsingar að öðru leyti.
801. Tryggvi Rúnar ritaði færslu í dagbók sína þennan dag, 4. nóvember 1976. Velti hann fyrir sér hverju Örn kæmi til með að svara um beiðni hans um lausagæslu. Ritaði Tryggvi Rúnar um að Örn hafi sagt að honum væri ekki illa við hann, en hann yrði að taka þessi vitni trúanleg. Ritaði Tryggvi orðrétt: „Já, Örn Höskuldsson gerðu það bara og sjáðu svo hvað kemur út úr dæminu fyrir rest! Ég saklaus og svo hvað, bara allt í lagi því ég er búinn að játa á mig gömul afbrot. Nei, Örn, ég ætla ekki að láta það enda svona flott fyrir ykkur.“¹⁵⁶⁸
802. Föstudaginn 5. nóvember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 13:55 að hringt hafi verið í Örn Höskuldsson fyrir Tryggva Rúnar og hann minntur á loforð sem hann hafi gefið Tryggva. Bókað var að Örn ætlaði að svara seinna um daginn. Klukkan 14:55 var bókað að Haraldur hafi hringt og beðið fyrir skilaboð til Kristjáns Viðars.¹⁵⁶⁹ Bókað var klukkan 18:15 að Örn hafi hringt og beðið fyrir

¹⁵⁶⁵ Bls. 1425.

¹⁵⁶⁶ Bls. 1426.

¹⁵⁶⁷ Bls. 1427.

¹⁵⁶⁸ Bls. 1431_A–B.

¹⁵⁶⁹ Dagbók nr. 5, bls. 118.

skilaboð til Tryggva Rúnars. Klukkan 23:30 var bókað í fangelsisdagbókina að Kristján Viðar hafi beðið um Mogadon og Chloral sem hann hafi fengið.¹⁵⁷⁰

803. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu rannsóknarlögreglunnar yfir [VSH] sem fram fór sama dag. Fram kom að vitnið hafi greint frá kynnum sínum af [GSig], eiginkonu Geirfinns. Greindi hann í smáatriðum frá samvistum sínum með [GSig] í Keflavík aðfaranótt mánudagsins 18. nóvember 1974 og samskiptum við hana eftir hvarf Geirfinns.¹⁵⁷¹ Ber skýrslan með sér engar nýjar upplýsingar.
804. Þá liggur fyrir athugasemdaskýrsla rituð af Karli Schütz, dagsett þennan dag, 5. nóvember 1976. Bókað var í skýrsluna að grunur hafi fallið á Guðjón Skarphéðinsson um að hafa verið staddur í Dráttarbrautinni umrætt kvöld og tekið þátt í átökum við Geirfinn. Þá hafi hann falið lík Geirfinns í Grafningi eða Þingvallavatni. Bókað var um að afla þyrfti tiltekinna gagna áður en hann yrði handtekinn, svo sem sakaskrá, upplýsingar um afbrot sem hann hafi verið grunaður um, fangelsisvist, bifreiðaeign, vopnaeign og ítarlegar persónulegar upplýsingar.¹⁵⁷²
805. Meðal rannsóknargagna er fjórða vikuskýrsla Schütz, dagsett sama dag, til Ólafs Jóhannessonar, dómsmálaráðherra. Fram kom að Sævar hafi nú staðfest framburð Kristjáns Viðars þess efnis að hann hafi hringt til Geirfinns 19. nóvember 1974, klukkan 22:15. Stuttu síðar hafi Geirfinnur birst og komið inn í bifreiðina þar sem fyrir voru Sævar, Kristján Viðar, Erla og ókunnur ökumaður. Bókað var í vikuskýrsluna að enginn sakborninganna hafi getað upplýst um hver hinn ókunnri ökumaður hafi verið. Í millitíðinni hafi Sævar fullyrt um að Sigurbjörn Eiríksson hafi verið einn þátttakenda. Hafi Sævar greint frá því að ekið hafi verið frá Hafnarbúðinni og að Dráttarbrautinni þar sem sala á tveimur brúsum af áfengi til Geirfinns hafi átt að fara fram. Hafi viðskiptunum verið komið á í Klúbbinum 17. nóvember 1974. Hafi Geirfinnur neitað að taka á móti áfenginu og þá hafi komið til átaka milli Geirfinns, Sævars, Kristjáns, Guðjóns Skarphéðinssonar og ókunna ökumannsins. Hafi Geirfinnur verið tekinn hálstaki og Guðjón og Kristján Viðar lamið hann með spýtu. Lík Geirfinns hafi síðan verið flutt í sendiferðabifreið til Reykjavíkur ...¹⁵⁷³ Var líkinu pakkað inn í plast og bundið fyrir. Fjórum dögum síðar hafi líkið verið flutt austur að Grafningi þar sem Guðjón og Sævar hafi lagt það til og hulið það steinum. Fram kom að Sævari hafi verið gefið færi á að benda rannsóknarlögreglunni á það stað þar sem líkið hafi verið falið. Hafi hann sagst ekki geta fundið staðinn. Að lokum hafi Sævar skýrt frá því að Guðjón hafi flutt líkið og hent því í Þingvallavatn þegar hann hafi verið úrskurðaður í gæsluvarðhald. Bókað var í vikuskýrsluna að Kristján Viðar hafi staðfest framburð Sævars með eftirfarandi atriðum: Hann hafi sagst hafa hringt til Geirfinns í umrætt sinn, Guðjón hafi hitt þá í Dráttarbrautinni, líkið hafi örugglega verið í kjallaranum heima hjá honum. Þá hafi Kristján Viðar ekki getað sagt til um hvar líkið væri núna, en það myndi mögulega rifjast upp fyrir honum. Fram kom í vikuskýrslunni að í yfirheyrslum yfir Erlu undanfarna daga hafi verið miðað að því að bera kennsl á hinn

¹⁵⁷⁰ Dagbók nr. 5, bls. 118b.

¹⁵⁷¹ Bls. 1432–1435.

¹⁵⁷² Bls. 1436.

¹⁵⁷³ Bls. 1437.

ókunna mann. Hafi Erla lýst því stöðugt yfir að hún gæti ekki nefnt hann á nafn vegna hræðslu. Í lok skýrslunnar var bókað um að Guðjón Skarphéðinsson og [PL] yrðu yfirheyrðir í næstu viku. Undir skýrsluna rituðu Karl Schütz og Örn Höskuldsson.¹⁵⁷⁴

806. Tryggvi Rúnar ritaði í dagbók sína þennan dag, 5. nóvember 1976. Var hann andvaka um nóttina og hugsaði tóm rugl, eins og hann orðaði það. Ritaði hann um að sér liði alltaf þannig þegar hann væri að bíða eftir svári líkt og hann gerði nú. Sofnaði hann undir morgun og svaf fram yfir hádegi.¹⁵⁷⁵ Ritaði Tryggvi um að hafa beðið fangavörð um að hringja til Arnar. Hafi hann þá fengið þau svör að Örn ætlaði að svara seinna um daginn. Ritaði Tryggvi Rúnar um skilaboð sem Gunnar Guðmundsson færði honum frá Erni um að Hegningarhúsið væri ekki möguleiki. Hafi Örn sagst munu athuga með austurferð fyrir hann á mánudag. Lýsti Tryggvi Rúnar áhyggjum sínum af fyrirhugaðri fótaaðgerð og samtali sínu við Gunnar um það.¹⁵⁷⁶ Var niðurstaða Tryggva sú að það yrði ekkert vandamál þar sem honum yrði bara ekið á milli. Ritaði hann um að hafa fengið Mogadon og Chloral fyrir svefninn.¹⁵⁷⁷
807. Föstudaginn 6. nóvember 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið milli klukkan 13:15 og 14:10 og talað við Sævar meðal annarra. Var vísað til lyfjaskrár um breytingu á lyfjum.¹⁵⁷⁸ Bókað var klukkan 18:55 að Sævar hafi verið færður fram til yfirheyrslu hjá Jónasi Bjarnasyni, rannsóknarlögreglumanni. Klukkan 19:10 var bókað að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður, Kristjáns Viðars hafi farið til viðtals við skjólstaðing sinn inni á klefa hans í áheyrn Haraldar Árnasonar, rannsóknarlögreglumanns. Bókað var að viðtalinu hafi lokið klukkan 19:53. Bókað var klukkan 22:50 að Sævar hafi verið færður á klefa sinn eftir yfirheyrslu.¹⁵⁷⁹ Fyrir liggur samantektarskýrsla Jónasar um yfirheyrsluna. Fram kom að Gunnar Guðmundsson, forstöðumaður Síðumúlafangelsisins, hafi haft samband þar sem Sævar hafi óskað eftir að gefa upplýsingar í Geirfinnsmálinu. Kvaðst Sævar vilja gefa upplýsingar um hver væri spíraflutningabáturinn í Keflavík, eins og það var orðað í skýrslunni. Bókað var um að Sævar hafi sagt [ÁEP] vita hvaða bátur þetta hafi verið. Benti hann lögreglunni á að leita upplýsinga hjá honum. Var Sævar spurður hvort hann hefði einhverjar upplýsingar um Guðjón Skarphéðinsson þar sem hægt væri að sanna á hann misferli. Greindi Sævar frá hinum ýmsu atriðum; þjófnaði, fíkníakstri, árekstri þar sem hann hafi ekið af vettvangi og misferli í starfi hjá Menningarsjóði. Bókað var um Sævar hafi kvartað undan því að einangrunin væri orðin sér mjög slæm. Fram kom að Jónas hafi bent honum á að hann skapaði sér þetta sjálfur. Meðal annars hafi margt sem hann hafi sagt í skýrslu 28. október 1976 ekki verið rétt og langan tíma tæki að rannsaka það nákvæmlega en á meðan gæti ekki losnað um hann.¹⁵⁸⁰ Bókað var að Sævar hafi þá sagt meðal annars orðrétt: „Megnið af skýrslunni er alveg rétt. Bæði það að Guðjón ók suður eftir og eins það sem gerðist í Keflavík. Ég skýrði rangt

¹⁵⁷⁴ Bls. 1438.

¹⁵⁷⁵ Bls. 1431_B.

¹⁵⁷⁶ Bls. 1438_A.

¹⁵⁷⁷ Bls. 1438_B.

¹⁵⁷⁸ Dagbók nr. 5, bls. 118b.

¹⁵⁷⁹ Dagbók nr. 5, bls. 119.

¹⁵⁸⁰ Bls. 1439.

frá í upphafi.“ Greindi Sævari frá því að hafa verið í Klúbbnum 17. nóvember 1974 ásamt Kristjáni Viðari. Mundi hann ekki hvort Erla hafi verið með. Lýsti Sævar því hvernig þeir rændu veski af manni. Hafi þeir ætlað að ræna annan mann og byrjað að þvæla eitthvað við hann um að selja honum áfengi, eins og það var orðað í skýrslunni. Hafi maðurinn verið Geirfinnur Einarsson. Sagði Sævar að [PKKP] hafi heyrt á tal þeirra. Hafi Geirfinnur viljað kaupa áfengi og fékk Kristjáni Viðari miða með nafni sínu og heimilisfangi. Sagði Sævar að þeir þrír hafi rætt saman á stigaskörinni á annarri hæð í Klúbbnum. Kvaðst Sævar hafa gefið Guðjóni nafn og símanúmer Geirfinns. Hafi Guðjón talað við hann í síma og fundist hann eitthvað tortryggilegur. Á leiðinni til Keflavíkur hafi þeir talað um að ef Geirfinnur væri að blekkja eða með stæla þá yrði honum sýnd full harka. Haft var eftir Sævari að Guðjón hafi komið að Hjallavegi með leigubifreið. Erlu hafi leiðst heima og beðið um að fá að koma með. Hafi þau farið suður eftir í Land Rover bifreið þeirra en Guðjón hafi ekið þar sem Erla hafi verið lélegur ökumaður og stundum séð sýnir við akstur, eins og það var orðað í skýrslunni. Bókað var orðrétt eftir Sævari: „Geirfinnur var settur inn í Land Rover bifreiðina að aftan. Hann lá á grúfu á gólfinu á leið til Reykjavíkur. Við Kristján sátum þá báðir frammí hjá Guðjóni. Það var motta eða teppi á gólfinu aftur í. Ég man ekki hvort það varð blóðugt. Geirfinnur var aldrei fluttur austur í Grafning eða settur í Þingvallavatn. Guðjón leitaði að stað suður í hrauni og þangað var hann fluttur í Land Rover bifreið að næturlagi. Við fórum þrír með hann, Guðjón, ég og Kristján Viðar.“ Lýsti Sævar því nokkuð ítarlega hvert ekið hafi verið með Geirfinn og hvar þeir hafi sett hann ofan í djúpa kvos. Hafi þeir sett mikið grjót yfir hann og þar á meðal stóra hellu. Sævar sagði þá ekki hafa verið með nein verkfæri og sagði hann og Kristján Viðar hafa verið í hönskum.¹⁵⁸¹ Greindi Sævar frá því að Kristján Viðar hafi stolið númerunum af Land Rover bifreiðinni skömmu seinna af ótta við að einhver hafi séð bifreiðina í Keflavík. Kvað hann stjúpa [BPP] vita um það. Sævar sagði það ósatt að lyftingamaðurinn hafi verið í Keflavík. Þá vissi hann að Guðjón og Sigurbjörn Eiríksson þekktust og að Kristján Viðar þekkti Sigurbjörn vel. Sagði Sævar að Guðjón hafi sagt Klúbbsmenn eiga aðild að Keflavíkursmyglinu. Viðurkenndi Sævar að sagan um skóflurnar hafi verið ósönn og útskýrði það nánar, en sagði söguna um hamarinn hafa verið sönn. Haft var eftir Sævari í lok skýrslunnar að hann héldi að Sigurbjörn hafi verið í Keflavík.¹⁵⁸²

808. Tryggvi Rúnar ritaði færslu í dagbók sína þennan dag, 6. nóvember 1976. Greindi hann frá samtali sínu og Gunnars Guðmundssonar þar sem þeir ræddu um beiðni Tryggva Rúnars um lausagæslu. Hafi Gunnar sagt málið klárt frá sínum bæjardyrum séð og sagst munu ýta við Erni á mánudag.¹⁵⁸³
809. Mánudaginn 8. nóvember 1976 var bókuð athugasemd í fangelsisdagbókina um beiðni Karls Schütz þess efnis að ef Sævar óskaði eftir honum eða öðrum rannsóknarmönnum að þá yrði hann látinn vita í gegnum Pétur Eggerz. Ef Pétur væri ekki heima þá ætti að láta Schütz beint vita með því að hringja á Hótel Sögu. Var þess

¹⁵⁸¹ Bls. 1440.

¹⁵⁸² Bls. 1441.

¹⁵⁸³ Bls. 1441_A–B.

getið að ekki mætti hringja um nætur. Klukkan 14:10 var bókað um komu Sigurbjörns Víðis, Péturs Eggerz, Karls Schütz, Haraldar og Dóru Hlínar í fangelsið. Bókað var að Sigurbjörn Víðir, Dóra Hlín og Sævar hafi farið fram til viðtals við Schütz, Harald og Pétur Eggerz klukkan 14:35. Á sama tíma var bókað að Haraldur hafi farið til viðtals við Kristján Viðar. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið. Klukkan 14:45 var bókað að Sigurbjörn Víðir og Dóra Hlín hafi komið með dóttur Sævars. Klukkustund síðar var bókað að allir viðstaddir hafi farið nema Sævar.¹⁵⁸⁴ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um þessi samskipti. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 16:30 að Schütz og Pétur Eggerz hafi komið til að tala við Sævar. Bókað var að samtalinu hafi lokið klukkan 17:05. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið. Klukkan 19:45 var bókað að Högni fangavörður hafi kallað út Schütz fyrir Sævar, eins og það var orðað í færslunni. Bókað var að Schütz og Pétur Eggerz hafi komið klukkan 20:40 og tekið Sævar til viðtals. Var hann settur aftur á klefa sinn klukkan 21:30.¹⁵⁸⁵ Var þess getið í dagbókarfærslunni að Pétur Eggerz hafi hringt í Jónas Bjarnason, rannsóknarlögreglumann og greint honum frá málavöxtum sem fram hafi komið í viðtali við Sævar.¹⁵⁸⁶ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir önnur en bókun í ódagsettri samantektarskýrslu sem unnin var af Jónasi. Þar kom fram að Sævar hafi sagst vilja segja sannleikann um hvar lík Geirfinns væri að finna. Hafi það verið grafið á Álftanesi og teiknaði Sævari uppdrátt af staðnum og kvaðst örugglega geta vísað lögreglunni á hann.¹⁵⁸⁷

810. Þennan dag tók Sigurbjörn Víðir saman skýrslu að beiðni Karls Schütz með upplýsingum um Guðjón Skarphéðinsson, svo sem sakarferil, aðild hans að afbrotum og fleira.¹⁵⁸⁸
811. Þriðjudaginn 9. nóvember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Jónas og Ívar hafi farið með Sævar klukkan 12:50.¹⁵⁸⁹ Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi hringt klukkan 13:05 og fengið upplýsingar um gæsluvarðhaldvist Guðjóns Skarphéðinssonar í fangelsinu. Bókað var klukkan 13:45 að Jónas og Ívar hafi komið með Sævar.¹⁵⁹⁰ Fyrir liggur samantektarskýrsla sem rituð var af Jónasi þar sem fram kemur að hann og Ívar hafi farið með Sævar út á Álftanes til að leita að þeim stað þar sem líki Geirfinns hafi verið komið fyrir. Hafi Sævar sagst vera öruggur um að lík Geirfinns væri grafið efst við fjöruborð í um 15 metra frá skúr eða bátaskýli. Í skýrsluna var bókað um framburð Alberts Klahn frá því í september sama ár þar sem fram kom að hann teldi sig muna eftir að hafa farið einhvern tímann með Sævari og Kristjáni Viðari á þennan stað. Hafi Albert lýst því hvar Kristján og Sævar hafi verið að grafa við hægri hliðina á bifreiðinni. Bókað var í skýrsluna að aðeins 20 til 30 metrar væru á milli staðanna sem þeir hafi bent á.¹⁵⁹¹ Bókað var í fangelsisdagbókina

¹⁵⁸⁴ Dagbók nr. 5, bls. 120.

¹⁵⁸⁵ Dagbók nr. 5, bls. 120b.

¹⁵⁸⁶ Dagbók nr. 5, bls. 121.

¹⁵⁸⁷ Bls. 1443.

¹⁵⁸⁸ Bls. 1442.

¹⁵⁸⁹ Dagbók nr. 5, bls. 121.

¹⁵⁹⁰ Dagbók nr. 5, bls. 121b.

¹⁵⁹¹ Bls. 1443.

að Haraldur hafi komið klukkan 15:30 og sótt Kristján Viðar.¹⁵⁹² Klukkan 22:20 var bókað að Haraldur hafi komið með Kristján Viðar úr sakadómi. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir Kristjáni Viðari þennan dag á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar. Upphaf skýrslutökunnar er bókað klukkan 19:30 en þess getið að Kristján hafi verið til yfirheyrslu hjá rannsóknarlögreglunni frá klukkan 15:50. Greindi Kristján Viðar frá því að Sævar hafi komið á bifreið að Laugavegi 32 miðvikudaginn 20. nóvember 1974. Hafi þetta verið sama bifreiðin og frá kvöldinu áður þegar farið var til Keflavíkur og var ökumaðurinn sá sami. Kvaðst Kristján hafa rætt við Sævar. Að samtalinu loknu hafi hann munað eftir að hafa gleymt leðurfrakka í bifreiðinni og beðið kunningja sinn um að sækja hann út í bifreiðina til Sævars. Hafi sá komið til baka með bláa kápu af Erlu en skilið leðurfrakkann eftir. Var haft eftir Kristjáni Viðari að með þessum hætti hafi kápan komist í hans vörslur, en hann hafi ekki vitað hvað hafi orðið af henni. Þá greindi Kristján Viðar frá því að nokkrum dögum fyrir Keflavíkurferðina hafi Sævar rætt við hann í síma og tilkynnt honum um að hann yrði sóttur. Sagði Kristján Viðar mann hafa komið til sín fyrrihluta kvölds á nýlegri Mercedes Benz bifreið og ekið sér til Sævars að Hjallavegi 31. Kvaðst Kristján ekki hafa þekkt ökumanninn og vera viss um að ekki hafi verið um sama mann að ræða og hafi síðar ekið til Keflavíkur. Hafi maðurinn sagst vera mágur Sævars en aðspurður hafi hann sagst ekki vera bróðir Erlu.¹⁵⁹³ Þegar komið hafi verið að húsi Sævars hafi ökumaðurinn spurt út um glugga bifreiðarinnar: „Ert þú Sævar?“ Kvaðst Kristján hafa furðað sig á þessu þar sem maðurinn hafi sagst vera mágur hans. Hafi Sævar og Erla komið inn í bifreiðina og var þá ekið að Klúbbnum. Hafi ökumaðurinn farið þangað inn í um 15 mínútur. Þegar hann hafi komið til baka hafi komið í ljós að fyrirætlanir kvöldsins höfðu eitthvað breyst. Kristján Viðar sagði það rétt að Sævar hafi hringt og spurt hvort hann gæti selt fyrir hann spíra. Hafi Sævar gefið honum nafn Guðjóns Skarphéðinssonar og símanúmer sem hann hafi skrifað á miða. Kvaðst Kristján ekki hafa þekkt Guðjón og ekki hafa haft samband við hann eða keypt af honum spíra. Hafi hann látið einhvern á Laugavegi 32 fá miðann og upplýsingar um að hægt væri að kaupa spíra hjá Guðjóni. Kvaðst Kristján muna að [BjH], húsráðandi að Laugavegi, hafi sagt sér frá manni í Keflavík sem hafi viljað kaupa spíra. Hafi [BjH] látið hann fá miða með símanúmeri á og sagðist Kristján hafa komið miðanum til Sævars. Mundi hann ekki eftir nafni í þessu sambandi. Haft var eftir Kristjáni Viðari að hann væri viss um að Guðjón hafi ekki ekið bifreiðinni til Keflavíkur sem hann, Sævar og Erla fóru með. Sagði hann Guðjón hafa ekið sendibifreiðinni af Vatnsstígnum og kvaðst Kristján hafa séð hann um kvöldið í Dráttarbrautinni. Sagðist Kristján Viðar hafa sofið mestan hluta leiðarinnar til Keflavíkur í umrætt sinn og því hafi hann ekki tekið þátt í umræðum í bifreiðinni. Kvaðst Kristján Viðar ekki muna eftir neinum stöfum úr símanúmeri Geirfinns og sagði það vel geta verið að hann hafi verið beðinn um að segja Geirfinni að koma fótgangandi. Minntist hann þess ekki að hafa rætt við Geirfinn sem aðallega hafi talað við ökumanninn. Greindi Kristján Viðar frá því að hafa séð Guðjón Skarphéðinsson í Dráttarbrautinni, en ekki muna eftir að hafa séð sendibifreiðina þar. Þá kvaðst hann ekki minnst þess að varningur hafi verið settur í

¹⁵⁹² Dagbók nr. 5, bls. 121b.

¹⁵⁹³ Bls. 1444.

bifreiðina sem hann hafi komið í til Keflavíkur. Bókað var eftir Kristjáni Viðari að hann vissi ekki hvaða maður hafi heimsótt sig á árinu 1973 sem hafi verið lýst sem lágum, þrekvöxnum og þybbnum. Kvaðst hann telja að þar hafi verið átt við Sigurbjörn Eiríksson, en hann væri þess næstum fullviss að hann hafi verið í Dráttarbrautinni umrætt kvöld. Kvaðst Kristján hafa komið að þar sem Geirfinnur var að rífast við Sævar, Guðjón, öikumanninn og manninn sem hann taldi hafa verið Sigurbjörn Eiríksson. Kvaðst hann ekki vita um hvað, en taldi það hafa verið um spíraviðskipti. Kristján Viðar sagðist hafa blandað sér í rífrildið sem hafi endað með því að Geirfinnur hafi ætlað að fara. Kvaðst hann hafa varnað honum vegar og hafi Geirfinnur þá gert sig líklegan til að ráðast á sig en Kristján þá slegið hann hnefahöggi. Kvaðst hann viss um að höggið hafi ekki farið í höfuð hans.¹⁵⁹⁴ Sævar hafi einnig slegið til Geirfinns og kvaðst Kristján Viðar muna að Geirfinnur hafi hent Sævari frá sér. Lýsti Kristján Viðar átökunum þannig að Geirfinnur hafi slegið til hans og þá hafi maðurinn sem hann taldi vera Sigurbjörn tekið Geirfinn haustaki. Kvaðst Kristján þá hafa tekið planka og muna eftir að hafa slegið Geirfinn allfast með honum þegar hann hafi losnað úr haustakinu og hafi höggið komið við öxlina á honum og hann fallið til jarðar. Kvaðst Kristján þá hafa fleygt plankanum frá sér, en Guðjón þá hafa tekið hann upp og slegið Geirfinn með honum þar sem hann hafi legið á jörðinni. Sagðist Kristján hvorki vita hvar né hve oft Guðjón hafi slegið hann. Bókað var að klukkan 21:46 hafi yfirheyrslu verið frestað til morguns.¹⁵⁹⁵

812. Fyrir liggur skýrsla, dagsett sama dag, 9. nóvember 1976, með upplýsingum um [PL], bifreiðastjóra. Var sakarferill hans rakinn í skýrslunni ásamt upplýsingum úr málaskrá lögreglu, bifreiðaeign hans og fleira.¹⁵⁹⁶
813. Tryggvi Rúnar ritaði í dagbók sína þennan dag um biðina eftir svari frá Erni Höskuldssyni um lausagæslu. Hafi honum verið lofað að svarið myndi berast um klukkan 15:00. Þá hafi hann spurt um kvöldmatarleytið hvort svar hafi borist frá Erni og hafi Guðjón fangavörður sagt honum að Örn hafi ekkert hringt. Ritaði Tryggvi Rúnar um vonbrigði sín vegna þess og um að hafa beðið fangavörðinn um að ýta við Erni.¹⁵⁹⁷
814. Miðvikudaginn 10. nóvember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Örn hafi hringt klukkan 13:09 og tilkynnt um að flytja ætti Tryggva Rúnar austur á Litla-Hraun við fyrsta tækifæri. Klukkan 14:20 var bókað að Haraldur hafi farið með Kristján Viðar. Tíu mínútum síðar var bókað að hringt hafi verið í Guðstein lækni og hann beðinn um að líta á fót Tryggva Rúnars fyrir austurferðina. Var þess getið að Guðsteinn hefði ekki tíma fyrir en annað kvöld. Bókað var þá um að hringt hafi verið til Grétars Ólafssonar, læknis, sem hafi boðað Tryggva Rúnar til sín í skoðun upp á Landspítala morguninn eftir.¹⁵⁹⁸ Bókað var um símtal frá Erni klukkan 20:55. Hafi hann spurt hvort einhver sinna samstarfsmanna væru staddir í fangelsinu, var þess

¹⁵⁹⁴ Bls. 1446.

¹⁵⁹⁵ Bls. 1447.

¹⁵⁹⁶ Bls. 1448–1449.

¹⁵⁹⁷ Bls. 1449_B.

¹⁵⁹⁸ Dagbók nr. 5, bls. 122b.

getið að svo væri ekki. Hafi hann þá beðið fyrir skilaboð um að hann yrði látinn vita þegar komið yrði með Kristján Viðar til baka. Fimm mínútum síðar var bókað að Haraldur hafi komið með Kristján Viðar og hafi hann rætt við Örn í símann. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir Kristjáni Viðari þennan dag á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar. Fram kom að skýrslutaka hafi hafist klukkan 17:00 þennan dag í beinu framhaldi af yfirheyrslu sem hafi byrjað klukkan 15:00. Greindi Kristján Viðar frá því að hvergi hafi verið stöðvað á leiðinni frá Keflavík. Kvaðst hann hafa viljað fara til lögreglunnar en Sævar og ökumaðurinn hafi ekki viljað það. Mundi hann ekki eftir því að leitað hafi verið að Erlu, en kápan hennar og taska hafi orðið eftir í bifreiðinni. Kápan hafi Sævar sótt síðar til sín að Laugavegi 32. Kvaðst Kristján Viðar muna að sendiferðabifreiðin hafi lagt af stað á eftir þeim. Lýsti hann bifreiðinni ítarlega og kvaðst halda að hún hafi verið af gerðinni Chevrolet. Bifreiðin sem þau komu í hafi verið rauð og líkst Ford Cortina eða Vauxhall, en hann mundi ekki gerðina. Sagði Kristján Viðar að sér hafi verið skipað að fara úr bifreiðinni við Laugarásveg. Hafi þá sendibifreiðin stöðvað hjá sér og var hann beðinn um að fara inn í farmhúsið. Kvaðst Kristján hafa gert það. Þar inni hafi verið þrekni maðurinn sem hann kvaðst áður hafa lýst ásamt öðrum manni sem hann gæti ekki munað hver hafi verið. Hafi Geirfinnur legið á gólfi farmhússins en Kristján sagðist ekki hafa séð hvort hann hafi verið látinn eða meðvitundarlaus. Hafi þrekni maðurinn haldið á skammbyssu og sagst ætla að skjóta á Geirfinn. Kvaðst Kristján Viðar þá hafa viljað fara út úr bifreiðinni og hafi ökumanninum verið gefin fyrirmæli um að stöðva. Hafi hann farið út, gengið um stutta stund en farið aftur inn í farmhús sendibifreiðarinnar. Kvaðst hann hafa fundið púðurlykt en sá sem hafi haldið á byssunni hafi neitað því aðspurður hvort hann hafi hleypt af. Sagðist Kristján Viðar hafa verið synjað um að fá að þefa úr byssuhlaupinu. Fannst Kristjáni Viðari líkt og skotið hafi verið á Geirfinn. Mundi hann eftir því að annar mannanna hafi stungið upp á því að skjóta Geirfinn og skilja hann eftir á almannafæri. Lýsti hann leiðinni sem hafi verið ekin að Grettisgötu 82 og hvernig Geirfinnur hafi verið borinn úr sendibifreiðinni í gegnum vaskahúsið og inn í geymslu í kjallara hússins. Kvaðst Kristján Viðar ekki muna eftir að hafa aðstoðað við þetta en minntist þess að hafa borið nokkra bláa um 30 lítra plastbrúsa með spíra inn í vaskahúsið. Þegar búíð hafi verið að koma fyrir Geirfinni og spírabrúsunum hafi þeir farið upp í herbergi Kristjáns Viðars og rætt um hvað ætti að gera við líkið. Hafi verið ákveðið geyma líkið í geymslunni þar til annað yrði ákveðið. Að sögn Kristjáns Viðars tók hann, Sævar, Guðjón, þrekvaxni maðurinn og ökumaður fólksbifreiðarinnar, þátt í þessum umræðum. Greindi Kristján Viðar frá því að Sævar hafi komið til sín í bifreið með Guðjóni fjórum dögum síðar, 23. nóvember 1974, og sótt kápu Erlu. Þá hafi hann beðið Kristján um að koma að Grettisgötu 82. Tóku þeir þá lík Geirfinns úr geymslunni og settu það í vaskahúsið.¹⁵⁹⁹ Sagði Kristján Viðar þetta hafa vera síðustu afskipti sín af líki Geirfinns og kvaðst ekki vita hvað hafi orðið um það síðar. Bókað var eftir Kristjáni Viðari að hann álití sem svo að Sævar vildi ekki að lík Geirfinns myndi finnast vegna þess að á því kynni að vera skotáverki. Minntist hann þess að einhver hafi sett svart plast utan um lík Geirfinns þegar búíð

¹⁵⁹⁹ Bls. 1451.

hafi verið að leggja það inn í geymsluna. Var yfirheyrslunni lokið klukkan 19:25.¹⁶⁰⁰ Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 23:50 að reynt hafi verið að ná í Harald vegna áriðandi orðsendingar frá Kristjáni Viðari. Þar sem það hafi ekki tekist var hringt til Arnar og bókað að hann hafi ráðlagt að reynt yrði að ná í Harald morguninn eftir.¹⁶⁰¹

815. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla dagsett sama dag, 10. nóvember 1976, með 46 atriðum úr framburðum Kristjáns Viðars, Erlu og Sævars þar sem Guðjóns Skarphéðinssonar var getið í tengslum við ferðina til Keflavíkur 19. nóvember 1974.¹⁶⁰²
816. Þennan dag var [VK], kvikmyndagerðamaður, yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem fram kemur að tilefnið hafi verið að reyna að tímasetja sem nákvæmast hvenær [VK] hafi hitt Sævar að Kjarvalsstöðum í nóvember 1974 og hvenær Sævar hafi komið heim til hans að kvöldi til að Kirkjuteigi 16. Kvaðst [VK] alveg viss um að hafa hitt Sævar að kvöldi 19. nóvember 1974 þegar kvikmynd eftir hann og föður hans, hafi verið sýnd að Kjarvalsstöðum. Hann hafi hitt Sævar um klukkan 20:40 þegar hann hafi komið út af sýningunni. Kvaðst [VK] ekki muna eftir því að þeir hafi rætt nokkuð sérstakt, en þó fundist honum sem Sævar hafi eitthvað haft orð á því að hann væri á leiðinni eða væri að fara til Keflavíkur. Sagði [VK] þetta þó vera atriði sem hann treysti sér engan veginn til þess að staðfesta. Kvaðst vitnið telja að klukkan hafi verið um 21:00 þegar þeir hafi slitið samtalinu. Sagði hann Sævar hafa nokkrum sinnum komið heim til sín á þessum tíma, það er mánuðina október til og með desember 1974. Hafi Sævar verið með tæki til kvikmyndagerðar í láni hjá sér og hafi ýmist verið að skila tækjum eða sækja þau. Kvaðst hann muna eftir einu tilviki þar sem Sævar hafi komið nokkuð seint, eða milli klukkan 23:00 og 23:30. Sagðist [VK] ekki vera viss um hvaða dag þessi heimsókn hafi átt sér stað, en hélt það hafi verið 22. nóvember 1974.¹⁶⁰³ Hafi Sævar rætt um kvikmyndagerð við hann en þegar liðnar voru um 45 mínútur af heimsóknartímanum hafi komið í ljós að stúlka biði Sævars úti í bifreið. Hafi Sævari verið sagt að ná í hana inn og var það þá Erla. Kvaðst vitnið áður hafa orðið þess áskynja þegar Sævar hafi komið til sín að kvöldi til að stúlka biði hans úti í bifreið. Í lok skýrslunnar kom fram að [VK] hafi viljað taka það fram að samkvæmt dagbókinni hans hafi kvikmyndin hans verið sýnd í síðasta sinn að Kjarvalsstöðum kvöldið 22. nóvember 1974. Honum hafi verið tjáð að Erla hafi sagst hafa komið heim til hans að lokinni sýningu myndarinnar. Af þeim sökum teldi hann Erlu og Sævar hafa komið til sín seint um það kvöld. Vildi hann þó ekki útiloka að þau hafi komið sama kvöld og hann hafi farið með konu sinni og föður að Kjarvalsstöðum 19. nóvember 1974. Var yfirheyrslunni lokið klukkan 17:50.¹⁶⁰⁴

¹⁶⁰⁰ Bls. 1452.

¹⁶⁰¹ Dagbók nr. 5, bls. 123.

¹⁶⁰² Bls. 1453–1455.

¹⁶⁰³ Bls. 1457.

¹⁶⁰⁴ Bls. 1458.

817. Tryggvi Rúnar ritaði færslu í dagbók sína sama dag, 10. nóvember 1976, um að svar hafi borist frá Erni um að hann mætti fara með fyrstu ferð austur. Lýsti Tryggvi Rúnar því hve ánægður hann væri yfir þessum fréttum.¹⁶⁰⁵
818. Fimmtudaginn 11. nóvember 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sigurbjörn Víðir og Haraldur hafi farið með Tryggva Rúnar upp á Landspítala milli klukkan 08:25 og 08:45.¹⁶⁰⁶ Klukkan 13:00 var bókað að Schütz, Pétur Eggerz og Grétar hafi tekið Sævar tali, eins og það var orðað í færslunni. Bókað var klukkan 13:18 að framangreindir menn hafi farið með Sævar út úr húsinu. Á sama tíma var bókað færsluritari, Gunnar Guðmundsson, orðrétt: „Ath. Karl Schütz óskar eindregið eftir því að fangaverðir ræði ekki við Sævar um sakamálin að mér einum undanteknum. Ég óska eindregið eftir því að farið verði eftir þessari beiðni Schütz því eins og hann segir er nóg komið af lyginni aftur á bak og áfram.“ Bókað var klukkan 13:55 að Haraldur hafi farið inn á klefa til Kristjáns Viðars. Klukkan 14:10 hafi Jónas og Haraldur farið með Kristján Viðar út úr húsi. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 14:45 að Tryggvi Rúnar hafi verið fluttur austur á Litla-Hraun. Klukkan 15:00 var bókað að Schütz og co. hafi komið með Sævar, eins og það var orðað í færslunni, og hafi hann strax verið færður á klefa sinn. Fyrir liggur ódagsett samantektarskýrsla, rituð af Grétari, um ferð að Grettisgötu 82 með Sævar til að láta hann sýna rannsakendum hvernig og hvar bifreiðarnar hafi verið stöðvaðar í grennd við húsið þegar komið hafi verið frá Keflavík. Fram kom í skýrslunni að Sævar hafi í yfirheyrslu 28. október 1976 lýst því að komið hafi verið á tveimur bifreiðum að húsinu og hafi lík Geirfinns verið flutt úr annarri bifreiðinni og inn í húsið. Bókað var að Sævar hafi sagt fólksbifreiðinni hafa verið lagt við hús númer 77. Hafi hann, Kristján Viðar og Guðjón farið inn til Kristjáns og opnað kjallaradyrnar sem sneru að bakgarðinum. Bókað var að Sævar hafi sagt sendibifreiðina hafa bakkað inn í sundið frá Barónstíg og henni lagt þar til móts við garðhliðið að heimili Kristjáns. Var þess getið að við hinn enda sundsins á Snorrabraut væri pípuhandrið svo nú væri ekki hægt að aka um sundið frá þeim enda.¹⁶⁰⁷ Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 16:08 að Jónas og Haraldur hafi komið til baka með Kristján Viðar.¹⁶⁰⁸ Rannsóknargögn um ferðir Kristjáns Viðar þennan dag liggja ekki fyrir.
819. Föstudaginn 12. nóvember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 13:44 að Sigurbjörn Víðir og Ívar Hannesson hafi komið með Guðjón Skarphéðinsson í geymslu vegna gruns um hegningarlagabrot.¹⁶⁰⁹ Fyrir liggur upplýsingaskýrsla unnin af Ívari Hannessyni þar sem fram kemur að Guðjón hafi verið handtekinn á heimili sínu klukkan 07:25 af Jónasi, Sigurbirni Víði og Eggerti Norðdahl Bjarnasyni. Fram kom að Guðjón hafi verið sofandi þegar rannsóknarlögreglumenn bar að dyrum og hafi ekki sýnt neinn mótþróa við handtöku. Bókað var að hann hafi heimilað húsleit og hafi Ívar og Jónas annast hana. Fram kom að ekkert athugavert hafi fundist hvorki í íbúð né geymslu. Hafi móðir Guðjóns tjáð

¹⁶⁰⁵ Bls. 1458_B.

¹⁶⁰⁶ Dagbók nr. 5, bls. 123.

¹⁶⁰⁷ Bls. 1459.

¹⁶⁰⁸ Dagbók nr. 5, bls. 124.

¹⁶⁰⁹ Dagbók nr. 5, bls. 125–125b.

rannsóknarlögreglunni að Guðjón væri með dóttur sítt í litlu súðarherbergi í risinu. Bókað var að leitað hafi verið í öllum hirslum herbergisins en sú leit hafi engan árangur borið annan en að í tösku undir skrifborði hafi fundist lítil minnisbók í opnu umslagi. Í minnisbókina hafi verið ritaðar ýmsar upplýsingar sem ekki tengdust málinu. Hins vegar hafi ýmis atriði tengd Geirfinnsmálinu verið ritaðar á tvær síður fyrir miðri bók og þar hafi einnig verið að finna laust blað, sem sýnilega hafi verið rífið úr bókinni. Á þessar blaðsíður hafi verið ritað: „Þórbergur deyr 13. nóv., tveimur dögum fyrr ráðist á ungan mann við Þórscafé, hann dó af völdum slagsmála. Laugardag 16. var Victor Borge hér. Ingimar Erlendur um Kristínu E- röttækni rögtækni. Þriðjud. 19. Victor Borge í Háskólabíó. Geirfinnsmál fyrst nefnd í Mbl. föstud. 22. nóv. á 3. síðu sagður þar hafa horfið af heimili sínu kl. 22:30. Laugardag 23. talað um dularfullt mannshvarf. Blá úlpa, grænar buxur úr flaeli-grænköflótt skyrtu, brúnir skór. Villa í frásögn því þar er talað um ferð Geirfinns frá heimili sínu með kunningja sínum þriðjud.kvöld 18. hlýtur að eiga að vera 19. nóv. Fyrir liggur nákvæm lýsing á manningnum, sem hringdi í Hafnarbúð kl. 20:00–23 (yfir þessu stendur 22:30). Á 4. nóv. viðtal við Har.Bl. Þriðjudaginn 24. nóv. 3. síða löng grein af hverju hugsanlegt morðmál. [ÞÓI] vinnufélagi Geirfinns. [EBSk] vinnuveitandi. Miðvikud. 27. nóv. Mynd var tekin af Geirfinni í Klúbbnum 17. nóv., hann var þar á dansleik ásamt kunningjum sínum. Mynd af Leirfinni er í því blaði. Fimmtud. 28. fengin nöfn 70 manna af öllu landinu. Maður á Akureyri á G-bíl kl. 6:20 þriðjud. 26. nóv. á smurstöð. Starfsm. þóttust þekkja manninn af leirstyttunni. Hvaða tegund af bíl var þetta. 29. nóv. Hópurinn farinn að þrengjast. Þjóðviljinn. 16. nóv. landsfundur Alþbl. stendur fyrir dyrum. 17. nóv. Slade hljómleikar. Þriðjud. 19. nóv. landsfundur Alþbl. á að hefjast á fimmtudag. Miðvikud. 20. löng grein í Þjóðv. eftir Guðm.J. Hversvegna er húsnaðisleysi í Rvík. 23. nóv. Þórbergur jarðaður. Viðtal við Höskuld um bindindismál. 24. nóv. [SigurðGuð]. Geðdeildin Reykjavík. Þriðjud. 26. nóv. Mannshvarfið í Keflavík. Cornelius og Frille eru hér fimmtudagskvöld 7. nóv. og laugardag 9. nóv.“ Bókað var í lok upplýsingaskýrslunnar að á fyrstu síðu minnisbókarinnar hafi verið ritað: „Skrifað með nýkeyptum penna Sævars.“¹⁶¹⁰ Með upplýsingaskýrslunni fylgdu ljósrit af framangreindum síðum.¹⁶¹¹

820. Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrslu yfir Guðjóni Skarphéðinssyni þennan dag, 12. nóvember 1976, milli klukkan 07:25 og 13:10 á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar. Í upphafi skýrslunnar er bókað að Guðjóni hafi verið bent á að hann lægi undir grun vegna hvarfs Geirfinns Einarssonar. Fullyrti Guðjón að hann hefði enga vitneskju varðandi hvarf Geirfinns eða nokkuð í því sambandi umfram það sem hann hafi lesið í dagblöðum. Kvaðst hann viss um að hafa ekki verið á Vatnsstíg þar sem Sævar og Erla hafi sagst hafa verið. Sagðist hann ekki hafa haft þar nokkur afskipti af sendibifreið eða fólksbifreið. Haft var eftir Guðjóni að alrangt væri að hann hafi átt símtal við Geirfinn og sagt Sævari að hann ætti stefnumót við Geirfinn. Kvaðst Guðjón aldrei hafa heyrt nafn Geirfinns getið fyrir en hann hafi lesið um málið í blöðum. Minntist hann þess ekki að hafa hringt heim til móður Sævars til að tala við

¹⁶¹⁰ Bls. 1460–1461.

¹⁶¹¹ Bls. 1462–1466.

hann. Kvaðst Guðjón þess fullviss að hafa ekki farið til Keflavíkur 19. nóvember 1974 ásamt Sævari, Erlu og Kristjáni Viðari. Þá væri hann fullviss um að hafa ekki verið í Keflavík á umræddum tíma. Kvaðst Guðjón þekkja Sævar og Erlu en ekki Kristján Viðar. Sagði hann fyrstu kynni sín af Sævari hafa verið þegar hann hafi kennt honum í Reykjanesi við Ísafjarðardjúp, en kvaðst hafa haft stopul samskipti við hann eftir það. Hafi það verið Sævar sem hafi leitað eftir hans kunningssskap en ekki öfugt. Sagði hann Sævar ekki hafa verið náinn vin sinn.¹⁶¹² Kynni hans af Erlu hafi eingöngu komið til vegna tengsla hennar við Sævar. Bókað var orðrétt í skýrsluna: „Ég hef aldrei komið heim til Kristjáns Viðars að Grettisgötu 82 og þar af leiðandi kannast ég ekki við þá stöðu að fólksbifreið hafi verið stöðvuð aðaldyramegin og sendibifreið í sundinu bak við húsið. Ég veit ekkert um samtal sem á að hafa átt sér stað heima hjá Kristjáni aðfaranótt 20.11.1974. Ég hef ekki heyrt um að flytja lík Geirfinns.“ Sagði Guðjón það ófyrirleitna lygi að segja að hann hafi tekið þátt í samtali þar sem rætt hafi verið um að sýna yrði einhverjum manni fulla hörku. Væri það einnig lygi að hann hafi látið af hendi miða með nafni og símanúmeri Geirfinns. Sagði hann það jafnframt vera lygi að hann hafi átt þátt í átökum í Dráttarbraut Keflavíkur. Var orðrétt haft eftir Guðjóni: „Allt það sem mér skilst að hafi komið fram varðandi þátttöku mína í því er gerðist í Keflavík, það er lygi, þar sem ég kom þar hvergi nærri.“ Kvaðst Guðjóni ekki vera það ljóst hvers vegna verið væri að bendla honum við málið, en vildi hann benda á að það hafi áður gerst í málinu að rangar sakir hafi verið bornar á menn. Guðjón greindi frá því að í nóvember 1974 hafi hann verið nýbúinn að kaupa íbúð og verið flest kvöld að standsetja hana. Kvaðst hann því telja að hann hafi verið að vinna í íbúðinni umrætt kvöld, en hann ætti ekki gott með að færa sönnur á fjarvist sína. Haft var eftir Guðjóni að þegar hann hafi verið yfirheyrður í maí sem vitni þá hafi honum verið ljóst að farið hafi verið að bendla hann við málið. Eftir yfirheyrsluna hafi hann því reynt að finna út hvar hann hafi verið kvöldið 19. nóvember 1974. Kvaðst Guðjón hafa farið á Landsbókasafnið og skoðað blöð frá þessum tíma til upprifjunar og ritað hjá sér helstu atriði varðandi málið og um atburði sem hafi gerst á þessum tíma. Haft var eftir Guðjóni að honum hafi verið sýnt blað úr dagbók sinni og þar kæmu þessi atriði fram.¹⁶¹³ Að síðustu var haft eftir Guðjóni að Sævar hafi einu sinni komið heim til sín í nóvember 1974. Kvaðst hann ekki muna nákvæmlega hvenær það hafi verið, en það hafi verið um kvöld á virkum degi. Orðrétt var bókað: „Mér finnst, að þetta kunni að hafa verið þetta umrædda kvöld 19.11.1974.“ Hafi Erla verið nýlega búin að kaupa Land Rover bifreið og hafi Sævar verið nokkuð hreykinn af því. Hafi þau verið tvö í bifreiðinni og erindi þeirra að bjóða honum að prófa að aka bifreiðinni. Greindi Guðjón frá því að Sævar hafi ekki beðið sig um að aka sér neitt sérstakt og ekki hafi verið rætt um nein afbrot. Kvaðst Guðjón hafa farið með þeim og hafi Erla ekið fyrst. Lýsti Guðjón þeirri leið sem hafi verið ekið að Skothúsvegi þar sem hann hafi tekið við akstrinum og ekið heim til sín. Hafi þetta verið milli klukkan 21:00 og 22:00.

¹⁶¹² Bls. 1467.

¹⁶¹³ Bls. 1468.

Kvaðst Guðjón hafa farið úr bifreiðinni og ekki heyrt í þeim aftur fyrr en Sævar hafi hringt til sín síðar um veturinn frá Kaupmannahöfn.¹⁶¹⁴

821. Meðal rannsóknargagna liggja fyrir minnisatriði úr yfirheyrslu yfir Guðjóni sem ekki liggur fyrir hver ritaði. Skjalið er ódagsett en þar koma fram orðréttar spurningar til Guðjóns og svo svör hans. Fram kemur að Guðjón hafi verið spurður: „Vorud þér staddir 20.11 stuttu eftir kl. eitt heima hjá Kristjáni Viðari Viðarssyni?“ Haft er eftir Guðjóni meðal annars að hann hafi aldrei verið þar og þetta væru ófyrirleitnar lygar.¹⁶¹⁵ Þá hafi Guðjón verið spurður: „Hafið þér í einhvern annan tíma farið með K., S., og E. í fólksbifreið í átt til Keflavíkur?“ Guðjón hafi neitað því og sagst meðal annars lítið samband hafa haft við Sævar. Var Guðjón þá spurður: „Töluðuð þér við Geirfinn í síma? Áttuð þér stefnumót með honum 21:30 (19.11.1974) í Keflavík?“ Svar Guðjóns var bókað: „Ég átti aldrei neitt stefnumót með Geirfinni. Ég þekkti hann alls ekki neitt. Ég hitti hann aldrei. Ég hafði ekki samband við neinn annan í Keflavík.“ Næsta spurning til Guðjóns var: „Í kjallaranum heima hjá Kristjáni var morgun hins 20.11. áfengi og lík Geirfinns flutt. Þér tókuð þátt í því, og tókuð á eftir þátt í samræðum í herbergi Kristjáns þar sem þið réðuð ráðum ykkar um hvað ætti að gera við lík Geirfinns.“ Sem svar Guðjóns var bókað: „Ég veit ekkert um neitt samtal í þessu húsi. Ég hef þegar sagt að ég hafi aldrei verið þar. Ég var heldur ekki viðstaddur þegar rætt var um að fela líkið í Grafningi.“ Næsta spurning á eftir var: „Á leiðinni til Keflavíkur, töluðuð þér þá um Geirfinn í bílnum? Þegar sagt var „að hann væri neikvæður, að það yrði að sýna honum fulla hörku, þar sem hann gæti verið hættulegur?“ Haft var eftir Guðjóni: „Það er ófyrirleitin lygi að ég hafi tekið þátt í slíkum samræðum. Ég hef þegar sagt að ég hafi alls ekki farið til Keflavíkur á þessum tíma.“¹⁶¹⁶ Bókað var að Guðjón hafi verið spurður: „Hafið þér í síma gefið Sævari símanúmer Geirfinns? og hafið þér nálægt Hafnarbúðinni skrifað þetta símanúmer á minnisblað og rétt Kristjáni?“ Hafi Guðjón þá svarað: „Þetta er sama lygin og áður. Ég þekkti manninn ekki og það er hægt að bera á mig framburð eins og menn vilja, þetta er allt sama lygin.“ Var Guðjón þá spurður orðrétt: „Var ferðin í nágrenni Selfoss farin til þess að finna greftrunarstað fyrir lík Geirfinns? Eða reyndi Sævar hjá einhverjum kunningjum að fá skóflur eða stunguskóflur?“ Eftirfarandi var haft eftir Guðjóni: „Ég veit ekkert um greftrunarstað Geirfinns. Þingvallavatn segir mér ekkert í þessu sambandi. Þetta er allt uppspuni eins og ég hef margsinnis sagt.“¹⁶¹⁷ Bókað var: „Sökunaut er sýnd loftmynd af svæði Dráttarbrautarinnar í Keflavík. Aðspurður lýsir hann yfir: Ég hef aldrei verið í þessari Dráttarbraut. Ég hef aldrei tekið þátt í slagsmálum við Geirfinn. Ég skil ekki hvað kemur yður til að halda slíku fram. Ég hef heldur ekki haldið á spýtu í hendinni sem ég hef slegið Geirfinn með, það er hryllilegt, að halda slíku fram. Ef til vill kemst ég í snertingu við málið af því að útlendingur á að hafa verið með. Ég lít nefnilega útlendingslega út, ekki ljóst hár o.s.frv. eins og Íslendingar.“ Bókað er að Guðjón hafi verið spurður: „Tókuð þér þátt í brottflutningi Geirfinns nokkrum dögum eftir 20.11.?“ Orðrétt er haft eftir Guðjóni: „Ég hef þegar

¹⁶¹⁴ Bls. 1469.

¹⁶¹⁵ Bls. 1475.

¹⁶¹⁶ Bls. 1476.

¹⁶¹⁷ Bls. 1477.

sagt að ég var ekki á Grettisgötunni þegar þessar bifreiðar voru þar. Ég tók ekki þátt í að bera lík. Ég endurtek enn einu sinni, að ég tók ekki þátt í umræðum um flutning á líki heima hjá Kristjáni. Ég hef ekkert með ferð með líkið í Grafning að gera. Ég segi sannleikann, ég legg áherslu á það. Ég er annars á þeirri skoðun að Geirfinnur hafi aldrei verið drepinn. E.t.v. er hann einhvers staðar í útlöndum.¹⁶¹⁸ Hafi Guðjón þá verið spurður: „Hafið þér skýringu á því af hverju S., K. og E. beri á yður þungar sakir að ósekju eins og þér haldið fram?“ Bókað er að Guðjón hafi svarað: „E.t.v. er S. öfundsjúkur gagnvart mér. En ég get ekki komið með nein raunveruleg atriði því til sönnunar. Mér finnst þetta vera eins og lélegur reyfari. Þetta er allt uppspuni.“¹⁶¹⁹

822. Í dagbók Síðumúlafangelsisins þennan dag, 12. nóvember 1976, var bókað að rannsóknarlögreglumennirnir Jónas og Haraldur hafi farið út með Kristján Viðar klukkan 15:00. Klukkan 17:00 var bókað að Guðjón Skarphéðinsson hafi verið færður fyrir Grétar. Fimm mínútum síðar var bókað að Jónas og Haraldur hafi komið með Kristján Viðar úr ferðalaginu.¹⁶²⁰ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um ferðalag Kristjáns Viðars þennan dag. Bókað var klukkan 17:35 að Sigurbjörn Víðir og Grétar hafi farið með Guðjón Skarphéðinsson í sakadóm Reykjavíkur. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla um yfirheyrslu yfir Guðjóni sem fram fór þennan dag milli klukkan 17:45 og 19:45 á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar. Bókað var í upphafi skýrslunnar að Guðjón hafi verið fluttur til geymslu í Síðumúlafangelsinu eftir fyrri yfirheyrsluna. Ítrekaði Guðjón sakleysi sitt og áréttaði það sem hann hafi sagt í fyrri yfirheyrslu. Kvaðst hann ekki muna til þess að hafa ekið sendibifreið og sagðist fullviss um að hafa aldrei ekið slíkri bifreið í Reykjavík. Hafi hann ekki átt bifreið árið 1974, en hafa fengið lánaðar bifreiðar tengdaföður síns sem hafi verið af gerðinni Blazer og Cortina. Þá hafi hann tekið Volkswagen bifreið á leigu um mánaðamótin júní og júlí 1974.¹⁶²¹ Kvaðst hann hafa farið á bifreiðinni austur til laxveiða með Sævari og bróður sínum, en Sævar hafi boðið þeim í veiði. Lýsti Guðjón ökuleiðinni sem var meðal annars um Grafning. Greindi Guðjón frá því að vorið 1975 hafi hann og Sævar farið á föstudags- eða laugardagskvöldi austur að Gljúfurárholti til [BÆ]. Um eða eftir miðnætti hafi Sævar beðið hann um að aka sér að apótekinu á Selfossi þar sem hann hafi ætlað að brjótast inn. Kvaðst Guðjón hafa beðið í bifreiðinni á meðan en stuttu síðar hafi Sævar komið og verið þá hættur við. Haft var eftir Guðjóni að hann hafi ekki búist við öðru en að þessar hugmyndir Sævars hafi verið mannalæti. Sagðist Guðjón vera þess fullviss að Sævar hafi ekki talað um hvar Geirfinnur hafi verið grafinn í þessari ferð. Ekki hafi komið til tals að fá nein graftól, eins og það var orðað í skýrslunni. Bókað var að „Þingvellir“ segðu honum ekkert í þessu sambandi.¹⁶²² Mundi Guðjón eftir öðru tilviki sumarið 1975 þar sem hann og Sævar hafi farið að Gljúfurárholti, en það hafi verið nokkru fyrr og hafi Erla og Þýsk stúlka verið með í för. Ekki hafi verið minnst á Geirfinn í þeirri ferð frekar en hinni. Þriðja tilvikið hafi verið sama sumar, en þá hafi hann og Sævar reykt saman hass að

¹⁶¹⁸ Bls. 1478.

¹⁶¹⁹ Bls. 1479.

¹⁶²⁰ Dagbók nr. 5, bls. 125b.

¹⁶²¹ Bls. 1470.

¹⁶²² Bls. 1471.

Gljúfurárholti ásamt fleirum. Kvað Guðjón það hafa verið í fyrsta og eina skiptið sem þeir hafi reykt hass saman og ekki hafa staðið í hassviðskiptum með honum. Kvaðst Guðjón hafa búið einn með konu sinni og tveimur börnum í nóvember 1974 og á þeim tíma hafi Sævar ekki komið á heimili sitt. Greindi hann frá því að Sævar hafi beðið sig um aðstoð við póstsvikamálið, en Guðjón kvaðst hafa neitað því. Bókað var eftir Guðjóni að honum hafi verið sýnd loftmynd af Dráttarbrautinni í Keflavík. Fullyrti Guðjón um að hafa aldrei komið þangað. Neitaði hann algjörlega að hafa tekið þátt í átökum á þessum stað 19. nóvember 1974. Ítrekaði hann sakleysi sitt í málinu og kvaðst enga vitneskju hafa um hvarf Geirfinns. Minntist Guðjón þess að Sævar hafi sagst vita allt um Geirfinnsmálið. Hafi Sævar ekki sagt meira en það og kvaðst Guðjón ekki hafa spurt enda hafi hann talið þetta algera markleysu. Kvaðst Guðjón ekki geta fundið nokkra ástæðu fyrir því að Sævar, Erla og Kristján Viðar bendluðu hann við málið. Fullyrti hann enn einu sinni að þau færu með lygi.¹⁶²³

823. Klukkan 20:10 var bókað í fangelsisdagbókina að Grétar hafi komið með Guðjón til baka. Bókað var að Örn Höskuldsson hafi komið milli klukkan 20:40 og 21:03 og litið yfir skýrslur varðandi Guðjón Skarphéðinsson. Bókað var að Pétur Eggerz hafi hringt klukkan 21:45 til að fylgjast með, eins og það var orðað. Klukkan 22:20 var bókað að Örn hafi hringt og fengið upplýsingar um allar nýjustu staðarákvarðanirnar. Bókað var klukkan 23:45 að Guðjón Skarphéðinsson hafi verið færður fram til viðtals við Birgi Þormar og Sigurbjörn Víði. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð í fangelsinu við Síðumúla af Birgi Þormar, sakadómarara. Fyrir var tekið rannsókn vegna hvarfs Geirfinns. Bókað var að í dómnum lægi frammi mappa merkt „SPOR GUÐJÓN SKARP.“ og að í henni væru öll skjöl varðandi hugsanlega aðild Guðjóns Skarphéðinssonar að hvarfi Geirfinns. Bókaði dómari um að hafa fengið upplýsingar um málið klukkan 19:00 og framangreind skjöl afhent klukkan 19:30. Fram að þeim tíma hafi hann ekki lesið neitt af skjölunum í Geirfinnsmálinu.¹⁶²⁴ Bókað var að Guðjón hafi verið færður í dóminn klukkan 23:30. Lýsti Guðjón fyrstu kynnum sínum af Sævari veturinn 1969 til 1970. Hafi hann hitt hann aftur hjá mági sínum tveimur til þremur árum síðar og þeir hist af og til eftir það. Kvaðst Guðjón hafa lánað Sævari peninga og skrifað upp á víxil fyrir hann. Sagði hann Sævar hafa sótt í félagsskap sinn og hafa haft frumkvæði að tveimur veiðiferðum sem þeir hafi farið saman í. Bókað var að Guðjón kannaðist við að Sævar hafi heimsótt hann á skrifstofu Menningarsjóðs vorið 1975 en kannaðist ekki við að hafa viðhaft þau ummæli um Sævar á skrifstofunni að hann væri þjófur, falsari, smyglari, eiturlyfjasali og manndrápari. Greindi Guðjón frá því að Sævar hafi boðið honum að taka þátt í fjársvikum gegn Pósti og Síma. Kvaðst Guðjón hafa tekið því víðsfjarri.¹⁶²⁵ Aðspurður um hvort hann hafi látið Sævar fá ljósmyndir af sér greindi Guðjón frá því að Sævar hafi einhvern tímann tekið af sér andlitsmyndir, en hann mundi ekki í hvaða tilgangi það hafi verið. Hafi hann talið Sævar hafa ef til vill gert það að gamni sínu. Aðspurður um hvort Sævar hafi oft heimsótt hann á Rauðalæk sagði Guðjón muna eftir einu

¹⁶²³ Bls. 1473.

¹⁶²⁴ Bls. 1665.

¹⁶²⁵ Bls. 1666.

skipti, en þó gæti verið að hann hafi komið þangað oft. Bókað var að Guðjón kannaðist við að Sævar hafi komið á Ásvallagötu til að sýna sér Land Rover bifreið sem hann hafi þá nýverið keypt. Hafi Erla verið með honum. Kvaðst Guðjón ekki hafa hitt Sævar í sex mánuði eftir það. Minntist hann þess ekki að hafa hitt Sævar á Mokka mánuðina júní til og með október 1974. Aðspurður um hvenær hann hafi hitt Erlu fyrst sagðist Guðjón minna að það hafi verið í lok júní 1974 í herbergi sem hún hafi haft á leigu að Álfrheimum. Aðspurður hvort hann hafi hitt hana að Lambóli við Starhaga 1973 kvað Guðjón það geta verið, en honum hafi þá ekki verið sagt nafn hennar.¹⁶²⁶ Bókað var um framburð Guðjóns varðandi lánaviðskipti hans og Sævars og önnur fjárviðskipti. Einnig var bókað um framburð hans um ferð til Svíþjóðar með ferjunni Smyrli í ágúst 1975 ásamt konu sinni og barni. Greindi Guðjón frá bréfa- og símasamskiptum hans og Sævars haustið 1975.¹⁶²⁷ Bókað var að Guðjón hafi verið spurður hvernig hann hafi vitað að Sævar hafi komið á skrifstofu Klúbbsins að Skálholtsstíg. Kvaðst Guðjón hafa haft þetta eftir Erlu sem hafi sagt honum það í janúar 1976 að Sævar hafi oft átt erindi á skrifstofu Klúbbsins, en hún hafi aldrei fengið að fara með inn.¹⁶²⁸ Vék Guðjón frá klukkan 01:30.¹⁶²⁹ Í dagbók fangelsisins við Síðumúla var bókað að Guðjón hafi verið færður á klefa sinn klukkan 01:30, en færður aftur fyrir dóminn klukkan 02:00.¹⁶³⁰

824. Í þingbók sakadóms Reykjavíkur þennan dag er bókað að kveðinn hafi verið upp úrskurður þar sem fram kom Erla, Kristján Viðar og Sævar hafi staðhæft í yfirheyrslum hjá rannsóknarlögreglunni í Reykjavík að Guðjón hafi átt þátt í dauða Geirfinns. Samkvæmt framburði þeirra hafi Geirfinnur verið veginn í Dráttarbrautinni í Keflavík 19. nóvember 1974. Að sögn Erlu hafi Sævar og Kristján Viðar báðir rætt við Guðjón áður en farið var til Keflavíkur. Hafi Sævar og Kristján Viðar báðir fullyrt að Guðjón hafi veitt Geirfinni áverka umrætt kvöld. Fram kom að Sævar héldi því fram að hann, Kristján Viðar og Guðjón hafi dysjað lík Geirfinns í Grafningnum 23. nóvember 1974. Hafi Kristján Viðar ekki staðfest þá sögu. Hafi Sævari einnig fullyrt að hann og Sævar hafi farið í Grafninginn vorið 1975 og búið betur um lík Geirfinns vorið 1975.¹⁶³¹ Í úrskurðinum var tekið fram að Guðjón neitaði því eindregið að hafa verið á nokkurn hátt viðriðinn hvarf Geirfinns. Hafi hann viðurkennt að hafa þekkt Sævar og haft við hann stopul samskipti. Hann hafi þó ekki talið Sævar vin sinn. Fram kom að fjögur atriði gæfu tilefni til nánari rannsóknar á sambandi Sævars og Guðjóns. Í fyrsta lagi vegna póstsvikamálsins en Erla hafi fullyrt að Guðjón hafi gengist inn á að taka þátt í fjársvikunum en síðan hætt við þar sem hann hafi talið það of áhættusamt. Hafi Sævar komið heim með tvær andlitsmyndir af Guðjóni sem hafi átt að setja í skilríki annars manns. Að sögn Guðjóns hafi hann tekið þessu víðsfjarri og mundi ekki í hvaða tilgangi ljósmyndirnar hafi verið teknar. Í öðru lagi vegna tilraunar Sævars til innbrots í apótek á Selfossi. Hafi Sævar sagt Guðjón hafa beðið sig um að brjótast inn

¹⁶²⁶ Bls. 1667.

¹⁶²⁷ Bls. 1668.

¹⁶²⁸ Bls. 1669.

¹⁶²⁹ Bls. 1670.

¹⁶³⁰ Dagbók nr. 5, bls. 126.

¹⁶³¹ Bls. 1670.

í apótekið og stela lyfjum. Að sögn Guðjóns hafi Sævar sagst ætla að brjótast inn en síðan hætt við og hann því ekki tekið þessu alvarlega. Í þriðja lagi lægi fyrir að Guðjón hafi starfað á skrifstofu Menningarsjóðs frá 1. október 1974 til 20. ágúst 1975. Hafi framkvæmdastjóri Menningarsjóðs greint svo frá að Sævar hafi oft komið á skrifstofuna sumarið 1975 og rætt við Guðjón. Í eitt sinn hafi Guðjón bent á Sævar og sagt hann vera þjóf, eiturlyfjasala, smyglara, falsara og manndrápara. Hafi framkvæmdastjórinn tekið þessu sem gríni. Hafi hann sagt ástand Guðjóns á þessum tíma oft hafa líkst því að hann væri geðveikur. Hafi hann stundum talað um að flytja inn mikið magn af eiturlyfjum til að græða á því. Í fjórða og síðasta lagi hafi Guðjón og Sævar farið samskipa til útlanda með ferjunni Smyrli í ágúst 1975. Hafi Guðjón haft bifreið sína með. Fram kom að upplýst væri að Guðjón hafi tvisvar til þrisvar sinnum hringt frá meginlandi Evrópu til Sævars eftir að hann hafi verið kominn heim. Þegar bifreið Guðjóns hafi verið flutt heim hafi verið í henni mikið magn af fíkniefnum. Í úrskurðinum sagði orðrétt: „Verulegs ósamræmis gætir í framburði þeirra Erlu, Kristjáns Viðars og Sævars um ætlaðan þátt Guðjóns í hvarfi Geirfinns Einarssonar. Framburðir þeirra um önnur atriði Geirfinnsmálsins hefur verið tortryggilegur og á reiki. Á hitt ber að líta, að sakargiftirnar á hendur Guðjóni eru mjög alvarlegar og að samband hans við Sævar virðist hafa verið þess eðlis, að það gefi tilefni til ítarlegrar rannsóknar.“ Var Guðjón úrskurðaður í 20 daga gæsluvarðhald. Bókað var að úrskurðarorðið hafi verið lesið í heyranda hljóði að Guðjóni viðstöddum klukkan 02:00. Bókað var að Guðjón hafi óskað eftir að fá Harald Blöndal skipaðan sem réttargæslumann sinn og frest til að taka ákvörðun um kæru.¹⁶³²

825. Í fangelsisdagbókina var bókað að Guðjón hafi verið færður aftur inn á klefa sinn klukkan 02:10 með 20 daga gæsluvarðhaldsúrskurð.¹⁶³³ Bókað var að Haraldur Blöndal lögfræðingur hafi hringt klukkan 03:25 og spurt hvort Guðjón hafi verið úrskurðaður í gæsluvarðhald. Var þess getið í færslunni að Haraldi hafi verið tjáð að hann hafi verið skipaður réttargæslumaður Guðjóns. Var þá bókað um að Haraldur hafi viljað koma strax og ná tali af skjólstaðingi sínum. Bókaði færsluritari um að hann teldi ýmis tormerki á því, svo sem að dómariinn ákvæði stað og stund. Var þá bókað um að Haraldur hafi beðið færsluritara fyrir að tilkynna vakthafandi dómara um að dómþing yrði haldið klukkan 09:00 þegar hann kæmi.¹⁶³⁴
826. Sama dag, 12. nóvember 1976, ræddi Eggert við [HÓS], húsmóður, á heimili hennar í Hafnarfirði. Fyrir liggur samantektarskýrsla þar sem fram kom að tilefni viðtalsins hafi verið að Guðjón hafi keypt Citroen fólksbifreið af [HÓS] vorið 1975. Fram kom að hvorki hún né eiginmaður hennar hafi þekkt Guðjón fyrir viðskiptin. Bókað var sérstaklega um að [HÓS] hafi ekki sýnt nein þau viðbrögð sem bent hafi til þess að hún hafi ekki skýrt satt og rétt frá öllu.¹⁶³⁵
827. Fyrir liggur önnur samantektarskýrsla dagsett sama dag, rituð af Eggerti. Fram kom að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi hringt til Eggerts þennan dag. Hafi Jón

¹⁶³² Bls. 1673.

¹⁶³³ Dagbók nr. 5, bls. 126.

¹⁶³⁴ Dagbók nr. 5, bls. 126b.

¹⁶³⁵ Bls. 1480.

sagst hafa það eftir móður Sævars að ókunnur maður hafi komið í hús í Keflavík 19. nóvember 1974 og beðið um afnot af síma. Hafi maðurinn fengið lánaða símaskrá og leitað í henni. Fylgdi það sögunni að umræddur maður hafi verið að hringja til Geirfinns. Rakið var í skýrslunni hvaðan þessar upplýsingar hafi upprunalega komið.¹⁶³⁶

828. Þá liggur fyrir ódagsett samantektarskýrsla Jónasar Bjarnasonar, um viðtal hans við [JSigurð], framkvæmdastjóra Menningarsjóðs. Í upphafi skýrslunnar var bókað að samkvæmt upplýsingum frá Sævari hafi Guðjón unnið hjá Menningarsjóði frá 1974 til 1975. Hafi Guðjón orðið uppvís að misferli og þá verið látinn hætta. Haft var eftir [JSigurð] að hann hafi þekkt Guðjón í mörg ár. Hafi Guðjón hafi sem bókari fyrir Menningarsjóðs en hafa mætt illa til vinnu. Það sem Guðjón hafi gert hafi verið illa unnið og greinilegt að hann hafi ekkert kunnað til verka. Sumarið 1975 hafi Guðjón og Sævar verið mikið saman og Sævar komið oft á skrifstofuna. Haft var eftir vitninu að Sævar hafi oft verið frekur við Guðjón en það hafi þó ekki virst hafa nein áhrif á hann. Hafi Guðjón stundum bent á Sævar þegar hann hafi verið viðstaddur og sagt: „ég ætla að vara þig við þessum manni, hann er þjófur, falsari, smyglari, eiturlyfjasali og manndrápari.“ Sagðist vitnið hafa tekið þessu sem gríni en Sævar hafi ekki svarað þessu. Lýsti vitnið ástandi Guðjóns sumarið 1975 þannig að hann hafi verið líkt og geðveikur. Hafi Guðjón stundum talað um að flytja inn mikið magn af fíkniefnum til að græða á því en á öðrum stundum hafi hann rætt um að fara úr landi þar sem enga framtíð væri að finna á Íslandi.¹⁶³⁷ Hafi Guðjóni verið sagt upp störfum 20. ágúst 1975. Fram kom í samantektarskýrslunni að einnig hafi verið rætt við samstarfsmann Guðjóns hjá Menningarsjóði sem hafi einnig sagt hann hafa mætt mjög illa til vinnu. Bókað var að leitað hafi verið eftir því hvort Guðjón hafi vantað til vinnu einhverja sérstaka daga en starfsmenn Menningarsjóðs hafi ekki getað munað það.¹⁶³⁸
829. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir tímalína sem spannar tímabilið frá 23. ágúst 1974 til og með 12. nóvember 1976. Tekur tímalínan yfir atburði allt frá fyrra tilviki póstsvikamálsins og fram til þess að Guðjón var handtekinn og færður til yfirheyrslu vegna Geirfinnsmálsins. Fram kom að Guðjón hafi skráð sig í gestabók Landsbókasafnsins 16. júní 1975.¹⁶³⁹ Þá sagði að í janúar 1976 hafi Erla heimsótt Guðjón og sagt honum frá máli Guðmundar Einarssonar. Í sama mánuði hafi hún hitt Guðjón í Austurstræti í Reykjavík og farið með honum í kaffi á Tröð. Seinna þann dag hafi hún heimsótt hann og sagt honum frá Geirfinnsmálinu. Ber tímalínan engar frekari nýjar upplýsingar með sér.
830. Laugardaginn 13. nóvember 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið milli klukkan 09:00 og 09:30 og talað við Sævar og Kristján Viðar meðal annarra. Bókað var að lyfjum Sævars hafi verið breytt og var vísað til lyfjaskrár um það efni.¹⁶⁴⁰ Í þingbók sakadóms Reykjavíkur var bókað þennan

¹⁶³⁶ Bls. 1481.

¹⁶³⁷ Bls. 1486.

¹⁶³⁸ Bls. 1487.

¹⁶³⁹ Bls. 1483.

¹⁶⁴⁰ Dagbók nr. 5, bls. 126b.

dag klukkan 09:00 að fulltrúinn, Birgir Þormar, hafi haft samband við Harald Blöndal, réttargæslumann Guðjóns Skarphéðinssonar, og tjáð honum um skipunina.¹⁶⁴¹ Þá var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 11:58 að Guðjón hafi verið færður til yfirheyrslu hjá Schütz, Péttri Eggerz og Grétari. Bókað var að Guðjón hafi verið færður á klefa sinn klukkan 12:52.¹⁶⁴² Fyrir liggur ódagsett samantektarskýrsla, rituð af Grétari. Fram kom að Schütz hafi annast yfirheyrsluna sem hafi byrjað klukkan 11:55, en viðstaddir hafi verið Pétur Eggerz og Grétar. Bókað var að Guðjón hafi sagst lítið hafa hitt Sævar árið 1974 nema í maí og júní en þá hafi þeir umgengist nokkuð. Sagði hann Sævar ekki hafa komið á vinnustað sinn á tímabilinu frá október 1974 til mars 1975 og hafi þeir hist aðeins einu sinni á tímabilinu og það hafi verið í nóvember 1974. Guðjón kvaðst aldrei hafa heyrt Sævar tala um Geirfinnsmál eða Guðmundarmál. Einu sinni hafi Sævar sagst vita allt um Geirfinnsmálið í hópi manna. Sagðist Guðjón ekki hafa umgengist Sævar ef hann hefði vitað að hann væri viðriðinn þessi mál. Kvaðst Guðjón ekki hafa komið á Vatnsstíg þegar hann hafi ekið með Erlu og Sævari í nóvember 1974. Hugsanlegt væri að einhver hafi séð þau í þeirri ferð. Bókað var að Guðjón hafi sagst hafa komið til Grindavíkur í nóvember 1974 ásamt [IBJ] til að fara á bókamarkað sem hafi verið haldinn þar. Haft var eftir Guðjóni að honum þætti líklegast að Sævar hafi tengst Geirfinnsmálinu í sambandi við eiturfjasmýgl milli Keflavíkur og Keflavíkurflugvallar. Kvaðst hann ekki þekkja þrekvaða manninn eftir lýsingu sem honum hafi verið gefin. Bókað var að yfirheyrslunni hafi lokið klukkan 12:50.¹⁶⁴³

831. Klukkan 15:45 þennan dag var bókað í fangelsisdagbókina að Guðjón hafi verið færður til viðtals við réttargæslumann sinn, Harald Blöndal, að viðstöddum Birgi Þormari og færsluritari, Gunnari Guðmundssyni. Klukkan 16:20 var bókað að Guðjón hafi verið færður á klefa sinn aftur. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 18:45 að Haraldur hafi farið með Kristján Viðar. Klukkan 19:05 var bókað að Guðjón hafi verið færður fram til viðtals við Birgi Þormar og Harald Blöndal, réttargæslumann sinn. Bókað var klukkan 19:17 að Guðjón hafi verið færður aftur á klefa sinn. Í þingbók sakadóms Reykjavíkur var bókað þennan dag, 13. nóvember 1976, klukkan 19:00 að dómari, Birgir Þormar, hafi verið viðstaddur samtali Guðjóns við skipaðan réttargæslumann sinn, Harald Blöndal. Hafi Haraldur lýst því yfir fyrir hönd Guðjóns, að hann óskaði þess að úrskurðurinn yrði kærður til Hæstaréttar Íslands.¹⁶⁴⁴ Bókað í fangelsisdagbókina að Haraldur hafi komið til baka með Kristján Viðar klukkan 01:00. Rannsóknargögn um ferðir Kristjáns Viðars þennan dag liggja ekki fyrir. Var þess getið að Kristján hafi verið færður til yfirheyrslu í hornið við komuna í fangelsið. Bókað var klukkan 01:45 að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa sinn.¹⁶⁴⁵ Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir.
832. Sunnudaginn 14. nóvember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Haraldur Blöndal, réttargæslumaður Guðjóns, hafi hringt klukkan 09:45 og spurt hvort

¹⁶⁴¹ Bls. 1673.

¹⁶⁴² Dagbók nr. 5, bls. 126b.

¹⁶⁴³ Bls. 1488.

¹⁶⁴⁴ Bls. 1673.

¹⁶⁴⁵ Dagbók nr. 5, bls. 127.

starfsmenn fangelsisins myndu sækja slátur fyrir Guðjón. Klukkan 13:00 var bókað um komu Haraldar Blöndal, réttargæslumanns Guðjóns, með slátur og föt fyrir skjólstæðing sinn. Bókað var klukkan 21:40 að Guðjón hafi verið færður fram til viðtals við Grétar. Hafi Guðjón verið færður á klefa sinn aftur klukkan 00:10.¹⁶⁴⁶ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.

833. Fyrir liggur bréf dagsett þennan dag, ritað af Eggerti Norðdahl Bjarnasyni til dómsmálaráðuneytisins. Í bréfinu kom fram að vegna rannsóknar Geirfinnsmálsins óskaði rannsóknarlögreglan í Reykjavík eftir því að ráðuneytið myndi afla allra upplýsinga sem til væru hjá Interpol um tiltekin nöfn og heimilisföng sem væri að finna á lista sem var meðfylgjandi bréfinu.¹⁶⁴⁷ Var þess sérstaklega beiðst að kannað yrði hvort Guðjón eða Sævar kynnu að vera eitthvað tengdir þessum aðilum. Var þess eindregið óskað að upplýsingaöfluninni yrði flýtt þar sem Guðjón hafi verið úrskurðaður í 20 daga gæsluvarðhald nóttina áður.¹⁶⁴⁸ Meðal rannsóknargagna er skeyti á ensku, dagsett sama dag, frá Interpol í Reykjavík til Interpol í París. Í bréfinu kom fram að Guðjón og Sævar, alþjóðlegir eiturlyfjasmyglarar, sætu í gæsluvarðhaldi grunaðir um morð. Var þess óskað að Interpol í París veitti allar mögulegar upplýsingar um Guðjón og Sævar. Þá kom fram að við handtöku Guðjóns hafi lögregla haldlagt minnisbók í hans eigu sem hafi innihaldið lista með nöfnum. Var þess jafnframt beiðst að Interpol í París kannaði nöfn þessara aðila og möguleg tengsl þeirra við málið. Var nafnalistinn meðfylgjandi skeytinu.¹⁶⁴⁹
834. Mánudaginn 15. nóvember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Jónas hafi komið klukkan 11:00 og tekið Sævar til viðtals. Klukkan 11:30 var bókað að Haraldur Blöndal, réttargæslumaður Guðjóns, hafi boðað komu sína eftir hádegið. Fimm mínútum síðar var bókað um símtal frá Birgi Þormari sem hafi tilkynnt að Haraldur hefði ekki leyfi til að tala við skjólstæðing sinn, Guðjón Skarphéðinsson. Bókað var klukkan 12:00 að Sævar hafi verið færður inn á klefa sinn og þess getið að Jónas væri að skrifa skýrsluna. Klukkan 12:30 var bókað um komu Haraldar Blöndal með víxil sem Guðjón hafi þurft að samþykkja. Var þess getið að hann kæmi aftur klukkan 14:00. Bókað var klukkan 12:45 að Sævar hafi verið færður fram til að undirrita skýrsluna hjá Jónasi. Skýrslan liggur fyrir meðal rannsóknargagna. Fram kom að Sævar hafi verið sérstaklega spurður um samskipti hans við Guðjón og hvað þeim hafi farið á milli 12. desember 1975, daginn sem Sævar hafi verið handtekinn á heimili sínu í Kópavogi. Greindi Sævar frá því að umræddan dag hafi hann rætt við Guðjón um Citroen bifreiðina sem komið hafi til landsins sama morgun en í henni hafi verið hass í þeirra eigu. Þegar lögreglan hafi komið hafi hann neitað að opna og hringt strax í Guðjón og sagt honum að lögreglan væri komin að handtaka sig. Hafi þá Guðjón sagt honum að þegja um það sem hann vissi og kvaðst Sævar viss um að í lok símtalsins hafi Guðjón sagt: „Gefðu ekki neitt upp sem þú veist um Geirfinnsmálið.“ Kvaðst Sævar hafa reynt að hringja í Ásgeir Friðjónsson, sakadómara í ávana- og

¹⁶⁴⁶ Dagbók nr. 5, bls. 127b.

¹⁶⁴⁷ Bls. 1490–1491_A.

¹⁶⁴⁸ Bls. 1489.

¹⁶⁴⁹ Bls. 1492–1496.

fíkniefnamálum og Pál S. Pálsson, lögfræðing, en án árangurs. Hafi þá Guðjón hringt aftur og sagt orðrétt: „Ég ætla að halda mér utan við smyglið, þú verður að redda þessu.“ Greindi Sævar frá því að hafa komið mjög oft á heimili Guðjóns og konu hans. Þá kvaðst hann hafa farið að heimsækja Guðjón á vinnustað hans hjá Menningarsjóði veturinn 1975. Sagði Sævar að Guðjón hafi hringt til sín tvisvar eða þrisvar erlendis frá haustið 1975 og beðið hann að koma að ferðast. Hafi Erla þá ekki viljað að hann færi þar sem hún hafi verið nýbúin að eiga barn. Greindi Sævar frá ferð hans og Guðjóns til Lúxemborgar seint um haustið 1975. Hafi þeir farið saman til Amsterdam þar sem þeir hafi komið hassinu fyrir í Citroen bifreiðinni. Loks hafi þeir verið samferða í flugvél til Íslands frá Kaupmannahöfn snemma í desember sama ár.¹⁶⁵⁰

835. Klukkan 13:30 þennan dag var bókað í fangelsisdagbókina að Haraldur og Ívar hafi sótt Kristján Viðar og farið með hann til Keflavíkur. Hálf tíma síðar var bókað um komu réttargæslumanns Guðjóns og þess getið að hann hafi sótt víxilinn og miða frá Guðjóni. Þá hafi hann skilið eftir 2.000 krónur til tóbakskaupa fyrir skjólstaðing sinn.¹⁶⁵¹ Bókað var klukkan 16:15 að Pétur Eggerz, Karl Schütz og Grétar Sæmundsson hafi komið og tekið Sævar til viðtals augnablik og sett hann strax aftur á klefa. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Á sama tíma var bókað að Guðjón hafi verið tekinn fram. Bókað var klukkan 16:35 að Ívar og Haraldur hafi komið til baka með Kristján Viðar. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla, dagsett sama dag, rituð af Haraldi um ferðir Kristjáns Viðars. Fram kom að farið hafi verið með Kristján Viðar til Keflavíkur þar sem hann hafi upplýst um að stöðvað hafi verið fyrir framan hús í Keflavík áður en ekið hafi verið til Reykjavíkur aðfaranótt 20. nóvember 1974. Bókað er um að Kristján hafi bent á hverfi í Ytri-Njarðvík og sagst telja að húsið væri þar. Benti Kristján Viðar á tiltekið hús við Holtsgötu þar í bæ. Var þá haft samband við lögregluna í Keflavík sem hafi kannað íbúaskrá. Bókað var í upplýsingaskýrsluna um íbúa hússins frá 1973 til 1975. Bókað var að Kristján Viðar hafi sagst vera fullviss að þetta hafi verið húsið sem stöðvað hafi verið við í umrætt sinn.¹⁶⁵²
836. Klukkan 17:45 var bókað að Guðjón hafi verið færður aftur á klefa sinn. Fyrir liggur samantektarskýrsla um yfirheyrsluna, rituð af Grétari. Fram kom að Guðjón hafi verið til yfirheyrslu milli klukkan 16:20 og 17:30 og Karl Schütz hafi annast yfirheyrsluna að viðstöddum Pétri Eggerz og Grétari. Greindi Guðjón frá því að Sævar hafi hringt til sín þegar lögreglumenn hafi verið að handtaka hann í desember 1975. Sagði hann Sævar ljúga ef hann héldi því fram að hann hafi sagt Sævari að segja ekkert um Geirfinnsmálið. Hafi Guðjón einnig sagt það lygi að rætt hafi verið um Geirfinnsmálið í símtali þeirra í milli í mars 1975 er Sævar hringdi til hans erlendis frá. Sagði Guðjón að Sævar hafi ekki spurt hvort óhætt væri að koma heim. Erla og Sævar hafi ekki komið heim til sín um vorið 1975. Þá kvaðst hann ekki hafa heyrt þau tala um Geirfinnsmálið á þeim tíma. Haft var eftir Guðjóni að Erla hafi komið heim til sín eftir að hún hafi verið búin að segja lögreglunni frá Geirfinnsmálinu síðastliðinn vetur. Hafi Erla sagt honum og konu hans frá öllu sem hún hafi þá verið búin að segja

¹⁶⁵⁰ Bls. 1497–1498.

¹⁶⁵¹ Dagbók nr. 5, bls. 128.

¹⁶⁵² Bls. 1514.

lögreglunni. Bókað var um framburð Guðjóns í tengslum við innflutning á hassi í bifreið í hans eigu. Loks var bókað að Guðjón hafi sagst ekkert vita um bifreið sem hafi verið ekið aftur á bak í sundinu milli Grettisgötu og Njálsgötu. Kvaðst Guðjón ekki nema einu sinni hafa ekið um í Land Rover bifreið með Erlu og Sævari.¹⁶⁵³ Einnig liggur fyrir athugasemdaskýrsla rituð af Karli Schütz um yfirheyrslu yfir Guðjóni þennan dag. Í skýrslu Schütz kemur fram að Guðjón hafi verið spurður hvort hann hafi sagt við Grétar, rannsóknarlögreglumann, að hann þyrfti að hugsa málið ef ske kynni að hann hafi eitthvað verið viðriðinn málið. Hafi Guðjón sagst hafa sagt eitthvað slíkt við Grétar. Bókað var orðrétt: „Ég hef hugsað mikið, til að reyna að muna eitthvað, en ég finn ekkert. Ég hef aldrei áður heyrt nafn Geirfinns nefnt. Nei, ég er alls ekki viðriðinn [þetta mál].“ Bókað var að Guðjóni hafi verið gerð grein fyrir framburðum Erlu og Sævars frá sama degi, 15. nóvember 1976, um símtalið þar sem Guðjón hafi sagt við Sævar: „Segðu ekkert um Geirfinnsmálið“. Orðrétt var bókað eftir Guðjóni: „Þetta er hrein lygi.“ Þá var bókað að framburður um símtalið frá Kaupmannahöfn hafi verið borinn undir hann. Var orðrétt haft eftir Guðjóni: „Ef símtalið hefur kostað 3.000 krónur þá getur það aðeins hafa tekið 3 mínútur. Það er hægt að sjá það í símaskránni.“ Fram kom í skýrslunni að Guðjón hafi fengið tækifæri til að finna þessum upplýsingum stað í símaskrá en án árangurs. Haft var orðrétt eftir honum: „Ég hef aldrei sagt Sævari að það væri of ótryggt að koma heim til Íslands. Ef Erla hefur verið ófrísk, þá hefur hún í hæsta lagi verið komin 2 mánuði á leið. Ég hef heldur aldrei sagt, þau (Erla og Sævar) eigi að flytja sig eitthvað lengra í burtu.“¹⁶⁵⁴ Í athugasemdaskýrsluna var bókað að borið hafi verið undir Guðjón: „Samtöl í íbúð Guðjóns eftir heimkomu þeirra Erlu og Sævars, o.s.frv.“ Haft var orðrétt eftir Guðjóni: „Þetta er allt uppspuni, lygi.“ „Þegar Erla kom til mín í janúar 1976, spurði ég hana auðvitað, hvað gerst hafi í Geirfinnsmálinu. Allir hafa áhuga á því.“¹⁶⁵⁵

837. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 17:45 að Grétar hafi tekið til við athugun á glósumöppu Guðjóns, eins og það var orðað í færslunni. Klukkan 18:15 var bókað að Grétar hafi ekkert fundið athugavert við bók Guðjóns og hafi hún verið afhent honum aftur. Þennan dag bókaði færsluritari athugasemd í fangelsisdagbókina um fyrirmæli Karls Schütz um sérstaka aðgæslu á Guðjóni og Sævari. Athuga yrði sérstaklega baðið þegar annar hvor þeirra væri búinn að nota það. Áhersla var lögð á að leita rækilega ef þeir reyndu bréfaskipti sín á milli. Fram kom að Guðjón vissi örugglega að Sævar væri í húsinu, en Sævar ætti hins vegar ekki að vita af Guðjóni. Þá sagði að gætur yrði einnig að hafa á Kristjáni Viðari og Guðjóni og þá sérstaklega baði og klósetti þar sem þeir deildu því.¹⁶⁵⁶ Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 20:45 að Birgir Þormar, fulltrúi yfirsakadómara, hafi beðið fyrir þrenns konar skilaboð til Guðjóns. Í fyrsta lagi um að víxlarnir hafi verið í lagi. Í öðru lagi um að Haraldur væri önnum kafinn við

¹⁶⁵³ Bls. 1509–1510.

¹⁶⁵⁴ Bls. 1515.

¹⁶⁵⁵ Bls. 1516.

¹⁶⁵⁶ Dagbók nr. 5, bls. 128b.

undirbúning kæru og í þriðja lagi að Haraldur hefði leyfi til að ræða við Guðjón daginn eftir.¹⁶⁵⁷

838. Sama dag, 15. nóvember 1976, var [GUÆ], fyrrum eiginkona Guðjóns, yfirheyrð á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar milli klukkan 13:30 og 16:23. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem fram kemur að þau hafi fest kaup á íbúð við Ásvallagötu sem þau hafi fengið afhenta 1. október 1974 og flutt inn 8. eða 9. nóvember sama ár. Hafi Guðjón unnið að endurbótum á íbúðinni eftir að þau hafi flutt inn og hafi bróðir hans aðstoðað hann við það.¹⁶⁵⁸ Lýsti hún ferðalagi þeirra um meginland Evrópu um haustið 1975. Þegar Citroen bifreiðin hafi komið til landsins með hassinu í hafi Guðjón verið úrskurðaður í gæsluvarðhald. Sagði vitnið að hann hafi ekki verið samur eftir það, en þó alltaf rólegur. Síðastliðið vor hafi Guðjón verið orðinn æstur í skapi svo hún hafi farið frá honum og hafi þau ekki búið saman síðan.¹⁶⁵⁹ Greindi vitnið frá samskiptum þeirra við Sævar. Sagði hún það einhvern veginn hafa æxlast þannig að Sævar hafi komið öðru hvoru á heimili þeirra. Hann hafi ekki komið oft. Kvaðst hún telja að hann hafi komið frekar sjaldan og aldrei af neinu sérstöku erindi henni afvitandi. Eftir hennar bestu vitneskju þá hittu þau Sævar um borð í m/s Smyrli af algjörri tilviljun. Hafi þau haft töluverð samskipti um borð og fékk Sævar far með þeim til Gautaborgar í bifreið þeirra. Kvaðst vitnið ekki hafa vitað það fyrr en eftir á að þeir hafi hist erlendis eftir að hún hafi verið farin heim.¹⁶⁶⁰ Kvaðst hún ekki muna til þess að Sævar hafi hringt á heimili hennar og Guðjóns nema í eitt sinn þegar hann hafi spurt um heimilisfang Guðjóns í Frakklandi. Greindi [GUÆ] frá því að Sævar hafi komið nokkrum sinnum í heimsókn til þeirra á Ásvallagötuna. Hafi Sævar komið sjaldan veturinn 1974 til 1975 en þó mundi hún eftir einu tilviki þar sem Sævar hafi komið og beðið Guðjón um að reynsluaka Land Rover bifreið sem hann hafi þá nýlega fest kaup á. Sagði hún Guðjón hafa farið með Sævari og komið til baka eftir um tíu mínútur. Hafi Erla verið með í bifreiðinni. Kvaðst vitnið ekki muna eftir komu Sævars á heimili þeirra að Ásvallagötu í annan tíma nema sumarið 1975 en þá hafi hann komið nokkrum sinnum og þeir Guðjón farið saman í veiðitúra. Kvaðst [GUÆ] viss um að þau hafi bæði verið til vinnu 19. nóvember 1974. Sagðist hún ekki muna hvað hafi gerst um kvöldið eða nóttina á eftir. Taldi hún sig hafa munað það ef eitthvað sérstakt hafi gerst. Sagði hún Guðjón aldrei hafa farið neitt út um kvöld eða nætur á þessum tíma. Bókað var í lok skýrslunnar að [GUÆ] hafi viljað bæta því við framburð sinn að Guðjóni hafi fundist þetta fíkniefnasmyglmál hafa eyðilagt framtíð sína. Hann hafi skammast sín mjög mikið fyrir að hafa blandast inn í það. Þegar hún hafi farið frá honum um vorið 1976 þá hafi ástand hans ekki verið neitt einsdæmi. Sagði hún Guðjón að jafnaði vera æstan í skapi og erfíðan í umgengni á vorin því á þeim árstíma ætti hann erfitt um svefn.¹⁶⁶¹
839. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir Erlu á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar milli klukkan 14:10 og 15:30 þennan dag. Í skýrslunni kom fram að Erla vildi taka það fram

¹⁶⁵⁷ Dagbók nr. 5, bls. 129.

¹⁶⁵⁸ Bls. 1500.

¹⁶⁵⁹ Bls. 1501.

¹⁶⁶⁰ Bls. 1502.

¹⁶⁶¹ Bls. 1503.

að kvikmyndasýning að Kjarvalsstöðum hafi verið aukasýning. Hætt var að sýna kvikmyndina, en vegna fjölda áskorana hafi hún verið sýnd eitt kvöld til viðbótar. Kvaðst Erla hafa farið ásamt Sævari og móður hans að Kjarvalsstöðum 19. nóvember 1974 til að skoða sýningu sem þá hafi staðið yfir, meðal annars sýningu á steinasafni, en móðir Sævars hefði mikinn áhuga á steinum. Þá hafi þau keypt aðgöngumiða á kvikmyndina „Eldur í Heimaey“ og gildi hann tvisvar sinnum. Kvaðst Erla því viss um að þau hafi séð myndina þegar aukasýning hafi farið fram, sennilega 22. nóvember 1974. Sagði Erla það hafa verið eftir þá sýningu sem hún hafi ekið Sævari heim til [VK] þar sem þau hafi dvalið nokkuð lengi. Eftir sýninguna 19. nóvember 1974 hafi hún ekið móður Sævars heim en þaðan hafi hún og Sævar ekið að Hjallavegi. Kvaðst Erla ekki muna hvað þau hafi aðhafst eftir það. Kvaðst Erla muna eftir því að hafa ekið Land Rover bifreið Sævars aftur á bak inn í húsasund heima hjá Kristjáni Viðari, í gegnum garð sem þar hafi verið og að húsinu. Þar hafi Sævar farið út og fjórði maður sem hún sagðist halda að hafi verið Guðjón Skarphéðinsson. Hafi þeir farið inn í kjallarann og komið út aftur eftir skamma stund og þá hafi Kristján Viðar verið með þeim. Hafi þeir þá haft á milli sín tvo poka, einhvers konar hveitipoka og sett þá inn í bifreiðina. Kvaðst Erla hafa ekið bifreiðinni, Sævar hafi setið við hlið sér, en Guðjón og Kristján Viðar hafi setið aftur í. Hafi hún ekið út á Álftanes og lýsti hún akstursleiðinni.¹⁶⁶² Þegar hún hafi komið að ófæru hafi hún ekki treyst sér til að aka lengra og hafi þau þá öll farið út úr bifreiðinni. Sævar, Kristján Viðar og Guðjón hafi borið pokana og haft skóflu meðferðis. Voru pokarnir grafnir ofan í hraunsprungu og kvaðst Erla hafa setið á lengdar og horft á þá. Lítil ummerki hafi sést þar sem þeir hafi mokað yfir gröfina og sett steina ofan á. Kvaðst Erla hafa ekið að Grettisgötu 82 þar sem Kristján Viðar hafi farið út. Mundi hún ekki hvert hún hafi ekið eftir það. Hafi þessi ferð verið farin skömmu eftir Keflavíkurferðina. Hélt Erla að þetta hafi verið föstudaginn 22. nóvember 1974 og þau hafi verið komin um klukkan 21:00 heim til Kristjáns Viðars. Greindi Erla frá samskiptum sínum og Sævars við Guðjón. Mundi hún eftir því að Sævar hafi hringt til Guðjóns frá Kaupmannahöfn og spurt hvernig ástandið væri á Íslandi. Guðjón hafi svarað að það væri ekki gott og Sævar þá spurt hvort honum væri óhætt að koma heim. Guðjón hafi svarað því til að hann skyldi ekki koma. Kvaðst Erla hafa setið við hlið Sævars þegar símtalið hafi átt sér stað og því hafi hún heyrt allt sem Sævar hafi sagt. Sævar hafi síðan greint henni frá því hvað Guðjón hafi sagt í símann. Þegar lýst hafi verið eftir Geirfinni hafi hún og Sævar verið í heimsókn hjá Guðjóni. Kvaðst Erla muna að þeir hafi þá rætt Geirfinnsmálið og Guðjón þá meðal annars sagt að það væri meira hvað neðanjarðarhreyfingin væri orðin áberandi og Sævar hafi tekið undir það með honum. Greindi Erla frá því að þegar lík hafi fundist á Seltjarnarnesi þá hafi hún og Sævar verið stödd heima hjá Guðjóni. Hafi Guðjón þá spurt hvort þarna hafi verið um að ræða annan Geirfynn og Sævar þá virst sammála.¹⁶⁶³ Kvaðst Erla einnig muna eftir því að hafa verið heima hjá Guðjóni skömmu eftir komuna heim frá Kaupmannahöfn og þá hafi Sævar sagt að svona færi fyrir mönnum eins og Geirfinni, ekki væri við öðru að búast. Hafi Guðjón tekið undir það með Sævari og sagt: „Aumingja Geirfynnur.“ Greindi Erla frá heimsókn sinni á

¹⁶⁶² Bls. 1504.

¹⁶⁶³ Bls. 1505.

heimili Guðjóns og konu hans í janúarmánuði 1976 en þá hafi hún sagt Guðjóni frá máli Guðmundar Einarssonar. Guðjón hafi þá spurt hvort Sævar væri grunaður um eitthvað fleira og kvaðst Erla hafa játað því. Hún hafi heimsótt Guðjón aftur í febrúar og sagt honum þá frá Geirfinnsmálinu. Sagði Erla að Guðjón hafi spurt mjög um það hverjir hafi verið í Keflavík þegar þetta hafi skeð og virtist henni sem hann hafi haft mikinn áhuga á því atriði. Bókað var í skýrsluna um framburð Erlu í tengslum við handtöku Sævars í desember 1975 og símtal hans við Guðjón við það tilefni.¹⁶⁶⁴

840. Fyrir liggur athugasemdaskýrsla Karls Schütz um yfirheyrsluna, dagsett sama dag. Fram kom að þennan dag hafi átt sér stað fróðlegt viðtal við Erlu. Bókað var að Erla hafi sagst hafa heimsótt Guðjón í janúar 1976. Fyrst hafi þau rætt Guðmundarmálið en síðan hafi hann farið að tala um Geirfinnsmálið. Hafi Erla tekið eftir því að hann hafi verið að fiska eftir upplýsingum. Kvaðst Erla hafa sagt honum að Geirfinnsmálið væri komið á dagskrá, en þá hafi Guðjón spurt: „Hvað hefur komist upp?“ Kvaðst Erla þá hafa sagt honum frá öllu og þá hafi hann komist að því að hún hafi ekki nefnt hans nafn. Hafi Guðjón spurt hana ítrekað hvaða fólk hún hefði sagt hafa verið viðstatt í fjörunni umrætt kvöld.¹⁶⁶⁵
841. Þennan dag, 15. nóvember 1976, var dómþing sett í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir dómsrannsókn á hvarfi Geirfinns. Bókað var að [JSigurð], framkvæmdastjóri Menningarsjóðs, hafi komið fyrir dóminn klukkan 13:37 sem vitni. Haft var eftir vitninu að hann hafi þekkt Guðjón síðan í bernsku, en foreldrar þeirra hafi búið í sama húsi.¹⁶⁶⁶ Lýsti vitnið Guðjóni sem greindum, sérvitrum og stríðnum. Hann væri mikið gefinn fyrir hótmyndni og orðaleiki. Kæruleysi hafi einkennt Guðjón sem hafi birst í námsástundun hans, en þó hafi hann alltaf tekið góð próf. Væri Guðjón skemmtilegur og góður félagi.¹⁶⁶⁷ Kvaðst vitnið hafa hafið störf hjá Menningarsjóði 1. maí 1975, en þá hafi Guðjón starfað þar sem bókari. Eftir um einn og hálfan mánuð í starfi kvaðst vitnið hafa veitt því athygli að Guðjón væri í mikilli sálarkreppu. Sagðist hann hafa haft nokkrar ástæður fyrir þeirri ályktun sinni. Guðjón hafi ekki náð tökum á starfi sínu þrátt fyrir námskeið í bókfærslu, hjónaband hans hafi verið í upplausn og kona hans hringt í tíma og ótíma á skrifstofuna, bæði Guðjóni og öðrum til ama. Kvaðst vitnið telja að sukk og óregla hafi verið í einkalífi Guðjóns. Þá hafi faðir hans dáið á voveiflegan hátt og dóttir Guðjóns stórslasast í sama atburði. Hafi móðir Guðjóns og bróðir verið mjög illa á sig komin eftir þann atburð.¹⁶⁶⁸ Hafi framkoma Guðjóns á þessum tíma einkennst af kæruleysi og ábyrgðarleysi. Kvað vitnið Guðjón hafa einhvern tíma sagt eitthvað á þessa leið: „Þetta er vonlaust hér, þetta er ekkert þjóðfélag. Glæpamennirnir eru þeir einu, sem eitthvað fá og þeir stóru sleppa, en þeir litlu eru teknir. Það eina sem vit er í, er að flytja inn fikniefni og græða á því.“ Kvaðst vitnið ekki hafa tekið þessu alvarlega heldur bara sem almennt óánægju Guðjóns.¹⁶⁶⁹ Greindi vitnið frá tíðum heimsóknum manns á skrifstofu Menningarsjóðs sem Guðjón

¹⁶⁶⁴ Bls. 1506.

¹⁶⁶⁵ Bls. 1507–1508.

¹⁶⁶⁶ Bls. 1674.

¹⁶⁶⁷ Bls. 1675.

¹⁶⁶⁸ Bls. 1676.

¹⁶⁶⁹ Bls. 1677.

hafi síðar sagt honum að héti Sævar Ciesielski. Við það tilefni hafi Guðjón sagt Sævar hafa verið fyrrum nemanda sinn fyrir vestan sem hafi verið hálf umkomulaus og því hafi hann haldið hlífiskildi yfir honum og vorkennt honum. Lýsti vitnið því þegar Guðjón hafi kynnt sig fyrir Sævari, en þá hafi Guðjón sagt í hálfkæringi og beint orðum sínum til Sævars: „Passaðu þig á þessum manni, þetta er ættlaust kvikindi, morðingi, skepna, smyglari, lygari og fjárkúgari.“ Hafi Sævar ekki látið þetta orðbragð á sig fá og sagði vitnið að Guðjón hafi verið vanur að viðhafa svona munnsöfnuð við kunningja sína. Dró vitnið þá ályktun að Guðjón og Sævar væru góðir kunningjar og að gott væri á milli þeirra. Minntist vitnið þess að Guðjón hafi sagt í mestu vinsemd við skólafélaga sína: „Best gæti ég trúað, að þú værir morðingi.“¹⁶⁷⁰ Vildi vitnið taka það fram vegna ummæla í rannsóknarlögregluskýrslu að ekki hafi komið neitt fram um misferli í starfi af hálfu Guðjóns. Vék vitnið frá klukkan 14:30 og var dómþingi slitið.¹⁶⁷¹

842. Fyrir liggja tvær samantektarskýrslur Ívars Hannessonar dagsettar þennan dag, 15. nóvember 1976, um könnun hans á upplýsingum sem Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars hafði eftir móðir Sævars og kom á framfæri við rannsóknarlögregluna. Ræddi Ívar við frænku Sævars, búsetta í Keflavík, sem hafi sagt mann hafa bankað upp á hjá sér 19. nóvember 1974 um klukkan 18:00 og beðið um að fá að hringja. Maðurinn hafi spurt hana um símanúmer [RagG], veitingamanns, en hún hafi ekki vitað það og því lánað honum símaskrá. Hafi maðurinn valið fjögurra stafa símanúmer en ekkert talað í símann. Lýsti hún klæðnaði mannsins og útliti nokkuð ítarlega. Sagði vitnið að það hafi komið all oft fyrir að fólk hafi komið af götunni og fengið lánaðan síma.¹⁶⁷²
843. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir nafnlaust bréf úr Keflavík, dagsett þennan dag. Í bréfinu segir að nafngreindur piltur í Keflavík, sem starfi sem næturvörður á hótelinu í Vestmannaeyjum, geti gefið veigamiklar upplýsingar um Geirfinnsmálið. Fram kom að nafngreindur vinur hans úr Reykjavík gæti einnig veitt upplýsingar. Hefðu piltarnir verið í nánnum kunningssskap við þá sem kærðir hafi verið vegna málsins.
844. Þennan dag birtist forsíðufrétt í Vísí um að maðurinn sem hafi verið úrskurðaður í allt að 20 daga gæsluvarðhald væri talinn búa yfir meiri upplýsingum en hann hafi viljað kannast við. Væri það einkum samband mannsins við Sævar sem sakadómur vildi kanna nánar. Voru þessar upplýsingar hafðar eftir Birgi Þormari, fulltrúa hjá sakadómi. Fram kom að hann hafi átt helgarvakt og því hafi hann kveðið upp gæsluvarðhaldsúrskurð í Geirfinnsmálinu.¹⁶⁷³
845. Þriðjudaginn 16. nóvember 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðjón hafi verið tekinn fram til viðtals við Harald og Grétar klukkan 14:15. Bókað var að Guðjón hafi verið færður inn á klefa sinn klukkan 14:20, en viðtalið hafi átt að vera fimm mínútur. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 15:25 um fyrirhugaða læknisferð Kristjáns Viðars. Var þess getið að Haraldur hafi bókað tíma hjá lækni fyrir Kristján þar sem borist hafi í tal þeirra á milli að hann væri

¹⁶⁷⁰ Bls. 1678.

¹⁶⁷¹ Bls. 1679.

¹⁶⁷² Bls. 1512–1513.

¹⁶⁷³ Bls. 1518.

með þvagteppu. Klukkan 17:55 var bókað um komu Karls Schütz og Péturs Eggerz og var Sævar færður þá þegar fram til viðtals við þá. Var Sævar færður aftur á klefa sinn klukkan 19:50.¹⁶⁷⁴ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið önnur en athugasemdaskýrsla rituð af Karli Schütz, dagsett sama dag. Bókað var að Sævar hafi sagst hafa hringt frá Kaupmannahöfn í Guðjón í byrjun mars 1975 og viljað fá upplýsingar um hvernig málin stæðu, póstsvikamálið og Geirfinnsmálið, og hvort honum væri óhætt að koma heim. Hafi Guðjón sagt að hann gæti ekki komið heim í náinni framtíð. Sagði Sævar að Erla hafi staðið við hlið sér þegar símtalið hafi átt sér stað. Kvaðst hann einnig hafa sagt Erlu frá samtalinu í smáatriðum. Sagði hann það rétt að hann og Erla hefðu heimsótt Guðjón nokkrum sinnum eftir komuna frá Kaupmannahöfn. Í einni heimsókninni mundi Sævar eftir að þeir hafi rætt Geirfinnsmálið. Bókað var að Sævar myndi ekki eftir því að Guðjón hafi verið með vasabók eða eitthvað slíkt til að skrifa í. Vissi Sævar að Erla hafi farið að heimsækja Guðjón eftir að hún hafi losnað úr fangavistinni.¹⁶⁷⁵

846. Þennan dag var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 21:20 að Guðjón hafi verið færður fram til viðtals við Jónas og Grétar. Var Guðjón færður á klefa sinn klukkan 00:00.¹⁶⁷⁶ Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir Guðjóni þennan dag milli klukkan 21:30 og 23:42. Greindi Guðjón frá störfum sínum árið 1974. Hafi þau hjónin fest kaup á íbúð að Ásvallagötu og stefnt að því að flytja inn fyrir 1. nóvember en það hafi ekki gengið upp og þau því flutt inn nokkrum dögum síðar. Kvaðst Guðjón hafa unnið mikið í íbúðinni bæði fyrir og eftir að þau fluttu inn. Hafi hann verið flest öll kvöld og um helgar að vinna í íbúðinni fram í desember 1974. Greindi Guðjón frá því að Sævar hafi byrjað að venja komur sínar á skrifstofu Menningarsjóðs í mars 1975. Hafi hann komið alloft en svo ekkert inni á milli. Mundi hann ekki eftir því að hafa varað samstarfsfólk sitt við Sævari, en sagði það vel geta verið að hann hafi sagt eitthvað á þá leið að hann væri vandræðagepill. Viðurkenndi Guðjón að hafa sinnt vinnu sinni illa um tíma og þá sérstaklega um vorið 1975. Sagði hann ástæðuna hafa verið heimilisaðstæður og slæmar taugar. Þá sagðist hann ekki hafa haft góða þekkingu á bókhaldi og því gengið illa að ráða við verkefnið.¹⁶⁷⁷ Greindi Guðjón frá ferð sinni með m/s Smyrli, símasamskiptum og skeytasendingum milli hans og Sævars um veturinn 1975.¹⁶⁷⁸
847. Þennan dag var dómþing sett í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir rannsókn vegna hvarfs Geirfinns. Bókað var að [ÁGH], skrifstofumaður hjá Menningarsjóði, hafi mætt í dóminn klukkan 15:05. Sagðist vitnið hafa talið Guðjón furðulegan í framkomu. Sagði hún hann hafa sagt hluti sem mátt hafi taka á tvenna vegu en hann hafi aldrei brugðið svip.¹⁶⁷⁹ Að því er hana sjálfa varðaði hafi Guðjón verið almennilegur í umgengni. Sagði vitnið Guðjón ekki hafa notað stóryrði við samstarfsfólk sitt. Greindi

¹⁶⁷⁴ Dagbók nr. 5, bls. 130.

¹⁶⁷⁵ Bls. 1519–1520.

¹⁶⁷⁶ Dagbók nr. 5, bls. 130b.

¹⁶⁷⁷ Bls. 1521–1522.

¹⁶⁷⁸ Bls. 1523.

¹⁶⁷⁹ Bls. 1680.

hún frá tíðum heimsóknnum Sævars á skrifstofuna. Vék vitnið frá og var dómþingi slitið þann dag.¹⁶⁸⁰ Ber þingbókin ekki með sér frekari nýjar upplýsingar.

848. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla Eggerts Norðdahls Bjarnasonar, dagsett þennan dag, um nafnlausa ábendingu sem borist hafi lögreglunni. Fram kom að maður hafi hringt og sagst hafa tekið stúlku upp í bifreið sína kvöldið áður fyrir utan samkomuhús í Reykjavík. Hafi stúlkan verið töluvert ölvuð og hann ekið henni heim til hennar. Í bifreiðinni hafi stúlkan sagt að bræðurnir [LV] og [HV] vissu eitthvað um Geirfinnsmálið. Hafi maðurinn sagst vilja skýra frá þessu en sagt stúlkuna hafa verið undir miklum áfengisáhrifum og því ef til vill ekkert að marka frásögn hennar.¹⁶⁸¹
849. Sama dag, 16. nóvember 1976, bárust svarskeyti á ensku frá Interpol í París. Í fyrra skeytinu kom fram að aðilarnir sem kæmu fram á nafnalista sem hefði verið meðfylgjandi skeyti Interpol í Reykjavík væru óþekktir í upplýsingagrunni Interpol. Þá lægju engar upplýsingar fyrir um Sævar Ciesielski aðrar en þær sem fram hafi komið í skeytinu. Fram kom að fyrirspurnin hafi verið framsend til hinna ýmsu ríkja.¹⁶⁸² Í seinna skeytinu komu fram upplýsingar um niðurstöðu könnunar Interpol í Buenos Aires í Argentínu. Fram kom að Guðjón og Sævar væru óþekktir í Argentínu. Þá sagði að tiltekið heimilisfang sem hafi verið að finna á listanum væri raunar bókabúð en ekki heimili.¹⁶⁸³ Þennan dag var jafnframt sent skeyti á dönsku frá Interpol í Reykjavík til Interpol í Danmörku. Fram kom að rannsóknarlögreglan hefði til rannsóknar mál þar sem nokkrir aðilar sætu í gæsluvarðhaldi grunaðir um morð. Var þess beiðst að Interpol í Danmörku hlutaðist til um að kanna hvort unnt væri að afla upplýsinga um símtal sem hafi átt sér stað í mars eða apríl 1975 milli tveggja sakborninga í málinu. Fram kom að slíkar upplýsingar hefðu mikla þýðingu fyrir rannsókn málsins. Í skeytinu var greint frá því að Sævar hafi hringt „collect“ símtal frá Kaupmannahöfn til Guðjóns sem hafi þá verið staddur í Reykjavík. Var þess óskað að upplýst yrði um nafn og heimilisfang þess sem hafi pantað símtalið, hvenær dags símtalið hafi átt sér stað, hversu lengi það hafi varað og hversu mikið það hafi kostað. Í lok skeytisins var sett fram fyrirspurn þess efnis hvort lögreglan hafi hugsanlega verið með hlustun á þetta tiltekna símanúmer, en mennirnir væru alþjóðlegir eiturlyfjasmyglarar sem hefðu meðal annars farið um Danmörku. Þá var tekið fram að engar upplýsingar um framangreint símtal væri að finna hjá íslenska símfyrirtækinu. Var þess óskað að beiðnin yrði afgreidd eins hratt og mögulegt væri.¹⁶⁸⁴
850. Þennan dag ritaði Guðjón færslu í dagbók sína sem hann hélt í fangelsinu undir yfirheitinu: „Dagbók vegna gruns um aðild að hvarfi G. Einarssonar“. Orðrétt ritaði hann fremst í færslunni: „Byrjaði að halda hana í Síðumúla í nóv 76. vegna gæsluvistar, því höf. á að vera að leynd vitneskju um hvarf Geirfinns Einarssonar.“ Ritaði hann um að hafa verið í stuttri yfirheyrslu vegna hassmálsins. Yfirheyrslur hingað til hafi ekki beinst að hvarfi Geirfinns en þó hafi sitthvað verið gefið í skyn,

¹⁶⁸⁰ Bls. 1681–1682.

¹⁶⁸¹ Bls. 1524.

¹⁶⁸² Bls. 1525.

¹⁶⁸³ Bls. 1526.

¹⁶⁸⁴ Bls. 1527.

eins og hann orðaði það. Orðrétt ritaði Guðjón: „Mér finnst vera reynt að fiska upp úr mér ýmisli. Þessu máli óviðkomandi.“¹⁶⁸⁵

851. Þennan dag birtist frétt á forsíðu Tímans með fyrirsögninni: „Geirfinnsmálið: Lausnin í sjónmáli?“ Fram kom að sterkar líkur bentu til þess að lausn málsins væri í sjónmáli. Almenn bjartsýni ríkti meðal rannsóknaraðila um að hvarfið myndi upplýsast að fullu. Í fréttinni sagði að Örn Höskuldsson hafi sagt frétt Vísis um að enn meiri kraftur hafi verið settur í rannsókn málsins ekki eiga við rök að styðjast. Haft var orðrétt eftir Erni: „Það er vafasamt að við höfum úthald til þess að bæta við kraftinn.“¹⁶⁸⁶
852. Miðvikudaginn 17. nóvember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Schütz, Pétur Eggerz og Jónas rannsóknarlögreglumaður hafi farið með Sævar í ferðalag klukkan 11:50. Bókað var um komu Sævars tilbaka í fangelsið klukkan 12:50. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla rituð af Jónasi um ferð út á Álftanes með Sævar þennan dag. Bókað var að Sævar hafi í yfirheyrslu sagst ætla að vísa á lík Geirfinns. Hafi Sævar vísað á ákveðinn stað í fjörunni neðan við bæinn Hausastaði.¹⁶⁸⁷ Bókað var í fangelsisdagbókina að Grétar hafi komið klukkan 19:08 og tekið Guðjón til viðtals.¹⁶⁸⁸ Bókað var að Guðjón hafi verið settur inn á klefa sinn klukkan 20:45. Fyrir liggur ódagsett samantektarskýrsla um yfirheyrsluna yfir Guðjóni, rituð af Grétari. Var tilefni yfirheyrslunnar að spyrja Guðjón um hlut hans í innflutningi á hassi í desember 1975. Fram kom að Guðjón hafi sagst hafa greint frá aðkomu sinni við yfirheyrslur í sakadómi í ávana- og fíkniefnamálum. Bókað var um frásögn Guðjóns af atvikum málsins. Fram kom að Guðjón hafi þá verið spurður hvað hann hafi átt að fá fyrir að lána bifreið sína til hassinnflutnings. Bókað var að Guðjón hafi í fyrstu sagt að Sævar og [ÁEP] hafi ætlað að greiða flutningskostnað en að auki hafi hann átt að fá 100.000 krónur. Var Guðjón þá spurður hvenær og hvar samningar um það hafi verið gerðir. Guðjón hafi þá sagt að sér væri illa við að vera að játa á sig sakir í smámálum sem þessu og hann sæi ekki tilganginn með þessum spurningum. Var Guðjón þá minntur á að hann hafi haldið fram sakleysi sínu við yfirheyrslur í Geirfinnsmálinu og fullyrt að Sævar væri að ljúga upp á sig sakir. Bókað var orðrétt: „Hann væri spurður um þetta hass-mál til að ganga úr skugga um hvort í því máli kæmi fram ástæða hjá Sævari til að ljúga sökum á Guðjón í Geirfinnsmálinu, enda væri jöfnum höndum reynt að kanna þau atriði sem bentu til sektar hans og sýknu.“ Fram kom að Guðjón hafi verið ítrekað spurður um hvar og hvenær rætt hafi verið um hans þóknun í málinu. Hafi Guðjón sagst ekki muna þetta og svarað að öðru leyti óljóst. Hafi yfirheyrslu þá verið hætt þar sem ekki hafi reynst unnt að fá Guðjón til að skýra sjálfstætt frá. Bókað var að Guðjón hafi verið rólegur og svarað skilmerkilega í upphafi, en þegar hann hafi verið spurður um væntan ágóða hans í hassmálinu hafi hann orðið óróf og virst renna í skap. Bókað var að aflað yrði afrits af dómsrannsókn í málinu hjá sakadómi í ávana- og fíkniefnamálum.¹⁶⁸⁹

¹⁶⁸⁵ Bls. 1527_A.

¹⁶⁸⁶ Bls. 1528.

¹⁶⁸⁷ Bls. 1531.

¹⁶⁸⁸ Dagbók nr. 5, bls. 131.

¹⁶⁸⁹ Bls. 1534–1535.

853. Klukkan 20:55 var bókað í fangelsisdagbókina að Sævar hafi verið færður fram til viðtals við Jónas. Bókað var að Sævar hafi verið færður inn á klefa sinn klukkan 22:40.¹⁶⁹⁰ Fyrir liggur skýrsla þar sem fram kemur að Sævar hafi verið yfirheyrður milli klukkan 22:00 og 22:40. Bókað var að Sævar hafi verið sérstaklega spurður um samskipti sín við Guðjón og símtal sem þeir hafi átt í mars 1975. Hafi Sævar sagst hafa hringt til Guðjóns frá Kaupmannahöfn til að spyrjast fyrir um hver staðan væri á póstsvikamálinu og Geirfinnsmálinu. Hafi Guðjón sagt það óheppilegt að hann og Erla kæmu heim. Hafi þeir rætt um það sem fram hefði komið í blöðum um Geirfinnsmálið. Hafi Guðjón sagt málið vera á rangri braut. Kvaðst Sævar ekki hafa getað skilið það öðruvísi en að málið væri að renna út í sandinn, en þó væri ekki ráðlegt fyrir þau að koma heim. Kvaðst Sævar hafa verið búinn að sjá það í blöðum úti að póstsvikamálið væri komið upp.¹⁶⁹¹ Greindi Sævar frá því hann hafi komið til Íslands í apríl 1975 og hafi hann og Erla þá hætt saman. Um það leyti hafi hann og Guðjón talið Geirfinnsmálið úr sögunni þar sem lögreglan hafi alltaf verið á villigötum. Kvaðst Sævar gruna að Guðjón hafi vitað eitthvað um Guðmundarmálið án þess að hann hafi sagt honum frá því. Hafi honum skilist það á tali Guðjóns. Haft var eftir Sævari að Erla hafi sagt honum við samprófun síðasta vor að hún hafi heimsótt Guðjón þegar hún hafi gengið laus seinnihluta vetrarins. Vildi Sævar geta þess sérstaklega að hafi Guðjón einhverja vitneskju um Guðmundarmálið þá hafi hún verið komin frá Erlu.¹⁶⁹²
854. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð af Birgi Þormari, fulltrúa, og tekið fyrir dómsrannsókn á hvarfi Geirfinns. Bókað var að klukkan 13:45 hafi [GUÆ] mætt sem vitni. Var haft eftir henni að hún hafa vitað að Sævar hafi átt erfitt uppdráttar. Hún hafi litið á hann sem smælingja sem staðið hafi höllum fæti. Sagði hún Sævar hafa átt erfitt með að koma orðum að hugsun sinni. Hann hafi helst rætt um heilsufar sitt eða verið með skýjaborgir í sambandi við kvikmyndagerð. Taldi [GUÆ] að Guðjón hafi verið sama sinnis. Kvaðst hún ekki hafa vitað um að Sævar hafi verið í glæpastarfsemi. Aðspurð kvaðst hún ekki hafa vitað til þess að Sævar hafi útvegað Guðjóni hass. Sagði hún hassneyslu Guðjóns hafa verið hverfandi litla ef einhverja.¹⁶⁹³ Greindi [GUÆ] frá því að skömmu eftir að Erla hafi losnað úr gæsluvarðhaldi hafi hún komið eitt sinn í heimsókn og sagst alltaf hafa verið hrædd við Sævar.¹⁶⁹⁴ Við sama tilefni hafi hún sagt henni og Guðjóni frá morðinu á Guðmundi Einarssyni. Sagði [GUÆ] að sú saga hafi breyst í þau tvö skipti sem Erla hafi komið aftur í heimsókn. Hafi henni virst sem Erla hafi orðið stöðugt ruglaðri og kvaðst hún hafa haldið að Erla væri á mjög sterkum deyfilyfjum. Mundi hún eftir því að Erla hafi komið inn á heimilið eftir að Guðjón hafi hitt hana á kaffihúsi fyrr þann dag. Hafi hún þá sagt Guðjóni sögu um Geirfinnsmálið og hverjir hafi verið þar að verki. Greindi [GUÆ] frá því að Guðjóni hafi verið mikið niðri fyrir vegna þessarar sögu og sagt henni strax frá henni þegar hann hafi komið heim. Hafi þau rætt það sín á milli hvort Erla væri ekki

¹⁶⁹⁰ Dagbók nr. 5, bls. 131b.

¹⁶⁹¹ Bls. 1536.

¹⁶⁹² Bls. 1537.

¹⁶⁹³ Bls. 1683–1684.

¹⁶⁹⁴ Bls. 1685.

uppdópuð og vitlaus. Hafi Erla komið til þeirra í umrætt sinn um það bil klukkutíma eftir að Guðjón hafi komið heim. Endurtók hún þá söguna um Geirfinn sem hún hafði áður sagt Guðjóni. Sagði [GUÆ] að Erla hafi nafngreint fjóra menn sem hafi þá setið í gæsluvarðhaldi og sagt fleiri menn hafa verið í fjörunni. Erla hafi ekki viljað nafngreina þá en sagt þá vera háttsetta. Kvaðst [GUÆ] muna eftir að hafa spurt Erlu hvort Ólafur Jóhannesson, dómsmálaráðherra, hafi verið í fjörunni og hafi Erla þá ekki viljað taka fyrir það. Kvaðst [GUÆ] einnig muna eftir að Erla hafi sagt einhverja hryllingssögu um að einhverjir máttarstólpar í þjóðfélaginu hafi orðið [BjBe] að bana. Kvaðst vitnið hafa skýrt Haraldi Blöndal, lögfræðingi, frá þessu samdægurs þar sem henni hafi þótt mjög óþægilegt að sitja uppi með þessar upplýsingar. Sagði [GUÆ] að daginn eftir hafi alveg sama frétt birst í Dagblaðinu. Taldi vitnið að hún og Guðjón hafi litið frásagnir Erlu svipuðum augum. Bókað var orðrétt í þingbókina: „Fyrst er hún sagði frá morði Guðmundar Einarssonar og kom með fyrstu útgáfu af því, þá trúðu þau henni, en þegar á leið, útgáfunar breyttust og Erla gerðist ruglaðri voru þau hætt að trúa henni.“¹⁶⁹⁵ Bókað var í þingbókina að Haraldur Blöndal, réttargæslumaður Guðjóns, hafi óskað eftir því að fá að tala einslega við Guðjón. Hafi dómariinn tjáð honum að það yrði ekki heimilað að svo stöddu. Viku viðstaddir frá.¹⁶⁹⁶

855. Þennan dag barst svarskeyti á dönsku frá Interpol í Danmörku til Interpol í Reykjavík. Fram kom að ekki væri mögulegt að útvega upplýsingar um nefnt símtal. Almennu væri slíkt unnt, en öllum skráningargögnum væri eytt innan þriggja mánaða. Fram kom að nafn Sævars Marinó Ciesielski væri til í skrá. Honum hafi verið brottvísað frá Danmörku 21. júlí 1973 þar sem hann hafi verið á sakaskrá fyrir sölu á LSD á Íslandi. Hafi hann notast við eftirnafnið Michalsson. Fram kom að nafn Guðjóns Skarphéðinssonar hafi ekki fundist í skrá.¹⁶⁹⁷
856. Sama dag, 17. nóvember 1976, var [DÁD], sjómaður, yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar sem sakborningur. Var hann spurður um athafnir sínar og ferðir 19. nóvember 1974 og dagana þar á eftir. Greindi hann frá því að hafa farið í skemmtiferð til Kaupmannahafnar og Færeyja í nóvember 1974. Kvaðst hann hafa gefið upp nafnið Jón Guðmundsson og tiltekið heimilisfang á Húsavík þegar hann hafi keypt farseðilinn. Sagði hann ástæðu þess hafa verið þá að hann hafi beðið dóms í fíkniefnamáli og hafi verið í farbanni. Greindi hann ítarlega frá ferðum sínum og gerðum. Aðspurður hvort hann þekkti Sævar, Kristján Viðar, Guðjón eða [GUÆ] kvaðst hann þekkja Sævar í gegnum félagsskapinn Fylkinguna og hafi síðast hitt hann haustið 1971. Hann þekkti Kristján Viðar í sjón en væri ekki málkunnugur honum. Vissi hann ekki hver Guðjón og [GUÆ] væru.¹⁶⁹⁸
857. Þennan dag ritaði Guðjón færslu í dagbók sína í fangelsinu. Ritaði hann um að Benedikt Blöndal væri tekinn við sem réttargæslumaður sinn. Hann væri geðslegur maður. Ritaði Guðjón um að séra Jón Bjarman væri væntanlegur í heimsókn. Hann væri spenntur á taugum og ekki mega við miklu. Helst vildi hann vera norður í

¹⁶⁹⁵ Bls. 1686–1687.

¹⁶⁹⁶ Bls. 1687.

¹⁶⁹⁷ Bls. 1538.

¹⁶⁹⁸ Bls. 1529–1530.

Vatnsdal að ganga við búsmala. Orðrétt ritaði hann: „Yfirheyrsla á morgun kl. 2. Nú hljóta málin að fara að skýrast. Enn get ég ekki munað nein tengsl milli mín og Geirfinnsmáls. En eitthvað er samt á seyði.“¹⁶⁹⁹

858. Fimmtudaginn 18. nóvember 1976 var bókað að Haraldur hafi farið með Kristján Viðar til læknis klukkan 09:35. Bókað var um komu hans til baka í fangelsið klukkan 12:20. Klukkan 13:34 var bókað um að Haraldur hafi komið með sendingu til Kristjáns Viðars. Mínútu síðar var bókað að Birgir Þormar, fulltrúi sakadóms og Haraldur og Benedikt, rannsóknarlögreglumenn, hafi tekið Guðjón til viðtals. Bókað var að Guðjón hafi verið færður á klefa sinn klukkan 13:50.¹⁷⁰⁰ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 14:45 var bókað að Jónas, Schütz og Péturs Eggerz hafi tekið Sævar til viðtals. Bókað var klukkan 15:38 að Sævar hafi verið færður aftur á klefa sinn. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið. Klukkan 15:43 hafi Guðjón verið færður í hornið og aftur á klefa sinn klukkan 16:45. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir samantektarskýrsla dagsett sama dag, rituð af Jónasi Bjarnasyni. Fram kom að Schütz hafi spurt Guðjón hvers vegna hann hafi farið að tala um Fiat bifreið tengdamóður sinnar í gær við Grétar. Haft var eftir Guðjóni að hann hafi séð í Morgunblaðinu á sínum tíma að rætt hafi verið um Fiat bifreið í tengslum við Geirfinnsmálið. Bókað var að Schütz hafi bent Guðjóni á að segja það sem hann viti um málið ef það yrði til þess að sanna sakleysi hans. Jafnframt hafi hann bent honum á sakir þær sem Kristján Viðar, Sævar og Erla hafi borið á hann í málinu. Guðjón hafi sagst reyna að hjálpa til. Hann hafi stundum haft Fiat bifreiðina að láni og hafi líklegast verið með hana í tvö skipti fyrir utan skrifstofu Menningarsjóðs. Bókað var að Schütz hafi bent Guðjóni á að svo virtist sem hann hafi haft áhuga á Geirfinnsmálinu miðað við færslur í minnisbók hans. Mundi Guðjón ekki til þess að Sævar hafi nokkurn tímann komið upp í umrædda Fiat bifreið. Bókað var að Schütz hafi bent Guðjóni frekar á ásakanir þær sem á hann hafi verið bornar. Orðrétt var bókað í samantektarskýrsluna: „Guðjón segir að þarna sé um algjöran hugarburð hjá þessu fólki að ræða. Hann tekur það fram að hann hafi sérstaklega gott minni.“ Spurði Schütz hvort hann hafi jafnvel farið einhvern hluta af umræddri ferð til Keflavíkur. Bókað var orðrétt: „Eftir umhugsun og hafa nefnt oftast en einu sinni við sjálfan sig „hluta af leiðinni“ svaraði hann neitandi. Var Guðjón spurður hvort honum hafi ekki dottið neitt í hug til að hjálpa til við málið. Hafi Guðjón svarað því neitandi. Var Guðjóni bent á að framburður Erlu og Sævars féllu saman hvað varðar efni símtals hans og Sævars í mars 1975. Svaraði Guðjón því til að ef hann hafi eitthvað verið að vara Sævar við því að koma til Íslands þá hafi það verið vegna póstsívikamálsins. Orðrétt var bókað í skýrsluna: „Schütz bendir Guðjóni á að kæruleysi af hans hálfu sé ekki gott í máli þessu. Erla, Sævar og Kristján Viðar hafi breyst og gefi nú upplýsingar sem sumar hafi reynst vera réttar.“ Aðspurður hvort hann hafi komið í kjallara húss við Grettisgötu sagðist Guðjón hafa komið með konu sinni í kjallara við nefnda götu. Hafi þau verið með nemendum konu sinnar og farið í heimsókn til nafngreindrar konu. Sagðist Guðjón ekki vita hvar Kristján Viðar hafi búið. Aðspurður hvort honum hafi

¹⁶⁹⁹ Bls. 1527_A.

¹⁷⁰⁰ Dagbók nr. 5, bls. 132.

verið kunnugt um að maður hafi flogið til útlanda undir fölsku nafni 20. nóvember 1974 spurði Guðjón á móti hvort það hafi staðið í blöðunum.¹⁷⁰¹

859. Þennan dag var sett dómþing í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir dómsrannsókn vegna hvarfs Geirfinns. Bókað var að Guðjón hafi verið færður í dóminn klukkan 13:45. Þá voru bókaðir mættir Benedikt Blöndal, hæstaréttarlögmaður og Haraldur Blöndal, lögfræðingur. Bókað var að Guðjóni hafi verið tjáð að vafi léki á um hvort Haraldur hefði réttindi til að skila inn greinargerð til Hæstaréttar. Var bókað í þingbók að Guðjón hafi samþykkt að Benedikt Blöndal taki við starfi réttargæslumanns. Var Benedikt skipaður og dómþingi slitið.¹⁷⁰²
860. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla dagsett þennan dag um símtal Sigurbjörns Víðis við [SÓG], móður Sævars, klukkan 11:30 sama dag. Bókað var að erindið hafi verið að bera henni skilaboð í framhaldi af samræðum Schütz við hana daginn áður. Voru skilaboðin þau að ekki væri hægt að leyfa Sævari að fara í heimsókn til hennar, slíkt væri brot á lögum. Hafi Schütz hinsvegar ætlað að koma á fundi þeirra þar sem Schütz myndi leggja fyrir hana nokkrar spurningar að Sævari viðstöddum. Við það tækifæri gæti hún spjallað við hann, en þó alls ekki um sakamálin. Bókað var í skýrsluna um viðbrögð móður Sævars. Hafi hún sagst hafa vitað að eitthvað lægi að baki þessu og lýst því yfir að hún myndi ekki svara neinum spurningum. Hún hafi ekki séð Sævar í tíu mánuði og gæti því vel beðið í aðra tíu eftir að fá að sjá hann. Kvaðst [SÓG] vilja hafa lögmann viðstaddan ef af þessu yrði. Sagðist hún ekki ætla að láta nota sig sem tálbeitu í málinu. Í niðurlagi skýrslunnar var bókað að Schütz hafi sagst ekkert við lögmann að gera í þessu tilfalli. Hafi hann spurt hvort [SÓG] vildi að hún yrði sótt klukkan 15:45. Hafi hún þá sagst ekki vilja mæta og svara spurningum að Sævari viðstöddum nema í áheyrn lögmanns.¹⁷⁰³
861. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir ódagsett upplýsingaskýrsla rituð af Jónasi Bjarnasyni. Fram kemur að þennan dag, 18. nóvember 1976, hafi hann ásamt Ívari Hannessyni farið að Hausastöðum á Álftanesi þar sem Sævar hafi sagt lík Geirfinns grafið. Vélskófla hafi verið fengin til að grafa upp sandinn á umræddum stað og all vítt svæði í kring, en án árangurs.¹⁷⁰⁴
862. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla dagsett sama dag, rituð af Ívari Hannessyni, þar sem fram kom að Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi haft samband við rannsóknarlögregluna sama dag og upplýst að móðir Sævars hafi sagt honum að vinkona hennar hafi hitt mann um liðna helgi. Með honum hafi verið annar maður sem vinkonan hafi talið vera rannsóknarlögreglumann úr Keflavík. Hafi þau verið að skemmta sér í Glæsibæ þegar maðurinn hafi sagst hafa verið heimagangur á heimili Geirfinns fyrir hvarf hans. Sagði hann það hafa fengið mjög á Geirfinn þegar fjögurra ára frændi hans hafi drukknað í Keflavík. Hafi maðurinn sagst ekki hafa undrast þegar

¹⁷⁰¹ Bls. 1540–1541.

¹⁷⁰² Bls. 1688.

¹⁷⁰³ Bls. 1539.

¹⁷⁰⁴ Bls. 1531.

fréttir hafi borist af hvarfi Geirfinns og vita að Geirfinnur hafi ekki farið niður að höfninni í Keflavík. Enga skýringu hafi maðurinn þó gefið á ummælum sínum.¹⁷⁰⁵

863. Þennan dag, 18. nóvember 1976, ritaði Haukur Guðmundsson, rannsóknarlögreglumaður í Keflavík, bréf til Péturs Eggerz ásamt lögregluskýrslum um leit vegna hvarfs Geirfinns Einarssonar, uppgröft og fund á munum í því sambandi. Fram kom að skipuleggjandi leitarinnar hafi verið Tryggvi Kristvinsson, yfirlögreglumaður á Húsavík. Ritaði Haukur um að hafa ekki haft vitneskju um fund þennan fyrr en með hjálagðri skýrslu, dagsettri 4. apríl 1976. Fram kom að ekki væri vitað hvað hafi orðið um þá muni sem tilgreindir væru í skýrslunum. Var þess óskað að skýrslunum yrði komið til Karls Schütz.¹⁷⁰⁶ Meðfylgjandi bréfinu voru tvær lögregluskýrslur. Annars vegar var upplýsingaskýrsla lögreglu um leit við Djúpatn, dagsett 1. desember 1974, og hins vegar skýrsla dagsett 4. apríl 1976 með sameiginlegri frásögn þriggja manna frá björgunarsveitinni Sigurvon um framangreinda leit. Fram kom að við leitina hafi þeir fundið jarðrask sem hafi komið þeim fyrir sjónir sem sprunga sem hafi verið fyllt. Tilkynntu þeir fundinn til lögreglu sem hafi komið á staðinn. Hafi þá verið tekið til við að grafa og fundist glært plast með gráum málningsarlettum og dagblaðsbútur dagsettur 19. nóvember 1974. Töldu leitarmenn að plastið hafi verið notað í svokallað síðuhólf á rútabifreið. Á sama stað hafi fundist kvittun merkt Aðalbraut s.f. en skriftin á nóttunni hafi verið ólæsileg. Á staðnum hafi verið greinileg hjólför eftir bifreið sem hafi verið tvöföld að aftan, en þó ekki vörubifreið. Meðfylgjandi skýrslunni var lauslegt riss af svæðinu. Fram kom að leitarmennirnir hafi ekki séð fram á að ná að grafa þetta upp og því hafi lögregla ákveðið að hætta uppgreftri og fá stórvirkari tæki til verksins. Síðar [EBSk] grafið þarna upp, en leitarmönnum hafi ekki verið kunnugt um hvað hafi komið þar í ljós. Hafi umrótið þarna komið þeim þannig fyrir sjónir að eitthvað hafi verið falið undir. Lýstu þeir því yfir að þeir væru enn ekki sáttir við að jarðraskið hafi verið eðlilegt.¹⁷⁰⁷
864. Þennan dag ritaði Guðjón í dagbók sína í fangelsinu. Ritaði hann um bréf sem hann hafi skrifað [SvEi] 19. nóvember 1974 og svarbréf frá honum 20. sama mánaðar. Sýndi það að bókamarkaðurinn hafi verið 16. til 17. nóvember sama ár. Mikið hafi verið fjallað um samskipti hans og Erlu þann tíma sem hún hafi ekki verið í gæslu.¹⁷⁰⁸ Þá ritaði Guðjón um að hafa verið beðinn um að taka saman skýrslu um samskipti hans og Sævars sem yrði erfitt verk og andstyggilegt. Orðrétt ritaði hann: „Fékk örvæntingarkast í nótt. Stundum finnst mér ég vera sekur en get ekki munað hvað hefur gerst. Biðin er svo erfið og að hugsa um alla þá sem þykir og hefur þótt vænt um mig. Ég hlýt að vera veikur og hafa verið það lengi. Þetta er geðsjúkdómur. Viljann skortir allan styrk.“¹⁷⁰⁹
865. Frétt birtist í Vísi þennan dag um að tvö ár væru liðin frá hvarfi Geirfinns Einarssonar. Voru atvik málsins rifjuð upp í stórum dráttum. Fram kom að sakadómur hafi fengið

¹⁷⁰⁵ Bls. 1542.

¹⁷⁰⁶ Bls. 1543.

¹⁷⁰⁷ Bls. 1544–1546.

¹⁷⁰⁸ Bls. 1527_A.

¹⁷⁰⁹ Bls. 1527_B.

öll gögn Geirfinnsmálsins um áramótin 1975, 1976. Haft var eftir Erni Höskuldssyni að sakadómur hafi þá búið yfir ýmsum upplýsingum sem hafi orðið til þess að óskað var eftir öllum gögnum. Á sama stað birtist viðtal við Hauk Guðmundsson, rannsóknarlögreglumann í Keflavík, undir fyrirsögninni: „Ég er enn þeirrar skoðunar að þetta mál verði leyst“. Haft var eftir Hauki að ekkert hafi komið fram við rannsókn spíramálsins sem benti til þess að spíra hafi verið skipað upp í Dráttarbrautinni í Keflavík. Fram kom að athugunum á hvarfi Geirfinns hafi verið haldið áfram allt árið 1975 í Keflavík. Rétt fyrir áramót hafi svo komið beiðni frá ríkissaksóknara um að fá öll skjöl málsins til yfirlestrar og frá saksóknara fóru þau síðan í sakadóm Reykjavíkur sem hafi stjórnað rannsókninni síðan. Orðrétt var haft eftir Hauki: „Mín skoðun er sú að þetta mál leysist. Það er aðeins spurning um tíma. Hin miklu blaðaskrif um málið hafa gert sitt til að allt er nú gert til að upplýsa málið og þegar morð er annars vegar má ekkert til spara við rannsókn og upplýsingaöflun.“¹⁷¹⁰

866. Föstudaginn 19. nóvember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að séra Jón Bjarman hafi hringt klukkan 10:15 og athugað með leyfi fyrir heimsókn til Guðjóns Skarphéðinssonar. Bókað var að presturinn hafi sagst vera búinn að biðja um leyfi hjá Birgi Þormari, fulltrúa. Fram kom að slíkri beiðni hafi ekki verið komið á framfæri við fangelsið. Bókað var klukkan 11:30 að Grétar og Jón Ísberg, sýslumaður, hafi tekið Guðjón til viðtals í horninu. Var viðtalinu lokið klukkan 11:45 og var Guðjón færður á klefa sinn. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Bókað var að Grétar og Eggert hafi sótt Guðjón klukkan 13:50. Þennan dag var háð dómþing í sakadómi Reykjavíkur af Birgi Þormari, fulltrúa, og tekið fyrir dómsrannsókn vegna hvarfs Geirfinns. Bókað var að Guðjón hafi verið færður í dóminn klukkan 14:15 og með honum Benedikt Blöndal, skipaður réttargæslumaður hans. Bókað var að Guðjón hafi verið beðinn um að skýra frá öllu í tengslum við samskipti sín við Erlu frá því hún losnaði úr gæsluvarðhaldi og þar til hún var hneppt á ný í gæsluvarðhald.¹⁷¹¹ Greindi Guðjón frá því að Erla hafi komið einu sinni á heimili hans seinni hluta janúarmánaðar. Hafi hún rætt um yfirheyrslur sem hún hafi verið í hjá lögreglu. Hafi hún skýrt frá Geirfinnsmálinu, ryskingum í fjörunni, bátsferð, hvernig hún hafi flúið í rautt hús og að Einar Bollason hafi sótt sig þangað. Hafi Erla haft orð á því hún hafi verið í lífshættu af völdum Sigurbjörns Eiríkssonar og því verið vernduð af vopnuðum lögregluþjónum. Hafi Erla sagt honum að Sævar hafi ógnað sér líkamlega og ætlað að drepa hana. Hún væri hrædd um barn þeirra vegna hans og hafi sagst vera á leið til Havaí. Sagði Guðjón að kona sín hafi verið viðstödd samtalið. Kvaðst hann muna að Erla hafi sagt við sig: „Þér verður haldið utan við þetta, ég á við þetta með víxilinn.“ Sagðist Guðjón ekki hafa skilið hvað hún hafi átt við. Hafi hún svo rætt Guðmundarmálið ítarlega. Kvaðst Guðjón hafa hitt hana nokkru síðar og þá skilist á henni að hún væri að undirbúa ferðina til Havaí og Örn Höskuldsson væri að aðstoða hana við það. Kvaðst Guðjón þá hafa boðið henni í kaffi á Tröð. Hafi hún þá talað um sömu mál og áður. Mundi Guðjón ekki eftir að eitthvað nýtt hafi komið fram hjá henni. Síðan þá hafi hann ekki séð Erlu. Á meðan yfirheyrslunni stóð rifjaðist upp

¹⁷¹⁰ Bls. 1549–1550.

¹⁷¹¹ Bls. 1688.

fyrir Guðjóni að fallið hafi á hann víxlar sem hann hafi skrifað upp á fyrir Sævar. Hafi Erla boðið honum bifreið upp í skuldina sem hann hafi þekkt og hafi þau gengið frá pappírnum vegna þess. Aðspurður kvaðst Guðjón ekki muna eftir neinu fleiru í tengslum við samband hans og Erlu.¹⁷¹² Bókaði dómari um ákvörðun sína um að fallast á beiðni Guðjóns um að fá að tala einslega við lögmann sinn. Bókað var að Guðjón hafi rætt einslega við lögmann sinn í fimm mínútur frá klukkan 14:50 til 14:55. Kvaðst Guðjón muna eftir að hafa spurt Erlu mikið um það hvers vegna Sigurbjörn Eiríksson sæktist eftir lífi hennar og hvers vegna lögregluþjónar væru að gæta hennar. Kvaðst hann ekki hafa fengið greinilega svör frá henni um það. Hún hafi haft orð á því að hringt hafi verið í sig og sér hóttað. Þá hafi hún sagt Sævar hafa gegnt eins konar sölumannshlutverki með áfengi á vegum Klúbbsmanna. Bókað var að Guðjón hafi verið færður í gæslu. Í þingbók var bókað um að þinghaldið hafi verið fært á skrifstofu sakadóms og var í framhaldinu kveðinn upp úrskurður þar sem fram kom að í þágu rannsóknar málsins væri nauðsynlegt að fá tiltækar upplýsingar um símanotkun Guðjóns frá 1. október 1974 til og með 1. júní 1976. Úrskurdað var að Pósti og Síma skyldi láta í té allar tiltækar upplýsingar um notkun tiltekins símanúmers í Reykjavík á framangreindu tímabili.¹⁷¹³

867. Bókað var í fangelsisdagbókina þennan dag, 19. nóvember 1976, klukkan 14:25 að hringt hafi verið í Jón Oddsson, réttargæslumann, vegna beiðni Sævars um viðtal.¹⁷¹⁴ Bókað var að komið hafi verið með Guðjón úr sakadómi klukkan 15:30. Tíu mínútum síðar var bókað að Jónas og Ívar hafi farið með Kristján Viðar í leiðangur. Hafi þeir komið með hann til baka klukkan 16:30. Rannsóknargögn um leiðangurinn liggja ekki fyrir önnur en ódagsett samantektarskýrsla þar sem fram kemur að Jónas og Ívar hafi farið með Kristján Viðar út á Álftanes þar sem hann hafi verið beðinn um að reyna að finna hvar þeir hafi grafið Geirfinn. Ekki er bókað í skýrsluna hvenær leiðangurinn hafi verið farinn. Fram kom að Sævar hafi í leiðangri með lögreglu 17. nóvember 1976 bent á stað í fjöru úti á Álftanesi þar sem hann og Kristján hafi grafið lík Geirfinns. Þá var bókað að Erla hafi í ágústmánuði í yfirheyrslu hjá lögreglu sagst hafa verið með í för er lík hafi verið flutt út í Gálgahraun á Álftanesi. Í framhaldinu var bókað sérstaklega að Kristjáni hafi ekki verið gefnar neinar upplýsingar um það sem fram væri komið í málinu. Hafi hann að síðustu bent á vesturjaðar Gálgahrauns og sagst muna eftir að hafa komið þar að ásamt Sævari með lík Geirfinns vafið inn í svart plast. Hafi þeir verið á Land Rover bifreið Sævars og hafi Erla ekið. Bókað var um lýsingar Kristjáns á urðunaraðferðinni, hvernig þeir hafi sléttað vel yfir gröfina með hraungrjóti og sett mosa yfir svo engin ummerki hafi sést á eftir. Bókað var í samantektarskýrsluna að farið hafi verið tvisvar aftur með Kristján Viðar þarna í hraunið til að láta hann benda nákvæmlega á staðinn en hann hafi ekki fundið hann.¹⁷¹⁵
868. Í fangelsisdagbókina þennan dag var bókað að Jónas og Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi komið klukkan 17:15 og hafi Sævar verið færður fram

¹⁷¹² Bls. 1689.

¹⁷¹³ Bls. 1691.

¹⁷¹⁴ Dagbók nr. 5, bls. 133.

¹⁷¹⁵ Bls. 1532.

til þeirra. Klukkan 18:40 var bókað að Sævar hafi lokið viðtali við réttargæslumann sinn og hafi verið færður á klefa. Var þess getið að Jónas og Jón Oddsson hafi rætt áfram saman inni í horninu. Bókað var að Jón Oddsson hafi farið klukkan 19:30. Á sama tíma var bókað um að Jónas hafi farið inn á klefa til Kristjáns Viðars að hans beiðni en farið 15 mínútum síðar. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 20:45 að séra [BÁ] á Mosfelli hafi hringt og spurt um Guðjón Skarphéðinsson.¹⁷¹⁶

869. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir Erlu þennan dag á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar frá klukkan 13:00 en ekki er bókað um lok yfirheyrslunnar. Tílefni yfirheyrslunnar var bókað sem samband hennar og Sævars við Guðjón. Greindi Erla frá umræddu símtali Sævars til Guðjóns í mars 1975. Sagði hún Sævar hafa talað undir rós og kvaðst hún ekki hafa vitað þá hvers vegna en núna teldi hún það hafa verið vegna Geirfinnsmálsins. Skömmu eftir heimkomuna frá Kaupmannahöfn hafi þau heimsótt Guðjón og þá hafi hann og Sævar rætt Geirfinnsmálið og það sem hafi komið fram í dagblöðum um málið. Kvaðst Erla hafa hitt Guðjón á gangi í Austurstræti í janúar 1976 og hafi hann þá boðið henni upp á kaffi á veitingastaðnum Tröð. Kvaðst Erla hafa sagt honum frá því að Geirfinnsmálið væri komið á dagskrá og hafi hann þá orðið mjög forvitinn og sagt orðrétt: „Hvað hefur komist upp?“¹⁷¹⁷ Sagði Erla að Guðjón hafi spurt hana hverjir hafi verið í Keflavík þegar Geirfinnur hafi horfið og hverja hún hafi talið hafa verið þar. Virtist Erlu sem Guðjón hefði mikinn áhuga á því að fá að vita hvað hún hafi sagt og hvaða menn hún hafi nefnt. Kvaðst Erla hafa sagt honum allt sem hún hafi verið búin að segja lögreglunni og hafi hann þá beðið hana um að koma til sín seinna um daginn og ræða málið frekar. Hún hafi gert það og hafi Guðjón virst aðallega hafa áhuga á því hvaða menn hún hafi séð í Keflavík. Sagði hún Guðjón hafa spurt sig aftur og aftur að því hverjir hafi verið í fjörunni í Keflavík 19. nóvember 1974. Greindi Erla frá því þegar Sævar hafi verið handtekinn í desember 1975 vegna hassmálsins.¹⁷¹⁸ Sagði Erla að hann hafi viðurkennt það fyrir sér í janúar 1976 að hann hafi vitað af hassinu í bifreiðinni. Hann hafi gefið Sævari leyfi til að fela það í bifreiðinni gegn þóknun. Rakti Erla ítarlega samskipti Sævars og Guðjóns haustið 1975. Í lok skýrslunnar var haft eftir henni orðrétt: „Ég er nú alveg fullkomlega viss um það að Guðjón var með í ferðinni til Keflavíkur svo og ferðinni með líkið út á Álftanes.“
870. Fyrir liggur samantektarskýrsla, dagsett 19. nóvember 1976, rituð af Sigurbirni Víði um atriði þar sem Guðjóns hafi verið getið í tengslum við Keflavíkurferðina og samskipti hans við Sævar sem fram hafa komið við yfirheyrslur og skýrslutök frá 10. nóvember 1976. Tekin voru upp í skýrsluna atriði úr framburðum Kristjáns Viðars, Sævars og Erlu.¹⁷¹⁹ Ber skýrslan með sér engar nýjar upplýsingar.

¹⁷¹⁶ Dagbók nr. 5, bls. 133b.

¹⁷¹⁷ Bls. 1551.

¹⁷¹⁸ Bls. 1552.

¹⁷¹⁹ Bls. 1554–1556.

871. Meðal rannsóknargagna er fimmta vikuskýrsla Schütz, dagsett sama dag, til Ólafs Jóhannessonar, dómsmálaráðherra.¹⁷²⁰
872. Pennan dag birtist umfangsmikil umfjöllun um Geirfinnsmálið í Dagblaðinu undir fyrirsögninni: „Hvarf hversdagsmanns veldur þjóðlífsröskun“, í tilefni af því að tvö ár væru liðin frá hvarfi Geirfinns. Var málið rakið í heild sinni í greininni og birtar ljósmyndir af Erlu, Sævari og Kristjáni Viðari. Fram kom að opinskáar umræður almennings um málið hafi speglað ógnandi kvíða yfir því að íslenska réttarvörslukerfið væri alls ekki búið undir það að takast á við svo alvarleg og flókin sakamál. Í skugga þeirrar staðreyndar hafi samskipti fjölmiðla og rannsakenda mótast um of. Fram kom að samskipti fjölmiðla við sakadóm hafi farið mjög versnandi eftir blaðamannafund sem haldinn hafi verið 27. mars 1976. Hafi Örn Höskuldsson veitt litlar upplýsingar fyrir, en eftir blaðamannafundinn hafi verið klippt fyrir allt og ákveðið að framvegis myndu allar upplýsingar berast í formi fréttatilkynninga. Hafi Örn talið nokkra fréttamenn hafa haft rangt eftir sér og þannig brugðist trúnaði sínum. Í greininni voru rifjuð upp bréfaskipti Sævars við annan fanga sem síðar hafi boðið bréfin til sölu. Fram kom að Dagblaðið hafi skoðað bréfin, en innihald þeirra hafi ekki verið merkilegt, aðallega yfirlýsingar Sævars um hrottaskap lögreglunnar, fasisma og sakleysi sitt. Í greininni sagði að koma Schütz hafi valdið þáttaskilum í rannsókn Geirfinnsmálsins. Hafi kunnugir sagt að Ólafur Jóhannesson, dómsmálaráðherra, hafi verið orðinn langþreyttur á að sitja undir áburði um óviðurkvæmleg afskipti af málinu og því ákveðið að fá erlendan sérfræðing til starfa. Fram kom að aðilar innan stjórnkerfisins hafi talið aðdragandann að komu Schütz til landsins hafa verið annan en frá hafi verið sagt. Hafi Interpol verið nefnt í því sambandi sem og rannsókn Interpol á alþjóðlegum eiturlyfja- og fíkniefnaviðskiptum. Sagði í greininni að samstarfsmenn Schütz hjá sakadómi hafi lokið á hann miklu lofsorði fyrir ágæti rannsóknaraðferða og hlýlegt viðmót. Í niðurlagi greinarinnar kom fram að ekki væri margt vitað með vissu um Geirfinnsmálið. Það eina sem hægt væri að fullyrða um væri að Geirfinnur hafi farið til fundar við ókunnan mann að kvöldi 19. nóvember 1974 og hafi haft beyg af. Ef til vill væri líka hægt að fullyrða að Kristján Viðar, Sævar og Erla hafi átt einhvern hlut að máli. En hvernig leiðir þessara ógæfusömu ungmenna og Geirfinns hafi legið saman væri ekki vitað.¹⁷²¹ Á baksíðu blaðsins var frétt um að rannsóknarmenn í Guðmundar- og Geirfinnsmálum hafi grafið með vélskóflum í fjörunni og á fjörukambinum neðan við Katrínarkot á Álftanesi daginn áður. Eftir því sem best væri vitað hafi ekkert þar fundist sem hafi að gagni komið.¹⁷²²
873. Laugardaginn 20. nóvember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðsteinn læknir hafi komið milli klukkan 09:10 og 09:45 og rætt meðal annarra við Sævar. Bókað var að Ívar og Jónas hafi farið með Kristján Viðar suður í hraun klukkan 10:00. Var komið til baka með Kristján Viðar klukkan 11:05. Rannsóknargögn um ferðina liggja ekki fyrir önnur en ódagsett samantektarskýrsla rituð af Haraldi þar sem fram kemur að farið hafi verið með Kristján Viðar í þrjú skipti

¹⁷²⁰ Bls. 1557–1566.

¹⁷²¹ Bls. 1567–1570.

¹⁷²² Bls. 1571.

suður í Gálgahraun til að benda á staðinn þar sem Geirfinnur hafi verið grafinn, en Kristján hafi ekki getað það. Þennan dag var bókað í fangelsisdagbókina um komu Karls Schütz og Péturs Eggerz klukkan 16:30. Var Sævar færður til viðtals við þá í hornið 15 mínútum síðar. Bókað var að Birgir Þormar hafi hringt klukkan 17:15 og tilkynnt um að séra Jóni Bjarman væri heimilt að ræða við Guðjón á morgun klukkan 16:00. Var þess getið að ef Birgir væri ekki kominn á þeim tíma mætti presturinn ræða einslega við Guðjón í um 10 til 15 mínútur. Klukkan 18:30 var bókað að Sævar hafi verið settur aftur á klefa sinn.¹⁷²³ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.

874. Fyrir liggur ódagsett samantektarskýrsla, rituð af Haraldi, þar sem fram kemur að hraunsvæði á Álftanesi hafi verið vandlega leitað þennan dag af 20 lögreglu- og rannsóknarlögreglumönnum. Hafi leitin engan árangur borið. Var þess getið að Kristján hafi borið um að hafa verið með skóflu í umrætt sinn, en hafa hent henni frá sér í hraunið þar sem engin not hafi verið af henni.¹⁷²⁴
875. Fyrir liggur yfirlit, dagsett sama dag 20. nóvember 1976 og ritað af Eggerti, um ýmis atriði sem samræmi virtist vera um í framburðum. Fram kom að yfirlitið næði frá 19. október 1976 til og með 17. nóvember sama ár.¹⁷²⁵ Ber yfirlitið engar nýjar upplýsingar með sér. Þá liggur fyrir annað sams konar yfirlit, dagsett sama dag en ritað af Haraldi, um atriði sem ósamræmis gætir um í framburðum Kristjáns Viðars og Sævars um Keflavíkurferðina, atburðina í Dráttarbrautinni og fráganginn á líki Geirfinns.¹⁷²⁶ Ber yfirlitið engar nýjar upplýsingar með sér fyrir utan bókun sem er að finna aftast í yfirlitinu þar sem fram kemur að Kristján Viðar hafi sagt í skýrslu 20. október 1976 að Geirfinnur hafi fallið fram af klettum við Dráttarbrautina og hlotið bana af. Hann hafi þó síðar látið þau orð falla að hann hafi ekki skilið þetta með fallið, því honum hafi fundist þetta hafa gerst svona. Bókað var að Kristján hafi sagt þetta eftir að hafa gefið skýrslu um átök við Geirfinn og að Geirfinnur hafi verið sleginn með planka í höfuðið í fjörunni í Dráttarbrautinni. Fram kom að auk þess hafi Kristján sagst muna eftir flutningi á líki Geirfinns úr geymslu að Grettisgötu út á Álftanes þar sem hann, Sævar og hugsanlega Guðjón hafi grafið líkið í hrauni en Erla hafi ekið þeim í Land Rover bifreið Sævars.¹⁷²⁷
876. Þennan dag birtist frétt á baksíðu Morgunblaðsins þar sem fram kom að rannsóknarmenn í Geirfinnsmálinu hafi nú beint sjónum sínum að Álftanesi sem hugsanlegum felustað jarðneskra leifa Guðmundar og Geirfinns. Fram kom að ekkert hafi fundist við fyrstu leit en fyrirhugað væri að leita á næstu dögum.¹⁷²⁸ Sama dag birtist aðsend grein í Dagblaðinu eftir Magnús Gíslason undir fyrirsögninni: „Leirfinnur: Myndin var óraunhæf og því gagnslaus“. Í greininni beindi Magnús spjótum sínum að yfirlýsingu Hauks Guðmundssonar, rannsóknarlögreglumanns, sem birt hafi verið í Dagblaðinu sem svar hans við fullyrðingum blaðsins um að leirmyndin hafi verið frá upphafi skáldskapur. Sagði hann Hauk hafa farið frjállega með

¹⁷²³ Dagbók nr. 5, bls. 134.

¹⁷²⁴ Bls. 1532.

¹⁷²⁵ Bls. 1573–1577.

¹⁷²⁶ Bls. 1578–1581.

¹⁷²⁷ Bls. 1580–1581.

¹⁷²⁸ Bls. 1582.

sannleikann í yfirlýsingu sinni. Fram kom að greinarhöfundur hafi viljað rekja hvernig staðið hafi verið að gerð leirmyndarinnar þar sem allur almenningur hafi tekið þátt í leitinni að manningnum sem hringt hafi til Geirfinns úr Hafnarbúðinni í þeirri trú að leirhöfuðið bæri svip hans. Að kvöldi 23. nóvember 1974 hafi verið leitað til hans með verkefnið þar sem mistekist hafi að setja nægilega svipsterka mynd saman hjá tæknideild lögreglunnar í Reykjavík. Greindi Magnús frá því að haft hafi verið samband við hann þar sem vitað hafi verið að hann hafi gert sér það til dundurs að rissa ásjónu samborgara sinna. Fram kom að hann hafi fengið tvær ljósmyndir af ungum manni úr safni lögreglunnar og mynd af mjög dökkum augabrúnum sem óskað var eftir að yrði fellt inn í myndina. Hafi hann ekki fengið að sjá samsettu myndina frá tæknideildinni. Eftir að hafa rissað nokkrar myndir hafi hann farið ásamt lögreglumanni og borið myndirnar undir mikilvægasta vitnið. Sagði hann vitnið hafa gefið frekari lýsingar á manningnum sem hann hafi svo unnið með að teikningu andlitsins. Voru fleiri myndir þá bornar undir sjónarvottinn en hún hafi ekki verið ánægð með svipinn. Til hafi staðið að bera myndirnar undir hinn sjónarvottinn en ekki hafi orðið af því. Næsta sem hann hafi vitað var að búið hafi verið að hengja upp teikningu á vegg á lögreglustöðinni í Keflavík sem hafi ekki verið með nein þau einkenni sem aðalsjónarvotturinn hafi lýst. Hafi teikningin verið unnin af sömu stúlku og hafi mótað leirmyndina, en mikið misræmi hafi verið á milli teikningarinnar og leirhöfuðsins. Í kjölfarið hafi verið tekið fram að leirmyndin hafi verið mótuð að fyrirsögn tveggja sjónarvotta í Hafnarbúðinni. Sagði Magnús sannleikann vera þann að aðalvitnið hafi ekki komið þar að, annað vitni hafi komið einu sinni að mótun myndarinnar en það þriðja hafi ekkert haft til málanna að leggja. Sagði hann leirmyndina því hafa verið óraunhæfa og gagnslausa.¹⁷²⁹

877. Sunnudaginn 21. nóvember 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Pétur Eggerz hafi hringt og spurt hvort bréf hafi borist Guðjóni. Lagði hann áherslu á að bréf færu ekki inn á klefa til hans nema með þeirra leyfi, eins og það var orðað í færslunni.¹⁷³⁰ Bókað var um að Sigurbjörn Víðir hafi hringt klukkan 10:05 og aftur klukkan 10:20 og fengið upplýsingar úr spjaldskrá Erlu, Kristjáns Viðars og Sævars. Klukkan 15:25 var bókað að Jónas hafi tekið Sævar til yfirheyrslu. Bókað var að séra Jón Bjarman hafi rætt við Guðjón inni á klefa hans milli klukkan 16:00 og 16:15, eins og um hafi verið samið. Á sama tíma hafi Sævar verið færður inn á klefa sinn. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir.¹⁷³¹
878. Fyrir liggur skýrsla, dagsett sama dag, þar sem atburðir og atvik sem fram hafa komið við yfirheyrslur voru rakin í tímaröð frá nóvember 1973 þegar Erla hafi séð Guðjón fyrst fram til 12. nóvember 1976 þegar Guðjón hafi verið handtekinn.¹⁷³² Tengjast atvikin sem rakin voru í skýrslunni fíkniefnamálum, póstsvikamálinu og Guðmundar- og Geirfinnsmálinu. Ber skýrslan með sér engar nýjar upplýsingar sem máli skipta.

¹⁷²⁹ Bls. 1584.

¹⁷³⁰ Dagbók nr. 5, bls. 134b.

¹⁷³¹ Dagbók nr. 5, bls. 135.

¹⁷³² Bls. 1585–1589.

879. Mánudaginn 22. nóvember 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Kristján Viðar hafi verið færður í hornið til yfirheyrslu hjá Haraldi klukkan 14:00. Bókað var að Kristján hafi verið færður á klefa sinn aftur klukkan 16:10.¹⁷³³ Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 16:45 var bókað um komu Haraldar með pakka til Kristjáns Viðars.¹⁷³⁴
880. Meðal rannsóknargagna er samantektarskýrsla, dagsett þennan dag, rituð af Sigurbirni Víði um yfirheyrslu yfir Erlu sama dag í fangelsinu við Skólavörðustíg. Fram kom að Erla hafi sagst hafa hringt til Guðjóns í janúar 1976 og sagt honum frá því sem hún hafi greint lögreglunni frá um hvarf Guðmundar. Síðan hafi hún hitt Guðjón nokkru seinna og farið meðal annars heim til hans og sagt honum frá því sem hún hafi greint lögreglunni frá um hvarf Geirfinns. Eftir þetta hafi Guðjón hringt nokkrum sinnum til sín á heimili móður hennar. Kvaðst Erla ekki vita hvernig hann hafi fengið upp heimilisfang hennar eða símanúmer þar sem hún hafi ekki sagt honum það. Í hvert skipti sem hann hafi hringt hafi hann spurt hvernig gengi með Geirfinnsmálið, en þó hafi hann alltaf hringt undir öðru yfirskini. Kvaðst Erla hafa sagt Guðjóni að hún væri að fara til Havaí í febrúar 1976 og hafi hann verið því mjög fylgjandi.¹⁷³⁵
881. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla dagsett sama dag, rituð af Ívari Hannessyni, um símtal hans við lögreglumann á Sauðárkróki sem hafi sagst hafa verið í Glæsibæ þegar kunningi hans hafi rætt við konu um Geirfinnsmálið. Var símtalið könnun Ívars á upplýsingum sem bárust 18. nóvember 1976 frá Jóni Oddssyni, réttargæslumanni Sævars, sem hann hafði eftir móður Sævars. Í skýrslunni kom fram að maðurinn hafi álitnið sem það sem sagt hafi verið við konuna í Glæsibæ hafi verið uppspuni og sagt í gríni. Hafi allir viðstaddir verið ölvaðir.¹⁷³⁶
882. Fyrir liggur bréf, dagsett sama dag, 22. nóvember 1976, frá Metropolitan Police, New Scotland Yard í London um nafnalista sem borist hafi með skeyti frá Interpol í París 16. nóvember 1976. Fram kom að leit hafi verið framkvæmd í skráningargögnum deildarinnar eftir nöfnunum Guðjón Skarphéðinsson og Sævar Marinó Ciesielski, en leitin hafi engan árangur borið. Sams konar leit hafi verið framkvæmd út frá fyrirbyggjandi nafnalista og voru niðurstöður leitarinnar raktar í bréfinu. Fram kom að engar upplýsingar um umrædda aðila og heimilisföng væri að finna í málaskrár lögreglunnar.¹⁷³⁷
883. Þennan dag ritaði Guðjón færslu í dagbók sína um að hann væri vægast sagt óglaður, hræddur og beygður. Velti hann því fyrir sér hvað dagurinn myndi bera í skauti sér, orðrétt ritaði hann: „nýja niðurlægingu, svívirðingu og skömm. Hvað fær maður afborið mikið. Ég sem hef lifað í þeirri trú í tvö ár að ég vissi ekkert um málið og nú á ég að hafa verið viðriðinn það heldur betur. Reyndar er fæst af því komið í ljós enn. Næsta vika verður sennilega til úrslita. Die Wahrheit? Hvaða leik eru guðirnir að gera

¹⁷³³ Dagbók nr. 5, bls. 135.

¹⁷³⁴ Dagbók nr. 5, bls. 135b.

¹⁷³⁵ Bls. 1591.

¹⁷³⁶ Bls. 1590.

¹⁷³⁷ Bls. 1592–1593.

mér. Er ég geðveikur eða hef ég verið það? Sjálfur segi ég já við því. Margt af því sem ég hef gert undanfarin ár var geðveiki.¹⁷³⁸

884. Meðal gagna málsins liggur bréf Guðjóns til [GUÆ], eiginkonu hans. Bréfið er ódagsett, en líklega ritað þennan dag 22. nóvember 1976. Bað hann [GUÆ] um að áfellast ekki sjálfa sig vegna þeirrar stöðu sem upp væri komin. Orðrétt ritaði Guðjón: „Ég vil fá að taka á mig alla sök hvað sem upp kann að koma á næstu vikum. Ég lifi í þeirri von að ég sé saklaus og enn hef ég ekki getað rifjað upp neitt.“¹⁷³⁹
885. Þennan dag birtust fréttir á forsíðu Vísis og Dagblaðsins um málið. Fram kom að Hæstiréttur hafi staðfest gæsluvarðhaldsúrskurð yfir manni sem hafi verið handtekinn vegna málsins 12. nóvember 1976. Var Guðjón nafngreindur í frétt Dagblaðsins. Fram kom að dómur Hæstaréttar bæri það með sér að gæslufangarnir sem sætu inni vegna málsins hafi borið um að maðurinn hafi verið í Dráttarbrautinni í Keflavík og tekið þátt í aðför að Geirfinni þegar hann hafi verið ráðinn af dögum. Þá sagði að rannsóknaraðilar hafi fram til þessa haldið því fram við fjölmiðla að grunur léki á um að fimmti gæslufanginn vissi eitthvað meira um málið þar sem hann hafi verið trúnaðarmaður Sævars. Ekki hafi verið nefnt fyrr að maðurinn hafi verið sakaður um að hafa átt aðild að árásinni á Geirfinn.¹⁷⁴⁰ Í Dagblaðinu var áréttað að blaðinu væri ekki kunnugt um að Guðjón hafi játað á sig sakargiftir. Væri lesendum í fersku minni að sama fólkið sem nú hafi borið sakir á Guðjón, hafi borið sakir á fleiri menn sem vegna þess framburðar hafi sætt fangelsi í marga mánuði að ósekju.¹⁷⁴¹
886. Þriðjudaginn 23. nóvember 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Jónas og Grétar hafi farið með Guðjón klukkan 13:55. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir Guðjóni á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar sem hófst klukkan 14:20 þennan dag. Bókað var að Schütz hafi stjórnað yfirheyrslunni en viðstaddir hafi verið Grétar, Pétur Eggerz og Auður Gestsdóttir, túlkur. Bókað var að rannsókn hafi leitt í ljós að þau atriði sem Guðjón hafi skrifað um Geirfinnsmálið og fleira í minnisbók sína hafi verið tekin upp úr Morgunblaðinu. Aðspurður kvaðst Guðjón ekki hafa farið á Landsbókasafnið við annað tilefni. Sagðist hann hafa tekið atriðin upp úr Morgunblaðinu og Þjóðviljanum eftir yfirheyrsluna 15. maí 1976. Var Guðjón þá spurður orðrétt: „12.11.1976 lýstuð þér því yfir að þér hefðuð skrifað þessi atriði eftir að þér voruð yfirheyrðir í maí 76, þér væruð hræddir um að Sævar og Erla myndu draga yður inn í Geirfinnsmálið og vilduð vernda yður gegn því.“ Svaraði Guðjón því til að einnig væri hægt að segja að þegar hann hafi verið tekinn til yfirheyrslu í maí hafi hann mátt búast við því að verða tekinn aftur til yfirheyrslu.¹⁷⁴² Var Guðjón þá spurður: „Efnislegt innihald athugasemda yðar vekja þá grunsemdir um að þær hafi verið skrifaðar til minnis, vegna þess að þér séuð einhvern veginn viðriðinn hvarf Geirfinns og viljið safna efni til að útbúa fjarvistasönnun.“ Bókað var orðrétt um svar Guðjóns: „Ég vildi gjarnan vita hvort ég hefði fjarvistasönnun eða nánar tiltekið sagt

¹⁷³⁸ Bls. 1527_C.

¹⁷³⁹ Bls. 4191–4192.

¹⁷⁴⁰ Bls. 1594–1595.

¹⁷⁴¹ Bls. 1595.

¹⁷⁴² Bls. 1597.

nákvæmlega hvar ég hef verið þennan dag.“ Sagðist hann ekki hafa hugsað þetta öðruvísi en minnisatriði því hann hafi gleymt öllu varðandi þetta mál. Var hann þá spurður hvers vegna hann hafi eingöngu skrifað hjá sér um menningarviðburði á tímabilinu 4. til 24. nóvember 1974 og var hann spurður orðrétt: „Það lítur auðvitað þannig út, að þér væruð að undirbúa fjarvistarsönnun. Hvað viljið þér segja um það?“ Var orðrétt svar Guðjóns: „Já ég vildi vita nákvæmlega hvað hefði gerst og hvar ég hefði verið á þessum degi, og þess vegna er eðlilegt að ég skrifaði hjá mér eingöngu menningarviðburði sem áttu sér stað á þessum tíma.“ Bókað var í skýrsluna að Guðjón hafi í framhaldinu verið spurður: „Finnst yður það ekki einkennilegt að saklaus maður – sem hefur ekkert að óttast – skuli skrifa hjá sér slíkar athugasemdir?“ Sagðist Guðjóni sér ekki fundist það eftir að hafa verið yfirheyrður 15. maí 1976.¹⁷⁴³ Fram kom að mat lögreglunnar væri að atriðin sem Guðjón hafi valið að skrifa hjá sér í sambandi við Geirfinnsmálið hafi verið einkennileg. Var rakið í skýrslunni um að Guðjón hafi til dæmis skrifað hjá sér að málið hafi fyrst verið nefnt í blöðunum 22. nóvember 1974, nákvæma lýsingu á klæðnaði Geirfinns, hvenær Geirfinnur hafi farið heiman frá sér umrætt kvöld, að til væri lýsing á manninum sem hafi hringt í Geirfinn og talað væri um að um morð gæti verið að ræða. Var beðinn að skýra hvers vegna hann hafi valið þessi atriði úr öllum þeim aragrúa blaðaupplýsinga en ekki atriði sem líklega hefðu komið til með að vera mikilvægari í hugsanlegri vörn saklauss manns. Kvaðst Guðjón enga skýringu geta gefið á því. Var Guðjón spurður orðrétt: „Voruð þér þann 19.11. fyrir hádegi á fólksbifreið staddur á vinnustað Geirfinns nálægt Keflavík og tókuð þér eftir því að Geirfinnur var ekki að stýra vél sinni sjálfur heldur vinnufélagi hans, [ÞÓI]? Vitið þér eitthvað um slíka heimsókn á vinnustað Geirfinns.“ Var svar Guðjóns: „Ég veit ekkert um það.“¹⁷⁴⁴ Var Guðjón þá spurður: „Stuttu fyrir 19. nóvember 1974 hringdi maður í vinnuveitanda Geirfinns, [EBSk] og spurdist fyrir um símanúmer Geirfinns. Vitið þér eitthvað um þetta símtal?“ Svaraði Guðjón orðrétt: „Ég veit ekkert um þetta símtal, ég hringdi ekki og hef ekkert heyrt um það.“ Var Guðjón þá spurður: „Af hverju skráðuð þér í minnisbókina: „Hvaða tegund var billinn.“ Þessi setning stóð ekki í blöðunum. Hvers vegna skrifuðuð þér það?“ Sagði Guðjón það rétt að hann hafi skrifað það sjálfur. Honum hafi fundist það þýðingarmikið atriði og mikilvægt. Hann hafi álitid sem þessi bifreið hafi staðið í sambandi við málið í Keflavík, hann hafi getað lesið það í blöðunum. Var Guðjón þá næst spurður: „Hvaða þýðingu hafði setningin: „Hringurinn þrengist“ fyrir yður? Svaraði Guðjón orðrétt: „Því var bætt við í blöðunum. Þannig stóð það í blöðunum. Það var síðasta málsgreinin í grein.“ Var Guðjón minntur á að síðast þegar hann og Schütz hafi talað saman hafi Guðjón spurt hvenær Þorbergur hafi verið jarðaður. Kvaðst Guðjón hafa spurt um það til þess að hafa eitthvað til að byggja á í sambandi við tímann. Bókað var orðrétt eftir Schütz: „Í skýrslunni frá maí 76 lýstuð þér yfir að ekkert sérstakt hefði verið talað í þessu símtali, sem Sævar hringdi frá Kaupmannahöfn í mars 75. Sævar hefði spurt um veðrið og kunningja. Í viðtali við mig fyrir nokkrum dögum sögðuð þér annað, eftir að þér höfðuð komist að því að Sævar hefði sagt að þér hefðuð varað hann við að koma heim til Íslands, af því að

¹⁷⁴³ Bls. 1598.

¹⁷⁴⁴ Bls. 1599.

ástandið væri óöruggt. Þá sögðuð þér, ég hef e.t.v. misskilið Sævar, ég átti ekki við Geirfinnsmálið, heldur póstmálið. Þetta er mótsögn.“ Haft var orðrétt eftir Guðjóni: „Að svo miklu leyti sem ég man, má vera að Sævar hafi spurt mig hvort óhætt væri að koma til Íslands. Hverju ég svaraði, ég get ekkert sagt um það. Ég vissi að Sævar var flæktur í póstmálið, hann sagði mér það sjálfur u.þ.b. í ágúst 74. Ég vil leiðrétta: Ég held ég hafi lesið það í ágúst og september og Sævar talaði mikið um það.“ Bókað var að Guðjón hafi verið minntur á að í annarri yfirheyrslu hafi hann sagst varla þekkja Erlu nema í sjón. Í framhaldinu var bókað um atriði úr framburðum Erlu þar sem hún hafi lýst samskiptum sínum við Guðjón. Var þá orðrétt bókað: „Þetta er mikil mótsögn. Af hverju eruð þér alltaf að reyna að gera lítið úr sambandi yðar við S. og E.“¹⁷⁴⁵ Haft var orðrétt eftir Guðjóni: „Það er rétt, ég þekki hana ekki mikið. Ég vil bæta við, ég hef e.t.v. nokkrum sinnum talað við hana, en ég þekki hana ekki þannig að ég viti hvers konar manneskja hún er o.þ.h. Mér finnst ég ekkert vera að gera lítið úr sambandi okkar.“ Var Guðjóni kynntur framburður Erlu um heimsókn hennar og Sævars til Guðjóns þar sem talað hafi verið um Geirfinnsmálið og rætt um neðanjarðarhreyfingu. Kvaðst Guðjón ekki muna eftir að hafa tekið þátt í slíkum samræðum og ekki vita hvað væri átt við. Bókað var orðrétt: „Erla sagði 28.5.76 að eftir aksturinn á Land-Rovernum þ. 14.11.74 hefði hún nær daglega keyrt Sævar til yðar. Að þér hafið hist annað hvort heima hjá yður eða á Mokka. Þessir dagar eru ískyggilega nálægt deginum 19.11.74, þegar verknaðurinn er framinn.“ Svaraði Guðjón: „Aldrei heim til mín. En hugsanlegt er að ég hafi hitt hann á Mokka. Ekki stefnumót.“ Var Guðjóni þá gerð grein fyrir að Kristján Viðar hafi fengið tækifæri 15. maí 1976 til að horfa oft á hann í Síðumúlafangelsinu. Í framhaldinu var bókað orðrétt upp úr framburðarskýrslu Kristjáns Viðars þar sem hann hafi sagst viss um að maðurinn sem hann hafi séð hafi verið sá sami og hann hafi séð við sendiferðabifreiðina á Vatnsstíg umrætt kvöld og var Guðjóni í framhaldinu spurður hvað hann vildi segja um það.¹⁷⁴⁶ Bókað var orðrétt eftir Guðjóni: „Nei, ég er viss um að ég var aldrei á Vatnsstígnum. Ég held að þetta sé einhver bölvuð vitleysa. Nei, ég var þetta kvöld 19.11.74 ekki á Vatnsstígnum. Ég er viss.“ Í lok skýrslunnar var bókað að Guðjón hafi verið minntur á að við yfirheyrslu hafi hann oft sagst ekki muna vel. Orðrétt var bókað: „Þér hafið m.a. verið spurðir að því hvort þér séuð aðeins viðriðir málið eða hvort þér hafið farið með til Keflavíkur, e.t.v. aðeins hluta leiðarinnar. Þér hafið við því sagt efnislega: „Hef ég kannski farið með hluta af leiðinni.“ Hikað, þagnað. „Það kemur ekkert, ég man ekkert.“ Eruð þér viðriðir Geirfinnsmálið eða ekki eða getið þér ekki munað eftir því?“ Haft var orðrétt eftir Guðjóni: „Ég man ekki eftir því þess vegna segi ég nei, að svo miklu leyti sem ég veit. Ég hef ekkert fleira að segja. Mér kemur þetta allt spánskt fyrir sjónir.“¹⁷⁴⁷

887. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína þennan dag um yfirheyrsluna hjá Schütz og upplifun sína af henni. Yfirheyrslan hafi snúist um veru hans á Vatnsstíg og tvær bifreiðar, sendibifreið og fólksbifreið. Orðrétt ritaði Guðjón: „Bílunum lýst síðar var

¹⁷⁴⁵ Bls. 1602.

¹⁷⁴⁶ Bls. 1603.

¹⁷⁴⁷ Bls. 1604.

mér sagt. Mikið reynt að finna móts. hjá mér sem auðv. finnast. Ákaft hvattur til að gefa játningu, sem ég ekki get því ég man enn ekkert til að segja. Dómur Hæstaréttar að gæsluv. skuli standa. Óþolinmæði komin yfir alla sem að þessu vinna vilja fara að ljúka því.“ Guðjón ritaði um að hafa ekki verið með sjálfum sér síðan haustið 1973 þegar hann hafi gengið af vitinu, misst dómgreindina og orðið apatískur. Honum hafi verið gefið gott ráð þennan dag sem hann gæti ekki farið eftir; að segja allt. Það tryði því enginn að hann mundi ekki neitt.¹⁷⁴⁸

888. Bókað var klukkan 14:55 að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður Kristjáns Viðars, hafi komið til viðtals við skjólstaðing sinn í áheyrn Haraldar. Klukkan 15:02 var bókað um að Örn hafi hringt og beðið fyrir skilaboð til Haraldar. Klukkan 15:37 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa sinn. Klukkan 16:22 var bókað um komu Jónasar og Grétars til baka með Guðjón. Rannsóknargögn um ferðir Guðjóns þennan dag liggja ekki fyrir.¹⁷⁴⁹
889. Fyrir liggur samantektarskýrsla um yfirheyrslu yfir [EBSk], vinnuveitanda Geirfinns, þennan dag á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar. Fram kom að [EBSk] hafi verið boðaður til viðtals við Schütz um möguleika á því að koma að vinnuvélum við leit í hrauninu á Álftanesi. Bókað var um að farið hafi verið suður á Álftanes og hafi [EBSk] kannað aðstæður. Ákveðið hafi verið að leita sérfræðiálits í sambandi við mosa og hugsanleg náttúruspjöll. Hafi [EBSk] jafnframt spurður um hvenær hringt hafi verið heim til hans og hann spurður um símanúmer Geirfinns. Sagði hann símtalið hafa átt sér stað nokkrum vikum fyrir hvarf Geirfinns. Hafi maður hringt sem hafi sagst hafa verið vinnufélagi Geirfinns í Sigöldu og beðið um símanúmer hans.¹⁷⁵⁰
890. Sama dag, 23. nóvember 1976, ritaði Guðjón orðrétt í dagbók sína: „Nætturnar eru verstar. Þá bíð ég fullur örvæntingar eftir svefni sem lætur á sér standa og hugsanir þrengja sér inn. Ó, Guð minn, Guð minn hví hefur þú yfirgefið mig. Því er líf mitt eyðilaggt, mannorð smánað, heimili, börn, hjónaband, vinir, kunningjar, ættmenni. [GUÆ] mín. Ef ég bara vissi hvort ég hefði tekið þátt í þessu eða ekki. Ég blekkti fólk það er þannig. Ég er alltaf að leika, ég er veikur maður. Ég hef nógan tíma til að skrifa geðflækjur mínar á blað á næstunni því hér mun ég verða lengi inni. Kannski ellefu mánuði. Síðan fangelsi í átta ár og þá verður margt breytt. $33+8=41$. Guð gefi mér trú og von og kærleika. Í verunni er ég ekki vondur maður en rammgallaður. Heimskupörin eru óteljandi. Ég þarf að telja þau upp við tækifæri. Betur hefði ég aldrei snert hass. Það eyðilagði líf mitt.“¹⁷⁵¹
891. Þennan dag, 23. nóvember 1976, birtist frétt á baksíðu Tímans undir fyrirsögninni: „Gæsluvarðhaldsfanginn einn banamanna Geirfinns? Segist vera saklaus“. Fram kom að Tíminn hefði upplýsingar um að maðurinn héldi fram sakleysi sínu. Fram kom að haft hafi verið samband við Örn vegna málsins, en hann hafi ekki viljað tjá sig um málið. Á sama stað var frétt um grein Magnúsar Gíslasonar, fréttaritara Dagblaðsins í

¹⁷⁴⁸ Bls. 1607_C.

¹⁷⁴⁹ Dagbók nr. 5, bls. 136.

¹⁷⁵⁰ Bls. 1596.

¹⁷⁵¹ Bls. 1607_B-C.

Keflavík, um leirmyndina, sem birtist í Dagblaðinu 20. nóvember 1976.¹⁷⁵² Sama dag var frétt um málið á baksíðu Morgunblaðsins undir fyrirsögninni: „Borið á manninn að hann hafi átt þátt í dauða Geirfinns“. Í fréttinni sagði að blaðinu væri kunnugt að rannsóknarlögreglan legði ekki höfuðáherslu á að rannsaka þennan þátt í framburði ungmennanna, meðal annars vegna fyrri framburða þeirra sem hafi leitt til þess að fjórir menn sátu vikum saman í gæsluvarðhaldi að ósekju. Fram kom að rannsóknarlögreglan legði mestu áherslu á að kanna samband umrædds manns við ungmennin. Teldi lögreglan að maðurinn byggi ef til vill yfir vitneskju sem reynst gæti mikilvæg við lausn málsins. Var dómur Hæstaréttar um staðfestingu á gæsluvarðhaldsúrskurði yfir manninum birtur í heild sinni í blaðinu og því bætt við að samkvæmt upplýsingum blaðsins hafi það einungis gerst einu sinni að Hæstiréttur hafi ógilt úrskurð sem til hans hafi verið skotið.¹⁷⁵³

892. Miðvikudaginn 24. nóvember 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Haraldur hafi farið með Kristján Viðar klukkan 08:30 í fyrirhugaða Borgarspítalaferð, eins og það var orðað. Bókað var klukkan 11:30 að séra Jón Bjarman hafi hringt og spurt hvort Guðjón hafi beðið um viðtal við sig. Var þess getið í færslunni að það væri óvitað.¹⁷⁵⁴ Bókað var klukkan 12:45 að Haraldur hafi komið til baka með Kristján Viðar og lyfseðil upp á „Indocid 25 1x3 og Librax 1x3“, eins og það var orðrétt bókað. Klukkan 16:27 var bókað að séra Jón Bjarman hafi hringt aftur af sama tilefni og um morguninn. Bókað var klukkan 16:30 að Guðjón hafi verið færður fram í milliherbergið til Benedikts Blöndal, réttargæslumanns síns og Birgis Þormars, fulltrúa. Klukkan 16:35 var bókað um símhringingu frá Erni sem beðið hafi um pláss fyrir fanga úr Hegningarhúsinu sem væri til vandræða þar vegna kjaftagangs milli hans og Erlu Bolladóttur. Færsluritari bókaði um að hafa neitað því og tiltók í færslunni nokkra aðra kosti sem hann og Örn hafi rætt sín á milli. Bókað var klukkan 17:10 að Guðjón hafi verið settur aftur á klefa sinn.¹⁷⁵⁵
893. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla dagsett sama dag, rituð af Ívari, um viðtal við [ÁHB], húsmóður. Var um að ræða athugun á nafnlausri ábendingu sem barst lögreglunni 16. nóvember 1976 frá manni sem hafi sagst hafa tekið stúlku upp í bifreið sína sem hafi sagt tvo nafngreinda menn vita eitthvað um Geirfinnsmálið. Bókað var í upplýsingaskýrsluna að vitnið hafi ekkert munað eftir því að hafa sagt nokkuð um Geirfinnsmálið. Verið gæti að hún hafi bullað eitthvað, en hún hafi verið mjög ölvuð.¹⁷⁵⁶
894. Fyrir liggur önnur upplýsingaskýrsla dagsett þennan dag, rituð af Ívari, um staðfestingu frá símsstöðvarstjóranum í Keflavík um að Geirfinnur hafi lagt inn umsókn fyrir síma 28. febrúar [1974] og fengið tengdan síma 7. mars 1974.¹⁷⁵⁷ Þá liggur fyrir upplýsingaskýrsla um símtal frá [EBSk], dagsett sama dag, 24. nóvember 1976 og rituð af Ívari. Lýtur skýrslan að athugun á áhrifum rasks á mosa í hrauni á Álftanesi.

¹⁷⁵² Bls. 1605.

¹⁷⁵³ Bls. 1606–1607.

¹⁷⁵⁴ Dagbók nr. 5, bls. 136b.

¹⁷⁵⁵ Dagbók nr. 5, bls. 137.

¹⁷⁵⁶ Bls. 1608.

¹⁷⁵⁷ Bls. 1609.

Fram kom að [EBSk] hafi ráðfært sig við garðyrkjumann sem hafi síðan ráðfært sig við grasafreðing og hafi þeir báðir komist að þeirri niðurstöðu að við góð skilyrði og með góðri meðferð þyrfti ekki að sjást mikið á mosa þrátt fyrir að hafa verið fluttur til. Á tveimur árum gæti mosi jafnað sig fyllilega þannig að rask væri ekki sjáanlegt.¹⁷⁵⁸

895. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir upplýsingaskýrsla dagsett sama dag, rituð af Grétari, um leit hans og Jónasar í klefa Erlu í Hegningarhúsinu við Skólavörðustíg. Var leitin gerð í tilefni af því að liðna nótt hafi tveir menn verið staðnir að því að reyna að ná tali af Erlu um glugga klefans. Fram kom að ekkert athugavert hafi fundist í klefanum fyrir utan þrjá bréfmíða. Tveir þeirra hafi verið vindlingabréf en sá þriðji úr reikniblokk. Á fyrsta miðann hafi verið ritað á aðra hliðina: „[BLP], Njálsgötu 20 sími 23947“, en á hina hliðina: „[BLP] er konungur konunga“. Á annan miðann hafi verið ritað á aðra hliðina: „[BLP] Njálsgötu 20 Rvík sími 2394, en á hina hliðina: „[BLP] er fallegur [BLP] er konungur hvernig skrifar þú.“ Á þriðja miðann hafi verið skrifað á með tússi: „[SæS] Faxabraut 360 Keflavík í klefa 7 sími 921479.“¹⁷⁵⁹
896. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína sama dag um vanlíðan sína og erfiðleika við að ná andanum. Ritaði um viðtal sitt við réttargæslumann sinn og Birgi Þormar, fulltrúa og kveðju frá móður sinni. Orðrétt ritaði hann: „Ó, hvað hef ég álpast út í. Jafnvel von að losna í næstu viku þó er það ósennilegt.“ Hann væri að skrifa greinargerð um samskipti hans og Sævars og væri kominn með níu blaðsíður og ætti mikið eftir. Þetta væri andstyggilegt verk, en mátulegt á hann. Ritaði hann um að geðveiki hans væri augljósari, sennilega schizofrenia.¹⁷⁶⁰
897. Meðal gagna málsins liggur fyrir greinargerð um samskipti Guðjóns og Sævars, rituð af Guðjóni. Greinargerðin telur níu blaðsíður og er ódagsett en líklega rituð þennan dag, 24. nóvember 1976. Greindi Guðjón þar frá því að miðvikudaginn 14. nóvember 1974 hafi Sævar og Erla hafi komið á heimili hans að Ásvallagötu 46 til að sýna honum bifreið sem Sævar hafði þá nýverið keypt. Sævar hafi boðið honum í ökuferð og hann þekktst boðið. Ritaði Guðjón um að hafa áður gert grein fyrir ökuferðinni. Greindi hann frá því að Sævar hafi heimsótt hann á vinnustað sinn í nokkur skipti dagana á undan. Sævar hafi sagst vera á leið til útlanda á vegum [VK] kvikmyndagerðarmanns.¹⁷⁶¹ Ritaði Guðjón um að muna eftir Erlu og Sævari helgina 16. til 17. nóvember 1974. Sagði hann það geta verið að Sævar hafi hringt í hann þó hann myndi það ekki. Orðrétt ritaði Guðjón: „Mánud. 18/11 munu þau hafa ekið mér heim og S. fengið að hringja og skrifað eitthvað á miða og beðið mig að geyma. Þá hafði hann áreiðanlega ekki minnst á tilgang ferðarinnar við mig en látið að því liggja að hann þyrfti að hitta mann þar og eiga við hann viðskipti. [...] Þriðjud. 19/11 fór ég til vinnu minnar eins og venjulega og það má vera að S. hafi hringt í mig þá og mælt sér mót við mig. Þá sennil. á Lambhóli þó man ég þetta ekki fyrir víst.¹⁷⁶² Þá um kvöldið man ég þó að ég ætlaði að segja við konu mína. S. vill endilega fá mig með

¹⁷⁵⁸ Bls. 1610.

¹⁷⁵⁹ Bls. 1611.

¹⁷⁶⁰ Bls. 1611_A.

¹⁷⁶¹ Bls. 4198.

¹⁷⁶² Bls. 4199.

sér til Keflavíkur. Og þá vissi ég ekki og hefði ekki getað sagt hver tilgangur fararinnar var. Nema sá einn að hitta þar mann sem ég ekki vissi hvað hét né hvað gerði. Ég mun svo hafa farið að Lambhóli og hef ég rakið annarsstaðar hvað þar gerðist. Um kl. 10 mun svo S. hafa komið þangað e.t.v. hringt fyrst, en þá líklega ekki talað við mig. Hann mun síðan hafa komið þangað og spurt eftir mér og ég farið með honum. Þar mun hafa verið með honum Erla og einhver þriðji maður sem ég ekki þekkti. Hvort ég var þarna staddur á eigin bifreið man ég ekki en held það þó og skilið þá bifreið þá sem ég var á þar eftir en þau svo komið þangað á einhverri bifreið sem ég get ekki komið fyrir mig hver var. Annars skal ég taka fram að atburðarásina man ég mjög óljóst.¹⁷⁶³ Áfram ritaði Guðjón orðrétt í greinargerðina: „Samt finnst mér ég hafi stigið upp í aðra bifreið á Ásvallagötu og að það hafi verið stærri bifreið e.t.v. fjögurra dyra amerískur bíll sjálfskiptur.“ Í greinargerðinni var búið að slá sviga um þessa setningu og skrifa ofan í textann: „Fólkswagen“. Ritaði Guðjón um að muna ekki akstursleiðina enda hafi hann ekki verið að aka bifreiðinni. Þá sagði hann það vel mega vera að staðnæmst hafi verið á Vatnsstíg þó svo hann myndi það ekki og að hann hafi þar tekið við akstri bifreiðar en sá sem hafi verið að aka bifreiðinni hafi farið úr henni og síðan hafi verið ekið til Keflavíkur. Hann myndi ekki eftir þeim orðaskiptum sem hafi átt sér stað í bifreiðinni á leiðinni, en nefndi þó að þar hafi verið nefndur maður sá sem hafi átt að ná tali af í Keflavík. Hann hafi þó ekki verið nafngreindur. Sævar hafi talið sig þurfa að sýna mannum fulla hörku og komast að góðum skilmálum. Jafnvel hafi verið nefnt að láta manninn hverfa, en það hafi verið að hans mati sagt meira í gríni en alvöru.¹⁷⁶⁴ Lýsti Guðjón því að við komuna í Keflavík hafi verið hlé í bíó eða sýningu að ljúka því Sævar hafi sagt þeim að beygja sig. Þá hafi hann ekið áleiðis að Pípugerð og Áhaldahúsi en þar hafi allir farið úr bifreiðinni nema hann. Ritaði Guðjón um að hafa snúið bifreiðinni við og jafnvel ekið áleiðis að Aðalgötu og beðið þar um hríð. Sævar hafi komið aftur eftir að eitthvað hafi farið úrskeiðis. Ekið hafi verið um til að komast í síma og hafi einhver úr aftursætinu farið að hringja og sagt hann koma.¹⁷⁶⁵ Síðan hafi verið ekið aftur í Dráttarbrautina. Orðrétt ritaði Guðjón: „Allir út þar. Hvað svo? Var þá Geirf. með. Var sendif.bíll þar. Hvorugu þessu get ég svarað. Hvað svo. Hófust átök? Eða bara deilur. Um hvað. Hófust þær í bílnum þá hefur kl. líklega verið um 24:00–00:30. Þessa atburði sem eiga að hafa átt sér stað á þessum hálf. finnst ekkert í mínum haus. Getur verið að ég hafi verið sleginn í rot. Það er því líkast. Síðan á leið til R.víkur, hef ég rakið orðaskipti, þorði ekki og gat ekki litið aftur í til að vita hver væri þar. Var líkið þá í bílnum. Koman til Rvíkur. Var farið út á Álftanes? Nei. Á Grettisg. og inn þar? nei. Tók ég þátt í að grafa líkið? Nei. Veit ég hvar líkið er. Hvernig lét hann lífið. Skotinn, barinn, kyrktur. Ég veit um líkið. Nei. Der Proseß, Proßes, Proseß. Hafi það verið grafið upp. Var þetta. Því meira sem ég reyni því minna man ég. Voru þarna fleiri. Já maðurinn sem hringdi, hvar var hann. Hvað var ég að hugsa um þarna.¹⁷⁶⁶ Sá ég sendiferðab. í Kvík. Já, hvar. Minnir að hann væri hjá Dr.braut. Þetta var blár fólksvagn. Ég mun

¹⁷⁶³ Bls. 4200.

¹⁷⁶⁴ Bls. 4201.

¹⁷⁶⁵ Bls. 4202.

¹⁷⁶⁶ Bls. 4203.

hafa komið upp í hann á Ásvallagötu, ekið um Laugaveg, Vatnsstíg, Hverfisg. og áfram sem leið liggur.“ Áfram ritaði Guðjón í greinargerðina: „Dráttarbr. Líkið hefur verið látið í VW og þá ekið með það til Rvíkur. Nei. Hvernig fór Kr. Viðar í bæinn. Um hvað var deilt í Dr.braut. Af hverju vildi G. ekki eiga viðsk. við S. S. mun hafa logið því að hann væri á vegum Klúbbm. en G. svo séð að það var lygi. S. ekki vitað hvar spíri var geymdur og ætlað að pynta G. til sagna en mistókst. Maðurinn dó. Hvernig dó hann? Byssa nei öruggl. ekki. Líkið sett í bílinn. VW eða sendif. Ekið með það til Rvíkur. Erla gleymdi kápunni sinni. Síðan til Rvíkur. og Geirfínnur situr við hlið Kr. Viðars. Hvað eigum við að gera við líkið? Á ég að vita það. Get ég vitað það. Vita hvort mig dreymir það kannski í nótt.¹⁷⁶⁷ S. segir Erlu að fara og húkka far í bæinn eða þá að hún flýr þegar hún sér hvað gerst hefur. Þá gerist hvað. Líkið er: 1. Sett í Fólksv. Já. 2. Sendiferðabíll X. 3. Grafið á staðnum. Nei. X. 4. Flutt eitthvað stutt og grafið þar. X. 1. er sennilegast og þá flutt hvert. Til Reykjavíkur já. Og hvað svo? Farið með það inn á Gr.götu í herb. þar nei varla, nú hvað þá. Tók ég sjálfur þátt í að grafa það og þá hvar. [...] Það er ekki hægt að aka um Rvík með lík í bíl lengi nætur en sp. er hvað var gert við það? Hvernig var með þessa skóflu. Lánaði ég S. skófluna, ég fór með eða lánaði honum hana og fór ekki með. Hvernig var þetta. Hitaveitust. Húsgrunnar. Moldargólf í gömlu húsi. Hvar ó hvar hafa dagar lífs þíns lit sínum glatað. Spyr sá sem ekki veit.“¹⁷⁶⁸ Á síðustu blaðsíðu greinargerðarinnar ritaði Guðjón um að vera búinn að reyna í þrjá daga án þess að miða áfram. Hann gæti ekki komið því fyrir sig hvar líkið hafi verið grafið. Hann sæti alveg fastur.¹⁷⁶⁹

898. Fimmtudaginn 25. nóvember 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Páll Arnór Pálsson, réttargæslumaður, hafi hringt og spurt hvort eitthvað hafi verið gert varðandi rakatæki í klefa Kristjáns Viðars eða hvort áform væru uppi um að flytja hann í Hegningarhúsið vegna þess hve illa hann þyldi loftið í Síðumúlafangelsinu. Bókað var að Grétar hafi farið inn á klefa til Guðjóns klukkan 11:35. Bókað var að Grétar hafi farið klukkan 12:10. Fyrir liggur samantektarskýrsla Grétars um vitjun til Guðjóns sama dag. Fram kom að Grétar hafi fært Guðjóni skrifpappír. Hafi Guðjón ákveðið að skrifa niður minnispunkta og afhenda dómáranum. Hafi Grétar talað stutta stund við Guðjón. Var bókað orðrétt í skýrsluna: „Hann talaði af fyrra bragði um ferð til Keflavíkur þann 19.11.1974, og að það væri skrítið að hann skyldi ekki muna eftir henni, þó sæi hann stundum myndir fyrir hugskotssjónum sínum sem hann ætti erfitt með að átta sig á. Spurði hann hvort ekki væri rétt að honum yrði ekið til Keflavíkur, ef verða mætti til að eitthvað rifjaðist upp fyrir honum.“ Fram kom að Grétar hafi sagt dómáran taka ákvörðun um það. Brýndi hann fyrir Guðjóni að skrifa allt niður sem mætti verða til þess að skýra málið. Hafi Guðjón sagst ætla að gera það og beðið um að það yrði sótt morguninn eftir. Bókaði Grétar í skýrsluna að Guðjón hafi verið í mjög viðkvæmu sálarástandi þegar hann hafi talað við hann. Hafi Guðjón virst klökkur og eiga erfitt með að tala um málið.¹⁷⁷⁰

¹⁷⁶⁷ Bls. 4204.

¹⁷⁶⁸ Bls. 4205.

¹⁷⁶⁹ Bls. 4206.

¹⁷⁷⁰ Bls. 1614.

899. Klukkan 13:00 var bókað í fangelsisdagbókina að Birgir Þormar, fulltrúi, hafi hringt og boðað heimsókn séra Jóns Bjarman til Guðjóns milli klukkan 15:00 og 16:00. Var þess getið í færslunni að ekki þyrfti að takmarka tímunn. Klukkan 16:15 var bókað að séra Jón Bjarman hafi farið inn til Guðjóns.¹⁷⁷¹ Bókað var að séra Jón hafi komið fram klukkan 16:45. Á sama tíma var bókað að Jónas hafi farið inn á klefa númer 13 til Sævars og Haraldur inn á klefa númer tvö til Kristján Viðars. Var þess getið að Haraldur hafi verið með sendingu til Kristján frá Schütz. Klukkan 18:45 var bókað að Haraldur hafi komið fram frá Kristjáni Viðari. Fyrir liggur ódagsett samantektarskýrsla rituð af Haraldi þar sem bókað er að hann hafi talað við Kristján Viðar þennan dag. Fram kom að Kristján Viðar hafi sagst muna að stuttu eftir að Geirfinnur hafi verið fluttur í hraunið hafi Sævar haft samband við hann og sagt honum að „þessir menn“ hafi ákveðið að það þyrfti að flytja Geirfinn þar sem þeir væru óánægðir með staðinn. Sagðist Kristján Viðar hafa spurt Sævar hverjir „þessir menn“ væru, en Sævar hafi þá sagst ekki vita það.¹⁷⁷² Kvaðst Kristján hafa neitað að taka þátt í þessum flutningi og sagt að sér fyndist þessi staður nógu góður. Bókað var að Kristján hafi sagst fullviss að lík Geirfinns hafi verið flutt því Sævar hafi sagt að búið væri að ákveða það. Fram kom að Kristján hafi sagst ekki vita meira um þetta.¹⁷⁷³
900. Bókað var í fangelsisdagbókina að Jónas hafi komið frá Sævari klukkan 19:05. Fyrir liggur samantektarskýrsla rituð af Jónasi um vitjun til Sævars þennan dag. Í upphafi skýrslunnar var bókað orðrétt: „Ég lagði nokkrar spurningar fyrir hann og lagði fast að honum að segja satt frá, en svara þeim ekki að öðrum kosti, þar sem röng svör gerðum engum gagn, en lengdu aðeins gæsluvarðhaldstíma hans.“ Fram kom að Jónas hafi spurt Sævar hvert og hverjir hafi flutt lík Geirfinns úr kjallaranum að Grettisgötu 82. Bókað var að Sævar hafi sagt hann og Kristján Viðar hafa gert það. Erla hafi ekið þeim á Land Rover bifreiðinni í myrkri um kvöld. Ekið hafi verið út á Álftanesveg og beygt þar til hægri út á stuttan slóða. Hann og Kristján hafi tekið líkið sem hafi verið í poka úr dökku efni og borið það smá spöl út í úfið hraun. Þeir hafi tekið eitthvað af grjóti upp úr holu og síðan sett líkið ofan í og haugað grjóti yfir það. Taldi Sævar þetta hafa verið fimmtudagskvöldið eftir Keflavíkurferðina. Sagði Sævar að þeir menn sem hafi farið í Keflavíkurferðina hafi verið ósáttir með urðunarstaðinn meðal annars vegna þess að til stæði að byggja þarna í hrauninu. Kvaðst Sævar hafa hitt Kristján Viðar í Tjarnarbúð næsta laugardag á eftir og hafi talað um þetta við hann. Hafi Kristján Viðar ekkert viljað gera með þetta og talið staðinn góðan. Sagði Sævar hann þó hafa komið með sér og Alberti Klahn á Toyota bifreið föður Alberts og þeir flutt lík Geirfinns suður í fjöruna á Álftanesi sem hann hafi verið búinn að benda á. Þetta væri alveg öruggt þó hann hafi ekki getað fundið staðinn. Bókað var að Sævar hafi verið mjög tregur til að svara þegar hann hafi verið spurður hverjir hafi viljað láta flytja líkið. Að endingu hafi Sævar sagt það hafa verið [PL]. Hafi [IJ] vitað um þetta. Fram kom að Sævar hafi ekki viljað svara því hver hafi ekið til Keflavíkur. Taldi hann að farið hafi verið á dökkrauðblárrí Volvo bifreið.¹⁷⁷⁴ Bókað var í skýrsluna að Sævar

¹⁷⁷¹ Dagbók nr. 5, bls. 138.

¹⁷⁷² Bls. 1532.

¹⁷⁷³ Bls. 1533.

¹⁷⁷⁴ Bls. 1612.

hafi gefið það í skyn að ökumaðurinn hafi verið [IJ] en hann hafi ekki fengist til að tala hreint út um það. Hafi Sævar sagst hafa greint rangt frá þegar hann hafi nefnt Guðjón Skarphéðinsson í því sambandi. Sagði hann það þó ekki fara á milli mála að Guðjón hafi verið í Keflavík umrætt kvöld og tekið þátt í því sem þar hafi gerst. Sagði hann Guðjón og [IJ] þekkjast. Hafi Guðjón verið tengiliður milli hans og [PL], sem Sævar kvaðst viss um að hafi verið í Keflavík umrætt kvöld.¹⁷⁷⁵

901. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína þennan dag. Ritaði hann um heimsókn frá séra Jóni Bjarman, sagði þá hafa rætt um málið og fleira. Presturinn væri ágætur og tryði á sakleysi hans. Orðrétt ritaði Guðjón: „Grétar kom og gaf margt í skyn og telur mig standa illa í málinu. Vill að ég venji mig við þá tilhugsun að vera jafnvel morðingi. Það þykir mér nokkuð mikið.“ Þá ritaði hann orðrétt: „Ef þessir halda að ég ætli að játa sögur S. og Erlu þá er það misskilningur.“¹⁷⁷⁶
902. Föstudaginn 26. nóvember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að séra Jón Bjarman hafi hringt klukkan 10:15 og spurt um Guðjón á klefa númer sex.¹⁷⁷⁷ Bókað var klukkan 10:45 að Grétar hafi rætt við Guðjón inni á klefa hans. Ekki var bókað hvenær Grétar hafi komið fram. Fyrir liggur ódagsett samantektarskýrsla, rituð af Grétari, þar sem fram kemur að hann hafi vitjað Guðjóns og sótt til hans bréf sem hann hafi skrifað dómáranum. Bókað var orðrétt: „Hann kvaðst ekki hafa getað rifjað neitt upp um Keflavíkur ferð og telja að hann hafi ekki farið þangað.“¹⁷⁷⁸ Bókað var klukkan 17:45 að Haraldur hafi komið samkvæmt boðun frá Kristjáni Viðari. Tók hann Kristján til viðtals strax í horninu. Bókað var að Kristján hafi verið færður á klefa sinn klukkan 19:10.¹⁷⁷⁹ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.
903. Fyrir liggur samantektarskýrsla dagsett þennan dag, rituð af Ívari, um viðtal hans og Sigurbjörns Víðis við [ISd], eiginkonu [LV]. Bókað var að [ISd] hafi verið innt eftir því hvort hún væri tilbúin til að greina frá ummælum [SÓE], fyrrum kærustu Tryggva Rúnars. Kvaðst vitnið hafa verið stödd á veitingastað ásamt eiginmanni sínum þegar [SÓE] hafi komið til þeirra og sagt þeim að hún hafi lengi vitað um morðið á Guðmundi Einarssyni. Sagðist vitnið halda örugglega að [SÓE] hafi ekki nefnt nein nöfn í þessu sambandi.¹⁷⁸⁰
904. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir [LV] sama dag, 26. nóvember 1976, milli klukkan 17:20 og 18:10. Tilefni yfirheyrslunnar var bókað sem símtöl hans til lögreglunnar 26. apríl 1976 og aftur 6. maí sama ár þar sem hann tilkynnti ummæli [SÓE] um Guðmundarmálið og Geirfinnsmálið. Greindi vitnið frá því að hafa hitt [SÓE] í janúar 1976 á veitingahúsi ásamt eiginkonu sinni. Hafi [SÓE] verið ölvuð og sagt þeim að hún hafi lengi vitað að Guðmundur hafi verið myrtur og hverjir hafi verið þar að verki, en ekki nefnt nein nöfn í því sambandi. Minnti vitninu að bróðir hennar [PRE] hafi verið heimildarmaður hennar. Greindi vitnið frá því að [SÓE] hafi heimsótt

¹⁷⁷⁵ Bls. 1613.

¹⁷⁷⁶ Bls. 1611_B.

¹⁷⁷⁷ Dagbók nr. 5, bls. 138b.

¹⁷⁷⁸ Bls. 1614.

¹⁷⁷⁹ Dagbók nr. 5, bls. 139.

¹⁷⁸⁰ Bls. 1616.

sig í marsmánuði sama ár en þá hafi hún verið mikið ölvuð. Hafi Geirfinnsmálið borið á góma og hafi [SÓE] sagst vita mikið um málið og að Geirfinnur hafi verið myrtur. Kvaðst vitnið hafa spurt hver hafi drepið hann og þá hafi hún svarað því til að Tryggvi Rúnar hafi ekki verið viðriðinn það mál. Sagðist vitnið hafa spurt af hverju líkið fyndist ekki og þá hafi hún sagt að Geirfinnur hafi verið brenndur til ösku fyrir utan Reykjavík. Enginn vandi væri að láta menn hverfa með því að hella olíu á líkið í heila viku og láta það brenna til ösku. Sagði vitnið að [SÓE] hafi látið í það skína að hún vissi hverjir hefðu verið að verki, en hafi þó ekki nefnt nein nöfn.¹⁷⁸¹ Við sama tilefni hafi hún greint vitninu frá því að hafa farið með Tryggva Rúnari til Keflavíkur nokkru fyrir hvarf Geirfinns þar sem þau hafi hitt Geirfinn. Kvaðst vitnið ekki hafa lagt neinn trúnað á frásagnir hennar, en þegar fram hafi komið í fjölmiðlum að Geirfinnur hafi verið myrtur hafi hann talið réttast að láta lögregluna vita. Kvaðst vitnið þekkja Tryggva Rúnar, Sævar, Kristján Viðar og Albert en ekkert hafa hitt þá eftir ágúst 1973, en þó einhverja þeirra á þrettándanum 1974.¹⁷⁸² Í kjölfar yfirheyrslunnar var [LV] yfirheyrður aftur milli klukkan 18:10 og 18:15 um ummæli sem [ÁHB] hafi látið falla við ónafngreindan ábendingaraðila um að vitnið vissi eitthvað um Geirfinnsmálið. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna. Bókað var að vitnið hafi sagst þekkja umrædda stúlku en ekki hafa hitt hana í nokkur ár. Kvaðst hann ekki geta skýrt þessi ummæli hennar öðruvísi en svo að hún hafi heyrt af sögunni sem hann hafi haft eftir [SÓE], en hann hafi talað um þetta á vinnustað sínum. Kvaðst hann ekki hafa neinu við framburð sinn að bæta.¹⁷⁸³

905. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu þennan dag, 26. nóvember 1976, yfir [JÁS], verkamanni. Tilefni yfirheyrslunnar var nafnlaust bréf frá Keflavík, dagsett 15. nóvember 1976, þar sem fram kom að vitnið og vinur hans, [SKÁ], byggju yfir veigamiklum upplýsingum um Geirfinnsmálið þar sem þeir hafi verið í nánnum kunningsskap við þá sem væru viðriðnir málið. Kvaðst vitnið ekkert vita um Geirfinnsmálið nema það sem hann hafi séð og heyrt í fjölmiðlum. Greindi hann frá kynnum sínum af Erlu og Sævari. Aðspurður kvaðst hann ekki hafa vitað hver Geirfinnur Einarsson hafi verið.¹⁷⁸⁴ Í beinu framhaldi var [SKÁ] yfirheyrður af sama tilefni. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem haft er eftir vitninu að hann vissi ekkert um Geirfinnsmálið nema það sem greint hafi verið frá í fjölmiðlum. Kvaðst hann kannast við Kristján Viðar og hafa einu sinni talað við hann. Hafi það verið um miðjan desembermánuð 1974, en þá hafi hann setið að drykkju með honum og [PKKÞ] ásamt félögum sínum heima hjá Kristjáni Viðari. Hafi þeir síðan allir farið saman á dansleik í Tjarnarbúð. Greindi hann frá því að nokkru eftir þetta hafi það borið á góma þegar hann hafi verið að skemmta sér á Röðli að Kristján Viðar væri að selja spíra ásamt einhverjum öðrum. Kvaðst hann ekki muna hver hafi sagt það. Aðra sem tengdir væru málinu þekkti hann ekki.¹⁷⁸⁵

¹⁷⁸¹ Bls. 1617.

¹⁷⁸² Bls. 1618.

¹⁷⁸³ Bls. 1619.

¹⁷⁸⁴ Bls. 1620–1621.

¹⁷⁸⁵ Bls. 1622–1623.

906. Þennan dag ritaði Guðjón færslu í dagbók sína um að hafa lokið 11 blaðsíðna samantekt um samskipti hans og Sævars. Sagði hann samantektina vera andstyggilega lesningu frá sínum bæjardyrum séð. Betur hefði farið ef hann hafði byrjað skriftirnar fyrir, en of seint væri að iðrast eftir dauðann. Mátulegt væri á sig að sitja lengi inni, enda væri hann ekki fær um að bjarga sér úti meðal manna. Orðrétt ritaði Guðjón: „Ég ætti að vera dauður fyrir löngu. Það er betra en þetta, sérst. ef ég er nú flæktur í Geirfínn þó veit ég ekki hvernig þetta er allt saman. Enda hefur drottinn lagt þá líkn með þraut að ég geri mér ekki lengur grein fyrir því, hvaða skömm, háðung og svívirða þetta allt saman er.“ Ritaði Guðjón um að Grétar hafi komið til sín og talið mál hans standa illa.¹⁷⁸⁶ Grétar hafi sótt samantektina og spurt hvort hann þekkti [IJ] og hann hafi játað því. Guðjón ritaði um veikindi sín og bað Guð að gefa sér heilsu og hugsa vel fyrir dóttur sinni. Hann skammaðist sín hræðilega. Samt fyndist honum stundum sem allt færi vel og hann hafi þurft á þessu að halda og ætti þetta skilið.¹⁷⁸⁷
907. Laugardaginn 27. nóvember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðsteinn læknir hafi komið milli klukkan 08:45 og 09:30 og rætt við Guðjón meðal annarra. Var þess getið í færslunni að læknirinn hafi breytt og bætt við lyfjum. Bókað var klukkan 14:20 að séra Jón Bjarman hafi komið klukkan 14:35 til viðtals við Guðjón.¹⁷⁸⁸ Á sama tíma var bókað um símtal frá Erni Höskuldssyni sem hafi spurt hvort sama mannaskipan væri á klefunum og áður, það er að segja á klefum númer tvö, 13 og sex. Bókað var að Örn hafi spurt um hugsanlegan þráð á milli, eins og það var orðað í færslunni. Hafi hann spurt hvort þessir menn notuðu sama baðið. Gat færsluritari þess að mennirnir notuðu allir sama baðið, en ekki allir sömu salerni. Klukkan 14:50 var bókað að Haraldur hafi tekið Kristján Viðar til viðtals. Tíu mínútum seinna hafi séra Jón komið frá Guðjóni. Klukkan 15:20 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður fram í horn til Haraldar. Var viðtalinu lokið klukkan 16:15 og var Kristján færður á klefa sinn. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Á sama tíma var bókað að móðir Sævars hafi komið með sendingu til hans.¹⁷⁸⁹
908. Fyrir liggur skýrsla Bergþórs Jóhannssonar hjá Náttúrufræðistofnun Íslands, dagsett þennan dag, til rannsóknarlögreglunnar í Reykjavík um áhrif rasks á gamburmosa. Í skýrslunni kom fram að höfundur hafi verið viðstaddur leit lögreglu á Álftanesi 24. nóvember 1976. Hafi tilgangurinn verið að kanna hvort unnt væri að sjá á mosagróðri ummerki um rask sem gert hafi verið í hrauninu fyrir um það bil tveimur árum. Niðurstöður skýrslunnar voru þær að aðstæður á svæðinu væru þannig að mjög mikla vandvirkni þyrfti til svo öll ummerki um rask væru horfin eftir tvö ár. Taldi höfundur að sérfræðingur hefði þurft að vinna verkið þannig að ekki væri unnt að finna neitt óeðlilegt að tveimur árum liðnum.¹⁷⁹⁰
909. Þennan dag, 27. nóvember 1976, ritaði Guðjón færslu í dagbók sína um heimsókn séra Jóns Bjarman. Orðrétt ritaði hann: „Ég verð að koma þessu á hreint hvað sem það

¹⁷⁸⁶ Bls. 1611_B.

¹⁷⁸⁷ Bls. 1611_C.

¹⁷⁸⁸ Dagbók nr. 5, bls. 139.

¹⁷⁸⁹ Dagbók nr. 5, bls. 139b.

¹⁷⁹⁰ Bls. 1624–1627.

kostar. [...] Drottinn minn gef þú mér styrk til að viðurkenna sekt mína og viðurkenna mína ábyrgð.“ Í lok færslunnar ritaði hann orðrétt: „Best ég tali við Grétar á morgun. Það trúir mér aldrei neinn framar.“¹⁷⁹¹

910. Sunnudaginn 28. nóvember 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 13:55 að Jónas hafi farið inn á klefa til Sævars en farið aftur klukkan 14:10 eftir stutt samtal. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Klukkan 16:00 var bókað um komu Schütz, Péturs Eggerz og Grétars sem hafi tekið Kristján Viðar fram til viðtals. Tíu mínútum síðar var Kristján aftur settur inn á klefa sinn. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 16:25 var bókað að Guðjón hafi verið færður fram til viðtals við Schütz. Bókað var klukkan 16:45 að þeir þrír félagar hafi farið með Guðjón í bíltúr, eins og það var orðað í færslunni. Á sama tíma var bókað að Grétar hafi hringt í Harald vegna beiðni Kristjáns Viðars þar um. Klukkan 19:30 var bókað að Grétar, Schütz og Pétur hafi komið með Guðjón til baka í fangelsið.¹⁷⁹²
911. Fyrir liggur skýrsla rituð af Karli Schütz, dagsett sama dag, um ökuferð með Guðjón þennan dag. Bókað var að allt sem Guðjón hafi sagt hafi verið skrifað niður á meðan ferðinni hafi staðið. Fram kom að ekið hafi verið með samþykki Guðjóns til Keflavíkur en fyrst hafi hann óskað eftir því að ekið yrði eftir Vatnsstígnum. Fram kom að Guðjón hafi orðrétt lýst því yfir: „Ég man ekki eftir neinu, þessi gata minnir mig ekki á neitt.“ Bókað var að þá hafi verið borið á hann að hann hafi spurt um Volkswagen bifreið í sambandi við Vatnsstíginn í samtali fyrir stuttu. Guðjón hafi þá sagst hafa einu sinni farið til Keflavíkur með Volkswagen bifreið sem hann hafi ekið sjálfur. Kvaðst hann ekki muna hvaða dag það hafi verið, en það hafi verið stuttu eftir reynsluferðina með Sævari og Erlu á Land Rover bifreiðinni. Hélt Guðjón að Volkswagen bifreiðin hafi verið full af fólki, en sagðist þó ekki vera viss. Fram kom að á leiðinni til Keflavíkur hafi Guðjón verið spurður hvers vegna hann gæti ekki munað eftir atburðum sem væru svo þungir á metunum, eins og það var orðað. Haft var orðrétt eftir Guðjóni: „Á árinu 1974 var ég orðinn mjög þunglyndur, þess vegna get ég ekki munað ákveðin atvik skýrt. Þunglyndið lýsti sér þannig að ég var þreyttur og rólegur. Ástæða þunglyndisins var lát föður míns 5.7.1974.“¹⁷⁹³ Neitaði Guðjón því aðspurður hvort hann hafi farið aðra ferð til Keflavíkur en þá sem hann hafi nefnt á Volkswagen bifreiðinni. Kvaðst hann ekki muna lengur hverjir hafi verið farþegar í Volkswagen bifreiðinni. Orðrétt var haft eftir Guðjóni: „Sævar gæti hafa verið þar. Ég er ekki viss um hvort Erla var þar. Það er ekki útilokað. Kristján þekki ég ekki persónulega. Þess vegna get ég ekki sagt hvort hann fór með í þessa ferð. En það er alveg víst að það voru menn í bílnum. Þetta var aðeins ein ferð. En hún átti sér stað þegar áliðnara var kvölds heldur en nú er.“ Þegar komið hafi verið inn í Keflavík hafi Guðjón sagt orðrétt: „Mig grunar að við höfum ekið hér.“ Bókað var í skýrsluna að Guðjón hafi átt við Aðalgötuna í Keflavík. Haft var orðrétt eftir honum: „Ég hef ekki verið við Hafnarbúðina.“ Fram kom að Guðjóni hafi næst verið ekið að Hafnarbúðinni og þá hafi hann sagst ekki hafa verið þar og minntist þess ekki að hafa lent í

¹⁷⁹¹ Bls. 1611_C.

¹⁷⁹² Dagbók nr. 5, bls. 139b–140.

¹⁷⁹³ Bls. 1628.

slagsmálum í Keflavík með fullorðnum manni. Bókað var að Guðjón hafi stjórnað ferð lögreglubifreiðarinnar í gegnum bæinn.¹⁷⁹⁴ Að hans fyrirmælum hafi bifreiðin verið stöðvuð fyrir framan „Pípugerð Áhaldahús“. Var þess getið í skýrslunni að staðurinn væri í um 200 metra fjarlægð frá Dráttarbrautinni í Keflavík. Bókað var um lýsingar Guðjóns á því hvernig fólkið hafi stigið út úr bifreiðinni en hann setið eftir í um tíu mínútur. Þá hafi hann ekið inn í bæinn aftur og beðið á einhverjum stað í um hálf tíma. Síðan hafi hann stöðvað næst við bensínstöð og hafi þá einn farþeganna sagt við hann: „Láttu ekki sjá þig svona í bænum.“ Kvaðst hann halda að það hafi verið Sævar, það væri eftir honum. Kvaðst hann ekki muna hvar farþegarnir hafi stigið úr bifreiðinni þegar komið hafi verið aftur til Reykjavíkur. Fram kom að Guðjón hafi óskað eftir því að ekið yrði inn á svæði Dráttarbrautarinnar. Hafi hann viljað fara út úr bifreiðinni, en honum ekki leyft það þar sem mjög dimmt hafi verið og því hætta á flóttu. Bókað var að Guðjón hafi spurt hvernig veðrið hafi verið umrætt kvöld. Fram kom að á leiðinni til Reykjavíkur hafi Guðjón óskað eftir því að ekið yrði Grettisgötuna og undirganginn þar sem innkeyrslan væri á bak við hús númer 82. Haft var orðrétt eftir honum: „Ég hef aldrei komið inn í hús nr. 82. En ég var einu sinni gestur í húsinu við hliðina. Þar bjuggu kunningjar.“¹⁷⁹⁵

912. Klukkan 20:30 var bókað í fangelsisdagbókina að Haraldur hafi rætt við Kristján Viðar. Bókað var klukkan 21:15 að Kristján hafi verið færður aftur á klefa númer tvö.¹⁷⁹⁶ Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir.
913. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir yfirlit yfir framburði aðila um Erlu og aðild hennar að Geirfinnsmálinu. Yfirlitið er í tímaröð og spannar tímabilið frá 22. janúar 1976 til og með 28. nóvember sama ár. Yfirlitið ber með sér engar nýjar upplýsingar.¹⁷⁹⁷
914. Þennan dag, 28. nóvember 1976, ritaði Guðjón í dagbók sína um að hann sæi ekki ástæðu til annars en að reyna að upplýsa málið eftir bestu getu. Verst væri að hann myndi svo lítið. Hann ritaði um bílferðina til Keflavíkur með Grétari, Schütz og Pétri. Lítið hafi verið á því að græða, þeir hafi ekið um bæinn og enn minna hafi verið á því að græða. Orðrétt ritaði Guðjón: „Ég vil upplýsa málið strax. Og fá refsingu þunga og langa helst. Ég er uppgefinn, andlega og líkamlega. Búinn að vera.“¹⁷⁹⁸
915. Mánudaginn 29. nóvember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðjón hafi verið færður fram til viðtals við Grétar klukkan 15:30. Fimm mínútum síðar var bókað að Jónas hafi komið og farið inn á klefa til Sævars. Á sama tíma var bókað um símtal frá Erni sem hafi spurt um Schütz og Pétur Eggerz. Klukkan 18:00 var bókað að móðir Sævars hafi komið með sendingu af bókum og fleiru til sonar síns. Á sama tíma hafi Jónas komið af klefa Sævars og hafi þá yfirfarið sendinguna. Fyrir liggur ódagsett samantektarskýrsla, rituð af Jónasi, um viðtal við Sævar þennan dag. Bókað var að lagðar hafi verið nokkrar spurningar fyrir Sævar sem komið hafi upp í

¹⁷⁹⁴ Bls. 1629.

¹⁷⁹⁵ Bls. 1630.

¹⁷⁹⁶ Dagbók nr. 5, bls. 140b.

¹⁷⁹⁷ Bls. 1631–1638.

¹⁷⁹⁸ Bls. 1638_A.

tengslum við yfirheyrslur yfir Guðjóni og fleirum. Hafi Sævars sagst munu svara sannleikanum samkvæmt. Var Sævar spurður um kynni sín af nafngreindum manni sem Kristján Viðar hafi sagt vin hans. Greindi Sævar frá kunningskap þeirra. Þá var hann spurður hvaða [IRB] það hafi verið sem hafi verið gestur heima hjá Kristjáni Viðari morguninn eftir að Guðmundur Einarsson hafi verið drepinn. Hafi Sævars svarað því til að það hafi verið [IRB]. Sævar var spurður hver nafngreind kona væri, en nafn hennar hafi komið fyrir í sambandi við Guðjón. Kvaðst Sævar ekki þekkja hana. Var hann þá spurður um gula sendiferðabifreið sem Guðjón hafi sagt frá. Hafi Sævar talið að um væri að ræða bifreið sem „strákarnir á Þórustöðum“ hafi haft yfir að ráða. Bókað var í skýrsluna að Sævar hafi verið spurður út í kynni sín af [PL] og greindi hann frá þeim og viðskiptum þeirra og [IJ] í tengslum við fíkniefnakaup.¹⁷⁹⁹ Kvaðst Sævar öruggur um að [PL] hafi verið á sendiferðabifreið sinni í Keflavík 19. nóvember 1974. Aðspurður um hverjir fleiri hafi verið í sendiferðabifreiðinni í umrætt sinn hafi Sævar verið mjög tregur til svars en loks sagt það hafa verið þrjá menn, tveir ungir og einn nálægt fimmtugu. Sagði hann yngri mennina hafa verið Guðjón og [SÁsg] en vildi ekki svara því hver fullorðni maðurinn hafi verið. Bókaði Jónas um að hafa spurt Sævar sérstaklega hver hefði ekið honum, Erlu og Kristjáni Viðari til Keflavíkur umrætt kvöld. Kvaðst Sævar ekki vilja svara því en sagði Kristján einnig þekkja hann. Þau hafi farið á dökkrauðri Mercedes Benz bifreið af frekar gamalli gerð. Taldi Sævar að ökumaðurinn stundaði eitthvað leiguakstur en hefði þó ekki pláss á leigubifreiðastöð.¹⁸⁰⁰

916. Klukkan 18:45 var bókað í fangelsisdagbókina að Guðjón hafi farið inn á klefa sinn í matarhlé. Var hann færður aftur í hornið til Grétars, eins og það var orðað, klukkan 19:55.¹⁸⁰¹ Bókað var að yfirheyrslu yfir Guðjóni hafi lokið klukkan 22:55. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir Guðjóni þennan dag milli klukkan 15:30 og 18:40. Var tilefni yfirheyrslunnar upprifjun á ökuferð gærdagsins um götur Reykjavíkurborgar og til Keflavíkur. Bókað var að Guðjón hafi sagst ekki muna eftir neinu í sambandi við Vatnsstíg. Greindi hann frá því að rifjast hafi upp fyrir sér að stuttu eftir að hann hafi reynsluekið Land Rover bifreið Sævars og Erlu hafi hann ekið til Keflavíkur á Volkswagen fólksbifreið. Bókað var orðrétt í skýrsluna: „Ég man ekki hvaða dag þetta var, en þetta gæti hafa verið þriðjudaginn 19.11.1974. Mig minnir, að daginn eftir þessa ferð hafi ég setið inni á Mokka og þar hafi ég séð í einhverju blaði frásögn af jarðarför Þórbergs Þórðarsonar.“ Minnti Guðjón að Sævar hafi komið inn og sagt eitthvað á þá leið: „nú væri bara að þegja.“ Sagði Guðjón að jafnvel þá hafi hann ekki áttað sig á hvað væri um að vera. Kvaðst hann minna að hann hafi lagt upp í þessa ferð frá Lambhóli við Starhaga þar sem hann hafi verið í heimsókn hjá kunningja sínum. Sagði Guðjón að það væri ekki víst að hann myndi þetta rétt. Kvaðst hann halda að Sævar hafi komið þangað umrætt kvöld á Volkswagen bifreið. Hélt Guðjón að þar hafi verið ákveðið að hann færi með í þessa ferð til Keflavíkur. Mundi hann ekki eftir því að hafa átt að fá neinn ágóða af ferðinni. Sagðist Guðjón hafa ekið bifreiðinni til

¹⁷⁹⁹ Bls. 1639.

¹⁸⁰⁰ Bls. 1640.

¹⁸⁰¹ Dagbók nr. 5, bls. 141.

Keflavíkur, líkt og hann hafi þegar greint frá daginn áður, og með honum hafi verið þrjár farþegar. Einn af þeim hafi verið Sævar, en hinir tvær gætu hafa verið Erla og Kristján Viðar. Kvaðst Guðjón muna eftir að hafa verið hræddur við einn farþegann sem hann hafi ekki þekkt.¹⁸⁰² Sagði Guðjón það geta verið að ekið hafi verið frá Lambhóli á Vatnsstíg en hann hafi sjálfur ekkert erindi átt þangað, enda hafi hann ekki verið skipuleggjandi ferðarinnar. Kvaðst hann minna að Volkswagen bifreiðin hafi verið ljósblá. Kvaðst hann ekki vita hver hafi átt bifreiðina og það geta verið að hún hafi verið frá bílaleigu. Rifjaði Guðjón upp kvöldið að Lambhóli og hverjir hafi verið þar staddir. Kvaðst hann ekki vita hvort kunningjar sínir hafi séð Sævar þetta umrædda kvöld, enda gæti verið að þarna væri ekki um sama kvöldið að ræða. Kvaðst Guðjón telja það rétt munað hjá sér að Sævar hafi setið við hlið hans í framsætinu. Mundi hann hvorki klæðnað Sævars né annarra farþega. Lýsti Guðjón því hvar hann hafi ekið eftir aðalgötunni inn í Keflavík og þá hafi Sævar sagt hinum farþegunum að láta lítið á sér bera. Minnti Guðjóni að þá hafi allir beygt sig niður. Haft var eftir Guðjóni að hann hafi ekki kannast við sig þegar honum hafi verið ekið að Hafnarbúðinni daginn áður. Orðrétt var bókað: „Þó gæti verið að ég hafi stöðvað við götuhorn ekki langt frá Hafnarbúðinni og einn maður hafi farið úr bifreiðinni. Ekki man ég til að ég hafi skrifað þarna á neinn miða til að láta manninn hafa.“ Greindi Guðjón frá því að hann myndi nú eftir því að Sævar hafi komið til hans daginn áður en ferðin hafi verið farin. Þá hafi Sævar hringt eitthvað, skrifað eitthvað niður og beðið hann um geyma hann. Kvaðst hann ekki muna þetta glögglega og sagðist ekki vera viss um að rétt væri með farið. Mundi hann ekki hvort hann hafi verið með miðann eða hvort hann hafi verið beðinn um hann í Keflavík. Minnti hann að einn farþeginn hafi farið út úr bifreiðinni og ekki komið inn í hana aftur. Sagði hann það geta hafa verið í grennd við Hafnarbúðina. Mundi Guðjón ekki hvort einhver annar hafi komið inn í bifreiðina. Eftir þetta hafi verið ekið áleiðis út úr Keflavík og í átt að Garðinum. Þar hafi honum verið sagt að stöðva og var það við húsið sem hann hafi bent á í ökuferðinni með lögreglunni daginn áður, „Pípugerð Áhaldahús“. Fyndist honum sem allir hafi farið úr bifreiðinni nema hann. Kvaðst hann ekki getað rifjað upp það sem hafi gerst næst þar sem hann myndi það ekki. Minnti hann þó að þarna hafi verið eitthvað vesen og Sævar hafi komið aftur að bifreiðinni og þurft að fara á annan stað í Keflavík. Fannst honum sem ekið hafi verið að sjoppu þar sem bensínstöð hafi verið og þar hafi Sævar farið inn að hringja. Kvaðst hann ekki hafa hugmynd um hvert hann hafi hringt eða hvers vegna. Sama væri að segja um tilgang ferðarinnar til Keflavíkur, þó fyndist honum sem Sævar hafi ætlað að fjármagna utanlandsferð með þessari för. Kvaðst hann ekki geta rifjað upp það sem hafi gerst eftir þetta í Keflavík, en þó fyndist honum sem ekið hafi verið eitthvað meira um Keflavík og einhver vitleysa hafi verið komin í málið. Kvaðst hann halda að hann og Sævar hafi bara verið tveir í bifreiðinni á leiðinni til Reykjavíkur. Orðrétt var bókað í skýrsluna: „Mig minnir að við höfum verið staddir fyrir ofan Hafnarfjörð er Sævar sló kumpánlega í öxlina á mér og sagði við mig eitthvað á þá leið, að ég væri orðinn samsekur um morð. Ég man svo næst eftir mér, er ég hneig niður í stól heima hjá mér, þar sem mér hafði orðið svo mikið um það sem

¹⁸⁰² Bls. 1641.

gerst hafði.“ Greindi Guðjón frá því að þegar atburðirnir hafi átt sér stað hafi hann verið í sálarlegu ójafnvægi. Um það leyti sem faðir hans hafi látist í bílslysi og dóttir hans slasast í júlí 1974 hafi hann fengið hvert taugaáfallið á fætur öðru. Þegar liðið hafi á haustið sama ár hafi hann verið þunglyndur, sljór og viljalaus. Kvaðst hann ekki hafa leitað sér lækninga vegna þessa. Sagðist Guðjón oft hafa heimsótt kunningja í Garðinum og því þekkja leiðina í gegnum Keflavík. Mundi hann ekki eftir því að hafa farið nema þessa einu ferð til Keflavíkur.¹⁸⁰³ Greindi Guðjón frá því að hafa farið með Sævari að Gljúfurárholti í júlí 1975 þar sem hann hafi séð gula Mercedes Benz sendibifreið. Minnti Guðjóni að bifreiðin hafi verið gluggalaus á hliðum. Mundi hann að Sævari hafi orðið mikið um að sjá bifreiðina og viljað fara. Hafi Sævar talað um að ekki væri óhætt að mennirnir á bifreiðinni sæju hann. Kvaðst Guðjón ekki hvorki hafa séð þá sem í bifreiðinni voru né vita hverjir þar hafi verið á ferðinni, en hann hafi litið á skráningarnúmerið og kæmi það nú í huga hans sem R-35478. Kvaðst hann gruna að umrædd bifreið hafi staðið í einhverju sambandi við atburðina í Keflavík.¹⁸⁰⁴

917. Meðal rannsóknargagna liggja fyrir ódagsettir handritaðir punktar með yfirskriftinni: „Athugasemdir varðandi Guðjón Skarphéðinsson“, sem ekki liggur fyrir hver ritaði. Ritað er um að við yfirheyrslu þennan dag, 29. nóvember 1976, hafi Guðjón sagst hafa lesið Þjóðviljann aðspurður um í hvaða blaði hann hafi lesið efni. Hafi Guðjón lýst því að á innsíðu blaðsins hafi verið skrifað um jarðarför Þórbergs Þórðarsonar sem hafi verið óvenjuleg. Sagt hafi verið frá áletrun á legsteini Þórbergs sem hann hafi sjálfur valið. Áletrunin hafi verið stutt kvæði á esperantó sem lag væri til við. Ritað var að Guðjón hafi munað eftirfarandi úr kvæðinu: „Fæddur í heimskunnar landi, grafinn í heimskunnar landi.“ Höfundur punktanna bókaði um að hafa skoðað Þjóðviljann frá 20. nóvember 1974, en þar hafi verið grein á þriðju síðu blaðsins um væntanlega jarðarför Þórbergs. Sagt hafi verið frá grafskrift á esperantó sem hafi verið við þekkt lag: „Lifði í [fátæktarlandi]. [Dó í forheimskunarlandinu].¹⁸⁰⁵
918. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu þennan dag yfir [PRE]. Bókað var að tilefni yfirheyrslunnar hafi verið framburður [LV] um að [SÓE], systir vitnisins, hafi sagt hann hafa vitneskju um morðið á Guðmundi Einarssyni. Kvaðst vitnið neita því að hafa vita nokkuð um morðið á Guðmundi. Sagði hann það vera ósannindi systur sinnar hafi hún borið hann fyrir einhverjum sögum í því sambandi. Kvaðst hann ekkert hafa heyrt um málið annað en það sem Tryggvi Rúnar hafi sagt honum þegar hann hafi komið austur á Litla-Hraun um sumarið. Kvaðst hann vísa til skýrslu sem Njörður Snæhólm hafi tekið af honum í febrúar um samskipti hans og Tryggva Rúnars. Hafi hann greint frá öllu þar sannleikanum samkvæmt. Kvaðst hann vilja láta það koma fram að þegar hann og Tryggvi Rúnar hafi rætt um afbrot sín hafi hann sagt sér frá málum sem hann hafi greint Nirði frá. Sagði vitnið að daginn eftir hafi Tryggvi spurt hvort hann hefði verið að blaðra eitthvað og hóttað sér lífláti. Kvaðst vitnið halda að hann hafi einnig sagt Nirði þetta.¹⁸⁰⁶

¹⁸⁰³ Bls. 1643.

¹⁸⁰⁴ Bls. 1644.

¹⁸⁰⁵ Bls. 1645.

¹⁸⁰⁶ Bls. 1652–1653.

919. Sama dag, 29. nóvember 1976, ritaði Guðjón færslu í dagbók sína um langt samtal sitt við Grétar. Reynt hafi verið að rifja upp allt sem varðaði Keflavíkurferðina. Það hafi gengið misvel en honum liði betur en áður. Hann væri þreyttur eftir þetta. Orðrétt ritaði Guðjón: „Vildi ég myndi betur hvernig þetta var allt saman. Gengur ekki að hlífa sér vantar kjark segir Grétar, á bágt með að muna segi ég. Reyna aftur á morgun. Verð að reyna að rísa upp úr aumingjaskapnum og öðlast kjark. Vil fá geðrannsókn.“¹⁸⁰⁷
920. Þriðjudaginn 30. nóvember 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Grétar og Þorsteinn Henrysson, lögregluamaður, hafi sótt Guðjón klukkan 13:00. Bókað var klukkan 13:55 að Haraldur hafi farið með Kristján Viðar í sakadóm. Fyrir liggur ódagsett upplýsingaskýrsla, rituð af Jónasi, um sakbendingu í herbergi tæknideildar rannsóknarlögreglunnar sem fram hafi farið þennan dag klukkan 14:00. Fram kom að tilgangurinn hafi verið að kanna hvort Kristján Viðar myndi þekkja Guðjón úr hópi átta manna, en Kristján hafi borið um að Guðjón væri viðriðinn hvarf Geirfinns og meðal annars verið viðstaddur þegar honum hafi verið ráðinn bani. Bókað var að til aðstoðar við sakbendinguna hafi verið fengnir nemar við Lögregluskóla ríkisins. Fram kom að við val á nemunum hafi verið tekið mið af hæð, aldri og útliti sem svipaði til Guðjóns. Var Guðjóni og nemunum raðað í beina röð og hafi þeim verið fengin númer frá einum og upp í átta. Hafi Guðjón borið númerið þrír. Fram kom að Kristján Viðar hafi gengið með röðinni og til baka og síðan verið færður í annað herbergi. Bókað var að Kristján hafi sagst þekkja mann númer þrjú sem útlendingslega manninn sem hann hafi greint frá í skýrslum hjá lögreglu. Fram kom að Kristján Viðar og Guðjón hafi í kjölfarið verið samprófaðir í áheyrn hvors annars og vísað til sérstakrar skýrslu þar um.¹⁸⁰⁸ Einnig liggur fyrir skýrsla um sama efni, dagsett sama dag, rituð af Schütz.¹⁸⁰⁹ Ber skýrslan engar frekari upplýsingar með sér.
921. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla um samprófun Kristjáns Viðars og Guðjóns, dagsett þennan dag. Í skýrslunni var Kristján Viðar nefndur „A“ en Guðjón „B“. Fram kom að Kristján hafi sagst hafa séð Guðjón við sakbendinguna sem mann númer þrjú. Bókað var orðrétt: „Hvar hafið þér séð manninn þann 19. nóv. 1974? a: Svar, á Vatnsstíg og í Dráttarbrautinni.“ Aðspurður sagði Kristján Viðar manninn hafa spurt sig og Sævar hvort þeir hefðu verið til sjós. Bókað var orðrétt um spurningar til „B“: „Þér hafið heyrt hvað Kristján sagði, hvað segið þér við því? b: Svar, ég þekki hann ekki. Þér hafið sagt áður að þér þekkið ekki Kristján. Viljið þér segja að [það] gæti verið mögulegt að þér hafið talað við Kristján [...] í Dráttarbrautinni, án þess að þekkja hann? b: Svar, það gæti verið möguleiki.“¹⁸¹⁰ Bókað er um að „A“ hafi þá orðrétt verið spurður: „Getið þér munað eftir einhverju öðru í sambandi við Guðjón í Dráttarbrautinni?“ a: Svar, hann sagði mér að koma með sér og fórum við upp að bát og þar sagði hann mér að bíða.“ Var þá Guðjón, „B“, spurður: „Hvað viljið þér segja við þessu?“ Svaraði Guðjón því til að hann minntist þessa ekki. Bókað var í skýrsluna um spurningu til þeirra beggja: „Ert þú alveg viss um að það sé rétt, sem þú sagðir

¹⁸⁰⁷ Bls. 1638_A.

¹⁸⁰⁸ Bls. 1656.

¹⁸⁰⁹ Bls. 1663.

¹⁸¹⁰ Bls. 1661.

áðan: „a: Svar, já, ég er alveg viss, nema að maðurinn eigi tvífara, sem myndi þá þurfa að líta nákvæmlega eins út og Guðjón. b: Svar, ég ætla ekkert að bæta neinu við, nema því að ég man ekkert eftir því að hafa séð manninn áður.“ Bókað var í skýrsluna að Guðjón, „B“, hafi spurt Kristján Viðar, „A“: „Ég vil fá að vita hvort þú hafir séð mig einhvern tímann fyrir þennan tíma (fyrir 19. nóv. 1974). Svar a: Nei. Ég hef aðeins talað við hann í síma, það er að segja, hann svaraði í sem Guðjón Skarphéðinsson í síma.“¹⁸¹¹

922. Þennan dag var dómþing háð í sakadómi Reykjavíkur af Birgi Þormari og fyrir tekið dómsrannsókn vegna hvarfs Geirfinns. Bókað var að [SvJ] hafi komið í dóminn klukkan 15:10 sem vitni. Haft var eftir vitninu að hún hafi komið tvisvar á heimili Guðjóns og [GUÆ] í nóvember 1974. Hafi hún beðið [GUÆ] um að laga föt fyrir sig. Hún hafi komið fyrir 18. nóvember þetta ár, en þann dag hafi hún farið utan. Minnti hana að hafa heyrt að þau hafi flutt í íbúðina sama dag og hún hafi komið í fyrra skiptið. Mundi hún að auk þeirra hafi móðir Guðjóns verið í íbúðinni og ung stúlka og taldi að einnig hafi verið þar ungur maður. Kvaðst hún ekki hafa tekið eftir neinu sérstöku í fari Guðjóns, hann hafi komið henni fyrir sjónir sem viðfeldinn og alúðlegur maður. Hafi hún sótt fötin 17. eða 18. nóvember 1974. Vék vitnið frá klukkan 15:40 og var dómþingi þá slitið.¹⁸¹²
923. Sama dag var þinghald sett í sakadómi Reykjavíkur af Erni Höskuldssyni og tekið fyrir framangreint mál. Bókað var í þingbókina að Erla hafi komið fyrir dóminn klukkan 16:10 og með henni Guðmundur Ingvi Sigurðsson, réttargæslumaður hennar. Bókað var að Erlu hafi verið bent á að frá því í janúar 1976 til þessa dags hafi verið teknar af henni margar skýrslur þar sem hún hafi nefnt mörg nöfn manna sem hafi átt að vera viðriðnir málið. Var hún spurð hvort hún væri tilbúin til að segja sannleikann. Haft var eftir Erlu að síðasti framburður hennar hafi verið sannleikur. Sævar hafi sagt henni að nefna nöfn Magnúsar, Sigurbjörns, Valdimars, Einars og fleiri manna til að leiða athyglina frá þeim sem hafi raunverulega verið við málið riðnir. Kvaðst Erla líka hafa skrökvað er hún hafi sagt [RJ] og [GBe] eiga aðild að málinu. Sagðist hún hafa heyrt að þeir hafi verið bendlaðir við eiturlyfjasmygl og auk þess hafi Sævar þekkt þá. Kvaðst Erla viss um að Guðjón hafi verið staddur í Dráttarbraut Keflavíkur umrætt kvöld. Í Land Rover bifreiðinni hafi verið Sævar og Kristján Viðar auk hennar. Kvaðst hún ekki vita hver bílstjórinn hafi verið, en Guðjón hafi farið á annarri bifreið til Keflavíkur. Mundi hún eftir rauðri fólksbifreið og stórri, ljósri sendiferðabifreið í Dráttarbrautinni umrætt kvöld. Í framhaldinu var kveðinn upp úrskurður í dóminum þar sem fram kom að það virtist ljóst að Kristján Viðar, Sævar, Erla og Guðjón hafi átt þátt í dauða Geirfinns, en ekki hafi komið fram að Erla hafi átt beinan þátt í átökum er leitt hafi til dauða hans. Orðrétt sagði: „Þau Kristján Viðar, Sævar og Erla hafa öll orðið margsaga um atburðina og hefur enn ekki náðst nægjanlegt samræmi í framburði þeirra til þess að ætla megi að þeir séu réttir.“ Fram kom að rannsókn málsins væri enn ekki lokið og nauðsyn bæri til að rannsaka frekar framburði sakborninga áður en Erlu

¹⁸¹¹ Bls. 1662.

¹⁸¹² Bls. 1692.

yrði sleppt úr gæsluvarðhaldinu.¹⁸¹³ Var hún úrskurðuð í áframhaldandi 30 daga gæsluvarðhald. Kvaðst Erla vilja hafa samráð við réttargæslumann sinn um kæru á úrskurðinum og vék hún frá klukkan 16:50. Bókað var klukkan 17:10 að réttargæslumaður Erlu, Guðmundur Ingvi Sigurðsson, hafi komið á ný fyrir dóminn og lýst því yfir að úrskurðurinn yrði ekki kærður til Hæstaréttar Íslands. Var dómþingi þá slitið.¹⁸¹⁴

924. Klukkan 15:45 var bókað í fangelsisdagbókina um komu séra Jóns Bjarman með Biblíu og fatnað til Guðjóns. Klukkan 16:15 var bókað að Jónas hafi farið inn á klefa til Sævars.¹⁸¹⁵ Bókað var að Haraldur hafi komið með Kristján Viðar til baka úr sakadómi klukkan 16:35. Klukkan 17:25 var bókað að Haraldur hafi farið eftir að hafa rætt við Jónas og Sævar. Fyrir liggur ódagsett samantektarskýrsla, rituð af Jónasi, um viðtal við Sævar þennan dag. Fram kom að lagðar hafi verið nokkrar spurningar fyrir Sævar vegna framburðar Guðjóns frá því deginum áður. Bókað var að Sævar hafi verið spurður hvaða sendiferðabifreiðar hann hafi þekkt til eða haft afnot af árið 1974. Nefndi Sævar þrjár sendiferðabifreiðar; GMC bifreið [PL], gula Mercedes Benz bifreið sem hafi verið í eigu strákanna á Þórustöðum og notuð hafi verið til að flytja dóttur Erlu frá Lambhóli að Grundarstíg og þá hafi [SÓH], frændi Kristjáns Viðars ekið slíkri bifreið. Aðspurður hvort hann hafi verið heima hjá Guðjóni 18. nóvember 1974 sagðist Sævar hafa verið þar 17. til og með 19. nóvember þetta ár og hafa hringt þaðan í öll skiptin. Kvaðst hann ekki muna hvert og ekki hvort hann hafi skrifað númer eða nafn á miða og fengið Guðjóni. Aðspurður hvort hann hafi farið með Guðjóni í bifreið til Keflavíkur sagði Sævar það hafa verið í eitt skipti. Þá hafi þeir ekið frá Lambhóli við Starhaga í Bronco bifreið sem [SÁsg] hafi ekið. Taldi hann þetta hafa verið að kvöldlagi, snemma í nóvember 1974. Sagði hann Guðjón hafa farið inn í hús í Keflavík og stoppað þar í hálf tíma á meðan hann og [SÁsg] hafi beðið úti. Kvaðst hann ekki hafa vitað erindi Guðjóns en taldi sig geta bent á húsið sem hafi verið eins konar raðhús. Bókað var að Sævar hafi verið spurður hvort hann hafi einhvern tímann að kvöldlagi ekið í bifreið um Keflavík og beðið farþegana um að láta lítið á sér bera. Taldi Sævar það útilokað. Orðrétt var bókað: „Hann var spurður um hvort hann hefði farið að kvöldlagi inn í bensínsölu eða sjoppu við aðalgötuna í Keflavík til að hringja. Hann kvaðst minnst þess að hafa verið einn á ferð í Keflavík með Erlu í blárri V.W bílaleigubifr. og þá hringt úr sjoppu við aðalgötuna. Þau hafi verið að leita að gjaldeyri.“ Sævar var spurður hvort hann hafi hitt Guðjón á Mokka 20. nóvember 1974. Játtaði Sævar því. Aðspurður hvort þeir hafi eitthvað talað um það sem hafi gerst um nóttina sagði Sævar að þeir hafi eitthvað rætt um Geirfinn og að flytja þyrfti líkið sem hafi þá verið í kjallaranum hjá Kristjáni. Aðspurður hvenær Geirfinnur hafi verið fluttur sagðist Sævar ekki alveg viss á deginum. Bókað var orðrétt í skýrsluna: „Er alveg víst að Kristján Viðar hafi tekið þátt í að flytja líkið aftur burt úr hrauninu? Svar: Ég vil ekki svara þessari spurningu.“¹⁸¹⁶

¹⁸¹³ Bls. 1663_B.

¹⁸¹⁴ Bls. 1663_C.

¹⁸¹⁵ Dagbók nr. 5, bls. 141b.

¹⁸¹⁶ Bls. 1654–1655.

925. Fyrir liggja ódagsettir handritaðir punktar, sem ekki liggur fyrir hver ritaði, um framburð Sævars um gulu sendiferðabifreiðina, ferð til Keflavíkur með Guðjóni og mót þeirra á Mokka 20. nóvember 1974.¹⁸¹⁷ Bera punktarnir ekki með sér frekari upplýsingar en fram koma í skriflegri skýrslu um yfirheyrslu yfir Sævari þennan dag.
926. Þennan dag, 30. nóvember 1976, var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 19:10 að komið hafi verið með Guðjón úr sakadómi. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir Guðjóni þennan dag milli klukkan 15:00 og 18:50 á skrifstofu rannsóknar-lögreglunnar.¹⁸¹⁸ Haft var eftir Guðjóni að hann væri viss um að fyrir 14. nóvember 1974 hafi hann ekki hitt Sævar í um tvo mánuði. Þann dag hafi Sævar og Erla komið heim til hans til að sýna honum Land Rover bifreiðina. Kvaðst Guðjón viss um að við það tilefni hafi ekkert verið minnst á Keflavíkurferðina. Taldi hann sig geta fullyrt að 18. nóvember 1974 um klukkan 17:00 hafi hann farið á Mokka og hitt Erlu og Sævar. Hafi þau ekið honum heim að Ásvallagötu og Sævar komið inn en Erla beðið í Land Rover bifreiðinni. Þá hafi Sævar fengið að hringja til að fá uppgefið símanúmer hjá öðrum manni. Sævar hafi hringt aðeins einu sinni og kvaðst Guðjón ekki hafa heyrt hvað hann hafi sagt. Þeir hafi verið tveir í íbúðinni. Minnti Guðjóni að Sævar hafi látið hann fá miða og beðið hann að geyma hann. Kvaðst Guðjón ekki muna hvað hafi staðið á miðanum en hélt það hafi aðeins verið símanúmer.¹⁸¹⁹ Hafi Sævar beðið hann um að koma með sér til Keflavíkur daginn eftir að hitta mann. Skildi Guðjón það sem svo að Sævar hafi ætlað að redda peningamálum vegna væntanlegrar utanferðar. Hafi mátt skilja það á Sævari að hann ætlaði að hitta þennan mann og hafa milligöngu um að selja eitthvað. Kvaðst Guðjón hafa gefið Sævari ádrátt um að fara með. Minnti Guðjón að hann hafi ekið að Lambhóli næsta dag milli klukkan 20:00 og 20:30 á Fiat bifreið tengdamóður sinnar. Kvaðst hann minna að hann hafi ekið Villa sjómanni til að sækja hljómflytningstæki og hafa hitt Sævar að Lambhóli þegar hann hafi komið úr þeirri ferð. Hafi Sævar þá beðið hann um að aka sér til Keflavíkur sem hann hafi samþykkt. Ekki hafi verið rætt um að hann fengi ágóða af ferðinni. Minnti Guðjón að hafa ekið Fiat bifreiðinni heim til sín og hafa tekið þar bifreið sem Sævar hafi haft til umráða. Hélt hann að það hafi verið Volkswagen bifreið, en þó væri hann ekki viss og sagði það geta hafa verið stór, gömul amerísk bifreið. Það hafi ekki verið farið á Land Rover bifreiðinni til Keflavíkur. Kvaðst Guðjón halda að hann hafi verið bilaður. Sagði hann það geta verið að hann hafi ekið um Laugaveg og Vatnsstíg áður en farið hafi verið suður eftir, en hann myndi ekki eftir því. Auk hans hafi Sævar og Erla verið í bifreiðinni og rámaði hann í að fjórði maður hafi einnig verið með í för. Sagði hann það kunna að vera að sá fjórði hafi verið tekinn upp í bifreiðina eftir að hann hafi tekið við akstrinum. Haft var orðrétt eftir Guðjóni: „Ég hef hér í dag séð Kristján Viðar og þekki ég hann ekki sem fjórða manninn í bifreiðinni, en það er þó möguleiki að það hafi verið hann þótt ég þekki hann ekki aftur.“ Kvaðst hann ekki muna hvað hafi verið rætt um á leiðinni suður eftir og ekki vera viss um hvert hlutverk sendiferðabifreiðarinnar hafi verið sem talað hafi verið um á leiðinni. Taldi Guðjón

¹⁸¹⁷ Bls. 1664.

¹⁸¹⁸ Bls. 1649–1651.

¹⁸¹⁹ Bls. 1648.

líklegt að sendibifreiðin hafi átt að flytja varning frá Keflavík til Reykjavíkur. Bókað var eftir Guðjóni: „Í skýrslunni í gær lýsti ég eftir því sem ég best man ferðum mínum og gerðum í Keflavík þetta kvöld. Ég minnst þess ekki að hafa farið úr bifreiðinni, en það gæti verið fyrir því, að ég hafi farið úr bifreiðinni í Dráttarbrautinni. Það gæti verið að ég hafi spurt einhverja hvort þeir hafi verið til sjós. Ennfremur gæti verið að ég hafi verið nærstaddur átök í Dráttarbrautinni án þess að sjá þau, enda mun hafa verið myrkur og ég er mjög nærsýnn og sé því illa frá mér.“¹⁸²⁰ Kvaðst hann ekki muna eftir að hafa séð lík og ekki heldur eftir að hafa tekið þátt í átökum. Orðrétt var haft eftir Guðjóni: „Á bakaleiðinni talaði Sævar [um] að ég væri samsekur um morð, og varð ég þá hræddur, en hann bætti við, „sástu ekki þegar við drápum manninn.“ Haft var eftir Guðjóni um að nú væri að rifjast upp fyrir honum að það gæti verið að hann hafi ekið beint heim til sín og Sævar hafi fengið lánaða hjá honum skóflu. Kvaðst hann ekki viss um þetta en sagðist allavega viss um að hann hafi ekki tekið þátt í að grafa lík. Greindi Guðjón frá því að Sævar og Erla hafi komið til sín vorið 1975 og hafi Sævar þá farið að ræða Geirfinnsmálið og sagt að það væri einkennilegt með það. Kvaðst Guðjón hafa samþykkt það en þau hafi ætlað að hefja einhverjar umræður um málið. Sagðist Guðjón þá hafa verið alveg úti á þekju og Erla hafi séð það. Hafi hún þá sagt: „Hann er búinn að gleyma þessu öllu.“ Orðrétt var haft eftir Guðjóni: „Eftir þetta fór að setja að mér illan grun hvort ég gæti hafa flækst eitthvað í málið.“¹⁸²¹

927. Meðal rannsóknargagna liggja fyrir ódagsettir handritaðir punktar um yfirheyrsluna yfir Guðjóni, sem ekki liggur fyrir hver ritaði. Ritað er um skýrslu Guðjóns þennan dag, 30. nóvember 1976. Aðspurður um miðann og hvað hafi staðið á honum hafi Guðjón sagst ekkert vita um þetta atriði. Orðrétt var ritað: „Hins vegar hefði hann hugleitt þetta í vor eftir yfirheyrsluna. Þá séð að ekki var skráð símanr. hjá Geirfinni 1974. Sér þá dottið í hug að umrætt sinn hafi Sævar verið að hringja í vinnuveitanda Geirfinns til að fá uppgefið símanr. hans – Vitað er að hringt var þessara erinda í [EBSk] nokkrum vikum áður. Á sínum tíma var eitthvað skrifað um þetta í blöðum. Hugmynd mín er að þarna sé Guðjón að combineri.“ Ritað var um að Guðjóni hafi verið bent á misræmi í framburði hans um heimsóknir hans á Landsbókasafnið. Orðrétt var ritað: „Hann hafi sagt í skýrslu að hann hafi komið aðeins einu sinni það hafi verið eftir yfirheyrsluna í vor og gert til að leita að fjarvistarsönnunum. Í ljós hafi komið að hann sé ekki skráður í gestabók 1976 heldur 16.7.1975.“ Hafi Guðjón sagst hafa komið þarna oft áður og svar hans um að hafa komið einu sinni hafi átt við um árið 1976. Hann hafi viðurkennt að hafa svarað rangt til en það hafi verið af misskilningi.¹⁸²² Guðjón hafi talið bifreiðina vera Volkswagen en ekki munað eftir byssu. Hann hafi sagst hafa komið heim ekki seinna en milli klukkan 01:30 og 02:00. Orðrétt var ritað: „Það sem gerðist í Dráttarbraut og á Grettisgötu hafi því tekið skamma stund.“¹⁸²³

¹⁸²⁰ Bls. 1658.

¹⁸²¹ Bls. 1659.

¹⁸²² Bls. 1645–1646.

¹⁸²³ Bls. 1647 og 1648.

928. Fyrir liggja handritaðir punktar, dagsettir sama dag, skráðir með sömu rithönd. Fram kemur að Erla hafi fullyrt að Guðjón hafi verið í Dráttarbrautinni. Orðrétt var ritað: „Bílskúr: Fá lykla hjá Guðjóni og skoða skúrinn.“ Þá var einnig ritað: „Hugsaðu hversvegna gerðist þetta. Höfða til trúar og tilfinninga.“ og „Tala við Schütz um punkta sem Guðjóni eru gefnir.“¹⁸²⁴
929. Fyrir liggur samantektarskýrsla dagsett 6. desember 1976, rituð af Grétari, um athugasemdir varðandi Guðjón sem ekki hafa verið skráðar í skýrslu. Fram kom að við yfirheyrslu þennan dag, 30. nóvember 1976, hafi Guðjóni verið bent á að saknæmt væri að bendla saklausum mönnum við sakamál sem þeir ættu enga aðild að. Hafi Guðjóni verið það ljóst. Í framhaldinu hafi hann verið spurður hvort hann vissi til þess að Sigurbjörn Eiríksson, Magnús Leópolddson, Valdimar Olsen og Einar Bollason ættu aðild að Geirfinnsmálinu. Haft var eftir Guðjóni að hann vissi ekki til þess og hafi sagt það vera meiri vitleysuna hjá krökkunum að hafa bendlað þeim við málið. Í kjölfarið hafi Guðjón bætt því við að ef tilgangur Keflavíkurferðarinnar hafi verið að stela spíra þá gæti það hafa verið spíraæð sem mætti rekja til Klúbbmanna. Kvaðst hann þó ekki hafa neina vísbendingu um þetta.¹⁸²⁵
930. Fyrir liggur ódagsett upplýsingaskýrsla, rituð af Ívari, um athugun á því hvort [ViG] hafi verið í leiguakstri dagana 19. og 20. nóvember 1974. Fram kom að rætt hafi verið við framkvæmdastjóra Hreyfils sem hafi upplýst um að [ViG] hafi ekki verið í akstri svo vitað væri frá því akstursleyfi hans hafi runnið út 16. september 1974. Fram kom að hann hafi ekið blárri Mercury bifreið sem væri í eigu föður hans.¹⁸²⁶
931. Sama dag, 30. nóvember 1976, ritaði Guðjón orðrétt í dagbók sína: „Á líka bággt með að muna hvað gerðist og hvernig en reyni að halda mig við það sem [ég] veit sannast en oft er það svo óljóst hvað er rétt [...] við þessa ferð eða er dulin ímynd þess sem gerðist fyrir eða síðar. En málinu miðar og ég vona að Guð gefi mér kraft, kjark og minni til að geta sagt satt og rétt frá og fá þannig fram lausn og málalok hið fyrsta.“ Ritaði Guðjón um að þurfa að reyna að rifja upp hvaða bifreiðar hafi verið með í för, en honum hafi gengið illa að muna það. Hann væri ákaflega óviss en þetta færi nú að koma fram. Vonaðist hann til að verða ekki dæmdur ósakhæfur sem myndi leiða til þess að hann yrði lokaður inni ævilangt. Orðrétt ritaði Guðjón: „Hvað sem verður þá er ég nú rólegur og finnst allt betra en áður var, þegar eirðarleysið ætlaði mig lifandi að drepa, milli þess að sinnuleysið lamaði mig.“¹⁸²⁷
932. Miðvikudaginn 1. desember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Ívar og Jónas hafi farið með Sævar klukkan 13:00.¹⁸²⁸
933. Fyrir liggja handritaðir punktar, dagsettir sama dag, en ekki liggur fyrir hver ritaði þá. Fram kom að rætt hafi verið við Guðjón á klefa hans í Síðumúlafangelsinu klukkan 13:00. Hafi hann verið spurður um lykla að skúr og hafi Guðjón sagt um lykil að

¹⁸²⁴ Bls. 1664.

¹⁸²⁵ Bls. 1719.

¹⁸²⁶ Bls. 1660.

¹⁸²⁷ Bls. 1664_A.

¹⁸²⁸ Dagbók nr. 5, bls. 142b.

geymslu að ræða en kvaðst ekkert vita hvar hann væri. Orðrétt var ritað: „Guðjón var í slæmu skapi. Var reiður við Schütz, sennilega vegna þess að hann fékk ekki við samprófunina með Kristjáni að tala um símtalið sem Kristján kvaðst hafa átt við Guðjón fyrir 19.11.1974. Talaði um að blæddi úr maganum. Vildi ekki að svo stöddu ræða það við lækni.“¹⁸²⁹

934. Bókað var í fangelsisdagbókina þennan dag klukkan 15:00 um símtal frá Erni sem hafi viljað færa Kristján Viðar í Hegningarhúsið í staðinn fyrir fanga sem þar væri vistaður og hafi verið til vandræða. Klukkan 15:45 var bókað að Birgir Þormar hafi tekið Guðjón til viðtals. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið en Guðjón ritaði í dagbók sína þennan dag um að hafa átt samtalið við Birgi og sagði hann vera mikinn afbragðsmann og góðmenni.¹⁸³⁰ Bókað var um komu Benedikts Blöndal, réttargæslumanns Guðjóns, klukkan 16:13, sem hafi farið til viðtals við Guðjón og Birgi í milliherberginu. Ritaði Guðjón í dagbók sína um að réttargæslumaður sinn hafi sagst ekki munu geta verið við réttarhaldið daginn eftir, en þá yrði gæsluvarðhald yfir honum framlengt en óvíst væri hve lengi.¹⁸³¹ Klukkan 16:25 var bókað að Ívar og Jónas hafi komið með Sævar til baka í fangelsið. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um ferðir Sævars þennan dag. Bókað var klukkan 16:40 að Guðjón hafi verið færður á klefa sinn. Klukkan 17:06 var bókað að Haraldur hafi farið með Kristján Viðar í Hegningarhúsið.¹⁸³²
935. Guðjón ritaði um í dagbók sína þennan dag að meiningin hafi verið að rifja upp bifreiðar og annað slíkt, en af því hafi ekki orðið. Yrði hann spurður um það við réttarhaldið daginn eftir. Sagði hann sálarástand sitt einnig verða þar til umræðu og að hann mætti gefa dómáranum skýrslu um það einslega ef hann svo kysi. Vonaðist Guðjón til þess að Guð gæfi honum að segja það sem hann vissi sannast og réttast.¹⁸³³
936. Fimmtudaginn 2. desember 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sigurbjörn Víðir og Grétar hafi farið með Guðjón í sakadóm. Klukkan 14:25 var bókað að Haraldur hafi farið inn á klefa til Sævars.¹⁸³⁴ Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Þennan dag var dómþing háð í sakadómi Reykjavíkur af Birgi Þormari þar sem tekið var fyrir dómsrannsókn vegna hvarfs Geirfinns. Bókað var að Guðjón hafi verið færður fyrir dóminn klukkan 14:10. Bókað var að með samþykki Guðjóns væri mættur Hákon Árnason hæstaréttarlögmaður, fyrir Benedikt Blöndal, réttargæslumann Guðjóns, vegna utanferðar hans. Af hálfu ákærvaldsins var mættur Hallvarður Einvarðsson, vararíkissaksóknari. Bókað var að Guðjón hafi verið beðinn um að skýra frá samskiptum sínum við Erlu og Sævar mánudaginn 18. nóvember 1974. Haft var eftir Guðjóni að hann minnti að hann hafi hitt þau þennan dag á kaffihúsi og þau ekið honum heim. Minnti hann að annaðhvort þeirra eða þau bæði hafi komið inn á heimili hans og að Sævar hafi fengið afnot af síma.¹⁸³⁵ Kvaðst

¹⁸²⁹ Bls. 1702.

¹⁸³⁰ Bls. 1702_A.

¹⁸³¹ Bls. 1702_A.

¹⁸³² Dagbók nr. 5, bls. 142b.

¹⁸³³ Bls. 1702_A.

¹⁸³⁴ Dagbók nr. 5, bls. 143.

¹⁸³⁵ Bls. 1693.

Guðjón ekki vita hvert Sævar hafi hringt en sagði það kunna vera að Sævar hafi beðið hann fyrir miða sem hann hafi skrifað, sennilega með símanúmeri. Greindi hann frá á sama veg og áður um erindi Sævars til Keflavíkur. Hafi það komið til tals að hann yrði samferða Sævari til Keflavíkur. Haft var eftir Guðjóni að hann hafi farið að Lambhóli daginn eftir, 19. nóvember 1974, til að hitta [RafG] og til að losna við að hitta Sævar. Greindi hann frá því að hafa farið með [RafG] og manni að nafni [VK] að sækja hljómflutningstæki. Bókað var að Guðjón hafi talið sig hafa komið til baka úr þeirri ferð um klukkan 22:00.¹⁸³⁶ Lýsti Guðjón því að hann teldi líklegt að Sævar hafi barið upp á hjá húsráðanda að Lambhóli á meðan hann hafi verið í burtu. Minnti Guðjóni að hafa fundið Sævar í kjallara hússins þegar hann hafi komið til baka. Taldi hann líklegt að Sævar hafi spurst fyrir um sig á heimili hans og þannig haft veður af því að hann hafi farið að Lambhóli. Minnti Guðjóni að Sævar hafi þá ámalgað að hann skellti sér með til Keflavíkur. Minnti hann að Erla hafi einnig verið í húsinu og einhver þriðji maður sem hann hafi ekki kannast við. Aðspurður hvort maðurinn hafi verið Kristján Viðar sagði Guðjón svo ekki hafa verið. Guðjón sagðist eingöngu hafa séð manninn í myrkri og því ekki geta lýst honum en ef til vill þekkja hann ef hann sæi hann aftur. Taldi Guðjón að hann hafi verið hræddur við þennan mann og af þeim sökum ekki þorað að skorast undan því að fara til Keflavíkur. Minnti Guðjóni að bifreiðin sem hann var á hafi verið skilin eftir, sennilega við Snorrabraut. Minnti honum að hann hafi ekið þeim þremur til Keflavíkur en mundi ekki á hvernig bifreið. Taldi hann hugsanlegt að hún hafi verið amerísk af eldri gerð. Kvaðst hann ekki geta munað eftir einni einustu setningu sem farið hafi þeim á milli í bifreiðinni. Bókað var orðrétt í þingbókina: Hann er nú spurður um það, hvort ekki hafi verið komið við á Vatnsstíg, áður en lagt var af stað til Keflavíkur.“ Kvaðst Guðjón ekki muna það en vildi þó ekki þvertaka fyrir það því hann myndi mjög óljóst eftir allri atburðarásinni.¹⁸³⁷ Var Guðjón spurður hvort sendiferðabifreið hafi komið við sögu í málinu. Rámaði hann þá í að á leiðinni suður eftir hafi verið spurt hvort einhver sæi sendiferðabifreiðina. Kvaðst hann ekki hafa sett þetta neitt í samband við erindi þeirra til Keflavíkur. Aðspurður hvort hann hafi séð sendiferðabifreið í Keflavík sem hafi verið tengd málinu kvaðst Guðjón ekki treysta sér til að svara því. Mundi hann að ekið hafi verið í gegnum Keflavík að bragga sem á hafi staðið „Pípugerð Áhaldahús“. Þar hafi allir farið út úr bifreiðinni nema hann. Sagðist Guðjón hafa beðið í um tuttugu mínútur en þá hafi allir farþegarnir komið inn í bifreiðina aftur. Hafi hann þá ekið að sjoppu við olústöð í Keflavík. Minnti honum að Sævar hafi hringt þaðan. Kvaðst hann hafa ekið aftur að bragganum og farþegarnir stigið þar út. Mundi hann ekki eftir að hafa farið út úr bifreiðinni og sagði minni sitt förlast um það sem kunni að hafa skeð þá. Kvaðst hann ekki minnast þess að hafa tekið þátt í átökum eða verið sjónarvottur að þeim. Mundi hann hins vegar að þegar ekið hafi verið frá Keflavík hafi hann haft það á tilfinningunni að þarna hafi eitthvað hræðilegt gerst, sem ekki hafi átt að gerast. Mundi hann einnig óljóst eftir einhverju tilgangslausu hringsóli í Keflavík áður en haldið hafi verið til Reykjavíkur. Kvaðst Guðjón muna að Sævar hafi sagt á leiðinni til Reykjavíkur: „Sástu ekki að við drápum manninn. Þú ert orðinn samsekur um

¹⁸³⁶ Bls. 1694.

¹⁸³⁷ Bls. 1695.

morð.¹⁸³⁸ Kvaðst Guðjón hafa sagt við Sævar: „Nei, ég sá ekkert.“ Beðinn um að lýsa tilfinningum sínum eftir þessi orðaskipti sagðist Guðjón ekki treysta sér til að lýsa þeim til hlítar. Það hafi sett að sér ólýsanlega skelfingu, blandaða því að hann hafi ekki viljað trúa því sem Sævar hafi sagt. Minnti Guðjón að hann hafi komið heim um klukkan 01:30, örmagna. Kvaðst hann hafa vitað að eitthvað hroðalegt hafi komið fyrir og hugsað með sér að konan og börnin skyldu aldrei fá að vita þetta. Lýsti Guðjón minningu um að hafa verið á Mokka miðvikudaginn 20. nóvember 1974 og hafa þar lesið í Þjóðviljanum um jarðarför Þórbergs Þórðarsonar, meðal annars frásögn um áletrun á grafstein. Minnti hann að Sævar hafi þá litið inn og sagt: „Nú er bara að segja ekki neitt.“ Kvaðst Guðjón ekki hafa sett hvarf Geirfinns Einarssonar í samband við Keflavíkurferðina, enda hafi hann hvorki kannast við Geirfinn né heldur lýsingu á þeim manni sem var talinn hafa hringt úr Hafnarbúðinni. Sagði hann að sér hafi fyrst komið til hugar tengsl þarna á milli þegar hann hafi verið yfirheyrður vorið 1976. Aðspurður hvers vegna hann hafi ekki innt Sævar nánar eftir atburðum kvöldsins kvaðst Guðjón sennilega ekki hafa séð Sævar eftir 20. nóvember 1974. Sagði hann ástæðuna sennilega vera þá að hann hafi óttast að fá að vita það sem hann hafi síður viljað vita.¹⁸³⁹ Aðspurður kvaðst hann ekki hafa haft fjárhagslegan ávinning af ferðinni til Keflavíkur. Kvaðst Guðjón ekki vita til þess að hafa búið yfir vitneskju um að lík hafi verið dysjað eftir þessa ferð. Mundi hann að skófla sem staðið hafi við heimili hans hafi ekki verið þar daginn eftir. Vildi hann ekki útiloka að Sævar hafi notað hana. Bókað var að lögmaður Guðjóns hafi óskað eftir því að hann yrði spurður hvort hann og farþegar hans hafi hitt fólk í Keflavík. Sagði Guðjón að hafi svo verið hafi hann ekki veitt því athygli. Var hann einnig spurður hvort hann vissi hvert Sævar hafi hringt úr sjoppunni í Keflavík og kvaðst Guðjón ekki hafa vitað það á þeim tíma. Bókað var að vararíkissaksóknari hafi ekki óskað eftir að leggja fram spurningar að svo stöddu. Vék Guðjón frá klukkan 16:15.¹⁸⁴⁰

937. Bókað var í fangelsisdagbókina að Grétar hafi komið með Guðjón til baka klukkan 16:21.¹⁸⁴¹ Klukkan 17:45 var bókað að Grétar hafi tekið Guðjón til viðtals í horninu. Bókað var að Grétar hafi farið um klukkan 20:00.¹⁸⁴² Fyrir liggja handritaðir punktar, dagsettir þennan dag klukkan 17:50, sennilega ritaðir af Grétari, um að Guðjóni hafi verið sýndar tólf myndir af [BaS], [ÞL] og fleirum. Hafi Guðjón þekkt mynd af Geirfinni sem hann hafi sagst kannast við úr blöðum. Fram kom að um nýrri myndina hafi verið að ræða. Þá var ritað orðrétt: „Fór eitthvað á Fiat sem hann átti ekki að fara (var að stelast).“¹⁸⁴³ Fyrir liggur samantektarskýrsla, dagsett 6. desember 1976, rituð af Grétari, um athugasemdir varðandi Guðjón sem ekki hafa verið skráðar í skýrslu. Í skýrsluna er bókað um samtal Grétars við Guðjón þennan dag, 2. desember 1976. Fram koma sömu upplýsingar og í framangreindum punktum auk þess sem orðrétt var bókað: „Guðjón lét þess getið, að hann myndi nú eftir, að verið gæti að þann

¹⁸³⁸ Bls. 1696.

¹⁸³⁹ Bls. 1697.

¹⁸⁴⁰ Bls. 1698.

¹⁸⁴¹ Dagbók nr. 5, bls. 143.

¹⁸⁴² Dagbók nr. 5, bls. 143b.

¹⁸⁴³ Bls. 1705.

19.11.1974 hafi hann verið með að láni Fiat-bifreið tengdamóður sinnar. Hann minnst þess að hann hafi ekið bifreiðinni eitthvað í óleyfi. Verið geti að hann hafi (stolist) á henni til Keflavíkur þetta kvöld.¹⁸⁴⁴

938. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 21:00 að Hákon Árnason, hæstaréttarlögmaður og Haraldur Blöndal, lögfræðingur, hafi komið og þess getið í færslunni að Hákon væri nú réttargæslumaður Guðjóns. Tíu mínútum síðar var bókað um að Guðjón hafi verið færður fram til viðtals við Birgi Þormar, Hákon og Harald Blöndal. Í þingbók sakadóms Reykjavíkur var bókað að klukkan 20:55 hafi dómþingið verið flutt í fangelsið að Síðumúla 28.¹⁸⁴⁵ Var kveðinn upp úrskurður í málinu þar sem fram kom að Guðjón hafi í dag viðurkennt að hafa að áeggjan Sævars ekið bifreið til Keflavíkur að kvöldi 19. nóvember 1974.¹⁸⁴⁶ Orðrétt sagði í úrskurðinum: „Kærði neitaði því alfarið í fyrstu, að hann hefði nokkra vitneskju um hvarf Geirfinns Einarssonar. Hann hefur nú síðustu daga smátt og smátt skýrt nánar frá samskiptum sínum við Sævar, þar á meðal ferðinni til Keflavíkur. Mjög miklar eyður eru enn í frásögn hans. Ekki kemur til álita að hann hljóti frelsi og öðlist þannig möguleika á að spilla sakargögnum og hafa áhrif á hugsanleg vitni og samseka.“ Var hann úrskurðaður í áframhaldandi 60 daga gæsluvarðhald. Bókað var að úrskurðarorðið hafi verið lesið í heyranda hljóði klukkan 21:15 að viðstöddum Guðjóni, Hákonni Árnasyni hæstaréttarlögmanni og Harald Blöndal, cand. jur. Bókað var að Guðjón hafi lýst því yfir að hann óskaði ekki eftir að kæra úrskurðinn til Hæstaréttar Íslands. Var dómþingi þá slitið.¹⁸⁴⁷
939. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 21:25 að Guðjón hafi verið færður inn á klefa sinn eftir að hafa fengið úrskurð um 60 daga áframhaldandi gæsluvarðhald. Klukkan 00:10 var bókað um að hringt hafi verið til Jónasar að beiðni Sævars. Tíu mínútum síðar var bókað um komu Jónasar sem hafi farið beint inn á klefa til Sævars. Hafi hann farið klukkan 00:40.¹⁸⁴⁸ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um vitjunina.
940. Þennan dag, 2. desember 1976, var [SóE] yfirheyrð á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar milli klukkan 15:00 og 15:20. Viðurkenndi hún fyrir lögreglunni að það sem hún hafi fullyrt við [LV] og konu hans um að vita allt um Guðmundarmálið hafi verið lygi og tilbúningur af sinni hálfu. Sagðist hún ekkert vita um málið.¹⁸⁴⁹ Í beinu framhaldi var hún yfirheyrð aftur og þá um ummæli sem hún hafi haft uppi við [LV] um Geirfinnsmálið. Sagði hún þessar sögur sínar hafa verið uppspuna frá rótum. Kvaðst hún eiga það til að segja miklar lygasögur og þá einkum er hún væri ölvuð. Var yfirheyrslunni lokið klukkan 15:25.¹⁸⁵⁰
941. Þennan dag ritaði Guðjón færslu í dagbók sína um að hann og Grétar hafi í kjölfar réttarhaldsins reynt að komast til botns í þessum málum. Vonaðist hann til að málið

¹⁸⁴⁴ Bls. 1719.

¹⁸⁴⁵ Bls. 1700.

¹⁸⁴⁶ Bls. 1699.

¹⁸⁴⁷ Bls. 1700.

¹⁸⁴⁸ Dagbók nr. 5, bls. 144.

¹⁸⁴⁹ Bls. 1703.

¹⁸⁵⁰ Bls. 1704.

myndi liggja fyrir af hans hendi þegar málið yrði tekið fyrir næst, 2. febrúar 1977. Um það yrði hann fyrst og fremst að hugsa. Orðrétt ritaði Guðjón: „Forlögin ætluðu mér þetta. Nei, rekaldið lendir bara einhvers staðar við ströndina.“¹⁸⁵¹

942. Föstudaginn 3. desember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Grétar hafi farið inn á klefa til Guðjóns klukkan 15:00. Bókað var að Grétar hafi farið klukkan 16:30.¹⁸⁵² Fyrir liggja handritaðir punktar, dagsettir þennan dag, sennilega ritaðir af Grétari. Fram kom að Guðjón hafi sagst ekki hafa farið á Volkswagen því fjórar dyr hafi verið á bifreiðinni. Farþegar í aftursæti hafi ekki farið út um sömu dyr og þeir sem í framsætinu voru. Hafi hann heldur ekki farið á Fiat. Sævar hafi talað um að reyna að fá upplýsingar hjá manningnum. Guðjón vissi ekki hvaða upplýsingar það hafi verið.¹⁸⁵³ Fyrir liggur samantektarskýrsla, dagsett 6. desember 1976, rituð af Grétari, um athugasemdir varðandi Guðjón sem ekki hafa verið skráðar í skýrslu. Í skýrsluna er bókað um samtal Grétars við Guðjón þennan dag, 3. desember 1976. Fram koma sömu upplýsingar og í framangreindum punktum auk þess sem orðrétt var bókað: „Guðjón sagðist vera að skrifa hjá sér helstu punkta úr málinu og vera að reyna að rifja upp þau atriði, sem hann hefði til þessa ekki getað munað. Kvaðst stefna á að vera búinn að því fyrir jól.“¹⁸⁵⁴
943. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 05:30 að fangaverðir hafi orðið varir við högg og það nokkuð mikil á hægri álmu fangelsisins. Hafi þeir kannað málið, bæði inni og úti en orðið einskis varir.¹⁸⁵⁵
944. Fyrir liggur samantektarskýrsla, rituð af Sigurbirni Víði, um yfirheyrslu yfir Erlu þennan dag sem hófst klukkan 16:00. Fram kom að stjórnandi yfirheyrslunnar hafi verið Karl Schütz, en viðstaddir hafi verið Sigurbjörn Víðir og Pétur Eggerz. Skýrði Erla svo frá að hún hafi ekið Land Rover bifreiðinni að Ásvallagötu þar sem Guðjón hafi átt heima. Þar hafi bifreiðin verið skilin eftir, en rafkerfið í henni hafi verið eitthvað bilað. Minnti Erlu að hún og Sævar hafi farið þaðan með almenningsvagni að bílaleigunni Geysi við Laugaveg þar sem hún hafi tekið ljósbláa Volkswagen bifreið á leigu. Kvaðst hún ekki viss um hvort bifreiðin hafi verið skráð á hennar nafn eða Guðjóns. Sagði hún að ef leigusamningurinn hafi verið á hennar nafni, hafi hún undirritað hann með réttu nafni. Áður hafi hún breytt fæðingarári í ökuskírteini sínu þar sem hún hafi ekki haft aldur til að leigja bifreið. Kvaðst Erla hafa ekið bifreiðinni með Sævari fyrst um borgina og síðan vestur Laugavegin og norður Vatnsstíg þar sem Kristján Viðar hafi komið inn í bifreiðina. Lýsti Erla því hvar sendibifreið hafi staðið upp við vöruhús á Vatnsstíg. Sagðist hún ekki geta sagt til um tegund bifreiðarinnar en henni fyndist sem hún hafi verið drapplit. Þó væri hún litblind á gráa og bláa liti og gæti því skjátlást. Sagði hún sendibifreiðina hafa verið frambyggða, með stórrí framrúðu og tveimur stórum hliðarrúðum sitthvorum megin. Kvaðst hún ekki muna hvort gluggar hafi verið á húsi bifreiðarinnar fyrir aftan ökumanninn.

¹⁸⁵¹ Bls. 1705_B.

¹⁸⁵² Dagbók nr. 5, bls. 144b.

¹⁸⁵³ Bls. 1705.

¹⁸⁵⁴ Bls. 1720.

¹⁸⁵⁵ Dagbók nr. 6, bls. 1.

Orðrétt var bókað í skýrsluna: „Ég sá Guðjón Skarphéðinsson ganga skáhallt yfir Vatnsstíg frá sendiferðabifreiðinni, og taka sér stöðu á gangstéttinni, austan við Vatnsstíg, skammt fyrir sunnan Skúlagötu. Um þetta atriði er ég fullkomlega viss (100%).“ Sagðist Erla hafa stöðvað bifreiðina hjá Guðjóni og fært sig í ... bifreiðarinnar og ekið henni til Keflavíkur.¹⁸⁵⁶ Greindi Erla frá því að á leiðinni suður eftir hafi hún heyrt á tal Guðjóns og Sævars þar sem þeir hafi rætt um bifreiðar og mann sem væri eitthvað erfiður. Hafi þeir meðal annars sagt að búið væri að bjóða manninum peninga, en hann tæki ekki sönsum og því yrði að fara eins og ákveðið hafi verið. Kvaðst Erla ekki muna eftir því að Kristján Viðar hafi nokkuð sagt á leiðinni nema þegar hann hafi boðið henni pillu. Ekið hafi verið beint að Hafnarbúðinni og stöðvað við hafnarvigina. Haft var eftir Erlu: „Ég er fullkomlega (100%) viss um að þar fór Kristján Viðar út úr bifreiðinni og fór hann inn í Hafnarbúðina. Eftir að Kristján var kominn aftur í bifreiðina, er ég fullkomlega viss (100%) að annar maður kom í bifreiðina til okkar og var þá ekið í Dráttarbrautina.“ Lýsti Erla því hvar bifreiðin hafi verið stöðvuð í Dráttarbrautinni, hægra megin við bryggjuna, nokkuð fyrir ofan. Fyrir hafi verið sendiferðabifreið sem hafi staðið þar sem bryggjan byrjaði og lítill bátur hafi verið þar við. Fannst henni einnig eins og rauð fólksbifreið hafi verið þarna. Hafi allir farið út úr bifreiðinni nema hún og Sævar, en Sævar hafi farið skömmu seinna. Kvaðst Erla hafa séð Sævar og Guðjón ræða við Geirfynn. Kvaðst hún fullkomlega viss, 100%, að það hafi verið Geirfynnur sem hafi komið í bifreiðina við hafnarvigina. Kvaðst hún hafa séð hvar Geirfynnur hafi ætlað að ganga í burtu en þá hafi Guðjón gripið í hann og átök byrjað. Hafi Kristján Viðar farið strax að hjálpa Guðjóni, en Sævar hafi gengið að bifreiðinni og sagt henni að fara heim á puttanum sem hún hafi þá gert. Kvaðst Erla halda að þá hafi Geirfynnur verið kominn á hné. Kvaðst hún ekki hafa séð barefli notað í átökunum. Sagðist Erla vera 90% viss um að farið hafi verið á bílaleigubifreið til Keflavíkur. Kvaðst hún 100% viss um að hún hafi ekið bifreiðinni á Vatnsstíg þar sem Guðjón hafi tekið við stjórn hennar.¹⁸⁵⁷ Sagði hún Sævar ekki hafa sagt sér hver tilgangur ferðarinnar hafi verið. Í skýrsluna var bókað orðrétt um nokkrar spurningar sem Erla hafi verið spurð og svör hennar við þeim; „Var þér ljóst hvað átti að gera í Keflavík? Svar: Ekki fyrr en á leiðinni til Keflavíkur, þegar ég heyrði samtalið í bifreiðinni á milli Sævars og Guðjóns.“ Var Erla næst spurð hvort henni hafi verið kunnugt um að Geirfynnur hafi verið í Klúbbnum 17. nóvember 1974. Kvaðst Erla halda að Sævar hafi sagt henni það. Orðrétt var bókað: „Hefurðu heyrt það að Sævar hafi talað við Geirfynn í Klúbbnum? Svar: Sævar sagði mér, að hann hefði talað við Geirfynn í Klúbbnum, en ekki sagði hann neitt um það hvað þeir hefðu rætt.“ Var Erla spurð hvers vegna Sævar hafi sagt henni að fara. Svaraði hún því til að Sævar hafi vitað hvað hafi átt að gerast og ekki vilja láta hana sjá það. Hann hafi vitað það fyrirfram hvað átti að gera. Aðspurð hver ástæðan fyrir þessu hafi verið kvaðst Erla ekki vita það. Henni hafi komið til hugar að þarna hafi átt að smygla áfengi og Geirfynnur hafi ætlað að taka þátt í því. Sævar og Guðjón hafi mikið talað um að auðvelt væri að smygla eiturlyfjum til landsins og því gæti hún trúað að einnig hafi verið um að ræða smygla á amfetamíni. Haft var eftir Erlu: „Ég held að

¹⁸⁵⁶ Bls. 1706.

¹⁸⁵⁷ Bls. 1707.

Geirfinnur hafi komist að því að þarna ætti að smygla eiturlyfjum með áfenginu og að hann hafi ekki viljað taka þátt í eiturlyfjasmygli og þá hafi þessi átök orðið, þar sem miklir fjármunir liggja í smygli á eiturlyfjum.¹⁸⁵⁸

945. Fyrir liggja handritaðir punktar, dagsettir þennan dag 3. desember 1976, sennilega ritaðir af Grétari, um það sem fram hafi komið við yfirheyrslu yfir Erlu. Í punktnum koma fram engar frekari upplýsingar aðrar en þær að hugsanlega hafi ekki verið skráður leigusamningur um bílaleigubifreiðina og [GM] sem hafi verið með bílaleiguna Geysi væri frændi eða vinur Guðjóns.¹⁸⁵⁹
946. Fyrir liggur samantektarskýrsla, dagsett sama dag, rituð af Haraldi, um viðtal við Kristján Viðar. Fram kom að Kristján hafi sagt [BaS], leigubifreiðastjóra á Bæjarleiðum, hafa verið í Dráttarbrautinni umrætt kvöld. Hann hafi verið við sendiferðabifreiðina við Vatnsstíg, en ekki Guðjón eins og hann hafi áður borið um. [BaS] hafi einnig verið viðstaddur þegar lík Geirfinns hafi verið flutt í kjallarann að Grettisgötu 82 og verið á fundinum í herbergi hans þegar þeir hafi ákveðið hvað gera ætti við líkið. Sagði hann Sævar hafa rætt við [BaS] þegar stoppað hafi verið við sendiferðabifreiðina. Greindi Kristján Viðar frá því að [GuV], fangavörður í Hegningarhúsinu, hafi einnig verið í Dráttarbrautinni. Hafi [GuV] verið klæddur í appelsínugulan sjóstakk og ekki hulið andlit sitt þegar hann hafi séð Kristján Viðar. Jafnframt hafi [ViG] verið þar ásamt kunningja sínum sem Kristján sagðist hafa séð áður en vissi ekki hvað hétu. Gaf Kristján útlitslýsingu á manninum og sagði hann eiga heima við Miklubraut. Sagði Kristján Viðar að [ViG] hafi neitað honum um far í bæinn frá Dráttarbrautinni. Kvaðst Kristján hafa áttað sig á því að neitunin hafi komið til vegna þess að [GuV] fangavörður hafi legið í aftursæti bifreiðarinnar sem hafi ekki viljað láta hann sjá sig.¹⁸⁶⁰
947. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína sama dag um að Grétar hafi komið til sín, bjartsýnn að vanda, og talið að nú færi að stytast í þessu. Orðrétt ritaði Guðjón: „Senn gæti ég flutt niður á Skólavörðustíg og fengið heimsóknir en áhugi minn á því er jæja það ku þó vera bærilegri vist en hér en þótt ég vilji setta mig við hvað sem er.“ Ýmislegt væri enn óljóst og þyrfti hann að reyna að rifja það upp næstu kvöld.¹⁸⁶¹ Ritaði hann orðrétt: „Það verður erfitt, skal samt fram með bæn og einbeitingu.“ Langt væri liðið á kvöldið og hann litlu bætt við ferðasöguna, eins og hann orðaði það. Hann myndi halda áfram ótrauður daginn eftir.¹⁸⁶²
948. Á baksíðu Morgunblaðsins þennan dag birtist frétt undir fyrirsögninni: „Grunur um aðild eða yfirhýlmingu“. Fram kom að gæsluvarðhald hafi verið framlengt um 60 daga yfir nýjasta fanganum í Geirfinnsmálinu. Haft var orðrétt eftir Birgi Þormari: „Það leikur sterkur grunur á því að maðurinn hafi gerst sekur um refsiverða háttsemi í sambandi við hvarf Geirfinns. Þessi grunur byggir ekki eingöngu á framburði þeirra ungmenna sem setið hafa inni í sambandi við þetta mál.“ Hafi hann sagt margt óljóst

¹⁸⁵⁸ Bls. 1708.

¹⁸⁵⁹ Bls. 1709.

¹⁸⁶⁰ Bls. 1710.

¹⁸⁶¹ Bls. 1705_B.

¹⁸⁶² Bls. 1705_C.

- um hugsanlega aðild umrædds manns að málinu en myndin hafi skýrst í yfirheyrslum undanfarna daga. Fram kom að fanginn hafi ekki kært úrskurðinn líkt og þann fyrri.¹⁸⁶³
949. Laugardaginn 4. desember 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að séra Jón Bjarman hafi farið til Guðjóns inn á klefa númer sex klukkan 12:55. Bókað var að presturinn hafi farið klukkan 14:15. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi verið inni á klefa til Sævars milli klukkan 17:00 og 17:32.¹⁸⁶⁴ Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir.
950. Fyrir liggur samantektarskýrsla, dagsett sama dag, rituð af Ívari um viðtal við [GSig], eiginkonu Geirfinns. Aðspurð hvort hún kannaðist við [TPb] frá Sauðárkróki og hvort hann hafi komið á heimili þeirra sagðist [GSig] aldrei hafa heyrt hans getið og hann hefði örugglega aldrei komið á heimili þeirra. Þá sagðist hún aðspurð ekki vita til þess að ungur frændi Geirfinns hafi druknað eða um slys á neinum nákomnum skyldmönnum þeirra. Bókað var í skýrsluna um símtal við John Hill, rannsóknarlögreglumann í Keflavík, sem hafi upplýst um að sjö ára drengur hafi druknað árið 1971 í Njarðvíkurhöfn, en ekkert slíkt slys hafi hent síðan þá.¹⁸⁶⁵
951. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir samantektarskýrsla, dagsett þennan dag 4. desember 1976, rituð af Ívari um viðtal við [ÆÓ], fyrrverandi tengdafaðir Guðjóns. Hafi hann sagst hafa átt rauða Cortina fólksbifreið sem hann hafi oft lánað Guðjóni. Kvaðst hann ekki geta fullyrt hvort Guðjón hafi fengið bifreiðina lánaða 19. nóvember 1974. Sagðist hann þó geta fullyrt með nokkurri vissu að Guðjón hafi aldrei haft bifreiðina að láni yfir nótt.¹⁸⁶⁶
952. Þennan dag birtist frétt í Tímanum undir fyrirsögninni: „Sterkur grunur um aðild að hvarfi Geirfinns og yfirhlymingu eftir það.“ Í fréttinni sagði að samkvæmt upplýsingum sem Tíminn hafi aflað hafi nýjasti fanginn í málinu gjörbreytti stöðu málsins og þætti rannsóknaraðilum nú einsýnt að botn kæmist í þetta dularfulla mannhvarf áður en langt um liði.¹⁸⁶⁷
953. Sunnudaginn 5. desember var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að séra Jón Bjarman hafi hringt klukkan 13:05 og boðað komu móður Guðjóns með sendingu til sonar sín. Bókað var klukkan 13:30 að Grétar hafi hringt og spurt hvort nokkur bréf eða beiðni um viðtal hafi borist frá Guðjóni. Gat færsluritari þess að svo væri ekki. Klukkan 14:20 var bókað um komu Karls Schütz og Péturs Eggerz sem hafi tekið Guðjón til viðtals. Bókað var klukkan 15:40 að Guðjón hafi verið settur aftur á klefa sinn. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir önnur en handritaðir punktar, dagsettir sama dag, sennilega ritaðir af Grétari. Fram kom að Schütz og Pétur hafi rætt við Guðjón um geðheilsu hans og hugsanlegt ósakhæfi. Guðjón hafi spurt hvað hafi verið sagt um Álftanes og ætlað að hugleiða það sjálfur.¹⁸⁶⁸ Guðjón ritaði færslu í dagbók sína þennan dag um samtal sitt við Schütz og Pétur. Schütz hafi bent honum á

¹⁸⁶³ Bls. 1711.

¹⁸⁶⁴ Dagbók nr. 6, bls. 2.

¹⁸⁶⁵ Bls. 1712.

¹⁸⁶⁶ Bls. 1713.

¹⁸⁶⁷ Bls. 1714.

¹⁸⁶⁸ Bls. 1715.

kenningar þýsks prófessors um hvenær menn væru ekki sjálfráðir gerða sinna. Þegar viljinn væri veikur eftir langa depurð eða þegar „das primitiva“ velli skyndilega fram. Schütz hafi viljað að hann fengi að tala við geðlækni og ritaði Guðjón um að hafa nefnt tvo.¹⁸⁶⁹

954. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 15:50 að Sævar hafi verið færður fram til viðtals við Schütz og Pétur.¹⁸⁷⁰ Klukkan 17:35 var bókað að Sævar hafi verið settur aftur á klefa sinn. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 21:30 að Grétar hafi hringt og spurt hvort skilaboð lægju fyrir frá Guðjóni og var honum tjáð að svo væri ekki. Klukkan 22:05 var bókað um að hringt hafi verið í Jónas þar sem Sævar hafi þrábeðið um viðtal við hann. Bókað var að Jónas hafi komið klukkan 22:30. Fimmtán mínútum síðar var bókað að Sævar hafi verið sendur í hornið til Jónasar. Bókað var að Sævar hafi verið settur aftur á klefa númer 13 klukkan 23:30.¹⁸⁷¹
955. Í dagbók sína þennan dag ritaði Guðjón um að hann aftur verið spurður um líkið hvar það væri. Ritaði hann orðrétt: „Þetta þykir [mér] verul. óhuggulegt ef vera skyldi rétt. Velti þessu ákaflega fyrir mér. Þetta á nú ekki heima í dagb. en samt.“¹⁸⁷²
956. Mánudaginn 6. desember var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla um símtal til Arnar Höskuldssonar þar sem hann hafi verið minntur á að gæsluvarðhaldsúrskurður Sævar rynni út þennan dag og Sævar hafi óskað eftir viðtalið við réttargæslumann sinn.¹⁸⁷³ Bókað var klukkan 15:50 að Sigurbjörn Víðir og Grétar hafi sótt Sævar og flutt hann í sakadóm. Þennan dag var dómþing sett í sakadómi Reykjavíkur af Erni Höskuldssyni og tekið fyrir dómsrannsókn vegna hvarfs Geirfinns. Bókað var að Sævar hafi komið fyrir dóminn klukkan 16:05 og með honum réttargæslumaður hans, Jón Oddsson. Orðrétt var bókað í þingbókina: „Kærði kveðst nú ekki hafa farið til Keflavíkur hinn 19. nóvember 1974.“ Haft var eftir Sævari að Guðjón hafi greitt honum 500.000 krónur fyrir að nefna nöfn þeirra fjögurra manna sem sátu í gæsluvarðhaldi um veturinn og nöfn fleiri manna. Kvaðst Sævar hafa átt að fá 500.000 krónur til viðbótar þegar málinu væri lokið. Var í dóminum kveðinn upp úrskurður og var Sævari gert að sæta áframhaldandi gæsluvarðhaldi í allt að 150 daga. Bókað var að Sævar hafi tekið sér frest til ákvörðunar um kæru á úrskurðinum til Hæstaréttar Íslands. Vék Sævar frá klukkan 16:22.¹⁸⁷⁴
957. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 16:55 að komið hafi verið með Sævar úr sakadómi með áframhaldandi úrskurð upp á 150 daga. Bókað var klukkan 18:35 að hringt hafi verið í Jónas fyrir Sævar. Klukkan 21:10 var bókað um komu Sigurbjörns Víðis í fangelsið sem hafi lagt fram 150 daga úrskurð á fangann Sævars Marinó, eins og það var orðað. Bókað var klukkan 22:20 að Grétar hafi tekið Guðjón til viðtals í horninu. Klukkan 23:00 var bókað um komu Jónasar sem hafi farið inn á klefa númer

¹⁸⁶⁹ Bls. 1715_A.

¹⁸⁷⁰ Dagbók nr. 6, bls. 3.

¹⁸⁷¹ Dagbók nr. 6, bls. 4.

¹⁸⁷² Bls. 1715_A.

¹⁸⁷³ Dagbók nr. 6, bls. 5.

¹⁸⁷⁴ Bls. 1715_B-C.

13 til Sævars. Bókað var að Jónas hafi farið klukkan 23:34. Rannsóknargögn um vitjun á klefa Sævars liggja ekki fyrir. Bókað var að Guðjón hafi verið færður á klefa sinn klukkan 01:50. Fyrir liggja handritaðir punktar dagsettur þennan dag, sennilega ritaðir af Grétari um viðtal við Guðjón. Punktarnir eru tölusettir frá einum upp í sjö. Í fyrsta punkti er haft eftir Guðjóni um að hann væri þess fullviss hafa farið á ljósbláum Volkswagen. Vissi Guðjón ekki hver hafi átt hann, sennilega bifreiðaleiga. Í öðrum punkti var orðrétt ritað: „Man að lík Geirfinns var í aftursæti á bakaleið, þorði ekki að líta við. Var hræddur við það sem gerst hafði. Hvað á fjölskyldumaður að gera sem er skyndilega farinn að aka líki um nótt.“ Í þriðja punkti var haft eftir Guðjóni að honum fundist eins og ekið hafi verið af Keflavíkurvegi beint inn Álftanesveg. Til hægri væru hús og svo úfið hraun. Orðrétt var ritað: „Manstu eftir Gálgahrauni? Eitthvað rámar mig í það. Sennilega væri gott að fara í bíltúr þangað og skoða sig um. Sennilega hefur líkið verið fært. Tók ekki þátt í því en hugsanlega verið með í ráðum. Það hlýtur að hafa verið gert áður en Sævar fór til K.höfn. Dettur helst í hug að það hafi verið sett á stað þar sem það rotnar fljótt. Sennilegur staður: hitaveitustokkurinn. Kannski húsgrunnur í byggingu. Sævar veit [...] örugglega hvar líkið er.“ Í fjórða punkti var haft eftir Guðjóni að hann myndi eftir því að talað hafi verið um sendibifreið sem hafi verið í samfloti. Gæti verið að ekið hafi verið fram hjá honum í Keflavík. Mundi Guðjón ekki hverjir hafi verið í honum. Ef til vill hafi Kristján verið farþegi. Í sjöunda og síðasta punktinum var orðrétt ritað: „Dráttarbr. Man ekki eftir öðrum en Sævari, Kristj., Geirfinni og sjálfum. Getur ekki sagt frá fleirum þar sem hann man ekki eftir fleirum þar. Man ekki hvernig maðurinn dó. Ef hinir segja að Guðjón hafi átt hlut, þá mun það vera rétt. Var haldinn árásarhneigð. Réðist eitt sinn á barnapíu. Reynir að rifja þetta upp. Fjórmenningar saklausir. Vissi ekki af því fyrirfram hvernig þeim var blandað í málið. tilbúinn að staðfesta sakleysi þeirra.“¹⁸⁷⁵

958. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla, dagsett þennan dag, rituð af Jónasi, um athugun hans í nóvember 1976 hjá öllum bifreiðaleigum borgarinnar um hvort aðilar tengdir Geirfinnsmálinu hafi verið með bílaleigubíl á umræddum tíma sem notaður hafi verið í Keflavíkurfærðina. Fram kom að í leigusamningum frá umræddum tíma væri ekki að finna nöfn þeirra aðila sem væru viðriðnir málið.¹⁸⁷⁶
959. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir upplýsingaskýrsla dagsett sama dag, 6. desember 1976, rituð af Grétari um upplýsingar sem honum hafi borist frá John Hill, rannsóknarlögreglumanni í Keflavík, þess efnis að 19. nóvember 1974 hefði Nýja-Bíó í Keflavík sýnt kvikmyndina „French Connection“. Sýning hafi staðið yfir frá klukkan 21:00 til 23:00 eða 23:05. Hlé hafi verið gert á myndinni klukkan 22:00 eða 22:02 og staðið yfir í um tíu mínútur. Bókað var að þegar ekið væri frá Hafnarbúðinni skemmstu leið í Dráttarbrautina væri ekið fram hjá kvikmyndahúsinu.¹⁸⁷⁷
960. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína þennan dag um að hafa vaknað upp frá draumi við það þegar sagt hafi verið við hann: „þú ert búinn að vera.“ Orðrétt ritaði Guðjón: „Ég átti bágt með að taka því en það er víst satt og rétt. Erfitt engu að síður að kyngja því.“

¹⁸⁷⁵ Bls. 1722.

¹⁸⁷⁶ Bls. 1716.

¹⁸⁷⁷ Bls. 1717.

Hann hafi átt langar samræður við Grétar seint um kvöldið þar sem margt hafi borið á góma. Ákveðin hafi verið bílferð daginn eftir.¹⁸⁷⁸

961. Þriðjudaginn 7. desember 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 15:05 að Grétar hafi hringt og beðið um að Guðjón yrði tilbúinn til ferðar fljótlega. Klukkan 15:20 var bókað um komu Grétars og Eggerts. Bókað var að Eggert hafi látið þess getið að von væri á Jóni Oddssyni, réttargæslumanni Sævars, til viðtals við skjólstaðing sinn en ekkert gæti orðið af því viðtali þar sem enginn rannsóknarlögreglu maður væri á lausu til að vera viðstaddur. Bókað var að Grétar og Eggert hafi farið með Guðjón klukkan 15:30. Bókað var um komu Jóns Oddssonar, réttargæslumanns Sævars. Hafi hann stoppað stutt við þar sem enginn var til staðar til að vera viðstaddur viðtalið. Bókað var um að Jón myndi athuga þetta aftur daginn eftir. Bókað var klukkan 16:50 að Karl Schütz og Pétur Eggerz hafi komið og tekið Sævar til viðtals í horninu. Klukkan 18:30 var bókað að Grétar og Eggert hafi komið með Guðjón.¹⁸⁷⁹ Rannsóknargögn um ferðir Guðjóns þennan dag liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 19:15 að Sævar hafi verið færður aftur á klefa sinn. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir önnur en handritaðir punktar merktir „Sævar 7.12.76“, sennilega ritaðir af Grétari. Fram kom að líkið hafi verið flutt frá Keflavík til Reykjavíkur í Volkswagen bifreið. Orðrétt var ritað: „Lá aftur í. Guðjón ók – Sævar og Kristján. Ekið að Grettisgötu í kjallara. Guðjón með. Fóru 4 til Keflavíkur voru 5 frá Hafnarbúðinni. Sendi Erlu á puttanum þar sem ekki var pláss í bílnum.“ Innan sviga var rituð athugasemd við framburðinn: „(Ath. þá hefur Geirfinnur verið látinn eða vitað hefur verið að það átti að drepa hann.)“ Loks var ritað orðrétt: „2 dögum seinna fóru þeir til Kv. Sævar og Guðjón á Land-Rover. Dökk gleraugu.“¹⁸⁸⁰
962. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir Erlu Bolladóttur þennan dag á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar milli klukkan 13:30 og 17:40. Kvaðst hún vera þess nú fullkomlega viss að farið hafi verið á ljósblárrí Volkswagen bifreið til Keflavíkur 19. nóvember 1974. Var hún ekki viss hvort um hafi verið að ræða bílaleigubifreið, en fannst það þó mjög sennilegt þar sem hún hafi oft tekið bifreiðar á leigu hjá bílaleigunni Geysi um haustið 1974. Sagði hún að alltaf hafi verið gerður leigusamningur og hafi hún áður verið búin að breyta fæðingarári sínu í ökuskírteininu svo hún gæti fengið bifreið leigða. Mundi hún ekki hvort hún hefði leigt bifreið í nóvember 1974, en henni fyndist sem svo hafi verið. Mundi hún að eftir að hafa farið með Sævari á ljósblárrí Volkswagen bifreið frá Grýtubakka 19. nóvember 1974 um klukkan 20:00 til 21:00. Kvaðst Erla hafa ekið en Sævar setið í framsætinu við hlið hennar. Hún hafi ekið bifreiðinni að Lambhóli við Starhaga þar sem Sævar hafi farið inn og komið aftur út með Guðjóni. Þeir hafi báðir farið inn í bifreiðina og sagðist Erla hafa ekið þeim að heimili Guðjóns á Ásvallagötu. Fóru þeir þangað inn en hún hafi beðið úti í bifreiðinni. Eftir um það bil 20 mínútur hafi Sævar komið út og sest inn í bifreiðina og kvaðst Erla þá hafa ekið af stað. Mundi hún ekki fyrir víst hvert en

¹⁸⁷⁸ Bls. 1715_A.

¹⁸⁷⁹ Dagbók nr. 6, bls. 8.

¹⁸⁸⁰ Bls. 1723.

kvaðst halda að hún hafi ekið um borgina fyrst síðan vestur Laugaveg og norður Vatnsstíg. Þar hafi hún stöðvað og Sævar farið út úr bifreiðinni. Hafi Sævar komið skömmu síðar gangandi með Kristjáni Viðari og fóru þeir inn í bifreiðina. Kvaðst Erla þá hafa ekið af stað. Sagðist hún hafa séð hvar sendibifreið var lagt upp við vöruhús á Vatnsstígnum. Lýsti Erla sendibifreiðinni með sama hætti og í fyrri yfirheyrslu.¹⁸⁸¹ Kvaðst hún þá hafa séð Guðjón koma gangandi yfir götuna. Stöðvaði hún þá bifreiðina og hafi Sævar og Kristján Viðar farið út að tala við Guðjón. Skýrði Erla svo frá að Sævar hafi sagt henni að Guðjón ætti að aka bifreiðinni. Kvaðst hún þá hafa fært sig í aftursætið vinstra megin við hlið Kristjáns Viðars. Hafi Sævar setið í framsætinu. Ekið hafi verið af stað og minnti Erlu að tekið hafi verið bensín í Hafnarfirði en þó þyrði hún ekki að fullyrða um það. Kvaðst Erla hafa heyrt á tal Sævars og Guðjóns á leiðinni þar sem þeir hafi rætt um mann sem væri erfiður. Hafi þeir meðal annars sagt: „Búið er að bjóða mannum peninga, en það þýddi ekkert, hann tæki ekki sönsum og því yrði að gera það sem ákveðið hefði verið.“ Sagði hún Kristján Viðar ekkert hafa sagt alla leiðina nema þegar hann hafi boðið henni pillu. Orðrétt var bókað í skýrsluna: „Þegar við komum til Keflavíkur, þá minnst mig að bifreiðin hafi verið stöðvuð [einhvers staðar] og Sævar hafi sagt okkur að beygja okkur niður og láta ekki sjá okkur, en ekki get ég munað hvar það var í Keflavík.“ Síðan hafi verið ekið að Dráttarbrautinni. Kvaðst Erla hafa farið út ásamt Sævari og hélt hún að Kristján og Guðjón hafi einnig farið út úr bifreiðinni. Lýsti Erla því hvernig þau hafi gengið niður í Dráttarbrautina og hafi þá enginn verið staddur þar. Fannst henni sem Sævar hafi verið að kanna aðstæður. Gengu þau þá aftur að bifreiðinni, óku af stað og komu við í sjoppu þar sem bifreiðar gætu keyrt að og fengið afgreiðslu. Kvaðst hún ekki vita hvar þessi sjoppa væri í Keflavík. Sagði hún Sævar hafa farið inn í sjoppuna en kvaðst ekki hafa vitað til hvers. Hafi hann komið út skömmu síðar og var þá ekið að Hafnarbúðinni. Skýrði Erla svo frá að bifreiðin hafi verið stöðvuð skammt frá hafnarviginni og Kristján Viðar hafi farið út úr bifreiðinni. Kvaðst Erla halda að hann hafi farið inn í Hafnarbúðina en sagðist ekki vita til hvers. Hafi Kristján komið aftur inn í bifreiðina eftir um 15 til 20 mínútur og þá hafi annar maður verið með honum sem hún hafi ekki þekkt þá.¹⁸⁸² Kvaðst hún vita það nú að maðurinn hafi verið Geirfinnur Einarsson. Var þá ekið af stað í Dráttarbrautina og bifreiðin stöðvuð til hliðar við bryggjuna. Hafi sendibifreið staðið á bryggjunni, næst landi, og lítill bátur eða trilla var við bryggjuna. Lýsti Erla því að Kristján og Guðjón hafi farið strax út úr bifreiðinni, en hún og Sævar hafi setið smá stund lengur en hann svo farið út. Þegar hún hafi farið út úr bifreiðinni hafi hún séð hvar Sævar og Guðjón hafi verið að ræða við Geirfinn og Kristján Viðar staðið til hliðar. Hafi Geirfinnur ætlað að ganga í burtu, en þá hafi Guðjón gripið í hann og stimpingar byrjað. Hafi þá Kristján komið Guðjóni og Sævari til aðstoðar. Sagði Erla að Sævar hafi þá gengið til sín og sagt henni að fara til Reykjavíkur á puttanum sem hún hafi gert. Hafi Sævar þá ekki viljað láta hana sjá hvað hafi átt að gerast þarna. Kvaðst Erla fullkomlega viss um að einum eða tveimur dögum eftir þetta hafi hún ekið Sævari og Guðjóni á Land Rover jeppanum að Grettisgötu þar sem þeir hafi farið inn og talað við Kristján. Hafi Sævar beðið hana um

¹⁸⁸¹ Bls. 1725.

¹⁸⁸² Bls. 1726.

að bakka bifreiðinni inn um húsasund sem væri á bak við húsið að Grettisgötu 82 sem hún hafi síðan gert. Skýrði Erla frá því að Kristján, Guðjón og Sævar hafi komið út með tvo svarta plastpoka sem þeir hafi sett inn í bifreiðina að aftan. Kvaðst hún hafa ekið þeim öllum suður á Álftanes þar sem þeir hafi farið út í hraunið, líkt og hún hafi áður lýst, og grafið pokann í jörðu.¹⁸⁸³ Orðrétt var bókað: „Það er möguleiki að ég og Sævar höfum farið fyrir frá Grýtubakka, þann 19. nóv. 1974, heldur en ég hef hér sagt og er hugsanlegt að við höfum farið upp úr kl. 19:00, en ég man að við borðuðum kvöldmat áður en við fórum.“ Kvaðst Erla hafa farið til Kaupmannahafnar 5. eða 8. desember 1974. Skýrði hún frá því að nokkrum dögum áður hafi hún heyrt Sævar tala í síma heima hjá móður hans. Kvaðst Erla ekki vita við hvern hann hafi rætt, en hann hafi sagt að það þyrfti að flytja þetta þar sem mikið væri leitað. Sagði Erla að símtalið hafi átt sér stað eftir flutninginn á plastpokunum suður á Álftanes.¹⁸⁸⁴

963. Meðal rannsóknargagna liggja fyrir handritaðir punktar, dagsettir þennan dag, sennilega ritaðir af Grétari um yfirheyrsluna yfir Erlu. Bera punktarnir með sér engar frekari upplýsingar fyrir utan eftirfarandi sem ritað var orðrétt: „Sævar sagði henni að hann hafði talað við G. í Klúbbnum. Taldi Sævar hafa vitað hvað ætti að gerast.“¹⁸⁸⁵
964. Guðjón skrifaði færslu í dagbók sína þennan dag, 7. desember 1976, um að daginn eftir yrði einhvers konar lokayfirheyrsla um málið, þeir vildu fá allt upp fyrir jól sem væri þokkaleg jólagjöf sem þeir ætluðust til af honum. Orðrétt ritaði hann: „Ef ég hef ekki ruglast á dögum þá finnst mér tíminn líða hratt. Sp. hvar er líkið. Það er undarl. að þetta skuli ekki koma í ljós. Já ég ruglaði dögum, það er miðvikud. á morgun. Eiginl. skiptir þetta engu en þó miklu, mér er illa við að ruglast en ég er að verða ruglaður. Mér líður svo illa þessa stundina, ég er svo þreyttur, man ekkert, á bágð með að tala, get ekki hugsað. Kvíði fyrir morgund. veit að þá situr allt við það sama hjá mér, man ekki, veit ekki, get ekki, svo verð ég sviptur vitinu. Ég er alveg uppgefinn. Hvað skal nú til varnar verða vorri sál í stórri neyð.“¹⁸⁸⁶
965. Miðvikudaginn 8. desember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Jónas hafi hringt klukkan 13:05 og beðið um að Sævar yrði klæddur og tilbúinn í bíltúr eftir 15 mínútur.¹⁸⁸⁷ Bókað var klukkan 13:30 að Ívar og Jónas hafi tekið Sævar með sér í bíltúr. Klukkan 15:00 var bókað að Guðjón hafi verið færður fram til Grétars. Tíu mínútum síðar var bókað að komið hafi verið með Sævar og var hann færður beint á klefa. Rannsóknargögn um bíltúrinn liggja ekki fyrir. Bókað var að Guðjón hafi verið færður á klefa sinn klukkan 19:25. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 20:20 var bókað að Sævar hafi verið færður fram í hornið til viðtals við Jónas. Bókað var að Örn Höskuldsson hafi komið klukkan 21:40 og rætt við Grétar. Bókað var klukkan 22:10 að Sævar hafi verið færður á klefa sinn. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 22:25 var bókað að Örn

¹⁸⁸³ Bls. 1727.

¹⁸⁸⁴ Bls. 1728.

¹⁸⁸⁵ Bls. 1723–1724.

¹⁸⁸⁶ Bls. 1729_B.

¹⁸⁸⁷ Dagbók nr. 6, bls. 9.

hafi farið.¹⁸⁸⁸ Fimm mínútum seinna var bókað að Guðjón hafi verið færður fram í hornherbergið til viðtals við Grétar. Bókað var klukkan 04:10 að Guðjón hafi verið færður á klefa sinn.¹⁸⁸⁹ Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir Guðjóni þennan dag klukkan 22:25. Bókað var orðrétt eftir Guðjóni: „Ég ætla nú að skýra frá sannleikanum í máli þessu eftir því sem ég best man. Nokkur atriði þessa máls eru óljós í minni mínu en kunna þó að rifjast upp fyrir mér síðar.“ Kvaðst Guðjón geta fullyrt að Einar Bollason, Magnús Leópoldsson, Valdimar Olsen og Sigurbjörn Eiríksson væru allir saklausir að dauða Geirfinns. Hann hafi ekki átt neinn þátt í að bendla þá við málið. Aðspurður sagði hann það geta verið að Sævar hafi látið að því liggja þegar hann hafi til landsins aftur í mars 1975 að Klúbbmenn væru við málið riðnir. Sagði Guðjón það hafa verið almannaróm á þeim tíma, en alls ekki hafi verið rætt um að flækja málið með því að bendla Klúbbmenn við það ef þeir yrðu handteknir. Honum hafi verið það fullljóst að þeir hefðu verið saklausir þegar þeir hafi verið settir í gæsluvarðhald og hafi það hvílt mikið á samvisku hans en hann hafi ekki haft kjark til að segja frá málinu þá. Kvaðst Guðjón áður hafa skýrt frá upphafi málsins. Hann hafi farið með Sævari og Erlu heim til sín úr vinnu 18. nóvember 1974. Hafi Sævar þá talað um að hafa hitt mann í Klúbbnum og þurfa að fara til Keflavíkur til að athuga með viðskipti í sambandi við spíra og jafnvel fleira. Hafi Sævar óskað eftir því að hann kæmi með til að ræða við manninn. Kvaðst Guðjón ekki hafa gefið honum loforð þar um en sagst munu athuga það. Sagðist Guðjón minnst þess að Sævar hafi haldið fast að honum að koma með. Kvöldið eftir hafi hann farið til [RafG], kunningja síns að Lambhóli við Starhaga. Minnti Guðjón að hann hafi farið á Fiat bifreið.¹⁸⁹⁰ Greindi Guðjón frá því að Sævar hafi komið þangað á bifreið og beðið sig um að koma með til Keflavíkur. Kvaðst Guðjón hafa verið tregur til en að lokum fallist á að fara. Erla hafi verið með Sævari og maður sem Guðjón sagðist ekki hafa kannast við. Mundi Guðjón eftir því að Sævar hafi látið í ljós að hann væri orðinn of seinn á stefnumót í Keflavík. Kvaðst Guðjón ekki muna það glögggt hvað hafi gerst áður en lagt hafi verið af stað til Keflavíkur. Rámaði hann í að hafa ekið Fiat bifreiðinni og skilið hana eftir á einhverjum stað. Eitthvað hafi verið snúist um borgina og rámaði Guðjón eitthvað í sendibifreið í þessu samhengi. Síðan hafi hann tekið við akstri á ljósblárrí Volkswagen bifreið sem Sævar hafi haft til umráða. Sagði Guðjón þau hafa verið fjögur á leiðinni til Keflavíkur og kvaðst hann áður hafa sagt frá þeirri ferð. Mundi hann að á leiðinni hafi verið rætt um hvar sendibifreiðin væri og hvort til hennar sæist en hún hafi verið í eins konar samfloti með þeim. Sagðist Guðjón einnig muna að talað hafi verið um að sýna manninum, sem þau væru að fara að hitta, fulla hörku, ef hann vildi ekki ganga til samninga. Minnti Guðjóni sem hann hafi tekið fullan þátt í þessum umræðum, en hafi ekki gert sér fulla grein fyrir því sem hafi staðið til. Skýrði Guðjón svo frá að þegar komið hafi verið til Keflavíkur hafi margt fólk verið í kringum bíóið við aðalgötuna. Þá hafi Sævar sagt farþegunum að beygja sig niður, sem þeir hafi gert. Annaðhvort hafi verið hlé í bíóinu eða því að ljúka. Kvaðst hann frekar telja að hlé hafi verið þar sem fólkíð hafi verið staðbundið fyrir utan bíóið, en ekki að streyma á brott. Kvaðst

¹⁸⁸⁸ Dagbók nr. 6, bls. 10.

¹⁸⁸⁹ Dagbók nr. 6, bls. 11.

¹⁸⁹⁰ Bls. 1732.

hann þó ekki geta fullyrt um þetta atriði. Að fyrirlagi Sævars hafi hann ekið beina leið að húsi merktu „Pípugerð Áhaldahús“ og stöðvað þar. Sagði hann farþegana hafa farið út úr bifreiðinni nema ef til vill Erla. Hafi þeir farið í hvarf við húsið og kvaðst Guðjón þá hafa snúið bifreiðinni við og ekið niður á hornið við aðalgötuna og beðið þar. Farþegarnir hafi þá komið aftur og var Sævar æstur yfir því að vera ekki búinn að hitta manninn og talað um að komast í síma til að hringja. Var þá ekið aftur til baka eftir aðalgötunni að bensínstöð.¹⁸⁹¹ Hafi Sævar ætlað að hringja þar, en það hafi ekki verið hægt þar sem fullt hafi verið af fólki í sjoppunni. Var þá ekið áfram og í átt að höfninni og stöðvað nokkuð frá Hafnarbúðinni. Greindi Guðjón því að farþegi úr aftursætinu hafi farið út til að hringja. Rámaði Guðjón í að hafa verið spurður um miða sem Sævar hafi látið hann fá og kvaðst þegar hafa skýrt frá því við yfirheyrslu. Hafi farþeginn komið aftur inn í bifreiðina og haft orð um að maðurinn myndi koma. Greindi Guðjón frá því að þegar maðurinn hafi sest inn í bifreiðina hafi hann ekið af stað og eitthvað um bæinn. Orðrétt var bókað í skýrsluna: „Ég heyrði nafn þessa manns ekki nefnt, en eftir því sem mér varð síðar ljóst þá var þetta Geirfinnur Einarsson.“ Hafi Sævar talað við Geirfinn í bifreiðinni og kvaðst Guðjón halda að aðrir hafi lítið blandast í þær umræður. Mundi hann að talað hafi verið um spíra og í stuttu máli mætti segja að þeir hafi verið að fiska eftir upplýsingum hjá hvor öðrum. Hafi Sævar verið með peninga og boðið Geirfinni þá gegn því að fá spíra eða upplýsingar um spíra. Kvaðst Guðjón ekki gera sér fulla grein fyrir því hvar hann hafi ekið eftir að Geirfinnur hafi komið inn í bifreiðina. Sagði hann það þó líklegt að staður hafi verið valinn fyrir þessi „ljósfælnu“ viðskipti, eins og það var bókað í skýrsluna. Hafi þau verið stödd í Dráttarbrautinni þegar í ljós hafi komið að ekki hafi komist á samkomulag með þeim Sævari og Geirfinni. Sagðist Guðjón ekki muna hvers vegna hann hafi stöðvað bifreiðina, en karlmennirnir hafi allir stigið út. Í stuttu máli hafi þeir þrír lent í átökum við Geirfinn sem leiddi til dauða hans. Orðrétt var bókað: „Ég minnst þess, að Geirfinnur ætlaði brott, en ég tók í hann til að stoppa hann af.“ Kvaðst Guðjón ekki muna eftir að hafa slegið Geirfinn með barefli eða hnefum. Mundi hann heldur ekki eftir því að hafa sparkað í hann en rámaði í að hafa tekið hann hálstaki. Honum hafi orðið mikið um það sem gerðist og gat hann hvorki sagt til um hver hlutur hinna hafi verið í átökunum né um hvað hafi leitt til dauða Geirfinns. Kvaðst Guðjón ekki muna eftir áverkum á honum. Mundi hann að ekkert blóð hafi verið á sér eftir átökin. Mundi hann ekki til þess að barefli hafi verið notað.¹⁸⁹² Skýrði Guðjón svo frá að hann myndi ekki eftir því þegar líkið hafi verið sett í bifreiðina. Sagðist hann muna eftir orðum Sævars á leiðinni til Reykjavíkur um að hann væri samsekur um morð. Kvaðst Guðjón hafa orðið mjög óttasleginn vegna þess sem hafi gerst og ekki hafa þorað að líta aftur í bifreiðina en um það væri ekki að efast að líkið hafi verið í bifreiðinni. Erla hafi farið úr bifreiðinni í Dráttarbrautinni en Guðjón kvaðst ekki hafa munað með hvaða hætti það hafi komið til. Orðrétt var bókað í skýrsluna: „Hún mun hafa gleymt kápunni sinni í bifreiðinni. Ekki man ég þó sérstaklega eftir því, en í vor las ég framburð ökumanns, sem hún hafði fengið far með á leið til Reykjavíkur. Hann talaði um að hún hefði verið illa klædd og dró ég þá ályktun af því að hún hefði

¹⁸⁹¹ Bls. 1732.

¹⁸⁹² Bls. 1733.

gleymt kápunni.“ Á leiðinni til Reykjavíkur hafi þeir þrír rætt um hvað ætti að gera við líkið, en ekki komist að samkomulagi. Minnti Guðjóni að hann hafi ekið út á Álftanesveg, vestur fyrir Gálgahraun og þar til hægri. Minnti hann að þeir hafi farið eitthvað upp í hraunkantinn til að athuga, en hætt við að setja líkið þar. Minnti hann einnig að ekið hafi verið upp að hitaveitustokknum hjá Korpu, en sagði það kunna að vera rangminni hjá sér. Kvaðst hann ekki minnst þess að hafa verið með í að taka líkið úr bifreiðinni og ekki minnst þess að hafa ekið inn húsasundið að bakgarðinum við Grettisgötu 82. Minnti hann helst að hafa ekið heim til sín að Ásvallagötu og skilið við farþegana þar. Minnti Guðjón að Sævar hafi fengið lánaðar skóflur hjá sér, en væri ekki viss um það. Í lok skýrslunnar var orðrétt bókað: „Sá sem ég hef hér talað um sem fjórða manninn í bifreiðinni á leiðinni suður í Keflavík mun vera Kristján Viðar Viðarsson, en ég þekkti hann ekki fyrir þennan tíma og tók lítið eftir honum í þessari ferð. Við sampröfun hefur Kristján Viðar sagt, að hann hafi verið í Dráttarbrautinni umrætt sinn og get ég ekki dregið það í efa, enda þótt ég komi honum ekki fyrir mig.“¹⁸⁹³

966. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla, dagsett þennan dag, 8. desember 1976, rituð af Haraldi Árnasyni um að fyrir skömmu hafi Kristján Viðar greint frá því að móðuramma hans [IF] hafi átt þátt í að hluta sundur og fela lík Færeyings að nafni [WP] sem saknað hafi verið síðan í september 1974. Hafi Kristján Viðar skýrt frá því að eftir dauða [WP] hafi hann, Sævar og Tryggvi Rúnar farið með líkið niður í kjallara og inn í vaskahús. Hafi þeir komist að þeirri niðurstöðu að þeir yrðu að hluta líkið í sundur. Hafi hann ætlað að framkvæma verkið en ekki getað það þegar til hafi komið. Tryggvi Rúnar hafi þá kallað hann bleyðu og búist til þess að framkvæma verknaðinn. Hafi Kristján Viðar þá farið upp á íbúðarhæðina en mætt ömmu sinni. Hafi hann þá bannað henni að fara niður en það hafi orðið til þess eins að vekja forvitni gömlu konunnar. Hún hafi því farið niður í vaskahúsið og komið að Sævari og Tryggva Rúnari með lík [WP]. Hafi Kristján þá sagst hafa farið upp í herbergi sitt, tekið inn svefnlyf og sofið fram undir hádegi daginn eftir. Þá hafi verið búið að búa um líkið í tveimur pokum og hafi Albert Klahn verið fenginn til að flytja það í Toyota bifreiðinni. Kristján hafi greint frá því að ákveðið hafi verið að fara með pokana í Fossvogskirkjugarð og grafa þá þar. Hafi amma hans farið með. Hún hafi ekki verið ánægð með felustaðinn sem leitt hafi til ósættis þeirra á milli og hafi Kristján þá farið. Fram kom að Kristján hafi sagst ekki vita hvað hafi orðið um lík [WP], en talið víst að amma hans vissi það. Í lok skýrslunnar var bókað að frásögn Kristjáns hafi verið nokkuð óljós, en hann hafi ekki verið spurður nánar um smáatriði. Orðrétt var bókað: „Er sannleiksgildi frásagnar hans vafasamt, en persónulega finnst mér hæpið, að hann ljúgi upp á ömmu sína, sem virðist honum mjög kær, að ekki sé minnst á jafn alvarlegan verknað og þennan.“¹⁸⁹⁴
967. Sama dag gaf ríkissaksóknari út ákæru vegna Guðmundarmálsins og fleiri mála á hendur Kristjáni Viðari, Sævari, Tryggva Rúnari, Alberti Klahn, Erlu, [ÁEÞ] og Guðjóni. Voru Kristján, Sævar og Tryggvi Rúnar ákærðir fyrir morð með því að hafa, aðfaranótt 27. janúar 1974, í félagi ráðist á Guðmund Einarsson í kjallarafbúð að

¹⁸⁹³ Bls. 1734.

¹⁸⁹⁴ Bls. 1730.

Hamarsbraut 11 og misþyrmt honum svo, þar á meðal með hnífstungum sem Kristján Viðar hafi veitt honum, að hann hafi hlotið bana af og komið líki hans síðan fyrir á ókunnum stað. Var Albert Klahn ákærður fyrir eftirfarandi hlutdeild í fyrrgreindum verknæði með því að hafa veitt Sævari, Kristjáni Viðar og Tryggva Rúnari liðsinni við að fjarlægja og koma líki Guðmundar fyrir á ókunnum stað og þannig leitast við að afmá ummerki brotsins, bæði fyrrgreinda nótt og síðar síðla sumars 1974 þegar líkamsleifar Guðmundar voru fluttar á enn annan stað. Hafi flutningar þessir farið fram í bifreiðum sem Albert hafi haft til umráða og ekið. Tryggvi Rúnar var einnig ákærður fyrir brennu, nauðgun og þjófnað. Sævar var einnig ákærður fyrir þjófnað og saman með Erlu fyrir þjófnað og hylmingu, skjalafals og fjársvik. Var Sævar einnig ákærður saman með Kristjáni fyrir margvísleg þjófnaðarbrot og hylmingu. Sævar, Guðjón og [ÁEP] voru ákærðir saman fyrir brot á lögum um ávana- og fíkniefni. Þá var Kristján Viðar ákærður fyrir þjófnað og Albert Klahn fyrir hylmingu og brot á lögum um ávana- og fíkniefni.¹⁸⁹⁵

968. Guðjón ritaði í dagbók sína þennan dag um viðræður sínar við Grétar. Þær hafi staðið lengi og lokið um kvöldmat en hafist aftur eftir mat og staðið til að verða fimm um nóttina. Orðrétt ritaði hann: „Þá hafði ég játað aðild að bana G. Einarssonar og gefið þriðju skýrslu lútandi að Keflavíkurför þeirri sem ógæfusamlegust hefur verið þeirra ferða er ég hef um mína tíð farið. Nú finnst vonandi lík mannsins næstu daga og þjóðin getur þá dregið andann léttar, þótt ekki verði ég í þeim hópi, nema samviska, viska, vizka mín ætti að vera betri nú en verið hefur.“ Vissi hann ekki hvað myndi gerast næst. Ritaði hann um bókagjöf sem hann hafi fengið. Rifjaði hann upp orð konu sem hafi sagt við hann í Naustinu um sumarið: „Þú átt eftir að líða mikið.“ Henni hefði ratast satt orð á munn. Orðrétt ritaði Guðjón: „Þó virðist mér ég ónæmur orðinn fyrir öllu slíku. Ég er eins og vél. Ómennskur finnst mér. Það gerir einangrunin. Hér er ekkert sem hefur áhrif á mig lengur, ég hef lokað mig af tilfinningalega. Eiginlega er ég dauður.“¹⁸⁹⁶ Kraftaverk þyrfti að gerast og hann tryði á það. Hann yrði að losna úr hringekju tómleika og örvæntingar. Hann yrði að fá innri og ytri frið. Hann gæti þetta ef hann vildi. Hann hafi aldrei viljað neitt, ekki vitað hvað hann vildi, allt hafi sett hann úr jafnvægi og slegið hann út af laginu. Orðrétt ritaði Guðjón: „Þessi skírn væntanlega dugir til að rétta mig af. Byrði mín er þung en að bera eitthvað þungt, það er að vera. Orð á orð ofan. Það er auðvelt að missa trú á gildi þeirra og merkingu en þegar þú hefur játað þig sekan um morð þá veistu aftur að þau merkja eitthvað. Svo sannarlega. Nú er ég ekki fullur örvæntingar, vil ekki deyja, en erfitt verður þetta.“¹⁸⁹⁷
969. Fimmtudaginn 9. desember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Grétar hafi sótt Sævar klukkan 13:00 og farið með hann í bílferð. Bókað var um komu þeirra til baka klukkan 14:05.¹⁸⁹⁸ Rannsóknargögn um bílferðina liggja ekki fyrir. Bókað var að séra Jón Bjarman hafi farið inn á klefa númer sex klukkan 14:22. Klukkan 17:14 var bókað að Sævar hafi verið færður í hornið til viðtals við Jónas. Sjö

¹⁸⁹⁵ Bls. 1735–1745.

¹⁸⁹⁶ Bls. 1745_A.

¹⁸⁹⁷ Bls. 1745_B.

¹⁸⁹⁸ Dagbók nr. 6, bls. 11.

mínútum síðar var bókað um komu Grétars sem hafi farið í hornið til Sævars og Jónasar. Klukkan 23:35 var bókað að Sævar hafi verið færður á klefa sinn.¹⁸⁹⁹ Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir Sævari þennan dag milli klukkan 17:30 og 23:30. Skýrði Sævar svo frá að í byrjun nóvember 1974 hafi hann fyrst heyrt nafnið „Geiri í Keflavík“ nefnt í sambandi við spíra, áfengi og þess háttar. Kvaðst Sævar ekki muna hvar hann hafi heyrt þetta nefnt. Greindi hann frá ferð sinni í Klúbbinn 17. nóvember 1974 með Kristjáni Viðari og að því hann hélt [PKKÞ]. Kvaðst Sævar hafa séð Kristján Viðar ræða við mann í stiganum sem hafi verið ölvaður og opinskár. Grunaði Sævar að Kristján hafi ætlað að reyna að ná veski mannsins og blandaði hann sér því í umræðurnar. Kvaðst Sævar hafa villt á sér heimildir og spurt manninn hvort þeir hafi ekki verið saman á togara. Hafi hann neitað því og kvaðst Sævar þá hafa spurt hann um nafn. Hafi maðurinn þá sagst heita Geirfinnur og vera úr Keflavík. Sagði Sævar þá oft hafa notað svona viðræður til að komast að mönnum sem þeir hafi haft hug á að ræna. Greindi Sævar frá því að honum hafi þá strax dottið í hug að þarna væri um að ræða „Geira úr Keflavík“. Kvaðst Sævar hafa spurt hann hvort hann hefði spíra og væri til í að koma í viðskipti og hafi Geirfinnur játað því. Hafi Kristján Viðar verið vitni að samtali þeirra. Kvaðst Sævar hafa látið í ljós vilja sinn til að komast í beint samband við þann aðila sem Geirfinnur væri að skipta við, en raunverulegur tilgangur hafi verið að komast að því hvar spírinn væri geymdur til þess að stela honum.¹⁹⁰⁰ Kvaðst Sævar hafa nefnt 50.000 til 70.000 krónur í greiðslu fyrir upplýsingarnar. Hafi Geirfinnur tekið vel í þetta og látið sig fá nafn og heimilisfang en ekki símanúmer. Kvaðst Sævar hafa talið sig vera kominn í samband við „Geira í Keflavík“ sem hann hafi áður heyrt nefndan í sambandi við spíra. Sagðist Sævar hafa sagt Erlu frá þessum væntanlegu viðskiptum daginn eftir og það kvöld hafi hann farið heim til Guðjóns og sagt honum frá þessu. Hafi hann og Erla farið að heimili Guðjóns á Land Rover bifreiðinni og Erla beðið á meðan hann hafi farið inn til Guðjóns. Kvaðst Sævar ekki muna hvort [GUÆ], kona Guðjóns, hafi verið heima. Sagðist Sævar hafa boðið Guðjóni að taka þátt og spurt hann hvort hann ætti peninga til að leggja í þessi viðskipti. Kvaðst Sævar ekki vera viss hvort Guðjóni hafi verið það ljóst að hann hafi ætlað sér að stela spíranum. Hafi Guðjón ákveðið að taka þátt og sagst jafnvel ætla að leggja fram einhverja peninga ef hann ætti þá til handbæra. Greindi Sævar frá því að hafa hringt í Kristján Viðar úr íbúð Guðjóns og sagt honum hvað stæði til. Hafi Kristján spurt að fyrri bragði hvort ekki stæði til að stela spíranum og sagðist Sævar hafa játað því. Ákvað Kristján að taka þátt. Greindi Sævar frá því að hafa næst hringt til einhvers sprútsala, mögulega [SSH], til að spyrjast fyrir um verð á spíra. Því næst hafi hann hringt í Landsímamann og fengið uppgefið símanúmer Geirfinns. Kvaðst hann hafa skrifað það á miða og látið Guðjón fá hann. Loks hafi hann hringt til Geirfinns. Barn hafi svarað símanum og sagt hann ekki heima.¹⁹⁰¹ Hafi hann rætt ferðina við Guðjón, sagt honum að rafkerfið í Land Rover bifreiðinni væri í ólagi og fyrirætlun um að taka bílaleigubifreið. Var ákveðið að fara til Keflavíkur kvöldið eftir og hafi Guðjón sagst verða heima eða að Lambhóli. Skýrði Sævar svo frá að eftir hádegi

¹⁸⁹⁹ Dagbók nr. 6, bls. 12.

¹⁹⁰⁰ Bls. 1746.

¹⁹⁰¹ Bls. 1747.

daginn eftir hafi hann og Erla farið á Bílaleiguna Geysi og tekið ljósbláa Volkswagen bifreið á leigu. Kvaðst Sævar hafa greitt afgreiðslumanninum 5.000 krónur og sagt honum að sleppa því að gera skriflegan samning sem hann hafi samþykkt. Hafi hann áður fengið bifreiðar á leigu með þessum hætti. Kvaðst Sævar ekki vita nafn afgreiðslumannsins, en þekkja hann vegna fyrri viðskipta. Hafi Erla ekið bifreiðinni að Hjallavegi. Kvaðst Sævar ekki muna eftir neinu sérstöku öðru þennan eftirmiðdag. Um klukkan 18:30 hafi hann og Erla farið á Land Rover bifreiðinni að Grýtubakka og borðað þar kvöldmat. Kvaðst Sævar hafa hringt í Geirfinn en gat hvorki munað klukkan hvað né hvort hann hafi hringt frá Hjallavegi eða Grýtubakka. Minnti Sævar að Geirfinnur hafi sjálfur svarað símanum. Kvaðst Sævar hafa kynnt sig og nefnt viðskiptin sem þeir hafi rætt í Klúbbnum og spurt hvort hann vildi hitta sig við Hafnarbúðina. Mundi Sævar ekki hvort hann hafi nefnt klukkan 21:30 eða 22:00. Hafi Geirfinnur játað því. Sagðist Sævar hafa sagst verða með peningana með sér. Greindi Sævar frá því að hafa ekki notað sitt rétta nafn í Klúbbnum. Hélt hann að hann hefði notað nafnið Sæmundur Pálsson sem hann hafi oft notað. Kvaðst hann hafa notað það nafn einnig í símtalínu. Um klukkan 20:00 hafi hann farið ásamt Erlu og móður sinni á Land Rover bifreiðinni á kvikmyndasýningu að Kjarvalsstöðum. Áður hafi hann hringt niður á Laugaveg 32 og greint Kristjáni Viðari frá því að farið yrði til Keflavíkur þegar hann kæmi af Kjarvalsstöðum. Að kvikmyndasýningunni lokinni hafi hann og Erla ekið móðir hans beint heim. Þaðan hafi þau ekið að Hjallavegi og skipt á bifreiðum.¹⁹⁰² Hafi Erla ekið beint heim til Guðjóns á Ásvallagötu en hann hafi ekki verið heima. Kvaðst Sævar ekki muna hvort hann hafi hitt [GUÆ]. Greindi Sævar frá því að þá hafi þau ekið að Lambhóli þar sem hann hafi hitt Guðjón, [RafG] og eitthvað fleira fólk, en mundi Sævar ekki hvaða. Minnti Sævar að Guðjón hafi verið með Fiat fólksbifreið á staðnum og taldi nokkuð öruggt að hann hafi fært sig yfir í bifreið Guðjóns. Ekið hafi verið að Vatnsstíg og hafi Erla komið á eftir þeim. Kvaðst Sævar hafa farið upp á Laugaveg og náð í Kristján Viðar sem hafi verið tilbúinn í svörtum leðurjakka og með loðskinnshanska. Sagðist Sævar hafa séð [PKKP], en hann hafi svarað símanum þegar Sævar hringdi frá Grýtubakkanum. Hafi hann og Kristján Viðar gengið saman að Volkswagen bifreiðinni og hafi þá Erla setið aftur í en Guðjón undir stýri. Fóru þeir hægra megin inn í bifreiðina og hélt Sævar að Kristján hafi sest aftur í en hann í framsætið við hlið Guðjóns. Orðrétt var bókað eftir Sævari: „Það var örugglega engin sendiferðabifreið þarna á Vatnsstígnum, eins og við erum áður búin að segja.“ Var þá ekið áleiðis til Keflavíkur og mundi Sævar ekki eftir því að stoppað hafi verið á leiðinni, enda hafi þau verið orðin nokkuð sein. Greindi Sævar frá því að á leiðinni hafi hann og Guðjón rætt um að þeir skyldu sýna Geirfinni fulla hörku ef hann yrði með einhverja stæla. Sagði Sævar að sér hafi fundist Geirfinnur áhugalítill í símanum. Meiningin að baki samræðum þeirra hafi ekki verið að pína hann líkamlega heldur að leggja fast að honum og pressa á hann ef hann yrði neikvæður. Sagði Sævar þetta eitthvað hafa verið nefnt við Kristján Viðar sem hafi jánkað því. Kvaðst Sævar hafa verið með 70.000 krónur meðferðis sem þeir hafi verið tilbúnir að láta Geirfinn fá

¹⁹⁰² Bls. 1748.

ef hann myndi láta upplýsingar á móti.¹⁹⁰³ Sagðist Sævar ekki vera viss um hvað klukkan hafi verið þegar hann hafi komið til Keflavíkur, en hún hafi verið nálægt 22:00. Mundi hann eftir því að hafa sagt að allir skyldu beygja sig niður þegar þau hafi ekið eftir aðalgötunni, sem þau hafi gert. Kvaðst Sævari hafa dottið í hug að lögreglan væri eitthvað í eftirliti og myndi jafnvel stoppa þau þar sem þetta hafi verið bílaleigubifreið. Hafi þau beygt niður að Hafnarbúðinni og Guðjón ekið þar fram hjá. Þar hafi hann og Kristján farið út úr bifreiðinni og gengið inn í Hafnarbúðina. Þar hafi þeir gætt að Geirfinni en ekki séð hann. Kvaðst Sævar hafa keypt einn pakka af Viceroy handa Erlu. Mundi hann ekki eftir manneskjunni sem hafi afgreitt hann. Minnti hann að afgreiðslustúlkurnar hafi verið í bláum sloppum. Hafi þeir talið Geirfinn jafnvel vera í nágrenninu og því ekki hringt. Skýrði Sævar svo frá að þeir hafi gengið út og svipast um eftir Geirfinni en ekki séð hann og því gengið að Volkswagen bifreiðinni. Þá hafi þau ekið eftir aðalgötunni og séð mikið af fólki á götunni. Kvaðst Sævar ekki muna sérstaklega eftir að það hafi verið í sambandi við bíóið. Lýsti Sævar því hvar þau óku í gegnum bæinn að Dráttarbrautinni til að finna rólegan stað til að ræða við Geirfinn á. Stoppuðu þau á hæðinni fyrir ofan Dráttarbrautina og sagðist Sævar hafa farið út úr bifreiðinni ásamt Kristjáni Viðari og athugað staðinn og litist vel á hann þar sem lítið hafi verið um mannaferðir. Hafi Guðjón snúið við á meðan. Settust þeir inn í bifreiðina aftur og hafi þá verið ekið til baka aðalgötuna þar sem Sævar kvaðst hafa farið inn í sjoppu til að hringja í Geirfinn, en hætt við vegna mannfjölda þar inni. Hafi þá verið ekið niður að Hafnarbúðinni. Kvaðst Sævar hafa látið Kristján Viðar fá miðann með nafni og símanúmeri Geirfinns og beðið hann um að fara inn og hringja í hann. Hafi hann sagt Kristjáni að segja eitthvað sem hann gæti ekki munað lengur hvað hafi verið. Bókað var orðrétt í skýrsluna: „Sannleikurinn er sá að ég hafði sagt Geirfinni að ég héti Magnús Leópolddsson, en ekki Sæmundur Pálsson og hann mun hafa haldið að ég væri Magnús í Klúbbnum. Þegar Kristján kom út hafði hann orð á því að Geirfinnur hefði spurt hvort Maggi væri þarna og síðan sagt að hann mundi koma.“ Greindi Sævar frá því að hafa verið búinn að segja Geirfinni að þau myndu vera á ljósblárri Volkswagen bifreið. Kvaðst Sævar muna eftir að hafa sagt Geirfinni að koma gangandi að Hafnarbúðinni og einnig að hafa sagt Kristjáni að segja honum það í símann.¹⁹⁰⁴ Hafi Kristján sest í aftursæti bifreiðarinnar þegar hann var búinn að hringja og kom Geirfinnur skömmu seinna að bifreiðinni. Kvaðst Sævar hafa heilsað honum og hleypt honum inn í aftursætið. Sagði Sævar að Geirfinnur hafi setið hægra megin, Kristján Viðar fyrir miðið og Erla fyrir aftan Guðjón. Var þá ekið strax í Dráttarbrautina og sagðist Sævar hafa haft orð á því við Geirfinn að fara á kyrrlátan stað til að ræða saman. Þá hafi ekki staðið til að beita ofbeldi í sambandi við málið. Kvaðst Sævar hafa rætt fyrirhuguð viðskipti við Geirfinn á leiðinni í Dráttarbrautina og hafi hann virst ekki gera sér grein fyrir hvað hann væri að tala um líkt og hann myndi ekkert eftir fyrri viðræðum þeirra. Datt Sævari það helst í hug að Geirfinnur hafi verið það fullur í Klúbbinum að hann myndi ekki eftir samtali þeirra. Kvaðst Sævar hafa sýnt honum 70.000 krónur og beðið hann um að segja sér hvar spírinn væri geymdur. Geirfinnur hafi virst ekki gera sér neina grein fyrir því hvað hann meinti.

¹⁹⁰³ Bls. 1749.

¹⁹⁰⁴ Bls. 1750.

Sagðist Sævar hafa rétt Geirfinni peningana sem hafi tekið við þeim. Um þetta leyti hafi þau verið að koma í Dráttarbrautina. Kvaðst Sævar hafa spurt hann frekar út í hvar spírinn væri geymdur og hver ætti hann. Hafi Geirfinnur þá snúið út úr og gefið í skyn vilja til að kaupa spíra af þeim. Kvaðst Sævar þá hafa sagt að hann gæti greitt meiri peninga og þannig sýnt honum fram á að þetta væru viðskipti. Hafi Geirfinnur þá byrjað með hávaða og hent peningunum í gólfið í bifreiðinni og viljað komast út. Hafi Guðjón þá stöðvað bifreiðina. Fóru þeir þá allir út úr bifreiðinni, fyrst Sævar og Guðjón og síðan Geirfinnur og loks Kristján Viðar. Hafi Geirfinnur ætlað í burtu en Guðjón þá tekið í öxlina á honum og spurt hvort þeir ættu ekki að ræða málin frekar. Hafi Geirfinnur þá sagt eitthvað á þá leið: „Ég þekki Sigurbjörn og ykkur hina í Klúbbnum.“ Lýsti Sævar því hvar hann og Kristján Viðar hafi gengið í veg fyrir Geirfinn og Kristján sagt: „Voruð þið ekki búnir að ræða þetta í Klúbbnum?“ Hafi Geirfinnur þá hrint Kristjáni Viðari sem hafi þá slegið Geirfinn til baka.¹⁹⁰⁵ Kvaðst Sævar ekki viss hvar höggið hafi komið á hann. Sagðist Sævar þá hafa slegið Geirfinn í andlitið en hann hrint sér svo hann hafi fallið aftur fyrir sig. Kvaðst Sævar hafa sprottið á fætur og ráðist á Geirfinn, en hann hafi stjakað sér frá. Í millitíðinni hafi Kristján Viðar slegið Geirfinn nokkur högg og sum þeirra farið í maga hans. Hafi Guðjón einnig blandað sér í slagsmálin og kvaðst Sævar hafa séð hann slá til Geirfinns. Kristján Viðar hafi tekið hann haustaki aftan frá og kvaðst Sævar þá hafa gripið spýtu sem hafi legið þarna, um 70 sentímetra langa, og barið Geirfinn með henni einu höggi framan á fæturna, en síðan fleygt henni frá. Kvaðst Sævar hafa verið hræddur á þeim tímapunkti og hættur að lítast á þetta. Sagðist hann þá hafa séð að Kristján Viðar hafi verið búinn að skipta um hálstak og taka Geirfinn hliðarhál- eða haustak með hægri hendi. Var Guðjón þá kominn með spýtuna í hendurnar og kvaðst Sævar hafa séð hann slá Geirfinn nokkrum höggum með henni, fyrst í fæturna í mjaðmarhæð. Hafi Geirfinnur reynt að rífa í Kristján með annarri hendinni. Kvaðst Sævar þá hafa tekið í höndina á honum og haldið henni frá Kristjáni og sagt eitthvað á þá leið: „Vertu rólegur maður.“ Kvaðst Sævar hafa farið til Erlu sem hafi verið orðin „nervös útaf þessu“, eins og það var orðað. Sagðist hann hafa látið Erlu fá 5.000 krónur og sagt henni að fara þar sem það þýddi ekkert að róa manninn niður, hann væri alveg óður. Fór Erla þá í burtu og kvaðst Sævar hafa sagt henni að taka leigubifreið til baka. Lýsti Sævar því svo að þegar hann hafi snúið sér aftur að mönnunum hafi Geirfinnur legið á bakinu og Guðjón staðið yfir honum, en þá búinn að kasta spýtunni. Hafi Kristján bograð yfir Geirfinni og verið að þukla á honum. Kvaðst Sævar hafa þuklað á honum og leitað eftir púlsi en þá hafi Kristján sagt hann dauðan. Sagðist Sævar hafa fundið að hann hafi verið dauður. Kvaðst hann ekki átta sig á því hvað hafi orðið Geirfinni að bana, hvort það hafi orsakast af höggunum eða haustakinu. Hann hafi ekki séð hann barinn í höfuðið með spýtunni. Kvaðst hann hafa séð blóð eða skrámur á vinstra gagnauga og kjálka en annað ekki. Hafi Guðjón þá sagt: „Náðu í Erlu.“ Sagðist Sævar hafa kallað en ekki fengið svar og séð hana hvergi og því snúið við aftur. Hafi Guðjón þá sagt: „Finndu hana.“ Kvaðst Sævar ekki hafa farið aftur. Hafi Kristján Viðar þá sagt: „Hvað eigum við að gera?“ Hafi þeir þá rætt

¹⁹⁰⁵ Bls. 1751.

um að skilja Geirfinn eftir. Kvaðst Sævar hafa talið hættu á að fingraför myndu finnast og þeir tekið undir það.¹⁹⁰⁶ Hafi þeir þá athugað Geirfinn betur og fullvissað sig um að hann væri dáinn. Var þá ákveðið að setja hann inn í bifreiðina að aftan. Sagðist Sævar þá hafa verið búinn að taka upp peningana sem Geirfinnur hafi fleygt á gólfið í bifreiðinni. Þeir hafi skilið spýtuna eftir á staðnum og kvaðst Sævar ekki treysta sér til að lýsa henni nákvæmlega en þetta hafi verið frekar mjó fjöl. Greindi Sævar frá því að þeir hafi sett Geirfinn í aftursætið, vinstra megin, í sitjandi stellingu og hafi hann hallað út á hlið. Kristján Viðar hafi setið í aftursæti til hægri, Guðjón hafi ekið og hann í framsætinu. Óku þeir úr Dráttarbrautinni og leituðu að Erlu nokkra stund þar sem hún hafi gleymt kápunni sinni í bifreiðinni. Óttuðust þeir að henni yrði kalt og ef til vill myndi hún lenda í höndum lögreglunnar. Að því búnu hafi þeir ekið til Reykjavíkur og rætt á leiðinni hvað væri best að gera við líkið án þess að þeir hafi komist að samkomulagi. Hafi komið til tals að setja hann út á Álftanes og mundi Sævar eftir að hitaveitustokkur hafi verið nefndur. Rætt hafi verið um að hættulegt væri að fara með líkið í gegnum Kópavog. Ofan á hafi orðið að aka með líkið beina leið inn sundið bakvið heimili Kristjáns. Hann og Kristján Viðar hafi borið líkið inn í kjallarann og hafi Guðjón komið með þeim inn. Settu þeir líkið inn í geymslu, ofan á fatahrúgu og minnti Sævar að gólfðregill eða eitthvað þess háttar hafi verið sett ofan á líkið. Í framhaldinu hafi þeir farið upp í íbúð Kristjáns Viðars og rætt saman skamma stund. Hafi Kristján Viðar sagt að ekki væri hægt að hafa líkið þarna lengi og því ákveðið að ræða saman daginn eftir. Kvaðst Sævar hafa gist í íbúðinni hjá Kristjáni þessa nótt. Guðjón hafi fljótlega farið heim til sín á Volkswagen bifreiðinni og hafi Kristján Viðar beðið hann um að loka kjallaranum á eftir sér. Greindi Sævar frá því að hafa tekið leigubifreið heim að Hjallavegi morguninn eftir og þá hafi Erla verið komin. Síðar sama dag hafi hann hitt Guðjón á Mokka við Skólavörðustíg og þeir rætt hvað ætti að gera við líkið. Hafi Guðjón nefnt ýmsa möguleika, svo sem að brenna það, sökkva því í vatn, urða það eða grafa í óbyggðum.¹⁹⁰⁷ Sagði Sævar að þeir hafi verið tveir einir þegar þeir hafi rætt þetta, en sig minnti að [BrB] hafi verið nálægur. Um kvöldið hafi hann og Erla skilað Volkswagen bifreiðinni með því að skilja hana eftir við bílaleiguna. Skýrði Sævar svo frá að fimmtudaginn 21. nóvember 1974 hafi hann og Erla farið niður á Grettisgötu á Land Rover bifreiðinni, en áður hafi þau farið að Bergþórugötu 27 og fengið [BPP] til að stilla bensínjölfina á bifreiðinni. Kvaðst Sævar þá hafa verið í kápunni hennar Erlu. Hann hafi tekið hana utan af Geirfinni þegar þeir voru búnir að bera hann inn. Sagðist hann blóðbletti hafa verið í kápunni. Hann hafi gleymt henni hjá [BPP], en sótt hana nokkrum dögum síðar og hent henni í ruslið. Hafi Erla ekið Land Rover bifreiðinni inn í sundið bak við Grettisgötu 82. Kristján Viðar hafi verið heima þar sem búíð hafi verið að ákveða tímann, en þetta hafi verið milli klukkan 15:00 og 16:00. Beið Erla í íbúð Kristjáns á meðan þeir hafi fært lík Geirfinns yfir í þvottahúsið og vöfðu það inn í eitthvað tau og bundu snæri utan um. Sagði Sævar þá hafa borið líkið út í Land Rover bifreiðina og sett það inn að aftan. Í bifreiðinni hafi verið tvær skóflur sem Guðjón hafi verið búinn að lána þeim. Var þá ekið beint upp í Rauðhóla með viðkomu á bensínstöð þar sem fimm lítra

¹⁹⁰⁶ Bls. 1753.

¹⁹⁰⁷ Bls. 1753.

plastbrúsi hafi verið fylltur. Lýsti Sævar því hvar ekið hafi verið inn í Rauðhóla og nokkuð djúp hola grafin ofan í rauðamöl, ekki stærri en það að líkið hafi komist ofan í. Síðan hafi þeir hellt bensíninu yfir og kvaðst Sævar hafa kveikt á eldspýtu og hent henni ofan í. Hafi allt orðið eitt eldhaf um leið. Erla hafi staðið þarna rétt hjá og horft á, en Guðjón hafi ekki komið nálægt þessum flutningi. Hafi líkið brunnið illa og eldurinn dofnað fljótlega. Mjög vond lykt hafi komið og þá hafi þau tekið til við að moka yfir. Greindi Sævar frá því að um sumarið 1975 hafi hann og Erla farið aftur upp eftir til að athuga hvort þau myndu finna staðinn. Töldu þau sig hafa fundið hann en þar sem strákar hafi verið að leika sér við að skjóta í mark á staðnum hafi þau ekki leitað sérstaklega. Skýrði Sævar frá því að þegar hann hafi hringt til Kristjáns Viðars 18. nóvember 1974, heiman frá Guðjóni, hafi þeir talað um að Kristján myndi sjá um að útvega sendibifreið sem hafi átt að nota til að flytja spírann frá Keflavík til Reykjavíkur. Sagðist Sævar hafa talað um það við Kristján Viðar að reyna að fá [SÓH] frænda sinn til að aka sendibifreiðinni. Hafi Kristján fallist á að sjá um þetta atriði. Greindi Sævar frá því að þegar hann og Kristján Viðar hafi gengið að Volkswagen bifreiðinni á Vatnsstígnum þá hafi [SÓH] komið á sendibifreiðinni og stöðvað nokkru neðar. Kvaðst Sævar hafa talað við hann og sagt honum hvar hann ætti að bíða í Keflavík. Kvaðst hann hafa vísað honum veginn að Dráttarbrautinni. Hafi sendibifreiðin, sem var gulur Mercedes Benz, farið á undan til Keflavíkur. Sagði Sævar bifreiðina hafa verið í eigu stráks sem hafi búið neðarlega á Rauðalæk og ætti þrjár sendibifreiðar. Skýrði Sævar frá því að þegar farið hafi verið í Dráttarbrautina í fyrra skiptið hafi hann og Kristján Viðar farið úr bifreiðinni til að svipast um eftir [SÓH]. Hafi þeir fundið hann neðarlega í Dráttarbrautinni. Hafi Kristján Viðar talað við hann og sagt honum að bíða. Í seinna skiptið þegar átökin við Geirfinn hafi átt sér stað þá hafi þeir stöðvað nokkru frá sendibifreiðinni. Kvaðst Sævar ekki geta sagt til um hvort [SÓH] hafi séð átökin, en sagði það kunna vera. Sagðist hann viss um að [SÓH] hafi ekki átt þátt í átökunum. Hafi Kristján Viðar farið til [SÓH] þegar Geirfinnur var látinn og sagt honum að fara til baka og þegja yfir ferðinni. Kvaðst Sævar halda að [SÓH] hafi verið einn í bifreiðinni. Greindi Sævar frá því að hafa rætt við Guðjón nokkrum dögum eftir atburðina. Kvaðst Sævar hafa sagt Guðjóni frá því að hafa þóst heita Magnús Leópolldsson í samtali við Geirfinn. Hafi þeir ekki vitað hvort Geirfinnur hafi sagt öðrum frá málinu. Kvaðst Sævar þess vegna hafa stungið upp á því að Klúbbmönnum yrði blandað í málið ef þeir yrðu handteknir.¹⁹⁰⁸ Hafi Guðjóni litist vel á þetta og sagðist Sævar einnig hafa nefnt þetta við Kristján Viðar og Erlu. Greindi Sævar frá því að í júlímánuði 1975 hafi þau öll fjögur komið saman heima hjá Kristjáni Viðari á Grettisgötunni. Hafi þau orðið sammála um að ef þau yrðu handteknir skyldu þau flækja málið með því að bera að Klúbbmenn og sprúttssalar í Reykjavík hafi verið að verki. Hafi Erla stungið upp á Einari bróður sínum, Valdimar Olsen og [JR] þar sem hún hafi vitað að þeir hafi allir tengst Klúbbmönnum og því myndi þetta falla saman þegar farið yrði að rannsaka feril mannanna. Sagði Sævar þau öll hafa fylgst með rannsókn málsins eftir atburðinn 19. nóvember 1974. Vissu þau alltaf nákvæmlega hvernig rannsóknin hafi staðið þar sem

¹⁹⁰⁸ Bls. 1755.

stöðugar fréttir hafi verið í blöðum, sjónvarpi og útvarpi. Kvaðst Sævar aldrei hafa farið til Keflavíkur til að fylgjast með rannsókninni. Í lok skýrslunnar var bókað orðrétt: „Það skal tekið fram að missögnin sem kemur fram í skýrslunni varðandi sendiferðabílinn er vegna þess að Sævar Marinó ætlaði að halda honum og öikumanni hans utan við mál þetta.“¹⁹⁰⁹

970. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir bréf, dagsett 9. desember 1976, frá Interpol í París um niðurstöður rannsóknar á nafnalista tengdum Guðjóni Skarphéðinssyni sem borist hafi með skeyti 14. nóvember sama ár. Voru niðurstöðurnar raktar í bréfinu. Fram kom að engar upplýsingar um umrædda aðila og heimilisföng væri að finna í málaskrá frönsku lögreglunnar.¹⁹¹⁰
971. Fyrir liggur ódagsett yfirlit yfir framburði í Geirfinnsmálinu um aðild Kristjáns Viðars. Yfirlitið spannar tímabilið frá 23. janúar 1976 til og með 9. desember sama ár.¹⁹¹¹
972. Þennan dag birtist frétt á forsíðu Vísis undir fyrirsögninni: „Enn ekki ljóst hver er eigandi bílsins.“ Fram kom að gæslufanginn sem hafi verið úrskurðaður fyrir nokkru hafi játað, tíu dögum eftir handtöku, að hafa ekið banamönnum Geirfinns til Keflavíkur og aftur til baka. Mörgum spurningum væri hins vegar ósvarað og enn óljóst á hvaða bifreið umrædd ferð hafi verið farin. Fram kom að þó svo umræddur gæslufangi hafi reynst samvinnuþýður á sumum sviðum hafi reynst erfitt að fá upplýsingar um mörg atriði. Þá sagði að hann héldi fast við þann framburð að hafa ekki orðið vitni að því er Geirfinnur hafi beðið bana þar sem hann hafi beðið í bifreiðinni, en ekki farið niður í Dráttarbrautina.¹⁹¹²
973. Á forsíðu Tímans var frétt með fyrirsögninni: „Geirfinnsmálið til saksóknara í janúar?“ Greint var frá því að Karl Schütz færi heim til Þýskalands fyrir jólin, en kæmi aftur skömmu eftir áramót í stuttan tíma. Fram kom að almennt álit rannsóknaraðila væri að rannsókn málsins myndi ljúka í janúarmánuði og yrði þá sent ríkissaksóknara.¹⁹¹³
974. Föstudaginn 10. desember 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 13:30 að Jónas hafi komið með þrjár bækur sem hann ætlaði að lána Sævari privat, eins og það var orðað í færslunni. Bókað var klukkan 21:15 að Guðjón hafi verið færður fram í hornherbergið til viðtals við Eggert Norðdahl Bjarnason, rannsóknarlögreglumann. Klukkan 21:22 var bókað að Grétar hafi farið inn í hornherbergið til Guðjóns og Eggerts. Bókað var klukkan 00:50 að Guðjón hafi verið færður í sinn klefa. Fyrir liggur ódagsett samantektarskýrsla, rituð af Grétari, undir yfirheitinu: „Athugasemdir varðandi Guðjón Skarphéðinsson, gæslufanga“. Fram kom að Guðjón hafi verið yfirheyrður þennan dag af Grétari og Eggerti. Hafi Guðjón sagst ekki hafa séð þegar Sævar hafi fengið að hringja í íbúðinni hans 18. nóvember 1974.

¹⁹⁰⁹ Bls. 1756.

¹⁹¹⁰ Bls. 1759.

¹⁹¹¹ Bls. 1761–1769.

¹⁹¹² Bls. 1770.

¹⁹¹³ Bls. 1771.

Hann hafi verið inni á baði eða klósetti. Hafi hann sagt Sævar hafa hringt meira en eitt símtal. Sævar hafi mjög oft þurft að hringja og yfirleitt ekki látið uppi erindið. Fram kom að Guðjón hafi minnt að hafa verið á bifreið á Lambhóli 19. nóvember 1974. Einungis komi til greina Fiat fólksbifreið tengdamóður hans, enda hafi hann á þessum tíma ekið henni daglega til læknis á bifreið hennar. Hafi Guðjón sagt unnt að leita upplýsinga hjá lækni hennar til að sjá hvort hún hafi komið þessa daga. Bókað var að Guðjón hafi talið Sævar hafa verið með sér í bifreiðinni þegar henni hafi verið ekið frá Lambhóli. Hafi hann munað óljóst hvert hann hafi ekið bifreiðinni til að skilja hana eftir. Hafi Guðjón skýrt frá því að á leiðinni til Keflavíkur hafi verið talað um að búast mætti við að sýna þyrfti mannum fulla hörku. Þá kynni það að vera að Sævar hafi boðið honum að leggja fram peninga á leiðinni suður eftir. Orðrétt var bókað: „Kveðst muna að Geirfinnur tók við peningunum úr hendi Sævars, en svo hafi hann fleygt þeim á gólfíð í bifreiðinni.“ Ekið hafi verið í gegnum Keflavík og stöðvað við „Pípugerð Áhaldahús“. Hafi Guðjón sagst hafa séð í bát uppi á landi. Tveir hafi farið úr bifreiðinni en Erla örugglega verið eftir en hann hafi ekki munað eftir samræðum við hana. Hinir hafi farið að tala við mann, eftir því sem honum hafi skilist af Sævari eftir á. Minnti Guðjón að Sævar hafi þá talað um að hringja þyrfti aftur, en hafi ekki getað fullyrt að orðin: „hringja aftur“ hafi verið notuð.¹⁹¹⁴ Bókað var að Guðjón hafi sagst ekki vita hver hafi verið í sendiferðabifreiðinni. Hann hafi ekki munað fyrir víst eftir henni í Reykjavík, en það hafi örugglega verið talað um hana á leiðinni til Keflavíkur. Mundi hann heldur ekki eftir sendibifreiðinni í Keflavík. Fram kom að Guðjón hafi talið öruggt að um hafi verið að ræða gula Mercedes Benz sendibifreið þar sem hann hafi séð hana sumarið eftir í Skunkinum þegar hann hafi komið þangað ásamt Sævari. Hafi Sævar þá alls ekki viljað láta Guðjón sjá ökumann sendibifreiðarinnar. Hafi Guðjón sagt þessa sömu bifreið hafa ekið dóti fyrir Erlu frá Lambhóli þegar hún hafi komið til landsins 1975. Hafi Guðjón ekki geta fullyrt þetta, en sagst hafa frétt það frá [RafG] að bifreið með þessari lýsingu hafi flutt dótið. Hafi hann sagt að aðrir aðilar í málinu hafi lagt áherslu á, að hann kæmist ekki að því hvaða sendibifreið og ökumann þarna var um að ræða. Orðrétt var bókað: „Guðjón sagði að hann hefði ótrúlega gott minni, en hann þyrfti að fá að hugsa um málið í rólegheitum. Þegar hann væri yfirheyrður ætti hann erfitt með að ákveða hvað væri rétt og satt og hvað ekki. Hann kvaðst mundu setjast við og skrifa niður gang málsins, en þannig ætti hann auðveldast með að rifja upp.“¹⁹¹⁵

975. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla, dagsett 30. desember 1976, rituð af Jónasi, þar sem fram kemur að þennan dag, 10. desember 1976, hafi verið farið með Sævar upp í Rauðhóla þar sem hann hafi verið beðinn um að benda á staðinn þar sem líkið hafi verið grafið. Hafi Sævar sagst ekki vera viss á staðnum þar sem farið hafi verið í myrkri. Hafi hann bent á nokkra hóla á svæðinu og sagt þá líkasta staðnum sem grafið hafi verið á. Bókað var að vélgrafa hafi verið fengin til að grafa í hólana, en mikið frost hafi verið og því hafi hún ekki unnið á þeim.¹⁹¹⁶

¹⁹¹⁴ Bls. 1772.

¹⁹¹⁵ Bls. 1773.

¹⁹¹⁶ Bls. 1757.

976. Klukkan 01:40 þennan dag var bókað í fangelsisdagbókina að Haraldur hafi komið með Kristján Viðar. Var Kristján Viðar færður í hornherbergið til viðtals við Harald og Eggert. Klukkan 02:00 var bókað að Eggert, Grétar og Haraldur hafi farið með Kristján Viðar.¹⁹¹⁷
977. Guðjón ritaði í dagbók sína þennan dag um að hafa sofið alveg gríðarlega mikið, eiginlega allan daginn. Orðrétt ritaði Guðjón: „Grétar er hérna frammi, ætlaði að tala við mig í gærkvöldi en gerði það ekki svo ekki veit ég hvað hann ætlast fyrir í kvöld. Nú er kominn snjór og áreiðanlega kalt úti og verður nú erfitt með líkfundi til vors spái ég. Gott að vera búinn að fá aðra pípu. Og rakvélablöðin hef ég hjá mér, ekki datt mér í hug að það fengi ég.“¹⁹¹⁸
978. Laugardaginn 11. desember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðsteinn læknir hafi komið milli klukkan 09:45 og 10:30 og tekið Guðjón og Sævar til viðtals meðal annarra.¹⁹¹⁹
979. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla, dagsett þennan dag, rituð af Ívari Hannessyni, rannsóknarlögreglumanni, um könnum á bifreiðum. Fram kom að í kjölfar lýsingar á bifreið sem komið hafi í grjótnámu við Sandgerði hafi hann leitað til forstöðumanns Bifreiðaeftirlitsins í Hafnarfirði og fengið hjá honum skrá yfir allar leigubifreiðar með G númeri á árinu 1974. Aflað hafi verið upplýsinga hjá bifreiðadeild bæjarfógetaembættisins í Hafnarfirði um allar bifreiðar af Chevrolet gerð sem hafi verið skráðar í leiguakstur árið 1974. Auk þess hafi verið rætt við marga leigubifreiðastjóra, bæði á stöðvum í Hafnarfirði og Reykjavík. Bar athugunin engan árangur.¹⁹²⁰
980. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla, dagsett 30. desember 1976, rituð af Jónasi, þar sem fram kemur að þennan dag, 11. desember 1976, hafi verið farið með Erlu upp í Rauðhóla. Hún hafi bent á stað um 50 metrum frá þeim stað sem Sævar hafði bent á. Fram kom að hún hafi sagst telja það staðinn þar sem grafið hafi verið á. Bókað var að rauðamölin hafi verið frekar laus í sér og því hafi verið hægt að grafa með vélgröfu, en það hafi engan árangur borið.¹⁹²¹
981. Guðjón ritaði í dagbók sína þennan dag um að hafa átt langt samtali við Eggert og Grétar. Orðrétt ritaði hann: „Eggert þreytir mig, gerir mig önugan og ergilegan, ég gæti ekki talað við hann lengi.“ Ritaði Guðjón um að hafa beðið lækinn um lyf sem auðvelduðu honum að skrifa það sem hann ætti fyrir höndum að skrifa. Hann hafi fengið þrjá skammta í dag en hafi sofið allan daginn og því lítið skrifað. Orðrétt ritaði Guðjón: „Ég er yfir mig þreyttur, borða svolítið af smákök. lít í Biblíuna og Buddenbrooks. Það er komin hláka svo nú ætti að vera hægt að leita.“¹⁹²²

¹⁹¹⁷ Dagbók nr. 6, bls. 13.

¹⁹¹⁸ Bls. 1773_B.

¹⁹¹⁹ Dagbók nr. 6, bls. 14.

¹⁹²⁰ Bls. 1774–1777.

¹⁹²¹ Bls. 1757.

¹⁹²² Bls. 1773_B.

982. Þennan dag, 11. desember 1976, birtist frétt í Vísi undir fyrirsögninni: „Sævar Ciesielski: Hefur verið í gæsluvarðhaldi í eitt ár.“ Fram kom að þetta væri eitt lengsta samfellda gæsluvarðhald sem einn maður hafi verið í hér á landi, en hann hafi verið rúmum mánuði lengur en Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar.¹⁹²³
983. Fyrir liggur að Erla var yfirheyrð vegna Geirfinnsmálsins 12. desember 1976. Bar hún um að hafa tekið ljósbláa Volkswagen bifreið á leigu hjá bílaleigunni Geysi ásamt Sævari, eftir hádegi 19. nóvember 1974, þar sem Land Rover bifreið þeirra hafi verið í ólagi. [GM], starfsmaður bílaleigunnar, hafi beðið hana um að taka til í íbúð hans í staðinn. Hún og Sævar hafi ekið á heimili starfsmannsins og tekið þar til. Starfsmaðurinn hafi síðan greitt henni 1.000 krónur fyrir tiltektina. Greindi hún frá snúningum að Hótel Loftleiðum þar sem [GM] hafi skilað af sér bílaleigubifreið en hann hafi beðið þau um að aka sér aftur heim að því loknu. Þess hafi síðan ekki reynst þörf. Greindi Erla frá því að hún og Sævar hafi farið á Volkswagen bifreiðinni að Hjallavegi og dvalið þar skamma stund. Síðan hafi þau farið á Land Rover bifreiðinni til móður Sævars.¹⁹²⁴ Skömmu fyrir klukkan 20:00 hafi þau farið ásamt móður Sævars á kvikmyndasýningu að Kjarvalsstöðum. Að sýningunni lokinni hafi þau ekið móður Sævars heim en síðan farið aftur að Hjallavegi til að skipta um bifreið. Lýsti Erla akstursleið þeirra um borgina. Þau hafi ekið að Ásvallagötu, en Guðjón hafi ekki verið heima. Þá hafi verið ekið að Lambhóli við Starhaga þar sem Sævar hafi farið inn en komið út eftir skamma stund með Guðjóni. Sævar hafi farið með Guðjóni í bifreið en lagt fyrir hana að aka að Ásvallagötu. Þau hafi síðan hist þar og þeir farið inn í íbúð Guðjóns. Sævar hafi síðan komið einn út og stigið upp í bifreiðina hjá henni. Þau hafi ekið um borgina, en síðan stöðvað við Vatnsstíg. Þar hafi Sævar farið út en komið skömmu síðar inn í bifreiðina ásamt Kristjáni Viðari. Kvaðst Erla hafa ekið af stað en þá séð stóra, ljósa sendibifreið og Guðjón koma gangandi. Hún hafi þá stöðvað bifreiðina og fóru Sævar og Kristján Viðar út til að tala við hann. Síðan hafi Sævar tilkynnt henni að Guðjón ætti að aka og þá færði hún sig í aftursætið. Þá var ekið af stað áleiðis til Keflavíkur með viðkomu á bensínafgreiðslustöð við Reykjavíkurveg í Hafnarfirði. Vildi Erla þó ekki fullyrða um það atriði. Á leiðinni hafi Guðjón og Sævar rætt um einhvern mann sem væri erfiður. Við komuna til Keflavíkur hafi verið stöðvað við Aðalstöðina þar sem Sævar hafi farið inn til að hringja, en án árangurs. Næst hafi verið ekið að Hafnarbúðinni þar sem Sævar og Kristján Viðar hafi báðir farið inn en Sævar hafi keypt Viceroy sigarettur og fleira fyrir hana. Þá hafi verið ekið að Dráttarbrautinni en á leiðinni þangað hafi Sævar sagt öllum að beygja sig niður þar sem fólk hafi verið á ferli þar sem þau óku. Bifreiðin hafi verið stöðvuð í Dráttarbrautinni og fóru þau öll út til að skoða sig um nema Guðjón. Síðan fóru þau aftur upp í bifreiðina og þá var ekið að sjoppu með lúgu. Sævar fór inn til að hringja og kvaðst Erla hafa séð til hans þar sem hann talaði í símann. Vissi hún ekki hver viðmælandinn var. Óku þau næst að Hafnarbúðinni þar sem Kristján Viðar fór einn inn. Þegar hann kom aftur inn í bifreiðina var maður með honum sem Erla sagði hafa verið Geirfinnur Einarsson. Ekið var aftur í Dráttarbrautina og á leiðinni ræddu

¹⁹²³ Bls. 1778.

¹⁹²⁴ Bls. 1779.

Guðjón, Kristján Viðar og Sævar við Geirfinn um spíra og hvar hann væri geymdur. Þeir hafi rifist á leiðinni og mundi Erla eftir því að Sævar hafi boðið Geirfinni peninga en Geirfinnur hafi ekki viljað aðstoða þá við að finna spíra. Geirfinnur hafi kastað búnti af 5.000 króna seðlum á gólf bifreiðarinnar. Þá fóru þeir allir út úr bifreiðinni og brutust út slagsmál. Sævar hafi þá komið til hennar, rétt henni pening og sagt henni að fara heim. Kvaðst Erla þá hafa falið sig í mannlausu húsi skammt frá eins og hún hafi áður lýst. Sagði hún það vera sannleikann. Geirfinnur hafi á þeim tímapunkti verið kominn á hné í átökunum. Greindi Erla frá því að sendiferðabifreiðin af Vatnsstígnum hafi verið í Dráttarbrautinni þegar þau komu þangað. Einnig sagðist hún muna eftir litlum bát við bryggjuna. Sagði hún sendiferðabifreiðina mjög líka þeirri sem frændi Kristjáns Viðars hafi verið á þegar hann flutti fyrir hana húsgögn í ágúst 1974. Hún hafi komið heim til sín morguninn eftir en Sævar um hádegið. Þann dag, 20. nóvember 1974, hafi hún farið ásamt Sævari að Ásvallagötu til að ná í Volkswagen bifreiðina. Kvaðst Erla hafa þrifið bifreiðina en ekki tekið eftir neinu sérstöku. Hún hafi síðan skilað henni á bílaleiguna. Greindi Erla frá því að hún og Sævar hafi farið með Land Rover bifreiðina í viðgerð til [BPP] 21. eða 22. nóvember 1974, en þá hafi Sævar verið klæddur í kápu sem hún hafði gleymt í bifreiðinni í Keflavík. Aðspurð um ástæðu þess að hún hafi sagst hafa skotið Geirfinn í Dráttarbrautinni sagðist Erla hafa kvalist af samviskubiti yfir því að hafa logið sök á tvo menn sem voru í gæsluvarðhaldi vegna málsins. Því hafi hún viljað taka sökina á sig og losa þar með um mennina.¹⁹²⁵

984. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir upplýsingaskýrsla, dagsett 30. desember 1976, rituð af Jónasi, þar sem fram kemur að sunnudaginn 12. desember 1976, hafi verið fengin jarðýta með „Ripper“, eins og það er orðað í skýrslunni, sem hafi rifið upp klakann í umræddum hólum við Rauðhóla og grafið þá upp. Leitinn hafi engan árangur borið.¹⁹²⁶
985. Guðjón ritaði í dagbók sína þennan dag, 12. desember 1976, um að vera búinn að sofa mikið. Hann hafi vaknað um klukkan 17:00 og fengið annan skammt af töflum og væri að sofna aftur. Orðrétt ritaði hann: „Mér líður þrýðilega. Yfir mér er værd og svefn sígur mér á brá. Það verður lítið úr skýrslugerð með þessu móti. Það er allt í lagi, nógur er tíminn, og þó það veit ég ekki.“ Hafi hann fengið meðalaskammtinn sinn á miðnætti og hafi þá farið að síga að sér hægt og rólega. Hann væri hissa hvað tíminn liði hratt, hann æddi áfram. Hann væri búinn að halda dagbók í bráðum mánuð. Ritaði Guðjón orðrétt: „Á morgun þegar ég fæ blöðin, þá verð ég að byrja á þessari síðustu og verstu skýrslu minni. Helst vil ég stíla hana til Birgis dómara. Heyri óm af þjóðsöngnum inn til mín, heyrnin skerpist og maður breytist við þessa einveru og einangrun.“ Margt gott væri við það að vera svona einn og þó. Spurði hann sig hvers vegna hann heyrði ekkert frá [GUÆ] og ákvað að skrifa þakkarbréf til [SigurðGuð] fyrir bókasendinguna.¹⁹²⁷

¹⁹²⁵ Bls. 1779–1783.

¹⁹²⁶ Bls. 1757.

¹⁹²⁷ Bls. 1773_D.

986. Mánudaginn 13. desember 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Jónas og Haraldur hafi komið klukkan 10:55 og farið með Sævar í bíltúr. Hafi verið komið með hann til baka klukkan 11:45.¹⁹²⁸ Rannsóknargögn um bíltúrin liggja ekki fyrir önnur en bókun upplýsingaskýrslu, dagsettri 30. desember 1976, ritaðri af Jónasi, þar sem fram kemur að þennan dag, 13. desember 1976, hafi svæðið sem Sævar hafi bent á í Rauðhólum verið gjörkannað með jarðýtu án árangurs.¹⁹²⁹ Bókað var klukkan 13:45 að Grétar hafi farið inn á klefa til Guðjóns augnablik og farið síðan. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Klukkan 17:30 var bókað að Örn Höskuldsson hafi farið inn á klefa númer 13 til Sævars. Bókað var að Örn hafi stoppað stutt.¹⁹³⁰ Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Klukkan 21:15 var bókað að Grétar hafi farið inn á klefa til Guðjóns. Bókað var að Grétar hafi farið klukkan 22:10. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Klukkan 22:30 var bókað að Sævar hafi verið færður fram í horn til Jónasar.¹⁹³¹ Bókað var klukkan 22:40 að Eggert hafi hringt og beðið um geymslupláss fyrir einn mann, eins og það var orðað. Klukkan 22:55 var bókað í fangelsisdagbókina að Eggert og Ívar hafi komið með [SÓH] sem hafi verið settur á klefa númer fjögur. Bókað var að hann væri í geymslu til klukkan 17:00 14. desember 1976. Klukkan 23:40 var bókað um að Sævar hafi verið settur inn á klefa sinn.¹⁹³² Rannsóknargögn um yfirheyrslu yfir Sævari liggja ekki fyrir.
987. Fyrir liggur skýrsla dagsett þennan dag um yfirheyrslu yfir Erlu sama dag milli klukkan 14:40 og 16:56 á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar. Kvaðst Erla vilja skýra frá því þegar hún hafi ekið Sævari og Kristjáni Viðari með lík Geirfinns frá Grettisgötu að Rauðhólum. Kvaðst hún hafa ekið Land Rover bifreiðinni að Bergþórugötu þar sem [BPP] hafi gert við bensínjöfina. Sagðist hún muna eftir því að Sævar hafi þá verið í kápunni sem hún hafði gleymt í Volkswagen bifreiðinni í Keflavík að kvöldi 19. nóvember 1974. Hélt hún að Sævar hafi skilið kápuna eftir heima hjá [BPP] þetta kvöld sem hún taldi hafa verið fimmtudagskvöld frekar en föstudagskvöld, en í sömu viku og farið hafi verið til Keflavíkur. Greindi Erla frá því að þau hafi farið frá [BPP] að heimili Kristjáns Viðars að Grettisgötu 82. Þar hafi Sævar sagt henni að aka aftur á bak inn í húsasund og koma með bifreiðina að kjallaradyrunum. Að því loknu hafi hún og Sævar farið inn um kjallaradyrnar og upp í íbúð Kristjáns Viðars. Hafi Sævar og Kristján Viðar farið saman út úr íbúðinni en sagt henni að bíða á meðan. Kvaðst Erla hafa verið ein eftir í íbúðinni. Skömmu seinna hafi Sævar komið aftur inn í íbúðina og sagt henni að koma. Hafi þau þá farið út í bifreiðina og var Kristján Viðar þegar sestur í aftursætið. Kvaðst Erla hafa sest undir stýri en Sævar í framsætið. Skýrði Erla svo frá að þá hafi hún tekið eftir því að mjög vond lykt hafi verið í bifreiðinni, líkt og af úldnu kjöti. Kvaðst hún hafa spurt Sævar af hverju þessi lykt stafaði. Hafi Sævar ekki svarað heldur eingöngu snúið út úr. Hafi Sævar sagt henni að aka eitthvað austur og aka varlega. Lýsti Erla því svo að þegar hún hafi komið inn í bifreiðina hafi hún séð eitthvað liggja á gólfi bifreiðarinnar sem

¹⁹²⁸ Dagbók nr. 6, bls. 16.

¹⁹²⁹ Bls. 1757.

¹⁹³⁰ Dagbók nr. 6, bls. 18.

¹⁹³¹ Dagbók nr. 6, bls. 19.

¹⁹³² Dagbók nr. 6, bls. 20.

hafi líkst mannlíkama og verið innpakkað í tau. Kvaðst Erla halda að þau hafi stöðvað bifreiðina við ESSO að Ártúnshöfða.¹⁹³³ Hafi Sævar farið út úr bifreiðinni og tekið brúsa sem hafi verið aftur í bifreiðinni og keypt bensín á hann. Sagði Erla þetta hafa verið brúsa með haldi og tappa þar við hliðina á sem hafi tekið um fimm lítra. Brúsinn hafi verið úr blikki og með einhverri áletrun sem hún kvaðst ekki muna hver hafi verið. Erla kvaðst hafa ekið frá bensínstöðinni og austur fyrir. Þegar hún hafi komið að afleggjaranum sem lá að Rauðhólum hafi Sævar sagt henni að aka inn á hann. Kvaðst hún hafa ekið samkvæmt fyrirsögn Sævars og yfir einhverjar ójöfnur og stöðvað svo bifreiðina. Þar hafi Sævar og Kristján Viðar farið út og tekið með sér eina skóflu og eitthvað annað verkfæri sem Erla kvaðst ekki muna hvað hafi verið. Þeir hafi byrjað að grafa gryfju eða gröf sem var um tveir metrar á lengd og hnédjúp. Kvaðst Erla fyrst hafa setið í bifreiðinni en síðan ekki þorað því og því farið út og staðið hjá bifreiðinni á meðan þeir hafi grafið gröfina. Sagðist Erla ekki hafa þorað að vera í bifreiðinni þar sem hún hafi þá verið alveg viss um að lík af manni hafi verið í henni. Að greftrinum loknum hafi Sævar og Kristján Viðar burðast með líkið úr bifreiðinni og sett það ofan í gröfina. Þá hafi Sævar sótt bensínbrúsann og hellt úr honum yfir líkið. Síðan hafi Sævar kveikt í með eldspýtu sem hann kastaði ofan í gröfina. Sagði Erla að mikill eldur hafi kviknað strax og hafi eldtungur staðið upp í loftið. Gífurleg ólykt hafi komið frá gröfinni, líkt og af brenndu úldnu kjöti, og mikil sviðalykt. Þegar þeir hafi sett líkið ofan í gröfina hafi það verið í eðlilegri stærð, en þegar búið hafi verið að kveikja í því þá hafi það herpst saman. Greindi Erla frá því að eldurinn hafi logað í gröfinni í nokkra stund, en þegar hann hafi sloknað hafi Sævar og Kristján Viðar tekið til við að moka mól ofan í gröfina sem þeir höfðu áður mokað upp. Kvaðst Erla hafa farið inn í bifreiðina á meðan og þá séð Kristján og Sævar velta stórum steinum ofan á gröfina. Þeir hafi síðan komið aftur inn í bifreiðina og þá hafi Sævar sagt að þeir væru nú lausir við þetta og þá átt við líkið og málið allt saman. Hafi Kristján Viðar tekið undir það.¹⁹³⁴ Kvaðst Erla hafa ekið af stað til Reykjavíkur og þá hafi þeir báðir sagt að hún mætti ekki segja neinum frá, sama hver myndi spyrja. Áður en lagt hafi verið af stað hafi Sævar sett bensínbrúsann í bifreiðina. Kvaðst Erla hafa ekið að Grettisgötu 82 þar sem Kristján Viðar hafi farið úr bifreiðinni en síðan hafi þau farið að Hjallavegi og þá hafi klukkan verið um 01:00 eða 02:00. Orðrétt var bókað eftir Erlu: „Eftir að við komum á Hjallaveg þá ítrekaði Sævar það við mig að ég mætti ekki segja frá þessu og ef einhver spyrði mig þá ætti ég að segja að Klúbbmennirnir væru við þetta riðnir og einnig Einar bróður minn, en Sævari var mjög illa við Einar og var ég einnig reið út í hann.“ Sagði Erla að líkflutningurinn hafi átt sér stað eftir kvöldmat 21. nóvember 1974, en þá hafi verið mikið myrkur en þurrt veður. Skýrði Erla svo frá að nokkrum dögum seinna hafi þau verið stödd að Grýtubakka. Hafi Sævar þá lagt aftur áherslu á að hún mætti ekki segja neinum frá því sem hafi gerst. Hafi hann bæði átt við atburðinn í Keflavík og í Rauðhólum. Hann hafi tekið það fram að það væri alveg sama hver spyrði hún ætti alltaf að segja að Klúbbmennirnir hafi staðið á bak við þetta. Við sama tilefni hafi Sævar sagt þetta allt hafa farið út um þúfur þar sem hann hafi tekið vitlausan mann. Kvaðst Erla þá hafa munað eftir að Sævar hafi talað um

¹⁹³³ Bls. 1784.

¹⁹³⁴ Bls. 1785.

einhvern Geira áður en Keflavíkurferðin hafi verið farin. Sagðist Erla þá hafa verið viss um að Geiri, sem Sævar hafi talað um, hafi verið einhver annar en Geirfinnur. Kvaðst Erla hafa farið sama dag ásamt Sævari heim til Kristjáns Viðars að Grettisgötu. Þar hafi verið fyrir Kristján og Guðjón. Hafi Sævar og Kristján sagt Guðjóni frá því að þeir hafi brennt líkið. Mundi Erla ekki hvort þeir hafi sagt það hafa verið í Rauðhólum. Fannst Erlu sem Guðjón hafi tekið því sem sjálfsögðum hlut. Orðrétt var ritað eftir Erlu: „Þá komu Kristján, Sævar og Guðjón sér saman um það að ef þeir skyldu verða spurðir um Geirfinnsmálið, þá skyldu þeir segja eða nefna í því sambandi Klúbbmennina. Sævar spurði mig þá að því hverjir væru með í þessari Klúbbklíku og sagði ég honum þá að það væru [JR], Valdimar Olsen, Magnús Leóoldsson, Sigurbjörn Eiríksson, [ÁHE] og Einar Bollason, en ég vissi að allir þessir menn hefðu verið heima hjá Valdimar Olsen á þeim tíma sem ég var með [HMW], systir Valdimars.“¹⁹³⁵ Greindi Erla frá því að Sævar hafi þá bætt við nöfnunum [GBE], [JA] og [RJ]. Guðjón, Sævar og Kristján hafi allir verið hræddir um að hún myndi segja frá þessu og það hafi gert hana smeyka við þá. Kvaðst hún hafa reynt að sannfæra þá um að hún myndi ekki segja frá þessu. Þegar hún hafi komið heim frá Kaupmannahöfn hafi hún ekið Sævari í Rauðhóla um vorið 1975 á Rambler fólksbifreið sem hún hafi þá átt. Taldi hún víst að Sævar hafi verið að kanna hvort nokkur ummerki hafi sést eftir verknað þeirra. Kvaðst hún hafa skýrt lögreglunni frá því hvert hún hafi ekið þá í Rauðhóla og sagði hún það satt og rétt. Taldi hún að þá hafi sama leið verið ekin eins og þegar þau hafi farið með líkið. Kvaðst hún þó ekki treysta sér til að benda nákvæmlega á þann stað þar sem það hafi verið myrkur. Sagði hún að gröfin hafi verið tekin í kantinum á stórum hól og hafi stórir steinar verið þar nálægt, fleiri heldur en þeir sem Sævar og Kristján hafi velt yfir gröfina. Vildi Erla geta þess, varðandi sendibifreiðina sem kæmi við sögu í málinu, að hún hafi verið mjög svipuð þeirri bifreið sem [SÓH], frændi Kristjáns Viðars, hafi verið á þegar hann hafi flutti fyrir hana húsgögn frá Álfheimum að Hjallavegi í ágúst 1974. Kvaðst hún ekki hafa séð ökumann sendibifreiðarinnar á Vatnsstíg eða í Dráttarbrautinni og gæti því ekki sagt til um hvort það hafi verið [SÓH] eða einhver annar. Vildi hún geta þess að [SÓH] hafi verið mikið með Sævari og Kristjáni á þessu tímabili, allavega í októbermánuði. Bifreiðin sem [SÓH] var á hafi verið ljós á litinn af gerðinni Mercedes Benz. Hafi hann ekið bifreiðinni frá einhverri sendibifreiðastöð í Borgartúni. Bókað var í skýrsluna um að Erla hafi ítrekað verið spurð hvort hugsanlegt væri að hún hefði aðfaranótt 20. nóvember 1974 dvalið á einhverju heimili í Keflavík. Hafi Erla svarað því afdráttarlaust neitandi. Sagðist Erla fullkomlega viss um að sendibifreið hafi verið í Dráttarbrautinni og lítill bátur eða trilla hafi þá verið við bryggjuna. Orðrétt var bókað í skýrsluna: „Erla var sérstaklega spurð um það, hvort hún hefði heyrt það að Geirfinni hefði verið boðnir peningar til þess að þegja yfir einhverju, talsvert áður en Keflavíkurferðin var farin.“ Sagðist Erla ekki hafa heyrt talað um að honum hafi verið boðnir peningar fyrr en í bifreiðinni á leiðinni til Keflavíkur.¹⁹³⁶ Orðrétt var ritað eftir Erlu: „Það sem ég hef nú sagt er sannleikanum samkvæmt og hef ég nú skýrt frá öllu

¹⁹³⁵ Bls. 1786.

¹⁹³⁶ Bls. 1787.

því, sem ég man eftir í máli þessu í skýrslu dags. 12/12 1976 svo og í þessari skýrslu.¹⁹³⁷

988. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir [SÓH] sem vitni, þennan dag 13. desember 1976, á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar milli klukkan 17:20 og 22:30. Bókað var að tilefni yfirheyrslunnar hafi verið athafnir hans síðari hluta árs 1974. Skýrði hann frá ferðum sínum og gerðum um sumarið 1974. Kvaðst hann halda að það hafi verið í ágústmánuði sama ár sem hann hafi flutt heim til Kristjáns Viðars, frænda síns, og ömmu þeirra að Grettisgötu 82. Kvaðst hann hafa haldið til þar fram yfir jól. Hann hafi nokkrum sinnum farið að veiða með Sævari og Kristjáni Viðari í ágúst. Greindi hann frá óreglu á Kristjáni Viðari á meðan hann hafi dvalið á Grettisgötunni. Sagði hann alls konar lausungalýð hafa umgengist Kristján.¹⁹³⁸ Greindi hann frá kynnum sínum af [GM], starfsmanni bílaleigunnar Geysis. Kvaðst hann hafa hjálpað honum við eitt og annað og fengið í staðinn lánaða bifreið endurgjaldslaust. Mundi hann ekki sérstaklega eftir 19. nóvember 1974 og aðfaranótt 20. sama mánaðar. Kvaðst hann þó alveg viss um að hafa ekki farið til Keflavíkur. Hann hafi sennilega komið um tíu sinnum til Keflavíkur, en aldrei í Dráttarbrautina enda ekki átt þangað erindi. Minntist hann þess ekki að hafa ekið nokkru fyrir Kristján Viðar, Sævar eða Erlu. Orðrétt var bókað eftir honum: „Mig rámar í, þegar ég hef verið minntur á það, að ég flutti einhvern tímann eitthvað dót fyrir Erlu í hús við Hjallaveg. Ég held hún hafi verið að flytja búferlum, en ekki var búslóðin mikil.“ Kvaðst hann ekki muna eftir að hafa notað sendibifreið í þágu þessa fólks og taldi hann sig hafa verið á Ford Mustang bifreið sinni við búslóðaflutninginn fyrir Erlu. Bókað var orðrétt í skýrsluna: „Mér hefur hér verið bent á, að Sævar haldi því fram í skriflegri skýrslu, að ég hafi verið með sendibifreið í Dráttarbrautinni í Keflavík seint um kvöldið 19. 11. 1974, eða aðfaranótt þess 20. Þetta eru helber ósannindi, því eins og fram er komið, þá hef ég aldrei í Dráttarbraut Keflavíkur komið og aldrei ekið einu eða neinu í sendibifreið fyrir þá Kristján Viðar og Sævar eða annanhvorn þeirra.“¹⁹³⁹
989. Meðal rannsóknargagna er sjötta vikuskýrsla Schütz, dagsett sama dag, 13. desember 1976, til Ólafs Jóhannessonar, dómsmálaráðherra. Í skýrslunni eru atvik málsins rakin í tímaröð á grundvelli framburða sakborninga. Í formála skýrslunnar segir orðrétt: „Tekið skal fram, að framburður Sævars Ciesielskis frá 9.12.1976 er víðtækari og sennilega nær sannleikanum en hingað til. Ber honum og oft saman við framburð hinna sem grunuð eru í málinu. Þessi síðasti framburður hans verður hafður til hliðsjónar á þessu yfirliti.“ Í skýrslunni rekur Schütz að Sævar hafi frétt af því í nóvember 1974 að maður sem kallaður hafi verið „Keflavíkur-Geiri“ stæði í spíraviðskiptum. Hafi Sævar verið staddur í Klúbbnum 17. nóvember 1974 ásamt Kristjáni Viðari og [PKKP] og þar af tilviljun komist í kynni við mann sem hafi kallað sig „Geirfinn frá Keflavík“. Sá hafi verið mikið drukkinn og lausmáll. Bókað er í skýrsluna að þessi framburður hafi verið staðfestur af Kristjáni Viðari.¹⁹⁴⁰ Hafi Sævar

¹⁹³⁷ Bls. 1788.

¹⁹³⁸ Bls. 1789.

¹⁹³⁹ Bls. 1790.

¹⁹⁴⁰ Bls. 1791.

kynnt sig sem Magnús Leópoldsson og Geirfinnur því talið hann vera frá Klúbbnum. Sævar hafi boðið honum 50 til 70.000 krónur ef hann gæfi upp felustað spírans, en Sævar hafi ætlað sér að stela spíranum. Hafi Geirfinnur látið hann fá nafn sitt og heimilisfang í Keflavík, en ekki símanúmer. Hafi þeim komið saman um að Sævar myndi hafa samband við Geirfinn næstu helgi. Í skýrslunni kemur fram að Sævar telji sig hafa sagt Erlu frá fundi sínum með Geirfinni og væntanlegum viðskiptum þeirra, daginn eftir 18. nóvember 1974. Bókað er í skýrsluna að Erla hafi staðfest þetta með framburði sínum. Þá segir að um kvöldið hafi Sævar heimsótt Guðjón á Land Rover jeppabifreið sinni og sagt honum frá þessu. Erla hafi beðið í bifreiðinni á meðan. Bókað var að Erla og Guðjón hafi staðfest þann framburð. Hafi Guðjón þá sagst tilbúinn til að leggja fram reiðufé til viðskiptanna ef hann gæti útvegað þá.¹⁹⁴¹ Hafi Sævar hringt í Kristján Viðar úr íbúð Guðjóns sem hafi einnig verið fús til þátttöku. Hafi hann beðið Kristján Viðar um að útvega sendiferðabifreið til að flytja spírann frá Keflavík til Reykjavíkur. Hafi Kristján samþykkt að sjá um þá hlið málsins. Hafi Sævar vitað til þess að Kristján hafi fengið frænda sinn [SÓH] til verksins, sem hafi síðan komið á gulum Mercedes Benz sem hafi verið í eigu ungs manns til heimilis að Rauðalæk. Hafi Sævar fengið upplýsingar um gangverð á spíra hjá sprútt sala. Hafi hann þá hringt í Landsímamann og fengið uppgefið símanúmer Geirfinns og síðan hringt til hans, en barn sem hafi svarað í símann hafi sagt Geirfinn ekki heima. Hafi símtölin átt sér stað úr íbúð Guðjóns. Ákveðið hafi verið að leggja af stað næsta kvöld annaðhvort frá heimili Guðjóns eða frá Lambhóli. Bókað var í vikuskýrsluna að framangreint hafi verið staðfest með framburði Guðjóns. Sævar hafi borið um að hafa tekið ljósbláa Volkswagen fólksbifreið á leigu hjá bílaleigunni Geysi 19. nóvember 1974. Hafi Sævar rétt starfsmanni bílaleigunnar 5.000 krónur og þannig komið sér undan skriflegum samningi, en hann hafi áður gert sams konar viðskipti við þann mann. Bókað er í vikuskýrsluna að sá hluti framburðar Sævars hafi verið staðfestur af Erlu en rannsókn væri í gangi.¹⁹⁴² Um klukkan 18:30 hafi Sævar farið ásamt Erlu í Land Rover bifreiðinni á heimili móður sinnar að Grýtubakka 10. Bókað var að Sævar hafi sagst hafa hringt í Geirfinn um það leyti en myndi ekki hvort það hafi verið frá móður sinni eða annars staðar frá. Geirfinnur hafi svarað í símann og Sævar kynnt sig og vísað til samkomulags þeirra. Hafi Sævar talið sig hafa ákveðið stefnumót við Geirfinn klukkan 21:30 eða 22:00 við Hafnarbúðina í Keflavík. Bókað var í vikuskýrsluna að eiginkona Geirfinns hafi fyrir löngu borið um að Geirfinnur hafi svarað í símann um klukkan 19:30, 19. nóvember 1974. Jafnframt var bókað að [ÞÓI], vinnufélagi Geirfinns, hafi borið um að hafa komið á heimili Geirfinns um klukkan 20:50. Hafi Geirfinnur þá sagt honum frá einkennilegu símtali um að koma einsamall og fótgangandi að Hafnarbúðinni. Orðrétt var bókað: „Í þessu sambandi hefði hann (Geirfinnur) haft orð á því að betra væri að fara vopnaður.“ Fram kom að Sævar hafi enn fremur borið um að hafa sagt Geirfinni að hann myndi taka með sér peninga. Um klukkan 20:00 hafi hann farið ásamt Erlu og móður sinni á Land Rover jeppabifreiðinni á kvikmyndasýningu að Kjarvalsstöðum. Bókað var í vikuskýrsluna að sá framburður hafi verið staðfestur af Erlu og [VK] vitni. Áður hafi hann haft

¹⁹⁴¹ Bls. 1792.

¹⁹⁴² Bls. 1793.

símasamband við Kristján Viðar og látið hann vita að til stæði að fara til Keflavíkur um kvöldið. Bókað var að Kristján Viðar og [PKKP] hafi staðfest þann framburð.¹⁹⁴³ Að kvikmyndasýningunni lokinni hafi þau ekið móður Sævars heim. Hafi þau þá farið að heimili Erlu og skipt yfir á Volkswagen bílaleigubifreiðina og ekið heim til Guðjóns sem hafi þá ekki verið heima. Eins og um hafi verið rætt hafi þau þá hitt hann að Lambhóli. Bókað var að framburður Sævars um þetta atriði hafi verið staðfestur af Erlu og Guðjóni. Hafi Sævar sagt Guðjón hafa verið að Lambhóli á Fiat fólksbifreið og ekið með honum að Vatnsstíg og Erla hafi ekið sömu leið á Volkswagen bifreiðinni. Bókað var að Erla hafi staðfest þann framburð. Hafi Sævar sagst hafa sótt Kristján Viðar að Laugavegi 32. Sævar hafi þá einnig séð [PKKP]. Bókað var í vikuskýrsluna að Kristján Viðar hafi staðfest þennan framburð. Þegar hann og Kristján Viðar hafi gengið að Volkswagen bifreiðinni hafi [SÓH] komið þar að á sendiferðabifreiðinni og lagt henni neðarlega á Vatnsstíg. Bókað var að Kristján Viðar, Erla og Guðjón hafi staðfest þann framburð Sævars. Fram kom að Sævar hafi rætt við [SÓH] og sagt honum að hann fara í Dráttarbrautina í Keflavík. Því næst hafi hann og Kristján Viðar farið upp í Volkswagen bifreiðina, Sævar sest í framsætið en Guðjón tekið við stýrinu af Erlu sem hafi þá sest aftur í vinstra megin. Bókað var í vikuskýrsluna að framburður Sævars hafi verið staðfestur af Kristjáni, Erlu og Guðjóni. Bókað var að Sævar hafi skýrt svo frá að á leiðinni hafi hann og Guðjón talað um að sýna mannum fulla hörku ef hann yrði með stæla. Hafi Sævari fundist Geirfinnur áhugalítill í símanum.¹⁹⁴⁴ Það hafi þó ekki verið ætlunin að misþyrma honum líkamlega heldur aðeins ganga hart að honum ef hann myndi bregðast neikvæður við. Hafi Sævar sagst hafa haft 70.000 krónur meðferðis sem hann hafi ætlað að fá Geirfinni í skiptum fyrir upplýsingar. Bókað var í vikuskýrsluna að rannsókn væri í gangi. Fram kom að Sævar hafi borið um að klukkan hafi verið um 22:00 þegar komið hafi verið til Keflavíkur. Þau hafi farið í Hafnarbúðina en ekki hitt Geirfinn. Hafi Sævar og Kristján Viðar farið inn og leitað hans en án árangurs. Hafi Sævari keypt sigarettupakka handa Erlu og þeir farið út án þess að hringja. Bókað var að Erla hafi staðfest þann framburð Sævars. Hafi Sævar borið um að þau hefðu farið á Volkswagen bifreiðinni áleiðis að Dráttarbrautinni og stoppað þar fyrir ofan. Hafi hann og Kristján Viðar farið út úr bifreiðinni og talið staðinn hentugan til viðræðna við Geirfinn. Hafi þeir svipast um eftir [SÓH] sem hafi átt að vera kominn á sendiferðabifreiðinni. Hann hefði þá þegar beðið neðarlega í Dráttarbrautinni. Hafi Kristján Viðar rætt stuttlega við hann. Guðjón hafi snúið bifreiðinni við og þeir Sævar og Kristján komið til baka og sest inn í bifreiðina. Bókað var að Guðjón hafi staðfest þann framburð. Hafi þau ekið aftur til Keflavíkur og staðnæmst við sjoppu þar sem Sævar hafi ætlað að hringja aftur í Geirfinn. Bókað var að Guðjón hafi staðfest það með framburði sínum. Of margir hafi verið í sjoppunni og því hafi Sævar hætt við að fá að hringja. Fram kom að Erla hafi staðfest þann framburð.¹⁹⁴⁵ Hafi þá verið ekið að Hafnarbúðinni þar sem Sævar hafi beðið Kristján Viðar um að hringja. Hafi hann rétt Kristjáni miða með nafni og símanúmeri Geirfinns sem og fyrirmælum um hvað

¹⁹⁴³ Bls. 1794.

¹⁹⁴⁴ Bls. 1795.

¹⁹⁴⁵ Bls. 1796.

skyldi segja við hann. Fram kom að Sævar gæti ekki munað hver fyrirmæli hafi verið. Bókað er að framburður Sævars um þetta atriði hafi verið „fullkomlega“ staðfestur af Kristjáni og Erlu en „sennilega“ staðfestur af Guðjóni. Bókað var í vikuskýrsluna að Kristján Viðar hafi áður borið um að barn hafi komið í símann og kallað svo: „Pabbi.“ Fram kom að barnið hafi staðfest þetta atriði. Þá hafi Geirfinnur komið í símann og spurt: „Er Maggi með?“ Kristján hafi þá komið aftur upp í bifreiðina og greint frá fyrirspurn Geirfinns. Bókað var að skýra mætti spurninguna með því að Sævar hafi upphaflega kynnt sig sem Magnús Leópoldsson. Hafi Sævar jafnframt borið um að hafa sagt Geirfinni að koma fótgangandi að Hafnarbúðinni. Stuttu síðar hafi Geirfinnur sest hægra megin aftur í Volkswagen bifreiðina þannig að Kristján Viðar hafi setið í miðjunni og Erla vinstra megin. Hafi þá verið lagt af stað að Dráttarbrautinni. Bókað var í vikuskýrsluna að framangreindur framburður Sævars hafi verið staðfestur af Kristjáni, Erlu og Guðjóni. Í vikuskýrslunni kom fram að Sævar hafi talið sig hafa sagt við Geirfinn að þeir ætluðu að finna rólegan stað til að ræðast við. Ekki hafi staðið til að láta kom til handalögmála. Hafi Sævar vísað til samræðna þeirra í Klúbbnum 17. nóvember 1974. Hafi Sævar borið um að Geirfinnur hafi ekki virst skilja um hvað væri verið að ræða og ekki munað eftir samtali sínu við Sævar.¹⁹⁴⁶ Var framburður Sævars að þessu leyti staðfestur af Guðjóni. Hafi Sævar sagst hafa sýnt Geirfinni peningana og skorað á hann að upplýsa um geymslustað spírans. Hafi Geirfinnur tekið við peningunum en ekki virst skilja um hvað væri að ræða. Bókað var að Erla hafi staðfest þennan framburð Sævars. Eftir ítrekaðar spurningar um geymslustaðinn hafi Geirfinnur sagst hafa ætlað að kaupa spíra af þeim. Hafi Sævar þá sagst hafa boðið honum hærri peningaupphæð, en Geirfinnur þá gerst hávær og fleygt peningunum á gólf bifreiðarinnar og viljað út. Hafi Erla staðfest þennan framburð. Hafi þeir Geirfinnur, Guðjón, Sævar og Kristján Viðar farið út úr bifreiðinni en Geirfinnur hafi þá ætlað að koma sér í burtu. Þá hafi Guðjón gripið í öxlina á honum og spurt hvort hann ætlaði ekki að ræða málið frekar. Þá hafi Geirfinnur sagt: „Ég þekki Sigurbjörn og ykkur hina í Klúbbnum.“ Bókað var í vikuskýrsluna undir yfirheitinu: „Slagsmálin“ að Sævar hafi lýst atburðarás slagsmálanna á annan veg heldur en Kristján Viðar og Guðjón. Hafi Sævar meðal annars greint frá því að hann og Kristján Viðar hafi gengið í veg fyrir Geirfinn þegar hann hafi ætlað sér að fara í burtu. Hafi Geirfinnur þá hrint Kristjáni frá sér og Kristján þá slegið hann. Hafi Sævar barið Geirfinn í andlitið og Geirfinnur þá hrint sér svo hann hafi fallið við. Hafi Sævar þá ráðist aftur á hann og Geirfinnur þá hrint sér aftur.¹⁹⁴⁷ Í millitíðinni hafi Kristján Viðar barið Geirfinn nokkrum sinnum, meðal annars í kviðinn. Hafi Guðjón einnig slegið Geirfinn. Kristján Viðar hafi loks gripið Geirfinn kverkataki og Sævar þá slegið Geirfinn með spýtu í fæturna. Bareflinu hafi hann síðan hent. Þá hafi Kristján gripið Geirfinn hálstaki frá hlið og Guðjón slegið hann með barefli á fætur og mjaðmir. Bókað var orðrétt í vikuskýrsluna: „Í þessari lýsingu er ekki að finna frásögn Kristjáns af atburðarásinni, nefnilega að hann (Kristján) hafi slegið Geirfinn niður með barefli á brjóst og herðar og Guðjón hafi síðan slegið hann með barefli á höfuðið til dauða.“ Þá var bókað að Guðjón hafi hins

¹⁹⁴⁶ Bls. 1797.

¹⁹⁴⁷ Bls. 1798.

vegar haldið því fram að hann hafi tekið þátt í slagsmálunum, hugsanlega haldið Geirfinni með hálstaki en ekki notað nein barefli. Að öðru leyti hafi Guðjón borið fyrir sig minnisleysi í hálf tíma, einmitt þann tíma sem slagsmálin hafi staðið yfir. Teldi Sævar sig hafa þá sent Erlu á puttanum til Reykjavíkur. Bókað var að sá framburður væri studdur framburði Erlu og tveggja bílstjóra sem hafi tekið Erlu upp í bifreið sína. Þegar Sævar hafi snúið til baka telur hann Geirfinn hafa legið á bakinu. Hafi hann og Kristján Viðar virt hann fyrir sér og komið að þeirri niðurstöðu að Geirfinnur væri látinn. Hafi Sævar ekki geta sagt til um dánarorsökina. Sævar hafi sagst hafa tekið eftir blóð- og húðáverkum á vinstri kinn og á höku Geirfinns.¹⁹⁴⁸ Hafi Kristján Viðar sagt [SÓH] að aka aftur til Reykjavíkur á sendiferðabifreiðinni og þegja um ferðina. Á meðan slagsmálunum stóð hafi [SÓH] staðið talsvert á lengdar. Var lík Geirfinns sett í aftursæti bifreiðarinnar og hafi það „setið“ en hallast smávegis til hliðar. Á leiðinni hafi verið talað um hvað skyldi gera við líkið, en Álftanes og hitaveitustokkurinn hafi komið til umræðu. Bókað var í vikuskýrsluna að Guðjón hafi staðfest þennan framburð Sævars. Auk þess var tekið fram að Guðjón hafi fullyrt að á leiðinni hafi þeir skoðað svæðið á Álftanesi sem og hitaveitustokkinn. Fram kom að Sævar hafi greint svo frá að bakkað hafi verið að húsinu að Grettisgötu 82 og líkið verið sett inn í geymslu. Hafi hann og Kristján Viðar borið líkið á milli sín á meðan Guðjón hafi gengið inn í húsið. Fundur hafi síðan verið haldinn í íbúð Kristjáns. Guðjón hafi farið stuttu síðar en Sævar gist hjá Kristjáni um nóttina. Bókað var að framburður Sævars að þessu leyti hafi verið staðfestur af Kristjáni Viðari. Í vikuskýrslunni var einnig rakinn framburður Sævars um atburði 20. nóvember 1974. Fram kom að Sævar hafi borið um að hafa hitt Guðjón á kaffihúsinu Mokka þar sem þeir hafi rætt um hvað gera skyldi við líkið. Bókað var að sá framburður ætti sér stoð í framburði Guðjóns. Sama dag hafi Volkswagen bifreiðinni verið skilað.¹⁹⁴⁹ Sævar hafi greint frá því að hafa farið ásamt Erlu til [BPP] kunningja síns 21. nóvember 1974 og beðið hann að líta á bensíngjöf Land Rover bifreiðarinnar. Hafi Sævar þá verið í kápu af Erlu sem notuð hafði verið sem yfirbreiðsla yfir lík Geirfinns. Að sögn Sævars hafi svartir blettir verið á kápunni, sennilega blóðblettir. Hafi hann gleymt kápunni í íbúð [BPP], en sótt hana nokkrum dögum síðar og þá hent henni í ruslatunnu. Bókað var að Erla og móðir [BPP] hafi báðar staðfest framburð Sævars. Þennan dag, milli klukkan 15:00 og 16:00 hafi Erla bakkað Land Rover bifreiðinni inn húsasund við Grettisgötu 82. Hún hafi síðan farið inn í íbúð Kristjáns og beðið þar. Þá hafi Kristján og Sævar farið með líkið af Geirfinni í þvottahúsið, búið um það í strigaefni og bundið um það með snæri. Síðan hafi þeir flutt Geirfinn í Land Rover bifreiðina. Bókað var í vikuskýrsluna að Erla hafi staðfest þennan framburð. Guðjón hafi ekki tekið þátt, en lánað tvær skóflur sem þegar hafi verið búið að koma fyrir í bifreiðinni. Staðfesti Guðjón þann framburð. Erla hafi síðan ekið Land Rover bifreiðinni í Rauðhóla, en á leiðinni hafi þau tekið fimm lítra af bensíni á lítinn brúsa. Bókað var að Erla hafi staðfest þetta með framburði sínum. Hafi þeir grafið holu í mölina í Rauðhólum og lagt líkið í hana, hellt bensíni yfir og kveikt í en eldurinn hafi logað stutt og illa. Bókað var að Erla hafi staðfest þennan framburð og

¹⁹⁴⁸ Bls. 1799.

¹⁹⁴⁹ Bls. 1800.

orðrétt sagði: „grét er hún var spurð þar að lútandi.“¹⁹⁵⁰ Síðan hafi verið mokað yfir líkið. Guðjón hafi heldur ekki tekið þátt í þessum verknaði. Nokkrum dögum síðar hafi Sævar sagt Guðjóni frá því að hann hafi kynnt sig fyrir Geirfinni sem Magnús Leópoldsson. Þar sem ekki væri vitað hvort Geirfinnur hefði sagt öðrum frá því samtali væri best að draga „Klúbbfólkið“ inn í málið ef til handtöku kæmi. Hafi Guðjóni fundist það góð hugmynd. Fram kom að Erlu og Kristjáni Viðari hafi einnig verið greint frá þessu. Bókað var í vikuskýrsluna að Erla hafi staðfest þann framburð. Í júlí 1975 hafi Guðjón, Kristján, Erla og Sævar hist í íbúð Kristjáns. Hafi þau rætt um að flækja málið enn meira með því að segja að „Klúbbfólkið“ og sprúttular frá Reykjavík hafi staðið á bakvið málið. Bókað var að Erla og Guðjón hafi staðfest þennan framburð Sævars. Enn fremur hafi Erla lagt það til að nefna líka bróður sinn, Einar Bollason, sem og Valdimar Olsen og [JR]. Sagði Sævar Erlu hafa sagt að allt myndi falla betur saman ef fortíð þessara manna yrði dregin fram í dagsljósið. Öll hafi þau fylgst með rannsókn málsins og verið vel upplýst þar sem mikið hafi verið skrifað um málið í fjölmiðlum. Undir yfirheitinu: „Mat á stöðu málsins nú:“ ritaði Schütz um að framburði Sævars og annarra sakborninga og vitna bæri nú saman í mörgum atriðum um samsekt eða aðild.¹⁹⁵¹ Orðrétt ritaði hann: „Gera verður ráð fyrir að hér sé ekki á ferðinni aftalað mál til að dreifa athyglinni og flækja rannsókn málsins. Til þess er of mikið samræmi í smáatriðunum og að hluta rökrænt samhengi á milli þeirra.“ Í framhaldinu ritaði Schütz um að lýsingin á ástæðunni fyrir verknaðinum væri enn bundin vafa. Þá yrði að teljast furðulegt að Sævar hafi þorað að kynna sig fyrir ókunnugum manni sem Magnús Leópoldsson þar sem hann hafi ekki getað vitað að sá hinn sami þekkti ekki umræddan Magnús. Þá kom fram í vikuskýrslunni að atburðarás slagsmálanna væri enn óljós, en Guðjón bæri ennþá fyrir sig minnisleysi í um hálf klukkustund. Ritaði Schütz um að eins og málin stæðu nú væri nauðsynlegt að styrkja framburðina með frekari vitnum eða efnislegum sönnunargögnum. Á næstu dögum yrðu fjölmargir yfirheyrðir, þar á meðal [SÓH] og starfsmaður bílaleigunnar Geysis. Fram kom það mat Schütz að tilgreindur felustaður líksins gæti enn einu sinni verið rangur, en verið væri að leita í Rauðhólum með þungavinnuvélum. Þá sagði í vikuskýrslunni að rannsókn stæði yfir á blóðblettum sem hafi fundist í kjallara hússins við Grettisgötu fyrir nokkrum dögum. Í lok skýrslunnar sagði að eftir jól yrði áhersla lögð á að útrýma ósamræmi í framburðum sem og að yfirheyra sakborninga í málinu með tilliti til ásetningsstigs.¹⁹⁵²

990. Guðjón ritaði í dagbók sína þennan dag, 13. desember 1976, að Grétar hafi vakið hann, gengið um gólf í klefa hans og vírst vonsvikinn þegar honum hafi orðið það ljóst að Guðjón hafði ekkert skrifað. Ritaði Guðjón um að hafa ekkert sofið um nóttina heldur látið sig dreyma hamingjudrauma og við það hafi tíminn liðið fljótt. Orðrétt ritaði hann í dagbókina: „Annars er ég alltaf að hugsa um sjálfsmorð. Ég get gert það, þ.e. ég hef það sem til þarf. Sætti mig samt ekki alveg við það enn, þó má ekki mikið út af bera til að ég grípi til þess.“ Grétar hafi komið aftur og spurt um skriftir, en

¹⁹⁵⁰ Bls. 1801.

¹⁹⁵¹ Bls. 1802.

¹⁹⁵² Bls. 1803. Sjötta vikuskýrsla Schütz er á þýsku á bls. 1804–1818.

Guðjón sagt þær engar. Hafi Grétar þá gefið honum síðasta tækifæri til morguns, ella þyrfti hann að svara fyrir dómi hvað hann vissi og myndi. Hafi þeir rætt sjálfsmorð og þann kjark sem þyrfti til þess. Ritaði Guðjón um að Grétar hafi boðið sér skákblað og bent honum á að gera hreint fyrir sínum dyrum og fara á Hraunið. Hann væri bara svo voðalega þreyttur og gæti ekki hugsað, hvorki um þetta né þennan sendiferðabílstjóra.¹⁹⁵³

991. Þriðjudaginn 14. desember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að séra Jón Bjarman hafi hringt klukkan 10:15 og boðað komu sína eftir hádegi til viðtals við fanga á klefa númer sex. Fimm mínútum síðar var bókað að Grétar hafi sömuleiðis boðað komu sína eftir hádegi til viðtals við Guðjón á klefa númer sex. Bókað var í dagbókina klukkan 10:30 að Ívar og Sigurbjörn Víðir hafi farið með [SÓH] í sakadóm.¹⁹⁵⁴ Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla um yfirheyrslu yfir [SÓH] á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar klukkan 11:00 þennan dag. Orðrétt var bókað: „Eftir langar samræður ætla ég nú að segja sannleikann.“ Kvaðst [SÓH] muna eftir því að hafa vitað af símtali í nóvember 1974 milli Kristján Viðars og einhvers manns á kaffihúsinu Mokka. Gæti það hafa verið eitthvað í kringum 19. nóvember 1974. Sama kvöld hafi Kristján Viðar spurt hann hvort hann gæti ekið sendiferðabifreið fyrir sig til Keflavíkur. [SÓH] sagði Kristján Viðar hafa talið sig á að fara þessa ferð og því hafi hann fallist á það. Kvaðst [SÓH] aðeins hafa vitað að hann ætti að sækja eitthvað til Keflavíkur. Þennan umrædda dag hafi hann gert við gula Mercedes Benz sendibifreið sem hafi verið í eigu [JPW]. Nokkru eftir klukkan 21:00 hafi hann ekið sendibifreiðinni að Vatnsstíg.¹⁹⁵⁵ Skömmu síðar hafi Kristján Viðar komið og sagt sér að aka til Keflavíkur og bíða fyrir utan bæinn. Kvaðst [SÓH] hafa beðið í um 20 mínútur fyrir utan Keflavík þar til Kristján Viðar hafi komið að og sagt honum að aka neðar. Þá hafi hann ekið bifreiðinni inn í Dráttarbrautina og lagt í um 10 til 12 metra fjarlægð frá bryggjunni. Eftir um hálf tíma hafi Kristján Viðar komið að og sagt orðrétt: „Þetta er allt í lagi, það verður ekkert úr þessu, þú getur farið, þú veist ekkert um málið.“ Aðspurður kvaðst [SÓH] ekki hafa séð neinn nema Kristján, en hafa heyrt mannamál því rifa hafi verið á glugga bifreiðarinnar. Kvaðst hann ekki hafa tekið eftir átökum. Þegar hann hafi ekið af stað til Reykjavíkur hafi hann ekki hvorki orðið var við mannaferðir né bifreiðar í Dráttarbrautinni. Kvaðst [SÓH] hafa ekið sem leið hafi legið heim til sín að Grettisgötu 82. Það hafi verið komið undir morgun þegar hann hafi vaknað við Kristján Viðar inni í herberginu þar sem hann sagði: „Halló“. Kvaðst [SÓH] hafa spurt Kristján Viðar hvað hafi skeð en Kristján hafi þá sagt ekkert hafa skeð, það væri hans mál og hann ætti ekki að skipta sér af því. Tók [SÓH] það sérstaklega fram að á þessum tíma hafi þeir oftast sofið í sama herbergi. Kvaðst hann ekki hafa heyrt hljóð í bifreið um nóttina og ekki tekið eftir flutningum í kjallarann. Þá hafi Kristján Viðar ekki greint honum frá því síðar. Sór hann að engir aðrir menn hafi verið með honum í sendiferðabifreiðinni og ekki heldur [GuV] fangavörður í Hegningarhúsinu. Aðspurður kvaðst [SÓH] ekki geta sagt með vissu hvort hann hafi

¹⁹⁵³ Bls. 1773_D–E.

¹⁹⁵⁴ Dagbók nr. 6, bls. 20.

¹⁹⁵⁵ Bls. 1831.

farið til Keflavíkur 19. nóvember 1974, en sagðist viss um að það hafi verið um það leyti. Orðrétt var haft eftir honum: „Að þetta kvöld hefðu átt sér stað atburðir í sambandi við Geirfinn hugsaði ég ekki fyrr en síðar þegar búið var að taka Kristján fastan og blöðin skrifuðu um málið.“ Tók [SÓH] það skýrt fram að honum hafi ekki verið kunnugt um neitt áfengissmygl né að Geirfinnur hafi átt hlut að máli áður en hann fór umrædda ferð. Þá kvaðst hann ekki hafa vitað að eitthvað hafi verið falið í kjallaranum að Grettisgötu 82 og heldur ekki að eitthvað hafi verið flutt úr kjallara hússins nokkrum dögum síðar. Loks kvaðst hann ekki hafa vitað að Sævar hafi sofið í íbúð Kristjáns Viðars um nóttina, hugsanlega hafi hann þó verið í öðru herbergi.¹⁹⁵⁶

992. Meðal rannsóknargagna er ódagsett handskrifuð frásögn, líklegast af [SÓH], um bílferð til Keflavíkur. Frásögnin er að stórum hluta samhljóma skriflegri skýrslu um yfirheyrslu yfir [SÓH] þennan dag, 14. desember 1974. Þar kemur fram að Kristján Viðar hafi beðið viðkomandi um að fá sendiferðabifreið að láni til að flytja einhvern hlut. Kvaðst hann fengið bifreiðina að láni og sótt hana á horni Grettisgötu og Skólavörðustígs. Hafi hann notað lykil sem hann hafi haft sjálfur. Þá hafi hann ekið niður Laugavegin og niður Vatnsstíg og lagt bifreiðinni þar. Þá hafi Kristján Viðar komið að og sagt honum að fara til Keflavíkur. Orðrétt segir í frásögninni: „Hann sagði einnig að ég ætti að keira Kvík út á enda (þar bíð ég í sirk 10–20 mín). Þá kemur Kristján og segir að ég eigi að keira niður undir bryggju eða bátalón og snúa bílnum undan sjó og drepa á mótör og ljósum og ég gerði það.“ Kvaðst hann minna að hann hafi tekið olú á Umferðarmistöðinni á leiðinni í bæinn.¹⁹⁵⁷
993. Klukkan 12:50 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Grétar hafi komið til viðtals við Guðjón á klefa númer sex. Bókað var um komu séra Jóns Bjarman klukkan 14:00. Á sama tíma gerði Grétar hlé á viðtali við Guðjón og leyfði séra Jóni að tala við hann, eins og það var orðað í færslunni. Hálf tíma síðar var viðtali Guðjóns og prestsins lokið og var þá bókað um að Grétar hafi farið aftur í hornið og haldið áfram með Guðjón. Bókað var klukkan 16:30 að Guðjón hafi verið færður á klefa sinn. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Fimm mínútum síðar var bókað um símtal frá Pétri Eggerz, túlki, sem bað fyrir þau skilaboð til Sævars frá Karli Schütz að hann gæti ekki komið og talað við hann í dag vegna anna, en kæmi væntanlega á morgun.¹⁹⁵⁸
994. Fyrir liggur skýrsla dagsett þennan dag, 14. desember 1976, um yfirheyrslu yfir Kristjáni Viðari milli klukkan 13:15 og 13:35. Kvaðst Kristján Viðar halda að það hafi verið 18. nóvember 1974 sem Sævar hafi beðið hann að útvega sendiferðabifreið til að fara suður í Keflavík daginn eftir og sækja spíra. Kvaðst Kristján Viðar hafa hringt í [SÓH] að kvöldi 19. nóvember og beðið hann um að hitta sig í Dráttarbrautinni. Þegar farið hafi verið frá Vatnsstígnum seinna um kvöldið hafi [SÓH] verið kominn á Mercedes Benz sendibifreið sem hann hafi áður ekið og fengið stundum að láni. Kvaðst Kristján Viðar hafa rætt eitthvað við hann. Haft var eftir Kristjáni að önnur sendiferðabifreið, blá að lit, hafi staðið neðar á Vatnsstígnum. Kvaðst Kristján Viðar

¹⁹⁵⁶ Bls. 1833.

¹⁹⁵⁷ Bls. 1834–1835.

¹⁹⁵⁸ Dagbók nr. 6, bls. 21.

ekki hafa vitað um [SÓH] fyrr en hann hafi komið í Dráttarbrautina í Keflavík þegar atburðirnir sem þar gerðust hafi verið um garð gengnir. Sagði hann það útilokað að [SÓH] hafi vitað hvað hafi skeð. Kvaðst Kristján Viðar hafa rætt við [SÓH] en þá hafi einhver strákur verið í bifreiðinni með honum sem hann hafi ekki vitað nafnið á en kannaðist við. Bláa sendiferðabifreiðin hafi verið fyrir í Dráttarbrautinni þegar þau hafi komið þar að. Kvaðst Kristján Viðar ekki muna hvað hann hafi sagt [SÓH] að gera til Keflavíkur annað en að taka þar við flutningi.¹⁹⁵⁹

995. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla um yfirheyrslu yfir [GuV] þennan dag milli klukkan 16:20 og 18:15. Var tilefni yfirheyrslunnar bókað sem grunur lögreglu um að sendibifreið sem hann hafi ekið á árinu 1974 kynni að hafa verið í Keflavík kvöldið sem Geirfinnur Einarsson hvarf. Kvaðst vitnið hafa ekið sendiferðabifreiðinni R-40045 á Sendibílastöðinni h/f frá mótum september og október 1974 fram til áramóta. Bifreiðin hafi verið gul að lit, frambyggð og af gerðinni Mercedes Benz. Eigandi bifreiðarinnar hafi verið [JÞW]. Kvaðst [GuV] ekki vita til þess að aðrir hafi ekið bifreiðinni á meðan hann hafi verið með hana. Kvaðst hann alltaf hafa lagt bifreiðinni fyrir framan hús sitt að Skólavörðustíg, eða gegnt því. Hann myndi ekki eftir því að nokkur hafi farið fram á það við hann að fá bifreiðina lánaða. Sagði hann það mögulegt að bifreiðinni hafi verið stolið án þess að hann hafi tekið eftir því. [GuV] sagði sendibifreiðina hafa bilað lítið á meðan hann hafi ekið henni, þó hafi verið gert við hann í tvígang á bifreiðaverkstæði.¹⁹⁶⁰ Aðspurður kvaðst hann ekkert kannast við [SÓH]. Neitaði hann því afdráttarlaust hvort hann hafi verið í eða á bifreiðinni í Keflavík 19. nóvember 1974. Taldi hann það afar ólíklegt að bifreiðin hafi verið tekin í heimildarleysi umrætt kvöld.¹⁹⁶¹
996. Fyrir liggur samantektarskýrsla rituð af Eggerti Bjarnasyni um viðtal við [JÞW] 14. desember 1976. Fram kom að [JÞW] hafi staðfest að [SÓH] hafi ekið sendiferðabifreiðinni R 40045 um sumarið 1974. Hann hafi oftast en einu sinni lánað [SÓH] bifreiðina eftir að hann hætti akstri hjá honum. Kvaðst hann hafa gert það þar sem [SÓH] hafi unnið að viðgerðum við sendibifreiðina. Sagði [JÞW] það allt eins hafa getað verið 19. nóvember 1974 eins og á öðrum tíma. Hægt hafi verið að gangsetja bifreiðina með ýmsu öðru en lykli. Bókuð var sú ályktun í lok skýrslunnar að af þessu mætti því ætla að [SÓH] hafi getað tekið sendibifreiðina og skilað henni aftur á sama stað án þess að sá sem hafi verið ökumaður hennar á þeim tíma hafi orðið þess var.¹⁹⁶²
997. Meðal rannsóknargagna er upplýsingaskýrsla, dagsett sama dag og rituð af Ívari Hannessyni. Fram kemur að í kjölfar þess að Sævar hafi í framburði sínum hjá lögreglu talað um „Geira í Keflavík“ hafi verið haft samband við lögregluna í Keflavík og Grindavík. Bókað var að engar upplýsingar lægju fyrir um hvern gæti verið að

¹⁹⁵⁹ Bls. 1836.

¹⁹⁶⁰ Bls. 1837.

¹⁹⁶¹ Bls. 1838.

¹⁹⁶² Bls. 1839.

ræða. Aðeins einn maður gæti mögulega komið til greina, [ÁEP], að jafnaði kallaður „Geiri frændi“. Sá hafi þó nær eingöngu verið nefndur í tengslum við fíkniefni.¹⁹⁶³

998. Þennan dag var dómþing sett í sakadómi Reykjavíkur af Erni Höskuldssyni og tekið fyrir dómsrannsókn á hvarfi Geirfinns Einarssonar. Klukkan 18:00 var bókað í þingbók að [SÓH] hafi mætt fyrir dóminn sem sakborningur. Bókað var að [SÓH] hafi sagst hafa ekið sendiferðabifreiðinni R 40045 til Keflavíkur 19. nóvember 1974 og þar niður í Dráttarbraut. Kvaðst hann hafa farið þessa ferð fyrir Kristján Viðar, frænda sinn. Kvaðst hann hafa beðið í um það bil 30 mínútur á staðnum eða þar til Kristján Viðar hafi komið til hans og sagt honum að hann gæti farið.¹⁹⁶⁴ Bókað var að dómari hafi tekið frest til ákvörðunar um gæsluvarðhald. Vék [SÓH] frá klukkan 18:10.
999. Sama dag, klukkan 18:10 var bókað í fangelsisdagbókina að Jónas Bjarnason hafi farið inn á klefa til Sævars. Klukkan 18:15 var bókað að Guðjón hafi verið færður fram til viðtals við Harald Blöndal og Birgi Þormar. Var Guðjón færður aftur á klefa sinn klukkan 19:10. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 19:15 að Jónas hafi komið fram af klefa Sævars. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 20:04 var bókað að komið hafi verið með [SÓH] til baka í fangelsið. Klukkan 22:50 hafi Ívar og Eggert rætt við [SÓH] og klukkan 23:40 var bókað að honum hafi verið sleppt. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir [SÓH] þennan dag milli klukkan 22:55 og 23:30. Bókað var í upphafi skýrslunnar að hann vildi bæta við framburð sinn og breyta nokkru. Kvaðst hann muna það nú að hann og Kristján Viðar hafi báðir verið staddir að Laugavegi 32 þegar hann hafi borið það í tal við sig að útvega sendibifreið. Það væri ekki rétt að hann hafi verið að stilla kúplinguna í bifreiðinni heldur hafi hann komið að máli við [JPW], eiganda sendibifreiðarinnar, og beðið hann um að lána sér bifreiðina. [JPW] hafi játað því svo framarlega sem hún væri ekki í notkun. Stóð bifreiðin í götunni milli Hegningarhússins og Sparisjóðs Reykjavíkur og nágrennis. Kvaðst [SÓH] ekki hafa haft samband við ökumanninn því hann hafi sjálfur haft lykil að bifreiðinni.¹⁹⁶⁵ Greindi [SÓH] frá því að þegar hann hafði beðið í um það bil 30 mínútur í Dráttarbrautinni hafi Kristján Viðar komið til sín og virst vera eitthvað miður sín og móður líkt og hann hafi verið á hlaupum. Kvaðst [SÓH] ekki hafa séð neinar mannaferðir í Dráttarbrautinni, en muna eftir litlum trébát í landi. Þá hafi hann heyrt óljóst mannamál en ekki orðaskil. Kvaðst hann ekki muna betur en að hafa komið við á Umferðarmiðstöðinni og tekið eitthvað af hráolíu. Síðan hafi hann lagt bifreiðinni við Grettisgötu 82. Undir morgun hafi hann vaknað við að Kristján Viðar hafi komið og sagðist [SÓH] þá hafa spurt hann hvers vegna ekkert hafi orðið úr þessu í Keflavík. Hafi Kristján Viðar þá sagt að hann skyldi ekki skipta sér af því. Kvaðst [SÓH] hafa farið með sendibifreiðina á sama stað og hann tók hana rétt fyrir klukkan 08:00 um morguninn.¹⁹⁶⁶

¹⁹⁶³ Bls. 1843.

¹⁹⁶⁴ Bls. 1818_A.

¹⁹⁶⁵ Bls. 1840.

¹⁹⁶⁶ Bls. 1841.

1000. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir handrituð frásögn Guðjóns Skarphéðinssonar, dagsett 14. desember 1976, til uppfyllingar á fyrri skýrslu líkt og fram kemur fremst í handritinu. Grétar Sæmundsson vélritaði frásögnina upp eftir handritinu og liggur sú skýrsla einnig fyrir. Í frásögn Guðjóns kom fram að hann, Sævar, Erla og maður sem hann hafi ekki borið kennsl á en talið væri að hafi verið Kristján Viðar hafi farið á Fiat bifreið frá Lambhóli að Grettisgötu eða Njálsgötu í Reykjavík þar sem bifreiðin hafi verið skilin eftir. Þaðan hafi hann og Sævar gengið niður á horn Vatnsstígs og Laugavegar. Þar hafi staðið gul sendibifreið af gerðinni Mercedes Benz. Fullyrti Guðjón að sér hafi þá ekki verið kunnugt um að sendibifreiðin hafi verið á vegum Sævars eða hún hafi átt erindi til Keflavíkur. Ritaði Guðjón um að væntanlega hafi sendibifreiðin átt að flytja farm af áfengi til Reykjavíkur. Hann hafi ef til vill átt orðaskipti við ökumanninn, en kvaðst þó ekki muna eftir neinu sem hann gæti haft eftir.¹⁹⁶⁷ Sendibifreiðin hafi lagt af stað á undan þeim til Keflavíkur. Treysti Guðjón sér ekki til að fullyrða hvort farþegar hafi verið í sendibifreiðinni. Hann hafi tekið við akstrinum á Volkswagen bifreið og ekið til Keflavíkur. Sævar hafi haft orðið á leiðinni og mundi Guðjón eftir því að hann hafi sagt: „Sjáiði sendibílinn?“ og svarað svo sjálfur: „Þarna er hann.“ Á leiðinni hafi einnig verið rætt um manninn sem hafi átt að finna í Keflavík. Nafn hans hafi þó áreiðanlega ekki verið nefnt. Sævar hafi talað um að sýna manninum fulla hörku ef viðskiptin næðu ekki fram að ganga.¹⁹⁶⁸ Þá hafi það rifjast upp fyrir sér hvar ákveðið hafi verið að sendibifreiðin skyldi bíða, það hafi verið við svokallaða Hafnarvog í Keflavík. Ökumaðurinn hafi verið það kunnugur í Keflavík að hann hafi vitað hvaða staður það hafi verið. Ritaði Guðjón um að hafa lengi talið víst að hafa séð sömu sendibifreið sumarið 1975 að Gljúfurárholti. Ef þar hafi verið sami ökumaður á ferð ætti hann að vita hver hann væri. Hann gæti þó ekki komið ökumanninum né nafni hans fyrir sig ennþá. Hann gæti ekki komið fyrir sig að hafa séð umrædda sendibifreið eftir atburðina í Keflavík og mundi ekki heldur eftir að hafa átt viðræður við ökumanninn. Það gæti þó verið en andlegt ástand hans á þessum tíma hafi að öllum líkindum verið mjög annarlegt.¹⁹⁶⁹ Ökuferðinni til Reykjavíkur hafi hann áður lýst og engu við hana að bæta. Mundi hann ekki eftir umræðum um hvað ætti að gera til að þagga niður í ökumanni sendibifreiðarinnar ef og þegar hann yrði þess áskynja hvað hafi gerst í Keflavíkurferðinni. Dró Guðjón upp afstöðumynd af sendibifreið sem hafi verið bakkað inn húsasund milli Njálsgötu og Grettisgötu. Ritaði hann að vel gæti verið að sendibifreið hafi verið ekið þar aftur á bak niður sundið án þess að hann hafi vitað til. Orðrétt ritaði hann: „Yfirleitt gengur mér illa að átta mig á ferðalokum hér í Reykjavík.“ Þætti honum trúlegra að Volkswagen bifreiðinni hafi verið ekið niður sundið en sendibifreiðinni lagt við Grettisgötu. Þó gæti hann ekkert um þetta sagt þar sem hann myndi þetta ekki. Sennilegt þætti honum að ökumanni sendibifreiðarinnar hafi verið gerð einhver boð svo hann segði ekki frá atburðum ferðarinnar.¹⁹⁷⁰ Ritaði Guðjón um að hann gæti ekki svarað þeim fullyrðingum að hann hafi verið að Grettisgötu og tekið þátt í umræðum um hvað gera skyldi við lík

¹⁹⁶⁷ Bls. 1819 og 1844.

¹⁹⁶⁸ Bls. 1820 og 1845.

¹⁹⁶⁹ Bls. 1821 og 1846.

¹⁹⁷⁰ Bls. 1822 og 1847.

Geirfinns. Hafi svo verið ætti hann að muna eitthvað úr samtalinu þar sem það væri naumast það hversdagslegt, en því væri ekki að heilsa.¹⁹⁷¹ Guðjón listaði upp þremur spurningum og svörum, í fyrsta lagi: „Sendiferðabíll Mercedes Benz. Sá ég hann í Rvík áður en lagt var af stað?“ Svaraði Guðjón spurningunni játandi. Í öðru lagi: „Hvar átti hann að bíða í Keflavík?“ Ritaði Guðjón svarið: „Við Hafnarvogina“. Í þriðja lagi var það spurningin: „Hvað var rætt við þennan sendiferðabílstjóra eftir á?“ Ritaði Guðjón um að geta ekki svarað spurningunni. Hann myndi ekki eftir viðræðum við manninn, hvorki í Keflavík né við komuna til Reykjavíkur. Ef til vill hafi hann verið áheyrandi að viðræðum við manninn síðar. Sagðist hann ekki geta nafngreint hann og kvaðst ekki muna hvernig hann liti út svo hann myndi tæpast þekkja hann úr hópi manna.¹⁹⁷² Orðrétt ritaði Guðjón: „Nánari mynd af dauða Geirfinns Einarssonar hef ég einnig verið beðinn að gefa.“ Viðurkenndi hann að vera samsekur þeim Kristjáni Viðari og Sævari, en gæti ekki lýst aðkomu sinni frekar en hann hafði þegar gert í skýrslu. Orðrétt ritaði hann: „Það yrði þá frekar tilbúningur minn og einber skáldskapur, fremur en lýsing staðreynda sem þarna munu hafa átt sér stað. Mér þykir þetta að vísu illt ég mun ekki hafa verið með sjálfum mér er þetta gerðist. Það kann að vera skýring. Barefli á ég að hafa haft undir höndum og notað það gegn Geirfinni. Þess minnst ég ekki. Og ég man aldrei eftir að hafa séð líkið. Ég vil taka það skýrt fram að ég er hér ekki að fara með ósannindi, þó hlýtur þetta að vera ósatt.“¹⁹⁷³ Lýsti Guðjón því svo að eftir að Geirfinnur hafi komið inn í bifreiðina við Hafnarbúðina hafi verið ekið um staðinn. Treysti hann sér ekki til að rekja það nánar. Þá mundi hann ekki hvar í bifreiðinni Geirfinnur hafi setið. Vel gæti verið að farið hafi verið strax að Dráttarbrautinni að fyrirlagi Sævars. Treysti Guðjón sér ekki til að rekja þær viðræður sem hafi farið fram í bifreiðinni en þær hafi leitt í ljós að Geirfinnur hafi hvorki getað né viljað selja Sævari áfengi. Eina líklega ástæðan þar að baki væri sú að Geirfinnur hafi hvorki haft aðgang né vitneskju um slíka hluti. Mundi Guðjón ekki hvort þá hafi hafist átök, en Geirfinnur hafi viljað komast út úr bifreiðinni en Sævar ekki viljað láta hann sleppa svo vel og helst viljað pynta manninn til sagna.¹⁹⁷⁴ Ritaði Guðjón um að þegar komið hafi verið út úr bifreiðinni hafi atburðarásin orðið mjög hröð og um hana gæti hann ekkert borið. Þá gæti hann heldur ekki sagt til um þátt sinn í málinu. Það eitt vissi hann að ekki hafi sést á honum, hvorki á fötum, höndum né andliti. Það mætti vel vera að hann hafi veitt Geirfinni höfuðhögg með barefli, um það gæti hann ekki sagt. Orðrétt ritaði Guðjón: „Þannig gæti ég haldið áfram að lýsa atburðarásinni aftur og aftur en hvað væri hið sanna, hver væri sú rétta vissi ég þó að heldur ekki. Ég vil gjarnan gera nokkrar tilraunir enn, þó árangur af þeim, sé eins og ofan segir, heldur óáreiðanlegur.“¹⁹⁷⁵ Guðjón ritaði um að muna ekki lok ferðarinnar í Reykjavík. Vera mætti að hann hafi lagt Volkswagen bifreiðinni við Grettisgötu 82 en hann myndi ekki eftir að hafa komið þangað inn eða tekið þátt í að bera lík. Hann hafi gengið frá Grettisgötu 82 og tekið Fiat bifreið sína og ekið heim að Ásvallagötu 46.¹⁹⁷⁶ Guðjón

¹⁹⁷¹ Bls. 1823 og 1848.

¹⁹⁷² Bls. 1825 og 1850.

¹⁹⁷³ Bls. 1826 og 1851.

¹⁹⁷⁴ Bls. 1827 og 1852.

¹⁹⁷⁵ Bls. 1828 og 1853.

¹⁹⁷⁶ Bls. 1829 og 1854.

ritaði um að vera viss um að líkið hafi verið flutt til Reykjavíkur og þá að öllum líkindum í Volkswagen bifreiðinni. Það eitt gæti hann sagt um framhaldið að Sævar hafi fengið lánaðar hjá sér skóflur. Hann hafi spurt einskis um það hvort og hvar Sævar ætlaði sér að grafa lík Geirfinns. Ritaði Guðjón um að hafa aldrei fengið um það vitneskju enda hefði hann ekki neina ástæðu til að þegja þar um. Rámaði hann í að Sævar hafi komið daginn eftir að Ásvallagötu til að fá lánaðar skóflur og hafi hann þá ef til vill verið á gulu sendibifreiðinni eða Land Rover jeppabifreiðinni. Orðrétt ritaði hann í lokin: „Athuga þetta.“¹⁹⁷⁷

1001. Guðjón ritaði í dagbók sína þennan dag, 14. desember 1974, um að hafa skrifað tæpar tólf blaðsíður fyrir Grétar. Sagði hann þennan dag hafa verið viðburðaríkan. Hann hafi talað lengi við Grétar og margt hafi borið á góma. Þá hafi séra Jón Bjarman komið og borið kveðju frá móður hans og fréttir að heiman. Þá hafi Birgir dómari og Haraldur Blöndal, lögfræðingur komið og vitjað hans. Ritaði Guðjón um að Haraldur hafi borið undir sig ýmis mál, uppboð á Citroen bifreið, ákæru fyrir hasssmýgl með sömu bifreið.¹⁹⁷⁸ Nú færi að stytast í að Geirfinnsmálið yrði gert opinbert og þá yrði það versta afstaðið. Ritaði Guðjón um að hann fengi vart séð að sjálfsmorð myndi leysa vanda sinn eða neinn vanda yfirleitt.¹⁹⁷⁹
1002. Miðvikudaginn 15. desember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Karl Schütz og Pétur Eggerz hafi komið klukkan 13:10 og farið með Sævar í bíltúr.¹⁹⁸⁰ Klukkutíma síðar var bókað að þeir hafi komið til baka úr bíltúrnum og sest í hornið. Var Sævar færður á klefa sinn klukkan 14:35.¹⁹⁸¹ Rannsóknargögn um liggja ekki fyrir, hvorki um bíltúrinn né yfirheyrsluna.
1003. Tryggvi Rúnar ritaði færslu í dagbók sína þennan dag um að hafa fengið hljómplötu með Kings. Hann héldi að gæsluvarðhaldið rynni út morguninn eftir og velti hann því fyrir sér hvort hann færi í bæinn eða hvort Örn Höskuldsson kæmi í fangelsið til að framlengja varðhaldinu. Vonaðist hann til að fá að halda jólin að Litla-Hrauni.¹⁹⁸²
1004. Sama dag, 15. desember 1976, ritaði Guðjón orðrétt í dagbók sína: „Átti von á Grétari í kvöld en til hans hefur ekki heyrst. Það kann þar margt að vera sem veldur að hann kemur ekki svo sem að hans yfirboðarar hugi nú að síðustu skýrslu minni og velti fyrir sér hvað gera skuli.“¹⁹⁸³
1005. Fimmtudaginn 16. desember 1976 var bókað í fangelsisdagbókina að Karl Schütz, Pétur Eggerz og Jónas Bjarnason hafi farið inn til Sævars klukkan 10:20 og farið stuttu seinna með hann í bíltúr.¹⁹⁸⁴ Bókað var að Jónas hafi komið með Sævar úr bíltúrnum klukkan 12:10. Rannsóknargögn um bíltúrinn liggja ekki fyrir. Klukkan 13:20 var bókað að Grétar hafi komið og sótt Sævar. Klukkan 14:00 var bókað að Örn

¹⁹⁷⁷ Bls. 1830 og 1855.

¹⁹⁷⁸ Bls. 1773_E.

¹⁹⁷⁹ Bls. 1855_A.

¹⁹⁸⁰ Dagbók nr. 6, bls. 22.

¹⁹⁸¹ Dagbók nr. 6, bls. 23.

¹⁹⁸² Bls. 1856_A.

¹⁹⁸³ Bls. 1855_A og 1858_A.

¹⁹⁸⁴ Dagbók nr. 6, bls. 24.

Höskuldsson hafi hringt og boðað komu Tryggva Rúnars frá Litla-Hrauni í dag. Færi hann aftur austur morguninn eftir eða á mánudag. Bókað var í dagbókina klukkan 14:50 að Grétar og Jónas hafi komið aftur með Sævar. Rannsóknargögn um ferðir Sævars liggja ekki fyrir. Klukkan 16:45 var bókað að komið hafi verið með Tryggva Rúnar frá Litla-Hrauni til dvalar í einn til tvo daga. Bókað var klukkan 17:25 að Guðjón hafi verið færður fram til viðtals við Ingvar Kristjánsson geðlækni og Birgi Þormar, dómarafulltrúa. Var Guðjón færður aftur á klefa sinn klukkan 16:30. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.¹⁹⁸⁵

1006. Fyrir liggur svarbréf dagsett sama dag, 16. desember 1976, líklega frá Ólafi Jóhannessyni, dómsmálaráðherra, til Más Péturssonar héraðsdómara. Bréfið var svar við fyrirspurn héraðsdómarans um Karl Schütz og störf hans við rannsókn Guðmundar- og Geirfinnsmálsins. Fram komu upplýsingar um dvalartíma hans hér á landi. Þá sagði að starf Schütz hér á landi væri ekki einungis fólgið í ráðgjöf um tilhögun rannsóknaraðgerða heldur annaðist hann þegar svo bæri undir sjálfur yfirheyrslur sakborninga og vitna með aðstoð túlks. Orðrétt sagði í bréfinu: „Hann gefur mér með vissu millibili yfirlitsskýrslu um gang rannsóknarinnar og ber undir mig tiltekin atriði þegar hann telur þörf á. Að öðru leyti hef ég ekki eftirlit með rannsókn þessari umfram það sem almennt er um rannsóknir rannsóknarlögreglunnar.“ Í niðurlagi bréfsins sagði að Schütz myndi dveljast ytra um jólin en koma aftur í janúarbyrjun og halda áfram starfi sínu fram í febrúar.¹⁹⁸⁶
1007. Meðal rannsóknargagna liggur upplýsingaskýrsla dagsett þennan dag og rituð af Ragnari Vigni, forstöðumanni tæknideildar rannsóknarlögreglunnar í Reykjavík, um símtal við Alfreð Árnason, líffræðing við rannsóknarstofu háskólans. Í skýrslunni voru rakin sex atriði um sýni sem rannsóknarstofan hafi fengið til rannsókna. Fram kom að efnið hafi verið blóð en væri mjög gamalt og niðurbrotið. Próteinin sem mest væri á að byggja væru horfin úr blóðinu. Af sömu ástæðu væri eggjahvítusvörun mjög dauf. Ekki væri hægt að segja til um aldur blóðsins. Þá sagði að sýnið hafi svarað fyrir prófunum gagnvart manna-, kinda-, hesta- og nautablóði. Fram kom að rannsóknarstofan teldi sýnin hafa verið mjög lítil og frekari sýna væri óskað til að geta gefið ákveðnari svör.¹⁹⁸⁷
1008. Guðjón ritaði í dagbók sína þennan dag, 16. desember 1976, um heimsókn frá Birgi dómarafulltrúa og Ingvari Kristjánssyni geðlækni. Lýsti hann því að hafa verið sýnt bréf um fyrirhugaða rannsókn á geðheilsu sinni. Hafi geðlæknirinn óskað eftir því að hann gerði skriflega grein fyrir uppvexti sínum og curriculum vitae að öðru leyti, eins og Guðjón orðaði það í færslunni. Ætlaði hann að fást við það næstu daga eftir því sem heilsan leyfði honum en hann væri alltaf svo þreyttur og apatískur. Vildi Ingvar að hann tæki minna af róandi töflum og ritaði Guðjón um að best væri að stigminnka inntökuna og ætlaði hann að byrja á því.¹⁹⁸⁸ Spurði hann Birgi um Grétar og bað hann um að útvega sér tímarit. Orðrétt ritaði hann um Birgi: „Hann er mikill heiðursmaður.

¹⁹⁸⁵ Dagbók nr. 6, bls. 25.

¹⁹⁸⁶ Bls. 1857.

¹⁹⁸⁷ Bls. 1858.

¹⁹⁸⁸ Bls. 1858_A.

Undarlegt að þurfa að lenda í félagsskap óbótamanna til að kynnast heiðursmönnum. Fiat justitia pereat mundi.“ Í lok færslunnar ritaði Guðjón um að það væri alltaf eitthvað á seyði, yfirheyrslur, viðtöl, sendingar eða skilaboð. Orðrétt ritaði hann: „Þó skömm sé frá að segja, hvort sem það eru töflurnar eða hvað, þá líður mér bara já bærilega.“¹⁹⁸⁹

1009. Föstudaginn 17. desember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Tryggvi Rúnar hafi verið færður í hornið til viðtals við Sigurbjörn Víði klukkan 09:04. Var hann færður aftur á klefa sinn klukkan 09:30. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 11:10 að Tryggvi Rúnar hafi verið færður fram á skrifstofu varðstjóra til viðtals við Örn Höskuldsson og Sigurbjörn Víði. Klukkan 11:20 var bókað að Tryggvi Rúnar hafi verið úrskurðaður í 150 daga áframhaldandi gæsluvarðhald. Dómþing var sett í sakadómi Reykjavíkur þennan dag og tekin fyrir rannsókn á hvarfi Guðmundar Einarsson. Klukkan 11:20 var bókað í þingbók að Tryggvi Rúnar hafi komið fyrir dóminn.¹⁹⁹⁰ Var kveðinn upp úrskurður í málinu þar sem fram kom að með ákæru dagsettri 8. desember 1976 hafi ríkissaksóknari höfðað mál á hendur sjö aðilum fyrir ýmiss konar brot. Málið væri höfðað gegn Tryggva Rúnari fyrir meðal annars manndráp, íkveikju, nauðgun og fjögur þjófnaðarbrot. Ákæran hafi enn ekki verið birt. Ljóst væri að málsmeðferðin muni taka langan tíma auk þess sem augljóst væri að fara þyrfti fram rannsókn á tilteknum atriðum í framangreindum málum. Væri því rétt að framlengja gæsluvarðhald Tryggva Rúnars þar til rannsókn mála hans og málsmeðferð væri lokið. Var hann því úrskurðaður í áframhaldandi 150 daga gæsluvarðhald. Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi lýst því yfir að hann óskaði ekki eftir að kæra úrskurðinn. Var dómþingi slitið klukkan 11:22.¹⁹⁹¹ Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 14:25 þennan dag að farið hafi verið með Tryggva Rúnar austur á Litla-Hraun.
1010. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð í Hegningarhúsinu af Erni Höskuldssyni og tekin fyrir dómsrannsókn á hvarfi Geirfinns Einarssonar. Bókað var að Kristján Viðar hafi komið fyrir dóminn klukkan 15:50. Var kveðinn upp úrskurður í málinu þar sem fram kom að rannsókn málsins væri enn ekki lokið og ætti meðal annars eftir að ná samræmi í framburði sakborninganna og reyna síðan að sannreyna þá. Þá kom fram að með ákæru dagsettri 8. desember 1976 hafi ríkissaksóknari gefið út ákæru á hendur Kristjáni Viðari og fleirum. Málið væri höfðað gegn Kristjáni Viðari fyrir meðal annars manndráp, þjófnaði og fleira. Ákæran hafi enn ekki verið birt. Var hann því úrskurðaður í áframhaldandi gæsluvarðhald í 150 daga. Bókað var að Kristján Viðar hafi ekki óskað eftir því að kæra úrskurðinn til Hæstaréttar. Var dómþingi slitið klukkan 16:00.¹⁹⁹²

¹⁹⁸⁹ Bls. 1858_B.

¹⁹⁹⁰ Bls. 1859.

¹⁹⁹¹ Bls. 1860.

¹⁹⁹² Bls. 1861_A–B.

1011. Tryggvi Rúnar ritaði færslu í dagbók sína þennan dag um að rétt í þessu hafi verið bætt á hann gæslunni stóru, eins og hann orðaði það eða 150 dögum. Örn hafi sagt að hann færi austur þann dag, en fyrst ætti hann að fara upp í Borgartún í myndatöku.¹⁹⁹³
1012. Sama dag, 17. desember 1976, ritaði Guðjón í dagbók sína um hve rithönd hans hafi breyst mikið. Þá spurði hann sig hvar Grétar væri eiginlega niðurkominn. Lýsti hann furðu sinni á því að angist, iðrun og söknuður gerðu ekki lengur vart við sig. Hann væri bara þreyttur, dapur, vænti einskis og óskaði einskis.¹⁹⁹⁴
1013. Þennan dag birtist opnuviðtal við Karl Schütz í Vísi. Orðrétt var haft eftir Schütz: „Þegar ég kom hingað til lands var ég spurður um það, hvort ég teldi miklar líkur á að hægt væri að finna lausn á Geirfinnsmálinu svo löngu eftir að atburðirnir hefðu gerst. Þá var liðið um það bil eitt og hálf ár frá því að Geirfinnur Einarsson hvarf. Ég svaraði því þá til, að svo langt væri um liðið að erfitt yrði um vik við að komast til botns í málinu. Nú get ég aftur á móti sagt: Það var alls ekki orðið of seint.“ Í viðtalinu kom fram að morðið á Guðmundi Einarssyni væri upplýst og allt benti til þess að niðurstöðu rannsóknarinnar á dauða Geirfinns Einarssonar væri að vænta fljótlega. Fram kom að svo hafi verið að skilja á Schütz að öll meginatriði málsins væru orðin ljós, en unnið væri að ýmsum tæknilegum rannsóknum og sannprófunum varðandi ákveðna þætti málsins. Ljóst væri að starfsmenn sakadóms Reykjavíkur og rannsóknarlögreglunnar hafi unnið geysimikið og gott starf en þótt erfitt væri að meta hversu mikinn þátt Karl Schütz hafi átt í lausn þessara sakamála væri víst að koma hans hingað til lands hafi verið mikilvæg í þessu sambandi.¹⁹⁹⁵ Var ferill Schütz fyrir þýsku rannsóknarlögregluna rakinn sem og áhugamál hans sem hann sagðist hafa sinnt í um hálfis árs skeið eftir starfslok, eða þar til Pétur Eggerz hafi skorist í leikinn. Orðrétt sagði í viðtalinu: „Pétur Eggerz hafði eftir áratuga starf á vegum íslensku utanríkisþjónustunnar kynnst fjölmörgum aðilum víða um lönd. Einn þessara kunningja sinna, háttsettan mann í vestur-þýska innanríkisráðuneytinu, hitti hann að máli á Akrapóliháð í Aþenu snemma á þessu ári. Pétur var staddur í Grikklandi í öðrum erindagjörðum en leitaði þá liðsinnis þessa manns varðandi það að finna sérfræðing í sakamálum, sem gæti stuðlað að því að leysa umfangsmikil glæpamál á Íslandi. Þýski ráðuneytisstarfsmaðurinn sagðist ekki í vafa um að hægt væri að finna rétta manninn til þess að sinna þessu verkefni. Sá hétu herra Schütz og hefði nýlega látið af störfum hjá vestur-þýsku rannsóknarlögreglunni. Er ég bar þetta undir Pétur Eggerz staðfesti hann þennan gang mála og sagðist jafnframt muna að hinn þýski kunningi sinn hefði sagt: „Karl Schütz er þeim hæfileikum búinn, að takist honum ekki að leysa þetta mál, þá er það óleysanlegt.“ Fram kom í viðtalinu að Schütz hafi afhent Pétri Eggerz bók sem hann hafði skrifað um umfangsmikið morðmál sem hann hafi stjórnað rannsókn á. Í bókinni hafi verið að finna lýsingar á vinnuaðferðum og starfsháttum sem hann og hans menn hafi notað við rannsóknina. Hafi bókin því gefið mjög góða mynd af Schütz sem sérfræðingi á sviði sakamálarannsókna. Í lok viðtalsins var eftirfarandi haft eftir Schütz: „[...] svo er það grundvallaratriði, að

¹⁹⁹³ Bls. 1856_A.

¹⁹⁹⁴ Bls. 1861_A.

¹⁹⁹⁵ Bls. 1862.

rannsóknarlögreglumaðurinn sé mannlegur og gleymi því aldrei að jafnvel hinn harðsvíraðasti afbrotamaður er þó alltaf maður. Það er líka segin saga að afbrotamenn bregðast alltaf vel við ef sá, sem rannsakar mál þeirra og yfirheyrir þá er umfram allt sanngjarn og mannlegur.¹⁹⁹⁶

1014. Laugardaginn 18. desember 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið og tekið meðal annars Guðjón og Sævar til viðtals milli klukkan 09:30 og 10:10.¹⁹⁹⁷ Bókað var að Sævar hafi verið færður í hornið til viðtals við Grétar og Jónas klukkan 14:30. Var hann færður aftur á klefa sinn klukkan 15:45. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Klukkan 21:15 var bókað að hringt hafi verið heim til Jónasar að ósk Sævars. Bað Jónas um að fá að tala við Sævar í símann og hafi það verið leyft. Bókað var að símtalinu hafi lokið klukkan 21:23 og Sævar í kjölfarið settur inn á klefa sinn. Rannsóknargögn um símtalið liggja ekki fyrir.¹⁹⁹⁸
1015. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla, dagsett 30. desember 1976, rituð af Jónasi, þar sem fram kemur að þennan dag, 18. desember 1976, hafi Jónas farið með [ReyS], umsjónarmanni með Heiðmörk, upp að Rauðhólum, en hann væri mjög kunnugur svæðinu. Upplýsti hann um að óvenjulega mikið vatn hafi safnast í lægðir í hólunum sumrin 1975 og 1976. Sumarið og haustið 1974 hafi hins vegar verið mikið minna vatn og sennilegt að það svæði sem væri undir vatni hafi verið þurrt haustið 1974.¹⁹⁹⁹ Í skýrsluna var jafnframt bókað um viðtal Jónasar við [KN], sem hafi sinnt veðurathugunum. Upplýsti hann um að frá 1. til 21. nóvember 1974 hafi verið frost flestar nætur.²⁰⁰⁰
1016. Sama dag ritaði Guðjón færslu í dagbók sína um að best væri að fá að sofa og sofa. Furðaði hann sig á því að hafa ekkert heyrt né séð af Grétari, orðrétt ritaði hann: „Í honum hefur ekkert heyrst langalengi. Gerir ekkert en þó er ég ekki alveg sáttur, eitthvað er ekki eins og það á að vera.“ Síðar ritaði hann: „Ég sit í gildrunni alveg merkilegt fífl sem ég get verið raunar alveg óvenjulegt og sjaldgæft fífl. Mér er til efs að annað eins hafi áður þekkt.“ Áfram ritaði Guðjón: „Það væri verðugt verkefni að gera grein fyrir því hvernig farið er í hundana svona hratt og auðveldlega.“²⁰⁰¹
1017. Þennan dag birtist frétt á baksíðu Dagblaðsins undir fyrirsögninni: „Geirfinnsmálið á lokastigi: „Átti Geirfinnur von á öðrum og fleiri í fjöruna? – líkið flutt eftir að rannsókn málsins hófst á ný í janúar.“ Fram kom að margt benti til þess að játning Erlu um að hafa orðið Geirfinni að bana með byssuskoti væri í meginatriðum réttur. Líklegt væri að ástæðan fyrir villandi framburði einstakra gæslufanga um greftrunarstað líksins væri sú að lík hans hafi verið flutt að minnsta kosti einu sinni eftir að fyrstu

¹⁹⁹⁶ Bls. 1863.

¹⁹⁹⁷ Dagbók nr. 6, bls. 27.

¹⁹⁹⁸ Dagbók nr. 6, bls. 28.

¹⁹⁹⁹ Bls. 1757–1758.

²⁰⁰⁰ Bls. 1758.

²⁰⁰¹ Bls. 1864_A–B.

- fangarnir hafi verið hnepptir í gæsluvarðhald. Tekið var sérstaklega fram að Erla hafi gengið laus fram í maí og Guðjón ekki handtekinn fyrir en í nóvember 1976.²⁰⁰²
1018. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla, dagsett 30. desember 1976, rituð af Jónasi, þar sem fram kemur að þennan dag, 19. desember 1976, hafi verið grafið upp það svæði sem Erla hafi bent á og Sævar talið líklegan greftrunarstað. Bar það engan árangur, enda mikið og djúpt vatn á svæðinu og því erfitt að grafa.²⁰⁰³
1019. Daginn eftir, 20. desember 1976, var bókað í fangelsisdagbókina að Grétar hafi komið klukkan 10:55 með sendingu af kökum til Guðjóns.²⁰⁰⁴ Bókað var klukkan 14:35 að séra Jón Bjarman hafi farið inn á klefa til Guðjóns. Fór séra Jón klukkan 16:30. Klukkan 18:10 kom Birgir Þormar og tók Guðjón til viðtals. Bókað var að Guðjón hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 19:20.²⁰⁰⁵ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.
1020. Sama dag ritaði Guðjón í dagbók sína: „Skelfing leiðist mér þetta Geirfinnsmál og allt þetta vesen. Fari það í rass og rófu allt saman. Hér hef ég bráðum hangið á annan mánuð. Sævar greyið sá er aldeilis búinn að finna fyrir því er að byrja annað árið í gæsluvarðhaldi.“²⁰⁰⁶ Þá ritaði hann um heimsókn frá Birgi Þormar sem hafi sett sig í vanda með því að spyrja hvort hann vildi fá einhvern ættingja í heimsókn um jólin. Bað Guðjón um frest þar sem hann treysti sér illa til að sjá ættingja sína og vissi að þeir treystu sér illa til að sjá hann.
1021. Þennan dag, 20. desember 1976, birtist frétt á baksíðu Vísis undir fyrirsögninni: „Gæsluvarðhaldsfangarnir í Geirfinnsmálinu: Segja misskilning hafa leitt til dauða Geirfinns. Samantekin ráð um að bendla fjórmeningana sem settir voru í varðhaldi í upphafi árs við málið.“ Í fréttinni kom fram að við yfirheyrslur hafi komið fram að ætlun gæsluvarðhaldsfanganna hafi verið að eiga viðskipti við Geirfinn í Dráttarbrautinni í Keflavík 19. nóvember 1974. Hafi það reynst á misskilningi byggt að Geirfinnur hefði nokkurn varning til sölu. Eftir að Geirfinnur hafi verið búinn að henda til baka peningum sem Sævar hafi rétt honum hafi komið til átaka sem hafi leitt til dauða Geirfinns.²⁰⁰⁷
1022. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla, dagsett 30. desember 1976, rituð af Jónasi, þar sem fram kemur að þennan dag, 21. desember 1976, hafi Kristján Viðar bent á stað í um 30 metra fjarlægð frá þeim stað sem Sævar hafi bent á í upphafi. Fullyrti Kristján Viðar að þar hafi Geirfinnur verið grafinn. Bókað var að vélgrafa hafi verið látin kanna staðinn vandlega sem og næsta nágrenni, en án árangurs. Þá var bókað að loftmynda hafi verið aflað hjá Landmælingum Íslands frá árunum 1975 og 1975 til að varpa ljósi á hvort jarðrask hafi átt sér stað á umræddu svæði við Rauðhóla á þessum tíma. Fram

²⁰⁰² Bls. 1864.

²⁰⁰³ Bls. 1758.

²⁰⁰⁴ Dagbók nr. 6, bls. 29.

²⁰⁰⁵ Dagbók nr. 6, bls. 30.

²⁰⁰⁶ Bls. 1864_C.

²⁰⁰⁷ Bls. 1865.

kom að svæðið væri friðlýst og því ætti ekkert rask að eiga sér stað. Bókað var að ekkert vatn hafi verið á svæðinu í september 1974.²⁰⁰⁸

1023. Meðal rannsóknargagna er skýrsla Sigurbjörns Víðis og Ívars um yfirheyrslu yfir [GM] þennan dag á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar í Reykjavík. Aðspurður um kunningsskap sinn við Erlu, Sævar, Guðjón og Kristján Viðar kvaðst hann þekkja þau lítillega. Fram kom að [GM] hafi starfað hjá Bílaleigunni Geysi frá apríl 1973 til janúar 1976, en þá hafi hann verið rekinn þar sem upp hafi komist að hann hafi leigt bifreiðar án samnings og dregið sér fjármuni bílaleigunnar. Sagði hann Bílaleiguna Geysi hafa haft yfir að ráða alls 48 fólksbifreiðum árið 1974 af gerðinni Volkswagen 1200 og 1300, ljósbláum að lit. Bifreiðarnar hafi allar verið kaskótryggðar fram til vorsins 1975. Upp frá því hafi það komið alloft fyrir að hann hafi leigt bifreiðar, án samnings. Því fé sem þannig hafi komið fyrir, hafi hann stungið í eigin vasa. Kvaðst [GM] fyrst muna eftir Sævari snemma sumars 1974 þegar hann hafi leigt bifreið hjá Bílaleigunni Geysi ásamt Guðjóni og bróður hans. Gerður hafi verið samningur um leiguna, en við samningsgerðina hafi vitninu orðið það ljóst að hann þekkti Skarphéðinn föður Guðjóns. Seinna hafi Sævar og Erla komið en kvaðst vitnið ekki muna hvenær það hafi verið. Mundi hann vel eftir Erlu sumarið 1975, en þá hafi hún verið ófrísk og leigt af honum nokkrar bifreiðar.²⁰⁰⁹ Sagði hann Erlu hafa þrifið rúður á bifreiðum fyrir sig og tekið til í íbúð sinni. Sumarið 1975 hafi hún þrifið fyrir hann íbúðina og þá sagst vera á flóttu undan Sævari, hún væri hrædd við hann og vitnið mætti ekki segja Sævari frá því að hún væri á bifreið frá bílaleigunni. Minnti vitninu að á þeim tíma hafi Erla unnið hjá Jóni Oddssyni, lögfræðingi. Kvaðst hann muna eftir að hafa að minnsta kosti einu sinni greitt Erlu fyrir þriffin. Kvaðst vitnið ekki vilja taka fyrir þann möguleika að hafa lánað Erlu bifreið í skiptum fyrir þriffin. Mundi hann þó ekki eftir slíku tilviki. Tók hann sérstaklega fram að leigutakar sem hafi verið kunnugir starfsmönnum bílaleigunnar hafi stundum fengið að skila bifreiðum eftir lokun og skilið kveikjuláslyklana þá eftir í hanskahólfinu. Sagði hann mögulegt að Erla hafi skilað bifreið á þennan hátt, en sagðist ekkert geta um það sagt. [GM] kvaðst ekki geta slegið því föstu að Erla hafi þrifið íbúð sína í nóvember 1974, en það væri ekki óhugsandi. [GM] neitaði því ekki að hafa lánað Erlu og Sævari bifreið án samnings, en sagði það örugglega ekki hafa verið fyrr en eftir að bifreiðarnar hafi verið teknar úr kaskótryggingu, þar sem hann hafi aldrei lánað bifreið án samnings fyrr en eftir það tímamark. Ábyrgðin í sambandi við kaskóið hafi verið of mikil.²⁰¹⁰ Í niðurlagi skýrslunnar var bókað að vitninu hafi verið gerð grein fyrir framburði Sævars um að hafa fengið leigða bifreið án samnings og sagði hann það vel geta passað, en þó alls ekki á árinu 1974, mögulega eftir mitt ár 1975. Bókað var að [GM] hafi verið kynntur framburður Erlu um að hún hafi fengið lánaða bifreið gegn því að taka til í íbúð hans. Sagði hann það geta verið, en þorði ekki að fullyrða um tímasetningu í því sambandi. Bókað var að vitninu væri ómögulegt að fullyrða á hvaða

²⁰⁰⁸ Bls. 1758.

²⁰⁰⁹ Bls. 1866.

²⁰¹⁰ Bls. 1867.

bifreið Erla kynni að hafa verið í nóvember 1974, en lítið hafi verið að gera á bílaleigunni á þeim tíma. Var yfirheyrslunni lokið klukkan 15:15.²⁰¹¹

1024. Á sama tíma var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðjón hafi verið færður í hornið til Grétars. Klukkan 17:20 var bókað að Sigurbjörn Víðir hafi rætt við Sævar inni á klefa. Var Guðjón færður aftur á klefa sinn klukkan 17:30.²⁰¹² Fyrir liggur ódagsett samantektarskýrsla, rituð af Grétari, með yfirheitinu: „Minnisatriði úr yfirheyrslum yfir Guðjóni Skarphéðinssyni þar sem ekki voru gerðar formlegar skýrslur.“ Í minnisatriði dagsettu þennan dag, 21. desember 1976, kom fram að Guðjón hafi sagst ekki vita fyrir víst hvar eða hvernig Volkswagen bifreiðin hafi verið fengin. Taldi hann sennilegt að hún hafi verið frá Bílaleigunni Geysi og minnti að kassettutækið í bifreiðinni hafi verið bilað. Bókað var að Guðjón hafi sagt mann sem hann hafi séð á ganginum á Lambhóli hafa líkst lýsingu vitna á manni þeim er hafi hringt úr Hafnarbúðinni. Minnti Guðjón að hann hafi verið í ljósum leðurjakka og sagði það geta verið að maðurinn hafi setið fyrir aftan sig á leiðinni til Keflavíkur. Þó gæti verið að hann hafi ekki komið nálægt málinu, en mögulegt að hann hafi átt að koma áfenginu á markað. Kvaðst Guðjón ekki geta komið honum fyrir sig. Hann hafi verið 20–30 ára gamall, meðalmaður að vexti og ljósskolhærður. Í lokin var bókað að Guðjóni fyndist sem einn mann vantaði enn í málið.²⁰¹³ Bókað var í fangelsisdagbókina að Sigurbjörn Víðir hafi farið klukkan 18:00. Rannsóknargögn um viðtal hans við Sævar þennan dag liggja ekki fyrir.²⁰¹⁴ Klukkan 21:30 var bókað að Grétar hafi rætt við Sævar til klukkan 22:00. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Tíu mínútum síðar var bókað að Grétar hafi aftur farið inn á klefa til Sævars. Klukkan 22:53 var bókað að Eggert Norðdahl Bjarnason, rannsóknarlögreglumaður, hafi beðið fyrir skilaboð til Grétars. Klukkan 01:04 var bókað í dagbók fangelsisins að Grétar hafi komið fram af klefa Sævars. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 01:06 var bókað að Grétar hafi farið inn á klefa númer sex, til Guðjóns. Bókað var að hann hafi komið fram klukkan 04:10. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.²⁰¹⁵
1025. Guðjón ritaði dagbókarfærslu þennan dag um að hafa sofið illa um nóttina þar sem hann hafi meðal annars verið að semja bréf í huganum til sálfræðings um líf sitt og uppvaxtarár. Ritaði Guðjón um að hafa hitt Grétar seinnipartinn og þeir hafi reynt að ræða málin en það hafi gengið lítið. Orðrétt ritaði hann: „Sitthvað vill hann fá meira að vita en ég man bara svo nauðalítið. En eitthvað gengur nú á fyrst Óli Jóh. og dómsmálin voru í Kastljósi í kvöld.“ Hann væri illa sofinn og illa fyrir kallaður. Orðrétt ritaði Guðjón: „Svo leið og beið og um tólf kom Grétar. Hafði þá ekki losnað frá Sævari. Honum lá mikið á hjarta.“ Ritaði Guðjón um að hafa afhent Grétari það sem hann hafði skrifað. Grétar hafi lesið það yfir og þeir rætt um það og bangsann sem

²⁰¹¹ Bls. 1868.

²⁰¹² Dagbók nr. 6, bls. 31.

²⁰¹³ Bls. 1869.

²⁰¹⁴ Dagbók nr. 6, bls. 31.

²⁰¹⁵ Dagbók nr. 6, bls. 32.

hann hafði keypt handa [ÆGG]. Síðan hafi þeir rætt um skák og leyst skákþraut. Hafi Grétar farið um fimmleytið og hann þá sofnað en dreymt illa.²⁰¹⁶

1026. Miðvikudaginn 22. desember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sævar hafi verið færður fram í hornið til réttarhalds. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð af Erni Höskuldssyni í Síðumúlafangelsi og tekin fyrir dómsrannsókn á hvarfi Geirfinns Einarssonar. Kom Sævar fyrir dóminn klukkan 14:00. Bókað var að Sævar hafi skýrt sjálfstætt frá málsatvikum og framburður hans hafi verið í samræmi við skýrslu sem tekin hafi verið af honum 9. desember 1976. Taldi Sævar sig hafa heyrt talað um Geira í Keflavík hjá leigubifreiðastjóra sem hafi ekið um á rauðum Mercedes Benz. Áður en hann og Erla hafi farið til Kaupmannahafnar hafi verið rætt að blanda öðrum mönnum inn í málið. Þau hafi fylgst náið með blaðaumfjöllun um rannsóknina og spírasmygl hafi þá mikið verið til umræðu. Þegar þau hafi komið frá Kaupmannahöfn hafi hann, Kristján Viðar og Guðjón rætt þetta aftur. Bókað var að Sævar hafi vikið frá klukkan 14:50 og var dómþinginu þá frestað.²⁰¹⁷
1027. Klukkan 14:55 var bókað í fangelsisdagbókina að Sævar hafi verið færður á klefa sinn aftur.²⁰¹⁸ Bókað var í þingbókina að dómþingið hafi verið flutt að Borgartúni 7 og háð að nýju klukkan 16:23. Bókaðir voru mættir Hallvarður Einvarðsson, vararíkissaksóknari, og Guðmundur Ingvi Sigurðsson, réttargæslumaður Erlu. Bókað var að Erla hafi á sama tíma komið fyrir dóminn. Bókað var að Erla hafi skýrt sjálfstætt frá málsatvikum og framburður hennar hafi verið í samræmi við skýrslur sem teknar hafi verið af henni hjá rannsóknarlögreglunni 12. og 13. desember 1976. Greindi Erla frá því að hún, Guðjón, Kristján og Sævar hafi talað um að bendla aðra við málið áður en hún hafi farið til Kaupmannahafnar. Samtalið hafi átt sér stað heima hjá Kristjáni Viðari. Kvaðst hún ekki geta með nákvæmni bent á þann stað sem lík Geirfinns hafi verið grafið, en það hafi örugglega verið í Rauðhólum. Tilkynnti dómari Erlu um að hún væri laus úr gæsluvarðhaldi. Bókað var að dómari hafi lagt fyrir hana að halda sig innan lögsagnarumdæmis Reykjavíkur og sæta lögregluftirliti.²⁰¹⁹
1028. Þennan dag, 22. desember 1976, var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 18:20 að Grétar hafi komið í fangelsið og litlu síðar hafi Guðjón verið færður fram til viðtals við hann. Klukkan 19:15 var bókað að Jónas hafi komið og farið beint inn á klefa til Sævars. Klukkan 20:05 var bókað að Guðjón hafi verið færður á klefa sinn. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Á sama tíma var bókað að Grétar hafi farið inn á klefa til Sævars þar sem Jónas hafi verið fyrir. Klukkan 20:30 var bókað í dagbókina að Grétar hafi lokið viðtali sínu við Sævar. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 20:45 var bókað um komu Birgis Þormars og Gísla Guðjónssonar í Síðumúlafangelsið. Klukkan 20:40 var bókað að Jónas hafi lokið samtali sínu við Sævar. Rannsóknargögn um samtali þeirra liggja ekki fyrir. Bókað var

²⁰¹⁶ Bls. 1868_B–C.

²⁰¹⁷ Bls. 1875_A–B.

²⁰¹⁸ Dagbók nr. 6, bls. 33.

²⁰¹⁹ Bls. 1875_B.

klukkan 21:10 að Birgir Þormar og Gísli Guðjónsson hafi talað við Guðjón Skarphéðinsson. Bókað var að samtali þeirra hafi lokið klukkan 21:30 og á sama tíma hafi Guðjón verið færður á klefa sinn.²⁰²⁰

1029. Guðjón ritaði í dagbók sína sama dag um að hafa dormað fram eftir degi. Grétar hafi komið og viljað fá svör en að vanda hafi lítið verið frá honum að hafa. Ritaði Guðjón um heimsókn frá Birgi Þormars, dómara, og ungum sálfræðingi sem hafi viljað gera á honum lygamælipróf, „physiology stress detector“. Hann hafi spurt um fordæmi en fengið þau svör að þau væru ekki til. Ritaði Guðjón um að hafa sagst vilja ræða þetta við Benedikt, en að öðru leyti hafi hann gefið samþykki sitt fyrir prófuninni. Orðrétt ritaði hann: „Um er að ræða að lögr. vill ekki fallast á minnisleysi mitt, heldur sé þar um yfirhýlmingu að ræða. Ég hef ekkert á móti því að þetta sé athugað með nýjustu tækni.“ Ritaði Guðjón um að skilja sjónarmið lögreglumannanna afar vel. Hann gæti ekki búist við því að þeir tækju minnisleysi hans trúanlegu. Orðrétt ritaði hann: „Ekki væri nú amalegt að muna þetta allt og vita hvar líkið er og allt.“²⁰²¹
1030. Á Þorláksmessu, 23. desember 1976, var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 10:30: „Örn Höskuldsson f.l.tr. hringdi og spurði um afstöðu mína til lausagæslu til handa Sævari Marinó, c.a. 1 tíma á dag því var alfarið neitað einnig ræddi hann um að þá langaði til að umbuna Sævari samvinnu ágæta nú seinnipart hausts og þátt hans í því að rannsókn mála stendur nú í því sem hún er nú sagði hann að Jónas ætlaði að ritskoða Morgunblaðið Sævari til aflestrar, tók ég dræmt í þetta en svaraði því samt ekki beint neitandi.“ Bókað var klukkan 11:00 að Erla Bolladóttir hafi hringt og spurt eftir Sigurbirni Víði. Klukkan 13:30 var bókað um komu Guðsteins læknis sem hafi talað við Sævar og Guðjón meðal annarra. Bókað var að Guðjón fengi framvegis ekki Diazepam á kvöldin heldur tvær Mogadon og vísað til lyfjaskrár um frekari upplýsingar. Bókað var klukkan 14:00 að jólagjafir til gæsluvarðhaldsfanganna hafi borist frá Fíladelfíusöfnum. Klukkan 15:45 var bókað í fangelsisdagbókina að Jónas hafi komið með Morgunblað handa Sævari, þrautlesið og úrklippt, eins og það var orðað í færslunni. Færsluritari lét þess getið að blaðið hafi ekki enn verið látið inn til Sævars og yrði ekki í bili. Klukkan 16:00 var bókað að Grétar hafi komið með bréf til Guðjóns sem þegar hafi verið yfirlesið. Fór Grétar inn á klefa til Guðjóns með bréfið. Klukkan 17:20 var bókað að Grétar hafi farið.²⁰²² Rannsóknargögn um vitjun á klefa Guðjóns liggja ekki fyrir.
1031. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína þennan dag um vitjun Guðsteins læknis og breytingu á lyfjum. Grétar hafi komið og þeir rætt um lík, fundarstaði, viðskilnað hans við þá félagi í Reykjavík og fleira. Orðrétt ritaði hann: „Spurning hvort það er ég einn sem veit hvar líkið er? Um það þarf ég mikið að hugsa.“²⁰²³
1032. Á aðfangadag, 24. desember 1976, var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Grétar og Gísli Guðjónsson hafi sótt Guðjón klukkan 11:20 og flutt hann í Borgartún til viðtals við aðstandendur. Bókað var klukkan 12:55 að Jónas hafi komið til

²⁰²⁰ Dagbók nr. 6, bls. 33.

²⁰²¹ Bls. 1868_C–D.

²⁰²² Dagbók nr. 6, bls. 34.

²⁰²³ Bls. 1868_D.

stefnumóts við Jón Oddsson, réttargæslumann Sævars, vegna samtals hans við Sævar. Klukkan 13:15 var bókað að Gísli Guðjónsson og Grétar hafi komið með Guðjón til baka í fangelsið. Fimm mínútum síðar var bókað að Sævar hafi verið færður fram til viðtals við Jón Oddsson, réttargæslumann sinn. Var Sævar færður inn á klefa sinn klukkan 14:45. Á sama tíma var bókað að jólagjafir hafi verið að berast til fanganna og sá háttur hafi verið hafður á að láta þá opna pakkana frammi undir eftirliti. Klukkan 15:00 var bókað í fangelsisdagbókina að Jónas hafi komið með „Moggann“ sem hann hafi ætlað Sævari. Bókað var að Jónas og Örn hafi sótt það mjög stíft að Sævar fengi að lesa blaðið sem hafi verið ritskodað af Jónasi. Hafi Örn aftur hringt vegna þessa. Lét færsluritari þess getið að hann hafi bent Erni á að hafa einnig samband við Gunnar Guðmundsson, forstöðumann, vegna málsins þar sem þeir hafi báðir verið neikvæðir gagnvart þessu.²⁰²⁴ Í framhaldinu bókaði færsluritari um ákvörðun hans og Gunnars um að Sævar fengi umrætt Morgunblað til aflestrar í hæfilega langan tíma. Blaðið yrði afhent Sævari í umsjá varðstjóra sem sæi til þess að blaðið kæmi óskemmt til baka. Bókað var að séra Jón Bjarman hafi komið milli klukkan 21:20 og 23:00 og gengið á milli klefa og rætt við hvern og einn fanga stutta stund.²⁰²⁵

1033. Guðjón ritaði langa færslu í dagbók sína þennan dag. Ritaði hann um að hafa kviðið þeirri stundu að hitta [GUÆ] og [VÉS].²⁰²⁶ Hafi þau talað lengi saman í viðurvist Grétars og Gísla sálfræðings.
1034. Guðjón ritaði í dagbók sína, 26. desember 1976, um að líklegast yrði lítill friður milli jóla og nýárs; yfirheyrslur, sálkannanir og sannleikspróf.
1035. Mánudaginn 27. desember 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðjón hafi verið færður í hornið til viðtals við Grétar klukkan 12:45. Bókað var klukkan 14:25 að Jónas og Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, hafi farið inn á klefa til Sævars.²⁰²⁷ Bókað var að Jónas og Jón Oddsson hafi farið klukkan 16:08. Klukkan 16:20 var bókað um komu Gísla Guðjónssonar, sálfræðings. Tíu mínútum síðar var bókað um komu Birgis Þormars, fulltrúa, sem hafi mætt til viðtals við Guðjón. Klukkan 16:43 hafi Benedikt Blöndal, réttargæslumaður Guðjóns, komið í fangelsið. Var Guðjón færður á klefa sinn klukkan 16:50.²⁰²⁸ Rannsóknargögn um viðtal Grétars og Guðjóns liggja ekki fyrir önnur en ódagsett samantektarskýrsla, rituð af Grétari, með yfirheitinu: „Minnisatriði úr yfirheyrslum yfir Guðjóni Skarphéðinssyni þar sem ekki voru gerðar formlegar skýrslur.“ Í minnisatriði dagsettu þennan dag kom fram að Guðjón hafi sagt að sér fyndist sem hann hafi ekið austur Miklubraut í þeim tilgangi að koma líkinu fyrir. Guðjón hafi nefnt ýmsa staði í þessu sambandi; Ártúnshöfða, hitaveitustokk og opinn skurð við Dalbraut. Fram kom að Guðjón teldi að sínar uppástungur hafi allar verið taldar ónothæfar. Hann hafi skilið við þá þrjá í bifreiðinni, þar af einn látinn, fyrir utan heimili sitt. Minnti hann að Sævar hafi sagt eitthvað á þá leið að þeir myndu sjá um það sem eftir væri. Guðjón hafi sagst ekki muna eftir

²⁰²⁴ Dagbók nr. 6, bls. 35.

²⁰²⁵ Dagbók nr. 6, bls. 36.

²⁰²⁶ Bls. 1875_C.

²⁰²⁷ Dagbók nr. 6, bls. 37.

²⁰²⁸ Dagbók nr. 6, bls. 38.

samtölum um að fara með líkið heim til Kristjáns, að hafa ekið Grettisgötuna eða sundið milli bakgarðanna. Hann myndi eftir að hafa ekið um Ásvallagötuna þar sem hann hafi átt heima. Kvaðst hann halda að Sævar hafi fengið lánaða hjá sér stunguskóflu. Mundi hann eftir gulri sendiferðabifreið fyrir utan heimili sitt síðari hluta dags og taldi að þar hafi verið um að ræða sömu bifreið og í Keflavík. Hafi Guðjón lýst klæðnaði sínum umrætt kvöld, hann hafi verið klæddur svörtum leðurjakka, ljósri ullarpeysu og sennilega brúnum molskinnsbuxum. Bókað var í skýrsluna að Guðjón hafi verið með umrædda ullarpeysu í fórum sínum sem hafi verið komið í vörslur Tæknideildar rannsóknarlögreglunnar. Buxunum hafi hann fleygt í Frakklandi 1975, en hann myndi ekki hvað hafi orðið af leðurjakkanum. Bókað var að haft hafi verið samband við fyrrum eiginkonu Guðjóns sem hafi talið líklegt að leðurjakkanum hafi verið fleygt.²⁰²⁹ Sama dag, klukkan 17:45, var bókað í fangelsisdagbókina að Guðjón hafi verið færður fram til viðtals við Birgi Þormar, fulltrúa, Benedikt Blöndal, réttargæslumann og Gísla Guðjónsson. Bókað var að Guðjón hafi verið færður á klefa sinn klukkan 18:35.²⁰³⁰ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.

1036. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir handritað bréf Guðjóns með svörum við þremur spurningum: „1. Lambhóll? 2. Endalok í Rvík. 3. Sagði S. þér hvað hann gerði við líkið?“²⁰³¹ Sem svar við fyrstu spurningunni ritaði Guðjón um að Erla og Sævar hafi komið að Lambhóli og með þeim maður sem hann hafi kannast við sem hafi verið klæddur ljósum leðurjakka og ljósum buxum. Þau hafi gengið saman út í myrkrið. Þorði Guðjón ekki að fullyrða um hvort Sævar hafi farið með honum á Fiat bifreiðinni. Sem svar við spurningu tvö ritaði Guðjón um að hafa engan veginn tekist að glöggva sig á endalokum ferðarinnar í Reykjavík og það hafi áður komið fram. Honum þætti það leitt, en einangrunarvistin gerði hann sljórri og dauðari með hverjum deginum sem liði.²⁰³² Spurning þrjú væri að hans mati einkennileg. Hann hafi svarað henni sannleikanum samkvæmt fyrir dómi. Hafi Sævar sagt honum hvað hann hafi gert við líkið þá hlyti það að hafa verið 20. eða 21. nóvember 1974 eða þá á árinu 1975, en því miður hafi Sævar ekki gert hann að trúnaðarmanni sínum í hvorugu þessara mála. Sævar hafi haft næga skynsemi til að koma málum svo fyrir að sem fæstir vissu hvar margumrædd lík væru. Orðrétt ritaði Guðjón: „Herra vararíkissaksóknari og herra Schütz hafa í minni áheyrn slegið því föstu að fólk segi ekki ósatt eftir tólf mánaða gæsluvarðhald. Ef þetta er rétt og herra Sævar hefur gert sitt besta til að benda á þann stað þar sem hann kom margumræddu líki fyrir, en það samt ekki fundist, er aðeins hægt að draga af því þær ályktanir að: a) aldrei hafi verið um neitt lík að ræða. b) líkinu hafi verið stolið af Sævari og hann hafi ekki hugmynd um hvar það sé.“ Ritaði Guðjón um að það væri ekki í hans verkahring að svara þessum spurningum.²⁰³³
1037. Guðjón ritaði í dagbók sína þennan dag um að athafnalífið væri farið aftur í gang. Nú kæmu lögfræðingar, dómarmar, sálfræðingar og rannsóknarlögreglumenn að leita

²⁰²⁹ Bls. 1869–1870.

²⁰³⁰ Dagbók nr. 6, bls. 38.

²⁰³¹ Bls. 1879–1881.

²⁰³² Bls. 1876.

²⁰³³ Bls. 1877–1878.

upplýsinga en hann myndi minna nú heldur en fyrir jól.²⁰³⁴ Guðjón ritaði um að Grétar hafi komið um eittleytið með spurningar og skilið eftir handa sér biðstöðu sem leysa ætti úr daginn eftir. Orðrétt ritaði hann: „Flókin staða úr Keflavíkurfærð og nú var næst á dagskrá þeir sálfr. Birgir d og Benedikt lögfr. Sannleiksprófið fer fram á fimmtudag eða föstudag og ég hef engu að tapa en allt að vinna. Spurningalisti verður lagður þar og svörin verða já eða nei. [...] Birgir dómari lagði fyrir mig ýmsar flóknar spurningar sem illt var að svara og nú er málinu svo komið að það mun kosta mig nokkur ár á Hrauninu. Segir Benedikt lögfr. Ef sannleikspr. fer illa má búast við löngum og þreytandi yfirheyrslum um aðdraganda að dauða Geirfinns. B. dómari spurði mig hvort ég væri hræddur við nokkurn? Af hverju ég hefði ekki farið af landi brott? Hvort mér liði ekki betur eftir að ég var tekinn? Ég vísaði til Dostojevskís.“ Í lok færslunnar sagði hann Grétar hafi fengið peysuna og farið með nammipoka til [SIGu] niður á Freyjugötu.²⁰³⁵

1038. Þriðjudaginn 28. desember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Grétar og Jónas hafi tekið Sævar til viðtals klukkan 13:00. Var Sævar færður á klefa sinn klukkan 13:55.²⁰³⁶ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir önnur en samantektarskýrsla dagsett sama dag, rituð af Grétari. Í upphafi skýrslunnar var bókað að þeir hafi rætt við Sævar en formleg skýrsla hafi ekki verið gerð. Fram kom að Sævar hafi greint frá því að þegar líki Geirfinns hafi verið komið fyrir í Volkswagen bifreiðinni í Dráttarbrautinni hafi hann tekið undir fætur Geirfinns en Kristján Viðar og Guðjón tekið undir axlir hans. Á leiðinni frá Keflavík hafi verið rætt um hvað gera ætti við líkið og Kristján Viðar og Guðjón stungið upp á Álftanesi. Þegar komið hafi verið að Garðahreppi hafi verið ákveðið að fara með líkið heim til Kristjáns Viðars. Þegar líkið hafi verið borið út úr bifreiðinni hafi Kristján Viðar tekið undir axlir þess, en hann undir fæturna. Guðjón hafi ekki aðstoðað við að bera líkið. Bókað var orðrétt í samantektarskýrsluna: „Er Sævar var ítrekað spurður um þetta atriði þá breytti hann framburði og sagði að Guðjón hefði haldið undir líkið meðan Kristján var að opna kjallarahurðina.“ Fram kom að Sævar hafi sagst ekki muna eftir sendiferðabifreiðinni eða [SÓH] á Grettisgötunni þessa nótt. Sævar hafi áður sagt það samantekin ráð að bendla Klúbbmönnum við málið, en ítarlega aðspurður um það atriði og sérstaklega um þátt Guðjóns hafi Sævar sagst hafa nefnt þetta við Guðjón, en hann hafi ekki tekið þátt í ákvörðun um meinsæri. Taldi hann að þeir hafi rætt þetta á Mokka 20. nóvember 1974.²⁰³⁷
1039. Sama dag var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 18:15 að Guðjón hafi verið færður til viðtals við Ingvar Kristjánsson geðlækni. Klukkan 19:40 var bókað að Guðjón hafi verið færður aftur á klefa sinn. Bókað var klukkan 21:00 að Sævar hafi fengið að tala við Jónas í síma, var þess getið að slíkt hafi áður verið leyft undir líkum kringumstæðum. Rannsóknargögn um símtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 22:15 var

²⁰³⁴ Bls. 1875_I.

²⁰³⁵ Bls. 1875_J.

²⁰³⁶ Dagbók nr. 6, bls. 38.

²⁰³⁷ Bls. 1882.

bókað að Jónas hafi komið til að ræða við Sævar til klukkan 23:20, en þá hafi Sævar verið færður á klefa sinn aftur.²⁰³⁸ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.

1040. Meðal rannsóknargagna liggur ódagsett samantektarskýrsla, rituð af Grétari, með yfirheitinu: „Minnisatriði úr yfirheyrslum yfir Guðjóni Skarphéðinssyni þar sem ekki voru gerðar formlegar skýrslur.“ Í minnisatriði dagsettu þennan dag, 28. desember 1976, kom fram að Guðjón hafi verið spurður hvaða mann hann hafi séð koma að Lambhóli með Erlu og Sævari. Hafi Guðjón sagst halda að það hafi verið [IJ] sem hann hafi kannast nokkuð við.²⁰³⁹
1041. Guðjón ritaði einnig færslu í dagbók sína þennan dag. Ritaði hann um að Grétar hafi komið æðandi með spurningar, en hann hafi ekki haft nein svör. Hafi Grétar ætlað að koma aftur en ekki gert. Greindi Guðjón frá stuttu viðtali sínu við Ingvar geðlækni sem hafi verið indæll maður.²⁰⁴⁰
1042. Miðvikudaginn 29. desember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins að Grétar hafi komið klukkan 14:05 og tekið Guðjón til viðtals. Jónas hafi komið tíu mínútum síðar og blandað sér í viðtalið, líkt og það var orðað í færslunni.²⁰⁴¹ Bókað var klukkan 16:45 að Örn Höskuldsson hafi komið og farið í hornið til þeirra þriggja sem þar væru. Klukkan 17:15 var bókað að Birgir Þormar hafi hringt og spurt eftir þeim í horninu, eins og það var orðað, en ekki talað við neinn þeirra. Á sama tíma hafi Jónas og Grétar farið inn á klefa númer 13 og rætt við Sævar. Fimm mínútum síðar var bókað að Jónas og Grétar hafi komið fram af klefa Sævars. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Klukkan 18:00 var bókað að Grétar hafi farið í hornið þar sem Guðjón hafi verið fyrir hjá Erni Höskuldssyni. Fimm mínútum síðar var bókað að Örn og Jónas hafi farið af staðnum. Rannsóknargögn um yfirheyrslu yfir Guðjóni liggja ekki fyrir, önnur en ódagsett samantektarskýrsla, rituð af Grétari, með yfirheitinu: „Minnisatriði úr yfirheyrslum yfir Guðjóni Skarphéðinssyni þar sem ekki voru gerðar formlegar skýrslur.“ Í minnisatriði dagsettu þennan dag, 29. desember 1976, kom fram að Guðjón hafi sagt það rétt sem hann hafi sagt um manninn sem hafi komið með Erlu og Sævari að Lambhóli. En þar kynni hann að vera að rugla saman og væri ekki viss um að hafa séð [IJ] þarna. Hafi hann sagst muna óljóst eftir að hafa séð gulu sendiferðabifreiðina við Vatnsstíg í upphafi ferðarinnar. Mundi hann eftir því að hafa tekið þar við stjórn Volkswagen bifreiðar. Bókað var í skýrsluna að Guðjón hafi ekki munað eftir því að Sævar hafi sagt sér hvaða nafn hann hafi notað í samskiptum sínum við Geirfínn. Guðjón sagði það útilokað að hann hafi tekið þátt í umræðum um að blanda Klúbbmönnum við málið. Hugsanlegt væri að Sævar hafi sagt það í hans áheyrn og hann tekið undir það í hugsunarleysi, en hann hafi alls ekki tekið ákvörðun um þetta.²⁰⁴² Eftir atburðina í Dráttarbrautinni hafi verið ekið um Keflavík í leit að Erlu. Mundi hann ekki eftir því að stöðvað hafi verið fyrir utan hús í Keflavík, en sagði það vel mögulegt. Sagðist Guðjón ekki hafa fundið að því við Sævar að Erla hafi

²⁰³⁸ Dagbók nr. 6, bls. 39.

²⁰³⁹ Bls. 1870–1871.

²⁰⁴⁰ Bls. 1882_B.

²⁰⁴¹ Dagbók nr. 6, bls. 39.

²⁰⁴² Bls. 1871.

farið af brott. Greindi Guðjón frá kynnum sínum af [IJ] og taldi að [IJ] hafi farið á eigin bifreið til Keflavíkur umrætt kvöld, hafi hann farið á annað borð. Bókað var að Guðjón hafi sagst alveg viss um að hafa ekki hitt Kristján Viðar eftir aðfaranótt 20. nóvember 1974 og því aldrei rætt við hann um að blanda Klúbbmönnum í málið. Sævar hafi aldrei sagt í sinni áheyrn hvað gert hafi verið við lík Geirfinns. Sagði hann það hugsanlegt að ekið hafi verið með líkið beint að Grettisgötu, en hann myndi ekki eftir því og þætti með ólíkindum að það hafi verið gert. Orðrétt var bókað í skýrsluna: „Í jan. 1976 hafi Erla komið heim til sín og [GUÆ] að Grettisgötu 31a. Hún hafi þá sagt langa sögu um Guðmundarmálið.²⁰⁴³ 2–3 dögum síðar hafi hann hitt Erlu niður í bæ og þá boðið henni inn á Tröð. Hún hafi þá sagt frá bátsferð og 8–9 mönnum sem væru við málið riðnir. Hún hafi verið í örvæntingarástandi og sagt að setið hafi verið um líf sitt. Hún hafi sagt við sig: „Ég vildi láta halda þér utan við þetta þar sem þú átt konu og börn.“ Hann hafi á þessum tíma varla áttað sig á við hvað hún átti.“²⁰⁴⁴

1043. Klukkan 18:15 þennan dag, 29. desember 1976, var bókað í fangelsisdagbókina að Birgir Þormar hafi rætt við Guðjón í milliherbergi. Bókað var að Grétar hafi farið inn á klefa til Sævars milli klukkan 18:35 og 18:45. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Bókað var að Grétar hafi farið klukkan 19:00. Bókað var að Birgir Þormar hafi lokið samtali sínu við Guðjón klukkan 19:05.²⁰⁴⁵ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Bókað var að Grétar hafi komið aftur um klukkan 21:00 og rætt við Guðjón. Klukkan 03:00 var bókað að Grétar hafi farið eftir að hafa áður lokið samtali sínu við Guðjón.²⁰⁴⁶ Rannsóknargögn um samtalið liggja ekki fyrir önnur en ódagsett samantektarskýrsla, rituð af Grétari, með yfirheitinu: „Minnisatriði úr yfirheyrslum yfir Guðjóni Skarphéðinssyni þar sem ekki voru gerðar formlegar skýrslur.“ Í minnisatriði dagsettu þennan dag, 29. desember 1976, var bókað eftir Guðjóni að Erla og Sævar hafi komið á Volkswagen bifreið að Lambhóli en hinn maðurinn gæti hafa komið á eigin bifreið. Hann hafi sagst minnst þess nú að hafa séð gulu sendiferðabifreiðina á leiðinni til Keflavíkur. Hún hafi verið stöðvuð við sjoppuna við Flugvallarveginn. Guðjón hafi sagst hafa ekið Volkswagen bifreiðinni þar inn á stæðið og Sævar þá farið út að ræða við sendibifreiðastjórnann. Þegar komið hafi verið í grennd við Hafnarbúðina hafi sendibifreiðin verið þar í nánd. Hafi Guðjón sagst hafa ekið í gegnum bæinn að Pípugerðinni. Verið geti að hann hafi ekið inn á milli húsa þannig að sést hafi í báta og því hafi hann sagt við þá tvo sem hafi farið út úr bifreiðinni: „Eruð þið sjómenn?“ Myndi hann ekki eftir að hafa sagt það, en það væri líkt hans orðalagi. Mennirnir tveir hafi verið töluvert langa stund í burtu. Guðjón hafi ekki vitað ástæðu þess, en sagt hugsanlegt að Sævar hafi talið áfengið geymt í húsunum í grennd við Dráttarbrautina. Næst hafi hann ekið í grennd við Hafnarbúðina þar sem hann hafi stöðvað bifreiðina í skamma stund.²⁰⁴⁷ Sagði Guðjón að sá sem hafi farið út úr bifreiðinni til að hringja í Hafnarbúðinni hafi örugglega ekki verið klæddur líkt og vitni hafi gefið lýsingu um og birt hafi verið í blöðum. Sævar hafi verið

²⁰⁴³ Bls. 1872.

²⁰⁴⁴ Bls. 1873.

²⁰⁴⁵ Dagbók nr. 6, bls. 40.

²⁰⁴⁶ Dagbók nr. 6, bls. 41.

²⁰⁴⁷ Bls. 1873.

klæddur í svartan leðurjakka í umrætt sinn. Greindi Guðjón frá því að hafa sjálfur hleypt Geirfinni inn í bifreiðina. Síðan hafi þeir ekið um bæinn og svo í Dráttarbrautina. Viðskiptin hafi þá verið til umræðu en Guðjón sagst ekki muna eftir viðræðunum. Geirfinnur hafi haft áhuga á peningunum, en ekki getað eða viljað benda á spírann. Hafi Sævar verið harður á því að Geirfinnur vissi hvar spírinn væri geymdur. Sagðist Guðjón hafa stöðvað bifreiðina við hlið sendibifreiðarinnar þegar komið hafi verið aftur í Dráttarbrautina. Hafi þeir karpað um málið inni í bifreiðinni en síðan farið út. Geirfinnur hafi þá reynt að komast á brott og mundi Guðjón eftir því að hafa tekið í hann í þeim tilgangi að stöðva hann. Minnti Guðjón að Kristján Viðar hafi ekki komið aftur upp í bifreiðina eftir að hafa hringt úr Hafnarbúðinni og því hafi hann ekki verið viðstaddur þegar átökin hafi hafist. Átökin hafi verið snörp en Guðjón sagst ekki muna frekar eftir þeim. Gæti hann ekki lýst dánarorsök Geirfinns. Kvaðst hann þó muna eftir að hafa tekið Geirfinn hálstaki og taldi það geta hafa verið dánarorsök. Minntist hann þess að hafa kennt sjálfum sér um dauða Geirfinns á eftir. Mundi hann ekki eftir að hafa verið með spýtu eða séð aðra með spýtu. Kvaðst Guðjón hafa skoðað hendur sínar og föt, en ekki séð neitt blóð. Hins vegar hafi blettur verið á buxunum hans sem gæti hafa verið blóð.²⁰⁴⁸ Sagðist Guðjón minnast þess að daginn eftir, 20. nóvember 1974, hafi bifreið hans af gerðinni Fiat staðið en nokkru aftar en venjulega fyrir utan heimili hans. Bifreiðin hafi verið óhreinni en vanalega og mold á gólfi fyrir framan aftursætin. Bókað var í skýrsluna að á þessum tímapunkti hafi Guðjón verið spurður ítarlega um hvort hann hafi tekið þátt í að koma líkinu fyrir umrædda nótt. Guðjón hafi svarað því til að verið gæti að hann hafi ekið líkinu á þann stað þar sem því hafi verið komið fyrir. Líkið hafi þá verið tekið út úr bifreiðinni. Síðan hafi Volkswagen bifreiðinni verið ekið í grennd við þann stað þar sem hann hafi áður skilið við Fiat bifreið sína. Þar hafi verið skipt um bifreið, ekið að Ásvallagötu og náð í skóflurnar og ekið þaðan til baka þar sem líkið hafði verið skilið eftir og það grafið. Bókað var í skýrsluna að Guðjón hafi margítrekað verið spurður hvar líkið hafi verið grafið. Orðrétt var bókað: „[E]n hann kvaðst ekki muna það og ekki vera viss um að þetta væri rétt, heldur væri þetta hugsanlegt.“ Sagðist Guðjón vera viss um að ekki hafi verið kveikt í líkinu, enda hlyti hann að muna eftir því þar sem slíkt væri fáránlegt. Bókað var í lok skýrslunnar að Guðjón hafi fullyrt að hafa ekki flutt líkið síðar, og telja útilokað að aðrir hafi gert það.²⁰⁴⁹

1044. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir upplýsingaskýrsla, dagsett sama dag, rituð af Grétari. Fram kom að Guðjón hafi í framburði sínum nefnt opinn skurð við Dalbraut og greint frá því að hafa lagt til að líki Geirfinns yrði komið þar fyrir. Þar sem Guðjón hafi sagt skurðinn hafa verið í tengslum við lagningu rafmagnskapals hafi verið haft sambandi við fulltrúa hjá Rafmagnsveitu Reykjavíkur sem hafi upplýst að jarðkapall hafi verið lagður um Dalbraut sumarið 1973 og mokað hafi verið ofan í skurðinn jafnóðum og verkinu hafi lokið það sumar. Var sérstaklega bókað í skýrsluna að Guðjón hafi ekki verið upplýstur um þetta.²⁰⁵⁰

²⁰⁴⁸ Bls. 1874.

²⁰⁴⁹ Bls. 1875.

²⁰⁵⁰ Bls. 1883.

1045. Fyrir liggur bréf, dagsett þennan dag, frá Guðjóni til [GUÆ]. Ritaði hann um að hvorki mega né geta eða vilja skrifa henni neitt um málið. Málið væri á viðkvæmu stigi og aðstaða hans gæti varla versnað. Ritaði hann um æsku sína og samband sitt við föður sinn. Í lok bréfsins ritaði hann um að hann væri ekki í neinum móð til að skrifa, of margt utanaðkomandi væri að hrjá hann og kvelja.²⁰⁵¹
1046. Guðjón ritaði í dagbók sína sama dag um að hafa vaknað við það að Grétar væri kominn. Ritaði Guðjón um að hafa skriðið fram úr hálfsofandi og heimtað kaffi. Jónas hafi komið líka og síðan hafi verið þvargað fram eftir degi. Örn hafi komið og rætt við sig um daginn og veginn.²⁰⁵² Hann hafi sagt margt af miklu mannviti um framtíð og nútíð. Orðrétt ritaði Guðjón: „Hann vildi sérstaklega benda mér á að setja í mig hörku, brjóta niður stoltið og segja frá öllu.“ Hafi Örn sagt honum að athuga framtíðina þar sem hann vildi ekki hafa hann of lengi á Hrauninu, en þar væri samansafn af rónum og síbrotamönnum. Greindi Guðjón frá því að hafa spjallað við Birgi um stund. Þá ritaði hann um að hafa verið í langri og mikilli yfirheyrslu með Grétari eftir mat. Ritaði Guðjón um að enn skorti á sómasamlegar niðurstöður þrátt fyrir geysileg heilabrot og umþenkingu. Hafi hann farið að sofa klukkan 01:45.²⁰⁵³
1047. Þennan dag birtist frétt í Alþýðublaðinu undir fyrirsögninni: „Geirfinnsmálið: Gæzluvarðhaldsfangi sleppt“. Fram kom að Örn Höskuldsson hafi staðfest það við blaðamann að Erlu Bolladóttur hafi verið sleppt úr haldi 22. desember 1976. Í fréttinni var dregin sú ályktun að framburður Erlu um að hafa skotið af byssu að Geirfinni hlyti þar af leiðandi að vera rangur.²⁰⁵⁴
1048. Fimmtudaginn 30. desember 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að séra Jón Bjarman hafi hringt klukkan 10:00 og spurt fréttu af líðan fanga.²⁰⁵⁵ Bókað var klukkan 15:45 að Guðjón hafi verið færður fram til viðtals við Grétar og Eggert. Klukkan 17:40 var bókað að Örn hafi komið í fangelsið og farið beint í hornið. Fór hann aftur klukkan 18:20. Klukkan 19:20 var bókað að gert hafi verið matarhlé á yfirheyrslu Guðjóns og hann færður inn á klefa sinn til að matast. Var yfirheyrslu framhaldið klukkan 21:00. Bókað var að Örn hafi komið aftur klukkan 22:50. Bókað var að Grétar, Eggert, Örn og Guðjón hafi farið úr húsi milli klukkan 23:00 og 23:30. Bókað var að Grétar, Eggert og Örn hafi farið klukkan 00:10. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir hvorki um yfirheyrslu né ferðir Guðjóns þennan dag.
1049. Guðjón ritaði í dagbók sína sama dag um að hafa vaknað þegar Eggert og Grétar hafi komið. Klukkan væri um 20:00 og þeir hafi látlaust rætt um hvar lík Geirfinns væri. Orðrétt ritaði hann: „Ýmislegt bendir til að ég sé að nálgast lausn málsins og m.a. það að ég skalf svo voðalega að ég ætlaði ekki að geta borðað.“²⁰⁵⁶ Síðan ritaði hann um að yfirheyrslan með Eggerti hafi verið löng og endað með för á knattspyrnuvöll

²⁰⁵¹ Bls. 1884–1889.

²⁰⁵² Bls. 1882_B.

²⁰⁵³ Bls. 1890_A.

²⁰⁵⁴ Bls. 1890.

²⁰⁵⁵ Dagbók nr. 6, bls. 41.

²⁰⁵⁶ Bls. 1890_A.

Kópavogs þar sem hann teldi lík Geirfinns falið. Hann hafi farið með Erni dómara, Grétari og Eggerti.²⁰⁵⁷

1050. Þennan dag, 30. desember 1976, var á forsíðu Tímans birt frétt undir fyrirsögninni: „Hvorki vitni né líkfundur ómissandi – ef önnur sönnunargögn þykja nógu traust“.²⁰⁵⁸ Var þar vísað til viðtals inn í blaðinu við Jónatan Þórmundsson, prófessor í refsirétti við Háskóla Íslands. Svaraði Jónatan spurningum blaðamanns um ýmis lagaleg atriði sem snertu Guðmundar- og Geirfinnsmálin.²⁰⁵⁹
1051. Á gamlársdag, 31. desember 1976, var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 12:20 að Gísli Guðjónsson og Gunnlaugur Sigurðsson hafi sótt Guðjón og flutt hann í sakadóm Reykjavíkur.²⁰⁶⁰ Bókað var að Guðjón hafi verið færður á klefa sinn klukkan 15:35. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um ferðir hans þennan dag. Bókað var að Grétar hafi sótt bréf frá fjölskyldu Guðjóns sem honum hafi síðan verið afhent.²⁰⁶¹
1052. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína þennan dag um að líða betur eftir langt grátkast. Orðrétt ritaði Guðjón: „Raddprófið fór fram í dag, mér finnst ég hafa gert vitleysu þar. Yfirheyrslur undanfarið og þetta íþróttavallamál tekið á taugarnar.“ Ritaði hann um að Örn, Grétar og Eggert hafi verið á staðnum í dag og viljað ræða málið áfram. Hann hafi kannski talað óvarlega við Örn um stöðu hans og samband við Birgi Þormar. Velti hann því fyrir sér hvort það gæti haft einhverjar afleiðingar. Guðjón lýsti því í dagbókarfærslunni hvernig hann væri að brotna niður, vissi varla hvað hann hétu lengur. Hann vildi fá meðul en hafi engin svör um það fengið frá yfirfangaverði. Kalt væri í fangaklefanum. Orðrétt ritaði hann í lok færslunnar: „Mikið vildi ég að Guð tæki mig til sín, ég er alveg að gefast upp. Amnesia. Hvar eru þessi lík? Hvernig á ég að vita það. Ég er með höfuðverk. Líður hræðilega.“²⁰⁶²
1053. Þennan dag birtist opnugrein í Morgunblaðinu um dóms- og sakamál ársins 1976 og var þar meðal annars til umfjöllunar Guðmundar- og Geirfinnsmál. Var gangur málsins á árinu 1976 rakinn og fullyrt að lausn Geirfinnsmálsins myndi liggja fyrir snemma á komandi ári. Meðal annars kom fram að nær fullvíst væri talið að Kristján Viðar hafi verið sá sem hafi hringt í Geirfinn úr Hafnarbúðinni. Hann líktist hins vegar ekkert leirhausnum sem gerður hafi verið eftir fyrirmælum afgreiðslustúlkna í Hafnarbúðinni þannig að leitinn að „Leirfinni“ hafi verið alveg út í loftið.²⁰⁶³
1054. Á nýársdag, 1. janúar 1977, ritaði Guðjón færslu í dagbók um samtal við séra Jón Bjarman sem hafi verið gott, hann hafi verið rólegur og yfirvegaður. Ritaði Guðjón um að hafa borið undir hann þessi mál um Örn og Birgi og fleiri en hann hafi sagt: „Enga samninga.“ Hann ætti að bera allt undir lögfræðing og Birgir Þormar væri sá dómari sem hann hefði. Ritaði Guðjón um að vera að missa vitið og á endanum myndi hann

²⁰⁵⁷ Bls. 1890_B.

²⁰⁵⁸ Bls. 1891_A.

²⁰⁵⁹ Bls. 1891.

²⁰⁶⁰ Dagbók nr. 6, bls. 43.

²⁰⁶¹ Dagbók nr. 6, bls. 44.

²⁰⁶² Bls. 1890_C.

²⁰⁶³ Bls. 1892–1893.

ekki vita lengur hvað hann hétí. Orðrétt ritaði hann: „Það er verið að reyna að semja við mig undir borðið. Reyna að blekkja uppúr mér upplýsingar sem ég jafnvel hef ekki. Hvað ætlar Örn sér? Af hverju steypist hann hér inn allt í einu?“ Hann væri veikur og hafi ofreynt sig í yfirheyrslum undanfarið. Hann ætti að tala við Grétar um efasemdir sínar um staðinn og útkomuna úr yfirheyrslum síðustu daga.²⁰⁶⁴

1055. Sunnudaginn 2. janúar 1977 ritaði Guðjón framhald á bréfi sínu til [GUÆ], dagsettu 28. desember 1976. Hann hafi ætlað að segja allan sannleikann um sig í bréfinu til hennar og afhverju hann sæti ákæru fyrir andstyggilegan glæp. Hann hafi síðan týnt öllu saman á leiðinni og hafi endað austur í Hornafirði. Orðrétt ritaði Guðjón: „Þegar ég svo ætla að fara segja söguna af sjálfum mér, þá verður hún því meira þrugl þeim mun meira sem ég legg á mig að vera sannsögull. Að ekki sé nú talað um atburði einnar nætur 19/11–20/11 1974. Kannski þrjár til fjórar klst. Ég legg mig allan fram. Útkoman verður því miður æ meira þrugl og algerar fjarstæður. Svo kemur vel meinandi fólk og segir: „Vandalaust, segðu bara sannleikann.“ Já, það er nú bara það. Kemur enn sú gamla spurning. Hvað er sannleikur. Ekki þar fyrir væntanlega verður hægt að endurgera þessa atburði, þó svo einhver fyrirstaða sé á því einhvers staðar.“ Í lok bréfsins kom fram að dagbók hans þykknaði með hverjum deginum og vissi hann ekki hvar hann væri staddur án þess að halda slíka bók.²⁰⁶⁵
1056. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína þennan dag um langar andvökunætur og slæma andlega líðan. Orðrétt ritaði hann: „Mér finnst ég flæktur í einhvern ótrúlegan lygavef þar sem varla rofar til, sér aldrei heiðan himinn. Success is harder to swallow than failure. Gaman verður þegar búið er að upplýsa þetta Geirfinnsmál. Það er eitthvað bogið við það mál, sérstaklega þykir mér minnisleysi einkennilegt, þetta hefur aldrei hent mig ódrukkinn að muna ekki neitt. Hvað var þarna um að vera, fór ég aldrei 19/11 74 til Keflavíkur heldur eitthvert annað kvöld?“²⁰⁶⁶ Velti Guðjón fyrir sér hvaða erindi Benedikt, Birgir, Örn, Eggert og Grétar ættu við hann daginn eftir og spurði sig hvort eitthvað væri í uppsiglingu eða hvort eitthvað nýtt hafi komið fram. Bað Guðjón Guð að hjálpa sér ef blöðin væru eitthvað í líkingu við forsíðu Tímans sem hann hafi séð á gamlársdag²⁰⁶⁷ og velti fyrir sér hvort ástæða væri fyrir [GUÆ] að fara úr landi með börnin. Ritaði hann um að vera búinn að snúa sólarhringnum við. Greindi hann frá hugsunum sínum um að Örn og þeir virtust ekki trúa framburði Sævars og Kristjáns Viðars í sambandi við líkflutninga úr Keflavík og fleira. Þarna væri gott gat fyrir hann. Þeir hafi viljað trúa honum og íþróttavellinum.²⁰⁶⁸
1057. Mánudaginn 3. janúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðjón hafi verið færður í hornið til viðtals við Eggert klukkan 14:09.²⁰⁶⁹ Klukkan 17:08 var bókað að Benedikt Blöndal, réttargæslumaður Guðjóns og Birgir Þormar hafi rætt við Guðjón og Eggert hafi farið fram á meðan. Bókað var að Benedikt og Birgir hafi farið klukkan 17:50 og á sama tíma hafi Eggert haldið áfram yfirheyrslum yfir Guðjóni. Var

²⁰⁶⁴ Bls. 1890_D.

²⁰⁶⁵ Bls. 1895–1900.

²⁰⁶⁶ Bls. 1890_D.

²⁰⁶⁷ Sjá bls. 1891_A.

²⁰⁶⁸ Bls. 1890_E.

²⁰⁶⁹ Dagbók nr. 6, bls. 46.

Guðjón færður á klefa sinn klukkan 18:45.²⁰⁷⁰ Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir.

1058. Sama dag ritaði Guðjón færslu í dagbók sína um að lesa til að bægja frá sér óþægilegum hugsunum. Hann hafi þrasað við Eggert, síðan hafið viðræður við Benedikt lögfræðing og Birgi Þormar. Ákveðið hafi verið að Birgir yrði áfram með hans mál. Ritaði Guðjón um að hafa sagt þeim frá tilboði Arnar Höskuldssonar. Hafi Benedikt sagst ef til vill gera fyrirspurn um það til Arnar. Guðjón ritaði um að sér þætti búið að rugla sig í málinu og óskað hann eftir því við Birgi að fá að lesa framburð sinn yfir aftur. Hafi Birgir dómari sagt honum að koma persónulegum skilaboðum til sín ef hann svo kysi. Hafi Birgir ætlað að ræða við Ingvar geðlækni um Chlorpromazine.²⁰⁷¹
1059. Þriðjudaginn 4. janúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Jónas hafi komið klukkan 16:30 með Morgunblaðið til Sævars.²⁰⁷²
1060. Sama dag ritaði Guðjón færslu í dagbók sína um að hafa lesið dagbókina yfir. Það hafi verið ánægjuleg og fróðleg lesning og ritaði Guðjón um að sjá eftir að hafa ekki lesið hana yfir fyrir.
1061. Á baksíðu Dagblaðsins þennan dag birtist frétt undir fyrirsögninni: „Geirfinnsmálið: Voru Klúbbmennirnir tengdir málinu fyrir hreina tilviljun?“ Í fréttinni var haft eftir heimildamanni blaðsins að einn banamanna Geirfinns hafi haft samband við hann undir nafninu Magnús Leópoldsson í þeim tilgangi að leita hófanna um viðskipti. Sennilegt væri talið að þessar viðræður hafi átt sér stað í Klúbbnum 17. nóvember 1974. Síðar hafi orðið samkomulag um það í síma að þessir menn myndu hittast við Dráttarbrautina í Keflavík. Misskilningur með aðilum hafi leitt til orðaskipta og síðar átaka sem á endanum hafi leitt til dauða Geirfinns. Fram kom að lík Geirfinns hafi verið flutt í hús í Reykjavík og þaðan upp í Rauðhóla fyrir ofan Reykjavík. Þar hafi líksins verið leitað mjög undanfarið, en án árangurs.²⁰⁷³
1062. Miðvikudaginn 5. janúar 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Jónas hafi komið með Morgunblaðið handa Sævari klukkan 16:30.²⁰⁷⁴ Klukkan 18:30 var bókað að Grétar hafi komið með bréf og fleira handa Guðjóni.²⁰⁷⁵ Sama dag var bókað í dagbók Hegningarhússins að Kristján Viðar hafi kveikt í klefa sínum klukkan 01:40. Slökkvilið hafi komið á staðinn klukkan 01:50 og farið klukkan 02:10. Hafi Kristján Viðar verið fluttur á slysadeild Borgarspítala og þaðan í fangelsið að Síðumúla.²⁰⁷⁶ Í dagbók Síðumúlafangelsisins var bókað um símtal frá Erni klukkan 02:00 sem hafi beðið um klefapláss fyrir Kristján Viðar sem hafi verið í Hegningarhúsinu um tíma. Var það veitt. Klukkan 02:25 var bókað að þrír lögreglumenn hafi komið með Kristján Viðar í járnum úr Hegningarhúsinu. Var þess getið að við nákvæma leit á Kristjáni

²⁰⁷⁰ Dagbók nr. 6, bls. 47.

²⁰⁷¹ Bls. 1901_A.

²⁰⁷² Dagbók nr. 6, bls. 48.

²⁰⁷³ Bls. 1902.

²⁰⁷⁴ Dagbók nr. 6, bls. 48.

²⁰⁷⁵ Dagbók nr. 6, bls. 49.

²⁰⁷⁶ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 2.

Viðari hafi fundist rakvélablað og brot úr spegli. Bókað var klukkan 02:35 að hringt hafi verið í Örn vegna Kristjáns Viðars. Fimm mínútum síðar var bókað að hringt hafi verið til Haraldar Árnasonar, rannsóknarlögreglumanns, að beiðni Kristjáns Viðars. Á sama tíma hafi fangavörður verið kallaður út á aukavakt af öryggisástæðum. Bókað var að Kristján Viðar hafi verið færður í hornið til viðtals við Harald klukkan 03:50.²⁰⁷⁷ Klukkan 04:30 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa númer níu. Bókað var að Haraldur hafi farið klukkan 07:10. Á sama tíma var bókað orðrétt í fangelsisdagbókina: „Þar sem að fanginn Kristján Viðar Viðarsson er ekki í andlegu ástandi góðu, þótti ekki ástæða til að hafa í klefa hans annað en teppi.“²⁰⁷⁸

1063. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu þennan dag yfir [BaS] leigubifreiðastjóra. Bókað var að hann hafi verið kallaður til yfirheyrslu vegna framburðar Sævars um að hann væri leigubifreiðastjórinn sem hafi nefnt við sig haustið 1974 að maður að nafni „Geiri í Keflavík“ væri viðriðinn sprútsölu. Vísað var til skýrslu yfir Sævari dagsett 9. desember 1976. Aðspurður sagði [BaS] það alveg öruggt að hann kannaðist hvorki við mann með þessu nafni né mann sem hafi haft með spíra að gera. Kvaðst hann ekki þekkja Sævar í sjón en þekkja Tryggva Rúnar og vera kunnugur Kristjáni Viðari.²⁰⁷⁹
1064. Fimmtudaginn 6. janúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Örn hafi hringt klukkan 09:55 og spurt um líðan Kristjáns Viðars og hvað væri í klefa hans sem hann gæti hugsanlega skaðað sig með. Lét færsluritari þess getið að ekkert væri inni á kleanum nema teppi. Bókað var um kröfu Arnar um að setið yrði yfir Kristjáni Viðari vegna sjálfsvígstilrauna hans. Gat færsluritari þess að erfitt væri að verða við þeirri kröfu þar sem fangelsið væri undirmannað. Bókað var klukkan 13:45 að Jónas og Ívar hafi sótt Sævar og farið með hann í bíltúr.²⁰⁸⁰ Var komið með Sævar til baka klukkan 15:30. Rannsóknargögn um bíltúrinn liggja ekki fyrir. Bókað var um símtal frá Erni klukkan 16:00 þar sem hann hafi ítrekað beiðni sína um stöðuga gæslu á Kristjáni Viðari. Færsluritari bókaði um neitun sína og tók fram að hann teldi starfsmenn fangelsisins sama sinnis. Hann hafi hringt í Gunnar Guðmundsson, forstöðumann, sem hafi verið algjörlega mótfallinn slíkri gæslu og aftekið með öllu að henni yrði sinnt, hvorki af fangavörðum eða starfsmönnum sakadóms Reykjavíkur. Gunnar hafi tekið að sér að hringja í Dómsmálaráðuneytið vegna málsins. Færsluritari bókaði um að hafa hringt í alla starfsmenn Síðumúlafangelsisins sem hafi allir verið mótfallnir því að taka þetta að sér, þrátt fyrir fjárhagslegan ábata. Í lok færslunnar var þess getið að Gunnar forstöðumaður hafi hringt og tilkynnt um að ekkert yrði af þessu. Bókað var klukkan 16:30 að Guðsteinn læknir hafi komið að beiðni Arnar til að líta á Kristján Viðar. Var þess getið að Guðsteinn hafi ekki séð neitt athugavert við Kristján en skaffað honum lyf, eins og það var orðað.²⁰⁸¹ Klukkan 16:50 var bókað að Guðsteinn hafi farið og á sama tíma hafi Haraldur farið inn til Kristjáns og rætt við hann. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 17:00 að Sigurbjörn Víðir, Ívar og Bjarnfríður Gunnarsdóttir, spjaldskrárritari í sakadómi, hafi komið með [JEM], dóttur

²⁰⁷⁷ Dagbók nr. 6, bls. 50.

²⁰⁷⁸ Dagbók nr. 6, bls. 51.

²⁰⁷⁹ Bls. 1903.

²⁰⁸⁰ Dagbók nr. 6, bls. 51.

²⁰⁸¹ Dagbók nr. 6, bls. 52.

Sævars. Orðrétt var bókað: „Og var hann sóttur í klefa sinn og leyft að sjá barnið, var þetta að öllu leyti ráðstöfun rannsóknarnefndar í stórmálum þeim er nú eru í rannsókn í sakadómi.“ Klukkan 18:10 var bókað að heimsókn Sævars hafi lokið og hann settur aftur á klefa. Klukkan 18:20 var bókað að Haraldur hafi komið frá Kristjáni Viðari. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Bókuð var athugasemd í dagbók fangelsisins þess efnis að Kristján Viðar mætti reykja undir eftirliti fangavarðar eftir því sem tími væri til.²⁰⁸² Klukkan 21:31 var bókað að Gunnar Guðmundsson, forstöðumaður hafi hringt og tilkynnt um að Kristján Viðar yrði fluttur í Hegningarhúsið aftur. Klukkan 22:30 var bókað að Sigurbjörn Víðir og Ívar hafi flutt Kristján Viðar í jarnum í Hegningarhúsið.²⁰⁸³ Í dagbók Hegningarhússins var bókað að Kristján Viðar hafi verið fluttur klukkan 22:50 úr Síðumúlafangelsi aftur í Hegningarhúsið. Var þess getið að Bjarni Matthíasson, starfsmaður sakadóms, hafi setið yfir Kristjáni Viðar.²⁰⁸⁴ Í dagbók Síðumúlafangelsisins var bókað um símtal frá starfsmanni Hegningarhússins klukkan 23:15 sem hafi spurt um lyfjagjöf til Kristjáns Viðars.²⁰⁸⁵

1065. Fyrir liggur skýrsla rannsóknarnefndar Reykjavíkur, dagsett sama dag, með yfirskriftinni: „Atriði sem styrkja játningar“. Fram kom að kanna yrði hvort starfsmaður bílaleigunnar Geysis hafi lánað Sævari og Erlu ljósbláa Volkswagen bifreið. Undir yfirheitinu: „Rannsóknarleiðir“ voru settar fram spurningar. Hvort framburður sakborninga um að hafa fengið bifreiðina afhenta án leigusamnings væri réttur. Hvort bifreiðin hafi verið afhent gegn því að Erla hreingerði íbúð. Hvort starfsmaðurinn hafi fengið 5.000 krónur frá Sævari. Loks var því velt upp hvort hægt væri að komast að því hvaða bifreið þetta hafi verið.²⁰⁸⁶ Þá liggur fyrir sams konar skýrsla um kápu Erlu. Fram kom að upplýsa þyrfti hvað hafi orðið um kápu Erlu sem var lögð yfir lík Geirfinns á leiðinni til Reykjavíkur. Þyrfti einkum að spyrja Sævar um kápuna. Undir yfirheitinu: „Rannsóknarleiðir“ sagði orðrétt: „Er það víst að S. hafi hent kápunni? Hvert?“²⁰⁸⁷
1066. Meðal rannsóknargagna liggur bréf rannsóknarnefndar Reykjavíkur, dagsett þennan dag, 6. janúar 1977, til Halldórs Þorbjörnssonar, yfirsakadómarar hjá sakadómi Reykjavíkur. Var bréfið merkt: „Mjög áriðandi“. Í efnislýsingu bréfsins stóð: „Varðar: Kæru á hendur Sævari Ciesielski og annarra vegna rannsókna á dauða Geirfinns Einarssonar.“ Í bréfinu kom fram að Kristján Viðar hafi á síðustu tveimur vikum reynt að fyrirfara sér. Hann hafi gert tilraunir til þessa í Hegningarhúsinu á tímabilinu 24. desember 1976 til 5. janúar 1977, annars vegar með því að skera sig á púls og hins vegar með því að kveikja í klefanum sínum. Fram kom að Kristján Viðar væri mjög mótstöðulítill á þessum tímamarki og óútreiknanlegur. Hætta væri á að hann myndi endurtaka þessar tilraunir sínar. Núverandi varsla Kristjáns væri ófullnægjandi, hann hafi verið fluttur aftur í Síðumúlafangelsið þar sem fangaverðir fylgdust með honum

²⁰⁸² Dagbók nr. 6, bls. 53.

²⁰⁸³ Dagbók nr. 6, bls. 54.

²⁰⁸⁴ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 3.

²⁰⁸⁵ Dagbók nr. 6, bls. 54.

²⁰⁸⁶ Bls. 1904.

²⁰⁸⁷ Bls. 1908.

af og til. Bréfitari benti á að bæði væri það hörmulegt ef ungur maður léti lífið með þessum hætti en einnig myndi af því rísa margvíslegur vandi. Orðrétt var ritað: „Kærði er í hinu viðkvæma máli einn sá þýðingarmesti og jafnframt trúlegasti aðili.“²⁰⁸⁸ Þá liggur fyrir bréf Halldórs Þorbjörnssonar, yfirsakadómara, til Jón Thors, deildarstjóra hjá dómsmálaráðuneytinu, dagsett sama dag. Meðfylgjandi bréfi hans til ráðuneytisins var framangreint bréf rannsóknarnefndarinnar. Í bréfi Halldórs kom fram að erfiðleikar hafi verið á að koma á nauðsynlegri varðgæslu yfir Kristjáni Viðari vegna afstöðu forstöðumanns fangelsisins í Síðumúla. Þrýsti Halldór á að ráðuneytið kæmi því til leiðar að varðgæslu yrði komið á yfir Kristjáni.²⁰⁸⁹

1067. Fyrir liggur skýrsla lögreglunnar í Reykjavík, dagsett sama dag, um íkveikju Kristjáns Viðars í rúmdýnu sinni í Hegningarhúsinu. Fram kom að Kristján hafi verið fluttur á slysideild Borgarspítalans til að ganga úr skugga um heilbrigði hans.²⁰⁹⁰
1068. Föstudaginn 7. janúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sævar hafi verið færður fram til viðtals við Grétar og Jónas klukkan 13:45. Bókað var að Sævar hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 15:05. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem fram kom að Sævar hafi verið sérstaklega spurður um fyrirmæli sem hann hafi gefið Geirfinni í síma fyrir fundinn í Hafnarbúðinni í Keflavík og hvort hann hafi sagt honum að koma einsamall og fótgangandi. Kvaðst Sævar hafa rætt við Geirfinn í síma áður en þeir hafi farið til Keflavíkur 19. nóvember 1974 og sagt honum að koma einsamall á stefnumótið. Sagði Sævar það öruggt að hann hafi beðið Geirfinn að koma fótgangandi. Aðspurður um miðana sem hann hafi skrifað nafn Geirfinns á í Klúbbnum og síðan símanúmer Geirfinns heima hjá Guðjóni sagðist Sævar hafa verið með stóra vasabók á sér í Klúbbnum, 17. nóvember 1974 og skrifað nafn Geirfinns á lausan miða úr vasabókinni. Kvöldið eftir, þegar hann hafi hringt heiman frá Guðjóni í Landssímann og fengið uppgefið símanúmer Geirfinns hafi hann bætt því inn á miðann. Hann hafi allavega haft símanúmer hans þegar hann hafi hringt í Geirfinn áður en lagt hafi verið af stað suður eftir að kvöldi 19. nóvember 1974. Kvaðst Sævar hafa rétt Kristjáni Viðari miðann þegar hann hafi farið inn í Hafnarbúðina til að hringja. Kvaðst Sævar hafa nefnt það við Kristján Viðar að segja Geirfinni að koma einn og fótgangandi. Kristján Viðar hafi síðan rétt honum miðann aftur þegar hann hafi lokið við að hringja í Geirfinn. Kvaðst Sævar þá hafa rifið miðann í sundur, kuðlað honum saman og hent honum út um gluggann á bifreiðinni. Minntist Sævar þess ekki að hafa skrifað hjá sér nafn og símanúmer Geirfinns á annan miða.²⁰⁹¹ Aðspurður um afdrif kápu Erlu sem hann hafi borið um að hafi verið lögð yfir Geirfinn á leiðinni til Reykjavíkur kvaðst Sævar þegar vera búinn að greina frá því að hafa gleymt kápunni heima hjá [BPP] á Bergþórugötu 20. eða 21. nóvember 1974. Það væri ekki rétt að hann hafi sótt kápuna aftur fljótlega. Hann myndi nú að kápan hafi verið hjá [BPP] þangað til hann og Erla hafi komið heim frá Kaupmannahöfn um vorið 1975, en þá hafi Erla beðið hann um að sækja kápuna. Greindi Sævar frá því að

²⁰⁸⁸ Bls. 1906.

²⁰⁸⁹ Bls. 1905.

²⁰⁹⁰ Bls. 1907.

²⁰⁹¹ Bls. 1909.

þegar hann hafi ætlað að sækja kápuna hafi systir [BPP] verið með hana. Kápan hafi verið í fatahengi heimilisins þegar hann hafi komið í seinna skiptið. Kvaðst Sævar hafa vitað að svartir blettir hafi verið á innanverðri kápunni. Þegar hann hafi skoðað þá betur hafi hann einnig fundið bletti á annarri erminni. Kvaðst Sævar hafa fleygt kápunni í sorptunnu við Bergþórugötu 27 þar sem hann hafi talið þetta blóðbletti eftir umrætt kvöld í Keflavík. Kvaðst hann hafa sagt Erlu að kápan væri týnd. Aðspurður um hversu mikið reiðufé hann hafi haft umleikis í nóvember 1974 kvaðst Sævar hafa átt í kringum 200.000 krónur 19. nóvember 1974. Hann hafi tekið 70.000 krónur með til Keflavíkur í 5.000 króna seðlum. Seðlarnir hafi verið í búnti með bréfastemmu utan um.²⁰⁹²

1069. Fyrir liggur skýrsla dagsett sama dag, 7. janúar 1977, um yfirheyrslu yfir [PÓI], milli klukkan 16:15 og 17:55. Bókað var að [PÓI] hafi verið beðinn um að greina nánar frá því þegar Geirfinnur sagði honum frá því að hann væri að fara á stefnumót. [PÓI] sagði Geirfinn aldrei hafa nefnt hverja hann væri að fara að hitta, en hafi sagst hafa fengið símtal um stefnumótið nokkru áður. Kvaðst vitnið ekki hafa spurt Geirfinn nánar út í þetta, en fengið sterklega á tilfinninguna að hann væri að fara að hitta einhverja sem hann þekkti eða hefði hitt áður. Geirfinnur hafi ekki nefnt nein nöfn en talað þannig að vitninu hafi fundist sem hann væri að fara að hitta fleiri en einn mann. Kvaðst [PÓI] muna að Geirfinnur hafi talað um að þetta væri allt eitthvað dularfullt, hann hafi átt að koma einn og fótgangandi. Á leiðinni í bifreiðinni hafi Geirfinnur sagt að betra hefði verið að mæta vopnaður barefli, en fannst vitninu hann hafa sagt það í gríni. Fannst honum sem Geirfinnur hefði sagt sér þetta í trúnaði og mundi að hann hafi sagt að [GSig] mætti ekki vita neitt um þetta. Hafi Geirfinnur farið út úr bifreiðinni áður en Hafnarbúðin hafi verið í sjónmáli. Greindi [PÓI] frá því að Geirfinnur hafi beðið hann um að taka sig með þegar hann færi í vinnuna suður í Sandgerði. Lýsti hann klæðnaði Geirfinns umrætt kvöld.²⁰⁹³ Neitaði [PÓI] því aðspurður hvort hann þekkti nöfnin „Geiri“ og „Maggi“ eða hvort hann hafi heyrt Geirfinn tala um menn með þeim nöfnum. Spurður um ferð í Klúbbinn 17. nóvember 1974 kvaðst [PÓI] ekki hafa orðið var við neitt sérstakt en hann hafi oftast verið einhvers staðar nálægt Geirfinni. Greindi hann frá því að Geirfinnur hafi rætt við mann í stiganum milli 2. og 3. hæðar Klúbbsins. Virtist [PÓI] sem þeir hafi þekkt og fannst honum sem hann hafi séð manninn áður, en gat þó ekki komið honum fyrir sig.²⁰⁹⁴ Lýsing [PÓI] á mannum í stiganum var orðrétt: „Þessi maður kom mér þannig fyrir sjónir, að hann væri um 25–30 ára að aldri, grannvaxinn og mér fannst hann vera hávaxinn þar sem hann sat, en ég veitti honum ekki nána athygli í fyrstu. Ég man að hann var frekar ljóshærður, eða skolhærður, en ekki man ég eftir klæðnaði hans.“²⁰⁹⁵ Lýsti vitnið vinnutilhögun hans og Geirfinns dagana á eftir, 18. og 19. nóvember 1974. Kvaðst [PÓI] hafa komið að heimili Geirfinns um klukkan 07:45 að morgni 20. nóvember 1974, eins þeir höfðu rætt um kvöldið áður. Kvaðst [PÓI] hafa í fyrstu beðið fyrir utan og flautað, en síðan barið að dyrum og þá hafi [GSig] komið til dyra á náttslöppnum og tjáð honum að

²⁰⁹² Bls. 1910.

²⁰⁹³ Bls. 1911.

²⁰⁹⁴ Bls. 1912.

²⁰⁹⁵ Bls. 1914.

Geirfinnur hafi ekki komið heim um nóttina. Hafi þau rætt stuttlega saman. Kvaðst [PÓI] ekki muna eftir neinu öðru sérstöku í tengslum við málið.²⁰⁹⁶

1070. Meðal rannsóknargagna liggur skýrsla rannsóknarnefndar Reykjavíkur, dagsett sama dag, 7. janúar 1977, með yfirskriftinni: „Atriði sem styrkja játningar“. Fram kom að Sævar hafi borið um að hafa hringt í Geirfinn úr íbúð Guðjóns og þá hafi barn komið í símann og sagt faðir sinn ekki heima. Bókað var í skýrsluna að afla þyrfti öruggra upplýsinga um að barnið hafi tekið á móti símtalinu. Var því velt upp hvort eiginkona Geirfinns hafi mögulega verið viðstödd og þá hvort hún myndi eftir símhringingunni. Hvort barnið hafi verið eitt í íbúðinni og hvort hægt væri að afla frekari upplýsinga. Í lokin var bókuð sú spurning hvort Sævar og Guðjón gætu sagt til um hvað klukkan hafi verið þegar símtalið hafi átt sér stað.²⁰⁹⁷
1071. Meðal rannsóknargagna er svokölluð athugasemdaskýrsla rituð af Karli Schütz, dagsett þennan dag, 7. janúar 1977, til Arnar Höskuldssonar. Fram kom að [EBSk], fyrrum vinnuveitandi Geirfinns hafi þennan dag tilkynnt lögreglu um að konan hans hafi í nóvember 1974 fengið upphringingu frá ókunnugum manni sem hafi spurt um símanúmer Geirfinns. Bókað var í skýrsluna að þetta atriði yrði athugað sérstaklega. Í athugasemdaskýrsluna voru bókaðar hugleiðingar [EBSk] um mótívið að baki morði Geirfinns. Fram kom að [EBSk] hafi útilokað það með öllu að Geirfinnur hafi verið þátttakandi í óheiðarlegum viðskiptum eða haft kynni af fólki sem stæði í slíku. Bókað var að [EBSk] hafi fyrir löngu fengið þá hugmynd að Geirfinnur hafi ef til vill orðið fórnarlamb ægilegs misskilnings. Hann hafi verið tekinn fyrir rangan mann og ekki geta staðið undir þeim kröfum sem gerðar hafi verið til hans.²⁰⁹⁸ Orðrétt var bókað í athugasemdaskýrsluna: „Athyglisvert er, að Skúlason hefur ekki fengið neinar ábendingar um það að kærðu hafa í millitíðinni einmitt játað þessum tilgátum hans um mótív til verknadarins.“²⁰⁹⁹
1072. Meðal rannsóknargagna er sjöunda vikuskýrsla Schütz, dagsett sama dag, til Ólafs Jóhannessonar, dómismálaráðherra. Í upphafi skýrslunnar kom fram að hann hafi komið úr jólaleyfi 4. janúar 1977 og hafið störf að nýju. Rakti hann niðurstöður frekari rannsókna Geirfinnsmálsins. Greindi Schütz frá framburði [SÓH] í smáatriðum, en athugasemdaskýrslan ber engar frekari upplýsingar með sér um framburði hans hjá lögreglu.²¹⁰⁰ Fullyrt var að framburður [SÓH] bæri í meginatriðum saman við framburði Kristjáns Viðars og Sævars og félli að öllu leyti inn í heildarmynd verknadarins. Þar sem engar mótsagnir hafi komið upp við sannprófun á framburði hans hafi hann verið látinn laus úr gæsluvarðhaldi. Þá rakti Schütz í vikuskýrslu sinni til ráðherra að starfsmaður bílaleigunnar Geysis, sem nefndur hafi verið í vikuskýrslu nr. 6, hafi komið í leitirnar. Hafi hann viðurkennt fyrir lögreglu að hafa ansi oft lánað bifreiðar fyrirtækisins og stungið greiðslunum í eigin vasa. Orðrétt var bókað í skýrsluna: „Sá möguleiki er að hans sögn fyrir hendi að hann hafi lánað Sævari eða

²⁰⁹⁶ Bls. 1913.

²⁰⁹⁷ Bls. 1914.

²⁰⁹⁸ Bls. 1915.

²⁰⁹⁹ Bls. 1916.

²¹⁰⁰ Bls. 1917–1918.

Erlu nokkrum sinnum bíl án þess að gera formlegan samning þar um – e.t.v. líka þann 19.11.1974. Hins vegar þykist hann ekki getað munað nákvæmlega eftir því hvort hann hafi lánað þeim bíl 19.11.1974.²¹⁰¹ Fram kom að Guðjón hafi frá 31. desember 1976 valdið erfiðleikum við að upplýsa málið frekar. Fram kom að Guðjón hafi lýst því yfir við rannsakendur að hann vissi eiginlega alls ekki hvort hann hafi verið með í Keflavík eða ekki. Ritaði Schütz um að Birgir Þormar hafi í samstarfi við ungan sálfræðinema, sem áður hafi starfað í lögreglunni, undirbúið sálfræðiþróf sem hafi verið lagt fyrir Guðjón þennan sama dag, 31. desember 1976. Orðrétt var bókað í vikuskýrsluna: „Augsýnilega hét hann kærða því að niðurstaðan um það – hvort hann hefði verið með í Keflavík eða ekki – myndi liggja fyrir þann 12.1.1977.“ Fram kom að rannsóknarmenn nefndarinnar hafi orðið varir við algjöra breytingu á Guðjóni eftir sálfræðiþrófið. Hann hafi verið lokaður og sagt eitthvað á þessa leið: „Ég verð nú bara að hugsa mig um tvisvar. Ætti ég kannski að taka til baka allt sem ég hef sagt?“ Hafi Guðjón sagst ekkert vilja segja meira fram til 12. janúar 1977. Fram kom að Schütz hafi fengið gögn sálfræðiþrófsins afhent frá Birgi Þormars, en þó ekki svör Guðjóns.²¹⁰² Sagði hann Birgi hafa haldið áformum sínum leyndum og færst undan því að afhenda rannsóknarnefndinni prófspurningarnar. Lýsti Schütz því mati sínu að við sálfræðiþrófunina hafi atriði úr rannsókn málsins hafi verið sett fram með viðvaningslegum hætti sem hafi verið frekar til þess að hefta framgang rannsóknarinnar. Þætti honum augljóst að verið var að yfirheyra Guðjón um málið, en ekki framkvæma á honum vísindalega athugun um hvort hann væri refsiréttarlega ábyrgur, eins og það var orðað. Orðrétt kom fram: „Þessi „yfirheyrsla“ er hins vegar í algjörri mótsögn við þá stefnu sem rannsóknarnefndin hefur beitt til þess – með góðum árangri – og felst í því að sannfæra kærða um að það sé honum fyrir beztu að segja allan sannleikann og að svonefndar „minnisglompur“ hans séu ekki sannfærandi.“ Með sálfræðiþrófinu hafi Guðjóni verið gefnar hættulegar ábendingar, annars vegar hafi þátttaka í verknaðinum í Keflavík verið dregin í efa, „sem til þessa hefur verið margsinis staðfest“, og hins vegar hafi verið talið að hindranir sem hann réði ekki við kæmu í veg fyrir tæmandi framburð hans. Schütz bókaði um sýnishorn af þeim prófspurningum sem höfðu verið lagðar fyrir Guðjón; „Fórstu til Keflavíkur þann 19.11.1974?“, „Veistu afhverju Erla Bolladóttir blandaði þér ekki í Geirfinnsmálið?“, „Hefurðu tekið þátt í morði?“ og „Áttir þú þátt í hvarfi Geirfinns?“²¹⁰³ Þá hafi Guðjón einnig verið spurður eftirfarandi spurninga: „Áttu erfitt með að átta þig á hvort þú eigir þátt í hvarfi Geirfinns?“, „Óttast þú um velferð einhvers ef þú skýrir nánar frá hvarfi Geirfinns?“, „Finnst þér vera ógnað af einhverjum ef þú skýrir nánar frá málinu?“ Loks hafi Guðjón verið spurður um örlög Guðmundar Einarssonar og lýsti Schütz yfir furðu sinni á því. Ritaði Schütz um að hið einhliða, ósamræmda atferli Birgis Þormars, hafi otað rannsóknaraðilum gegn hvor öðrum og það væri sérstaklega varhugavert. Taldi hann það skyldu sína að benda á þær hindranir sem rannsókn málsins stæði frammi fyrir.²¹⁰⁴ Hafi þess verið að vænta

²¹⁰¹ Bls. 1919.

²¹⁰² Bls. 1920.

²¹⁰³ Bls. 1921.

²¹⁰⁴ Bls. 1922.

að Guðjón myndi upplýsa um síðustu vafaatriðin, en nú væri búið að stefna í hættu frekari framvindu á rannsókn málsins. Í niðurlagi vikuskýrslunnar kom fram að Halldór Þorbjörnsson, yfirsakadómari, hafi ákveðið að leggja áframhaldandi dómsrannsókn á málum Guðjóns í hendur Arnar Höskuldssonar. Þá upplýsti Schütz um sjálfsvígstilraunir Kristjáns Viðars og sagði hann undir stöðugu eftirliti. Undir yfirheitinu: „Frekari ráðstafanir“ kom fram að byrjað væri á sannprófun vitna sem væru til að styrkja játningar í málinu. Þá væri nauðsynlegt að endurgera verknaðinn og yrði stefnt að því í næstu viku.²¹⁰⁵

1073. Þennan dag birtist frétt á forsíðu Vísi undir fyrirsögninni: „Gæslufangarnir í Guðmundar- og Geirfinnsmálinu: Grunaðir um að vera valdir að þriðja mannhvarfinu.“ Fram kom að grunsemdir rannsóknarmanna um að fangarnir hafi verið viðriðnir að minnsta kosti eitt manndráp til viðbótar hafi vaknað við athugun á framburði þeirra um líkflutninga. Í framburðunum hafi margt bent til þess að um flutning á fleiri líkum en tveimur hafi verið að ræða. Þá sagði að Karl Schütz væri kominn aftur til starfa eftir leyfi. Unnið væri að ýmsum tæknilegum rannsóknum og sannprófunum, en öll meginatriði Geirfinnsmálsins lögju nú ljós fyrir.²¹⁰⁶ Á baksíðu DV sama dag var að finna frétt sama efnis undir fyrirsögninni: „Liggur fyrir játning um þriðja morðið?“ Þar kom fram að lögreglan hafi undanfarið kannað afdrif ungs Færeyings sem hafi horfið hér á landi haustið 1974. Samkvæmt heimildum blaðsins hafi einn gæslufanganna í Guðmundar- og Geirfinnsmálum játað að hafa banað Færeyingnum. Í lok fréttarinnar kom fram: „Kann hér að vera komin skýringin á þeim líkflutningum er ökumaður banamanna Guðmundar Einarssonar telur sig hafa tekið þátt í um miðjan september 1974.“²¹⁰⁷
1074. Fyrir liggur skýrsla rannsóknarnefndar Reykjavíkur, dagsett 8. janúar 1977, með yfirskriftinni: „Atriði sem styrkja játningar“. Fram kom að Guðjón hafi borið um að hafa farið á Fiat bifreið tengdamóður sinnar að Lambhóli 19. nóvember 1974 þar sem hann hafi síðar hitt Sævar og Erlu. Undir liðnum: „Rannsóknarleiðir“ kom fram að ganga yrði úr skugga um að framburðurinn væri réttur með því að athuga hvort tengdamóðir Guðjóns hafi lánað honum bifreiðina umrætt kvöld. Í skýrsluna voru bókaðar spurningar til tengdamóðurinnar, svo sem hvort hún hafi tekið eftir óvenju miklum óhreinindum á og í bifreiðinni þegar henni hafi verið skilað.²¹⁰⁸
1075. Þennan sama dag var [LHG] yfirheyrð hjá rannsóknarlögreglunni. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem fram kom að vitnið væri fyrrverandi tengdamóðir Guðjóns. Aðspurð um hvort hún hafi lánað Guðjóni bifreið sína 19. nóvember 1974 kvaðst hún alls ekki geta munað það. Hún hafi verið slæm til heilsunnar umrætt haust og ekið bifreiðinni lítið en Guðjón hafi oft fengið hana lánaða. Aðspurð um hvort bifreiðin hafi verið meira óhrein í eitt skiptið frekar en annað sagðist hún ekki muna það.

²¹⁰⁵ Bls. 1923.

²¹⁰⁶ Bls. 1930.

²¹⁰⁷ Bls. 1931.

²¹⁰⁸ Bls. 1932.

Greindi vitnið frá því að hafa þurft að fara næstum daglega til læknis í nóvember 1974 og hafi hún þá venjulega fengið Guðjón til að aka sér.²¹⁰⁹

1076. Fyrir liggur skýrsla rannsóknarnefndar Reykjavíkur, ódagsett, með yfirskriftinni: „Atriði sem styrkja játningar“. Fram kom að í tilkynningu um hvarf Geirfinns hafi komið fram nákvæm lýsing á öllum klæðnaði Geirfinns. Undir yfirheitinu: „Rannsóknarleiðir“ segir að skrá þurfi nákvæmlega klæðnað Geirfinns 19. nóvember 1974 eftir klukkan 22:00. Spyrja þurfi Sævar, Kristján Viðar, Erlu og Guðjón nákvæmlega út í klæðnað Geirfinns. Hverju þau hafi tekið eftir í sambandi við klæðnað hans í bifreiðinni, þegar átökin hafi átt sér stað og loks þegar gengið hafi verið frá líkinu í kjallara hússins að Grettisgötu. Þá þurfi að rannsaka hvort sakborningarnir hafi tekið eftir einhverju sérstöku, til dæmis í sambandi við fatnað Geirfinns, þegar reynt hafi verið að brenna lík hans.²¹¹⁰
1077. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla um yfirheyrslu þennan dag, 8. janúar 1977, yfir syni Geirfinns, [SJGe] og móður hans, [GSig]. Bókað var að þau hafi sérstaklega verið spurð um símtal sem hafi borist 18. nóvember 1974. Fram kom að sonur Geirfinns myndi ekki eftir því að hafa svarað í símann umræddan dag og svarað því til að faðir hans væri ekki heima. Aðspurð kvaðst [GSig] ekki minnst þess eða geta fullyrt um að [SJGe] hafi svarað í símann 18. nóvember 1974. Hins vegar hafi hann mjög oft svarað í símann, eins og barna væri vani. Minntist hún þess að spurt hafi verið eftir Geirfinni, en hann þá ekki verið heima. Aðallega hafi það verið kunningjar og vinnufélagar Geirfinns, en minntist hún þess ekki sérstaklega að ókunnugir hafi hringt og spurt eftir honum.²¹¹¹ Fyrir liggur önnur skýrsla um yfirheyrslu yfir [GSig] þennan dag. Bókað var að hún hafi verið beðin um að lýsa nákvæmlega fatnaði Geirfinns þegar hann fór að heiman 19. nóvember 1974 eftir klukkan 22:00 og hvort hann hafi haft einhverja muni með sér. Bókað var um nákvæmar lýsingar [GSig] á klæðnaði Geirfinns. Sagði hún Geirfinn hafa haft á sér svart seðlaveski, reykjarpípu með stórum haus, Raleigh píputóbak, armbandsúr með ljósri skífu og svartri leðuról með málmbólum.²¹¹²
1078. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína sama dag, 8. janúar 1977. Ritaði Guðjón um eftirstöðvar gæsluvarðhaldsins og að það yrði örugglega framlengt um 60, 90 eða 120 daga. Orðrétt ritaði hann: „Aumingja mennirnir sem hafa orðið að vera upp í 13 mánuði í gæsluv.h.“²¹¹³ Guðjón ritaði um að ekki væri von á neinum tíðindum fyrr en á mánudag, þá gæti verið að séra Jón Bjarman myndi líta inn. Orðrétt ritaði hann: „Skal nú eiga að fara að taka mig fastari tókum. Brjóta mig niður með því að tala ekki við, banna presti að koma, tefja fyrir bréfum og sendingum o.s.frv. Nei, tortryggingarugl. Ofboðslega getur maður orðið tortrygginn og hatursfullur í svona einangrun.“²¹¹⁴

²¹⁰⁹ Bls. 1938.

²¹¹⁰ Bls. 1935.

²¹¹¹ Bls. 1933.

²¹¹² Bls. 1936–1937.

²¹¹³ Bls. 1929_A.

²¹¹⁴ Bls. 1938_A.

1079. Sunnudaginn 9. janúar 1977 var bókað í fangelsisdagbókina að Jónas hafi komið klukkan 20:00 til að skoða sendingu til Sævars.²¹¹⁵
1080. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla, dagsett þennan dag, rituð af Eggerti um ferð á Hvolsvöll til að skoða Land Rover bifreið ásamt forstöðumanni tæknideildar rannsóknarlögreglunnar. Var eigendaferill bifreiðarinnar rakinn í skýrslunni og kom fram að samkvæmt upplýsingum úr bifreiðaskrá hafi Erla og Sævar keypt bifreiðina 14. nóvember 1974 en selt hana aftur 7. júlí 1975. Fram kom að forstöðumaður tæknideildar hafi rannsakað bifreiðina með tilliti til hugsanlegra ummerkja eftir blóð. Var rautt gólfteppi aftur í bifreiðinni fjarlæggt og sett í rannsókn. Í niðurlagi skýrslunnar var bókað að haft hafi verið samband við þann sem hafi keypt bifreiðina af Erlu og Sævari. Hafi sá upplýst um að teppi aftur í bifreiðinni hafi verið mjög óþrifalegt þegar hann hafi keypt bifreiðina og því hafi hann skipt því út. Á miðju teppinu hafi verið blettur, um 40 sentimetrar í þvermál. Vissi hann ekki hvers konar blettur þetta var, en hann hafi verið heldur dekkri en teppið sjálft, sem hafi verið rautt. Teppinu hafi verið fleygt fyrir löngu og því ómögulegt að komast að því hvar það væri niðurkomið.²¹¹⁶
1081. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla Ármanns Kristinssonar, sakadómara, dagsett 9. janúar 1977, um könnun hans á I. hluta ákæruskjals dagsettu 8. desember 1976, í svokölluðu Guðmundarmáli. Við yfirferðina hafi verið stuðst við ákæruskjalið, tvö endurrit úr sakadómsbókum og dómskjöl númer 1–57. Fram kom að í rannsókn málsins hafi verið gengið býsna langt á vissum sviðum og í því sambandi nefnd blóðflokksrannsókn á Guðmundi Einarssyni. Væri það lofsvert, en á sama hátt yrði að þukla jafn þétt á öðrum þráðum málsins, eins og það var orðað í skýrslunni. Nær engin rannsókn hafi farið fram fyrir dómi í málinu. Að hluta til hafi lögreglurannsókn málsins verið vægast sagt afar sérstæð. Ekkert hafi verið gert til að reyna að samræma framburði aðila. Látið hafi verið undir höfuð leggjast að kanna veigamikil sönnunargögn og yfirheyra mikilsverð vitni. Í sérstökum kafla í skýrslunni er að finna hugrenningar dómarsins við yfirllestur dómskjala. Fram komu athugasemdir um að ekkert hafi verið rætt við aðra íbúa hússins að Hamarsbraut 11 eða nágranna. Ekkert hafi verið rætt við leigusala um hvenær íbúðin hafi verið í útleigu og hverjir hafi verið leigutakar. Ósamræmi væri í gögnunum um hvenær Erla og Sævar hafi hafið búskap að Hamarsbraut. Benti sakadómariinn á að Sævar hafi verið handtekinn í byrjun febrúar 1974 vegna fíkniefnamáls. Afla þyrfti gagna úr þeirri rannsókn, svo sem hvort húsleit hafi þá verið framkvæmd og hvort lögreglumenn hafi orðið varir við blóð að Hamarsbraut 11. Þá yrði að afla gagna um hvort leigusali hafi orðið var við ummerki í íbúðinni þegar Erla og Sævar hafi flutt.²¹¹⁷ Sem sérstaka athugasemd ritaði sakadómariinn í skýrsluna: „Hvergi kemur fram, hvernig mál þetta kemst á rekspöl.“ Þá kom fram að ferill Guðmundar Einarssonar hafi hvorki verið kannaður né kunningskapur hans og Kristjáns Viðars. Athuga þyrfti tímamörk vitnisburða þeirra sem töldu sig hafa séð Guðmund í síðasta skipti. Í framburði vitna hafi verið talað um

²¹¹⁵ Dagbók nr. 6, bls. 56.

²¹¹⁶ Bls. 1948.

²¹¹⁷ Bls. 1939–1940.

mann í gulri peysu. Velti sakadómariinn því upp hvort sá maður væri meðal ákærðu og hvort vitnum hafi verið sýndar myndir af ákærðu. Kanna þyrfti nánar hversu víðtæk leitin að Guðmundi hafi verið og hvort hún hafi verið á líklegum urðunarstað. Minnst hafi verið á 60 sentímetra snjólag þegar leitin hafi farið fram 29. og 30. janúar 1974 og velti dómariinn því fyrir sér hvort snjórinn hafi verið fallinn 27. janúar sama ár. Þá vakti hann athygli á því að svo virtist sem Erla Bolladóttir hafi verið yfirheyrð viðstöðulaust hjá lögreglu 20. desember 1975 frá klukkan 09:30 til klukkan 16:30. Benti sakadómariinn á að það fólk sem Erla hafi umgengist aðfaranótt 27. janúar 1974 og hafi síðan ekið henni heim að Hamarsbraut 11, hafi ekki verið yfirheyrð og listaði hann upp atriði sem spyrja þyrfti um.²¹¹⁸ Þá taldi hann að rannsaka þyrfti betur lýsingar ákærðu á lakinu og afdrifum þess. Staðreyna þyrfti með upplýsingum úr farþegaskráum hvenær nákvæmlega Sævar hafi komið heim frá Kaupmannahöfn og Amsterdam í janúar 1974. Þá væri þörf á að staðreyna framburð Sævars sem hafi fullyrt um að hafa hringt á leigubifreið um nóttina og þeir ákærðu hefðu ekið um í, meðal annars að nætursölu. Benti sakadómariinn á að framburðir Alberts Klahn frá 23. desember 1975 og Kristjáns Viðars frá 28. desember sama ár væru mjög keimlíkir um mörg atriði, svo sem um gerð bifreiðar, notkun farangursgeymslu og fleira. Velti dómariinn því upp hvort þeir hafi getað haft samband sín á milli. Gagnrýndi dómariinn þau vinnubrögð að einungis Kristján Viðar hafi lýst klæðnaði Guðmundar umrædda nótt, en aðrir ákærðu hafi ekki verið látnir lýsa hvorki útliti hans né klæðnaði. Um væri að ræða mikilsvert atriði til sönnunar á því að ákærðu og Guðmundur hafi verið saman þessa nótt.²¹¹⁹ Taldi dómariinn þörf á að kanna hvort Tryggvi Rúnar hafi fyrir umrædda nótt komið inn í íbúðina að Hamarsbraut 11, en í skýrslu hjá lögreglu hafi hann réttilega lýst herbergjaskipan. Gerði hann athugasemd við að Albert Klahn hafi verið yfirheyrður sem vitni hjá lögreglu 23. desember 1975 og aftur 19. mars 1976, þegar hann var gæsluvarðhaldsfangi.²¹²⁰ Vakti hann athygli á því að Kristján Viðar hafi fullyrt í framburði sínum hjá lögreglu að Sævar hafi tekið peningaveski Guðmundar, en það atriði hafi ekkert verið rannsakað nánar af lögreglu. Var það mat dómaraans að spyrja þyrfti ákærðu frekar um tilurð mannsblóðs sem hafi fundist á gólfteppi í íbúðinni, í Volkswagen bifreiðinni og í frakka Kristjáns Viðars. Rannsaka þyrfti lækisfræðileg atriði málsins nánar, svo sem hvort Guðmundur hafi getað látist af einni hnífstungu án mikils blóðrennslis. Þá þyrfti að gaumgæfa sennileika framburðar Kristjáns Viðars um hnífstunguna. Orðrétt ritaði sakadómariinn: „Á dskj. nr. 41 er nokkuð rætt um „mótanlegur“ „formbar“ mannsaur og á dskj. nr. 1 segir Erla Bolladóttir að í lakinu hafi verið „linur og blautur mannsaur“. Kanna þarf veður um nóttina, hvort frostleysa hafi verið. Áður en sú rannsókn er framin, væri þó ef til vill ekki úr vegi að fá viðhlítandi svar við því, hvernig „mótanlegur“, „linur“, „blautur“ mannsaur kemst heill á húfi gegnum tvennar brækur?“ Þá væri þörf á að yfirheyra starfsstúlkur á Kópavogshæli miklu nánar og sýna þeim mynd af Guðmundi Einarssyni. Þá þyrfti að yfirheyra rækilega [GuðGí] og [SGí], en Sævar hafi borið um að hafa verið hjá þeim kvöldið 26. janúar 1974, ásamt Alberti Klahn. Vakti

²¹¹⁸ Bls. 1941.

²¹¹⁹ Bls. 1942.

²¹²⁰ Bls. 1943.

sakadómariinn athygli á því að af framburði Sævars á dómshjali númer 44 virtist sem hann hafi haft samband við meðákærðu. Ósamræmi væri í framburði hans og Erlu. Fram kom að möguleg fjarvístasönnun Sævars hafi ekki verið könnuð, en hann hafi borið um að hafa verið í Hveragerði á umræddum tíma. Loks kom fram í skýrslunni að nauðsyn bæri til að yfirheyra [ViG], leigubifreiðastjóra, sem líklega hafi ekið ákærðu á umræddu tímabili.²¹²¹

1082. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína þennan dag, 9. janúar 1977. Orðrétt ritaði hann: „Hvað skal hafa komið fyrir geðlækninn og yfirleitt alla. Ég hef ekki heyrt né séð neinn síðan á mánudag. Ætli ballið byrji ekki eftir helgi. Enda þýðir ekkert að röfla við mig minnislausan mann.“²¹²²
1083. Mánudaginn 10. janúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sævar hafi verið færður í hornið til Jónasar og Ívars klukkan 13:20. Bókað var að Sævar hafi verið færður á klefa sinn klukkan 14:55.²¹²³ Fyrir liggur samantektarskýrsla Ívars um yfirheyrsluna, dagsett sama dag. Fram kom að Sævar hafi verið spurður um símtalið úr íbúð Guðjóns 18. nóvember 1974. Sævar hafi sagst hafa hitt Guðjón um klukkan 17:00 þann dag. Hélt hann að þeir hafi farið beint heim til Guðjóns. Hann hafi fyrst hringt í símanúmerið 03 til að fá uppgefið símanúmer Geirfinns og síðan hringt beint í Geirfinn. Þá hafi barn svarað og sagt að pabbi sinn væri ekki heima. Kvaðst Sævar halda að Guðjón hafi ekki verið nálægt þegar hann hafi hringt. Í lok skýrslunnar var bókað að Sævar hafi sagst hafa komið heim til Guðjóns um klukkan 17:30 og hringt fljótlega upp úr því.²¹²⁴
1084. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir önnur samantektarskýrsla um yfirheyrslu yfir Sævari þennan dag, rituð af Ívari. Í skýrslunni kom fram að hann og Jónas hafi beðið Sævar um að greina nákvæmlega frá fatnaði Geirfinns í Keflavík, þegar hann hafi verið borinn inn á Grettisgötu 82 og síðan þegar líkið hafi verið brennt. Kvaðst Sævar muna það greinilega að Geirfinnur hafi verið í blárri kuldaúlfu og dökkum flauelsbuxum þegar hann hafi komið inn í bifreiðina við Hafnarbúðina. Þegar átökin hafi átt sér stað í Dráttarbrautinni hafi hann tekið eftir því að rennilásinn á úlfu Geirfinns hafi verið renndur hálfu leið upp. Bókað var að Sævar myndi ekkert eftir fatnaði Geirfinns hvorki þegar lík hans hafi verið sett inn í bifreiðina né þegar það hafi verið borið inn í kjallarann að Grettisgötu 82. Fram kom að þegar þeir hafi verið búnir að bera líkið inn í kjallarann hafi Kristján Viðar dregið það inn í geymsluna og sett það ofan á dót þar inni, hægra megin við dyrnar. Mjög mikið dót hafi verið inni í geymslunni. Þá hafi Kristján sett eitthvað tau yfir líkið. Bókað var í samantektarskýrsluna að Sævar hafi sagst hafa tekið líkið út úr geymslunni ásamt Kristjáni Viðari. Minntist Sævar þess ekki að hafa séð í fatnað Geirfinns á þeim tímapunkti. Mundi hann óljóst eftir því að Kristján Viðar hafi þá verið búinn að vefja tauinu meira utan um líkið.²¹²⁵ Þeir hafi bundið band utan um tauið og kvaðst Sævar

²¹²¹ Bls. 1946.

²¹²² Bls. 1948_A.

²¹²³ Dagbók nr. 6, bls. 56–57.

²¹²⁴ Bls. 1949.

²¹²⁵ Bls. 1950.

halda að það hafi verið ljós trolltvinni eða svipað band. Rámaði Sævar í að Kristján Viðar hafi þá verið búinn að taka úlpuna af líkinu, hann hafi þó ekki séð neitt inni í geymslunni sem hafi tilheyrt líkinu. Hann og Kristján Viðar hafi borið líkið út í Land Rover bifreiðina og Erla hafi ekið. Þegar búíð hafi verið að moka gryfjuna, hafi líkið verið sett þar í, bensíni hellt yfir og kveikt í. Líklega hafi hann gert það. Sagðist Sævar ekki muna eftir að hafa séð neitt í líkið eða fatnað eftir íkveikjuna. Síðar hafi þeir mokað yfir líkið þar sem illa hafi logað í því. Í lok skýrslunnar var bókað að Sævar hafi sagst muna eftir einhverjum áverkum í andliti Geirfinns, taldi hann sig hafa tekið eftir þeim í Dráttarbrautinni.²¹²⁶

1085. Fyrir liggur samantektarskýrsla rituð af Jónasi um yfirheyrslu yfir Sævari þennan dag, 10. janúar 1977. Bókað var að Sævar hafi verið sérstaklega spurður um ferðir sínar aðfaranótt 20. nóvember 1974 eftir að hann kom frá Keflavík, en framburðir þar um hafi ekki verið á einn veg. Fram kom að Sævar hafi sagst hafa farið ásamt Guðjóni og Kristjáni Viðari upp í innri ganginn að íbúð Kristjáns þegar þeir hafi verið búnir að koma líkinu fyrir í kjallaranum. Kristján Viðar hafi gefið honum nokkrar róandi töflur sem hann hafi tekið inn. Kvaðst hann alls ekki geta munað fyrir víst hvort hann hafi gist í íbúðinni um nóttina eða hvar hann hafi sofið. Hann hafi ekki komið heim á Hjallaveginnum fyrr en á milli klukkan 10:00 og 10:30 um morguninn. Sagði hann fyrri framburð sinn um að hafa gist hjá Kristjáni Viðari ekki vera öruggan þar sem hann myndi ekki eftir nóttinni. Kvaðst hann ekki hafa orðið var við [SÓH] á Grettisgötunni. Aðspurður hvers vegna hann hafi fengið lánaðar skóflur hjá Guðjóni þegar þær hafi verið til reiðu á Grettisgötunni sagði Sævar að Guðjón hafi sagst hafa skóflur þegar þeir hafi rætt saman á Mokka 20. nóvember 1974 um að fela líkið. Mundi hann ekki sérstaklega hvers vegna skóflur hafi ekki verið teknar hjá Kristjáni. Hann og Erla hafi skilað skóflunum heim til Guðjóns nokkrum dögum síðar. Aðspurður um hvort teppi hafi verið á gólfinu í Land Rover bifreið hans og Erlu minnti Sævar að einhver teppisrenningur hafi verið aftur í. Mundi hann ekki eftir að blóð hafi verið sjáanlegt eftir líkflutninginn. Þá mundi hann ekki hvort þessi renningur hafi verið í bifreiðinni þegar þau síðan seldu hana.²¹²⁷

1086. Fyrir liggur skýrsla rannsóknarnefndar Reykjavíkur, ódagsett, með yfirskriftinni: „Atriði sem styrkja játningar“. Fram kom að Sævar hafi borið um að hafa reynt að hringja í Geirfinn úr sjoppu í Keflavík, en hafa horfið frá því þar sem of margt fólk hafi verið þar inni. Undir liðnum: „Rannsóknarleiðir“ var bókað að komast þyrfti að því hvaða sjoppa þetta hafi verið, hvort hún hafi verið opin umrætt kvöld og hvort eigandinn eða afgreiðslumaðurinn muni eftir Sævari.²¹²⁸ Meðal rannsóknargagna er samantektarskýrsla rituð af Ívari um yfirheyrslu yfir Sævari þennan sama dag, 10. janúar 1977. Bókað var að Sævar hafi verið spurður um sjoppuna í Keflavík. Fram kom að Sævar hafi sagst ætla að hringja í Geirfinn þegar þau hafi verið komin úr Dráttarbrautinni frá því að kanna þar aðstæður. Guðjón hafi þá ekið að sjoppunni sem hafi verið við Aðalstöðina, nær Njarðvíkunum. Fyrir utan hafi verið tvær bensíndætur.

²¹²⁶ Bls. 1951.

²¹²⁷ Bls. 1952.

²¹²⁸ Bls. 2014.

Þegar hann hafi komið inn í sjoppuna hafi hann séð að hann gæti ekki hringt, enda hafi margir verið þar inni. Kvaðst Sævar hafa sagt frá því í bifreiðinni að hafa ekki getað hringt og þá hafi Guðjón ekið að Hafnarbúðinni og Kristján Viðar farið inn til að hringja.²¹²⁹ Fyrir liggur önnur samantektarskýrsla rituð af Ívari um yfirheyrslu yfir Sævari þennan dag. Fram kom að Sævar hafi verið spurður hvort hann hafi vitað hvar Geirfinnur hafi unnið og hvort hann eða Guðjón hafi hringt til vinnuveitanda Geirfinns og spurt um símanúmer hans. Bókað var að Sævar hafi sagst ekki hafa hugmynd um vinnustað Geirfinns og neitað því alfarið að hafa hringt heim til vinnuveitanda hans. Vissi hann ekki til þess að Guðjón hafi gert það. Bókað var að Sævar hafi sagst einungis hafa vitað nafn Geirfinns og heimilisfang.²¹³⁰

1087. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 15:25 að séra Jón Bjarman hafi komið með bækur, fjögur bréf og fleira handa Guðjóni. Hann hafi rætt við Guðjón í leiðinni. Bókað var að séra Jón hafi farið klukkan 16:15. Um sama leyti hafi Guðjón verið færður í hornið til Ívars og Grétars. Bókað var að Guðjón hafi verið færður á klefa sinn klukkan 17:15.²¹³¹ Fyrir liggur skýrsla rituð af Ívari, dagsett sama dag, um yfirheyrslu yfir Guðjóni milli klukkan 16:20 og 16:55. Bókað var að Guðjón hafi verið spurður um það hvenær dagsins 18. nóvember 1974 Sævar hafi notað símann í íbúð hans. Kvaðst Guðjón hafa unnið til klukkan 17:00 þennan dag, en ekki muna hvenær hann hafi hitt Sævar. Hann hafi komið með honum heim að Ásvallagötu og fengið afnot af símanum. Hann hafi ekki verið hjá Sævari þegar hann hafi hringt og vissi hann því ekki hvert hann hafi hringt. Í lok skýrslunnar var bókað eftir Guðjóni að klukkan hafi verið um 17:30 þegar þeir hafi komið heim og Sævar hafi hringt stuttu eftir það. Skýrslan var ekki undirrituð af Guðjóni. Bókuð var athugasemd um að Guðjón hafi neitað að skrifa undir þar sem hann hafi greint frá þessu atriði áður. Fram kom að Grétar hafi verið viðstaddur yfirheyrsluna.²¹³² Meðal rannsóknargagna er önnur skýrsla rituð af Ívari um yfirheyrslu yfir Guðjóni milli klukkan 17:05 og 17:12. Bókað var að Guðjón hafi verið spurður um sjoppuna í Keflavík sem Sævar hafi farið í. Lýsti Guðjón því svo að þegar þeir hafi komið úr Dráttarbrautinni í fyrra skiptið hafi verið ekið fram hjá Aðalbilastöðinni í Keflavík og stöðvað við sjoppu sem væri nær Njarðvíkunum. Fyrir utan sjoppuna hafi verið tvær bensíndællur. Sævar hafi farið inn en kvaðst Guðjón ekki hafa vitað erindið, en margir hafi verið inni í sjoppunni. Neðst í skýrsluna var bókað að Guðjón hafi neitað að skrifa undir þar sem hann hafi greint frá þessu atriði áður. Var þess getið að Grétar hafi verið viðstaddur yfirheyrsluna.²¹³³ Fyrir liggur önnur skýrsla um yfirheyrslu yfir Guðjóni milli klukkan 17:20 og 18:10. Bókað var að Guðjón hafi verið beðinn um að lýsa nákvæmlega fatnaði Geirfinns 19. nóvember 1974. Fram kom að Guðjón hafi sagst draga það í efa að hann hefði nokkuð um þetta atriði að segja. Hann hafi ekki vitað hver Geirfinnur hafi verið og hafði aldrei heyrt hann nefndan. Kvaðst hann ekkert geta sagt til um það hvort maður sá sem hafi komið inn í bifreiðina í Keflavík hafi verið Geirfinnur. Kvaðst hann ekki hafa heyrt

²¹²⁹ Bls. 1954.

²¹³⁰ Bls. 1955.

²¹³¹ Dagbók nr. 6, bls. 57.

²¹³² Bls. 1956.

²¹³³ Bls. 1957.

nafn hans nefnt. Gat hann ekkert lýst fatnaði mannsins sem kom inn í bifreiðina. Hann hafi áður greint frá því óljósa sem hann muni um atburðinn í Dráttarbrautinni. Myndi hann óljóst að þar hafi skeð einhver voðalegur atburður. Eina lýsingin sem hann hefði á fatnaði væri sú sem hann hafi lesið í Morgunblaðinu þegar greint hafi verið frá hvarfi Geirfinns. Mundi hann eftir að talað hafi verið um að Geirfinnur hafi verið klæddur í kuldaúlpu, minnti Guðjón að henni hafi verið lýst sem gráblárri. Þorði hann ekki að slá því föstu, hvort þessi lýsing væri úr blaðinu eða hvort hún væri á manningnum sem hafi komið inn í bifreiðina í umrætt sinn. Var sama athugasemd bókuð neðst í skýrsluna um að Guðjón hafi neitað að undirrita skýrsluna þar sem hann teldi sig hafa þegar verið búinn að tjá sig um þessi atriði. Var þess getið að Grétar hafi verið viðstaddur yfirheyrsluna.²¹³⁴

1088. Þá liggur fyrir svokölluð athugasemdaskýrsla Schütz, dagsett sama dag 10. janúar 1977. Þar kom fram að Sigurbjörn Eiríksson og Magnús Leópoldsson hafi verið yfirheyrðir þennan dag vegna málsins. Bókað var að Sigurbjörn hafi mætt ásamt lögmanni sínum, Jóni Ólafssyni. Fram kom að hvorugum hafi verið kunnugt um hvort Geirfinnur hafi þekkt Magnús persónulega eða vitað nafn hans. Var Magnúsi ekki kunnugt um að Geirfinnur hafi drukkið ókeypis við einhvern bar í Klúbbnum.²¹³⁵ Bókað var í athugasemdaskýrsluna um að Magnús hafi boðist til að rannsaka það atriði með leynd og tilkynna svo um árangurinn. Fram kom að Sigurbjörn hafi haft svipaða sögu að segja og Magnús. Aðspurðir um hvort þeir þekktu einhvern „Geira frá Keflavík“ neituðu þeir báðir. Í niðurlagi skýrslunnar kom fram að þeim hafi verið kynnt að þeir væru aðeins að aðstoða með vafaatriði. Spurningarnar hafi hvorki verið yfirheyrsla yfir kærðum aðilum né vitnum, af þeirri ástæðu hafi ekki verið tekin af þeim formleg skýrsla.²¹³⁶
1089. Fyrir liggur skýrsla rannsóknarnefndar Reykjavíkur, dagsett þennan dag, með yfirskriftinni: „Atriði sem styrkja játningar“. Fram kom að Guðjón hafi borið um að hafa lánað Sævari tvær skóflur til að grafa líkið. Undir yfirheitinu: „Rannsóknarleiðir“ var því velt upp hvar skóflurnar væru. Orðrétt var bókað: „Ef þær finnast þarf að fara varlega með þær vegna þess að jarðvegsleifar á skóflunum gætu gefið vísbendingar.“²¹³⁷
1090. Fyrir liggur samantektarskýrsla rituð af Grétari um yfirheyrslu yfir [EJ] þennan dag, 10. janúar 1977. Bókað var að Guðjón hafi sagst hafa fengið lánaðar skóflur hjá [EJ]. Var þess getið að systir Guðjóns væri tengdadóttir vitnisins. Greindi vitnið frá því að Guðjón hafi fengið lánaða hjá sér skóflu síðari hluta árs 1974. Minnti hann að um það leyti hafi Guðjón verið að flytja í íbúð þar sem hafi verið leki. Guðjón hafi fengið skófluna lánaða í um tvær vikur til að grafa eitthvað í því sambandi. Bókað var að Einar hafi afhent rannsóknarlögreglunni skófluna. Fram kom að hann hafi notað hana

²¹³⁴ Bls. 1958.

²¹³⁵ Bls. 1959.

²¹³⁶ Bls. 1960.

²¹³⁷ Bls. 1961.

talsvert í garðvinnu sumrin 1975 og 1976, auk þess sem hann hafi mokað snjó með henni eftir að Guðjón hafi skilað henni.²¹³⁸

1091. Fyrir liggur skýrsla rannsóknarnefndar Reykjavíkur, dagsett sama dag, með yfirskriftinni: „Atriði sem styrkja játningar“. Fram kom að Sævar hafi borið um að Guðjón hafi verið samþykkur því að leggja fram peninga til þess að borga Geirfinni. Ekki hafi þó komið til þess þar sem Guðjóni hafi ekki tekist að útvega peningana. Bókað var undir yfirheitinu: „Rannsóknarleiðir“ að spyrja þyrfti Guðjón út í þetta og hvað hann hafi gert til þess að reyna að afla peninga.²¹³⁹
1092. Meðal rannsóknargagna liggur samantektarskýrsla, dagsett þennan dag 10. janúar 1977, rituð af Haraldi Árnasyni. Í skýrslunni kom fram að hann hafi rætt við [LiJ], starfsstúlku í veitingahúsinu Klúbbnum, en talið væri að hún hafi borið um að Geirfinnur hafi á áberandi hátt krafist drykkja í Klúbbnum og ekki greitt fyrir þá. Fram kom að [LiJ] hafi neitað því með öllu og sagst ekki hafa heyrt á þetta minnst. Hún hafi jafnframt greint frá því að þegar ljósmynd af Geirfinni hafi verið birt í dagblöðum hafi starfsfólk Klúbbsins rætt málið og enginn þeirra talið sig hafa séð Geirfinn eða veitt honum athygli meðal gesta Klúbbsins.²¹⁴⁰
1093. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína þennan dag. Orðrétt ritaði Guðjón: „Síðan þras við Ívar og Grétar. Ég neitaði að undirskrifa skýrslurnar, það þótti þeim grunsamlegt. Grétar heldur áfram í kvöld. Hann er argur út í mig, það er ég viss um.“²¹⁴¹
1094. Þriðjudaginn 11. janúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sævar hafi verið færður í hornherbergið til yfirheyrslu hjá Sigurbirni Víði og Ívari klukkan 14:15. Tíu mínútum síðar var bókað að Sævar hafi verið færður á klefa sinn aftur. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 16:15 að Guðjón hafi verið færður fram til yfirheyrslu hjá Eggerti og Grétari. Var Guðjón færður aftur á klefa sinn klukkan 17:20. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 18:30 að Jónas hafi komið með Morgunblaðið handa Sævari en farið strax aftur. Klukkan 18:45 var bókað að Birgir Þormar hafi sótt bréf sem hann hafi átt frá Guðjóni.²¹⁴²
1095. Fyrir liggur samantektarskýrsla, rituð af Ívari um yfirheyrslu yfir Erlu Bolladóttur þennan dag, klukkan 11:45. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi verið viðstaddur yfirheyrsluna. Fram kom að Erla hafi verið beðin um að greina nákvæmlega frá fatnaði Geirfinns í Keflavík og þegar kveikt hafi verið í líki hans í Rauðhólum. Mundi hún ekki eftir fatnaði Geirfinns þegar hann hafi komið inn í bifreiðina við Hafnarbúðina. Þegar átökin hafi átt sér stað í Dráttarbrautinni hafi hún tekið eftir fatnaði hans og sagst muna það örugglega að Geirfinnur hafi verið í dökkri kuldaúlpu. Hún hafi síðan farið í burtu að skipun Sævars. Fram kom að Erla hafi greint frá því að tveimur dögum síðar hafi hún og Sævar farið að Grettisgötu 82. Hún hafi farið með

²¹³⁸ Bls. 1962.

²¹³⁹ Bls. 1963.

²¹⁴⁰ Bls. 1964.

²¹⁴¹ Bls. 1964_A.

²¹⁴² Dagbók nr. 6, bls. 58.

Sævari upp í íbúð Kristjáns Viðars en þeir síðan farið frá og sagt henni að bíða. Eftir nokkurn tíma hafi þeir kallað í hana og hún þá farið út í Land Rover bifreiðina. Erla hafi þá séð innpakkaðan stranga aftur í bifreiðinni. Ekið hafi verið í Rauðhóla og þar hafi Sævar og Kristján Viðar grafið gryfju, sett strangann ofan í og hellt yfir hann bensíni og Sævar síðan kveikt í. Logað hafi illa í þessu og því hafi Sævar og Kristján Viðar mokað yfir. Hún hafi ekki séð í fatnað, enda hafi verið mikið myrkur. Umbúðirnar utan um líkið hafi verið eitthvað tau og eitthvað bundið utan um.²¹⁴³ Meðal rannsóknargagna er önnur samantektarskýrsla dagsett þennan dag um yfirheyrslu yfir Erlu klukkan 12:00. Aðspurð hvort Sævar hafi farið í sjoppu í Keflavík til að hringja og hvaða sjoppa það hafi verið sagði Erla hann hafa farið í sjoppuna við hliðina á Aðalstöðinni í Keflavík og talað um að hringja þar. Þegar hann hafi komið aftur í bifreiðina hafi hann talað um að of margt hafi verið inni í sjoppunni og hann hafi því ekki hringt.²¹⁴⁴

1096. Fyrir liggur samantektarskýrsla rituð af Jónasi, dagsett sama dag 11. janúar 1977, um yfirheyrslu yfir Erlu á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi verið viðstaddur yfirheyrsluna. Fram kom að Erla hafi verið spurð um fjárhag Sævars. Aðspurð hvort hún hafi fengið leigða bifreið hjá bifreiðaleigu Karnabæjar gegn því að taka til hjá starfsmanni leigunnar hafi Erla sagst hafa einhvern tímamann í nóvember 1974 fengið þar Volkswagen bifreið lánaða og í staðinn hafi hún tekið til hjá afgreiðslumanninum. Hún hafi ekki munað dagsetninguna en sagði það geta hafa verið 19. nóvember 1974. Neitaði hún því aðspurð hvort hún hafi séð miða með nafni og símanúmeri Geirfinns í fórum Sævars.²¹⁴⁵
1097. Meðal rannsóknargagna liggur samantektarskýrsla, dagsett sama dag 11. janúar 1977, um viðtal Ívars og Sigurbjörns Víðis við [MJón], afgreiðslumann í sjoppunni við Aðalstöðina í Keflavík. Fram kom að töluvert væri um að fólk kæmi og fengi afnot af símanum gegn borgun. Kvaðst vitnið hafa verið að vinna til klukkan 23:00 þriðjudaginn 19. nóvember 1974. Mundi hann ekkert eftir umræddu kvöldi og gat því ekkert sagt til um hverjir hafi komið í sjoppuna það kvöld.²¹⁴⁶
1098. Fyrir liggur skýrsla rannsóknarnefndar Reykjavíkur, dagsett sama dag, með yfirskriftinni: „Atriði sem styrkja játningar“. Fram kom að ókunnugur maður hafi hringt á heimili [EBSk], vinnuveitanda Geirfinns, í kringum 19. nóvember 1974 og spurt um símanúmer hans. Þegar eiginkona [EBSk] hafi sagst ekki vita númerið hafi maðurinn brugðist ergilegur við og sagt eitthvað á þá leið: „Ekki einu sinni símanúmer starfsfólks ykkar vitið þið.“ Undir yfirheitinu: „Rannsóknarleiðir“ kom fram að spyrja þyrfti eiginkonu [EBSk] út í símtalið. Þá þyrfti að spyrja Sævar og Guðjón um þetta atriði.²¹⁴⁷
1099. Þennan dag, 11. janúar 1977, fóru Sigurbjörn Víðir og Ívar til Keflavíkur og ræddu við eiginkonu [EBSk] vinnuveitanda Geirfinns, [EIG]. Bókað var að hún hafi verið spurð

²¹⁴³ Bls. 1966.

²¹⁴⁴ Bls. 1967.

²¹⁴⁵ Bls. 1976.

²¹⁴⁶ Bls. 1968.

²¹⁴⁷ Bls. 1969.

um símtal sem [EBSk] hafi greint Schütz frá 7. janúar 1977. Fram kom að vitnið teldi manninn sem hafi hringt hafa spurt um símanúmer hjá „Geira“, en kunningjar og vinnufélagar hafi kallað Geirfinn, „Geira“. Að hugsuðu máli taldi hún símtalið hafa borist einhverjum dögum fyrir 19. nóvember 1974.²¹⁴⁸

1100. Fyrir liggur skýrsla rannsóknarnefndar Reykjavíkur, ódagsett, með yfirskriftinni: „Atriði sem styrkja játningar“. Fram kom að kærðu í málinu hafi sum hver borið um að trilla hafi legið við bryggjuna í Dráttarbrautinni 20. nóvember 1974. Undir liðnum „Rannsóknaraðferðir“ var bókað að spyrjast þyrfti fyrir um þetta í Dráttarbrautinni.²¹⁴⁹ Sams konar skýrsla liggur fyrir meðal rannsóknargagna þar sem fram kom að kærðu í málinu hafi greitt Geirfinni högg með spýtum sem þau hafi látið að liggja að hafi verið á við og dreif um Dráttarbrautina. Undir liðnum „Rannsóknarleiðir“ sagði að spyrja þyrfti stjórnendur Dráttarbrautarinnar út í þetta atriði.²¹⁵⁰ Fyrir liggur að Sigurbjörn Víðir og Ívar ræddu við tvo starfsmenn Dráttarbrautarinnar til að kanna hvort bátur eða trilla hafi verið þar við bryggju 19. nóvember 1974. Meðal rannsóknargagna liggur skýrsla um viðtalið, dagsett 11. janúar 1977, þar sem fram kom að bátar hafi ekki verið geymdir við bryggjuna nema rétt á meðan verið væri að undirbúa þá fyrir upptöku í Dráttarbrautina. Útilokað væri að bátar eða trillur hafi verið geymdar þar næturlangt vegna þess að mikill munur væri á flóði og fjöru og alltaf einhver hreyfing við bryggjuna vegna sjávarstrauma. Samkvæmt bókhaldi fyrirtækisins hafi enginn bátur verið tekinn upp í Dráttarbrautina í nóvember 1974. Fram kom að flesta daga væri eitthvað af spýtum í Dráttarbrautinni þar sem þar færi fram viðgerð á trébátum. Samkvæmt fyrirliggjandi upplýsingum hafi verið hreinsað til í Dráttarbrautinni í maí 1974 og aftur ári síðar. Þess á milli hafi verið tekið til og rusl brennt.²¹⁵¹
1101. Fyrir liggur skýrsla rannsóknarnefndar Reykjavíkur, ódagsett, með yfirskriftinni: „Atriði sem styrkja játningar“. Fram kom að Sævar hafi borið um að Geirfinnur hafi tekið á móti 70.000 krónum í bifreiðinni á leiðinni í Dráttarbrautina, en síðan kastað peningunum á gólf bifreiðarinnar. Undir heitinu: „Rannsóknarleiðir“ sagði að rannsaka þyrfti hvaðan Sævar hafi komist yfir þessa peninga, hvar þeir hafi verið geymdir og hverjir hafi vitað um geymslustað þeirra.²¹⁵² Önnur sams konar skýrsla liggur fyrir meðal rannsóknargagna þar sem fram kom að [SÓH] hafi sagst hafa sofið í herbergi Kristjáns Viðar eftir Keflavíkurferðina og orðið var við það þegar Kristján Viðar hafi komið heim. Sævar hafi líka borið um að hafa sofið hjá Kristjáni Viðari, en [SÓH] hafi ekki viljað kannast við það. Væri um mótsögn að ræða sem spyrja þyrfti Sævar og Kristján Viðar út í.²¹⁵³
1102. Fyrir liggur skýrsla rannsóknarnefndar Reykjavíkur, ódagsett, með yfirskriftinni: „Atriði sem styrkja játningar“. Fram kom að dvalarstaður Erlu aðfaranótt 20. nóvember 1974 væri ekki nægilega upplýstur. Hún hafi borið um að hafa dvalið í „rauða húsinu“ frá um klukkan 22:30 til næsta morguns. Bókað var að um sex stiga

²¹⁴⁸ Bls. 1970.

²¹⁴⁹ Bls. 1993.

²¹⁵⁰ Bls. 1994.

²¹⁵¹ Bls. 1973–1974.

²¹⁵² Bls. 1971.

²¹⁵³ Bls. 1972.

hiti hafi verið umrædda nótt. Undir heitinu: „Rannsóknarleiðir“ kom fram að ræða þyrfti við eigendur eða umsjónarmenn hússins og fá fram upplýsingar um ástand hússins á þeim tíma.²¹⁵⁴ Meðal rannsóknargagna liggur samantektarskýrsla rituð af Ívari, dagsett 11. janúar 1977, um viðtal við [ÞoI], verkstjóra hjá Keflavík h/f og umsjónarmanni með svokölluðu „rauða húsi“. Greindi hann frá því að einungis veiðarfæri hafi verið geymd á fyrstu hæð hússins og svo hafi verið síðastliðin tíu ár. Engin breyting hafi farið fram á húsnæðinu á sama tímabili. Mjög algengt væri að húsið stæði opið og því væri mjög líklegt að það hafi verið opið 19. nóvember 1974. Kvaðst hann hafa komið oft í húsið haustið 1974 og ekki minnst þess að hafa séð þar neitt óvenjulegt, svo sem vindlingastubba eða ælu. Bókað var eftir vitninu að Haukur Guðmundsson, rannsóknarlögreglumaður hafi gert athuganir í húsinu í janúar eða febrúar 1976.²¹⁵⁵

1103. Meðal rannsóknargagna liggur skýrsla rannsóknarnefndar Reykjavíkur, ódagsett, með yfirskriftinni: „Atriði sem styrkja játningar“. Fram kom að til þessa hafi viðskiptavinir í Hafnarbúðinni 19. nóvember 1974 ekki verið spurðir hvort maður eins og Kristján Viðar hafi komið inn í verslunina eftir klukkan 22:00. Einnig hafi Sævar borið um að hafa verið í fylgd með Kristjáni Viðari og keypt sígarettur og súkkulaði. Fram kom undir heitinu: „Rannsóknarleiðir“ að hafa þyrfti upp á umræddum viðskiptavinum og spyrja þá út í þessi atriði. Bókað var að Sævar og Kristján Viðar hefðu átt að vekja athygli viðstaddra þar sem þeir væru svo ólíkir að stærð. Var þess getið að til greina kæmi að leggja myndir fyrir vitnin.²¹⁵⁶ Fyrir liggur samantektarskýrsla, dagsett 11. janúar 1977, rituð af Sigurbirni Víði um viðtal hans og Ívars við [HBÓ]. Fram kom að samkvæmt upplýsingum frá lögreglunni í Keflavík hafi [HBÓ] verið í Hafnarbúðinni í Keflavík að kvöldi 19. nóvember 1974. Bókað var að hún hafi setið við borð í Hafnarbúðinni ásamt tveimur piltum milli klukkan 21:30 og 23:30 umrætt kvöld. Mundi hún eftir því að þrír menn hafi komið inn til að hringja. Einn þeirra hafi verið um 20 ára gamall í bláum, hvítteinóttum jakka. Annar þeirra hafi verið í brúnum leðurlíkisjakka. Gat hún ekki gefið lýsingu á þeim þriðja. Bókað var að fleiri menn hafi komið inn í Hafnarbúðina sem hún hafi ekki séð þaðan sem hún hafi setið. Treysti hún sér ekki til að þekkja mennina aftur.²¹⁵⁷

1104. Meðal rannsóknargagna er upplýsingaskýrsla Sigurbjörns Víðis og Ívars, dagsett þennan dag 11. janúar 1977, um akstursmælingar á milli þeirra staða sem hafa komið fram við rannsókn Geirfinnsmálsins. Bókað var að við verkefnið hafi þeir ekið á Volvo fólksbifreið í eigu rannsóknarlögreglunnar í Reykjavík. Við tímamælinguna hafi þeir notað tvær skeiðklukkur og stillanlegan vegmæli bifreiðarinnar til að mæla vegalengdir á milli staða. Fram kom að þeir hafi stillt skeiðklukkur og vegmæli við brottför af hverjum stað og lesið svo af við komuna á þann næsta. Orðrétt var ritað: „Akstursleiðir milli staða völdum við sjálfir, að okkar mati, sem eðlilegastar milli staða, þar sem ekki liggur fyrir hvaða leiðir hafa verið eknar. Í tímamælingunni er ekki

²¹⁵⁴ Bls. 1977.

²¹⁵⁵ Bls. 1978.

²¹⁵⁶ Bls. 1979.

²¹⁵⁷ Bls. 1982.

gert ráð fyrir þeim tíma, sem farið hefur í stans á hverjum stað.“ Skýrslunni fylgdi með skrá yfir veg- og tímalengd milli staða og akstursleiðir.²¹⁵⁸ Í skýrslunni kom einnig fram sá tími sem það tók rannsóknarlögreglumennina að ganga frá Pípugerðinni og niður að Dráttarbrautinni og aftur til baka. Meðfylgjandi skýrslunni var kort þar sem akstursleiðirnar höfðu verið merktar inn á.²¹⁵⁹ Þá liggur fyrir önnur skýrsla, rituð af Sigurbirni Víði, með töflu yfir áætlaðan komu- og brottfarartíma þar sem reiknað var með biðtíma í samræmi við framburð aðila. Orðrétt var bókað í skýrsluna: „Tekið verður tillit til þess, sem fram hefur komið í málinu, að aðilar hafi verið orðnir of seinir á stefnumótið í Keflavík og því reiknað með stuttum biðtíma á hverjum stað.“ Í skýrslunni sagði að fram hafi komið að áætlaður brottfarartími frá Kjarvalsstöðum hafi verið um klukkan 20:40 og því hafi verið gengið út frá þeirri tímasetningu við upphaf ferðarinnar. Rakið var í töflunni hvort reiknað hafi verið með biðtíma eða ekki og var biðtíminn þá áætlaður.²¹⁶⁰

1105. Sama dag var bókað í dagbók Hegningarhússins að Kristján Viðar hafi farið í yfirheyrslu klukkan 16:20 og komið aftur í fangelsið um klukkan 19:00.²¹⁶¹ Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir.
1106. Fyrir liggja handritaðir punktar Grétars, dagsettir 11. janúar 1977. Fram kom að punktarnir hafi verið ritaðir að mestu á meðan hann hafi rætt við Guðjón þennan dag. Punktarnir voru að hluta til ritaðir í fyrstu persónu frásögn. Orðrétt ritaði Grétar: „Mér var sagt að skrifa ekki undir neitt. Það er ekki hægt að taka mál af dómara nema hann geri eitthvað af sér. Í fyrsta lagi er hægt að skipta um dómara þegar gæsluvarðhald rennur út. Birgir og Benedikt sögðu mér að skrifa ekki undir neitt. Ég varð undrandi, og vildi vita hver réði í málinu gagnvart mér. Þeir útskýrðu þá að Birgir réði.“ Fram kom að Guðjón hafi svarað því neitandi aðspurður hvort hann myndi skrifa undir skýrslu. Spurður um ástæðuna að baki þeirri stefnubreytingu hafi Guðjón spurt á móti hvers konar skollaleikur þetta væri með málið og spurt hvaða dómari réði. Hafi honum þá verið tjáð að Örn réði, en Birgir hafi unnið að hans þætti í málinu í upphafi. Guðjón hafi talið það lygi. Ritaði Grétar um að hafa rætt einslega við Guðjón nokkra stund. Orðrétt ritaði Grétar: „Honum var ekki sagt að málið hefði verið tekið af Birgi.“²¹⁶²
1107. Guðjón ritaði einnig færslu í dagbók sína þennan sama dag. Ritaði hann um að hafa vaknað þegar Grétar og Eggert hafi komið inn. Þeir hafi þrætt um hver væri dómari málsins og afhverju hann hafi ekki viljað undirrita skýrslurnar. Ritaði Guðjón um að hafa rífið kjaft. Hann yrði að ná sambandi við Birgi Þormar dómara og Benedikt lögmann. Ritaði hann um að hafa skrifað Birgi dómara bréf. Birgir hafi sótt bréfið en ekki haft tal af honum. Velti Guðjón því fyrir sér hvað kæmi út úr þessum dómaramálum. Orðrétt ritaði hann: „Það er eins og þeir séu orðnir hálfhræddir við mig!“ Þá ritaði hann bréfaskrif og bókalestur.²¹⁶³ Í lok dagbókarfærslunnar ritaði Guðjón: „G. var í dag að tala um forréttindi mín. Hinir hefðu ekki haft þau, a.m.k. ekki

²¹⁵⁸ Bls. 1983.

²¹⁵⁹ Bls. 1984–1985.

²¹⁶⁰ Bls. 1986–1987.

²¹⁶¹ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 6.

²¹⁶² Bls. 1991.

²¹⁶³ Bls. 1991_A.

í fyrstu. Var hann að hóta að taka þau af mér. En ég las í hug hans. Aumingja strákurinn.“ Síðar ritaði hann: „Nú verða læti á morgun. Jæja, við skulum sjá til hvað gerist.“²¹⁶⁴

1108. Miðvikudaginn 12. janúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Grétar og Jónas hafi farið með Sævar klukkan 13:10. Klukkustund síðar var bókað um símtal frá Jóni Oddssyni, réttargæslumanni sem hafi spurt eftir Jónasi. Hafi Jón sagt peninga til Sævars vera til reiðu í Asparfelli 12. Bókað var klukkan 15:03 að Jónas hafi komið til baka með Sævar. Rannsóknargögn um ferðir Sævars liggja ekki fyrir. Fyrir liggur samantektarskýrsla Jónasar dagsett þennan dag, um að hafa ásamt Grétari spurt Sævar sérstaklega að því hvort hann hafi séð bát við bryggjuna í Dráttarbrautinni. Bókað var að Sævar hafi svarað því til að hann hefði engan bát séð þar og sögurnar um bátinn hefðu verið uppspuni.²¹⁶⁵ Jafnframt liggur fyrir meðal rannsóknargagna uppdráttur, gerður af Sævari, sem hann hafi sagt sýna atburðarásina af átökunum í Dráttarbrautinni í Keflavík 19. nóvember 1974.²¹⁶⁶ Klukkan 17:00 var bókað að Jónas og Grétar hafi farið með Guðjón.²¹⁶⁷ Bókað var að Grétar hafi komið til baka með Guðjón klukkan 17:40. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um ferðir Guðjóns. Bókað var klukkan 21:25 að Grétar hafi komið og sótt tvö bréf frá Guðjóni til Benedikts Blöndals, hæstaréttarlögmanns.²¹⁶⁸
1109. Þennan dag var bókað í dagbók Hegningarhússins að um klukkan 13:00 hafi komið fyrirskipun frá Erni Höskuldssyni um að klefinn hjá Kristjáni Viðari og gæslumanni hans yrði hafður opinn. Bókað var að Kristján Viðar hafi þá verið færður af klefa númer sjö yfir á klefa númer átta. Þá var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður til yfirheyrslu klukkan 15:30 og komið hafi verið með hann í fangelsið klukkan 18:00 ásamt tveimur varðmönnum.²¹⁶⁹ Rannsóknargögn um yfirheyrslu yfir Kristjáni Viðari þennan dag liggja ekki fyrir.
1110. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla rannsóknarlögreglunnar í Reykjavík, rituð af Nirði Snæhólmi, dagsett 12. janúar 1977, um upplýsingar um Guðmund Einarsson. Fram kom að skýrslan hafi verið unnin að beiðni Gunnlaugs Briem, sakadómara í Reykjavík.²¹⁷⁰ Meðfylgjandi voru skýrslur um yfirheyrslur yfir [EB], föður Guðmundar, [ÁP], æskuvini hans og [PSn], vinnuveitanda Guðmundar. Í skýrslunum kom fram að Guðmundur hafi bragðað áfengi, en hann hafi aldrei notað lyf. Hann hafi verið rólegur og skapstilltur að eðlisfari. Guðmundur hafa verið sterkur, en forðast slagsmál. Fram kom að Guðmundur og Kristján Viðar hafi verið saman í bekk í Austurbæjarskóla. Þeir hafi þekkt og leikið sér saman í barnaskóla. Greindi [ÁP] svo frá að Guðmundur og Kristján Viðar hafi stolið saman gosflöskum frá Ölgerðinni þegar þeir voru um 12 eða 13 ára gamlir. Sagði hann Kristján Viðar örugglega ekki

²¹⁶⁴ Bls. 1991_B.

²¹⁶⁵ Bls. 1992.

²¹⁶⁶ Bls. 2007.

²¹⁶⁷ Dagbók nr. 6, bls. 59.

²¹⁶⁸ Dagbók nr. 6, bls. 60.

²¹⁶⁹ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 6.

²¹⁷⁰ Bls. 1996.

hafa verið á ballinu sem hann og Guðmundur hafi verið á í Hafnarfirði nóttina sem Guðmundur hvarf.²¹⁷¹

1111. Guðjón ritaði í dagbók sína þennan dag, 12. janúar 1977, um að hafa verið vakinn klukkan 17:00 þar sem hann ætti að fara út. Spurði hann sig hvað væri nú í gangi. Orðrétt ritaði Guðjón: „Leiddur fyrir yfirsakadómara Halldór Þorbj. Hann segir að B. sé ekki frekar dómari minn í þessu máli. Það sé á rannsóknarstigi. Ég skýri mínar ástæður og vill að B. Blöndal sé settur inn í málið. G. er einn viðstaddur. Virðist svo að B. Þ. og B. Bl. hafi að marki farið með rangt mál við mig.“ Í lok færslunnar ritaði hann um að hafa skrifað Benedikt Blöndal, réttargæslumanni sínum, og óskað skýringa.²¹⁷²
1112. Þennan dag birtist frétt á baksíðu Dagblaðsins undir fyirsögninni: „Geirfinnsmálið: Í haldi í 20 tíma“. Fram kom að ungum Reykvíking sem hafi starfað við bílamálun, hafi verið haldið í allt að 20 klukkustundir vegna rannsóknar Geirfinnsmálsins. Maðurinn væri skyldur einum gæsluvarðhaldsfanganum og því hugsanlegt að hann hafi verið fenginn til að mála sendiferðabifreiðina sem talið væri að hafi verið notuð til Keflavíkurfararinnar. Eigandi bifreiðarinnar hafi einnig verið til yfirheyrslu vegna sama máls.²¹⁷³
1113. Fimmtudaginn 13. janúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Grétar hafi komið klukkan 12:10. Lét færsluritari þess getið að hann hafi farið með honum inn á klefa til Guðjóns. Bókað var að Grétar hafi farið klukkan 12:25. Rannsóknargögn um vitjun til Guðjóns liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 13:00 að Jónas hafi komið með Morgunblaðið til Sævars.²¹⁷⁴ Bókað var að Grétar hafi komið með bréf til Guðjóns klukkan 20:15 sem honum hafi verið afhent.²¹⁷⁵
1114. Fyrir liggur samantektarskýrsla, dagsett þennan dag, rituð af Ívari um yfirheyrslu yfir Kristjáni Viðari. Bókað var að Haraldur hafi verið viðstaddur. Fram kom að Kristján Viðar hafi verið beðinn um að lýsa klæðnaði Geirfinns frá því þau hafi hitt hann í Keflavík og þar til líkið hafi verið brennt. Bókað var að Kristján Viðar hafi sagt Geirfinn hafa verið í dökkri kuldaúlpu og dökkum buxum. Mundi hann hvorki eftir neinu sérstöku í tengslum við fatnað Geirfinns á meðan átökin hafi átt sér stað né þegar líki hans hafi verið komið fyrir í aftursæti bifreiðarinnar. Lýsti Kristján Viðar því hvernig þeir hafi borið líkið úr bifreiðinni inn á baklóðina við Grettisgötu 82. Greindi hann frá því að hafa farið yfir vegg og yfir í port við næsta hús til að komast að aðalinngangi hússins. Hann hafi farið inn um hann og opnað síðan kjallarann fyrir Guðjóni og Sævari. Þeir hafi síðan borið líkið inn í þvottahúsið og lagt það ofan á rimlabekk og sett teppi yfir hann. Þar sem ekki hafi verið unnt að læsa þvottahúsinu hafi þeir ákveðið að fara með Geirfinn inn í geymsluna á móti. Hann og Guðjón hafi þá sett eitthvað utan um lík Geirfinns og minnti Kristjáni Viðari að það hafi verið

²¹⁷¹ Bls. 1997–2004.

²¹⁷² Bls. 1991_A.

²¹⁷³ Bls. 2015.

²¹⁷⁴ Dagbók nr. 6, bls. 61.

²¹⁷⁵ Dagbók nr. 6, bls. 62.

plast, en skjáfað hafi í umbúðunum.²¹⁷⁶ Bókað var að Kristján Viðar hafi sagst hafa tekið seðlaveski úr buxnavasa Geirfinns og einnig penna. Hann hafi tekið 5.000 krónur úr veskinu en síðan skolað því niður í salerninu að Laugavegi 32 daginn eftir. Mundi hann ekki litinn á veskinu, en sagði það örugglega hafa verið dökkt. Orðrétt var bókað í samantektarskýrsluna: „Pennann hefur hann afhent rannsóknarlögreglunni.“ Greindi Kristján Viðar frá því að þegar hann og Sævar hafi tekið líkið úr geymslunni hafi þeir bundið einhverju bandi utan um umbúðirnar og borið það síðan út í Land Rover bifreiðina. Erla hafi þá verið uppi í íbúðinni, en komið niður og ekið þeim í Rauðhóla. Þar hafi þeir mokað gryfju og sett líkið þar í. Minnti Kristjáni Viðar sem þeir hafi tekið umbúðirnar utan af líkinu áður. Bensíni hafi síðan verið hellt yfir og Sævar hafi loks kveikt í, en fatnaðurinn hafi logað illa. Kristján Viðar hafi sagst muna að líkið hafi sigið saman eftir að eldurinn hafi verið borinn að því. Þeir hafi því næst mokað yfir líkið. Svarta myrkur hafi verið úti. Bókað var að Kristján Viðar gæti ekki tjáð sig frekar um hvar nákvæmlega þeir hafi grafið líkið. Þá myndi hann eftir því að eitthvað blóð hafi verið á andliti Geirfinns þegar þeir hafi sett hann inn í bifreiðina við Dráttarbrautina.²¹⁷⁷ Meðal rannsóknargagna liggur fyrir önnur samantektarskýrsla rituð af Ívari um yfirheyrslu yfir Kristjáni Viðari þennan dag. Aðspurður um sjoppuna sem Sævar hafi farið í og staðsetningu hennar greindi Kristján Viðar frá því að Sævar hafi talað um að hringja eftir að þau hafi komið úr Dráttarbrautinni og Guðjón hafi þá ekið að einhverri sjoppu. Fram kom að Kristján Viðar hafi sagst vera ókunnugur í Keflavík og geta því ekki staðsett sjoppuna nánar. Sævar hafi farið einn inn, en komið strax aftur og sagt að margt fólk hafi verið inni. Þá hafi Guðjón ekið að Hafnarbúðinni og sagðist Kristján Viðar þá hafa farið inn og hringt í Geirfynn.²¹⁷⁸

1115. Meðal rannsóknargagna liggur skýrsla Gísla Guðmundssonar, lögreglumanns, dagsett sama dag, 13. janúar 1977, um framhaldsrannsókn í morðmáli Guðmundar Einarssonar að beiðni Gunnlaugs Briem, sakadómara. Fram kom að Ármann Kristinsson, meðdómari Gunnlaugs, hafi gert allitarlega skrá yfir atriði sem þyrftu frekari rannsóknar við. Um mikla vinnu væri að ræða og því hafi Hellert Jóhannesson og Nirði Snæholm einnig verið falið að vinna einnig að framhaldsrannsókninni. Í skýrslunni kom fram að óskað hafi verið eftir því við Örn og Eggert að þeir leggðu fram allar skýrslur og upplýsingar varðandi málið.²¹⁷⁹ Fyrir liggur samantektarskýrsla Grétars, dagsett sama dag, um viðtöl í apríl 1976 við íbúa miðhæðar og rishæðar húss númer 11 við Hamarsbraut í janúar 1974. Fram kom að íbúar miðhæðar hafi nokkrum sinnum orðið varir við hávaða úr kjallaraíbúð hússins seint að kvöldi eða nóttu, en undantekningalaust hafi hljóðnað við það eitt að stappa fæti í gólfið. Gátu þeir ekki sagt til um hvort hávaði hafi komið frá íbúðinni 27. janúar 1976 eða borið um mannaferðir eða bílaumferð. Aldrei hafi heyrst hávaði sem hægt væri að setja í samhengi við umrædda atburði. Bókað var að íbúar rishæðarinnar hafi ekki orðið varir við hávaða úr kjallaraíbúðinni og engar upplýsingar getað gefið um málið. Einnig var rætt við íbúa húss númer 12 að Hamarsbraut sem hafi verið gegnt húsi númer 11. Fram

²¹⁷⁶ Bls. 2011.

²¹⁷⁷ Bls. 2012.

²¹⁷⁸ Bls. 2013.

²¹⁷⁹ Bls. 2016.

kom að úr eldhúsglugga hússins hafi sést inngangur í kjallara á Hamarsbraut 11. Bókað var að íbúar hússins hafi ekki orðið varir við neitt sem hægt hafi verið að setja í samband við umrædda atburði.²¹⁸⁰

1116. Fyrir liggur samantektarskýrsla rituð af Jónasi þennan dag, um ábendingu frá göngufólki sem hafi verið á ferð í Rauðhólum 23. nóvember 1974 og séð grunsamlega menn þar á ferð. Í skýrsluna var bókað um viðtöl við þrjá aðila sem þarna hafi verið í göngu í umrætt sinn og séð tvo til þrjá menn og bifreið. Fram kom að þetta hafi verið um bjartan dag, um klukkan 14:00. Í niðurlagi skýrslunnar var bókað að miðað við aðstæður í Rauðhólum og tímasetningu þá teldi Jónas það útilokað að umræddir menn hafi verið þarna í sambandi við Geirfinnsmálið.²¹⁸¹
1117. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína þennan dag um að Grétar hafi tekið bréfin til Benedikts Blöndals. Ritaði Guðjón um að hafa hripað niður til minnis atriði sem hann vildi fá svar við daginn eftir. Hann langaði til að halda svolítið áfram þessu dómaraþrasi, eins og hann orðaði það, það væri svo skemmtilega vandræðalegt. Orðrétt ritaði hann: „Ég má til með að klípa í skottið á réttvísinni, úr því hún dinglar því svona framan í mig.“ Ritaði hann um að þurfa að taka afrit af þeim bréfum sem hann sendi frá sér þar sem verðirnir væru komnir í spilið og hefðu lúmskt gaman af. Í framhaldinu ritaði Guðjón orðrétt: „Þegar veðrið verður orðið gott í vor apríl, maí, júní og ég lokaður hér inni, þá ætla ég að deyja eins og fugl í búi. Fór að skæla um leið og ég sá hvað ég hafði skrifað.“ Guðjón ritaði um að Grétar hafi komið um klukkan 13:00 í fylgd með varðstjóra og sagt að Örn þyrfti að lesa yfir bréfin til Benedikts Blöndals áður en þau yrðu send. Því fengi hann að velja hvort það yrði gert eða þá að hann hætti við að senda þau. Ritaði Guðjón um að hafa ákveðið að halda bréfunum. Ritaði hann um kulda í klefanum sem enginn skildi af hverju stafaði.²¹⁸²
1118. Föstudaginn 14. janúar 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins um komu Jónasar klukkan 16:16 með Morgunblaðið til Sævars. Var þess getið að Jónas hafi farið inn á klefa til Sævars. Bókað var að viðtalinu hafi lokið klukkan 17:00. Rannsóknargögn um vitjun til Sævars liggja ekki fyrir. Klukkan 17:30 var bókað að komið hafi verið með Tryggva Rúnar frá Litla-Hrauni að beiðni Gunnlaugs Briem, sakadómara.²¹⁸³
1119. Sama dag var bókað í dagbók Hegningarhússins að farið hafi verið með Kristján Viðar út úr húsi klukkan 14:40. Bókað var að komið hafi verið með Kristján Viðar úr sakadómi klukkan 05:35, aðfaranótt 15. janúar 1977.²¹⁸⁴ Fyrir liggur samantektarskýrsla um yfirheyrslu yfir Kristjáni Viðari milli klukkan 16:00 og 00:10 þennan dag. Tilefni yfirheyrslunnar var bókað sem vitneskja hans og þátttaka í hvarfi Geirfinns Einarssonar. Greindi Kristján Viðar frá því að hafa staðið á stigapallinum á 2. hæð Klúbbsins með Sævari þegar Sævar hafi beðið hann um að ganga upp að manni og spyrja hann hvort hann vildi selja eða kaupa spíra. Sagði Kristján Viðar það

²¹⁸⁰ Bls. 2017.

²¹⁸¹ Bls. 2018–2019.

²¹⁸² Bls. 2019_A.

²¹⁸³ Dagbók nr. 6, bls. 64.

²¹⁸⁴ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 8.

hugsanlegt að þetta hafi verið 17. nóvember 1974. Maðurinn hafi verið undrandi á spurningunni og Kristján þá sagst hafa verið að gera að gamni sínu. Kvaðst Kristján Viðar halda að hann hafi verið að bera á milli eitthvað dulmál varðandi hass. Fannst Kristjáni Viðari hugsanlegt að maðurinn hafi verið Geirfinnur Einarsson. Greindi Kristján Viðar frá því að Sævar hafi hringt til sín að Laugavegi 32, mánudaginn 18. nóvember 1974, og beðið sig um að koma með sér í spíraleiðangur suður með sjó. Kvaðst Kristján hafi spurt Sævar að því hvort hann ætlaði að stela spíra og hafi Sævar játað því og spurt á móti hvort hann gæti útvegað sendibifreið og nefnt þá [SÓH].²¹⁸⁵ Daginn eftir, 19. nóvember 1974, hafi hann beðið [SÓH] um að útvega sendibifreið fyrir kvöldið. Kvaðst Kristján Viðar hafa sagt honum að koma á Vatnsstíg milli klukkan 20:00 og 20:30. Greindi Kristján Viðar frá því að Sævar hafi sótt hann um kvöldið að Laugavegi 32 og þeir gengið saman út að Vatnsstíg. Þar hafi [SÓH] verið á gulri, Mercedes Benz sendiferðabifreið og kvaðst Kristján Viðar hafa að beiðni Sævars sagt honum að aka til Keflavíkur. Kvaðst Kristján hafa verið allmikið undir áhrifum lyfja og hafa átt erfitt með að átta sig á leiðbeiningum Sævars og því hafi Sævar vísað [SÓH] til vegar. Hann og Sævar hafi síðan farið inn í ljósbláa Volkswagen bifreið þar sem Erla hafi setið í aftursæti og Guðjón undir stýri. Lýsti Kristján Viðar ferðinni til Keflavíkur og sagði Guðjón og Sævar hafa rætt um einhvern sem gæti verið erfiður. Kvaðst Kristján Viðar muna að á leiðinni hafi verið tekið bensín á bifreiðina, mögulega í Hafnarfirði. Lýsti Kristján Viðar því að þegar komið hafi verið til Keflavíkur hafi sendibifreið [SÓH] verið kyrrstæð rétt við Aðalbílastöðina.²¹⁸⁶ Kvaðst Kristján Viðar hafa sagt honum að fara í Dráttarbrautina, en þeir hafi hvorugir vitað hvar hún væri og hafi Sævar þá sagt hana innst í kaupstaðnum. [SÓH] hafi þá ekið af stað, en þau ekið að Hafnarbúðinni. Greindi Kristján frá því að hann og Sævar hafi farið saman inn í Hafnarbúðina þar sem Sævar hafi keypt sigarettur og súkkulaði. Mundi Kristján Viðar eftir því að Sævar hafi mælt fyrir um að þeir skyldu láta eins og þeir þekktust ekki. Klukkan hafi þá verið um 22:00. Lýsti Kristján Viðar því að bifreiðinni hafi næst verið ekið að Dráttarbrautinni til að athuga með [SÓH]. Hafi Sævar sagt honum að flýta sér. Kristján Viðar kvaðst hafa sagt [SÓH] að bíða rólegum og flýtt sér síðan aftur í bifreiðina sem hafi verið ekið að sjoppu þar sem Sævar hafi farið inn í til að hringja. Gat Kristján Viðar ekki lýst því hvar sjoppa væri, en sagði hana vera einhvers staðar við aðalgötuna. Skömmu síðar hafi Sævar komið út í bifreiðina og sagst ekki hafa getað hringt þar sem svo margt fólk hafi verið í sjoppunni. Þá hafi verið ekið að Hafnarbúðinni og kvaðst Kristján Viðar þá hafa séð Guðjón skrifa miða sem hann hafi rétt Sævari. Sævar hafi látið hann hafa miðann með nafni og símanúmeri Geirfinns og sagt honum að hringja í hann. Átti Kristján Viðar að segja Geirfinni að þeir væru komnir og hann ætti að koma einn og fótgangandi. Kvaðst Kristján Viðar hafa farið inn í Hafnarbúðina, fengið lánaðan síma og átt einhver orðaskipti við afgangslustúlku í bláum sloppi. Barn hafi svarað símanum þegar hann hafi spurt eftir Geirfinni og kvaðst Kristján Viðar hafa heyrt barnið kalla: „Pabbi“. Þá hafi karlmaður komið í símann og hann hafi þá spurt: „Ert þú Geirfinnur?“. Maðurinn hafi svarað því játandi og kvaðst Kristján Viðar þá

²¹⁸⁵ Bls. 2023.

²¹⁸⁶ Bls. 2024.

hafa sagt það sem fyrir hann hafi verið lagt. Geirfinnur hafi þá spurt: „Er Maggi þarna?“ og kvaðst Kristján þá hafa svarað: „Það er enginn hérna, ég er hérna einn.“ Geirfinnur hafi þá spurt hvar hann væri og kvaðst Kristján Viðar hafa sagst vera í einhverri sjoppu. Geirfinnur hafi þá spurt hver hann væri og kvaðst Kristján Viðar hafa sagt það skipta engu máli og lagt á. Mundi Kristján Viðar ekki afdrif miðans en kvaðst halda að annaðhvort hann eða Sævar hafi eyðilaggt hann.²¹⁸⁷ Stuttu seinna hafi Guðjón sagt: „Þarna kemur hann.“ Settist Geirfinnur inn í bifreiðina og var þá ekið að Dráttarbrautinni. Lýsti Kristján Viðar því að Sævar hafi rétt Geirfinni búnt af 5.000 króna seðlum sem Geirfinnur hafi síðan kastað á gólf bifreiðarinnar. Kvaðst Kristján Viðar þá hafa sagt: „Hvaða fíflalæti eru þetta, hvað á þetta að þýða? Ef þú ætlar að láta eins og fífl hérna skaltu koma þér út.“ Rifriðið hafi haldið áfram þegar komið hafi verið í Dráttarbrautina. Mundi Kristján Viðar að Geirfinnur hafi sagst þekkja Sigurbjörn Eiríksson, Magnús Leópoldsson og Klúbbsmenn. Geirfinnur hafi viljað fara en hann hafi staðið í vegi fyrir honum. Þá hafi Guðjón sagt: „Við skulum taka hann í gegn.“ Lýsti Kristján Viðar því svo að Geirfinnur hafi hrint honum og hann þá reitt honum hnefahögg á vinstri kjálka. Sævar hafi slegið til hans líka og þá hafi Geirfinnur gripið Sævar og kastað honum frá sér. Guðjón hafi þá blandað sér í átökin. Sagði Kristján Viðar að annaðhvort hann eða Guðjón hafi tekið Geirfinn hálstaki. Sævar hafi þá slegið Geirfinn tveimur eða þremur höggum með um 80 sentímetra langri, ferkantaðri spýtu. Kvaðst Kristján halda að högginn hafi lent framan á fótleggjum Geirfinns og á meðan hafi hann haldið honum í hálstaki. Mundi Kristján Viðar eftir því að hafa verið orðinn mjög reiður og hafa tekið spýtuna og slegið Geirfinn þungu höggi þvert yfir brjóstið. Við höggið hafi Geirfinnur fallið aftur á bak og gefið frá sér sársaukastunur. Kvaðst Kristján Viðar þá hafa slegið hann tvisvar eða þrisvar í brjóst og höfuð með spýttunni. Minnti Kristjáni Viðar sem Guðjón hafi líka veist að Geirfinni á sama tíma.²¹⁸⁸ Átökin hafi gerst af svo miklum ofsa og gengið svo hratt yfir að hann ætti ekki gott með að glöggva sig á atburðarásinni. Þegar átökunum var lokið kvaðst Kristján Viðar hafa sagt Sævari að segja Erlu að fara í burtu, þar sem hann hafi ekki viljað að hún myndi lenda í vandræðum ef lögreglan kæmi. Þegar Sævar hafi komið til baka frá því að ræða við Erlu hafi þeir athugað hvort Geirfinnur væri lífs eða líðinn. Sævar hafi þá fullyrt að hann væri látinn. Kvaðst Kristján Viðar hafa viljað skilja hann eftir en Sævar hafi viljað setja hann í Volkswagen bifreiðina, sem hafi orðið ofan á. Lýsti Kristján Viðar því hvernig Geirfinni hafi verið komið fyrir í bifreiðinni í sitjandi stellingu, vinstra megin í aftursætið og látinn hallast aftur og til vinstri að hliðarrúðunni. Áverkar hafi verið sjáanlegir á vinstra gagnauga og á vinstri kinn eða kjálka. Flík hafi verið breidd yfir hann og minnti Kristján Viðar að það hafi verið kápa Erlu. Bókað var að Kristján Viðar hafi viljað bæta því við að áður hafi hann gengið niður að bryggju þar sem [SÓH] hafi beðið í sendibifreiðinni. Kvaðst Kristján hafa sagt honum að fara þar sem ekkert yrði úr flutningunum. Sendibifreiðin hafi hvorki verið í sjónmáli við Volkswagen bifreiðina né vettvang átakanna og því hafi verið útilokað fyrir hann að hafa séð nokkuð, auk þess sem [SÓH] hafi legið út af í framsæti bifreiðarinnar. Næst hafi hann og Sævar svipast um í nágrenninu eftir Erlu en

²¹⁸⁷ Bls. 2025.

²¹⁸⁸ Bls. 2026.

án árangurs. Á leiðinni til Reykjavíkur hafi þeir allir verið felmtri slegnir, enda hafi enginn búist við þessum málalokum. Ræddu þeir um að fela hann einhvers staðar á Álftanesi og einnig hafi verið rætt um hitaveitustokk en ákvörðun tekin um að fara með hann í kjallarann að Grettisgötu 82. Var bifreiðinni ekið inn í sundið bak við húsið og lýsti Kristján Viðar því hvernig hann kom sér þaðan inn í húsið og opnaði kjallaradyrnar innan frá.²¹⁸⁹ Þeir hafi hjálpast að við að bera lík Geirfinns og lagt hann á rimlabekk inni í þvottahúsinu. Kvaðst Kristján Viðar hafa breitt grænt teppi yfir hann. Hann hafi ekki haft lykla að geymslunni og því hafi hann sparkað hurðinni upp. Kvaðst Kristján Viðar hafa tekið svartan plast- eða leðurlíkisdúk úr geymslunni og hafa ásamt Guðjóni vafið honum utan um Geirfinn eftir að hafa flutt lík hans úr þvottahúsinu yfir í geymsluna. Sævar hafi fylgst með en ekki tekið þátt í þessu. Greindi Kristján Viðar frá því að hafa tekið seðlaveski og svartan skrúfblýant úr vasa Geirfinns áður. Lögðu þeir Geirfinn á geymslugólfíð, með höfuðið í átt að glugganum, en fætur að dyrum. Kvaðst Kristján Viðar síðan hafa læst geymslunni. Því næst hafi þeir allir farið í upp í herbergi Kristjáns Viðars, en Guðjón hafi farið skömmu síðar. Hann og Sævar hafi tekið inn róandi lyf. Sævar hafi síðan farið og skömmu seinna hafi [SÓH] komið. Minnti Kristján Viðar að hann hafi sagst hafa farið að skila sendibifreiðinni. Þá hafi Sævar komið aftur og talað um að treysta sér ekki til að fara heim.²¹⁹⁰ [SÓH] hafi þá spurt hvað hafi gerst í Dráttarbrautinni. Kvaðst Kristján Viðar ekkert hafa sagt honum, enda hafi hann og Sævar verið búnir að ákveða það. [SÓH] hafi reiðst við það og farið að sofa, en þeir Sævar hafi dottað í litlum sófa í herberginu. Greindi Kristján Viðar frá því að seinnipart 21. nóvember 1974 hafi Sævar hringt til hans að Laugavegi 32 og þeir mælt sér mót við Grettisgötu 82. Þangað hafi Sævar og Erla komið á Land Rover bifreið og lagt henni í húsasundið. Erla hafi farið upp í herbergið hans, en hann og Sævar hafi tekið Geirfinn út úr geymslunni og lagt hann á gólfíð í þvottahúsinu. Þeir hafi látið dúkinn vera utan um hann, en hnýtt hann saman með hvítu nælonbandi. Greindi Kristján Viðar frá því að hann og Sævar hafi hjálpast að við að bera lík Geirfinns að Land Rover bifreiðinni, en svo hafi hann tekið líkið í fangið á meðan Sævar hafi opna afturhurðina. Mundi Kristján Viðar eftir að hafa séð tvær skóflur inni í bifreiðinni. Næst hafi hann sótt Erlu og hún ekið þeim að Rauðhólum. Virtist Kristjáni Viðari sem Sævar hafi verið búinn að ákveða hvað skyldi gera við lík Geirfinns. Kvaðst hann hafa verið því fegnastur að losna við það úr geymslunni enda hafi hann þá verið búinn að hafa orð á því að ekki væri hægt að hafa það þar lengi. Mundi Kristján Viðar eftir því að hafa mótmælt því að fara með Geirfinn í Rauðhóla, en Sævar hafi fullyrt að svæðið væri friðað og því myndi enginn hrófla við því. Þau hafi komið við á bensínafgreiðslustöð við Ártúnshöfða og annaðhvort Erla eða Sævar hafi keypt þar bensín á plastbrúsa. Þegar komið hafi verið í Rauðhóla hafi hann og Sævar byrjað að grafa, en hætt við vegna hættu á grjóthruni. Stuttan spöl frá hafi þeir grafið um 80 sentímetra djúpa gryfju og lagt Geirfinn þar ofan í. Land Rover bifreiðin hafi staðið rétt hjá og Erla þar við hana.²¹⁹¹ Annar hvor þeirra hafi hellt bensíni yfir Geirfinn og síðan hafi Sævar kveikt í með eldspýtu. Við

²¹⁸⁹ Bls. 2027.

²¹⁹⁰ Bls. 2028.

²¹⁹¹ Bls. 2029.

það hafi komið mikið logi, en fljótlega dregið úr honum. Mundi Kristján Viðar eftir miklum óþef og að hafa fundist sem Geirfinnur hafi hreyft sig. Kvaðst hann hafa nefnt það við Sævar. Næst hafi þeir mokað yfir líkið og sléttað jarðveginn. Að þessu loknu hafi þau ekið í bæinn en Kristján Viðar kvaðst ekki muna hvar hann hafi farið úr bifreiðinni. Bókað var orðrétt í skýrsluna: „Ég minnst þess ekki, að talað hafi verið um, að ef til yfirheyrslna kæmi, vegna hvarfs Geirfinns ætti að blanda Klúbbmönnum og fleirum inn í málið. Hafi svo verið hefi ég algjörlega gleymt því.“ Tók Kristján Viðar fram að í júní 1976 hafi hann fullyrt um aðild fjögurra manna að málinu. Sagði hann það rangminni að [ÓSi], [GuBi] og [SJGu] hafi tekið þátt í atburðunum en nú hafi sér verið tjáð að Guðjón Skarphéðinsson hafi játað aðild sína að málinu. Orðrétt var bókað eftir honum: „Ég vil einnig taka fram, að skýrsla þessi er gerð eftir beztu vitund og er í alla staði rétt. Þau atriði, í fyrri framburðum sem ekki eru í samræmi við skýrslu þessa, eru ekki rétt. Í lok skýrslunnar var bókað um leiðréttingu Kristjáns Viðars á tveimur atriðum. Sagði hann Sævar hafa fullyrt að Geirfinnur væri látinn þegar hann hafi komið frá því að segja [SÓH] að fara til Reykjavíkur. Varðandi högginn sem hann hafi veitt honum með spýtunni, þá hafi hann slegið hann tvisvar í brjóstið og einu sinni í höfuðið og hafi högginn ekki verið þung. Í lok skýrslunnar var orðrétt bókað: „Kristjáni Viðari er ljóst, að skýrslutaka þessi hefur farið fram úr 6 klst. en var lokið að eigin ósk.“²¹⁹²

1120. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla rituð af Ívari, dagsett 14. janúar 1977, um penna sem Kristján Viðar afhenti lögreglu og kvaðst hafa tekið af líki Geirfinns. Í skýrslunni var nákvæm lýsing á útliti pennans og þess getið að meðfylgjandi skýrslunni væru ljósmyndir af pennanum, teknar af Tæknideild rannsóknarlögreglunnar.²¹⁹³ Þá liggur fyrir samantektarskýrsla dagsett sama dag, rituð af Ívari, um viðtal hans og Sigurbjörns Víðis við [GSig], eiginkonu Geirfinns og [SJGe], son þeirra. Bókað var að þau hafi verið spurð hvort Geirfinnur hafi verið með penna á sér þegar hann hafi farið að heiman 19. nóvember 1974 eða hvort þau vissu til þess að hann hafi átt einhvern penna. Fram kom að þau vissu ekki til þess að hann hafi verið með penna á sér, en hins vegar gæti svo hafa verið. Bókað var að þeim hafi verið sýndur penninn sem Kristján Viðar hafi afhent lögreglunni ásamt tveimur öðrum svipuðum pennum. Fram kom að þau hafi bæði sagst aldrei hafa séð þessa penna áður.²¹⁹⁴ Fyrir liggur önnur samantektarskýrsla, dagsett sama dag og rituð af Ívari, um viðtals hans og Sigurbjörns Víðis við [ÞóI], vinnufélaga og kunningja Geirfinns. Aðspurður hvort Geirfinnur hafi verið með penna í fórum sínum að kvöldi 19. nóvember 1974 eða hvort hann vissi til þess að Geirfinnur hafi átt penna kvaðst [ÞóI] ekki hafa hugmynd um það. Bókað var að [ÞóI] hafi verið sýndur penninn sem Kristján Viðar hafi afhent lögreglunni ásamt tveimur öðrum pennum og kvaðst [ÞóI] viss um að hafa ekki séð pennana áður.²¹⁹⁵
1121. Fyrir liggur skýrsla tæknideildar Bundeskriminalamt í Wiesbaden til sakadóms Reykjavíkur, dagsett þennan dag, um rannsókn á sönnunargögnum í morðmáli

²¹⁹² Bls. 2030.

²¹⁹³ Bls. 2031.

²¹⁹⁴ Bls. 2032.

²¹⁹⁵ Bls. 2033.

Geirfinns Einarssonar. Fram kom að meðfylgjandi skýrslunni hafi verið trébútur, álitserð og ljósmyndamappa. Fram kom að til rannsóknar hafi verið; trébútur úr setu trébecks, háraginir sem hafi fundist á trébekk og nokkur trésýni úr setu trébecks, allt úr kjallara hússins að Grettisgötu 82, sex aðskilin aursýni úr Mercedes Benz bifreið og einn teppabútur úr Land Rover bifreið. Fram kom að Geirfinnur Einarsson hafi verið í O blóðflokki, Rh plús. Niðurstöður rannsóknarinnar hafi verið þær að mannsblóð af blóðflokki A hafi fundist á einni hlið trébútsins. Háraginir hafi reynt vera dýrahár. Aursýnin úr Mercedes Benz bifreiðinni hafi reynt jákvæð með tilliti til mannsblóðs og þá sérstaklega eitt þeirra, en vegna þess hve mikil óhreinindi hafi reynt í sýninu hafi ekki verið unnt að framkvæma frekari rannsóknir á því. Þá kom fram að teppabúturinn úr Land Rover bifreiðinni hafi ekki sýnt ótvíræð viðbrögð gagnvart blóðforprófun.²¹⁹⁶

1122. Meðal rannsóknargagna liggja fyrir minnisþingur Kristmundar Jóhannesar Sigurðssonar, aðstoðaryfirlögregluþjóns hjá rannsóknarlögreglunni í Reykjavík, sem hann ritaði við lestur á málskjölum Guðmundarmálsins. Orðrétt ritaði hann: „Við lestur málsins, finnst mér ekki hafa verið staðið að yfirheyrslum eins og tilefni hafa gefist til og ekki sé fram komið svo ljóst sé, hvort einn eða fleiri af kærðum, hafi valdið dauða Guðmundar Einarssonar.“²¹⁹⁷ Í minnisþingunum rakti Kristmundur að ekki hafi verið leitað upplýsinga á leigubifreiðastöðvum um akstur á mönnum nóttina sem Guðmundur hvarf. Þá hafi ekki verið rætt við dyraverði og annað starfsfólk Alþýðuhússins til að afla upplýsinga um Guðmund. Fram kom að skortur væri á mikilvægum upplýsingum um veður og snjóalög. Rakti hann atriði úr framburðum Erlu svo sem um að hún hafi ekki borið um að hafa fundið óþef þegar hún hafi komið inn í íbúðina um nóttina, líkt og nokkuð hafi verið rætt um að hafi verið mikill eftir lát Guðmundar. Þá hafi hún borið um að lakið hafi ekki verið í rúminu og hellst hafi niður úr sykarpoka, en ekki minnst á að húsgögn hafi færst úr stað. Benti Kristmundur á að blóð hefði ekki átt að leyna sér, hafi Guðmundur verið dreginn fram í geymsluna.²¹⁹⁸ Ritaði hann um að lakið væri þýðingarmikið í málinu. Þá benti hann á að ekki hafi verið aflað upplýsinga um atburðinn frá öðrum íbúum hússins að Hamarsbraut 11 og nágranna í nærliggjandi húsum. Þá kvaðst hann ekki hafa fundið gögn um hvort hljóðbært hafi verið í húsinu og hver afstaða herbergja hafi verið milli hæða. Benti hann á að slagsmál eða ryskingar að næurlagi færu varla fram á hljóðlátan hátt og ættu sérstaklega að heyrast í húsi sem staði ekki við umferðargötu.²¹⁹⁹ Ritaði hann um skort á upplýsingum um hvort geymslan hafi verið tóm aðfaranótt 27. janúar 1974 svo aðstaða hafi verið til að athafna sig þar. Spurði hann spurninga um hvort engin ummerki hafi verið í íbúðinni morguninn eftir sem hafi þurft að þrífa og hver hafi þá gert það og hvernig. Orðrétt ritaði Kristmundur: „Gátu þau í fangavistinni á einhvern hátt, látið hvort annað vita að einhverju leiti, um framburði annars hvors og þá hvernig?“ Velti hann því fyrir sér hvort sagan um hnífinn væri þvættingur þar sem

²¹⁹⁶ Bls. 2020–2022.

²¹⁹⁷ Bls. 2039.

²¹⁹⁸ Bls. 2034.

²¹⁹⁹ Bls. 2035.

framburðir hafi ekki verið á þá leið að Guðmundur hafi hlotið blæðandi áverka.²²⁰⁰ Taldi hann ekki ósennilegt að upphaf málsins hafi verið að Sævar hafi stolið veski Guðmundar, en hann hafi verið þekktur að slíkum athöfnum. Velti Kristmundur fyrir sér nokkrum sviðsmyndum af dauða Guðmundar miðað við fyrirbyggjandi framburðarskýrslur og þá ábyrgð hvers og eins ákærðu í því sambandi.²²⁰¹ Benti hann á að ekki hafi gerður reki að því að kanna hvort skór sem ákærðu hafi verið í umrædda nótt væru enn til reiðu. Gerði hann athugasemd við að ákærðu hafi lítið verið spurðir um hvar áverkinn hafi verið á Guðmundi þegar þeir hafi kannað hvort hann væri látinn.²²⁰² Þá gagnrýndi Kristmundur að ákærðu hafi ekki verið spurðir nánar út í ástand líksins, fatnað og annað þegar líkið hafi verið urðað og svo þegar það hafi verið flutt. Benti hann á að hefðu slíkar upplýsingar legið fyrir hefði verið unnt að átta sig betur á sannleiksgildi framburða.²²⁰³

1123. Þennan dag, 14. janúar 1977, ritaði Tryggvi Rúnar í dagbók sína um að hafa verið fluttur í bæinn þar sem hann ætti að mæta hjá Gunnlaugi Briem á mánudag. Ritaði hann um að vera saklaus í Guðmundarmálinu og nauðgunarmálinu.²²⁰⁴
1124. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína sama dag um draumfarir sínar. Velti hann fyrir sér hvar lögfræðingurinn hans væri og ritaði um að vita aldrei hverju væri von á í fangelsinu. Aldrei hafi verið eins kalt og nú í klefanum. Honum væri illt í höfðinu og liði illa. Furðaði hann sig á því að hafa ekki heyrt í stórmennunum í allan dag.²²⁰⁵
1125. Fyrir liggur samantektarskýrsla, dagsett 15. janúar 1977, rituð af Ívari um viðtal við [EBSk], fyrrum vinnuveitanda Geirfinns. Fram kom að [EBSk] hafi verið spurður út í þennann sem Kristján Viðar hafi afhent lögreglu. Bókað var að hann hafi sagst ekki vita til þess að starfsmenn hans hafi fengið slíka skráblýanta eða séð þá hjá fyrirtækinu. Hann hafi afhent starfsmönnum mjög ódýra kúlupenna til að nota við innfærslur í vinnudagbækur.²²⁰⁶
1126. Tryggvi Rúnar ritaði í dagbók sína sama dag um að hafa fengið Chloral og tvær töflur af Mogadon kvöldið áður og hafa sofið ágætlega. Lítið sem ekkert hafi skeð yfir daginn. Hann væri hálf stressaður. Ritaði hann um að hafa beðið fangavörð um að hringja heim og láta vita að hann væri í Síðumúlafangelsi og það hafi verið gert. Hann hafi engin lyf fengið yfir daginn, bara fyrir svefninn.²²⁰⁷
1127. Guðjón ritaði í dagbók sína þennan dag, 15. janúar 1977, um kulda í klefanum.²²⁰⁸ Orðrétt ritaði hann: „Í stórmennum hefur ekkert heyrst í dag og verður væntanlega ekki fyrr en á mánud. í fyrsta lagi. Geðlæknir alveg týndur, málið dómaraust. Allt í vitleysu.“ Fangavörður hafi sagt honum að hlýtt væri úti, ritaði Guðjón um að finna

²²⁰⁰ Bls. 2036.

²²⁰¹ Bls. 2037.

²²⁰² Bls. 2038.

²²⁰³ Bls. 2039.

²²⁰⁴ Bls. 1893_A.

²²⁰⁵ Bls. 2039_A.

²²⁰⁶ Bls. 2040.

²²⁰⁷ Bls. 2040_A.

²²⁰⁸ Bls. 2039_A.

það inni í kleanum. Guðjón ritaði um að Örn væri enn að lesa yfir bréf hans til [GUÆ] og þætti þar áreiðanlega margt grunsamlegt.²²⁰⁹

1128. Þennan dag birtist frétt í Tímanum undir fyrirsögninni: „Rannsóknarlögreglumaður til V-Þýskalands – með gögn varðandi Geirfinns-málið.“ Fram kom að Örn Höskuldsson hafi staðfest það við blaðamann. Þá sagði að frétt Alþýðublaðsins frá deginum áður hafi verið borin undir Örn þar sem fram kom að maður sá er síðast hafi verið handtekinn í málinu hafi játað að lík Geirfinns hafi verið flutt upp í Rauðhóla þar sem kveikt hafi verið í því og rauðamöl rótað yfir líkamsleifarnar. Fram kom að Örn hafi sagt frétt Alþýðublaðsins ranga.²²¹⁰
1129. Sama dag var birt grein eftir Hauk Guðmundsson, fyrrum lögreglumanni, undir fyrirsögninni: „Hvað er að gerast?“ Í greininni kom fram að vegna umræðu og skrifa um afbrotamál undanfarin misseri teldi hann þörf á að upplýsa um nokkur atriði við meðferð þeirra og þá sérstaklega hlutverk ríkissaksóknara. Rakti hann aðkomu Þórðar Björnssonar, ríkissaksóknara, að nokkrum sakamálum. Undir yfirheitinu: „Geirfinnsmál og önnur mál“ kom fram að ríkissaksóknari hafi ekki séð neina ástæðu til að fylgjast með og kveða á um rannsókn Geirfinnsmálsins í upphafi þrátt fyrir að Valtýr Sigurðsson, fulltrúi bæjarfógetans í Keflavík, hafi ítrekað óskað viðtals við ríkissaksóknara vegna málsins. Orðrétt ritaði Haukur: „31. des. 1975 eða u.þ.b. 13 mánuðum eftir hvarf Geirfinns, óskaði ríkissaksóknari loks eftir því símleiðis að fá send málskjöl, sem voru send frá honum rakleiðis í Sakadóm Reykjavíkur, vegna nýrra upplýsinga í málinu.“²²¹¹
1130. Sunnudaginn 16. janúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Jónas og Grétar hafi komið klukkan 14:20 og tekið Sævar með sér út í bíltúr í góða veðrinu, eins og það var orðað í færslunni. Klukkan 16:00 var bókað að komið hafi verið með Sævar úr bíltúrnum.²²¹² Rannsóknargögn um bíltúrinn liggja ekki fyrir.
1131. Sama dag var bókað í dagbók Hegningarhússins að Haraldur Árnason hafi sótt Kristján Viðar klukkan 17:00 og farið með hann úr húsi. Bókað var að Haraldur hafi komið til baka með Kristján Viðar klukkan 23:30.²²¹³
1132. Guðjón ritaði í dagbók sína þennan dag um að vera feginn því að upp væri runninn sunnudagur en þá fengi hann frið fyrir þessu liði öllu, eins og hann orðaði það. Ritaði hann um draumfarir sínar og bókalestur og að hafa vaknað klukkan 17:48. Hann hafi ekkert heyrt í stórmennunum í dag. Ritaði hann um að vera gnötrandi eins og gamalmenni og eiga ekki gott með að fara yfir skákir þar sem hann missi alltaf þráðinn.²²¹⁴
1133. Mánudaginn 17. janúar 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Bjarni Matt, rannsóknarlögreglumaður, hafi komið klukkan 14:05 og fengið að birta Sævari og

²²⁰⁹ Bls. 2040_B.

²²¹⁰ Bls. 2041.

²²¹¹ Bls. 2042.

²²¹² Dagbók nr. 6, bls. 66.

²²¹³ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 9.

²²¹⁴ Bls. 2042_A.

Guðjóni ákæru í Guðmundarmáli, fíkniefnamálum, skjalafalsi, svikum og þjófnaði. Bókað var klukkan 18:00 að Gísli Guðmundsson, rannsóknarlögreglumáður, hafi hringt og spurt hvort Kristján Viðar væri ekki örugglega réttentur. Bókað var að færsluritari hafi talið það nokkuð öruggt. Bókað var í dagbókina að starfsmenn Heimilistækja hafi lokið við að setja sjónvarpsmyndavél í einn klefa og bjölluhrappa í fimm klefa.²²¹⁵

1134. Sama dag var bókað í dagbók Hegningarhússins að Sigurbjörn Víðir hafi komið klukkan 22:30 og rætt við [SSA].²²¹⁶
1135. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla dagsett þennan dag, rituð af Ívari. Fram kom að Magnús Leópoldsson hafi haft samband við Karl Schütz og upplýst um að afgreiðslustúlka í Klúbbinum gæti gefið upplýsingar um mann sem hafi verslað á barnum skömmu fyrir hvarf Geirfinns.²²¹⁷
1136. Meðal rannsóknargagna liggur bréf, dagsett 17. janúar 1977, frá dóms- og kirkjumálaráðuneytinu til forstöðumanns Síðumúlafangelsisins um ákvörðun ráðuneytisins um að koma fyrir í einum klefa fangelsisins sjónvarpsmyndavél þannig að fylgjast megi með fanga sem vistaður er í klefanum á skermi í varðstofu. Fram kom að eingöngu ætti að notast við slíkan sjónvarpsbúnað við gæslu á föngum sem hætta væri á að gæti valdið sjálfum sér tjóni.²²¹⁸
1137. Guðjón ritaði í dagbók sína þennan dag um að einhver Bjarni hafi birt fyrir honum ákæru fyrir að hafa látið flytja með vitund hass með R 45248 frá Rotterdam til Reykjavíkur. Ritaði hann um að hafa beðið um Benedikt Blöndal sem réttargæslumann sinn. Sagði hann stórmenni ekki hafa komið og velti fyrir sér hvað hann ætti að gera til að drepa tímann. Hann væri slæmur á taugum og í augunum og gæti því ekki skrifað.²²¹⁹
1138. Þriðjudaginn 18. janúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 10:00 að Tryggvi Rúnar hafi verið sóttur fyrir Gunnlaug Briem, sakadómara. Bókað var klukkan 11:40 að komið hafi verið með Tryggva Rúnar til baka. Bókað var að Benedikt Blöndal, réttargæslumaður Guðjóns, hafi komið klukkan 14:25. Tíu mínútum síðar var bókað um komu Grétars og Eggerts. Klukkan 15:20 var bókað að Guðjón hafi verið færður til viðtals við Benedikt, Grétar og Eggert. Var hann færður á klefa sinn aftur klukkan 16:15.²²²⁰
1139. Sama dag var bókað í dagbók Hegningarhússins að Kristján Viðar hafi verið sóttur klukkan 15:40 og færður til yfirheyrslu.²²²¹ Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð af Erni Höskuldssyni og fyrir tekið dómsrannsókn vegna hvarfs Geirfinns. Bókað var að Kristján Viðar hafi komið fyrir dóminn klukkan 15:54, ásamt réttargæslumanni sínum Páli Arnóri Pálssyni. Bókað var í þingbókina að Kristján

²²¹⁵ Dagbók nr. 6, bls. 68.

²²¹⁶ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 10.

²²¹⁷ Bls. 2043.

²²¹⁸ Bls. 2044.

²²¹⁹ Bls. 2044_A–B.

²²²⁰ Dagbók nr. 6, bls. 69.

²²²¹ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 11.

Viðar hafi skýrt sjálfstætt frá málsatvikum til samræmis við skýrslu sína hjá lögreglu dagsett 14. janúar 1977.²²²² Bókað var að Kristján Viðar hafi lesið yfir skýrsluna og staðfest rétt eftir sér haft. Orðrétt var bókað í þingbókina: „Kærði kveðst vilja leiðrétta eftirfarandi: Þeir hafi ekki notað nema ca. 1 lítra af benzíni er þeir kveiktu í líkinu. Þá óskar kærði að taka fram, að hann hafi verið undir áhrifum lyfja í Keflavík umrætt sinn og ekki getað fundið út sjálfur hvort Geirfinnur var lífs eða liðinn í Dráttarbrautinni er átökin voru um garð gengin.“ Vék Kristján Viðar frá klukkan 17:30.²²²³ Í dagbók Hegningarhússins var bókað að komið hafi verið með Kristján Viðar klukkan 17:50 og á sama tíma hafi tveir lögreglumenn mætt til vaktar yfir honum.²²²⁴

1140. Klukkan 18:45 þennan dag var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sigurbjörn Víðir hafi tekið Tryggva Rúnar til viðtals. Á sama tíma hafi Mogginn komið fyrir Sævar, eins og það var orðað í færslunni.²²²⁵ Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi verið færður á klefa sinn klukkan 21:20 að loknu samtali við Sigurbjörn Víði. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir önnur en færsla í dagbók Tryggva Rúnars þar sem fram kom að þeir hafi rætt um brunann að Litla-Hrauni.²²²⁶ Klukkan 22:15 var bókað í fangelsisdagbókina að hringt hafi verið í Sigurbjörn Víði fyrir Tryggva Rúnar. Var þess getið að Tryggvi Rúnar hafi óskað þess að fá að ræða við verjanda sinn sem fyrst og breyta framburði sínum frá deginum áður.²²²⁷
1141. Fyrir liggur skýrsla Njarðar Snæhólm, dagsett 18. janúar 1977, um viðtal við móður Guðmundar Einarssonar. Aðspurð hvort Guðmundur hafi verið í yfirhöfn þegar hann hvarf sagði hún Guðmund ekki hafa átt yfirhöfn og því verið yfirhafnalaus þegar hann fór að heiman. Aðspurð hvort hann hafi verið með hring á sér sagði hún Guðmund hafa átt hring, en hann hafi ekki verið með hann á sér. Aðspurð hvort hann hafi verið með seðlaveski á sér játaði hún því og lýsti því sem dökkleitu úr slönguskinni. Aðspurð hvort Guðmundur hafi verið með úr á sér játaði hún því og sagði það hafa verið af gerðinni Pierpoint. Bókað var í skýrsluna að lögreglan hafi haft ábyrgðaskírteinið í marga mánuði og auglýst eftir úrum af sams konar tegund. Fjöldi úra hafi verið skoðaður í því sambandi en úr Guðmundar hafi ekki komið í leitirnar.²²²⁸
1142. Meðal rannsóknargagna er upplýsingaskýrsla, dagsett sama dag, rituð af Jónasi, um könnun á skilyrðum til uppgrftar í Rauðhólum. Fram kom að leitað hafi verið til [EBSk], fyrrum vinnuveitanda Geirfinns, og hann beðinn um að kanna aðstæður í Rauðhólum. Bókað var að [EBSk] hafi sagt óráðlegt að grafa frekar á svæðinu fyrr en frost væri farið úr jörðu. Lýsti hann því yfir við Karl Schütz að hann væri reiðubúinn að framkvæma ítarlega leit á umræddu svæði um leið og aðstæður væru fyrir hendi.²²²⁹

²²²² Bls. 2047_A.

²²²³ Bls. 2047_D.

²²²⁴ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 11.

²²²⁵ Dagbók nr. 6, bls. 69.

²²²⁶ Bls. 2047_A.

²²²⁷ Dagbók nr. 6, bls. 70.

²²²⁸ Bls. 2045.

²²²⁹ Bls. 2046.

1143. Fyrir liggur samantektarskýrsla rituð af Ívari, dagsett þennan dag, um viðtal við afgreiðslustúlku í Klúbbnum. Greindi hún frá því að hafa afgreitt mann á vínbar Klúbbsins skömmu fyrir hvarf Geirfinns. Fram kom að hún hafi ekki getað fullyrt að það hafi verið 17. nóvember 1974. Maðurinn hafi greitt með ávísun og þegar hún hafi beðið hann um að sanna á sér deili hafi sjaldgæft nafn hans komið til umræðu. Kvaðst hún halda að nafnið hafi verið Geirfinnur. Hafi maðurinn sagt eitthvað á þá leið að hann væri ekki síðasti Geirfuglinn.²²³⁰
1144. Þennan dag, 18. janúar 1977, ritaði Tryggvi Rúnar í dagbók sína um að hafa rætt við Gunnlaug Briem í sakadómi um brunann á Litla-Hrauni. Hann hafi lýst yfir sakleysi sínu. Um kvöldið hafi hann farið fram og rætt við Sigurbjörn Víði um sama mál. Þá ritaði Tryggvi Rúnar um að hafa óskað eftir viðtali við lögfræðinginn sinn og að vilja ræða við hann um þetta allt saman.²²³¹
1145. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína sama dag um að Benedikt Blöndal, Grétar og Eggert hafi komið að honum sofandi í klefanum. Dómaramál hafi verið til umræðu ásamt fleiru. Ritaði Guðjón um að samkvæmt ákvörðun Halldórs Þorbjörnssonar, yfirsakadómara væri Örn Höskuldsson framvegis dómari. Orðrétt ritaði hann: „Ég gat engar varnir uppi haft.“ Ritaði Guðjón um að hafa lent upp á kant við fangavörð útaf beiðni um Newsweek og hafa snarbrugðið. Velti hann því fyrir sér hvort þeir ætluðu að fara að taka fyrir bókasendingar til hans eða eitthvað þess háttar. Ritaði hann um að hafa nefnt tannlækni við stórmennin og að það yrði kannað. Þá hafi þeir rætt aflýsingu og uppboð á Citroen bifreiðinni.²²³²
1146. Miðvikudaginn 19. janúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins að Tryggvi Rúnar hafi verið sóttur og færður í yfirheyrslu hjá Gunnlaugi Briem, sakadómara klukkan 09:55. Bókað var að komið hafi verið með Tryggva Rúnar til baka klukkan 11:50. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir önnur en færsla í dagbók Tryggva Rúnar þar sem fram kom að hann hafi verið yfirheyrður vegna nauðgunarmáls sem hafi verið höfðað gegn honum.²²³³ Klukkan 13:50 var bókað í fangelsisdagbókina að Gunnlaugur Briem hafi hringt og sagt að Tryggvi Rúnar ætti að vera í algjörri einangrun og flutningur niður á Skólavörðustíg yrði ekki til umræðu. Var þess getið að ákvörðunin hafi verið tekin af öllum þremur dómurunum. Bókað var að Gunnlaugur hafi sagst vera tilbúinn að ræða við Tryggva Rúnar ef hann svo óskaði. Bókað var að séra Jón Bjarman hafi hringt klukkan 14:05 og boðað komu sína til Guðjóns. Var þess getið að Örn hafi gefið leyfi til þess, ef það myndi ekki skarast á við yfirheyrslur. Bókað var að Jónas og Magnús Magnússon, rannsóknarlögreglumenn hafi farið með Sævar klukkan 14:25. Lét færsluritari þess getið að þeir ætluðu að fara út með hann og svo í yfirheyrslu. Klukkan 15:54 var bókað að komið hafi verið með Sævar til baka.²²³⁴ Fyrir liggur samantektarskýrsla, rituð af Ívari um yfirheyrslu yfir Sævari þennan dag. Fram kom að lagðar hafi verið spurningar fyrir Sævar varðandi misræmi í

²²³⁰ Bls. 2047.

²²³¹ Bls. 2047_E.

²²³² Bls. 2044_C.

²²³³ Bls. 2060_A.

²²³⁴ Dagbók nr. 6, bls. 71.

skýrslu sem tekin hafi verið af honum 9. desember 1976 og skýrslu Kristjáns Viðars frá 14. janúar 1977 um ferðina til Keflavíkur 19. nóvember 1974. Bókað var að Magnús Magnússon, rannsóknarlögregluamaður, hafi verið viðstaddur yfirheyrsluna. Aðspurður hvort hann hafi orðið var við Mercedes Benz sendiferðabifreiðina sem [SÓH] hafi ekið umrætt kvöld frá Reykjavík til Dráttarbrautarinnar í Keflavík hafi Sævar sagst muna að bifreiðin hafi beðið eftir þeim við sjoppu sem hafi verið við aðalgötuna. Þar hafi hann og Kristján Viðar farið út, vísað [SÓH] veginn að Dráttarbrautinni og sagt honum að bíða þar. Aðspurður hvort tekið hafi verið bensín á Volkswagen bifreiðina á leiðinni til Keflavíkur hafi Sævar neitað því og sagst alls ekki muna eftir því. Bókað var að Sævar hafi verið spurður hvort það væri rétt sem Kristján Viðar hafi borið um að á leiðinni til Keflavíkur hafi verið rætt um að taka manninn „í gegn“ ef hann myndi reynast erfiður. Fram kom að Sævar hafi svarað því til að hann myndi ekki hvort þannig hafi verið komist að orði, en talað hafi verið um að pressa manninn til að gefa upplýsingar um spíra. Bókað var að Sævar hafi verið spurður um ástæðuna fyrir því að Geirfinnur hafi látist í átökunum í Dráttarbrautinni og hvernig dauða hans hafi borið að.²²³⁵ Bókað var að Sævar hafi ekki getað lýst því nánar en hann hafi gert í skýrslu sinni hjá lögreglu 9. desember 1976. Greindi hann frá því að þegar hann hafi komið til baka frá því að segja Erlu að fara í burtu hafi maðurinn legið á jörðinni og hann og Kristján Viðar komist að þeirri niðurstöðu að hann væri látinn. Kristján Viðar hafi þreifað eftir hjartslætti innan á honum, en hann hafi þreifað eftir púlsi á úlnið, en ekki fundið neinn og því talið manninn látinn. Var Sævar spurður hvort þeir hafi verið byrjaðir að grafa í Rauðhólum en fært sig af einhverjum sökum og grafið líkið á öðrum stað. Bókað var að Sævar hafi svarað því til að þegar þeir hafi komið í Rauðhólana hafi þeir athugað hvar hentugast væri að grafa, en kvaðst ekki muna að þeir hafi fært sig eftir að þeir hafi byrjað að grafa.²²³⁶

1147. Þennan dag var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að séra Jón Bjarman hafi farið inn til Guðjóns klukkan 15:45.²²³⁷ Bókað var klukkan 16:15 að Tryggvi Rúnar hafi verið færður fram til viðtals við Hilmar Ingimundarson, réttargæslumann sinn, í áheyrn lögreglumanns frá sakadómi. Klukkan 16:20 var bókað að séra Jón Bjarman hafi farið. Bókað var að Tryggvi hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 16:30. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 21:30 að Guðjón hafi verið færður fram í horn til yfirheyrslu hjá Jónasi og Grétari. Klukkan 23:05 var bókað um símtal frá Erni sem hafi fengið að ræða við Jónas. Bókað var að Guðjón hafi verið færður aftur á klefa klukkan 23:20.²²³⁸ Fyrir liggur samantektarskýrsla um yfirheyrsluna, rituð af Grétari. Bókað var að Guðjóni hafi verið bent á ósamræmi í framburði hans og [EJ], en Guðjón hafi talað um að hafa fengið tvær skóflur lánaðar hjá honum, en [EJ] hafi fullyrt í framburði sínum hjá lögreglu að hafa einungis lánað honum eina skóflu. Bókað var að Guðjón hafi sagt það rétt hjá [EJ]. Bókuð var lýsing Guðjóns á umræddri skóflunni og þess getið að lýsingin kæmi heim og saman við þá skóflu sem [EJ] hafi sagst hafa lánað Guðjóni og væri í vörslum rannsóknarlögreglunnar. Fram kom að Guðjón hafi

²²³⁵ Bls. 2048.

²²³⁶ Bls. 2049.

²²³⁷ Dagbók nr. 6, bls. 71.

²²³⁸ Dagbók nr. 6, bls. 72.

sagst hafa þurft að grafa skurð í lóðinni að Ásvallagötu 46 í byrjun nóvember 1974. Taldi hann sennilegt að Sævar hafi vitað af því að hann hefði skóflur til umráða.²²³⁹ Meðal rannsóknargagna liggur önnur samantektarskýrsla um yfirheyrslu yfir Guðjóni þennan dag, rituð af Grétari. Í upphafi skýrslunnar var bókað að Guðjóni hafi verið bent á að í kringum 19. nóvember 1974 hafi verið hringt heim til vinnuveitanda Geirfinns í þeim tilgangi að fá uppgefið símanúmerið hans. Fram kom að Guðjón hafi sagst ekki hafa hringt þetta símtal og ekki vita til þess hver hafi gert það. Aðspurður hvort hann hafi heyrt nafnið „Geiri“ í tengslum við Keflavíkurferðina hafi Guðjón sagst ekki muna til þess, hugsanlega hafi Sævar nefnt þetta nafn en hann myndi ekki eftir því.²²⁴⁰ Þá liggur fyrir þriðja samantektarskýrslan, rituð af Grétari, um yfirheyrslu yfir Guðjóni þennan dag. Fram kom að Guðjón hafi verið spurður hvort Sævar hafi 18. nóvember 1974 beðið hann um að leggja fram peninga í sambandi við Keflavíkurferðina. Bókað var að Guðjón hafi ekki minnst þess, en sagt að það gæti hafa gerst þótt hann myndi ekki eftir því. Í lok skýrslunnar var bókað að fram hafi komið við yfirheyrslur yfir Guðjóni og Sævari að þeir hafi verið einir í íbúð Guðjóns 18. nóvember 1974 þegar þeir hafi rætt um Keflavíkurferðina.²²⁴¹

1148. Meðal rannsóknargagna liggur skýrsla rannsóknarnefndar Reykjavíkur, ódagsett, með yfirskriftinni: „Atriði sem styrkja játningar“. Fram kom að samræmi væri í framburðum Erlu og Sævars um að hafa farið til [BPP] og beðið hann um að líta á bensíndæluna í Land Rover bifreiðinni sama dag og þau hafi flutt líkið í Rauðhólana. Undir heitinu: „Rannsóknarleiðir“ var bókað að spyrja þyrfti [BPP] um þetta atriði.²²⁴² Fyrir liggur önnur sams konar skýrsla, ódagsett, þar sem fram kom að Sævar hafi borið um að hafa sótt kápuna hennar Erlu til [BPP], en sama kápa hafi verið notuð til að breiða yfir höfuð Geirfinns. Vegna bletta í kápunni hafi Sævar fleygt henni í ruslatunnu fyrir utan hjá [BPP]. Undir liðnum: „Rannsóknarleiðir“ kom fram að kanna yrði hvort framburðurinn væri réttur. Spyrja þyrfti nágretta og fleiri hvort þeir hafi séð kápuna. Þá var því velt upp hvar öskutunnan hefði verið tæmd og hvort fjarstæðukennt væri að leita á öskuhaugunum.²²⁴³
1149. Fyrir liggur samantektarskýrsla, rituð af Jónasi, um yfirheyrslu yfir [BPP] þennan dag. Fram kom að [BPP] hafi alls ekki getað munað hvort Sævar hafi komið til sín 21. nóvember 1974 til að fá gert við Land Rover bifreiðina. Sævar hafi nokkrum sinnum komið til að fá eitthvað smávegis lagfært, en hann kvaðst ekki muna sérstaklega eftir að hafa fengist við blöndung eða bensíndælu bifreiðarinnar. Aðspurður hvort möguleiki væri á að Sævar hafi komið kápunni fyrir í sorptunnu er hann sótti hana kvað hann það vel mögulegt. Í sömu skýrslu var bókað viðtal við [KS], systur [BPP]. Fram kom að Sævar hafi borið um að þegar hann hafi ætlað að sækja kápuna um vetur 1975 hafi [BPP] sagt systur sína vera með hana. Bókað var að [KS] hafi sagst ekkert muna eftir umræddri kápu og aldrei hafa farið í hana. Staðfesti hún að Sævar hafi

²²³⁹ Bls. 2054.

²²⁴⁰ Bls. 2055.

²²⁴¹ Bls. 2056.

²²⁴² Bls. 2050.

²²⁴³ Bls. 2051.

komið stundum með Land Rover bifreiðina til að fá hana lagfærða.²²⁴⁴ Þá var í sömu samantektarskýrslu bókað um viðtal við móður [BPP], en í lögregluskýrslu dagsettri 20. október 1976 hafi hún sagst muna eftir umræddri kápu á heimilinu. Aðspurð hvort hún hafi orðið vör við bletti í kápunni, til dæmis blóðbletti, hafi hún sagt kápuna dökka á lit og því gæti hún ekki svarað spurningunni með neinni vissu. Hún hafi ekki tekið eftir neinum blettum, en uppbornaðir blóðblettir gætu hafa verið í kápunni án þess að hún hafi veitt því athygli.²²⁴⁵

1150. Meðal rannsóknargagna liggur skýrsla rannsóknarlögreglunnar í Keflavík, dagsett sama dag 19. janúar 1977, um athugun á nafnalista að beiðni Jónasar Bjarnasonar, rannsóknarlögreglumanns í Reykjavík. Fram kom að umrædd nöfn hafi ekki komið á skýrslur hjá lögreglunni í Keflavík vegna sprúttölu eða áfengissmygls að einu nafni undanskildu.²²⁴⁶
1151. Fyrir liggur bréf Ásgeirs Friðjónssonar, sakadómara í ávana- og fíkniefnamálum, til Gunnlaugs Briem, sakadómara, dagsett þennan dag. Meðfylgjandi var meðal annars myndrit af ákæruskjali á hendur Sævari. Í bréfinu kom fram að ekki yrði séð að Guðmundur Einarsson hafi verið kallaður fyrir dóminn sem vitni eða grunaður. Þá hafi lögreglustjóraembætti í Reykjavík ekki haft afskipti af honum.²²⁴⁷
1152. Þá liggur fyrir meðal rannsóknargagna minnispointar Gísla Guðmundssonar, rannsóknarlögreglumanns, vegna framhaldsrannsóknar í máli Guðmundar Einarssonar. Minnispointarnir eru ódagsettir, en fram kemur að þeir séu í aðalatriðum byggðir á punktum úr skýrslu Ármanns Kristinssonar, sakadómara, sem dagsett var 9. janúar 1977. Fram kom að athuga þyrfti hjá föður Erlu hvort til hafi verið fleiri en einn lykkill að íbúðinni. Athuga þyrfti hvort kannað hafi verið hvort Guðmundur eða aðrir sem málinu tengdust hafi haldið dagbók.²²⁴⁸ Reyna þyrfti að rekja sögu hnífsins sem Kristján Viðar hafi beitt.²²⁴⁹ Kanna þyrfti hvort sú vonda lykt sem greint hafi verið frá gæti hafa tengst öðru tilviki þar sem Kristján Viðar og Sævar hafi fundið lyktina miklu fyrir en Erla. Var því velt upp hvort lyktin gæti hafa átt um Geirfinn eða Færeying. Þá kom fram að kanna þyrfti eins vel og kostur væri sannleiksgildi framburðar Kristjáns Viðars um að hafa tekið hnífinn úr belti sínu og stungið aftur fyrir sig í Guðmund. Athuga þyrfti hvort Kristján Viðar væri réttthentur og hvaða aðstöðu hann hafi haft til að ná hnífnum. Þá þyrfti að kanna vakta- eða launaskrá Kópavogshælis varðandi störf [JIG] og [HeG].²²⁵⁰ Yfirheyr þyrfti rækilega [GuðGí] og [SGí] þar sem Sævar hafi sagt hann og Albert Klahn hafa verið þar að kvöldi 26. janúar 1974. Þá kom orðrétt fram: „Eftir er að kanna um ferðir Sævars austur í Hveragerði, þar telur hann sig hafa fjarvistarsönnun. Ath. að Pétur Eggerz hafði fengið upplýsingar um komu Sævars á

²²⁴⁴ Bls. 2052.

²²⁴⁵ Bls. 2053.

²²⁴⁶ Bls. 2057–2059.

²²⁴⁷ Bls. 2060.

²²⁴⁸ Bls. 2333.

²²⁴⁹ Bls. 2334.

²²⁵⁰ Bls. 2335.

lögreglustöðina til, Arnars Guðmundssonar fltr., þar verið með segulbandstæki, er hann ætlaði með austur í Hveragerði eða að Gljúfurholti.²²⁵¹

1153. Þennan dag ritaði Tryggvi Rúnar í dagbók sína um að hafa rætt nauðgunarmálið við Gunnlaug Briem í sakadómi Reykjavíkur. Ritaði hann um sakleysi sitt af sakargiftunum. Tryggvi Rúnar ritaði um að hafa rætt við lögfræðinginn sinn um dvöl sína í Síðumúlafangelsinu og hafi hann fengið þau svör að þetta væri dagaspursmál hvenær hann færi niður eftir.²²⁵² Ritaði hann um að eiga að mæta fyrir dóm daginn eftir í samprófun í nauðgunarmálinu. Rifjaði Tryggvi Rúnar upp fyrri dvöl sína í Síðumúlafangelsinu og hvaða klefum hann hafi dvalið í hverju sinni. Klefinn sem hann væri í núna væri ekki góður, en þó betri en klefi númer sjö sem hann hafi verið sem lengst í. Ritaði hann um að hata þann klefa út af lífinu, þar hafi hann verið í mesta ruglinu, allt frá Þorláksmessu 1975 fram til júlí 1976.²²⁵³
1154. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína þennan dag um að séra Jón Bjarman hlyti að fara að koma. Hann þyrfti að ræða þetta dómaramál við hann. Ritaði Guðjón um að sannleiksmælingavélin væri biluð, sem væri slæmt. Ingvar geðlæknir væri týndur og á meðan þýddi ekki að tala við Guðstein því Ingvar væri hans læknir.²²⁵⁴ Velti hann því fyrir sér hvað dómarrinn væri að bræða með sér. Orðrétt ritaði Guðjón: „Ég er í vanda staddur í málinu. Hvað skal nú til varnar verða. Verst af öllu er að muna þetta ekki og vita uppá hár. Fyrir vikið er þetta eins og fúafen. Alveg sama hvað ég brýst um, uppúr kemst ég ekki. Aldrei verið jafnfastur og nú, því ég er búinn að gleyma öllum fyrri framburði. Fæ líklega að líta yfir hann í dag.“ Guðjón ritaði um heimsókn frá séra Jóni Bjarman sem hafi lesið ákærana yfir, tekið poka af bókum og fengið fréttir af málinu. Hann hafi komið með poka af bókum sem Gunnar Guðmundsson, yfirfangavörður væri að fara yfir, en hann væri strangur. Ritaði Guðjón um að hafa sagt séra Jóni frá málinu með Birgi Þormars, lygamælinn, geðlækninn og stjórnunarörðugleika. Velti Guðjón því fyrir sér hvort ekki ætti að karpa eitthvað við hann og spurði sig að því hvar Grétar væri.²²⁵⁵ Grétar og Jónas hafi komið um klukkan 21:30 og reynt að fá staðfest smáatriði. Þeir hafi verið að til klukkan 23:30. Hann væri ekki hress. Orðrétt ritaði hann: „Reyndi in vain að útskýra fyrir þeim. Hvað er hægt að útskýra fyrir venjul. karlmönnum.“²²⁵⁶
1155. Fimmtudaginn 20. janúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að farið hafi verið með Tryggva Rúnar niður í sakadóm klukkan 10:55. Var komið með Tryggva Rúnar til baka klukkan 13:10. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um tilgang fararinnar. Bókað var klukkan 13:40 að Sævar hafi verið færður fram til viðtals við Jónas og Ásgeir Friðjónsson, sakadómara í ávana- og fíkniefnamálum. Klukkan 13:46 var bókað að Ívar hafi komið í þeim tilgangi að ræða við Sævar. Var Sævar færður á klefa sinn klukkan 15:03.²²⁵⁷ Fyrir liggur samantektarskýrsla um viðtal við Sævar

²²⁵¹ Bls. 2336.

²²⁵² Bls. 2060_A.

²²⁵³ Bls. 2060_B.

²²⁵⁴ Bls. 2044_C.

²²⁵⁵ Bls. 2060_C.

²²⁵⁶ Bls. 2060_D.

²²⁵⁷ Dagbók nr. 6, bls. 73.

þennan dag, rituð af Jónasi. Fram kom að Ívar hafi verið viðstaddur. Bókað var að Sævar hafi verið spurður sérstaklega um fyrstu samskipti hans og Geirfinns í Klúbbnum 17. nóvember 1974. Orðrétt var bókað: „Og bentum honum á framburð Kristjáns V. Viðarssonar í skýrslu þeirri sem hann gaf hjá rannsóknarlögreglunni 14/1.1977. og jafnframt bentum við honum á misræmi það sem fram kæmi þar og í framburði hans sjálfs frá því 9. des 1976.“ Fram kom að Sævar hafi sagt framburð Kristjáns Viðars geta verið efnislega réttur um þetta atriði. Þeir hafi notað svona aðferðir þegar þeir hafi verið að ræna menn. Hafi Sævar sagt það mjög líklegt að hann hafi sagt Kristjáni Viðari að fara til mannsins og spyrja hann eitthvað á þá leið hvort hann vildi viðskipti með áfengi. Mundi Sævar að Kristján Viðar hafi verið eitthvað fúll í tengslum við þetta og þá hafi hann farið sjálfur upp að mannum og rætt við hann eins og þeir hafi þekkt og spurt hann til nafns. Þegar maðurinn hafi kynnt sig sem Geirfinn og sagst vera úr Keflavík hafi hann látið sér detta til hugar að þetta væri „Geiri í Keflavík“ sem hann hafði áður heyrt nefndan í tengslum við spíra. Sagðist Sævar þá hafa kynnt sig sem Magnús Leópoldsson og spurt Geirfinn hvort þeir gætu ekki átt viðskipti um áfengi. Bókað var í lok skýrslunnar að ítrekuð hafi verið sú spurning við Sævar hvort ekki væri mögulegt að hann hafi komið við á bensínstöð á leiðinni til Keflavíkur 19. nóvember 1974. Fram kom að Sævar hafi sagst vera búinn að svara og ekki getað svarað á annan máta.²²⁵⁸

1156. Þennan dag, 20. janúar 1977, var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 16:20 að Guðjón hafi verið færður til viðtals við Grétar. Var Guðjón færður aftur á klefa sinn klukkan 18:40.²²⁵⁹ Klukkan 19:10 var bókað að Guðjón hafi verið færður aftur fyrir Grétar. Var hann færður aftur á klefa sinn klukkan 20:10.²²⁶⁰
1157. Fyrir liggur samantektarskýrsla dagsett þennan dag, rituð af Sigurbirni Víði, um viðtal við [JG] sem upplýsingar hafi verið um að hafi verið í Hafnarbúðinni að kvöldi 19. nóvember 1974. Fram kom að hann hafi verið í Hafnarbúðinni umrætt kvöld frá klukkan 21:00 til 23:00. Hann hafi gefið sig fram við lögreglu þegar auglýst hafi verið eftir mögulegum sjónarvottum á sínum tíma. Fram kom að [JG] hafi ekki veitt neinum manni sérstaka athygli. Treysti hann sér ekki til að gefa lýsingu á þeim sem hafi komið inn í Hafnarbúðina, hvað þá þekkja þá aftur.²²⁶¹
1158. Sama dag ræddu Sigurbjörn Víðir og Ívar við [GSig] og liggur samantektarskýrsla um viðtalið fyrir meðal rannsóknargagna. Fram kom að [GSig] hafi sérstaklega verið spurð um blóðkort Geirfinns. Sagði hún hann ævinlega hafa borið það á sér og nær öruggt að það hafi verið í veski hans. Mundi hún að blóðflokkur hans hafi verið O Rh plús.²²⁶²
1159. Fyrir liggur skýrsla tæknideildar rannsóknarlögreglunnar í Reykjavík, dagsett þennan dag 20. janúar 1977, um rannsókn á sendiferðabifreiðinni Í 840, áður R 40045, af gerðinni Mercedes Benz. Fram kom að sendibifreiðin hafi verið flutt á

²²⁵⁸ Bls. 2067.

²²⁵⁹ Dagbók nr. 6, bls. 73.

²²⁶⁰ Dagbók nr. 6, bls. 74.

²²⁶¹ Bls. 2061.

²²⁶² Bls. 2062.

bifreiðaverkstæði lögreglunnar til rannsóknar. Samkvæmt upplýsingum núverandi eiganda bifreiðarinnar hafi hann málað allt farangursgeymslurými í hólf og gólf snemma á síðastliðnu hausti áður en hann hafi hafið kjöt- og sláturflutninga á bifreiðinni. Bókað var í skýrsluna að sendibifreiðin hafi verið rannsökuð samkvæmt fyrirmælum Karls Schütz. Fram kom að samskeyti milli gólfs og hliða bifreiðarinnar í innanverðu farangursgeymslurými hafi verið skröpuð upp og uppskrapið sett í plastpoka sem hafi verið jafnóðum merktir. Bókað var að innihald plastpokanna hafi verið þurrkað í tvo sólarhringa. Þá hafi sýni verið tekin til prófunar með efnameðferð til að athuga hvort þau sýndu blóðsvörum. Orðrétt var ritað í skýrsluna: „Kom í ljós við þessa athugun að sýni úr 6 pokum sýndu blóðsvörum og sýni úr poka sem merktur var H. H1. 1. (Hægri hlið 1) en það er uppskrap við hliðarhurð fremst í farangurshúsi hægra megin, sýndi áberandi mesta blóðsvörum við Benzidin prófun þessa.“ Lét skýrsluritari þess getið að hann hafi farið með plastpokana til nánari rannsóknar til Wiesbaden þar sem innihald þeirra hafi verið rannsakað nánar á rannsóknarstofum Bundeskriminalamt. Vísaði hann þar um til skýrslu stjórnanda líffræðideildar Bundeskriminalamt.²²⁶³

1160. Tryggvi Rúnar ritaði í dagbók sína þennan dag um að hafa skúrað allan klefann og biðina eftir flutningi. Ritaði hann um að hafa farið í samprófun í nauðgunarmálinu. Ritaði hann um vitnisburð vinkonu meints brotþola sem og lækni sem hafi verið leiddur fyrir dóminn til staðfestingar á vottorði. Tryggvi Rúnar ritaði um að það sem fram hafi komið væri lygi og ef staðið væri rétt að málinu yrði hann sýknaður.²²⁶⁴
1161. Sama dag ritaði Guðjón færslu í dagbók sína um að hafa ekki sofnað fyrr en að ganga níu um morguninn. Ritaði hann um að hafa hugsað um Geirfinnsmál, það væri ögn að rofa til. Hann hafi setið lengi með Grétari þennan dag að athuga Geirfinnsmál, nú væri klukkan 19:00. Þá hafi þeir reynt áfram og verið að til um klukkan 21:00. Ritaði hann orðrétt: „Lá lengi fyrir og þóttist vera að hugsa. Sit og styn og andvarpa eymdarlega. Hvað er að. Bakteríur nútímans.“ Ritaði hann um að fyrirhuguð væri ferð að Grettisgötu morguninn eftir til rannsóknar og upprifjunar og ef til vill meiri samræður með Grétari.²²⁶⁵
1162. Föstudaginn 21. janúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Grétar hafi hringt klukkan 15:25 og óskað eftir því að Guðjón yrði tilbúinn þar sem þeir þyrftu að fara með hann út. Klukkan 16:00 var bókað að Grétar og Eggert hafi komið að sækja Guðjón. Bókað var að Grétar hafi komið til baka með Guðjón klukkan 16:38.²²⁶⁶ Rannsóknargögn um ferðir Guðjóns þennan dag liggja ekki fyrir önnur en handritað bréf Guðjóns til Grétars, dagsett þennan dag, 21. janúar 1977.²²⁶⁷ Einnig liggur fyrir endurritun Grétars á bréfinu. Orðrétt ritaði Guðjón: „Eftir á að hyggja, þetta er að vísu með formerkjum „creative thinking“. Þú sem rannsakar hjartna og nýrna hefur væntanlega tekið eftir því hvað mér varð starsýnt á í vorri ferð í dag. Nei,

²²⁶³ Bls. 2064–2065.

²²⁶⁴ Bls. 2065_A–C.

²²⁶⁵ Bls. 2060_D.

²²⁶⁶ Dagbók nr. 6, bls. 75.

²²⁶⁷ Bls. 2070–2071.

jæja þá skal ég segja þér það. Það voru tröppurnar út úr húsinu bakdyramegin. Svona tröppur eru ekki algengar. Mér finnst ég hafi farið þarna inn sennilega ekki getað beðið einn í bílnum úti og komið inn að miðstöðvarkötlunum tveim sem þarna standa. Um það atriði hvort ég hafi komið upp í herbergið þori ég ekki að segja neitt, en tröppurnar eru mér minnisstæðar, vegna þess að ég var þannig á mig kominn að ég komst ekki af sjálfsdáðum upp þær. Þ.e.a.s. áttaði mig ekki á svona skarpri hægri beygju sem gera varð til að komast áfram leiðar sinnar. Gott ef S. leiddi mig ekki upp þær.²²⁶⁸ Síðan mun ég hafa ekið bílnum út úr sundinu og sennilega lagt honum einhversstaðar við nærliggjandi götur, gott ef ekki í einhverju porti. Síðan mun S. hafa tekið lykllana og fylgt mér að Fíatínunum, sem hefur þá sennilega staðið við Vatnsstíg. Ég man óljóst eftir einhverjum huggunarorðum sem hann var að láta falla við mig um að þetta væri allt í lagi o.s.frv. Einhvers staðar í grennd við Úðafoss, ég man ekki við hvaða götu hún er, þar finnst mér Vw hafi verið lagt. Mér þótti réttara að hripa þetta niður, en þetta er birt án ábyrgðar af hálfu undirritaðs.²²⁶⁹

1163. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 17:15 að Jónas hafi komið með Moggann til Sævars. Klukkan 20:55 var bókað að Grétar hafi komið með pappír og skákblöð handa Guðjóni.²²⁷⁰
1164. Þennan dag var Erla yfirheyrð milli klukkan 13:30 og 14:25 af Sigurbirni Víði og Grétari á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar. Fram kom að tilefni yfirheyrslunnar hafi verið nokkur atriði í Geirfinnsmálinu. Kvaðst Erla hafa séð Sævar hringja á heimili móður hans að Grýtubakka 10 á milli klukkan 19:00 og 19:30 þriðjudaginn 19. nóvember 1974. Hún hafi ekki heyrt hvað hann hafi sagt og vissi því ekki við hvern eða um hvað hann hafi talað. Kvaðst Erla ekkert hafa vitað um undirbúning Keflavíkurferðarinnar eða erindið þangað fyrr en hún hafi heyrt Sævar og Guðjón ræða saman í bifreiðinni á leiðinni suður eftir um mann sem væri erfiður og þyrfti að beita fullri hörku. Kvaðst Erla hafa dregið þá ályktun að eitthvað ætti eftir að gerast í Keflavík. Vissi hún ekki hvernig Geirfinnur hafi látið lífið en minnti að Sævar hafi sagt sér að hann hafi látist í átökum við hann, Kristján Viðar og Guðjón.²²⁷¹
1165. Tryggvi Rúnar ritaði í dagbók sína þennan dag um að hafa farið út í garð um klukkan 18:00 í um tíu mínútur. Orðrétt ritaði hann: „Já, svona er nú lífið hjá mér í dag og hefur verið síðustu mánuði. Bara að bíða og sjá hvað skeður, þó ég viti fyrir víst að ég er ekki í þessu Guðmundarmáli, þá verð ég að bíða og sjá útkomu þess þ.e.a.s. saklaus.“ Ritaði hann um stöðu brunamálsins og nauðgunarmálsins. Lýsti hann nokkuð harðorður reiði sinni í garð kærandsins í nauðgunarmálinu og framburðar vitnis sem hafi sagt hann hafa hóttað þeim lífláti. Orðrétt ritaði hann: „Já, þær halda að ég sleppi aldrei út en það er misskilningur hjá þeim. TLeifsson sleppur út í lífið á þessu ári.“²²⁷² Ritaði Tryggvi Rúnar um að hafa þvegið af sér um kvöldið og rætt við Gunnar Guðmundsson, forstöðumann, um ýmislegt og þar á meðal Guðmundarmálið. Hafi

²²⁶⁸ Bls. 2068.

²²⁶⁹ Bls. 2069.

²²⁷⁰ Dagbók nr. 6, bls. 75.

²²⁷¹ Bls. 2066.

²²⁷² Bls. 2065_D.

Gunnar sagst halda að þeir þyrftu ekki að ræða við hann heldur væri verið að staðfesta atriði sem sneru að öðrum sakborningum málsins. Orðrétt ritaði Tryggvi Rúnar: „Enda hef ég ekkert að segja í þessu máli, ég veit ekki neitt, enda kom ég hvergi þar nærri þó svo ég hafi játað mig inn í mál sem ég á ekki neinn þátt í sem betur fer segi ég nú bara, því eftir þetta allt væri lítið gaman að eiga einhvern þátt í svona máli eins og þessu og þessu Geirfinnsmáli. Já ekki öfunda ég strákana yfir þessu. Ég er farinn að vorkenna þeim þrátt fyrir allt að hafa lent í þessu. En ef þeir hafa nú þrátt fyrir allt komið mér í þetta verða þá að koma mér út úr því sem allra fyrst. Ef þeir eru ekki búnir að því nú svo að þetta mál geti nú komist á hreint sem allra fyrst og að minn þáttur sem er enginn komi í ljós fyrir almenningi, þ.e.a.s. fyrir þjóðinni sem að hefur haldið mig inni í þessu öllu og þessu (Geirfinnsmáli). Já það þarf að koma skýrt fram í öllum atriðum svo ég losni út úr þessu öllu saman eins og rétt er. P.s. Ég held með tímanum að ég geti tekið mig á ef ég hætti öllum ólátum, þ.e.a.s. slagsmál og að standa í þessum félagsskap. Ef það tekst þá heldur fólk og trúir því að ég sé ekki eins glataður eins og ég leit út að vera í byrjun þ.e.a.s. Þorláksmessu 1975 og allt til dagsins í dag, en samt er mikið breytt. Þ.e.a.s. ég er alltaf að detta úr fleiri málum með hverjum mánuði, þ.e.a.s. stelpu í Vík í Mýrdal sem var logið upp á mig, svo þessi karl í Ólafsvík, þá var ég á sjó. Svo þetta (Guðmundarmál) sem ég var aðal karlinn í fyrst, en svo orðinn smá það en núna held ég að þeir sjái mig ekki lengur í þessari mynd sinni, því þar er ég ekki í raunveruleikanum, þrátt fyrir allt.“²²⁷³

1166. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína sama dag, 21. janúar 1977, um að fara ætti að Grettisgötu 82. Orðrétt ritaði hann: „Ekki veit ég sosum hvaða þýðingu það hefur en þetta má reyna, það er alltaf verið að reyna eitthvað.“ Ritaði hann um að líða betur en kvöldið áður, en þó væri honum alltaf illa við svona ferðir. Annars vegar við að hitta einhvern sem hann þekkti og hins vegar að fara inn aftur. Guðjón ritaði orðrétt: „Heldur vandræðalegt ferðalag. Ekki kannaðist ég við mig þarna. Þó er vont um að segja eins og minnið á þessa atb. er þokukennt.“ Ritaði Guðjón um að hafa lesið Kiljan enn einu sinni eftir mat og hafa hugsað Grettisgötumál. Hann hafi hripað Grétari bréf um málið. Ritaði hann orðrétt: „Hringdi svo á þjón, sem er ókominn, ég vil láta karlinn vita af því. Smáatriði, en gætu hjálpað.“ Ritaði Guðjón um að vörður hafi komið með frá Grétari ógrynni af pappír og bókina „Skáldskapur á skákbörði.“²²⁷⁴
1167. Laugardaginn 22. janúar 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi rætt við Tryggva Rúnar meðal annarra milli klukkan 09:40 og 10:00. Klukkan 14:45 var bókað að Ingvar Kristjánsson geðlæknir hafi rætt við Guðjón til klukkan 17:00, en þá hafi hann verið færður á klefa sinn aftur.²²⁷⁵ Klukkan 20:20 var bókað að Sævar hafi verið færður fram til viðtals við Grétar. Var Sævar færður aftur á klefa sinn klukkan 20:50.²²⁷⁶ Fyrir liggur samantektarskýrsla, rituð af Grétari, um viðtal við Sævar þennan dag. Fram kom að Sævar hafi verið spurður um skóflur sem hann hafi áður borið um að hafi verið notaðar þegar lík Geirfinns hafi verið grafið. Ber

²²⁷³ Bls. 2065_E–F.

²²⁷⁴ Bls. 2071_A–B.

²²⁷⁵ Dagbók nr. 6, bls. 77.

²²⁷⁶ Dagbók nr. 6, bls. 77.

skýrslan engar nýjar upplýsingar með sér.²²⁷⁷ Bókað var að Guðjón hafi verið færður til viðtals við Grétar klukkan 21:10. Þá var bókað í fangelsisdagbókina að Jónas hafi komið með blöð og talað við Sævar milli klukkan 21:30 og 21:50. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Bókað var að Guðjón hafi verið færður á klefa sinn klukkan 23:30.²²⁷⁸ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.

1168. Sama dag var bókað í dagbók Hegningarhússins að klukkan 13:10 hafi Kristmundur Sigurðsson, lögreglumaður, komið að beiðni Ármanns Kristinssonar, sakadómara, og rætt við Kristján Viðar.²²⁷⁹ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna.
1169. Fyrir liggur skýrsla lögreglunnar í Snæfellsnes- og Hnappadalssýslu um hvarf á byssusting, dagsett sama dag, 22. janúar 1977. Fram kom að [MJM] hafi verið yfirheyrd sem vitni vegna hvarfs á byssusting úr vörslum hennar og eiginmanns hennar árið 1973. Bókað var að vitnaskýrslan hafi farið fram að beiðni Gísla Guðmundssonar, rannsóknarlögreglumanns í Reykjavík. Lýsti vitnið byssustingnum ítarlega, sem hafi verið með um 25 sentímetra löngu blaði. Fram kom að byssustingurinn hafi verið á heimili vitnisins í Kaupmannahöfn, en hafi horfið um sumarið 1973. Vissi vitnið ekki með hvaða hætti byssustingurinn hafi horfið. Aðspurð sagðist [MJM] kannast við Kristján Viðar og hafa hitt hann í október 1973 á Íslandi, en þá hafi eiginmaður hennar kynnt hann fyrir henni.²²⁸⁰
1170. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína þennan dag um að Ingvar geðlæknir hafi komið, rólegur að vanda. Ingvar hafi átt gott spjall við [GUÆ] og látið vel af henni. Ritaði Guðjón um að þeir hafi rætt uppvaxtarár hans og skólagöngu. Gott hafi verið að ræða við Ingvar og honum liði nokkuð vel.²²⁸¹ Ritaði Guðjón um að hafa átt langt spjall við Grétar um kvöldið útaf bréfinu sem hann hafi skrifað honum. Ráðgerð væri ferð til Keflavíkur daginn eftir.²²⁸²
1171. Sunnudaginn 23. janúar 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Grétar hafi hringt klukkan 10:00 og boðað seinkun. Bókað var að hann kæmi klukkan 11:00 að sækja Guðjón. Rétt síðar var bókað að Jónas hafi hringt sömu erinda vegna Sævars. Klukkan 10:35 var bókað um komu Hallvarðs Einvarðssonar, vararíkissaksóknara, sem hafi spurst fyrir um fyrirhugaða ferð rannsóknarlögreglumanna með tvo fanga til Keflavíkur. Bókað var að hann hafi fengið staðfesta brottfarartíma. Bókað var klukkan 10:45 að Jónas og Jón Halldórsson hafi farið með Sævar til Keflavíkur. Klukkan 10:55 var bókað að Grétar hafi komið ásamt Guðmundi Guðmundssyni til að sækja Guðjón. Bókað var að þeir hafi farið með hann til Keflavíkur klukkan 11:25. Bókað var í fangelsisdagbókina að komið hafi verið með Sævar til baka klukkan 14:00. Fyrir liggur samantektarskýrsla, rituð af Jónasi, um ferð Sævars til Keflavíkur þennan dag. Fram kom að Sævar hafi greint frá atburðarásinni í Dráttarbrautinni. Bókað var að Sævar hafi verið beðinn um að benda á þann stað sem Mercedes Benz

²²⁷⁷ Bls. 2072.

²²⁷⁸ Dagbók nr. 6, bls. 77.

²²⁷⁹ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 13.

²²⁸⁰ Bls. 2073–2074.

²²⁸¹ Bls. 2071_B.

²²⁸² Bls. 2071_C.

sendiferðabifreiðin hafi staðið þegar hann hafi séð hana fyrst í Keflavík 19. nóvember 1974. Bókað var að Sævar hafi bent á Aðalstöðina og sagst nokkurn veginn viss um að þar hafi bifreiðin staðið. Fram kom að Sævar hafi þá verið beðinn um að benda á þann stað þar sem hann hafi sagt farþegum Volkswagen bifreiðarinnar að beygja sig niður. Bókað var að Sævar hafi sagt það hafa verið einhvers staðar á aðalgötunni, en hafi ekki getað bent nákvæmlega á staðinn. Beðinn um að benda á sjoppuna þar sem hann hafi farið inn og ætlað að hringja umrætt kvöld benti Sævar á sjoppuna við Aðalstöðina. Var þess getið að Sævar hafi í fyrstu talið það hafa verið sjoppu skammt frá lögreglustöðinni, en muna nú að hann hafi verið að rugla saman við það tilefni þegar hann og Erla fóru til Keflavíkur í gjaldeyrisleit, en þá hafi hann farið inn í þá sjoppu til að hringja. Orðrétt var bókað: „Ég spurði Sævar enn einu sinni hvort hann væri öruggur um að ekki hefði verið tekið bensín í umræddri ferð. Hann sagði sig ráma óljóst í að tekið væri bensín þarna í Keflavík og þá við Aðalstöðina. Hann sagðist halda að Guðjón hafi séð um það.“²²⁸³

1172. Þennan dag var bókað í fangelsisdagbókina að komið hafi verið með Guðjón aftur í fangelsið klukkan 15:20. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um Keflavíkurferð Guðjóns, önnur en athugasemdaskýrsla Karls Schütz, dagsett sama dag.²²⁸⁴ Klukkan 19:25 var bókað að Guðjón hafi verið færður fram til Grétars í hornherbergið. Bókað var að Grétar hafi lokið viðtali sínu við Guðjón klukkan 23:10 og hafi Guðjón verið settur aftur á klefa númer sex. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið. Klukkan 23:20 var bókað að Grétar hafi komið aftur með tóbak fyrir Guðjón.²²⁸⁵
1173. Sama dag, 23. janúar 1977, var bókað í dagbók Hegningarhússins að Haraldur Árnason og Gunnlaugur Sigurðsson hafi flutt Kristján Viðar úr húsi klukkan 12:20. Bókað var að komið hafi verið með hann til baka klukkan 15:05.²²⁸⁶ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um ferðir Kristjáns Viðars önnur en athugasemdaskýrsla Karls Schütz, dagsett sama dag.
1174. Meðal rannsóknargagna er svokölluð athugasemdaskýrsla rituð af Karli Schütz, dagsett sama dag, 23. janúar 1977. Fram kom að þennan dag hafi verið gerð tilraun með kærðu, Sævari, Erlu, Kristjáni Viðari, Guðjóni og [SÓH], til að sviðsetja atburðina í Dráttarbrautinni aðfaranótt 20. nóvember 1974. Orðrétt var bókað í skýrsluna: „Með því var reynt að a) Rannsaka framburð varðandi afstöðu á vettvangi, til þess að geta metið gildi framburðarins yfirleitt. b) Til þess að ná frekara samræmi þar sem frásögnum ber ekki saman.“ Bókað var að aftur hafi komið greinilega í ljós ósamræmi varðandi smáatriði í frásögnum kærðu af atburðunum, einkum varðandi högg sem Geirfinni hafi verið veitt. Af þeirri ástæðu hafi eingöngu verið sviðsettar staðsetningar á bifreiðum, staða Geirfins og sakborninganna. Bókað var í skýrsluna að hætt hafi verið við ítarlega sviðsetningu á því þegar Geirfinnur hafi verið beittur ofbeldi með hnefahöggum og barsmíðum með spýtu þar sem talið hafi verið að slíkt myndi ekki bera árangur. Hvað það atriði snerti yrði því að ganga út frá fyrirbyggjandi

²²⁸³ Bls. 2075.

²²⁸⁴ Dagbók nr. 6, bls. 78.

²²⁸⁵ Dagbók nr. 6, bls. 79.

²²⁸⁶ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 14.

framburðum. Bókað var í athugasemdaskýrsluna að meðfylgjandi væru ljósmyndir, teikningar og stuttar athugasemdir sem hafi verið gerðar á staðnum.²²⁸⁷ Fyrir liggja athugasemdir Karls Schütz um lýsingu hvers og eins sakbornings í tengslum við sviðsetningu verknaðarins. Fram kom að Erla hafi lýst afstöðu Volkswagen bifreiðarinnar, hún hafi ekkert munað um hálstak og vissi ekki hvernig andlátíð hafi borið að. Sagði hún lík Geirfinns hafa legið á maganum. Hún hafi þá staðið ennþá kyrr við Volkswagen bifreiðina en Sævar, Guðjón og Kristján Viðar hafi staðið yfir líkinu. Bókað var að Sævar hafi staðsett Volkswagen bifreiðina þremur metrum vestar. Lýsti hann hálstakinu þannig að Kristján hafi haldið með vinstri hendi um háls Geirfinns. Bókað var að hann hafi haldið takinu í um sjö sekúndur samkvæmt skeiðklukku. Lýsti Sævar því að þá hafi Kristján Viðar beygt Geirfinn niður og haldið hálstakinu áfram í boginni stellingu. Á þeim tímapunkti hafi hann gengið til Erlu að Volkswagen bifreiðinni og þegar hann hafi komið til baka hafi Geirfinnur legið á maganum. Kristján Viðar hafi þá þreifað á hjarta Geirfinns og sagt: „Hann er dáinn.“ Hafi Sævar sagst hafa þreifað á púlsinum og haldið einnig að Geirfinnur væri látinn. Bókað var að Sævar hafi breytt stöðu sendiferðabifreiðarinnar um fimm metra til vesturs. Fram kom að Sævar teldi að [SÓH] hafi ef til vill séð eitthvað. Hafi Sævar sagt Erlu hafa farið burt á milli tveggja bygginga í Dráttarbrautinni.²²⁸⁸ Í skýrsluna var bókað að Kristján Viðar hafi sagt staðsetningu Volkswagen bifreiðarinnar vera sunnar. Bókað var að hann hafi sagst hafa tekið við hálstakinu af Guðjóni og hafi gripið um hálsinn aftanfrá, beygt Geirfinn aftur og ýtt með hnénu í hné hans. Fram kom að Kristján Viðar hafi sýnt hálstakið og samkvæmt skeiðklukku hafi hann haldið taki í um 10 sekúndur. Á meðan á því hafi staðið hafi Sævar slegið Geirfinn í fæturna með lurki. Bókað var að Kristján Viðar hafi sagt líkið hafa legið á vinstri hlið. Hann hafi reynt að finna hjartapúls, en engan fundið. Lagði Kristján Viðar áherslu á að hann væri enginn fagmaður. Fram kom að hann hafi sagt þá við Sævar: „Ég held að hann sé dáinn.“ Síðan hafi hann gengið að sendiferðabifreiðinni og talað við [SÓH] eins og áður hafi komið fram. Hafi Kristján Viðar sagt að þegar hann hafi komið til baka hafi Sævar sagst hafa þreifað á púlsinum og talið manninn dáinn. Fram kom að Kristján Viðar hafi efast um staðsetningu sendibifreiðarinnar og talið að [SÓH] hafi ekkert séð.²²⁸⁹ Bókað var að Guðjón hafi staðsett Volkswagen bifreiðina nokkurn veginn á sama stað og Erla. Lýsti hann því yfir að geta ekki greint frá upphafi átakanna og hvar einstakir aðilar hafi staðið. Mjög dimmt hafi verið og ef hann segði eitthvað núna gæti það orðið einhver vitleysa. Orðrétt var ritað: „Aðspurður gengur hann lengra til norðurs að dráttarbrautinni sem liggur þversum og segir: „Hér á þessu svæði gæti það verið.“ Guðjón neitaði aftur að gefa upp nokkrar staðarákvarðanir. Hann sagði: „Ég verð að hugsa mig betur um, og ég held að það komi, það kemur áreiðanlega.““ Bókað var að Guðjón hafi ekki getað lýst því hvernig Geirfinnur hafi legið. Hann hafi sjálfur ekki kannað lífsmörk og vissi ekki hver hafi gert það. Aðspurður mundi hann ekki hvort líkið hafi verið borið að fólksbifreiðinni eða hvort henni hafi verið ekið að líkinu. Bókað var að Guðjón hafi sagt sendibifreiðina standa nokkurn veginn á réttum stað, en

²²⁸⁷ Bls. 2076–2077.

²²⁸⁸ Bls. 2078.

²²⁸⁹ Bls. 2079.

hann kynni ekki við rauðan stuðara sem væri nú á bifreiðinni. Auk þess hafi hann sagt númerið á bifreiðinni ekki rétt.²²⁹⁰ Bókað var að [SÓH] hafi sagst viss um að hafa ekki ekið sendibifreiðinni að bryggjunni, hann hafi ekki ekið svo neðarlega. Sagði hann Kristján Viðar hafa komið aftan að bifreiðinni og sagt sér að bíða lengur. [SÓH] hafi sagst hafa verið inni í bifreiðinni allan tímann. Mannamálið sem hann hafi heyrt, hafi komið vinstra megin fyrir aftan sig. Bókað var að [SÓH] hafi verið kynntur framburður annarra hlutdeildarmanna og þrátt fyrir það hafi hann haldið fast við framburð sinn. Aðspurður hafi [SÓH] sagt stuðara og hliðarrákir á sendibifreiðinni hafa verið svartar á umræddum tíma, en verið breytt þegar sendibifreiðin hafi verið seld. Undir yfirheitinu: „Í rauða húsinu“ kom fram að húsið væri veiðarfærageymsla. Bókað var að fimm sígarettustubbar hafi fundist á jarðhæð, undir sæti úr timburplötu, en engin spýja hafi fundist þar. Þá kom fram að Erla hafi borið um að hafa haldið sig í litlu herbergi hægra megin í afturenda hússins aðfaranótt 20. nóvember 1974. Bókað var að ekkert hafi fundist þar sem hafi sannað framburð hennar, hvorki sígarettustubbar né spýja.²²⁹¹

1175. Þennan dag ritaði Tryggvi Rúnar í dagbók sína um að vera spenntur fyrir því að klára þessi smá afbrot sem hann hafi verið ákærður fyrir. Hann væri saklaus af nauðgunarákærinni og manndrápi. Orðrétt ritaði Tryggvi Rúnar: „Já, nei takk, þar er ég saklaus og í þessu Guðmundarmáli kem ég hvergi nálægt. Það er eins öruggt eins og ég sit hér og skrifa það niður hjá mér og vitna í Guð minn að ekki hef ég verið þar nærri.“²²⁹²
1176. Guðjón ritaði einnig færslu í dagbók sína þennan dag, 23. janúar 1977, um langt og strangt ferðalag til Keflavíkur með Grétari og Guðmundi Guðmundssyni úr Keflavík. Orðrétt ritaði Guðjón: „Dráttarbr. ath. þar var fjöldi fólks, mikið tilstand. Hef ekki getað haft mitt uppúr því enn.“ Grétar hafi komið um kvöldið og hafið nákvæma skýrslugerð til klukkan 23:18. Ritaði Guðjón um að Grétar hafi þá keypt fyrir hann Mac Baren tóbak. Orðrétt ritaði Guðjón: „Við erum í tímaþröng segir Gr. Ekki veit ég það. Svo er líka best að hreinsa þetta af. Það er ekki eftir neinu að bíða.“²²⁹³
1177. Mánudaginn 24. janúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Ingvar Kristjánsson geðlæknir hafi hringt og boðað Guðjón í heilalínurit á föstudag.²²⁹⁴ Klukkan 13:35 var bókað að Guðjón hafi verið færður fram til viðtals við Grétar. Bókað var klukkan 16:10 að Jónas hafi hringt og spurt hvort Sævar væri með úr á sér. Lét færsluritari þess getið að svo væri ekki. Á sama tíma var bókað að beiðni Sævars um viðtal við Jón Oddsson, réttargæslumann, hafi verið komið á framfæri við Jónas. Var þess getið að Jón hafi hringt fyrir um daginn og boðað komu sína og fulltrúa frá sendiráði Bandaríkjanna. Bókað var klukkan 17:45 að Ívar hafi farið inn til Tryggva Rúnars. Hann hafi farið aftur klukkan 18:00. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir önnur en færsla í dagbók Tryggva Rúnars þar sem fram kom að Ívar hafi rætt við

²²⁹⁰ Bls. 2080.

²²⁹¹ Bls. 2081.

²²⁹² Bls. 2081_A.

²²⁹³ Bls. 2071_C.

²²⁹⁴ Dagbók nr. 6, bls. 79.

hann um líkamsárásarmál sem til rannsóknar væri hjá lögreglu.²²⁹⁵ Á sama tíma var bókað að Guðjón hafi verið færður á klefa sinn um stundarsakir. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 18:10 var bókað að Sævar hafi verið færður fram til viðtals við Grétar og Jónas. Bókað var um komu Jóns Oddssonar, réttargæslumanns Sævars klukkan 18:35. Hófst viðtal þeirra klukkan 18:40. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir samantektarskýrsla um viðtal hans og Jónasar við Sævar þennan dag. Bókað var að þeir hafi beðið Sævar um að skýra nákvæmlega frá atburðum þegar hann og félagar hans hafi borið lík Geirfinns inn í kjallarann á Grettisgötu 82 aðfaranótt 20. nóvember 1974. Fram kom að Sævar hafi sagst munu reyna að gera sitt besta, en þar sem langt væri um liðið gæti hann ekki verið viss um smáatriði.²²⁹⁶ Minnti Sævar að ljóslaut hafi verið inni í þvottahúsinu. Hann hafi staðið á ganginum og séð inn í þvottahúsið þar sem félagar sínir hafi sett dökkleitt efni utan um eða yfir líkið sem hafi legið á gólfinu. Hafi Sævar sagt Kristján Viðar hafa sparkað eða spennt upp hurðina að geymslunni. Mundi Sævar ekki hvernig líkið hafi verið borið yfir í geymsluna, en minntist þess að hafa tekið þátt í því. Orðrétt var bókað í samantektarskýrsluna: „Þar hafi það verið lagt hálfvegis á grúfu upp á drasl til hægri handar, en vinstri vanginn hafi snúið upp og hann séð andlitið. Hann kvaðst hafa séð blóðugar skrámur eða rispur á vinstri vanganum, en ekki aðra áverka.“ Greindi Sævar frá því að þegar hann og Kristján Viðar hafi rætt um flutning á líkinu hafi hann spurt hvort hann ætti ekki að koma með plast utan um líkið, en Kristján þá sagt það óþarft þar sem hann hefði efni til þess. Lýsti Sævar því að þegar hann hafi komið í geymsluna hafi verið búið að setja eitthvað utan um líkið svo hann hafi ekki séð andlit þess. Þá hafi þeir fært líkið yfir í þvottahúsið. Kristján hafi komið með efni og minnti Sævar að það hafi verið brúnleitt. Það hafi ekki verið plast. Þeir hafi sett efnið utan um líkið inni í þvottahúsinu og bundið saman með snæri. Mundi Sævar ekki hvaðan snærið hafi komið og gat ekki sagt til um hvort það hafi verið úr hampi eða nælon. Aðspurður hvort blætt hafi úr vitum líksins eða hvort það hafi verið mikið blóðugt sagðist Sævar ekki hafa séð annað blóð en storku á vinstri vanga.²²⁹⁷

1178. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 19:25 að Guðjón hafi verið færður fram til Grétars aftur. Var Guðjón færður aftur á klefa sinn klukkan 21:15. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 22:20 að Tryggvi Rúnar hafi fengið lánaða bókina, „Lögbókin þín“.²²⁹⁸
1179. Fyrir liggur skýrsla rannsóknarlögreglunnar um yfirheyrslu yfir [SÓH] þennan dag milli klukkan 17:20 og 18:50. Bókað var að [SÓH] væri með réttarstöðu vitnis. Kvaðst [SÓH] þess fullviss að Kristján Viðar hafi komið að máli við hann í nóvember 1974 og beðið hann um að aka einhverju. Það hafi ábyggilega verið heima hjá honum, annaðhvort um hádegisbilið eða um kvöld. Orðrétt var bókað: „Ekki get ég dagsett þennan atburð, en vel getur verið, að þetta hafi verið þann 18.11.1974, enda tel ég svo vera.“ Greindi [SÓH] frá því að Kristjáni Viðari hafi verið kunnugt um að hann hafði

²²⁹⁵ Bls. 2091_A.

²²⁹⁶ Bls. 2082.

²²⁹⁷ Bls. 2083.

²²⁹⁸ Dagbók nr. 6, bls. 80.

aðgengi að sendibifreið. Kvaðst [SÓH] hafa haft samband við [JÞW] og fengið leyfi hans til að fá sendibifreið að láni á umræddum tíma svo lengi sem hún væri þá ekki í vinnu. Kvaðst [SÓH] hafa talið víst að hann ætti að koma að Laugavegi 32, þar sem Kristján Viðar hafi haldið til að mestu. Honum hafi verið kunnugt um að ökumaður sendibifreiðarinnar hafi átt heima við Hegningarhúsið að Skólavörðustíg og þar myndi bifreiðin standa væri hún ekki í notkun.²²⁹⁹ Kvaðst hann hafa haft lykil að bifreiðinni og hafa tekið hana fyrir utan Skólavörðustíg 9, án þess að láta ökumann hennar vita. Hann hafi ekið sendibifreiðinni áleiðis að Laugvegi 32, en þar sem erfitt hafi verið að fá bifreiðastæði á Laugaveginum hafi hann stöðvað bifreiðina við Vatnsstíg. Sendibifreiðin hafi verið af gerðinni Mercedes Benz, árgerð 1970, gul á litinn með svarta stuðara og númerið R-40045. Kvaðst hann hafa stöðvað sendibifreiðina milli klukkan 21:00 og 21:30. Þá hafi Kristján Viðar komið hlaupandi að bifreiðinni og sagt sér að aka til Keflavíkur. Hann hafi ekki viljað greina honum frá erindinu heldur myndi hann sjá það sjálfur ef af þessu yrði. Hafi Kristján Viðar sagt honum að stöðva bifreiðina þar sem malbikað yfirborð Hafnargötunnar hafi endað. Lýsti [SÓH] akstursleið sinni út úr borginni og að þeim stað sem Kristján Viðar hafi lagt fyrir hann að stöðva á. Þar hafi hann beðið í um 10 til 20 mínútur eða þar til Kristján Viðar hafi komið.²³⁰⁰ Þá hafi Kristján gefið honum nánari fyrirmæli. Kvaðst [SÓH] hafa ekið eins og fyrir hann hafi verið lagt og eins langt niður að sjó eins og hann hafi treyst sér, snúið bifreiðinni við, drepíð á vélinni og opnað aðeins rifu á glugganum í dyrunum ökumannsmegin. Kvaðst hann hafa slökkt á ljósum bifreiðarinnar og þá hafi verið mjög dimmt. Hann hafi beðið í um 10 til 20 mínútur í bifreiðinni eftir því að Kristján Viðar myndi hafa nánara samband við hann. Kvaðst hann hafa heyrt mannamál, sem hafi virst koma að neðan, frá svæðinu á milli bifreiðarinnar og sjávarins. Hann hafi ekki heyrt orðaskil, en einhver æsingur virst í röddunum. Kvaðst hann ekkert hafa séð þar sem hann hafi ekki farið út úr bifreiðinni. Hann hafi ekki orðið var við aðra bifreið í Dráttarbrautinni umrætt kvöld. Kristján Viðar hafi komið aftur móður eða eitthvað æstur og sagt honum að þetta væri allt í lagi, hann gæti farið því ekkert yrði úr þessu. Sagðist [SÓH] aldrei hafa vitað hvað það hafi verið sem hann hafi átt að sækja umrætt kvöld. Hélt hann að klukkan hafi verið eitthvað um 22:00 þegar hann hafi komið til Keflavíkur. Kvaðst hann hafa ekið sem leið hafi legið til Reykjavíkur og hafa sett eldsneyti á bifreiðina á Umferðarmiðstöðinni. Næst hafi hann ekið sendibifreiðinni að Grettisgötu 82 og lagt henni gegn akstursstefnu.²³⁰¹ Kvaðst hann hafa farið að sofa í herbergi Kristjáns Viðars, líkt og venjulega. Undir morgunn hafi hann vaknað við að Kristján Viðar hafi komið og þá spurt hann hvert erindið til Keflavíkur hafi eiginlega verið og hvað hafi komið þar fyrir. Hafi hann svarað á þann veg að það skipti ekki máli og honum kæmi það ekki við þar sem ekkert hafi orðið úr neinu. Málið hafi ekki frekar verið rætt. Kvaðst [SÓH] ekki hafa orðið var við Sævar, hvorki um kvöldið né nóttina. Hann hafi haft það á tilfinningunni að fleiri hafi verið með í för, en ekki hafa orðið var við neinn annan en Kristján Viðar. Greindi [SÓH] frá því að hafa skilað

²²⁹⁹ Bls. 2084.

²³⁰⁰ Bls. 2085.

²³⁰¹ Bls. 2086.

sendibifreiðinni á sama stað og hann hafi tekið hana og því ólíklegt að ökumaður hennar hafi nokkuð orðið var við að henni hafi verið ekið um nóttina.²³⁰²

1180. Meðal rannsóknargagna liggur skýrsla rannsóknarnefndar Reykjavíkur, ódagsett, með yfirskriftinni: „Atriði sem styrkja játningar“. Fram kom að Kristján Viðar hafi borið um að í geymslunni að Grettisgötu hafi verið stór leðurlíkisdúk sem hafi verið vafinn utan um Geirfinn og síðan bundið um með ljósum nælonþræði. Kristján Viðar hafi borið um að hafa tekið með sér skóflu úr kjallara hússins þegar þau hafi lagt af stað með líkið í Rauðhóla. Þá hafi hann borið um að hafa spyrnt upp hurðinni að geymslunni svo að dyraumbúnaður hafi gefið eftir. Undir liðnum: „Rannsóknarleiðir“ var bókað að kanna þyrfti hvort amma Kristjáns Viðars kannaðist við umræddan dúk og ljóst nælonsnæri. Tryggja þyrfti umrædda skóflu og sanna að um sömu skóflu væri að ræða. Rannsaka þyrfti hvort dyraumbúnaður að geymsludyrum gæfi eftir ef spyrnt væri í hurðina. Athuga hvort búið væri að lagfæra hurðina.²³⁰³ Fyrir liggur samantektarskýrsla Haraldar Árnasonar, um viðtal við [IF], föðurömmu Kristjáns Viðars, til heimilis að Grettisgötu 82. Bókað var að hún hafi verið spurð um atriði sem fram hafi komið í skýrslu Kristjáns Viðars hjá lögreglu 14. janúar 1977. Aðspurð um leðurlíkisdúk eða annað álíka í geymslunni mundi hún ekki eftir slíkt hafi verið þar geymt. Það gæti þó verið þar sem þar hafi safnast fyrir dót á mörgum árum. Aðspurð um hvítt nælonsnæri eða –band mundi hún ekki sérstaklega eftir slíku í kjallaranum. Minnti hana að afgangur af þvottasúrum úr næloni hafi verið einu sinni verið settur í þurrkhúsið. Kvaðst hún muna eftir að hafa haldið öllum snærispottum til haga í plastpoka í geymslunni. Aðspurð um ljós í vaskahúsi kvaðst hún hafa látið taka loftljósið í burtu um 1970 þar sem aðrir sem hafi gengið um kjallarann hafi verið gjarnir á að skilja vaskahúsljósið eftir logandi.²³⁰⁴ Þá liggur fyrir önnur samantektarskýrsla, dagsett sama dag og rituð af Haraldi, um skoðun á dyraumbúnaði á geymslu í kjallara húss númer 82 við Grettisgötu, í tilefni af framburði Kristjáns Viðars um að hafa spyrnt upp geymsluhurðinni þegar hann Sævar og Guðjón hafi komið með lík Geirfinns úr Keflavík. Bókað var að rætt hafi verið við [IF], föðurömmu Kristjáns Viðars, sem hafi verið viðstödd skoðunina. Fram kom að hurð og dyrakarmur hafi verið mjög illa farinn og erfitt að greina eina skemmd frá annari. Bókað var að við athugun hafi komið í ljós sprunga í dyrakarmi, um 40 sentimetrar upp og niður fyrir lokjárn sem bendi til þess að hún hafi myndast við það að hurðinni hafi verið spyrnt upp. Aðspurð sagði [IF] það oft hafa komið fyrir að Kristján Viðar hafi spyrnt upp hurðinni og hún hafi of þurft að lagfæra hurðina. Mundi hún ekki hvenær það hafi verið gert síðast.²³⁰⁵
1181. Fyrir liggur vottorð Veðurstofu Íslands til sakadóms Reykjavíkur, dagsett þennan dag 24. janúar 1977, um líkur á frosti í jörð í Rauðhólum 21. nóvember 1974. Fram kom

²³⁰² Bls. 2087.

²³⁰³ Bls. 2088.

²³⁰⁴ Bls. 2092.

²³⁰⁵ Bls. 2093.

að líklegt yrði að telja að frost hafi komið í jörð á tímabilinu 17. til 21. nóvember 1974 í Rauðhólum.²³⁰⁶

1182. Tryggvi Rúnar ritaði í dagbók sína þennan dag um að hafa beðið Högna fangavörð um að hringja í Hilmar Ingimundarson, réttargæslumann, til að spyrja hann um stöðu sína og hvers vegna hann væri nú í einangrun. Ritaði Tryggvi Rúnar um að hringt hafi verið í Hilmar sem hafi sagst munu skoða málið.²³⁰⁷
1183. Þennan dag ritaði Guðjón færslu í dagbók sína um að hafa setið og samið skýrslu með Grétari milli klukkan 13:30 og 18:00, en þá hafi verið gert hlé. Þeir hafi hafist handa aftur og verið að til klukkan 21:20. Orðrétt ritaði Guðjón: „Enn er eftir að bæta skýrsluna, sérst.l. um atb. í Dráttarbr. þar vantar nokkuð í, veit ekki hvort það verður betrubætt. Þyrfti að hugsa þetta mál í kvöld.“²³⁰⁸
1184. Þriðjudaginn 25. janúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðjón hafi verið færður fram til Grétars klukkan 09:40. Bókað var að Grétar hafi gert matarhlé klukkan 11:55.²³⁰⁹ Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir Guðjóni þennan dag milli klukkan 09:30 og 18:45. Greindi Guðjón frá því að hafa hitt Sævar í fyrsta sinn í um tvo mánuði 14. nóvember 1974 þegar hann hafi komið til að sýna honum Land Rover bifreið sína. Þeir hafi hist einu sinni eða tvisvar á vinnustað Guðjóns eftir það, en hann hafi ekkert vitað um fyrirhugaða Keflavíkurferð fyrr en 18. nóvember 1974. Greindi Guðjón frá því að Sævar hafi fengið lánaðan síma hjá sér þann dag. Mundi Guðjón eftir því að hafa látið Sævar fá miða sem Sævar hafi skrifað símanúmer á og látið hann svo fá aftur. Kvaðst Guðjón hafa stungið miðanum í vasann. Spurði Sævar hann í framhaldinu hvort hann vildi koma með til Keflavíkur daginn eftir, 19. nóvember 1974, til að hitta mann. Mundi Guðjón eftir því að Sævar hafi sagst hafa hitt manninn í Klúbbinum.²³¹⁰ Greindi Guðjón frá því að hafa farið heiman frá sér að Lambhóli á Fiat bifreið tengdamóður sinnar milli klukkan 20:00 og 20:30, en hafi verið búinn að dvelja þar talsverða stund, í 30 til 45 mínútur þegar Sævar hafi komið. Orðrétt var bókað eftir Guðjóni: „Ég get þess að á s.l. vetri eftir að Geirfinnsmálið komst aftur í háamæli, þá spurði ég [RafG] hvort verið gæti að ég hafi komið til hans kvöldið 19.11.1974 og að ég hafi hitt Sævar þar. Hann svaraði: „Hver man það?“ Kvaðst Guðjón áður hafa sagt mann hafa verið með Sævari og Erlu, en sagðist ekki vera viss um það atriði. Verið gæti að hann hafi verið að rugla einhverju saman.²³¹¹ Kvaðst Guðjón hafa á þessum tímamarki tekið ákvörðun um að fara með í Keflavíkurferðina og hafi þar ráðið að nokkru forvitni hans og greiðasemi við Sævar.²³¹² Hann hafi ekið Volkswagen bifreiðinni suður eftir, Sævar hafi setið í framsætinu, Erla og Kristján Viðar aftur í. Orðrétt var bókað í skýrsluna: „Ég get þess að ég tók lítið eftir þessum manni, sem mun vera Kristján Viðar. Ég hef séð hann við sampröfun en treysti mér ekki til að fullyrða að það hafi verið hann sem var í

²³⁰⁶ Bls. 2089–2091.

²³⁰⁷ Bls. 2091_A.

²³⁰⁸ Bls. 2081_B.

²³⁰⁹ Dagbók nr. 6, bls. 81.

²³¹⁰ Bls. 2094.

²³¹¹ Bls. 2095.

²³¹² Bls. 2096.

bifreiðinni. Mér hefur verið sagt að hans játning liggi fyrir um þetta atriði og get ég ekki dregið hana í efa. Ég þekkti Kristján Viðar ekki fyrir þennan tíma og eftir þessa nótt sá ég hann ekki fyrr en hjá lögreglunni.“ Kvaðst Guðjón hafa áttað sig á því síðar að það sem Sævar hafi sagt í bifreiðinni á leiðinni um að sýna mannum fulla hörku og jafnvel að láta hann hverfa hafi hann meint í fullri alvöru.²³¹³ Að fyrirsögn Sævars hafi hann ekið upp að sendibifreiðinni í Keflavík og kvaðst Guðjón þá hafa séð höfuð öikumannsins á hlið. Hann hafi ekki þekkt manninn en séð að hann var hrokkinhærður með skollitað hár og grannleitur. Eftir þetta hafi hann ekið beint í gegnum bæinn að fyrirsögn Sævars sem hafi sagt farþegum bifreiðarinnar að beygja sig niður þegar ekið var fram hjá bíóinu. Taldi Guðjón að hlé hafi verið í bíóinu þar sem fólk hafi verið staðbundið í grennd við bíóið og eins hafi klukkan verið rúmlega 22:00. Bókaðar voru lýsingar Guðjóns á því hvernig hann ók að Pípugerðinni þar sem Sævar og Kristján Viðar hafi farið út úr bifreiðinni en hann snúið bifreiðinni við og fært hana. Rámaði hann í að hafa þá séð sendibifreiðinni ekið út í Dráttarbrautina. Eftir nokkra bið hafi þeir komið til baka. Einhver æsingur hafi verið í Sævari þar sem hann hafi verið kominn of nærri lögreglustöðinni með bifreiðina og maðurinn sem þeir hafi átt stefnumót við hafi sennilega verið farinn. Þá hafi hann ekið að bensínstöð við aðalgötuna í Keflavík og upp hafi komið sú spurning hvort nægt bensín væri á bifreiðinni.²³¹⁴ Kvaðst Guðjón ekki muna betur en að hann hafi sett bensín á bifreiðina. Lýsti hann árangurslausri tilraun Sævars til að hringja í sjoppunni við aðalgötuna og svo þegar Kristján Viðar hafi hringt í Hafnarbúðinni. Kvaðst Guðjón hafa afhent miðann sem Sævar hafði látið hann fá og hann hafði þegar greint frá. Lýsti hann því þegar Sævar hafi hleypt manni inn í aftursæti bifreiðarinnar. Bókað var í skýrsluna að hlé hafi verið gert klukkan 11:30.²³¹⁵

1185. Þennan dag, klukkan 12:55, var bókað í fangelsisdagbókina að Grétar og Guðjón hafi aftur hafið störf við skýrslugerð, eins og það var orðað í færslunni.²³¹⁶ Bókað var í skýrsluna að yfirheyrslan hafi hafist aftur klukkan 12:55. Í framhaldinu var orðrétt bókað: „Ég hef séð myndir af honum síðan og kem ég honum ekki fyrir mig, en það er ekki að marka, þar sem ég tók ekki það vel eftir andliti mannsins. Ekki heyrði ég nafn mannsins nefnt, en ég dreg ekki lengur í efa, að það hafi verið Geirfinnur Einarsson, sem þarna var um að ræða.“ Gat Guðjón ekki lýst leiðinni sem hann ók um bæinn áður en ekið hafi verið í Dráttarbrautina. Mundi hann að Sævar og Geirfinnur hafi rætt saman um spíra og virtust báðir vera að fiska upplýsingar frá hvor öðrum. Mundi Guðjón að Sævar hafi verið með peninga og boðið Geirfinni þá í skiptum fyrir spíra eða upplýsingar. Mundi Guðjón eftir einhverju þrasi útaf peningunum en vissi ekki hvað hafi orðið um þá. Lýsti Guðjón því hvernig hann hafi ekið inn í Dráttarbrautina, en mundi ekki hvers vegna hann hafi ekið aftur þangað. Taldi hann að sér hafi verið vísað til vegar. Samkomulag hafði ekki náðst milli Sævars og Geirfinns, en þeir hafi farið útúr bifreiðinni í sæmilegum friði. Átök hafi ekki hafist strax og mundi hann ekki til að lýsa orðaskiptum. Sagði Guðjón að Geirfinnur hafi veist að sér í orðum svo hann

²³¹³ Bls. 2097.

²³¹⁴ Bls. 2098.

²³¹⁵ Bls. 2099.

²³¹⁶ Dagbók nr. 6, bls. 82.

hafi reiðst ofsalega. Mundi Guðjón ekki hvað Geirfinnur hafi sagt, Myndi hann lítið eftir því sem hann segði eða gerði þegar hann reiddist svona. Rámaði hann í að hafa tekið í öxl Geirfinns til að stöðva hann þegar hann hafi ætlað í burtu.²³¹⁷ Orðrétt var bókað í skýrsluna: „Við lentum þá í tuski og minnir mig að ég hafi náð á honum hálstaki og hélt ég honum föstum þó örugglega ekki lengi. Hálstakinu hélt ég þannig að ég var með olnbogann undir hökinni á honum. Verið getur að ég hafi skellt honum til jarðar og minnir mig að hann hafi dasast við þetta, en það sem á eftir fór er svo óljóst í minni mínu að það yrði nánast skáldskapur að lýsa því.“ Kvaðst Guðjón ekki muna eftir hlutdeild Sævars og Kristjáns Viðars í átökunum. Mundi hann ekki eftir að barefli hafi verið notað, en það kynni að vera fyrir því. Orðrétt var bókað: „Ég man að ég skynjaði svo að Geirfinnur lá á jörðinni og hreyfðist ekki meir. Taldi ég þá að hann væri látinn. Hann lá á bakinu og hallaðist á vinstri hlið, höfuð hans snéri að mér. Ekki tók ég eftir neinum áverkum á honum.“ Kvaðst Guðjón ekki geta sagt til um dánarorsök en vera það ljóst að hann hafi látist í átökum við þá þrjá. Kvaðst hann ekki hafa kannað lífsmörk. Hann hafi orðið miður sín og ráfað í burtu en þá hafi hann séð framan á sendiferðabifreiðina sem hafi verið kyrrstæð í líkri stöðu og þegar hann hafi séð bifreiðina síðastliðinn sunnudag, en þá hafi hann þekkt hana aftur. Greindi Guðjón frá því að þá hafi hann tekið eftir að búíð hafi verið að mála rauðar rendur á hliðar bifreiðarinnar, en þær hafi ekki verið áður. Þá hafi framstuðarinn einnig verið rauðmálaður, en Guðjón minnti að hann hafi verið svartur á umræddum tíma. Kvaðst hann einnig muna að sendibifreiðin hafi verið á R-númeri á umræddum tíma, en það hafi hún ekki verið á sunnudeginum. Kvaðst Guðjón ekki hafa getað rifjað upp hvað hafi síðan gerst fyrr en hann hafi verið kominn að Hafnarfirði. Hann vissi ekki hvenær Erla hafi farið, hvernig líkið hafi verið sett í bifreiðina og hver hans hlutur hafi verið í því. Kvaðst hann muna næst eftir sér þegar Sævar hafi talað um að nú væri hann samsekur um morð. Guðjón kvaðst hafa verið utan við sig og hváð, en Sævar hafi þá sagt: „Sástu ekki hvað við gerðum við manninn?“²³¹⁸ Lýsti Guðjón uppástungum sínum um greftrunarstað fyrir líkið, hann hafi talað fyrir því að koma því fyrir á Álftanesi, í hitaveitustokk og á íþróttavellinum í Kópavogi. Kvaðst Guðjón ekki muna hver hafi ráðið ferðinni eða átt uppástunguna um að fara með líkið inn sundið á milli Grettisgötu og Njálsgötu. Orðrétt var bókað eftir Guðjóni: „Síðastliðinn föstudag var farið með mig í kjallarann á Grettisgötu 82 og einnig var farið með mig inn í íbúðina sem Kristján Viðar bjó í á þessum tíma. Þá rifjaðist upp fyrir mér að ég hafði komið þar aðfaranótt 20.11.1974.“ Mundi hann ekki eftir að hafa aðstoðað við bera líkið úr bifreiðinni inn í kjallarann. Hann hafi orðið einn eftir í bifreiðinni og þá farið út og inn í kjallarann á eftir hinum. Mundi Guðjón eftir því að hafa rekið sig utan í miðstöðvarkatlana sem hafi verið í kjallaranum. Þegar hann hafi komið í dyrnar á þvottahúsinu hafi hann séð bakhlutana á Sævari og Kristjáni Viðari þar sem þeir voru að setja eitthvað utan um líkið sem lá uppi á bekknum.²³¹⁹ Minnti hann að það sem hafi verið breitt yfir líkið hafi verið grænt á litinn. Hann hafi ekkert aðstoðað þá með líkið. Guðjón kvaðst ekkert muna eftir að hafa farið upp í íbúðina og taldi sig hafa

²³¹⁷ Bls. 2100.

²³¹⁸ Bls. 2101.

²³¹⁹ Bls. 2102.

stoppað mjög stutt þarna. Sævar hafi farið með honum út til að leggja bifreiðinni. Minnti Guðjóni að Sævar hafi gengið áleiðis með honum niður á Vatnsstíg þar sem hann hafi náð í Fiat bifreiðina og ekið heim. Mundi Guðjón eftir því að Sævar hafi talað til sín hughreystingarorðum og sagt að þetta yrði allt í lagi og hann skyldi sjá um það sem eftir væri. Lýsti Guðjón dvöl sinni á Mokka daginn eftir, 20. nóvember 1974 þar sem hann hafi lesið um útför Þórbergs Þórðarsonar í Þjóðviljanum. Þá hafi Sævar komið inn og hvíslað að sér eitthvað á þá leið að nú væri bara að þegja. Minnti Guðjóni að Sævar hafi við þetta tilefni beðið um að fá skóflur lánaðar eða tilkynnt honum um að hann hefði tekið þær.²³²⁰ Skóflunum hafi Sævar skilað síðar í þeirri viku. Kvaðst Guðjón örugglega ekki hafa tekið þátt í að koma líkinu fyrir og mundi ekki til þess að Sævar hafi sagt honum það. Verið gæti að Sævar hafi tilkynnt honum um það, en ekki nefnt ákveðinn stað í því sambandi. Fram kom að Guðjón hafi sagt það mögulegt að Sævar hafi nefnt við sig eftir að þeir hafi hist á Mokka að rétt væri að blanda Klúbbmönnum í málið. Mundi Guðjón ekki hvort hann hafi svarað þessu, enda hafi honum fundist hugmyndin fávísleg. Kvaðst hann engan þátt hafa átt í því að blanda óviðkomandi mönnum í málið. Bókað var í lok skýrslunnar að Guðjóni væri það ljóst að frásögnin í þessari skýrslu væri ekki í fullu samræmi við það sem hann hafi áður sagt. Orðrétt var bókað: „Þar sem misræmi er tel ég þessa skýrslu réttari, og það sem ég hafi áður sagt og ekki er rétt hafi verið vegna rangminnis. Vera má að mér takist síðar að rifja upp ýmiss atriði, sem mér hefur hér ekki tekist að rifja upp enn.“ Bókað var að yfirheyrslunni hafi lokið klukkan 18:45.²³²¹

1186. Bókað var í dagbók Hegningarhússins þennan dag klukkan 13:14 að Kristján Viðar hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur. Kom hann til baka í fangelsið klukkan 15:10.²³²²
1187. Bókað var í fangelsisdagbókina þennan dag, 25. janúar 1977, klukkan 13:40 að Örn hafi hringt og tilkynnt um að sér þætti ekki unnt að flytja Sævar í Hegningarhúsið þrátt fyrir að honum hafi verið hálfpartinn lofað því. Mælti Örn fyrir um að Sævar yrði fluttur í klefa númer 20 þar sem hann væri stærri og rýmri. Færsluritari bókaði um að því yrði ekki svarað án samráðs við Gunnar Guðmundsson, forstöðumann, auk þess sem borðið í kleanum væri laflaust og enn hafi ekki verið orðið við beiðni um lagfæringu á kleanum. Bókað var um að Örn hafi sagst ætla beita sér fyrir því að klefinn yrði lagaður strax. Orðrétt bókaði færsluritari: „Jafnframt bað ég Örn að sjá um að fanganum yrði sagt hreint út að flutn. væri ekki mögulegur, svo hann væri ekki að því daglega og eilífðar stagli um flutning og loforð um það, eins og hann væri látlaust að. Örn kvað það rétt að fanginn fengi að vita þetta, og sagðist skildi sjá um að Jónas Bjarnason r.l.m. gerði það í dag.“ Bókað var að smiður hafi komið klukkan 16:00 til að lagfæra borðið í klefa númer 20.²³²³ Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 16:15 að hringt hafi verið með hraði í Gunnlaug Briem, sakadómara, fyrir Tryggva Rúnar sem sagst hafi viljað breyta og bæta framburð sinn fyrir dómi helst þá þegar. Hafi

²³²⁰ Bls. 2103.

²³²¹ Bls. 2104–2105.

²³²² Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 15.

²³²³ Dagbók nr. 6, bls. 82.

dómarinn tekið þessu vel og sagst munu láta sækja Tryggva Rúnar. Fimmtán mínútum seinna var bókað að Tryggvi Rúnar hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur. Klukkan 16:45 var bókað að Jónas hafi komið með Moggann til Sævars, eins og það var orðað, en blandast í skýrslugerð Grétars og Guðjóns í horninu. Klukkan 18:00 var bókað að komið hafi verið með Tryggva Rúnar úr sakadómi. Bókað var að Guðjón hafi verið færður á klefa sinn klukkan 18:15.²³²⁴

1188. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla, dagsett þennan dag 25. janúar 1977, rituð af Ívari um tímamælingu frá Hafnarbúðinni að heimili Geirfinns að Brekkubraut 15 í Keflavík. Fram kom að John Hill, rannsóknarlögreglumaður í Keflavík hafi mælt með skeiðklukku hversu langan tíma það hafi tekið hann að fara fótgangandi á milli þessara staða. Bókað var að tíminn hafi verið sex mínútur og 30 sekúndur, en John hafi gengið frekar greitt.²³²⁵
1189. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir upplýsingaskýrsla, dagsett sama dag, rituð af Ívari um verkefni frá Karli Schütz þar sem óskað var álitis prófessors við Rannsóknarstofu Háskóla Íslands.²³²⁶ Meðfylgjandi skýrslunni var afrit af verkefninu. Fram komu fjórar spurningar sem óskað var svara við; í fyrsta lagi hvert væri öruggt merki þess að maður væri látinn, í öðru lagi hverju gætu menn tengdir Geirfinnsmálinu örugglega hafa komist að við rannsókn á líki Geirfinns, í þriðja lagi hvenær hefst stirðnun, hvenær losnar lík úr stirðnun og hvenær byrja líkblettir að myndast. Í fjórða og síðasta lagi var beðið um álit á því hvort hægt væri að drepa mann með hálstaki. Beðið var um álit á hálstaki og hversu lengi halda þyrfti hálstaki til að drepa mann. Bókað var að líkið hafi verið sett inn í bifreið í sitjandi stellingu eftir um hálf klukkustund og þá ekið til Reykjavíkur í um 45 mínútur. Líkið hafi síðan verið borið inn í geymslu í íbúðarhúsnæði og geymt þar innpakkað í tvo sólarhringa. Hitinn í geymslunni hafi verið góður stofuhiti.²³²⁷
1190. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla, dagsett sama dag, rituð af Eggerti um tæknilega rannsókn á sýnum úr vörurými sendibifreiðarinnar Í-840. Fram kom að við rannsókn tæknideildar lögreglu hafi fundist blóðleifar og eftir nánari rannsókn í Þýskalandi hafi í ljós komið að um mannsblóð hafi verið að ræða. Fram kom að blóðleifarnar hafi fundist fremst hægra megin í vörurými sendibifreiðarinnar, innan við dyr sem notaðar hafi verið til þess að ferma og afferma bifreiðina. Bókað var að í nóvember 1974 hafi sendibifreiðin verið með númeri R-40025 og verið í eigu [JPW]. Fram kom að rætt hafi verið við [JPW] og hafi hann tjáð lögreglu að hann hafi í eitt sinn fengið skurð á fingur og blóðgast þegar hann var að vinna fremst í vörurýminu.²³²⁸
1191. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir upplýsingaskýrsla dagsett þennan dag, 25. janúar 1977, rituð af Jónasi um ítarlega leit lögreglu að manni að nafni „Geiri í Keflavík“. Fram kom að með aðstoð lögreglunnar í Keflavík hafi verið tekin saman listi með 47 nöfnum á öllum mönnum í Keflavík þar sem nafnið Geir eða Geiri kæmi fyrir og voru

²³²⁴ Dagbók nr. 6, bls. 83.

²³²⁵ Bls. 2106.

²³²⁶ Bls. 2107.

²³²⁷ Bls. 2108.

²³²⁸ Bls. 2109.

nefnd sem dæmi nöfnin Ásgeir, Þorgeir og Valgeir. Fram kom að John Hill, rannsóknarlögreglumaður í Keflavík hafi kannað hvort einhver þessara manna væri grunaður um misferli í sambandi við áfengi á árinu 1974 og hafi skilað skýrslu með niðurstöðum sínum, sem var dagsett 19. janúar 1977.²³²⁹

1192. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla Haraldar Árnasonar, dagsett þennan dag, um samantekt á æviatriðum Kristjáns Viðars. Fram kom að samantektin hafi verið byggð á viðtölum við Kristján Viðar og aðra þá sem til hans hafi þekkt sem og mati Haraldar. Lýsti Haraldur bágum aðstæðum Kristjáns Viðars í æsku.²³³⁰ Fram kom að Kristján Viðar hafi gist fangageymslur lögreglunnar 18 sinnum, þar af níu sinnum vegna ölvunar, á tímabilinu 5. september 1971 til 10. ágúst 1975. Í hin skiptin hafi hann verið handtekinn vegna alvarlegri brota eða verið geymdur fyrir rannsóknarlögreglu. Þá kom fram að á tímabilinu frá 1. nóvember 1972 til 23. desember 1975 hafi Kristján Viðar setið samtals 489 daga í fangelsi, en á þeim degi hafi hann verið úrskurðaður í gæsluvarðhald vegna rannsóknar Guðmundarmálsins og síðar Geirfinnsmálsins. Í skýrslunni kom fram að hann hefði mikla tilhneigingu til að vernda ættingja sína, sem hafi komið skýrlega í ljós við rannsókn Geirfinnsmálsins, en hann hafi gert tilraunir til að halda frænda sínum, [SÓH], utan við málið.²³³¹ Mikið hafi borið á vonleysi og sjálfsásökunum hjá Kristjáni Viðari og hafi hann oftast en einu sinni haft orð á því að hann verðskuldaði ævilanga fangelsisvist. Þá kom fram að honum fyndist óbærilegt að hugsa um þær sorgir sem hann hafi valdið öðrum. Í lok skýrslunnar var bókað að Kristján Viðar væri fámáll, áberandi dulur og fáorður um eigin hagi eða persónuleg vandamál. Hann væri skapstór og reiddist fljótt en væri ekki langrækinn.²³³²
1193. Sams konar samantektarskýrsla liggur fyrir um Erlu, rituð af Sigurbirni Víði og dagsett þennan dag, 25. janúar 1977. Fram kom að skýrslan hafi verið byggð á samtölum hans við Erlu og mati hans á persónuleika hennar. Voru uppeldisaðstæður Erlu raktar í grófum dráttum.²³³³ Fram kom að Erla og Sævar hafi kynnst haustið 1973. Hún hafi aðstoðað hann við ýmis konar afbrot og einnig þagað yfir alvarlegri afbrotum eins og Guðmundarmálinu. Bókað var orðrétt: „Varðandi „Geirfinnsmálið“ þá skýrði Erla sjálfstætt frá því og dró þá saklausa menn inn í málið, með þeim afleiðingum, að þeir sátu í gæsluvarðhaldi, sem hér segir: Einar Bollason, frá 26/1/1976 til 9/5/1976. Magnús Leópolldsson, frá 26/1 1976 til 9/5 1976. Sigurbjörn Eiríksson, frá 10/2 1976 til 9/5 1976.“ Fram kom að Erla hafi gist fangageymslur lögreglunnar tvisvar sinnum á vegum fíkniefnalögreglunnar. Hún hafi setið í gæsluvarðhaldi á tímabilinu 13. til 20 desember 1975 og 4. maí til 22. desember 1976. Í lok skýrslunnar sagði að Erla væri í meðallagi greind, talsvert áhrifagjörn, virtist

²³²⁹ Bls. 2110.

²³³⁰ Bls. 2111–2112.

²³³¹ Bls. 2113.

²³³² Bls. 2114.

²³³³ Bls. 2115.

hysterísk og samfara því oft kærulaus. Hún hafi gott minni, en væri lygin og oft ófyrirleitin. Hún hefði ekki mikið samviskubit yfir því sem hún hafi sagt ósatt.²³³⁴

1194. Þá liggur fyrir samantektarskýrsla um persónulýsingu á Sævari, rituð af Jónasi og dagsett sama dag. Í skýrslunni var heimilisaðstæðum Sævars lýst. Fram kom að hann hafi farið í unglingaskólann í Reykjanesi við Ísafjarðardjúp um 15 ára aldur en látinn fara vegna slæmrar framkomu. Þar hafi hann kynnst Guðjóni Skarphéðinssyni sem hafi verið kennari við skólann. Bókað var að Sævar hafi ekki stundað neina fasta vinnu og hafi að mestu lifað á því sem hann hafi aflað með afbrotum.²³³⁵ Fram kom að hann hafi verið úrskurðaður í gæsluvarðhald í júlí 1973 fyrir innflutning og dreifingu á fíkniefnum. Í nóvember sama ár hafi hann aftur verið úrskurðaður í gæsluvarðhald vegna sams konar mála og aftur í febrúar 1974. Fram kom að hann og Erla hafi kynnst í ágúst 1973 og farið að búa saman í ársbyrjun 1974. Bókað var að hann hafi flutt til Kaupmannahafnar í desember 1974 og búið þar fram í apríl 1975. Ótti hafi verið í honum vegna póstsvikamálsins og eins afdrifa Geirfinns Einarssonar.²³³⁶ Bókað var að glögglega hafi komið fram í viðtölum við Sævar að hann vissi að lögreglan hefði lítil gögn í höndunum og hafi gert sér grein fyrir að erfitt yrði að sanna á hann málið ef játning hans lægi ekki fyrir. Fram kom að Sævar hafi verið mjög á verði gagnvart málinu en reynt ákaft að komast að því hvað hinir sakborningarnir hafi sagt og eins hafi hann oft beðið um að vera samprófaður við þá. Hann hafi yfirleitt svarað öllum spurningum, en sagt ósatt ef hann vildi ekki segja sannleikann. Hann vildi gjarnan fá að greina frá málinu öllu með langri sögu sem síðan hafi ekki staðist nema að litlu leiti við frekari könnun. Fram kom að Sævar hafi tilnefnt ýmsa menn sem hafi átt hlut að máli og hafi nefnt bæði kunningja og féлага án þess að láta sig varða óþægindin sem hann hafi valdið þeim. Í skýrslunni kom fram að Sævar hafi yfirleitt verið í frekar léttu skapi þegar hann hafi mætt til yfirheyrslu, en þó væri greinilegt að hann væri orðinn þreyttur á einverunni í gæsluvarðhaldinu. Orðrétt var bókað: „Ef þungt var í honum nægði oftast smávegis hól um hann til að koma honum í gott skap, en fyrir kom ef lagt var of fast að honum í yfirheyrslum að hann reiddist og sagðist taka allt aftur sem hann væri búinn að segja um mál þessi. Hann hefði aldrei til Keflavíkur farið og vissi ekki neitt um málið.“ Þá var orðrétt bókað: „Það var greinilegt að Sævar taldi sig geta með þessu ruglað og þreytt rannsóknarmenn í málinu þannig að þeir gæfust upp.“ Í skýrslunni kom fram að yfirheyrsluaðferðum yfir Sævari hafi verið breytt samkvæmt fyrirmælum frá Karli Schütz. Hætt hafi verið að taka af honum formlegar skýrslur og hafi Jónas þess í stað rætt meira við Sævar um málið í heild. Sævari hafi verið gerð grein fyrir stöðu hans og þá hafi verið lagðar fyrir hann spurningar um ákveðin atriði. Þá hafi miklar upplýsingar legið fyrir um málið frá öðrum sakborningum. Orðrétt var bókað: „Með þessu tókst að safna upplýsingum þannig að allgóð heildarmynd var komin snemma í desember og þá virtist Sævar vera farinn að gera sér ljóst að málið væri sér tapað, lögreglan væri komin með það miklar upplýsingar að hann slyppi ekki lengur, enda búið að skýra honum greinilega frá því að hann yrði að skýra algjörlega

²³³⁴ Bls. 2117.

²³³⁵ Bls. 2118.

²³³⁶ Bls. 2119.

sjálfstætt frá sínum hluta málsins.²³³⁷ Fram kom að Sævar hafi engin geðbrigði sýnt í umræðu um þau mál sem hann væri nú sakaður um. Hafi Jónas rætt við hann um þessi endalaus ósannindi hans, eins og það var orðað, en Sævar þá svarað því til að hann hafi verið síljúgandi síðan hann var krakki og gerði oft ekki greinarmun á því hvenær hann segði satt eða ósatt. Bókað var að Sævar hafi verið þakklátur fyrir allt sem hafi verið gert fyrir hann og voru í dæmaskyni nefndar stuttar ökuferðir, ávextir og bækur. Í lok skýrslunnar kom fram að Sævar hafi sýnt merki þess að óttast misþyrmingar eða að vera drepinn þegar hann losnaði úr fangelsi eða færi í lausagæslu þar sem aðilar sem hann væri hræddur við næðu til hans. Hafi hann helst nefnt Tryggva Rúnar í því sambandi. Orðrétt sagði: „Einangrunin í gæsluvarðhaldinu virðist vera farin að hafa mikil áhrif á hann og eins er hann farinn að gera sér fulla grein fyrir að hann verður að taka afleiðingum gerða sinna og hefur oft rætt um við lögfræðing sinn að hann vilji gera allt sem hann getur til að lík þeirra horfnu finnist, en geti ekki bent á þá frekar en búið er.²³³⁸

1195. Meðal rannsóknargagna er samantektarskýrsla um Guðjón Skarphéðinsson, dagsett 25. janúar 1977 og rituð af Grétari. Í skýrslunni voru rakin uppvaxtarár Guðjóns, fjölskyldugerð og persónueiginleikar.²³³⁹ Ritað var um fíkniefna- og áfengisneyslu Guðjóns. Fram kom að Guðjón hafi verið á stundum nánast geðveikur. Sumarið 1974 hafi faðir hans látist í umferðarslysi og dóttir hans slasast mikið. Þá hafi hann orðið mjög tæpur á geðsmunum. Snemma um haustið sama ár hafi hann hafið störf hjá Menningarsjóði, en stundað vinnuna illa. Samstarfsfólk hans hafi talið hann eiga við geðræn vandamál að stríða.²³⁴⁰ Fram kom að honum hafi verið sagt upp störfum í ágúst 1975. Rakin var í skýrslunni aðild hans að innflutningi á fíkniefnum í bifreið seint sama haust. Þá kom fram svo virtist sem Guðjón hafi töluvert umgengist Sævar og haft einhverja vitneskju um afbrot hans. Bókað var að Guðjón hafi verið handtekinn 12. nóvember 1976 vegna aðildar að hvarfi Geirfinns. Við yfirheyrslur hafi hann eindregið neitað bæði aðild og vitneskju um málið fyrir utan það sem hann hafi heyrt og séð í fjölmiðlum. Fram kom að nokkru áður en 20 daga gæsluvarðhaldsúrskurður yfir honum hafi runnið út hafi hann byrjað að meðganga vissa þætti málsins. Hann hafi síðan þá verið að bæta við játningu sína en þó væri enn margt óljóst í sögu hans. Í skýrslunni kom fram að Guðjón væri stöðugt að verja sig með minnisleysi, en hafi þó margoft sýnt að hann hafi mjög gott minni. Orðrétt var bókað í skýrsluna: „Hann forðast eftir megni að segja frá hlut annarra í málinu og reynir mjög að fiska og komast að hvað aðrir hafa sagt. Hann hefur látið í það skína að hann geti rifjað allt málið upp með nógu löngum tíma, en jafnframt látið á sér skilja, að hann geti ekki látið alveg undan.“ Þá kom fram að hann hafi ekki reynt að flækja málið með vísvitandi lygum, en verið með hártoganir og haldið sig við aukaatriði.²³⁴¹ Bókað var að ekki hafi borið á andlegum veikleika hjá Guðjóni í gæsluvarðhaldinu. Fyrstu dagana hafi hann þó verið þunglyndur og virst fyrirlíta sig fyrir að hafa lent í

²³³⁷ Bls. 2120.

²³³⁸ Bls. 2121.

²³³⁹ Bls. 2122.

²³⁴⁰ Bls. 2123.

²³⁴¹ Bls. 2124.

máli með öðrum málsaðilum. Síðar hafi hann virst rólegri og rætt um framtíðina. Í lok skýrslunnar kom fram að Guðjón hefði ríka tilhneigingu til að koma sér hjá því að skýra frá aðalatriðum málsins, svo sem hvernig dauða Geirfinns hafi borið að og um afdrif líksins. Hann hafi sagt að ekki geti skipt neinu meginmáli að skýra nákvæmlega frá þessum atriðum þar sem þeir þrír hljóti allt að einu að vera dæmdir in solidum, eins og það var orðað í skýrslunni. Hann hafi haldið fullu jafnaðargeði í yfirheyrslum en sjálfur borið um að geta reiðst ofsalega í smá tíma og þá vita hvorki hvað hann hafi sagt né gert. Orðrétt var bókað í skýrsluna: „Hann hefur sagt að með tilliti til framtíðar sinnar þá sé nauðsynlegt að málið skýrist algerlega, ella verði alltaf uppi getgátur og umtal um málið. Hann hefur ítrekað talað um að líkið verði að finna og hótáð að hann ætli að þvæla málið og halda því opnu, þar til líkið finnst.“²³⁴²

1196. Tryggvi Rúnar ritaði færslu í dagbók sína þennan dag, 25. janúar 1977, um samtal við Gunnlaug Briem, sakadómara, um brunann að Litla-Hrauni árið 1972. Ritaði hann um að hafa gengið frá því og að eiga að ræða við Harald Henrysson, dómara, daginn eftir.²³⁴³
1197. Sama dag ritaði Guðjón í dagbók sína um einkennilega líðan. Orðrétt ritaði hann: „Það er eins ekkert komi mér við lengur. Ég dröslast áfram með efnislíkamann og er í honum, en að öðru leyti er ég hátt yfir þetta allt hafinn eða langt fyrir neðan. Veit ekki hvort heldur er.“ Þá ritaði hann um að unnið hafi verið að vélritun lokaskýrslu yfir daginn.²³⁴⁴
1198. Meðal málsgagna eru þrjár yfirlýsingar sem Sævar vélritaði væntanlega í Hegningarhúsinu er hann hafði ritvél að láni. Fyrsta er auðkennd „25/januar 1977“, næsta „5/I 1977“ og sú þriðja er án auðkenningar. Ekki liggur fyrir hvenær yfirlýsingarnar voru afhentar sakadómi Reykjavíkur. Í yfirlýsingum þessum getur að líta frásögn af inntaki fyrstu framburða hans um Guðmundarmálið og harðræði sem hann hafi sætt í þeim tengslum. Fyrsta yfirlýsingin er fjórar tölusettar blaðsíður 4–7 ekki liggur fyrir hvenær yfirlýsingin var afhent sakadómi Reykjavíkur.²³⁴⁵ Rakti Sævar hvernig skýrslutökur þróuðust í lok desember 1975 sem og fyrstu vikurnar í janúar 1976 og lýsti harðræði sem hann hafi verið beittur sem meðal annars hafi falist í því að honum hafi verið neitað um hjartalyf sem hafi leitt af sér mikla vanlíðan, ljós hafi verið látið loga í fangaklefa hans allan sólarhringinn auk þess sem hann bar um að rannsóknar-lögreglumenn hafi ítrekað lagt á sig hendur og haft uppi ýmis konar hótanir við hann. Ritaði hann um að hafa dregið til baka fyrstu skýrslu sína sem hann hefði gefið 22. desember 1975 en í kjölfarið hafi verið haft ljós allan sólarhringinn í einn og hálfan mánuð í klefanum sem hann var hafður í á þessum tíma sem var hlið varðstofu fangavarda. Eins bar hann um að er hann hafi dregið framburð sinn til baka hafi hann verið sviptur tóbaki, skriffærum og blöðum sem hann hafi verið búinn að rita niður fjarvistasönnun um að hafa ekki hitt Erlu fyrr en á sunnudagskvöldi. Hún hafi þá verið að tala um að hún væri búin að vera hrædd og dreymt illa og hafi borið á hann að vera

²³⁴² Bls. 2125.

²³⁴³ Bls. 2091_B.

²³⁴⁴ Bls. 2125_A.

²³⁴⁵ Bls. 2125_B.

kominn til landsins fyrir löngu. Þar sem hún hafi verið svona illa á sig komin hafi hann hætt við að fara austur með [ViG]. Bar hann um að rannsóknarlögreglumennirnir Eggert og Sigurbjörn Víðir hafi margoft snúið hann niður í gólf og hótad að traðka á honum eins og hann hefði traðkað á Guðmundi en þetta hafi þeir sagt og eins að hann hafi sparkað í Guðmund áður en hann sjálfur hafi borið um það. Þegar hins vegar kom að framlengingu gæsluvarðhalds 11. janúar 1976 hafi hann verið orðinn ruglaður á þessu öllu saman. Þar hafi hann sagt að hann hefði sparkað í piltinn til þess að ekki yrði sparkað í hann og að hann hafi verið svo blindur að honum hafi ekki dottið í hug að þurfa að sitja lengur inni. Það hafi síðan komið honum algerlega í opna skjöldu þegar gæsluvarðhald hafi verið framlengt um 60 daga og því hafi verið bætt við að það þýddi ekkert að kæra úrskurðinn. Ritaði hann um að hafa ekki áttað sig á að hann væri fyrir dómi en hann hafi strax dregið framburðinn til baka. Í kjölfarið hafi hann verið beittur harðræði bæði af rannsóknarlögreglumönnum og fangavörðum. Rakti hann síðan ýmis tilvik harðræðis sem fangaverðir hefðu beitt hann sem síðar voru meðal þeirra tilvika sem tekin voru til rannsóknar í máli rannsóknarlögreglu ríkisins nr. 2875/79,²³⁴⁶ svonefndri harðræðisrannsókn, sem fram fór árið 1979. Í lok yfirlýsingarinnar gat hann þess að hann hefði ekki fengið að tala við lögmann sinn frá því rétt eftir jól 1975 fram til loka apríl 1976.

1199. Í yfirlýsingu sem Sævar vélritaði í Hegningarhúsinu og auðkennd er „5/I 1977“ rakti hann tilvik harðræðis sem hann hafi orðið fyrir í janúar 1976, vísar auðkenning væntanlega til þess.²³⁴⁷ Ekki liggur fyrir hvenær yfirlýsingin var afhent sakadómi Reykjavíkur. Tilvik þetta hafi falist í að fangavörður hafi krafist þess, þegar hann hafi óskað þess að fá að fara á salernið, að hann færi allsnakinn. Hafi hann sagt þetta vera fyrirmæli frá varðstjóra. Fangavörðurinn hafi hrint honum í gólfið þegar hann hafi ekki tekið þessi orð alvarlega. Ekki hafi orðið af salernisferð í það skiptið en síðar sama kvöld hafði annar fangavörður samþykkt eftir nokkur orðaskipti að hann færi á buxunum einum fata. Bar hann um að Sigurbjörn Víðir og Guðrún Jóna Sigurjónsdóttir fangavörður hefðu orðið vitni að þessum samskiptum. Tilvik þetta var rannsakað í harðræðisrannsókninni.²³⁴⁸
1200. Fyrir liggur jafnframt ódagsett og óundirrituð vélrituð yfirlýsing Sævars sem væntanlega var vélrituð í Hegningarhúsinu.²³⁴⁹ Ekki liggur fyrir hvenær yfirlýsingin var afhent var sakadómi. Greindi Sævar frá aðdraganda þess að hann játaði aðild að Guðmundarmálinu. Bar hann um að hafa verið beittur miklu harðræði samhliða því sem hann var yfirheyrður um fjársvik gagnvart Pósti og síma og aðild að dauða Guðmundar Einarssonar. Þessar aðfarir hafi orðið til þess að hann játaði fjársvikin og tók undir frásögn Erlu sem borin var undir hann við yfirheyrslu 22. desember 1975. Sagði hann einnig frá því að hafa innt Sigurbjörn Víði eftir því við sampröfun í júlí 1976 hvers vegna þeir hafi byrjað að tala við Erlu um mannhvarf og hafði eftir Sigurbirni Víði að málsatvik hefðu verið draumkennd fyrir henni. Þá gat hann þess að

²³⁴⁶ Málsgrein 1750.

²³⁴⁷ Bls. 2125_F.

²³⁴⁸ Málsgrein 1750.

²³⁴⁹ Bls. 2125_G.

Erla hafi sjálf sagt honum við sampröfun í maí 1976 að viðstöddum Nirði Snæhólm aðalvarðstjóra að hún hafi sagt þeim frá draumi þar sem hún hafi ekkert vitað um hvarf Guðmundar Einarssonar. Í lok yfirlýsingarinnar rakti hann hugsanir sínar um að segja það sem af honum væri krafist þegar Örn fulltrúi yfirsakadómara hafi lesið upp úr framburði Erlu. Kvað hann skýrslur sínar svo fáránlegar að hvaða heilvita maður gæti séð í gegnum þær. Stríkaði hann svo undir orðin „sá sem flír undann díri spir ekki til vegar, eða dírum.“ Lauk Sævar yfirlýsingunni með útdrætti úr framburði sínum frá 22. desember 1975 og ósk um að upphaf málsins yrði rannsakað.

1201. Á baksíðu Dagblaðsins þennan dag birtist frétt undir fyrirsögninni: „Geirfinnsmálið: Atburðurinn í Dráttarbrautinni endurtekinn.“ Fram kom að átökin sem hafi leitt til dauða Geirfinns fyrir liðlega tveimur árum hafi verið endurtekin í Dráttarbrautinni. Gæslufangarnir þrír, Kristján Viðar, Sævar og Guðjón hafi verið fluttir til Keflavíkur og atburðirnir að kvöldi 19. nóvember 1974 hafi verið settir á svið. Fram kom að heimildarmenn Dagblaðsins hafi talið tilganginn meðal annars þann að kanna ákveðin viðbrögð gæslufanganna og samprófa þá í einstökum atvikalýsingum.²³⁵⁰
1202. Miðvikudaginn 26. janúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að lögreglumenn úr sakadómi hafi komið klukkan 13:10 til að sækja Tryggva Rúnar fyrir Harald Henrysson, dómara.²³⁵¹ Bókað var klukkan 13:20 að hringt hafi verið í Örn vegna Kristjáns Viðars og Sævars. Var þess getið að Sævar kærði sig ekki um að færa sig á milli klefa, en búið hafi verið að bjóða honum það. Allt væri á huldu með Kristján Viðar ennþá. Klukkan 13:35 bókaði færsluritari um símtal sitt við Jón Thors, deildarstjóra hjá dómsmálaráðuneytinu. Ræddu þeir meðal annars um Kristján Viðar. Lét færsluritari þess getið að hann hafi aftekið það með öllu að sjónvarpsvélina yrði lánuð niður í Hegningarhús. Bókað var að Jónas hafi komið klukkan 13:45 til að ræða við Sævar. Var Sævar færður fram klukkan 14:00 til viðtals við Jónas. Klukkan 14:10 var bókað um að komið hafi verið með Tryggva Rúnar til baka í fangelsið. Rannsóknargögn um ferðir Tryggva Rúnar liggja ekki fyrir, önnur en færsla í dagbók hans þar sem fram kom að hann hafi gengið frá fjórum innbrotsmálum hjá Haraldi Henryssyni, sakadómara. Á sama tíma hafi komið Jón Oddsson, réttargæslumaður Sævars, ásamt ameríska sendiráðsritaranum til að ræða við Sævar. Bókað var að Jónas hafi verið viðstaddur viðtalið. Fóru þeir klukkan 15:35. Bókað var klukkan 16:15 að séra Jón Bjarman hafi komið til viðtals við Guðjón. Var þess getið að hann hafi haft meðferðis sendingu og bréf til Guðjóns. Bókað var að hann hafi farið um klukkan 18:15. Á sama tíma var bókað að Jónas og Grétar, rannsóknarlögreglumenn, hafi farið með Guðjón.²³⁵² Klukkan 18:50 var bókað að Grétar hafi komið til baka með Guðjón.²³⁵³ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um ökuferðina önnur en færsla í dagbók Guðjóns þar sem fram kom að þeir hafi skoðað Úðafoss og nágrenni og ekið um Frakkastíg.²³⁵⁴

²³⁵⁰ Bls. 2126.

²³⁵¹ Dagbók nr. 6, bls. 84.

²³⁵² Dagbók nr. 6, bls. 85.

²³⁵³ Dagbók nr. 6, bls. 86.

²³⁵⁴ Bls. 2131_B.

1203. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla doktors Ólafs Bjarnasonar hjá rannsóknarstofu Háskólans til sakadóms Reykjavíkur um svör við fjórum spurningum sem Ívar Hannesson, rannsóknarlögreglumaður, hafi óskað svara við. Var skýrslan dagsett þennan dag, 26. janúar 1977. Fram kom að skilgreining örugggra andlátsmerkja væri ef til vill mismunandi eftir löndum. Öruggr andlátsmerki í Danmörku væru til dæmis líkstirðnun, líkblettir og rotnun. Úrskurður læknis byggðist hins vegar að jafnaði á því hvort hjartsláttur hafi stöðvast og öndun hætt. Fram kom að fljótlega eftir andlát byrjaði líkamshiti að lækka þar til hann næði sama hitastigi og umhverfið. Sem svar við annari spurningu; að hverju gætu menn tengdir Geirfinnsmálinu örugglega hafa komist að við rannsókn á líki Geirfinns, sagði að vafasamt væri að þeir hefðu getað sannreynt með öruggri vissu að hjartsláttur væri hættur. Hafi þeir aldrei séð líkbletti áður væri óvíst að þeir hefðu áttáð sig á útliti þeirra. Fram kom að þeir hefðu átt að geta sannreynt líkstirðnun og svo hefði lykt vegna rotnunar ekki leynt sér hafi þeir verið að fást við líkið svo löngu eftir andlát. Ólíklegt væri að þeir hafi getað áttáð sig á minniháttar ytri áverkum, svo sem áverkum eftir kyrkingu, þó svo slíkir áverkar hefðu mikla þýðingu við athugun sérfræðings á mögulegri dánarorsök. Meiriháttar áverkar, til dæmis á höfði, hefðu ekki átt að leyna sér. Fram kom að líkstirðnun byrjaði venjulega að myndast tveimur til fimm klukkustundum eftir andlát. Hún byrjaði í augnlokum og kjálkavöðvum og færði sig síðan smátt og smátt niður eftir líkamanum og endaði í ganglimum. Stirðnun væri vanalega fullmynduð átta til 12 klukkustunum eftir andlát og héldist þannig í einn til þrjá sólarhringa. Síðan hyrfi hún í sömu röð og hún myndast.²³⁵⁵ Í skýrslunni kom fram að væri kverkatak það öflugt að það hindraði algjörlega öndun væri talið að viðkomandi myndi missa meðvitund eftir um tvær til þrjár mínútur, en deyja eftir fjórar til fimm mínútur. Fram kom að ef um kröftugan mann væri að ræða sem veitti verulega mótspyrnu gæti liðið mun lengri tími frá því kverkataki væri beitt þar til köfnun ætti sér stað. Þekkt væri að slíkt kverkatak gæti í einstökum tilfellum valdið skyndidauða vegna ósjálfráðra viðbragða taugakerfisins.²³⁵⁶ Fyrir liggur upplýsingaskýrsla dagsett sama dag, rituð af Ívari, um að doktor Ólafur Bjarnason hafi ekki getað skilgreint hálstakið á annan hátt og að einu gildi hvort tekið væri kverkataki með höndum eða aftan frá í handarkrika.²³⁵⁷
1204. Fyrir liggur samantektarskýrsla dagsett þennan dag, 26. janúar 1977, rituð af Ívari um hvort ljós hafi logað á athafnasvæði Dráttarbrautarinnar í Keflavík 19. nóvember 1974. Fram kom að hann hafi rætt við starfsmann Dráttarbrautarinnar sem hafi upplýst um að tveir ljóskastarar hefðu verið settir upp haustið 1971 eða 1972. Alltaf væri kveikt á þeim um nætur og svo hafi örugglega verið 19. nóvember 1974. Bókaði Ívar um að hafa komið í Dráttarbrautina seint um kvöld í nóvember 1976 og þá séð umrædda ljóskastara en fundist þeir ekki gefa mikla birtu á athafnasvæðið.²³⁵⁸
1205. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla, dagsett sama dag, rituð af Grétari um skóflur sem mætti ætla að notaðar hafi verið til að grafa lík Geirfinns Einarssonar. Fram kom að

²³⁵⁵ Bls. 2127.

²³⁵⁶ Bls. 2128.

²³⁵⁷ Bls. 2129.

²³⁵⁸ Bls. 2130.

hann hafi ítrekað spurt Guðjón um hvar hann hafi fengið stunguskóflu og hvar hún væri niðurkominn en hann hafi ekki getað gefið neinar nánari upplýsingar. Fram kom að rætt hafi verið við [JSigurj], sambýling Guðjóns á þeim tíma og [GUÆ], fyrrum eiginkonu Guðjóns. Bókað var að þau hafi bæði munað eftir því að Guðjón hafi grafið skurð á lóðinni við Ásvallagötu 46 haustið 1974 en gátu hvorugt upplýst um hvar Guðjón hafi fengið skóflur til verksins, eða hvar þær væru nú niðurkomnar.²³⁵⁹

1206. Tryggvi Rúnar ritaði færslu í dagbók sína þennan dag, 26. janúar 1977, um að hafa farið upp í sakadóm til að ræða við Harald Henryrsson, dómara, um fjögur innbrot sem hann hafi framið á tímabilinu 1972 til 1974. Ritaði Tryggvi Rúnar um að hafa gengið frá þeim. Orðrétt ritaði hann: „Svo nú er allt klárt nema þetta (Guðmundarmál) að mér skilst. Ég vona bara að Kristján og Sævar segi sannleikann í þessu sem fyrst. Því fyrr því betra, aðallega fyrir þá. Svo með þennan Albert Klahn, ef þetta skýrist ekki sem fyrst því ég er orðinn ansi leiður á þessari bið. Þá fer ég í hungurverkfall til að mótækla að hann sé laus því hann hefur gefið ranga sök í minn garð. P.s. og af hverju getur það ekki alveg eins verið í (Guðmundarmálinu) því það er sannleikur að þar lýgur hann mig inn í sína bifreið sem ég hef umrædda nótt aldrei komið í þegar þetta átti sér stað, með þennan flutning (með heilu líki af manni í, eða þessum (Guðmundi Einarssyni). Nei, ekki ég Tryggvi Rúnar Leifsson. Ég hef aldrei farið svona flutning fyrr né síðar í fullri alvöru. Það sver ég við minn mann.“²³⁶⁰
1207. Guðjón ritaði í dagbók sína sama dag um heimsókn frá séra Jóni Bjarman. Hann hafi komið með banana, spil og mandarínur.²³⁶¹ Klukkan væri 17:47 og séra Jón sæti frammi og væri að fiska. Ritaði hann um stutta ökuferð með Grétari og Jónasi til að skoða Úðafoss og nágrenni. Þá ritaði hann um spilaþrautir sem hann var að leysa.²³⁶²
1208. Fimmtudaginn 27. janúar 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sigurbjörn Víðir hafi rætt við Tryggva Rúnar milli klukkan 08:15 og 08:40. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið.²³⁶³ Klukkan 14:02 var bókað að Jónas og Ívar hafi farið með Sævar í bíltúr. Bókað var að þeir hafi komið til baka klukkan 15:58. Rannsóknargögn um bíltúrinn liggja ekki fyrir. Klukkan 16:15 var bókað að hringt hafi verið í Gunnlaug Briem, sakadómara, að beiðni Tryggva Rúnars. Fram kom að tilfærslu og eða lausagæslu hafi verið hafnað að svo komnu máli.²³⁶⁴ Bókað var klukkan 17:45 að Guðjón hafi verið færður fram til viðtals við Ingvar Kristjánsson geðlækni. Klukkan 19:05 var bókað að Guðjón hafi verið færður aftur á klefa.²³⁶⁵
1209. Bókað var í dagbók Hegningarhússins að Kristján Viðar hafi verið sóttur af sakadómsmönnum klukkan 10:30. Klukkan 11:30 var bókað að komið hafi verið aftur með Kristján Viðar í fangelsið.²³⁶⁶

²³⁵⁹ Bls. 2131.

²³⁶⁰ Bls. 2131_A.

²³⁶¹ Bls. 2125_A.

²³⁶² Bls. 2131_B.

²³⁶³ Dagbók nr. 6, bls. 86.

²³⁶⁴ Dagbók nr. 6, bls. 87.

²³⁶⁵ Dagbók nr. 6, bls. 88.

²³⁶⁶ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 17.

1210. Fyrir liggur samantektarskýrsla rituð af Haraldi Árnasyni, rannsóknarlögreglumanni, um viðtal við Kristján Viðar þennan dag að hans ósk. Fram kom að Kristján Viðar hafi verið í mjög slæmu sálarlegu ástandi. Orðrétt var bókað: „Skýrði hann mér frá því, að hann væri að bilast vegna atviks, er gerzt hafði árið 1972. Sagði Kristján að hann gæti stundum ekki sofið vegna umhugsunar um þetta atvik og að hann yrði að segja frá því svo hann ekki sturlaðist.“ Í skýrslunni var bókað um frásögn Kristjáns Viðars af því er hann hafi af gáleysi myrt mann með því að kasta járnteini í höfuðið á honum. Fram kom að Kristján Viðar teldi Sævar hafa aðstoðað við flutning á líki mannsins. Hann væri viss um að skýringin á tregðu Sævars til að greina frá greftrunarstað líks Geirfinns væri sú að fjögur lík væru þar falin, það er lík Geirfinns, Guðmundar, [WP] og svo lík þessa manns. Í lok skýrslunnar var bókað að Kristján Viðar teldi mann þennan hafa verið [SvK], nema við Háskóla Íslands, sem hafi verið lýst eftir í blöðum skömmu eftir þetta atvik.²³⁶⁷
1211. Þennan dag ritaði Tryggvi Rúnar færslu í dagbók sína um að hafa farið út í garð með Daníel, fangaverði sem væri nýbyrjaður og hafi skipt við Skúla Steins sem hafi farið austur á Litla-Hraun til vinnu. Ritaði Tryggvi Rúnar um að sjá ekki eftir honum, hann væri falskur maður. Hann hafi rætt við Gunnar Guðmundsson, forstöðumann, um klukkan 19:30. Gunnar hafi greint honum frá samtali sínu við Gunnlaug Briem, sakadómara, um að flutningur hans niður á Skólavörðustíg væri ekki mögulegur að svo komnu máli. Þá yrði Guðmundarmálið tekið fyrir um miðjan febrúar. Ritaði Tryggvi Rúnar um að ekkert annað væri í stöðunni en að bíða en hann væri feginn því að málið væri komið fyrir dóm.²³⁶⁸
1212. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína þennan dag. Ritaði hann um að hafa rætt ævisögu sína fram til haustsins 1966 með Ingvari Kristjánssyni geðlækni. Þeir hafi rætt um heilalínurit, bókmenntir og leikverk.²³⁶⁹ Grétar hafi komið á meðan hann og Ingvar hafi rætt saman, en farið aftur.²³⁷⁰
1213. Föstudaginn 28. janúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðjón hafi verið fluttur í heilarit klukkan 09:00. Bókað var að komið hafi verið með Guðjón til baka klukkan 10:00.²³⁷¹
1214. Fyrir liggur samantektarskýrsla, dagsett þennan dag, rituð af Ívari um viðtal við [JSS], rekstrarstjóra hjá [EBSk]. Fram kom að [JSS] hafi verið spurður um penna sem starfsmenn hafi fengið. Sagði hann þá hafa verið ódýra bírópenna til notkunar við innfærslur í vinnubækur. Aðspurður hafi hann sagst ekki vita til þess að Geirfinnur eða aðrir starfsmenn hafi fengið teikniblýanta og hafði ekki áður séð þann sem Kristján Viðar hafði afhent lögreglu.²³⁷²
1215. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir samantektarskýrsla með persónuupplýsingum um [SÓH]. Skýrslan var dagsett þennan dag, 28. janúar 1977 og rituð af Eggerti. Fram

²³⁶⁷ Bls. 2132–2133.

²³⁶⁸ Bls. 2131_I.

²³⁶⁹ Bls. 2131_F.

²³⁷⁰ Bls. 2131_G.

²³⁷¹ Dagbók nr. 6, bls. 89.

²³⁷² Bls. 2134.

kom að [SÓH] hafi síðustu ár verið töluvert í félagsskap við Sævar og Kristján Viðar, frænda sinn. Í skýrslunni kom fram að [SÓH] kæmi Eggerti fyrir sjónir sem fremur geðfellður ungur maður. Hann virtist ekki taugaóstyrkur og hefði engin sérstök einkenni sem bentu til þess að hann væri að segja ósatt. Í lok skýrslunnar bókaði Eggert að honum þætti [SÓH] ekki óskynsamari heldur en fólk almennt.²³⁷³

1216. Þennan dag, 28. janúar 1977, ritaði Guðjón í dagbók um heilalínuritið sem hafi farið fram um morguninn. Tengdar hafi verið 16 elektróður við höfuð hans og hann látinn anda með opinn munn. Ljós hafi blikað í augu hans, blátt í opin augu og rautt í lokuð. Þá ritaði hann um að hafa lagt kapal og lesið bækur.²³⁷⁴
1217. Laugardaginn 29. janúar 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 09:20 og rætt við Tryggva Rúnar meðal annara til klukkan 10:20.²³⁷⁵ Bókað var að Ívar hafi komið klukkan 15:35 til að ræða við Sævar. Bókað var að Ívar hafi farið klukkan 16:10. Rannsóknargögn um viðtal við Sævar liggja ekki fyrir. Klukkan 18:12 var bókað að Guðjón hafi verið færður fram til viðtals við Grétar. Bókað var að Guðjón hafi verið færður á klefa sinn klukkan 19:15.²³⁷⁶ Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir Guðjóni þennan dag klukkan 18:40, undirrituð af Guðjóni. Orðrétt var bókað eftir honum: „Það má rétt vera, að ég hafi stöðvað við gatnamót, ekki fjarri Hafnarbúðinni, er ég ók inn í Keflavík að kvöldi þess 19.11.1974.“ Ítrekaði Guðjón að hann hafi á þessum tíma ekki vitað hvar Hafnarbúðin var. Sagði hann það geta verið að einhver eða einhverjir hafi þá farið út úr bifreiðinni. Varðandi það atriði hvar hann hafi skilið Volkswagen bifreiðina eftir um nóttina taldi Guðjón sig hafa ekið skamman spöl. Kvaðst Guðjón hafa talið sig hafa skilið bifreiðina eftir í portinu við Úðafoss, en að athuguðu máli væri hann ekki alveg viss. Taldi hann víst að hann hafi skilið bifreiðina einhvers staðar eftir á þessu svæði. Mundi hann ekki betur en að hafa látið Sævar hafa lyklana að bifreiðinni um nóttina.²³⁷⁷
1218. Þennan dag ritaði Guðjón færslu í dagbók sína. Ritaði hann upp setningar og orðtök úr bókinni „Kristnihald undir jökli“, svo hann gæti skilað henni daginn eftir. Þá ritaði hann um að Grétar hafi truflað hann. Hann hafi viljað nánari skýrslu um smáatriði og hafi bent honum á að bera fram óskir um að fá að sjá nýtt dagblað. Benedikt réttargæslumaður væri væntanlegur um kvöldið eða morguninn eftir til að ræða lögfræðileg atriði.²³⁷⁸
1219. Mánudaginn 31. janúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að yfirfangavörður í Hegningarhúsinu hafi hringt klukkan 12:15 vegna væntanlegs flutnings á Sævari og upplýst að klefinn væri ekki tilbúinn og því yrði að láta vita áður en hann kæmi. Klukkan 13:00 var bókað um símtal frá Erni sem hafi tilkynnt um flutning á Sævari í Hegningarhúsið klukkan 14:00. Klukkan 14:05 var bókað um komu Jóns Oddssonar, réttargæslumanns Sævars, og þess getið að hann hafi spurt um

²³⁷³ Bls. 2135–2136.

²³⁷⁴ Bls. 2136_B.

²³⁷⁵ Dagbók nr. 6, bls. 90.

²³⁷⁶ Dagbók nr. 6, bls. 91.

²³⁷⁷ Bls. 2137.

²³⁷⁸ Bls. 2137_D.

Jónas og Karl Schütz en þeir hafi hvorugir verið á staðnum. Bókað var klukkan 14:20 að séra Jón Bjarman hafi farið inn á klefa til Guðjóns. Klukkan 14:33 var bókað í fangelsisdagbókina að Grétar og Jónas hafi flutt Sævar í Hegningarhúsið. Var þess getið að Sævar kæmi ekki aftur í Síðumúlafangelsið eftir 416 daga dvöl.²³⁷⁹ Klukkan 16:00 var bókað að séra Jón Bjarman hafi farið eftir viðtal við Guðjón. Bókað var klukkan 16:15 að Örn og Grétar hafi komið í fangelsið. Hafi Örn ætlað að framlengja gæsluvarðhaldsúrskurði á Guðjóni, en þar sem hornið hafi verið upptekið hafi hann ákveðið að fara með fangann niður í sakadóm. Klukkan 18:00 var bókað í fangelsisdagbókina að komið hafi verið með Guðjón til baka úr sakadómi með úrskurð um 100 daga áframhaldandi gæsluvarðhald.²³⁸⁰ Þennan dag var dómþing sett og tekin fyrir dómsrannsókn á hvarfi Geirfinns. Í þingbók var bókaður mættur Benedikt Blöndal, réttargæslumaður Guðjóns. Bókað var að klukkan 16:45 hafi Guðjón komið fyrir dóminn. Bókað var að Guðjón hafi skýrt sjálfstætt frá málsatvikum og framburður hans hafi verið í samræmi við skýrslu hans hjá lögreglu dagsett 25. janúar 1977.²³⁸¹ Kvaðst Guðjón ekki muna hvernig átökin hafi hafist og hafa tekið manninn hálstaki einu sinni. Taldi hann sig hafa séð Sævar og Kristján Viðar vera með lík mannsins í kjallara heima hjá Kristjáni að Grettisgötu 82. Bókað var að Guðjón hafi lesið yfir skýrslu sína hjá lögreglu dagsetta 25. janúar 1977 og sagt þar rétt eftir honum haft.²³⁸² Var í dóminum kveðinn upp úrskurður þar sem fram kom að Guðjón hafi viðurkennt aðild sína að málinu fyrir rannsóknarlögreglu og fyrir dómi. Fram kom að Guðjón hafi verið ákærður vegna brota á ávana- og fíkniefnalöggjöfinni og biði dóms í því máli. Rannsókn Geirfinnsmálsins væri ekki lokið og enn ætti eftir að ljúka geðrannsókn á honum. Var Guðjón úrskurðaður í áframhaldandi gæsluvarðhald í allt að 100 daga.²³⁸³ Bókað var að Guðjón ætlaði að ráðgast við réttargæslumann sinn um kæru á úrskurðinum til Hæstaréttar. Vék hann frá klukkan 17:25.²³⁸⁴

1220. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir Erlu þennan dag, klukkan 14:00. Greindi Erla frá því að hafa verið heitbundin Sævari 19. og 20. nóvember 1974. Þau hafi á þeim tíma verið búin að ákveða að giftast. Kvaðst Erla annarrar skoðunar í dag og sagði hjónaband með Sævari ekki lengur koma til greina. Kvaðst Erla ekki geta svarað því ákveðið hvers vegna Sævar hafi viljað hafa hana með til Keflavíkur umrætt kvöld. Sævar hafi bara sagt að hún ætti að koma með í stutta ferð. Spyrja yrði Sævar um það hvers vegna hann hafi viljað hafa hana með. Kvaðst Erla ekki heldur geta sagt til um hvers vegna Sævar hafi viljað hafa Kristján Viðar með. Vissi hún ekki hvort það hafi verið vegna þess að til hafi staðið að drepa Geirfinn. Hélt hún frekar að Kristján Viðar hafi átt að hjálpa til við að flytja spírann.²³⁸⁵ Aðspurð sagði hún það hafa verið möguleika fyrir sig að koma í veg fyrir slagsmálin, til dæmis með því að hlaupa í burtu og ná í lögregluna.²³⁸⁶ Kvaðst Erla ekki hafa boðist til þess að keyra líkið út í

²³⁷⁹ Dagbók nr. 6, bls. 94.

²³⁸⁰ Dagbók nr. 6, bls. 95.

²³⁸¹ Bls. 2140_A.

²³⁸² Bls. 2140_B.

²³⁸³ Bls. 2140_C.

²³⁸⁴ Bls. 2140_D.

²³⁸⁵ Bls. 2138.

²³⁸⁶ Bls. 2139.

Rauðhóla heldur hafi Sævar heimitað það af henni. Hefði hún neitað honum um það hefði Sævar kannski barið hana. Hefði hún neitað hefði Sævar reddað ökumanni, hugsanlega Guðjóni. Kvaðst hún með þessu hafa viljað hlífa Sævari, hún hafi ekki hugsað um sjálfa sig. Kvaðst hún ekki geta sagt neitt meira um málið.²³⁸⁷

1221. Guðjón ritaði í dagbók sína þennan dag um að hafa legið andvaka um nóttina. Orðrétt ritaði hann: „Lá vakandi og hélt æsingaræður og rak allt Geirf.mál öfugt ofan í dómara og lýðinn.“ Skrifaði hann bréf til Birgis Þormars, dómara og skilaði honum bókunum. Ritaði Guðjón um fyrirtökuna í sakadómi. Orðrétt ritaði Guðjón: „Þar var staddur B.Blöndal og ég beðinn að rekja sjálfstætt efni skýrslur frá 25/1, það ritað í dómabók og kveðinn upp gæsluvarðhaldsúrskurður uppá 100 daga, eitt hundrað daga.“²³⁸⁸
1222. Þennan dag, 31. janúar 1977, birtist opnuviðtal í Mánudagsblaðinu við [GuP] undir fyrirsögninni: „Haukur og Kristján eru notaðir af tröðkurunum.“ Í viðtalinu fór [GuP] mikinn um handtökumálið svokallaða sem leiddi til þess að Hauki Guðmundssyni, lögreglumanni í Keflavík, var vikið frá störfum. Orðrétt var haft eftir [GuP]: „Hvernig væri til dæmis, að Kristján Pétursson segði frá kunningsskap sínum og Sævars Ciesielski, sem nú situr inni fyrir morðið á Guðmundi Einarssyni og aðild að drápi Geirfinns. Þeir voru góðir kunningjar og sáust síðast saman daginn, sem Geirfinnur hvarf.“²³⁸⁹
1223. Sama dag var birt frétt á baksíðu Dagblaðsins undir fyrirsögninni: „Geirfinnsmálið: Var ekki ásetningur að bana Geirfinni? – sagan um Klúbbsmenn uppspuni frá rótum.“ Fram kom að rannsókn Geirfinnsmálsins væri að mestu lokið og að sennilega hafi Geirfinni ekki verið banað af ásetningi. Frásögn sú sem hafi leitt til handtöku og gæsluvarðhalds Klúbbsmanna hafi verið hreinn tilbúningur sem hafi verið saminn af banamönnum Geirfinns og vitundarmönnum.²³⁹⁰
1224. Þriðjudaginn 1. febrúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Jónas og Grétar hafi sótt Guðjón og flutt hann í sakadóm klukkan 10:30.²³⁹¹ Bókað var að komið hafi verið til baka með Guðjón klukkan 13:35.²³⁹² Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir Guðjóni þennan dag á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar í Reykjavík. Aðspurður mundi Guðjón eftir því að Sævar hafi talað um hvarf einhvers á leiðinni til Keflavíkur. Kvaðst hann hafa tekið þessu sem gríni, en þegar hann hugsaði um þetta núna væri það hugsanlegt að dauði Geirfinns hafi verið fyrirfram ákveðinn, án þess að hann hafi vitað það á þeim tímapunkti. Kvaðst Guðjón líta svo á að Geirfinnur hafi hlotið að vita að hann væri að gera eitthvað ólöglegt umrætt kvöld. Það að hann hafi komið tvisvar benti til að hann hafi viljað gera viðskipti. Aðspurður um hagsmuni sína af málinu sagði Guðjón þá hafa verið að mestu leyti forvitni.²³⁹³ Kvaðst hann ekki geta gefið neina skýringu á þeim aðstæðum að Kristján hafi haldið Geirfinni föstum og

²³⁸⁷ Bls. 2140.

²³⁸⁸ Bls. 2137_J–K.

²³⁸⁹ Bls. 2144–2145.

²³⁹⁰ Bls. 2146.

²³⁹¹ Dagbók nr. 6, bls. 96.

²³⁹² Dagbók nr. 6, bls. 97.

²³⁹³ Bls. 2141.

Sævar slegið hann framan á fætturna. Sagðist Guðjón telja að þá meðferð yrði að meta í samhengi við Guðmundarmálið og önnur mál þar sem Sævar og Kristján Viðar hafi misþyrmt mönnum. Það hafi ekki verið hans vilji að átökunum lyki með dauða Geirfinns. Mundi Guðjón ekki lengur af hverju hann hafi orðið reiður, en reiðin hafi ekki haft þau áhrif á hann að hann hafi óskað eftir dauða Geirfinns. Hegðun hans hafi stafað af því að hann vildi ekki að Geirfinnur færi til lögreglunnar. Aðspurður hvort hann hafi getað stöðvað árásir Sævars og Kristjáns Viðars gegn Geirfinni kvaðst Guðjón hafa metið það svo að sér hafi ekki verið það kleift þar sem þá hefðu þeir getað misþyrmt honum.²³⁹⁴ Kvaðst hann ekki hafa verið undir áhrifum áfengis umrætt kvöld en mögulega hafi hann reykt dálítið hass. Hann hafi ekki hugsað út í það að fara til lögreglunnar, honum hafi verið ómögulegt að hugsa vegna þess sem hafði gerst. Lagði Guðjón áherslu á að Sævar hafi fengið hann til að fara í Keflavíkurferðina vegna þess að Erla hafi ekki getað ekið og hann hafi þurft á betri ökumanni að halda. Aðspurður sagði Guðjón að sér hafi verið ókunnugt um hversu hættulegir Sævar og Kristján Viðar hafi verið. Hann hefði ekki komist að því fyrr en ári síðar í blöðunum. Guðjón kvaðst ekki geta sagt til um hvers vegna hann hafi lánað Sævari skóflurnar. Í framhaldinu var orðrétt bókað: „Ég er orðinn dálítið þreyttur og óska eftir því að þessari skýrslutöku ljúki. Þó vil ég bæta við eftirfarandi: Ég gaf alls ekki samþykki mitt til þess að hann tæki skóflurnar. Enda var mér þá margt óljóst sem skeð hafði.“ Bókað var að yfirheyrslunni hafi lokið klukkan 12:15.²³⁹⁵

1225. Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 14:15 að Örn hafi hringt og fengið upplýsingar um gæsluvarðhaldsvist Sævars. Klukkan 15:15 var bókað um símtal til Guðsteins lækni. Var hann beðinn um að líta á sár á höfði Guðjóns sem hafi komið eftir heilalínarit sem framkvæmt var í liðinni viku. Var þess getið að Guðsteinn kæmi morguninn eftir. Bókað var klukkan 18:15 að Grétar og Benedikt Blöndal, réttargæslumaður Guðjóns, hafi komið til viðtals við hann.²³⁹⁶ Bókað var að Guðjón hafi verið færður á klefa sinn klukkan 19:00.²³⁹⁷ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir önnur en færsla í dagbók Guðjóns þar sem ákveðið hafi verið að kæra ekki gæsluvarðhaldsúrskurðinn til Hæstaréttar. Þeir hafi rætt um að aðstoð hans við að upplýsa málið yrði metin honum til refsilækkunar en hegðun hans undanfarið yrði túlkuð til refsihækkunar. Ritaði Guðjón um að þetta yrði ægilegt. Ritaði Guðjón um að vera með höfuðverk af þreytu og geðshræringunni.²³⁹⁸
1226. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla um yfirheyrslu yfir Kristjáni Viðari þennan dag, 1. febrúar 1977. Kvaðst Kristján Viðar hafa verið undir áhrifum lyfja umrætt kvöld og ekki aðeins tekið inn töflur þann dag heldur hafði hann verið í stanslausri neyslu í nokkra mánuði. Mundi hann eftir að hafa 19. nóvember 1974 tekið inn blöndu af örvandi og róandi lyfjum. Kvaðst Kristján Viðar ekki hafa hugmynd um hvers vegna Guðjón hafi farið með í Keflavíkurferðina.²³⁹⁹ Aðspurður sagði Kristján

²³⁹⁴ Bls. 2142.

²³⁹⁵ Bls. 2143.

²³⁹⁶ Dagbók nr. 6, bls. 97.

²³⁹⁷ Dagbók nr. 6, bls. 98.

²³⁹⁸ Bls. 2156_A.

²³⁹⁹ Bls. 2147.

Viðar það rétt að Geirfinnur hafi ekki gert neitt af sér heldur hafi hann sagt eitthvað sem hafi reitt þá til reiði. Kvaðst Kristján Viðar ekki muna hvað hann hafi nákvæmlega sagt. Það hafi ekki verið fyrirfram ákveðið að drepa hann. Leit Kristján Viðar svo á að Geirfinnur hefði fengið að fara heim ef hann hefði sýnt þeim áfengið. Kristján Viðar minnti að Guðjón hafi tekið Geirfinn hálstaki, en kvaðst ekki halda að hann hafi lamið hann með lurk. Á meðan hann hafi haldið honum hálstaki hafi Sævar lamið hann með lurk framan á leggina og lærin og magann, að hann hélt. Kvaðst Kristján Viðar ekki hafa lokað fyrir öndun Geirfinns með hálstakinu heldur hafi hann við og við sleppt hægri hendinni.²⁴⁰⁰ Síðan hafi hann kýlt hann tveimur höggum á vinstra brjóst og við það hafi Geirfinnur stunið og fallið til jarðar. Þá hafi hann slegið hann einu höggi með spýtu í vinstri kinn. Höggið hafi ekki verið þungt þar sem hann hafi ekki ætlað að drepa hann. Ekki hafi blætt úr Geirfinni eftir höggið. Greindi Kristján Viðar frá því að hafa þreifað eftir púlsi en engan fundið. Þegar hann hafi komið til baka frá því að ræða við [SÓH] hafi Sævar sagt hann látinn. Þá hafi hann séð blæðingu á hægri kinn Geirfinns og taldi Kristján Viðar því ekki útilokað að hann hafi verið sleginn meira í millitíðinni. Aðspurður sagði Kristján Viðar að Geirfinnur hafi varið sig og mundi eftir því að Geirfinnur hafi ætlað að ráðast á hann þegar hann hafi sleppt hálstakinu. Kvaðst Kristján Viðar þá hafa slegið hann með spýtunni á brjóstið.²⁴⁰¹ Lýsti Kristján Viðar iðrun sinni.²⁴⁰² Ber skýrslan engar frekari nýjar upplýsingar með sér.

1227. Fyrir liggur skýrsla dagsett sama dag um yfirheyrslu yfir Sævari. Sagði Sævar að hann og Erla hafi ætlað að slíta samvistum í nóvember 1974. Hún hafi orðið ófrísk eftir hann í desember 1974 og þá hafi þau ákveðið að gifta sig síðar. Kvaðst Sævar ekki getað svarað því hvers vegna Erla hafi farið með til Keflavíkur. Þau hafi alltaf verið saman og hún hafi ef til vill komið með bara vegna félagsskapsins. Kvaðst Sævar hafa tekið Kristján Viðar með vegna þess að þeir hafi verið vinir frá barnsaldri og hann hafi ef til vill getað selt áfengi. Aðspurður kvaðst Sævar ekki hafa tekið hann með vegna líkamlegra yfirburða hans gegn Geirfinni.²⁴⁰³ Aðspurður kvaðst Sævar aldrei hafa sagt í bifreiðinni á leiðinni suður eftir að Geirfinnur ætti að hverfa. Aðspurður sagði Sævar það ekki rétt að Guðjón hafi farið í ferðina af forvitni, hann hafi átt að fá peningagreiðslu fyrir.²⁴⁰⁴ Kvaðst Sævar hafa slegið Geirfinn með spýtu á fótleggina eða lærin á meðan Kristján Viðar hafi haldið honum hálstaki. Hann hafi gert það vegna þess að Geirfinnur hafi hrint honum. Taldi Sævar að Geirfinnur hafi dottið niður dauður strax eftir hálstakið. Hann hafi ekki séð hvort Geirfinnur hafi verið sleginn með spýtu eftir að hann féll til jarðar. Greindi Sævar frá því að þegar hann hafi komið frá því að ræða við Erlu hafi Kristján Viðar sagt honum að Guðjón hafi slegið Geirfinn áfram með spýtu þar sem hann hafi legið á jörðinni.²⁴⁰⁵ Lagði Sævar áherslu á að hann hafi ekki haft ásetning til að drepa Geirfinn. Þá tryði hann því ekki að Kristján Viðar

²⁴⁰⁰ Bls. 2148.

²⁴⁰¹ Bls. 2149.

²⁴⁰² Bls. 2150.

²⁴⁰³ Bls. 2151.

²⁴⁰⁴ Bls. 2152.

²⁴⁰⁵ Bls. 2153.

hafi haft ásetning til þess. Aðspurður kvaðst Sævar hafa þurft að taka Erlu með í líkflutninga í Rauðhólana þar sem hann hafi ekki haft völ á öðrum bílstjóra. Hvorki hann né Kristján Viðar hafi haft ökuskírteini.²⁴⁰⁶

1228. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla tæknideildar rannsóknarlögreglunnar í Reykjavík, dagsett þennan dag 1. febrúar 1977, um athugun í kjallara hússins númer 82 við Grettisgötu 7. og 8. desember 1976. Fram kom að leit hafi verið framkvæmd í geymsluherbergi í eigu ömmu Kristjáns Viðars og þvottaherbergi hússins. Leitað hafi verið að blóðblettum og prófanir gerðar með þartilgerðum efnum. Bókað var að efni hafi fundist á einum rimli á trébekk sem hafi gefið svörun við blóði, efnið hafi verið á um 25 x 30 millímetra kafla á rimlinum. Hafi rimillinn verið tekinn til frekari rannsóknar ásamt grænu teppi sem hafi hangið uppi í kjallaraganginum.²⁴⁰⁷
1229. Guðjón ritaði í dagbók sína þennan dag um að Grétar myndi sækja hann klukkan 10:30 en hann vissi ekki hvað til staði. Ritaði Grétar um að hafa verið í erfiðri og þreytandi yfirheyrslu með Schütz. Hann hafi borðað með Grétari og Jónasi og spjallað við Pétur Eggerz. Orðrétt ritaði Guðjón: „Talað var um að ég ræddi við Sævar til að komast að því hvar lík G. gæti verið að finna og vildi um það hafa samráð við lögfr. minn.“ Þá ritaði hann um bréfaskriftir til móður sinnar og Schütz. Guðjón ritaði orðrétt í dagbók sína. „Átti spjall við Gunnar M. varðst. um G.f.mál og stakk að honum teoríu um málið sem ég hef haldið fyrir mig. Braut þar mitt boðorð um að segja sem fæst. Það er bara svo margt sem mér finnst of dularfullt í þessu máli enn til þess að geta fallist á núverandi niðurstöður. Hvað er þar á bakvið.“²⁴⁰⁸
1230. Miðvikudaginn 2. febrúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 09:00 og litið á sár í hársverði Guðjóns sem hafi komið í ljós eftir heilalínurit. Var þess getið að Guðsteinn hafi talið sárin brunasár og því ekkert við þeim að gera.²⁴⁰⁹ Klukkan 15:30 var bókað að Gísli Guðmundsson, rannsóknarlögreglumaður, hafi hringt og spurt um Sævar. Lét færsluritari þess getið að hann hafi tjáð Gísla að Sævar hafi verið fluttur í Hegningarhúsið. Fram kom að Gísli hafi látið undrun sína í ljós í símtalinu og spurt hver stjórnaði flutningunum. Bókað var að Gísla hafi verið bent á að ræða við Örn. Færsluritari bókaði klukkan 16:15 um samtál sitt við Grétar um hvaða fundur væri fyrirhugaður sem Guðjón kviði svo fyrir, en hann hafi beðið um töflu af róandi. Bókað var að Grétar hafi sagt fundinn vera að beiðni [GUÆ], fyrrum eiginkonu Guðjóns. Lét færsluritari þess getið að hann hafi lofað Guðjóni róandi töflu fyrir fundinn, en ekki væri endanlega ákveðið hvenær hann yrði.²⁴¹⁰ Klukkan 20:30 var bókað að Grétar hafi hringt og boðað komu sína í fangelsið til að sækja Guðjón. Hann ætlaði að leyfa Guðjóni að tala við [GUÆ] og færi viðtalið fram utan fangelsisins. Bókað var að Grétar og Guðjón hafi farið klukkan 21:30. Komu þeir til baka klukkan 22:40.²⁴¹¹

²⁴⁰⁶ Bls. 2154.

²⁴⁰⁷ Bls. 2155.

²⁴⁰⁸ Bls. 2137_K.

²⁴⁰⁹ Dagbók nr. 6, bls. 98.

²⁴¹⁰ Dagbók nr. 6, bls. 99.

²⁴¹¹ Dagbók nr. 6, bls. 100.

1231. Fyrir liggur samantektarskýrsla, dagsett þennan dag, rituð af Jónasi um framburð Sævars og Kristjáns Viðars. Fram kom að þeir hafi báðir borið um að hafa verið búnir að ræna einn mann í Klúbbinum 17. nóvember 1974, áður en þeir hafi rætt við Geirfinn. Athugað hafi verið hvort kæra hafi borist rannsóknarlögreglunni um þjófnað á veski umrætt kvöld, en án árangurs. Þá liggur fyrir önnur samantektarskýrsla rituð af Jónasi, dagsett sama dag, um athugun hjá leigubifreiðastöðinni Hreyfli. Fram kom að Sævar hafi borið um að hafa að morgni 20. nóvember 1974 komið með leigubifreið frá Hlemmtorgi heim til sín að Hjallavegi í Kópavogi. Bókað var að útilokað væri að komast að því hvaða leigubifreiðastjórar hafi farið umræddan túr.²⁴¹²
1232. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína þennan dag um að hafa verið vakinn klukkan 09:10. Guðsteinn læknir hafi skoðað hann og sagt sárin brunasár. Ritaði Guðjón um slæmar draumfarir og kulda í klefanum. Hann hafi beðið um róandi fyrir kvöldið. Ritaði Guðjón um samtali við Gunnar Marinósson þar sem fram hafi komið að óvíst væri hvort af fundi hans og [GUÆ] gæti orðið í kvöld. Fannst Guðjóni það miður þar sem vont væri að bíða. Ritaði hann um fyrirhugaða blóðrannsókn á Kleppi og almenna heilsufarsathugun.²⁴¹³ Guðjón ritaði um fund sinn með [GUÆ] um kvöldið. Hún væri á leið til útlanda, slúðrið og óhróðurinn væri ólýsanlegur.²⁴¹⁴
1233. Fimmtudaginn 3. febrúar 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sigurbjörn Víðir hafi komið við klukkan 08:15 og tekið bréf frá Guðjóni til systur hans.²⁴¹⁵ Klukkan 10:45 var bókað að séra Jón Bjarman hafi hringt og spurt um Guðjón. Bókað var að séra Jón Bjarman hafi farið inn á klefa til Guðjóns klukkan 20:40. Klukkan 23:05 var bókað að séra Jón hafi komið fram að loknu viðtali við Guðjón.
1234. Bókað var í dagbók Hegningarhússins þennan dag að Örn Höskuldsson hafi hringt klukkan 15:50 og beðið um að brýnt yrði fyrir vaktmönnum yfir Kristjáni Viðari að þeir töluðu ekkert við hann og gættu að því að hann og Sævar gætu ekki haft samband sín á milli. Lét færsluritari þess getið að hann hafi gefið Gunnlaugi Briem, sakadómara, vottorð að hans beiðni um að Sævar hafi verið látinn á klefa númer tíu að fyrirmælum Arnar.²⁴¹⁶
1235. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína þennan dag um bréfritun til Karls Schütz. Guðjón ritaði um að séra Jón Bjarman hafi komið til sín líkt og fyrir hugskeyti. Hann hafi setið lengi hjá honum og þeir spjallað um margt.²⁴¹⁷
1236. Þennan dag, 3. febrúar 1977, birtust fréttir af Geirfinnsmálinu á forsíðum allra blaða á Íslandi ásamt andlitsmyndum af Sævari, Kristjáni Viðari, Guðjóni og Erlu. Fram kom að sakadómur Reykjavíkur hafi haldið tveggja og hálfur klukkustundar langan fund með fréttamönnum síðdegis 2. febrúar 1977. Á fundinum voru viðstaddir rannsakendur Geirfinnsmálsins ásamt Karli Schütz, Halldóri Þorbjörnssyni yfirsakadómara, Erni Höskuldssyni auk túlka. Greint var frá því að rannsókn málsins

²⁴¹² Bls. 2156.

²⁴¹³ Bls. 2156_A.

²⁴¹⁴ Bls. 2156_B.

²⁴¹⁵ Dagbók nr. 6, bls. 100.

²⁴¹⁶ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 21.

²⁴¹⁷ Bls. 2156_C.

væri að lokum komin og málið yrði væntanlega sent ríkissaksóknara fyrir lok næstu viku. Á fundinum hafi verið skýrt frá gangi rannsóknarinnar og rakinn aðdragandinn að morði Geirfinns. Var sú atvikalýsing birt í flestum blöðum. Í *Alpýðublaðinu* var birt frétt undir fyrirsögninni: „Geirfinnsmálið upplýst: Þrír piltar hafa játað á sig morðið.“ Rakinn var aðdragandinn að morði Geirfinns, eins og honum hafði verið lýst á blaðamannafundinum. Fram kom að Sævar hafi nálgast Geirfinn í Klúbbinum 17. nóvember 1974 í þeim tilgangi að ræna hann. Hann hafi hætt við þegar Geirfinnur hafi kynnt sig, en Sævar hafi talið hann vera „Geira frá Keflavík“ sem hann hafði heyrt um að seldi spíra. Sævar hafi þá kynnt sig sem Magnús Leópoldsson og sóst eftir því að kaupa spíra af Geirfinni. Fram kom að Geirfinnur hafi verið talsvert ölvaður og því mögulega misskilið Sævar og talið hann vera spírasöllumann. Geirfinnur hafi látið Sævar fá nafn sitt og heimilisfang og þeir ákveðið að Sævar myndi hafa samband við hann síðar. Fram kom að 19. nóvember 1974 hafi Erla og Sævar tekið bifreið á leigu hjá bifreiðaleigu Geysis. Enginn samningur hafi verið gerður heldur hafi afgreiðslumanninum verið greiddar 5.000 krónur undir borðið. Rakið var að Kristján Viðar hafi viðurkennt að hafa hringt í Geirfinn úr Hafnarbúðinni og samtal þeirra hafi verið eftirfarandi: „Geirfinnur: „Er Maggi þarna?“ Kristján Viðar: „Við erum hér.“ Geirfinnur: „Ég er búinn að koma í Hafnarbúðina, en ég kem þá aftur.“ Þá kom fram að framburður vinnufélaga Geirfinns um að Geirfinnur hafi sagt skynsamlegra að fara vopnaður á stefnumótið hafi verið staðfestur. Rakið var að Sævar hafi sagt Erlu að fara á puttanum til Reykjavíkur þar sem þeir hafi þurft á plássi hennar að halda í bifreiðinni undir lík Geirfinns.²⁴¹⁸ Fram kom að rannsakendur teldu að ekki hafi verið um fyrirfram skipulagt morð að ræða. Upplýstu rannsakendur um að sakborningarnir hafi viðurkennt að það hafi verið samantekin ráð hjá þeim að bendla fjórmenningana við málið.²⁴¹⁹ Sama dag birtist frétt í *Vísi* undir fyrirsögninni: „Börðu Geirfinn til bana þegar hann reyndi að komast undan – Fjórmenningarnir sem settir voru í varðhald lýstir saklausir.“ Fram kom að Schütz hafi tekið fram á blaðamannafundinum að ef til vill vildu morðingjarnir ekki að líkið fyndist vegna þess hversu illa útleikið það væri eða þá í þeirri von um að fá hagstæðari meðferð fyrir dómi. Hins vegar lægju fyrir játningar fimm manns, þar af þriggja, sem hafi tekið þátt í morðinu sjálfu. Enginn vafi léki á þátttöku þeirra í glæpnum.²⁴²⁰ Inni í blaðinu var önnur frétt undir fyrirsögninni: „Þýskar aðferðir“. Hermdu heimildir blaðsins að Schütz hafi beitt sér fyrir því að fangarnir færu í ökuferðir um borgina ásamt óeinkennisklæddum lögreglumönnum. Slík hlé á algjörri einangrun hafi gefið mjög góða raun og fangarnir reynst samstarfsfúsari á eftir.²⁴²¹ Á forsíðu *Tímans* var fyrirsögnin: „Banamenn Geirfinns Einarssonar: Þröngur hópur afbrotamanna sem einskis svífast til þess að komast yfir peninga.“ Frekari fréttir um lausn Geirfinnsmálsins voru inni í blaðinu.²⁴²² Þar var aðdragandinn að morðinu rakinn nánar og orðrétt kom fram: „Schütz sagði varðandi komu Kristjáns og Sævars inn í Hafnarbúðina, að það væri með ólíkindum, að enginn í

²⁴¹⁸ Bls. 2157.

²⁴¹⁹ Bls. 2158.

²⁴²⁰ Bls. 2160.

²⁴²¹ Bls. 2161.

²⁴²² Bls. 2162.

Hafnarbúðinni hefði tekið sérstaklega eftir þeim tveimur, þar eð annar væri lítil að vexti en hinn mjög stór. Í búðinni hefði Sævar keypt sígarettur handa Erlu og súkkulaði, sem er sannað að hann hafi afhent henni.²⁴²³ Í frétt með fyrirsögninni: „Geirfinnur þekkti ekki Magnús Leópoldsson í sjón“ kom fram að á fundinum hefði Schütz bent á að með því að nefna sig Magnús Leópoldsson hafi Sævar tekið á sig mikla áhættu sem sýndi best hversu „kaldur“ hann væri.²⁴²⁴ Þá var birt frétt í Tímanum með fyrirsögninni: „Bardagaþrekið í lamasessi.“ Aðspurður hvers vegna Guðjón hafi ekki verið úrskurðaður í gæsluvarðhald þegar hann hafi fyrst komið til yfirheyrslu hafi Örn sagt erfitt að svara spurningunni en bardagaþrekið hafi verið í lamasessi. Um þetta leyti hafi fjórmeningunum nýlega verið sleppt úr haldi og fjölmiðlar hafi verið mjög gagnrýnir á þá ákvörðun. Þá hafi þeir ekki alveg verið vissir um þátt Guðjóns í málinu. Á sama stað var frétt með fyrirsögninni: „Ekki margt jákvætt við frumrannsóknina.“ Aðspurður hvort Keflavíkurrannsóknin hafi verið vænleg til árangurs kvaðst Schütz ekki sjá margt jákvætt við þá rannsókn. Lýsti hann furðu sinni á viðtölum rannsakenda við sjáendur. Þá hafi leirmyndin fremur verið til þess fallin að villa um fyrir rannsókninni heldur en hitt.²⁴²⁵ Á forsíðu Morgunblaðsins var viðtalsfrétt við Ólaf Jóhannesson, dómsmálaráðherra undir fyrirsögninni: „...martröð er létt af þjóðinni.“ Vildi hann þakka sérstaklega starfshópnum sem hafi unnið að rannsókn málsins og taldi þá hafa unnið ákaflega vel og að martröð hafi verið létt af þjóðinni. Orðrétt var haft eftir honum: „Það hefði verið óskemmtilegt, ef málið hefði ekki upplýst. Þá hefðu að minnsta kosti fjórir menn og kannski fleiri verið tortryggðir allt sitt líf, legið undir grun. Það er ljótur leikur. En mér er efst í huga þakklæti til manna, sem unnið hafa að þessu og sérstaklega Karls Schütz, þýzka sakamálasérfræðingsins.“²⁴²⁶ Þennan dag birtust fréttir í Morgunblaðinu um blaðamannafundinn. Undir fyrirsögninni: „Aldrei kynnst jafn duglegum en lágt launuðum lögreglumönnum“ var frétt um ummæli Karls Schütz um íslenska starfsbræður sína. Fram kom að Örn Höskuldsson hafi verið rannsóknarstjóri, lögreglumennirnir Eggert Bjarnason, Rúnar Sigurðsson og Jónas Bjarnason hafi haft sérstaka umsjón með Sævari. Haraldur Árnason, lögreglumaður, hafi haft umsjón með Kristjáni Viðari, Grétar Sæmundsson hafi haft umsjón með Guðjóni og Sigurbjörn Víðir Eggertsson hafi haft umsjón með Erlu. Þá hafi Eggert einnig haft umsjón með [SÓH], en hann hafi þó aldrei setið í gæsluvarðhaldi. Þá kom fram að Ívar Hannesson hafi unnið að því að undirbyggja framburði einstakra manna.²⁴²⁷ Önnur frétt um sama efni birtist í Morgunblaðinu undir fyrirsögninni: „Engin Mafia heldur þröngur hópur venjulegra glæpamanna – sagði sakamálafræðingurinn Schütz.“ Í fréttinni komu fram lýsingar Schütz á rannsóknaraðferðum. Í upphafi hafi verið reynt að leysa málið utan við sakborningana þar sem þeir hafi margsinnis verið staðnir að lygum. Leitað hafi verið að vitnum fyrir utan, en eftir tveggja mánaða vinnu hafi þeir gefist upp á þessari aðferð. Um tvö ár hafi þá verið liðin frá atburðinum og greinilegt að fólk myndi lítið frá þessum tíma.

²⁴²³ Bls. 2165.

²⁴²⁴ Bls. 2164.

²⁴²⁵ Bls. 2163.

²⁴²⁶ Bls. 2167.

²⁴²⁷ Bls. 2169.

Auk þess hafi rannsakendur rekið sig á að margir þeir sem Sævar og félagar hafi umgengist hafi ekki verið sterkir á svellinu á ýmsum sviðum og framburðir þeirra því komið að litlu gagni. Orðrétt var haft eftir Karli Schütz: „Eftir tvo mánuði breyttum við alveg um og einbeittum okkur að sakborningunum. Við beittum sömu aðferðum og beitt er í Þýzkalandi, en þó auðvitað innan ramma laganna. Við fundum nokkur föst atriði, sem við gátum borið á milli og samprófað sakborningana. Við þurftum ætíð að vera á varðbergi því þau Kristján Viðar, Sævar og Erla reyndu hvað eftir annað að villa um fyrir okkur, og voru þau þá oft slóttug.“ Síðar í fréttinni var haft eftir Schütz að þegar Guðjón hafi verið handtekinn vegna framburðar sakborninganna hafi fyrsta örugga vitnið komið í málið.²⁴²⁸

1237. Föstudaginn 4. febrúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að farið hafi verið með Guðjón á Klepp í blóðtöku klukkan 08:20. Bókað var að komið hafi verið með hann til baka klukkan 09:05.²⁴²⁹ Klukkan 15:30 var bókað að Benedikt Blöndal, réttargæslumaður Guðjóns, hafi hringt og tilkynnt um að hafa sinnt bankaerindum fyrir Guðjón. Klukkan 17:00 var bókað að Ingvar Kristjánsson geðlæknir hafi komið til að tala við Guðjón. Bókað var að hann hafi farið klukkan 19:35.²⁴³⁰
1238. Guðjón ritaði í dagbók sína þennan dag um blóðtöku og líkamsskoðun á Kleppi. Guðjón ritaði um að Grétar væri kjafthýr og Schütz væri að fara af landi brott og hann myndi sennilega ekki hitta hann áður en hann færi. Það væri eftirsjárlaust af hans hálfu. Ingvar Kristjánsson geðlæknir hafi vitjað hans í klefann og setið lengi á tali við hann. Þeir hafi rætt margt meðal annars Geirfinnsmálið. Ingvar hafi sagt margt af skynsamlegu viti. Gat Guðjón þess að Ingvar hafi skilið eftir til úrlausnar 16 persónuleikaprófi og MMPI próf, bæði löng og vitlaus eins og þeir hafi verið sammála um.²⁴³¹
1239. Þennan dag birtist frétt á forsíðu Tímans undir fyrirsögninni: „Hefði hiklaust átt að setja á stofn rannsóknarnefnd þremur dögum eftir hvarf Geirfinns – segir Karl Schütz vestur-þýzki sakamálafræðingurinn.“ Orðrétt var haft eftir Schütz: „Ég tel hiklaust að rétt hefði verið að setja á stofn rannsóknarnefnd í Geirfinnsmálinu, þegar u.þ.b. þrjú dagar voru liðnir frá hvarfi Geirfinns, enda mátti þá ætla, að hér væri um morðmál að ræða, sagði vestur-þýzki sakamálasérfræðingurinn Karl Schütz í samtali við Tímann í gær.“ Í fréttinni kom fram að Karl Schütz héldi af landi brott daginn eftir. Sama dag birtist frétt í Þjóðviljanum undir fyrirsögninni: „Geirfinnsmálið: Engir lausir endar lengur, segir yfirsakadómari í Reykjavík – því eru ekki allir sammála.“ Í fréttinni voru rakin nokkur atriði í Geirfinnsmálinu sem blaðamenn Þjóðviljans töldu veigamikil og væru óupplýst í málinu. Fram kom að þegar umrædd atriði hafi verið borin undir Halldór Þorbjörnsson yfirsakadómara hafi hann svarað á þá leið að engir endar væru lausir í málinu og aðeins væri eftir að fullbúa það til afhendingar ríkissaksóknara. Orðrétt sagði í lok fréttarinnar: „Leikmönnum sýnist að of mörgum

²⁴²⁸ Bls. 2171.

²⁴²⁹ Dagbók nr. 6, bls. 102.

²⁴³⁰ Dagbók nr. 6, bls. 103.

²⁴³¹ Bls. 2176_B.

spurningum sé ósvarað í þessu máli til þess að segja að því sé lokið.²⁴³² Á baksíðu Morgunblaðsins var birt frétt undir fyrirsögninni: „[GSig], kona Geirfinns Einarssonar: „Oki af mér létt“.“ Fram kom að hún hafi þurft að verja börnin fyrir sorpblaðamennsku um að Geirfinnur hafi staðið í glæpsamlegu athæfi, svo sem smygli og spírasölu. Meðal annars vegna þess fagnaði hún niðurstöðum rannsóknarinnar sem hafi hreinsað Geirfinn af öllum slíkum gróusögum.²⁴³³ Í sama blaði var birt frétt undir fyrirsögninni: „Mál fjórmeninganna: Þrjú vitni báru á þá sakir og Hæstiréttur staðfesti ætíð gæzluvarðhaldsúrskurðina.“ Fram kom að á blaðamannafundi sakadóms í vikunni hafi komið fram að Erla, Sævar og Kristján Viðar hafi í upphafi árs 1975 verið ásátt um að bera sakir á fjórmeningana ef Geirfinnsmálið kæmi upp á yfirborðið, enda hafi þeir þá þegar verið bendlaðir við málið í kjaftasögum sem hafi gengið um borgina. Hafi þau hist þrisvar til að samræma framburðinn og skáldað sögu um að fjórmeningarnir hafi ætlað að eiga viðskipti við Geirfinn um spíra í Keflavík.²⁴³⁴

1240. Laugardaginn 5. febrúar 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Grétar hafi komið klukkan 10:20 með sendingu til Guðjóns. Klukkan 10:45 var bókað að Guðsteinn læknir hafi komið og rætt við Tryggva Rúnar meðal annarra til klukkan 12:00. Klukkan 12:40 var bókað um símtal í fangelsið frá [GW] sem hafi viljað koma því á framfæri að hann og tveir félagar hans, sem allir hafi verið vinir Geirfinns, hafi ákveðið með samþykki eiginkvenna sinna að skjóta morðingja Geirfinns þegar þeir yrðu fluttir úr fangelsinu. Hefðu þeir til reiðu hríðskotariffil með kíkí. Bókaði færsluritari í fangelsisdagbókina að [GW] hafi sagt þá ætla að setja upp vakt í nágrenni við fangelsið til að framkvæma verknaðinn. Bókað var klukkan 13:20 að Örn hafi verið látinn vita af þessu símtali. Hafi Örn sagst munu athuga þetta.²⁴³⁵ Klukkan 17:00 var bókað að Eggert hafi komið vegna morðhótana sem hafi borist.²⁴³⁶
1241. Þennan dag birtist opnuviðtal við Karl Schütz í Tímanum. Aðspurður hvers vegna Einar Bollason hafi verið nefndur á nafn þegar bendla hafi átt Klúbbmenn við Geirfinnsmálið sagði Schütz að Erla hafi stungið upp á nafni Einars þegar hún, Sævar og Kristján Viðar hafi rætt sín á milli eftir morðið að blanda Klúbbmönnum í málið. Aðspurður um hvernig Valdimar Olsen hafi verið blandað inn í málið sagði Schütz að samkomulagið hafi verið í grófum dráttum þannig að blanda hafi átt Klúbbmönnum og að auki mönnum sem tengdust þeim á einhvern hátt. Í þessum hópi hafi verið Valdimar Olsen og einnig hafi þau rætt um að blanda [JR] í málið. Aðspurður um hvaða atriði hafi verið erfiðast í rannsókn Geirfinnsmálsins sagði Schütz orðrétt: „Eitt erfiðasta viðfangsefnið var að fá sakborningana, sem mánuðum saman höfðu ekki gert neitt annað en að segja ósatt, til þess að segja sannleikann. Þessi breyting gerðist ekki á skömmum tíma, við yfirheyrðum þau hvað eftir annað í fangelsinu, eða fórum með þá inn í Sakadóm – og einnig yfirheyrðum við þá á ferð í bíl um Reykjavík og nágrenni.“ Fram kom að Schütz hafi einnig nefnt að erfitt hafi verið hvað langur tími

²⁴³² Bls. 2180.

²⁴³³ Bls. 2181.

²⁴³⁴ Bls. 2182.

²⁴³⁵ Dagbók nr. 6, bls. 104.

²⁴³⁶ Dagbók nr. 6, bls. 105.

hafi verið liðinn frá atburðinum. Viðbrögð þeirra fjölmörgu sem hafi verið leitað til vegna rannsóknarinnar hafi verið mjög á einn veg: „Það er hugsanlegt að þetta hafi verið svona, en ég man það ekki nákvæmlega.“ Í viðtalinu greindi Schütz frá því að nokkrum dögum eftir handtöku Guðjóns hafi hann fyrst nefnt Volkswagen bifreiðina sem lík Geirfinns var flutt í. Orðrétt var haft eftir Schütz: „[V]ið vorum með Guðjóni í bíl og ókum um Reykjavík. Ég vil skjóta því hér inn í að ég tel afskaplega mikilvægt að hafa mannlegt samband við sakborning. Í þessari ferð um Reykjavík ókum við niður Vatnsstíginn þar sem þau öll hittust að kvöldi 19. nóvember. Þá spurðum við Guðjón að því, hvort hann hafi verið á Vatnsstígnum. Við urðum þess varir, að hann hikaði við spurninguna, en að lokum sagði hann: „Já, ég var hér á Vatnsstígnum, en fór héðan í Volkswagen með Erlu, Kristjáni og Sævari.“²⁴³⁷ Þennan dag, 5. febrúar 1977, birtist í Morgunblaðinu heilsíðuviðtal við Karl Schütz um Geirfinnsmálið, bakgrunn þess og ástæður. Fram komu upplýsingar um mismunandi bakgrunn sakborninganna. Haft var orðrétt eftir Schütz: „Við erum mjög ánægðir með það að eftir að Guðjón kemur í yfirheyrslur, hefur hann ekki beitt ósannindum, heldur skýrt rétt frá, en það er annað en sagt verður um hina aðilana.“ Fram kom að Guðjón væri greindur og klókur. Orðrétt var haft eftir Schütz: „Það er rétt að geta þess að Guðjón þekkti Kristján Viðar ekki fyrir afbrotið, en Guðjón kynntist Sævari fyrst þegar Sævar var nemandi hans.“²⁴³⁸ Önnur frétt var birt í Morgunblaðinu þennan dag undir fyrirsögninni: „Rannsókn fjárvikanna hjá Pósti og síma var kveikjan að lausn Guðmundar- og Geirfinnsmála.“ Fram kom að þegar Sævar og Erla hafi verið í gæsluvarðhaldi vegna Póstsvikamálsins hafi lögreglumenn heyrt orðróm um að þau kynnu ef til vill að búa yfir vitneskju um afdrif Guðmundar. Fyrripart janúar 1976, þegar yfirheyrslur í Guðmundarmálinu hafi verið í fullum gangi, hafi nýtt nafn borið á góma ungmennanna, nafn Geirfinns Einarssonar. Hafi þá verið gengið hart á eftir svörum og Sævar, Kristján Viðar og Erla þá kannast við málið. Þar með hafi Geirfinnsrannsóknin hafist að nýju.²⁴³⁹

1242. Sunnudaginn 6. febrúar 1977 ritaði Tryggvi Rúnar færslu í dagbók sína um samtal sitt við Gunnar Guðmundsson. Hann hafi spurt Gunnar um hvenær hann kæmist austur og fengið þær upplýsingar að málið yrði tekið fyrir um miðjan mánuðinn, svo hann gæti ekki búist við því fyrr en í byrjun maí.²⁴⁴⁰
1243. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína þennan dag um bókalestur og að honum leiddist þetta Kleppspróf, eins og hann orðaði það.²⁴⁴¹
1244. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína 7. febrúar 1977 um að vera alltaf að hugsa um komandi málaferli og yfirheyrslur fyrir dómi.²⁴⁴² Hann væri alltaf að hugsa um

²⁴³⁷ Bls. 2185.

²⁴³⁸ Bls. 2187.

²⁴³⁹ Bls. 2186.

²⁴⁴⁰ Bls. 2188_A.

²⁴⁴¹ Bls. 2182_B.

²⁴⁴² Bls. 2182_C.

Geirfinnsmálið og botnaði ekkert í því. Ritaði hann um að hafa tekið ákvörðun um að segja ekki meira um Geirfinnsmál fyrr en lík væri fundið.²⁴⁴³

1245. Þriðjudaginn 8. febrúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðjón hafi verið færður fram til viðtals við Gylfa Ásmundsson, sálfræðing, klukkan 16:50. Bókað var að Guðjón hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 18:00. Bókað var að Ingvar Kristjánsson geðlæknir hafi komið til viðtals við Guðjón klukkan 20:20. Bókað var að hann hafi farið klukkan 23:35.²⁴⁴⁴
1246. Fyrir liggur samantektarskýrsla dagsett þennan dag, rituð af Ívari, um sviðsetningu atvika í Dráttarbrautinni 23. janúar 1977. Fram kom að þegar Guðjón hafi strax haft orð á því að hann þekkti þar sömu sendiferðabifreið og hafi verið í Dráttarbrautinni 19. nóvember 1974. Hafi Guðjón haft orð á því að stuðararnir væru rauðir og hliðarrendur rauðar, en á umræddum tíma hafi stuðararnir verið svartir og engar hliðarrendur. Einnig hafi hann sagst muna að bifreiðin hafi verið á R-númeri. Bókað var að Guðjón hafi staðfest þessi atriði í skýrslu dagsettri 25. janúar 1977. Fram kom að Ívar hafi rætt við [JPW] sem hafi staðfest að þegar sendibifreiðin hafi verið í hans eigu hafi hún verið með skrásetningarnúmer R-40045, stuðarar verið svartir og engar rendur hafi verið á hliðum bifreiðarinnar.²⁴⁴⁵
1247. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína 8. febrúar 1977. Endurritaði hann kvæði úr „Spánarvin“.²⁴⁴⁶ Þá hafi Gylfi Ásmundsson, sálfræðingur, komið með gáfnapróf og lagt fyrir að hann að leysa öll prófin fyrir fimmtudag.²⁴⁴⁷ Hlýlegi geðlæknirinn hans hafi komið eftir kvöldmat og þeir hafi náð að ræða um árið 1971. Velti Guðjón því fyrir sér hvort hann talaði of mikið.²⁴⁴⁸
1248. Miðvikudaginn 9. febrúar 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sigurbjörn Víðir hafi komið klukkan 08:00 og talað við Tryggva Rúnar. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi farið klukkan 09:05.²⁴⁴⁹ Klukkan 13:15 var bókað að Ívar Hannesson vantaði aðstöðu í horninu til að tala við Tryggva Rúnar í um 30 mínútur. Bókað var að lögreglumenn að austan hafi viljað liðka til og boðist til að biða með sín mál. Klukkan 13:30 var bókað að Ívar hafi tekið Tryggva Rúnar til skýrslutöku í horninu. Klukkan 14:45 var bókað að skýrsla hafi verið undirrituð í horninu og Tryggvi Rúnar hafi verið færður inn á klefa sinn. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um skýrslutökuna. Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi verið færður fram til viðtals við Hilmar Ingimundarson, réttargæslumann sinn, klukkan 18:45. Fimm mínútum síðar var bókað að Grétar hafi komið til að sækja bréf að beiðni Guðjóns. Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi verið færður aftur inn á klefa sinn.²⁴⁵⁰

²⁴⁴³ Bls. 2182_D.

²⁴⁴⁴ Dagbók nr. 6, bls. 110.

²⁴⁴⁵ Bls. 2189.

²⁴⁴⁶ Bls. 2182_E–J.

²⁴⁴⁷ Bls. 2182_J.

²⁴⁴⁸ Bls. 2182_L.

²⁴⁴⁹ Dagbók nr. 6, bls. 110.

²⁴⁵⁰ Dagbók nr. 6, bls. 111.

1249. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína 9. febrúar 1977 um draumfarir sínar. Ritaði hann um að Gunnar Marinósson hafi komið inn til sín og rætt við sig um málin og boðið honum hegningarlögin að láni. Hann hafi lokið við að svara sálfræðiprófum, nema MMPI prófinu.²⁴⁵¹
1250. Fimmtudaginn 10. febrúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að séra Jón Bjarman hafi hringt klukkan 11:15 og hafi aðallega verið að spyrjast fyrir um heilsufar Guðjóns. Klukkan 16:25 var bókað að Guðjón hafi verið færður fram til viðtals við Benedikt Blöndal, réttargæslumann sinn, í áheyrn Grétars.²⁴⁵² Bókað var að Guðjón hafi verið færður inn á klefa sinn klukkan 17:00. Klukkan 17:25 var bókað að Guðjón hafi verið færður fram til viðtals við Gylfa Ásmundsson, sálfræðing. Var Guðjón færður á klefa sinn að loknu viðtali klukkan 18:45.²⁴⁵³
1251. Meðal rannsóknargagna liggur bréf frá Gunnlaugi Briem, sakadómara í Reykjavík, dagsett þennan dag, til Halldórs Þorbjörnssonar, yfirsakadómara í Reykjavík. Ritaði Gunnlaugur um að hafa fengið Guðmundarmálið úthlutað 15. desember 1976 sem dómsformaður en meðdómsmenn yrðu Ármann Kristinsson og Haraldur Henrysson. Ritaði hann um að við yfirlestur málgagna hafi komið í ljós að mjög skorti á að málið væri nægilega rannsakað.²⁴⁵⁴ Rakti Gunnlaugur hvar ákærðu voru vistuð þegar málskjölin hafi verið afhent. Tryggvi Rúnar hafi síðan verið fluttur frá Litla-Hrauni í Síðumúlafangelsið 14. janúar 1977, að fyrirmælum Arnar Höskuldssonar. Ritaði Gunnlaugur um að hafa beðið um að Tryggvi yrði vistaður í Hegningarhúsinu en því hafi ekki verið sinnt. Erla hafi verið látin laus úr gæsluvarðhaldi 22. desember 1976, en hann ekki frétt af því fyrr en fimm dögum síðar er hann hafi lesið um það í blaði. Sævar hafi verið fluttur í Hegningarhúsið 31. janúar 1977, án hans vitneskju, í klefa við hliðina á Kristjáni Viðari. Þá hafi hann frétt af sjálfsvígsvakt yfir Kristjáni Viðari á skotspónum.²⁴⁵⁵ Vísaði Gunnlaugur í bréf sem honum hafi borist frá Valdimar Guðmundssyni, yfirfangaverði í Hegningarhúsinu, þar sem fram hafi komið að hann hafi bent Erni Höskuldssyni á klefa í hinum enda Hegningarhússins til að vista Sævar í, en því hafi ekki verið sinnt. Í bréfinu hafi komið fram að hljóðbært væri í Hegningarhúsinu og heyrst gæti á milli klefa. Ritaði Gunnlaugur um að hafa reynt að leita skýringa á þessu tiltæki, en ekki fengið og tilraunir til að fá þessu breytt hafi reynst árangurslausar. Orðrétt ritaði Gunnlaugur: „Síðdegis í gær hringdi Jónas Bjarnason, rannsóknarlögreglumaður, til mín og beindi þeirri fyrirspurn til mín frá Sævari Marinó, sem hann hafði þá samdægurs talað við, hvenær dómsyfirheyrslur hæfust í máli hans. Ég veit ekki hvað þeim Jónasi og Sævari Marinó hefur farið á milli, en samtali þetta fór fram án minnar vitundar og mér er sagt, að yfirheyrslum í „Geirfinnsmáli“ sé lokið, svo sem áður greinir.“ Ritaði Gunnlaugur um að fleiri atriði mætti týna til sem vörpuðu ljósi á vinnuskilyrði málsins. Orðrétt ritaði hann: „Af ofanskráðu ætti að vera ljóst, að mál þetta er komið á mjög alvarlegt stig. Rannsókn þess hefur þegar tafist af framangreindum orsökum og getur ekki haldið áfram við

²⁴⁵¹ Bls. 2191_A.

²⁴⁵² Dagbók nr. 6, bls. 112.

²⁴⁵³ Dagbók nr. 6, bls. 113.

²⁴⁵⁴ Bls. 2192.

²⁴⁵⁵ Bls. 2193.

þessar aðstæður. Þarf að fá skýr svör um það þegar, hvort fela á dómurum málsins forræði fanganna á meðan á rannsókn málsins stendur, en ætlunin er að hafa þá í einangrun á meðan og leyfa ekki samtöl við þá, nema leyfi komi sérstaklega hverju sinni.²⁴⁵⁶

1252. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína þennan dag um svefn sinn og draumfarir. Ritaði hann um að þurfa að svara MMPI sálfræðiprófi. Hann hafi fengið hegningarlögin hjá Gunnari Marinóssyni. Guðjón ritaði um viðtal sitt við Benedikt Blöndal, sem hafi verið hlýlegur að vanda. Ritaði Guðjón um að hann fengi bráðum að sjá Morgunblaðið. Gylfi sálfræðingur hafi komið og verið mun viðkunnalegri nú en fyrst. Gylfi hafi lagt fyrir hann Rorschach próf. Þeir hafi rabbað um atburði og ástæður sem hafi lent út um allar þorpagrundir, eins og Guðjón orðaði það.²⁴⁵⁷ Guðjón ritaði um að hafa flett hegningarlögunum en hefði ekki heilsu til að skoða ákærana.²⁴⁵⁸
1253. Bókað var í dagbók Hegningarhússins föstudaginn 11. febrúar 1977 að Jónas hafi komið klukkan 18:15 með Morgunblaðið til Sævars, en hann hafi fengið dagblöð af og til frá því hann kom í fangelsið 31. janúar 1977. Bókað var að Kristján Viðar hafi að leyfi dómara haft hjá sér segulbandstæki sem hægt væri að hlusta á án þess að í því heyrðist, en tækið hefði hlustun fyrir eyru. Var þess getið að enginn fangavörður hafi heyrt eða vissi hvað væri á kasettunum sem Kristjáni væru færðar.²⁴⁵⁹
1254. Laugardaginn 12. febrúar 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi rætt við Guðjón og Tryggva Rúnar, meðal annarra milli klukkan 09:45 og 10:30. Bókað var að lyfjaskrá hafi verið breytt.
1255. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína þennan dag um að hafa skrifað Erni stutt bréf og beðið um samtal.²⁴⁶⁰
1256. Þennan dag var birt frétt á forsíðu Tímans undir fyrirsögninni: „Guðmundar- og Geirfinnsmál: Að öllum líkindum tekin saman til dóms.“ Haft var eftir Hallvarði Einvarðssyni, vararíkissaksóknara, að honum þætti einsýnt að málin kæmu til dóms saman. Fram kom að ástæðan lægi í augum uppi, tveir sakborningar væru viðriðnir bæði málin, Sævar og Kristján Viðar.²⁴⁶¹
1257. Sunnudaginn 13. febrúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 18:10 að Grétar hafi komið með bréf til Guðjóns og tekið annað frá honum. Var þess getið að hann ætlaði að tala við Guðjón.²⁴⁶² Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir önnur en færsla í dagbók Guðjóns. Fram kom að þeir hafi rætt margt um málið sem yrði senn úr höndum Arnar og þyrfti því að ræða við Gunnlaug Briem um aðgang að dagblaði. Ritaði Guðjón um að Grétar hafi tekið bréf til [GUÆ]. Orðrétt ritaði hann: „Vatn og frost hamla leit í Rauðhólum og hann bar sig aumlega yfir því.“²⁴⁶³

²⁴⁵⁶ Bls. 2194–2195.

²⁴⁵⁷ Bls. 2195_A.

²⁴⁵⁸ Bls. 2195_B.

²⁴⁵⁹ Dagbók nr. 1, bls. 26.

²⁴⁶⁰ Bls. 2195_C.

²⁴⁶¹ Bls. 2196.

²⁴⁶² Dagbók nr. 6, bls. 117.

²⁴⁶³ Bls. 2195_D.

Grétar hafi talað um ökuferðir til að bæta honum skapið. Velti Guðjón því fyrir sér hvort eitthvað byggi undir því. Ritaði hann um að hafa talað of mikið við Grétar, hafa sagt of margt.²⁴⁶⁴

1258. Mánudaginn 14. febrúar 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Örn Höskuldsson hafi komið klukkan 17:05 og farið beint inn á klefa til Guðjóns. Bókað var að Örn hafi farið klukkan 17:25.²⁴⁶⁵ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um vitjunina önnur en færsla í dagbók Guðjóns. Fram kom að Örn hafi komið klukkan 17:10. Hann hafi veitt honum frá heimild til að skrifa bréf til útlanda. Ritaði Guðjón um að verið væri að senda málskjölin til dómara og rannsókn væri hætt. Erni þætti vont að skilja við málið á þessu stigi og rannsóknarmenn skiptust í tvo hópa um vænlegan líkfundarstað. Að sögn Arnar yrði málið ef til vill nokkra mánuði á dómstigi. Ritaði Guðjón um að Örn hafi átalið hann fyrir að skrifa of löng bréf. Undir lok færslunnar ritaði Guðjón orðrétt: „Undarlegt að vera að stritast við að lifa bara af því mann langar til að vera jarðaður í miklu sólskini í júní. Mala domestica majora sunt lacrimis“ (lat. Heimilisbölið er þyngra en tárur taki).²⁴⁶⁶
1259. Bókað var í dagbók Hegningarhússins þennan dag að Sævar hafi verið fluttur úr húsinu klukkan 15:20 af Jónasi Bjarnasyni, rannsóknarlögreglumanni. Bókað var að komið hafi verið til baka með Sævar klukkan 16:20.²⁴⁶⁷
1260. Þriðjudaginn 15. febrúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Grétar hafi komið klukkan 19:10 með sendingu til Guðjóns; bækur, bréf frá systur hans og Morgunblaðið sem hafi verið ritskoðað. Lét færsluritari þess getið að blaðið hafi verið samþykkt til afhendingar líkt og blað Sævars. Bókað var að Grétar hafi farið aftur klukkan 19:25.²⁴⁶⁸
1261. Þennan dag ritaði Guðjón í dagbók sína að breyting hafi orðið til batnaðar þegar Gunnar Marinósson, sá heiðursmaður, líkt og Guðjón orðaði það, hafi komið með Morgunblaðið og stóran plastpoka fullan af bókum.²⁴⁶⁹ Ritaði Guðjón um að honum hafi orðið mikið um við lesturinn á Morgunblaðinu og yrði að taka róandi til að komast í gegnum þá æðisgengnu atburði sem færu fram í umheiminum.²⁴⁷⁰
1262. Miðvikudaginn 16. febrúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sigurbjörn Víðir hafi komið klukkan 08:15 og farið inn til Tryggva Rúnars samkvæmt beiðni hans um viðtal. Bókað var Sigurbjörn Víðir hafi farið klukkan 08:50. Bókað var klukkan 16:20 að Smári Sigurðsson, rannsóknarlögreglumaður, hafi komið með erindisbréf frá Gunnlaugi Briem, sakadómara, varðandi Tryggva Rúnar, um að hann þurfi sérstakt leyfi hverju sinni til viðtals við lögmann eða aðra.²⁴⁷¹

²⁴⁶⁴ Bls. 2196_A.

²⁴⁶⁵ Dagbók nr. 6, bls. 119.

²⁴⁶⁶ Bls. 2196_A.

²⁴⁶⁷ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 28.

²⁴⁶⁸ Dagbók nr. 6, bls. 121.

²⁴⁶⁹ Bls. 2196_B.

²⁴⁷⁰ Bls. 2197_A.

²⁴⁷¹ Dagbók nr. 6, bls. 122.

1263. Bókað var í dagbók Hegningarhússins þennan dag Sævar hafi verið sóttur klukkan 09:45 til yfirheyrslu hjá Haraldi Henryssyni, sakadómara. Bókað var að komið hafi verið til baka með Sævar klukkan 12:15. Klukkan 15:00 var bókuð athugasemd í fangelsisdagbókina um að bréf hafi borist frá Gunnlaugi Briem, sakadómara, þess efnis að öllum væru bönnuð viðtöl við Sævar og Kristján Viðar nema með sérstöku leyfi. Bókað var að bannið gildi jafnt um Örn Höskuldsson og þá rannsóknarlögreglumenn sem áður fóru með mál fanganna.²⁴⁷²
1264. Fyrir liggur bréf Gunnlaugs Briem, sakadómara í Reykjavík, til Valdimars Guðmundssonar, yfirfangavarðar í Hegningarhúsinu, dagsett sama dag. Með bréfinu var tilkynnt um að honum, Ármanni Kristinssyni og Haraldi Henryssyni, hafi verið falið mál gegn Kristjáni Viðari og Sævari. Fram kom að viðtöl við Kristján Viðar og Sævar væru ekki leyfð nema með sérstöku leyfi frá dómurum málsins.²⁴⁷³
1265. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína þennan dag um bókalestur og líðan sína. Ritaði hann um að vera alltaf að hugsa um Geirfinnsmálið. Orðrétt ritaði hann: „Kveljandi þankar blandnir óskhyggju og vonum, sem allt líklega bregst. Þó er Guði ekkert ómáttugt, en hvað má ég brotlegur hundur fyrir Guði og mönnum.“ Guðjón ritaði um að Morgunblaðið hafi ekki fundist. Hann hafi grátið yfir kaplinum og hætt. Ritaði hann orðrétt: „Elsku góði Guð taktu mig til þín! Láttu þetta ekki dragast svona lengi.“ Hann hafi beðið um Diazepam því hann ætti vont með að þrauka. Ritaði Guðjón um að hafa fengið eitthvað og hafa gleypst það orðlaust, enda væri þetta allt sama tóbakið.²⁴⁷⁴
1266. Þennan dag birtist yfirlýsing frá Róberti Árna Hreiðarssyni, lögmanni [SÓH], í Vísi, undir fyrirsögninni: „Orðið fyrir aðkasti og alvarlegum ofsóknum“. Gagnrýndi Róbert Árni sakadóm Reykjavíkur fyrir að hafa nafngreint [SÓH] á liðnum blaðamannafundi. Nafnbirtingin hafi stórskaðað mannorð hans og æru og hann hafi orðið fyrir alvarlegum ofsóknum frá fólki sem teldi hann að einhverju leyti vitorðsmann banamanna Geirfinns. Óskaði Róbert Árni þess að birt yrði yfirlýsing þar sem greint var frá stöðu [SÓH] í málinu.²⁴⁷⁵
1267. Fimmtudaginn 17. febrúar 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að hringt hafi verið í Guðstein lækni vegna pensillín inntöku Guðjóns. Bókað var að Guðjón teldi sig fá í magann af lyfinu. Guðsteinn hafi gefið þau fyrirmæli að hann skyldi taka lyfin áfram, allavega fram á laugardag. Var þess getið að átta lyfjategundir hafi verið pantaðar hjá Guðsteini.²⁴⁷⁶ Bókað var að séra Jón Bjarman hafi komið til heimsóknar til Guðjóns klukkan 17:00. Bókað var að séra Jón hafi farið klukkan 18:05. Bókað var klukkan 18:30 að Benedikt Blöndal, réttargæslumaður Guðjóns, hafi komið með skákbók til hans. Tíu mínútum síðar var bókað um að Grétar hafi komið með Morgunblað til Guðjóns, var þess getið að hann hafi einnig farið inn á klefa til að tala

²⁴⁷² Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 29.

²⁴⁷³ Bls. 2197.

²⁴⁷⁴ Bls. 2197_B.

²⁴⁷⁵ Bls. 2198.

²⁴⁷⁶ Dagbók nr. 6, bls. 124.

við Guðjón. Bókað var að Grétar hafi komið fram frá Guðjóni klukkan 19:50. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir.²⁴⁷⁷

1268. Guðjón ritaði færslu í dagbókina um að hafa spurt Gunnar Marinósson um Morgunblaðið og hverju það sætti að það hafi ekki borist.²⁴⁷⁸ Ritaði Guðjón um að Grétar hafi komið í langt spjall og boðið í ökuferð daginn eftir. Grétar hafi fært honum bréf frá [BSn] í Noregi og ætlað að koma bréfi til [GUÆ].²⁴⁷⁹
1269. Föstudaginn 18. febrúar 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Grétar og Sigurbjörn Víðir hafi komið klukkan 14:25 og sótt Guðjón. Bókað var að þeir hafi komið með Guðjón til baka úr sakadómi klukkan 16:15, eins og það var orðað. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um ferðir Guðjóns önnur en færsla í dagbók Guðjóns þar sem hann ritaði um ökuferð milli klukkan 14:00 og 16:00. Guðjón ritaði um að þeir hafi farið víða um borgina og út á Granda. Þeir hafi keypt herta ýsu, Morgunblaðið og Mac Baren tóbak. Ritaði Guðjón um að hafa orðið hressari eftir ferðalagið.²⁴⁸⁰
1270. Guðjón ritaði í dagbók sína þennan dag um hvaða breytingar kynnu að felast í því að mál hans væru að færast í hendur Gunnlaugs Briem. Ritaði hann um að hafa lesið Morgunblaðið. Velti hann því fyrir sér hvort geðlæknirinn hans væri búinn að gefast upp á verkinu. Ritaði hann um að hafa fengið bréf frá [GUÆ] og mynd af [ÆGG]. Hann hafi felld tár og fundist hann þurfa að skrifa henni til baka. Orðrétt ritaði hann: „Mikill ólánsmaður get ég verið.“²⁴⁸¹
1271. Sunnudaginn 20. febrúar 1977 var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 14:40 að Grétar hafi komið með Morgunblaðið til Guðjóns og fleira.²⁴⁸²
1272. Fyrir liggur skýrsla um rangar sakargiftir á hendur Valdimar Olsen, Einari Bollasyni, Magnúsi Leópoldssyni og Sigurbirni Eiríkssyni, dagsett sama dag, rituð af Eggerti Bjarnasyni. Fram kom að Sævar, Kristján Viðar og Erla hafi borið þessa aðila röngum sökum.²⁴⁸³ Rakið var að við yfirheyrslu að kvöldi 22. janúar 1976 hafi Sævar og Erla borið um tilvist manna fjögurra í Keflavík og að þeir ættu hlut að Geirfinnsmálinu. Fram kom að á þeim tíma hafi Sævar setið í gæsluvarðhaldi vegna Guðmundarmálsins, en Erla hafi verið laus síðan skömmu fyrir jól.²⁴⁸⁴ Orðrétt var bókað í skýrsluna: „Erla hafði tjáð okkur, sem að rannsókn málsins unnum, að hún hefði mikinn beyg af einhverju og yrði fyrir ónæði af símhringingum. Það varð því úr, að Erla var boðuð til yfirheyrslu fyrrgreint kvöld. Örn Höskuldsson fulltrúi yfirsakadómara og Sigurbjörn Víðir Eggertsson rannsóknarlögreglumáður ræddu við Erlu í skrifstofu yfirfangavarðar í fangelsinu við Síðumúla. Á sama tíma ræddi ég undirritaður við Sævar Marinó í yfirheyrsluherbergi fangelsisins og vissi hvorugt um

²⁴⁷⁷ Dagbók nr. 6, bls. 125.

²⁴⁷⁸ Bls. 2197_B.

²⁴⁷⁹ Bls. 2197_C–D.

²⁴⁸⁰ Bls. 2198_A.

²⁴⁸¹ Bls. 2198_A.

²⁴⁸² Dagbók nr. 1, bls. 131.

²⁴⁸³ Bls. 2199.

²⁴⁸⁴ Bls. 2200.

tilvist hins. Ég spurði Sævar Marinó hvort hann vissi við hvað Erla væri hrædd og sagði hann þá, að það myndi vera vegna „Geirfinnsmálsins“, og innti ég hann nánar eftir því máli. Sævar Marinó nefndi nöfn þeirra Einars, Valdimars og Magnúsar og sagði, að þeir hefðu allir tekið þátt í ferð til Keflavíkur um það leyti, sem Geirfinnur Einarsson hvarf. Ég tók síðan skriflega skýrslu af Sævari Marinó um þessi atriði. Á meðan komu mjög svipuð atriði fram hjá Erlu, en skrifleg skýrsla var ekki af henni tekin fyrr en daginn eftir, þ.e. 23.1.1976.“ Sama dag hafi verið tekin skýrsla af Kristjáni Viðari sem hafi viðurkennt að hafa tekið þátt í ferð til Keflavíkur og hafa þar séð Sævar, Erlu, Einar og fleira fólk. Bókað var í skýrsluna að Sævar, Kristján Viðar og Erla hafi síðan margoft skýrt frá því að framangreindir menn hafi verið viðriðnir Geirfinnsmálið. Í skýrslunni var yfirlit yfir þær lögregluskýrslur þar sem þau hafi greint frá hlut fjórmenninganna í málinu.²⁴⁸⁵ Þá var rakið í skýrslunni hvenær þau hafi borið um aðkomu manna í yfirheyrslum fyrir dómi.²⁴⁸⁶

1273. Guðjón ritaði í dagbók sína þennan dag, 20. febrúar 1977, um að Grétar hafi komið með Morgunblaðið og tekið pakkana. Guðjón ritaði um að í Morgunblaðinu hafi verið umfjöllun um að enn væri beðið eftir gögnum í Geirfinnsmálinu til að samningaviðræður fjórmenninga og fjármálaráðuneytis gætu hafist.²⁴⁸⁷
1274. Mánudaginn 21. febrúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að hringt hafi verið í Gunnlaug Briem, sakadómara, fyrir Tryggva Rúnar vegna Guðmundarmálsins. Bókað var að hann byggist við að Tryggvi yrði að vera í Síðumúlafangelsinu út marsmánuð, þá væru línur farnar að skírast. Annað gæti hann ekki sagt á þessu stigi.²⁴⁸⁸
1275. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir bréf frá Jóni Oddssyni, réttargæslumanni Sævars, til Þórðar Björnssonar, ríkissaksóknara, dagsett þennan dag. Ritaði Jón um að móðir Sævars hafi beðið hann um að koma því á framfæri að hún minntist þess að hafa verið á Kjarvalsstöðum 19. nóvember 1974 ásamt Sævari og Erlu. Þau hafi sótt hana í vinnuna klukkan 18:00 og ekið heim að Grýtubakka þar sem hún hafi lagað kvöldmat fyrir þau. Um klukkan 20:00 hafi þau ekið á jeppabifreið að Hjallavegi þar sem Erla hafi hlaupið inn. Í bifreiðinni hafi verið tveir stórir matarpakkar. Þá hafi þau ekið að Kjarvalsstöðum en langan tíma hafi tekið að finna bílastæði og hafi þau loks lagt bifreiðinni hjá Smjörlikisgerðinni. Síðan hafi verið hleypt inn í hollum inn á Kjarvalsstaði og þau þurft að bíða talsvert. Fyrst hafi þau skoðað Reykjavíkursýninguna og síðan kvikmyndasýninguna og ljósmyndasýninguna og þurft að bíða talsvert. Kvikmyndasýningin hafi tekið um hálf tíma. Sævar hafi kynnt móður sína fyrir vini sínum, [VK], konu hans og föður. Sævar hafi viljað bjóða þeim í kaffi og virst ekki liggja mikið á. Móðir Sævars hafi þurft að flýta sér og ekki viljað eyða peningum. Sævar og Erla hafi ekið henni heim að Grýtubakka. Þá hafi klukkan verið rúmlega 22:00. Fram kom að móðir Sævars væri sykursjúk og þyrfti af þeim sökum alltaf að borða klukkan 22:00. Myndi hún eftir því að hún hafi verið orðin of sein fyrir

²⁴⁸⁵ Bls. 2201.

²⁴⁸⁶ Bls. 2202.

²⁴⁸⁷ Bls. 2198_M.

²⁴⁸⁸ Dagbók nr. 6, bls. 131.

þessa svokölluðu kvöldnæringu. Sævar og Erla hafi þá farið heim að Hjallavegi milli klukkan 22:00 og 22:30, með tvo kassa af matvælum sem þau hafi verið að flytja heim til sín. Í lok bréfsins ritaði Jón um að svo virtist sem tímasetningar í málinu stæðust ekki.²⁴⁸⁹

1276. Þriðjudaginn 22. febrúar 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Gunnlaugur Briem, sakadómari, hafi hringt klukkan 15:40 og spurt um líðan Tryggva Rúnars. Bókað var að séra Jón Bjarman hafi lýst yfir áhyggjum sínum við Harald Henrysson, sakadómara, um að Tryggvi Rúnar væri að verða ruglaður. Færsluritari lét þess getið að hafa sagt Gunnlaugi að honum þætti svo ekki vera. Bókað var að annaðhvort Hellert Jóhannsson eða Gísli Guðmundsson, rannsóknarlögreglumenn, kæmu á vegum dómsins til að ræða við Tryggva Rúnar.²⁴⁹⁰ Klukkan 20:00 var bókað að Grétar hafi komið með Morgunblaðið fyrir Guðjón.²⁴⁹¹
1277. Miðvikudaginn 23. febrúar 1977 var bókað í fangelsisdagbókina að hringt hafi verið í Gunnlaug Briem, sakadómara, fyrir Tryggva Rúnar sem hafi óskað eftir viðtali við Hilmar Ingimundarson, réttargæslumann sinn. Bókað var að Gunnlaugur hafi sagt það sjálfsagt og lagt málið í hendur Hellerts Jóhannssonar, rannsóknarlögreglumanns. Bókað var að Hellert hafi komið klukkan 17:25 og rætt við Tryggva Rúnar inni á klefa. Bókað var að hann hafi farið klukkan 19:05 að loknu viðtali við Tryggva. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir.²⁴⁹²
1278. Fimmtudaginn 24. febrúar 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að klukkan 14:10 hafi verið hringt í Hellert Jóhannesson, rannsóknarlögreglumann, að beiðni Tryggva Rúnars með ósk um viðtal og skýrslugjöf.²⁴⁹³ Bókað var um komu Hellerts klukkan 15:35. Fór hann beint inn á klefa til viðtals Tryggva Rúnars. Klukkan 17:00 var bókað um símtal frá Grétari sem hafi tilkynnt um að Guðjón væri ekki á nokkurn hátt í hans umsjá lengur, hvorki um viðtöl, sendingar né Morgunblað. Bókað var að Gunnlaugur Briem, sakadómari, hefði forræði á málinu og því yrði að leita til hans vegna málsins. Þá væri Örn einnig farinn frá málinu. Bókað var að Hellert hafi komið frá Tryggva Rúnari klukkan 17:40.²⁴⁹⁴ Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir.
1279. Fyrir liggur skýrsla rannsóknarnefndar Reykjavíkur um yfirheyrslu yfir [HBI] þennan dag. Greindi hún frá því að eftir miðjan nóvembermánuð 1974 hafi einhver komið að Laugavegi 32, þar sem hún hafi verið búsett, og sótt Kristján Viðar. Þetta hafi verið að kvöldi til en búið hafi verið að hringja til hans fyrir um daginn. Eftir símtalið hafi Kristján Viðar haft orð á því að hann væri að fara um kvöldið til Keflavíkur til að sækja spíra og hafi hann beðið [PKKÞ] um að koma með en af því hafi þó ekki orðið. Kvaðst vitnið minna að Kristján Viðar hafi verið klæddur í svartan leðurjakka. Hún hafi ekki séð hver hafi sótt Kristján Viðar en kvaðst ekki hafa séð hann fyrir en daginn eftir, en Kristján hafi sofið í sama herbergi og þau að Laugavegi 32. Kristján Viðar

²⁴⁸⁹ Bls. 2206.

²⁴⁹⁰ Dagbók nr. 6, bls. 135.

²⁴⁹¹ Dagbók nr. 6, bls. 136.

²⁴⁹² Dagbók nr. 6, bls. 137.

²⁴⁹³ Dagbók nr. 6, bls. 138.

²⁴⁹⁴ Dagbók nr. 6, bls. 139.

hafi komið daginn eftir í ljósum gærupelsi og sagst hafa sofið nóttina að Grettisgötu 82 og farið þar í bað og haft fataskipti. Kristján hafi ekkert rætt um ferðina, en vitnið hafi vitað að hann hafi engan spíra fengið. Í lok skýrslunnar kvaðst vitnið ekki vita hvenær ferðin hafi verið farin, en talið hugsanlegt að það hafi verið 19. nóvember 1974.²⁴⁹⁵

1280. Guðjón ritaði í dagbók sína sama dag um að allt færi nú í gegnum Gunnlaug Briem dómara og hans sendisveina. Óljóst væri því hvernig sendingum og Morgunblaði verði hagað. Ritaði Guðjón um að hafa fengið pakka frá [GUÆ]; bréf og bækur. Ritaði Guðjón um að hafa spurt fangavörð um geðlækni, en hann hafi ekkert vitað. Orðrétt ritaði Guðjón: „Yfirleitt veit aldrei neinn neitt. Það er segin saga. Og Grétar hættur að hafa afskipti af málinu. Slæmt, segi ég og sakna hans.“
1281. Þennan dag, 24. febrúar 1977, birtist aðsend grein í Dagblaðinu undir fyrirsögninni: „Geirfinnsskýrslan: Margar spurningar vakna.“ Í greininni voru rakin atriði sem greinarhöfundur fannst annaðhvort ósvarað eða óstaðfest. Minntist greinarhöfundur þess ekki að hafa séð það í blöðunum að sonur Geirfinns hafi heyrt föður sinn segja: „Er Maggi þarna?“ Þá væri það staðreynd að sjónarvottur í Hafnarbúðinni teldi það af og frá að Kristján Viðar væri maðurinn sem hafi hringt úr Hafnarbúðinni. Orðrétt ritaði hann: „Hvers vegna má ekki taka mark á honum, fremur en fólki sem æ ofan í æ hefur verið staðið að ósannindum?“ Þá kom fram að greinarhöfundur þætti skorta allt mótið að baki sakaraburði á Klúbbmenn. Hvergi hafi komið fram að Sævar og Kristján Viðar hafi átt nokkuð sökótt við Klúbbmennina. Annað gildi um Einar Bollason, þar sem viðhlítandi skýring lægi þar að baki.²⁴⁹⁶
1282. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína 25. febrúar 1977 um að hafa óskað eftir viðtali við Gunnar Marinósson, varðstjóra. Þeir hafi spjallað lengi um málband, Mogga, Gunnlaug Briem, geðlækni, verðlag, veður og Geirfinnsmál.
1283. Laugardaginn 26. febrúar 1977 var bókað í fangelsisdagbókina að Hellert hafi komið og rætt við Tryggva Rúnar klukkan 10:45. Bókað var að hann hafi farið að loknu viðtalinu klukkan 11:20. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið. Bókað var að Ingvar Kristjánsson geðlæknir hafi komið klukkan 16:10 og hafi Guðjón verið færður strax til viðtals við hann. Bókað var að Guðjón hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 21:05.²⁴⁹⁷
1284. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína þennan dag um að hafa rætt við geðlækninn til klukkan 21:30. Orðrétt ritaði hann: „Þetta er nú meiri kjaftavaðallinn. Komumst aftur til miðs árs 1974. Er þreyttur eftir þetta.“²⁴⁹⁸
1285. Þennan dag birtist frétt í Tímanum undir fyrirsögninni: „Geirfinnsmálið komið til ríkissaksóknara“. Fram kom að málið hafi verið sent saksóknara daginn áður til

²⁴⁹⁵ Bls. 2207–2208.

²⁴⁹⁶ Bls. 2209–2210.

²⁴⁹⁷ Dagbók nr. 6, bls. 142–143.

²⁴⁹⁸ Bls. 2210_F.

ákvörðunar um útgáfu ákæru. Vitnað var í Örn Höskuldsson um að gögnin fylltu um 3.000 blaðsíður.²⁴⁹⁹

1286. Mánudaginn 28. febrúar 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 11:50 að Jón H. Halldórsson, lögreglumaður, hafi komið með sendingu og bréf til Guðjóns sem höfðu verið send Gunnlaugi Briem. Klukkan 12:50 var bókað að Gunnlaugur Briem hafi hringt og rætt við færsluritara, Gunnar Guðmundsson, um Guðjón. Bókað var um niðurstöðu símtalsins, að öll bréf til og frá Guðjóni færu í yfirlestur hjá Gunnlaugi. Hafi Gunnlaugur beðið færsluritara um að sjá um aðrar sendingar. Um fyrirkomulag afhendingar Morgunblaðsins myndi hann láta vita um síðar.²⁵⁰⁰
1287. Meðal rannsóknargagna liggur bréf Gunnlaugs Briem, sakadómarara, til [ME], stöðvarstjóra hjá Bæjarsímanum í Hafnarfirði, dagsett þennan dag. Með bréfinu óskaði Gunnlaugur eftir upplýsingum um hvaða símar hafi verið skráðir að Hamarsbraut 11 í janúar 1974 og hverjir hafi verið skráðir fyrir þeim. Þá óskaði hann eftir upplýsingum um hvort einhver símanna hafi verið lokaður dagana 26. og 27. janúar 1974.²⁵⁰¹
1288. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína sama dag um að Högni, fangavörður, hafi tjáð honum að Gunnlaugur Briem væri með bréf frá móður hans til yfirlestrar, en dómariinn vildi fá að lesa öll bréf til og frá honum. Guðjón ritaði um að þurfa að ræða þetta nánar við Gunnar Guðmundsson, yfirvarðstjóra. Orðrétt ritaði Guðjón: „Fór út í garð í fyrsta skipti, milt veður og skýjafar. Langt spjall við G.G. um dómara, G.f.mál, Kristján Viðar, Sævar, Erlu. Ég skrifa e.t.v. Benedikt og dómaramum á morgun.“²⁵⁰²
1289. Þriðjudaginn 1. mars 1977 var bókað í fangelsisdagbókina að Gunnlaugur Briem hafi hringt klukkan 13:30 og tilkynnt um að Guðjón fengi Morgunblaðið. Hafi hann lagt fyrir starfsmenn fangelsisins að skaffa blaðið og ritskoða það. Klukkan 16:00 var bókað að komið hafi verið með bréf til Guðjóns, yfirlesið af Gunnlaugi Briem.²⁵⁰³
1290. Fyrir liggur svarbréf dagsett þennan dag frá [ME], stöðvarstjóra hjá Pósti og síma í Hafnarfirði til Gunnlaugs Briem, sakadómarara. Fram kom að þrjár símar hafi verið skráðir að Hamarsbraut 11, þar af einn á [BoG]. Fram kom að skuld hafi verið á símanum frá 24. október 1973, sem hafi enn verið ógreidd 1. febrúar 1974. Samkvæmt því hefði síminn átt að vera lokaður dagana 26. og 27. janúar 1974. Tekið var fram að ekki væri þó hægt að fullyrða um að svo hafi verið.²⁵⁰⁴
1291. Guðjón ritaði í dagbók sína þennan dag um að hafa samið bréf til dómara og Benedikts Blöndal, réttargæslumanns. Hann hafi fengið Morgunblaðið og óskað eftir viðrun í aldingarðinum, eins og hann orðaði það. Gunnar Guðmundson hafi komið með bréf frá ömmu hans og [He]. Bréfin hafi verið í brúnum poka með stimpli frá Gunnlaugi Briem. Hann hafi tilkynnt honum um að Gunnlaugur hafi ekki viljað heimila heimsókn

²⁴⁹⁹ Bls. 2211.

²⁵⁰⁰ Dagbók nr. 6, bls. 144.

²⁵⁰¹ Bls. 2212.

²⁵⁰² Bls. 2212_A.

²⁵⁰³ Dagbók nr. 6, bls. 146.

²⁵⁰⁴ Bls. 2213–2214.

frá [GUÆ]. Ritaði Guðjón um að kalt hafi verið í útiverunni. Ritaði Guðjón um að hafa skrifað bréf til Benedikts Blöndal þar sem hann hafi farið nokkrum orðum um dómarann. Orðrétt ritaði hann: „Sem ég vona að verði ekki lögð út mér til verri vegar, en stríðnin er alltaf söm við sig.“²⁵⁰⁵

1292. Miðvikudaginn 2. mars 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Gísli Guðmundsson, rannsóknarlögreglumaður, hafi komið klukkan 11:20 til að tala augnablik við Tryggva Rúnar og Guðjón. Var þess getið að hann hafi talað við þá inni á klefunum. Bókað var að Gísli hafi farið klukkan 11:55. Klukkan 15:40 var bókað að Gísli Guðmundsson hafi hringt og tilkynnt um að ekki næðist í Hilmar Ingimundarson, réttargæslumann Tryggva Rúnars, og því yrði viðtalsbeiðni Tryggva að bíða til morguns.²⁵⁰⁶
1293. Fyrir liggur vottorð [TPs], læknis um komu Tryggva Rúnars á slysadeild Borgarspítalans í janúar 1974, að beiðni rannsóknarlögreglunnar í Reykjavík. Vottorðið var dagsett þennan dag, 2. mars 1977. Í vottorðinu kom fram að komið hafi verið með Tryggva Rúnar á slysadeild 14. janúar 1974 í lífshættu vegna eitrunar af ofneyslu svefnlyfja. Var hann lagður inn á gjörgæsludeild til meðhöndlunar. Fram kom að brunasár hafi verið á vinstri hendi Tryggva Rúnars. Fram kom að Tryggvi hafi komið til eftirlits á spítalann 21. janúar sama ár og var þá bókað í sjúkraskrá að brunasárin hafi verið gróin.²⁵⁰⁷
1294. Guðjón ritaði í dagbók sína um að þurfa að setjast niður við bréfaskriftir. Orðrétt ritaði hann: Þá var hleypt inn til mín einhverjum Axel og hann sagðist vera fyrir dómara í Guðm.máli að athuga lausa enda og var að spyrja um einhvern Gumma sem oft átti að hafa verið með Albert Klahn, síðan um heilsuna, hver væri minn verjandi og fór svo.“ Ritaði Guðjón um að hafa lesið Morgunblaðið. Þá ritaði hann um að sér liði asnalega og tengdi það því að hann hafi ekki tekið inn Mogadon kvöldið áður. Orðrétt ritaði hann: „Þeir eru að verða búnir að gera mig að eiturlyfjaneytanda þessir skrattar.“ Guðjón ritaði um að þurfa að skrifa [VéS] og gera röfl útaf þessum Axel. Dró hann sviga utan um nafn Axels og ritaði þar fyrir ofan: „Gísli Guðm.“ Ritaði Guðjón um að ætla að reyna að sofna án Mogadon.²⁵⁰⁸
1295. Fimmtudaginn 3. mars 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sigurbjörn Víðir hafi komið klukkan 08:00 og tekið bréf frá Guðjóni til Gunnlaugs Briem, sakadómara.²⁵⁰⁹ Bókað var klukkan 11:25 að Gunnlaugur hafi hringt og rætt möguleika á flutningi á Kristjáni Viðari aftur í fangelsið. Bókað var að Gunnlaugur hafi spurt um hegðun og framkomu fangans á meðan hann hafi dvalið í Síðumúlafangelsi og spurt hvers vegna hann hafi verið fluttur í Hegningarhúsið. Lét færsluritari þess getið að ekkert hafi verið athugavert við hegðun Kristjáns Viðars og starfsmenn Síðumúlafangelsis hafi aldrei skilið hvers vegna hann hafi verið fluttur. Bókaði hann um að helsta ástæðan fyrir flutningnum hafi verið að Kristján Viðar hafi

²⁵⁰⁵ Bls. 2214_A–B.

²⁵⁰⁶ Dagbók nr. 6, bls. 148–149.

²⁵⁰⁷ Bls. 2215–2216.

²⁵⁰⁸ Bls. 2216_A–B.

²⁵⁰⁹ Dagbók nr. 6, bls. 149.

viljað lausagæslu en það hafi á endanum ekki verið raunin. Fram kom að Gunnlaugur hafi sagst vilja hætta stöðugri vakt yfir Kristjáni Viðari þar sem það væri óhóflega dýrt, en Valdimar yfirfangavörður Hegningarhússins teldi sig ekki geta vistað hann öðruvísi. Bókað var að Gunnlaugur ætlaði að ræða málið við Jón Thors, deildarstjóra ráðuneytisins og Gunnar Guðmundsson, forstöðumann Síðumúlafangelsisins.²⁵¹⁰ Klukkan 11:40 var bókað að Gunnlaugur hafi hringt aftur og tilkynnt um að ekki gæti orðið af beiðni Tryggva Rúnars um viðtal við réttargæslumann hans, að svo komnu máli. Fram kom að Hilmar vildi tala einslega við skjólstæðing sinn, en það vildi Gunnlaugur ekki. Orðrétt var bókað í fangelsisdagbókina: „[H]ann er ekki sáttur við viðbrögð hans og framkomu í Guðmundarmáli og segist ekki skilja það. [É]g sagði dómáranum að það væri ekki nýtilkomið með breyttan framburð í því máli. Tryggvi hefði haft við orð snemma s.l. sumar að draga framburð sinn til baka. Þá minntist dómárin á samtali sem Hilmar lögmaður segist hafa átt við Tryggva ekki alls fyrir löngu, ég kannaðist við það sagðist hafa leyft það, en ekki hefði það samt verið með öllu áheyrnarlaust ég hefði sjálfur fylgst með því. [D]ómarinn sagði að við því væri ekkert að segja eða gera úr þessu og breytti sjálfsagt litlu. En hér eftir ekkert slíkt, af því hvernig Tryggvi hagaði sér.“²⁵¹¹ Bókað var klukkan 23:30 að Gísli Guðmundsson og Hellert Jóhannesson, rannsóknarlögreglumenn, hafi komið með Albert Klahn í geymslu. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um handtökuna.²⁵¹²

1296. Þennan dag ritaði Guðjón í dagbók sína um að honum hafi gengið hræðilega að sofna. Hann hafi sofnað um klukkan 07:00 og sofið til hádegis. Ritaði hann um lystarleysi og slæma líðan. Gunnar Marinósson hafi komið til hans með Morgunblaðið og poka frá dómara. Ritaði Guðjón um að hafa greint honum frá örðugleikum sínum tengdum Mogadon og hafi Gunnar skilið þá vel. Ritaði hann um bréf sem honum hafi borist frá aðstandendum.²⁵¹³
1297. Föstudaginn 4. mars 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 12:15 að Hellert hafi sótt Albert Klahn og flutt hann í sakadóm. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð af Gunnlaugi Briem og tekið fyrir rannsókn á dauða Guðmundar Einarssonar. Bókað var í þingbókina að komið hafi verið með ákærða Albert Klahn í dóminn klukkan 17:50, en hann hafi verið í haldi lögreglu frá klukkan 18:00 daginn áður. Bókað var að Albert hafi lýst því yfir að hann væri reiðubúinn að skýra frá málsatvikum þótt réttargæslumaður hans væri ekki viðstaddur.²⁵¹⁴ Bókað var að Albert hafi skýrt svo frá að hann hafi verið með meðákærðu Kristjáni Viðari og Tryggva Rúnari á bifreið föður hans að kvöldi 26. janúar 1974. Með þeim í bifreiðinni hafi verið [GunJ], sem Albert taldi að væri búsettur erlendis. Þeir hafi ekið að ýmsum samkomuhúsum í borginni með það í huga að ræna veskjum drukkinna manna. Þetta hafi ekki borið árangur og því hafi þeir ekið að Kópavogshæli til að fá lánaða peninga hjá meðákærðu Sævari. Sævar hafi ekki viljað lána þeim peninga og því hafi þeir ekið til Hafnarfjarðar en Sævar orðið eftir á

²⁵¹⁰ Dagbók nr. 6, bls. 150.

²⁵¹¹ Dagbók nr. 6, bls. 151.

²⁵¹² Dagbók nr. 6, bls. 152.

²⁵¹³ Bls. 2216_C.

²⁵¹⁴ Bls. 2217.

Kópavogshælinu. Óku þeir að samkomuhúsi í Hafnarfirði sem Albert kvaðst halda að hafi verið Skiphóll. Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar hafi farið út úr bifreiðinni til að leita uppi drukkna menn og ræna þá. Þeir hafi verið í burtu í 15 til 20 mínútur og komið til baka með mann sem Albert kvaðst ekki hafa þekkt en Kristján Viðar hafi virst þekktja. Maðurinn hafi verið töluvert drukkinn, 18 til 20 ára gamall, hávaxinn, grannur og dökkhærður með mikið hár. Mundi Albert ekki hvernig maðurinn var klæddur. Þeir þrír hafi sest í aftursæti bifreiðarinnar, en [GunJ] hafi setið í framsætinu.²⁵¹⁵ Þá hafi verið ekið að Hamarsbraut 11 og kvaðst Albert hafa komið þangað tvisvar áður. Enginn hafi verið heima og ljós slökkt. Greindi Albert svo frá að Kristján Viðar hafi fyrstur farið inn í íbúðina og opnað síðan fyrir þeim. Kvaðst hann ekki vita með hvaða hætti hann hafi gert það. Stuttu síðar hafi Sævar komið og verið hissa að sjá þá. Skömmu síðar hafi meðákærðu spurt manninn hvort hann ætti fyrir flösku og hann hafi neitað því. Þá hafi Kristján Viðar byrjað að hrinda manninum. Tryggvi Rúnar hafi þá hlaupið að manninum og slegið til hans. Maðurinn hafi reynt að verjast og slegið á móti, en hafi fljótlega verið yfirbugaður. Viðureignin hafi þá borist úr fremri stofu inn í hitt herbergið. Greindi Albert frá því að meðákærðu hafi allir þrír barið manninn, uns hann hafi fallið meðvitundarlaus í gólfið. Atlagan hafi staðið yfir skamma stund, en verið hrottafengin. Kvaðst Albert ekki hafa séð hvað hafi gerst eftir að maðurinn hafi fallið. Hann hafi ekki séð þá taka veski af manninum og ekki séð nein vopn eða barefli notuð gegn honum.²⁵¹⁶ Þá hafi hann ekki séð þá taka manninn „haustaki“, eða hann einhvern þeirra. Kvaðst Albert ekki hafa séð blóð á manninum. Hann hafi setið ásamt [GunJ] á einhvers konar bekk í fremri stofunni á meðan þessu hafi staðið en ráðrúm hafi ekki gefist til þess að segja meðákærðu að hætta árásinni. Kvaðst Albert hafa ekið [GunJ] heim að hans beiðni eða beiðni meðákærðu, en komið aftur að Hamarsbraut 11 um hálf tíma síðar. Þá hafi meðákærðu ekki viljað hleypa honum inn og því hafi hann beðið fyrir utan. Nokkru síðar hafi þeir komið með manninn, innvafinn í hvítt lak og borið hann inn á gólfið aftur í bifreiðinni. Kristján Viðar og Tryggvi hafi sest í aftursætið og þurft að hafa fæturna ofan á manninum og virtist Kristján Viðar hafa tekið það nærri sér. Greindi Albert frá því að Sævar hafi þurft að fara aftur inn í húsið en komið fljótlega út aftur og sest í framsætið. Kvaðst Albert aldrei hafa séð Erlu.²⁵¹⁷ Lýsti Albert því hvar ekið hafi verið suður fyrir Straumsvík, út á afleggjara vinstra megin í tvo til þrjá kílómetra, en þar hafi hann stöðvað bifreiðina. Þar hafi meðákærðu tekið manninn úr bifreiðinni og borið hann eitthvað út í hraunið. Kvaðst Albert ekki vita hve langt þeir hafi farið með hann, en þeir hafi verið í um hálf tíma í burtu. Hann hafi síðan ekið Sævari að Hamarsbraut 11 en Kristjáni og Tryggva að Grettisgötu 82, en sjálfur hafi hann farið heim til sín. Klukkan hafi þá verið um 04:00 um nóttina. Bókað var eftir Alberti að Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar hafi verið undir áhrifum áfengis og lyfja. Hann hafi sjálfur ekki verið undir áhrifum og ekki orðið var við slíkt ástand hjá Sævari. Orðrétt var bókað: „Ákærði kveðst breyta fyrri framburði til samræmis við það, er nú hefur verið rakið. Ákærði man ekki að maðurinn kallaði meðákærðu dópista.“ Bókað var um ákvörðun

²⁵¹⁵ Bls. 2218.

²⁵¹⁶ Bls. 2219.

²⁵¹⁷ Bls. 2220.

dómarans þess efnis að Albert skyldi vistaður í allt að 24 klukkustundir, uns ákvörðun yrði tekin um gæsluvarðhald. Vék Albert frá klukkan 19:05 og var dómþingi slitið.²⁵¹⁸

1298. Bókað var í fangelsisdagbókina þennan dag klukkan 12:20 að færsluritari hafi rætt við Gunnar Guðmundsson, forstöðumann, um flutning á Kristjáni Viðari úr Hegningarhúsi í Síðumúlafangelsi. Bókað var að Gunnar hafi komið því þannig fyrir að Kristján yrði ekki fluttur í Síðumúlafangelsið að svo komnu máli heldur yrði hann áfram í Hegningarhúsinu og þá sennilega án sérstakrar gæslu. Bókað var að ef Kristján Viðar yrði staðinn að agabroti í Hegningarhúsinu yrði tekið á móti honum í Síðumúlafangelsi.²⁵¹⁹ Klukkan 13:20 var bókað að Sigurbjörn Viðir og Ívar hafi komið ásamt [PRE]. Á sama stað var bókað að Gunnlaugur Briem hafi staðfest með símtali að Ívar og co, eins og það var orðað, mættu fá Tryggva Rúnar til viðtals og samprófunar við [PRE]. Klukkan 13:40 var Tryggvi Rúnar færður fram í horn til samprófunar. Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 13:55. Klukkan 17:00 var bókað um símtal frá Gunnlaugi Briem sem hafi veitt leyfi fyrir því að Haraldur Blöndal, hæstaréttarlögmaður, og Grétar Sæmundsson kæmu til viðtals við Guðjón.²⁵²⁰
1299. Fyrliggjandi eru sjö yfirlýsingar Sævars, sem hann væntanlega vélritaði í Hegningarhúsinu er hann hafði ritvél að láni, fjórar sem auðkenndar eru „4/3 1977“ er lutu að harðræði sem hann hafi sætt auk þriggja annarra yfirlýsinga er lutu að svipuðum málsatvikum auk yfirlits yfir sönnunarstöðu Guðmundarmálsins séð frá hans sjónarhorni, auðkennt nafni Sævars og Alberts. Ekki liggur fyrir hvenær yfirlýsingar þessar voru afhentar sakadómi Reykjavíkur.²⁵²¹
1300. Í þeirri fyrstu rakti hann tilvik harðræðis sem hann hafi orðið fyrir 1., 2. eða 3. maí 1976. Yfirlýsingin er undirrituð. Gunnar Guðmundsson forstöðumaður Síðumúlafangelsisins hafi látið Högna Einarsson fangavörð sækja hann og Gunnar þá greint honum frá því að Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari hafi verið búinn að leggja málið fyrir sig og nú skyldi Sævar greina frá því hverjir hafi farið til Keflavíkur 19. nóvember 1974. Þegar hann hafi sagst ekki vita það hafi Gunnar gengið í skrokk á honum þannig að um misþyrmingar og pyndingar hafi verið að ræða. Kjartan Kjartansson fangavörður hafi opnað hurðina á herberginu og spurt hvort ekki væri allt í lagi sem Gunnar hafi svarað játandi. Klukkan 22:00 hafi forstöðumaðurinn falið Gunnari Marinóssyni varðstjóra fangelsisins að fylgjast með því að Sævar stæði teinréttur með hendur niður með síðum til klukkan 02:00 um nóttina. Fór Sævar þess á leit að þetta athæfi yrði rannsakað og tilgreindi Kjartan til vitnis. Tilvik þetta var rannsakað í máli rannsóknarlögreglu ríkisins nr. 2875/79,²⁵²² svonefndri harðræðisrannsókn, sem fram fór árið 1979. Þar var stuðst við framburð Kjartans fyrir dómi 15. apríl 1977 þar sem hann gaf yfirlýsingu að eigin frumkvæði um þetta atvik. Í

²⁵¹⁸ Bls. 2221.

²⁵¹⁹ Dagbók nr. 6, bls. 153.

²⁵²⁰ Dagbók nr. 6, bls. 154.

²⁵²¹ Bls. 2221_C–J.

²⁵²² Málgrein 1750.

framburði sínum bar hann um að Sævar hefði verið svínbeygður af Gunnari eins og hann orðaði það.²⁵²³

1301. Í annarri yfirlýsingunni sem auðkennd er „4/3 1977“ rakti hann tilvik harðræðis sem hann hafi orðið fyrir í byrjun júní 1976 Yfirlýsingin er undirrituð. Tilvik þetta hafi átt sér stað í tengslum við samprófanir sem hann hafi undirgengist ásamt Kristjáni Víðari og Tryggva Rúnari. Viðstaddir samprófun þeirra þriggja hafi verið Sigurbjörn Víðir rannsóknarlögreglumaður og Hlynur Þór Magnússon fangavörður. Við það tækifæri hafi Tryggvi Rúnar innt Sævar eftir því hvort hann gæti ekki komið til móts við þá og sagt að hann hafi sparkað í Guðmund og orðið honum að bana og vísað svo leiðina. Það hafi Sævar sagt tómmt mál um að tala að hann færi að játa á sig sök þar sem hann hefði hvergi komið nærri. Við samprófunina hafi Tryggvi Rúnar spurt hver hafi vísað á hann í sambandi við málið og hafi Sigurbjörn Víðir þá staðhæft að Sævar hafi gert það. Tryggvi Rúnar hafi hóttað því í samprófuninni að gera hann örkuðla ævilangt. Degi síðar hafi hann verið verið leiddur saman með Tryggva Rúnari á ný og þá hafi Tryggvi ráðist á hann en Sigurbjörn Víðir gengið út úr herberginu. Tryggvi hafi slegið hann í höfuð og andlit auk þess sem hann hafi fengið stóreflis marblett á öxlina. Sigurbjörn Víðir hafi komið inn á ný og stöðvað atögu Tryggva Rúnars en haft sjálfur í hótunum við Sævar og lagt á hann hendur þegar hann hafi verið að fara með hann inn í klefa á ný. Í lokin gat Sævar þess að Hlynur Þór hafi sagt honum að Tryggvi Rúnar hafi oft greint honum frá þessu. Lauk Sævar yfirlýsingunni með þeim orðum að þessi meðferð varðaði við lög og svona hátterni ættii ekki að líðast.
1302. Í þriðju yfirlýsingunni sem auðkennd er „4/3 1977“ rakti hann tilvik harðræðis sem hann hafi orðið fyrir í lok júlí 1976. Yfirlýsingin er undirrituð. Tilvik þetta hafi falist í því að Skúli Steinsson fangavörður, með aðstoð Jóhanns Gunnars Friðjónssonar fangavardar, hafi fyllt vask í sturtuherbergi af vatni og dýft höfði hans ofan í vaskinn og kaffært hann þannig ítrekað jafnframt því sem Skúli hafi spurt með hverjum hann hafi farið til Keflavíkur og hvert hann hafi farið með líkið af Guðmundi Einarssyni. Þessum atgangi hafi ekki lokið fyrir en hann hafi verið farinn að öskra og legið rennandi blautur og grátandi á gólfinu þá hafi Guðjón Lúther sem var vaktstjóri þennan dag komið þar að og stöðvað þetta. Sævar ritaði um að hafa séð Sigurbjörn Víði frammi í varðstofuherbergi fyrir um daginn en um kvöldið hafi hann verið færður fram í yfirheyrslu hjá Sigurbirni Víði sem hafi spurt hann þannig spurninga að Sævar hafi dregið þá ályktun að Sigurbjörn hafi beðið Skúla fyrir að gera þetta. Óskaði Sævar þessi að þessar pyndingar sem hann hafi orðið fyrir myndu verða teknar til umfjöllunar. Tilvik þetta var rannsakað í máli rannsóknarlögreglu ríkisins nr. 2875/79,²⁵²⁴ svonefndri harðræðisrannsókn, sem fram fór árið 1979.
1303. Í ódagsettri yfirlýsingu fjallaði Sævar meðal annars um að hafa rætt þessa meðferð við Hallvarð Einvarðsson vararíkissaksóknara að viðstöddum Hlyni Þór Magnússyni fangaverði. Viðbrögð Hallvarðs hafi falist í að inna hann eftir því hvort hann væri vatnshræddur sem hann hafi ekki svarað. Hallvarður hafi þá spurt hann hvort hann

²⁵²³ Bls. 2586–2587.

²⁵²⁴ Málsgrein 1750.

kynni að synda en hann svarað því að hann væri ekki góður sundmaður og hafi Hallvarður þá svarað því til að það væri kannski reynandi að fleygja honum út í sjó.

1304. Í fjórðu yfirlýsingunni sem Sævar vélritaði í Hegningarhúsinu og auðkennd er „4/3 1977“ rakti hann tilvik harðræðis sem hann hafi orðið fyrir 1., 2. eða 3. maí 1976. Gat hann þess að viðstaddir hefðu verið Hallvarður vararíkissaksóknari, Örn fulltrúi yfirsakadómara og Sigurbjörn Víðir rannsóknarlögreglumaður. Rakti Sævar hótanir í sinn garð um að hann yrði fluttur úr landi og látinn hverfa í amerísku fangelsi nema hann myndi játa. Að auki bar hann um að Sigurbjörn Víðir hefði lagt hendur á sig að hinum fjarstöddum en gumað af því þegar Örn hefði snúið til baka inn í herbergið. Lauk hann yfirlýsingunni með þeim orðum að svona skyldi ekki líðast í réttarríki eins og héraendis.
1305. Í fimmtu yfirlýsingunni sem Sævar ritaði í Hegningarhúsinu og auðkennd er „4/3 1977“ rakti hann tildrög handtöku hans 12. desember 1975. Yfirlýsingin er undirrituð. Gerði Sævar athugasemdir við að lögreglan hafi gert tilraun til að handtaka hann án handtökuheimildar og að hann hafi hringt á lögmann sinn, Jón Oddsson, á meðan lögreglan hafi útvegað heimild til húsleitar og handtöku. Hann hafi gert athugasemd við þessa framgöngu þegar hann kom fyrir dómara sem hafi látið sér fátt um finnst og úrskurðað hann í 30 daga gæsluvarðhald.
1306. Þá liggur fyrir ódagsett yfirlýsing sem auðkennd er með nöfnum Alberts Klahn Skaftasonar og Sævars Marinós Ciesielski. Í yfirlýsingunni eru dregin saman sjö atriði sem lúta að athugasemdum Sævars um Guðmundarmálið. Fyrsta atriðið laut að símhringingu um miðnætti 27. janúar 1974 frá Hamarbraut 11 heim til Alberts að Njálsgötu. Ritað var „já“ við nöfn Sævars og Alberts og „100%“ við nöfn Tryggva Rúnars og Kristjáns Viðars. Þar fyrir neðan var rituð athugasemd um að síminn hafi verið lokaður að Hamarsbraut og sett upp sem stærðfræðijafna þar fyrir aftan „100% LYGI/0.“ Næsta atriði lýtur að því að Albert hafi vísað á marga staði út í hrauni til að reyna að finna eitthvað sem hann hafi keyrt með fyrir Kristján Viðar, Sævar og Tryggva Rúnar en ekkert hafi fundist. Hann hafi margoft orðið margsaga og var ritað við textann: „100% LYGI.“ Þriðja atriðið var að framburðir væru mjög misjafnir og fíranlegir í alla staði um atburði sem áttu að hafa gerst að Hamarsbraut 11, „100% LYGI.“ Fjórða atriðið var um að engin minntist þess að maður hafi dáði í átökum að Hamarsbraut 11. Allir hafi viljað muna og Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar hafi farið að minna að það sem Sigurbjörn Víðir hafi sagt þeim um að Sævar hafi sparkað í piltinn og orðið honum að bana væri rétt. Orðrétt vélritaði Sævar: „100% LYGI.“ Fimmta atriðið var að þeim Kristjáni Viðari og Tryggva Rúnari hafi verið sagt að þeir hafi verið ölvaðir og lyfjaðir og þess vegna ekkert munað en Eggert hafi sagt Sævari að þetta hafi gerst, það væri sálrænt að hann vildi ekki muna. Sjötta atriðið fólst í að Sævar hafi verið látinn játa á sig sakir. Erla hafi fyrst verið látin ljúga upp á hann og hann svo á sig og aðra, og svo Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar á hann, þetta nefndi Sævar samsæri. Sjöunda atriðið fól í sér þá ályktun að aðferðin benti til þess að hér væri um hugsun að ræða, samsæri á háu stigi til að koma honum í fangelsi og láta dæma þá í svo langan tíma að það sé sama og morð. Engum skuli líðast það.

1307. Laugardaginn 5. mars 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 09:40 og rætt við Tryggva Rúnar meðal annarra til klukkan 10:10. Bókað var að lyfjaskrá hafi verið breytt. Bókað var klukkan 17:40 að hringt hafi verið í Hellert fyrir Tryggva Rúnar. Bókað var að Hellert hafi sagst vera í fríu um helgina og ef ekkert nýtt væri um að ræða myndi hann bara koma eftir helgina.²⁵²⁵
1308. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð í Borgartúni 7 af Gunnlaugi Briem og tekið fyrir rannsókn á dauða Guðmundar Einarssonar. Kom Albert Klahn fyrir dóminn klukkan 13:45. Bókað var að hann hafi sagst reiðubúinn að skýra frá í málinu, þótt réttargæslumaður hans væri ekki viðstaddur. Nánar aðspurður kvaðst Albert ekki hafa séð að verðmæti hafi verið tekin af manni þeim sem ráðist hafi verið á að Hamarsbraut 11 aðfaranótt 27. janúar 1974. Bókað var að Albert hafi skýrt frá því að þegar meðákærðu hafi farið með manninn út í hraunið hafi Kristján Viðar sagt honum að líta ekki í þá átt sem þeir færu og reyna að fylgjast ekki með ferðum þeirra. Rætt hafi verið um hvort hann ætti að slökkva ljós bifreiðarinnar en það hafi orðið að ráði að hafa þau kveikt. Þegar meðákærðu hafi komið aftur inn í bifreiðina hafi Sævar sest í framsæti en hinir aftur í. Þá hafi Tryggvi Rúnar tekið hann kverkataki þar sem hann sat í ökumannssætinu. Tryggvi Rúnar hafi hert svo að hálsi hans að honum hafi legið við köfnun. Þá hafi Kristján Viðar sagt honum að hætta þessu og þá hafi Tryggvi Rúnar sleppt takinu.²⁵²⁶ Af þessu tilefni hafi Kristján Viðar sagt Tryggva Rúnar vera brjáláðan. Bókað var að Albert hafi skýrt frá því að um miðjan ágúst 1974 hafi Sævar sagst vilja láta flytja lík mannsins úr hrauninu, en hafi ekki nefnt af hvaða tilefni. Þeir hafi verið staddir heima hjá Kristjáni Viðari að Grettisgötu 82 og hafi Tryggvi Rúnar verið viðstaddur. Undir kvöld sama dag fóru þeir fjórir af stað á Toyota bifreið föður hans. Greindi Albert frá því að þeir hafi haft meðferðis eina eða tvær skóflur í eigu Kristjáns Viðars. Einnig hafi þeir tekið með stóran plastpoka úr svörtu plasti eða stranga úr plasti. Ekið hafi verið út í hraun og sóttu Sævar og Tryggvi Rúnar líkið, en hann og Kristján Viðar hafi beðið í bifreiðinni á meðan. Eftir um eina klukkustund hafi þeir komið til baka með plastpoka með einhverju í eða stranga með plasti utan um og bundið fyrir með snæri. Greindi Albert svo frá að þeir hafi sett þetta í farangursgeymslu bifreiðarinnar. Þeir hafi síðan beðið í um tvær klukkustundir uns dimmt hafi orðið og þá ekið til Hafnarfjarðar. Orðrétt var bókað: „Ekki fann ákærði neina lykt koma upp í bifreiðinni af líkinu.“ Stöðvað hafi verið við kirkjugarðinn í Hafnarfirði og fóru allir ákærðu þar inn. Tekin hafi verið gröf á milli leiða einhvers staðar í norð-austur horni garðsins. Bókað var að gröfin hafi verið við leiði, um tveggja metra löng, um 40 sentímetra breið og 50 til 60 sentímetra djúp. Lýsti Albert þeirri leið sem líkið var borið úr bifreiðinni þar sem það var lagt ofan í gröfina og mokað yfir. Minnti Alberti að meðákærðu Kristján Viðar og Sævar hafi gert það en hann hafi átt að hafa gætur á mannaferðum á meðan. Orðrétt var bókað í þingbókina: „Ákærði staðhæfir rækilega aðspurður, að líkið hafi verið grafið á framangreindum stað.“ Að því búnu hafi hann ekið ákærðu til Reykjavíkur. Kvaðst Albert vilja breyta fyrri framburði sínum til samræmis við framangreint. Kvað hann meðákærðu hafa

²⁵²⁵ Dagbók nr. 6, bls. 155.

²⁵²⁶ Bls. 2222.

verið búna að gefa honum í skyn að öruggara væri fyrir hann að skýra ekki frá því sem hann vissi um þetta mál. Bókað var um ákvörðun dómarans um að Albert yrði í haldi lögreglunnar til klukkan 18:00 þennan dag en í farbanni eftir það. Var honum gert að mæta einu sinni í viku hjá Kristmundi Sigurðssyni, rannsóknarlögreglumanni vegna þess. Vék Albert frá klukkan 14:45 og var dómþingi slitið.²⁵²⁷

1309. Fyrirliggjandi eru sex yfirlýsingar Sævars, sem hann væntanlega vélritaði í Hegningarhúsinu er hann hafði ritvél að láni, þrjár sem auðkenndar eru „5/3 1977“ og þrjár ódagsettar sem fjalla um svipuð atriði. Ekki liggur fyrir hvenær yfirlýsingar þessar voru afhentar sakadómi Reykjavíkur.²⁵²⁸
1310. Sú fyrsta laut að samprófun við Kristján Viðar og Erlu sem fram fór 5. maí 1976 þar sem Sævar var lostinn kinnhesti. Viðstaddir voru auk þeirra þriggja, Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari, Njörður Snæhólm aðalvarðstjóri, rannsóknarlögreglumennirnir Eggert Norðdahl Bjarnason og Sigurbjörn Víðir Eggertsson, Gunnar Guðmundsson forstöðumaður Síðumúlafangelsisins og Örn Höskuldsson fulltrúi yfirsakadómara. Fyrst hafi Kristjáni Viðari verið gefið orðið sem innti Sævar eftir því hverjir hefðu verið í sendiferðabifreiðinni á Vitastíg en því sagðist Sævar hafa svarað svo að það vissi Kristján Viðar best sjálfur. Þá hafi Erla borið það á Sævar að það væri hann sem héldi henni innilokaðri, en Sævar kvaðst hafa kváð vegna þeirrar staðhæfingar þar sem honum hafi verið kunnugt, eftir samtál við Njörð Snæhólm, að hún hefði fáum dögum fyrr borið um að hafa skotið Geirfinn. Hann hefði spurt hana hvernig hún hefði notað byssuna en honum þá sagt að stoppa en hann þá farið að rífast við rannsóknarlögreglumennina um það líkamlega ofbeldi sem þeir hefðu beitt hann fyrir og einnig beint orðum sínum til Gunnars Guðmundssonar sem hafi slegið í borðið og steitt hnefann framan í Sævar. Samprófuninni hafi lokið skömmu síðar í upplausn þar sem Erla meðal annars hafi æpt ítrekað á hann að hann héldi henni þarna inni og margnefnt barn þeirra í þessu samhengi. Fangaverðir sem hafi flutt hann á klefa að nýju hafi beitt mjög harkalegum aðferðum við það.
1311. Fyrir liggur ódagsett yfirlýsing sem auðkennd er: „Í maí mánuði 1976, í Síðumúlafangelsi.“ Í henni fjallar Sævar um samskipti við rannsóknaraðila, fangaverði og aðra sakborninga, einkum Erlu og Kristján Viðar, dagana 3. til 5. maí 1976. Rakti Sævar fyrst samskipti sín við Njörð Snæhólm, 3. maí 1976, og sagðist hafa útskýrt fyrir honum að Erla og Kristján Viðar væru höfð á móti honum og notuð til að rannsóknaraðilar gætu náð sér niður á honum. Taldi hann að spilað væri á sálræna eiginleika þeirra en þau þarfnist öryggis og trausts og væru því reiðubúin að ljúga hverju sem er. Taldi Sævar það vera að syndga upp á náðina, syndga í trausti þess að fyrirgefið verði. Þá gat hann þess að Njörður hafi komið í klefann til hans 4. maí 1976 og látið hann vita að Erla væri búin að játa að hafa skotið Geirfinn. Þá bar Sævar um að þá um kvöldið hafi farið fram fjölmenn samprófun sem frestað var vegna upplausnarástands. Þess skal getið að samkvæmt fyrirliggjandi gögnum fór samprófun þessi raunar fram 5. maí 1976. Degi síðar lýsti Sævar því hvað þeim Erlu hefði farið á

²⁵²⁷ Bls. 2224.

²⁵²⁸ Bls. 2221_K–Z.

milli þann dag við samprófun þeirra tveggja þar sem Erla virðist hafa tekið að sér hlutverk spyrilsins. Rakti hann síðan samskipti sem lotið hefðu að upphafi Guðmundarmálsins bæði við Erlu og eins Njörð Snæhólm sem og samtöl við fangaverðina Högna og Skúla.

1312. Í annarri yfirlýsingu sem auðkennd er „5/3 1977“ rakti hann tildrög þess að hann hefði borið um aðild fjórmeninganna að Geirfinnsmálinu. Yfirlýsingin er undirrituð. Ritaði hann um að hafa skýrt frá ferð með bróður Erlu til Keflavíkur svo hægt væri að vernda hana vegna þeirra hótana sem hafðar hefðu verið frammi í hennar garð. Fjallaði hann um að daginn sem þeir hefðu verið handteknir hefði hann viljað draga skýrsluna til baka þar sem hann hefði bara sagt þetta til að hægt væri að vernda Erlu. Þá hafi orðið mikil sprenging og honum sagt að hann gæti hypjað sig inn í klefa og hengt sig og hafi Örn Höskuldsson sagt Gunnari Marinóssyni að lána honum reipi til þess að gera það. Hermdi Sævar þessa umræðu síðar upp á Gunnar og innti hann svara um hvort hann myndi hylma yfir sem Gunnar hafi sagst ekki myndi gera. Kvað Sævar jafnt eiga yfir alla ganga en Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi andmælt þessu við samprófunina 5. maí 1976, sem Sævar vísaði til að fjallað væri um á öðru blaði, en Sævar taldi það helgast af nærveru Hallvarðs Einvarðssonar. Fjallaði hann síðan nánar um þær hótanir sem Erlu hefði átt að vera að berast og það hvort þær hafi ekki verið ímyndun af hálfu hennar en Eggert hafi sagt að móður Erlu hafi verið kunnugt um þær. Taldi Sævar að mál þetta væri „keðja vitleysunnar“ og að Erla hafi á þessum tíma verið að drepast úr samviskubiti. Óskaði hann þess að þetta yrði kannað þar sem þetta væri hreinasti ósómi af embættismönnum að haga sér svona sem hafi gert honum mjög bilt við og að eitthvað væri gruggugt við þetta allt saman.
1313. Þriðja yfirlýsingin sem Sævar vérlitaði sem auðkennd er „5/3 1977“ fjallaði ítarlega um samprófanir sem hann hafi verið látinn taka þátt í auk þess sem hann vék að tildrögum þess að hann hafi borið um aðild fjórmeninganna. Fyrst nefndi hann samprófun frá því í byrjun maí 1976 með Kristjáni Viðari og Nirði Snæhólm þar sem Kristján hafi borið um að hafa stungið Guðmund með hnífi. Kristján Viðar hafi beðið hann um að koma til móts við sig og rakti í því skyni framburði sína í Guðmundar- og Geirfinnsmálunum. Þennan sama dag hafi hann talað eins við Erlu en hún hafi átt að hjálpa honum að rifja upp. Örn Höskuldsson fulltrúi yfirsakadómarar hafi verið viðstaddur sem hafi skipst á við Njörð Snæhólm. Erla hafi grátið við samprófunina og spurt hann hvað hafi gerst. Hann hafi sagt henni að hann myndi ekkert og hvað hún væri að ljúga upp á sig þar sem hann hafi alveg vitað hvar þau voru. Gat Sævar þess að hafa farið í maí einu sinni í samprófun með Erlu og Kristjáni saman, tvisvar með Erlu einni og einu sinni með Kristjáni Viðari. Innti hann eftir því hvort löglegt væri að halda slíkar samprófanir án réttargæslumanns og svo að engin skýrsla hafi verið gerð og að þau hafi átt „að möndla sig saman.“
1314. Í framhaldi þessarar frásagnar gat Sævar um tildrög þess að hann lét í té framburð 8. maí 1976 sem fól í sér síðasta framburð hans er laut að meintri aðild fjórmeninganna að hvarfi Geirfinns og smyglbrotum. Borinn hafi verið í hann pilsner og reyktóbak en hann var í reykingabanni á þessum tíma. Gæddi hann sér vel á hvorutveggja og jánkadi síðan eða neitaði hverri spurningu í yfirheyrslu eftir því sem hann talið

viðeigandi en hafi ekki þekkt helminginn af þeim nöfnum sem hafi verið nefnd, yfirheyrslan hafi staðið langt fram á nótt. Morguninn eftir hafi hann fengið mórál og sagt Hallvarði Einvarðssyni vararíkissaksóknara og Erni að það væri verið að leika sér með þau og þau sefjuð niður. Hallvarður hafi lýst yfir af þessu tilefni að Sævar færi í lífstíðar öryggisgæslu.

1315. Þá rakti Sævar samskipti við Eggert Norðdahl Bjarnason rannsóknarlögreglumann 16. júlí 1976 í tengslum við samprófanir með Erlu. Þó dagsetningar sé ekki getið í yfirlýsingu Sævars liggur fyrir samkvæmt dagbók fangelsins við Síðumúla að hann fór í heilalínurit nefndan dag en hann getur þess í yfirlýsingunni að hafa undirgengist slíka rannsókn þennan dag. Við það tækifæri hafi Eggert spurt hann eftir því hvort hann væri veikur og hafi hann jánkað því og lýst því svo að honum finndist tíminn svo lengi að líða, allt vera ómögulegt og hann þreyttur á þessu öllu saman enda aðbúnaðurinn ekki upp á marga fiska, þrjú teppi, engin lök, engar bækur stundum, tannbursti, handklæði og föt. Erla hafi þá komið inn í yfirheyrsluherbergið og hann innt hana eftir því hvort hún vildi drepa hann og hvað hún meinti með því að bera upp á hann lygi. Þegar hún svaraði engu hefði hann sagt að hann vissi upp á hár hvar hann hefði verið þessa nótt 27. janúar 1974 en hún hefði haldið að hann væri ennþá erlendis. Þegar hann hefði komið, líklega um mánaðamótin, hafi hún farið að rífast og sagst hafa liðið illa og dreymt ljóta drauma. Frá þessu hafi hann margoft sagt lögreglunni og skrifað niður í byrjun janúar 1976 en blöð hafi verið tekin úr klefa hans og hann ekki séð þau síðan. Kvaðst hann hafa áréttað við rannsóknarlögreglumennina að Erla hefði sagt þeim frá draumi. Eggert hefði svarað því til að ekki hafi bæði Kristjáni Viðari og Tryggva Rúnari dreymt sama drauminn. Og hvernig getur staðið á því að þið þrír hafið allir sagt að þið hafið hist fyrir utan dyrnar að Hamarsbraut 11? Því kvaðst Sævar hafa svarað þannig að lögreglumennirnir hefðu sagt þeim það eins og þeir hefðu sagt honum það. Því hafi Eggert mótmælt, slíkt gerðu þeir ekki en Sævar ritaði að þó þeir þættust ekki hafa gert þetta þá hefði hann sönnun fyrir því. Í samtali þeirra Erlu hafi hún sagt að hún hafi ekki munað eftir því að hún hafi verið að segja þeim frá draumi.
1316. Sævar greindi frá annarri samprófun með Erlu sem fram hafi farið á þessum tíma. Þar hafi Erla verið í hlutverki spyrils, hafi spurt hvort hann ætlaði að segja henni hvað hafi gerst. Hafi brosað til hans, tekið í hönd hans og spurt hvað gerðist að Hamarsbraut. Kvaðst hann hafa svarað því til hvort til stæði að drepa hann með ástinni, hvort hann ætti að játa að hafa komið að mannhvarfi út á hennar lygi. Þá hafi Sigurbjörn Víðir blandað sér inn í og sagt að staðreyndir væru staðreyndir og það væri fólk búið að tala og eins væri vitnum til að dreifa. Hann hafi hins vegar neitað að segja hver þau væru þegar Sævar hafi spurt. Sævar ritaði síðan meðal annars eftirfarandi sem samtali Erlu efnislega orðrétt: „Hvernig getur þú eiginlega borið svona upp á mig og svífst einskis segi ég við Erlu. Þú sem vildir giftast mér fyrir jól og lýgur upp á mig sögu sem ég hef fengið að gjalda og ekki einu sinni sent mér neitt á meðan þú gekkst úti og eflaust hefur þú brosað framan í fólkið sem ég þekki meðan verið var að murka úr mér lífið. Erla fór að skæla og segir, ég sat í þessum stól sem þú situr á og svo kom þetta bara út úr mér eins og það væri talað í gegnum mig. Svo gat ég ekki baðað barnið um jólin eða sótt jólamatarboð því ég uppgötvaði að þetta væri veruleiki.“ Sigurbjörn Víðir hafi

síðan sagt að hann sjálfur myndi vera tilbúinn til að taka ýmislegt á sig sem hann ætti ekki fyrir sína ástvini og sagt Sævar vita það að það væri hann sem héldi Erlu inni þó Sævar segðist elska hana. Í kjölfarið ritaði Sævar síðan um ásakanir hennar í hans garð um framhjáald og lygi þar sem hann hafi sagst hafa verið austur í Skunki þegar þau hittust á sunnudeginum. Ritaði hann svo nánar um hvernig upphaf Guðmundarmálsins hafi spunnist af frásögnum af draumi og hann hætt við að fara austur að Skunkinum til [BÆ] vinar síns þar sem henni hafi liðið svo illa þegar þau hittust á nefndum sunnudegi. Gat Sævar þess að ofangreint fæli í sér svólítið yfirlit yfir hvernig samræðurnar voru í samprófunum í júlímánuði, sem stóðu milli hans og Erlu, en rakti svo nánar hvernig Sigurbjörn Víðir beitti Erlu gegn honum í þessari samprófunarhrinu. Taldi Sævar framgöngu rannsóknarmanna dýrslega og það skyldi engum hlífa sem brjóti löginn þar sem: „hér hefur á landi oss verið framinn versti glæpur sem ég veit til, sem hefur verið framin. Það stobnar hætu sem er ekki holt fyrir okkar þjóð að menn sem eiga að halda lög og rétt í landi vor séu sekir um glæp.“

1317. Í ódagsettri yfirlýsingu sem Sævar vélritaði í Hegningarhúsinu og auðkennd er í júlímánuði 1976, fjallaði hann enn frekar um samprófanir sem hann undirgekkst í þeim mánuði með Erlu. Laut yfirlýsingin að mestu að sömu atvikum og fyrrgreind yfirlýsing en að auki ritaði hann upp nánari frásögn af samtali sem þau Erla hefðu átt í samprófuninni um málsatvik sunnudaginn 27. janúar 1974, „Ég, hvernig var það þegar ég sá þig fyrst eftir að ég kom að utan hvað sagðir þú mér, það var svo að ég kom þú varst svo hrædd á kvaða degi var það Erla? Já já sko þú komst með [ViG] bílstjóra og ætlaðir að fara Austur það var á sunnudegi þú varst laungu kominn og hélst framhjá mér ég sá það í vegabréfinu og þú sagðir að þú hafðir verið hjá [BÆ] fyrir austan, svo sagði stelpa mér að þú varst að ganga niðri bæ með stelpu?“ Sagðist Sævar hafa snúið sér að Sigurbirni Víði og sagt að þetta hafi verið skrifað á blað um jólaleytið 1975 þegar hann hafi leitað að fjarvistarsönnun, hann hafi verið hjá [HeG] 27. janúar 1974.
1318. Í ódagsettri yfirlýsingu sem Sævar vélritaði í Hegningarhúsinu og auðkennd er „samtal Víðirs í Síðumuka“ ritaði hann um samskipti við Erlu í samprófun sem fram fór á afmælisdegi hennar 19. júlí 1976 en samkvæmt dagbók Síðumúlafangelsis voru þau í samprófun milli klukkan 13:30 og 19:25 þann dag og fóru svo úr húsi með Sigurbirni Víði og Hlyni Þór fangaverði klukkan 20:20 og komu til baka klukkan 22:50. Lýsti Sævar orðaskiptum þeirra þriggja, hans, Erlu og Sigurbjörns, auk þess sem hann lýsti afmælistat sem þau hafi fengið saman ásamt ístertu frá Erni Höskuldssyni til Erlu í tilefni dagsins. Þá gerði hann grein fyrir ferð út í hraun sunnan álversins í Straumsvík um kvöldið. Samkvæmt því sem hann bar um orðaskipti þeirra hafi þau öðrum þræði hnigið að því að fá hann til að játa atlögu að Guðmundi Einarssyni með hagsmuni Erlu og barns þeirra í huga. Meðfylgjandi yfirlýsingunni var samtal þeirra þriggja sett upp eins og um endurrit munnlegs framburðar væri að ræða. Að síðustu ritaði Sævar hvaða sýn hann hefði á framgöngu Erlu í málinu og hvað kæmi henni til að bera um málsatvik eins og hún hefði gert. Dró hann það saman þannig að hún sækti mjög í að fá huggun. Hún hafi eflaust sagst hafa skotið mann til að fá huggun og svo rifist við hann, að viðstöddum Hallvarði, Erni, rannsóknarlögreglumönnunum Eggerti og Sigurbirni Víði og Gunnari Guðmundssyni forstöðumanni, og ásakað hann fyrir að

hann héldi henni inni í fangelsinu þegar hún var nýbúinn að segjast hafa skotið Geirfinn. Taldi Sævar þetta vera merki um truflun. Vék hann síðan að því að hafa verið að skrifa kvikmyndahandrit 7. desember 1975 sem hann hafi ætlað að fara að kvikmynda sem hafi fjallað um mjög svipaða hluti nema ekki svona svart. Það hafi meðal annars átt að vera þeir sem fengu stúlku til að vitna á móti unnusta sínum og svo fyrir rest hafi hún verið svo rugluð að hún hafi verið farin yfir um og á hæli þegar hann kæmi úr fangelsi. Svona hafi kvikmyndahandritið verið sem hann hafi verið að skrifa þegar hann var handtekinn.

1319. Guðjón ritaði í dagbók sína þennan dag um ætlun sína að vera áfram án Mogadon, hvernig sem gengi. Ritaði Guðjón um að maginn væri að gera útaf við hann. Hann hafi lesið Morgunblaðið og Lesbókina.²⁵²⁹
1320. Sunnudaginn 6. mars 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að hringt hafi verið til Guðsteins læknis klukkan 15:00 vegna kvörtunar Tryggva Rúnar um óþægindi í hálsi. Bókað var að Guðsteinn hafi ráðlagt tvær töflur af Codimagnyl í einu. Bókuð var athugasemd þess efnis að Tryggvi Rúnar væri ekki búinn að borða neinn mat þennan dag og hafi tilkynnt um að hann væri kominn í hungurverkfall vegna seinagangs og framvindu þeirra mála sem hann hafi verið ákærður í og yrði af þeim sökum að dvelja í Síðumúlafangelsi, en ekki á Litla-Hrauni.²⁵³⁰
1321. Mánudaginn 7. mars 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að rætt hafi verið við Guðstein lækni klukkan 09:15 vegna hungurverkfalls Tryggva Rúnars. Haft var eftir Guðsteini að það væri í lagi í tvær til þrjár vikur ef hann drykki vatn. Var þess getið að á meðan hann ekki borðaði mætti ekki gefa honum Diazepam, Mogadon og Chloral, því þau mætti ekki gefa á fastandi maga. Klukkan 10:15 bókaði færsluritari orðrétt: „Ég fór inn til Tryggva Rúnars og talaði við hann í fullri meiningu. Okkar samtál endaði á því að Tryggvi lofaði að fara að borða aftur.“²⁵³¹
1322. Fyrir liggur samantektarskýrsla, rituð af Haraldi og Sigurbirni Víði, 8. mars 1977, um viðtal við Tryggva Rúnar 28. ágúst 1976. Fram kom að viðtalið hafi verið um flutning á líki Guðmundar Einarssonar en þá hafi borist í tal friðlýst fjárborg sem væri nálægt rauðamalgryfju, svonefndri Lónakotsgrýfju. Í viðtalinu hafi Tryggvi Rúnar talið sig muna eftir að hafa verið á þessu svæði ásamt Sævari og Kristjáni Viðari. Hann hafi sagst muna vel eftir því að hafa gengið að opi fjárborgarinnar og hafa séð mjólkurfernu sem hafi verið skilin eftir á syllu í hleðslu fjárborgarinnar. Bókað var í skýrsluna að fleira hafi ekki komið fram í viðtalinu, en athyglivert væri að á syllu í hleðslu fjárborgarinnar væri merki sem á stæði: „Friðlýstar minjar“ sem væri mjög áþekkt að stærð og lögun og hlið mjólkurfernu. Fram kom að frásögn Tryggva Rúnars benti til þess að ferðin hafi verið farin að degi til, en næsta óhugsandi væri að fara þarna um hraunið í náttmyrkri. Bókað var að skiltið væri endurskinsmerki og hefði tæpast farið fram hjá honum hafi ljósfæri verið notuð.²⁵³²

²⁵²⁹ Bls. 2221_B.

²⁵³⁰ Dagbók nr. 6, bls. 156.

²⁵³¹ Dagbók nr. 6, bls. 157.

²⁵³² Bls. 2226.

1323. Miðvikudaginn 9. mars 1977 var bókað í dagbók Hegningarhússins að Gísli Guðmundsson hafi komið með Sævar í fangelsið klukkan 21:00.²⁵³³
1324. Þennan dag ritaði Guðjón færslu í dagbók sína um bréfaskriftir og að hugurinn snerist um væntanleg réttarhöld og önnur framtíðarinnar gleðiefni.²⁵³⁴ Daginn eftir, 10. mars 1977, ritaði Guðjón um að Benedikt Blöndal, réttargæslumaður hans, hafi ekki komið til sín og væri hann farinn að örvænta um hann. Ritaði hann um að hafa ekki séð séra Jón Bjarman síðan 17. febrúar 1977.²⁵³⁵
1325. Föstudaginn 11. mars 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sigurbjörn Víðir hafi komið við klukkan 08:00 og tekið bréf til hans og Gunnlaugs Briem, frá Guðjóni. Klukkan 10:25 var bókað að Haraldur Blöndal, hæstaréttarlögmaður hafi komið ásamt Hellerti rannsóknarlögreglumanni til að gera skattskýrslu Guðjóns, með leyfi Gunnlaugs Briem. Bókað var klukkan 12:00 að þeir hafi farið eftir að hafa lokið verkefni sínu hjá Guðjóni. Klukkan 13:35 var bókað að Tryggvi Rúnar hafi verið færður fram í horn til Gísla Guðmundssonar. Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi verið færður aftur á sinn klefa klukkan 13:55.²⁵³⁶ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna.²⁵³⁷
1326. Guðjón ritaði í dagbók sína þennan dag um að hafa verið vakinn snemma af Haraldi Blöndal og manni frá dómara til að gera skattframtal, sækja um framfærslustyrk og fleira. Gunnar Marinósson hafi komið með Morgunblaðið til hans og ritaði Guðjón um að hafa látið hann lesa bréf frá [GUÆ] um flutning í Hegningarhúsið við Skólavörðustíg. Gunnar hafi verið því heldur andvígur og talið lítið upp úr því að hafa. Ritaði Guðjón um að vilja ræða þetta við Benedikt Blöndal og séra Jón Bjarman. Hann ætti að ræða við Guðstein lækni daginn eftir um svefnlyf.²⁵³⁸
1327. Laugardaginn 12. mars 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi talað við Guðjón meðal annarra milli klukkan 09:15 og 09:50. Bókað var að lyfjaskrá hafi verið breytt. Klukkan 10:45 var bókað að Haraldur Blöndal, lögmaður, hafi komið með bókina „Lögfræðingatal“ til Guðjóns að gefnu leyfi Gunnlaugs Briem. Bókað var að Gísli Guðmundsson hafi tekið Tryggva Rúnar til viðtals í horninu klukkan 16:10. Var Tryggvi Rúnar færður aftur á klefa sinn klukkan 17:45.²⁵³⁹
1328. Mánudaginn 14. mars 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að séra Jón Bjarman hafi hringt klukkan 19:30 og látið vita að hann væri kominn erlendis frá og þar með til starfa aftur.²⁵⁴⁰

²⁵³³ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 41.

²⁵³⁴ Bls. 2225_B.

²⁵³⁵ Bls. 2226_A.

²⁵³⁶ Dagbók nr. 6, bls. 165.

²⁵³⁷ Dagbók nr. 6, bls. 166.

²⁵³⁸ Bls. 2226_B.

²⁵³⁹ Dagbók nr. 6, bls. 167.

²⁵⁴⁰ Dagbók nr. 6, bls. 169.

1329. Sama dag var bókað í fangelsisdagbók Hegningarhússins að Kristján Viðar hafi verið fluttur í sakadóm klukkan 13:30.²⁵⁴¹ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um ferðir Kristjáns Viðars þennan dag.
1330. Þriðjudaginn 15. mars 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að farið hafi verið með Tryggva Rúnar í sakadóm Reykjavíkur. Bókað var að komið hafi verið með Tryggva Rúnar til baka úr sakadómi klukkan 13:00.²⁵⁴² Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna.
1331. Sama dag ritaði Guðjón í dagbók sína um að hafa rætt um Hegningarhúsið við Ara fangavörð, en ekki komist að niðurstöðu.²⁵⁴³
1332. Miðvikudaginn 16. mars 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 15:40 að Davíð Hálfánarson, rannsóknarlögreglumaður, hafi komið með bréf til Guðjóns frá sakadómi. Klukkan 15:55 var bókað að Gunnlaugur Briem, sakadómari, hafi hringt og spurt um dvalartíma Tryggva Rúnars í fangelsinu. Bókað var klukkan 16:00 að hringt hafi verið í Hellert Jóhannesson fyrir Tryggva Rúnar. Var þess getið að Hellert kæmi eftir hádegi daginn eftir til viðtals við Tryggva.²⁵⁴⁴
1333. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skjal með heitinu: „Formáli að lokaskýrslu rannsóknarlögreglu um málsrannsókn vegna grunar um dráp Geirfinns Einarssonar frá Keflavík“. Skjalið er ódagsett, líklega ritað af Karli Schütz og stimplað „TRÚNAÐARMÁL.“ Fram kom að málskjöl væru um 2.000 blaðsíður og útbúin hafi verið sérstök vinnumappa fyrir hvern hinna fimm ákærðu í málinu. Orðrétt sagði: „Hún hefur að geyma allan framburð kærðu sem varðar þá niðurstöðu rannsóknarinnar sem nú liggur fyrir. Fyrri útgáfur framburða og grunsemdir, sem komið hefur í ljós að ekki voru á rökum reistar, er að finna í flokknum c) „flokkun skv. tímaröð“. Þá kom fram að hverri vinnuöppu fylgdi sérstök mappa með heitinu: „Geirfinnur“ og mappan: „Styrking játninga“. ²⁵⁴⁵ Lýst var uppbyggingu og kaflaskiptingu lokaskýrslunnar. Orðrétt sagði: „Lýsing málsatvika verður að vera óeðlilega víðtæk vegna þess hve umfangsmikið málið er, en einnig til þess að mæta vöntun áþreifanlegra sönnunargagna.“ ²⁵⁴⁶ Þá sagði orðrétt í skýrslunni: „Lokaskýrslan er aðallega byggð á síðustu framburðum sem ber saman og þar með þeim fyrirbyggjandi sönnunum sem þungar eru á metunum. Annars leit undirritaður ekki svo á að það væri hlutverk sitt að leggja fram mál, sem væri nákvæmt og yfirvegað með tilliti til hegningarlaganna (refsiréttarins, strafjuristisch) heldur að leysa afbrotfræðilega (kriminalistisch) óupplýst afbrot.“ ²⁵⁴⁷ Í lok skýrslunnar kom fram að skjöl merkt: „Flokkun skv. tímaröð“ væru öll skjöl viðkomandi málinu, röðuð í tímaröð. Þannig

²⁵⁴¹ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 43.

²⁵⁴² Dagbók nr. 6, bls. 170.

²⁵⁴³ Bls. 2226_E.

²⁵⁴⁴ Dagbók nr. 6, bls. 173.

²⁵⁴⁵ Bls. 2227.

²⁵⁴⁶ Bls. 2228.

²⁵⁴⁷ Bls. 2229.

fengi lesandinn yfirsýn yfir fyrri framburði sakborninga sem hafi reynst rangur, framburð vitna sem hafi skipt máli og árangurslausar rannsóknir.²⁵⁴⁸

1334. Fyrir liggur lokaskýrsla rannsóknarnefndar Reykjavíkur um dráp Geirfinns Einarssonar. Skýrslan er ódagsett, rituð af Karli Schütz. Í upphafi skýrslunnar kom fram að Sævar, Kristján Viðar, Guðjón og Erla hafi að miklu leyti játað, eftir að hafa vísvitandi reynt að flækja málið um langt skeið, en mikið bæri á milli þeirra um undirbúning, framkvæmd og atburði sem hafi fylgt í kjölfar verknaðarins. Fram kom að ósamræmið þyrfti ekki að stafa af vísvitandi ósannsögli heldur gæti það verið vegna eftirtæktarleysi eða minnisleysi. Greint var frá því að ástæða þess að ekki hafi enn tekist að finna lík hins myrta kynni að vera sú að skömmu eftir að kunnugt varð um líklegan greftrunarstað hafi gert mikið frost sem hafi hindrað frekari leit. Ekki væri þó hægt að útiloka þann möguleika að sakborningarnir væru tregir til að vísa á líkið þar sem þeir óttuðust að upp kæmist hvernig morðið hafi verið framið, ef til vill mjög grimmdarlegan.²⁵⁴⁹ Í skýrslunni kom fram að líta yrði svo á að framkvæmd og tildrög verknaðarins væru rökrétt og trúverðug ef tekið væri tillit til menntunar, uppruna og hugsunarháttar sakborninganna. Orðrétt sagði: „Ekki verður litið fram hjá þeirri staðreynd, að oft hafa þeir reynst búa yfir þekkingu sem aðeins raunverulegir brotamenn búa yfir.“ Varðandi ósamræmi í framburðum yrði að hafa það í huga að sakborningarnir hugsuðu mjög yfirborðslega og áttuðu sig yfirleitt ekki á dýpra samhengi eða atriðum sem lögju að baki þar sem þau tækju ekki eftir slíku. Þá hafi mjög frumstæður orðaforði þeirra orsakað ósamræmi sem ekki hafi verið gerður í slæmum tilgangi.²⁵⁵⁰ Fram kom að ekki væru fyrir hendi neinar skynsamlegar ástæður til að efast um verknaðinn og tildrög hans, eins og hann hafi verið játaður. Með tilliti til þess mætti því líta svo á að niðurstaða rannsóknarinnar væri svo sennileg að hún nálgadist vissu. Í skýrslunni sagði að ekki virtist ráðlegt að rannsaka málið frekar til að afmá síðustu vafaatriðin. Í framhaldinu sagði orðrétt: „[Þ]ví það hefur oft sýnt sig við yfirheyrslur, að fólk sem alls ekki gat munað vafasöm atvik, leitaði undanbragða með því að segja: „Það er hugsanlegt að svo hafi verið“ af misskilinni hjálpsemi eða hræðslu við að segja eitthvað rangt. Á þann hátt og með því að koma með óhæfar ábendingar skapast oft nýjar efasemdir við nánari rannsókn í stað þess að ryðja þeim gömlu úr vegi.“²⁵⁵¹ Þá sagði að eitt af því sem gæti gert málið erfitt viðfangs eftir að niðurstaða þess yrði kynnt, væru vangaveltur sem vektu efasemdir um árangurinn eða efldu þær. Slíkt gæti haft áhrif á þau yfirvöld sem myndu fást áfram við málið. Reynslan hafi hins vegar sýnt að meðferð afbrota sem framin hafi verið fyrir löngu væru jarðvegur fyrir slíkt, en einnig áhrifagirni margra þegna þessa lands.²⁵⁵² Undir kaflaheitinu „Lýsing málsatvika“ kom fram að Erla hafi komið af stað málsrannsókn gegn Sævari og Kristjáni Viðari og síðar sjálfri sér og fleiri aðilum með því að segja rannsóknarlögreglunni í Reykjavík ótilkvödd frá Geirfinnsmálinu 22. janúar 1976. Síðan hafi þau komið fram með margar, ótrúlegar og mótsagnakenndar útgáfur af

²⁵⁴⁸ Bls. 2230.

²⁵⁴⁹ Bls. 2232.

²⁵⁵⁰ Bls. 2234.

²⁵⁵¹ Bls. 2233.

²⁵⁵² Bls. 2234.

atburðum og vísvitandi dregið saklausa borgara inn í málið. Sævar Kristján og Erla hafi síðan viðurkennt að hafa beint ranglega grunsemdum að fólki samkvæmt fyrirframgerðri áætlun í þeim tilgangi að hindra lausn málsins.²⁵⁵³ Raktir voru framburðir Sævars²⁵⁵⁴ og Kristjáns Viðars²⁵⁵⁵ um undirbúning verknaðarins. Engar nýjar upplýsingar koma þar fram. Þess var getið sérstaklega að ekki væri hægt að líta svo á að Guðjón hafi lagt fram endanlega játningu. Vikum saman hafi hann vikið sér undan því að láta yfirheyra sig formlega. Einkum bæri hann en fyrir sig eyðum í minni sínu. Það væri einkum hann sem hafi snúið sig út úr spurningum um smáatriði með því að segja: „ég man það ekki nákvæmlega.“ Af þeim sökum væru mörg einstök atriði enn óljós hjá honum. Framburður Guðjóns og Erlu um sama efni var rakinn í skýrslunni, en engar nýjar upplýsingar komu þar fram.²⁵⁵⁶ Undir yfirheitinu: „Niðurstöður rannsóknar og staðfestingar á játningum“ kom fram að athugun lögreglu á því hvort til væri maður að nafni Geiri í Keflavík sem verslaði áfengi hafi verið árangurslaus. Þá væri vafasöm sú frásögn Sævars að hafa kynnt sig fyrir Geirfinni sem Magnús Leópoldsson, en miðað við hugsunarhátt Sævars væri honum alveg trúandi til í að leika slíkt.²⁵⁵⁷ Fram kom að ekki hafi fengist staðfest símtal Sævars heim til Geirfinns 18. nóvember 1974, hvorki hjá eiginkonu Geirfinns né barni hans.²⁵⁵⁸ Undir yfirheitinu: „19. nóvember (þegar verknaðurinn var framinn). Ferðin til Keflavíkur“ var rakinn framburður Sævars²⁵⁵⁹ og Erlu.²⁵⁶⁰ Ber samantektin engar nýjar upplýsingar með sér. Einnig var gerð grein fyrir framburði Kristjáns Viðars. Engar nýjar upplýsingar koma þar fram aðrar en lýsing á símtalinu úr Hafnarbúðinni. Fram kom að barn hafi komið í símann og Kristján Viðar hafi spurt eftir Geirfinni. Barnið hafi kallað: „Pabbi“ og Geirfinnur þá komið í símann. Kristján Viðar hafi þá spurt: „Ert þú Geirfinnur?“ og þegar hann hafi játað því hafi Kristján sagt það sem Sævar hafi lagt fyrir hann að segja: „Við erum komnir“ og „G. ætti að koma fótgangandi og einn.“ Í skýrslunni kom fram að Geirfinnur hafi þá spurt: „Er Maggi þarna?“ og Kristján Viðar hafi þá svarað: „Hér er enginn, ég er einn hér.“ Þegar Geirfinnur hafi spurt hann hafi Kristján sagst vera staddur í sjoppu. Spurningu Geirfinns um hver hann væri hafi Kristján ekki svarað heldur sagt að það skipti ekki máli og lagt síðan á.²⁵⁶¹ Jafnframt var rakinn framburður Guðjóns og [SÓH] um ferðina til Keflavíkur.²⁵⁶² Engar nýjar upplýsingar komu þar fram. Undir yfirheitinu: „Niðurstöður rannsókna (Styrking játninga)“ kom fram að rætt hafi verið við [GM], fyrrum starfsmann bílaleigunnar Geysis. Fullyrt var að hann hafi viðurkennt að hafa oft lánað Erlu og Sævari fólksbifreið án leigusamnings og slíkt hafi getað átt sér stað í nóvember 1974, án þess að hann muni dagsetningu nákvæmlega. Þá sagði orðrétt: „Hann veit þó að Erla tók til

²⁵⁵³ Bls. 2235.

²⁵⁵⁴ Bls. 2236–2238.

²⁵⁵⁵ Bls. 2240.

²⁵⁵⁶ Bls. 2241–2242.

²⁵⁵⁷ Bls. 2243.

²⁵⁵⁸ Bls. 2244.

²⁵⁵⁹ Bls. 2245–2249.

²⁵⁶⁰ Bls. 2249–2252.

²⁵⁶¹ Bls. 2253–2255.

²⁵⁶² Bls. 2256–2258 og 2258–2260.

í íbúð hans í síðari hluta nóvember 1974.²⁵⁶³ Þá var fullyrt að tengdamóðir Guðjóns hafi staðfest að hann hafi notað Fiat fólksbifreiðina hennar 19. nóvember 1974.²⁵⁶⁴ Þessi hluti skýrslunnar ber að öðru leyti engar nýjar upplýsingar með sér. Undir yfirheitinu: „Ferð í Dráttarbrautina með Geirfinni og átökin“ og „Heimferðin til Reykjavíkur“ var framburður þeirra allra rakinn. Engar nýjar upplýsingar komu fram undir þessum hluta skýrslunnar. Undir heitinu: „Niðurstöður rannsóknar (Styrkingar játninga)“ kom fram að grænleitt teppi sem hafi fundist við húsleit í kjallara húss nr. 82 við Grettisgötu hafi verið sent Bundeskriminalamt í Wiesbaden til rannsóknar. Engin blóðsummerki hafi fundist á teppinu og árangur því neikvæður. Fullyrt var að við rannsókn Bundeskriminalamt á borðplötu úr trérimlum úr þvottahúsi hafi fundist mannsblóð af A-blóðflokki. Orðrétt sagði í skýrslunni: „BKA komst að því skv. beiðni að hér var um að ræða – í ummerkjum í nokkuð miklu magni – mannsblóð „A“ blóðflokki.“ Tekið var fram að blóðið væri ekki úr Geirfinni og stafaði því frá öðru afbroti eða slysi.²⁵⁶⁵ Undir yfirheitinu: „Greftrun líksins“ voru framburðir allra sakborninga raktir, en engar nýjar upplýsingar komu þar fram. Undir heitinu: „Niðurstöður rannsóknar (Styrkingar játninga)“ kom fram að sakborningar hafi hvorki tekið eftir líkstjarfa né líkblettum. Kynni það að skýrast af því að full líkstirðnun og líkblettir kæmu ekki fram fyrr en í fyrsta lagi sex til átta klukkustundum eftir andlát, en þá hafi verið búið að leggja líkið í kjallara Grettisgötu 82. Samkvæmt málsatvikum væri hugsanlegt að ekki hafi borið á líkstjarfa þegar líkið hafi verið flutt að kvöldi 21. nóvember 1974 þar sem slíkt ástand stæði yfir í um tvo daga. Líkblettir hafi ekki verið heldur sjáanlegir þar sem líkið hafi verið vafið strax í svokallaðan leðurlíkisdúk. Auk þess hafi ekki verið hægt að kveikja ljós í þvottahúsinu í kjallaranum.²⁵⁶⁶ Ber lokaskýrslan engar frekari nýjar upplýsingar með sér.

1335. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir ódagsett skýrsla með heitinu „Huglægar málsástæður“, líklega rituð af Karli Schütz og stimpluð: „TRÚNAÐARMÁL“. Skýrslan virðist vera beint framhald af framangreindri lokaskýrslu þar sem hún fylgir blaðsíðutali. Fram kom að yfirheyrslur hafi ekki leitt í ljós að afbrotamennirnir hafi haft samráð um að drepa Geirfinn áður en verknaðurinn hafi verið framinn. Ekki væri þó loku fyrir það skotið að Sævar og Kristján Viðar hafi gert ráð fyrir því, ef til vill hvor fyrir sig. Sérstaklega væri það fortíð þessara sakborninga sem gæfi tilefni til að gruna þá um kæruleysi gagnvart dauða Geirfinns. Orðrétt kom fram: „Báðir hafa þeir í morðmáli Guðmundar Einarssonar sannað að þeir séu færir um að drepa mann af lítilfjörlegu tilefni.“²⁵⁶⁷ Orðrétt kom fram: „Sævar hefði getað hugsað sér, að dauði Geirfinns væri ávinningur fyrir sig á tvennan hátt – jafnvel þó sá síðarnefndi hefði ljóstrað upp um felustað áfengisbirgðanna – bæði hefði hann (Sævar) þá fengið aftur 70.000 krónurnar og jafnframt hefði óþægilegu vitni verið rutt úr vegi. Ósvífni og tilfinningaleysi Sævars eru sterk líkindi til þessarar ályktunar.“ Þá kom fram að Sævari væri trúandi til þess að hafa leyft Kristjáni Viðari að sleppa af sér taumnum. Hafi svo

²⁵⁶³ Bls. 2260.

²⁵⁶⁴ Bls. 2262.

²⁵⁶⁵ Bls. 2287–2288.

²⁵⁶⁶ Bls. 2297.

²⁵⁶⁷ Bls. 2299.

verið hafi hann að nokkru leyti með ásetningi brugðist þeirri skyldu sinni að stöðva Kristján. Orðrétt sagði: „Frá þessum sjónarhóli séð hefur Sævar drepit Geirfinn í gegnum Kristján og litið á aðgerðir Kristjáns sem sínar eigin.“²⁵⁶⁸ Var Kristjáni Viðari lýst þannig að hann væri sjúklega sannfærður um líkamlega yfirburði sína gagnvart öðrum. Orðrétt kom fram: „Hann notar hvert tækifæri til það sýna á grófan hátt krafta sína og svo virðist sem hann geti í átökum ekki hætt fyrr en hann sé búinn að „eyðileggja“ mótherja sinn. Af þessum sökum ætti ekki að horfa fram hjá þeim möguleika, að Kristján gæti í slíkum tilfellum verið gripinn nokkurs konar „drápslosta“. Þessi hvöt kærða kemur ekki í veg fyrir það að hann iðrist ærlega gerða sinna eftir á.“²⁵⁶⁹ Gaumgæfa þyrfti hvort Kristján Viðar væri sakhæfur þegar um afbrot vegna líkamlegra átaka væri að ræða. Greint var frá því að Guðjón reyndi bersýnilega að gera lítið úr hlutdeild sinni að verknaðinum með því að benda á andstyggilega hegðun samverkamanna sinna. Fram kom að Guðjón hafi ekkert gert til að hindra að aðgerðir vina sinna. Skýringar hans um að þeir hefðu annars pyntað hann eða að honum hafi ekki dottið í hug að fara til lögreglunnar yrðu að teljast ótrúlegar. Þá kom fram að persónuleiki Guðjóns, hegðun hans hingað til og niðurstöður rannsóknarinnar gæfu ekki til kynna að hann hafi haft ásetning til að drepa Geirfinn. Orðrétt sagði: „Nær væri að álíta að hér væri um dolus eventualis eða vísvitandi gáleysi.“²⁵⁷⁰ Þar sem Erla hafi einungis verið viðstödd átökin virtist sem hún hafi í mesta lagi veitt „sálræna aðstoð“ með nærveru sinni. Vafasamt yrði að teljast að Erla hafi gerst brotleg með því að koma ekki Geirfinni til hjálpar, til dæmis með því að leita til lögreglunnar. Að hennar mati hefði hún þá sjálf átt hættu á að verða sótt til saka. Auk þess sem hún hafi talið sig heitbundna Sævari. Erfitt myndi reynast að afsanna það og því væri ekki útilokað að Erla myndi réttlæta aðgerðarleysi sitt með því að hún hafi viljað hlífa Sævari við því að verða sóttur til saka.²⁵⁷¹ Fram kom að einnig mætti flokka aðstoð hennar við líkflutninginn undir þessa ástæðu. Rakið var að niðurstöður rannsóknarinnar útilokuðu [SÓH] sem verknaðar- og hlutdeildarmann. Hann hafi ekki orðið þess áskynja að Geirfinnur hafi verið í lífshættu og því ekki unnt að ásaka hann fyrir að hafa ekki komið honum til hjálpar.²⁵⁷² Kafli með heitinu: „Persónulýsing sakborninga“ var byggður að hluta á þeirra eigin frásögnum og að hluta á athugunum rannsóknarmanna sem höfðu umsjón með hverju þeirra. Í lýsingu á Erlu kom fram að Erla hafi aðstoðað Sævar við ýmiss konar afbrot, til dæmis ávísanafals, svik og þjófnað, en þagað yfir alvarlegri afbrotum eins og Guðmundarmálinu. Orðrétt kom fram: „[Þ]ó gaf hún lögreglunni ábendingar, sem leiddu til þess að málið upplýstist. Gaf hún þessar upplýsingar að eigin frumkvæði. Einnig varð framburður hennar til þess að Geirfinnsmálið komst á skrið. Með vísvitandi röngum framburði dró hún saklausa borgara inn í málið, sem olli því að þeir urðu að sæta margra mánaða gæsluvarðhaldi.“²⁵⁷³ Í framhaldinu voru nefndir þeir Einar Bollason, Magnús Leópoldsson og Sigurbjörn Eiríksson. Fram kom að framburður Erlu hafi oft verið

²⁵⁶⁸ Bls. 2300.

²⁵⁶⁹ Bls. 2301.

²⁵⁷⁰ Bls. 2303.

²⁵⁷¹ Bls. 2304.

²⁵⁷² Bls. 2305.

²⁵⁷³ Bls. 2312.

mjög ruglingslegur. Hún hafi sagt eitt í dag og annað á morgun og logið upp talsverðum sögum, til dæmis hafi hún játað að hafa skotið Geirfinn en sá framburður hafi þótt mjög torkennilegur. Síðar hafi hún sagst hafa játað þetta þar sem hún hafi kvalist af samviskubiti yfir því að hafa borið framangreinda menn röngum sökum.²⁵⁷⁴ Í lýsingu á persónu Guðjóns kom fram að hann hafi sagt það nauðsynlegt að málið skýrðist algjörlega, ella yrðu alltaf uppi getgátur og umtal um málið. Hann hafi ítrekað lýst því yfir að finna yrði líkið og hóttað því að þvæla málið og halda því opnu þangað til.²⁵⁷⁵ Fram kom í persónulýsingu [SÓH] að hann hafi meðal annars verið í snúningum fyrir starfsmann í bílaleigunni Geysi.²⁵⁷⁶ Kaflinn ber ekki með sér frekari nýjar upplýsingar. Síðasti kafli skýrslunnar bar heitið: „„Hliðarverkanir““ málsrannsóknarinnar“ en þar voru rakin sex tilvik sem hafi komið upp undir rannsókn málsins og þyrftu frekari rannsóknar við. Var þar nefnd játning Kristjáns Viðars um að hafa drepið einn mann til viðbótar með járnteini, hugsanlega [WP] frá Færeyjum. Fram kom að frásögn hans væri mjög vafasöm, en málið yrði þó rannsakað frekar. Þá var nefnd íkveikja og sjálfsmorðstilraun Kristjáns Viðars í Hegningarhúsinu.²⁵⁷⁷ Fram kom að játning Sævars um tilraun til innbrots í apótek á Selfossi yrði rannsökuð sérstaklega. Einnig var greint frá því að Sævar, Erla og Kristján Viðar hafi oft og margsinnis borið saklausa íslenska borgara röngum sökum um að hafa tekið þátt í Geirfinnsmálinu.²⁵⁷⁸

1336. Þennan dag, 16. mars 1977, gaf ríkissaksóknari út ákæru á hendur Kristjáni Viðari, Sævari, Guðjóni og Erlu. Voru Kristján, Sævar og Guðjón ákærðir fyrir manndráp með því að hafa, aðfaranótt 20. nóvember 1974, í félagi ráðist á Geirfinn Einarsson í Dráttarbrautinni í Keflavík og misþyrmt honum þar svo að hann hafi hlotið bana af. Flutt lík hans um nóttina í bifreið sem ákærði Guðjón hafi ekið, að heimili ákærða Kristjáns Viðars að Grettisgötu 82 í Reykjavík. Fimmtudaginn 21. nóvember 1974 hafi ákærðu Kristján Viðar, Sævar og Erla flutt lík Geirfinns í bifreið sem Erla hafi ekið frá Grettisgötu 82 að Rauðhólum, með viðkomu á bensínstöð á Ártúnshöfða, þar sem tekið hafi verið bensín á brúsa. Í Rauðhólum hafi þau greftrað líkamsleifar Geirfinns eftir að hafa hellt bensíni á líkama hans og lagt eld í. Var Erla ákærð fyrir eftirfarandi hlutdeild í framangreindum verknaði. Ákærða Kristjáni Viðari var einnig gefið að sök þjófnaður fyrir að hafa stolið seðlaveski Geirfinns úr brjóstvasa hans, sem í hafi verið 5.000 krónur, auk ýmissa skilríkja og teikniblýanti hans. Þá var Kristjáni Viðari, Sævari og Erlu gefið að sök að hafa á árinu 1976 gerst sek um rangar sakargiftir í skýrslum sem þau gáfu rannsóknarlögreglunni í Reykjavík og á dómþingi sakadóms Reykjavíkur. Voru það samantekin ráð þeirra að bera í skýrslum þessum þær röngu sakir á Einar Bollason, Magnús Leópoldsson, Sigurbjörn Eiríksson og Valdimar Olsen að þeir hefðu átt hlut að dauða Geirfinns og smyglbrotum. Tilttekinn var í ákæruskjalinu sá tími sem fyrrgreindir menn sættu gæsluvarðhaldi í þágu

²⁵⁷⁴ Bls. 2314.

²⁵⁷⁵ Bls. 2323.

²⁵⁷⁶ Bls. 2324.

²⁵⁷⁷ Bls. 2326.

²⁵⁷⁸ Bls. 2327.

rannsóknar málsins sem og dagsetningar á skýrslum þar sem ákærðu báru á mennina rangar sakir.²⁵⁷⁹

1337. Fimmtudaginn 17. mars 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Hellert hafi hringt klukkan 10:15 og spurt hvort hann mætti koma og ræða við Tryggva Rúnar. Bókað var að heimild hafi verið veitt. Bókað var að Hellert hafi komið 15 mínútum síðar til að ræða við Tryggva Rúnar. Fór hann klukkan 11:30.²⁵⁸⁰ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið. Bókað var að Gunnlaugur Briem hafi hringt og tilkynnt um að Hilmar Ingimundarson, réttargæslumaður Tryggva Rúnars, mætti ræða við hann einslega. Bókað var klukkan 17:45 að Guðjón hafi verið færður fram til viðtals við réttargæslumann sinn, Benedikt Blöndal í áheyrn Gísla Guðmundssonar. Var Guðjón færður aftur á klefa sinn klukkan 18:25.²⁵⁸¹ Klukkan 19:05 var bókað að Hilmar Ingimundarson, réttargæslumaður Tryggva Rúnars, hafi farið inn á klefa til hans. Bókað var að hann hafi komið fram klukkan 19:40 og farið um hæl. Klukkan 20:15 var bókað um komu Ingvars Kristjánssonar geðlæknis til viðtals við Guðjón. Bókað var að [ÓmL] hafi komið með sendingu til Tryggva Rúnars bróður síns klukkan 21:10. Bókað var að samtali Ingvars og Guðjóns hafi lokið klukkan 00:10. Var Guðjón færður aftur á klefa sinn.²⁵⁸²
1338. Þennan dag ritaði Guðjón í dagbók sína um samtal sitt við réttargæslumann sinn. Þeir hafi meðal annars rætt flutning á Skólavörðustíg. Hann væri í versta skapi sem hafi þó skánað við að tala við Ingvar geðlækni. Þeir hafi rætt margt af hreinskilni og komist fram til ársins 1975, en hann kæmi aftur daginn eftir.²⁵⁸³ Ritaði hann um að hafa þurft að taka tvær svefntöflur þar sem viðtalið við Ingvar og væntanleg fyrirtaka fyrir dómi á mánudag hafi komið honum úr jafnvægi.²⁵⁸⁴
1339. Föstudaginn 18. mars 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Ingvar Kristjánsson geðlæknir hafi hringt klukkan 17:30 og sagst ekki komast til viðtals við Guðjón um kvöldið, en kæmi um helgina.²⁵⁸⁵
1340. Fyrir liggur samantektarskýrsla, dagsett þennan dag, rituð af Gísla Guðmundssyni í tengslum við framhaldsrannsókn á hvarfi Guðmundar Einarsson. Fram kom að haft hafi verið samband við Kristján Pétursson, deildarstjóra hjá tollinum á Keflavíkflugvelli. Var hann inntur eftir því hvað Sævar hafi verið að gera þegar hann var handtekinn 4. febrúar 1974 að Hamarsbraut 11. Bókað var að Kristján hafi sagst ekki muna það sérstaklega hvernig staðið hafi á hjá Sævari, en sig minnti að tónlist hafi verið í gangi. Sérstaklega aðspurður kvaðst Kristján ekki muna eftir því að Sævar hafi verið í símanum eða hafa sjálfur hringt þaðan. Bókað var að hann hafi því ekki geta borið um það hvort síminn hafi verið lokaður.²⁵⁸⁶

²⁵⁷⁹ Bls. 2328–2331.

²⁵⁸⁰ Dagbók nr. 6, bls. 174.

²⁵⁸¹ Dagbók nr. 6, bls. 175.

²⁵⁸² Dagbók nr. 6, bls. 176.

²⁵⁸³ Bls. 2226_F.

²⁵⁸⁴ Bls. 2476_A.

²⁵⁸⁵ Dagbók nr. 6, bls. 178.

²⁵⁸⁶ Bls. 2476.

1341. Þennan dag ritaði Guðjón í dagbók sína að hafa farið á fætur um klukkan 16:00. Morgunblaðið hafi verið klippt freklega að hans mati og ritaði Guðjón um að hafa óskað eftir viðtali við Gunnar Guðmundsson vegna þess. Ætlaði hann að biðja Gunnar um að lána sér hegningarlögin og ritið „Lögbókin þín“. Ritaði hann um skelfilega depurð og tannrótarbólgu sem væri að hrjá hann.²⁵⁸⁷
1342. Laugardaginn 19. mars 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðsteinn læknir hafi komið milli klukkan 08:30 og 09:30 og rætt við Tryggva Rúnar og Guðjón. Bókað var að hann hafi breytt smávegis lyfjum.²⁵⁸⁸
1343. Sama dag ritaði Tryggvi Rúnar færslu í dagbók sína. Færslan er rituð í skrifblokk, en framan á henni stendur orðrétt: „Dagbók, sem saklaus maður heldur hér inni. Útaf stóru máli! Sem hann er hafður fyrir rangri sök! En sannleikurinn kemur alltaf í ljós þó seint verði. Haldin frá 19. mars 1977. Einangrunarfangelsið í Síðumúla 28. Fangi í klefa no. 2.“²⁵⁸⁹
1344. Ritaði Guðjón í dagbók sína þennan dag um að hafa hitt lækni og fengið lyf við tannrótarbólgu. Hann hafi lesið Morgunblaðið og lesbókina. Ritaði hann um að hafa fengið ritblýant, appelsínur og banana frá systur sínum. Orðrétt ritaði Guðjón: „En morgundaginn þarf ég að nota til að athuga ögn lögfræðileg málefni vegna væntanlegra yfirheyrslna á mánudag og leggja niður fyrir mér hvernig að þessu skuli standa. Verst að hafa ekki lagasafnið. Þessir andskotar eru vísir til að snúa mig niður með útúrsnúningum.“²⁵⁹⁰
1345. Sunnudaginn 20. mars 1977 ritaði Guðjón í dagbók sína um þreytu og svefnörðugleika. Ritaði hann um langt spjall við Gunnar Marinósson og ferðalag hans til Kenýa. Móðir hans hafi hringt og sagt fjölskylduna ekki geta tekið því hvernig málum hans væri fyrirkomið.²⁵⁹¹ Ritaði hann um ákvörðun sína um að hafa engar áhyggjur af þessu tilstandi næsta dag, lét hann Guð og lukkuna um málið.²⁵⁹²
1346. Mánudaginn 21. mars 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Tryggvi Rúnar hafi verið fluttur í sakadóm klukkan 10:15. Bókað var að komið hafi verið með hann til baka klukkan 10:40. Klukkan 11:00 var bókað að Guðjón hafi verið fluttur í sakadóm og til baka klukkan 11:50. Klukkan 14:00 var bókað í dagbók fangelsisins að Gísli Guðmundsson hafi hringt og fengið uppgefið hvenær Tryggvi Rúnar hafi fyrst verið fluttur austur að Litla-Hrauni eftir að gæsluvarðhald yfir honum hófst 23. desember 1975 og hve oft hann hafi verið fluttur á milli fangelsa á þessum tíma.²⁵⁹³
1347. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð af Gunnlaugi Briem, sem dómsformanni og sakadómurunum Ármanni Kristinssyni og Haraldi Henryssyni og tekið fyrir sakadómsmál gegn Kristjáni Viðari, Sævari, Tryggva Rúnari, Albert Klahn, Erlu, [ÁEP] og Guðjóni. Bókað var í sakadómsbókina að ákæran hafi verið lögð fram

²⁵⁸⁷ Bls. 2476_A.

²⁵⁸⁸ Dagbók nr 6, bls. 179.

²⁵⁸⁹ Bls. 2476_E.

²⁵⁹⁰ Bls. 2476_B–C.

²⁵⁹¹ Bls. 2476_C.

²⁵⁹² Bls. 2476_D.

²⁵⁹³ Dagbók nr. 6, bls. 181.

ásamt málgögnum.²⁵⁹⁴ Þá var bókað að ákæran hafi verið gefin út 8. desember 1976, en dómarrar fengið málið úthlutað 15. þess mánaðar. Orðrétt var bókað: „Við yfirlestur skjala málsins kom í ljós, að rannsókn málsins var í ýmsum atriðum verulega áfátt. Sakarefni í I. kafla ákæru hafði lítils háttar verið rannsakað fyrir dómi, en aðrir þættir ekki að undanskildum þeim, sem dómstóllinn í málinu út af ávana- og fíkniefnum hafði haft til meðferðar. Hefur að undanfögnu verið reynt að bæta úr þessu, áður en fjölskipaður dómur tæki málið til meðferðar. Rannsóknarlögreglumönnum Gísla Guðmundssyni, Kristmundi Sigurðssyni og Hellert Jóhannessyni var falin áframhaldandi rannsókn sakarefnis, er í I. kafla ákæru greinir, hinn 12. janúar s.l., og hafa dómarrar málsins fylgst með rannsókninni.“ Bókað var að Kristján Viðar, Sævar, Tryggvi Rúnar og Guðjón væru nú í gæsluvarðhaldi. Ákærða Alberti Klahn hafi verið sleppt úr gæsluvarðhaldi fyrir útgáfu ákæru og Erlu hafi verið sleppt 22. desember 1976, án vitundar dómarranna. Ákærði Tryggvi Rúnar hafi verið í gæsluvarðhaldi í Síðumúlafangelsi að undanskildu tímabilinu frá 17. júlí til 4. ágúst 1976, 9. ágúst til 30. ágúst 1976, 11. nóvember til 16. desember 1976 og 17. desember 1976 til 14. janúar 1977, en þá hafi hann verið í lausagæslu að Litla-Hrauni. Bókað var að gæsluvarðhald hans þar hafi virst mjög frjálst og framkvæmd þess í aðalatriðum eins og hjá venjulegum refsifanga. Að tilhlutan dómara málsins hafi Tryggvi Rúnar verið fluttur í fangelsið við Síðumúla 14. janúar 1977. Bókað var að Sævar hafi verið fluttur úr Síðumúlafangelsi í Hegningarhúsið 31. janúar 1977, að dómurum málsins forspurðum, og settur þar í klefa við hliðina á ákærða Tryggva Rúnari. Um villu er að ræða í þingbókinni í þessum efnunum þar sem um var að ræða ákærða Kristján Viðar. Fram kom að engar skýringar hafi fengist á þessu tiltæki, en að sögn yfirfangavarðar væri hljóðbært milli klefa í fangelsinu. Að tilhlutan dómarranna hafi þessu verið breytt. Kristján Viðar hafi tvívegis gert tilraun til að svipta sig lífi og því hafi verið höfð yfir honum sérstök vakt. Þá var bókað að þar sem mikið vantaði á að yfirheyrslum í málinu væri lokið og ósamræmi væri í framburðum ákærðu hafi dómarrar ákveðið með vísan til 16. gr. laga nr. 74/1974 að þinghöld í málinu yrðu lokuð fyrst um sinn.²⁵⁹⁵ Voru réttargæslumenn allra ákærðu skipaðir verjendur þeirra og bókað að þeir hafi fengið afhent skjöl málsins.²⁵⁹⁶ Bókað var að Albert Klahn hafi mætt fyrir dóminn klukkan 11:00. Framburður hans fyrir dómi var í aðalatriðum í samræmi við fyrirbyggjandi framburð hjá lögreglu.²⁵⁹⁷

1348. Sama dag, 21. mars 1977, ritaði Tryggvi Rúnar færslu í dagbók sína um að Gunnar Marinósson, varðstjóri, hafi komið inn á klefa og sagt honum að hafa sig til því hann væri að fara upp í Borgartún 7. Á leiðinni í bifreiðinni hafi honum verið tilkynnt að hann ætti að fara upp í tæknideild og tala við Ragnar, líklegast útaf myndatöku. Ritaði Tryggvi um að teknar hafi verið af honum þrjár prófílmmyndir, allar af hægri hlið, svo

²⁵⁹⁴ Bls. 2480–2481.

²⁵⁹⁵ Bls. 2484.

²⁵⁹⁶ Bls. 2485.

²⁵⁹⁷ Bls. 2486–2491.

tvær myndir framan á andlitið. Vonaðist Tryggvi til að myndirnar hafi tekist vel, en hann hafi verið nývaknaður.²⁵⁹⁸

1349. Guðjón ritaði í dagbók sína um að hafa verið veginn og mældur í sakadómi Reykjavíkur og hann hafi verið 181 sentímeter á hæð og 67 kíló á þyngd. Tekin hafi verið nákvæm útlitslýsing af honum, ný ljósmynd og fingraför.²⁵⁹⁹ Ekki hafi orðið af því að hann kæmi fyrir dómarrann. Orðrétt ritaði Guðjón: „G.M. kom í spjall um tilg. og gerðir Sævars um G.f.mál og hassmál.“²⁶⁰⁰
1350. Þriðjudaginn 22. mars 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að séra Jón Bjarman hafi farið inn á klefa til Guðjóns til viðtals við hann klukkan 20:15. Bókað var að séra Jón hafi komið fram klukkan 21:05.²⁶⁰¹
1351. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð og tekið fyrir sakadómsmál á hendur ákærðu. Af hálfu ákærvaldsins var mættur Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari. Bókað var að vitnið [EB], faðir Guðmundar Einarssonar, hafi komið fyrir dóminn klukkan 09:40.²⁶⁰² Framburður hans fyrir dóminum var í aðalatriðum í samræmi við fyrirbyggjandi framburð hjá lögreglu. Klukkan 10:10 kom fyrir dóminn sem vitni, [ÁP], vinur Guðmundar. Framburður hans fyrir dóminum var í samræmi við fyrirbyggjandi framburð hjá lögreglu. Bókað var að vitnið hafi unnið eið að framburði sínum.²⁶⁰³ Klukkan 10:37 kom í dóminn sem vitni [KMM], vinur Guðmundar. Framburður hans fyrir dóminum var í samræmi við fyrirbyggjandi framburð hjá lögreglu. Bókað var að vitnið hafi unnið eið að framburði sínum.²⁶⁰⁴ Bókað var að vitnið [SKrH], vinur Guðmundar, hafi komið í dóminn klukkan 11:14. Framburður hans fyrir dóminum var í samræmi við fyrirbyggjandi framburð hjá lögreglu. Bókað var að vitnið hafi unnið eið að framburði sínum.²⁶⁰⁵ Klukkan 14:00 var bókað að vitnið [EJR], sjónarvottur af Strandgötu í Hafnarfirði, hafi komið fyrir dóminn. Framburður hennar fyrir dóminum var í samræmi við fyrirbyggjandi framburð hjá lögreglu en hún gat þess þó að veður aðfaranótt 27. janúar 1974 hafi verið þurrt en hvasst. Orðrétt var bókað eftir henni: „Maðurinn sem var með Guðmundi var svipaður á hæð og Guðmundur og með mikið dökkskollitað hár, er virtist liða. Hann hélt á jakkanum undir hendinni. Maðurinn var í einlitri ljósri skyrtu, en vitnið kveðst ekki geta alveg fullyrt um lit hennar. Vitninu virtist maðurinn vera mikið drukkinn.“ Sagði hún klukkuna hafa verið alveg um 02:00 eða rétt tæplega það þegar hún og vinkona hennar, [SM], hafi komið auga á Guðmund og umræddan mann.²⁶⁰⁶ Bókað var að skýrsla hafi aldrei verið tekin af vitninu fyrir en 22. janúar 1977.²⁶⁰⁷ Fram kom að hún teldi afar líklegt að Kristján Viðar hafi verið í fylgd með Guðmundi í umrætt sinn. Orðrétt var bókað í framhaldinu: „Það eina sem vitninu fannst mæla á móti því, er það,

²⁵⁹⁸ Bls. 2475_H.

²⁵⁹⁹ Bls. 2476_D.

²⁶⁰⁰ Bls. 2490_A.

²⁶⁰¹ Dagbók nr. 6, bls. 184.

²⁶⁰² Bls. 2491–2493.

²⁶⁰³ Bls. 2493–2494.

²⁶⁰⁴ Bls. 2495–2496.

²⁶⁰⁵ Bls. 2497–2498.

²⁶⁰⁶ Bls. 2498–2499.

²⁶⁰⁷ Bls. 2500.

að maður sá, er var með Guðmundi var grennri, en að öðru leyti hafi mennirnir verið eins, að því er vitnið minnir. Er vitninu sérstaklega minnisstætt andlit mannsins, þá einkum þykkar varir hans.“ Bókað var að vitnið hafi unnið eið að framburði sínum.²⁶⁰⁸ Bókað var að klukkan 15:25 hafi komið í dóminn sem vitni [SM], annar sjónarvottur af Strandgötunni í Hafnarfirði. Framburður hennar fyrir dóminum var í samræmi við fyrirbyggjandi framburð hjá lögreglu en hún gat þess þó að sig minnti að maðurinn sem hafi verið með Guðmundi hafi verið svipaður á hæð og hann. Hann hafi verið ungur að aldri, mikið drukkinn og haldið á jakka sínum á handleggnum. Fram kom að henni hafi þótt Kristján Viðar líkjast mest þeim manni sem hún hafi séð með Guðmundi í Hafnarfirði. Orðrétt var bókað: „Það sem vitninu fannst helst mæla á móti því að um sama mann væri að ræða, var það að Kristján Viðar Viðarsson [...] var feitari en maður sá, sem það sá með Guðmundi í Hafnarfirði.“ Bókað var að vitnið hafi unnið eið að framburði sínum.²⁶⁰⁹

1352. Sama dag, 22. mars 1977, ritaði Tryggvi Rúnar í dagbók sína um útiveru og æfingar í fangelsisgarðinum. Ritaði hann um að það væru tveir aðrir sem færu út í garðinn, annars vegar byssubófinn og svo Guðjón Skarphéðinsson sem væri með Kristjáni Viðari og Sævari í Geirfinnsmálinu. Orðrétt ritaði hann: „Það verður aldeilis hópurinn fyrir austan í sumar. Í fyrsta lagi glæpamennirnir Kristján og Sævar, svo Guðjón, svo eru eftirtaldir menn: [...]“ Taldi Tryggvi Rúnar upp nöfn átta fanga að Litla-Hrauni og sagði þá samtals ellefu morðingja verða þar í afplánun án þess að telja sjálfan sig í þeim hópi.²⁶¹⁰
1353. Guðjón ritaði í dagbók sína um heimsókn frá séra Jóni Bjarman sem hafi greint honum frá því að Gunnlaugur Briem hafi bannað allar vitjanir til hans nema með sérstökum leyfum og fyrirhöfn. Ritaði Guðjón um að hafa beðið séra Jón um að ýta á Gunnlaug með að fá að hitta [GUÆ] og börnin. Hafi presturinn sagst munu gera það en verða að fara varlega. Ritaði hann um að það sem hafi verið klippt úr Morgunblaðinu síðasta föstudag hafi verið umfjöllun um væntanlega ákæru í svokölluðu Geirfinnsmáli.²⁶¹¹
1354. Miðvikudaginn 23. mars 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Ingvar Kristjánsson geðlæknir hafi komið til viðtals við Guðjón inni á klefa hans klukkan 20:50. Bókað var að Ingvar hafi farið klukkan 01:05.²⁶¹²
1355. Þennan dag var dómþing háð í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir sakadómsmál á hendur ákærðu. Bókað var að af hálfu ákæruvaldsins hafi sótt þing Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari. Þá var bókað að verjandi ákærðu Erlu, Guðmundur Ingvi Sigurðsson, væri mættur. Klukkan 10:10 var bókað að ákærða Erla hafi komið fyrir dóminn.²⁶¹³ Fram kom að Erlu hafi verið kynnt dómskýrsla hennar frá 20. desember 1975 og farið yfir lögregluskýrsluna sem hún hafi þá staðfest. Orðrétt var bókað: „Ákærða kveðst staðfesta þennan framburð sinn og segir að rétt sé greint frá í

²⁶⁰⁸ Bls. 2501.

²⁶⁰⁹ Bls. 2502–2504.

²⁶¹⁰ Bls. 2476_J.

²⁶¹¹ Bls. 2504_A–C.

²⁶¹² Dagbók nr. 6, bls. 186.

²⁶¹³ Bls. 2505.

meginatriðum.“ Fram kom að hún og meðákærði Sævar hafi kynnst í júlímánuði 1973 og hafi heitbundist í nóvember sama ár. Þá hafi þau hafið sambúð að Hamarsbraut 11 í Hafnarfirði. Greindi Erla frá því að hafa verið að skemmta sér í Klúbbnum til klukkan 02:00 aðfaranótt sunnudagsins 27. janúar 1974. Hún hafi ætlað heim en hafi verið peningalaus. Fyrir utan veitingastaðinn hafi hún hitt [AÚJ] sem hafi boðið henni í samkvæmi í hús við Laugarnesveg. Kvaðst Erla hafa verið þar til um klukkan 03:00, en þá hafi henni verið ekið heim.²⁶¹⁴ Taldi hún sig hafa verið komna heim um klukkan 03:30. Framburður Erlu í framhaldinu var í aðalatriðum í samræmi við fyrirbyggjandi framburð hjá lögreglu en hún gat þess þó að Sævar hafi komið heim aftur að kvöldi sunnudagsins 27. janúar 1974 og verið eitthvað fram á nóttina. Ekki hafi verið minnst á það sem gerst hafi nóttina áður. Kvaðst Erla ekkert vita hvert meðákærðu hafi farið með mannlíkamann í lakinu og gæti ekkert sagt um ferðir þeirra um nóttina.²⁶¹⁵ Mundi Erla ekki eftir að hafa rætt við Kristján Viðar og Tryggva Rúnar um nóttina. Var henni þá kynnt það sem Kristján Viðar hafi borið um fyrir dómi. Bókað var að Erla hafi sagt það kunna að vera, en hún myndi það ekki. Bókað var að Erlu hafi verið sýnd mynd af Guðmundi Einarssyni. Minntist hún þess að hafa hitt hann tvisvar sinnum, sennilega á árinu 1972. Í annað skiptið hafi hún hitt hann að Framnesvegi 61.²⁶¹⁶ Orðrétt var bókað: „Ákærða kveðst hafa verið í gæsluvarðhaldi vegna atferlis þess er í IV. kafla ákæru greinir, í desember 1975 og verið þá spurð um hvort hún vissi um það er hún hefur nú skýrt frá. Ákærða mundi ekki eftir þessu fyrst í stað, en við frekari yfirheyrslur rifjaðist það upp fyrir henni.“ Í lok skýrslunnar var bókað að Erla hafi sagst alveg örugg um að meðákærðu hafi ekki verið í íbúðinni þegar hún hafi komið þangað um nóttina. Bókað var að henni hafi verið kynntar fyrri skýrslur í málinu og staðfesti hún þær með áorðnum breytingum. Í framhaldinu var bókað um játningu hennar á sakargiftum í IV. kafla ákæru, tengdum svokölluðu póstsvikamáli.²⁶¹⁷

1356. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir [BGE]. Bókað var að tilefni yfirheyrslunnar væri framburður [SSA] sem hafi greint frá því að vitnið hafi verið með honum helgina sem Guðmundur Einarsson hvarf. Var [BGE] inntur eftir því hvort hann hafi eitthvað um málið að segja. Sagði hann það vel geta verið að þeir hafi verið að skemmta sér saman helgina 26. til 27. janúar 1974, en sagðist ekki muna sérstaklega eftir því. Kvaðst hann kannast vel við Guðmund Einarsson þar sem þeir hafi verið saman í bekk í Ármúlaskóla í tvo vetur. Mundi hann eftir því að hafa rætt um hvarf Guðmundar við félagana sína, en minntist þess ekki sérstaklega að hann og [SSA] hafi rætt það mál. Sagðist hann alls ekki útiloka það.²⁶¹⁸
1357. Ingvar Kristjánsson geðlæknir rannsakaði geðheilbrigði Guðjóns Skarphéðinssonar að beiðni sakadóms Reykjavíkur, geðrannsóknin fór fram á tímabilinu frá 28. desember 1976 til 23. mars 1977 og var lögð fram fyrir dómi.

²⁶¹⁴ Bls. 2506.

²⁶¹⁵ Bls. 2507–2509.

²⁶¹⁶ Bls. 2510.

²⁶¹⁷ Bls. 2511.

²⁶¹⁸ Bls. 2646.

1358. Þennan dag, 23. mars 1977, ritaði Tryggvi Rúnar um að hafa spjallað við Erling, fangavörð, frá 00:12 til 00:35. Þeir hafi rætt ýmislegt, svo sem sakleysi hans og það sem Kristján Viðar, Sævar og Albert hafi logið upp á hann í þessu máli.²⁶¹⁹
1359. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína sama dag um að hafa spjallað við Högna um Skólavörðustíg. Ingvar geðlæknir hafi komið í langt spjall, þeir hafi lokið við æviferilinn fram til 12. nóvember 1976. Orðrétt ritaði Guðjón: „Ég er maníó-depressívur.“²⁶²⁰
1360. Fimmtudaginn 24. mars 1977 var bókað í dagbók Hegningarhússins að lögmaður Kristjáns Viðars hafi fengið að ræða við hann fyrir hádegi með leyfi Gunnlaugs Briem, sakadómara. Klukkan 17:05 var bókað að Kristján Stefánsson, lögmaður, hafi komið og rætt við Sævar með leyfi Haraldar Henryssonar, sakadómara. Bókað var að viðtalið hafi farið fram undir eftirliti.²⁶²¹
1361. Þennan dag var dómþing sett í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir sakadómsmál á hendur ákærðu. Bókað var að af hálfu ákærvaldsins hafi sótt þing Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari. Klukkan 10:00 kom í dóminn sem vitni [AÚJ], skólasystur Erlu. Framburður vitnisins í framhaldinu var í aðalatriðum í samræmi við fyrirbyggjandi framburð hjá lögreglu en hún gat þess þó að ekki hafi verið um nein kynni á milli hennar á Erlu önnur en þau að þær hafi verið saman í skóla. Minntist hún þess að hafa farið með Erlu í bifreið til Hafnarfjarðar fyrir nokkrum árum. Minntist hún þess ekki að Erla hafi farið með þeim í samkvæmi og þótt það heldur ólíklegt. Vildi hún þó ekki neita því að það hafi verið.²⁶²² Staðfesti hún skýrslu sína hjá lögreglu með áorðnum breytingum. Bókað var að vitnið hafi unnið eið að framburði sínum.²⁶²³ Bókað var að klukkan 10:45 hafi komið fyrir dóminn sem vitni [HFE], fyrrum refsifangi að Litla-Hrauni. Framburður vitnisins var í aðalatriðum í samræmi við fyrirbyggjandi framburð hjá lögreglu. Bókað var að honum hafi verið kynnt samantektarskýrsla Gísla Guðmundssonar um framburð hans hjá lögreglu og staðfesti hann þar rétt eftir sér haft.²⁶²⁴ Klukkan 11:10 var bókað að Páll Arnór Pálsson, skipaður verjandi Kristjáns Viðars hafi mætt í dóminn. Á sama tíma var bókað að komið hafi fyrir dóminn sem vitni, [SEK], móðursystir Kristjáns Viðars. Bókað var að vitninu hafi verið sýndur byssustingur sem ljósmynd væri af í dómskjölum. Framburður vitnisins var í samræmi við fyrirbyggjandi framburð hjá lögreglu. Staðfesti hún skýrsluna í öllum aðalatriðum.²⁶²⁵ Bókað var að klukkan 11:32 hafi komið í dóminn sem vitni [IF], amma Kristjáns Viðars. Bókað var að vitninu hafi verið sýndur byssustingur sem ljósmynd væri af í dómskjölum. Framburður vitnisins var í samræmi við fyrirbyggjandi framburð hjá lögreglu en gat þess þó að hafa fleygt byssustingnum rétt fyrir jólin skömmu eftir að dóttir hennar og tengdasonur hafi flutt að Asparteið 2 í Mosfellssveit. Bókað var að vitnið hafi staðfest skýrslu sína hjá lögreglu. Í framhaldinu var bókað að

²⁶¹⁹ Bls. 2476_L.

²⁶²⁰ Bls. 2504_C–D.

²⁶²¹ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 49.

²⁶²² Bls. 2512.

²⁶²³ Bls. 2513.

²⁶²⁴ Bls. 2514.

²⁶²⁵ Bls. 2515.

[SEK], móðursystir Kristjáns Viðars hafi mætt á ný í dómnum sem vitni. Kvaðst hún hafa flutt að Asparteiði 2 í Mosfellssveit síðast í júlí 1973. Bókað var að henni hafi verið kynntur framburður móður sinnar um það hvenær byssustingnum hafi verið hent. Kvaðst hún ekkert geta staðhæft um þetta frekar.²⁶²⁶ Bókað var að klukkan 12:10 hafi komið í dómnum sem vitni [HeG], vinkona Sævars. Bókað var að henni hafi verið sýnd mynd af Guðmundi Einarssyni. Minntist hún þess ekki að hafa nokkurn tímann séð Guðmund. Kvaðst hún hafa kynnst Sævari snemma á árinu 1973 og þau hafi verið mikið saman eftir það.²⁶²⁷ Bókað var að henni hafi verið kynntur fyrri framburður sinn hjá lögreglu um kynni sín af Sævari. Tók hún þá fram að hún myndi mjög lítið eftir þessu tímabili og tók fram að hún myndi ekki hvenær hún hafi kynnst honum. Bókað var að vitninu hafi verið sýndur byssustingur sem ljósmynd væri af í dómskjöllum. Kvaðst hún aldrei hafa séð áþekkt vopn í fórum Sævars eða Kristjáns Viðars. Kvaðst hún ekki muna sérstaklega eftir laugardagskvöldinu 26. janúar 1974 og aðfaranótt 27. sama mánaðar. Mundi hún ekki hvort Sævar hafi komið til hennar það kvöld, en hann hafi verið tíður gestur hjá henni um þetta leyti og hafi yfirleitt komið á kvöldin eða á nóttunni. Bókað var að vitninu hafi verið kynntur framburður Sævars um að sama kvöld hafi [LH], herbergisfélagi hennar, komið heim af dansleik í ástarsorg og Sævar hafi tekið upp flösku af Ballantines viskí og gefið [SæJ] í glas. Mundi hún ekki sérstaklega eftir þessu. Staðfesti hún fyrri skýrslur sínar hjá lögreglu í öllum atriðum.²⁶²⁸ Mundi hún ekki eftir því að Sævar eða aðrir ákærðu hafi nokkurn tíma minnst á Guðmund Einarsson eftir að hann hvarf og farið var að lýsa eftir honum. Bókað var að klukkan 12:32 hafi [PRE], fyrrum refsifangi að Litla-Hrauni, komið fyrir dómnum sem vitni. Framburður vitnisins var í samræmi við fyrirliggjandi framburð hjá lögreglu. Bókað var að vitnið hafi lesið yfir og staðfest skýrslu sína hjá rannsóknarlögreglu.²⁶²⁹

1362. Föstudaginn 25. mars 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að komið hafi verið með bréf til Guðjóns klukkan 10:00.²⁶³⁰ Klukkan 11:25 var bókað að séra Ragnar Fjalar Lárusson hafi hringt vegna heimsóknar til Guðjóns. Lét færsluritari þess getið að hann og Gunnlaugur Briem hafi þegar rætt saman um að umrædd heimsókn færi ekki fram í fangelsinu heldur myndu lögreglumenn á vegum sakadómarans sjá um að aka um með þá í bifreið á meðan þeir töluðust við.²⁶³¹
1363. Sama dag var bókað í dagbók Hegningarhússins að Kristjáni Viðar hafi verið fluttur í sakadóm klukkan 09:44. Bókað var að komið hafi verið til baka með Kristján Viðar klukkan 12:30, en hann svo sóttur aftur klukkan 13:20. Bókað var að komið lögreglumenn hafi flutt Kristján aftur í fangelsið klukkan 19:00 og hafið varðstöðu yfir honum.²⁶³²

²⁶²⁶ Bls. 2517.

²⁶²⁷ Bls. 2517.

²⁶²⁸ Bls. 2518.

²⁶²⁹ Bls. 2520–2521.

²⁶³⁰ Dagbók nr. 6, bls. 188.

²⁶³¹ Dagbók nr. 6, bls. 189.

²⁶³² Dagbók nr. 1, bls. 50.

1364. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð og tekið fyrir sakadómsmál á hendur ákærðu. Bókað var að Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari, hafi mætt í dómnum klukkan 10:00 af hálfu ákærvaldsins. Á sama tíma var bókað að Páll Arnór Pálsson, verjandi ákærða Kristjáns Viðars, hafi komið fyrir dóminn. Þá var ákærði Kristján Viðar færður í dóminn.²⁶³³ Bókað var að Kristjáni Viðari hafi verið kynnt sakarefnið í I. kafla ákæru. Orðrétt var bókað: „Kveður hann það rétt, sem honum er gefið þar að sök að því undanskildu, að Guðmundur hafi aldrei verið stunginn með hníf eða byssusting.“ Kvaðst Kristján Viðar hafa kynnst meðákærða Sævari í barnaskóla. Þeir hafi verið mikið saman frá árinu 1972. Kvaðst hann hafa kynnst meðákærða Tryggva Rúnari árið 1971 og þeir hafi verið mikið saman síðan. Kynntist hann meðákærða Alberti Klahn þegar hann var 10 ára og þeir hafi verið töluvert saman síðan þá. Sagði hann þá alla hafa neytt áfengis saman og einnig fíkniefna. Tók hann fram að Sævar hafi hætt fíkniefnaneyslu árið 1972.²⁶³⁴ Framburður Kristjáns Viðars var í samræmi við fyrirliggjandi framburð hjá lögreglu en gat hann þess þó að kalt hafi verið umrædda nótt, en hann myndi ekki að öðru leyti hvernig veðrið hafi verið.²⁶³⁵ Greindi hann frá því að þegar hann og Tryggvi Rúnar hafi farið út úr bifreið Alberts Klahn í brekkunni við Skiphól í Hafnarfirði aðfaranótt 27. janúar 1974 hafi þeir gengið um stund en farið aftur að bifreiðinni. Þá hafi Albert sagst þurfa að fara og þeir gætu ekki fengið að vera lengur í bifreiðinni. Nokkuð þjark hafi orðið út af þessu, en hann og Tryggvi Rúnar hafi fallist á að fara út úr bifreiðinni. Þeir hafi gengið um í átt að Alþýðuhúsinu en farið síðan aftur upp brekkuna í átt að Reykjavík. Þá hafi þeir séð ameríska bifreið, rauðbrúna á lit sem hafi verið full af fólki. Kvaðst Kristján Viðar hafa séð Guðmund Einarsson standa við afturdyr bifreiðarinnar ökumannsmegin. Hann og Tryggvi Rúnar hafi þá spurt hvort þeir gætu fengið far. Guðmundur hafi þá svarað þeim og sagt það ekki vera hægt en hann hefði verið að biðja um far. Bifreiðinni hafi þá verið ekið í burtu og þeir þrír þá orðið eftir. Kvaðst Kristján Viðar hvorki hafa séð fólkið sem var í bifreiðinni né skráninganúmer. Hafi þeir ætlað að reyna að komast til Reykjavíkur á puttanum, en það ekki gengið. Þá hafi þeir ákveðið að fara að Hamarsbraut 11 og reyna að fá lán fyrir leigubifreið.²⁶³⁶ Kvaðst Kristján Viðar hafa fengið hugmyndina að því. Mundi hann ekki vel hvaða leið þeir hafi farið en taldi að þeir hafi gengið eftir Strandgötu og mundi hann að þeir hafi gengið fram hjá lögreglustöðinni. Þeim hafi gengið illa að finna húsið. Bókað var að Kristjáni Viðari hafi verið kynntur framburður tveggja sjónarvotta sem staddar voru í bifreið á Strandgötu í Hafnarfirði. Nánar aðspurður skýrði Kristján Viðar svo frá að hann myndi eftir því að Tryggvi Rúnar hafi orðið viðskila við hann og Guðmund í nokkra stund þegar þeir voru staddir við skúra rétt hjá Skiphól að Strandgötu. Töldu þeir minni líkur á því að þeir gætu stöðvað bifreiðar og fengið far ef þeir voru þrír saman. Því hafi Tryggvi Rúnar farið bakvið skúrana svo hann sæist ekki. Mundi hann eftir því að margar bifreiðar hafi ekið fram hjá þeim. Mundi hann eftir ljósblárri fólksbifreið sem hafi hægt ferðina en síðan ekið áfram. Mundi hann ekki eftir því að hvít Volkswagen

²⁶³³ Bls. 2521.

²⁶³⁴ Bls. 2522.

²⁶³⁵ Bls. 2523.

²⁶³⁶ Bls. 2525.

bifreið hafi nálgast þá en síðan ekið áfram. Þá mundi hann ekki eftir að hafa farið úr jakkanum í umrætt sinn, en sagði það þó geta verið. Kvaðst Kristján Viðar hafa verið í frakka og jakka innan undir, en mundi ekki í hvernig skyrta hann hafi verið í.²⁶³⁷ Sagðist hann hafa verið mikið undir áhrifum áfengis, en sérstaklega undir lyfjaáhrifum. Sagði hann það vel geta verið rétt sem sjónarvottarnir hafi sagt í framburðum sínum. Mundi hann ekki eftir því að Guðmundur hafi sagst þekkja stúlkurnar sem hafi ekið fram hjá þeim. Greindi Kristján Viðar frá því að ljós hafi verið slökkt í íbúð Sævars og Erlu. Hann hafi barið að dyrum, en enginn ansað. Bankaði hann þá á glugga á svefnherbergi og stofu. Kvaðst Kristján þá hafa orðið þess var að einhver hafi gengið fram hjá húsinu niður stíginn. Vissi hann ekki hvaða maður þetta var og því hreyfði hann sig ekki til að maðurinn tæki ekki eftir sér. Sagðist hann hafa gengið aftur fyrir húsið og aftur að útidyrnum og þá hafi Sævar staðið hjá Tryggva Rúnari og Guðmundi. Sævar hafi verið tregur til að hleypa þeim inn en hafi þó látið til leiðast. Hafi Sævar fundið að því við hann að hafa komið með Guðmund og Tryggva Rúnar. Orðrétt var bókað eftir Kristjáni Viðari: „Hann (Sævar) var eitthvað reiður yfir, að ég skyldi láta Tryggva vita, hvar hann byggi.“²⁶³⁸ Bókað var að Kristján Viðar hafi óskað eftir því að leiðrétta framburð sinn. Sagði hann að þeir Tryggvi Rúnar hafi hitt Guðmund við Skipból stuttu eftir að þeir hafi farið úr bifreið Alberts. Þeir þrír hafi gengið að bifreið Alberts, en hann hafi ekki viljað aka þeim og sagst þurfa að fara annað. Kvaðst Kristján Viðar muna eftir að hafa spurt Albert hvort hann þekkti ekki Guðmund og hvort hann vildi ekki gera honum þann greiða að aka honum til Reykjavíkur. Hafi Albert sagst kannast við hann, en ekki geta ekið þeim.²⁶³⁹ Bókað var að hlé hafi verið gert á þinghaldinu klukkan 12:20 en því fram haldið klukkan 13:45. Bætti Kristján Viðar því við að á leiðinni til Hafnarfjarðar hafi þeir komið við í nætursölunni við Reykjavíkurveg í Hafnarfirði, haft þar stutta viðdvöl og ekið svo áfram. Greindi hann frá því að þegar þeir hafi verið komnir inn í íbúðina við Hamarsbraut 11 hafi Sævar ætlað að verða við beiðni hans um peningalán fyrir leigubifreið. Um fimm mínútum síðar hafi Albert Klahn og [GunJ] komið inn í íbúðina. Kvaðst Kristján Viðar hafa tekið inn Mebumal Natrium töflur sem hann hafi fengið hjá Tryggva Rúnari. Í framhaldinu hafi þeir rætt áfengis kaup. Kvaðst Kristján Viðar hafa beðið um lán hjá Sævari fyrir flösku, en hann verið tregur til. Þá hafi hann stungið upp á því að Guðmundur greiddi helminginn af flöskunni en Guðmundur hafi ekki viljað fallast á það. Hafi hann og Tryggvi Rúnar gengið á eftir Guðmundi, en hann neitað. Þá hafi Sævar, Tryggvi Rúnar og Guðmundur farið inn í svefnherbergið, en hann orðið eftir í stofunni og fengið sér töflur. Kvaðst Kristján hafa orðið þess var allt í einu að átök hafi brotist út í svefnherberginu milli Sævars, Tryggva Rúnars og Guðmundar.²⁶⁴⁰ Lýsti Kristján Viðar átökunum fyrir dóminum og hvernig Tryggvi Rúnar og Sævar hafi ráðist að Guðmundi með hnefahöggum og spörkum. Guðmundur hafi staðið upp og verið mjög reiður og ráðist á hann og spurt hvers vegna hann væri að draga hann inn í svona dópistabæli. Kvaðst Kristján Viðar hafa losað hann af sér og

²⁶³⁷ Bls. 2526.

²⁶³⁸ Bls. 2527.

²⁶³⁹ Bls. 2528.

²⁶⁴⁰ Bls. 2529.

slegið hann nokkur högg í andlit og víðar. Við það hafi Guðmundur fallið í gólfið og ekki staðið upp aftur.²⁶⁴¹ Að frumkvæði Sævars hafi hann sagt við [GunJ] að þarna ættu að fara fram viðskipti sem þeir kærðu sig ekki um að hann yrði vitni að. Raunverulega ástæðan að baki hafi verið sú að þeir hafi ekki viljað láta [GunJ] sjá meira. Lýsti Kristján Viðar því að þegar þeim hafi orðið það ljóst að Guðmundur væri látinn hafi gripið þá skelfing. Þeir hafi farið saman á brott úr húsinu, niður á Suðurgötu og náð þar í leigubifreið sem hafi ekið þeim að nætursölunni í Hafnarfirði. Hafi þeir haft þar stutta viðdvöl og voru komnir að Hamarsbraut 11 eftir um hálf tíma.²⁶⁴² Kvaðst hann ekki hafa orðið þess var að Erla hafi verið komin heim þegar þeir komu aftur í íbúðina. Lýsti Kristján Viðar því að Guðmundur hafi verið vafinn í lakið. Hann hafi rætt við Erlu inni í stofu og hún sagst ekki ætla að skipta sér af þessu. Albert Klahn hafi komið á bifreið og beðið fyrir utan.²⁶⁴³ Bókað var eftir Kristjáni Viðari að hann tæki aftur fyrri framburð hjá lögreglu um að hafa stungið Guðmund Einarsson með byssusting umrædda nótt. Orðrétt var bókað: „Ákærði kveður sögu þessa algerlega út í loftið. Hafi hann sagt lögreglunni hana, vegna þess að hann var orðinn ruglaður af stöðugum yfirheyrslum, bæði um þetta mál og „Geirfinnsmálið“ og hafi sagan verið sögð til að flýta málinu.“²⁶⁴⁴ Framburður Kristjáns Viðars um flutninginn á líkinu var í samræmi við fyrirliggjandi framburð hjá lögreglu en gat hann þess þó að lakið hafi verið látið vera utan um líkið.²⁶⁴⁵ Hann og Tryggvi Rúnar hafi sótt stóran hellulaga stein og lagt ofan á líkið. Steinninn hafi ekki hulið líkið alveg og því hafi hann sótt þrjá til fjóra steina til viðbótar og lagt yfir höfuð líksins. Taldi hann að klukkan hafi verið um 04:00 þegar hann hafi komið heim að Grettisgötu 82 ásamt Tryggva Rúnari. Greindi Kristján Viðar frá því að þeir hafi tekið inn LSD töflur og þegar hann hafi fundið til áhrifa hafi hann farið að ræða við Tryggva Rúnar um að maður hafi dáið í Hafnarfirði. Tryggvi Rúnar hafi þá sagt að það væri tóm ímyndun og kvaðst Kristján Viðar hafa sannfærst um að svo hafi verið.²⁶⁴⁶ Þegar lýst hafi verið eftir Guðmundi í kjölfarið hafi hann verið búinn að gleyma því sem hafi gerst umrædda nótt. Bókað var að Kristjáni Viðari hafi verið kynnt skýrsla hans frá 14. október 1976. Orðrétt var bókað: „Ákærði kveður skýrslu þessa ekki hafa við nein rök að styðjast. Hann hafi ekki komið með þá sögu að líkið hafi verið flutt í kirkjugarð.“ Ítrekað spurður hvar lík Guðmundar væri niðurkomið kvaðst Kristján Viðar ekki vita það væru líkamsleifar hans ekki í Hafnarfjarðarhrauni.²⁶⁴⁷ Bókað var að Kristján Viðar hafi vikið frá klukkan 17:48.²⁶⁴⁸

1365. Guðjón ritaði í dagbók sína sama dag, 25. mars 1977, um að hafa lesið Morgunblaðið, fengið bréf frá [VÉS]. Bréfið sem hann hafi skrifað [GUÆ] hafi verið sent til baka þar

²⁶⁴¹ Bls. 2530.

²⁶⁴² Bls. 2532.

²⁶⁴³ Bls. 2533.

²⁶⁴⁴ Bls. 2534.

²⁶⁴⁵ Bls. 2535.

²⁶⁴⁶ Bls. 2536.

²⁶⁴⁷ Bls. 2537.

²⁶⁴⁸ Bls. 2538.

sem hann hafi skrifað utan á umslagið: „Þetta bréf er einungis ætlað henni, en sá sem opnar það og les, mun þess lengi iðrast.“²⁶⁴⁹

1366. Mánudaginn 28. mars 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að séra Ragnar Fjalar Lárusson hafi hringt klukkan 12:45 og sagt Gunnlaug Briem, sakadómara, hafa heimilað einkaviðtal við Guðjón, en áður hafi verið rætt um annað fyrirkomulag. Færsluritari lét þess getið að hann hafi hringt til Gunnars Guðmundssonar, forstöðumanns, sem hafi viljað halda sig við fyrra fyrirkomulag. Bókað var að prestinum hafi verið tilkynnt um það.²⁶⁵⁰
1367. Fyrir liggur samantektarskýrsla, dagsett þennan dag, rituð af Gísli Guðmundssyni í tengslum við framhaldsrannsókn á hvarfi Guðmundar Einarssonar. Í skýrslunni kom fram að síðasti launatekkinn sem Guðmundur Einarsson hafi fengið hjá fyrirtækinu [PSn], hafi aldrei komið fram. Bókað var að rætt hafi verið við föður Guðmundar sem hafi sagt fyrirtækið hafa greitt fjárhæðina aftur vegna þess að tékkinn hafi ekki komið fram.²⁶⁵¹
1368. Þennan dag var sett dómþing í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir sakadómsmál á hendur ákærðu. Bókað var að sækjandi málsins, Bragi Steinarsson, væri kominn í dóminn. Þá voru bókaðir mættir Páll Arnór Pálsson, verjandi Kristjáns Viðars og Örn Clausen, verjandi Alberts Klahn. Bókað var að Kristján Viðar hafi verið færður í dóminn klukkan 10:10. Voru honum kynntir framburðir hans í dómi 11. janúar 1976 og það sem hann hafi þá staðfest úr lögregluskýrslu og framburður hans föstudaginn 25. mars 1977 um átökin að Hamarsbraut 11.²⁶⁵² Bókað var að Kristjáni Viðari hafi verið bent á misræmið. Orðrétt var bókað: „Ákærði segir framburðinn frá 25. þ.m. vera réttari. Hann hafi ekki munað eins vel um málsatvik 11. janúar 1976 eins og nú.“ Bókað var að Kristján Viðar hafi játað sök samkvæmt V. kafla ákæru.²⁶⁵³ Bókað var að klukkan 10:35 hafi Albert Klahn komið í dóminn. Bókað var að fram færi samprófun um þau atriði þar sem bæri í milli í framburðum ákærðu. Bókað var að Albert hafi sagt þá ákærðu hafa að kvöldi 26. og aðfaranótt 27. janúar 1974 „farið á bísann“, það er að sjá út drukkna menn og taka af þeim veski. Hélt hann fast við framburð sinn í sakadómi frá 4. mars 1977. Bókað var að Kristján Viðar hafi sagt þá hafa ætlað að hitta kunningja til að komast í heimahús til að sitja við drykkju. Bókað var orðrétt: „Frekara samræmi næst ekki um þetta atriði.“ Bókað var að Kristján Viðar hafi haldið því fram að hann, Tryggvi Rúnar og Guðmundur Einarsson hafi farið fótgangandi frá bifreið Alberts sem hafi verið við Skipphól og að Hamarsbraut 11. Orðrétt var bókað: „Ákærði Albert Klahn kveður þetta vera rétt og hafi verið um misminni hjá sér að ræða, er hann sagði, að hann hefði ekið þeim.“ Kvaðst hann ekki hafa fallist á að aka þeim þremur til Reykjavíkur þar sem honum hafi ekki fundist viðkunnanlegur maður sá sem var með Kristjáni og Tryggva.²⁶⁵⁴ Bókað var að framburður Kristjáns Viðars 25. mars 1977 um þetta atriði hafi verið lesinn. Bókað var

²⁶⁴⁹ Bls. 2537_E–F.

²⁶⁵⁰ Dagbók nr. 6, bls. 192.

²⁶⁵¹ Bls. 2658.

²⁶⁵² Bls. 2538.

²⁶⁵³ Bls. 2539.

²⁶⁵⁴ Bls. 2540.

að Albert hafi sagst ekki muna eftir að hafa séð Guðmund áður. Fór fram samprófun um átökin að Hamarsbraut 11. Bókað var að samræmi í framburðum ákærðu hafi ekki náðst.²⁶⁵⁵ Framburður Alberts um flutning á líki Guðmundar úr hrauninu við Hafnarfjörð í kirkjugarðinn í Hafnarfirði í ágúst 1974 var lesinn í heyranda hljóði. Kvaðst Albert halda fast við þennan framburð. Bókað var að Kristján Viðar hafi sagst ekki kannast við að hafa tekið þátt í flutningi á líki Guðmundar úr Hafnarfjarðarhrauni og vissi ekki til að meðákærðu hafi tekið þátt í slíku. Hann hafi ekkert hreyft við líki Guðmundar eftir að því hafi verið komið fyrir í Hafnarfjarðarhrauni aðfaranótt 27. janúar 1974. Kvaðst Kristján Viðar ekki geta bent á hvar lík Guðmundar væri niðurkomið. Bókuð var lýsing Alberts á þeirri leið sem hafi verið farin þegar lík Guðmundar var flutt í Hafnarfjarðarhraun. Var orðrétt bókað: „Ákærði Kristján Viðar kveður þetta rétt.“²⁶⁵⁶ Bókað var að Albert hafi sagt það rétt sem honum hafi verið gefið að sök í VIII. kafla ákæru. Klukkan 14:10 var bókað að Erla hafi komið í dóminn ásamt verjanda sínum, Guðmundi Ingva Sigurðssyni. Á sama tíma var bókað að Kristján Viðar hafi mætt í dóminn. Bókað var að fram færi samprófun um þau atriði þar sem bæri í milli í framburðum ákærðu. Bókað var að framburður Erlu í skýrslu dagsettri 20. desember 1975 hafi verið lesin í heyranda hljóði. Kvaðst Erla halda fast við það sem hún hafi skýrt frá í málinu. Sagði Kristján Viðar það geta verið rétt sem Erla hafi sagt, en hélt því fram að hann hafi rætt við Erlu að Hamarsbraut 11 umrædda nótt. Mundi Erla ekki eftir því. Bókað var að Erla hafi haldið fast við það að hún hafi séð saur í lakinu sem maðurinn hafi verið vafinn inn í og fundið vonda lykt. Kvaðst Kristján Viðar ekki hafa orðið var við neitt slíkt. Bókað var að viðstaddir hafi vikið frá og var dómþingi slitið.²⁶⁵⁷

1369. Þriðjudaginn 29. mars 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að [GC] hafi hringt klukkan 13:40 og beðið fyrir kveðju til Guðjóns og spurt hvað hann ætti að gera við bréf sem honum hafi borist en væru til Guðjóns. Bókað var að honum hafi verið vísað með það í fangelsið eða í sakadóm Reykjavíkur.²⁶⁵⁸ Bókað var að séra Jón Bjarman hafi farið inn til viðtals við Guðjón klukkan 15:35. Bókað var að séra Jón Bjarman hafi lokið viðtali við Guðjón klukkan 16:30. Klukkan 18:10 var bókað að Gísli Guðmundsson, rannsóknarlögreglumaður, hafi komið klukkan 18:10 og talað við Tryggva Rúnar samkvæmt beiðni hans þar um. Bókað var að þeir hafi lokið samtali sínu klukkan 19:20 og var Tryggvi Rúnar færður aftur á klefa sinn.²⁶⁵⁹ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir önnur en færsla í dagbók Tryggva Rúnars sama dag. Ritaði hann um að hafa rætt við Gísli í horninu og hafa skýrt þetta fyrir honum með Trabant bifreiðina. Hann hafi beðið Gísli um að athuga hvenær hann hafi velt bifreiðinni við Fylkisvöllinn en í kjölfarið hafi hann verið tekinn af Árbæjarlögreglunni. Ritaði Tryggvi um að Gísli hafi ætlað að athuga það fyrir hann og ræða við [HKG] og spyrja hana hvort hún myndi þetta tímabil og þá sérstaklega umrædda helgi, 26. til 27. janúar 1974. Ritaði hann um að Gísli hafi sagt honum frá

²⁶⁵⁵ Bls. 2541–2542.

²⁶⁵⁶ Bls. 2544.

²⁶⁵⁷ Bls. 2546.

²⁶⁵⁸ Dagbók nr. 6, bls. 194.

²⁶⁵⁹ Dagbók nr. 6, bls. 194.

því að hann ætti að mæta fyrir dóm daginn eftir hjá öllum þremur dómurum málsins. Gísli hafi sagt honum að Albert, Erla, Kristján og Sævar væru öll búin að koma fyrir dóminn, en Sævar hefði verið í allan dag. Orðrétt ritaði Tryggvi Rúnar: „Ég vona bara að þau hafi sagt sannleikann í málinu og sagt satt um mig að ég væri þarna hvergi nærri staddur, svo að þetta verði ekki eintómt röfl og vesen.“ Í framhaldinu ritaði hann um að hafa farið í það til að hressa sig við. Þá ritaði hann orðrétt: „Já, loksins er komið að lokatakmarki mínu þ.e.a.s. segja sannleikann fyrir rétti. En það hefur líka tekið tímann sem ég hefði aldrei búist við, 15 og hálfur mánuður! Ef ég hefði búist við þessu þá hefði ég aldrei játað mig inn í þetta mál, þ.e.a.s. ef ég hefði vitað tímann. Ég hélt með því að játa mig inn í þetta slyppi ég út á meðan málið kæmi fyrir dóm. Ég vildi ekki þessi tvö ár sem Örn Höskuldsson hótaði mér að ég yrði inni ef ég játaði ekki. Já og ég slyppi sko ekki út, það væri víst mál. Nei, núna eru dagar Arnar Höskuldssonar taldir. Ég er hræddur um að hann þurfi að pakka niður og kveðja bless, með virðingu fyrir sparki í rassgatið sem fylgdargjöf. Hann Örn og eins Eggert sem fóru með ólöglegar yfirheyrslur allan tímann sem þeir fengu játningar. Ég get sagt að ekki var ég hræddur, en ég vildi ekki vera saklaus inni í svona máli, maður getur verið vitlaust á því að vera saklaus inni í svona máli. Ég hugsaði alltaf um fjölskyldu mína, hvað heldur hún hugsaði ég. Svo voru þetta jólin í þokkabót. Það var allt sem sverti þetta fyrir mér. En ég vissi samt að það kæmi að endalokum í þessu og nú er sú stund að renna upp í fyrramálið, kl. 10. Þá fæ ég að tjá mig fyrst.“²⁶⁶⁰

1370. Fyrir liggur samantektarskýrsla, dagsett sama dag, rituð af Gísla í tengslum við framhaldsrannsókn á hvarfi Guðmundar. Bókað var að eftir könnun hjá vinnuveitanda Guðmundar Einarssonar væri ljóst að hann hefði ekki verið með tékka frá fyrirtækinu í fórum sínum þegar hann hvarf.²⁶⁶¹
1371. Þennan dag var [GÞÁ], kunningi Guðmundar, yfirheyrður sem vitni vegna framhaldsrannsóknar á hvarfi hans. Ber skýrslan um yfirheyrsluna ekki með sér neinar nýjar upplýsingar.²⁶⁶²
1372. Sama dag, 29. mars 1977, var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð og tekið fyrir sakadómsmál á hendur ákærðu. Bókað var að Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari, hafi komið í dóminn. Þá var bókaður mættur í dóminn Jón Oddsson, verjandi Sævars. Klukkan 10:10 var Sævar færður í dóminn. Orðrétt var bókað: „Ákærði kveðst ekki vilja viðurkenna að það sé rétt, sem honum er gefið að sök í I. kafla ákæru.“²⁶⁶³ Greindi hann frá því að hann og Erla hafi kynnst um haustið 1973. Erla hafi þá búið að Hamarsbraut 11, en hann hafi dvalið hjá henni einstöku sinnum, en ekki talið sig eiga þar heimili og hafi aldrei verið skráður þar heimilisfastur. Sagði hann Albert Klahn og Kristján Viðar hafa komið að Hamarsbraut 11 og minnti hann að það hafi verið um jólaleytið 1973. Vissi hann ekki til þess að Tryggvi Rúnar hafi nokkurn tímann komið að Hamarsbraut 11.²⁶⁶⁴ Lýsti Sævar atburðum frá kvöldi 26. janúar 1976. Framburður

²⁶⁶⁰ Bls. 2557_A–D.

²⁶⁶¹ Bls. 2659.

²⁶⁶² Bls. 2660–2661.

²⁶⁶³ Bls. 2547.

²⁶⁶⁴ Bls. 2548.

hans var í samræmi við fyrirbyggjandi framburð hjá lögreglu. Bókað var að hlé hafi verið gert á þinghaldinu klukkan 12:00.²⁶⁶⁵ Bókað var að þinghaldinu hafi verið fram haldið klukkan 14:00 og á sama tíma hafi sækjandi, ákærði og verjandi hans komið í dóminn.²⁶⁶⁶ Bókað var að Sævari hafi verið kynntur framburður hans í dómskýrslu 11. janúar 1976 þar sem hann hafi borið um að Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar hafi verið við útidyrnar að Hamarsbraut 11 ásamt þriðja manni þegar hann hafi komið þangað og ruðst inn í íbúðina þrátt fyrir mótmæli hans. Bókað var að Sævar hafi verið beðinn um að gefa skýringu á þeirri breytingu sem hann gerði nú á framburðinum. Var orðrétt bókað í sakadómsbókina: „Ákærði segir framburð sinn nú vera hið rétta í málinu. Muni hann koma fram með skýringar á þessu síðar.“²⁶⁶⁷ Lýsti hann átökunum í íbúðinni og kvaðst sjálfur ekki hafa átt neinn þátt í þeim. Kvaðst hann ekki hafa séð blóð á Guðmundi, en mundi eftir að hann hafi verið með sprungna vör. Þá hafi hann aldrei staðið upp eftir að hafa fallið í gólfíð.²⁶⁶⁸ Bókað var að Sævari hafi verið kynntur framburður hans frá 11. janúar 1976 í sakadómi. Sagði Sævar framburðinn vera hafðan eftir sér, en hann væri rangur. Kvaðst hann aldrei hafa sparkað í kjálka Guðmundar þar sem hann hafi legið á gólfinu. Þá hafi hann aldrei séð Guðmund velta sér við og hann hafi ekki reynt að standa upp. Sérstaklega aðspurður neitaði Sævar því að hafa sparkað í höfuð Guðmundar. Bókað var að á þessum tímamarki hafi Sævar óskað eftir því að eftirfarandi yrði bókað eftir honum: „Ég var ekki að Hamarsbraut 11 þessa nótt. Ég var hjá [HeG] í starfsmannabústað Kópavogshælis alla þessa nótt, ræddi við hana um morguninn um að fara að Gljúfurholti í Ölfusi. Ég hitti Erlu einhvern tíma á sunnudagskvöldið 27. janúar 1974 og var þá með [ViG]. Ég var að hugsa um að fara austur í Gljúfurholt, en hætti við það vegna Erlu. Ég var upphaflega látinn játa á mig sakir, beittur líkamlegu ofbeldi af rannsóknarmönnum, einnig af fangavörðum, hótað af Tryggva Rúnari og Kristjáni Viðari. Erla hótadi að fremja sjálfsmorð í júlímánuði 1976 við samprófun í fangelsinu við Síðumúla. Samprófunin stóð öðru hvoru í 8 daga, og lengst í 6 tíma í einu. Var Erla höfð þar til að koma vitinu fyrir mig. Sigurbjörn sagði við mig, að ef ég játaði ekki að hafa verið á Hamarsbraut 11 þessa nótt, myndi ég fá lífstíðaröryggisgæslu. Sigurbjörn Víðir sagði það vera orð Hallvarðar Einvarðssonar og Hallvarður Einvarðsson lét þessi orð falla í maímánuði og sagðist lofa mér því, að ég fengi að tynast í amerísku fangelsi, ef ég játaði ekki á mig sakir í Guðmundar- og Geirfinnsmáli. Daginn eftir að ég fór í samprófun með Tryggva Rúnari og Kristjáni Viðari var höfð samprófun, þar sem Sigurbjörn Víðir lét Tryggva Rúnar Leifsson ráðast á mig og barði hann mig svolítið til. Síðan er ég átti að fara inn í fangaklefa réðist Sigurbjörn Víðir á mig, sló mig í andlitið í viðurvist Ara Ingimundarsonar, fangavarðar, tók mig á loft og fleygði mér í stól í yfirheyrsluherbergi. Í júlímánuði, júlílök, kom fangavörður, Skúli Steinsson að nafni og biður mig að koma fram með sér. Ég spurði, hvað það væri og sagði hann mig mundu komast að því og ef ég kæmi ekki með góðu yrði ég beittur ofbeldi, en það var ávallt þeirra orðatiltæki þegar ég var látinn fara í yfirheyrslur. Gekk ég fram, og þegar

²⁶⁶⁵ Bls. 2549–2551.

²⁶⁶⁶ Bls. 2552.

²⁶⁶⁷ Bls. 2553.

²⁶⁶⁸ Bls. 2554.

ég kem að sturtuherbergi segir hann mér að bíða aðeins, tekur mig síðan hálstaki og dregur mig inn í sturtuherbergið og lætur renna í vask og gólfklút í vaskinn. Reyndi hann að dýfa mér ofan í, en tókst það ekki í fyrstu, en fékk þá Jóhann fyrrverandi lögreglumann til að aðstoða sig. Skúli spurði með hverjum ég hefði farið til Keflavíkur og hvert ég hefði farið með Guðmund Einarsson út í hraun. Eftir allar vatnsdýfingarnar var ég orðinn þjakaður og var farinn að hljóða. Þá hætta þeir og fleygja mér inn í klefa, en þetta hafði þá staðið í góða stund. Ekki hafði ég lengi verið í klefanum, er Skúli Steinsson kemur á ný, tekur mig með ofbeldi og heldur áfram sama leiknum og áður, þar til ég var allur orðinn blautur og farinn að hljóða. Ekki veit ég hversu lengi þetta stóð, en loks kom varðstjóri, Guðjón að nafni, og kvað þetta gott í bili. Var ég síðan látinn inn í klefa. Daginn sem fjórmenningarnir voru handteknir í Geirfinnsmálinu sagði ég við Örn Höskuldsson, að ég gæti ekki sagt, að ég hefði farið út á bát og ekki heldur sagt að ég hefði farið með þessum mönnum til Keflavíkur. Örn sagði þá við mig: „Farðu inn í klefa og hengdu þig.“ Við Gunnar Marinósson sagði Örn: „Lánaðu honum reipi, svo hann geti hengt sig.“²⁶⁶⁹ Bókað var að skýrsla rannsóknarlögreglu 22. desember 1975, skýrslur Sævars 4. og 6. janúar, 30. september og 5. október 1976 hafi verið lesnar í heild sinni í heyranda hljóði í dóminum. Bókað var að Sævar hafi kannast við að hafa gefið þessar skýrslur og undirritað þær, en sagði allt rangt sem kæmi fram í þeim um dauða Guðmundar Einarssonar. Sama ætti við um skýrslu dagsetta 9. janúar 1977 sem hann hafi gefið hjá Gísla Guðmundssyni, rannsóknarlögreglumanni. Ítrekað aðspurður neitaði Sævar því að hafa komið að Hamarsbraut 11 aðfaranótt 27. janúar 1974. Neitaði hann því eindregið og hélt því fram að hann hafi ekki komið þangað um nóttina. Kvaðst hann alltaf hafa haldið fram sakleysi sínu, en hafi ekki getað annað en gefið þessar skýrslur þar sem þess hafi verið krafist af honum. Neitaði hann því að vita nokkuð um flutning á líki Guðmundar, hvorki umrædda nótt né síðar. Sagði hann það rétt sem hafi verið bókað um ferðir hans að kvöldi 26. janúar 1974 uns hann hafi komið að Kópavogshælinu, en aðfaranótt 27. janúar 1974 hafi hann dvalið hjá [HeG]. Bókað var að Sævar hafi viðurkennt rétt það sem honum hafi verið gefið að sök í IV., V. og VI. kafla ákæru. Bókað var að viðstaddir hafi vikið frá klukkan 17:50 og var dómþingi slitið.²⁶⁷⁰

1373. Þennan dag ritaði Guðjón í dagbók sína um heimsókn frá séra Jóni Bjarman sem hafi sagt honum að [GUÆ] væri að þjarka við dómara um að hún og börnin fengju að hitta hann.²⁶⁷¹
1374. Miðvikudaginn 30. mars 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Tryggvi Rúnar hafi verið fluttur í sakadóm klukkan 09:45. Á sama tíma var bókað um símtal frá Hellerti sem boðaði komu sína og séra Ragnars Fjalars Lárussonar til viðtals við Guðjón í horninu, en ekki utanhúss eins og áður hafði verið bókað um. Bókað var klukkan 10:25 að Guðjón hafi verið færður fram í horn til viðtals við Hellert og séra Ragnar Fjalar. Var hann færður aftur á klefa sinn klukkan 11:20. Bókað var að komið hafi verið með Tryggva Rúnar úr sakadómi klukkan 12:20. Bókað var klukkan 15:40

²⁶⁶⁹ Bls. 2555–2557.

²⁶⁷⁰ Bls. 2557–2558.

²⁶⁷¹ Bls. 2557_E.

að Jón H. Halldórsson boðunarmaður hafi birt Guðjóni ákæru í svokölluðu Geirfinnsmáli.²⁶⁷² Klukkan 16:45 var bókað að rætt hafi verið við Gunnlaug Briem að beiðni Tryggva Rúnars. Lét færsluritari þess getið að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, kæmi um kvöldið og mætti tala við skjólstæðing sinn að vild. Þá var bókað að einnig hafi verið rætt við Gísla Guðmundsson að beiðni Tryggva sem hafi beðið hann um að athuga ákveðið atriði í sambandi við bílveltu. Bókað var að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva, hafi komið klukkan 18:15 og rætt við hann inni á klefa. Bókað var að hann hafi farið klukkan 18:45.²⁶⁷³

1375. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir [HKG], fyrrum sambýliskonu Tryggva Rúnars, þennan dag. Fram kom að þau hafi verið í sambúð um það leyti sem atburðurinn að Hamarsbraut 11 hafi átt sér stað. Kvaðst hún hafa rætt við Sigurbjörn Víði og taldi sig hafa sagt honum allt það sem hún vissi og gæti munað. Mundi hún ekki sérstaklega eftir umræddri helgi og gæti því ekki borið um dvalarstað Tryggva Rúnars á þeim tíma. Greindi hún frá því að þau hafi búið saman á heimili foreldra Tryggva Rúnars frá sumri 1973 fram til loka febrúarmánaðar 1974, en þá hafi þau flutt að Gyðufelli 14, dvalið þar í einn mánuð en þá flutt að Kríuhólum 2. Eignuðust þau saman son í desember 1973. Fram kom að þau hafi slitið samvistum í september 1974 vegna óreglu Tryggva Rúnars.²⁶⁷⁴ Vissi hún ekki til þess að Tryggvi Rúnar hafi farið að Hamarsbraut 11 í heimsókn. Sagðist hún aldrei hafa heyrt Tryggva Rúnar minnst á umræddan atburð. Þá hafi hún aldrei heyrt hann minnst á Guðmund Einarsson.²⁶⁷⁵
1376. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir samantektarskýrsla, dagsett sama dag, rituð af Gísla Guðmundssyni með yfirliti yfir þá sem hafi heimsótt Tryggva Rúnar þegar hann var í gæsluvarðhaldi að Litla-Hrauni á tímabilinu 16. júlí 1976 til 14. janúar 1977.²⁶⁷⁶
1377. Þennan sama dag, 30. mars. 1977, var dómþing sakadóms Reykjavíkur sett og tekið fyrir sakadómsmál á hendur ákærðu. Bókað var að sækjandi málsins, Bragi Steinarsson, hafi komið í dóminn ásamt Kristjáni Stefánssyni, héraðsdómsslögmanni, fyrir hönd Hilmars Ingimundarsonar, verjanda Tryggva Rúnars.²⁶⁷⁷ Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi verið færður í dóminn klukkan 10:05. Orðrétt var bókað: „Ákærði kveðst ekki vilja viðurkenna, að það sé rétt sem honum er gefið að sök í I. kafla ákæru.“ Kvaðst Tryggvi Rúnar neita því að hafa ráðist á Guðmund Einarsson ásamt meðákærðu og misþyrmt honum svo að hann hafi hlotið bana af. Kvaðst hann aldrei hafa komið að Hamarsbraut 11 í Hafnarfirði, hvorki aðfaranótt 27. janúar 1974 né fyrir þann tíma. Greindi hann frá því að honum hafi verið sýnt húsið í ársbyrjun 1976 til að vita hvort hann myndi eftir því, kvaðst Tryggvi Rúnar ekkert hafa kannast við húsið og aldrei hafa komið þar inn. Kvaðst hann ekkert geta sagt um hvar hann hafi verið í umrætt sinn. Sagði hann það útilokað að hann hafi verið með meðákærðu Kristjáni Viðari og Sævari, allavega ekki þegar atvik það hafi gerst sem ákært væri út af. Kvaðst Tryggvi Rúnar muna eftir að hafa verið heima hjá Kristjáni Viðari 10. til 12. janúar

²⁶⁷² Dagbók nr. 6, bls. 195.

²⁶⁷³ Dagbók nr. 6, bls. 196.

²⁶⁷⁴ Bls. 2662.

²⁶⁷⁵ Bls. 2663.

²⁶⁷⁶ Bls. 2664.

²⁶⁷⁷ Bls. 2558.

1974, en muni ekki eftir að hafa hitt hann aftur í þeim mánuði.²⁶⁷⁸ Mundi hann eftir því að Sævar hafi einnig komið heim til Kristjáns í það skipti, en þeir hafi farið saman á dansleik. Sagðist hann ekki þekkja Sævar nema bara í gegnum Kristján Viðar. Þá þekkti hann Albert mjög lítið og kvaðst ekki muna eftir að hafa hitt hann á þessum tíma. Hann hafi ekki þekkt Guðmund og kvaðst ekki kannast við hann þegar honum var sýnd mynd af honum í dóminum. Bókað var að framburðir Tryggva Rúnars fyrir dómi 11. janúar, 22. mars og 30. apríl 1976 svo og lögregluskýrslur sem hann hafi staðfest hafi verið lesnar í heyranda hljóði. Kannaðist hann við framburðina og sagði þá rétt eftir sér hafða en sagði þá ranga. Var hann beðinn um að gefa skýringu á breyttum framburði.²⁶⁷⁹ Var orðrétt bókað eftir Tryggva Rúnari: „Þegar ég var tekinn fyrst 23. desember 1975 heima hjá mér, var borin upp á mig þessi sök, að ég hefði í samráði við Kristján Viðar Viðarsson og Sævar Marinó Ciesielski orðið Guðmundi Einarssyni að bana. Síðan var ég yfirheyrður. Mér varð mikið um þetta, þar sem ég var saklaus í þessu máli. Ég gat ekki sofið og mér var neitað um svefntöflur. Síðan liðu 2–3 dagar, þar til þurfti að sprauta mig niður, til að ég gæti sofið, enda var ég kominn með óráð. Ég vil taka það fram, að upp úr þessu voru borin á mig tvö önnur stórmál, að ég hafi átt að verða stúlku að bana í Vík í Mýrdal og einhverjum manni í Ólafsvík, átti það að hafa verið haustið 1974. Ég tel mig alls ekki hafa verið kominn í fullt jafnvægi, þegar ég var tekinn í yfirheyrslur dag eftir dag, sem oft vöruðu í 12 tíma. Ekkert kom annað til umræðu en að ég ætti að játa þetta mál, sem upp á mig var borið. Það var alveg sama hvað ég sagði, þeir tóku ekki mark á því. Ég átti bara að játa að hafa verið með fyrrgreindum mönnum við nefndan verknað. Fyrstu dagana átti ég að skýra frá því sjálfur, hvernig þetta atvikaðist. Sagði Örn Höskuldsson, að ég fengi að rotna í 2 ár í Síðumúla. Það væri hægt að halda mér í þann tíma. Í þessum yfirheyrslum voru yfirleitt 3, Örn Höskuldsson, Sigurbjörn Víðir Eggertsson og Eggert Bjarnason. Áfram héldu hótanirnar og sögðu þeir, að ég yrði dæmdur fyrir þetta, því það væru allir búnir að játa og bentu á mig. Loks kom að því, að ég sá mér ekki annað fært en að játa á mig þátttöku í verknaðinum, þar sem mér fannst það skynsamlegra, úr því sem komið var. Fannst mér yfirheyrslurnar með þeim hætti, að ég játaði þetta með því hugarfari, að hið sanna kæmi í ljós, þegar málið kæmi fyrir dómara.“²⁶⁸⁰ Bókað var að Tryggva Rúnari hafi verið kynntur framburður [PRE], fyrrum samfanga hans að Litla-Hrauni, fyrir sakadómi 24. janúar 1977. Sagði Tryggvi Rúnar að framburður hans væri alger ósannindi og kvaðst hann aldrei hafa rætt þetta mál við hann, hvorki að Litla-Hrauni, né annars staðar. Bókað var að Tryggva Rúnari hafi verið bent á skýrslu Ásgeirs Karlssonar, geðlæknis. Kvaðst Tryggvi Rúnar kannast við að hafa sagt við Ásgeir það sem kæmi fram í skýrslunni. Sagðist hann hafa nefnt fjárborg við hann, en ekki í sambandi við þetta mál. Þá var honum kynnt skýrsla Sigurbjörns Víðis og Haraldar, dagsett 8. mars 1977. Jafnframt voru honum sýndar myndir af fjárborginni sem fjallað væri um í skýrslunni. Kvaðst Tryggvi Rúnar muna eftir að rætt hafi verið við hann um umrædda fjárborg og kvaðst kannast við einhverja fjárborg, en vissi ekki hvort um þessa fjárborg væri að ræða. Bókað var að Tryggva Rúnari hafi verið sýnd

²⁶⁷⁸ Bls. 2559.

²⁶⁷⁹ Bls. 2560.

²⁶⁸⁰ Bls. 2561.

mynd af [GunJ] og kvaðst hann ekki kannast við hann. Var Tryggva Rúnari næst bent á lýsingu á herbergjaskipan að Hamarsbraut 11 og var skýrsla hans um það atriði frá 9. janúar 1976 lesin í heyranda hljóði. Kannaðist hann við að hafa skýrt frá eins og fram kom í skýrslunni. Var honum næst sýndur uppdráttur af kjallaraíbúð að Hamarsbraut 11. Var hann spurður hvernig hann hafi vitað svo nákvæmlega um herbergjaskipan að Hamarsbraut 11, hafi hann aldrei komið þangað líkt og hann héldi fram. Orðrétt var bókað: „Ákærði skýrir frá því, að hann hafi í yfirheyrslum hjá rannsóknarlögreglunni fengið að vita, hvernig herbergjaskipan var að Hamarsbraut 11 og sé lýsing sín á henni á því byggð.“²⁶⁸¹

1378. Tryggvi Rúnar ritaði færslu í dagbók sína þennan dag. Ritaði hann um þinghaldið fyrir dómi og sagði verjandann sinn hafa vantað.²⁶⁸² Honum hafi verið sagt að hann hafi ekki komist og í hans stað hafi mætt lögfræðingur sem hann héldi að starfaði með verjanda sínum, Hilmar Ingimundarsyni. Orðrétt ritaði Tryggvi Rúnar: „Jæja svo hófst þetta með því að upplesnar voru lögregluskýrslur og dómskýrslur. Síðan var ég látinn segja útaf hverju ég játaði þetta og það reyndi ég við bestu getu, en auðvitað hefði mátt bæta mörgu við.“ Ritaði Tryggvi Rúnar um að hafa verið spurður um fjárborgir sem hann hafi sagst muna eftir. Hann væri ekki viss með þetta en sagðist viss um að þarna hafi engir flutningar verið á ferð. Þá ritaði hann um að vera alveg viss um að hafa aldrei séð [GunJ], hvorki fyrr né síðar. Orðrétt ritaði hann: „Það er þessi maður sem kemur inn í myndina í Guðmundarmálinu!“ Um framburð fyrrum samfanga að Litla-Hrauni, [PRE] ritaði Tryggvi Rúnar um að svo virtist sem sá væri enn ekki búinn að fá nóg af því að ljúga upp á hann.²⁶⁸³ Það væri alvarlegt mál að segja svona ósannindi fyrir dómi. Ritaði Tryggvi Rúnar um að Gunnlaugur Briem hafi spurt hann hvort rétt væri að hann hafi ætlað að berja [PRE], fyrrum samfanga sinn, í samprófun um daginn og hvort hann hafi ætlað að berja Sævar. Ritaði Tryggvi um að hafa farið út í garð, en ekki gert neinar líkamsæfingar þar sem hann væri ennþá í tilfinningalegu uppnámi. Þá hafi Gunnar Marinósson komið inn á klefann og upplýst um að Gísli Guðmundsson hafi sagst ekki enn hafa fundið út hvenær hann hafi velt Trabant bifreiðinni, en Gísli myndi reyna að finna út úr því.²⁶⁸⁴ Ritaði Tryggvi Rúnar um að Gunnar hafi greint honum frá því að Hilmar Ingimundarson hafi farið fram á frestun á dómsrannsókninni, en Gunnlaugur Briem, hafi hafnað því og sagt búið að ráðstafa tímanum í framburð Tryggva Rúnars og samprófanir í framhaldinu. Orðrétt ritaði Tryggvi Rúnar: „P.s. Hilmar kom til mín kl. um 6:15 í kvöld. Hann sagðist verða viðstaddur á morgun þegar samprófun fer fram hjá mér. Hilmar kvaðst það vera Erla Bolladóttir sem ég ætti að vera samprófaður við. Hilmar sagði mér bara að vera rólegur þó eitthvað komi sem ekki er satt. Ég meina ef hún fer að ljúga einhverja vitleysu að ég hafi til dæmis verið á Hamarsbraut þetta kvöld. Í fyrsta lagi þekki ég Erlu ekki neitt svo í öðru lagi þá hef ég aldrei á Hamarsbraut komið!“²⁶⁸⁵

²⁶⁸¹ Bls. 2563.

²⁶⁸² Bls. 2557_D.

²⁶⁸³ Bls. 2562_B.

²⁶⁸⁴ Bls. 2562_C.

²⁶⁸⁵ Bls. 2562_D.

1379. Sama dag, 30. mars 1977, ritaði Guðjón í dagbók sína um ánægjulega heimsókn frá séra Ragnari Fjalari Lárussyni sem framhald yrði á eftir því sem við yrði komið. Þá ritaði Guðjón um að hafa verið birt ákæra fyrir brot gegn 211. gr. almennra hegningarlaga.²⁶⁸⁶
1380. Bókað var í dagbók fangelsisins við Síðumúla 31. mars 1977 að Tryggvi Rúnar hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur klukkan 10:00. Bókað var að komið hafi verið til baka með Tryggva Rúnar klukkan 12:45.²⁶⁸⁷ Þennan dag var dómþing háð í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir sakadómsmál á hendur ákærðu. Bókað var að af hálfu ákæruvaldsins hafi sótt þing Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari. Klukkan 10:10 var bókað að Tryggvi Rúnar hafi verið færður í dóminn. Þá var Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, mættur. Bókað var að á sama tíma hafi Kristján Viðar mætt til samprófunar, ásamt Páli Arnóri Pálssyni, verjanda hans. Bókað var að samprófun hafi farið fram og framburður ákærða Kristjáns Viðars hafi verið lesinn upp í heyranda hljóði. Staðfesti Kristján Viðar framburðinn réttan í öllum atriðum. Bókað var að ákærði Tryggvi Rúnar hafi haldið fast við fyrri framburð sinn og sagt framburð Kristjáns Viðars lygi. Var framburður hans lesinn í heyranda hljóði. Bókað var að samræmi hafi ekki náðst í framburðum ákærðu. Bókað var að Kristján Viðar hafi vikið frá klukkan 10:45.²⁶⁸⁸ Bókað var að dómurinn og verjandi Tryggva Rúnars hafi athugað gögn frá fullnustudeild sakadóms um hvort hann hafi verið í afplánun eða gæsluvarðhaldi í janúar 1974 og ágúst sama ár, en svo hafi ekki reynst vera. Bókað var að ákærði Albert Klahn hafi mætt til samprófunar klukkan 11:00, ásamt verjanda sínum, Erni Clausen. Bókað var að framburður Alberts hafi verið lesinn í heyranda hljóði. Kvaðst hann halda fast við framburðinn í öllum atriðum. Var honum skýrt frá framburði Tryggva Rúnars frá 30. mars 1977. Bókað var að ákærðu hafi báðir haldið fast við framburði sína og samræmi hafi ekki náðst. Bókað var að Albert hafi vikið frá klukkan 11:22.²⁶⁸⁹ Bókað var að Sævar hafi mætt klukkan 11:26 ásamt Jóni Oddssyni, verjanda sínum. Var fyrrihluti framburðar hans frá 29. mars 1977 lesinn í heyranda hljóði. Bókað var að samprófun hafi þá farið fram. Var Tryggvi Rúnar spurður hvort hann hafi verið með meðákærðu Kristjáni Viðari og Alberti að kvöldi 26. janúar 1974. Var svar hans bókað orðrétt: „Ég get ekki staðfest það svoleiðis. Ég var svo mikið með þessum mönnum að ég get ekkert fullyrt um það hvort ég var með þeim í þetta sinn. Það er rétt að við vorum oft að „putta“ eða á „veskjabísirí“, en hvort það var þetta kvöld eða ekki man ég ekki.“ Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi skýrt frá því að hann hafi lítið verið með meðákærðu á þessum tíma þar sem hann hafi verið farinn að búa með stúlku. Bókað var að frekara samræmi hafi ekki náðst í framburðum ákærðu. Bókað var að verjandi Tryggvi Rúnars hafi óskað eftir því að Sævar yrði spurður hvort hann hafi séð Tryggva Rúnar í bifreið Alberts fyrir utan starfsmannahús Kópavogshælis. Bókað var að Sævar hafi sagst ekki minnst þess en hafi talið það. Bókað var að Sævar hafi vikið frá klukkan 12:12. Bókað var að klukkan 12:13 hafi Erla komið í dóminn ásamt verjanda sínum,

²⁶⁸⁶ Bls. 2557_E.

²⁶⁸⁷ Dagbók nr. 6, bls. 197.

²⁶⁸⁸ Bls. 2564.

²⁶⁸⁹ Bls. 2565.

Guðmundi Ingva Sigurðssyni.²⁶⁹⁰ Bókað var að framburður hennar um það sem hún hafi séð að Hamarsbraut 11 aðfaranótt 27. janúar 1974 hafi verið lesinn í heyranda hljóði. Sagði hún framburðinn réttan í öllum atriðum. Bókað var að henni hafi verið kynntur framburður Tryggva Rúnars um að hann hafi ekki verið þar staddur umrædda nótt. Kvaðst Erla engu að síður halda fast við framburð sinn um það. Hún hafi gefið lýsingu á Tryggva Rúnari þegar hún hafi verið yfirheyrð hjá rannsóknarlögreglu 20. desember 1975. Orðrétt var bókað í þingbókina: „Engin lýsing á ákærða er bókuð í framburði hennar, en hún kveðst hafa dregið upp mynd af manninum í tæknideild rannsóknarlögreglunnar. [...] Ákærða staðhæfir að Tryggvi Rúnar sé sá maður, er hún sá að Hamarsbraut 11 umrædda nótt.“ Bókað var að samræmi hafi ekki náðst í framburðum ákærðu. Bókað var að ákærðu hafi vikið frá klukkan 12:32 og gert hafi verið hlé til klukkan 14:00, en þá mætti sækjandi aftur í dóminn. Klukkan 14:05 var bókað að Albert Klahn og Sævar hafi komið í dóminn.²⁶⁹¹ Bókað var að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi einnig mætt í dóminn. Fram fór samprófun og var framburður Alberts að því er snerti Sævar lesinn í heyranda hljóði. Kvaðst Albert halda fast við framburð sinn, en Sævar taldi hann rangan að öllu leyti, nema hvað varðaði komu ákærðu að starfsmannabústaðnum við Kópavogshæli þar sem þeir hafi beðið hann um peningalán. Bókað var að samræmi hafi ekki náðst og samprófunin hafi verið án árangurs. Viku þeir frá klukkan 14:26. Á sama tíma var bókað að Eggert Norðdal Bjarnason, rannsóknarlögreglumaður, hafi komið í dóminn sem vitni. Bókað var að bókun Sævars um þá meðferð sem hann hafi talið sig hafa orðið fyrir í Síðumúlafangelsi hafi verið lesin í heyranda hljóði.²⁶⁹² Kvaðst Eggert ekki kannast við neitt af því sem Sævar hafi haldið fram, honum væri ekki kunnugt um að Sævar hafi verið beittur líkamlegu ofbeldi við rannsókn málsins eða hótunum um það. Orðrétt var bókað: „Vitnið kveður ákærða alltaf hafa verið yfirheyrðan sjálfstætt og hafi hann skýrt frá af fúsum og frjálsum vilja, en spurningar oft verið endurteknar, svo sem oft sé venja við rannsóknir.“ Bókað var að Eggert hafi verið kynntur framburður Tryggva Rúnars. Mundi hann eftir því að Tryggvi Rúnar hafi verið eitthvað miður sín í Síðumúlafangelsinu milli jóla og nýárs árið 1975. Sagði Eggert að Tryggvi Rúnar hafi haft orð á því hvort líðanin gæti verið samviskubit, en hann hafi aldrei áður fengið samviskubit. Sagði hann Tryggva Rúnar aldrei hafa verið beittan hótunum svo hann hafi vitað til. Bókað var að Eggert hafi tekið skýrslu af Tryggva Rúnari 9. janúar 1976 þar sem hann hafi lýst herbergjaskipan að Hamarsbraut 11. Var Eggerti kynntur framburður Tryggva Rúnars um að í yfirheyrslunni hafi hann fengið að vita hvernig herbergjaskipan í íbúðinni hafi verið og lýsing hans hafi verið á henni byggð. Orðrétt var bókað: „Vitnið segir þetta ekki rétt og hafi ákærði sjálfstætt lýst herbergjaskipaninni.“ Þá var í framhaldinu bókað orðrétt í þingbókina: „Vitnið skýrir frá því að við rannsókn póstsvikamálsins, sbr. IV. kafla ákæru, hafi grunur vaknað á því að ákærðu kynnu að vera viðriðnir dauða Guðmundar Einarssonar, en rannsóknarlögreglumenn höfðu áður heyrt orðróm í þá átt. Við yfirheyrslu 20. desember 1975 yfir Erlu Bolladóttur, styrktist þessi grunur, og hélt rannsókn málsins

²⁶⁹⁰ Bls. 2567.

²⁶⁹¹ Bls. 2568.

²⁶⁹² Bls. 2569.

áfram í framhaldi af því.“ Bókað var að Sævar hafi þá einnig komið í dóminn og honum verið kynntur framburður Eggerts um það sem að honum sneri. Bókað var að þeir hafi vikið frá klukkan 15:30. Á sama tíma var bókað að Sigurbjörn Víðir Eggertsson, rannsóknarlögreglumaður, hafi mætt í dóminum.²⁶⁹³ Bókað var að honum hafi verið kynnt bókun Sævars sem hafi verið höfð eftir honum orðrétt. Skýrði Sigurbjörn Víðir svo frá að hann kannaðist ekki við að hafa nokkurn tímann minnst á það við Sævar að hann yrði settur í lífstíðar öryggisgæslu. Hins vegar hafi Sævar mikið talað um það sjálfur og hafi greinilega óttast það. Þá kannaðist hann ekki við að hafa nokkurn tíma heyrt Hallvarð Einvarðsson, þáverandi vararíkissaksóknara, hafa orð á því að Sævar fengi að tynast í amerísku fangelsi ef hann játaði ekki á sig sakir. Kvaðst Sigurbjörn Víðir aldrei hafa haft orð á þessu við Sævar. Skýrði Sigurbjörn Víðir frá því að í eitt sinn þegar tilraun hafi verið gerð til samprófunar milli Sævars og Tryggva Rúnars hafi þeir byrjað að bera sakir hvor á annan. Orðrétt var bókað: „Hafi þeir lent í orðahnippingum og Tryggvi Rúnar þrifið í skyrtu Sævars að framan og e.t.v. lyft honum upp.“ Kvaðst Sigurbjörn Víðir hafa stöðvað Tryggva Rúnar strax og Sævar hafi ekkert meiðst. Samprófuninni hafi þar með lokið. Sagði Sigurbjörn Víðir það algjör ósannindi hjá Sævari að hann hafi ráðist á hann á leið inn í fangaklefa, slegið hann í andlitið og tekið hann á loft og fleygt honum í stól í yfirheyrsluherbergi. Greindi hann svo frá að einu skiptin sem hann hafi þurft að snerta Sævar hafi verið þegar hann hafi ætlað að hlaupa út úr yfirheyrslu og það hafi komið fyrir oftast en einu sinni.²⁶⁹⁴ Kvaðst hann ekkert kannast við það sem Sævar hafi sagt um Skúla Steinsson, fangavörð. Sagði Sigurbjörn Víðir að oftast hafi farið vel á með honum og Sævari og hann hafi oft gert honum greiða. Bókað var að Sævar hafi þá verið færður í dóminn og verið kynntur framburður Sigurbjörns Víðis. Bókað var að þeir hafi báðir haldið fast við framburð sinn. Vék Sævar frá klukkan 16:00. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi komið aftur fyrir dóminn sem vitni. Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi lýst herbergjaskipan að Hamarsbraut 11 í skýrslu hjá lögreglu 9. janúar 1976 en nú neitaði hann að hafa komið þar og segist hafa fengið upplýsingarnar frá rannsóknarmönnum. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi sagt þetta ekki rétt. Tryggvi Rúnar hafi skýrt sjálfstætt frá þessu atriði og minnti hann að Tryggvi Rúnar hafi gert skissu af herbergjaskipaninni. Orðrétt var bókað: „Vitnið veit ekki hvort skissan er til.“ Vék Sigurbjörn Víðir frá klukkan 16:05.²⁶⁹⁵

1381. Tryggvi Rúnar ritaði færslu í dagbók sína sama dag, 31. mars 1977. Ritaði hann um að hafa mætt fyrir dóm klukkan 10:10. Hellert væri ekki ennþá búinn að finna út hvenær hann hafi velt Trabant bifreiðinni hjá Fylkisvellingum og mætt til lögreglunnar í framhaldinu. Svo virtist sem lögreglan hafi ekki bókað þetta hjá sér. Ritaði hann um samprófunina við Kristján Viðar og að hann væri búinn að taka til baka þetta með hnífinn, að hann hafi stungið Guðmund Einarsson. Ritaði Tryggvi um að Kristján Viðar teldi hann enn inni í málinu. Orðrétt ritaði hann: „Samt er kominn nýr maður inn í þetta sem heitir [GunJ]. Hann á að hafa verið þarna. Hann á að hafa komið á

²⁶⁹³ Bls. 2571.

²⁶⁹⁴ Bls. 2572.

²⁶⁹⁵ Bls. 2573–2574.

Hamarsbraut þegar þetta skeði – eða hefur átt að hafa skeð. Ég er farinn að halda að þetta geti alveg eins verið tóm endaleysa frá grunni, þ.e.a.s. að þetta hafi ekki skeð.²⁶⁹⁶ Ritaði Tryggvi Rúnar um að Gunnlaugur Briem, sakadómari, hafi spurt Kristján Viðar hvort þetta væri rétt eftir honum haft. Orðrétt ritaði Tryggvi Rúnar í dagbókina: „Já, sagði Kristján dapurlega. Hann er mjög langt niðri sá ég. Ég (skyl) skil bara ekki af hverju hann segir ekki sannleikann um mig. Að ég hafi ekki verið þarna með, ef þetta er í rauninni sannleikurinn sem hann er að segja um þetta mál. Hann er orðinn svo margsaga í þessu máli að hann getur ekki verið lengur trúanlegt vitni í þessu máli.²⁶⁹⁷ Ritaði Tryggvi Rúnar um að Albert hafi komið fyrir dóminn og greint frá líkflutningum síðla sumars 1974 þar sem þeir hafi átt að hafa flutt lík Guðmundar í plastpokum og grafið hann í einhverju líkbeði í Fossvogskirkjugarði. Orðrétt ritaði Tryggvi: „Hann er stórskrýttinn að segja svona lagað. Ég veit ekki hvað hefur komið fyrir höfuðið á þessu „fifli“ svo fær hann að ganga laus, með allt þetta á bakinu. Játningu, lygar upp á mig og jafnvel fleiri. Ef þetta í rauninni hefur skeð, þá hefur líkið aldrei verið fært á annan stað, allavega trúi ég því ekki. Svo er hann einn sem heldur þessu fram með þennan seinni flutning.“ Verjandi Alberts, Örn Clausen, hafi spurt hvort Albert mætti fara á Seyðisfjörð og vera þar yfir páskana. Orðrétt ritaði Tryggvi: „Blessaður drengurinn sem er verðlaunaður fyrir að bera ljúgvitni fær að leika sér og kom svo þegar hann er kallaður fyrir og ber þá bara lygasögur. Þessir menn fá að ganga lausir eins og Klahn, Bolladóttir og [PRE].²⁶⁹⁸ Ritaði Tryggvi Rúnar um að Sævar hafi næstur komið fyrir dóminn en hann væri búinn að taka til baka játningu sína. Ritaði Tryggvi um að trúa því að Sævar hafi verið á öðrum stað. Orðrétt ritaði hann: „Svo þá er ekki hægt að kenna honum um það, svo þá eru hin fiflin, Kristján, Albert og Erla eftir að segja loka niðurstöður í þessu máli. Ég vona bara að þessu ljúki sem fyrst. En fyrir alla muni verða þau að koma mér út úr þessu máli sem ég á engan þátt í eða hef hvergi komið nærri! P.s. Ekki vill ég verða sýknaður af þessu, eins og það stendur í dag! Það myndu fáir trúa mínu sakleysi. Gott í bili!²⁶⁹⁹ Að síðustu ritaði Tryggvi Rúnar um samprófun við Erlu. Orðrétt ritaði hann: „Hún hafi séð Kristján Viðar og Sævar „svo annan mann“ sem hefði verið ljóshærður með hrokkið hár, lítill og þrekinn. Gunnlaugur spurði hana að nú sæi hún manninn sem grunaður væri og spurði hana hvort það væri rétt að ég væri sá maður sem hún hefði séð. Hún sagði já. Ég tók það fram að ég hafi aldrei séð þessa manneskju. Svo væri hennar framburður um mig ósannindi í alla staði.²⁷⁰⁰

1382. Sama dag, 31. mars 1977, birtist frétt á baksíðu Vísis undir fyrirsögninni: „Guðmundarmálið: Einn hinna ákærðu dregur játningu sína til baka.“ Fram kom að ákæra í málinu væri til meðferðar hjá sakadómi Reykjavíkur og dómsrannsókn staði yfir. Í fréttinni sagði að ekki væri talið að þessi nýi framburður myndi breyta framgangi málsins þar sem framburðir annarra aðila hafi ekki breyst.²⁷⁰¹

²⁶⁹⁶ Bls. 2573_A–B.

²⁶⁹⁷ Bls. 2573_C.

²⁶⁹⁸ Bls. 2573_E.

²⁶⁹⁹ Bls. 2573_G.

²⁷⁰⁰ Bls. 2573_H.

²⁷⁰¹ Bls. 2665.

1383. Föstudaginn 1. apríl 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðjón hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur klukkan 12:48. Var þess getið að Högni hafi fengið að fljóta með þar eð hann hafi líka átt að mæta í dóminn. Klukkan 13:55 var bókað að hringt hafi verið í Hellert að beiðni Tryggva Rúnars, sem hafi sagst ekki munu komast fyrir en eftir helgi. Klukkan 14:15 var bókað að komið hafi verið með Guðjón aftur í fangelsið. Klukkan 16:10 var bókað að hringt hafi verið í Gunnlaug Briem fyrir Tryggva Rúnar með fyrirspurn um hvort hann fengi að fara á Litla-Hraun fyrir páska. Orðrétt bókaði færsluritari, Gunnar Guðmundsson, í fangelsisdagbókina: „Við því var algjör neitun hjá Gunnlaugi. Jafnframt bað hann fyrir Sævar Ciesielski en þegar til átti að taka vildi Sævar ekki yfirgefa svo viðkunnanlegan stað sem hann er á núna, þannig að hann kemur ekki í bili.“²⁷⁰²
1384. Sama dag var bókað í dagbók Hegningarhússins að Sævar og Kristján Viðar hafi báðir farið til yfirheyrslu. Þá var bókað um vakt yfir Kristjáni Viðari.²⁷⁰³
1385. Þennan dag var dómþing sett í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu. Bókað var að Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari hafi sótt þing af hálfu ákærvaldsins. Klukkan 11:10 kom fyrir dóminn ásamt verjanda sínum, ákærði [ÁEP], sem ákærður var fyrir brot á lögum um ávana- og fíkniefni samkvæmt 1. tölulið VI. kafla ákærunnar fyrir að hafa ásamt Sævari keypt 2,5 kíló af hassi í Rotterdam og undirbúið flutning á efninu til Íslands með því að fela það í bifreiðinni R-45248.²⁷⁰⁴ Játaði hann sök samkvæmt ákæru og vék frá klukkan 11:14.²⁷⁰⁵ Bókað var að spjöld með ljósmyndum af öllum ákærðu hafi verið lögð fram ásamt skýrslu rannsóknarlögreglunnar, dagsettri 18. mars 1977. Þá var bókað að Guðjón hafi verið færður í dóminn klukkan 13:13.²⁷⁰⁶ Á sama tíma hafi verjandi hans, Benedikt Blöndal, mætt í dóminn. Gaf hann skýrslu fyrir dóminn í tengslum við ákæruefnið í 2. tölulið VI. kafla ákærunnar þar sem honum var gefið að sök brot gegn lögum um ávana- og fíkniefni með því að hafa sent bifreið sína R-45248 með skipi frá Rotterdam til Reykjavíkur þrátt fyrir að hafa verið það ljóst að í henni hafi verið falið hassefni.²⁷⁰⁷ Vékk Guðjón frá klukkan 13:37.²⁷⁰⁸ Bókað var að klukkan 13:39 hafi Högni Ófeigur Einarsson, fangavörður í fangelsinu við Síðumúla, mætt í dómnum sem vitni. Fram kom að Högni hafi verið vottur þegar Eggert hafi tekið skýrslu af ákærða Tryggva Rúnari 9. janúar 1976. Kvaðst Högni ekki hafa verið viðstaddur þegar skýrslan hafi verið tekin en mundi eftir að hafa skrifað undir skýrsluna sem vottur að yfirheyrslu lokinni. Mundi hann að Tryggvi Rúnar hafi lýst skýrsluna rétta í hans viðurvist.²⁷⁰⁹ Vékk Högni frá klukkan 13:45. Klukkan 13:46 var bókað að Gunnar Marinósson, varðstjóri í Síðumúlafangelsi, hafi komið fyrir dómnum sem vitni. Bókað var að honum hafi verið kynnt það sem Sævar hafi látið bóka orðrétt eftir sér. Kvaðst Gunnar hvorki

²⁷⁰² Dagbók nr. 6, bls. 200.

²⁷⁰³ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 54.

²⁷⁰⁴ Bls. 1742.

²⁷⁰⁵ Bls. 2574.

²⁷⁰⁶ Bls. 2575.

²⁷⁰⁷ Bls. 1742.

²⁷⁰⁸ Bls. 2576.

²⁷⁰⁹ Bls. 2577.

hafa séð né heyrt það sem Sævar héldi fram. Hann hafi aldrei orðið var við það að Sævar hafi sætt illri meðferð í Síðumúlafangelsi á meðan hann hafi verið þar í gæsluvarðhaldi vegna málsins.²⁷¹⁰ Þá var Gunnari kynnt bókun Tryggva Rúnars varðandi skýrslu hans hjá lögreglu 9. janúar 1976. Kvaðst Gunnar yfirleitt ekki hafa verið viðstaddur yfirheyrslur í málinu. Kannaðist hann við hafa undirritað framangreinda skýrslu sem vottur. Mundi hann ekki hvort hann hafi verið viðstaddur þegar skýrslan var lesin, en sagðist örugglega hafa verið viðstaddur þegar Tryggvi Rúnar hafi undirritað skýrsluna og staðfest hana rétta. Vék Gunnar frá klukkan 14:04.²⁷¹¹ Bókað var að klukkan 14:05 hafi Skúli Ævar Steinsson, fangavörður að Litla-Hrauni, áður í Síðumúlafangelsi. Bókað var að Skúli hafi verið fangavörður í Síðumúlafangelsi þegar Sævar hafi verið þar í gæsluvarðhaldi. Greindi hann frá því að mjög illa hafi gengið að fá Sævar til að þrifa sig og klefann sinn. Orðrétt var bókað: „Mætti man eftir því, að einhvern tíma á meðan á gæsluvarðhaldinu stóð, neitaði ákærði að fara í bað og eins að þrifa klefa sinn. Kveðst mætti þá hafa tekið utan um ákærða og farið með hann fram á bað, sett hann þar inn og læst því. Ákærði fór í bað og þreif síðan klefa sinn á eftir. Síðan hlýddi ákærði alltaf mætta um að þrifa sjálfan sig og klefa sinn.“ Sagði hann Sævar ekki hafa verið beittan neinum harðræðum í umrætt sinn og hvorki hafi verið minnst á þetta mál né Geirfinnsmálið í þessu sambandi, enda hafi það ekki verið í hans verkahring að gera það. Sagði hann lýsingu Sævars á meðferðinni í fangelsinu vera fjarri öllu lagi.²⁷¹² Bókað var að Skúli hafi vikið frá. Klukkan 14:53 var bókað að Kristján Viðar hafi verið færður í dóminn. Þá var Sævar einnig bókaður mættur. Var framburður Kristjáns Viðars um það sem gerðist að Hamarsbraut 11 aðfaranótt 27. janúar 1974 lesinn í heyranda hljóði. Bókað var að Sævar hafi sagst ekki hafa verið að Hamarsbraut 11 umrædda nótt, en Kristján Viðar hafi haldið fast við framburð sinn. Bókað var að samræmi næðist ekki milli ákærðu. Bókað var að Kristján Viðar hafi sagst kannast við að hafa farið að degi til í Fossvogskirkjugarð í ágúst 1974 með Sævari og fleira fólki sem þeir hafi orðið viðskila við. Þetta hafi verið að degi til og þeir hafi verið að leita að leiði [KES], en ekki fundið það. Bókað var að Sævar hafi vikið frá klukkan 15:20.²⁷¹³ Þá var bókað að Kristján Viðar hafi skýrt frá því að hafa farið í afplánun að Litla-Hrauni í byrjun febrúar 1974 fram til 13. ágúst sama ár. Vék hann frá klukkan 15:28. Á sama tíma kom Erla fyrir dóminn til samprófunar við Sævar sem var einnig bókaður mættur. Var framburður Erlu um það þegar hún hafi séð Sævar að Hamarsbraut 11 umrædda nótt lesinn í heyranda hljóði. Bókað var að Erla hafi haldið fast við framburð sinn. Þá hafi farið fram samprófun og bókað að Sævar hafi sagst einnig halda fast við framburð sinn um að hafa ekki verið á staðnum í umrætt sinn. Bókað var að Sævar hafi óskað eftir því að Erla yrði spurð hvort Sigurbjörn Víðir, rannsóknarlögreglumaður, hafi nefnt lífstíðaröryggisgæslu við hann þegar hann hafi haft þau til samprófunar í Síðumúlafangelsinu 19. júlí 1976. Orðrétt var bókað eftir Erlu: „Ákærða segir það rétt vera. Ákærða segir Sigurbjörn Víði hafa sagt, að ákærði fengi lífstíðaröryggisgæslu,

²⁷¹⁰ Bls. 2577.

²⁷¹¹ Bls. 2578.

²⁷¹² Bls. 2578–2579.

²⁷¹³ Bls. 2579.

þ.e. lífstíðarfangelsi, ef hann ekki játaði að hafa verið að Hamarsbraut 11, er Guðmundur Einarsson beið bana.“ Viku Sævar og Erla frá.²⁷¹⁴

1386. Þennan dag ritaði Tryggvi Rúnar í dagbók sína um að samtalið við Gunnar Guðmundsson, forstöðumann fangelsisins. Hann hafi sagst vera búinn að ræða við Hellert sem væri að kanna „lögreglubækur“ fyrir hann. Ritaði Tryggvi Rúnar um að hafa beið Gunnar um að tala við [ÓmL] bróðir sinn til að athuga hvort hann gæti hjálpað honum við að muna þessa helgi og hvar hann hafi verið. Orðrétt ritaði Tryggvi: „Þetta er svo mikið atriði fyrir mig, ef hægt verður að sanna hvar ég var þessa helgi þá er ég hólpinn. P.s. Hellert kemst ekki fyrir en eftir helgi til að tala við mig.“ Þá ritaði Tryggvi Rúnar um útiveru og spjall við Erling fangavörð.²⁷¹⁵
1387. Guðjón ritaði einnig í dagbók sína um að Högni hafi komið með sígarettur og látið hann vita að hann ætti að mæta hjá sakadómi Reykjavíkur klukkan 13:00. Högni hafi ekki vitað útaf hverju.²⁷¹⁶ Ritaði Guðjón um fyrirtökuna í dagbókina og taldi upp alla mættu. Ritaði hann um að verjandi sinn, Benedikt Blöndal, hafi sagst munu koma á næstunni og hitta hann í einrúmi, aðeins hefði staðið á ósk um það frá honum. Ritaði Guðjón um að hafa sagst auðvitað óska þess. Ástæðulaust hafi verið fyrir hann að rekja það fyrir dóminum að tollgæslan hafi vitað um fíkniefnin þegar bifreiðin kom til landsins og sömuleiðis um sennilegt samstarf Sævars og Ásgeirs Friðjónssonar, sakadómara í ávana- og fíkniefnamálum. Ætlaði hann að láta það bíða að taka saman varnir í hassmálinu, enda þætti dómurinum fjárhagslega hlið málsins örugglega vera aðalatriðið.²⁷¹⁷
1388. Laugardaginn 2. apríl 1977 ritaði Tryggvi Rúnar í dagbók sína. Hann hafi átt viðtal við Guðstein lækni sem hafi gengið vel. Þá hafi hann rætt við Gunnar Guðmundsson, milli klukkan 13:30 og 14:00 um hvort hann gæti fengið að fara austur á Litla-Hraun fyrir páska.²⁷¹⁸ Hafi Gunnar greint honum frá því að Gunnlaugur hafi sagt það útilokað. Ritaði Tryggvi Rúnar um að hafa grunað það, en miðað við allt þætti honum að hann ætti frekar að vera laus heldur en Albert, eða „fiflið“, eins og hann kysi að kalla hann. Orðrétt ritaði Tryggvi: „Til dæmis veit ég örugglega að ég er saklaus, þó aðrir trúir því kannski ekki. En hann er nú búinn að játa á sig aðild að þessu máli, þ.e.a.s. hann segist núna hafa verið í slagsmálum þeim sem um ræðir í þessu Guðmundarmáli! Og eins segir hann sig hafa flutt lík Guðmundar á tvo staði fyrst í Hafnarfjarðarhraun síðan aftur á annan stað og þá í grafreiti annarra manna, þ.e.a.s. í kirkjugarð, Fossvogskirkjugarð. Allavega á pappírnum þeim sem hann gefur er hann orðinn stór þátttakandi í þessu máli og eins stærsta vitnið í þessu máli þó hann ljúgi. Já, ef einhver á að vera inni þá er það hann, fiflið.“ Nokkru síðar ritaði Tryggvi Rúnar: „Ég fer fram á mikið fyrir hvern dag sem ég hef verið hér lokaður inni. Ég er hræddur um að sú

²⁷¹⁴ Bls. 2580–2581.

²⁷¹⁵ Bls. 2580_A.

²⁷¹⁶ Bls. 2562_E.

²⁷¹⁷ Bls. 2580_C.

²⁷¹⁸ Bls. 2665_A.

upphæð sem ég mun fá verði til að jafna reikningana svolítið á móti allri innilokuninni.²⁷¹⁹

1389. Mánudaginn 4. apríl 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Hellert hafi hringt klukkan 09:30 og boðað komu sína og séra Ragnars Fjalars Lárussonar til viðtals við Guðjón. Færsluritari gat þess að hann hafi mótmælt svo tíðum viðtölum í nafni þess að heimsóknir í fangelsið væru ekki leyfðar. Færsluritari hefði greint Hellerti frá því að þessi rýmkun hefði í för með sér fleiri viðtöl. Bókað var að Hellert hafi sagt það rétt þar sem fleiri hefðu óskað eftir viðtölum. Bókað var klukkan 10:40 að Guðjón hafi verið færður fram til viðtals við Hellert og séra Ragnar Fjalar. Bókað var að Hellert hafi sagst hafa talað við Gunnlaug Briem í kjölfar símtalsins sem hafi tekið fyrir fleiri viðtöl og hafi hann þegar greint prestinum frá því. Bókað var að Guðjón hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 11:20.²⁷²⁰
1390. Fyrir liggur skýrsla rannsóknarlögreglunnar í Reykjavík, rituð af Gísla Guðmundssyni, dagsett sama dag, um beiðni Gunnlaugs Briem um að ákveðin atriði yrðu könnuð vegna rannsóknar á hvarfi Guðmundar Einarssonar. Í fyrsta lagi að afla fæðingarvottorðs Guðmundar, í öðru lagi að fá vottorð um hvort Erla og Sævar hafi verið skráð til heimilis að Hamarsbraut 11 árin 1973 og eða 1974, í þriðja lagi að bæta við uppdráttinn af Hafnarfirði þannig að samkomuhúsið Skipphóll sjáist þar, í fjórða lagi að merkja inn á kort þá leið sem Kristjáni Viðari og Alberti Klahn ber saman um að þeir hafi farið með lík Guðmundar, í fimmta lagi að fá ljósmyndir af svæðinu í hrauninu, í sjötta lagi að setja inn á uppdráttinn þá leið sem Albert Klahn hafi borið um að hafi verið farin úr hrauninu og að kirkjugarðinum í Hafnarfirði. Afla ljósmynda frá kirkjugarðshliðinu inn á það svæði í garðinum sem hann hafi greint frá að líkið hafi verið grafið. Í sjöunda og síðasta lagi að athuga hvort Kristján Viðar, Sævar og Tryggvi Rúnar hafi verið í gæsluvarðhaldi, afplánun eða gistfangageymslur í janúar eða ágúst 1974.²⁷²¹
1391. Guðjón ritaði einnig færslu í dagbók sína um heimsókn frá séra Ragnari Fjalari sem hafi borið honum fréttir af fjölskyldunni. Ritaði hann um að hafa skrifað [GUÆ] meðal annars um ákæru fyrir brot á 211. gr. hegningarlaga, dómsal A, dómara og lítilla um málið.²⁷²²
1392. Þriðjudaginn 5. apríl 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sigurbjörn Víðir hafi komið klukkan 08:00 og tekið þrjú bréf frá Guðjóni til yfirlesturs hjá Gunnlaugi Briem. Klukkan 15:00 var bókað að séra Jón Bjarman hafi komið til viðtals við Guðjón og haft meðferðis bók, kristilegs efnis og tímarit Máls og Menningar sem Guðjón hafi beðið hann um að kaupa fyrir sig. Þá hafi borist í pósti tímaritið „Réttur“ sem hafi jafnframt farið inn til fangans. Bókað var að séra Jón hafi farið inn á klefa til Guðjóns klukkan 15:30. Fór séra Jón klukkan 16:45 að viðtali loknu.²⁷²³ Klukkan 18:15 var bókað að Gíslu Guðmundsson, rannsóknarlögreglumaður, hafi farið inn á

²⁷¹⁹ Bls. 2665_B.

²⁷²⁰ Dagbók nr. 6, bls. 203.

²⁷²¹ Bls. 2666–2667.

²⁷²² Bls. 2667_E.

²⁷²³ Dagbók nr. 6, bls. 205.

klefa til Tryggva Rúnars og rætt við hann þar. Bókað var að Gísli hafi komið fram klukkan 19:00 að loknu viðtali við Tryggva Rúnar.²⁷²⁴ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um vitjunina önnur en færsla í dagbók Tryggva Rúnars þar sem hann greinir frá því að þeir hafi rætt um veltuna á Trabant bifreiðinni, símtöl frá fjölskyldunni og viðtal við barnsmóður hans.²⁷²⁵

1393. Sama dag var bókað í dagbók Hegningarhússins að Páll Arnór Pálsson, verjandi Kristjáns Viðars og Haraldur Árnason, rannsóknarlögreglumaður hafi komið til viðtals við Kristján milli klukkan 20:10 og 20:45.²⁷²⁶
1394. Fyrir liggur undirrituð staðfesting úr íbúaskrá Hafnarfjarðar, dagsett sama dag, um að Erla Bolladóttir hafi verið búsett að Hamarsbraut 11 frá 15. ágúst 1973 til 29. janúar 1975, en þá hafi hún verið tilkynnt til Danmerkur samkvæmt upplýsingum frá Hagstofu Íslands.²⁷²⁷
1395. Þennan dag ritaði Tryggvi Rúnar færslu í dagbók sína um að hafa fengið skilaboð frá Hellert um að bílveltan á Trabant bifreiðinni hafi verið 27. febrúar 1974. Orðrétt ritaði Tryggvi: „Ég hélt að þetta hefði verið sami dagur. Og glaðvaknaði, en svo kom annar eða 27-2. Þá er það febrúar. Ekki nógu gott. Mánudur sem er þar á milli. En samt hittinn á daginn! Þ.e.a.s. 27. En ég verð bara að halda áfram að reyna að muna! Það er allt að vinna fyrir mig að muna þessa helgi, ef svo ég gæti það þá gæti ég gengið héðan út! Því ég er svo öruggur að annarsstaðar hef ég verið en á þessari Hamarsbraut og eins og ég hef sagt, hef ég aldrei komið þangað, og er ég þar öruggur í minni „sök“. En ég verð að finna þennan dag hvað sem það kostar. Þó það sé ekki beint gott, eftir svona langan tíma!“²⁷²⁸ Ritaði hann um klukkutímalangt samtál sitt við Gísla Guðmundsson, um veltuna á Trabant bifreiðinni, símtöl frá fjölskyldunni og viðtal við barnsmóður hans.²⁷²⁹ Ritaði Tryggvi Rúnar um að hafa skrifað tvo miða fyrir Gísla, með atriðum sem þyrfti að kanna tímasetningar á. Ætlaði Gísli að athuga það.²⁷³⁰
1396. Miðvikudaginn 6. apríl 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Gísli Guðmundsson hafi hringt klukkan 11:50 og beðið um upplýsingar hvort núverandi og fyrrverandi fangar hafi hugsanlega dvalið í fangelsinu 26. og 27. janúar 1974. Lét færsluritari þess getið að hann hafi svarað beiðninni skriflega að beiðni Gísla.²⁷³¹ Bókað var klukkan 12:30 að Gunnlaugur Briem, sakadómari hafi hringt. Ritaði færsluritari orðrétt í fangelsisdagbók: „Hringdi Gunnlaugur dómari aftur og nú til að biðja mig að segja Guðjóni að hann megi alls ekki misnota einkabréf sín til aðstandenda, til að ræða um þau mál sem hann er viðriðinn, eða vera að krítisera störf og einstaka starfsmenn dóms síns, ef því héldi áfram þá myndi enda með því að honum yrðu ekki leyfð bréfaviðskipti eftirleiðis.“ Bókað var að Hellert hafi komið klukkan 16:30 vegna Guðjóns. Tíu mínútum síðar var bókað að Gísli hafi komið

²⁷²⁴ Dagbók nr. 6, bls. 206.

²⁷²⁵ Bls. 2670_B.

²⁷²⁶ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 56.

²⁷²⁷ Bls. 2670.

²⁷²⁸ Bls. 2670_A.

²⁷²⁹ Bls. 2670_B.

²⁷³⁰ Bls. 2670_C.

²⁷³¹ Dagbók nr. 6, bls. 207.

vegna Guðjóns. Klukkan 17:00 var bókað að Guðjón hafi verið afhentur þeim og þeir farið með hann út í bíltúr en fyrir utan hafi beðið þeirra [GUÆ].²⁷³² Bókað var að þeir hafi komið til baka með Guðjón klukkan 17:45. Á sama tíma hafi Gísli farið inn á klefa til Tryggva Rúnars að hans beiðni. Bókað var að Gísli hafi lokið viðtali sínu við Tryggva Rúnar klukkan 18:35.²⁷³³ Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir önnur en færsla í dagbók Tryggva þar sem fram kom að þeir hafi rætt könnun Gísla á því hvort Tryggvi Rúnar hafi setið heima hjá Kristjáni Viðari að drykkju umrædda helgi ásamt bræðrunum, [HV] og [LV]. Ritaði Tryggvi Rúnar um að það væri ekki öruggt og því kæmi það honum ekki að gagni. Orðrétt ritaði hann: „Þó er Gísli allur að vilja gerður að reyna að vita hvað ég hef verið niðurkominn þetta kvöld og vill með sínum vilja reyna að komast að sannleikanum. Ekki að menn séu hafðir fyrir rangri sök eins og ég var og er reyndar enn, því þau bera það þrjú að ég hafi verið þarna með, eða á staðnum!²⁷³⁴ Það sem verst er, að ef dómarnir loka málinu núna er sannleikurinn ekki kominn í ljós, þó þessar játningar liggja fyrir hjá Kristjáni og Albert í dag. P.s. það sem mér þykir verst að þær skýrslur sem þau eru búin að gefa á mig er hreinn uppspuni frá rótum! P.s. Ég veit að ég verð sýknaður af þessu máli, en það er ekki nóg! Þegar þessir framburðir liggja kannski alltaf fyrir hvað á fólk að trúa! En ég vorkenni þessum mönnum alveg hrikalega. Já, samviskan á eftir að bíta þessa menn, Kristján, Albert og [PRE]. Ef þeir koma ekki með það rétta, og segja hvað þeir hafi gert á minn hlut, með að ljúga mig inn í þetta mál eða segjum frekar! Að halda mér í máli sem ég á ekki heima og er kannski ekki raunveruleikinn! Sem er möguleiki eftir allt þetta rugl sem þau eru búin að þvæla aftur og fram.“²⁷³⁵

1397. Fyrir liggur undirrituð staðfesting, dagsett þennan dag, frá Hagstofu Íslands, Þjóðskrá, um að Sævar hafi verið skráður í íbúaskrá að Grýtubakka 10 frá 1. desember 1972 til 29. janúar 1975, en þá hafi hann verið skráður í Danmörku. 30. júní 1976 hafi hann verið skráður aftur að Grýtubakka 10. Sams konar staðfesting liggur fyrir um að Erla hafi verið skráð í íbúaskrá að Hamarsbraut 11 frá 15. ágúst 1973 til 29. janúar 1975, en þá hafi hún verið skráð í Danmörku. 30. júní 1976 var hún skráð að Grýtubakka 10.²⁷³⁶
1398. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir staðfesting Gunnars Marinóssonar, varðstjóra í Síðumúlafangelsi, dagsett sama dag, að Tryggvi Rúnar, Kristján Viðar, Sævar, Erla og Albert Klahn, hafi, samkvæmt bókum fangelsisins, ekki dvalið í fangelsinu dagana 26. til 27. janúar 1974. Tekið var fram að [GunJ] hafi ekki fundist á skrá í bókum fangelsisins. Þá var bókað að engin þeirra hafi verið í Síðumúlafangelsi í ágúst 1974.²⁷³⁷ Fyrir liggur sams konar staðfesting, dagsett sama dag, undirrituð af forstöðumanni Hegningarhússins, um að enginn framangreindra hafi verið fangar í Hegningarhúsinu dagana 26. og 27. janúar 1974. Þá var bókað að engin þeirra hafi verið í Hegningarhúsinu í ágúst 1974.²⁷³⁸

²⁷³² Dagbók nr. 6, bls. 208.

²⁷³³ Dagbók nr. 6, bls. 209.

²⁷³⁴ Bls. 2670_D.

²⁷³⁵ Bls. 2670_E.

²⁷³⁶ Bls. 2671.

²⁷³⁷ Bls. 2672.

²⁷³⁸ Bls. 2673.

1399. Þá liggur fyrir bréf Ólafs K. Guðmundssonar, aðstoðaryfirlögrelupjóns hjá lögrelgunni í Hafnarfirði, dagsett 6. apríl 1977, um athugun á skýrslum og bókunum í dagbók lögrelgunnar í Hafnarfirði dagana 26., 27. og 28. janúar 1974, varðandi Albert Klahn, Erlu, Guðmund Einarsson, [GunJ], Kristján Viðar, Sævar og Tryggva. Fram kom að ekkert hafi fundist.²⁷³⁹
1400. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína þennan dag um að Gunnar Marinósson, varðstjóri, hafi skilað til hans áminningu frá dómara um að nefna ekki dómara né málið í bréfum. Orðrétt ritaði hann: „Sentio“ (latína: skil). Guðjón ritaði um stefnumót sitt utandyra með [GUÆ]. Hún hafi sagt honum margt af samskiptum sínum við Gunnlaug Briem, persónuhögum og fréttum af fjölskyldunni. Hún hafi verið reið út í verjandann og þætti seinagangur á málum. Orðrétt ritaði hann: „Hamburger Abendblatt. „Isländische Lava sind voll von Leichen.“ Ritaði hann um að einhver æsingur væri að færast í málsaðila en hann yrði að vera rólegur eftir getu og halda stillingu. Orðrétt ritaði hann: „Svei, mér það koma þær stundir að ég er feginn að vera hér inni. Eitthvað vildi ég þó geta gert Schütz til miska útaf Hamburger Abendblatt.“²⁷⁴⁰
1401. Fimmtudaginn 7. apríl 1977 ritaði Tryggvi Rúnar í dagbók sína um útiveru og æfingar. Ritaði hann um að hreyfingin í Síðumúlafangelsinu væri svo lítil. Orðrétt ritaði hann: „Maður liggur eða situr nema þegar maður freistar þess að labba 3 skref fram og aftur um gólfið hér. Því þessi klefi og reyndar flestir eru ekki gerðir fyrir það fyrir augum að maðurinn eigi að geta hreyfa sig eða haldið sér í æfingu. Nei, þvert á móti, aðeins til að liggja og bíða eftir því hvað verður um mann næst.“²⁷⁴¹
1402. Laugardaginn 9. apríl 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 08:15 og rætt við Tryggva Rúnar meðal annarra til klukkan 08:50. Bókað var klukkan 09:00 að Sigurbjörn Víðir hafi farið og tekið með sér bréf sem Örn Höskuldsson hafi beðið Gunnar Guðmundsson, forstöðumann, um að rita honum varðandi réttargæslu Ingvars Björnssonar, héraðsdómsslögmans, fyrir Einar Bollason.²⁷⁴²
1403. Tryggvi Rúnar ritaði í dagbók sína um að Sigurbjörn Víðir hafi ætlað að fá að tala við hann í einrúmi. Ritaði Tryggvi Rúnar um að vita ekki hvort hann fengi það. Klukkan væri 17:25. Í framhaldinu ritaði Tryggvi um að Sigurbjörn Víðir hafi ekki komið. Hann hafi því spurt fangaverðina hverju það sætti. Orðrétt ritaði hann: „Jón B. sagði að Víðir hefði beðið sig að skila þessu til mín, þ.e.a.s. að hann ætlaði að fá að reyna að tala við mig í einrúmi. Ekki er ég viss um að Gunnlaugur vilji það! Þó ég sé ekki á móti heimsókn frá Sigurbirni Víði!“²⁷⁴³
1404. Þennan dag ritaði Guðjón í dagbók sína um að séra Ragnar Fjalar hafi ekki komið. Þar hafi Gunnlaugur Briem gripið í taumana..²⁷⁴⁴

²⁷³⁹ Bls. 2674.

²⁷⁴⁰ Bls. 2670_G og 2674_A.

²⁷⁴¹ Bls. 2674_B.

²⁷⁴² Dagbók nr. 6, bls. 212.

²⁷⁴³ Bls. 2675_D.

²⁷⁴⁴ Bls. 2675_E.

1405. Þriðjudaginn 12. apríl 1977, var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Gísli Guðmundsson hafi hringt klukkan 10:35 og beðið um upplýsingar um fimm aðila úr spjaldskrá fangelsisins fyrir ágúst 1974 vegna svokallaðs Guðmundarmáls. Klukkan 10:40 var bókað að séra Jón Bjarman hafi hringt og spurt fréttu og sagst munu koma til viðtals við Guðjón seinna um daginn. Bókað var klukkan 11:15 að gert hafi verið upp við Gísla varðandi upplýsingabeiðni hans fyrir um morguninn.²⁷⁴⁵ Meðal rannsóknargagna liggur fyrir bókun, rituð af Gísla Guðmundssyni þennan dag, þess efnis að Gunnar Marinósson hafi staðfest að engar upplýsingar hafi fundist á spjaldskrá fangelsisins um fangavist Tryggva Rúnars, Kristjáns Viðars, Sævars, Erlu, Alberts Klahn og [GunJ] í ágúst 1974.²⁷⁴⁶ Klukkan 15:25 var bókað í fangelsisdagbókina að séra Jón Bjarman hafi farið inn á klefa til Guðjóns til viðtals við hann. Bókað var að hann hafi farið klukkan 17:10.²⁷⁴⁷
1406. Baldur Möller ráðuneytisstjóri og Jón Thors deildarstjóri rituðu fyrir hönd dóms- og kirkjumálaráðuneytisins bréf til ríkissaksóknara dagsett þennan dag. Vísað var til bréfs ríkissaksóknara frá 23. febrúar sama ár en því fylgdu réttarskjöl og endurrit dómsrannsóknar vegna kæru um ótilhlýðilega meðferð gæslufanga sem framkvæmd var af Steingrími Gauti Kristjánssyni sem skipaður var sérstaklega til að rannsaka þetta málefni. Af hálfu ráðuneytisins var sérstaklega tekið fram að reglur um meðferð gæslufanga væri að finna í 70. gr. laga um meðferð opinberra mála og í 38. gr. reglugerðar um fangavist nr. 260/1957. Almennar reglur um viðurlög við brotum fanga í afplánun og beiting öryggisráðstafana við fanga væri að finna í 47. og 48. gr. almennra hegningarlaga og svo 27. og 28. gr. fyrrnefndrar reglugerðar nr. 260/1957. Sérreglur hafi ekki verið settar fyrir Síðumúlafangelsið. Fjallað var um að nauðsynlegt væri að halda uppi aga og reglu í fangelsum og að nauðsynlegt kunni að reynast að beita fanga sem ekki hlýðnist reglum viðurlögum. Algengast sé í slíkum tilvikum að nýta einangrunarklefa en slíkum sé ekki til að dreifa í Síðumúla né annar búnaður til einangrunar fanga sem trúfli umhverfi sitt. Því hafi yfirmaður fangelsisins orðið að beita þeim aðferðum sem nánar sé lýst í rannsókninni við þá fanga sem mjög hafi óhlýðnast fyrirmælum fangavarða eða valdið sérstökum óróa í fangelsinu. Ráðuneytið telji þessi agaviðurlög ekki heppilega lausn en á meðan ekki er annarra úrkosta vöð í þessu fangelsi hafi ráðuneytið ekki lagt bann við notkun þeirra. Það verði hins vegar að vera á valdi yfirmanns fangelsisins að ákveða hverju sinni hvort nauðsyn sé að beita þeim viðurlögum sem hér um ræðir.²⁷⁴⁸
1407. Tryggvi Rúnar ritaði í dagbók sína þennan dag að hann hafi óskað eftir því við Gunnar Marinósson, varðstjóra, að hann fengi viðtal við Hilmar Ingimundarson, verjanda sinn.²⁷⁴⁹ Gunnar hafi sagst þurfa að fá leyfi frá Gunnlaugi Briem, en hafi enn ekki náð í hann.²⁷⁵⁰

²⁷⁴⁵ Dagbók nr. 6, bls. 214.

²⁷⁴⁶ Bls. 2672.

²⁷⁴⁷ Dagbók nr. 6, bls. 215.

²⁷⁴⁸ Bls. 2675_AD.

²⁷⁴⁹ Bls. 2675_J.

²⁷⁵⁰ Bls. 2675_K.

1408. Sama dag ritaði Guðjón færslu í dagbók sína um að þennan dag væru komnir fimm mánuðir síðan hann hafi verið settur í einangrun.²⁷⁵¹ Séra Jón Bjarman hafi komið í heimsókn og þeir meðal annars rætt um fangaverðina í Síðumúlafangelsi og að Guðmundarmálið væri allt í flækju. Orðrétt ritaði Guðjón: „Sævar hræddur um sálina að hún verði deydd. Kveðst heyra flaut bíla, hróp unglunga og söng fugla niður frá.“ Þá endurritaði hann valdar málsgreinar úr ritinu: „The Act of Loving“ og ritaði um að hafa skrifað [GUÆ] bréf.²⁷⁵²
1409. Miðvikudaginn 13. apríl 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Gunnlaugur Briem, sakadómari, hafi hringt klukkan 12:55 og spurt hvort ekki væri rétt skilið að Gunnar Guðmundsson, forstöðumaður fangelsisins, vildi ekki framfylgja algjöru heimsóknarbanni. Færsluritari bókaði orðrétt: „[K]vað ég það rétt vera að svo ætti að vera og dómariinn ætti að hafa það í huga og aðstoða með að svo væri, með því að hann gæfi engum kost á því og að þar væru allir jafnir. Dómariinn tók þessu vel, sagðist vera orðinn þreyttur á þessu látlausa kvabbi í aðstandendum og fleirum, ekki hafa frið hvorki heima né í sinni vinnu.“ Bókaði færsluritari um að hafa borið beiðni Tryggva Rúnars undir dómariann um hvort hann mætti ræða við verjanda sinn, Hilmar Ingimundarson. Bókað var að dómariinn hafi sagt að kalla mætti til verjandann hvenær sem Tryggvi þess óskaði, án hans tilhlutan, og að þeir mættu ræða saman einslega.²⁷⁵³ Bókað var klukkan 15:35 að séra Jón Bjarman hafi komið til viðtals við Guðjón með þrjú bréf til Guðjóns og bók frá móður hans. Bókað var að hann hafi farið klukkan 16:30.²⁷⁵⁴
1410. Sama dag ritaði Tryggvi Rúnar færslu í dagbók sína um að Högni, fangavörður, hafi tilkynnt honum um að verjandinn hans kæmi til viðtals við hann þennan dag, en Gunnlaugur Briem þyrfti ekki lengur að vera milliliður um slíka beiðni.²⁷⁵⁵ Hilmar hafi ekki komið en kæmi þá líklega daginn eftir.²⁷⁵⁶
1411. Guðjón ritaði í dagbók sína þennan dag um að hafa átt erfitt með að sofna og þyrfti því að skipta um svefntöflur. Hann hafi lesið Morgunblaðið og skoðað skákir en ekki fengið viðtal við Gunnar Marinósson, varðstjóra, eins og hann hafi óskað.²⁷⁵⁷
1412. Fimmtudaginn 14. apríl 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sigurbjörn Víðir hafi komið við á leið í sakadóm klukkan 08:00. Bókað var að hann hafi tekið með sér þrjú bréf til Guðjóns til ákvörðunar og yfirlestrar Gunnlaugs Briem. Bókað var að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, hafi komið til viðtals við hann klukkan 17:55. Bókað var að Hilmar hafi komið fram klukkan 18:40.²⁷⁵⁸

²⁷⁵¹ Bls. 2675_F.

²⁷⁵² Bls. 2675_M–O.

²⁷⁵³ Dagbók nr. 6, bls. 216.

²⁷⁵⁴ Dagbók nr. 6, bls. 217.

²⁷⁵⁵ Bls. 2675_L.

²⁷⁵⁶ Bls. 2675_Ó.

²⁷⁵⁷ Bls. 2675_O.

²⁷⁵⁸ Dagbók nr. 6, bls. 218.

Klukkan 23:10 var bókað að [ÓmL], bróðir Tryggva Rúnars, hafi komið með kók, ís og súkkulaði fyrir hann.²⁷⁵⁹

1413. Tryggvi Rúnar ritaði færslu í dagbók sína um að Hilmar Ingimundarson hafi komið til hans og allt sæmilegt hafi verið að fréttu.²⁷⁶⁰ Ritaði hann um að hafa setið við stanslaust frá klukkan 22:00 til 04:30 og skrifað minnisblað um það liðna til Hilmars.²⁷⁶¹
1414. Föstudaginn 15. apríl 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að tveir boðunarmenn hafi sótt [SSA] í fangelsið og flutt hann í sakadóm Reykjavíkur klukkan 09:20.²⁷⁶² Þennan dag var dómþing háð í sakadómi Reykjavíkur af Gunnlaugi Briem, sakadómara sem dómsformanni og sakadómurunum Ármanni Kristinssyni og Haraldi Henryssyni. Tekið var fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu. Bókað var að Bragi Steinarsson hafi komið í dóminn af hálfu ákærvaldsins. Klukkan 09:40 var bókað að [SSA] hafi komið fyrir dóminn sem vitni.²⁷⁶³ Greindi hann frá því að hafa rætt við ákærða Kristján Viðar skömmu fyrir jól 1975, en þá hafi þeir afplánað refsidóm á Litla-Hrauni. Kristján Viðar hafi sagt honum að Sævar og Erla hafi náð um einni milljón króna út úr Pósti og síma árið áður. Bókað var að vitnið hafi látið rannsóknarlögglunni í té upplýsingar um þetta. Orðrétt var bókað í framhaldinu: „Vitnið kveður Kristján Viðar ekki hafa nefnt við sig nein önnur brot, er hann vissi um. Minntist hann aldrei við vitnið á það með hverjum hætti Guðmundur Einarsson og Geirfinnur Einarsson hefðu beðið bana, og ekki heyrði það heldur aðra fanga ræða um það á þessum tíma.“ Vék hann frá klukkan 09:57.²⁷⁶⁴ Bókað var í fangelsisdagbókina að komið hafi verið með [SSA] aftur klukkan 10:05. Klukkan 14:40 var bókað að Gísli Guðmundsson hafi rætt við [SSA] inni á klefa. Bókað var að Gísli hafi lokið viðtalinu klukkan 15:05 og farið úr fangelsinu.²⁷⁶⁵ Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir.
1415. Bókað var í sakadómsbók að klukkan 10:15 þennan dag hafi komið fyrir dóminn sem vitni, [SKK], sjónarvottur á Reykjavíkurvegi í Hafnarfirði. Greindi hann frá því að hafa verið að aka Volkswagen bifreið um Hafnarfjörð aðfaranótt 27. janúar 1974 ásamt tveimur mönnum sem hann myndi ekki hverjir hafi verið. Hann hafi ekið meðal annars fram hjá veitingahúsinu Skiphól og taldi klukkuna hafa þá verið um 02:00. Mundi hann ekkert eftir mannaferðum þar í kring eða manni sem hafi vakið einhverja sérstaka athygli.²⁷⁶⁶ Bókað var að vitninu hafi verið kynnt það sem Njörður Snæhólm hafi haft eftir því í skýrslu 31. janúar 1974. Rámaði hann aðeins í það sem þar var bókað. Kvaðst hann ekkert geta nánar um þetta atvik sagt en það sem fram kom í skýrslunni. Þetta hafi verið á tímabilinu 02:00 til 03:00. Kvaðst hann ekki hafa séð hvernig maðurinn datt, en hann hafi ekki orðið var við að maðurinn hafi verið eftir sig

²⁷⁵⁹ Dagbók nr. 6, bls. 219.

²⁷⁶⁰ Bls. 2675_Q.

²⁷⁶¹ Bls. 2675_R.

²⁷⁶² Dagbók nr. 6, bls. 220.

²⁷⁶³ Bls. 2581.

²⁷⁶⁴ Bls. 2582.

²⁷⁶⁵ Dagbók nr. 6, bls. 220.

²⁷⁶⁶ Bls. 2582.

eftir byltuna. Sagði hann manninn aldrei hafa snert bifreiðina. Mundi hann eftir að hafa flautað og þá hafi hann staðið upp. Orðrétt var bókað: „Vitnið skýrir frá því, að maðurinn hafi verið á Reykjavíkurvegi við gangbrautarljósinn, sem eru við frystihúsið Frost h.f. Vitnið minnir, að maðurinn hafi verið á gangstéttinni hægra megin miðað við akstursstefnu þess, en það var á leið frá Hafnarfirði.“²⁷⁶⁷ Bókað var að vitninu hafi verið sýnd mynd af Guðmundi Einarssyni. Gat hann ekki sagt neitt um hvort það hafi verið Guðmundur sem hann hafi séð í umrætt sinn. Vék hann frá klukkan 10:43.²⁷⁶⁸ Bókað var að [EKH], sjónarvottur af Reykjavíkurvegi í Hafnarfirði, hafi komið fyrir dóminn sem vitni. Mundi hann ekkert hvar hann hafi verið umrædda nótt. Var honum þá kynnt skýrsla hans hjá rannsóknarlögreglu 25. janúar 1977 og sagði hann skýrsluna rétta í öllum atriðum. Bókað var að honum hafi verið kynntur framburður [SRV], sem hafi verið með honum í bifreið aðfaranótt 27. janúar 1974 þegar þeir hafi séð mann á Reykjavíkurvegi sem hafi gengið í veg fyrir bifreiðina. Kvaðst [EKH] ekki muna eftir umræddum atburði. Bókað var að honum hafi verið sýnd mynd af Guðmundi Einarssyni. Kannaðist hann ekki við Guðmund og minntist þess ekki að hafa nokkurn tímann séð hann.²⁷⁶⁹ Vék hann frá klukkan 11:05. Bókað var að á sama tíma hafi Kjartan Kjartansson, fangavörður í Hegningarhúsinu, komið fyrir dóminn sem vitni. Greindi hann frá því að hafa sinnt störfum í Síðumúlafangelsi frá 26. janúar 1976 fram til apríl eða maí sama ár vegna álags í fangelsinu. Bókað var að bókun Sævars í þinghaldi 29. mars 1977 um meðferð á sér í fangelsinu við Síðumúla hafi verið lesin í heyranda hljóði. Kvaðst hann ekki geta borið um af eigin raun það sem þar kæmi fram. Orðrétt var bókað: „Vitnið minnst þess að hafa heyrt talað um, að Örn Höskuldsson hafi viðhaft þau ummæli, er í niðurlagi bókunarinnar greinir, en getur ekki staðhæft, hvort það var viðstatt.“ Hann hafi ekki verið viðstaddur yfirheyrslur yfir ákærða Sævari og því ekki geta borið um það af eigin raun hvort beitt hafi verið líkamlegu ofbeldi, en hann hafi heyrt að yfirheyrslurnar hafi verið ákaflega hávaðasamar.²⁷⁷⁰ Orðrétt var bókað eftir vitninu: „Vitnið varð vart við það, að fangaverðir virtust yfirheyra ákærða Sævar Marinó, eða blanda sér að óþörfu í hans mál. Nefnir vitnið í því sambandi Skúla Steinsson og Högna Einarsson. Ekki var það þó gert að beiðni rannsóknarmanna, að það viti til. Vitninu fannst ákærði Sævar Marinó, sæta meira harðræði í fangelsinu en aðrir fangar í sama máli, að vitninu fannst að ástæðulausu, þar sem Sævar hafi hegðað sér afburðavel frá sjónarmiði fangavarðar. Ekki varð vitnið vart við það, að ákærði Sævari sýndi tregðu á að þrifa sig og klefa sinn.“ Bókað var að honum hafi verið kynnt bókun Tryggva Rúnars í þinghaldi 30. mars 1977. Kvaðst vitnið ekkert geta borið um þau atriði, enda væri honum mál Tryggva Rúnars ókunnug. Játaði hann rétt eftir sér haft í sakadómsbók. Í framhaldinu var bókað að vitnið hafi sagst vanta eitt atriði til viðbótar. Bókað var orðrétt: „Ég var þarna ásamt fleiri fangavörðum staddur í milliherbergi milli varðstofu og yfirheyrslusals fangelsisins, sem er fyrst til hægri, er inn í fangelsið kemur. Að yfirheyrslu þeirra Eggerts Bjarnasonar og Sigurbjörns Víðis yfir Sævari Marinó liðinni, fannst mér, að

²⁷⁶⁷ Bls. 2583.

²⁷⁶⁸ Bls. 2584.

²⁷⁶⁹ Bls. 2584.

²⁷⁷⁰ Bls. 2585.

yfirheyrslunni ætti að vera lokið. Svo var þó ekki. Gekk Gunnar Guðmundsson, yfirfangavörður, þá mjög berserkslega inn í yfirheyrsluherbergið og upphófst vægast sagt allmikill hávaði og ég leit í augu nærstaddra fangavarda.²⁷⁷¹ Ég var ekki viss um, hverjum bæri skylda til að opna hurðina og athuga, hvað þarna færi fram. Þegar ég sá ekki, að neinn hefði kjark til að athuga hvað væri að gerast, opnaði ég hurðina. Ég sá ekki, að Gunnar Guðmundsson væri í hættu staddur, en mér virtist sem Sævar Marinó hefði verið svínbeygður, enda hafði hann ella ekki kallað: „Stilltu þig, stilltu þig, Gunnar, Gunnar.“ Gunnar Guðmundsson skipaði mér að loka tafarlaust. Ekki heyrði ég að fleira gerðist þarna inni.“ Vék vitnið frá klukkan 12:10. Á sama tíma var bókaður mættur í dóminn, Ari Ingimundarson, fangavörður í fangelsinu við Síðumúla. Bókað var að bókun Sævars í þinghaldi 23. mars 1977 hafi verið lesin í heyranda hljóði. Kvaðst Ari ekki kannast við að hafa heyrt um þau atvik sem Sævar nefndi í bókuninni. Var hann sérstaklega spurður um það atriði í bókuninni að hann hafi verið sjónarvottur að því þegar Sigurbjörn Víðir hafi slegið Sævar í andlitið, tekið hann upp og fleygt honum í stól í yfirheyrsluherbergi. Kvaðst Ari ekki kannast við að hafa séð þetta og vita ekki til þess að þetta hafi átt sér stað. Kvaðst hann ekki hafa orðið var við það að Sævar hafi verið beittur ofbeldi eða hótunum um ofbeldi í fangelsinu.²⁷⁷² Var bókun Tryggva Rúnars lesin í heyranda hljóði fyrir vitnið. Kvaðst hann ekki hafa verið viðstaddur neinar yfirheyrslur í málinu og geta því ekkert borið um það sem fram kæmi í bókuninni. Vék hann frá klukkan 12:24.²⁷⁷³ Bókað var að Jóhann Gunnar Friðjónsson, fangavörður í Síðumúlafangelsi, hafi komið í dóminn klukkan 12:25. Var bókun Sævars lesin í þinghaldinu í heyranda hljóði. Kvaðst vitnið ekki kannast við neitt það sem ákærði Sævar hafi greint frá í bókuninni. Hann hafi ekki verið viðstaddur yfirheyrslur í málinu. Sagði hann Sævar hafa verið prýðisfanga og gert það sem hann hafi verið beðinn um, en þó hafi þurft að ítreka við hann að þrifa sig og klefa sinn. Kannaðist hann ekki við að hafa veitt Skúla Steinssyni aðstoð við að dýfa Sævari ofan í vask og vissi ekki til þess að það hafi verið gert. Vissi hann ekki til þess að nokkurn tíma hafi komið til átaka þegar Sævar hafi átt að fara í bað. Mundi hann þó eftir að Skúli hafi sótt Sævar eitt sinn í klefann til þess að fara í bað og haldið utan um hann á leiðinni fram á bað. Kvaðst hann ekki hafa orðið var við að Sævar hafi verið beittur ofbeldi. Vék hann frá klukkan 12:40. Bókað var að Jón Oddsson, verjandi Sævars hafi verið viðstaddur þinghaldið. Var dómþingi slitið.²⁷⁷⁴

1416. Laugardaginn 16. apríl 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 09:20 og rætt við Guðjón og Tryggva Rúnar. Bókað var að Guðsteinn hafi farið klukkan 09:40. Bókað var að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, hafi komið klukkan 12:50 og rætt við hann inni á klefa. Bókað var að Hilmar hafi farið klukkan 13:25.²⁷⁷⁵

²⁷⁷¹ Bls. 2586.

²⁷⁷² Bls. 2587.

²⁷⁷³ Bls. 2588.

²⁷⁷⁴ Bls. 2588–2589.

²⁷⁷⁵ Dagbók nr. 6, bls. 221.

1417. Tryggvi Rúnar ritaði færslu í dagbók sína þennan dag um að hafa hitt Guðstein lækni og rætt við Hilmar verjanda sinn. Hann hafi látið Hilmar fá 20 blaðsíður af ýmsu efni til minnis.²⁷⁷⁶
1418. Mánudaginn 18. apríl 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Jón Thors, deildarstjóri í dómsmálaráðuneytinu hafi hringt vegna neitunar á viðtali séra Ragnars Fjalars Lárussonar við Guðjón. Bókað var að deildarstjórinn hafi spurt hvort neitunin hafi komið frá Gunnari Guðmundssyni, forstöðumanni og færsluritara, eða Gunnlaugi Briem, sakadómara. Bókaði Gunnar um að ákvörðunin hafi verið sameiginleg. Orðrétt bókaði hann í dagbókina: „Deildarstj. tjáði mér að ég yrði að vera hlutlaus í málinu. Það sagðist ég ekki geta. Hann tjáði mér þá að móðir Guðjóns gengi í skrokk á ráðherra og væri síhringjandi í hann útaf þessu, og sagðist Jón Thors ætla að tala við Gunnlaug sakadómara útaf þessu. Ég benti Jóni á að ef þetta yrði leyft færi skriðan af stað og frúin færi þá að heimta af ráðherra heimsóknir fyrir sjálfa sig og aðra og féllst deildarstj á það.“²⁷⁷⁷ Bókað var klukkan 13:45 að Jón Thors hafi hringt aftur útaf sama máli og það hafi verið rætt fram og aftur. Bókað var að niðurstaðan hafi orðið sú að deildarstjórinn myndi skrifa Gunnari bréf um málið.²⁷⁷⁸ Bréfið liggur fyrir meðal rannsóknargagna, dagsett sama dag. Fram kom aðráðuneytið staðfesti heimild til handa Gunnari Guðmundssyni, forstöðumanni, til að synja öllum almennum heimsóknum til fanga á meðan vistaðir væru í fangelsinu gæslufangar vegna svonefndra Guðmundar- og Geirfinnsmála. Í bréfinu sagði að ráðuneytið teldi rétt að heimila að fangar ættu þess kost að ræða við prest, auk fangelsisprests, að fenginni heimild frá þeim sem hefði rannsókn málsins á höndum. Ef ekki fengist heimild til þess að slíkt viðtal færi fram í einrúmi skyldi sá sem færi með rannsókn málsins leggja til mann til að fylgjast með viðtalinu. Bréfið var undirritað af Jóni Thors, deildarstjóra dómsmálaráðuneytisins.²⁷⁷⁹
1419. Þriðjudaginn 19. apríl 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 10:00 að Jón Thors hafi hringt aftur. Orðrétt var bókað: „[L]as fyrir mig bréf í sambandi við símtöl sem við áttum í gær (sjá dagbók þar um). Orðalagi og efni bréfsins var ég samþykkur, enda sé ég að ég kemst ekki lengra. Ráðherra var búinn að samþykkja það og verður það sent hingað innan tíðar. Jafnframt sagði Jón mér að ráðuneytið hefði ekki óskað eftir frekari aðgerðum í járnamálinu svokallaða við saksóknara ríkisins þó eins og hann orðaði það að þetta væru ekki æskilegar aðferðir.“²⁷⁸⁰
1420. Þennan dag var dómþing háð í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu. Bókað var að Brafi Steinarsson, vararíkissaksóknari, hafi sótt þing af hálfu ákærvaldsins. Þá var bókað að Páll Arnór Pálsson, verjandi Kristjáns Viðars, hafi komið í dóminn. Klukkan 10:44 var bókað að Kristján Viðar hafi mætt í dóminn.²⁷⁸¹ Bókað var að hann hafi óskað eftir því að breyta framburði sínum um það þegar hann hafi komið að Hamarsbraut 11 aðfaranótt 27. janúar 1974, ásamt

²⁷⁷⁶ Bls. 2675_S–T.

²⁷⁷⁷ Dagbók nr. 6, bls. 222.

²⁷⁷⁸ Dagbók nr. 6, bls. 223.

²⁷⁷⁹ Bls. 2676.

²⁷⁸⁰ Dagbók nr. 6, bls. 224.

²⁷⁸¹ Bls. 2589.

Guðmundi og Tryggva Rúnari. Bókuð var sú breyting á framburði hans að hann, Tryggvi Rúnar, Albert, Guðmundur og Gunnar hafi verið nýkomnir inn í húsið þegar Sævar hafi komið. Það hafi ekki verið Sævar sem hafi komið gangandi niður stíginn að húsinu heldur Albert. Gunnar hafi ekki verið í fylgd með honum, heldur hafi hann komið rétt á eftir. Bókað var að Kristján Viðar hafi sagst hafa skriðið inn um glugga á þvottahúsi íbúðarinnar. Vék hann frá klukkan 11:15.²⁷⁸²

1421. Fyrir liggur skýrsla tæknideildar rannsóknarlögreglunnar í Reykjavík, dagsett sama dag, með ljósmyndum frá Landmælingum Íslands sem sýndu hluta Hafnarfjarðar og svæðið vestur fyrir Álverið í Straumsvík. Orðrétt var bókað í skýrsluna: „Merkt er inn á myndina með „rauðu“ leið sú sem Kristján Viðar Viðarsson og Albert Klahn Skaftason segjast hafa farið með lík Guðmundar Einarssonar frá Hamarsbraut 11. Með „grænu“ leið sú sem Albert Klahn Skaftason segir að farið hafi verið með líkið úr hrauninu og í kirkjugarðinn í Hafnarfirði.“²⁷⁸³
1422. Tryggvi Rúnar ritaði færslu í dagbók sína þennan dag, 19. apríl 1977. Ritaði hann um hversu vel [ÓmL] bróðir hans hafi reynst honum. Orðrétt ritaði hann: „Já, ef ég get ekki staðið uppréttur að eiga svona bróður, og barist við þetta afl! sem núna stendur á mótí mér sem lyganaðra! Þ.e.a.s. Ég er saklaus! og er að berjast á mótí þessum, þessum ógæfusömu mönnum! sem eru að ljúga mig inn í stórmál! og er búið að standa yfir núna í meira en 16 mánuði, kominn viku betur inn á 17 mánuði. P.s. Ég skal standa mig, enda þarf ég ekki að hræðast þar sem ég er saklaus, enda sigrast réttlætið á öllu fyrir rest! Það er ekki bara ég, það eru mínir nánustu sem fá þá gjöf frá mér, enda hef ég aldrei komið nálægt þessum atb.“²⁷⁸⁴
1423. Miðvikudaginn 20. apríl 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, hafi komið klukkan 12:00 með bréf til forstöðumanns fangelsisins og rætt við Tryggva Rúnar á klefa hans. Bókað var að Hilmar hafi farið klukkan 12:50. Bókað var klukkan 15:00 að séra Jón Bjarman hafi komið til viðtals við Guðjón. Bókað var að séra Jón hafi farið að viðtali loknu klukkan 15:50.²⁷⁸⁵
1424. Fyrir liggur upplýsingaskýrsla, dagsett þennan dag, rituð af Gísli Guðmundssyni um að gagnaöflun samkvæmt skýrslu dagsettri 4. apríl 1977, væri lokið. Tekið var sérstaklega fram að aflað hafi verið upplýsinga í fangageymslum lögreglunnar í borginni og nágrennabæjum um ákærðu og ljóst væri að þau hafi ekki dvalið þar dagana 26. eða 27. janúar 1974. Sama gildi um fangelsið að Litla-Hrauni, enginn þeirra hafi dvalið þar á þeim tíma.²⁷⁸⁶
1425. Þá liggur fyrir kvaðning, dagsett 20. apríl 1977, til [GunJ] búsettum á Torremolinos, Spáni. Orðrétt sagði í kvaðningunni: „Hér með eruð þér kvaddur til að mæta fyrir sakadómi Reykjavíkur og gefa vitnaskýrslu um átök, er urðu að Hamarsbraut 11 í

²⁷⁸² Bls. 2590–2591.

²⁷⁸³ Bls. 2677–2679.

²⁷⁸⁴ Bls. 2675_AB–AC.

²⁷⁸⁵ Dagbók nr. 6, bls. 226–227.

²⁷⁸⁶ Bls. 2667.

Hafnarfirði, aðfaranótt 27. janúar 1974, með þeim afleiðingum að Guðmundur Einarsson, Hraunprýði í Blesugróf, Reykjavík beið bana, en komið er fram í málinu, að þér hafið verið þar viðstaddur. Ferðir til og frá Spáni verða greiddar fyrir yður.²⁷⁸⁷

1426. Sama dag ritaði Tryggvi Rúnar í dagbók sína um viðtal við Hilmar Ingimundarson, verjanda sinn. Hilmar hafi sagt honum að lögreglan hafi enn ekki haft uppi á [GunJ]. Orðrétt ritaði Tryggvi: „Er það vont fyrir mig, ef hann hefur verið þarna á staðnum þegar þetta gerðist, þá getur hann sagt hverjir voru þar og hverjir ekki. Eins og með mig, hann gæti verið lykillinn að málinu fyrir mig. Sagt eins og satt er, að ég hafi ekki verið þarna.²⁷⁸⁸
1427. Guðjón ritaði einnig færslu í dagbók sína þennan dag um að hafa sofið gríðarmikið. Hann hafi verið feginn þegar séra Jón Bjarman hafi komið í heimsókn til hans. Hann hafi talið ekki vonlaust að Geirfinnsmálið yrði bráðum tekið fyrir rétt. Ritaði Guðjón um að hann mætti hitta séra Ragnar Fjalar, hann yrði bara að beina óskum um það til fangavarðar. Ritaði Guðjón um að hafa fengið Morgunblaðið og reynt að koma Gunnari Marinóssyni, varðstjóra, í skilning um séra Ragnar Fjalar. Gunnar hafi viljað bíða eftir bréfi.²⁷⁸⁹
1428. Guðjón ritaði í dagbók sína 21. apríl 1977 um að hafa sofið frekar vel og hafa samið bréf af ákafa í huganum um nóttina til Benedikts Blöndal. Ritaði hann um útiveru og lestur á Morgunblaðinu.²⁷⁹⁰ Gunnar Marinósson hafi komið í langt spjall, næstum því tvo klukkutíma. Orðrétt ritaði Guðjón: „Síðan bar margt á góma, [Kr], sr. [RF], Guðm.mál, G.f.mál, trúmál, lyf og maníó-dep., réttarfar og fleira.“²⁷⁹¹
1429. Sævar ritaði yfirlýsingu í Hegningarhúsinu sem auðkennd er „2I/1 1977“ og „2I/4 1977“ til dómara þeirra „sem meðferð Geirfinnsmáls er falin.“²⁷⁹² Ekki liggur fyrir hvenær yfirlýsing þessi var afhent sakadómi. Í yfirlýsingunni rakti hann einkum aðdraganda þess að hann fór að bera um málsatvik Geirfinnsmálsins 21. janúar 1976. Þá rakti hann samskipti sín við Örn Höskuldsson fulltrúa yfirsakadómara, rannsóknar-lögreglumennina, Eggert Norðdahl Bjarnason, Sigurbjörn Víði Eggertsson og Gunnar Guðmundsson forstöðumann Síðumúlafangelsisins frá því hann var úrskurðaður í áframhaldandi gæsluvarðhald 11. janúar 1976. Greindi Sævar frá því að ítrekað hafi honum verið synjað um að hafa samband við verjanda sinn auk þess sem haft hafi verið í hótunum við hann, sem hann gerði grein fyrir, og hann beittur líkamlegu harðræði. Meðal annars hafi honum verið neitað um tóbak og skriffæri, ljós verið látið loga í klefanum allan sólarhringinn og bæði rannsóknarlögreglumenn og fangaverðir lagt á hann hendur. Ritaði Sævar um að hafa spurt Örn að því 14. janúar 1976 hvort kanna ætti hvar hann hafi verið nóttina sem Guðmundur hvarf og hvort hann hafi nokkuð hitt Erlu fyrr en á sunnudagskvöldinu. Í stað þess að svara þeirri spurningu hafi Örn spurt hann hvar hann hefði verið 19. nóvember 1974. Kvað Sævar þetta hafa

²⁷⁸⁷ Bls. 2679_F.

²⁷⁸⁸ Bls. 2675_AC.

²⁷⁸⁹ Bls. 2590_D.

²⁷⁹⁰ Bls. 2590_J.

²⁷⁹¹ Bls. 2590_L.

²⁷⁹² Bls. 2676_A.

verið upphafið að „Geirfinnstali“ eins og hann orðaði það. Lýsti hann síðan miklu harðræði og hótunum sem hann hafi sætt 15. janúar 1976 af hálfu rannsóknar-lögreglumanna og svo hafi fangaverðirnir tekið við samfellt frá þeim degi til hádegis 19. janúar 1976. Ritaði Sævar um að Sigurbjörn Víðir hafi sagst hafa sannanir fyrir því að hann hafi farið með Einari Bollasyni 19. nóvember 1974 til Keflavíkur og hafi spurt sig hvort hann þekkti bræður Erlu. Honum hafi verið sagt frá hræðslu Erlu vegna hótana í síma og að hennar væri gætt af vopnuðum vörðum og bar um að hafa sagt hana hrædda við Einar. Ritaði Sævar um að hafa orðið að segja það sem krafist hafi verið af honum annars yrði hún myrt en bar um það að Eggert hafi sagt honum að þarna hafi verið gömul bryggja á afskekktum stað. Þegar þeir hafi sagt honum að hætt væri að hótta Erlu hafi Sævar sagt að þeir þyrftu ekki á honum að halda meir því þeir væru búnir að fá þá menn sem þeir vildu fá. Þeim orðum hans hafi Örn svarað á þá leið að hann gæti farið inn í klefa og hengt sig og hefði beðið Gunnar Marinósson varðstjóra að lána honum reipi.

1430. Föstudaginn 22. apríl 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sigurbjörn Víðir hafi komið við klukkan 08:00 á leið sinni í sakadóm Reykjavíkur og tekið með sér tvö bréf til Gunnlaugs Briem frá Guðjóni.²⁷⁹³
1431. Fyrir liggur bréf frá Guðjóni til Gunnlaugs Briem sakadómara. Bréfið er 11 blaðsíður að lengd og ódagsett. Í upphafi bréfsins ritaði Guðjón orðrét: Herra dómari. Þessa skýrslu gef ég að yðar ósk og lít því svo á að hún verði ekki gerð að opinberu réttarskjali, en ég mun fúslega staðfesta fyrir dómi þau atriði sem þér óskið.“ Rakti hann í framhaldinu kynni sín af Sævari og samskipti þeirra allt frá árinu 1970. Greindi hann frá því að um sumarið 1974 hafi þeir farið saman í veiðitúr í Kálfá í Gnúpverjahreppi á bílaleigubíl frá bílaleigu Karnabæjar og gist að Gljúfurárholti eða í „Skúnknum“ svokallaða. Síðan hafi hann ekki hitt Sævar fyrr en í nóvember, að því er talið væri 14. nóvember 1974, þegar Erla og Sævar hafi komið að heimili hans til að sýna honum nýja bifreið. Mundi hann ekki eftir því að Sævar hafi komið inn á heimili hans nema í þetta eina sinn. Orðrét ritaði hann: „Ég mun hafa farið til Grindavíkur sunnud. 17/11 vegna bókamarkaðar og ég man ekki eftir að hafa hitt S. eftir það a.m.k. áreiðanlega ekki á heimili mínu, ef til vill nokkrum sinnum á kaffihúsi. Ég var yfirleitt heima á kvöldin [...]. Mér þykir einkennilegt, ef ferðalag til Keflavíkur og alvarlegir atburðir sem þar hafa átt að eiga sér stað eru mér nú gjörsamlega úr minni liðnir.“ Í framhaldinu greindi Guðjón frá samskiptum þeirra á árinu 1975. Sævar hafi hringt í hann „collect“ frá Kaupmannahöfn og greindi Guðjón frá því að hann hafi ekki skilið Sævar þannig að honum væri hætta búin á Íslandi, eins og nú væri haldið fram. Í júnímánuði hafi Sævar boðið honum að veiða með sér í Ölfusá. Hafi þeir farið dagsferð og komið við að Gljúfurárholti. Orðrét ritaði Guðjón: „Það er mér minnstætt að þar stóð sendiferðabíll af Mercedes Benz gerð þar í hlaði og það kom miklu fátí á S. og vildi hann helst ekki að við færum þar inn sem þó varð úr.“ Í niðurlagi bréfsins ritaði Guðjón að sá trúnaður sem Sævar hafi sýnt honum hafi aðeins náð því marki

²⁷⁹³ Dagbók nr. 6, bls. 229.

sem Sævar hafi talið sig hafa gagn af. Orðrétt ritaði hann: „[E]kki hefði mig fremur grunað hann um Geirfinnsmál fremur en Guðmundarmál.“²⁷⁹⁴

1432. Þennan dag var dómþing háð í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu. Bókað var að lögð hafi verið fram skýrsla rannsóknarlögreglunnar, dagsett 4. apríl 1977, uppdráttur af Hafnarfirði og ljósmynd frá Landmælingum Íslands þar sem merkt hafi verið inn á leiðir þær sem ákærðu Kristján Viðar og Albert Klahn hafi sagst hafa farið með lík Guðmundar Einarssonar, spjöld með ljósmyndum úr Kapelluhrauni, spjöld með ljósmyndum úr kirkjugarðinum í Hafnarfirði, fæðingavottorð Guðmundar Einarssonar, vottorð frá Hagstofu Íslands um búsetu ákærðu Sævars og Erlu, vottorð frá Manntali Hafnarfjarðarbæjar og loks vottorð frá fangelsinu við Síðumúla, Hegningarhúsi og lögreglunni í Hafnarfirði.²⁷⁹⁵
1433. Þennan dag ritaði Tryggvi Rúnar í dagbók sína um tafir á heimsókn frá Hilmari Ingimundarsyni, verjanda sínum. Einnig ritaði hann um að hafa tekið inn lyfin um morguninn, orðrétt ritaði Tryggvi Rúnar: „Ég tók þau bara inn! Ég er ekkert að strekkja mig á því að taka þau ekki, þetta er nógu slæmt hér fyrir! Maður verður helst að vera alveg sljór og vita ekki neitt í sinn haus hér inni í klefa, en það hlýtur að koma einhver endir á þessu helvíti!“²⁷⁹⁶
1434. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína sama dag, 22. apríl 1977. Ari fangavörður hafi komið til hans í langt spjall um vistina í fangelsinu, málin almennt, Geirfinnsmálið og frændsemi þeirra. Þeir hafi síðan gengið um fangelsisgarðinn í hálf tíma.²⁷⁹⁷
1435. Mánudaginn 25. apríl 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Gunnlaugur Briem hafi hringt klukkan 18:40. Orðrétt bókaði færsluritari: „Hringdi Gunnl. Briem vegna prestsviðtala sem hann vill ekki að fari fram einslega. Hann mun geta þess nánar í bréfi til mín á morgun.“²⁷⁹⁸ Daginn eftir var bókað í fangelsisdagbókina að séra Jón Bjarman hafi komið klukkan 15:00 til viðtals við Guðjón. Bókað var að séra Jón hafi lokið viðtalinu við Guðjón klukkan 16:00.²⁷⁹⁹
1436. Sama dag var bókað í dagbók Hegningarhússins að Gunnlaugur Briem, sakadómari, hafi hringt klukkan 16:55 og tilkynnt um ákvörðun sína. Orðrétt var bókað í fangelsisdagbókina: „[H]ér með væri því lokið að fangarnir Kristján Viðar og Sævar Ciesielski fái dagblöð, þá bannar hann öll samtöl við Sævar – án undantekningar nema hvað Jón Oddsson lögmaður má tala við hann og fá samkvæmt leyfi í hvert sinn og undir eftirliti.“²⁸⁰⁰
1437. Þennan dag ritaði Tryggvi Rúnar í dagbók sína um að hafa verið í 16 mánuði og 11 daga í gæsluvarðhaldi, þar af 14 mánuði í einangrun, algjörlega einn í eins manns klefa. Orðrétt ritaði Tryggvi: „Og í þokkabót ofan á allt álagið! er ég saklaus í þessu máli, það hefur verið hræðilegt að vera hér allan þennan tíma saklaus! og bíða eftir að

²⁷⁹⁴ Bls. 2679_G–Q.

²⁷⁹⁵ Bls. 2591–2592.

²⁷⁹⁶ Bls. 2590_I.

²⁷⁹⁷ Bls. 2590_L.

²⁷⁹⁸ Dagbók nr. 6, bls. 233.

²⁷⁹⁹ Dagbók nr. 6, bls. 235.

²⁸⁰⁰ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 65.

sakleysið sannist af mér og að þessir menn segi sannleikann um mig. Ef þeir gerðu það, þá væri ég frír, en meðan þeir halda þessu rugli áfram þá verð ég að bíða og það er þjáning og raun í þessum örlögum mínum.“²⁸⁰¹ Ritaði hann um að hafa fengið sendingu og hughreystandi kveðju frá móður sinni. Hann væri farinn að halda að Albert Klahn væri á kvennaganginum í fangelsinu. Honum hafi heyrst það á málrómnum og svo væri sá alltaf svo lengi í burtu. Orðrétt ritaði Tryggvi: „Kannski hann sé farinn að opna sig á réttan hátt, ekki með ímyndunarrugli sem hingað til hefur verið.“²⁸⁰²

1438. Þriðjudaginn 26. apríl 1977 var dómþing sett í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu. Bókað var að klukkan 11:30 hafi [SRV] komið fyrir dóminn sem vitni. Staðfesti hann að hafa hringt til yfirlögregluþjóns í rannsóknarlögreglunni í Hafnarfirði 31. janúar 1974 og sagst hafa séð til ferða manns sem hann taldi vera Guðmund á Reykjavíkurvegi aðfaranótt 27. janúar 1974. Fremur hált hafi verið á götum, snjóþæfingur en veður gott. Með honum í bifreiðinni hafi verið [EKH]. Greindi hann frá því að þegar þeir hafi verið staddir á mótum Reykjavíkurvegar og Hverfisgötu milli klukkan 02:15 og 02:30 hafi þeir séð mann á gangstéttinni hægra megin götunnar. Maðurinn hafi virst mikið ölvaður og reynt að stöðva bifreiðar. Hann hafi verið stór með dökkt, mikið hár, yfirhafnarlaus og í köflóttum jakka. Maðurinn hafi gengið út á götuna í veg fyrir bifreiðina. Kvaðst vitnið hafa þá hægt ferðina. Maðurinn hafi farið yfir götuna, en þá fallið við. Virtist vitninu ekki sem honum hafi orðið meint af fallinu.²⁸⁰³ Kvaðst vitnið hafa séð lýst eftir Guðmundi Einarssyni næstu daga á eftir í blöðunum. Bókað var orðrétt: „Vitnið sá mynd af Guðmundi er einnig birtist í blöðunum. Er vitnið ekki í neinum vafa um, að umræddur maður var Guðmundur Einarsson.“ Kvaðst [SRV] miða framangreinda tímaákvörðun við það að hann hafi verið við Alþýðuhúsið þegar dansleik þar hafi lokið um klukkan 02:00, hann hafi beðið þar í um 20 til 25 mínútur. Bókað var að Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari, hafi verið viðstaddur þinghaldið. Viku þeir frá klukkan 11:53.²⁸⁰⁴
1439. Þennan dag var bókað í dagbók Hegningarhússins að dagskipan hafi borist frá Gunnlaugi Briem þess efnis að Jóni H. Halldórssyni hafi verið falið að úthluta Kristjáni Viðari og Sævari dagblöðum og hann væri sá eini sem til þess hefði leyfi.“²⁸⁰⁵
1440. Sama dag, 26. apríl 1977, ritaði Tryggvi Rúnar í dagbók sína um að hafa reynt að ná sambandi við Hilmar án árangurs, en hann væri upptekinn í dómi fyrir austan.²⁸⁰⁶
1441. Guðjón ritaði færslu í dagbókina þennan dag um að hafa farið alltof seint á fætur. Séra Jón Bjarman hafi komið til hans með bréf, bækur, föt, mat og fréttir. Ritaði hann um

²⁸⁰¹ Bls. 2595_C–D.

²⁸⁰² Bls. 2595_E.

²⁸⁰³ Bls. 2593.

²⁸⁰⁴ Bls. 2594.

²⁸⁰⁵ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 66.

²⁸⁰⁶ Bls. 2595_G.

að hafa ekki enn komið sér í að skrifa öll þau bréf sem hann þyrfti að skrifa.²⁸⁰⁷ Daginn eftir, 27. apríl 1977, ritaði Guðjón um lestur á Morgunblaði og Heimsljósi eftir Kiljan. Orðrétt ritaði Guðjón: „Nú nálgast óðum 2. maí og er mér lítið fagnaðarefni í því. Þá verður væntanlega bætt við 100 dögum eins og ekkert sé og munum við sitja þá af oss hér eins og ekkert sé. Nei, það er langur tími 100 dagar. Nú veit ég það vel en þeir líða líka.“²⁸⁰⁸

1442. Fimmtudaginn 28. apríl 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að klukkan 16:00 hafi verið komið með bréf frá Gunnlaugi Briem, sakadómara, til Guðjóns. Klukkan 17:30 var bókað að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, hafi komið til viðtals við skjólstæðing sinn. Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 18:10.²⁸⁰⁹
1443. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu Kristjáni Viðari, Sævari, Guðjóni og Erlu, að því er varðar sakargiftir um hvarf Geirfinns Einarssonar. Var ákæra málsins þingfest ásamt rannsóknargögnum, bréfi Jóns Oddssonar og geðheilbrigðisrannsókn á ákærða Guðjóni. Af hálfu ákæruvaldsins sótti þing Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari. Þá voru bókaðir mættir, Páll Arnór Pálsson, skipaður verjandi Kristjáns Viðars, Jón Oddsson, skipaður verjandi Sævars og Haraldur Blöndal, fyrir Benedikt Blöndal, skipaðan verjanda Guðjóns. Bókað var að Guðmundur Ingvi Sigurðsson, skipaður verjandi Erlu hafi ekki getað mætt. Bókað var að sakflytjendur hafi fengið skjöl málsins afhent og var dómþingi slitið.²⁸¹⁰
1444. Tryggvi Rúnar ritaði um útiveru og æfingar í fangelsisgarðinum og von sína um að hlutirnir færu að skýrast von bráðar. Ritaði hann um viðtal við Hilmar, verjanda sinn, sem hafi sagt honum að vera rólegum, það væri ekkert sem þeir gætu gert í bili. Að sögn Hilmars væri enn ekki búíð að finna [GunJ]. Orðrétt ritaði Tryggvi: „Hann væri að fá allt úr dagbókum hér sem fjallaði um mig! og það væri ansi mikið verk að fara í gegnum það. P.s. Ég sagði Hilmari að ég væri ekki sáttur við þetta, að vera hér saklaus! Hilmar skildi það, en við þessu er ekkert að gera eins og er! En lykillinn að málinu getur gengið í skrána, ef þessi [GunJ] finnst!“²⁸¹¹
1445. Föstudaginn 29. apríl 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að tekin hafi verið bréf til Gunnlaugs Briem frá Guðjóni klukkan 15:20.²⁸¹²
1446. Þennan dag var bókað í dagbók Hegningarhússins að Kristján Viðar hafi fengið garðtíma í fyrsta sinn að fyrirmælum Gunnlaugs Briem.²⁸¹³
1447. Sama dag ritaði Tryggvi Rúnar í dagbók sína um að hafa óskað eftir viðtali við Hellert eða Gísla Guðmundsson en Erlingur, fangavörður, hafi gleymt að hringja svo það hafi ekki gengið eftir. Ritaði hann um æstar samræður við Jón B., fangavörð, vegna

²⁸⁰⁷ Bls. 2590_O.

²⁸⁰⁸ Bls. 2590_P.

²⁸⁰⁹ Dagbók nr. 6, bls. 237.

²⁸¹⁰ Bls. 3057–3058.

²⁸¹¹ Bls. 2595_H–J.

²⁸¹² Dagbók nr. 6, bls. 238.

²⁸¹³ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 67.

bókalista. Orðrétt ritaði hann: „Ég er búinn að sjá það að flestir fangaverðirnir eru farnir að umgangast mig sem eitthvað úrhrak. Allavega er framkoma þeirra við mig ekki lengur eins og áður var. Ef ég hugsa hvenær það byrjaði? Þá myndi ég giska á þegar ég fékk að tala við minn lögfræðing fyrst hér inni á klefa (svo er þetta búið að vera grímuklædd framkoma hjá þeim síðan!).“²⁸¹⁴

1448. Laugardaginn 30. apríl 1977 Sama dag var dómþing háð í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu. Bókað var að fram hafi komið í framburðum ákærðu að [GunJ] hafi verið með ákærðu að kvöldi 26. og aðfaranótt 27. janúar 1974 þegar Guðmundur Einarsson hafi beðið bana að Hamarsbraut 11. Bókað var að haft hafi verið uppi á [GunJ] á Torremolinos á Spáni. Gísli Guðmundsson og Torfi Jónsson, rannsóknarlögreglumenn, hafi verið sendir út til að ná tali af honum. Bókað var að þeir hafi farið að utan 23. apríl 1977, hitt [GunJ] og hann hafi fallist á að koma til landsins og bera vitni. Fram kom að [GunJ] hafi komið til landsins daginn áður. Orðrétt var bókað: „Gisti [GunJ] á hóteli hér í borginni í nótt og var lögreglumaður á vakt yfir honum.“ Bókað var að sækjandi málsins, Bragi Steinarsson, hafi komið í dóminn. Klukkan 10:22 var bókað að [GunJ] hafi komið fyrir dóminn.²⁸¹⁵ Var hann áminntur um sannsögli en jafnframt vakin athygli hans á ákvæðum 2. mgr. 77. gr. laga nr. 74/1974. Bókað var að honum hafi verið send kvaðning til Spánar þar sem fram hafi komið af hvaða tilefni hann hafi átt að mæta. Orðrétt var bókað í þingbókina: „Málið er nú reifað fyrir mætta og rakti hann ýmsa þætti málsins sjálfstætt. Þar sem reifunin hefur tekið alllangan tíma, þykir eftir atvikum rétt að fresta formlegri skýrslutöku, enda kveðst mætti vera eftir sig eftir langa ferð.“ Bókuð var sú ákvörðun dómsins að fresta þinghaldinu til mánudagsins 2. maí 1977 og að lögreglumaður yrði með [GunJ] fram að þeim tíma. Bókað var að hann hafi fallist á það en óskað eftir því að fá að vera frekar heima hjá sér.²⁸¹⁶
1449. Mánudaginn 2. maí 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að hringt hafi verið í Harald Henrysson, sakadómara, vegna þess að úrskurður Guðjóns væri útrunninn.²⁸¹⁷
1450. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu. Bókað var að Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari, hafi komið í dóminn. Klukkan 13:36 hafi komið í dóminn [GunJ]. Var hann áminntur um sannsögli en jafnframt vakin athygli hans á ákvæðum 2. mgr. 77. gr. laga nr. 74/1974. Bókað var að honum hafi verið sýnt eintak af Morgunblaðinu frá 30. janúar 1974, en á annarri síðu blaðsins var lýst eftir Guðmundi Einarssyni. Taldi [GunJ] sig muna eftir að hafa séð fréttina en setti það ekki í samband við neitt sem hann hafi verið sjónarvottur að dagana á undan. Kvaðst hann ekki þekkja Guðmund. Kvaðst [GunJ] þekkja Albert Klahn, en þeir hafi verið saman í gagnfræðaskóla. Bókað var að [GunJ] hafi verið sýndar myndir úr sakaskrá af 20 mönnum og hann beðinn um að segja til um hverja hann þekkti. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Tekur hann viðstöðulaust úr myndunum myndir af þremur ákærðu í máli þess, þ.e. ákærðu Kristjáni Viðari

²⁸¹⁴ Bls. 2595_L–M.

²⁸¹⁵ Bls. 2595.

²⁸¹⁶ Bls. 2596.

²⁸¹⁷ Dagbók nr. 6, bls. 240.

Viðarssyni, Sævari Marinó Ciesielski og Tryggva Rúnari Leifssyni. Mætti man eftir nafni Sævars Marinós, en ekki hinna.²⁸¹⁸ Bókað var að [GunJ] hafi sagst hafa haft beyg af ákærðu Kristjáni Viðari og Sævari og talið betra að vera ekki of nærri þeim. Mundi hann að Tryggvi Rúnar hafi verið kraftalegur og látið mjög í veðri vaka að hann kynni að slást. Bókuð var lýsing [GunJ] á heimsókn hans og Alberts að Grettisgötu 82 á tímabilinu 2. til 6. janúar 1974 í þeim tilgangi að kaupa hass. Þar hafi verið staddir Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar. Bókað var eftir [GunJ] að hann og Albert hafi að því loknu farið heim til hans að Lokastíg 18 en síðan heim til Alberts. Skýrði [GunJ] frá því að hafa komið með Alberti að Grettisgötu 82 nokkru síðar á bifreið. Orðrétt var bókað: „Mætti kveður þetta geta hafa verið 2–3 vikum síðar.“ Mundi [GunJ] ekki hvort það hafi verið í þetta skipti eða síðar sem hann hafi verið að aka með Alberti milli staða í borginni. Bókað var að hann myndi ekki á hvaða bifreið þeir hafi verið á. Minnti hann að tveir menn hafi setið í aftursæti bifreiðarinnar og annar þeirra hafi verið ákærði Kristján Viðar eða Sævar en kvaðst ekki muna fyrir víst hver hinn maðurinn hafi verið. Mundi [GunJ] ekki í hvaða erindagjörðum þeir hafi verið en var helst á því þeir hafi verið að aka á milli skemmtistaða til að leita að einhverjum manni.²⁸¹⁹ Mundi hann ekki sérstaklega eftir að komið hafi verið við á Kópavogshæli í þessari ferð. Einhvern tíma hafi þó verið komið þar við og mundi [GunJ] að hann hafi þá beðið í bifreiðinni. Minnti hann að hann hafi þá verið með Alberti, en mundi ekki hvort fleiri hafi verið í bifreiðinni. Mundi [GunJ] ekki eftir því að farið hafi verið frá Kópavogshæli til Hafnarfjarðar en einhvern tíma um þetta leyti hafi hann verið í bifreið með Alberti Klahn í Hafnarfirði þar sem numið hafi verið staðar í brekkunni á Reykjavíkurvegi. Mundi hann ekki hverjir fleiri hafi verið í bifreiðinni en þetta hafi verið að næturlagi. Bókað var að [GunJ] myndist endilega sem fleiri hafi verið í bifreiðinni og eitthvað hafi verið um að vera. Mundi hann ekki hvort þeir hafi hitt einhvern og mundi ekki eftir Guðmundi Einarssyni þarna. Orðrétt var bókað: „Mætti man eitthvað eftir því, að Albert var að amast við því að fleiri kæmu í bifreiðina.“ [GunJ] tók það þó fram að það gæti hafa verið í annað skipti. Mundi hann eftir því að framangreinda nótt hafi verið ekið fram hjá lögreglustöðinni í Hafnarfirði við Suðurgötu. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Mætti man ekki, hvort numið var staðar þarna við hús, en hann minnir, að þeir hafi verið 2 eða 3 í bifreiðinni. Mætta finnst, að numið hafi verið staðar við eitthvert hús og að þeir Albert hafi farið inn. Hann minnir, að þeir hafi farið inn í íbúð í kjallara. Mætti man ekki eftir að hann hafi farið nema inn á ganginn. Honum er minnstæður stigi upp á loft í húsinu, er blasir við, er inn kemur, og eins man hann eftir að hafa litið inn í þvottahús og geymslu, er var opið.“²⁸²⁰ Í framhaldinu var orðrétt bókað: „Mætti kom s.l. laugardag að Hamarsbraut 11 í Hafnarfirði og fannst honum hann kannast við það, er að framan greinir. Einnig kom honum kunnuglega fyrir gangurinn. Mætti man ekki eftir herbergjaskipan að öðru leyti. Mætti sér myndir frá Hamarsbraut 11 í Hafnarfirði. Hann rámar í að það hafi verið tveggja herbergja íbúð, sem hann kom inn í. Mætti tekur fram í þessu sambandi, að hann muni eftir stuttri viðdvöl í 2ja herbergja íbúð

²⁸¹⁸ Bls. 2597.

²⁸¹⁹ Bls. 2599.

²⁸²⁰ Bls. 2600.

með Albert, þar sem spilað var á grammófón, eða a.m.k. talað um músík. Mætta rámar í einhvern grammófón, er var í innra herbergi í horni út við gluggann. Mætti man eftir einhverju þrasi þarna, en af hvaða tilefni það var man hann ekki, og ekki man hann eftir átökum. Honum finnst þó þrasið tengjast meira við brekkuna á Reykjavíkurvegi. Mætti kveðst ekki geta staðhæft, að ákærðu Kristján Viðar, Sævar og Tryggvi Rúnar hafi verið þarna. Mætti man ekki, hvert var erindið á framangreindan stað. Mætti man ekki, hvert hann fór af stað þeim, er að framan greinir.²⁸²¹ Bókað var eftir [GunJ] að hann hafi ekki haft grun um að Sævar seldi hass og hafi ekki vitað um búsetu hans á þessum tíma. Hann teldi sig einhvern tímann hafa séð Erlu en hafi ekki vitað um samband hennar og Sævars. Þá hafi hann ekki vitað til þess að Sævar vendi komur sínar til [HeG] á Kópavogshælið. Greindi [GunJ] frá því að ákærðu hafi aldrei minnst á Guðmund Einarsson við sig og ekki haft orð á því við hann hvað hafi gerst að Hamarsbraut 11 aðfaranótt 27. janúar 1974. Mundi hann eftir því að hafa hitt ákærða Kristján Viðar og ef til vill fleiri í Vestmannaeyjum í mars 1974 og þá hafi ekkert verið minnst á þetta. Einnig mundi [GunJ] eftir því að hafa hitt Sævar í húsi við Laugaveg í júní eða júlí 1974. Bókað var að [GunJ] hafi farið að utan í ágúst 1974 og verið erlendis fram í desember sama ár og farið aftur utan 27. janúar 1975 og verið erlendis síðan.²⁸²²

1451. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína þennan dag um að hafa fengið þau boð frá réttvísinni að gæsluvarðhaldsúrskurðurinn rynni út 12. maí en ekki 2. maí eins og gert hafði verið ráð fyrir.²⁸²³
1452. Þriðjudaginn 3. maí 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að séra Jón Bjarman hafi komið í heimsókn til Guðjóns klukkan 15:30 og farið aftur klukkan 16:25.²⁸²⁴
1453. Sama dag var dómþing sett í sakadómi Reykjavíkur og sakadómsmálið á hendur ákærðu tekið fyrir. Bókað var að Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari, hafi komið í dóminn. Klukkan 10:14 var bókað að Albert Klahn hafi mætt í dóminum. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Reynt hefur verið að ná til verjanda ákærða, Arnar Clausen, hrl., en það hefur ekki tekist. Ákærði kveðst reiðubúinn að gefa skýrslu í málinu þótt verjandi hans sé ekki viðstaddur.“ Bókað var að farið hafi verið yfir framburð ákærða sem snerti [GunJ] og kvaðst Albert halda fast við þann framburð sinn. Staðhæfði Albert að hann og [GunJ] hafi komið að Grettisgötu 82 um kvöldmatarleytið 26. janúar 1974 og haft þar um klukkutíma viðdöl. Þeir hafi verið á Volkswagen bifreið sem faðir hans hafi átt. Ákærði Kristján Viðar hafi verið heima hjá sér og hafi Tryggvi Rúnar einnig verið þarna staddur. Greindi Albert frá því að þeir hafi komið aftur um klukkan 22:00 sama kvöld og þá dvalið fram að miðnætti. Þá hafi þeir farið saman að aka um borgina, eins og hann hafi áður greint frá. Lýsti Albert því að þeir hafi ekið fram hjá lögreglustöðinni í Hafnarfirði á leiðinni að Hamarsbraut 11, en þá hafi hann og [GunJ] verið tveir einir í bifreiðinni. Mundi hann ekki eftir að hafa ekið með

²⁸²¹ Bls. 2601.

²⁸²² Bls. 2602.

²⁸²³ Bls. 2590_R–S.

²⁸²⁴ Dagbók nr. 6, bls. 242.

[GunJ] í annað skipti í Hafnarfirði. Erindi þeirra að Hamarsbrautinni hafi verið að athuga með hass. Kvaðst Albert hafa vitað að Sævar hefði hass til sölu. Bókað var að Albert hafi sagst muna að þeir hafi báðir farið inn í kjallaraíbúðina að Hamarsbraut 11 og að ákærðu Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar og Guðmundur Einarsson voru þar inni.²⁸²⁵ Sævar hafi komið um svipað leyti. Mundi hann ekki eftir því hvort grammófónmúsík hafi verið í íbúðinni. Mundi hann ekki eftir neinum grammófóni þar. Greindi Albert frá því að átökin hafi hafist skömmu eftir að þeir hafi komið inn í íbúðina og kvaðst öruggur um að [GunJ] hafi séð þau. Þeir hafi farið á brott skömmu eftir að átökunum hafi lokið og fannst Alberti sem átökin hafi fengið á [GunJ] en hann hafi viljað fara sem fyrst á brott úr íbúðinni. Orðrétt var bókað í lokin: „Ákærði man ekki eftir, að þeir hafi rætt um átökin, hvorki í bifreiðinni á leið til Reykjavíkur né síðar.“²⁸²⁶ Bókað var að klukkan 11:00 hafi [GunJ] mætt í dóminn til samprófunar. Bókað var að hann hafi verið áminntur um sannsögli. Orðrétt var bókað: „Fer nú fram samprófun milli mætta og ákærða. Er farið yfir framburð ákærða og jafnframt er mætti spurður um málsatvik. Mætti kveður mikið hafa rifjast upp fyrir sér, er gerðist að kvöldi 26. janúar og aðfaranótt hinn 27./1974.“²⁸²⁷ [GunJ] sagði það vel geta verið að hann hafi komið að Grettisgötu 82 að kvöldi 26. janúar 1974. Mundi hann ekki vel um þetta, en sagði það geta verið að hann hafi farið inn í húsið. Kvaðst hann ekki öruggur um þetta en mundi að einhver beygur hafi verið í honum eftir að hafa verið að Grettisgötu 82 hjá Kristjáni Viðari dagana 2. til 6. janúar 1974. Mundi hann eftir því að hafa ekið á milli skemmtistaða með Alberti Klahn þetta kvöld. Minnti hann að þeir hafi verið að leita að einhverjum manni. Með þeim í bifreiðinni hafi verið Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar sem hafi setið í aftursæti. Mundi [GunJ] eftir því að þeir hafi ætlað að reyna að ná í áfengi með einhverjum hætti, en ekki mundi hann eftir að veskjapjófnaður hafi verið nefndur í því sambandi. Mundi hann ekki til þess að nokkuð hafi fengist upp úr krafsinu. Mundi hann eftir því að ekið hafi verið að Kópavogshæli, en ekki í hvaða tilgangi. Orðrétt var bókað: „Þó er hann á því, að þeir hafi ef til vill verið að leita að Sævari Marinó til þess að fá hjá honum peninga.“ Minnti hann fastlega að Kristján Viðar hafi farið úr bifreiðinni við Kópavogshælið og farið þar inn. Mundi [GunJ] eftir því að Tryggvi Rúnar hafi verið spenntur og órólegur og talað mikið. Hafi Kristján Viðar ekkert minnst á erindi sitt þegar hann hafi komið til baka. Í framhaldinu hafi verið ekið til Hafnarfjarðar. Mundi [GunJ] ekki vel eftir akstrinum en mundi eftir því að stöðvað hafi verið á Reykjavíkurvegi en þar hafi Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar farið úr bifreiðinni. Kvaðst [GunJ] ekki hafa vitað í hvaða tilgangi en grunaði að það hafi verið í því skyni að ná í áfengi. Hann og Albert hafi beðið í bifreiðinni á meðan en hann kvaðst ekki muna hve lengi. Þegar Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar hafi komið til baka hafi einhver maður verið með þeim. Kvaðst [GunJ] ekki hafa séð manninn vel og því ekki geta lýst honum. Bókað var að [GunJ] hafi tekið það fram í þessu sambandi að hann hafi meira orðið mannsins var frekar en að hann hafi beinlínis séð hann. Minnti [GunJ] að Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar hafi ætlað að reyna að fá far fyrir sig og manninn í bifreiðinni. Albert hafi ekki

²⁸²⁵ Bls. 2604.

²⁸²⁶ Bls. 2605.

²⁸²⁷ Bls. 2605.

viljað það og upphófst þá þjark út af þessu. Mundi [GunJ] eftir því að Albert hafi ekki viljað hafa meira með þá að gera og ekið áleiðis til Reykjavíkur en síðan snúið við til Hafnarfjarðar. Taldi [GunJ] að Albert hafi ráðið ferðinni. Mundi hann að ekið hafi verið fram hjá lögreglustöðinni í Hafnarfirði og síðan í nánd við hús skammt frá.²⁸²⁸ Lýsti [GunJ] því hvernig þeir hafi lagt bifreiðinni í stæði fyrir framan húsið. Minnti hann að hann hafi beðið í bifreiðinni á meðan Albert hafi athugað hvort einhver væri heima. Albert hafi komið eftir skamma stund og þá hafi þeir farið saman að húsinu. [GunJ] lýsti því hvernig útidyr á kjallara hafi verið opnar og ljós inni á gangi íbúðarinnar. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Var honum sérstaklega minnistæður stiginn upp á loft í húsinu, en hann blasir við, þegar inn er komið. Einnig man mætti eftir að hurð á þvottahúsi var opin og að hann sá þar inn.“ Greindi [GunJ] frá því að Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar hafi verið inni í íbúðinni. Fannst honum sem Sævar hafi komið jafnvel seinna. Mundi hann einnig eftir manni, frekar stórum en grönnum sem hafi verið betur klæddur en þeir hinir. Gat hann ekki gefið nánari lýsingu á þessum manni. Bókað var að [GunJ] hafi verið sýnd mynd af Guðmundi Einarssyni. Sagði hann það vel geta verið að þetta hafi verið Guðmundur en kvaðst ekki alveg viss. Fannst honum þetta hafa verið sami maður og hafi komið að bifreiðinni í brekkunni á Reykjavíkurvegi. Mundi [GunJ] eftir að hafa farið á snyrtiherbergi sem hafi verið á gangi íbúðarinnar, áður en hann fór inn í stofurnar. Mundi hann eftir að hafa farið inn í innra herbergi íbúðarinnar þegar hann kom af snyrtiherberginu og þá sest hjá Alberti Klahn. Minnti [GunJ] að hann hafi spurt hvort hægt væri að spila á grammófón sem hafi verið í íbúðinni, en mundi ekki hvort spilað hafi verið.²⁸²⁹ Mundi hann að eitthvað hafi verið talað um að kaupa áfengisflösku og sagði hann það geta verið að það hafi verið nefnt við manninn. [GunJ] kvaðst ekki hafa verið beinlínis hræddur inni í íbúðinni, en haft það á tilfinningunni að betra væri að fara varlega. Hann hafi treyst Alberti. Í framhaldinu var bókað orðrétt eftir [GunJ]: „Mætta minnir, að Kristján Viðar hafi stjakað við manninum og ýtt honum upp að ísskáp, eins og í því skyni að leggja áherslu á orð sín, að fá manninn til að leggja peninga í flösku. Mætti sá ekki, að farið væri ofan í vasa mannsins til að taka veski hans. Mætti man einnig eftir því, að Tryggvi Rúnar stökk fram eins og tilbúinn til átaka. Mætti man það, að einhver „hasar“ varð eða átök, en nánar getur hann ekki greint frá þeim. Mætti kveður hljóta að vera, að átökin hafi borist inn í næsta herbergi, þar sem hann hafi ekki séð þau greinilega. Mætti man ekki eftir því að hafa séð hníf eða barefli í fórum viðstaddra. Mætti telur, að ákærði Sævar hafi verið kominn, er átökin áttu sér stað. Mætti fór fljótlega á brott ásamt Albert Klahn eftir að átökin hófust. Er hann ekki viss, hvort þeim var þá lokið. Minnir hann, að hann hafi séð einhverja ruddamennsku út undan sér um leið og hann fór út, en man ekki nánar, hvað það var. Hann kveðst ekki hafa séð manninn liggja á gólfinu og ekki heyrði hann manninn hrópa á hjálp, svo hann muni. Mætti var hræddur og leið mjög illa.“ Greindi [GunJ] frá því að hann hafi sjálfur verið með litla peninga á sér og talið umrædda menn vera til alls vísa. Hann hafi því hraðað sér á brott og kallað til Alberts að koma

²⁸²⁸ Bls. 2607

²⁸²⁹ Bls. 2608.

einnig.²⁸³⁰ Albert hafi ekið honum rakleiðis heim að Lokastíg 18, en þó geti verið að þeir hafi haft viðkomu hjá söluturni á leiðinni. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Eins og áður greinir man mætti eftir að lýst var eftir Guðmundi Einarssyni, en ekki setti hann hvarf hans neitt í samband við það, er gerst hafði að Hamarsbraut 11. Menn þeir, er viðstaddir voru að Hamarsbraut 11 greint sinn, minntust aldrei á atburð þennan við mætta. Mætti kveðst enga hugmynd hafa haft um, að umræddur maður kynni að hafa beðið bana í átökunum.“ Rámaði [GunJ] í að eitthvað hafi verið talað um veski mannsins. Minnti hann að kallað hafi verið upp: „Veskið mitt, veskið mitt“ og átökin hafi hafist í framhaldi af því. Bókað var í beinu framhaldi að ákærði Albert hafi verið spurður um það af hverju hann hafi ekki nefnt [GunJ] fyrr í málinu. Kvaðst hann enga skýringu geta gefið á því. Bókað var að þeir hafi vikið frá klukkan 15:50 og var dómþinginu slitið.²⁸³¹

1454. Miðvikudaginn 4. maí 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Tryggvi Rúnar hafi verið fluttur í sakadóm klukkan 13:35. Komið hafi verið til baka með hann klukkan 14:05. Bókað var klukkan 16:35 að hringt hafi verið í Gunnlaug Briem, sakadómara, vegna beiðni Guðjóns um viðtal við séra Ragnar Fjalar Lárusson. Færsluritari lét þess getið að Gunnlaugur hafi heimilað viðtal að því gefnu að annaðhvort Torfi Jónsson, Hellert Jóhannesson eða Gísli Guðmundsson, rannsóknarlögreglumenn, verði viðstaddir.²⁸³²
1455. Bókað var í dagbók Hegningarhússins þennan dag að Kristján Viðar hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur klukkan 14:20 og Sævar klukkan 14:25. Komið hafi verið til baka með þá klukkan 15:00 og 15:10.²⁸³³
1456. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu. Bókað var að Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari, væri mættur af hálfu ákærvaldsins. Klukkan 10:10 var bókað að [GunJ] hafi komið í dóminn. Var hann áminntur um sannsögli, en athygli hans vakin á ákvæðum 2. mgr. 77. gr. laga nr. 74/1974. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Mætta eru nú kynntir framburðir ákærðu Kristjáns Viðars, Tryggva Rúnars Leifssonar og Sævars Marinó Ciesielski.“ Kvaðst [GunJ] halda fast við fyrri framburð sinn um að muna ekki eftir að hafa farið inn til Kristjáns Viðars að Grettisgötu 82 að kvöldi 26. janúar 1974, en sagði það þó geta verið. Greindi [GunJ] frá því að framburður Sævars um komuna að Grettisgötu 82 og síðar að Vesturgötu 24 ætti við þegar hann hafi komið að Grettisgötu 82 dagana 2. til 6. janúar 1974. Kvaðst hann ekkert frekar geta borið um ferðina milli skemmtistaða í Reykjavík, að Kópavogshæli og síðar til Hafnarfjarðar umrætt kvöld. Bókað var að hann teldi ákærða Kristján Viðar greina í öllum atriðum rétt frá ferðinni og komunni að Hamarsbraut 11. Framburður [GunJ] frá atburðum að Hamarsbraut 11 aðfaranótt 27. janúar 1974 var í aðalatriðum í samræmi við fyrri skýrslu fyrir dómnum. Kvaðst hann hafa orðið þess áskynja að maðurinn hafi rotast en gat ekki skýrt nánar hvaðan hann hafi haft það, hvort hann hafi séð það sjálfur eða heyrt talað um það. Rámaði

²⁸³⁰ Bls. 2609.

²⁸³¹ Bls. 2610.

²⁸³² Dagbók nr. 6, bls. 243.

²⁸³³ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 69.

[GunJ] í samtal við Kristján Viðar frammi á gangi íbúðarinnar í þann mund sem hann hafi verið að fara. Hafi Kristján rætt um einhver viðskipti sem ættu að fara fram sem hann vildi ekki að [GunJ] fengi vitneskju um og því væri best að hann færi. Fannst honum sem átökin hafi staðið stutt og farið fram í tveimur lotum. Taldi [GunJ] sig hafa farið út úr herbergjunum í þann mund sem átökunum var að ljúka. Kvaðst hann aldrei hafa heyrt um það talað að maðurinn væri látinn. Orðrétt var bókað: „Mætti kveðst hafa orðið mjög skelfdur við átökin og kunni það að vera skýringin á hve erfiðlega honum hefur gengið að rifja þetta upp. Hann segir þetta núna vera orðið ljóst fyrir sér í megindráttum.“ Vék [GunJ] frá klukkan 12:08.²⁸³⁴ Klukkan 13:30 var bókað að [GunJ] hafi mætt aftur í dóminn. Var hann áminntur um sannsögli og bent á sömu ákvæði og áður. Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi mætt í dóminn klukkan 13:35 og með honum verjandi hans, Hilmar Ingimundarson.²⁸³⁵ Þá var bókaður mættur Páll Arnór Pálsson, verjandi Kristjáns Viðars. Fór þá fram samprófun. Bókað var að [GunJ] kannaðist við Tryggva Rúnar sem hann sæi nú í dómnum. Bókað var að ákærði Tryggvi Rúnar kannaðist ekki við [GunJ], en gæti þó ekki fullyrt um það hvort hann hafi séð hann áður. Var framburður [GunJ] rakinn og kvaðst hann halda fast við framburð sinn. Kvaðst Tryggvi Rúnar halda fast við framburð sinn og neitaði að hafa verið að Hamarsbraut 11 í umrætt sinn. Bókað var að samræmi í framburðum [GunJ] og Tryggva Rúnar hafi ekki náðst. Vék Tryggvi Rúnar frá klukkan 13:50. Bókað var í sakadómsbókina að Kristján Viðar hafi komið í dóminn klukkan 14:24. Fór þá fram samprófun milli Kristjáns Viðars og [GunJ]. Bókað var að framburður Kristjáns um átökin að Hamarsbraut 11 hafi verið lesinn í heyranda hljóði. Bókað var að Kristján Viðar og [GunJ] hafi sagst kannast við hvorn annan. Kvaðst [GunJ] vísa til framburðar síns um málsatvik og ekkert hafa við framburð Kristjáns Viðars að athuga. Bókað var að Kristjáni hafi verið kynntur framburður [GunJ] og kvaðst hann ekkert hafa við hann að athuga.²⁸³⁶ Bókað var að Kristján Viðar hafi vikið frá klukkan 14:32. Á sama tíma var bókað að Sævar hafi komið í dóminn. Fór fram samprófun milli Sævars og [GunJ]. Kvaðst Sævar kannast við [GunJ] og nefndi hann á nafn. Bókað var að [GunJ] hafi sagst kannast við Sævar. Bókað var að Sævar héldi því fram að [GunJ] hafi komið að Grettisgötu 82 að kvöldi 26. janúar 1974. Vísaði [GunJ] til fyrri framburðar síns um það atriði. Sagði hann að Sævar hafi eftir sínu besta minni verið að Hamarsbraut 11 aðfaranótt 27. janúar 1974. Orðrétt var bókað: „Samræmi næst ekki í framburðum ákærða og mættu. Heldur hvor fast við framburð sinn.“ Bókað var að Sævar hafi vikið frá klukkan 14:40 og var dómþingi slitið.²⁸³⁷

1457. Fimmtudaginn 5. maí 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 11:20 að hringt hafi verið í séra Ragnar Fjalar fyrir Guðjón og þess getið að presturinn kæmi til viðtals 10. maí. Á sama tíma var bókað að haft hafi verið samband við Gísla rannsóknarlögreglumann í tengslum við yfirsetu. Bókað var að Gíslu hafi sagt Gunnlaug þurfa að ákveða hver þeirra þriggja ætti að sitja yfir Guðjóni og prestinum. Klukkan 14:25 var bókað að bréf hafi borist til Guðjóns frá Gunnlaugi Briem,

²⁸³⁴ Bls. 2611–2613.

²⁸³⁵ Bls. 2613.

²⁸³⁶ Bls. 2614.

²⁸³⁷ Bls. 2615.

sakadómara. Fimm mínútum síðar var bókað að komið hafi verið með Sævar úr Hegningarhúsinu að fyrirlagi Gunnlaugs. Klukkan 15:00 var bókað að hringt hafi verið í Hilmar Ingimundarson, verjanda Tryggva Rúnars. Var hann beðinn um að koma til viðtals við skjólstæðing sinn. Bókað var að hann hafi lofað að koma daginn eftir.²⁸³⁸ Klukkan 15:45 var bókað um símtal til Gunnlaugs sakadómara. Var hann spurður hvort Sævar mætti ræða við verjanda sinn. Orðrétt var bókað: „Gunnl. kvað svo vera en vill að einhver okkar sitji yfir þeim enda vilji Jón Odds. hrl. það heldur að sá háttur sé á hafður að sögn dómarans.“ Færsluritari lét þess getið að hann hafi spurt sakadómarann í leiðinni hvort Sævar mætti ræða við prest ef hann þess óskaði. Hafi dómari eingöngu heimilað viðtal við séra Jón Bjarman. Bókað var klukkan 16:30 að komið hafi verið með Sævar og búslóð hans í Síðumúlafangelsi ásamt úrskurðarmiða frá Gunnlaugi Briem upp á 150 daga áframhaldandi gæsluvarðhald. Klukkan 20:10 var bókað að [ÓmL] bróðir Tryggva Rúnars hafi komið með sendingu til hans.²⁸³⁹

1458. Sama dag var bókað í dagbók Hegningarhússins að Sævar hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur klukkan 13:30 og þaðan í Síðumúlafangelsið. Klukkan 17:00 var bókað í fangelsisdagbókina að vaktin yfir Kristjáni Viðari hafi verið leyst upp að hálfu leyti, það er að einn vaktmaður væri yfir honum í stað tveggja. Var Kristján Viðar um leið fluttur í klefa númer tíu í Hegningarhúsinu.²⁸⁴⁰
1459. Þennan dag, 5. maí 1977, var dómþing sakadóms Reykjavíkur sett og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu. Bókað var að dómari hafi lagt fram spjöld með úrklippum úr blöðum þar sem lýst hafi verið eftir Guðmundi Einarssyni. Sækjandi málsins, Bragi Steinarsson, var bókaður mættur. Bókað var að [GunJ] hafi komið í dóminn klukkan 10:20. Bókað var að allir framburðir hans í málinu hafi verið lesnir upp í heyranda hljóði. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Mætti skýrir frá því, að þegar hann hafi rifjað mál þetta upp s.l. nótt minni hann „mjög fastlega“ að það hafi verið sagt við sig, að maðurinn hafi fallið á borð og rotast í átökunum. Minnir hann að það hafi annað hvort verið Kristján Viðar, sem sagði honum þetta á gangi íbúðarinnar, eða Albert Klahn í bifreiðinni á leið til Reykjavíkur. Þó geti hann hafa heyrt þetta út undan sér um leið og hann fór út.“ Bókað var eftir [GunJ] að allir framburðir hans væru gefnir eftir bestu vitund, en sum atriði væru óljós fyrir sér eins og framburðirnir bæru með sér.²⁸⁴¹ Lýsti ákærvaldið því yfir að [GunJ] yrði ekki saksóttur eins og málið lægi fyrir. Bókað var í sakadómsbókina að [GunJ] hafi unnið eið að framburði sínum eftir lögmæltan undirbúning. Vék hann frá klukkan 12:00.²⁸⁴² Bókað var að klukkan 13:45 hafi komið í dóminn Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari og Jón Oddsson, skipaður verjandi ákærða Sævars. Klukkan 14:05 kom Sævar í dóminn. Bókað var að gæsluvarðhald Sævars rynni út í dag og með vísan til ákæruskjala á hendur honum í máli þessu væri gerð sú krafa af hálfu ákærvaldsins að því yrði framlengt. Var í þinghaldinu kveðinn upp úrskurður þar sem fram kom að meðferð mála á hendur Sævari væri ólokið. Fram kom að hann hafi setið í gæsluvarðhaldi frá

²⁸³⁸ Dagbók nr. 6, bls. 244.

²⁸³⁹ Dagbók nr. 6, bls. 245.

²⁸⁴⁰ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 70.

²⁸⁴¹ Bls. 2616.

²⁸⁴² Bls. 2617.

12. desember 1975. Var Sævar úrskurðaður í áframhaldandi 150 daga gæsluvarðhald. Bókað var að Sævar hafi tekið sér sólarhringsfrest til ákvörðunar um kæru til Hæstaréttar Íslands. Vék Sævar frá klukkan 14:20.²⁸⁴³

1460. Föstudaginn 6. maí 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sigurbjörn Víðir hafi komið við um klukkan 08:00 og tekið bréf frá Guðjóni til yfirlestrar hjá Gunnlaugi Briem.²⁸⁴⁴ Bókað var klukkan 11:15 að Sævar hafi verið færður fram á varðstofu til viðtals við Jón Oddsson, verjanda sinn, í áheyrn varðstjóra. Klukkan 12:30 var samtalinu lokið og Sævar færður inn á klefa sinn. Bókað var að Gunnlaugur Briem hafi hringt klukkan 13:30 vegna dagblaðamála tveggja fanga, Guðjóns og Sævars. Bókað var að Gunnlaugur hafi sagst hafa fengið ábendingu um að það gæti skapað misskilning að Guðjón fengi bara Morgunblaðið til aflestrar. Menn gætu ætlað að ástæðan væri sú að blaðið samrýmdist ekki hans stjórnmalaskoðunum. Óskaði Gunnlaugur því eftir því að Guðjón fengi að ráða hvaða blað hann fengi. Þó væri bara um eitt blað að ræða. Þá mætti hann skipta um blað eftir hóflega langan tíma ef hann þess óskaði. Bókað var að dómarrinn mæltist til þess að Sævar fengi dagblað til aflestrar. Færsluritari lét þess getið að hann myndi ekki láta Sævar fá blað um helgina heldur myndi hann koma þessum skilaboðum áfram til forstöðumanns hússins sem myndi ræða þetta við dómarrann frekar. Bókaði færsluritari um að hafa upplýst Gunnlaug um ákvörðun yfirmanna fangelsisins um að Sævar fengi útiverutíma að deginum, með hefðbundnum fyrirvara um ef aðstæður leyfðu. Var þess getið að dómarrinn hafi verið mjög ánægður með þá ákvörðun.²⁸⁴⁵
1461. Laugardaginn 7. maí 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðsteinn læknir hafi komið milli klukkan 08:55 og 09:45 og rætt við Sævar meðal annarra. Bókað var að lyfjum hafi verið breytt og vísað til lyfjaskrár þar um. Bókað var klukkan 17:20 að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, hafi komið til viðtals við hann. Fór Hilmar klukkan 17:40 og var Tryggvi Rúnar settur aftur inn á klefa.²⁸⁴⁶
1462. Mánudaginn 9. maí 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi hringt klukkan 13:05 og spurt um líðan skjólstæðings síns.²⁸⁴⁷
1463. Þessa daga birtust fréttir í dagblöðum sem byggðust á fréttatilkynningu sakadóms sem send var fjölmiðlum 7. maí 1977. Meðal annars birtist frétt í Dagblaðinu, undir fyrirsögninni: „Rannsókn Guðmundarmálsins lokið: Rannsóknin hefur staðið linnulítið í 16 mánuði – tekið til dóms með Geirfinnsmálinu í haust.“ Fram kom að verulegar breytingar hafi orðið á framburði einstakra vitna í málinu og Tryggvi Rúnar og Sævar hafi dregið játningar sínar til baka. Greint var frá því að Sævar hafi sagt frá því að ákveðinn maður hafi einnig verið staddur að Hamarsbraut 11 í umrætt sinn. Reyndist maðurinn dveljast á Spáni. Í fréttinni var orðrétt tekið upp úr fréttatilkynningu sakadóms: „Rannsóknarlögreglumenn fóru til Spánar til fundar við

²⁸⁴³ Bls. 2618.

²⁸⁴⁴ Dagbók nr. 6, bls. 245.

²⁸⁴⁵ Dagbók nr. 6, bls. 246.

²⁸⁴⁶ Dagbók nr. 6, bls. 247.

²⁸⁴⁷ Dagbók nr. 6, bls. 249.

manninn og féllst hann á að koma til Íslands og bera vitni í málinu. Við fyrstu yfirheyrslur kvaðst hann lítið um málið vita en þó muna um einstök atvik sem komu heim við framburði Kristjáns Viðars og Alberts Klahn og fyrri framburði Sævars Marinó og Tryggva Rúnars. Við sampröfun taldi maðurinn sig muna nánar um málið. Hefur hann talið að hann hafi verið á Hamarsbraut 11 framangreinda nótt er átök urðu, og þar hafi verið auk ákærðu maður, sem hann þekkti ekki. Kveðst hann lítið geta borið um átökin sjálf og ekki hafa sett þau í samband við hvarf Guðmundar Einarssonar. Í frásögn mannsins kom ekkert sérstakt fram umfram það sem hafði komið fram í framburðum ákærðu.“ Greint var frá því að tvær stúlkur sem hafi verið á ferð í bifreið á Strandgötu umrædda nótt teldu Kristján Viðar þann mann sem þær hafi séð á gangi með Guðmundi Einarssyni, en Kristján Viðar hafi sagst hafa verið þar staddur ásamt Guðmundi og Tryggva Rúnari. Fram kom að sakadómur Reykjavíkur teldi rannsókn málsins lokið í öllum aðalatriðum en munnlegum málflutningi yrði frestað þar sem málið yrði sameinað Geirfinnsmálinu og myndi dómsmeðferð í málunum hefjast innan skamms.²⁸⁴⁸

1464. Þriðjudaginn 10. maí 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðjón hafi verið færður fram klukkan 13:45 til viðtals við séra Ragnar Fjalar í áheyrn Jóns H. Halldórssonar, lögreglumanns. Bókað var að séra Ragnar Fjalar hafi farið klukkan 14:45 og á sama tíma var Guðjón færður inn á klefa sinn. Klukkan 14:45 var bókað í fangelsisdagbókina að hringt hafi verið í Jón Oddsson, verjanda Sævars, vegna beiðni hans um að koma til viðtals við hann. Bókað var að Jón hafi sagst munu reyna að koma daginn eftir, en lofaði því þó ekki. Bókuð var athugasemd þess efnis að Sigurbjörn Víðir mætti tala við Tryggva Rúnar að vild samkvæmt fyrir mælum frá Gunnlaugi Briem, sakadómara.²⁸⁴⁹
1465. Miðvikudaginn 11. maí 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðjón hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur klukkan 10:50. Bókað var að komið hafi verið til baka með Guðjón klukkan 12:40.²⁸⁵⁰ Klukkan 15:45 bókaði færsluritari um símtal sitt við Gunnlaug Briem, sakadómara, vegna „blaðaspursmálsins“ eins og það var orðað. Fram kom að lítið hafi verið á símtalinu að græða annað en það að dómari vildi að Sævar fengi Morgunblaðið. Guðjón yrði látinn velja um blað og Tryggvi Rúnar fengi það svo til aflestrar þegar Guðjón væri búinn með það. Bókað var að blöðin mættu ekki ganga milli Sævars og Tryggva Rúnars. Fram kom að starfsmenn fangelsisins ættu að sjá um að ritskoða blöðin.²⁸⁵¹
1466. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur sett og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu að því er varðaði sakargiftir um hvarf Geirfinns Einarssonar. Bókað var að sækjandi málsins, Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari, hafi komið í dóminn klukkan 11:00. Á sama tíma hafi Guðjón mætt ásamt Benedikt Blöndal, skipuðum verjanda hans. Af hálfu ákærvaldsins var þess krafist að gæsluvarðhald yfir Guðjóni yrði framlengt með vísan til þess sakarefnis sem reifað væri í ákæru á hendur honum.

²⁸⁴⁸ Bls. 2675 og 2680.

²⁸⁴⁹ Dagbók nr. 6, bls. 250–251.

²⁸⁵⁰ Dagbók nr. 6, bls. 251.

²⁸⁵¹ Dagbók nr. 6, bls. 252.

Bókað var orðrétt í sakadómsbók: „Skipaður verjandi gerir ekki athugasemdir við ofangreinda kröfu sækjanda.“ Var í þinghaldinu kveðinn upp úrskurður þar gæsluvarðhald yfir Guðjóni var framlengt um allt að 150 daga. Bókað var að Guðjón hafi óskað eftir sólarhringsfresti til ákvörðunar um kæru til Hæstaréttar Íslands.²⁸⁵²

1467. Fyrir liggur bréf frá Jóni Oddssyni, skipuðum verjanda Sævars, til Gunnlaugs Briem, sakadómara, dagsett sama dag. Fram kom að skjólstæðingur hans hafi haldið því fram að hafa ekki verið staddur að Hamarsbraut 11 aðfaranótt 27. janúar 1974 heldur hjá vinkonu sinni í starfsmannahúsi Kópavogshælis og vísaði til framburða starfstúlkna þar. Orðrétt ritaði Jón: „Hann hafi fyrst komið á Hamarsbraut sunnudagskvöldið 27. janúar 1974 eftir að hann kom til landsins í þetta skipti sbr. hér og skýrslur Erlu Bolladóttur hjá fíkniefnalögreglunni, sem lagðar hafa verið fram svo og frásögn Erlu hjá Gísla Guðmundssyni, rannsóknarlögreglumanni. Tel ég því það brýna nauðsyn, að Erla Bolladóttir verði nánar látin gera grein fyrir ósamræmi í framburði sínum varðandi þetta atriði m.a. með samprófun við skjólstæðing minn. Ég verð að lýsa yfir óánægju minni með það, að [GunJ] skuli nú farinn úr landi, þar sem ég tel að lögmenn ákærðu í málinu hafi ekki haft sömu aðstöðu og saksóknari ríkisins til að yfirheyra vitnið og þá sérstaklega, þar sem skjólstæðingur minn lagði ríka áherslu á, að fá samprófun við vitnið og varð til þess að benda á vitnið. Tel ég því ríka ástæðu til að skjólstæðingur minn fái tækifæri til að tjá sig frekar um þetta atriði fyrir dómi.“ Í bréfinu kom fram að dómariinn hefði pappaspjald í sínum vörslum sem hafi verið í klefa Sævars og hann sagt stafa frá Erlu, en ritaði hafi verið á spjaldið. Þá hafi Sævar greint frá tveimur bréfum sem honum hafi borist frá Erlu í Síðumúlafangelsi. Taldi Jón að leggja þyrfti þessi gögn fram og rannsaka hvernig Sævari hafi borist þessi bréf. Í bréfinu sagði að Sævar teldi bréfin hafa haft áhrif á rannsókn málsins.²⁸⁵³ Óskaði Jón jafnframt eftir því að tveir kvenfangaverðir gæfu skýrslu fyrir dómi í tilefni af ásökunum Sævars á hendur starfsmönnum fangelsisins í Síðumúla. Þá lagði hann ríka áherslu á að Sævar yrði fluttur úr Síðumúlafangelsi þar sem hann teldi dvöl hans þar hafa mjög óheppileg áhrif á hann. Lýsti Jón því yfir að vegna sífella breytinga á framburði Alberts Klahn yrði að kalla hann sérstaklega til skýrslugjafar og samprófunar. Þá óskaði hann eftir því að ræðismaður bandaríska sendiráðsins gæfi skýrslu fyrir dómi um viðtöl hans við Sævar. Orðrétt ritaði Jón í framhaldinu: „Þá tel ég ástæðu til, að lagt verði fram í málinu skýrslur úr dagbókum fangelsanna um yfirheyrslur yfir skjólstæðingi mínum, heimsóknir og allt þar er varðar dvöl skjólstæðings míns svo sem læknisvitjanir, hvenær hann hafði bækur, skriffæri, tóbak og annað, hversu lengi yfirheyrslur stóðu, hvaða fangaverðir voru á hverjum tíma og hvenær nýir menn voru ráðnir sbr. langa skýrslu mína varðandi ráðningu fangavarda frá vori 1976, einkum að því er varðar þá Hlyn Þ. Magnússon og Skúla Steinsson, sbr. skýrslu Rannsóknarlögreglunnar í Rvík. nr. 2349/1976 gerða af Grétari Sæmundssyni, lögreglumanni 8.6.1976.“ Taldi Jón framangreind atriði mjög þýðingamikill og vænti skjótra úrræða dómsins.²⁸⁵⁴

²⁸⁵² Bls. 3059–3061.

²⁸⁵³ Bls. 2681.

²⁸⁵⁴ Bls. 2681–2682.

1468. Sama dag, 11. maí 1977, ritaði Guðjón færslu í dagbók sína um að gæsluvarðhaldinu hafi verið framlengt um 150 daga. Orðrétt ritaði hann: „Dómsorð óparfl. harðorð.“ Hann hafi hitt Benedikt Blöndal, verjanda sinn, en ekki fengið að ræða við hann í einrúmi. Úrskurður þar um yrði kveðinn upp von bráðar. Þeir hafi rætt saman um ýmislegt málinu viðkomandi í áheyrn Vernharðs, lögreglumanns. Guðjón ritaði um að Vernharður hafi ekið honum aftur í Síðumúlafangelsið og þeir hafi rætt skólamál og velt fyrir sér hvers vegna sumir væru inni en aðrir úti, líkt og Albert Klahn. Gunnar Guðmundsson hafi komið og rætt fyrirkomulag á lestri morgunblaða. Þeir hafi rætt saman og einkum um það hvort verjandinn mætti ræða við hann í einrúmi. Ritaði Guðjón að lögin virtust taka allan vafa af um það að slíkt væri óheimilt, en þar sem málið væri komið fyrir dóm væri annað viðhorf.²⁸⁵⁵
1469. Fimmtudaginn 12. maí 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðjón hafi fengið Þjóðviljann afhentan inn á klefa og yrði það gert í einn mánuð. Fram kom að hann fengi ekkert annað blað á meðan. Bókað var um komu Benedikts Blöndals, verjanda Guðjóns, klukkan 11:35 með víxil til undirritunar og skrifblöð fyrir skjólstæðing sinn.²⁸⁵⁶ Bókað var að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi hringt klukkan 15:10 og sagst ekki komast til viðtals við Sævar líkt og hann hafi lofað en sagst koma þegar hann gæti.²⁸⁵⁷
1470. Þennan dag var bókað í dagbók Hegningarhússins að Kristján Viðar hafi verið í sakadómi Reykjavíkur frá klukkan 10:00 til 18:30 fyrir utan hlé milli klukkan 12:30 og 13:00.²⁸⁵⁸ Dómþing sakadóms Reykjavíkur var sett sama dag og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu, að því er varðar sakargiftir um hvarf Geirfinns Einarssonar. Bókað var að Kristján Viðar hafi komið í dóminn klukkan 10:00 ásamt verjanda sínum, Páli Arnóri Pálssyni. Þá var Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari, bókaður mættur af hálfu ákærvaldsins. Orðrétt var bókað: „Ákærði kveðst viðurkenna atferli það, sem honum er gefið að sök í I. kafla ákæru á dskj. nr. B I.“ Var skýrsla Kristjáns Viðars í sakadómi 17. janúar 1977 lesin í heyranda hljóði. Bókað var að hann hafi sagt hana rétta í meginatriðum en vildi kom að nokkrum athugasemdum. Greindi Kristján Viðar í smáatriðum frá atvikum allt frá því þegar hann og Sævar hafi hitt mann á stigapalli 2. hæðar í Klúbbnum 17. nóvember 1974. Sævar hafi þrástagað á því við hann að spyrja manninn hvort hann vildi kaupa spíra. Kvaðst Kristján Viðar hafa að lokum gefið eftir og spurt manninn sem hafi neitað og hann þá gengið á brott frá Sævari. Vissi hann ekki hvort Sævar hafi rætt við manninn í kjölfarið. Kvaðst Kristján Viðar ekki hafa þekkt manninn en taldi að um Geirfinn Einarsson hafi getað verið að ræða.²⁸⁵⁹ Sævar hafi svo hringt til hans eftir hádegi mánudaginn 18. nóvember 1974 og beðið hann um að koma með sér suður með sjó til að stela spíra.²⁸⁶⁰ Sævar hafi beðið hann um að útvega sendiferðabifreið og kaupendur að spíra. Bókað var að Kristján Viðar hafi tekið það sérstaklega fram í þessu sambandi að hann hafi með öllu

²⁸⁵⁵ Bls. 2682_A.

²⁸⁵⁶ Dagbók nr. 6, bls. 253.

²⁸⁵⁷ Dagbók nr. 6, bls. 254.

²⁸⁵⁸ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 73.

²⁸⁵⁹ Bls. 3062–3063.

²⁸⁶⁰ Bls. 3063.

hafnað þessu fyrst í stað en síðan látið til leiðast. Kvaðst Kristján Viðar hafa beðið [SÓH], frænda sinn, um að útvega sendiferðabifreið til flutninga 19. nóvember 1974. Það hann [SÓH] um að koma að Vatnsstíg, mundi hann ekki klukkan hvað, en taldi það hafa verið um klukkan 20:00. Sævar hafi komið til hans að Laugavegi 32 um klukkan 20:00 umrætt kvöld. Kvaðst Kristján Viðar hafa farið í svartan leðurjakka og haldið svo út á Vatnsstíg þar sem blá Volkswagen bifreið hafi staðið. Undir stýri hafi verið maður sem hann hafi ekki þekkt. Bókað var í sakadómsbókina að Kristjáni Viðari hafi verið sýnd mynd af Guðjóni Skarphéðinssyni hjá rannsóknarlögreglunni og kvað hann það hafa verið Guðjón sem hafi ekið bifreiðinni. Stuttu seinna hafi [SÓH] komið á gulri, frambyggðri, Mercedes Benz sendiferðabifreið.²⁸⁶¹ Kvaðst Kristján hafa verið allmikið undir lyfjaáhrifum og því ekki geta skýrt frá samtali hans og Sævars við [SÓH]. Ekið hafi verið af stað og stöðvað við Framnesveg þar sem Sævar hafi farið út. Vissi Kristján Viðar ekki hvert erindi Sævars var. Var þá ekið í átt til Keflavíkur.²⁸⁶² Kvaðst Kristján hafa sofið mest alla leiðina, en vaknað öðru hvoru. Mundi hann ekki eftir að hafa heyrt Sævar og Guðjón ræða um að einhver gæti orðið erfiður. Mundi hann að einhvers staðar hafi verið tekið bensín, en gat ekki staðhæft hvar. Þegar komið hafi verið til Keflavíkur hafi þau séð bifreið [SÓH] við gatnamót nálægt Aðalbílastöðinni. Orðrétt var bókað: „Ákærði kveðst vera ókunnugur í Keflavík en þetta hafi rifjast upp fyrir sér, er honum var sýndur staðurinn síðar.“ Kvaðst Kristján Viðar hafa sagt [SÓH] að aka í Dráttarbrautina í Keflavík, en Sævar hafi sagt hana vera innst í bænum. Þau sem í Volkswagen bifreiðinni voru hafi ekið að Hafnarbúðinni. Taldi Kristján Viðar að klukkan hafi verið um 22:00 þegar komið var þangað. Hann og Sævar hafi farið inn og Sævar hafi þá verið búinn að segja honum að láta sem þeir þekktust ekki. Mundi Kristján Viðar eftir því að Sævar hafi keypt sigarettur og súkkulaði en hann hafi keypt flösku af Coca Cola. Þá hafi verið ekið að Dráttarbrautinni, en Kristján Viðar kvaðst ekki vita hver hafi átt hugmyndina að því. Hann hafi hlaupið nokkurn spöl þar til hann hafi fundið bifreið [SÓH] sem var þá orðinn ópolinmóður. Kvaðst Kristján hafa sagt honum að bíða rólegum. Því næst hafi þau ekið af stað að einhverjum söluturni þar sem Sævar hafi farið út til að hringja. Hann hafi komið til baka og sagst ekki hafa getað hringt þar sem svo margt fólk hafi verið inni í söluturninum. Þá hafi verið ekið aftur að Hafnarbúðinni. Kvaðst Kristján Viðar hafa séð Guðjón skrifa eitthvað á miða og rétt Sævari. Sævar hafi síðan rétt honum miðann sem á var símanúmer. Kvaðst Kristján halda að nafnið Geirfinnur hafi staðið á miðanum, allavega hafi það nafn verið nefnt við hann áður en hann fór inn í Hafnarbúðina. Sævar hafi sagt honum að fara inn og hringja til Geirfinns með þau skilaboð að þeir væru komnir og hann ætti að koma einn og fótgangandi. Mundi Kristján Viðar eftir því að hafa beðið afgreiðslustúlku í bláum slopp um að fá að hringja. Hann hafi hringt í símanúmerið og spurt eftir Geirfinni. Barn hafi komið í símann og kallað á pabba sinn. Mundi Kristján eftir því að hafa spurt: „Ert þú Geirfinnur?“ Maðurinn hafi svarað því játandi. Hann hafi þá sagt það sem Sævar hafi sagt honum að segja. Minnti Kristján Viðar að maðurinn hafi þá spurt: „Er Maggi þarna?“ Mundi hann eftir að hafa sagt við Geirfinn: „Það er enginn Maggi hérna, ég er

²⁸⁶¹ Bls. 3064.

²⁸⁶² Bls. 3065.

hérna einn.“ Geirfinnur hafi þá spurt hvar hann væri og kvaðst Kristján þá hafa sagst vera í einhverri sjoppu. Geirfinnur hafi þá spurt hver hann væri en hann sagst það ekki skipta máli og þá lagt símtólið á. Kvaðst Kristján Viðar hafa farið aftur út í Volkswagen bifreiðina. Þá hafi Guðjón farið út úr bifreiðinni í átt að Hafnarbúðinni en vissi hann ekki hvort hann hafi farið þangað inn. Þegar Guðjón hafi komið til baka hafi hann ekið bifreiðinni aðeins frá Hafnarbúðinni og stöðvað þar.²⁸⁶³ Bókað var að hlé hafi verið gert að þinghaldinu klukkan 12:15. Bókað var að Kristján Viðar hafi komið aftur fyrir dóminn klukkan 13:40. Greindi Kristján frá því að þau hafi verið búin að bíða góða stund í bifreiðinni þegar Guðjón hafi sagt: „Þarna kemur hann.“ Kristján Viðar kvaðst ekki hafa þekkt manninn og gat ekki sagt til um hvort um hafi verið að ræða sama mann og hann og Sævar hafi hitt í Klúbbnum tveimur kvöldum áður. Maðurinn hafi sest aftur í Volkswagen bifreiðina og þá hafi verið ekið af stað. Sævar hafi rætt við manninn á leiðinni en Kristján Viðar kvaðst ekki hafa tekið þátt í þeim samræðum og mundi ekki hvað þeim fór á milli. Á leiðinni að Dráttarbrautinni rétti Sævar mannum seðlabúnt.²⁸⁶⁴ Maðurinn hafi verið tregur til að taka við því, látið til leiðast en fleygt þeim fljótlega frá sér á gólfið í bifreiðinni. Kvaðst Kristján Viðar hafa verið hálfsofandi og hafa hrokkið upp við þetta. Kvaðst Kristján hafa sagt við manninn eitthvað á þessa leið: „Hvaða fiðlaði eru þetta, hvað á þetta að þýða? Ef þú ætlar að láta eins og fiðla hérna, skaltu koma þér út.“ Rifriði hafi brotist út milli mannsins og Sævars sem hafi haldið áfram þegar komið hafi verið út úr bifreiðinni í Dráttarbrautinni. Mundi Kristján Viðar eftir því að maðurinn hafi sagst þekkja þessa Klúbbmenn og hafi hann nefnd Magnús í því sambandi og einhverja fleiri. Lýsti Kristján Viðar því að þegar þeir hafi verið komnir um þrjá til fjóra metra frá bifreiðinni hafi maðurinn ætlað að fara í burtu en hann hafi staðið í vegi hans. Mundi Kristján eftir því að hafa beðið manninn um skýringar og þá hafi hann sagt eitthvað á þessa leið: „Ég hef ekkert meira við ykkur að tala.“ Kvaðst Kristján Viðar muna að Guðjón hafi þá sagt: „Við skulum taka hann í gegn.“ Kvaðst Kristján hafa jánkað því og eftir það hafi átökin hafist. Þau hafi farið fram með miklum ofsa og tekið stutt yfir og því ætti hann erfitt með að átta sig á atburðarásinni. Í framhaldinu gaf Kristján Viðar lýsingu á átökunum. Maðurinn hafi hrint honum þegar hann hafi ætlað í burtu og því hafi Kristján slegið til hans með krepptum hnefa. Taldi Kristján Viðar að höggið hafi lent í andliti mannsins en það hafi allt eins getað hafa lent á hálsi eða brjósti. Sævar hafi veist að mannum og slegið til hans. Vissi Kristján Viðar ekki hvert högginn hafi lent en mundi að maðurinn hafi gripið í Sævar og kastað honum frá sér nokkra metra. Kvaðst Kristján Viðar þá hafa tekið Geirfinn hálstaki aftan frá. Fannst honum sem Guðjón hafi tekið þátt í átökunum í byrjun en kvaðst ekki geta staðhæft um hver hans þáttur hafi verið. Bókað var að Kristjáni Viðari hafi verið sýnd mynd í „undirbygging 28 H“ og sagði hann að hálstakið væri þar rétt sýnt. Þá hafi Sævar komið með um eins meters langa ferkantaða spýtu sem hann hafi slegið manninn með nokkuð oft á brjóst, maga og fætur. Kristján Viðar sagði manninn hafa getað veitt litla mótspyrnu þar sem hann hafi haldið honum hálstaki. Þegar hann hafi sleppt takinu hafi Sævar hlaupið frá og kastað spýtunni. Mundi Kristján Viðar eftir því

²⁸⁶³ Bls. 3067–3068.

²⁸⁶⁴ Bls. 3069.

að maðurinn hafi verið mjög reiður og hafi snúið sér að honum og sagst ætla að jafna um hann.²⁸⁶⁵ Kvaðst Kristján Viðar hafa náð í spýtuna og slegið manninn eitt högg þvert yfir brjóstið en við það hafi maðurinn fallið aftur á bak í jörðina. Lá maðurinn í mölinni á vinstri hliðinni og kvaðst Kristján Viðar hafa heyrt hann gefa frá sér sársaukastunur og séð hann taka um brjostið með höndunum. Kvaðst Kristján hafa staðið yfir honum og bankað í hann með spýttunni, bæði á brjóst og vinstri kjálka. Vissi hann ekki nánar um þátt Guðjóns í átökunum en hann hafi séð til hans ganga í átt að bifreiðinni að átökunum loknum. Orðrétt var bókað: „Lesið er nú upp úr skýrslu ákærða hjá rannsóknarlögreglunni bls. 1013–1014. Segir ákærði skýrslu þessa rétta í meginatriðum með áorðnum breytingum.²⁸⁶⁶ Ákærði sér myndirnar á „28 H undirbygging“. Ákærði telur myndirnar ekki fyllilega réttar nema þá fyrstu og þriðju.“ Mundi Kristján Viðar ekki hvernig maðurinn hafi legið að átökunum afstöðnum og var honum ekki þá ljóst hvort hann væri lífs eða liðinn. Kvaðst Kristján Viðar hafa sagt Sævari að segja Erlu að fara í burtu þar sem hann hafi ekki viljað að hún myndi lenda í vandræðum ef lögreglan kæmi. Þegar Sævar hafi komið til baka hafi hann beðið hann um að athuga hvort ekki væri í lagi með manninn. Kvaðst Kristján Viðar hafa farið til [SÓH]. Sendibifreiðin hafi ekki verið í sjónmáli og [SÓH] hafi legið sofandi út af í sendibifreiðinni. Kvaðst Kristján Viðar hafa sagt honum að ekkert yrði úr flutningnum. [SÓH] hafi þá reiðst og haldið á brott.²⁸⁶⁷ Þegar hann hafi komið frá því að ræða við [SÓH] hafi Sævar sagt honum að maðurinn væri látinn. Kvaðst Kristján hafa athugað sjálfur lífsmörk og þá séð að maðurinn hafi verið með áverka á vinstra gagnauga og á vinstri kinn eða kjálka. Orðrétt var bókað: „Ákærði hafði ekki tekið eftir þessu áður en hann fór að hitta [SÓH] og er sannfærður um að blóð var ekki á andliti mannsins. Kveðst hann hafa farið að þjarka um þetta við Sævar Marinó, en hann hélt því fram, að blóðið hefði alltaf verið.“ Minnti Kristjáni Viðari að Guðjón hafi annaðhvort verið við bifreiðina eða inni í henni. Kvaðst Kristján Viðar hafa viljað skilja manninn eftir í þeirri von að hann myndi ranka við sér. Sævar hafi hins vegar viljað flytja hann á brott í Volkswagen bifreiðinni. Mundi Kristján Viðar ekki hvort Guðjón hafi lagt eitthvað til málanna. Þeir hafi allir hjálpast að við að koma mannum fyrir í aftursæti bifreiðarinnar í sitjandi stellingu. Var einhverri flík breitt yfir höfuð mannsins og minnti Kristjáni Viðari að það hafi verið kápa sem Erla hafi gleymt í bifreiðinni.²⁸⁶⁸ Óku þeir um Keflavík til þess að leita að Erlu en fundu hana ekki og var þá ekið áleiðis til Reykjavíkur. Þeir hafi verið mjög óttaslegnir eftir atburðinn, enda hafi ekki verið reiknað með þessum málalokum. Rætt hafi verið um að skilja líkið eftir á Álftanesi eða koma því fyrir í hitaveitustokk. Sagði Kristján Viðar að Guðjón hafi átt þá hugmynd. Loks hafi verið ákveðið að geyma líkið í kjallaranum heima hjá honum að Grettisgötu 82 þar til búið væri að taka nánari ákvörðun um hvar ætti að koma líkinu fyrir. Kvaðst Kristján Viðar hafa farið inn um aðaldyr hússins og opnað bakdyr þar sem líkið hafi verið flutt inn. Þeir hafi allir hjálpast við að bera líkið inn í kjallarann. Fyrst hafi það verið sett á rimlaborð í þvottahúsinu, en þar sem ekki

²⁸⁶⁵ Bls. 3071.

²⁸⁶⁶ Sjá bls. 2026–2027.

²⁸⁶⁷ Bls. 3072.

²⁸⁶⁸ Bls. 3073.

hafi verið hægt að læsa því hafi hann brotið upp geymslu og var líkið flutt þangað. Kvaðst Kristján Viðar hafa tekið seðlaveski Geirfinns úr brjóstvasa hans og slegið eign sinni á fimm þúsund krónur sem hafi verið í því. Daginn eftir hafi hann rifið seðlaveskið í sundur og skolað því niður um klósettið að Laugavegi 32. Kvaðst hann eitthvað hafa litið á persónuskilríkin í veskinu og minntist hann sérstaklega ökuskírteinis. Mundi hann ekki sérstaklega eftir nafninu á því, en var ekki í neinum vafa um að skilríkin hafi tilheyrt Geirfinni Einarssyni.²⁸⁶⁹ Mundi hann eftir myndinni af Geirfinni í ökuskírteininu. Geirfinnur hafi verið klæddur í dökka úlpu og dökkar buxur. Bókað var að Kristjáni Viðari hafi verið sýndur teikniblýantur sem hann hafi afhent rannsóknarlögreglunni og mynd væri af í „undirbygging 25 E“. Kvaðst Kristján hafa tekið blýantinn úr brjóstvasa Geirfinns, en ekki buxnavasa. Hann taldi sig öruggan um að hafa tekið blýantinn af Geirfinni og kvaðst hafa geymt hann í skrifborðsskúffu heima hjá sér. Greindi Kristján Viðar frá því að hann og Guðjón hafi vafið líkinu inn í leðurlíkisdúk og bundið um með snæri. Sævar hafi ekki tekið þátt í því. Líkið hafi verið lagt endilangt á gangveg í geymslunni með höfuðið í átt að glugga og geymslunni síðan læst. Guðjón hafi farið fyrstur út og fært bifreiðina út úr sundinu. Sævar hafi farið á eftir honum og rætt við hann en komið aftur skömmu síðar. Kvaðst Kristján Viðar hafa gefið Sævari Valium að hans beiðni. Þá hafi Sævar ætlað heim og farið út á Hlemmtorg til að ná í leigubifreið. Sævar hafi síðan hætt við það og dvalið hjá honum um nóttina. Í millitíðinni hafi [SÓH] komið og spurt hvað þeir hafi verið að gera í Keflavík. Kvaðst Kristján Viðar ekki hafa viljað segja honum og þá hafi [SÓH] reiðst og farið að sofa.²⁸⁷⁰ Hann og Sævar hafi setið í litlum sófa í herberginu til morguns, en þá skildust leiðir þeirra. Sævar hafi hringt í hann seinnipart fimmtudagsins 21. nóvember 1974 að Laugavegi 32. Ákváðu þeir að hittast að Grettisgötu 82. Kvaðst Kristján Viðar hafa farið þangað fótgangandi en Sævar og Erla hafi komið á Land Rover bifreið. Erla hafi ekið bifreiðinni inn í sundið að garðshliði bak við húsið. Greindi Kristján Viðar frá því að hann og Sævar hafi flutt lík Geirfinns fram í þvottahúsið og lagt það á gólfið. Þeir hafi bundið betur utan um það með nylonbandi og síðan borið líkið að bakdyrunum. Kvaðst Kristján Viðar þá hafa tekið líkið í fangið og borið það inn í bifreiðina. Mundi hann eftir tveimur skóflum við bakið á framsæti inni í bifreiðinni. Bókað var að Kristján Viðar hafi fengið að sjá skóflu sem [EJ] hafi afhent og sagt Guðjón hafa haft að láni. Sagði Kristján að um sams konar skóflur hafi verið að ræða. Kristján Viðar hafi síðan sótt Erlu sem hafi beðið uppi í herbergi hans á meðan líkinu hafi verið komið fyrir í bifreiðinni. Hún hafi ekið bifreiðinni og á leiðinni hafi Sævar talað um að best væri að grafa líkið í Rauðhólum þar sem það væri friðað svæði. Virtist Kristjáni Viðari sem Sævar hafi verið búinn að ákveða þetta. Kvaðst hann hafa andmælt þessu fyrst og bent á að best væri að fela líkið í Hafnarfjarðarhrauni en Sævar hafi ekki viljað það.²⁸⁷¹ Sagðist Kristján Viðar hafa látið til leiðast þar sem hann hafi viljað losna við líkið úr kjallaranum. Mundi hann ekki eftir að stöðvað hafi verið á leiðinni til að taka bensín á Ártúnshöfða. Orðrétt var bókað í framhaldinu: „Ákærða er bent á það, er greinir í

²⁸⁶⁹ Bls. 3074.

²⁸⁷⁰ Bls. 3075.

²⁸⁷¹ Bls. 3076.

skýrslu hans hjá rannsóknarlögreglu um þetta atriði. Ákærði kveður þetta ekki á rökum reist og sé þetta komið frá lögreglumönnum. Ákærði minnst þess ekki að neitt bensín hafi verið haft með í ferðina og það notað til að kveikja í líkinu. Ákærði tekur þó fram, að hann hafi verið mjög drukkin.“ Lýsti Kristján Viðar hvaða leið hafi verið ekið uns þau hafi numið staðar við allháan rauðamalarvegg. Hann og Sævar hafi tekið gróf þar. Sagðist Kristján Viðar hafa reitt sinu yfir líkið sem Sævar hafi síðan kveikt í. Líttill bruni hafi orðið en hann hafi slökkt eldinn fljótlega. Kvaðst Kristján Viðar ekki hafa orðið var við að notast hafi verið við bensín. Óþefur hafi gosið upp og virtist Kristjáni sem líkið hafi hreyfst. Mokuðu þeir síðan yfir líkið og gengu þannig frá að sem minnst ummerki sæjust. Kristján Viðar sagði þau hafa verið þarna seinnipart dags og byrjað hafi verið að rökkva. Bókað var að Kristján Viðar hafi bent lögreglumönnum á þann stað sem hann taldi líkið hafa verið grafið. Skýrði Kristján Viðar frá því að daginn eftir hafi Sævar hringt í hann og greint honum frá því að hann hafi grafið líkið upp og grafið það annars staðar í Rauðhólum. Hafi Sævar sýnt honum greftrunarstaðinn síðar og sagst hafa fengið aðstoð ónafngreindra manna við að flytja líkið. Kvaðst Kristján Viðar hafa sagt lögreglunni frá þessu en vissi ekki að hve miklu leyti hún hafi kannað þetta. Kvaðst hann ekki vita hvar lík Geirfinns væri niður komið. Bókað var að Kristján Viðar hafi staðfest skýrsluna hjá rannsóknarlögreglu frá 14. janúar 1977 með áorðnum breytingum. Vék hann frá klukkan 17:40.²⁸⁷²

1471. Sama dag, 12. maí 1977, birtist frétt í Dagblaðinu undir fyrisögninni: „Geirfinnsmálið í þýzku blaði: „Eins líklegt að 3 lík finnist í hrauninu“ – segir í mikilli lofgrein um Karl Schütz, v-þýzka lögreglumanninn í Abendpost zum Sonntag“. Í fréttinni kom fram að á forsíðu þýska blaðsins Abendpost zum Sonntag 13. mars 1977 hafi verið: „Þýzkur leynilögreglumaður bjargar ríkisstjórn Íslands“. Í frétt Dagblaðsins var orðrétt tekið upp úr frétt þýska blaðsins: „Schütz dvaldi á Íslandi í 165 daga. Á þeim tíma upplýsti hann tvö morð og bjargaði íslenskum ríkisstjórninni frá því að verða að segja af sér. Þessir dagar á Íslandi væru efni í glæpareyfara af beztu gerð.“ Í þýzku fréttinni hafi komið fram að dómismálaráðherra á Íslandi hafi þurft að fá utanaðkomandi mann sem væri ótengdur íslenskum stjórnámálum til að vinna að Geirfinnsmálinu eftir að rannsókn málsins hafi lent í ógöngum. Starfsmaður utanríkisþjónustunnar hafi verið sendur út af örkinni til að finna hæfan mann í starfið. Hann hafi leitað til rannsóknarlögreglunnar í Bonn sem hafi ekki viljað skipta sér af innanríkismálum annars lands. Bent hafi verið á Karl Schütz sem hafi þá verið kominn á eftirlaun. Fram hafi komið í þýzku fréttinni að þeir sömu og ættu aðild að Geirfinnsmálinu hafi einnig myrt annan mann og líklegt væri talið að þrjú lík myndu finnast í hrauninu í kringum Reykjavík.²⁸⁷³
1472. Föstudaginn 13. maí 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Gísli Guðmundsson, rannsóknarlögreglumaður, hafi komið með bréf til Guðjóns frá Gunnlaugi Briem og 5.500 krónur til tóbakskaupa fyrir Sævar. Færsluritari, Gunnar Guðmundsson, bókaði athugasemd í fangelsisdagbókina um símtal sitt við Gunnlaug sakadómara. Fram kom að Gunnlaugur hafi greint frá því að Guðjón hefði kvartað um

²⁸⁷² Bls. 3077–3078.

²⁸⁷³ Bls. 2683.

það í bréfi til hans um að búið væri að taka af honum Morgunblaðið og hann fengi bara Þjóðviljann. Orðrétt bókaði Gunnar: „Sannleikurinn er sá samanber dagbók 11/5 að Guðjón valdi þetta blað sjálfur úr morgunblöðunum, síðdegisblöðin koma ekki til greina. Ég sagði Gunnlaugi að þessu yrði ekki breytt fyrr en eftir mánuð jafnframt sagði ég honum að Guðjón vildi helst fá öll blöðin daglega sem ég sagði að ekki kæmi til greina og var dómari algjörlega sammála mér í þessu vildi hafa þetta eins og ákveðið var í gær. Guðjón hefur engan um að saka nema sjálfan sig.“²⁸⁷⁴

1473. Þennan dag var bókað í dagbók Hegningarhússins að Kristján Viðar hafi verið í sakadómi Reykjavíkur frá klukkan 10:00 til 16:30 fyrir utan hlé milli klukkan 12:30 og 13:00.²⁸⁷⁵ Þennan dag var dómþing háð í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu varðandi sakargiftir um hvarf Geirfinns Einarssonar. Bókað var að bréf Páls Arnórs Pálssonar, verjanda Kristjáns Viðars, hafi verið lagt fram.²⁸⁷⁶ Sækjandi málsins, Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari, var bókaður mættur. Bókað var að Kristján Viðar hafi komið í dóminn klukkan 10:00 ásamt skipuðum verjanda sínum. Skýrði Kristján Viðar frá því að hann kannaðist ekki við mann sem kallaður væri Geiri og hafi fengist við ólöglega áfengissölu í Keflavík. Sævar hafi aldrei nefnt þennan mann í hans áheyrn.²⁸⁷⁷ Bókað var orðrétt um II. kafla ákærunnar: „Ákærði vill ekki viðurkenna að það sé rétt, sem honum er gefið að sök í þessum kafla ákærunnar.“ Bókað var að framburðarskýrslur Kristjáns Viðars hjá rannsóknarlögreglunni 23. og 27. janúar, 10. febrúar, 18. mars og 20. apríl 1976, svo og framburðir hans fyrir dómi 31. mars og 6. og 8. apríl sama ár hafi verið raktar. Kvaðst Kristján Viðar kannast við undirskrift sína, en sagði skýrslurnar ekki efnislega réttar. Orðrétt var bókað: „Ákærði kannast við að hafa gefið dómskýrslurnar en efnið í þeim sé aðallega komið frá lögreglumönnum. Ákærði kveður sér hafa verið meinað um að hafa réttargæslumann sinn viðstaddan í þinghöldum. Hann hafi marg borið fram óskir um það, en því hafi ekki verið sinnt.“ Greindi Kristján Viðar frá því að hann hafi gefið fyrst skýrslu í svokölluðu Geirfinnsmáli 23. janúar 1976. Nokkru áður hafi Örn Höskuldsson, fulltrúi sakadóms, komið inn í klefa hans í fangelsinu við Síðumúla og farið að ræða við hann. Örn hafi sagt honum að segja það sem hann vissi um Geirfinnsmálið. Sama dag hafi hann verið færður í yfirheyrsluherbergi og fóru þá Eggert Bjarnason og Sigurbjörn Víðir Eggertsson að ræða við hann um málið. Bókað var að hlé hafi verið gert á þinghaldinu klukkan 12:00.²⁸⁷⁸ Klukkan 13:35 var bókað að Kristján Viðar hafi komið aftur fyrir dóminn. Greindi Kristján Viðar frá því að lögreglumennirnir Eggert og Sigurbjörn Víðir hafi sagt við hann að hann hafi farið til Keflavíkur þegar Geirfinnur hafi horfið. Einnig hafi Gunnar Guðmundsson sagt honum það áður, að hann hafi farið í bifreið til Keflavíkur ásamt Erlu, Sævari og þriðja manni sem hann nafngreindi ekki. Kristján Viðar sagði Örn Höskuldsson hafa spurt sig út í Einar Bollason áður en hann hafi gefið skýrsluna 23. janúar 1976. Örn hafi spurt hann hvort hann þekkti Einar og hvernig maður hann væri. Kvaðst Kristján

²⁸⁷⁴ Dagbók nr. 6, bls. 256.

²⁸⁷⁵ Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 73.

²⁸⁷⁶ Bls. 3078.

²⁸⁷⁷ Bls. 3079.

²⁸⁷⁸ Bls. 3080.

Viðar hafa sagst vita að hann væri bróðir Erlu, en þekkja hann ekki að öðru leyti. Orðrétt var bókað eftir Kristjáni Viðari: „Sigurbjörn Víðir fór að spyrja mig um Klúbbinn og hvort ég hefði farið þar upp í bílinn til Keflavíkur. Ég minntist þess ekki að hafa farið til Keflavíkur, en taldi það alveg skaðlaust þó að ég segði það. Lögreglumennirnir vildu láta mig segja sjálfan hvernig bíl ég hefði farið og sagði ég að ég hefði farið í rútu eða sendiferðabíl. Mér var sagt að Erla hefði sagt að Einar Bollason hefði verið bílstjórinn. Ég gaf skýrslu um þetta 23. janúar til að fá að vera í friði til að rifja upp Guðmundarmálið. Staðháttum var lýst fyrir mér í skýrslunni. Ég var spurður um sjóferð, en ég neitaði að skýra frá því, enda mundi ég ekki eftir neinni slíkri ferð. Dagana þangað til ég gaf næstu skýrslu sagði Sigurbjörn Víðir mér, að fleiri manns hefðu sagt, að ég hefði verið í Keflavík með þeim mönnum, er í skýrslu minni 27. janúar greinir, þ.e. Einari Bollasyni, Magnúsi Leópoldssyni, Valdimar Olsen, Sigurbirni Eiríkssyni og [JR] auk Erlu og Sævars Marinós. Örn Höskuldsson nefndi fyrst við mig Einar Bollason, Valdimar Olsen og [JR]. Högni Einarsson, fangavörður, nefndi við mig Magnús Leópoldsson, sem hann fullyrti að ég þekkti. Sigurbjörn Víðir nefndi Sigurbjörn Eiríksson. Ég kannaðist við af afspurn Einar Bollason, Valdimar Olsen og Sigurbjörn Eiríksson, en ég þekkti þá ekki í sjón nema Valdimar. Ég hafði séð myndir af þeim Einari Bollasyni og Sigurbirni Eiríkssyni. Mér voru sýndar nokkrar myndir og var þar á meðal mynd af Einari Bollasyni. Átti ég að benda á myndina af Einari, en benti á mynd af öðrum manni. Var mér þá sagt hvaða mynd væri af Einari Bollasyni.“²⁸⁷⁹ Áfram var bókað orðrétt í sakadómsbókina: „Í skýrslu þeirri sem ég gaf 27. janúar kemur fram ýmislegt, sem lögreglumennirnir sögðu mér. Þeir sögðu að ég hefði farið í sjóferð og einnig lýstu þeir bifreiðunum, sem farið hefði verið á, bæði lit og tegund. Ég man eftir því t.d. í Guðmundarmálinu, að ég sagði að við hefðum verið á Volkswagen bifreið, en Eggert Bjarnason sagði mig ljúga því og var bókað að við hefðum verið á gulri japanskri bifreið. Örn Höskuldsson kom til mín í klefann og sagði mér að menn sæktust eftir lífi mínu og sagðist Örn enga ábyrgð geta tekið á hvað fyrir kæmi. Sagði Örn að ég myndi vita hvaða menn þetta væru og lét í það skína að hann vissi það, og að ég gæti með framburði mínum komið í veg fyrir það. Jafnframt fóru fangaverðir upp á þak fangelsisins og gerðu þar mikinn hávaða. Ég var í klefa nr. 17, en Sævar í klefa nr. 15. Fangaverðir skiptust á að vera í klefa nr. 16 og lömdu í veggina svo að ekki var svefnfriður á næturnar. Högni Einarsson kom inn í klefann til mín tvisvar að nóttu til og fór að spyrja mig sérstaklega hvort ég þekkti Magnús Leópoldsson. Örn Ármann var með honum og sagði að ég hefði verið að drekka spíra eða áfengi ókeypis í Klúbbnum. Það væri hægt að sýna starfsfólkinu myndir og mundi það þekkja mig.“ Í framhaldinu var haft orðrétt eftir Kristjáni Viðari: „Ég var veikur fyrir. Ég hafði fengið áfall í sambandi við Guðmundarmálið. Ég var máttlaus alla daga og gat ekki sofnið á nóttunni fyrir látum í fangavörðunum. Ég var orðinn alveg ruglaður. Ég fór marg sinnis fram á að fá að tala við sálfræðing eða geðlækni, en því var ekki sinnt, fyrr en Hallvarður Einvarðsson krafðist þess við dómsyfirheyrslu. Ég margneitaði að gefa skýrslur á þessa menn og að ég hafi farið í sjóferð, en það var gengið svo fast á mig og Örn Höskuldsson sagði að

²⁸⁷⁹ Bls. 3081–3082.

ég fengi frest til kl. 8 um kvöldið 27. janúar til þess að gefa skýrslu. Hvað átti að gerast vissi ég ekki, en fangaverðir voru farnir að ganga á klefana og dingluðu kylfum framan í mann. Ég vissi ekki hvað mundi gerast og var orðinn hræddur. Ég lét því undan og gaf skýrsluna, bæði til að kaupa mér frið til að geta hugsað um Guðmundarmálið og einnig vegna þess, að ég var farinn að trúá því, sem mér var sagt um málið. Eftir að ég gaf skýrsluna 27. janúar var ég látinn í friði. Stuttu eftir að ég gaf skýrsluna fór ég fram á að fá að taka hana til baka og sagði Sigurbirni Víði og Magnúsi Magnússyni það, en því var ekki sinnt fyrr en 2. mars.²⁸⁸⁰ Bókað var í sakadómsbókina að athygli Kristjáns Viðars hafi verið vakin á dómskýrslu sem hann gaf 31. mars 1976. Kvaðst Kristján ekki kannast við það að það hafi verið samantekin ráð hjá honum, Sævari, Erlu og Guðjóni að blanda framangreindum mönnum í Geirfinnsmálið. Sagði Kristján Viðar að það sem hafi komið fram í málinu hafi aldrei verið orðað við hann. Bókað var að Kristjáni Viðari hafi verið bent á framburði Sævars og Erlu um þetta í sakadómi 22. desember 1976. Kvaðst Kristján ekki kannast við það sem þau hafi sagt. Orðrétt var bókað: „Hann hafi aldrei rætt það við þau að blanda öðrum í málið og Guðjón Skarphéðinsson hafi ekki komið heim til sín nema í eitt skipti, þegar lík Geirfinns var flutt þangað. Hann kveðst ekki hafa hitt Erlu eftir að lík Geirfinns var flutt upp í Rauðhóla. Hann man þó eftir að hafa séð hana einu sinni í bíl á Laugavegi, en hann ræddi ekki við hana.“ Minntist Kristján Viðar þess ekki að hafa sagt það sem bókað var eftir honum í dómskýrslu 31. mars 1976 um Einar Bollason, Valdimar Olsen og Sigurbjörn Eiríksson, en sagði það þó geta verið. Orðrétt var bókað: „Hann hafi verið farinn að trúá þessu. Hann hafi sagt í upphafi þinghaldsins að þetta væri allt vitleysa, en ekkert hafi verið hlustað á sig. Ákærði telur að sagan um tengsl ofangreindra manna við mál þetta sé komin frá ákærðu Erlu Bolladóttur og hafi lögreglumennirnir trúað ákærðu.“²⁸⁸¹ Kristján Viðar kvaðst ekki hafa þekkt Guðjón sem hafi ekið þeim til Keflavíkur. Honum hafi verið sagt að Einar Bollason hafi verið bílstjórinn og kvaðst Kristján hafa litið svo á að svo væri meðal annars vegna þess að það hafi verið haft eftir Erlu. Skýrði Kristján Viðar dóminum frá lyfjaneyslu sinni. Kvaðst hann hafa verið meira og minna undir lyfjaáhrifum frá því í september 1974 fram yfir áramótin 1974 til 1975. Um hafi verið að ræða Amfetamin, Dexamfetamin, Dobesin, Valium Dextitrin og Mebumalnatrínium. Hann hafi tekið eitthvað magn alla daga og stundum stóra skammta. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Ákærði kveður lyfjaneyslu sína hafa leitt til þess að minni hans um atburði á þessu tímabili er mjög skert. Er sérstaklega erfitt að muna atburði í samhangandi röð.“ Áfram var bókað eftir Kristjáni Viðari: „Ákærði man eftir því, að eitt sinn á tímabilinu 23. til 27. janúar, er hann var staddur í yfirheyrsluherbergi með Eggerti Bjarnasyni í Síðumúla, var Eggert að tala við einhvern mann í síma. Eggert sagði við ákærða, að mannlíf væri í veði og í símann sagði hann að Magnús Magnússon og Haraldur Árnason væru komnir vopnaðir á staðinn. Ákærði spurði ekkert út í þetta nánar, en þetta átti að vera tengt Keflavíkurför hans.“²⁸⁸² Í lok skýrslunnar fyrir sakadómi vildi Kristján Viðar láta bóka sérstaklega að framburður hans frá 20. september 1976 um flutning á pokum úr

²⁸⁸⁰ Bls. 3083–3084.

²⁸⁸¹ Bls. 3084.

²⁸⁸² Bls. 3085.

kjallara að Grettisgötu 82 út í Hafnarfjarðarhraun væri ekki réttur. Bókað var að athygli Kristjáns hafi verið vakin á framburði hans í þinghöldum 6. og 8. apríl 1976. Skýrði Kristján Viðar svo frá að hann hafi ruglast á Einari Bollasyni og Guðjóni Skarphéðinssyni sem öikumanni bifreiðarinnar. Orðrétt var bókað: „Ákærði kveður framburð sinn um Valdimar Olsen ekki vera réttan, en hann hafi verið búinn að bíta þetta svona í sig. Hafi það er hann sagði, ekki verið gert af illgirni eða til að koma Valdimar í klandur.“ Vék Kristján Viðar frá klukkan 16:20.²⁸⁸³

1474. Mánudaginn 16. maí 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sævar hafi verið færður fram klukkan 09:20 til viðtals við Jón Oddsson, verjanda sinn, í áheyrn varðstjóra. Bókað var klukkan 14:50 að Tryggvi Rúnar hafi verið færður í sakadóm Reykjavíkur.²⁸⁸⁴ Þennan dag var dómþing háð í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu. Klukkan 15:00 var bókað að Tryggvi Rúnar hafi komið í dóminn og með honum verjandi hans, Hilmar Ingimundarson. Bókað var að af hálfu ákærvaldsins væri þess krafist að gæsluvarðhaldsúrskurður yfir Tryggva Rúnari yrði framlengdur. Var í þinghaldinu kveðinn upp úrskurður. Fram kom að Tryggvi Rúnar hafi upphaflega verið úrskurðaður í gæsluvarðhald 23. desember 1975 og hafi setið í gæsluvarðhaldi síðan. Mál hafi verið höfðað gegn honum fyrir morðið á Guðmundi Einarssyni, brennu, nauðgun og nokkra þjófnaði. Meðferð málsins væri ekki lokið. Var Tryggvi úrskurðaður í áframhaldandi 150 daga gæsluvarðhald. Bókað var að hann hafi tekið sólarhringsfrest til ákvörðunar um kæru til Hæstaréttar Íslands. Vék Tryggvi Rúnar frá klukkan 15:15 og var dómþinginu slitið.²⁸⁸⁵ Bókað var í fangelsisdagbókina klukkan 15:35 að komið hafi verið til baka með Tryggva Rúnar í fangelsið. Bókað var klukkan 20:20 að Tryggvi Rúnar hafi verið færður fram til viðtals við Hilmar Ingimundarson, verjanda sinn. Var Tryggvi færður á klefa sinn aftur klukkan 21:00.²⁸⁸⁶
1475. Þennan dag var dómþing sett í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu að því er varðar sakarefni um hvarf Geirfinns Einarssonar. Bókað var að Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari væri mættur í dómnum. Klukkan 10:00 var bókað að [GSig], eiginkona Geirfinns, hafi komið í dóminn sem vitni. Framburður hennar fyrir dómi var í aðalatriðum í samræmi við fyrirbyggjandi framburði hennar hjá lögreglu. Aðspurð mundi [GSig] ekki eftir því að símtal hafi borist Geirfinni um klukkan 17:30, daginn fyrir hvarfið, 18. nóvember 1974. Sagði hún hann að jafnaði ekki hafa komið heim úr vinnu fyrir en um klukkan 18:00. Bókað var að vitnið hafi unnið eið að framburði sínum. Vék hún frá klukkan 11:45.²⁸⁸⁷ Bókað var að Kristján Viðar hafi komið í dóminn á sama tíma ásamt skipuðum verjanda sínum, Páli Arnóri Pálssyni. Lýsti sækjandi því yfir að gerð væri krafa um áframhaldandi gæsluvarðhald yfir Kristjáni. Var í þinghaldinu kveðinn upp úrskurður. Fram kom að Kristján Viðar hafi verið ákærður fyrir að hafa banað Guðmundi Einarssyni og Geirfinni Einarssyni auk þjófnaðarbrotu og fyrir rangar sakargiftir. Hann hafi setið í gæsluvarðhaldi síðan

²⁸⁸³ Bls. 3086.

²⁸⁸⁴ Dagbók nr. 6, bls. 259.

²⁸⁸⁵ Bls. 2619–2621.

²⁸⁸⁶ Dagbók nr. 6, bls. 260.

²⁸⁸⁷ Bls. 3087–3092.

23. desember 1975. Meðferð málsins væri ekki lokið og því var gæsluvarðhald yfir Kristjáni Viðari framlengt í allt að 150 daga. Bókað var að hann hafi lýst því yfir að úrskurðurinn yrði ekki kærður til Hæstaréttar Íslands. Aðspurður kvaðst Kristján Viðar óska eftir því að sitja í gæsluvarðhaldi að Vinnuhælinu Litla-Hrauni. Kvaðst hann sætta sig við að sæta sömu kjörum og aðrir fangar þar. Bókað var að dómurinn hafi ákveðið að Kristján Viðar sæti í gæsluvarðhaldi að Litla-Hrauni. Vék hann frá klukkan 12:15.²⁸⁸⁸ Klukkan 13:35 var bókað að [PÓI], vinnufélagi Geirfinns, hafi komið fyrir dóminn sem vitni. Framburður hans fyrir dómi var í aðalatriðum í samræmi við fyrirbyggjandi framburði hans hjá lögreglu. Bókað var að hann hafi staðfest skýrslu hans hjá rannsóknarlögreglu frá 7. janúar 1977 sem rétta. Bókað var að [PÓI] hafi unnið eið að framburði sínum. Vék hann frá klukkan 14:50.²⁸⁸⁹
1476. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir bréf dagsett sama dag, 16. maí 1977, frá Jóni Oddssyni, verjanda Sævars, til Gunnlaugs Briem. Fram kom að Jóni hafi borist bréf frá [ABC], systur Sævars, sem hún hafði ritað að beiðni móður sinnar um atburði kvöldsins 19. nóvember 1974. Var bréf [ABC] orðrétt tekið upp en þar kom fram að hún myndi eftir því að Erla og Sævar hafi borðað kvöldmat heima áður en þau fóru á Kjarvalsstaði með móður þeirra. Mundi hún að þau hafi þá verið á jeppanum. Mundi hún ekki hvenær móðir þeirra hafi komið aftur heim, en það hafi verið seint. Hún hafi verið of sein að borða kvöldnæringuna sína sem hún væri vön að borða um klukkan 21:30.²⁸⁹⁰
1477. Þriðjudaginn 17. maí 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að séra Jón Bjarman hafi farið inn til viðtals við Guðjón klukkan 11:00. Bókað var að séra Jón hafi farið klukkutíma síðar.²⁸⁹¹
1478. Sama dag var bókað í dagbók Hegningarhússins að Kristján Viðar hafi verið fluttur á Litla-Hraun klukkan 11:08.²⁸⁹² Þá var bókað í dagbók vinnuhælisins að Litla-Hrauni að rannsóknarlögreglan í Reykjavík hafi komið með Kristján Viðar í gæsluvarðhald. Bókað var að hann hafi verið látinn á klefa númer 14. Var þess getið sérstaklega að Kristján fengi ekki heimsóknargesti inn á klefa til sín, aðeins í herbergi inn af varðstofu í viðurvist fangavarðar. Allur póstur frá og til Kristjáns Viðars yrði yfirfarinn af Helga Gunnarssyni, forstjóra.²⁸⁹³
1479. Guðjón ritaði færslu í dagbók sína sama dag, 17. maí 1977. Ritaði hann heimsókn frá séra Jóni Bjarman, en þeir hafi rætt saman um framlengingu á gæsluvarðhaldi og fleira. Þá ritaði hann orðrétt: „S.M. fluttur hingað, þ.e. hefndarráðstöfun G. Br. því S.M. hefur dregið framburð sinn til baka í báðum málum. Vafasamt athæfi dómara.“²⁸⁹⁴

²⁸⁸⁸ Bls. 3093–3095.

²⁸⁸⁹ Bls. 3095–3099.

²⁸⁹⁰ Bls. 2684.

²⁸⁹¹ Dagbók nr. 6, bls. 261.

²⁸⁹² Dagbók Hegningarhússins, nr. 1, bls. 75.

²⁸⁹³ DA/34, örk 1, bls. 39.

²⁸⁹⁴ Bls. 2684_A.

1480. Miðvikudaginn 18. maí 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 16:25 um símtal Gunnars Guðmundssonar við Gunnlaug Briem um beiðni Guðjóns um viðtal við séra Ragnar Fjalar Lárusson á föstudag. Var þess getið að Gunnlaugur hafi heimilað heimsóknir frá prestinum tvisvar í mánuði til Guðjóns í viðurvist rannsóknarlögreglumanns. Bókað var um komu Hilmars Ingimundarsonar, verjanda Tryggva Rúnars, klukkan 20:30. Var Tryggvi Rúnar færður fram til viðtals við hann þá þegar og þess getið að þeir hafi rætt saman litla stund.²⁸⁹⁵
1481. Sama dag var bókað í dagbók vinnuhælisins að Litla-Hrauni að Kristján Viðar hafi losnað úr sóttkví klukkan 12:20.²⁸⁹⁶
1482. Þennan dag, 18. maí 1977, var dómþing sakadóms Reykjavíkur sett og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu varðandi sakarefni um hvarf Geirfinns Einarssonar. Bókað var að [EBSk], vinnuveitandi Geirfinns, hafi komið fyrir dóminn sem vitni klukkan 10:00. Framburður hans fyrir dómi var í aðalatriðum í samræmi við fyrirliggjandi framburði hans hjá lögreglu. Bókað var að [EBSk] hafi unnið eið að framburði sínum. Vék hann frá klukkan 11:00. Bókað var í sakadómsbókina að vitnið [GKJ], afgreiðslustúlka í Hafnarbúðinni, væri ekki mætt en hún hafi verið kvödd til vitnisburðar í málinu klukkan 10:30. Bókað var að hún hafi tilkynnt rannsóknarlögreglumönnum kvöldið áður að hún myndi ekki mæta. Klukkan 11:10 var bókað að [ÁEG], sjónarvottur í Hafnarbúðinni, hafi komið fyrir dóminn sem vitni. Framburður hennar fyrir dómi var í aðalatriðum í samræmi við fyrirliggjandi framburði hennar hjá lögreglu. Taldi hún lýsingu sína í lögregluskýrslu á útliti og klæðnaði mannsins sem hafi fengið að hringja í Hafnarbúðinni vera rétta. Kvaðst vitnið eitthvað hafa verið til ráðuneytis við gerð leirmyndar af manningnum en hún hafi verið ósátt við munnsvipinn á myndinni auk þess sem hárið hafi verið of snyrtilegt. Bókað var að vitnið hafi mætt tvisvar við sakbendingu hjá lögreglu en ekki séð neinn þar sem hún taldi vera mann þann sem hafi komið í Hafnarbúðina í umrætt skipti. Aðspurð kvaðst hún ekki geta lýst munnsvipnum en henni hafi þótt hann sérstæður og ekki eins og á leirmyndinni. Bókað var orðrétt í sakadómsbókina: „Vitninu eru sýndar myndir af ákærðu Kristjáni Viðari, Sævari Marinó og Guðjóni. Getur vitnið ekkert sagt um það, hvort einhver þessara mynda líkist manni þeim, er kom í Hafnarbúðina. Það segir að er það sá mynd af ákærða Kristjáni Viðari í Dagblaðinu, fannst því honum svipa til leirmyndarinnar.“ Sagði hún skýrslu sína hjá lögreglu 29. nóvember 1974 vera rétta. Orðrétt var bókað: „Vitnið ber nú saman leirmyndina og myndir af Kristjáni Viðari Viðarssyni. Vitnið segir að ef munnsvipur Kristjáns Viðars væri settur á leirmyndina, myndi sá maður líkjast meira manni þeim, sem kom inn í Hafnarbúðina. Hins vegar fannst vitninu maðurinn vera eldri en Kristján Viðar, eða 20–25 ára.“ Bókað var að vitnið hafi unnið eið að framburði sínum. Vék hún frá klukkan 12:15.²⁸⁹⁷
1483. Föstudaginn 20. maí 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að séra Ragnar Fjalar hafi komið klukkan 13:25 til viðtals við Guðjón. Bókað var að Jón H.

²⁸⁹⁵ Dagbók nr. 6, bls. 262–263.

²⁸⁹⁶ DA/34, örsk 1, bls. 41.

²⁸⁹⁷ Bls. 3102–3105.

Halldórsson yrði áheyrandi. Bókað var að þeir hafi farið klukkan 14:30. Komið var með bréf til Guðjóns klukkan 15:45 sem höfðu verið í ritskoðun í sakadómi Reykjavíkur.²⁸⁹⁸

1484. Sama dag var dómþing sett í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu að því er varðar sakarefni um hvarf Geirfinns Einarssonar. Bókað var að [BM], vinnufélagi Geirfinns, hafi komið í dóminn klukkan 10:10 sem vitni. Framburður hans fyrir dómi var í samræmi við fyrirbyggjandi framburð hjá lögreglu. Bókað var að vitnið hafi unnið eið að framburði sínum. Vék hann frá klukkan 10:36.²⁸⁹⁹ Á sama tíma var bókaður mættur í dóminn sem vitni, [SiK], framkvæmdastjóri. Greindi vitnið frá því að hafa verið við vinnu ásamt [SævS] í húsi Olíusamlags Keflavíkur að kvöldi 19. nóvember 1974. Þeir hafi stimplað sig úr vinnu þar klukkan 22:34 og ekið strax af stað í bifreið fyrirtækisins. Greindi vitnið frá því að þegar þeir hafi komið að húsi Kaupfélags Suðurnesja hafi þeir séð bifreið Geirfinns Einarssonar, sem þeir hafi þekkt, standa þar á horni við girðingu sem væri við húsið. Vinnufélagi hans, [SævS], hafi haft orð á því að þetta væri bifreið Geirfinns. Taldi vitnið að þetta hafi verið um það bil mínútu eftir að þeir stimpluðu sig út. Enginn hafi verið í bifreið Geirfinns eða við hana. Bókað var að vitnið hafi unnið eið að framburði sínum. Vék hann frá klukkan 10:50.²⁹⁰⁰ Á sama tíma kom í dóminn sem vitni, [SævS], blikksmiður. Var framburður hans í samræmi við framburð vinnufélaga hans, [SiK], en hann minntist þess þó ekki að annar hvor þeirra hafi haft orð á því að bifreiðin væri í eigu Geirfinns. Vitnið sagðist hafa þekkt einkennisnúmer bifreiðar Geirfinns. Bókað var að hann hafi unnið eið að framburði sínum. Vék hann frá klukkan 11:05. Klukkan 14:45 kom [GKJ], afgreiðslustúlka í Hafnarbúðinni, fyrir dóminn sem vitni. Framburður hennar fyrir dómi var í aðalatriðum í samræmi við fyrirbyggjandi framburði hennar hjá lögreglu, en þó gat hún þess að hana minnti að hún hafi spurt Geirfínn eitthvað á þá leið hvað hann væri að flýta sér því henni hafi fundist sem hann væri á óvenju hraðri ferð sem hafi verið ólíkt honum. Mundi hún ekki til þess að hann hafi svarað þessu heldur aðeins glott og farið rակleiðis út. Sagði hún lýsingu sína í skýrslu hjá lögreglu á manni þeim sem hafi komið í Hafnarbúðina til að hringja vera rétta. Kvaðst [GKJ] hafa mætt í sakbendingu hjá rannsóknarlögreglu en ekki séð neinn mann þar sem hún hafi talið vera umræddan mann. Orðrétt var bókað: „Það kveðst hafa séð að Kristján Viðar var í öðrum hópnum við sakbendingu, en það hafði séð hann áður og vissi hver hann var, því vitninu hafi verið bent á hann, er hann kom eitt sinn í Hafnarbúðina ásamt ákærða Sævari Marínó löngu áður en Geirfínnur hvarf. Vitnið segir að maður sá, er það hefur hér talað um að komið hafi í Hafnarbúðina 19. nóvember 1974 og fengið að hringja þar, hafi ekki verið Kristján Viðar. Hins vegar kunni Kristján Viðar að hafa komið þarna og hringt umrætt kvöld án þess að vitnið veitti því athygli, enda hafi margir fengið að hringja þarna þetta kvöld.“ Bókað var að vitninu hafi verið sýndar myndir af ákærðu í málinu. Kannaðist hún við myndir af Kristjáni Viðari og Sævari en taldi sig ekki hafa séð þá í Hafnarbúðinni umrætt kvöld.

²⁸⁹⁸ Dagbók nr. 6, bls. 264–265.

²⁸⁹⁹ Bls. 3105–3107.

²⁹⁰⁰ Bls. 3107–3108.

Fannst henni einnig sem hún hafi séð Guðjón, en vissi ekki hvar. Tók hún fram að maðurinn sem hafi fengið að hringja í umrætt sinn hafi verið mjög stutta stund með símann og taldi hún líklegt að hann hafi ekki fengið svar. Hún hafi að minnsta kosti ekkert heyrt hann tala. Staðfesti hún skýrslu sína hjá rannsóknarlögreglunni í Keflavík 29. nóvember 1974. Aðspurð sagði hún ekkert samráð hafa verið haft við sig í sambandi við gerð leirmyndarinnar. Henni hafi verið sýndar ýmsar myndir, meðal annars af Magnúsi Leópoldssyni. Hún hafi sagt Hauki Guðmundssyni, lögreglumanni, að maðurinn hefði ekki haft ósvipað höfuðlag og svip og Magnús, en það hafi þó engan veginn bent á hann. Hana hafi grunað að notast hafi verið við mynd af Magnúsi, án þess að það hafi verið á nokkurn hátt gert eftir ábendingu hennar. Hún hafi fyrst vitað af styttnunni þegar hún hafi verið tilbúin og ekki séð hana fyrr en mynd hafi birst af henni í sjónvarpi. Bókað var að framburður Kristjáns Viðars fyrir dómi um komu hans í Hafnarbúðina hafi verið lesinn fyrir [GKJ]. Sagði hún tvo sloppa hafa verið notaða við afgreiðslu í búðinni, blágrænan og hvítan. Bókað var að hún hafi talið líklegast að hún hafi verið í þeim blágræna í umrætt sinn. Bókað var að vitnið hafi unnið eið að framburði sínum. Vék hún frá klukkan 16:02 og var dómþingi slitið.²⁹⁰¹

1485. Laugardaginn 21. maí 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Jónas Bjarnason, rannsóknarlögreglumaður, hafi komið klukkan 11:00 og tekið ritvélina sem Sævar var með að láni frá Innkaupastofnun ríkisins. Færsluritari, Gunnar Guðmundsson, ritaði athugasemd í fangelsisdagbókina þess efnis að Gunnlaugur Briem hafi sagt Ingvar Kristjánsson geðlækni mega ræða við Guðjón eftir hentugleik.²⁹⁰²
1486. Mánudaginn 23. maí 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Ingvar Kristjánsson geðlæknir hafi komið til viðtals við Guðjón klukkan 20:15. Bókað var að Guðjón hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 21:35.²⁹⁰³
1487. Mánudaginn 23. maí 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Ingvar Kristjánsson geðlæknir hafi komið til viðtals við Guðjón klukkan 20:15. Bókað var að Guðjón hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 21:35.²⁹⁰⁴
1488. Þriðjudaginn 24. maí 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að séra Jón Bjarman hafi komið til viðtals við Guðjón milli klukkan 14:45 og 15:50. Bókað var klukkan 16:40 að Hellert hafi hringt og boðað komu sína og Benedikts Blöndals, verjanda Guðjóns, til viðtals við hann daginn eftir.²⁹⁰⁵
1489. Miðvikudaginn 25. maí 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi hringt klukkan 11:05 og sagst koma fljótlega til að tala við Sævars. Orðrétt var bókað: „Vill samt ekki hafa það of oft þó Sævar kvaki.“²⁹⁰⁶ Bókað var um komu Jóns klukkan 14:30. Bókað var að Sævar hafi verið færður fram til viðtals við hann og sat Gunnar Marinósson yfir þeim. Var Sævar færður aftur á

²⁹⁰¹ Bls. 3109–3112.

²⁹⁰² Dagbók nr. 6, bls. 266.

²⁹⁰³ Dagbók nr. 6, bls. 268.

²⁹⁰⁴ Dagbók nr. 6, bls. 268.

²⁹⁰⁵ Dagbók nr. 6, bls. 268–269.

²⁹⁰⁶ Dagbók nr. 6, bls. 269.

klefa sinn klukkan 15:40. Fimm mínútum síðar var Guðjón færður fram til viðtals við Benedikt Blöndal, verjanda sinn, í áheyrn Hellerts. Bókað var að Guðjón hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 17:00.²⁹⁰⁷

1490. Guðjón ritaði í dagbók sína sama dag um viðtal sitt við Benedikt Blöndal. Þeir hafi rætt marga um málið og sitthvað um lög um opinber mál sem færu í bága við mannréttindasáttmála Evrópu. Ritaði Guðjón um að hafa bent á lausagöngu Alberts Klahn og hafi Benedikt ætlað að gera fyrirspurn um það.²⁹⁰⁸
1491. Föstudaginn 27. maí 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að hringt hafi verið í Gísli Guðmundsson fyrir Sævar klukkan 11:45 vegna beiðni Sævars um kaup á teiknidóti og fleiru sem Sævar hafi staðhæft að Gísli myndi annast um fyrir sig. Bókað var að Gísli hafi neitað beiðninni. Orðrétt var bókað í fangelsisdagbókina: „Í fyrsta lagi hefði hann engan tíma í það og í öðru lagi kæmi Sævar sér ekkert við hann væri búinn að skila af sér því verkefni sem hann hefði haft í sambandi við Sævar til Gunnlaugs Briem sakadómara og þar með mætti hann ekki einu sinni tala við Sævar.“ Bókað var klukkan 13:30 að Jón H. Halldórsson hafi komið með skjöl úr sakadómi Reykjavíkur til Guðjóns.²⁹⁰⁹ Klukkan 16:00 var bókað um komu séra Ragnars Fjalars til viðtals við Guðjón. Bókað var að Guðjón hafi verið færður fram og viðtalið hafi farið fram í áheyrn Hellerts. Var viðtalinu lokið klukkan 17:10 og var Guðjón færður aftur á klefa sinn.²⁹¹⁰
1492. Fyrir liggur skýrsla dagsett sama dag um yfirheyrslu yfir [PJG] en faðir hennar hafði greint frá því fyrir dómi að hafa komið á heimili hennar 20. nóvember 1974. Greindi hún frá því að hafa verið í afmælisveislu í Sandgerði að kvöldi 19. nóvember 1974 ásamt föður sínum og eiginmanni. Hún hafi verið nýlega flutt til Sandgerðis og því hafi faðir hennar boðað komu sína til hennar morguninn eftir í heimsókn. Hann hafi komið um klukkan 09:00 næsta morgun og stöðvað í 30 til 40 mínútur. Kvaðst hún ekki hafa séð bifreiðina sem hann hafi verið á. Kvaðst vitnið hafa fengið upplýsingar um það sumarið 1976 að faðir hennar hafi gefið sig fram í sambandi við auglýsingu um bifreiðastjóra sem hafi ekið Erlu Bolladóttur 20. nóvember 1974. Faðir hennar hafi svo sagt henni að hann hafi þekkt Erlu aftur þegar hann hafi séð hana í sakadómi Reykjavíkur. Kvaðst vitnið hafa þekkt Erlu, en þær hafi verið saman í skóla þegar hún var 14 til 15 ára.²⁹¹¹ Skýrsla dagsett sama dag um yfirheyrslu yfir eiginmanni vitnisins, [PGR], liggur einnig fyrir meðal rannsóknargagna. Var framburður hans í samræmi við framburð eiginkonu hans.²⁹¹²
1493. Laugardaginn 28. maí 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðsteinn læknir hafi komið og rætt við Sævar klukkan 08:45.²⁹¹³

²⁹⁰⁷ Dagbók nr. 6, bls. 269–270.

²⁹⁰⁸ Bls. 2684_L–M.

²⁹⁰⁹ Dagbók nr. 6, bls. 271.

²⁹¹⁰ Dagbók nr. 6, bls. 272.

²⁹¹¹ Bls. 2685.

²⁹¹² Bls. 2686.

²⁹¹³ Dagbók nr. 6, bls. 272.

1494. Fyrir liggur skýrsla dagsett sama dag, rituð af Ívari Hannessyni, um könnun á því hvort seldir væru hér á landi teikniblýantar sömu tegundar og sá sem Kristján Viðar hafi sagst hafa tekið úr vasa Geirfinns eftir að lík hans hafði verið flutt til Reykjavíkur aðfaranótt 20. nóvember 1974. Fór athugunin fram að beiðni Gunnlaugs Briem, sakadómara. Fram kom að nákvæmlega eins teikniblýantar hafi verið seldir í ritfangadeild Máls og menningar við Laugaveg 18 og í verslun Pennaviðgerðarinnar að Ingólfsstræti 2 í Reykjavík. Aflað var sýnishornabók hjá heildverslun en í henni væri að finna mynd af umræddum teikniblýanti. Var myndin ljósrituð inn í skýrsluna. Fram kom að blýantarnir hafi verið seldir í um og yfir þúsund eintökum á hverju ári. Þá hafi Bókabúð Keflavíkur einnig verið með stærri kaupendum að blýantinum.²⁹¹⁴
1495. Hvítasunnudaginn 29. maí 1977 bókaði Gunnar Guðmundsson athugasemd í dagbók Síðumúlafangelsisins um að hafa rætt við Gunnlaug Briem á föstudeginum um beiðni Tryggva Rúnars um flutning í Hegningarhúsið. Gat Gunnar þess að Gunnlaugur hafi sagst vera búinn að færa þetta í tal við yfirfangavörðinn í Hegningarhúsinu sem hafi neitað en ætlað að athuga þetta betur eftir hátíðina. Orðrétt bókaði Gunnar: „Um lausagæslu þar yrði ekki um að ræða í náinni framtíð hann yrði lokaður inni þar eins og hér og fengi öngva útivist ef úr þessu yrði. Þetta er ég búinn að segja Tryggva og tel ég því þetta útrætt mál. Gunnlaugur á næst að hafa frumkvæðið og álít ég ástæðulaust með öllu að vera hringja í dómarrann eða lögfræðinginn útaf þessu frekar.“²⁹¹⁵
1496. Þriðjudaginn 31. maí 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að séra Jón Bjarman hafi komið til viðtals við Guðjón milli klukkan 15:00 og 16:20. Þá var bókað klukkan 20:00 að Ingvar Kristjánsson geðlæknir hafi komið til viðtals við Guðjón. Bókað var að hann hafi farið klukkan 21:15.²⁹¹⁶
1497. Þennan dag ritaði Guðjón færslu í dagbók sína um að eiga í hálfgerðu stríði við Erling fangavörð. Hann ætti að finna sér aðra vinnu. Þá ritaði hann um viðtöl sín við séra Jón Bjarman og Ingvar geðlækni.²⁹¹⁷
1498. Meðal rannsóknargagna liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir [SHan], dagsett 1. júní 1977. Bókað var að tilefni yfirheyrslunnar hafi verið að [GSJ] hafi greint frá því fyrir dómi að hafa sagt vitninu frá því þegar hann hafi tekið stúlku upp í bifreið sína í Keflavík og ekið henni að vegamótum Grindavíkurvega og Reykjanesbrautar. Mundi vitnið eftir því að [GSJ] hafi greint honum frá þessu þegar hann hafi komið til vinnu í Grindavíkurhöfn um hádegi haustið 1974. Hann hafi sagst hafa tekið stúlku upp í bifreiðina í Keflavík og ekið henni að mótum Grindavíkurvegur og Reykjanesbrautar, en þar hafi hún farið úr bifreiðinni en hann haldið áfram til Reykjavíkur. Greindi vitnið frá því að [GSJ] hafi fundist stúlkan skrítin. Vissi vitnið ekki á hvaða bifreið [GSJ] hafi verið á, en minnti að hann hafi á þeim tíma átt Skoda fólksbifreið en fengið lánaða Moskvitch bifreið nokkrum sinnum. Minnti vitnið að sú bifreið hafi verið með

²⁹¹⁴ Bls. 2687–2688.

²⁹¹⁵ Dagbók nr. 6, bls. 273.

²⁹¹⁶ Dagbók nr. 6, bls. 274–275.

²⁹¹⁷ Bls. 2689_A.

V-númeri. Kvaðst vitnið viss um að þetta hafi verið á tímabilinu frá október til desember 1974.²⁹¹⁸

1499. Laugardaginn 4. júní 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 10:15 og talað við Tryggva Rúnar, Guðjón og Sævar meðal annarra til klukkan 11:15.²⁹¹⁹
1500. Mánudaginn 6. júní 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Ingvar Kristjánsson geðlæknir hafi komið klukkan 19:15 til að ræða við Guðjón. Bókað var að hann hafi farið um klukkan 20:30.²⁹²⁰
1501. Fyrir liggur skýrsla Jónasar Bjarnasonar, rannsóknarlögreglumanns, um leit í Rauðhólum að líki Geirfinns Einarssonar, dagsett þennan dag. Fram kom að ábending hafi borist lögreglu 6. febrúar 1977 frá [GuðbGuð] sem hafi sagst hafa verið á ferð í Rauðhólum í ársbyrjun 1975 þegar hann hafi veitt athygli stað þar sem eldur hafði leikið nýlega um grjót. Í skýrslunni kom fram að [GuðbGuð] hafi bent lögreglu á umræddan stað. Hann hafi ekki séð neitt umrót heldur ummerki um eld. Fram kom að Jónas og Ívar Hannesson hafi farið með Sævar á nefndan stað. Sævar hafi sagt þetta vel geta verið staðinn sem hann og félagar hans hafi grafið lík Geirfinns, en þó væri hann ekki viss. Nefndur staður hafi verið um 150 metrum frá þeim stað sem Sævar hafi áður gefið upp. Mjög mikið vatn og ís hafi verið á staðnum og ógjörningur að grafa fyrir en færi að leysa. Í skýrslunni kom fram að Jónas og Grétar Sæmundsson, rannsóknarlögreglumenn, hafi farið á nefndan stað þennan dag og látið kanna hann nákvæmlega með vélskóflu en það hafi engan árangur borið.²⁹²¹
1502. Þriðjudaginn 7. júní 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi komið til viðtals við skjólstaðing sinn klukkan 14:10. Bókað var að hann hafi farið klukkan 15:05. Bókað var klukkan 14:45 að séra Jón Bjarman hafi komið til viðtals við Guðjón og Sævar. Bókað var að hann hafi farið klukkan 17:10.²⁹²²
1503. Sama dag ritaði Guðjón færslu í dagbók sína um að hafa rætt um hríð við Ara fangavörð um seinagang Geirfinnsmáls og Guðmundarmáls.²⁹²³
1504. Fyrir liggur skýrsla, dagsett 10. júní 1977, um yfirheyrslu yfir [IGE] sem vitni. Greindi vitnið frá því að hafa unnið í Grindavíkurhöfn ásamt [GSJ] og [SHan]. Kvaðst hann hafa keypt Moskvitch bifreið með númerinu R-22570 á árinu 1974. Mundi hann eftir því að hafa lánað [GSJ] bifreiðina einhvern tímann um haustið 1974, en bifreiðin hafi þó aldrei verið á V-númeri. Vissi hann ekki tilefni þess að hann lánaði honum bifreiðina. Mundi hann ekki hvort hann hafi lánað [GSJ] bifreiðina 19. eða 20.

²⁹¹⁸ Bls. 2689.

²⁹¹⁹ Dagbók nr. 6, bls. 279.

²⁹²⁰ Dagbók nr. 6, bls. 280.

²⁹²¹ Bls. 2690.

²⁹²² Dagbók nr. 6, bls. 281.

²⁹²³ Bls. 2690_B.

nóvember 1974. Kvaðst hann ekki geta fundið út hvort hann hafi sjálfur verið með bifreiðina á umræddum tíma.²⁹²⁴

1505. Dagana 9. til 12. júní ritaði Tryggvi Rúnar í dagbók sína um æfingar og útiveru í fangelsisgarðinum. Hann ritaði um að fangelsisgangurinn væri að fyllast, en fram til þessa hafi þeir bara verið tveir, hann og Guðjón á klefa númer sex.²⁹²⁵ Tryggvi Rúnar ritaði um þakklæti sitt til fjölskyldunnar sem hafi staðið með honum á erfiðum tímum. Orðrétt ritaði hann: „Jæja, hvað með það, þá er ekkert við þessum örlögum að gera, sem hefur dunið yfir mig, en ég trúi því samt að það hljóti að koma betri dagar og það sem eftir er, eftir að ég losna út úr þessu máli sem ég er saklaus af. Annars er alveg eins gott að stytta sér lífið.“²⁹²⁶ Ritaði Tryggvi Rúnar um að hafa lent upp á kant við fangavörð þegar hann hafi læst hann inni á salerninu. Hann hafi reiðst fangaverðinum sem hafi sagt: „Við gerum það sem okkur sýnist hér.“²⁹²⁷ Ritaði Tryggvi um að hafa rætt við Gunnar Guðmundsson og kvartað undan fangaverðinum. Ýmislegt hafi gengið á fyrst þegar hann hafi komið inn í fangelsið sem hafi verið verra en þetta, en aðrir tímar væru núna. Vel hafi gengið síðan í janúar og hann ekki þurft að kvarta.²⁹²⁸
1506. Mánudaginn 13. júní 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi komið klukkan 11:45 og sótt bréf sem hann átti í fangelsinu í sambandi við yfirheyrslu Sævars, eins og það var orðað í færslunni. Bókað var að Benedikt Blöndal, verjandi Guðjóns, hafi komið með 10.000 krónur til tóbakskaupa fyrir skjólstæðing sinn. Var þess getið að hann hafi sagst munu koma innan tíðar til viðtals við Guðjón.²⁹²⁹ Bókað var að Ingvar Kristjánsson geðlæknir hafi komið til viðtals við Guðjón klukkan 20:00.²⁹³⁰
1507. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir bréf Gunnars Guðmundssonar, forstöðumanns Síðumúlafangelsisins, dagsett þennan dag, til Jóns Oddssonar, verjanda Sævars. Meðfylgjandi bréfinu var staðfest endurrit úr dagbók fangelsisins með upplýsingum um Sævar með vísan til beiðni Jóns þar um, dagsettri 11. maí 1977. Endurritið tók yfir tímabilið 12. desember 1975 til 5. maí 1977 og bar yfirheitið: „Endurrit úr dagbók fangelsisins að Síðumúla 28, vegna innsetningar, yfirheyrslna og læknisvitjana í sambandi við Sævar Marinó Ciesielski.“²⁹³¹
1508. Þriðjudaginn 14. júní 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að bréf hafi verið sótt frá Guðjóni til Gunnlaugs Briem. Klukkan 15:00 var bókað að séra Jón Bjarman hafi komið til viðtals við Guðjón og Sævar. Bókað var að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi komið klukkan 15:20 og var Sævar færður til viðtals við hann inni á varðstofu í áheyrn Gunnars Guðmundssonar. Bókað var að séra Jón hafi lokið viðtali sínu við Guðjón klukkan 16:30. Var Sævar færður aftur á klefa sinn klukkan

²⁹²⁴ Bls. 2691–2692.

²⁹²⁵ Bls. 2690_C.

²⁹²⁶ Bls. 2692_A.

²⁹²⁷ Bls. 2692_C.

²⁹²⁸ Bls. 2692_D.

²⁹²⁹ Dagbók nr. 6, bls. 287.

²⁹³⁰ Dagbók nr. 6, bls. 288.

²⁹³¹ Bls. 2693–2718.

17:35. Bókað var að séra Jón og verjandi Sævars hafi farið klukkan 17:40.²⁹³² Klukkan 18:30 var bókað um símtal frá Gunnlaugi Briem sem hefði tilkynnt um að Jónas Bjarnason, rannsóknarlögreglumaður, hefði sitt leyfi til að fara með Sævar í ökuferð um kvöldið. Bókað var að klukkan 19:15 hafi Jónas komið ásamt Jóni Oddssyni, verjanda Sævars, og þeir tekið Sævar með sér í ökutúr. Klukkan 20:25 var bókað að þeir hafi komið til baka með Sævar í fangelsið.²⁹³³

1509. Miðvikudaginn 15. júní 1977 var orðrétt bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 12:45: „Hringdi Gunnlaugur Briem. Boðaði komu rlm. Magnúsar Magnússonar með bandaríska konsúlinn til að tala við og lagfæra skekkju í áttavita Sævars Ciesielski.“ Klukkan 16:00 var bókað að Hellert hafi komið varðandi mál Guðjóns.²⁹³⁴
1510. Fimmtudaginn 16. júní 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að þriðji ritari bandaríska sendiráðsins hafi komið klukkan 10:05 til að ræða við Sævar í áheyrn Magnúsar Magnússonar. Bókað var að ritarinn hafi farið klukkan 10:20. Klukkan 14:25 var bókað að bróðir Sævars hafi komið með sendingu til hans. Klukkan 15:40 var bókað að móðir Sævars hafi komið með sendingu af jógúrt og kaffirjóma til hans. Klukkan 19:25 var bókað að Kristján Hannesson, læknir, hafi komið til að skoða Guðjón og annan fanga. Hann hafi farið klukkan 19:40.²⁹³⁵
1511. Mánudaginn 20. júní 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sævar hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur klukkan 10:50. Bókað var að komið hafi verið til baka með hann í fangelsið klukkan 12:10. Klukkan 12:45 var bókað að Hellert hafi komið ásamt Ásu Ottesen frá Félagsmálastofnun til viðtals við Guðjón með leyfi Gunnlaugs Briem. Klukkan 13:15 var bókað að Sævar hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur. Bókað var að Hellert og starfsmaður Félagsmálastofnunar hafi farið klukkan 14:05. Komið var til baka með Sævar úr sakadómi klukkan 16:45.²⁹³⁶ Bókað var að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, hafi komið til viðtals við hann milli klukkan 17:20 og 18:00.
1512. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu varðandi sakarefni tengdu hvarfi Geirfinns Einarssonar. Bókað var að Bragi Steinarsson, sækjandi málsins, væri mættur. Þá var skipaður verjandi Sævars, Jón Oddsson, mættur. Bókað var að [GM], fyrrum framkvæmdastjóri bílaleigunnar Geysis, hafi komið í dóminn klukkan 10:00 sem vitni. Bókað var að honum hafi verið sýndar myndir af ákærðu í málinu. Kvaðst hann kannast við þau.²⁹³⁷ Framburður hans fyrir dómi var í aðalatriðum í samræmi við fyrirliggjandi framburð hjá lögreglu. Bókað var að honum hafi verið kynntur framburður Sævars og Erlu hjá rannsóknarlögreglu um að þau hafi fengið bifreiðar leigðar hjá bílaleigunni Geysi án þess að um það hafi verið gerður samningur. Kvaðst [GM] ekkert geta staðhæft um

²⁹³² Dagbók nr. 7, bls. 1.

²⁹³³ Dagbók nr. 7, bls. 2.

²⁹³⁴ Dagbók nr. 7, bls. 3.

²⁹³⁵ Dagbók nr. 7, bls. 4–5.

²⁹³⁶ Dagbók nr. 7, bls. 8.

²⁹³⁷ Bls. 3127.

þetta, en þótti þetta ólíklegt. Það hafi ekki verið fyrr en 1975 sem Erla hafi fengið bifreiðar hjá bílaleigunni til afnota án sammings. Kvaðst hann ekki muna eftir að Sævar hafi borgað honum 5.000 krónur fyrir bifreið sem hann hafi fengið leigða án sammings. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Vitnið minnst þess ekki að hafa þekkt Erlu Bolladóttur í nóvember 1974, og gæti því ekki verið að hún hafi verið farin að taka til hjá því á þeim tíma.“ Kvaðst hann fyrst muna eftir Erlu þegar hún hafi komið í fylgd með Sævari á bílaleiguna um vorið 1975. Staðfesti hann í öllum atriðum skýrslu sem hann gaf hjá rannsóknarlögreglunni 21. desember 1976. Orðrétt var bókað í framhaldinu: „Nánar aðspurt kveðst vitnið ekkert vilja fullyrða um það, hvort það hafi lánað Erlu og Sævari Marinó bifreið frá bílaleigunni Geysi í nóvember 1974, svo sem þau hafi haldið fram. Kveðst vitnið geta ímyndað sér að þau hafi stolið bifreið á bílaleigunni, en það hafi verið mjög auðvelt og gert með þeim hætti, að stinga læsinguna á bifreiðinni upp og tengja beint. Kveður vitnið hafa borið nokkuð á þessu á meðan það starfaði á bílaleigunni, aðallega úti á landi. Þetta var yfirleitt ekki kært. Vitnið kveður þetta helst hafa getað gerst að vetri, en þá stóðu oft bifreiðar að næturlagi við bílaleiguna.“²⁹³⁸ Bókað var að vitnið hafi unnið eið að framburði sínum. Vék hann frá klukkan 11:00.²⁹³⁹ Á sama tíma var bókað að Sævar hafi komið í dóminn. Undir yfirheitinu „I. Manndráp“ var bókaður framburður Sævars. Skýrði hann frá því að hafa verið staddur í Klúbbnum sunnudagskvöldið 17. nóvember 1974 með Kristjáni Viðari og [PKKÞ]. Kvaðst hann hafa veitt ölvuðum manni athygli í stiganum á 2. hæð. Kristján Viðar hafi rætt við hann, en Sævar kvaðst ekki muna hvort það hafi verið að hans frumkvæði. Grunaði hann að Kristján Viðar væri að reyna að ná veskinu af manninum. Kvaðst Sævar hafa gengið til þeirra og spurt manninn hvort þeir hafi ekki verið saman til sjós, en það væri aðferð sem þeir hafi notað til að stela veskjum. Maðurinn hafi neitað og þá kvaðst Sævar hafa spurt hann til nafns. Maðurinn hafi sagst heita Geirfinnur og vera úr Keflavík. Kvaðst Sævar hafa talið að um væri að ræða mann sem kallaður væri Geiri og væri frá Keflavík og fengist við sölu á spíritus.²⁹⁴⁰ Sagðist Sævar hafi spurt manninn eitthvað um spíritus og skilið hann þannig að hann hefði eitthvað með það að gera. Hann hafi þá spurt hvort þeir ættu ekki að koma í viðskipti og kvaðst Sævar þá hafa haft það í hyggju að Geirfinnur kæmi honum í samband við þann sem hann væri að skipta við og komast svo að því hvar spírinn væri geymdur. Minnti Sævari að hann hafi sagst vera tilbúinn til að greiða 50.000 til 70.000 krónur eða einhverja áþekka upphæð fyrir upplýsingar. Maðurinn hafi þá gefið honum upp nafn og heimilisfang, en ekki símanúmer. Kvaðst Sævar hafa skrifað það niður. Kvaðst Sævar hafa sagt manninum að hann hét Magnús Leópoldsson og væri á vegum Klúbbsins og myndi ræða við hann eftir helgina. Bókað var í sakadómsbókina að Sævari hafi verið sýnd ljósmynd af Geirfinni Einarssyni. Sagði Sævar að maðurinn í Klúbbinum hafi verið Geirfinnur. Hann hafi ekki orðið var við neinn með Geirfinni. Sagði hann það geta verið að Kristján Viðar hafi heyrt eitthvað af samtalinu, en vissi ekki hvort hann hafi heyrt þegar rætt hafi verið um spíraviðskipti. Taldi Sævar hugsanlegt að [PKKÞ] hafi vitað eitthvað um Geirfinn.

²⁹³⁸ Bls. 3128–3129.

²⁹³⁹ Bls. 3130.

²⁹⁴⁰ Bls. 3130.

Kvaðst Sævar hafa sagt Erlu frá samtalinu við Geirfinn og væntanlegum viðskiptum daginn eftir, 18. nóvember 1974.²⁹⁴¹ Greindi Sævar frá því að Erla hafi ekið honum í Land Rover bifreið þeirra heim til Guðjóns að kvöldi 18. nóvember 1974. Minnti hann að Erla hafi beðið út í bifreiðinni á meðan en [GUÆ] kona Guðjóns hafi verið heima. Kvaðst hann hafa sagt Guðjóni frá væntanlegum spíraviðskiptum í Keflavík og boðið honum að taka þátt í þeim. Taldi hann sig hafa spurt Guðjón hvort hann gæti lagt til peninga til að greiða Geirfinni, en Guðjón hafi borið við lélegum fjárhag. Kvaðst Sævar líta svo á að Guðjóni hafi verið það ljóst að taka átti spírann ófrjálsri hendi og hann hafi ákveðið að taka þátt. Mundi hann eftir því að hafa hringt til Kristjáns Viðars að Laugavegi 32 úr íbúð Guðjóns. Kvaðst Sævar hafa sagt honum hvað til stæði. Sagði hann Kristján hafa spurt hvort stela ætti spíranum. Kristján Viðar hafi sagst geta útvegað sendiferðabifreið og komið spíranum í umferð. Kvaðst Sævar þá hafa hringt í [SSH] sem hafi þá fengist við vínsölu og spurt hann um verð á spíritus. Hafi [SSH] sagt honum að þriggja pela flaska af 96% spíritus, blönduðum til helminga með vatni, væri seld á 2.000 krónur. Kvaðst Sævar þá hafa hringt í Landssímamann og fengið uppgefið símanúmer Geirfinns. Hann hafi síðan hringt þangað og spurt eftir Geirfinni. Barn hafi komið í símann og sagt hann ekki heima. Mundi Sævar eftir því að hafa rætt meira við Guðjón um ferðina til Keflavíkur og sagt honum að Land Rover bifreiðin væri í ólagi. Þá hafi verið afráðið að fá bifreið á bílaleigu. Ákveðið hafi verið að fara til Keflavíkur að kvöldi næsta dags og sagðist Guðjón annaðhvort verða heima hjá sér eða að Lambhóli við Starhaga. Bókað var að hlé hafi verið gert á þinghaldinu milli klukkan 12:00 og 13:40. Orðrétt var bókað eftir Sævari: „Ákærði skýrir frá því, að um hádegisbilið þann 19. nóvember hafi þau Erla farið á bílaleiguna Geysi. Hittu þau að máli mann þann, er annaðist rekstur bílaleigunnar, en ekki kveðst ákærði muna nafn hans. Ákærðu þekktu mann þennan, þau höfðu áður fengið bifreiðar á leigu hjá honum. Ákærðu fengu á leigu Volkswagen bifreið, er var ljósblá að lit. Ákærði kveður engan skriflegan samning hafa verið gerðan, en ákærði lét framangreindan mann hafa 5.000 krónur í peningum. Ákærði segir í þessu sambandi að hann hafi stungið upp á því við manninn, að hafa þennan hátt á, en ákærði hafði áður fengið bíl á leigu á bílaleigu þessari með þessum hætti. Erla ók bifreiðinni síðan inn á Hjallaveg og var bifreiðin skilin þar eftir.“²⁹⁴² Mundi Sævar ekki hvað gerðist fram til klukkan 18:30 umræddan dag en þá hafi hann og Erla farið í kvöldmat til móður Sævars að Grýtubakka 10. Sagðist hann hafa hringt í Geirfinn annaðhvort skömmu áður en þau fóru í mat eða á eftir að þau komu til móður hans. Minnti hann að einhver annar hafi komið í símann og kallað á Geirfinn. Kvaðst Sævar hafa kynnt sig sem Magnús Leópoldsson og minnst á samtal þeirra í Klúbbnum. Hann hafi spurt Geirfinn hvort hann vildi hitta hann við Hafnarbúðina í Keflavík klukkan 21:30 eða 22:00. Hann hafi sagst vera með peningana en hafi ekki nefnt neina upphæð. Geirfinnur hafi fallist á þetta. Greindi Sævar frá því að hafa farið á kvikmyndasýningu á Kjarvalsstöðum um klukkan 20:00 sama kvöld ásamt Erlu og móður hans. Kvaðst Sævar hafa talað við Kristján Viðar áður og hafi hann sagt að allt væri í lagi með sendiferðabifreiðina. Lýsti Sævar því að hann og Erla hafi ekið móðir hans heim að kvikmyndasýningunni

²⁹⁴¹ Bls. 3131.

²⁹⁴² Bls. 3133–3134.

lokinni og síðan að Hjallavegi þar sem þau hafi skipt um bifreið. Þaðan hafi þau ekið rakleitt vestur á Ásvallagötu heim til Guðjóns, en hann ekki verið heima. Þá hafi þau ekið að Lambhóli við Starhaga þar sem Guðjón hafi verið ásamt fleira fólki og var Sævari sérstaklega minnisstæður [RafG] sem hann kannaðist smávegis við. Sagðist Sævar hafa farið með Guðjóni á gulri Fiat bifreið, en Erla hafi ekið ein á Volkswagen bifreiðinni. Þeir hafi ekið inn á Vatnsstíg en Sævar sagði það geta verið að Guðjón hafi komið fyrst við á Ásvallagötu. Þegar komið hafi verið á Vatnsstíg var Erla komin og kvaðst Sævar þá hafa farið og sótt Kristján Viðar að Laugavegi 32. [PKKP] hafi komið til dyra og sótt Kristján sem hafi sagst vera búinn að bíða eftir honum. Kristján hafi verið klæddur í brúnan eða svartan leðurjakka og með loðskinnshanska. Þegar þeir hafi komið niður á Vatnsstíg hafi Guðjón verið sestur undir stýri á Volkswagen bifreiðinni og Erla í aftursætið. Hann og Kristján Viðar hafi sest inn í bifreiðina. Kvaðst Sævar hafa séð Mercedes Benz sendiferðabifreið á Vatnsstígnum. Hann og Kristján Viðar hafi rætt við öikumanninn, [SÓH], frænda Kristjáns, um ferðina til Keflavíkur og hvert hann ætti að aka.²⁹⁴³ Bókað var að Sævar væri helst á því að þeir hafi ætlað að hitta [SÓH] við einhverja sjoppu í Keflavík og Hafnarbúðin hafi jafnvel verið nefnd í því sambandi. Taldi hann að ekki hafi verið minnst á Dráttarbrautina áður en komið hafi verið til Keflavíkur, en þó kunni það að hafa verið svo. Sendiferðabifreiðin hafi ekið á brott á undan og sagði Sævar það geta verið að maður hafi verið með [SÓH], en kvaðst ekki viss. Ekið hafi verið niður á Skúlagötu, suður Snorrabraut og þaðan inn á Reykjanesbraut. Kvað Sævar það geta verið að bensín hafi verið tekið í Hafnarfirði. Aldrei hafi verið nefnt að beita Geirfinn líkamlegu ofbeldi. Rætt hafi verið um að pressa Geirfinn ef hann yrði neikvæður og sagði Sævar það geta verið að þeir hafi rætt um að sýna Geirfinni fulla hörku ef hann yrði með stæla, en honum hafi fundist hann áhugalítill í símanum. Kvaðst Sævar hafa haft 70.000 krónur meðferðis til að borga Geirfinni ef hann gæfi upplýsingar um geymslustað spírans en Sævar kvaðst hafa talið að um nokkur hundruð lítra gæti verið að ræða. Sævar sagðist ekki vita nákvæmlega hvað klukkan var þegar komið var til Keflavíkur og taldi hann að hún hafi verið orðin vel rúmlega 22:00.²⁹⁴⁴ Stöðvað var hafi á bensínafgreiðslustöð í Njarðvík eða Keflavík en þar beið [SÓH]. Greindi Sævar frá því að hann og Kristján Viðar hafi rætt við hann og sagt honum að fara í Dráttarbrautina, en [SÓH] hafi virst þekkja til í Keflavík og vita hvar hún var. Lýsti Sævar því að þau hafi ekið eftir aðalgötunni þar sem eitthvað fólk hafi verið á gangi. Kvaðst hann ekki minnst þess að hafa sagt þeim að beygja sig af ótta við að lögreglan sæi þau, en sagði það geta verið. Næst hafi þau ekið að Hafnarbúðinni þar sem hann og Kristján Viðar fóru inn til að svipast um eftir Geirfinni en sáu hann ekki. Kvaðst Sævar hafa keypt Viceroy sígarettur og mundi hann eftir því að afgreiðslustúlkurnar voru í bláum sloppum. Næst lýsti Sævar því hvar ekið var niður í Dráttarbraut þar sem Kristján Viðar hafi ætlað að ræða við [SÓH]. Þá töldu þeir einnig að spírinn væri geymdur þar. Þeir tveir hafi farið út úr bifreiðinni en Guðjón snúið henni við á meðan. Engar mannaferðir hafi verið í Dráttarbrautinni en bátur hafi verið þar við bryggju. Síðan hafi verið sest aftur inn í bifreiðina og ekið til baka eftir aðalgötunni. Stöðvað hafi verið við sjoppu og kvaðst

²⁹⁴³ Bls. 3135.

²⁹⁴⁴ Bls. 3136.

Sævar hafa farið inn til að hringja í Geirfinn en hætt við þar sem margt fólk hafi verið þar. Þá hafi verið ekið að Hafnarbúðinni og sagðist Sævar hafa látið Kristján Viðar fá miða með símanúmeri Geirfinns og beðið hann um að fara inn og hringja í hann. Orðrétt var bókað: „Ákærði kveður það geta verið að hann hafi sagt við Kristján Viðar að segja Geirfinni að koma einum að Hafnarbúðinni og vera gangandi.“ Kristján hafi komið til baka og sagt Geirfinn vera á leiðinni. Sagði Sævar það geta verið að Kristján Viðar hafi sagt að Geirfinnur hafi spurt um hvort Maggi væri þarna. Skömmu síðar hafi hann orðið var við að Geirfinnur hafi komið að bifreiðinni og kvaðst Sævar þá hafa kallað til hans „Geiri“ og hann hafi þá svarað játandi og sest inn í bifreiðina. Ekið hafi verið um bæinn og viðskiptin rædd. Geirfinnur hafi verið þögull og lítið lagt til málanna. Kvaðst Sævar hafa orðað það við Geirfinn að fara á kyrrlátan stað til að ræða málin og hafi hann virst ekkert hafa á móti því. Greindi Sævar frá því að Geirfinnur hafi ekki virst gera sér ljóst um hvað hann var að tala. Kvaðst Sævar þó hafa haft það á tilfinningunni að hann væri að hugsa málið. Þeir hafi stöðvað í Dráttarbrautinni og sagðist Sævar hafa sýnt Geirfinni 70.000 krónur og beðið hann um að sýna sér hvar spíritusinn væri geymdur. Geirfinnur hafi tekið við peningunum en sagst svo ekkert vilja með þetta hafa. Sagðist Sævar ekki minnast þess að Geirfinnur hafi sagst vilja kaupa spíra af þeim, en þó mætti það vel vera. Fannst honum sem Geirfinnur væri að snúa út úr því sem hann var að spyrja hann um. Geirfinnur hafi orðið hávær og viljað fara í burtu. Kvaðst Sævar hafa opnað hurðina á bifreiðinni og allir farið út nema Erla. Minnti hann að hann hafi tekið peningana upp af gólfi bifreiðarinnar. Geirfinnur hafi ætlað að ganga í burtu en Guðjón hafi þá tekið í öxlina á honum og spurt hvort þeir ættu ekki að ræða betur saman. Geirfinnur hafi þá sagt: „Ég þekki Sigurbjörn og ykkur hin í Klúbbnum.“ Spurði Kristján Viðar þá Geirfinn að því hvort ekki hafi verið búíð að ræða þetta í Klúbbnum. Geirfinnur hafi þá hrint Kristjáni Viðari frá sér.²⁹⁴⁵ Kristján Viðar hafi þá slegið hann en Sævar sagðist ekki hafa séð hvar höggið lenti. Kvaðst Sævar hafa slegið Geirfinn í andlitið sem hafi þá hrint honum og hann þá dottið aftur fyrir sig. Sagðist Sævar hafa staðið strax á fætur og ráðist á Geirfinn en hann stjakað honum frá. Á meðan hafi Kristján Viðar slegið Geirfinn nokkur högg í magann. Guðjón hafi einnig tekið þátt og slegið til Geirfinns og tekið hann hálstaki. Því næst hafi Kristján Viðar tekið Geirfinn haustaki aftan frá með hægri hendi. Kvaðst Sævar þá hafa tekið um 70 sentímetra langa spýtu og barið Geirfinn með henni einu höggi framan á fæturna en síðan fleygt spýtunni. Hann hafi orðið hræddur og ekki litist á þetta. Kvaðst hann hafa séð að Kristján Viðar var búinn að breyta um hálstak á Geirfinni og var kominn til hliðar. Mundi hann ekki nánar um þáttöku Guðjóns í átökunum og sagðist ekki viss hvort Guðjón hafi barið hann með spýtunni. Bókað var að Sævar hafi sagst breyta skýrslu sinni hjá rannsóknarlögreglu að þessu leyti. Mundi hann eftir því að Guðjón hafi haldið á spýtunni í hendinni og reitt til höggs en kvaðst ekki hafa séð hvort hann hafi slegið Geirfinn eða hvar höggið lenti. Mundi hann eftir því að Geirfinnur hafi reynt að rífa í Kristján Viðar og þá hafi Kristján sagt eitthvað á þá leið: „Vertu rólegur maður“. Kvaðst Sævars hafa farið til Erlu sem hafi verið taugaóstyrk og viljað að þau færu í burtu. Kvaðst Sævar hafa sagt henni að fara ein og

²⁹⁴⁵ Bls. 3137–3139.

rétt henni 5.000 krónur fyrir leigubifreið til Reykjavíkur. Sagðist Sævar hafa sagt við hana eitthvað á þá leið að maðurinn væri alveg óður. Hann hafi ekkert séð til [SÓH] en taldi möguleika á því að hann hafi séð átökin. Þegar hann hafi komið til baka hafi Geirfinnur legið á hliðinni á jörðinni. Guðjón hafi þá staðið yfir honum og kastað frá sér spýtunni. Kristján Viðar hafi verið álútur yfir Geirfinni og sagt hann dauðan. Kvaðst Sævar hafa tekið púls Geirfinns, ekki fundið neinn æðaslátt og því talið hann látinn. Gat hann ekki gert sér ljóst hvað hafi orðið honum að bana. Sævar sagðist hafa séð blóð eða skrámur á vinstra gagnauga og kjálka Geirfinns. Einnig hafi verið svartur blettur á hálsi hans líkt og mar, en Sævar sagði það geta hafa verið mold. Kvaðst hann ekki hafa séð aðra áverka á Geirfinni. Bókað var að Sævar hafi vikið frá klukkan 16:15 og var dómþingi slitið.²⁹⁴⁶

1513. Tryggvi Rúnar ritaði í dagbók sína þennan dag, 20. júní 1977, um að Hilmar Ingimundarson hafi komið í heimsókn til hans 20. júní 1977, en það hafi verið eintóm leiðindi. Hann hafi stoppað stutt og ekkert haft að segja. Hilmar hafi enn ekki náð í Gunnlaug Briem, sakadómara, vegna beiðni hans um lausagæslu.²⁹⁴⁷ Kvartaði Tryggvi undan því að Hilmar væri ekki fljótur að gera það sem skipti hann máli. Orðrétt ritaði hann: „Og eins að beita sér miklu meir því Hilmar hefur sitt vald! Og ekki er það ónýtt ef hann opnar sig, því ég er hafður fyrir rangri sök! 100%! En maður er svo lítið no. og ekki get ég neitt gert nema hafa hann í fararbroddi. Mér líst ekkert á héðan af að ég komist héðan úr Síðumúla fyrr en það er búið að kveða upp dóm í þessum málum sem verður ekki fyrr en í lok september, byrjun október!“ Ritaði Tryggvi Rúnar um fregnir af því að Kristjáni Viðari liði vel fyrir austan á Litla-Hrauni. Orðrétt ritaði hann í því sambandi: „Já, Kristján Viðar bara ánægður og hress, von á 16 árum, það eru nú meiri gæðin. Annars eins og Hilmar sagði, þá er Kristján Viðar búinn að leika mjög mikið á þetta réttarkerfi hér hjá rannsóknarlögreglunni! Ef þetta er í raun raunveruleiki sem hann hefur játað á sig! Svo hefur hann þvælt þeim til og frá, í þessum málum.“²⁹⁴⁸
1514. Þriðjudaginn 21. júní 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sævar hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur klukkan 09:52. Bókað var að komið hafi verið til baka með hann í fangelsið klukkan 12:15.²⁹⁴⁹ Var Sævar fluttur aftur í sakadóm klukkan 13:55. Bókað var að séra Jón Bjarman hafi komið klukkan 16:00 til viðtals við Guðjón. Klukkan 17:30 var komið með Sævar úr sakadómi.²⁹⁵⁰ Bókað var að Ingvar Kristjánsson geðlæknir hafi komið klukkan 20:05 til viðtals við Guðjón. Var viðtalinu lokið klukkan 21:35.²⁹⁵¹
1515. Þennan dag var dómþing háð í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu að því er varðar sakargiftir um hvarf Geirfinns Einarssonar. Bókað var að Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari, væri mættur í dómnum. Klukkan 10:00 var bókað að Sævar hafi komið í dóminn ásamt verjanda sínum, Jóni Oddssyni. Greindi Sævar frá því að átökin við Geirfinn hafi gengið mjög hratt yfir og erfitt hafi verið að

²⁹⁴⁶ Bls. 3140–3141.

²⁹⁴⁷ Bls. 2718_I.

²⁹⁴⁸ Bls. 2718_J.

²⁹⁴⁹ Dagbók nr. 7, bls. 9.

²⁹⁵⁰ Dagbók nr. 7, bls. 10.

²⁹⁵¹ Dagbók nr. 7, bls. 11.

átta sig á einstökum atriðum. Kvaðst hann muna eftir að mikill æsingur hafi verið á meðan átökunum stóð en mundi ekki eftir því að Geirfinnur hafi hrópað á hjálp. Hann hafi heyrt stunur frá Geirfinni og var eins og hann tæki út. Kvaðst Sævar ekki geta gert sér ljóst hvað átökin hafi staðið lengi yfir en honum hafi fundist það vera stuttur tími. Þegar þeim virtist Geirfinnur vera látinn hafi Guðjón sagt við hann: „Náðu í Erlu.“ Sævar sagðist hafa kallað á Erlu en hún ekki svarað. Þá hafi hann farið aftur til Guðjóns sem hafi sagt: „Finndu hana.“ Kvaðst Sævar hafa leitað að Erlu án árangurs. Mundi hann að Kristján Viðar hafi þá sagt: „Hvað eigum við að gera?“ Ræddu þeir þá sín á milli hvort þeir ættu að skilja lík Geirfinns eftir.²⁹⁵² Kvaðst Sævar ekki hafa talið það óhætt vegna hættu á að fingraför þeirra kynnu að finnast. Þeir hafi skoðað líkið betur og fullvissað sig um að Geirfinnur væri látinn. Orðrétt var bókað: „Ákærðu tóku síðan lík Geirfinns og settu það í aftursæti bifreiðarinnar. Ákærðu létu líkið sitja uppi og hallaðist það aðeins út á hlið. Var kápa Erlu breidd yfir það.“ Greindi Sævar frá því að spýtan sem Geirfinnur var barinn með hafi verið skilin eftir. Erla hafi gleymt kápu og veski í bifreiðinni. Þeir hafi haft áhyggjur af því að henni yrði kalt og myndi lenda í höndum lögreglunnar. Þeir hafi leitað að henni um nágrennið án árangurs og þá haldið til Reykjavíkur. Kvaðst Sævar muna að Erla hafi minnst á það árið 1975 þegar þau hafi verið á ferð í Keflavík að hún þekkti þar tvo pilta, [EÓ] og [S]. Hún hafi bent honum á grátt hús sem þeir eða annar hvor þeirra hafi búið í. Orðrétt var bókað eftir Sævari: „Erla sagði ákærða að hún hefði verið í auðu húsi í Keflavík aðfaranótt 20. nóvember 1974. Ákærði kveðst ekki hafa lagt trúnað á það og telur að hún hafi verið hjá einhverju fólki.“ Sævar greindi frá því að Kristján Viðar hafi farið að sendibifreiðinni til [SÓH] þegar hann fór að leita að Erlu í Dráttarbrautinni. Kristján Viðar hafi sagt [SÓH] að aka á brott.²⁹⁵³ Á leiðinni til Reykjavíkur hafi þeir rætt hvað þeir ættu að gera við líkið. Ræddu þeir um að koma því fyrir í hrauninu á leiðinni, grafa það úti á Álftanesi eða setja það í hitaveitustokk uppi í Mosfellssveit, en það hafi verið hugmynd Guðjóns. Þeir hafi rætt að varasamt gæti verið að fara með líkið í gegnum Kópavog vegna lögregluftirlits. Ofan á hafi orðið að aka líkinu heim til Kristjáns Viðars að Grettisgötu 82. Ekið hafi verið inn sunnið á bak við húsið. Líkið hafi verið borið inni í þvottahús í kjallara en síðan sett inn í geymslu. Kvaðst Sævar muna að geymslan hafi verið læst en Kristján Viðar hafi sprengt upp læsinguna. Gólfregill eða eitthvað þess háttar hafi verið sett yfir líkið. Kvaðst Sævar hafa tekið kápu Erlu og veski áður en hann hafi farið úr bifreiðinni. Þegar líkinu hafi verið komið fyrir hafi þeir farið upp í íbúð Kristjáns Viðars og rætt saman um stund. Var þá tekin ákvörðun um að hittast daginn eftir til að ræða hvað ætti að gera við líkið. Guðjón hafi farið fljótlega og taldi Sævar hann hafa ekið á brott á Volkswagen bifreiðinni. Kvaðst Sævar ekki muna það nákvæmlega hvar hann hafi verið um nóttina. Hann hafi fyrst verið hjá Kristjáni en síðan farið út og ráfað um. Morguninn eftir hafi hann farið heim að Hjallavegi og þá hafi Erla verið komin heim. Þau hafi rætt saman um það sem hafi gerst. Erla hafi sagst hafa verið í auðu húsi í Keflavík en síðan náð í bifreið til Reykjavíkur.²⁹⁵⁴ Skýrði Sævar frá því að hann og Guðjón hafi mælt sér mót á Mokka

²⁹⁵² Bls. 3142.

²⁹⁵³ Bls. 3143.

²⁹⁵⁴ Bls. 3144.

við Skólavörðustíg á hádegi daginn eftir. Þeir hafi rætt um hvað ætti að gera við líkið. Guðjón hafi enn nefnt hitaveitustokk í Mosfellsbæ, en Guðjón hafi unnið þar við framkvæmdir. Guðjón hafi látið hann fá lyklna að Volkswagen bifreiðinni. Greindi Sævar frá því að hann og Erla hafi náð í bifreiðina um kvöldið á Vatnssíg og hafi Erla ekið henni að bílaleigunni Geysi. Þar hafi hún skilið lyklna eftir í bifreiðinni. Greindi Sævar frá því að þegar þeir hafi komið heim til Kristjáns Viðars að Grettisgötu 82 aðfaranótt 20. nóvember 1974 hafi síminn hringt. Kvaðst Sævar ekki hafa séð hver hafi hringt, en talið það geta hafa verið [SÓH] þar sem hann hafi búið í sama herbergi og Kristján. Minntist Sævar þess ekki að hafa séð [SÓH] um nóttina í íbúðinni. Kvaðst Sævar ekki hafa séð nein verðmæti tekin af líki Geirfinns. Orðrétt var bókað: „Hann hefur þó heyrt, að Kristján Viðar hafi tekið veski Geirfinns og einhvern penna. Ákærði man ekki hvort að Kristján sagði honum þetta, eða hvort hann heyrði þetta síðar.“²⁹⁵⁵ Bókað var að hlé hafi verið gert á þinghaldinu milli klukkan 12:05 og 14:15. Bókað var að á sama tíma hafi Sævar komið aftur í dóminn. Greindi Sævar frá því að seinnipart dags 21. nóvember 1974 hafi hann og Erla farið á Land Rover bifreið þeirra að Bergþórugötu 27 til [BPP] til að fá hann til að stilla bensínjök bifreiðarinnar. Kvaðst Sævar hafa verið í kápu Erlu en hann hafi verið búinn að fara með hana heim til þeirra á Hjallaveg. Mundi hann að svartir blettir hafi verið í kápunni sem hann taldi vera blóðbletti þar sem kápan hafði verið utan um Geirfinn í bifreiðinni. Kvaðst Sævar hafa gleymt kápunni heima hjá [BPP] en sótt hana nokkrum dögum síðar og hent henni í sorptunnu. Greindi Sævar frá því að hann og Erla hafi mælt sér mót við Kristján Viðar þennan dag, 21. nóvember 1974, og farið heim til hans á bifreiðinni og dvalið þar nokkra stund. Síðan hafi þau farið heim til Guðjóns á Ásvallagötu og rætt við hann um að hann tæki þátt í að flytja lík Geirfinns. Guðjón hafi komið með skóflu. Bókað var að Sævar hafi séð skóflu sem væri meðfylgjandi gögnum málsins. Kvaðst hann ekki geta staðhæft að um sömu skóflu hafi verið að ræða, en hún væri nokkuð áþekkt þeirri sem Guðjón hafi komið með. Næst hafi verið ekið að Grettisgötu 82. Erla hafi ekið bifreiðinni inn í sundið á bak við húsið. Þau hafi farið inn í íbúðina til Kristjáns Viðars, en síðan niður í kjallara og inn í geymslu.²⁹⁵⁶ Búið hafi verið að vefja plastdúk og einhverju fleiru utan um líkið og binda utan um. Sagði Sævar að þeir hafi sett eitthvað meira utan um líkið svo auðveldara væri að bera það út. Þeir hafi síðan borið líkið út úr kjallaranum og komið því fyrir í Land Rover bifreiðinni. Hafi Kristján Viðar komið með malarskóflu, haka og plastbrúsa með bensíni. Kvaðst Sævar ekki geta sagt um hvenær lagt hafi verið af stað upp í Rauðhóla, en nokkuð hafi verið liðið á kvöldið. Tók hann fram að hann álitir að klukkan hafi verið orðin um 20:00. Erla hafi ekið bifreiðinni, hann og Guðjón hafi setið í framsætinu en Kristján Viðar aftur í. Ekki hafi verið stöðvað á leiðinni og sagði Sævar það rangt að bensín hafi verið tekið á plastbrúsann. Lýsti Sævar því hvar ekið hafi verið um í Rauðhólum. Kvaðst hann vera margbúinn að benda á þann stað sem líkið væri grafið og sagðist halda fast við framburð sinn um það. Mundi hann eftir að hafa séð ljós frá bifreiðum á aðalveginum, en ekki ljós frá húsum. Þeir hafi hjálpast að við aða grafa aflanga gryfju. Kvaðst Sævar trúá því að hún hafi verið um einn meter á dýpt. Jarðvegurinn hafi verið grýttur og

²⁹⁵⁵ Bls. 3145.

²⁹⁵⁶ Bls. 3146.

þörf á að nota hakann. Erla hafi horft á, en ekki tekið þátt í greftrinum.²⁹⁵⁷ Líkið hafi verið tekið út úr bifreiðinni og sett í gryfjuna. Bensíninu hafi verið hellt þarna í kring og kveikt í. Kvaðst Sævar ekki viss um hvort hann hafi kveikt í líkinu en það hafi verið gert og hafi Kristján Viðar átt hugmyndina að því að nota bensínið. Kvaðst Sævar hafa fundið vonda lykt gjósa upp. Þeir hafi síðan mokað ofan í gryfjuna og sléttað yfir. Síðan hafi Kristján Viðar sett steina yfir. Greindi Sævar frá því að hann og Erla hafi komið þarna aftur í ágúst eða september og þá talið sig finna staðinn. Ástæða þess að þau hafi komið þarna aftur hafi verið sú að Erla hafi sagt honum að hún hafi farið þangað með Kristjáni Viðari ásamt þriðja manni og grafið upp lík Geirfinns og flutt það á einhvern stað við vatn í Heiðmörk. Sagðist Sævar ekki hafa komið aftur á stað þann sem Geirfinnur var grafinn fyrir en eftir að málið komst upp og gat hann því engar frekari upplýsingar gefið um hvar lík Geirfinns væri grafið. Skýrði Sævar frá því að hafa beðið Kristján Viðar um að fá [SÓH] til að fara á sendiferðabifreiðinni til Keflavíkur, en hann hafi vitað að [SÓH] hefði unnið á sendibifreiðastöð sumarið 1974.²⁹⁵⁸ Kvaðst Sævar hafa rætt við [SÓH] á Vatnsstígnum og sagt honum hvar hann ætti að bíða í Keflavík. Þá sagðist Sævar hafa vísað honum veginn í Dráttarbrautina, en hann hafi talið að áfengið væri geymt þar eða þar um slóðir. Kvaðst Sævar hafa talað við [SÓH] á bensínstöð í Keflavík eða Njarðvík ásamt Kristjáni Viðari, en mundi ekki hvort hann hafi talað við hann í Dráttarbrautinni. Hann hafi ekki orðið var við að [SÓH] hafi farið út úr bifreiðinni í Dráttarbrautinni og kvaðst Sævar ekki vita hvort hann hafi séð átökin við Geirfinn, en það mætti vel vera. Sævar sagðist hafa rætt við [SÓH] að Grettisgötu 82 ásamt Kristjáni Viðari, skömmu eftir Keflavíkurferðina. Mundi hann ekki nákvæmlega hvenær, en mundi að þeir hafi lagt að honum að þegja yfir ferðinni. Orðrétt var bókað: „Ákærði telur að [SÓH] hafi vitað um átökin við Geirfinn. Ákærði telur að [SÓH] hafi vitað að lík Geirfinns hafi verið flutt að Grettisgötu 82 og skildist honum á Kristjáni að hann hefði aðstoðað hann við að búa um lík Geirfinns.“ Kvaðst Sævar hafa heyrt Geira í Keflavík nefndan í samtali við leigubifreiðastjóra og eins hafi [PKKP] sagst hafa keypt af honum áfengi.²⁹⁵⁹ Bókaður var framburður Sævars undir yfirheitinu „II. Rangar sakargiftir“. Skýrði hann frá því að hann og meðákærðu hafi fylgst með rannsókn á hvarfi Geirfinns í fjölmiðlum og oft rætt málið sín á milli. Kvaðst hann hafa sagt Guðjóni frá því að hann hefði sagt Geirfinni að hann hétí Magnús Leópoldsson. Kvaðst Sævar ekki vita hvað Geirfinnur hafi sagt öðrum um málið. Sagðist Sævar hafa séð það af fréttum af rannsókn Geirfinnsmálsins að Sigurbjörn Eiríksson og Magnús Leópoldsson væru undir smásjá hjá lögreglunni. Orðrétt var bókað: „Ákærði kveðst ekki sjálfur hafa átt hugmyndina að því að blanda Klúbbmönnum inn í málið, en þetta hafi komið allt af sjálfu sér. Hafi ákærði álitnið að Geirfinnur hafi haft viðskipti við Klúbbmenn og hafi þeim dottið í hug að blanda Klúbbmönnum í málið, ef ákærðu yrðu handteknir. Guðjón gaf í skyn að þetta væri heppilegt, þar sem hugsanlegt væri, að Geirfinnur hafi haft viðskipti við Sigurbjörn. Erla fór að tala um að Einar bróðir sinn, hefði átt einhver óheiðarleg viðskipti þ.á m. með alkóhól. Vildi Erla einnig blanda honum í málið. Þá minntist hún

²⁹⁵⁷ Bls. 3147.

²⁹⁵⁸ Bls. 3148.

²⁹⁵⁹ Bls. 3149.

og á Valdimar Olsen, er starfaði við Klúbbinn og rétt væri, að blanda honum einnig í málið. Erla hafi nefnt fleiri nöfn, sem ákærði man ekki. Ákærði kveður Erlu hafa sagt, er hún ræddi um að blanda Einari bróður sínum í málið, að hún væri hrædd við hann.“ Greindi Sævar frá því að Erla hafi farið til Kaupmannahafnar veturinn 1974 og hann stuttu síðar. Þar hafi þau fylgst með framvindu rannsóknarinnar í blöðum. Erla hafi komið til baka í febrúar en hann í lok apríl. Orðrétt var bókað eftir Sævari: „Ákærði kveður þau hafa hitt pilt að nafni [EÓ], er fyrir kemur í framburði ákærða á meðan þau voru í Kaupmannahöfn. Fór hann að ræða við þau um Geirfinnsmálið og sagðist vita um það. Sagði hann að Geirfinnur hefði beðið bana úti á sjó, er verið var að sækja spíritus, sem smygla átti í land. Taldi hann að Klúbbmennirnir stæðu þar að baki. Er hugmyndin um bátsferðina komin frá [EÓ] þessum.“ Kvaðst Sævar hafa sjálfur heyrt af smygli á spíritus um Dráttarbrautina í Keflavík og geymslu á því þar. Bókað var að Sævar hafi verið spurður hvort ákærðu hafi hist að Grettisgötu 82 í júlí 1975 og ákveðið þá að bera að Klúbbmenn og vínsalar í Reykjavík hefðu verið valdir að hvarfi Geirfinns færi svo að þau yrðu handtekin. Einnig var hann spurður hvort Erla hafi stungið upp á Einari bróður sínum, Valdimar Olsen og [JR]. Bókað var að Sævar hafi sagst muna að þetta hafi verið rétt, en ekki hvenær. Staðfesti Sævar skýrslu sína frá 9. desember 1976 með áorðnum breytingum. Vék hann frá klukkan 17:05 og var dómþingi slitið.²⁹⁶⁰

1516. Miðvikudaginn 22. júní 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sævar hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur klukkan 09:45. Komið var til baka með hann í fangelsið klukkan 12:40. Bókað var að Sævar hafi verið fluttur aftur í sakadóm Reykjavíkur klukkan 13:45.²⁹⁶¹ Klukkan 15:30 var komið með Sævar til baka í fangelsið. Bókað var orðrétt í fangelsisdagbókina klukkan 16:00: „Hringdi Gunnlaugur Briem sakadómari og tjáði mér að Jónas Bjarnason rslm mætti tala við Sævar að vild þegar honum hentaði og fara með hann út í ökuferðir án þess að hafa samband við sig frekar þar um.“²⁹⁶²
1517. Þennan dag var dómþing háð í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu að því er varðar sakargiftir um hvarf Geirfinns Einarssonar. Bókað var að sækjandi málsins, Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari væri mættur. Klukkan 10:00 var bókað að Sævar væri mættur og með honum skipaður verjandi hans, Jón Oddsson. Bókað var að Sævar hafi staðhæft að Kristján Viðar hafi verið viðstaddur þegar þau hafi rætt það sín á milli að blanda Sigurbirni, Magnúsi, Valdimar og Einari í málið. Sagði Sævar að Kristján Viðar hafi fallist á það og engar athugasemdir gert. Bókað var að Sævar kannaðist við að hafa gefið skýrslu hjá rannsóknarlögreglu 22. janúar 1976 og staðfesti hann undirritun sína á skýrsluna. Orðrétt var bókað í framhaldinu: „Ákærði hafði dagana áður en skýrslan var gefin verið í yfirheyrslum og verið þá spurður um vitneskju hans um hvarf Geirfinns Einarssonar. Ákærði man að Örn Höskuldsson spurði hann hvar hann hafi verið þann 19. nóvember 1974 og Sigurbjörn Víðir Eggertsson sagði honum að rannsóknarlögreglan hefði vitneskju um,

²⁹⁶⁰ Bls. 3151.

²⁹⁶¹ Dagbók nr. 7, bls. 11–12.

²⁹⁶² Dagbók nr. 7, bls. 12.

að hann hefði farið með Einari Bollasyni til Keflavíkur þann dag. Ekki nefndi Sigurbjörn hvaðan hann hefði upplýsingarnar, en ákærði taldi víst að þær væru frá Erlu Bolladóttur. Ákærða hafi verið sagt að Erlu hefði verið hótad morði, og gættu vopnaðir lögreglumenn hennar. Sagði Sigurbjörn Víðir ákærða að brúnleit Fiat bifreið, sem talið væri að Einar Bollason hefði verið á, hefði verið við heimili Erlu. Hefði hann elt bifreiðina en misst af númerinu. Ákærða var sagt að ekki væri hægt að halda þessari gæslu á Erlu áfram og ef ákærði vildi ekki skýra frá, gæti svo farið að Erla yrði myrt. Örn Höskuldsson sagði ákærða, að hann hefði aldrei séð eins óttasleginn svip eins og var á Erlu.“ Kvaðst Sævar hafa sagst vita að Erla óttaðist Einar bróður sinn. Kvaðst Sævar einnig hafa sagt lögreglumönnum að Erla væri hrædd við Valdimar Olsen. Miklar bollaleggingar hafi verið út af þessu. Greindi Sævar frá því að hann hafi verið spurður um ýmsa menn sem talið var að gætu verið viðriðnir Geirfinnsmálið, þar á meðal Einar, Magnús og Valdimar. Í framhaldinu var bókað orðrétt: „Lögreglumennirnir spurðu ákærða að því hvort verið gæti að Erla væri hrædd við einhverja menn. Taldi ákærði að þar gætu komið til greina Einar bróðir hennar, Valdimar Olsen, Magnús Leópolðsson og [JR]. Nafn Sigurbjörns Eiríkssonar kom ekki fram fyrr en síðar.“ Greindi Sævar frá því að búið hafi verið að ákveða að blanda mönnum í málið ef þau yrðu handekin. Sagðist Sævar hafa gefið skýrsluna 22. janúar 1976 þegar farið var að spyrja hann hvort sumir framangreindra manna væru viðriðnir málið og honum sagt frá hótunum við Erlu. Greindi Sævar frá því að hafa svo bætt við og breytt þeirri skýrslu með skýrslum 25. og 27. janúar 1976. Þá hafi bátsferðin komið til sögunnar, en sú hugmynd hafi verið komin að nokkru frá [EÓ]. Sagan hafi síðan þróast við yfirheyrslur hjá rannsóknarlögreglu. Það hafi haft áhrif á hann þegar hann gaf skýrslurnar að hann var hræddur um Erlu. Bókað var að skýrsla Sævars frá 10. febrúar 1976 hafi verið lesin í heyranda hljóði og kannaðist hann við að hafa gefið hana. Kvaðst Sævar kannast við að hafa gefið skýrsluna 8. maí 1976 hjá rannsóknarlögreglu og kannast við undirritun sína. Tók Sævar fram að hann hafi verið illa fyrir kallaður og orðinn ruglaður þegar hann gaf skýrsluna vegna framburðar Erlu um að hún hafi skotið Geirfynn og eins vegna framburðar Kristjáns Viðars um að hafa stungið Guðmund Einarsson með hnífi. Þess hafi verið krafist af honum að kæmi til móts við Erlu og Kristján Viðar í framburðum þeirra. Kvaðst Sævar hafa tekið skýrsluna til baka morguninn eftir í viðurvist Hallvarðs Einvarðssonar.²⁹⁶³ Bókað var í sakadómsbókina að skýrsla Sævars frá 1. apríl 1976 hafi verið lesin í heyranda hljóði og kannaðist hann við að hafa gefið skýrsluna. Sagði Sævar allar framangreindar skýrslur eiga það sameiginlegt að þær væru rangar að því er varðaði þátt Einars, Magnúsar, Sigurbjörns og Valdimars í málinu. Það hafi verið fyrirfram ákveðið að blanda þeim inn í málið ef þau yrðu handtekin í því skyni að rugla rannsóknaraðila. Tók Sævar það fram að hann hafi verið undir pressu af lögreglumönnum þegar hann gaf skýrslurnar. Bókað var að hann viðurkenndi sök í II. kafla ákæru varðandi rangar

²⁹⁶³ Bls. 3154.

sakargiftir, með framangreindum athugasemdum.²⁹⁶⁴ Vék hann frá klukkan 12:30 og var dómþingi slitið.²⁹⁶⁵

1518. Dómþing sakadóms Reykjavíkur var aftur sett þennan dag, 22. júní 1977, og þá tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu að því er varðar sakargiftir vegna hvarfs Guðmundar Einarssonar. Bókað var að sækjandi málsins væri mættur í dómnum. Þá var bókað að Sævar hafi komið í dóminn klukkan 14:15, ásamt skipuðum verjanda sínum, Jóni Oddssyni.²⁹⁶⁶ Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Dómurinn ákveður að fresta skýrslutöku að sinni.“ Vék Sævar frá klukkan 15:15 og var dómþingi slitið.²⁹⁶⁷
1519. Fimmtudaginn 23. júní 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið klukkan 08:10 til að skoða Guðjón. Bókað var að hann hafi farið klukkan 08:30.²⁹⁶⁸ Klukkan 13:05 var bókað um komu Jóns Oddssonar, verjanda Sævars, til viðtals við hann. Orðrétt var bókað í fangelsisdagbókina: „Kom hrl. Jón Oddsson talar við Ciesielski og af þeim samræðum dattu Rauðhólar út af vinsældalistanum og nýjar gorkúlur tóku að spretta.“ Bókað var að Jón hafi farið klukkan 15:15 og Sævar hafi verið settur á klefa sinn.²⁹⁶⁹
1520. Föstudaginn 24. júní 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Jón Oddsson, verjandi Sævars hafi komið klukkan 12:45 til viðtals við skjólstæðing sinn. Bókað var að Sævar hafi verið settur á klefa sinn klukkan 13:20. Bókað var að Gunnlaugur Briem hafi hringt klukkan 15:10 og boðað komu Benedikts Blöndal, verjanda Guðjóns. Gat hann þess að þeir mættu ræða einslega í þetta skiptið.²⁹⁷⁰
1521. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu að því er varðar sakargiftir um hvarf Geirfinns Einarssonar. Bókað var að klukkan 10:10 hafi [SO], barþjónn á veitingahúsinu Klúbbnum, komið fyrir dóminn sem vitni. Greindi hún frá því að hafa afgreitt mann á vínbarnum sunnudaginn 17. nóvember 1974. Mundi hún ekki hvað maðurinn keypti eða hvernig hann leit út. Bókað var að vitninu hafi verið sýnd mynd af Geirfinni Einarssyni.²⁹⁷¹ Fannst henni maðurinn hafa verið líkur myndinni af Geirfinni. Mundi hún eftir að hann hafi borgað með ávísun og hún beðið hann um skilríki. Maðurinn hafi borið sjaldgæft nafn sem gæti vel hafa verið Geirfinnur. Mundi hún örugglega eftir því að hann hafi sagt eitthvað á þá leið að hann væri ekki síðasti geirfuglinn. Hún hafi ekki orðið vör við neina menn í fylgd með manninum. Vék vitnið frá klukkan 10:25 og var dómþingi slitið.²⁹⁷²

²⁹⁶⁴ Bls. 3155.

²⁹⁶⁵ Bls. 3156.

²⁹⁶⁶ Bls. 2621.

²⁹⁶⁷ Bls. 2622.

²⁹⁶⁸ Dagbók nr. 7, bls. 13.

²⁹⁶⁹ Dagbók nr. 7, bls. 14.

²⁹⁷⁰ Dagbók nr. 7, bls. 15–16.

²⁹⁷¹ Bls. 3156.

²⁹⁷² Bls. 3157.

1522. Mánudaginn 27. júní 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Gunnlaugur Sigurðsson, rannsóknarlögreglumaður, hafi komið með bréf til Guðjóns klukkan 12:45.²⁹⁷³
1523. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur sett og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu að því er varðar sakarefni um hvarf Guðmundar Einarssonar. Bókað var að sækjandi málsins, Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari, væri mættur. Klukkan 10:10 var bókað að Einar Bollason hafi komið í dóminn sem vitni, ásamt lögmanni sínum, Ingvari Björnssyni. Bókað var að Einar hafi verið áminntur um sannsögli en jafnframt gætt að 89. gr. laga nr. 74/1974. Framburður hans fyrir dómi var í aðalatriðum í samræmi við fyrirbyggjandi framburð hjá lögreglu. Mundi hann eftir því að konan á hæðinni fyrir ofan hafi kvartað undan hávaða og umgangi frá kjallaraíbúðinni að Hamarsbraut 11. Íbúðin hafi verið seld í mars 1974 og hafi Erla flutt út skömmu fyrir afhendingu. Kvaðst Einar hafa tekið dót sem hún hafi skilið eftir í íbúðinni og séð um þrif. Sagðist Einar ekki hafa orðið var við neitt sem bent hafi til þess að átök hafi átt sér stað í íbúðinni. Mundi hann hvorki eftir að hafa séð blóðbletti né ljósleitt lak. Vék Einar frá klukkan 11:20 og var dómþingi slitið.²⁹⁷⁴
1524. Sama dag, 27. júní 1977, var dómþing sakadóms Reykjavíkur sett og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu að því er varðar sakargiftir um hvarf Geirfinns Einarssonar. Bókað var að sækjandi málsins væri mættur. Þá var bókað að Einar Bollason hafi komið í dóminn sem vitni klukkan 10:10, ásamt Ingvari Björnssyni lögmanni sínum. Bókað var að Einari hafi verið kynnt að opinbert mál hafi verið höfðað gegn Kristjáni Viðari, Sævari og Erlu fyrir að hafa bundist samtökum um að bera rangar sakir á hann, Magnús, Sigurbjörn og Valdimar á árinu 1976, um að þeir hafi átt hlut að dauða Geirfinns.²⁹⁷⁵ Greindi hann frá því að slegið hafi í brýnu milli hans og Erlu vorið 1974 þegar hann hafi látið að því liggja við Erlu að hún hafi flýtt fyrir sjúkdómi föður þeirra. Íbúð föður þeirra að Hamarsbraut 11 hafi verið seld í mars sama ár og Erla hafi farið út úr íbúðinni eftir nokkurt þóf. Kvaðst Einar telja að Erla hafi borið óvild til hans vegna þessa.²⁹⁷⁶ Kvaðst hann enga skýringu hafa á því hvers vegna Sævar hafi haldið því fram að hann ætti hlut að dauða Geirfinns. Þá sagðist Einar aldrei hafa heyrt Kristjáns Viðars getið. Vísaði hann til fyrri skýrslna sinna í málinu og staðfesti þær í öllum atriðum. Kvaðst hann ætla að krefjast bóta vegna gæsluvarðhalds að ósekju og óskaði eftir gögnum málsins. Vék hann frá klukkan 11:20. Á sama tíma kom fyrir dóminn sem vitni Magnús Leópoldsson. Bókað var að honum hafi verið kynnt málshöfðun á hendur ákærðu fyrir rangar sakargiftir.²⁹⁷⁷ Kvaðst hann aldrei hafa heyrt mann nefndan sem kallaðist Geiri í Keflavík. Vissi hann ekki til þess að nein tengsl hafi verið milli Klúbbsins og Geirfinns. Kvaðst Magnús aldrei hafa heyrt nöfn ákærðu nefnd áður en málið kom til sögunnar. Gat hann enga skýringu gefið á tiltæki þeirra að bera hann röngum sökum. Kvaðst hann ætla að gera skaðabótakröfu útaf gæsluvarðhaldi að ósekju. Vék Magnús frá klukkan 11:32. Bókað

²⁹⁷³ Dagbók nr. 7, bls. 19.

²⁹⁷⁴ Bls. 2622–2623.

²⁹⁷⁵ Bls. 3158.

²⁹⁷⁶ Bls. 3159.

²⁹⁷⁷ Bls. 3160.

var að klukkan 11:35 hafi Valdimar Olsen komið í dóminn sem vitni. Bókað var að honum hafi verið kynnt opinber málshöfðun á hendur ákærðu fyrir rangar sakargiftir. Kvaðst hann aldrei hafa heyrt nefndan mann í Keflavík sem kallaður væri Geiri og hafi fengist við ólöglega sölu á áfengi. Sagðist Valdimar aldrei hafa starfað á vegum Klúbbsins. Hann og Magnús væru góðir vinir og hann þekkti Sigurbjörn. Greindi Valdimar frá því að hafa þekkt Erlu og í því sambandi kannast við Sævar en Kristján Viðar hafi hann aldrei heyrt nefndan fyrr en málið kom upp. Sagði hann Erlu hafa verið heimagang á heimili hans og systur hans [HMW]. Vissi hann ekki til þess að ákærðu hafi borið nokkurn kala til hans og vissi hann ekki til þess að hann hafi gert nokkuð á þeirra hlut. Sagði hann lögmann sinn munu annast skaðabótakröfu vegna gæsluvarðhalds að ósekju. Vék hann frá klukkan 11:50.²⁹⁷⁸ Á sama tíma kom Sigurbjörn Eiríksson í dóminn sem vitni. Bókað var að honum hafi verið kynnt ákæra á hendur ákærðu fyrir rangar sakargiftir. Kvaðst hann aldrei hafa heyrt minnst á Geira í Keflavík sem fengist við ólöglega áfengissölu. Þá vissi hann ekki til þess að nein tengsl hafi verið milli Geirfinns og Klúbbsins. Þekkti hann ekki ákærðu áður en mál þetta kom upp. Kvaðst hann enga skýringu hafa á því hvers vegna ákærðu hafi borið þá röngum sökum. Sagði hann lögmann sinn munu hafa uppi skaðabótakröfu í hans nafni vegna gæsluvarðhalds að ósekju. Vék hann frá klukkan 12:05 og var dómþingi slitið.²⁹⁷⁹

1525. Þriðjudaginn 28. júní 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðjón hafi verið fluttur í blóðrannsókn til Guðsteins fangelsislæknis klukkan 09:05. Bókað var að komið hafi verið með Guðjón til baka klukkan 09:35. Bókað var að Guðjón hafi verið færður fram til viðtals við séra Ragnar Fjalar í áheyrn Hellerts.²⁹⁸⁰ Var Guðjón færður aftur á klefa sinn klukkan 15:30. Bókað var að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, hafi farið inn á klefa til Tryggva Rúnars klukkan 20:00. Bókað var að samtali þeirra hafi lokið klukkan 20:30.²⁹⁸¹
1526. Sama dag var bókað í dagbók vinnuhælisins að Litla-Hrauni að Haraldur Árnason, rannsóknarlögreglumaður hafi komið klukkan 20:25 til að ræða við Kristján Viðar. Bókað var að Haraldur hafi farið klukkan 23:10.²⁹⁸² Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið.
1527. Dagana 21. til 28. júní 1977 ritaði Tryggvi Rúnar í dagbók sína um útiveru, æfingar og vöntun á sendingum að heiman. Hilmar verjandi hans hafi komið í heimsókn. Orðrétt ritaði Tryggvi Rúnar: „Hilmar ætlar að reyna að ná Gunnlaugi Briem á morgun og láta hann sjá það á hreinu að ég sé hafður fyrir miklu misrétti, viðeigandi það að vera hér í einangrun.“²⁹⁸³
1528. Á sama tímabili ritaði Guðjóni í dagbók sína um slæma andlega og líkamlega líðan sína. Hann væri á góðri leið með að verða eiturlyfjasjúklingur. Ritaði hann um

²⁹⁷⁸ Bls. 3161–3162.

²⁹⁷⁹ Bls. 3162–3163.

²⁹⁸⁰ Dagbók nr. 7, bls. 21.

²⁹⁸¹ Dagbók nr. 7, bls. 22.

²⁹⁸² Dagbók Litla-Hrauns, DA/34, örsk 1, bls. 134.

²⁹⁸³ Bls. 2718_K–X.

bókalestur, bréfaskrif og þref við fangaverði um útiveru í fangelsisgarðinum og reglur.²⁹⁸⁴

1529. Miðvikudaginn 29. júní 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðjón hafi verið færður fram til viðtals við verjanda sinn, Benedikt Blöndal, klukkan 09:25. Bókað var að Guðjón hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur klukkan 09:55. Komið var til baka með hann í fangelsið klukkan 12:35 en hann fluttur aftur klukkan 13:27. Klukkan 13:40 var bókað að rannsóknarlögreglumennirnir Jónas Bjarnason og Halldór Sigurðsson hafi komið til að fá Sævar Marínó lánaðan, eins og það var orðað í færslunni. Bókað var að þeir hafi komið til baka með Sævar klukkan 15:00.²⁹⁸⁵ Klukkan 19:10 var bókað að Benedikt Blöndal, verjandi Guðjóns, hafi komið til viðtals við hann. Bókað var að Benedikt hafi farið klukkan 19:45.²⁹⁸⁶
1530. Sama dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu vegna sakargifta um hvarf Geirfinns Einarssonar. Bókað var að Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari, væri mættur af hálfu ákærvaldsins. Klukkan 10:10 kom Guðjón í dóminn ásamt skipuðum verjanda sínum, Benedikt Blöndal. Bókað var að Guðjóni hafi verið kynnt sakarefnið. Kvaðst hann ekki vilja viðurkenna það að svo stöddu.²⁹⁸⁷ Greindi hann frá fyrstu kynnum sínum af Sævari og Erlu en kvaðst ekki hafa séð Kristján Viðar áður en mál þetta kom til sögunnar. Greindi Guðjón frá því að hafa hitt Sævar einstöku sinnum sumarið 1974 svo að um kunningsskap þeirra á milli hafi verið að ræða. Einhvern tímann í nóvember 1974 hafi Sævar komið heim til hans á Land Rover bifreið sem hann var þá nýbúinn að kaupa. Kvaðst Guðjón ekki vita hver hafi ekið bifreiðinni. Hann hafði þá ekki hitt Sævar í um tvo mánuði. Sagðist Guðjón ekki geta sagt til um hvort þetta hafi verið 14. nóvember 1974. Þá hafi Sævar komið í einhver skipti á vinnustað hans hjá Bókaútgáfu Menningarsjóðs. Kvaðst Guðjón ekki treysta sér til að svara því fyrir víst hvenær Sævar hafi minnst á það fyrst við hann að fara til Keflavíkur. Var hann þá spurður hvort það hafi verið 18. nóvember 1974 og bókað að Guðjón hafi sagst ekkert geta um það sagt. Sagði hann það geta verið að hann hafi hitt Sævar og Erlu þann dag klukkan 17:00 á Mokka, en mundi Guðjón ekki eftir því að þá hafi verið minnst á Keflavíkurferðina. Hann hafi farið með þeim frá Mokka heim til sín að Ásvallagötu á Land Rover bifreið þeirra.²⁹⁸⁸ Sævar hafi komið inn og fengið að nota símann en Erla beðið í bifreiðinni. Tók Guðjón fram að hann væri ekki öruggur um að þetta hafi verið 18. nóvember 1974. Þá tók hann fram að dagsetningin 14. nóvember væri ekki komin frá honum. Orðrétt var bókað: „Ákærði er spurður um það, hvaðan dagsetningin sé komin og nefnir hann í því sambandi Karl Schütz, Grétar Sæmundsson og Erlu Bolladóttur. Ákærði kveðst aldrei hafa haft neitt undir höndum til þess að glöggva sig á dagsetningum þrátt fyrir beiðni hans í þá veru.“ Sævar hafi hringt tvö símtöl en Guðjón kvaðst ekki hafa hlustað. Kvaðst hann ekki þora að fullyrða fyrir víst hvort Sævar hafi sagt: „Hvað er símanúmerið hjá honum?“ Sagði hann það vel mega vera að Sævar hafi spurt um

²⁹⁸⁴ Bls. 2718_AB–AG.

²⁹⁸⁵ Dagbók nr. 7, bls. 23.

²⁹⁸⁶ Dagbók nr. 7, bls. 24.

²⁹⁸⁷ Bls. 3164.

²⁹⁸⁸ Bls. 3165.

eitthvað til að skrifa á og hann hafi látið Sævar fá miða. Kvaðst Guðjón ekki þora að fara með hvort Sævar hafi látið hann fá miðann aftur og að þá hafi staðið á honum símanúmer. Sagði hann það ekki ljóst fyrir sér hvort Sævar hafi beðið hann að geyma miðann og hann stungið honum í vasann. Vildi Guðjón ekki fullyrða að Sævar hafi þarna minnst á Keflavíkurfærð en hann hafi einhvern tímunn á þessum dögum nefnt ferðina og eitthvað stand með spíra í því sambandi. Mundi Guðjón að Sævar hafi sagst þurfa að hitta mann í Keflavík, en hafi ekki nefnt hann á nafn.²⁹⁸⁹ Mundi Guðjón ekki eftir því að Sævar hafi nefnt Klúbbinn í því sambandi. Bókað var að Guðjóni hafi þá verið bent á að hann hafi í fyrri skýrslum sagt að Sævar hafi nefnt Klúbbinn og honum skilist að Sævar hafi hitt manninn þar. Bókað var að af þessu tilefni hafi Guðjón skýrt svo frá að hann þyrði ekki að fara með það hvort Sævar hafi nefnt Klúbbinn eða eitthvað annað veitingahús, en hann hafi nefnt einhvern mann sem hann hefði hitt á veitingahúsi. Kvaðst Guðjón ekki halda að Sævar hafi sagt manninn úr Keflavík. Bókað var að Guðjóni hafi verið bent á framburð hans um að Sævar hafi talað um mann sem hann hafi hitt í Klúbbinum og þyrfti að hitta aftur í Keflavík. Kvaðst Guðjón þá ekki þora að fara með þetta til neinnar hlítar. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Er hér var komið sögu telur dómsformaður rétt að ákærði sé spurður beinna spurninga um hver einstakt atriði.“ Í framhaldinu var skýrslutakan endurtekin með beinum spurningum og svör Guðjóns orðrétt bókuð. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Nefndi Sævar Marinó í hvaða skyni hann ætlaði að hitta manninn? Svar: „Það hefur áður komið fram, að hann hafi ætlað að eiga einhvers konar viðskipti.“ Veit ákærði um hvers konar viðskipti var um að ræða? Svar: „Á þeim tíma, nei.“ Telur ákærði að um heiðarleg viðskipti hafi verið að ræða? Svar: „Ég tel ekkert ólíklegt að þau hafi ekki verið alveg samkvæmt lagabókstaf.“ Nefndi Sævar að hann ætlaði að sækja spíritus til Keflavíkur? Svar: „Hann mun hafa vikið að spíritus nokkrum dögum áður.“ Telur ákærði að Sævar Marinó hafi átt annað erindi við manninn? Svar: „Mér er ókunnugt um það.“ Bað Sævar ákærða að leggja fram peninga í sambandi við ferðina? Svar: „Nei.“ Féllst ákærði á að fara í ferðina með Sævari, er hann nefndi það við hann? Svar: „Nei.“ Sagði ákærði Sævari Marinó, að hann gæti hitt sig að Lambhól við Starhaga kvöldið eftir? Svar: „Mig minnir að ég hafi e.t.v. talað um að ég myndi skreppa þangað eftir kvöldmat.“ Hafði Sævar Marinó sagt ákærða að hann ætlaði til Keflavíkur að kvöldi 19. nóvember? Svar: „Hann mun ekki hafa sagt ákveðið um það við mig, eða ekki minnst ég þess.“ Á hvaða tíma var ákærði Sævar Marinó heima hjá ákærða að Ásvallagötu 46 18. nóvember? Svar: „Það var á tímanum frá kl. 17:10 til 17:25 eða 17:30.“ Fór ákærði að Lambhól við Starhaga að kvöldi 19. nóvember? Svar: „Ég segi eins og ég hef áður sagt, ég hef ekki fengið tækifæri til að glöggva mig á dagsetningum.“²⁹⁹⁰ Í beinu framhaldi var orðrétt bókað í sakadómsbókina: „Ákærða er bent á að í rannsóknarlögregluskýrslu 25. janúar 1977 segi orðrétt: „Daginn eftir þann 19/11 1974 fór ég (ákærði) að heiman frá mér á Fiat bifreið tengdamóður minnar að Lambhól við Starhaga til [RafG]. Kl. mun þá hafa verið 20.00 – 20.30.“ Er þetta rétt sem að framan greinir? Svar: Ég get ekki svarað spurningunni, þar sem ég hef ekki fengið í hendur þau gögn, sem ég hef óskað eftir, til

²⁹⁸⁹ Bls. 3166.

²⁹⁹⁰ Bls. 3169.

þess að geta ákveðið nánar þær dagsetningar og tímasetningar, sem hér ber á góma svo sem útvarpsdagskrá fyrir nóvembermánuð, staðfestingu á bókamarkaði Menningarsjóðs höldnum í Grindavík í nóvembermánuði og sjónvarpsdagskrá fyrir þann sama mánuð.“ Áfram var bókað orðrétt í sakadómsbókina: „Upphaf skýrslu ákærða hjá rannsóknarlögreglu 25. janúar 1977 út að setningunni: „Ég var búinn að dvelja talsverða stund hjá [RafG].“ er nú lesið í heyranda hljóði. Ákærði kveður skýrsluna í mörgum atriðum ekki rétta, bæði tímasetningar og setningar, sem eftir honum eru hafðar. Ákærða er bent á að hann hafi í dómi 31. janúar 1977 lýst málsatvikum sjálfstætt og hafi framburður hans verið í samræmi við skýrslu hans hjá rannsóknarlögreglunni 25. s.m. Þá hafi ákærði lesið skýrsluna yfir, sagt að þar væri rétt eftir sér haft, og staðfest undirskrift sína. Ákærði kannast við að hafa lýst skýrsluna rétta í þinghaldi 31. janúar 1977. Ákærði er spurður um hver sé ástæðan til breytinga hans á skýrslunni nú. Ákærði tekur fram, að skýrslan sé ákaflega götött. Hafi hann og rannsóknarlögreglumaðurinn sem skýrsluna sömdu ekki talið sig geta gert betur.²⁹⁹¹ Vék Guðjón frá klukkan 12:20. Bókað var að hann hafi komið fyrir dóminn að nýju klukkan 13:40. Lét dómurinn þess getið með bókun að aflað hafi verið dagskráa sjónvarps og útvarps frá því í nóvember 1974. Bókað var að Guðjón fengi þær til athugunar. Kvaðst hann vilja fá lengri frest til að athuga skrárnar. Í sakadómsbókina voru bókaðar beinar spurningar og orðrétt svör Guðjóns við þeim. Guðjón kannaðist við að hafa farið að Lambhóli í nóvember 1974 en gat ekki sagt hvaða dag það hafi verið. Sævar hafi komið þar að ásamt Erlu. Orðrétt var bókað: „Var einhver maður með Erlu og Sævari? Svar: „Þetta er það atriði, sem mér hefur gengið einna erfiðast að átta mig á. Mig minnir það nokkuð fastlega að þarna hafi verið einhver þriðji maður.“ Aðspurður hvernig hann hafi farið frá Lambhóli kvaðst Guðjón hafa farið á Fiat bifreiðinni og minnti hann að Sævar hafi komið með honum. Sagðist hann ekki hafa tekið eftir bifreiðinni sem Erla og Sævar komu á. Aðspurður hvert hann hafi ekið sagðist Guðjón hafa ekið heim til sín. Spurður hvort Sævar hafi minnst á það við hann á leiðinni að hann færi til Keflavíkur og myndi aka bifreiðinni sagði Guðjón það kunna að vera, en hann hafi aðallega minnst á þetta á Ásvallagötu 46. Sævar hafi nefnt það fyrir utan heimili hans að hann treysti Erlu ekki til að aka. Orðrétt var bókað í framhaldinu: „Hverju svaraði ákærði, er Sævar bað hann að aka til Keflavíkur? Svar: „Ég taldist undan ferðinni.““ Aðspurður hvort hann muni eftir því að stöðvað hafi verið á horni Bræðraborgarstígs sagði Guðjón að Ásvallagata 46 væri annað hús frá því horni. Hann hafi stöðvað þar, en Erla hafi stöðvað við verslun sem væri á horni Bræðraborgarstígs og Ásvallagötu. Aðspurður hvernig bifreið Erla hafi verið á sagði Guðjón hana hafa verið á ljósblárri Volkswagen bifreið. Bókað var að Guðjón hafi verið spurður hvort hann hafi tekið ákvörðun um Keflavíkurferðina. Sagðist hann ekki fullkomlega hafa gert það. Var Guðjóni þá bent á að hann hafi fullyrt það í lögregluskýrslu. Orðrétt var bókað eftir honum: „Ég er ekki viss um réttmæti þessarar fullyrðingar minnar og styð það við það, að ég hélt áfram á minni bifreið.“²⁹⁹² Spurður hvert hann hafi ekið frá Ásvallagötu og hvort Sævar hafi verið með honum í bifreiðinni kvaðst Guðjón vísa til lögregluskýrslu um það efni. Orðrétt

²⁹⁹¹ Bls. 3170.

²⁹⁹² Bls. 3173.

var bókað: „[E]n þar er haft eftir vitni að ég hafi komið þangað á bifreiðinni og skilið hana þar eftir. Ég er ekki viss um réttmæti þess. Ég held ekki að Sævar hafi verið með mér í bifreiðinni.“ Aðspurður hvort hann hafi séð Volkswagen bifreiðina á Vatnsstíg kvaðst hann ekki hafa neinu að bæta við lögregluskýrsluna. Þá mundi hann aðspurður ekki eftir sendibifreið á Vatnsstíg. Orðrétt var bókað í beinu framhaldi: „Lesið er nú upp úr lögregluskýrslu frá 25. janúar s.l. um það, er ákærði hefur greint frá, er hann kom á Vatnsstíg. Ákærði er spurður um þetta og svar hans er: „Einhvern veginn urðum við að hafa þetta, við sem settum saman skýrsluna.“ Aðspurður hvert hann hafi farið í framhaldinu sagði Guðjón að ef þetta væri rétt þá hafi hann farið á Volkswagen bifreiðinni og þá tekið við stjórn hennar. Nánar aðspurður um sendibifreiðina skýrði Guðjón orðrétt frá: „Það kann vel að vera að þarna hafi verið sendibifreið jafnvel fleiri en ein. Ég man ekki til að ég veitti athygli neinni sendiferðabifreið, sem tengdist ferðalaginu til Keflavíkur.“²⁹⁹³ Aðspurður hvort Volkswagen bifreiðin hafi verið frá bílaleigu sagði Guðjón að hann teldi það víst, en þó hafi hún getað verið lánsbifreið. Kvaðst hann hafa stungið upp á bílaleigunni Geysi en sagðist ekki hafa neitt fyrir sér í því. Aðspurður hverjir hafi verið í Volkswagen bifreiðinni sagði Guðjón að Sævar hafi setið í framsæti, Erla í aftursæti og hjá henni maður sem hann hafi ekki þekkt. Bókað var að honum hafi verið sýnd mynd af Kristjáni Viðari. Greindi Guðjón frá því að honum hafi verið sýndur Kristján Viðar í fyrsta skipti í fangelsinu í Síðumúla í maí 1976. Var hann í framhaldinu spurður hvort hann hafi setið í aftursætinu. Kvaðst Guðjón hafa gefið mannum lítinn gaum og hann hafi lítið eða ekkert talað. Orðrétt var bókað: „Það hlýtur að hafa verið að þetta hafi verið Kristján.“²⁹⁹⁴ Í framhaldinu var bókað í sakadómsbókina: „Hvernig var veður? Svar: „Norð-vestlæg átt, svalt og gekk á með skúrum. Ég byggi upplýsingarnar um veðrið á því, sem Grétar Sæmundsson sagði mér.“ Minntist Sævar á sendiferðabifreið á leiðinni? Svar: „Já, á Jófríðarstaðahæð við Hafnarfjörð gáði hann út um rúðu bifreiðarinnar og spurði hvort það sæist til hennar. Svaraði hann síðan sjálfum sér, að þarna væri hún. Átti hann við einhverja bifreið, sem var fram undan á móts við Álverið. Ég sá sjálfur ekki bifreiðina, enda var ég gleraugnalaus.“ Bókað var að hlé hafi verið gert á þinghaldinu milli klukkan 15:05 og 15:40. Mundi Guðjón ekki eftir því að farþegar í aftursæti bifreiðarinnar hafi talað en sagði Sævar hafa talað mjög mikið. Greindi Guðjón frá því að Sævar hafi rætt um manninn sem hann ætlaði að hitta. Mundi hann eftir því að Sævar hafi sagt að beita þyrfti manninn fullri hörku ef með þyrfti. Þá hafi Sævar haft orð á því að láta manninn hverfa. Kvaðst Guðjón hafa litið á þetta eins og hvern annan barnaskap og ekki tekið þessu alvarlega. Kannaðist Guðjón ekki við að búið hafi verið að bjóða mannum peninga en hann hafi ekki tekið neinum sömum og því yrði að gera það sem hafi verið ákveðið. Sagðist Guðjóni ekki hafa verið erindið ljóst en allt benti til þess að það hafi verið spíraviðskipti og vísaði hann til þess sem síðar hafi komið fram í málinu. Greindi Guðjón frá því að sendibifreiðin hafi verið lagt skömmu áður en komið var til Njarðvíkur. Sævar hafi farið út úr bifreiðinni og tekið ökumann sendibifreiðarinnar tali. Kvaðst Guðjón aðeins hafa séð á höfuð mannsins og sagði hann hafa sérkennilegt hár, liðað og rauðbleikt. Maðurinn hafi verið grannleitur.

²⁹⁹³ Bls. 3174.

²⁹⁹⁴ Bls. 3175.

Sagðist Guðjón ekki vita hvað hafi farið þeim á milli. Ekið hafi verið af stað og hafi Sævar ráðið ferðinni. Mundi Guðjón eftir því að ekið hafi verið fram hjá bíóinu við aðalgötuna en fólk hafi verið á ferli þar fyrir utan. Taldi Guðjón að hlé hafi verið í bíóinu. Minnti hann að Sævar hafi sagt við farþegana í bifreiðinni að beygja sig niður. Kvaðst Guðjón ekki geta tímasett þetta og óskaði eftir því að tímasetningar yrðu látnar bíða þar til síðar. Kvaðst Guðjón vera ókunnugur Keflavík. Mundi hann eftir húsi sem var merkt Pípugerð Áhaldahús. Kvaðst hann hafa ekið að því húsi og inn á milli húsa og stöðvað þar. Þar hafi Sævar og maðurinn í aftursætinu farið út úr bifreiðinni. Sagðist Guðjón hafa beðið þarna í einhvern tíma en snúið svo við og ekið nokkurn spöl til baka. Rámaði hann í að hafa þá séð sendibifreiðinni ekið meðfram rauðu löngu húsi sem var á fjörukambinum, áleiðis inn í Dráttarbrautina, en um Dráttarbrautina hafi hann ekki vitað fyrr en síðar. Eftir nokkra stund hafi Kristján Viðar og Sævar komið til baka. Mundi Guðjón eftir því að æsingur hafi verið í Sævari vegna þess að tíminn hafi verið orðinn of naumur til að hitta manninn og hann ef til vill farinn. Eins hafi Sævar talið þá vera komna of nálægt lögreglustöðinni. Kvaðst Guðjón þó ekki viss um að hið síðarnefnda hafi verið haft á orði. Næst hafi verið ekið að bensínstöð og fór Sævar þangað inn og keypti eitthvað. Kvaðst Guðjón ekki vita hvort Sævar hafi ætlað að hringja þarna, en hann hafi haft orð á því að mikið af fólki hafi verið þar inni. Lýsti Guðjón leiðinni sem ekin var að annarri bensínstöð þar sem Guðjón kvaðst hafa tekið bensín sem Sævar hafi greitt fyrir. Því næst hafi verið ekið að Hafnarbúðinni og numið staðar. Kvaðst Guðjón aldrei áður hafa heyrt Hafnarbúðina nefnda og ekki hún hafi ekki verið nefnd á nafn þarna. Taldi Guðjón að hann hafi stöðvað um 100 til 200 metra frá Hafnarbúðinni. Minnti hann að Sævar og Kristján hafi farið þar úr bifreiðinni. Mundi hann ekki eftir því að Kristján hafi átt að hringja. Þá mundi Guðjón ekki eftir því að Sævar hafi látið hann fá miða áður en farið var til Keflavíkur. Var hann þó ekki frá því að minnst hafi verið á einhvern miða áður en Kristján Viðar og Sævar fóru úr bifreiðinni. Kvaðst Guðjón ekkert vita hvert Sævar og Kristján Viðar fóru. Giskaði hann á að þeir hafi verið í burtu í um 10 mínútur. Hvorugur þeirra hafi minnst á að hringt hafi verið í manninn þegar þeir komu til baka. Minnti Guðjóni þó að annar hvor þeirra hafi sagt eitthvað á þá leið: „Hann kemur.“ Giskaði Guðjón á að aðrar 10 mínútur hafi liðið þar til maður sem hann hafi ekki þekkt hafi komið að bifreiðinni. Sævar hafi þá farið út og hleypt honum inn í aftursæti bifreiðarinnar. Sagði Guðjón að orðin „hann kemur“ gætu allt eins hafa verið sögð þegar maðurinn var að koma að bifreiðinni og taldi Guðjón að það hafi verið Sævar sem sagði þau. Bókað var að lesið hafi verið í heyranda hljóði úr skýrslu Guðjóns hjá rannsóknarlögreglu sem fjallaði um það efni sem hafði verið rakið. Kvaðst Guðjón staðfesta skýrsluna með framangreindum breytingum. Vék hann frá klukkan 17:10 og var dómþingi slitið.²⁹⁹⁵

1531. Meðal gagna málsins liggur fyrir framangreind sjónvarpsdagskrá Ríkisútvarpsins fyrir þriðjudaginn 19. nóvember 1974. Klukkan 20:40 umrætt kvöld var sýndur fimmti þáttur ítalskrar framhaldsmyndar með nafninu „Hjónaefnin“. Var efni fjórða þáttar reifað í dagskránni. Klukkan 22:00 var sýnd bresk-kanadísk fræðslumynd með heitinu „Sumar á norðurslóðum – Íþróttamenn við ysta haf.“ Næst á eftir, klukkan 22:25 var

²⁹⁹⁵ Bls. 3179–3180.

sýndur fréttaskýringarþátturinn „Heimshorn“ í umsjón [SD]. Voru dagskrárlok klukkan 23:00.²⁹⁹⁶

1532. Þennan dag birtist frétt á forsíðu Dagblaðsins undir fyrirsögninni: „Réttarhöld í Geirfinnsmálinu á lokastigi: Rauðhólar ekki rétti staðurinn – segir einn gæzlufanganna.“ Í fréttinni kom fram að einn ákærðu í málinu hafi fullyrt að lík Geirfinns hafi aldrei verið flutt í Rauðhóla heldur dysjað á sorphaugum Hafnarfjarðar. Einnig hafi komið fram að lík Guðmundar Einarssonar væri jafnvel þar líka. Lík Geirfinns hafi aldrei verið flutt til Reykjavíkur heldur hafi það verið flutt beint á sorphaugana. Fram kom að hafa bæri það í huga að margsinnis áður hefðu ákærðu bent á nýja staði. Þá sagði að réttarhöld í Geirfinnsmálinu hafi staðið látlaust yfir undanfarnar vikur fyrir luktum dyrum og málflutningur færi fram um haustið.²⁹⁹⁷
1533. Fimmtudaginn 30. júní 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðjón hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur klukkan 09:45. Komið var með hann til baka klukkan 12:25. Var Guðjón fluttur aftur í sakadóm klukkan 13:50. Klukkan 17:20 var bókað að komið hafi verið með Guðjón úr sakadómi.²⁹⁹⁸
1534. Sama dag var bókað í dagbók vinnuhælisins að Litla-Hrauni að rannsóknarlögreglan í Reykjavík hafi komið klukkan 11:00 og sótt Kristján Viðar. Bókað var að þeir hafi komið með hann aftur klukkan 13:00.²⁹⁹⁹ Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um ferðir Kristjáns Viðars.
1535. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu að því er varðar sakargiftir vegna hvarfs Geirfinns Einarssonar. Bókað var að sækjandi málsins væri mættur. Klukkan 10:00 var bókað að Guðjón væri mættur ásamt skipuðum verjanda sínum, Benedikt Blöndal. Bókað var að Guðjóni hafi verið sýndar myndir af Geirfinni. Kvaðst hann ekki treysta sér til að segja til um hvort myndirnar væru af manni þeim sem hafi komið upp í bifreiðina. Kvaðst Guðjón ekki hafa tekið eftir hvernig hann var klæddur. Orðrétt var bókað: „Lýsing sú, sem hann hefur gefið af klæðnaði mannsins er eftir frétt í Morgunblaðinu.“ Minntist Guðjón þess ekki að maðurinn hafi kynnt sig eða nafn hans hafi verið nokkurn tíma nefnt. Gat Guðjón ekki fullyrt um hvort maðurinn hafi verið Geirfinnur Einarsson, en sagðist að svo stöddu ekki hafa ástæðu til að efa það. Sagði Guðjón að eingöngu Sævar hafi rætt við Geirfinn. Mundi hann ekki nákvæmlega samtali þeirra en vísaði til skýrslu sinnar hjá rannsóknarlögreglu um það atriði. Bókað var að farið hafi verið yfir skýrsluna um þetta atriði. Sagði hann það rétt að þeir hafi rætt um spíra og reynt að fá upplýsingar hjá hvor öðrum.³⁰⁰⁰ Kvaðst Guðjón hafa sagt, líkt og fram komi í skýrslunni, að Sævar hafi boðið Geirfinni peninga gegn því að fá spíra eða upplýsingar um spíra. Vissi Guðjón ekki hvað hafi orðið af peningunum. Tók hann fram að á þessari stundu hafi ekki hann haft neina vitneskju um kynni Geirfinns og Sævars né fyrri samskipti þeirra. Einhver misskilningur hafi orðið um spírann, annaðhvort að Geirfinnur hafi talið

²⁹⁹⁶ Bls. 2719_A.

²⁹⁹⁷ Bls. 2719.

²⁹⁹⁸ Dagbók nr. 7, bls. 26.

²⁹⁹⁹ Dagbók Litla-Hrauns, DA/34, örsk 1, bls. 138.

³⁰⁰⁰ Bls. 3180–3181.

Sævar ekki vera þann mann sem hann hafi átt að vera eða þá að hann hafi ekki vitað um geymslustað spírans. Mundi Guðjón ekki eftir að nafn Magnúsar Leópoldssonar hafi verið nefnt. Eitthvað þjark hafi orðið um þetta en það hafi ekki staðið í langan tíma. Geirfinnur hafi ekki beðið um að fá að fara út úr bifreiðinni. Sævar hafi ákveðið að ekið yrði í Dráttarbrautina. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Ákærði kveður það nærri lagi að ekið hafi verið inn á plan norðan við Dráttarbrautarhúsið, síðan niður með því og stöðvað á móts við stefni báta, er voru í slippnum sunnudaginn 23. janúar s.l.“ Greindi Guðjón frá því að þegar stöðvað hafi verið í Dráttarbrautinni hafi ekki verið komið á samkomulag milli Sævars og Geirfinns. Vissi Guðjón ekki hvort þeir hafi farið strax út úr bifreiðinni, en hann taldi líklegt að hann hafi slökkt ljósin eftir að hafa stöðvað vélina. Kvaðst hann hafa farið vinstra megin út úr bifreiðinni, en farþegarnir hægra megin. Sævar hafi farið fyrstur út. Taldi hann að Geirfinnur og Kristján Viðar hafi farið út úr bifreiðinni á undan sér en Erla orðið eftir. Bókað var í sakadómsbókina að lesið hafi verið úr skýrslu Guðjóns hjá rannsóknarlögreglunni um þessi atriði. Kvað Guðjón það rétt með framangreindum breytingum. Síðan tók hann fram að ekki væri gott að segja til um tímenn. Taldi Guðjón að hann hafi komið langseinastur út úr bifreiðinni. Mundi hann ekki eftir neinum orðaskiptum og engin átök hafi þá verið byrjuð. Mundi Guðjón ekki eftir því að hafa blandað sér í samræður við Geirfinn. Sagði hann það hafa verið tilgátu frá sér að Geirfinnur hafi veist að sér með orðum og hann orðið ofsalega reiður. Taldi Guðjón það ekki rétt hjá sér að hann hafi reiðst Geirfinni. Þorði hann ekki að staðhæfa að Geirfinnur hafi ætlað í burtu, en hann tekið í öxl hans og stöðvað hann. Mundi Guðjón ekki eftir að hafa sagt um Geirfinn: „Við skulum taka hann í gegn.“ Mundi Guðjón ekki eftir því að hafa lent í tuski við Geirfinns og náð á honum hálstaki. Orðrétt var bókað: „Ákærði kveður Karl Schütz hafa sagt sér þetta og haft eftir Kristjáni Viðari. Ummæli Schütz voru sem hér segir: „Der Kristján hat mir gesagt das er hat von ihnen einen Halsgriff übernommen.“ Mundi Guðjón ekki eftir því að hafa fellt Geirfinn til jarðar og hann hafi dasast við það. Bókað var að Guðjón hafi sagst ekki geta lýst þætti Kristjáns Viðars og Sævars í átökunum. Mundi hann ekki eftir að barefli hafi verið notað. Orðrétt var bókað eftir Guðjóni í sakadómsbókina: „Ég get ekki lýst þessum atburðum sem urðu þarna svo nokkurt lag né vit sé í og hef alltaf haldið mig við það. Í síðustu viðræðum okkar Karls Schütz sagði hann mér frá ákveðnum þáttum í átökum, sem þarna hefðu átt sér stað, en ég hef ekki séð.“ Taldi Guðjón sig, eftir á að hyggja, muna eftir því augnabliki þegar Geirfinnur hafi fallið til jarðar, en kvaðst ekki vita með hvaða hætti það hafi gerst. Honum hafi verið ljóst að Geirfinnur hafi verið látinn. Mundi hann ekki hvernig Geirfinnur hafi legið og mundi ekki eftir að hafa séð áverka á honum. Mundi Guðjón ekki eftir að hafa orðið þess var að sparkað hafi verið í Geirfinn eftir að hann hafi verið fallinn. Vissi Guðjón ekki um dánarorsök Geirfinns og gat ekki sagt til um hvort Geirfinnur hafi beðið bana í átökum við þá þrjá. Gat hann enga grein gert fyrir því hvort hann hafi vikið af staðnum eftir átökin. Bókað var að skýrsla Guðjóns hjá rannsóknarlögreglu um þessi atriði hafi verið lesin í heyranda hljóði sem og framburður hans fyrir dómi 30. janúar 1977. Bókað var að einnig hafi verið lesið upp úr handriti ákærða um átökin dagsett 14. desember 1976, sem hafi verið sagt til uppfyllingar á fyrri skýrslum. Var Guðjón spurður hvort það væri rétt sem hann hafi

skýrt rannsóknarlögreglu frá um átökin og síðan staðfest í dómi svo og það sem hann hafi skrifað 14. desember 1976 í Síðumúla. Orðrétt var bókað eftir Guðjóni. „Mér var það ljóst frá upphafi að ég var í þeirri hættulegu aðstöðu að geta játað öllu eða neitað öllu um þessa atburði. Ég mundi ekkert sjálfstætt og gat sjálfur enga grein gert mér fyrir því, hvað gerst hafði, hvorki fyrir mínum þætti né annarra, sem þarna voru.“³⁰⁰¹ Þá var Guðjón spurður hvort það væri rangt eða rétt sem fram kæmi í skýrslunum. Bókað var orðrétt í sakadómsbókina: „Ákærði treystir því að rannsóknarlögreglumenn og herra Karl Schütz hafi ekki vísvitandi farið með rangt mál við ákærða í ýmsum þeim lýsingum, sem þeir gáfu honum, sem áttu að hafa gerst á umræddum stað og á umræddum tíma.“ Bókað var að Guðjón hafi kannast við undirritun sína á lögregluskýrslu frá 25. janúar 1977. Bókað var að hann hafi aðspurður kannast við að hafa skrifað handrit dagsett 14. desember 1976. Sagði Guðjón það þó einungis hafa verið umræðugrundvöll, en aldrei til notkunar sem dómskjal. Kvaðst Guðjón hafa afhent Grétari Sæmundssyni mörg sams konar plögg. Kvaðst Guðjón ekki frá því að hafa séð sendibifreið í Dráttarbrautinni, en sagðist ekki vita hvar hún hafi verið. Bókað var að honum hafi verið sýnd sendibifreið sem talið væri að hafi verið í Dráttarbrautinni. Kvaðst Guðjón ekki geta sagt um hvort um sömu bifreið hafi verið að ræða. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Ákærði tekur fram að sé um sömu bifreið að ræða hafi ekki verið á henni rauðar rendur á hliðum, né framstuðari rauður né heldur Í-númer. Ákærði telur að R-númer hafi verið á bifreiðinni.“ Vék Guðjón frá klukkan 12:00. Bókað var að þinghaldinu hafi verið framhaldið klukkan 14:10 og var Guðjón þá bókaður mættur í dóminn að nýju.³⁰⁰² Bókað var að Guðjón hafi vakið athygli dómsins á því að þetta væri í fyrsta sinn sem hann kæmi fyrir dóm þar sem farið væri ofan í hvert einstakt smáatriði og þau rakin lið fyrir lið. Kvaðst Guðjón ekki muna hvað hafi verið gert við lík Geirfinns og sagði hann það vera sér stórlega til efs að líkið hafi verið sett inn í Volkswagen bifreiðina og flutt til Reykjavíkur. Kvaðst hann ekki hafa orðið var við Erlu eftir átökin. Ekki hafi verið minnst á það hvert hún hafi farið. Mundi Guðjón ekki eftir því að leitað hafi verið að henni og kannaðist ekki við að hafa lagt áherslu á að það yrði gert. Kvaðst hann ekki hafa orðið var við lík Geirfinns í bifreiðinni eða kápu Erlu. Sagðist Guðjón ekkert geta sagt til um hvenær sendibifreiðin hafi farið á brott. Hann hafi ekið bifreiðinni til Keflavíkur og minnti að Sævar hafi verið við hlið hans, en Kristján Viðar í aftursætinu. Vísaði Guðjón til lögregluskýrslu um það sem hafi gerst á leiðinni til Reykjavíkur. Bókað var að lesið hafi verið upp úr lögregluskýrslu um það sem Guðjón hafi greint frá um brottförina úr Dráttarbrautinni og ferðina til Reykjavíkur. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Ákærði kveður sér vera til efs hvort þetta er rétt.“ Bókað var að Guðjón hafi verið sérstaklega spurður um hvort hann minntist þess að Sævar hafi slegið á öxl hans og sagt hann vera samsekan um morð og síðan bætt við orðunum: „sástu ekki hvað við gerðum við manninn?“³⁰⁰³ Taldi Guðjón sig muna eftir þessum orðaskiptum. Bókað var að í skýrslu hans segði að lík Geirfinns hafi verið í bifreiðinni. Kvaðst Guðjón ekki vilja breyta þessu, en sagði mikinn vafa leika á því frá sínu sjónarmiði að líkið hafi

³⁰⁰¹ Bls. 3184.

³⁰⁰² Bls. 3185.

³⁰⁰³ Bls. 3186.

verið í bifreiðinni. Aðspurður kvaðst Guðjón ekki muna eftir því hvort þeir hafi rætt um hvað ætti að gera við líkið. Var Guðjón spurður hvort þessi setning væri rétt sem hafi verið höfð eftir honum í lögregluskýrslu: „Ég man að við töluðum um hvað ætti að gera við líkið.“ Orðrétt var bókað eftir Guðjóni: „Ég hef ekkert fyrir mér í þessu.“ Bókað var í sakadómsbókina að lesið hafi verið upp úr framburði Guðjóns hjá lögreglu um þá staði sem hann og meðákærðu hugðust koma líkinu fyrir. Sagði Guðjón geymslustaðina sem kæmu fram í skýrslunni vera komna frá sér. Tók hann fram að hann gæti ekki gert sér grein fyrir hvort þessir staðir hafi nokkurn tíma komið til umræðu 19. nóvember 1974. Sagði Guðjón framburðinn einnig vera kominn til vegna breytinga sem hafi orðið á rekstri og rannsóknaraðferðum málsins um áramótin 1976, 1977. Kvaðst Guðjón ekkert geta sagt um það hvert hafi verið ekið þegar komið hafi verið til Reykjavíkur, annað en að ekið hafi verið beint að Grettisgötu 82. Mundi Guðjón ekki hver hafi átt hugmyndina að því. Bókað var að lesið hafi verið úr skýrslu Guðjóns hjá rannsóknarlögreglu um aksturinn.³⁰⁰⁴ Vísaði Guðjón til þess sem fram hafi komið um aksturinn og svo uppástungu hans um að aka til hægri og beygja austur Miklubraut. Aðspurður hvar numið hafi verið staðar við Grettisgötu 82 kvaðst Guðjón ekki geta borið um það af eigin vitneskju að ekið hafi verið þangað. Kvaðst hann hafa fellt framburð sinn að því sem lýst hafi verið fyrir honum 12. nóvember 1976. Mundi Guðjón ekki eftir því að hafa aðstoðað við að bera líkið úr bifreiðinni niður í kjallarann. Mundi hann ekki eftir að hafa farið inn í kjallarann en sagðist ráma í að hafa farið þaðan út. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Ákærði man eftir dálítið sérkennilegum tröppum, sem liggja niður í kjallarann. Ákærði telur sig óljóst muna eftir tveimur miðstöðvarkötlum í kjallaranum. Ákærði treystir sér ekki til að fullyrða um að hvort hann hafi rekist utan í miðstöðvarkatlana, en katlarnir standi dálítið sérstaklega af sér. Ákærði man að hann átti erfitt um gang í kjallaranum vegna myrkurs, pípulagna og ýmissa aðstæðna. Ákærði telur sig muna, en óljóst, að hann hafi séð í bakhlutann á Kristjáni Viðari og Sævari inni í einhverju herbergi í kjallaranum, að ákærða skilst í þvottahúsinu.“ Mundi Guðjón ekki eftir því að hafa séð líkið í kjallaranum en vísaði til skýrslu hjá rannsóknarlögreglu um það hvað meðákærðu hafi aðhafst. Bókað var að skýrsla Guðjóns hjá rannsóknarlögreglu um það sem hann hafi talið sig hafa séð í kjallaranum hafi verið lesin. Kvaðst Guðjón telja það vafasamt að það væri rétt sem hann hafi sagst hafa séð.³⁰⁰⁵ Kvaðst hann ekki hafa meira um það að segja. Kannaðist hann ekki við að hafa séð Kristján Viðar taka muni af líkinu. Þá mundi hann ekki eftir því að hafa farið upp í íbúðina að Grettisgötu 82. Kvaðst Guðjón ekki muna hvað hann hafi dvalið lengi þarna en sagðist hafa farið út bakdyramegin líkt og hann hafi áður greint frá. Mundi hann eftir að hafa dottið um einhvern vegg þar sem hann hafi ekki áttað sig á því að tröppurnar hafi verið til hægri. Aðspurður hvort Kristján Viðar eða Sævar hafi farið með honum á brott sagðist Guðjón ekki muna eftir að Kristján hafi farið með sér en kvaðst ekki þora að fullyrða með Sævar. Bókað var að Guðjón vissi ekki hvar hann hafi skilið Volkswagen bifreiðina eftir en hann væri helst á því að hann hafi skilið hana eftir hjá efnalauginni Úðafossi. Kvaðst Guðjón ekki muna eftir að hafa ekið Fiat bifreiðinni heim um nóttina

³⁰⁰⁴ Bls. 3187.

³⁰⁰⁵ Bls. 3188.

en taldi líklegt að hann hafi ekið henni frá Vatnsstíg, en hún hafi staðið við heimili hans að Ásvallagötu 46 morguninn eftir. Mundi Guðjón ekki hvað hafi orðið af lyklum Volkswagen bifreiðarinnar. Minnti hann að Sævar hafi talað til sín einhver hughreystingarorð um nóttina og sagt þetta vera allt í lagi og hann skyldi sjá um það sem eftir væri. Bókað var að framburður Guðjóns hjá rannsóknarlögreglu um þessi atriði hafi verið lesinn í heyranda hljóði og kvaðst Guðjón vísa til þess sem hann hafi áður greint frá.³⁰⁰⁶ Kvaðst Guðjón hafa farið í vinnu daginn eftir, 20. nóvember 1974. Að vinnu lokinni klukkan 17:00 hafi hann farið á veitingahúsið Mokka og vísaði hann til skýrslu hjá rannsóknarlögreglu um hvar hann sat og hvað hann var að lesa. Mundi hann eftir því að Sævar hafi komið inn og sagt við hann að nú væri bara að þegja. Sævar hafi ekki sest hjá honum en gengið með honum út. Sævar hafi minnst á einhverja skóflu og spurt hvort hann mætti taka skóflur af heimili hans sem Guðjón var með í láni. Bókað var að Guðjón hafi séð skóflu í dóminum sem var haldlögð af rannsóknarlögreglu. Sagðist Guðjón ekki geta sagt til um hvort um sömu skóflu væri að ræða, en hún væri sams konar og hann hafi fengið lánaða hjá [EJ]. Minnti Guðjóni að hin skóflan hafi verið stunguskófla. Greindi Guðjón frá því að sig hafi minnt að skóflurnar hafi verið í ólæstri geymslu á heimili hans. Mundi hann ekki eftir að hafa afhent Sævari skóflurnar og ekki muna eftir að hafa tekið við þeim af honum. Bókað var að framburður Guðjóns hjá rannsóknarlögreglu um þetta atriði hafi verið lesinn í heyranda hljóði. Sagðist Guðjón ekki hafa neitt annað við framburðinn að athuga en að hann viti ekki hvort Sævar hafi tekið skóflurnar.³⁰⁰⁷ Bókað var að Guðjóni hafi verið kynntur framburður Sævars um þetta atriði. Kvaðst Guðjón ekki kannast við það að Sævar hafi fengið lánaða hjá honum skóflu líkt og hann héldi fram. Bókað var að Guðjón neitaði því að hafa átt nokkurn þátt í að flytja lík Geirfinns frá Grettisgötu 82 og grafið það. Meðákærðu hafi ekki nefnt það við hann hvar líkið hafi verið grafið og kvaðst hann ekkert um það vita. Greindi Guðjón frá því að rannsóknarlögreglumenn hafi sagt við hann að Sævar hafi sagst hafa nefnt greftrunarstaðinn við hann. Sagðist Guðjón ekki muna hvenær hann hafi gert það eða hvar. Kvað hann það geta verið að Sævar hafi einhvern tímann nefnt það við hann að blanda Klúbbmönnum í málið ef það kæmist upp. Það hafi verið í Bankastræti þegar hann var að koma frá Mokka. Við sama tilefni hafi Sævar farið fram á að fá skóflu hjá honum. Skýrsla Guðjóns hjá rannsóknarlögreglu um framangreind atriði var lesin í heyranda hljóði. Taldi Guðjón að Sævar hafi aldrei nokkurn tímann sagt það við sig sem fram kom í lögregluskýrslunni. Bókað var að hann hefði ekki annað að athuga við þennan hluta framburðarins. Var niðurlag skýrslu Guðjóns frá 25. janúar 1977 lesið í heyranda hljóði. Orðrétt var bókað: „Ákærði tekur fram, að breyting sú, sem hann hefur gert á skýrslunni nú, sé árétting þeirra niðurlagsorða er þar greinir.“ Bókað var að Guðjóni hafi verið kynnt upphaf skýrslu Sævars hjá rannsóknarlögreglu 15. nóvember 1976.³⁰⁰⁸ Kvað Guðjón það rétt að Sævar hafi hringt í hann tvisvar sinnum 12. desember 1975. Kannaðist hann ekki við að hafa rætt við Sævar um það sem í skýrslunni segði. Sagði Guðjón að ekkert hafi verið minnst á Geirfinnsmálið í símtalinu. Bókað var að skýrsla

³⁰⁰⁶ Bls. 3189.

³⁰⁰⁷ Bls. 3190.

³⁰⁰⁸ Bls. 3191.

Erlu hjá rannsóknarlögreglu frá 21. nóvember 1976 hafi verið lesin í heyranda hljóði. Kvaðst Guðjón ekki kannast við að Erla hafi nokkurn tímann hringt í hann og sagðist hann aldrei hafa hringt í hana. Hins vegar hafi Erla komið á heimili hans í janúar 1976 og rætt ýmis mál, svo sem Guðmundarmálið, póstávísanamálið og einnig hafi hún nefnt lítilla Geirfinnsmálið. Greindi Guðjón frá því að hafa hitt Erlu tveimur til þremur dögum síðar á veitingahúsinu Tröð þar sem hann hafi rætt við hana meðal annars um Geirfinnsmálið all ítarlega. Orðrétt var bókað eftir Guðjóni: „Sagði hún þá sömu sögu og stóð í dagblöðunum með nokkrum viðbótum.“ Kvaðst Guðjón hvorki hafa heyrt né séð af Erlu eftir þetta. Vék hann frá klukkan 16:53 og var dómþingi slitið.³⁰⁰⁹

1536. Dagana 29. og 30. júní 1977, ritaði Guðjón færslur í dagbók sína. Réttarhaldið 29. júní hafi verið óheyrrilega þreytandi. Ritaði hann um að Benedikt Blöndal hafi komið til hans um kvöldið og sagt ekkert hafa komið fram. Það væri rétt hjá Benedikt. Orðrétt ritaði Guðjón: „Herra X þykir dularfullur, og vill dómari lítið um hann heyra.“ Í lok færslunnar ritaði hann um að vera að athuga málskjölin sem hann ætlaði að hafa með sér í þinghaldið daginn eftir. Benedikt hafi sagt honum að þau yrðu þá bara tekin af honum.³⁰¹⁰ Ritaði Guðjón um að þurfa að rifja upp heimsókn Erlu Bolladóttur og ummæli hennar um Guðmundarmálið fyrir þinghaldið 1. júlí 1977.³⁰¹¹
1537. Föstudaginn 1. júlí 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðjón hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur klukkan 11:00. Bókað var að komið hafi verið aftur með hann í fangelsið klukkan 13:00. Bókað var að Jón Oddsson, skipaður verjandi Sævars, hafi komið til viðtals við hann klukkan 14:40. Bókað var að Jón Oddsson hafi farið klukkan 15:20. Klukkan 15:55 var bókað um komu Hilmars Ingimundarsonar, skipaðs verjanda Tryggva Rúnars, til viðtals við skjólstaðing sinn. Bókað var að móðir Sævars hafi komið með buxur til hans í máttun klukkan 16:00.³⁰¹²
1538. Sama dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur sett og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu að því er varðar sakargiftir vegna hvarfs Geirfinns Einarssonar. Bókað var að sækjandi málsins, Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari, væri mættur í dóminum. Klukkan 10:10 var bókað að [JG], sjónarvottur úr Hafnarbúðinni, hafi komið í dóminn sem vitni. Framburður hans fyrir dómi var í aðalatriðum í samræmi við fyrirliggjandi framburð hjá lögreglu. Bókað var að vitninu minnti fastlega að afgreiðslustúlkurnar hafi verið í ljósbláum afgreiðslusloppum í umrætt sinn. Vék hann frá klukkan 10:25. Bókað var að klukkan 10:30 hafi [HBI] komið fyrir dóminn sem vitni. Kvaðst hún hafa dvalið mikið að Laugavegi 32 haustið 1974 ásamt [PKKÞ], en Kristján Viðar hafi mikið verið þar. Hún og [PKKÞ] hafi flutt rétt eftir 20. nóvember 1974 en skömmu áður hafi verið hringt til Kristjáns Viðars. Kvaðst hún ekki geta staðhæft hvenær, en sagði það afar líklegt að það hafi verið 19. nóvember 1974. Framburður hennar fyrir dómi var í aðalatriðum í samræmi við fyrirliggjandi framburð hjá lögreglu. Bókað var að hún hafi unnið eið að framburði sínum. Vék hún frá

³⁰⁰⁹ Bls. 3192.

³⁰¹⁰ Bls. 2723_L.

³⁰¹¹ Bls. 2723_L.

³⁰¹² Dagbók nr. 7, bls. 26–27.

klukkan 11:00. Bókað var í sakadómsbókina að klukkan 11:05 hafi Guðjón komið í dóminn ásamt skipuðum verjanda sínum, Benedikt Blöndal. Bókað var að honum hafi verið kynntur framburður Sævars um flutninga á líki Geirfinns 21. nóvember 1974. Orðrétt var bókað: „Ákærði kveður framburð Sævars Marinós alrangan að því er hann snerti. Hann hafi engan þátt átt í að flytja lík Geirfinns frá Grettisgötu 82 upp í Rauðhóla og grafa það þar eins og Sævar Marinó heldur fram. Ákærði kveðst ekkert vita hvar lík Geirfinns Einarssonar er niðurkomið. Ákærðu hafi aldrei sagt honum neitt um þetta svo hann muni.“ Vék Guðjón frá klukkan 12:05. Bókað var að klukkan 14:30 sama dag hafi [PKKÞ] komið í dóminn sem vitni. Fram kom að hann teldi öruggt að Kristján Viðar hafi fengið símtal frá Sævari sennilega um klukkan 16:00, 19. nóvember 1974, eða sama dag og Geirfinnur Einarsson hvarf.³⁰¹³ Framburður hans fyrir dómi var í aðalatriðum í samræmi við fyrirliggjandi framburð hjá lögreglu. [PKKÞ] kvaðst öruggur um að Kristján Viðar hafi sagt sér að Sævar hafi beðið hann um að koma í sjóferð frá Hafnarfirði til að sækja spíra. Greindi hann frá því að Kristján Viðar hafi verið sóttur á tímabilinu frá 20:00 til 21:00. Kvaðst vitnið hafa farið út í glugga á vesturgafli hússins að Laugavegi 32 en þaðan sæist niður á Vatnsstíg. Hann hafi gert það til að sjá hvaða maður hafi verið með Kristjáni. Lýsti [PKKÞ] mannum og sagðist öruggur um að ekki hafi verið um Sævar að ræða. Kristján og maðurinn hafi gengið niður á Vatnsstíg en þar hafi staðið fólksbifreið með farþegum og öikumanni undir stýri. Mundi hann ekki tegund eða lit bifreiðarinnar.³⁰¹⁴ Greindi vitnið frá því að honum hafi fundist sem breyting hafi orðið á Kristjáni Viðari eftir ferðina. Hann hafi verið meira inn í sjálfan sig og aukið neyslu á róandi lyfjum. Kristján Viðar hafi helst viljað vera í vímu. Kristján Viðar hafi ekkert viljað ræða ferðalagið við hann. Aldrei hafi hann rætt Guðmundarmálið við hann. Kvaðst hann miða tímasetninguna við það að auglýst hafi verið eftir Geirfinni skömmu eftir að Kristján fór í ferðina. Mundi hann eftir því að [SÓH] hafi komið að Laugavegi 32 einhvern tímann eftir að Sævar hringdi 19. nóvember 1974 til að ræða við Kristján Viðar. Kvaðst [PKKÞ] ekki vita hvað hafi farið þeim á milli. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Vitnið kveðst staðfesta skýrslur sínar hjá rannsóknarlögreglu með áorðnum breytingum. Vitnið kveður misræmi það sem er á milli skýrslu hans hjá rannsóknarlögreglunni og framburðar hans nú, stafa af því, að rannsóknarlögreglumenn þeir, er yfirheyrðu vitnið hafi sett inn í skýrsluna atriði, sem vitnið hafði alls ekki sagt.“ Bókað var að hann hafi unnið eið að framburði sínum. Vék hann frá klukkan 16:00 og var dómþingi slitið.³⁰¹⁵

1539. Guðjón ritaði orðrétt í dagbók sína þennan dag: „Málið stendur illa fyrir mig. In solidum dómur blasir við. Þó virðist mér dómsforseti hafa ákveðna stefnu í málinu og vill sveigja framburði til samræmis, án tillits til sannleikans. Þó þar sem ég hef ekki nógu miklar upplýsingar get ég fátt fullyrt.“ Ritaði Guðjón um að hætt hafi verið við

³⁰¹³ Bls. 3197.

³⁰¹⁴ Bls. 3199.

³⁰¹⁵ Bls. 3200–3201.

frekari yfirheyrslur en til umræðu hafi verið hvað honum og Erlu hafi farið á milli á Tröð í janúar eða febrúar 1976.³⁰¹⁶

1540. Sunnudaginn 3. júlí 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Gunnlaugur Briem hafi hringt klukkan 12:30 og spurt um dvalartíma Erlu Bolladóttur í fangelsinu.³⁰¹⁷
1541. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu að því er varðar sakargiftir um hvarf Geirfinns Einarssonar. Tók dómurinn fram að samkvæmt upplýsingum sem aflað hafi verið hafi Erla Bolladóttir setið í gæsluvarðhaldi dagana 13. til 20. desember 1975 og 4. maí til 15. september 1976 í fangelsinu við Síðumúla og frá 15. september til 22. desember 1976 hafi hún setið í Hegningarhúsinu.³⁰¹⁸ Bókun í þingbók kvað á um öfuga röð á fangelsisvistun hennar en um augljósa misritun var að ræða. Bókað var að klukkan 10:10 hafi Erla komið í dóminn ásamt skipuðum verjanda sínum, Guðmundi Ingva Sigurðssyni. Skýrði Erla frá því að hafa farið með Sævari á Mokka um klukkan 17:00 mánudaginn 18. nóvember 1974. Þar hafi þau hitt Guðjón og Sævar rætt við hann án þess að hún hafi heyrt til. Hún hafi síðan ekið þeim að Ásvallagötu 46. Þeir hafi farið þangað inn, en hún beðið í bifreiðinni á meðan. Sævar hafi ekkert minnst á það við hana hvað þeim hafi farið á milli. Daginn eftir, 19. nóvember 1974, hafi hún og Sævar farið saman á bílaleiguna Geysi þar sem hún hafi fengið bifreið leigða að beiðni Sævars. [GM], sem hafi veitt bílaleigunni forstöðu, hafi látið hana fá bifreiðina og minntist Erla þess ekki að gerður hafi verið skriflegur samningur. Taldi hún að Sævar hafi látið [GM] fá einhverja peninga, en vissi ekki hversu háa fjárhæð. Kvaðst Erla hafa tekið til í íbúð Guðmundar en hann hafi búið á þessum tíma einhvers staðar við Laugarnesveg. Sagðist Erla hafa fengið 1.000 krónur í greiðslu frá honum fyrir tiltektina.³⁰¹⁹ Kvaðst Erla fyrst hafa ekið á eftir bifreið sem [GM] hafi farið í út á Loftleiðahótel, en staðið hafi til að aka honum eitthvað eftir að hann hefði skilað bifreiðinni af sér, en af því hafi ekki orðið. Sagðist Erla hafa ekið að Hjallavegi 31 þar sem hún og Sævar bjuggu á þessum tíma. Þar hafi þau skilið Volkswagen bifreiðina eftir og haldið racleiðis á Land Rover bifreið þeirra að Grýtubakka 10 til móður Sævars þar sem þau hafi borðað kvöldmat. Um klukkan 20:00 hafi þau farið ásamt móður Sævars að Kjarvalsstöðum á kvikmyndasýningu. Taldi Erla að sýningin hafi tekið um klukkustund. Að henni lokinni hafi þau ekið móður Sævars strax að Grýtubakka, en haldið síðan racleitt heim til þeirra á Hjallaveg þar sem þau hafi skipt um bifreið. Þaðan hafi þau ekið heim til Guðjóns að Ásvallagötu 46 þar sem Sævar hafi farið inn.³⁰²⁰ Mundi Erla ekki eftir því að Sævar hafi nefnt að hann ætti sérstakt erindi við Guðjón. Guðjón hafi ekki verið heima og þá hafi Sævar sagt henni að aka að Lambhól við Starhaga. Þar hafi Sævar farið úr Volkswagen bifreiðinni og inn í húsið, en hún hafi beðið inni í bifreiðinni á meðan. Eftir skamma stund hafi Guðjón komið með Sævari út úr húsinu. Sævari hafi sagt henni að aka heim til Guðjóns, en hann hafi farið í bifreið með Guðjóni. Kvaðst

³⁰¹⁶ Bls. 2723_M.

³⁰¹⁷ Dagbók nr. 7, bls. 29.

³⁰¹⁸ Bls. 3202.

³⁰¹⁹ Bls. 3203.

³⁰²⁰ Bls. 3204.

Erla ekki geta sagt til um hvernig bifreið Guðjóns var. Þá var hún ekki vör við að neinn maður hafi verið með Guðjóni og Sævari. Kvaðst Erla hafa ekið heim til Guðjóns og þeir hafi komið þangað skömmu síðar og farið inn til Guðjóns. Þegar þeir hafi komið út aftur hafi Sævar komið inn í Volkswagen bifreiðina og sagt henni að aka niður á Vatnsstíg. Erla mundi ekki eftir því að Sævar hafi hringt á meðan þau voru stödd að Grýtubakka fyrr um kvöldið, en sagði það þó vel geta verið. Sævar hafi ekki minnst á það við hana að hann hafi hringt heiman frá Guðjóni. Kvaðst Erla hafa stöðvað Volkswagen bifreiðina á móts við hús númer þrjú við Vatnsstíg. Sævar hafi farið strax úr bifreiðinni og sagst ætla að hringja. Kvaðst Erla hafa beðið í bifreiðinni á meðan og ekki fylgst með ferðum Sævars. Sævar hafi komið til baka eftir stutta stund og Kristján Viðar rétt á eftir honum. Mundi hún ekki hvernig hann var klæddur. Bókað var að nánar aðspurð hafi hún sagst telja að Kristján Viðar hafi verið í vínrauðum ullarfrakka sem hann hafi notað mjög mikið.³⁰²¹ Orðrétt var bókað: „Ákærða man að Kristján átti svartan leðurjakka, en hvort hann var í honum þarna getur hún ekki sagt um.“ Kristján hafi sest í aftursætið en Sævar í framsæti. Kvaðst Erla hafa ekið áfram niður Vatnsstíg og stöðvað skammt frá Skúlagötu. Þar hafi hún séð stóra, ljósa sendiferðabifreið með stórri framrúðu og tveimur hliðarrúðum. Taldi Erla sig hafa kannast við bifreiðina og sagði þetta sömu bifreið og hafi ekið búslóð hennar og Sævars frá húsi við Álfheima að Hjallavegi, en þá hafi [SÓH] ekið bifreiðinni. Kvaðst Erla ekki hafa séð ökumann sendibifreiðarinnar. Hún hafi séð Guðjón koma gangandi frá sendiferðabifreiðinni yfir Vatnsstíginn og stöðvað á gangstétt austan götunnar. Hún hafi stöðvað bifreiðina á móts við hann og þá hafi Sævar og Kristján Viðar farið út úr bifreiðinni. Þeir hafi rætt saman en hún ekki heyrt hvað þeim fór á milli. Kvaðst Erla ekki hafa séð Sævar og Kristján Viðar ræða við ökumann sendiferðabifreiðarinnar. Þá sagðist hún ekki hafa séð á hvernig bifreið Guðjón hafi komið á. Þegar Sævar hafi komið aftur að bifreiðinni hafi tilkynnt um að Guðjón ætti að aka. Kvaðst Erla þá hafa fært sig í aftursæti bifreiðarinnar. Guðjón hafi sest undir stýri og Sævar við hlið hans. Ekið hafi verið af stað austur Skúlagötu. Sagði Erla að sendibifreiðin hafi verið enn á staðnum þegar þau hafi lagt af stað. Kvaðst Erla ekkert hafa vitað um hvert ferðinni var heitið þegar lagt hafi verið af stað, hún hafi ekki komist að því fyrr en á leiðinni til Keflavíkur.³⁰²² Sævar hafi ekki nefnt það við hana að hann þyrfti að hitta einhvern mann og eiga við hann viðskipti. Minnti Erlu að stöðvað hafi verið á bifreiðastöð Hafnarfjarðar við Reykjavíkurveg og tekið bensín. Kvaðst hún þó ekki vera örugg um þetta. Mundi Erla ekki til þess að minnst hafi verið á sendiferðabifreiðina á leiðinni. Sævar og Guðjón hafi aðallega talað saman, en hún og Kristján Viðar hafi lítið tekið þátt í samræðunum. Kristján Viðar hafi verið undir áhrifum lyfja en Erla vissi ekki hvort Sævar og Guðjón hafi verið það. Kristján hafi boðið henni róandi töflu á leiðinni, en Erla sagðist ekki hafa þegið töfluna. Mundi hún að Sævar og Guðjón hafi rætt um einhvern mann sem þeir hafi ætlað að hitta og væri erfiður. Mundi hún að Sævar hafi haft orð á því að beita þyrfti fullri hörku við manninn og jafnvel að það þyrfti að láta hann hverfa. Fannst henni Guðjón hafa tekið undir þetta. Greindi Erla frá því að henni hafi fundist á samtalinu að eitthvað alvarlegt stæði til, jafnvel að þörf

³⁰²¹ Bls. 3205.

³⁰²² Bls. 3206.

væri á að ráða manninn af dögum. Kvaðst Erla aldrei hafa heyrt Sævar minnst á að hann hafi hitt mann í Klúbbnum. Þegar komið hafi verið til Keflavíkur hafi verið stöðvað við bensínstöð og taldi Erla að það hafi verið Aðalstöðin. Sævar hafi farið þar inn til að hringja, en hafi komið brátt aftur og sagst ekki hafa fengið aðgang að síma. Þá hafi verið ekið að Hafnarbúðinni.³⁰²³ Kristján Viðar og Sævar hafi farið þar inn og hélt Erla að erindið hafi verið að fá að hringja en hún hafi ekki vitað hvert. Mundi hún að Sævar hafi keypt pakka af Viceroy sígarettum og eitthvað fleira. Mundi hún ekki eftir því hvort Sævar hafi sagst hafa hringt þegar hann kom til baka. Þá hafi verið ekið í Dráttarbrautina. Mundi Erla eftir því að Sævar hafi sagt þeim að beygja sig niður einhvern tímum þegar þau voru að aka um Keflavík. Hann hafi ekki skýrt af hverju. Gat hún ekki fullyrt hvort það hafi verið þegar þau hafi verið á leiðinni í Dráttarbrautina. Mundi hún að eitthvað fólk var á ferli á götunni þegar Sævar sagði þetta. Sævar hafi ráðið ferðinni og sagt Guðjóni að aka í Dráttarbrautina. Þar hafi Kristján Viðar og Sævar farið úr bifreiðinni, en Guðjón orðið eftir. Þau hafi gengið niður í Dráttarbrautina og skoðað sig um. Sævar hafi ekki nefnt neitt hver tilgangurinn væri með þessu. Kvaðst Erla ekki hafa séð neitt fólk á ferli í Dráttarbrautinni og ekki hafa orðið vör við sendiferðabifreiðina. Þau hafi farið aftur í bifreiðina og þá hafi Guðjón verið búinn að snúa henni við. Þá hafi verið ekið að sjoppu. Sævar hafi farið þangað inn og kvaðst Erla hafa séð hann tala í símann við afgreiðsluborðið. Vissi hún ekki við hvern Sævar var að tala. Ekið var aftur að Hafnarbúðinni og stöðvað þar á móts við vigt. Kvaðst Erla muna eftir gulu skilti með áletrun sem hún hafi reynt að lesa. Sævar hafi beðið Kristján um að fara inn í Hafnarbúðina til að hringja. Mundi Erla eftir því að Sævar hafi látið Kristján Viðar fá miða með símanúmeri en hún hafi ekki heyrt hann nefna neitt mannsnafn.³⁰²⁴ Mundi Erla ekki eftir því að Guðjón hafi látið Sævar fá miða. Kristján Viðar hafi farið úr bifreiðinni en hún hafi ekki séð hvert. Vissi hún ekki hvort hann hafi farið inn í Hafnarbúðina eða ekki. Hann hafi síðan komið inn í bifreiðina aftur og þá hafi þau beðið um stund. Eftir nokkurn tíma hafi maður komið að bifreiðinni og var honum hleypt inn. Mundi Erla ekki eftir því að hann hafi kynnt sig eða hafa heyrt nafn nefnt. Maðurinn hafi sest í aftursæti, fyrir aftan Sævar. Kvaðst Erla ekki muna hvort hún eða Kristján Viðar hafi setið við hliðina á mannum. Bókað var að Erla hafi séð myndir af Geirfinni Einarssyni og sagði hún það hafa verið hann sem hafi komið inn í bifreiðina. Vék hún frá klukkan 12:20 og var gert hlé á þinghaldinu.³⁰²⁵ Klukkan 14:10 var bókað að Erla hafi komið aftur fyrir dóminn. Greindi hún frá því að eftir að Geirfinnur hafi komið inn í bifreiðina hafi Sævar aðallega rætt við hann. Mundi hún eftir því að Sævar og að einhverju leyti Guðjón hafi farið fram á það við manninn að hann seldi þeim upplýsingar um hvar smyglaður spíritus væri geymdur.³⁰²⁶ Geirfinnur hafi sagst ekkert geta hjálpað þeim og ekki vita um neinn geymslustað. Mundi Erla eftir því að Sævar hafi boðið honum peninga, en hún mundi ekki að nein upphæð hafi verið nefnd í því samhengi. Geirfinnur hafi gert tilraunir til að komast út úr bifreiðinni en hann hafi verið

³⁰²³ Bls. 3207.

³⁰²⁴ Bls. 3208.

³⁰²⁵ Bls. 3209.

³⁰²⁶ Bls. 3209.

hindraður í því. Greindi Erla frá því að sviptingar hafi byrjað í bifreiðinni en gat ekki skýrt frá því nánar. Mundi hún ekki hvort Geirfinnur hafi haft orð á því að kalla til lögregluna. Mundi hún ekki hvort Sævar hafi sagt Guðjóni að aka í Dráttarbrautina eða hvort Guðjón hafi gert það ótilkvaddur. Þegar þangað hafi verið komið hafi Guðjón stöðvað bifreiðina og Sævar opnað skjalatösku sem hann hafi verið með og tekið fram búnt af fimm þúsund króna seðlum. Kvaðst Erla ekki vita hversu margir seðlarnir voru. Sævar hafi rétt manningu seðlabúntið. Geirfinnur hafi tekið við búntinu en síðan hent því á gólfið frammi í bifreiðinni þar sem Sævar sat. Greindi Erla frá því að annaðhvort Sævar eða Guðjón hafi farið fyrst út úr bifreiðinni, síðan Geirfinnur og Kristján Viðar. Hún hafi setið eftir inni í bifreiðinni. Þjarkið við Geirfinn hafi haldið áfram og kvaðst Erla hafa orðið vör við að Geirfinnur hafi verið orðinn óttasleginn áður en hann fór út úr bifreiðinni.³⁰²⁷ Sævar, Guðjón, Kristján Viðar og Geirfinnur hafi gengið í átt að sjónum og kvaðst Erla hafa tekið eftir því að Geirfinnur hafi ætlað að reyna að ganga burtu frá þeim. Þá hafi Guðjón gripið í vinstri handlegg hans og stöðvað hann. Í því hafi Sævar og Kristján Viðar ráðist á Geirfinn. Upp úr því hafi átök hafist en Erla sagðist ekki geta greint frá þeim í einstökum atvikum. Kvaðst hún aldrei hafa heyrt Geirfinn hrópa á hjálp. Skýrði Erla frá því að hún hafi staðið fyrir utan bifreiðina þegar átökin hófust og séð þegar meðákærðu hafi barið Geirfinn. Kristján Viðar og Guðjón hafi notað hnefana en Sævar hafi notað eitthvað barefli. Átökin hafi verkað þannig á hana að svipta ætti manninn lífi, en ekki að pynta hann til sagna. Geirfinnur hafi verið barinn þar til hann hafi fallið til jarðar og legið hreyfingarlaus. Þá hafi Sævar komið til hennar og sagt henni að fara heim. Sævar hafi látið hana fá peninga, taldi hún það hafa verið 5.000 krónur. Mundi hún ekki hvort Sævar hafi nefnt það hvernig hún hafi átt að koma sér heim. Sævar hafi sagt eitthvað á þá leið að það væri ekki gott fyrir kvenfólk að sjá það sem þarna væri að gerast. Kvaðst Erla hafa haldið strax á brott úr Dráttarbrautinni. Hún hafi séð sendiferðabifreiðina í Dráttarbrautinni, en ekki ökumann hennar.³⁰²⁸ Bifreiðin hafi staðið á bryggju ekki langt í burtu. Kvaðst Erla alveg örugg um að fleiri menn hafi ekki verið í Dráttarbrautinni. Hún hafi haldið að rauðu húsi sem hafi staðið skammt frá Dráttarbrautinni, óttaslegin og hrædd um líf sitt. Húsið hafi verið opið og mannlaust. Kvaðst hún hafa farið inn í húsið og inn í eitt horn þess og sest þar á eitthvað dót. Hún hafi dvalið þar til morguns og reykt marga vindlinga. Kvaðst hún ekki hafa neina hugmynd um hvað klukkan var þegar hún fór inn í húsið og vissi ekki hvort meðákærðu hafi leitað að henni. Hún hafi gleymt dökkblárri terelenekápu í bifreiðinni og var því yfirhafnarlaus og kalt. Mundi hún ekki hvort veski hennar hafi orðið eftir í bifreiðinni. Mundi hún ekki hvað klukkan var þegar hún hélt á brott. Þá mundi hún ekki eftir veðrinu að öðru leyti en því að kalt hafi verið og snjór á jörðu. Hún hafi haldið af stað gangandi til Reykjavíkur. Eftir nokkrar mínútur hafi komið bifreið sem hún hafi gefið bendingu um að stöðva. Bifreiðin hafi verið annaðhvort af gerðinni Moskvitch eða Skoda, en Erla gat ekki sagt til um litinn. Ökumaðurinn hafi stöðvað strax. Kvaðst Erla hafa sagst vera á leið til Grindavíkur og beðið hann um far.³⁰²⁹

³⁰²⁷ Bls. 3210.

³⁰²⁸ Bls. 3211.

³⁰²⁹ Bls. 3212.

Minnti Erlu að maðurinn hafi sagst vera á leiðinni til Reykjavíkur. Bókað var að Erla hafi séð [GSJ] hjá rannsóknarlögreglu, sem hafi talið sig hafa verið þarna á ferðinni og tekið hana upp í bifreiðina. Ökumaðurinn hafi spurt hana um starf hennar í Grindavík og sagðist Erla vera að vinna þar í fiski. Mundi Erla að maðurinn hafi sagst vera frá Vestmannaeyjum. Að hennar ósk hafi maðurinn hleypt henni úr bifreiðinni á Reykjanesbraut við afleggjarann til Grindavíkur. Bókað var að Erlu hafi verið kynntur framburður [GSJ]. Orðrétt var bókað: „Ákærða kveðst ekki efast um að það sé rétt, sem [GSJ] segir, en hún man ekki betur eftir þessu en hún hefur nú skýrt frá.“ Kvaðst Erla hafa verið örstutt á vegamótunum þegar maður á truckk hafi komið akandi í átt til Reykjavíkur. Hún hafi gefið manninum bendingu um að stöðva og fékk hún far með honum til Hafnarfjarðar þar sem hún sagði honum að hún byggi. Kvaðst Erla hafa farið úr bifreiðinni við strætisvagnabiðstöð við Strandgötu. Þaðan hafi hún farið með strætisvagni til Reykjavíkur. Þá hafi hún einnig tekið strætisvagn heim til sín að Hjallavegi 31, en þangað hafi hún verið komin klukkan 12:00. Stuttu seinna hafi Sævar komið þangað.³⁰³⁰ Sævar hafi ekki minnst á það sem hafi gerst að öðru leyti en því að hann hafi sagt henni að hafa ekki orð á þessu. Seinnipartinn hafi þau farið að sækja Volkswagen bifreiðina heim til Guðjóns að Ásvallagötu 46, en Sævar hafi sagt henni að bifreiðin væri þar. Sævar hafi haft lyklna að bifreiðinni og hélt hún að hann hafi ekki hitt Guðjón. Kápan hennar hafi ekki verið í bifreiðinni en Sævar hafi sagt hana vera heima hjá [BPP] á Bergþórugötu. Greindi Erla frá því að þau hafi þrifið bifreiðina upp en síðan skilað henni á bílaleiguna. Kvaðst Erla hafa afhent [GM] lyklna. Kvaðst Erla ekki hafa séð neitt markvert í bifreiðinni sem hafi bent til átaka og hún hafi ekki séð neina blóðbletti. Land Rover bifreið hennar og Sævars hafi staðið fyrir utan hjá [BPP] að Bergþórugötu 27, en þau hafi komið bifreiðinni til hans þar sem hann hafi gert við bensínjök og hemla. Minntist Erla þess ekki að hafa séð kápu sína heima hjá [BPP] en Sævar hafi sagst hafa farið í henni þangað og gleymt henni þar. Sævar hafi oft verið í kápunni, en Erla mundi ekki hvort hann hafi verið í henni þarna. Greindi Erla frá því að hún hafi ekið Land Rover bifreiðinni að Grettisgötu 82. Kvaðst Erla ekki geta staðhæft hvort þetta hafi verið 20. eða 21. nóvember 1974. Sævar hafi ekki sagt henni erindið en sagt henni að bakka inn um húsasund bak við húsið og að kjallaradyrum hússins númer 82. Þau hafi farið inn í kjallarann og upp á hæðina til Kristjáns Viðars þar sem Guðjón hafi einnig verið staddur. Mundi Erla eftir því að hafa fundið vonda lykt í kjallaranum sem hafi verið svipuð og sú sem hafi verið síðar í Land Rover bifreiðinni. Kvaðst Erla ekki hafa séð neitt athyglivert í kjallaranum. Í íbúð Kristjáns Viðars hafi verið ráðgast um hvað ætti að gera við lík Geirfinns. Kvaðst Erla ekki hafa vitað þá að líkið væri geymt í kjallaranum. Rætt hafi verið um ýmsa greftrunarstaði, svo sem Hafnarfjarðarhraun, Vífilstaðahraun og úti á Álftanesi. Ákveðið var að flytja líkið upp í Rauðhóla og grafa það þar. Kvaðst Erla hafa beðið í herbergi Kristjáns Viðars á meðan þeir hafi farið niður í kjallara. Henni hafi farið að leiðast biðin en þá hafi Sævar komið og sótt hana. Greindi Erla frá því að þegar hún hafi komið að bifreiðinni hafi verið búið að bera lík Geirfinns út í hana. Tveir pakkar hafi verið í bifreiðinni og plast og einhver fatnaður vafinn um þá. Annar

³⁰³⁰ Bls. 3213.

pakkinn hafi verið stærri og samsvarað líki af manni. Hinn hafi verið um þriðjungur af lengd stærri pakkans, en jafn breiður. Band hafi verið hnýtt utan um pakkana. Kvaðst Erla hafa ekið bifreiðinni en Sævar setið við hlið hennar í framsæti og Guðjón við hlið hans. Kristján Viðar hafi setið í aftursæti. Á leiðinni upp í Rauðhóla hafi verið stöðvað við Nesti og fimm lítra bensínbrúsi úr blikki hafi verið tekinn út úr bifreiðinni. Sævar og Guðjón hafi farið út til að taka bensín á brúsann. Að því búnu hafi verið ekið upp í Rauðhóla. Bókað var að Erla hafi áður lýst leiðinni inn í Rauðhóla og hún vildi í engu breyta því sem hún hafi þegar skýrt frá. Greindi Erla frá því að Sævar, Kristján Viðar og Guðjón hafi farið út úr bifreiðinni og byrjað að grafa gryfju. Mundi hún ekki eftir nema einni skóflu sem notuð hafi verið við gröftinn, en þó gæti verið að þær hafi verið tvær. Kvaðst Erla ekki vita hvaða skóflan eða skóflurnar voru. Kannaðist hún ekki við að hafa sótt skóflur til Guðjóns. Bókað var að Erlu hafi verið sýnd skófla sem rannsóknarlögreglan hafi haldlagt. Kvaðst hún ekki geta sagt til um hvort umrædd skófla hafi verið notuð. Þegar búíð hafi verið að grafa gryfjuna hafi báðir pakkarnir verið settir ofan í. Sævar hafi síðan hellt úr brúsanum en Erla sagðist ekki vita hver hafi kveikt í. Mikill eldur og vond lykt hafi gosið upp. Þegar eldurinn hafi verið að slokkna hafi verið mokað yfir gryfjuna.³⁰³¹ Kvaðst Erla ekki hafa séð hvað var í pökkunum. Þetta hafi verið skömmu fyrir miðnætti. Ekið hafi verið aftur til Reykjavíkur. Kvaðst Erla hafa ekið Kristjáni Viðari fyrst heim og síðan Guðjóni en að því búnu hafi hún og Sævar farið heim. Vék Erla frá klukkan 16:30 og var dómþingi slitið.³⁰³²

1542. Þriðjudaginn 5. júlí 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sævar hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur klukkan 13:45. Bókað var að komið hafi verið til baka með hann klukkan 17:00.³⁰³³ Sama dag var bókað í dagbók vinnuhælisins að Litla-Hrauni að Kristján Viðar hafi verið fluttur af rannsóknarlögreglunni til Reykjavíkur klukkan 17:25.³⁰³⁴
1543. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur sett og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu að því er varðar sakargiftir vegna hvarfs Geirfinns Einarssonar. Bókað var að sækjandi málsins, Bragi Steinarsson, væri mættur í dóminum. Klukkan 10:10 kom Erla í dóminn ásamt skipuðum verjanda sínum, Guðmundi Ingva Sigurðssyni. Bókað var að farið hafi verið yfir framburð hennar frá deginum áður frá þeim tíma sem hún kom heim að Hjallavegi 31 um hádegi 20. nóvember 1974.³⁰³⁵ Erla sagði framburðinn réttan, en þó væru nokkur atriði sem væru ekki alveg ljós fyrir henni. Kvaðst hún ekki örugg um hvort Volkswagen bifreiðin hafi staðið fyrir utan heimili Guðjóns eða hjá Úðafossi við Vitastíg þegar hún og Sævar hafi sótt hana eftir hádegi 20. nóvember 1974. Bókað var að Erla hafi staðhæft að Sævar hafi haft lykila að bifreiðinni og Guðjón hafi ekki verið viðstaddur þegar þau hafi sótt bifreiðina. Orðrätt var bókað: „Ákærðu finnst það sennilegt að þau hafi farið á Land Rover bifreiðinni frá Hjallavegi 31, er þau fóru að sækja Volkswagen bifreiðina. Ákærða kveðst muna að

³⁰³¹ Bls. 3216.

³⁰³² Bls. 3217.

³⁰³³ Dagbók nr. 7, bls. 31.

³⁰³⁴ Dagbók Litla-Hrauns, DA/34, örsk 1, bls. 150.

³⁰³⁵ Bls. 3217.

Land Rover bifreiðin fór í viðgerð til [BPP] að Bergþórugötu 27, en hvort það var 20. eða 21. nóvember getur hún ekki fullyrt.“ Bókað var að Erla hafi staðhæft að hún hafi farið á Land Rover bifreiðinni frá Bergþórugötu að Grettisgötu 82 til að flytja lík Geirfinns upp í Rauðhóla. Sagði hún það geta verið að þau hafi sótt Guðjón og farið með hann að Grettisgötu 82, hann hafi örugglega verið þar þegar lík Geirfinns var flutt á brott. Mundi Erla ekki eftir að skóflur hafi verið fengnar að láni hjá Guðjóni og ekki mundi hún eftir að hafa verið með þegar skóflum hafi verið skilað til hans. Kvaðst Erla ekki muna eftir nema einni skóflu í bifreiðinni á leiðinni upp í Rauðhóla, en hún hafi verið frá Sævari. Mundi hún ekki eftir því að haki hafi verið meðferðis.³⁰³⁶ Orðrétt var bókað: „Ákærða segir hafa verið orðið dimmt, er lagt var af stað upp í Rauðhóla og komið hafi verið til baka einhvern tíma um nóttina, en nánar getur hún ekki tímasett þetta.“ Kvaðst Erla muna að einhvern tímann hafi verið rætt um að lík Geirfinns myndi ekki finnast og Sævar hafi þá sagt í því sambandi að líkið væri eina sönnunargagnið. Rætt hafi verið um að benda á hina og þessa staði til að villa um fyrir lögreglunni ef málið kæmist upp. Erla greindi frá því að hún hafi verið heitbundin Sævari á þessum tíma. Hún hafi ekki hreyft neinum andmælum við því að flytja lík Geirfinns upp í Rauðhóla, þar sem hún hafi talið að það þýddi ekkert. Hún hafi talið sig geta átt von á hverju sem var ef hún hefði neitað. Búið hafi verið að brýna það fyrir henni að segja ekki frá. Mundi hún þó ekki eftir neinum hótunum í því sambandi. Í framhaldinu skýrði hún frá því að í lok nóvember eða byrjun desember 1974 hafi hún verið stödd að Grýtubakka 10 ásamt Sævari. Mundi hún eftir því að Sævar hafi rætt við einhvern mann í símann og Sævar hafi þá sagt að flytja þyrfti „þetta“. Sævar hafi ekki tilgreint það nánar en seinna hafi hún áttað sig á því að um lík Geirfinns væri að ræða. Sævar hafi sagt í símtalinu að ekki væri hægt að hafa „þetta“ þar sem það væri. Sævar hafi aldrei minnst á það við hana hvort líkið hafi verið flutt.³⁰³⁷ Undir yfirheitinu „II. Rangar sakargiftir“ var bókað að sakargiftir á hendur Erlu hafi verið lesnar upp. Orðrétt var bókað: „Ákærða kveðst viðurkenna að það sé rétt, sem henni er gefið að sök í framangreindum kafla ákærunnar.“ Lýsti Erla því að ákærðu hafi hist heima hjá Kristjáni Viðari að Grettisgötu 82. Kvaðst hún ekki geta staðhæft hvaða dag, en það hafi verið stuttu eftir Keflavíkurförðina. Sævar hafi haft frumkvæði að því að ræða um hvað þau ættu að gera ef upp kæmist um þátt þeirra í dauða Geirfinns. Ákveðið hafi verið að blanda Klúbbmönnum, það er Magnúsi og Sigurbirni í málið sem og Einari bróður hennar og Valdimar Olsen. Gat Erla ekki sagt til um hver hafi átt hugmyndina að því að blanda Sigurbirni og Magnúsi í málið. Talað hafi verið um að þetta væru glæpamenn. Greindi Erla frá því að það hafi verið annaðhvort hún eða Sævar sem hafi átt hugmyndina að því að blanda Einari og Valdimar Olsen í málið ef það kæmist upp.³⁰³⁸ Skýrði Erla frá því að henni og Sævari hafi báðum verið illa við Einar bróður hennar og rakti hún ástæður þess. Kvaðst hún ekkert hafa átt sökótt við Valdimar Olsen og hann hafi aldrei gert neitt á hennar hlut. Hún hafi þekkt systur hans og oft komið á heimili þeirra. Taldi Erla að Valdimar hafi verið blandað í málið til að gera það eitthvað trúlegra. Mundi hún að Kristján Viðar og Guðjón hafi eitthvað lagt

³⁰³⁶ Bls. 3218.

³⁰³⁷ Bls. 3219.

³⁰³⁸ Bls. 3220.

til málanna og taldi að þeir hafi verið þessu alveg sammála. Orðrétt var bókað: „Ákærða kveður þetta hafa verið gert til að leiða athyglina frá þeim, ef málið kæmist upp.“ Nokkrum dögum síðar hafi hún og Sævar verið stödd að Grýtubakka 10 og þá hafi Sævar lagt enn áherslu á að það mætti ekki segja frá málinu. Alveg sama hver spyrði þá ætti alltaf að segja að það hafi verið Klúbbmennirnir sem stæðu á bak við þetta.³⁰³⁹ Kvaðst Erla muna eftir að Sævar hafi talað um Geira sem fengist við ólöglega áfengissölu eða smygl. Hann hafi ekki gert nánari grein fyrir honum, en sagt að hann ætti fína bifreið. Skýrði Erla frá því að hún hafi rætt við Guðjón um þetta mál eftir að henni hafi verið sleppt úr gæsluvarðhaldi 20. desember 1975. Samtölin hafi farið fram í janúar, annað á veitingahúsinu Tröð, en hitt heima hjá Guðjóni. Sagðist Erla hafa sagt Guðjóni frá því sem hún hafi sagt í yfirheyrslum hjá lögreglunni. Orðrétt var bókað: „Geti verið að í seinna skiptið hafi hún verið búin að gefa skýrsluna 23. janúar 1976.“ Guðjón hafi ekkert talað um aðild sína að Geirfinnsmálinu en hann hafi haft mikinn áhuga á að vita hvað hún hafi sagt lögreglunni. Þá hafi Guðjón hringt nokkrum sinnum í hana og spurt fréttu af yfirheyrslum. Kvaðst Erla ekki hafa haft samband við Sævar eftir að hún var fyrst sett í gæsluvarðhald vegna póstsvikamálsins fyrir utan það að þegar hún hafi setið í gæsluvarðhaldi frá 13. til 20. desember 1975 hafi Sævar komið á dyrnar hjá henni þegar hún var í baði og sagt: „Segðu ekki neitt.“ Bókað var að Erlu hafi verið kynntar skýrslur hennar hjá rannsóknarlögreglu dagana 23. janúar, 3. febrúar, 10. febrúar, 3. mars, 4. maí og 1. september 1976. Kvaðst Erla kannast við efni skýrslanna og undirritun sína á þær.³⁰⁴⁰ Bókað var að hún kannaðist við dómskýrslur frá 30. mars og 7. apríl 1976. Þá staðfesti hún skýrslur sínar hjá lögreglu frá 12. og 13. desember 1976 og 11., 21. og 31. janúar 1977, með áorðnum breytingum. Vék Erla frá klukkan 12:20. Bókað var að hún hafi komið í dóminn að nýju klukkan 14:15 ásamt skipuðum verjanda sínum, Guðmundi Ingva Sigurðssyni.³⁰⁴¹ Þá var Sævar einnig bókaður mættur og með honum skipaður verjandi hans, Jón Oddsson. Bókað var að samprófun hafi farið fram um það sem á milli bar í framburðum þeirra. Bókað var að Erla hafi sagst ekki muna eftir því að Sævar hafi sagt henni frá samtali við Geirfinn 18. nóvember 1974 og væntanlegum viðskiptum. Í framhaldinu var bókað að Erlu rámaði í að Sævari hafi sagt sér frá þessu. Bókað var að þeim bæri saman um að hafa leigt Volkswagen bifreið hjá forstöðumanni bílaleigunnar Geysis, [GM], án þess að gerður hafi verið skriflegur samningur.³⁰⁴² Bókað var að Sævari og Erlu hafi verið kynntur framburður [GM] en þau hafi haldið fast við framburði sína engu að síður. Bókað var að þau héldu bæði fast við þann framburð að þau hafi verið á kvikmyndasýningu á Kjarvalsstöðum að kvöldi 19. nóvember 1974. Kvaðst Sævar halda fast við framburð sinn um klæðnað Kristjáns Viðars umrætt kvöld. Bókað var að Erla hafi sagst ekki muna þetta fyrir víst og talið það geta verið að hann hafi verið öðruvísi klæddur en hún hafi borið um. Bókað var að Erlu hafi verið kynntur framburður Sævars um að Guðjón hafi sest undir stýri Volkswagen bifreiðarinnar á Vatnsstíg. Kvaðst Erla halda fast við framburð sinn um það sem hún

³⁰³⁹ Bls. 3221.

³⁰⁴⁰ Bls. 3222.

³⁰⁴¹ Bls. 3223.

³⁰⁴² Bls. 3223.

hafi þegar greint frá. Bókað var að samræmi hafi ekki náðst um þetta atriði. Í framhaldinu var bókað að við nánari athugun hafi Sævar sagt það geta verið að framburður Erlu um þetta atriði væri réttur. Kvaðst Sævar muna greinilega eftir því að Guðjón hafi setið undir stýri á Vatnsstígnum þegar hann og Kristján Viðar hafi rætt við [SÓH]. Bókað var að hvort um sig hafi haldið fast í framburð sinn um hvar bifreiðunum hafi verið lagt og ekki hafi náðst samræmi um það atriði.³⁰⁴³ Bókað var að samræmi hafi ekki náðst milli Sævars og Erlu um það sem hafi verið talað í bifreiðinni á leið til Keflavíkur. Bókað var að framburðir þeirra um atburði í bifreiðinni eftir að Geirfinnur hafi komið inn í hana hafi verið lesnir. Sagði Sævar að framburður Erlu væri réttur að því undanskildu að engar ryskingar hafi átt sér stað inni í bifreiðinni. Þá hafi verið ekið rakleitt í Dráttarbrautina, en ekki ekið um Keflavík. Bókað var að samræmi hafi ekki náðst milli þeirra um átökin, hélt hvort um sig við framburð sinn. Bókað var að Erla hafi haldið fast við framburð sinn um að hafa afhent [GM] lykllana að bifreiðinni. Kvaðst Sævar ekki kannast við að hafa verið með henni þegar hún hafi skilað lykklunum. Bókað var að Sævar hafi haldið því fram að þau hafi sótt Guðjón að Ásvallagötu 46 og hann hafi haft meðferðis eina skóflu. Kvaðst Erla ekki muna þetta en ekki vilja mótmæla því. Bókað var að þeim bæri saman um að Guðjón hafi verið að Grettisgötu 82 að kvöldi 21. nóvember 1974 þegar lík Geirfinns var flutt í Rauðhóla, en þess getið að Erla hafi ekki verið viss hvort það var 20. eða 21. nóvember 1974. Bókað var að Erla hafi haldið fast við það að tveir pakkar hafi verið í bifreiðinni þegar lík Geirfinns var flutt. Neitaði Sævar því og sagðist aðeins hafa séð einn pakka, lík Geirfinns. Bókað var að þau neituðu því að hafa hreyft við líki Geirfinns eftir 21. nóvember 1974. Var Sævari kynntur framburður Erlu um símtal að Grýtubakka 10 í lok nóvember eða byrjun desember 1974.³⁰⁴⁴ Kvaðst Sævar ekki kannast við þetta símtal. Bókað var að Erlu hafi verið kynntur framburður Sævars um að hún hafi sagt við hann að hún hefði ásamt Kristjáni Viðari og óþekktum manni flutt lík Geirfinns úr Rauðhólum. Kvaðst Erla ekki kannast við að hafa sagt þetta. Var Sævari kynntur framburður Erlu um að hann hafi sagt að fela þyrfti líkið af Geirfinni þar sem hann væri eina sönnunargagnið í málinu. Kvaðst Sævar ekki kannast við að hafa sagt þetta. Bókað var að framburðir beggja um rangar sakargiftir hafi verið lesnir. Höfðu þau ekkert sérstakt fram að færa um framburði hvors annars. Bókað var að Sævar og Erla væru sammála um að Guðjón og Kristján Viðar hafi tekið þátt í samræðum um að bera það að Magnús, Sigurbjörn, Einar og Valdimar væru viðriðnir Geirfinnsmálið. Bókað var að þau hafi vikið frá klukkan 10:30 en líklega er um misritun að ræða og þau vikið frá í raun klukkan 16:30. Var dómþingi slitið þar með.³⁰⁴⁵

1544. Sama dag, 5. júlí 1977, var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu að því er varðar sakargiftir vegna hvarfs Guðmundar Einarssonar. Bókað var að Erla hafi mætt í dóminum klukkan 16:30 ásamt skipuðum verjanda sínum, Guðmundi Ingva Sigurðssyni. Bókað var að Sævar væri einnig

³⁰⁴³ Bls. 3224.

³⁰⁴⁴ Bls. 3226.

³⁰⁴⁵ Bls. 3227.

mættur ásamt Jóni Oddssyni, skipuðum verjanda sínum. Bókað var orðrétt í sakadómsbókina: Að beiðni verjanda ákærða Sævars, er eftirfarandi spurning lögð fyrir Erlu. „Hittust ákærði og ákærða að Hamarsbraut 11 aðfaranótt 27. janúar 1974?“ Svar ákærðu: „Já.“ Viku þau frá klukkan 16:40 og var dómþingi slitið.³⁰⁴⁶

1545. Dagana 3. til 5. júlí 1977 ritaði Guðjón í dagbók sína um mikinn svefn og lyfjavímu af neyslu Diazepam. Þriðjudaginn 5. júlí ritaði hann orðrétt: „Um 14:00 kom G.G. og hafði skilaboð hvort ég vildi mæta fyrir rétt í sampr. eða þ.h. án verjanda B. Blöndal. H. Blöndal bauðst að koma í hans stað. Ég neitaði. Rakari væntanl. Ég vil ekkert með hann hafa, segist ekki muni klippa mig fyrr en ég hef endurheimt frelsi mitt.“³⁰⁴⁷
1546. Miðvikudaginn 6. júlí 1977 var orðrétt bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins: „Klukkan 11:10 hringdi Gunnlaugur Briem sakadómarari og tjáði mér að enginn mætti hafa samband við Sævar Marinó né Guðjón Skarphéðinsson fram á föstudagskvöld þar með taldir lögfræðingar og prestar. Er þetta vegna samprófunar í málinu. Fangarnir mega ekki vita um þessa ákvörðun.“ Bókað var að Jón Oddsson, skipaður verjandi Sævars, hafi komið til viðtals við Sævar en þess getið að vegna banns Gunnlaugs sakadómarara hafi það ekki verið hægt. Á sama tíma var bókað að bróðir Tryggva Rúnars hafi sótt bréf. Bókað var klukkan 18:33 að Gunnlaugur Briem hafi hringt og tjáð færsluritara, Gunnari Guðmundssyni, að enginn mætti tala við Sævar og Guðjón fram á mánudagskvöld. Var þess getið í færslunni að þar með hafi sakadómarinn framlengt tímamann fram yfir helgi sem hann hafi ætlað að láta gilda til föstudags.³⁰⁴⁸
1547. Dómþing sakadóms Reykjavíkur var háð þennan dag og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu um sakargiftir vegna hvarfs Geirfinns Einarssonar. Bókað var að sækjandi málsins, Bragi Steinarsson, væri mættur í dóminum. Klukkan 10:15 var bókað að Erla væri komin í dóminn ásamt Guðmundi Ingva Sigurðssyni, skipuðum verjanda sínum. Þá var Kristján Viðar einnig bókaður mættur ásamt skipuðum verjanda sínum, Páli Arnóri Pálssyni. Bókað var að fram hafi farið samprófun um það sem bæri í milli í framburði þeirra. Bókað var að Kristján Viðar hafi verið spurður hvar hann hafi farið inn í Volkswagen bifreiðina á Vatnsstíg þegar farið var til Keflavíkur 19. nóvember 1974. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: Svar ákærða er sem hér segir: „Ég var aldrei staddur á Vatnsstíg ásamt Erlu, Sævari og Guðjóni og fór aldrei inn í neina Volkswagen bifreið á Vatnsstíg. Ég veit ekkert um þetta mál, ég er saklaus af því að hafa átt þátt í dauða Geirfinns Einarssonar og hættur að taka þátt í þessum skrípalátum.“ Bókað var að Erla hafi sagst halda fast við framburð sinn í málinu. Sagði hún Kristján Viðar hafa verið með í ferðinni til Keflavíkur 19. nóvember 1974 og átt þátt í átökunum við Geirfinn Einarsson. Bókað var að framburður ákærðu um átökin hafi verið lesinn í heyranda hljóði. Sagði Kristján Viðar að framburðurinn væri rangur, hann hafi ekki verið staddur í Dráttarbrautinni í Keflavík 19. nóvember 1974. Bókað var að frekara samræmi hafi ekki náðst og hvort um sig hafi haldið fast við framburð sinn. Viku þau frá klukkan 10:50 og var

³⁰⁴⁶ Bls. 2624.

³⁰⁴⁷ Bls. 2723_N–P.

³⁰⁴⁸ Dagbók nr. 7, bls. 32–33.

þinghaldinu frestað.³⁰⁴⁹ Klukkan 14:10 var þinghaldinu framhaldið og bókaðir voru mættir sækjandi málsins, Bragi Steinarsson, saksóknari, og Jón Oddsson, skipaður verjandi Sævars. Á sama tíma kom fyrir dóminn Eggert Norðdal Bjarnason, rannsóknarlögreglumaður. Bókað var að gætt hafi verið 2. mgr. 77. gr. laga nr. 74/1974. Bókað var að Kristján Viðar hafi gefið skýrslur hjá vitninu 23. og 27. janúar, 10. febrúar og 18. mars 1976 þar sem hann hafi borið þær sakir á Einar, Magnús, Sigurbjörn og Valdimar að þeir hafi átt hlut að dauða Geirfinns og smyglbrotum.³⁰⁵⁰ Skýrði Eggert frá því að Kristján Viðar hafi skýrt sjálfstætt frá málsatvikum og nefnt nöfn framangreindra manna og borið þá þessum sökum. Minnti Eggerti að það hafi verið eftir ábendingu Sævars sem farið hafi verið að spyrja Kristján Viðar út í Keflavíkurförðina 19. nóvember 1974. Skýrði hann frá því að Kristjáni hafi verið sýndar myndir af ýmsum mönnum og þar á meðal myndum af framangreindum mönnum og Geirfinni Einarssyni. Kristján Viðar hafi þá bent á myndirnar af Einari, Valdimar og Sigurbirni og sagt þá vera tengda Geirfinnsmálinu. Kvaðst hann ekki muna hvort Kristján hafi bent á mynd af Magnúsi. Hann hafi bent á mynd af Geirfinni og sagst kannast við hann en ekki vita nafn hans.³⁰⁵¹ Klukkan 14:35 var bókað að Kristján Viðar hafi komið í dóminn. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Verjandi ákærða var tilkynnt um þinghaldið, en hann er ekki mættur. Ákærði lýsir því yfir að hann vilji engum spurningum svara, nema verjandi hans sé viðstaddur.“ Bókað var að lesið hafi verið úr framburði Kristjáns Viðars úr kafla um rangar sakargiftir þar sem hann nefnir Eggert. Skýrði Eggert frá því að símtalið sem Kristján Viðar hafi greint frá í framburði sínum hafi verið við Örn Höskuldsson vegna Erlu Bolladóttur og Kristjáni alveg óviðkomandi. Erla hafi sagt lögreglumönnunum að hún óttaðist um sig. Hún hafi orðið fyrir símaónæði og hafi tveir menn verið settir á vakt heima hjá henni. Kvaðst Eggert ekki kannast við að hafa hótad Kristjáni Viðari einu eða neinu í þessu símtali. Sagði hann Kristjáni Viðari aldrei hafa verið lögð orð í munn um það hvað hann ætti að segja um þátt þessara manna í Geirfinnsmálinu heldur hafi hann skýrt frá þessu sjálfstætt. Kvaðst Kristján Viðar halda fast við skýrslu sína í dómi frá 13. maí 1977 um framangreind atriði. Bókað var að frekari sampröfun hafi reynst árangurslaus. Þá var bókað að verjandi Kristjáns Viðars, Páll Arnór Pálsson, hafi mætt klukkan 14:55 áður en bókunin hafi verið lesin upp. Viku viðstaddir frá klukkan 15:00.³⁰⁵² Bókað var að Sigurbjörn Víðir Eggertsson, rannsóknarlögreglumaður, hafi komið í dóminn klukkan 15:02. Bókað var að 2. mgr. 77. gr. laga nr. 74/1974 hafi verið gætt. Greindi hann frá því að hafa tekið skýrslu af Kristjáni Viðari 20. apríl 1976 og verið vottur þegar Eggert hafi tekið skýrslur af Kristjáni 23. og 27. janúar, 10. febrúar og 18. mars 1976. Skýrði Sigurbjörn Víðir frá því að Kristján Viðar hafi greint sjálfstætt frá málsatvikum og ekki fengið neinar ábendingar frá lögreglumönnunum þegar hann hafi skýrt frá því að fjórmenningarnir væru viðriðnir Geirfinnsmálið. Það hafi ýmist verið þannig að Kristján Viðar hafi nefnt nöfn mannanna eða bent á myndir af þeim sem hafi verið meðal fleiri mynda. Kristján Viðar hafi nafngreint alla mennina og borið þá

³⁰⁴⁹ Bls. 3229.

³⁰⁵⁰ Bls. 3229.

³⁰⁵¹ Bls. 3230.

³⁰⁵² Bls. 3231.

þeim sökum að þeir hafi verið í ferðinni til Keflavíkur 19. nóvember 1974. Minnti Sigurbjörn Víði að Kristján hafi bent á mynd af Geirfinni og sagst kannast við hann, en þorði þó ekki alveg að fullyrða um það. Orðrétt var bókað: „Mætti veit ekki til þess að Kristján hafi nokkurn tíma heyrt nöfn framangreindra manna, hvorki hjá lögreglumönnum né fangavörðum.“ Bókað var að Kristján Viðar hafi komið í dóminn klukkan 15:20. Var lesið upp úr framburði hans frá 13. maí 1977 þar sem Sigurbjörns Víðis hafi verið getið. Kvaðst Sigurbjörn Víðir ekki kannast við að Kristján Viðar hafi verið leiddur við yfirheyrslur þegar hann hafi verið spurður um málsatvik. Bókað var að Kristján Viðar hafi sagt að sér hafi verið greint frá því að Einar Bollason ætti rauðan Fiat og hann hafi farið á rauðum Fiat til Keflavíkur. Kvað Sigurbjörn Víðir það ekki rétt. Lögreglan hafi ekkert vitað í upphafi málsins um bifreiðaeign Einars Bollasonar eða annarra sem sakir hafi verið bornar á. Bókað var að Kristján Viðar hafi skýrt frá því að Eggert hafi spurt hann við rannsókn Guðmundarmálsins hvort hann hefði lamið fólk. Kvaðst Kristján hafa svarað því neitandi. Þá hafi Eggert slegið hann hnefahöggi í andlitið og hafi Sigurbjörn Víðir verið vitni að því. Kvaðst Sigurbjörn Víðir ekki kannast við þetta og sagði þetta ekki rétt. Í tengslum við framburð Kristjáns Viðars um að fangaverðir hafi farið upp á þak fangelsisins við Síðumúla og gert þar hávaða til að skelfa ákærðu greindi Sigurbjörn Víðir frá því að í eitt sinn á meðan yfirheyrslum stóð hafi verið hvasst. Hann hafi verið staddur inni á kaffistofu fangelsisins ásamt fangavörðum þegar þeir hafi heyrt hávaða líkt og menn gengju eftir húspakinu.³⁰⁵³ Þeir hafi farið strax út, gengið í kringum fangelsið og einn hafi farið upp á þak en enginn hafi orðið var við neina menn. Þetta hafi verið um miðnætti, annaðhvort í janúar eða febrúar 1976. Kannaðist Sigurbjörn Víðir ekki við það sem Kristján Viðar hafi borið um að fangaverðir hafi verið inni í klefanum á milli hans og Sævars og barið þar í vegg. Þá kannaðist Sigurbjörn Víðir ekki við að fangaverðir hafi farið inn í klefa ákærðu að beiðni lögreglumanna og spurt þá um málið. Bókað var að Kristján Viðar hafi sagst halda fast við framburð sinn frá 13. maí 1977 um rangar sakargiftir. Þá var bókað að frekara samræmi hafi ekki náðst í framburðum Kristjáns og Sigurbjörns Víðis og þeir hafi vikið frá klukkan 16:00. Á sama tíma var bókað að Gunnar Guðmundsson, forstöðumaður fangelsisins við Síðumúla, hafi komið í dóminn sem vitni. Bókað var að Gunnari hafi verið kynntur framburður Kristjáns Viðars frá 13. maí 1977 þar sem hann hafi verið nafngreindur ásamt fangavörðum. Kvaðst hann aldrei minnst þess að hafa sagt Kristjáni Viðari að hann hafi farið á bifreið til Keflavíkur ásamt Erlu, Sævari og þriðja manni sem hafi ekki verið nafngreindur.³⁰⁵⁴ Kvaðst Gunnar ekki kannast við það sem Kristján Viðar hafi sagt um ónæði sem honum hafi verið gert í fangelsinu við Síðumúla. Orðrétt var bókað: „Ekki kannast vitnið heldur við viðtöl fangavarda við ákærða svo sem í framburði hans greinir.“ Kvaðst Gunnar ekki kannast við að lögreglumenn hafi nokkurn tíma beðið fangaverði um að aðstoða við yfirheyrslur í málinu. Sagði hann vinnutíma sinn hafa verið til klukkan 20:00 en oft hafi hann þurft að vera fram yfir miðnætti, aðallega vegna ástands Kristjáns Viðars eða Sævars. Kristján Viðar hafi ýmist verið þunglyndur eða æstur og hann hafi því oft þurft að vera hjá honum. Bókað var að Kristján Viðar hafi

³⁰⁵³ Bls. 3233.

³⁰⁵⁴ Bls. 3234.

komið í dóminn klukkan 16:15 og verið kynntur framburður Gunnars. Bókað var að samprófun hafi farið fram en reynst árangurslaus. Viku Kristján Viðar og Gunnar frá klukkan 16:20. Bókað var að Högni Ófeigur Einarsson, rannsóknarlögreglumáður, áður fangavörður í Síðumúlafangelsi, hafi komið í dóminn sem vitni. Bókað var að honum hafi verið kynntur framburður Kristjáns Viðars frá 13. maí 1977 þar sem hans hafi verið getið og einnig þar sem minnst hafi verið á aðra fangaverði. Bókað var að Högni hafi sagt framburðinn alrangan. Kannaðist hann ekki við að hafa rætt um Magnús Leópoldsson við Kristján Viðar eins og hann hafi haldið fram. Kvaðst hann ekki vita til þess að Kristjáni né öðrum föngum hafi verið gert ónæði í fangelsinu. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Ekki kannast vitnið heldur við að fangaverðir hafi verið að yfirheyra ákærðu.“ Bókað var að Högni teldi það rangt hjá Kristjáni Viðari að Sævar hafi verið í klefa númer 15, heldur hafi hann verið í klefa númer 22. Bókað var að Kristján Viðar hafi komið í dóminn klukkan 16:30 og að samprófun hafi farið fram. Var Kristjáni Viðari kynntur framburður Höгна. Kvaðst hann halda fast við framburð sinn í öllum atriðum. Bókað var að samprófun hafi reynst árangurslaus. Viku viðstaddir frá klukkan 16:35 og var dómþingi slitið.³⁰⁵⁵

1548. Tryggvi Rúnar ritaði í dagbók sína á tímabilinu 29. júní 1977 til 6. júlí sama ár. Ritaði hann um æfingar í fangelsisgarðinum, bréfaskriftir og sendingar að heiman. Föstudaginn 1. júlí 1977 ritaði hann um að hafa óskað eftir viðtali við verjanda sinn sem hafi komið seinnipartinn. Ritaði Tryggvi Rúnar um að Hilmar Ingimundarson, verjandi sinn, væri enn ekki búinn að ræða við Gunnlaug Briem en hafi sagst ætla að gera það eftir helgina. Miðvikudaginn 6. júlí sama ár ritaði Tryggvi um að Hilmar hafi sagst enn ekki hafa náð í Gunnlaug. Orðrétt ritaði hann: „Auðvitað var ég sár, því Hilmar virðist ekki hafa neinn áhuga á að koma mér héðan úr þessu greni.“ Hann vissi til þess að Gunnlaugur Briem væri ekki mótfallinn því að hann yrði fluttur í Hegningarhúsið. Orðrétt ritaði hann: „Allavega á ég ekki hér heima núna! Já og þó við myndum bakka aftur til Þorláksmessu 1975, þegar ég lenti inni og var ásakaður um mál sem ég hef hvergi komið nærri! Já og það 100% öruggt. En sannleikurinn skal koma þó seint verði! Og ekki verð það ég sem þarf að svara til saka, heldur öll ljúgvitnin sem á móti mér eru. Kristján Viðar, Albert Klahn, Erla Bolladóttir og þessi [GunJ]: einnig þarf Sævar Marinó að svara því af hverju hann laug mig inn í þetta mál í byrjun! Gefa skýringu. Já, öll skulu þau fá að biðja um grið! Því hefnd er í mínu blóði og á ég eftir að gera upp sakir við þau sem eru búin að eyðileggja fyrir mér alla framtíð! Mitt mannorð fyrir lífstíð. Get ég fyrirgefið svona fólki, nei, aldrei! Ég er búinn að þjást að óþörfu vegna lygaþvættings úr þeim og hann er búinn að eyðileggja fyrir mér allt en ég ætla ekki að gefast upp og hef aldrei ætlað mér enda væri það skrýtið!“ Ritaði hann um áhrif alls þessa á fjölskyldu sína og fjölmiðlaumfjöllunina sem hafi blandað honum inn í Geirfinnsmálið. Orðrétt ritaði hann í framhaldinu: „En við Guðmundarmálinu er ekkert hægt að gera fyrr en þegar ég verð sýknaður af því. Ég er saklaus!“³⁰⁵⁶

³⁰⁵⁵ Bls. 3236.

³⁰⁵⁶ Bls. 2718_X og 2723_A–K.

1549. Sama dag, 6. júlí 1977, ritaði Guðjón í dagbók sína um að Gunnar Guðmundsson hafi rætt við hann að hans ósk. Orðrétt ritaði Guðjón: „Hann kemur og segir þá báða hafa hringt G. Briem og B. Steinarsson hvort ég vilji mæta án B. Blöndal. Ég neita. Blöndal ekki væntanl. fyrir helgi. Ég segi H. Bl. ekki minn lögfr. og hann hafi ekki leyfi til að vera þarna. G.G. kemur aftur og segir mig eiga að koma fyrir rétt á mánudag og engar heimsóknir leyfðar þangað til. Þetta líkar mér illa. Bið hann að tala við H. Bl. um málið. Hann neitar því, H. Bl. sé ekki min lögfr. Þá bið ég hann að koma þessu til sr. J. Bjarman að það sé mín ósk að fá að tala við hann á laugardag. G.G. segist skuli gera það, en bendir á að sr. Jón verði að lúta fyrir dómara. Ekki veit ég hver röndóttur er nú á seyði. Það kemur í ljós. Vonandi bara að B. Bl. hlekkist nú ekki á ferðalaginu.“ Ritaði Guðjón um að hafa látið gefa Sævari eina gosflösku í tilefni afmælis.³⁰⁵⁷
1550. Fimmtudaginn 7. júlí 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sigurður Benjamínsson og Jónas Bjarnason frá rannsóknarlögreglu ríkisins hafi farið með Sævar í ökuferð klukkan 14:45, samkvæmt fyrirmælum frá Gunnlaugi Briem, sakadómara. Bókað var að Gunnlaugur hafi komið áður og talað óformlega við Sævar í áheyrn færsluritara, Gunnars Guðmundssonar. Bókað var að þeir hafi komið með Sævar til baka klukkan 15:48. Rannsóknargögn um ökuferðina liggja ekki fyrir. Bókað var klukkan 16:20 að lögreglumaður hafi komið með bréf til Guðjóns.³⁰⁵⁸
1551. Föstudaginn 8. júlí 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Gunnlaugur Briem hafi hringt klukkan 11:30 vegna Sævars samkvæmt beiðni þar um.³⁰⁵⁹
1552. Dagana 7. til 10. júlí 1977 ritaði Guðjón í dagbók sína. Ritaði hann um að Óskar fangavörður hafi ekki viljað langar umræður um kvöldið, allt væri í dauða og djöfli. Velti Guðjón fyrir sér merkingu þess. Orðrétt ritaði hann: „Sp. er skal lík G.f. vera fundið? Þetta veit ég ekki en hef grun um það. Nú er bara að bíða.“ Þá ritaði hann um að bann dómara gildi um séra Jón Bjarman. Sunnudaginn 10. júlí 1977 ritaði Guðjón um að hafa spjallað um stund við Ara fangavörð sem hafi talið lík Geirfinns væri ófundið enn.³⁰⁶⁰
1553. Mánudaginn 11. júlí 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sævar hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur klukkan 09:50. Fimm mínútum síðar var bókað að Guðjón hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur. Bókað var klukkan 10:00 að Gunnlaugur Briem hafi beiðið um að flutningur á Guðjóni yrði stöðvaður vegna óvissu um framgang mála. Klukkan 11:00 var bókað að komið hafi verið aftur með Sævar í fangelsið. Bókað var að farið hafi verið aftur með hann í sakadóm klukkan 12:45. Fimm mínútum síðar var bókað að Guðjón hafi verið fluttur á sama stað. Klukkan 13:20 var bókað að móðir Sævars hafi sótt óhreinan þvott af syni sínum. Bókað var að komið hafi verið með Guðjón klukkan 15:20.³⁰⁶¹ Bókað var að komið hafi verið með Sævar í fangelsið klukkan 15:25.³⁰⁶²

³⁰⁵⁷ Bls. 2723_P.

³⁰⁵⁸ Dagbók nr. 7, bls. 33.

³⁰⁵⁹ Dagbók nr. 7, bls. 34.

³⁰⁶⁰ Bls. 2723_Q-S.

³⁰⁶¹ Dagbók nr. 7, bls. 37.

³⁰⁶² Dagbók nr. 7, bls. 38.

1554. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur sett og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu að því er varðar sakargiftir vegna hvarfs Geirfinns Einarssonar. Bókað var að sækjandi málsins væri mættur í dómnum. Þá var bókaður mættur skipaður verjandi Sævars, Jón Oddsson. Bókað var að Benedikt Blöndal, skipaður verjandi Guðjóns, væri ekki mættur þrátt fyrir boðun til fyrirtektar klukkan 10:00. Ætlunin hafi verið að samprófa ákærðu Sævar og Guðjón en af framangreindri ástæðu væri dómþinginu frestað klukkan 10:40. Klukkan 13:00 var bókað að Bragi Steinarsson, sækjandi málsins væri mættur í dómnum. Þá voru bókaðir mættir Benedikt Blöndal, skipaður verjandi Guðjóns, og Jón Oddsson, skipaður verjandi Sævars. Bókað var að Guðjón og Sævar hafi mætt til samprófunar. Lesið var úr framburði Sævars um komu hans heim til Guðjóns 18. nóvember 1974.³⁰⁶³ Kvaðst Guðjón vísa í fyrri skýrslu sína og var bókað að frekara samræmi hafi ekki náðst um þetta atriði. Bókað var að Guðjón hafi skýrt frá því að hann minni nokkuð fastlega að einhver þriðji maður hafi verið með Erlu og Sævari þegar þau hafi komið að Lambhóli. Kvaðst Sævar ekki minnst þess. Bókað var að Guðjón hafi borið um að Sævar hafi haft orð á því á leið til Keflavíkur að beita þyrfti fullri hörku ef með þyrfti og talað um að láta manninn hverfa. Kannaðist Sævar við að hafa sagt að beita þyrfti fullri hörku en minntist þess ekki að hafa haft orð á því að láta manninn hverfa. Kvaðst Sævar ekki muna hvor þeirra hafi haft miðann þegar Kristján Viðar hafi fengið hann þegar hann fór til að hringja í Hafnarbúðinni. Kvaðst Guðjón vísa til fyrri framburðar um þetta atriði. Bókað var að Sævar teldi Guðjón hafa vitað nafn mannsins áður en komið hafi verið til Keflavíkur. Neitaði Guðjón því. Skýrði Sævar frá því af þessu tilefni að hann hafi nefnt nafn Geirfinns við Guðjón þegar þeir hafi rætt spíraviðskiptin heima hjá Guðjóni 18. nóvember 1974. Orðrétt var bókað í framhaldinu: „Ákærði Sævar kveður rannsóknarlögreglumann hafa sagt sér hvað Guðjón hefði sagt um þetta atriði og þá hafi þetta rifjast betur upp fyrir sér.“ Bókað var að Guðjóni hafi verið kynnt hvað Sævar hafi sagt Geirfinn hafa sagt eftir að komið hafi verið í Dráttarbrautina.³⁰⁶⁴ Kvaðst Guðjón ekki muna eftir þessum orðum Geirfinns. Bókað var að lesið hafi verið upp úr framburðum ákærðu um átökin við Geirfinn í Dráttarbrautinni. Kvaðst Sævar halda fast við framburð sinn en Guðjón sagðist engu hafa að bæta við sinn framburð. Bókað var að framburðir þeirra um atvik í Dráttarbrautinni eftir að Geirfinnur hafi fallið til jarðar og á leiðinni til Reykjavíkur aðfaranótt 20. nóvember 1974 hafi verið lesnir í heyranda hljóði. Sagði Sævar það rétt sem hann hafi áður skýrt frá um þessi atriði. Kvaðst Guðjón engu hafa að bæta við framburð sinn að svo stöddu. Bókað var að Sævar hafi ekki kannast við að hafa sagt það við Guðjón á leiðinni til Reykjavíkur að hann væri samsekur um morð. Var lesið úr framburði Sævars um líkflutninga frá Grettisgötu 82 upp í Rauðhóla 21. nóvember 1974. Kvaðst hann ekki þora að fullyrða að Guðjón hafi verið með en að öðru leyti væri framburðurinn réttur. Bókað var að Guðjón hafi vísað til fyrri framburðar síns um framangreind atriði. Kvaðst Sævar hafa sagt Guðjóni skömmu eftir Keflavíkurferðina að hann hefði sagt Geirfinni að hann hétí Magnús Leópolðsson. Sagði Guðjón að Sævar hafi aldrei sagt sér þetta. Bókað var að í framburði Sævars hafi komið fram að Guðjón hafi gefið það í skyn að heppilegt væri

³⁰⁶³ Bls. 3237.

³⁰⁶⁴ Bls. 3238.

að bendla Klúbbmönnum við málið þar sem Geirfinnur hafi átt viðskipti við Sigurbjörn. Kvaðst Guðjón ekki kannast við þetta og vísaði til framburðar síns um þetta. Tók Sævar það fram að hann og Guðjón hafi rætt um Geirfinnsmálið sumarið 1975. Bókað var að frekari samprófun hafi reynst árangurslaus. Viku þeir frá klukkan 14:55 og var dómþingi slitið.³⁰⁶⁵

1555. Guðjón ritaði í dagbók sína þennan sama dag, 11. júlí 1977, um að hafa verið vakinn í morgunkaffi til að fara í samprófun, en hún hafi dregist til klukkan 13:00. Orðrétt ritaði Guðjón: „Sakad. sampr. við S.M. til 15:30. Hann er alveg niðurbrotinn og nærri ógjörningur að hafa sampr. með honum. Fátt kom fram markvert. Farið var yfir helstu atriði framb. uns kom að því hvar líkið er. Þá sló úti fyrir S.M. og allt fór á flot.“ Ritaði Guðjón um að vera samprófaður daginn eftir við Erlu klukkan 10:00 sem gæti orðið athyglivert. Sævar hafi beðið um að fara út undir bert loft. Ritaði Guðjón um að hafa samið spurningar fyrir Erlu sem hann þyrfti að bera fyrst undir verjanda sinn, Benedikt Blöndal. Þá yrði hann að hvetja verjandann áfram í ýmsum málum sem að hans mati gengju hægt. Ritaði Guðjón um að Erla yrði væntanlega betur á sig komin en Sævar.³⁰⁶⁶
1556. Þriðjudaginn 12. júlí 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Jón Oddsson, skipaður verjandi Sævars, hafi komið til viðtals við hann klukkan 09:25. Klukkan 09:45 var bókað að Guðjón hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur. Bókað var klukkan 10:25 að Jón Oddsson hafi farið frá Sævari með punkta um hvar Geirfinni Einarssyni hafi verið komið fyrir, eins og það var orðað í færslunni. Bókað var að komið hafi verið með Guðjón í fangelsið klukkan 12:55. Á sama tíma var bókað að Gunnlaugur Briem hafi hringt og beðið um pláss fyrir Kristján Viðar. Klukkan 15:10 var bókað að komið hafi verið með Kristján Viðar í Síðumúlafangelsið. Bókað var að séra Jón Bjarman hafi komið klukkan 15:45 til viðtals við Guðjón. Klukkan 17:45 var bókað að séra Jón hafi farið með bækur og óhrein föt frá Guðjóni. Var þess getið í sömu færslu að Kristján Viðar hafi verið settur á klefa númer 17.³⁰⁶⁷
1557. Sama dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu að því er varðar sakargiftir vegna hvarfs Geirfinns Einarssonar. Bókað var að sækjandi málsins hafi mætt í dóminum. Klukkan 10:00 hafi Erla mætt í dóminum. Bókað var að verjandi hennar væri utanbæjar. Kvaðst Erla engu að síður tilbúin til að mæta til samprófunar við Guðjón. Þá var Guðjón bókaður mættur í dóminum og með honum skipaður verjandi hans, Benedikt Blöndal. Bókað var að athygli Guðjóns hafi verið vakin á framburði frá 30. júní 1977 um að Sævar hafi einhvern tímann nefnt að blanda Klúbbmönnum í málið ef það kæmist upp. Þá var athygli hans vakin á framburði hans í þinghaldinu daginn áður. Kvaðst Guðjón ekki óska eftir því að taka neitt fram um þetta atriði að svo stöddu. Bókað var að samprófun milli Erlu og Guðjóns hafi farið fram. Var lesinn í heyranda hljóði framburður Erlu frá 4. júlí 1977 um það að hún og Sævar hafi hitt Guðjón á Mokka 18. nóvember 1974 klukkan 17:00. Kvaðst Erla halda fast við framburðinn en Guðjón sagst vísa til fyrri

³⁰⁶⁵ Bls. 3240.

³⁰⁶⁶ Bls. 2723_T.

³⁰⁶⁷ Dagbók nr. 7, bls. 38–39.

framburðar. Bókað var að Erla hafi sagst ekki muna eftir að hafa farið inn í húsið Lambhól umrætt kvöld.³⁰⁶⁸ Kvaðst Guðjón halda fast við framburð sinn um þetta atriði. Bókað var að áfram hafi verið lesið úr framburðum ákærðu. Neitaði Erla því að með þeim hafi verið einhver þriðji maður. Taldi hún sig hafa numið staðar við heimili Guðjóns þegar hún kom frá Lambhóli. Kvaðst Erla halda fast við framburð sinn um að Sævar og Guðjón hafi farið inn á heimili Guðjóns. Bókað var að Guðjón hafi sagt það rangt. Aðspurð kvaðst Erla ekki kannast við að þriðji maður hafi farið úr bifreið hennar í nánd við heimili Guðjóns. Bókað var að lesið hafi verið úr framburðum þeirra um komuna á Vatnsstíg og brottför þaðan. Héldu þau fast við framburði sína. Kvaðst Guðjón engar sérstakar athugasemdir gera við framburð Erlu. Bókað var að lesið hafi verið úr framburðum þeirra um atvik á leiðinni til Keflavíkur. Kvaðst Guðjón ekki vera öruggur um hvort staðnæmst hafi verið á bensínstöð í Hafnarfirði á leiðinni en sagði það vel mega vera. Kvaðst Erla halda fast við það sem hún hafi þegar greint frá.³⁰⁶⁹ Vísaði Guðjón í framburð sinn um þetta atriði. Bókað var að Guðjón hafi sagst telja að þau hafi verið við bíóið í Keflavík á bilinu klukkan 22:00 til 22:10. Kvaðst hann miða við það að sýning í bíóinu hafi hafist klukkan 21:00 eins og algengt væri og hlé hafi verið á þessum tíma. Bókað var að Erla og Guðjón hafi bæði haldið fast við framburði sína um atburði í Keflavík. Bókað var að lesið hafi verið úr framburðum ákærðu um atvik eftir að Geirfinnur kom inn í bifreiðina. Kvaðst Guðjón ekki minnst þess að ekið hafi verið um Keflavík á leiðinni í Dráttarbrautina. Sagði hann það mega vera rétt hjá Erlu að eitthvað orðaskak hafi orðið í bifreiðinni. Minntist hann þess ekki að Geirfinnur hafi farið fram á að fara úr bifreiðinni. Tók hann fram í því sambandi að leiðin frá Hafnarbúðinni að Dráttarbrautinni væri örstutt. Kvaðst Guðjón ekki hafa orðið þess var að sviptingar hafi orðið í bifreiðinni, en þorði ekki að taka fyrir það. Bókað var að Erla og Guðjón héldu fast við framburði sína um atvik á leið í Dráttarbrautina. Bókað var að lesið hafi verið úr skýrslum þeirra um átökin við Geirfinn í Dráttarbrautinni. Sagði Guðjón það rétt hjá Erlu sem hún hafi sagt um peningana sem Sævar hafi boðið Geirfinni. Rétt væri hjá Erlu að hann hafi farið síðastur úr bifreiðinni að Erlu frátalinni. Peningarnir hafi þá legið á dreif um bifreiðina.³⁰⁷⁰ Orðrétt var bókað: „Ákærði kveður það rétt hjá ákærðu, að hann hafi tekið í upphandlegg Geirfinns, en telur það misskilning að Geirfinnur hafi þá verið að fara á brott. Ákærði kveðst hafa ætlað að fá Geirfinn á brott með sér. Ákærði kveður sér hafa verið ljóst að einhver hafði logið að Geirfinni og eitthvað væri bogið við þetta allt saman. Var ætlun ákærða að Geirfinnur færi óáreittur á brott og ekkert yrði meira úr þessu.“ Taldi Guðjón að Geirfinnur hafi ekki brugðist illa við en Sævari og Kristjáni Viðari hafi verið of lausar hendur eins og neista væri hleypt í púður, eins og það var bókað. Þorði Guðjón ekki að fullyrða um nákvæman gang mála eftir þetta. Minntist Guðjón þess ekki að hafa beitt hnefunum, að minnsta kosti hafi ekkert séð á honum á eftir. Persónulega hafi ekki vakað fyrir honum að lenda í átökum við Geirfinn. Kvaðst Erla halda fast við framburð sinn um átökin. Mundi Guðjón ekki eftir því að barefli eða byssa hafi verið notað í átökunum. Kvaðst hann ekkert frekar hafa

³⁰⁶⁸ Bls. 3241.

³⁰⁶⁹ Bls. 3242.

³⁰⁷⁰ Bls. 3243.

að athuga við framburð Erlu um átökin. Minntist hann þess ekki að hafa séð Sævar ganga til hennar og fá henni peninga. Þá hafi hann ekki orðið var við að hún hafi farið.³⁰⁷¹ Bókað var í sakadómsbókina að lesið hafi verið úr framburði Erlu um flutningana á líki Geirfinns og greftrun þess í Rauðhólum. Kvaðst Erla ekki vera örugg um hvort Guðjón hafi verið með í ferðinni, en hélt fast við framburð sinn að öðru leyti. Neitaði Guðjón því með öllu að hafa átt nokkurn þátt í flutningi á líki Geirfinns. Kvaðst Erla ekki muna betur en að Volkswagen bifreiðin hafi verið á Ásvallagötu 46 þegar hún og Sævar sóttu hana 20. nóvember 1974. Bókað var að Guðjón hafi sagst ekki geta komið þessu heim og saman og talið þetta mikið vafamál. Taldi hann sig hafa farið heim um nóttina á Fiat bifreiðinni. Lesið var úr framburði Erlu um samtal ákærðu að Grettisgötu 82 stuttu eftir 19. nóvember 1974 þar sem þau hafi rætt hvað gera skyldi ef upp kæmist um málið. Kvaðst Erla halda fast við framburð sinn. Guðjón neitaði með öllu að hafa hitt meðákærðu til að ræða þetta. Lesið var úr framburði Erlu um að hún hafi hitt Guðjón eftir að henni hafði verið sleppt úr gæsluvarðhaldi 20. desember 1975. Sagði Guðjón það rétt að hann hafi hitt Erlu á framangreindum tíma, einu sinni á kaffihúsinu Tröð og einu sinni eða tvisvar á heimili hans. Sagði hann það rangt hjá Erlu að hann hafi hringt til hennar til að leita fréttu af yfirheyrslum, líkt og hún hafi haldið fram.³⁰⁷² Kvaðst Erla halda fast við þann framburð sinn. Bókað var að frekara samræmi hafi ekki náðst í framburðum ákærðu. Viku þau frá klukkan 12:10 og var dómþingi slitið.³⁰⁷³

1558. Fyrir liggur vélritað bréf frá Sævari til Gunnlaugs Briem, dómsforseta, dagsett þennan dag 12. júlí 1977. Greindi Sævar frá því að farið hafi verið með lík Geirfinns frá Keflavík eftir Keflavíkurveginum en síðan komið því fyrir á öskuhaugum Hafnarfjarðar. Lýsti Sævar ökuleiðinni að haugunum. Ritaði hann að líkinu hafi verið komið fyrir í kanti við haugana og bíldekk og drasl látið yfir. Of hættusamt hafi verið talið að fara með líkið til Reykjavíkur. Orðrétt ritaði Sævar: „Framburður varðandi Rauðhóla er rangur svo og geymsla á Grettisgötu. Erla nefnir Rauðhólana fyrst í samprófun fyrir ári síðan og gaf mér merki um að tala um stað þar sem við ókum um sumarið 1975.“ Greindi Sævar frá því að Kristján Viðar hafi átt uppástunguna með öskuhaugana og virst þekkja þar til og vitað um hentugan stað. Guðjón hafi ekið bifreiðinni og líkinu verið komið fyrir á stað sem Sævar kvaðst hafa bent Jónasi Bjarnasyni, rannsóknarlögreglumanni, nýverið á. Ritaði Sævar um að Guðjón hafi lagt mikla áherslu á það við sig að skýra ekki frá staðnum þar sem líkið hafi verið falið. Þeir hafi hist á Mokka daginn eftir, 20. nóvember 1974, og þá hafi Guðjón sagt það geta komið honum illa ef hann myndi kjafta frá. Orðrétt ritaði Sævar: „Erla var búin að segja mér að skýra frá Rauðhólunum bæði með miðum sem ég fékk frá henni í Síðumúla og í samprófun í júlí í fyrra. Taldi ég þetta vera samráð hennar og Guðjóns, en ég ímyndaði mér, að þau hefðu mikið samráð meðan Erla var laus og mér gefið það

³⁰⁷¹ Bls. 3244.

³⁰⁷² Bls. 3245.

³⁰⁷³ Bls. 3246.

í skyn.“ Ritaði Sævar um að vilja koma þessu á framfæri og veita alla hugsanlega aðstoð við að finna lík Geirfinns.³⁰⁷⁴

1559. Þennan dag ritaði Guðjón orðrétt í dagbók sína: „Samp. með E.B. gekk vel, hún var ein og virtist halda sig við sannleikann að flestu leyti.“ Ritaði Guðjón um að hafa spjallað við verjanda sinn á eftir. Þá hafi séra Jón Bjarman komið og þeir meðal annars rætt samprófanir og réttarhöld.³⁰⁷⁵
1560. Miðvikudaginn 13. júlí 1977 bókaði færsluritari í dagbók Síðumúlafangelsisins um símtal sitt við Gunnlaug Briem. Gat hann þess að Gunnlaugur hafi tilkynnt um að hann og meðdómendur hans, Ármann Kristinsson og Haraldur Henryson væru farnir í sumarfrí. Þá hafi Gunnlaugur getið þess að fjórmeningarnir í Guðmundar- og Geirfinnsmálinu, það er Tryggvi Rúnar, Kristján Viðar, Guðjón og Sævar ættu að vera í Síðumúlafangelsi þangað til undirréttardómur myndi falla. Orðrétt var bókað: „Vonlaust væri að ræða það frekar við þá eða hringja út af því. Þessi ákvörðun var tekin einróma af dómurunum í gær.“ Orðrétt var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 18:15: „Hringdi Gunnlaugur Briem sakadómari og tjáði mér að séra Ragnar Fjalar Lárusson mætti tala við Guðjón tvisvar í mánuði og þá einslega. Jafnframt fer Gunnlaugur þess á leit við prestinn að hann tali ekki um sakamálið við Guðjón og biður okkur að koma því á framfæri við prestinn. Benedikt Blöndal má einnig tala við Guðjón, en hann má alls ekki sýna honum málskjölin. Það sama gildir um hina verjendurna. Allir ofantaldir menn ásamt séra Jóni Bjarman mega tala við sakborninga einslega. Aðrar heimsóknir ekki leyfðar. Ekkert verður talað við sakborninga fyrr en í byrjun september, en ef einhver annar en Sævar vill staðfastlega benda á hvar líkin séu grafin þá á að hafa samband við Jónas Bjarnason hjá RLR.“³⁰⁷⁶
1561. Þennan dag ritaði Guðjón í dagbók sína um að þurfa að nudda sér í gegnum réttarhléið sem yrði langt en með sama jafnaðargeðinu gengi það. Hann þyrfti að tala við Gunnar Guðmundsson, forstöðumann, það þýddi ekki að bíða með það lengur. Orðrétt ritaði hann: „Taka saman helstu atriði og fara varlega að gamla manningum.“³⁰⁷⁷ Ritaði Guðjón hjá sér fjögur minnisatriði, í fyrsta lagi um séra Ragnar Fjalar og viðtöl við hann án áheyrnar, í öðru lagi um dagblöð, í þriðja lagi um blöð sem væru frammi í skáp og honum hafi aldrei verið sagt frá og í fjórða lagi að rangt væri að séra Jón yrði að lúta heimsóknarbanni dómara. Ritaði Guðjón um að hafa rætt við Gunnar sem hafi verið truflaður í miðju samtali og ekki komið aftur. Hann hafi fengið Der Spiegel inn á klefann sem honum hafi borist 13. júní 1977. Ritaði hann um að vont væri ef Gunnar forstöðumaður færi að hringja í Gunnlaug Briem, en þá færi allt í vitleysu.³⁰⁷⁸ Daginn eftir, 14. júlí 1977, ritaði Guðjón um að hafa gengið frá málum við Gunnar Guðmundsson. Hann hafi fengið öll blöðin sem hafi verið frammi, séra Ragnar Fjalar fengi að koma tvisvar í mánuði án fylgdarmanns, hann fengi að sjá fylgirit Tímans og þá væru læknisferðir sjálfsagðar. Ritaði Guðjón um að gert væri ráð fyrir dvöl hans í

³⁰⁷⁴ Bls. 2724.

³⁰⁷⁵ Bls. 2724_A.

³⁰⁷⁶ Dagbók nr. 7, bls. 40–41.

³⁰⁷⁷ Bls. 2724_A.

³⁰⁷⁸ Bls. 2724_B.

Síðumúlafangelsi þar til dómur félli, enginn vissi hvenær það yrði, ef til vill um áramót.³⁰⁷⁹

1562. Föstudaginn 15. júlí 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Jón Oddsson, skipaður verjandi Sævars, hafi komið til viðtals við hann klukkan 09:30. Bókað var að Sævar hafi verið færður á klefa sinn aftur klukkan 11:00. Bókað var að séra Ragnar Fjalar hafi komið til viðtals við Guðjón klukkan 14:10. Klukkan 15:30 var bókað að Högni Einarsson, rannsóknarlögreglumaður, hafi komið með 5.000 krónur frá félagsmálastofnun til Sævars.³⁰⁸⁰
1563. Tryggvi Rúnar ritaði í dagbók sína dagana 8. til 16. júlí 1977 um að Morgunblaðið hjálpaði honum mikið til að drífa sig á fætur. Ritaði hann um gott samtal við Gunnar Guðmundsson sem væri að reyna að fá hann fluttan í Hegningarhúsið, ef hann gæti það ekki þá gæti það enginn. Tryggvi Rúnar ritaði um útivist og æfingar í garðinum og kvartaði undan því að sumir fangaverðir úthlutuðu honum of stuttum tíma. Hann myndi það framvegis hvað frelsið væri mikils virði í lífinu. Þann 14. júlí 1977 ritaði hann um samtal sitt við Gunnar Guðmundsson sem sagðist vera búinn að leita allra leiða til að fá hann fluttan í Hegningarhúsið, en Gunnlaugur Briem hafi útilokað það. Hann yrði að vera í Síðumúlafangelsinu fram að dómi. Orðrétt ritaði hann: „Ég verð að vera hér á meðan, eða þangað til þessu er lokið fyrir dómi þessu Geirfinnsmáli, og svo dómur í undirrétti og þá verð ég auðvitað sýknaður af dómurinum þeim Gunnlaugi, Ármanni og Haraldi, því ég er saklaus, en þetta getur allt tekið sinn tíma!“³⁰⁸¹ Ritaði Tryggvi um að Gunnar hafi sagt þetta klárast fyrir áramót. Hann yrði að bíða rólegur, enda væri það best fyrir hann sjálfan líkamlega, sálarlega og andlega enda stefndi hann að því að koma eins út eða betri þó tíminn í fangelsinu hafi ekki átt rétt á sér.³⁰⁸²
1564. Mánudaginn 18. júlí 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðsteinn læknir hafi komið milli klukkan 17:00 og 17:35 og rætt við Tryggva Rúnar, Sævar og Guðjón meðal annarra.³⁰⁸³
1565. Guðjón ritaði um viðtal sitt við Guðstein í dagbókina. Læknirinn hafi ráðlagt honum notkun á augndropum og þeir sammælt um að leggja niður Diazepam notkun á miðnætti. Ritaði hann um viðtal sitt við séra Jón Bjarman sem hafi fært honum litlar fréttir að heiman. Orðrétt ritaði Guðjón: „Segir málið hafa farið allt upp í loft við sampr. hjá Kristjáni Viðari. Hann þá dregið allt til baka áður sagt og nú er allt í hnút.“ Síðar í færslunni ritaði hann orðrétt um samtal sitt við séra Jón: „[HJP] einhvers staðar vitni í G.f.máli. Hvar eða hvers er óljóst. „að ætla mönnum heldur illt en gott.“ sagði hann blessaður.“³⁰⁸⁴
1566. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir bréf séra Jóns Bjarman til dóms- og kirkjumálaráðuneytisins, dagsett 27. júlí 1977. Vísaði hann til bréfs frá 24. september

³⁰⁷⁹ Bls. 2724_C.

³⁰⁸⁰ Dagbók nr. 7, bls. 44–45.

³⁰⁸¹ Bls. 2724_P.

³⁰⁸² Bls. 2724_T–Ö.

³⁰⁸³ Dagbók nr. 7, bls. 47–48.

³⁰⁸⁴ Bls. 2724_E–F.

1976 og óskaði eftir upplýsingum um niðurstöður opinberrar rannsóknar á meintri ótilhlýðilegri harðýðgi við tvo skjólstæðinga hans og umsögn ráðuneytisins um niðurstöðurnar.³⁰⁸⁵ Daginn eftir, 28. júlí 1977, barst svarbréf frá ráðuneytinu, undirritað af Jóni Thors, ráðuneytisstjóra. Í bréfinu kom fram að ríkissaksóknari hafi ritað þeim dómara sem hafi farið með rannsókn á kæru um óviðurkvæmilega beitingu agaviðurlaga í fangelsinu og tilkynnt honum að ekki væri krafist frekari aðgerða í málinu af hálfu ákærvaldsins. Áður en ríkissaksóknari hafi tekið þá ákvörðun hafi hann leitað umsagnar ráðuneytisins um rannsóknina. Fram kom að ljósrit af umsögninni sem dagsett var 12. apríl 1977 væri meðfylgjandi.³⁰⁸⁶ Í umsögn ráðuneytisins var tiltekið að þar sem einangrunarklefa væri ekki til að dreifa í Síðumúlafangelsi þá gerði ráðuneytið ekki athugasemdir við að beitt hefði verið handjárnnum og fótjárnnum með þessum hætti en tók þó fram að aðferðin væri ekki æskileg.

1567. Dagana 20. til 28. júlí 1977 ritaði Guðjón í dagbók sína. Hann fengi ekki Diazepam á kvöldin lengur heldur tvisvar sinnum 5 millígrömm yfir daginn sem hann teldi til bóta.³⁰⁸⁷ Ritaði Guðjón um bókalestur og bréfaskrif. Verjandi hans kæmi ekki að vitja hans.³⁰⁸⁸ Laugardaginn 23. júlí 1977 ritaði Guðjón um að vilja svör við ritskoðun Gunnars Marinóssonar á Þjóðviljanum. Þeir hafi spjallað lengi og Gunnar sagt að vegna innra öryggis í húsinu og með tilliti til hans yrði að klippa úr blöðum fréttir um manndráp og þess háttar. Orðrétt ritaði Guðjón: „Hann hafði áhuga á framv. G.f.m. og var óánægður með G. Briem.“³⁰⁸⁹ Daginn eftir ritaði Guðjón um að hafa svitnað við að hafa farið í bað, skipt á rúminu og haft fataskipti. Orðrétt ritaði hann: „Mendacem oportet esse memorem.“ Lyginn maður þarf að vera minnugur. Einar Arnórsson. Játningar Gunnars Ben.“³⁰⁹⁰ Þriðjudaginn 26. júlí 1977 ritaði Guðjón um að sofna alltaf eftir klukkan 11:00 þegar hann væri búinn að taka inn Diazepam. Séra Jón hafi vitjað hans og sagt honum stuttlega frá morðmáli á lögreglustöð og fréttir af [GUÆ].³⁰⁹¹ Ritaði Guðjón valdar setningar upp úr bókinni „Paradísarheimt“. Fangaverðirnir væru sífellt að draga hann út í fangelsisgarð í útiveru.³⁰⁹²
1568. Föstudaginn 29. júlí 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að séra Ragnar Fjalar hafi komið klukkan 14:10 til viðtals við Guðjón. Klukkan 16:35 var bókað að presturinn hafi farið eftir óþarflega langt viðtal, eins og það var bókað. Var þess getið að hann hafi heimilað að hringt yrði heim til hans ef Guðjón óskaði viðtals.³⁰⁹³
1569. Dagana 31. júlí 1977 til 16. ágúst 1977³⁰⁹⁴ var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að ýmsar sendingar til Sævars, Kristjáns Viðars, Guðjóns og Tryggva Rúnars. Fimmtudaginn 4. ágúst 1977 var bókað í fangelsisdagbókina að Jón Oddsson,

³⁰⁸⁵ Bls. 2725.

³⁰⁸⁶ Bls. 2726.

³⁰⁸⁷ Bls. 2724_F.

³⁰⁸⁸ Bls. 2724_H.

³⁰⁸⁹ Bls. 2724_I.

³⁰⁹⁰ Bls. 2724_J.

³⁰⁹¹ Bls. 2724_K.

³⁰⁹² Bls. 2724_L–S.

³⁰⁹³ Dagbók nr. 7, bls. 64.

³⁰⁹⁴ Dagbók nr. 7, bls. 65–90.

verjandi Sævars, hafi komið til viðtals við hann milli klukkan 15:00 og 15:40.³⁰⁹⁵ Daginn eftir var bókað að Guðjón hafi fengið viðtal við séra Ragnar Fjalar milli klukkan 16:25 og 18:50. Sama dag, 5. ágúst 1977, var bókað að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, hafi komið til viðtals við hann og annan fanga milli klukkan 17:35 og 18:15.³⁰⁹⁶ Bókað var í fangelsisdagbókina daginn eftir að Guðsteinn læknir hafi komið milli klukkan 08:00 og 09:30 og rætt við Tryggva Rúnar, Sævar, Kristján Viðar og Guðjón meðal annarra. Var þess getið að lyfjaskrá hafi verið breytt. Miðvikudaginn 10. ágúst 1977 var bókað að komið hafi verið með vinnulaun Kristjáns Viðars af Litla-Hrauni, 5.359 krónur.³⁰⁹⁷ Föstudaginn 12. ágúst 1977 var bókað um heimsókn séra Ragnars Fjalars til Guðjóns milli klukkan 13:13 og 16:25. Var þess sérstaklega getið í bókun að viðtalið hafi verið óþarflega langt. Klukkan 18:00 þennan dag var bókað um símtal frá Gunnlaugi Briem. Orðrétt var bókað: „Hringdi Gunnlaugur Briem og spurðist fyrir um heilsu Sævars Ciesielski, einnig kvað Gunnlaugur að reynt verði að hraða máli Sævars, Kristjáns, Tryggva og Guðjóns eftir sumarfrí.“³⁰⁹⁸ Daginn eftir, 13. ágúst 1977, var bókað að Guðsteinn læknir hafi tekið Sævar, Kristján Viðar og Tryggva Rúnar til viðtals meðal annarra fanga. Bókað um breytingar á lyfjaskrá hjá Kristjáni Viðari. Sama dag var bókað að Páll Arnór Pálsson, verjandi Kristjáns Viðars, hafi komið til viðtals við milli klukkan 20:10 og 22:00.³⁰⁹⁹

1570. Þriðjudaginn 16. ágúst 1977 var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu að því er varðar sakargiftir um hvarf Guðmundar Einarssonar. Sækjandi málsins, Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari var ekki bókaður mættur. Þá voru verjendur ákærðu ekki heldur viðstaddir. Bókað var að [HJÞ] hafi komið fyrir dóminn sem vitni klukkan 10:00. Greindi hann frá kynnum sínum af Sævari, Erlu, Kristjáni Viðari og Alberti Klahn.³¹⁰⁰ Kvaðst hann muna að Sævar hafi einhvern tíma minnst á að láta menn hverfa sem honum hafi verið illa við en það hafi einkum verið Kristján Viðar sem hafi haft orð á því. Komið hafi fyrir að honum og Sævari hafi sinnast og þá hafi Sævar haft á orði að stytta honum aldur. Orðrétt var bókað: „Vitnið telur sig muna, að Sævar Marinó hafi einhvern tíma sagt við það að það skyldi vara sig á, að ekki færi eins fyrir því og Geirfinni. Vitnið kveður þó geta verið, að það hafi verið Kristján Viðar er sagði þetta, því að hann hafi meira og minna verið með slíkar hótanir.“ Kvaðst [HJÞ] hafa tekið eftir því að eftir mánaðamótin janúar, febrúar 1974 hafi Tryggvi Rúnar forðast að vera með Sævari og Kristjáni Viðari.³¹⁰¹ Greindi hann frá því að á sama tíma hafi hann farið með Sævari, Kristjáni Viðari og Alberti að Hamarsbraut 11 í Hafnarfirði. Mundi hann eftir því að ákærðu hafi ekki viljað hleypa honum inn í íbúðina. Kvaðst hann ekki hafa vitað ástæðu þess. Þeir hafi verið með hótanir við hann og kvaðst [HJÞ] muna eftir því að Kristján Viðar hafi sagt hann mega velja um hvort hann færi sjálfur í bæinn eða þá að Kristján myndi flegja honum fram af hömrnum fyrir neðan. Kvaðst hann hafa orðið leiður yfir því

³⁰⁹⁵ Dagbók nr. 7, bls. 72.

³⁰⁹⁶ Dagbók nr. 7, bls. 74.

³⁰⁹⁷ Dagbók nr. 7, bls. 82.

³⁰⁹⁸ Dagbók nr. 7, bls. 85.

³⁰⁹⁹ Dagbók nr. 7, bls. 86.

³¹⁰⁰ Bls. 2625.

³¹⁰¹ Bls. 2626.

að fá ekki að fara með inn í íbúðina þar sem honum hafi skilist að eitthvað gróðabrall stæði til. Mundi [HJP] eftir því að Sævar hafi verið handtekinn einhvern tímann í byrjun febrúar 1974. Greindi hann frá því að hafa flutt inn til Erlu að Hamarsbraut 11 einum til tveimur dögum síðar og búið þar um hálf mánaðar skeið. Kvaðst hann hafa dvalið þar í boði Erlu, en Sævar hafi ekki komist að þessu fyrr en eftir á. Erla hafi verið mjög taugaveikluð og taldi hann hana ekki hafa viljað vera eina. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Óreiða var í íbúðinni og tók vitnið þar fljótlega til. Vitnið kveðst hafa séð blóðbletti í svefnherbergi, sem er inn af stofu. Man vitnið sérstaklega eftir tveimur blóðblettum í gólfteppi. Var annar, sem var nokkuð stór innarlega í herberginu, en hinn, sem var nokkru minni, var nálægt dyrunum fram í stofuna. Vitnið sá einnig blóð víðsvegar um herbergið og er sérstaklega minnisstætt, að það sá blóð á dívani.“³¹⁰² Kvaðst [HJP] hafa spurt Erlu út í blettina og hún sagt þá vera blóð. Hann hafi þá spurt hana hvort átök hafi orðið inni í íbúðinni en hún neitað því og sagt blóðið hafa komið úr nautakjöti sem Sævar hafi steikt sér. Fannst [HJP] blettirnir hafa verið það stórir að skýring Erlu hafi ekki gengið upp. Taldi hann að átök hafi átt sér stað í íbúðinni. Þá lýsti hann vondri lykt úr ísskápnum en við leit hafi hann fundið tvo taupoka sem hafi verið umbúðir utan af hassi. Algengt hafi verið að sjóða slíkar umbúðir og drekka undan þeim seyðið. Mundi hann eftir því að [HeG] og Erla hafi verið viðstaddar þegar hann sauð umbúðirnar. Tók hann þá eftir því að dökkir blettir hafi verið á umbúðunum og taldi hann þá vera blóð. Kvaðst hann hafa spurt Erlu og hún þá sagt þetta vera nautsblóð. Hann og [HeG] hafi drukkið seyðið sem hafi haft áþekk áhrif og hassreykingar. Erla hafi ekki viljað drekka seyðið en reykt hassköggla sem hafi verið eftir í umbúðunum. Hafi Erla spurt þau hvernig þeim fyndist að drekka mannsblóð. Erla hafi ekki nefnt úr hverjum blóðið hafi verið en eftir að Guðmundarmálið hafi komist upp hafi hún sagt vitninu og fleirum að blóðið hafi verið úr Guðmundi.³¹⁰³ Kvaðst [HJP] hafa þrifið íbúðina ásamt Erlu, meðal annars blóð. Ekki hafi verið unnt að hreinsa upp blóðið úr teppinu og dívaninum þar sem það hafi verið storknað. Kvaðst hann hafa aðstoðað Erlu við að flytja frá Hamarsbraut 11 og mundi hann ekki eftir því að dívaninn hafi verið fluttur með. Gat hann ekki lýst dívaninum öðruvísi en svo að hann hafi verið mjór. Teppi hafi verið sett yfir hann til að hylja blóðið. Greindi [HJP] frá því að hann hafi dvalið heima hjá Kristjáni Viðari um hálfsmánaðarskeið sumarið 1975. Mundi hann eftir því að í eitt sinn þegar hann og Kristján Viðar hafi setið að drykkju hafi Kristján farið að ræða Geirfinnsmálið. Hafi Kristján sagst vita allt um málið. Kvaðst [HJP] hafa spurt Kristján hvers vegna hann færi ekki fram með upplýsingarnar þar sem hálf milljón króna væri í boði. Kristján Viðar hafi þá sagt að of góðir vinir sínir væru viðriðnir málið og hann vildi ekki koma upp um þá. Kvaðst [HJP] hafa verið vantrúaður á það sem Kristján Viðar hafi sagt. Greindi hann næst frá því að seint um haustið 1974 eða 1975 hafi Sævar látið hann fá úr til að setja í pant. Hann hafi vantað peninga og þar sem Sævar hafi skuldað honum hafi hann farið fram á það við Sævar að hann léti sig fá eitthvað í þessu skyni. Sævar hafi verið mjög tregur til að láta úrið af hendi og kvaðst [HJP] ekki vita af hvaða

³¹⁰² Bls. 2627.

³¹⁰³ Bls. 2628.

ástæðu. Kvaðst hann vera á því að Sævar hafi verið búinn að eiga úrið lengi.³¹⁰⁴ Lýsti hann úrinu sem karlmannsúri úr stáli, í meðallagi stóru, með dökkri skífu og án tölustafa. Úrið hafi verið með mjög breiðri svartri ól með málmþökkum. Sagðist [HJP] hafa látið sjómann fá úrið í pant fyrir andvirði einnar áfengisflösku. Úrið hafi aldrei verið leyst út og vissi hann ekki hvað hafi orðið af því. Bókað var að [HJP] hafi unnið drengskaparheit að framburði sínum eftir lögmæltan undirbúning. Vék hann frá klukkan 12:25 og var dómþingi slitið.³¹⁰⁵

1571. Fyrir liggur bréf frá Gunnlaugi Briem til Arnar Höskuldssonar, deildarstjóra, dagsett sama dag, 16. ágúst 1977, ásamt endurríti af framburði Sævars frá 29. mars 1977 og framburði Kristjáns Viðars frá 13. maí 1977. Óskaði Gunnlaugur þess að Örn léti sakadómi Reykjavíkur í té greinargerð um þær ásakanir sem fram komu í framburðunum á hendur honum, rannsóknarlögreglumönnum og fangavörðum.³¹⁰⁶
1572. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir bréf Gunnlaugs til rannsóknarlögreglu ríkisins, dagsett sama dag, ásamt endurríti af dómsyfirheyrslu yfir [HJP]. Óskaði Gunnlaugur þess að rækileg rannsókn færi fram á því sem fram hafi komið við yfirheyrsluna og reynt yrði að staðreyna það eftir föngum. Taldi Gunnlaugur upp fjögur atriði sem hann óskaði sérstaklega rannsókna á. Í fyrsta lagi að Erla Bolladóttir og [HeG] yrðu yfirheyrðar um framburð [HJP], í öðru lagi að reynt yrði að hafa uppi á dývaninum sem hann hafi greint frá og hafi verið að Hamarsbraut 11, í þriðja lagi að Albert Klahn yrði yfirheyrður út af ferð [HJP] að Hamarsbraut 11 um mánaðamótin janúar, febrúar 1974 þegar honum hafi verið meinað að koma þangað inn og í fjórða lagi að rannsakað yrði hvað hafi orðið af úrinu og reynt að ganga úr skugga um hvort það gæti hafa verið í eigu Guðmundar eða Geirfinns.³¹⁰⁷
1573. Miðvikudaginn 17. ágúst 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Jón Thors, deildarstjóri dómsmálaráðuneytisins, hafi hringt klukkan 09:30 og spurt hvernig andlegri þjónustu væri háttað við Guðjón. Var þess getið að séra Jón Bjarman kæmi hvern þriðjudag í um hálf tíma í senn til viðtals við Guðjón. Þá hefði séra Ragnar Fjalar leyfi frá Gunnlaugi Briem til að koma tvisvar sinnum í mánuði til viðtals við Guðjón. Hann hafi gert það en hagað sínum heimsóknum þannig að hann hafi komið nær vikulega og í óhóflegan tíma í senn. Bókað var að séra Ragnar Fjalar hafi nú þegar notað viðtalsheimild sína fyrir ágústmánuð. Var þess getið að Jón Thors hafi sagt móður Guðjóns vera sífellt að hringja vegna þessarar andlegu þjónustu og nú síðast hafi hún hringt í Ólaf Jóhannesson, dómsmálaráðherra, vegna málsins. Bókað var í fangelsisdagbókina að Jón Thors vildi gera einhverjar ráðstafanir. Gat færsluritari þess að hann hafi fallist á það með Jóni að ef leitað yrði eftir viðtali yrði það heimilað í skjóli þess að fangelsisprestur væri fjarverandi, en tíminn yrði takmarkaður við hálf tíma.³¹⁰⁸ Klukkan 14:35 var bókað að Páll Arnór Pálsson, verjandi Kristjáns Viðars, hafi komið til viðtals við hann inn á klefa númer 17. Bókað var að Páll hafi

³¹⁰⁴ Bls. 2629.

³¹⁰⁵ Bls. 2630.

³¹⁰⁶ Bls. 2727.

³¹⁰⁷ Bls. 2728.

³¹⁰⁸ Dagbók nr. 7, bls. 91.

farið frá Kristjáni Viðari klukkan 15:40 með peninga til að kaupa inniskó og tóbak fyrir hann.³¹⁰⁹

1574. Fyrir liggur skýrsla rannsóknarlögreglu ríkisins um yfirheyrslu yfir Alberti Klahn Skaftasyni, lyftarastjóra, þennan dag. Bókað var að tilefni yfirheyrslunnar væri framburður [HJP] fyrir sakadómi daginn áður. Bókað var eftir Alberti þar sem hann rakti framburð [HJP] um ökuferð í bifreið til Hafnarfjarðar þar sem [HJP] hafi verið meinuð innganga að Hamarsbraut 11. Kvaðst Albert alls ekki muna eftir þessu atviki en vildi þó ekki rengja frásögn [HJP]. Þetta gæti hafa átt sér stað þótt hann myndi ekki eftir því. Sagði Albert það með öllu útilokað að bifreiðin hafi verið jeppabifreið því hann hafi aldrei ekið slíkri bifreið í borginni eða nágrenni hennar. Kvaðst Albert muna eftir einu tilviki þar sem hann og [HJP] hafi verið staddir heima hjá Erlu að Hamarsbraut 11. Vildi hann ekki fullyrða hvenær, en sagði ekki ósennilegt að það hafi verið í febrúar 1974 og tengdi Albert það við minningu um að Sævar hafi setið í fangelsi á þeim tíma. Í íbúðinni hafi verið hann, [HJP], Erla, [HeG] og Kristján Viðar. Sagði Albert þetta hafa verið um nótt og hélt hann að það hafi verið helgi og þau hafi verið að koma af skemmtistað. Pokar utan af hassi hafi verið soðnir og þau hafi öll drukkið seyðið af þeim. Greindi Albert frá því að á pokunum hafi verið einhverjir dökkir blettir sem hann hafi talið vera hassolíu, en hafi getað verið eitthvað annað. Minnti hann að þau hafi verið þarna öll fram undir morgun en þó myndi hann það ekki svo glögg. Mundi hann ekki eftir því að Erla eða einhver annar hafi haft orð á blóði í tengslum við drykkjuna. Greindi Albert frá því að sumarið 1976 hafi [HJP] sagt honum að Kristján Viðar hafi spurt hann að því hvernig blóðteið hafi smakkast. Kvaðst Albert ekki geta borið um sannleiksgildi þessara orða.³¹¹⁰
1575. Sama dag, 17. ágúst 1976, var tekin skýrsla af [HeG] sem vitni á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins. Var tilefni yfirheyrslunnar bókað sem framburður [HJP] fyrir sakadómi Reykjavíkur. Bókað var að henni hafi verið kynntur framburður hans að því er hana snerti. Bókað var að [HeG] hafi sagt það rétt sem [HJP] hafi sagt varðandi það að hún hafi farið með honum heim til Erlu að Hamarsbraut 11. Kvaðst hún ekki geta með nokkru móti munað hvenær, en þetta hafi verið á virkum degi. Minnti hana að þau þrjú hafi verið að skemmta sér í samkomuhúsinu Röðli og farið þaðan beint heim til Erlu. Kvaðst [HeG] hafa verið töluvert mikið undir áfengisáhrifum og muna því óljóst eftir atvikum. Vildi hún taka það fram að hún hafi alls ekki munað eftir þessu fyrir en [HJP] hafi minnst á heimsóknina við hana haustið 1976. Þau hafi drukkið eitthvað sem hafi allavega ekki verið venjulegt áfengi. Orðrétt var bókað: „Ekki man ég eftir neinum blóðblettum í íbúð Erlu, en þeir geta vel hafa verið þar, þó ég muni ekki eftir þeim, eða hafi ekki tekið eftir þeim.“ Þá mundi hún ekki eftir neinum pokum undan hassi sem hafi verið soðnir en sagði það vel geta verið að drykkurinn hafi verið slíkt soð. Mundi hún ekki mikið eftir húsgögnum í íbúðinni en mundi eftir legubekk eða dívan í herbergi inn af stofunni þar sem einnig hafi verið eldunaraðstaða. Varðandi framburð [HJP] um að Erla hafi spurt hvernig þeim þætti að drekka mannsblóð, þá rámaði [HeG] í að Erla hafi sagt eitthvað slíkt. Orðrétt var

³¹⁰⁹ Dagbók nr. 7, bls. 92.

³¹¹⁰ Bls. 2729–2730.

bókað í skýrsluna: „Þó vil ég ekkert um þetta fullyrða, því eftir þessu mundi ég heldur ekki fyrir en [HJP] fór að tala við mig um það.“ Mundi hún það greinilega að henni og [HJP] hafi boðið við drykknum og átt í vandræðum með að drekka hann. Áhrifin hafi verið svipuð og af hassreykingum. Í lok skýrslunnar tók [HeG] það fram að á þessum tíma hafi hún verið æði oft undir áhrifum áfengis eða fíkniefna og ætti því mjög erfitt með að tímasetja hluti eða skýra nákvæmlega frá atvikum.³¹¹¹

1576. Fimmtudaginn 18. ágúst 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sævar hafi verið færður í hornið klukkan 14:37 til viðtals við Högna Einarsson, rannsóknarlögreglumann. Orðrétt var bókað í fangelsisdagbókina: „A.T.H. Högni Einarsson og Eggert Bjarnason, Sigurbjörn Víðir mega tala við Sævar Ciesielski, leyfi frá Gunnlaugi B. og Haraldi Henryrssi. Þetta er haft eftir viðtali við Eggert Bjarnason.“ Klukkan 15:00 var bókað að Sævar hafi verið færður á klefa sinn. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Klukkan 15:13 var bókað að hringt hafi verið í Gunnlaug Briem til að afla staðfestingar á heimildum Eggerts, Sigurbjörns Víðis og Högna til að ræða við Sævar. Á sama tíma var orðrétt bókað: „Sævar Ciesielski vill láta bóka eftir sér þetta að hann neitar að tala við þá Eggert Bjarnason, Högna Einarsson og Sigurbjörn Víði Eggertsson.“ Klukkan 18:15 var bókað að Páll Arnór Pálsson, verjandi Kristjáns Viðars, hafi farið inn á klefa til hans með strigaskó til mátunar. Bókað var klukkan 19:05 að Högni hafi tekið Sævar til viðtals með hans vilja. Bókað var að Páll Arnór hafi farið frá Kristjáni Viðari klukkan 19:37. Klukkan 19:40 var bókað að Sævar hafi verið færður á klefa sinn eftir viðtal við Högna sem hann hafi áður verið búinn að neita að tala við, eins og það var orðað í færslunni. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir. Bókað var að [IF] amma Kristjáns Viðars hafi komið með ávexti og kökur til hans klukkan 22:50.³¹¹²
1577. Þennan dag var Erla yfirheyrð sem vitni á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins milli klukkan 10:20 og 11:55. Bókað var að tilefni yfirheyrslunnar væri framburður [HJP] fyrir sakadómi Reykjavíkur. Bókað var að henni hafi verið kynntur framburðurinn. Sagði Erla það alrangt að [HJP] hafi búið heima hjá henni að Hamarsbraut 11, hann hafi gist nótt og nótt. Rétt væri að hún hafi verið taugaveikluð og það hafi væntanlega verið vegna þess að henni hafi verið illa við að vera ein. Mundi Erla ekki til þess að sérstök óreiða hafi verið í íbúðinni eða að [HJP] hafi tekið þar til. Kvaðst hún ekki muna eftir blóðblettum sem hann hafi sagst hafa séð í gólfteppi í svefnherberginu. Sagðist Erla hafa hitt [HJP] einhvern tímum fyrrihluta ársins 1976 og þá hafi hann farið að tala um þessa blóðbletti. Greindi Erla frá því að hana hafi þá rámað í að hann hafi talað um blettina snemma árs 1974, en ekki hugsað meira um það. Kvaðst Erla nokkuð viss um að engir blóðblettir hafi verið á dívaninum. Erla sagðist hafa átt dívanin og hafa flutt hann með sér milli íbúða þar til hún og Sævar hafi farið til Kaupmannahafnar í lok árs 1974, en þá hafi Sævar komið honum í geymslu. Kvaðst Erla ekki vita hvað hafi orðið af honum.³¹¹³ Sagði Erla það ekki allskostar rétt að [HJP] hafi komið með [HeG] að Hamarsbraut 11 og þau hafi drukkið seyði af

³¹¹¹ Bls. 2731–2732.

³¹¹² Dagbók nr. 7, bls. 93–94.

³¹¹³ Bls. 2733.

hassumbúðum. Greindi Erla frá því þegar hún hafi boðið [HJP] og öðrum manni í íbúðina þegar Sævar hafi verið í fangelsi. [HJP] hafi dvalið yfir nóttina og talað mikið um að Sævar hlyti að eiga mikla peninga eða hass falið í íbúðinni. Hann hafi leitað um allt en einungis fundið strigagrisjur sem hafi verið umbúðir utan af hassi. Hann hafi soðið grisjurnar og drukkið seyðið. Greindi Erla frá öðru tilviki þar sem [HJP] hafi verið gestkomandi að Hamarsbraut 11 ásamt [HeG], Alberti Klahn og öðrum manni. Sagði hún áfengi hafa verið haft um hönd, en ekkert hasste hafi verið drukkið. Sagði Erla að rauðleitir blettir hafi verið á umbúðunum utan af hassinu sem hafi verið svokallað rautt Líbanonhass. Blettirnir hafi verið olía sem hafi runnið úr hassinu. Tók Erla það fram að hún myndi ekki til þess að hafa sagt við [HJP] eða nokkurn annan að blettirnir hafi verið blóðblettir og hvað þá blóð úr Guðmundi Einarssyni.³¹¹⁴

1578. Fyrir liggur samantektarskýrsla dagsett sama dag, 18. ágúst 1977, rituð af Eggerti Norðdahl Bjarnasyni, um viðtal við [SJGe], son Geirfinns Einarssonar. Bókað var að tilefnið hafi verið að spyrja hann um armbandsúr sem Geirfinnur hafi verið með þegar hann hafi horfið. Sagði [SJGe] að úrið hafi verið gamalt með hringlaga kassa, ekki sjálftrekt og ekki með tölustöfum á skífunni. Ólin hafi verið úr leðri, breið og á henni nokkuð stórar, silfurlitaðar málmbólur.³¹¹⁵
1579. Föstudaginn 19. ágúst 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að séra Ragnar Fjalar hafi komið til viðtals við Guðjón milli klukkan 13:55 og 14:40.³¹¹⁶ Daginn eftir var bókað að Guðsteinn læknir hafi komið milli klukkan 08:00 og 09:20 til viðtals við Kristján Viðar, Sævar, Guðjón og Tryggva Rúnar. Bókað var að lyfjum hafi verið breytt hjá Kristjáni Viðari og Guðjóni.³¹¹⁷
1580. Laugardaginn 20. ágúst 1977, var [ISs], sjómaður, yfirheyrður sem vitni af rannsóknarlögreglu ríkisins á lögreglustöðinni á Patreksfirði milli klukkan 03:50 og 04:55. Tilefni yfirheyrslunnar var bókað sem framburður [HJP] fyrir sakadómi Reykjavíkur um að hann hafi látið vitnið fá armbandsúr seint á árinu 1975 en fengið í staðinn ríflega andvirði einnar áfengisflösku. Úrið kvaðst [HJP] hafa fengið hjá Sævari. Sagði [ISs] að framburður [HJP] væri ekki réttur. Aftur á móti hafi hann fengið armbandsúr hjá Sævari vorið 1975 sem tryggingu fyrir peningaláni sem hann hafi veitt honum. Sagði [ISs] að [HJP] hafi verið viðstaddur þegar Sævar hafi afhent honum úrið. Um verslunarmannahelgina sama ár hafi Sævar viljað fá úrið til baka en boðið honum annað í staðinn. Lýsti hann úrinu sem hann hafði fengið um vorið sem stálúri með hringlaga kassa og ljósri skífu, ekki sjálftrekkjandi og með breiðri, svartri leðuról með stállituðum málmbólum. Minnti [ISs] að Sævar hafi sagt að úrið hafi áður verið í eigu [SkT] læknis. Greindi vitnið frá því að Sævar hafi örugglega verið með úrið á sér í Danmörku í desember 1974. Minnti hann að Sævar hafi einnig verið með úrið í september 1974, en þó vildi hann ekki fullyrða það. Seinna armbandsúrið hafi verið allt öðruvísi, gullitað með ferhyrnum kassa og brúnni, breiðri ól.³¹¹⁸

³¹¹⁴ Bls. 2734.

³¹¹⁵ Bls. 2735.

³¹¹⁶ Dagbók nr. 7, bls. 94–95.

³¹¹⁷ Dagbók nr. 7, bls. 96–97.

³¹¹⁸ Bls. 2738–2739.

1581. Mánudaginn 22. ágúst 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Högni hafi komið klukkan 21:15 og tekið Sævar til viðtals. Bókað var að Högni hafi farið klukkan 21:40. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir önnur en samantektarskýrsla dagsett 22. ágúst 1977, rituð af Högna þar sem fram kemur að hann hafi farið að Lambhól við Starhaga til að athuga hvort þar væri að finna dívan sem hafi tilheyrt búslóð Erlu og Sævars að Hamarsbraut 11. Fram kom að Sævar hafi greint honum frá því að hafa flutt dívaninn ásamt annarri búslóð að Lambhól þegar [RafG] hafi búið þar en nú væri hann búsettur í Svíþjóð. Bókaði Högni í skýrsluna að hann hafi athugað allt dót í geymslunum og væri þess fullviss að dívaninn væri ekki þar.³¹¹⁹
1582. Fyrir liggur samantektarskýrsla, dagsett sama dag, rituð af Eggerti um afdrif dívansins. Fram kom að reynt hafi verið að hafa uppi á húsráðendum að Lambhóli þegar dívaninn var fluttur þangað, en án árangurs. Vísað var til framburðar Sævars í viðtölum hans við Högna Einarsson.³¹²⁰ Fyrir liggur önnur samantektarskýrsla dagsett þennan dag, rituð af Eggerti um lán á armbandsúri sömu tegundar og það sem Guðmundur Einarsson hafi verið með þegar hann hvarf. Bókuð var lýsingin á úrinu sem var af tegundinni Pierpoint. Fram kom að foreldrum Guðmundar hafi borið saman um að úrið væri alveg eins og úr sonar þeirra, nema á því hafi ekki verið leðuról heldur teygjanleg málmfesti.³¹²¹
1583. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir greinargerð Arnar Höskuldssonar til Gunnlaugs Briem, sakadómarar, um ásakanir Sævars og Kristjáns Viðars á hendur honum, lögreglumönnum og fangavörðum, dagsett þennan dag 22. ágúst 1977. Ritaði Örn um að geta ekki tjáð sig um framferði fangavarða í Síðumúlafangelsi en benti á að illmögulegt væri að beita mann harðræði innan fangelsisins vegna þess hve hljóðbært þar væri. Um framburð Kristjáns Viðars um stapp á þaki fangelsisins skýrði Örn svo frá að fangaverðir hafi heyrt hljóð líkt og gengið væri á þaki hússins. Farið hafi verið upp á þak en þar hafi ekkert fundist. Eina skýringin hafi virst vera sú að vindur hafi haft þessi áhrif en töluvert rok hafi verið úti. Greindi Örn frá því að Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi heyrt þennan umgang, en Eggert hafi verið að yfirheyra Kristján Viðar í hornherbergi. Orðrétt var ritað í framhaldinu: „Sævar Marinó reyndi í þinghaldi hinn 11. janúar að bera fyrir sig að hann hefði verið þvingaður til þess að játa á sig sakir í „Guðmundarmálinu“. Ég tók ekkert mark á framburði hans þar sem ég vissi betur, en ég var viðstaddur þegar hann skýrði fyrst frá og svo var einnig hans réttargæslumaður Jón Oddsson hrl. og á honum að vera manna best kunnugt um að framburður Sævars er rangur.“ Ritaði Örn um að bera fullkomið traust til lögreglumannanna og hafa enga ástæðu til að ætla að þeir hafi ekki gætt settra reglna við yfirheyrslur. Þótti honum lögreglumennirnir hafa dekrað um of við sökunauta þar sem þeir hafi verið hlaupandi í fangelsið jafnt á nóttu sem degi því mjög mikið hafi verið um að sökunautar hafi látið hringja í þá. Orðrétt ritaði Örn: „Það er fjarstæða að Kristján hafi fengið nöfn fjórmenninganna uppgefin hjá lögreglumönnum. Reynslan af tilburðum Sævars í

³¹¹⁹ Bls. 2740.

³¹²⁰ Bls. 2741.

³¹²¹ Bls. 2742.

„Guðmundarmálinu“ var lexía sem hefði komið í veg fyrir alla slíka óvarfærni.“ Lýsti Örn þeirri skoðun sinni að Kristján hafi fljótlega skammast sín fyrir hinar röngu sakargiftir og sé því að leita leiða sér til varnar í broti sem honum hafi fundist alvarlegt líkt og fleirum. Ritaði Örn í lokin um að framburðir Sævars og Kristjáns Viðars væru rangir og kynnu að skýrast af illvilja þeirra í garð lögreglumanna og fangavarda.³¹²²

1584. Þriðjudaginn 23. ágúst 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Högni hafi farið inn á klefa númer þrjú til viðtals við Sævar klukkan 15:40. Bókað var að Högni hafi komið fram klukkan 16:00.³¹²³ Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir önnur en samantektarskýrsla rituð af Högna. Fram kom að tilgangur vitjunarinnar hafi verið að spyrja Sævar um skipti á úrum. Greindi Sævar frá því að hafa verið viðstaddur þegar [ISs] sjómaður hafi lánað [HJÞ] peninga og tekið armbandsúr í pant. Aðspurður hvort hann hafi átt úr á þessum tíma kvaðst Sævar hafa haft undir höndum úr sem hann hafi stolið en Eggert Bjarnason, rannsóknarlögreglumaður, hafi tekið af honum í desember 1975 þegar hann hafi verið handtekinn.³¹²⁴
1585. Fyrir liggur skýrsla dagsett þennan dag um yfirheyrslu yfir Erlu Bolladóttur sem vitni á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins. Var tilefni yfirheyrslunnar bókað sem armbandsúraeign Sævars. Greindi Erla frá armbandsúri sem Sævar hafi átt á tímabilinu mars til ágúst 1974. Lýsti hún úrviðskiptum Sævars og [ISs].³¹²⁵
1586. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir samantektarskýrsla rituð af Högna og dagsett 24. ágúst 1977. Fram kom að haft hafi verið samband við [ÓSt] sem hafi flutt að Lambhóli við Starhaga þegar [RafG] hafi flutt þaðan. Minntist hann þess ekki að hafa séð dívan í hvorugri geymslunni.³¹²⁶ Fyrir liggur önnur samantektarskýrsla dagsett þennan dag, rituð af Sigurbirni Víði, um símtal við [ÁM] um armbandsúr í fórum Sævars. Fram kom að hann hafi verið viðstaddur úraskipti Sævars og [ISs] í byrjun ágústmánaðar 1974. Kvaðst hann viss um að úr Sævars hafi verið gullúr af gerðinni Pierpoint með dagatali og tölusettri skífu.³¹²⁷
1587. Fimmtudaginn 25. ágúst 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi komið til viðtals við hann klukkan 15:30. Fór viðtalið fram í áheyrn varðstjóra.³¹²⁸ Daginn eftir var bókað að farið hafi verið með Sævar og Tryggva Rúnar til augnlæknis og þess getið að þeir þyrftu báðir gleraugu en eftir væri að fá fjárveitingu frá félagsmálastofnun. Bókað var að Páll Arnór Pálsson, verjandi Kristjáns Viðars, hafi farið inn á klefa til hans klukkan 14:15. Bókað var að séra Ragnar Fjalar hafi komið til viðtals við Guðjón milli klukkan 16:30 og 17:20.³¹²⁹

³¹²² Bls. 2743–2744.

³¹²³ Dagbók nr. 7, bls. 99.

³¹²⁴ Bls. 2745.

³¹²⁵ Bls. 2746–2747.

³¹²⁶ Bls. 2748.

³¹²⁷ Bls. 2749.

³¹²⁸ Dagbók nr. 7, bls. 102.

³¹²⁹ Dagbók nr. 7, bls. 104.

1588. Laugardaginn 27. ágúst 1977 var bókað í fangelsisdagbókina að Guðsteinn læknir hafi rætt við Tryggva Rúnar, Kristján Viðar og Sævar meðal annarra milli klukkan 09:45 og 10:30. Vísað var til lyfjaskrár.³¹³⁰
1589. Þriðjudaginn 30. ágúst 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sævar hafi verið færður fram til viðtals við Jón Oddsson, verjanda sinn, klukkan 15:55. Bókað var að Sævar hafi verið færður á klefa sinn klukkan 17:10.³¹³¹
1590. Þennan dag var dómþing sakadóms Barðastrandarsýslu sett og tekið fyrir að yfirheyra [ISs] að beiðni rannsóknarlögreglu ríkisins. Staðfesti hann skýrslu sína fyrir dómi og vann eið að framburði sínum.³¹³²
1591. Miðvikudaginn 31. ágúst 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi komið til viðtals við hann milli klukkan 15:45 og 16:45. Klukkan 19:40 var bókað að Páll Arnór Pálsson, verjandi Kristjáns Viðars, hafi komið til viðtals við hann. Bókað var að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa sinn klukkan 22:30.³¹³³
1592. Fyrir liggur samantektarskýrsla rituð af Sigurbirni Víði um viðtal hans og Ívars Hannessonar við [EBSk], fyrrum vinnuveitanda Geirfinns. Fram kom að [EBSk] hafi sagst ekki geta veitt neinar upplýsingar um armbandsúr í eigu Geirfinns. Bókað var að seinna sama dag hafi hann hringt til Ívars og skýrt honum frá því að hann og eiginkona hans hafi farið að fletta ljósmyndum úr samkvæmi frá áramótum 1973, 1974. Þau hafi fundið tvær ljósmyndir af Geirfinni þar sem sæist í úrið á annarri myndinni og armbandsólina á úrinu á hinni myndinni. Í skýrslunni kom fram að Sigurbjörn Víðir og Ívar hafi sótt ljósmyndirnar daginn eftir, 1. september 1977.³¹³⁴
1593. Dagana 28. júlí 1977 til 31. ágúst 1977 ritaði Guðjón í dagbók sína um fjarveru verjanda síns, Benedikts Blöndal, bókalestur og sendingu úr sakadómi Reykjavíkur með bréfum frá aðstandendum og skákblaði frá Grétari Sæmundssyni, rannsóknarlögreglumanni. Ritaði hann um að Guðsteinn læknir hafi minnkað skammtinn af Valíum niður í sex millígrömm og Diazepam skammtinn um tvö millígrömm. Mánudaginn 8. ágúst ritaði hann um samtalið við Gunnar Marinósson sem hafi greint honum frá ákvörðun Gunnlaugs Briem frá 13. júlí um að Benedikt Blöndal mætti ekki koma í fangelsið með málskjöl. Ritaði Guðjón um að þessar fréttir hafi komið honum á óvart. Orðrétt ritaði Guðjón: „Málskjöl sagði hann að ákærðu fengju aldrei að sjá. Sp. hvort ég veit hvar G.f. er? Sv. Á Puerto Rico.“³¹³⁵
1594. Dagana 14. til 31. ágúst 1977 ritaði Tryggvi Rúnar í dagbók sína um að hafa ekki ritað í hana síðan 16. júlí. Ritaði hann um að hafa stoppað allri lyfjainntöku 21. júlí nema svefnlyfjum fyrir nóttina. Orðrétt ritaði hann: „[V]ar það svo sannarlega þess virði fyrir líkama og sál og hugsun enda er ég líka allt annar og betri maður síðan ég hætti.

³¹³⁰ Dagbók nr. 7, bls. 105.

³¹³¹ Dagbók nr. 7, bls. 108.

³¹³² Bls. 2750–2754.

³¹³³ Dagbók nr. 7, bls. 109–110.

³¹³⁴ Bls. 2755.

³¹³⁵ Bls. 2755_A–Ö.

P.s. Ég varð auðvitað að taka eitthvað fyrir því ég vissi að viljinn hjá mér væri ekki nóg, því það er mikið átak að vera hér saklaus og geta útilokað það eins og ekkert sé.³¹³⁶

1595. Fimmtudaginn 1. september 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi komið til viðtals við hann klukkan 13:40. Bókað var að Sævar hafi verið færður á klefa sinn klukkan 15:40. Bókað var í fangelsisdagbókina að Benedikt Blöndal, verjandi Guðjóns, hafi komið klukkan 18:00 til viðtals við skjólstæðing sinn. Fór Benedikt klukkan 19:15 og boðaði komu sína morguninn eftir og eitthvað næstu daga.³¹³⁷ Daginn eftir var bókað um komu Benedikts til Guðjóns milli klukkan 10:00 og 10:30. Bókað var að séra Ragnar Fjalar hafi komið til viðtals við Guðjón klukkan 14:35. Þá var bókað að móðir Sævars hafi komið klukkan 14:40 með fatnað, tóbakspeninga og ljósmynd af barni hans.³¹³⁸ Laugardaginn 3. september 1977 var bókað í fangelsisdagbókina að Benedikt Blöndal, verjandi Guðjóns, hafi komið til viðtals við hann klukkan 13:45. Bókað var að Guðjón hafi verið færður á klefa sinn klukkan 16:00.³¹³⁹ Daginn eftir, 4. september 1977, var bókað að Sævar hafi verið færður fram til viðtals við Jón Oddsson, verjanda sinn, klukkan 15:00. Var hann færður aftur á klefa sinn klukkan 16:05.³¹⁴⁰
1596. Mánudaginn 5. september 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Gunnlaugur Sigurðsson, rannsóknarlögreglumáður, hafi sótt bréf frá Sævari til Gunnlaugs Briem, sakadómara.³¹⁴¹
1597. Fyrir liggur handritað bréf Sævars, alls tíu blaðsíður, dagsett í byrjun september 1977. Yfirskrift bréfsins er „Síðumúlafangelsi. Sævar Marinó Ciesielski. 15. nóvember til 21. 1974.“ Í vinstra horni bréfsins er ritað með annarri rithönd: „mótt. 5/9/77.“ Í bréfinu rakti Sævar ferðir sínar og gerðir dagana 15. til og með 21. nóvember 1974 með ítarlegum hætti.³¹⁴² Í yfirliti yfir föstudaginn 15. nóvember 1974 rakti Sævar að hann hafi farið að Kirkjuteig til [VK] um klukkan 13:30 og fengið filter. Orðrétt ritaði hann: „[VK] sagði að embættismaður hafi símað í sig og spurt hvað ég væri að aðhafast.“ Um klukkan 14:00 hafi hann kvikmyndað svífandi fugla út yfir Örfirisey og tekið upp hljóð á Grandagarði um klukkan 15:00. Um kvöldið þennan dag hafi hann og [MPJ] farið austur að Gljúfurárholti. Hálka hafi verið á Hellisheiðinni og þeir hafi því stoppað við Þrengslin til að setja keðjur undir hjólbarðana. Lögreglan hafi komið á staðinn við eftirlit.³¹⁴³ Sunnudaginn 17. nóvember 1974 rakti Sævar í bréfinu. Ritaði hann um að hafa farið um klukkan 14:00 að Kirkjuteigi til [VK]. Þeir hafi síðan farið að Hallgrímskirkju um klukkan 14:30 þar sem [VK] hafi kvikmyndað úr turni kirkjunnar fyrir Prestafélagið. Ritaði hann um að hafa farið í mat til móður sinnar að Grýtubakka 10 um klukkan 17:00 þann dag. Orðrétt ritaði hann: „Lögreglan að snuðra

³¹³⁶ Bls. 2755_AA–AD.

³¹³⁷ Dagbók nr. 7, bls. 110–111.

³¹³⁸ Dagbók nr. 7, bls. 112.

³¹³⁹ Dagbók nr. 7, bls. 114.

³¹⁴⁰ Dagbók nr. 7, bls. 115.

³¹⁴¹ Dagbók nr. 7, bls. 116–117.

³¹⁴² Bls. 2756–2765.

³¹⁴³ Bls. 2756.

í kringum bifreiðina. Tók upp númerið af jeppanum að ég held. Kölluðu í talstöð.³¹⁴⁴ Ritaði Sævar um að hafa ekið um bæinn mánudaginn 18. nóvember 1974 um klukkan 17:15 með Erlu, [BÞÞ], hálfbróður hans [ÞIS] og [SBá]. Um klukkan 18:30 hafi hann farið til [VK] og skilað skrá af Nagra upptökutæki sem hann hafi fengið lánað. Ritaði Sævar um að hafa rætt lengi við [VK] svo að Erla og strákarnir hafi orðið leið á biðinni og farið í sjoppu. Þá lýsti hann efni sænskrar kvikmyndar sem hann hafi horft á í Háskólabíó um klukkan 21:00 sama kvöld.³¹⁴⁵ Þriðjudeginum 19. nóvember 1974 lýsti Sævar með sambærilegum hætti. Ritaði hann um að hafa farið að Kirkjuteigi um klukkan 14:30 og spjallað við [VK] um filmusendingu og tæknileg atriði. [VK] hafi greint honum frá því að seinasta sýning á kvikmyndinni „Eldur í Heimaey“ væri um kvöldið. Hann væri að hugsa um að sýna kvikmyndina víðs vegar um landið ásamt fleiri myndum eða að fá einhvern mann sem hann treysti til verksins þar sem hann væri önnur kafinn við klippingu. Ritaði Sævar um að hafa farið í Karnabæ, bílaleiguna Geysi um klukkan 15:15 þennan dag. Orðrétt ritaði hann: „Skoðum plötur. Hittum [GM] bílaleigjanda.“ Um klukkan 15:40 hafi hann og Erla farið í tvær skóbúðir á Laugaveginum og hann keypt leðurstígvél á Erlu í skóbúð við hliðina á hljómplötuversluninni Fálkanum. Ritaði Sævar um að hafa ekið móður sinni heim úr vinnu frá Laugavegi um klukkan 18:00. Þau hafi borðað kvöldmat um klukkan 18:30 að Grýtubakka. Orðrétt ritaði Sævar: „Ég vildi gleðja móður mína með því að bjóða henni á Kjarvalsstaði því hún fer aldrei neitt og það var seinasta sýning á Heimaeyjamyndinni.“ Um klukkan 19:15 hafi hann og Erla farið með matvæli heim á Hjallaveg sem þau keyptu í Náttúrulækningabúðinni um klukkan 17:00 sama dag. Klukkan 19:45 hafi þau farið með móður hans að Kjarvalsstöðum og komið þangað um klukkan 20:00.³¹⁴⁶ Orðrétt ritaði Sævar: „Það var mikil aðsókn og öll bílastæði full við Kjarvalsstaði svo við lögðum bílnum á bílastæði hjá Smjörlíkisgerð og Ofnasmiðju, efst á plani Ölgerðar. Þegar við komum að anddyri er mikil biðröð. Þegar við komum inn er sýning hafin, sýning var í suðursal sem var skipt til helminga og sýnt var í SSV hluta, ég giska á 60 sæti. Við á skuggamyndasýningu í litlu herbergi í SA, þar var þétt setið, það voru landslags myndir á slides. Ég hitti [VK] fyrir framan sýningasal en sýning fór fram fyrir luktum dyrum. Ég kynnti móður mína [VK] og konu hans og [ÓK] heitinn. Fyrir aftan [VK] sá ég Kristján Pétursson. [VK] var ánægður með aðsóknina sem mér skildist að hann hafi ekki beinlínis búist við. Gengið út og inn um sömu dyr sýningasals. Við vorum nálægt sýningarvélinni. Að lokinni sýningu bauð ég mömmu á kaffiteríuna þar sem lá ekkert á. En mamma sagði að hún væri orðin sein í kvöldskammtinn út af sykursýkinni.“³¹⁴⁷ Sævar áætlaði dvölina að Kjarvalsstöðum í tíma. Orðrétt ritaði hann: „1. Sýning hefst klukkan 20:05. 2. Fyrstu sýningu lokið klukkan 20:40. 3. Út og inn. Tími sirka 15 mínútur. Klukkan 20:55. 4. Annari sýningu lokið klukkan 21:30. 5. Út úr sal. Spá í kaffi 15 mín. Klukkan 21:45. 6. Sest upp í jeppann klukkan 22:00. Það voru þrjár eða fjórar sýningar um kvöldið frá

³¹⁴⁴ Bls. 2758.

³¹⁴⁵ Bls. 2759.

³¹⁴⁶ Bls. 2760.

³¹⁴⁷ Bls. 2761.

klukkan 20:55. Skuggamyndir voru fyrir þá sem voru að bíða.³¹⁴⁸ Í framhaldinu lýsti Sævar því sem eftir lifði af kvöldinu. Þau hafi verið komin að Grýtubakka 10 um klukkan 22:10. Ritaði hann um að hann og móðir hans hafi rætt saman um kvikmyndina og drukkið kaffi. Erla hafi verið í fúlu skapi þar sem henni hafi ekki fundist hann bera nægilega mikla virðingu fyrir henni. Ritaði Sævar um að hafa horft á sjónvarpið klukkan 22:40 og fengið sér í glas. Lýsti hann efni fréttamyndar um erlend málefni í umsjón [SD]. Um klukkan 23:05 hafi hann og Erla farið heim að Hjallavegi. Þau hafi rifist og hann því farið með leigubifreið upp í Breiðholt til móður sinnar þar sem hann hafi dvalið um nóttina. Orðrétt ritaði Sævar: „Fékk mér te og ristað brauð í morgunmat og fór til Ásgeirs Friðjónssonar.“³¹⁴⁹ Sævar lýsti jafnframt miðvikudeginum 20. nóvember 1974. Setti hann fram yfirlit í tímaröð yfir atburði dagsins. Um klukkan 10:00 hafi hann farið að lögreglustöðinni þar sem ávana- og fíkniefnadómstóllinn hafi verið til húsa. Orðrétt ritaði hann: „Ræða við Ásgeir Friðjónsson dómara hvort þeir hafi hringt í [VK] og verið að spyrja um mig.“ Því næst hafi hann farið heim að Hjallavegi, fengið sér að borða, hlustað á hljómplötur og sæst við Erlu. Sævar ritaði um að hafa farið á kvikmyndasýningu í Háskólabíó um klukkan 17:00 en hann myndi ekki greinilega hvaða mynd það hafi verið. Giskaði hann á Billy the Kid, 2001 eða Norðurskaut svarar ekki. Um klukkan 19:00 hafi hann heimsótt [RafG] og [P] í stutta stund en Erla hafi setið út í bifreiðinni á meðan. Sævar ritaði um að hafa hugsað sér að fá [P] til að tala inn á Nagra upptökuband. Miðvikudagskvöldið hafi verið heimilislegt, eins og hann orðaði það. Fimmtudeginum 21. nóvember 1974 lýsti Sævar í tímaröð. Um klukkan 14:00 hafi hann farið að Kirkjuteigi þar sem [VK] hafi unnið að klippingu á kvikmynd. Kvaðst Sævar hafa stoppað stutt við en spurt hann um filmsendingu sem hann hafi átt von á. Sævar ritaði um að hafa farið upp í Sjónvarphúsið við Laugaveg þar sem Erla hafi sótt 200 fet af filmu úr framköllun. Orðrétt ritaði hann: „Þessi var tekin um vorið sem [GuG] leikkona tók af mér og Guðjóni S. og [ÓSt] við kirkjuna á Kirkjuteig.“ Hann og Erla hafi farið á Mokka kaffi að Skólavörðustíg og hitt þar [HJP] sem hafi viljað fá þau í bíó með sér og sagt þeim að [PKKP] og Kristján Viðar hafi pín ofan í hann tveimur pökkum af blómsturdufti að Laugavegi 32. Um klukkan 21:00 hafi þau horft á hryllingsmynd í Hafnarbíó. Orðrétt ritaði Sævar: „Mig minnir að það hafi verið Frankenstein en ég gef slíkum myndum frekar lítinn gaum. Hún hét að ég held „Endalok Frankenstein“. Þau hafi ekið [HJP] niður í bæ um klukkan 22:40. Um klukkan 23:00 hafi þau farið að Kirkjuteigi og rabbað um kvikmyndir við [VK]. Þau hafi farið þaðan heim að sofa milli klukkan 01:00 og 02:00.³¹⁵⁰

1598. Þriðjudaginn 6. september 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi hringt klukkan 11:05 og beðið fyrir þau skilaboð til Sævars að réttarhöld yfir honum myndu ekki hefjast fyrr en þriðjudaginn 13. september 1977. Klukkan 17:30 var bókað að Páll Arnór Pálsson, verjandi Kristjáns Viðars, hafi komið til viðtals við hann. Bókað var klukkan 18:07 að Ingvar

³¹⁴⁸ Bls. 2762.

³¹⁴⁹ Bls. 2763.

³¹⁵⁰ Bls. 2765.

Kristjánsson geðlæknir hafi komið til viðtals við Sævar að beiðni Guðsteins fangelsislæknis. Bókað var að séra Jón Bjarman hafi komið milli klukkan 14:35 og 18:40 og rætt við Guðjón, Sævar og Kristján Viðar meðal annarra. Klukkan 18:59 var bókað orðrétt í fangelsisdagbókina: „Fór Ingvar Kristjánsson læknir eftir viðtal við Sævar Ciesielski. Ingvar telur Sævar vera við sémilega andlega heilsu.“ Bókað var að Kristján Viðar hafi verið færður á klefa sinn klukkan 19:00 eftir viðtal við verjanda sinn.³¹⁵¹

1599. Miðvikudaginn 7. september 1977 kom út bókin „Sakamál 1081“ eftir Karl Schütz og Jürgen Neven-du Mont í þýðingu [VeG]. Karl Schütz ritaði formálsorð bókarinnar þar sem fram kom að eftir sjö mánaða dvöl sína á Íslandi hafi hann orðið þess greinilega var að Íslendingar hefðu mikinn áhuga á nútímaaðferðum í meðferð afbrotamála. Greindi Schütz frá aðkomu sinni að rannsókn á hvarfi Geirfinns Einarssonar. Í framhaldinu ritaði hann orðrétt: „Ég vænti þess, að lesendur skilji að mér er ekki unnt að gera nánari grein fyrir sönnunargögnum í þessum stutta formála, og auk heldur þykir mér ekki stætt á að gera slíkt meðan málsmeðferð stendur yfir. Það kemur í hlut dómaranna að dæma um sekt sakborninganna og þó einkum hvort þeir hafi verið færir um það, þegar verknaðurinn var framinn, að sjá fyrir afleiðingar. En á þessu stigi málsins er þó hægt að fullyrða eitt: Þeir sem voru að verki í Keflavík eru á engan hátt sambærilegir við þá menn, sem skutu sofandi hermenn til bana í Lebach, án þess að þeir hefðu nokkuð til saka unnið, eingöngu í því skyni að sanna ríkum manni, sem þeir ætluðu að kúga til að láta af hendi 800 þúsund mörk, að þeir væru færir um slíkt voðaverk. Afbrotamennirnir, sem þar voru að verki, voru frá góðum heimilum. [...] Þessir gáfuðu afbrotamenn játuðu brot sitt að fullu strax og fyrstu sönnunargögn lágu fyrir.“ Áfram ritaði Schütz í formála bókarinnar: „Þeir sem taldir eru eiga hlut að máli í Keflavík lögðust á eitt að tefja rannsókn málsins og villa um fyrir lögreglunni. Einna helst virtist sem um samtök væri að ræða.“ Síðan ritaði Schütz: „Margar vinnustundir fóru til ónýtis og það olli einnig miklum glundroða, að sakborningarnir voru alltaf að benda á nýja og nýja staði, þar sem lík Geirfinns væri falið, hér og þar í nágrenni Reykjavíkur og Keflavíkur. Að lokum leiddi þrautseigja allra rannsóknarmanna þó til þess að okkur miðaði nær marki.“ Karl Schütz ritaði um að nútímatækni hafi verið beitt við allar rannsóknir og yfirheyrslur. Orðrétt ritaði hann í framhaldinu: „Sem vænta mátti kom í ljós að svo langur tími var liðinn frá því afbrotið var framið, að flest vitnin – og sakborningarnir reyndar líka – höfðu hreinlega gleymt mörgu sem máli skipti. Margir þeir, sem sakborningar höfðu viljandi bendlað við málið, höfðu hvergi komið nærri þeim atburðum sem þeir voru spurðir um, en sögðu samt: „Það getur vel verið að ég hafi séð þetta, ég man bara ekki lengur eftir því.“ Síðan ritaði Schütz: „Sjálfur átti ég aðallega í erfiðleikum með að dæma um skapgerð þeirra sem hlut áttu að máli. Í Þýskalandi tekst mér tiltölulega fljótt og vel að greina hvort fólk er að ljúga eða segja sannleikann, en á Íslandi varð ég þess var, að fólk sagði lögreglunni ósatt, af ástæðum sem mér voru áður ókunnar. Sum vitnin sögðu rangt frá og virtust mjög grunsamleg þótt þau væru í rauninni á engan hátt flækt í málið. Mér þótti þessi tilhneiging til að halda sakleysislegustu hlutum leyndum mjög nýstárleg og um leið

³¹⁵¹ Dagbók nr. 7, bls. 117–118.

forvitnileg.“ Í lok formálans þakkaði hann Ólafi Jóhannessyni, dómsmálaráðherra og Halldóri Þorbjörnssyni, yfirsakadómara, fyrir að gera sér kleift að starfa á eigin ábyrgð á Íslandi án nokkurra truflana eða íhlutunar.³¹⁵²

1600. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla tæknideildar rannsóknarlögreglu ríkisins, dagsett 8. september 1977, um eftirtökur tveggja litljósmynda af Geirfinni Einarssyni og athugun á þeim. Í skýrslunni kom fram að ljósmyndirnar sýndu armbandsúr Geirfinns og var úrinu þar lýst.³¹⁵³
1601. Föstudaginn 9. september 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Sævar hafi verið færður fram til viðtals við sendiráðsfulltrúa bandaríska sendiráðsins og Jón Oddsson, verjanda sinn í áheyrn Bjarna Matthíassonar og Ragnars Þorsteinssonar.³¹⁵⁴ Daginn eftir var bókað að Guðsteinn læknir hafi komið milli klukkan 09:30 og 10:40 til viðtals við Kristján Viðar og Guðjón meðal annarra. Var þess getið að lyfjaskrá hafi verið breytt.³¹⁵⁵ Sunnudaginn 11. september 1977 var bókað í fangelsisdagbókina að Páll Arnór Pálsson, verjandi Kristjáns Viðars, hafi komið til viðtals við hann klukkan 17:25. Bókað var að Páll Arnór hafi farið klukkan 19:10.³¹⁵⁶
1602. Mánudaginn 12. september 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Ragnar Þorsteinsson hjá sakadómi Reykjavíkur hafi hringt klukkan 08:45 og tilkynnt um að Kristján Viðar ætti að mæta fyrir dóm klukkan 10:00 daginn eftir, Guðjón klukkan 10:45 og Sævar klukkan 14:00. Bókað var að móðir Sævars hafi komið með sendingu af fötum til hans klukkan 17:45.³¹⁵⁷
1603. Þriðjudaginn 13. september 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Benedikt Blöndal, verjandi Guðjóns, hafi komið til viðtals við hann milli klukkan 09:10 og 09:40. Bókað var að Sævar hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur klukkan 10:15. Komið var með Sævar til baka klukkan 11:45. Klukkan 15:10 var bókað að séra Jón Bjarman hafi komið til viðtals við Guðjón ásamt fleiri föngum. Bókað var klukkan 20:00 að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi komið til viðtals við hann í áheyrn Gunnars Guðmundssonar. Var Sævar færður aftur á klefa sinn klukkan 20:15.³¹⁵⁸
1604. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð og tekið fyrir sakadómsmálið gegn ákærðu að því er varðar sakargiftir vegna hvarfs Geirfinns Einarssonar. Sækjandi málsins, Bragi Steinarsson, var bókaður mættur í dómnum. Bókað var að Jón Oddsson, verjandi Sævars, væri mættur í dómnum. Fór hann þess á leit að [VK] yrði kvaddur fyrir dóm í málinu. Einnig fór hann þess á leit að móðir Sævars og systir yrðu yfirheyrðar. Kvaðst hann að öðru leyti ekki óska eftir frekari rannsókn í málinu. Þá var Benedikt Blöndal, verjandi Guðjóns, bókaður mættur. Fór hann þess á leit að Guðjón og Kristján Viðar yrðu samprófaðir. Kvaðst hann ekki gera kröfur um frekari rannsókn í málinu að svo stöddu. Bókað var að klukkan 10:30 hafi Sævar komið í dómnum. Lét

³¹⁵² Bls. 2767–2771.

³¹⁵³ Bls. 2772.

³¹⁵⁴ Dagbók nr. 7, bls. 121–122.

³¹⁵⁵ Dagbók nr. 7, bls. 123.

³¹⁵⁶ Dagbók nr. 7, bls. 124.

³¹⁵⁷ Dagbók nr. 7, bls. 124–125.

³¹⁵⁸ Dagbók nr. 7, bls. 126–127.

dómurinn þess getið með bókun að borist hafi skýrsla frá Sævari 5. september 1977 um nokkra viðburði dagana 15. til 21. nóvember 1974. Bókað var að Sævar hafi staðfest skýrsluna rétta. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Samkvæmt skýrslunni kveðst ákærði hafa farið frá Kjarvalsstöðum um kl. 22.00 að kvöldi 19. nóvember 1974. Ákærði er nánar spurður um þetta og kveðst hann halda fast við þetta. Ákærða er bent á, að þetta sé ekki í samræmi við framburð hans fyrir dómi svo og bréf er hann ritaði dómnum 12. júlí s.l.³¹⁵⁹ Ákærði heldur því nú fram, að allur framburður sinn í málinu sé rangur og byggður á sögusögnum rannsóknarlögreglumanna og þróast upp með rannsókn málsins. Hann kveðst aldrei hafa farið til Keflavíkur að kvöldi 19. nóvember og kannast ekki við að eiga þátt í hvarfi Geirfinns Einarssonar. Ákærði kveðst aldrei hafa séð Geirfinn.“ Í framhaldinu var Sævar inntur eftir armbandsúri sem [HJÞ] og [ISs] hafi borið um. Bókað var að Sævar hafi kannast við armbandsúr með breiðri leðuról og hvítri skífu. Kvaðst hann hafa komist yfir það í innbroti en [HJÞ] hafi síðar látið hann fá gullitað úr í skiptum. Það úr hafi verið tekið af honum í Síðumúlafangelsi í janúar 1976 og væri í vörslum rannsóknarlögreglunnar. Þá kvaðst Sævar muna að tveir dývanar hafi verið að Hamarsbraut 11 meðan hann hafi dvalið þar, en vissi ekki hvar þeir væru niðurkomnir. Vék Sævar frá klukkan 11:20.³¹⁶⁰ Bókað var að [SÓG], móðir Sævars, hafi komið að eigin ósk í dóminn sem vitni. Greindi hún frá því að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi minnst á það við hana í október 1976 að hún hafi verið að Kjarvalsstöðum 19. nóvember 1974 með Sævari og Erlu. Kvaðst hún hafa farið að rifja þetta upp og sagði kvöldið hafa verið sér minnisstætt þar sem hún færi mjög sjaldan út á kvöldin. Sævar og Erla hafi sótt hana í vinnuna að Laugavegi 70 um klukkan 18:00 á jeppabifreiðinni. Kvaðst hún vinna aðeins á þriðjudögum að Laugavegi. Þaðan hafi þau ekið heim að Grýtubakka og borðað kvöldverð. Rétt fyrir klukkan 20:00 hafi þau farið áleiðis að Kjarvalsstöðum. Á leiðinni hafi verið komið við að Hjallavegi. Ekki hafi verið hægt að fá bílastæði að Kjarvalsstöðum og nokkurn tíma hafi tekið að finna stæði. Klukkan hafi verið farin að ganga níu þegar þau hafi komið inn á Kjarvalsstaði og þá hafi fyrsta sýning kvikmyndarinnar verið byrjuð. Þau hafi því skoðað um stund sýningu sem hafi verið í gangi á Kjarvalsstöðum. Þau hafi ekki farið fyrir en á síðari sýningu kvikmyndarinnar, en kvaðst [SÓG] ekki geta staðhæft hvenær sýningin hófst, en hún hafi tekið um hálf tíma. Að sýningunni lokinni hafi þau hitt [VK], konu hans og föður. Að því búnu hafi þau skoðað ljósmyndasýningu og staldrað við um stund á kaffistofunni. Kvaðst hún hafa afþakkað boð Sævars um kaffi þar sem hún hafi ekki mátt vera að því. Skömmu síðar hafi henni verið ekið heim. Orðrétt var bókað: „Var klukkan 22.10 er komið var heim til vitnisins að Grýtubakka 10 og skildist vitnið þar við þau Sævar og Erlu.“ Kvaðst hún ekki muna til þess að hafa vitað um ferðir Erlu og Sævars eftir að hún skildi við þau. Þau hafi ekki verið að flýta sér, en hún hafi hins vegar verið á hraðferð þar sem hún væri sykursýkissjúklingur og yrði því að halda ákveðnu mataræði. Sagði hún Erlu hafa verið í síðri peysu, en ekki í kápu. Vék hún frá klukkan 12:18.³¹⁶¹ Bókað var að systir Sævars, [ABC] hafi komið í dóminn sem vitni klukkan

³¹⁵⁹ Bls. 3247.

³¹⁶⁰ Bls. 3248–3249.

³¹⁶¹ Bls. 3249–3250.

12:25. Mundi hún eftir því þegar móðir hennar fór með Sævari og Erlu á kvikmyndasýningu á Kjarvalsstöðum. Kvaðst hún ekki geta tilgreint daginn. Mundi hún að Sævar og Erla hafi borðað kvöldmat heima hjá móður þeirra. Taldi hún þau hafa farið um klukkan 20:00 og komið til baka um klukkan 22:00. Byggði hún tímasetninguna á því að móðir hennar hafi ekki borðað kvöldskammt vegna sykursýki sem hún væri haldin. Sævar og Erla hafi verið á jeppabifreið og hafi ekki komið inn eftir að þau komu til baka af sýningunni. Vék hún frá klukkan 12:37 og var dómþingi slitið.³¹⁶²

1605. Miðvikudaginn 14. september 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðjón hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur klukkan 11:15. Klukkan 11:38 var bókað að Kristján Viðar hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur. Var komið með þá til baka í fangelsið klukkan 12:15 og 12:20.³¹⁶³ Bókað var að Benedikt Blöndal, verjandi Guðjóns, hafi komið til hans klukkan 15:10 með lesningu, var bókað innan sviga „málið“. Bókað var að Benedikt hafi farið klukkan 16:25. Bókað var klukkan 21:25 að Kristján Viðar hafi verið færður fram til viðtals við verjanda sinn, Pál Arnór Pálsson. Var Kristján Viðar færður aftur á klefa sinn klukkan 22:45.³¹⁶⁴
1606. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir ódagsett beiðni Páls Arnórs Pálssonar, verjanda Kristjáns Viðars, til sakadóms Reykjavíkur um að aflað yrði nákvæms útdráttar úr fangelsisdagbók um allt er varðaði Kristján Viðar frá því hann kom frá Litla-Hrauni í desember 1975 þar til hann var fluttur í Hegningarhúsið. Þess var beiðst að Kristjáni Viðari yrði gefinn kostur á að tjá sig um sakarefni varðandi hvarf Guðmundar Einarssonar. Þá var þess óskað að sampröfun færi fram milli Kristjáns Viðars annars vegar og Sævars og Guðjóns hins vegar. Loks var farið þess á leit að Örn Ármann Sigurðsson, fangavörður í Síðumúlafangelsi, kæmi fyrir dóminn og svaraði spurningum um atburði í fangelsinu sem Kristján Viðar hafi nefnt í skýrslu. Beiðnin var lögð fram í sakadómi Reykjavíkur þennan dag, 14. september 1977.³¹⁶⁵
1607. Fyrir liggur bréf Hilmars Ingimundarsonar, verjanda Tryggva Rúnars, til Gunnlaugs Briem, sakadómar, dagsett sama dag. Meðfylgjandi bréfinu var endurrit úr dagbók fangelsisins við Síðumúla varðandi Tryggva Rúnar Leifsson. Óskaði hann eftir því að endurritið yrði lagt fram sem dómskjal. Í bréfinu vísaði Hilmar til þess að skjólstæðingur hans hafi verið í stöðugum yfirheyrslum frá desember 1975 fram til byrjunar árs 1976 hjá tveimur rannsóknarlögreglumönnum og í sumum tilfellum af fulltrúa yfirsakadómarara í Reykjavík. Benti hann á að Tryggvi Rúnar hafi verið yfirheyrður í um 33 skipti frá því hann var úrskurðaður í gæsluvarðhald 23. desember 1975 og til loka maímánaðar 1976 en í málinu lögju einungis fyrir tvær stuttar lögregluskýrslur af honum. Einnig kæmi fram að rannsóknarlögreglumenn svo og fulltrúi yfirsakadómarara hafi margsinnis farið inn í klefa Tryggva Rúnars og rætt við hann einslega. Gerði Hilmar athugasemdir við að vottar væru aldrei viðstaddir sjálfar yfirheyrslurnar. Í þau tvö skipti sem Tryggvi Rúnar hafi verið skriflega yfirheyrður þá

³¹⁶² Bls. 3251.

³¹⁶³ Dagbók nr. 7, bls. 127.

³¹⁶⁴ Dagbók nr. 7, bls. 128–129.

³¹⁶⁵ Bls. 2766.

hafi vottur í annað skiptið verið annar rannsóknarlögreglumannanna en í hitt skiptið hafi vottar verið tilkvaddir eftir að skýrslugerð hafi verið lokið. Gerði Hilmar kröfu um að rannsóknarlögreglumennirnir og fulltrúi yfirsakadómara gerðu grein fyrir ástæðum þessa og tilgangi klefavitjana. Þá taldi hann að jafnræði hafi ekki verið gætt milli ákærvalds og verjenda. Taldi hann að verjendum hafi ekki verið gefinn kostur á því, til jafns við ákærvaldið, að fylgjast með dómsrannsókn. Mótmælti Hilmar því sérstaklega að hafa ekki verið boðaður þegar vitnið [GunJ] gaf skýrslu fyrir dóminum. Kvaðst hann fyrst hafa verið tilkvaddur án fyrirvara, 4. maí 1976, klukkan 13:30 til að vera viðstaddur samprófun Tryggva Rúnars og [GunJ], án þess að hafa fengið tækifæri til að kynna sér framburð hans. Vitninu hafi síðan verið sleppt úr landi án samráðs við verjendur. Ritaði Hilmar að sér væri ekki ljóst hverju þetta ætti að þjóna. Loks vakti Hilmar athygli á bókun 3. mars 1976, klukkan 11:40 í dagbók fangelsisins við Síðumúla þar sem sakadómariinn hafði neitað Tryggva Rúnari um þann skýlausa rétt um að fá að tala við verjandann vegna þess að dómariinn hafi verið ósáttur og ekki skilið viðbrögð og framkomu Tryggva Rúnars í Guðmundarmálinu. Orðrétt ritaði Hilmar í lok bréfsins: „Með tilliti til þessarar yfirlýsingar yðar verður ekki hjá því komist að líta svo á, að þér hafið fyrirfram tekið ákveðna afstöðu í málinu. Hefur skjólstæðingur minn því falið mér að krefjast þess, að þér víkið sæti í máli þessu, þar sem hann treystir því ekki, að þér munið líta á málið hlutlaust eftir slíkar yfirlýsingar.“³¹⁶⁶

1608. Þennan dag, 14. september 1977, var dómþing sakadóms Reykjavíkur sett og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu að því er varðar sakargiftir um hvarf Geirfinns Einarssonar. Bókað var að dómariinn hafi lagt fram bréf dómsins, greinargerð Arnar Höskuldssonar, bréf ákærða Sævars og skýrslu sem hann hafi sent dóminum, afrit af bréfum dómsins til verjenda, endurrit úr sakadómi Barðastrandasýslu og bréf Páls Arnórs Pálssonar. Bókað var að Bragi Steinarsson, sækjandi málsins, væri mættur. Þá voru bókaðir mættir verjendur ákærðu, Páll Arnór Pálsson, Jón Oddsson og Benedikt Blöndal. Klukkan 10:05 var bókað að [VK], kvikmyndagerðarmaður, hafi komið fyrir dóminn sem vitni. Bókað var að honum hafi verið kynnt tilefni yfirheyrslunnar.³¹⁶⁷ Kvaðst hann fyrst hafa kynnst Sævari vorið 1974. Sævar hafi haft áhuga á kvikmyndagerð og þannig hafi tekist kynni með þeim. Þeir hafi hist nokkrum sinnum og hafi Sævar verið með honum þegar hann hafi verið að kvikmynda. Hann hafi búið að Kirkjuteigi 16 á árinu 1974. Kvaðst hann hafa skrifað hjá sér ýmis minnisatriði í dagbók það árið, einkum vinnutíma. Bókað var að [VK] hafi látið rannsóknarlögreglunni í té dagbókina og hún lægi frammi. Um 19. nóvember 1974 skrifaði hann um að hafa lokið störfum í Fiskvinnsluskólanum um klukkan 19:30. Neðst á blaðsíðunni hafi verið skrifað: „NEMO Fór á Kjarvalsstaði um kvöldið. Mynd var sýnd 4 sinnum.“ Greindi vitnið frá kvikmyndinni og sagði kvöldið hafa verið sérstaklega minnisstætt. Kvaðst hann hafa rifjað þetta upp þegar blöð hafi farið að skýra frá Geirfinnsmálinu og Sævar og meðákærðu í málinu hafi verið handtekin. Orðrétt var bókað: „Gáði vitnið í dagbókina af þessu tilefni og hafði strax samband við

³¹⁶⁶ Bls. 2774.

³¹⁶⁷ Bls. 3252.

Sigurbjörn Víði Eggertsson rannsóknarlögreglumann. Gaf vitnið skýrslu hjá rannsóknarlögreglunni í framhaldi af þessu.“ Taldi [VK] að sýningar á kvikmyndinni hafi hafist um klukkan 20:00. Myndin hafi verið sýnd fjórum sinnum og hver sýning hafi tekið um hálf tíma. Um 15 mínútna hlé hafi verið á milli sýninga á meðan fólk hafi gengið inn og út. Kvaðst hann ekki hafa farið á fyrstu sýninguna heldur á aðra og séð hluta af henni. Hann hafi hitt Sævar og móður hans á Kjarvalsstöðum um klukkan 21:00. Skildist honum á Sævari að hann hafi þá ekki verið búinn að sjá sýninguna en móðir hans hafi verið búin að sjá hana. Kvaðst hann ekki hafa merkt það að Sævar hafi verið að flýta sér en honum hafi fundist sem hann væri að fara eitthvað. Orðrétt var bókað: „Vitninu finnst einhvern veginn að ákærði hafi látið þau orð falla þarna að hann væri að fara til Keflavíkur a.m.k. sagði hann það einhvern tíma við vitnið um þessar mundir. Vitnið kvaðst hafa furðað sig á því hvaða erindi hann gæti átt til Keflavíkur.“ Tók [VK] það fram að hann hafi þekkt Sævar lítið persónulega en Sævar hafi oft og iðulega verið með tæki frá honum.“ Tók hann fram að þetta hafi verið eina kvöldið sem hann hafi farið á framangreinda sýningu. Bókað var að lögregluskýrsla vitnisins frá 15. maí 1976 hafi verið lesin í heyranda hljóði. Staðfesti hann efni skýrslunnar með áorðnum breytingum. Bókað var að [VK] hafi staðfest að skýrsla frá 10. nóvember 1976 væri rétt í öllum atriðum og eins nákvæm og honum væri unnt að skýra frá, þar á meðal hvenær hann hafi hitt Sævar að Kjarvalsstöðum og skilið við hann. Vann hann eið að framburði sínum og vék frá klukkan 11:15.³¹⁶⁸ Klukkan 11:40 var bókað að Örn Ármann Sigurðsson, fyrrverandi fangavörður í Síðumúlafangelsi, hafi komið í dóminn sem vitni. Bókað var að honum hafi verið kynntur framburður Kristjáns Viðars frá 13. maí 1977 að því er hann varðaði. Greindi hann frá því að hafa oft rætt við Kristján Viðar, enda hafi hann verið í mikilli þörf fyrir að ræða við einhvern, bæði um sakamálin og svo andlega og líkamlega heilsu. Kvaðst hann ekki muna eftir ummælum þeim sem Kristján Viðar hafi haft eftir honum. Orðrétt var bókað: „Þó megji vel vera að það hafi sagt þetta, en þá séu ummælin slitin úr samhengi. Þetta hafi komið fram í umræðum við Kristján af gefnu tilefni frá honum sjálfum, en ekki sem hótun.“ Sagði Örn Ármann það rétt hjá Kristjáni Viðari að hann hafi verið í klefa númer 17, en Sævar í klefa númer 15 og því auður klefi á milli þeirra. Kannaðist hann ekki við að fangaverðir eða aðrir hafi vísitandi verið með hávaða, en tók fram að hljóðbært væri í húsinu. Kvaðst hann aldrei hafa heyrt um að fangaverðir eða aðrir hafi farið upp á þak til að framkalla hávaða til að hræða ákærðu. Skýrði hann frá því að fangaverðir hefðu meðferðis kylfu, en hann hefði alltaf haft sína í vasanum. Mundi hann ekki til þess að fangaverðir hafi veifað kylfu framan í Kristján Viðar. Orðrétt var bókað í lok skýrslunnar: „Vitnið kveðst ekki hafa orðið vart við að lögreglumenn ræddu við fangana einslega nema eftir ósk fanganna sjálfra.“ Vékk hann frá klukkan 12:06 og var dómþingi slitið.³¹⁶⁹

1609. Sama dag var dómþing sett í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu að því er varðar sakargiftir um hvarf Guðmundar Einarssonar. Bókað var að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, hafi komið í dóminn klukkan

³¹⁶⁸ Bls. 3252–3255.

³¹⁶⁹ Bls. 3256.

14:10 og lagt fram bréf og endurrit úr dagbók fangelsisins við Síðumúla. Bókað var að þar sem verjandinn hafi gert þá kröfu að dómsformaðurinn viki sæti í málinu var því frestað til 16. september 1977 til uppkvaðningar úrskurðar. Vék hann frá klukkan 14:15 og var dómþingi slitið.³¹⁷⁰

1610. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir bréf, dagsett 14. september 1977, frá Gunnari Guðmundssyni, forstöðumanni fangelsisins við Síðumúla, til Gunnlaugs Briem, sakadómara um staðfestingu þess efnis að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, hafi komið síðast í fangelsið 5. ágúst 1977, klukkan 17:35 til viðtals við Tryggva Rúnar og annan skjólstæðing sinn. Fram kom að Hilmar hafi farið að því loknu klukkan 18:15.³¹⁷¹
1611. Fimmtudaginn 15. september 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðjón hafi verið fluttur til tannlæknis klukkan 10:55. Bókað var að komið hafi verið með hann til baka klukkan 12:55. Orðrétt var bókað í fangelsisdagbókina klukkan 13:50: „Var Sævar Marínó færður í hornið til Vernharðs, Ragnars og Jóns Halldórs, með þeim var systir Sævars sem að boði Gunnlaugs Briem talaði við Sævar bróðir sinn.“ Bókað var að Sævar hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 14:25.³¹⁷²
1612. Dagana 1. til 15. september 1977 ritaði Guðjón í dagbók sína. Benedikt Blöndal hafi komið til viðtals við hann 2. september 1977 og skrifað upp nokkrar spurningar. Séra Ragnar Fjalar hafi heimsótt hann og borið honum fréttir að heiman. Orðrétt ritaði hann þann dag: „19,30. G.M í langt sp. um B. Bl. Kemur kl. 13,00, um ættina og hneisuna, og [Lugmeier] og eitthvert „coup“ Sævars í málinu, sem e.t.v. er væntanlegt.“³¹⁷³ Daginn eftir ritaði Guðjón um samtál sitt við Benedikt verjanda. Þeim hafi miðað lítið áfram enda vantaði aðalsamprófun við Kristján Viðar.³¹⁷⁴ Ritaði hann um að þurfa að hripa upp fleiri staðreyndir fyrir Benedikt. Guðjón furðaði sig á því að heyra ekkert frá verjanda sínum. Þriðjudaginn 13. september 1977 ritaði hann um að hafa lesið lög nr. 74/1974 og almenn hegningarlög. Orðrétt ritaði hann: „Vaknaði aðeins fyrir m.k. þá tilkynnt að B.Bl. myndi líta inn áður en sampr. við Kr. Viðar hæfist en honum hafði verið tilkynnt um allt þetta í morgun. Fundur verjanda með dómurum átti að hefjast kl. 10,00. Varð því stuttur fundur okkar B.Bl. og barst mér áðan frá honum frétt um væntanlega sampr. kl. 10,00 á morgun.“ Í framhaldinu ritaði Guðjón um langt samtál sitt við séra Jón Bjarman. Hann hafi borið málið undir hann, en Jón hafi sagst ekkert geta ráðlagt honum. Þeir hafi flett lögum nr. 74/1974 lengi, en án niðurstöðu. Orðrétt ritaði Guðjón: „Já, J. sagði e. Kr. V. að hann væri og hefði verið fús til sampr. við mig lengi en þá hefði komið stopp í málið. Að vísu þekkti hann mig ekki neitt.“³¹⁷⁵ Sama dag, 13. september 1977, ritaði Guðjón upp níu spurningar til Gunnars Guðmundssonar og svör Gunnars við þeim. Orðrétt ritaði hann: „Ræddum G.f.mál og alltaf best að tala við hann. Segist sannfærður um að ég viti hvar líkið er. Það er nú svo. Væri þá betur ég myndi það. Sannleikurinn sagna bestur. Rétt. Hvað skal gera?

³¹⁷⁰ Bls. 2631.

³¹⁷¹ Bls. 2790.

³¹⁷² Dagbók nr. 7, bls. 131.

³¹⁷³ Bls. 2790_C–D.

³¹⁷⁴ Bls. 2790_E.

³¹⁷⁵ Bls. 2790_N.

„Það verður hver og einn að treysta á sjálfan sig“ segir G. Guðm.³¹⁷⁶ Þá ritaði Guðjón um að hafa átt spjall við Ara fangavörð um Geirfinnsmálið til klukkan 04:13. Guðjón ritaði í dagbókina: „Finnum ekkert út úr neinu.“ Miðvikudaginn 14. september 1977 ritaði Guðjón um þinghaldið í sakadómi. Hann hafi spjallað við Benedikt Blöndal og fengi að lokinni samprófun öll skjöl afhent sem hann vildi lesa, en fengi ekki að vera viðstaddur vitnaleiðslur. Ritaði Guðjón um að hafa borið á móti því en Benedikt hafi glott. Samprófun hafi verið frestað. Verjandi hans hafi komið til viðtals og borið honum þær fréttir að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, hafi lagt fram kröfu um að Gunnlaugur Briem viki sæti. Mikið uppþot hafi orðið.³¹⁷⁷ Ritaði Guðjón um að hafa fengið afhent málskjöl, blaðsíður 545, 915, 916 og 1306, en víða vantaði blaðsíður. Hann hafi lesið þetta yfir í belg og biðu. Gunnar Guðmundsson hafi sagst langa til að líta í þetta við tækifæri og ritaði Guðjón um að honum væri það velkomið. Guðjón ritaði um að þurfa að lesa aftur yfir skjölin og gera gagnrýna athugun á þeim. Daginn eftir, 15. september 1977, ritaði Guðjón um að hafa lánað Ara og Jóhanni Gunnari fangavörðum dóm skjölin.³¹⁷⁸

1613. Föstudaginn 16. september 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, hafi komið til viðtals við skjólstæðing sinn klukkan 12:20. Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 12:50. Klukkan 14:55 var bókað að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi komið til viðtals við hann. Var hann færður aftur á klefa sinn klukkan 15:20. Bókað var um komu Benedikts Blöndal, verjanda Guðjóns til viðtals við hann milli klukkan 18:00 og 19:10.³¹⁷⁹
1614. Þennan dag var dómþing sett í sakadómi Reykjavíkur og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu að því er varðar sakargiftir vegna hvarfs Guðmundar Einarssonar. Bókað var að dómari hafi lagt fram bréf frá fangageymslunni í Síðumúla, dagsett 14. september 1977. Bókað var að Bragi Steinarsson, sækjandi, væri mættur í dóminum. Þá voru bókaðir mættir Jón Oddsson, verjandi ákærða Sævars, Hilmar Ingimundarson, verjandi ákærða Tryggva Rúnars og Benedikt Blöndal, verjandi ákærða Guðjóns. Lét dómari þess getið með bókun að til hafi staðið að málið yrði flutt 3. október 1977. Bókað var að sækjandi og verjendur hefðu ekkert sérstakt fram að færa og var krafa Hilmars Ingimundarsonar, um að dómsformaðurinn viki sæti, tekin til úrskurðar. Bókað var að viðstaddir hafi vikið frá og var í dóminum kveðinn upp úrskurður.³¹⁸⁰ Fram kom í úrskurðinum að sakadómsmál á hendur Kristjáni Viðari, Sævari og Guðjóni að því er varðar sakargiftir vegna hvarfs Geirfinns Einarssonar hafi verið sameinað framangreindu máli. Málflutningur hafi verið ákveðinn 3. október 1977 og hafi verjendum verið tilkynnt um það með bréfi 15. ágúst. Í bréfinu hafi þess verið óskað að ef verjendur færu fram á framhaldsrannsókn yrði það gert sem allra fyrst og eigi síðar en 1. september 1977. Bókað var að verjandi Tryggva Rúnars hafi ekki svarað bréfi dómsins fyrir en hann hafi verið kvaddur fyrir

³¹⁷⁶ Bls. 2790_L.

³¹⁷⁷ Bls. 2790_O.

³¹⁷⁸ Bls. 2790_Q.

³¹⁷⁹ Dagbók nr. 7, bls. 133.

³¹⁸⁰ Bls. 2632.

dómi 14. september en þá hafi hann lagt fram bréf og sett fram þá kröfu sem væri nú til úrlausnar. Orðrétt kom fram í úrskurði dómsins: „Samkvæmt 86. gr. laga nr. 74, 1974 um meðferð opinberra mála er verjanda heimilt að tala við sökunaut einslega, þegar hann er í gæzlu, nema dómari telji hættu á að rannsókn torveldist fyrir það. Hætta þessi var fyrir hendi að áliti dómara málsins hinn 3. marz s.l., enda höfðu þeir ekki hafið yfirheyrslur vegna ákærunnar út af hvarfi Guðmundar Einarssonar og ákærðu höfðu reynst reikulir í framburðum sínum hjá lögreglu um það mál. Gilti bann við samtölum við gæzlufanga einslega um alla verjendur þeirra á þessum tíma. Dómarar hafa samkvæmt framangreindu lagaákvæði ótvíræðan rétt til að ákveða um slík viðtöl. Er því ekki hægt að fallast á þá skoðun verjandans, að skjólstaðingur hans hafi átt skýlausan rétt á þessu.“ Fram kom að ummælin í bókuninni í fangelsisdagbókinni, sem verjandinn reisti kröfu sína meðal annars á, hefði ekki verið borin undir dómsformanninn og væri honum því ekki unnt að staðfesta þau. Þótt ummælin væru rétt eftir höfð fælist ekki í þeim að dómsformaðurinn hafi tekið neina þá afstöðu í málinu sem gerði hann óhæfan til meðferðar þess. Vék dómsformaður, Gunnlaugur Briem, ekki sæti í málinu. Bókað var að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, hafi lýst yfir kæru á úrskurðinum til Hæstaréttar Íslands. Bókað var að málsaðilar hafi fengið afhent málskjöl sem hafi verið lögð fram frá 12. júlí 1977. Viku viðstaddir frá klukkan 14:30 og var dómþingi slitið.³¹⁸¹

1615. Laugardaginn 17. september 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið og rætt við Kristján Viðar, Guðjón og Sævar milli klukkan 08:20 og 09:00. Var þess getið að ein smávægileg breyting hafi verið gerð á lyfjum.³¹⁸²
1616. Þriðjudaginn 20. september 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að séra Ragnar Fjalar hafi komið í heimsókn til Guðjóns milli klukkan 14:10 og 16:05. Klukkan 18:15 var bókað að Benedikt Blöndal, verjandi Guðjóns, hafi komið með málskjöl til hans.³¹⁸³ Daginn eftir var bókað í fangelsisdagbókina að Páll Arnór Pálsson, verjandi Kristjáns Viðars, hafi komið til viðtals við hann milli klukkan 19:55 og 21:55.³¹⁸⁴ Föstudaginn 23. september 1977 var bókað í dagbók fangelsisins að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi komið til viðtals við hann milli klukkan 11:15 og 12:00.³¹⁸⁵
1617. Fimmtudaginn 22. september 1977 var í Hæstarétti Íslands í máli nr. 158/1977, ákærvaldið gegn Tryggva Rúnari Leifssyni, kveðinn upp dómur þar sem sagði að engin frambærileg rök væru komin fram fyrir því að ákvörðun Gunnlaugs Briem um að synja verjanda varnaraðila um að ræða við hann einslega að svo stöddu, eða aðrar aðgerðir hans sem kæran laut að, hafi borið vott um að hann myndi ekki líta óvilhellt á

³¹⁸¹ Bls. 2634–2636.

³¹⁸² Dagbók nr. 7, bls. 133.

³¹⁸³ Dagbók nr. 7, bls. 136–137.

³¹⁸⁴ Dagbók nr. 7, bls. 138.

³¹⁸⁵ Dagbók nr. 7, bls. 141.

málavöxtu. Með vísan til þess og skírskotun til forsendna hins kærða úrskurðar var hann staðfestur.³¹⁸⁶

1618. Fyrir liggur bréf Páls Arnórs Pálssonar, skipaðs verjanda Kristjáns Viðars, dagsett sama dag, til Gunnars Guðmundssonar, forstöðumanns Síðumúlafangelsisins. Fór hann þess á leit að fá vottorð um það í hvaða klefum Sævar og Kristján Viðar hafi verið vistaðir í janúar og febrúar 1976. Fram kom að ástæðan fyrir beiðninni væri ósamræmi í framburðum Kristjáns Viðars og fangavarðar fyrir dómi um það í hvaða klefum þeir Sævar hafi dvalið í.³¹⁸⁷
1619. Þennan sama dag ritaði Örn Höskuldsson bréf til Gunnlaugs Briem, sakadómara, þar sem hann skýrði ástæður þess að hann hafi vitjað Tryggva Rúnars inn á klefa í fangelsinu við Síðumúla. Ritaði hann um að hafa farið inn á klefa til hans að beiðni Tryggva þar sem hann hafi viljað sýna honum myndir sem hann hafði teiknað og eða gefa honum myndir. Orðrétt ritaði Örn: „Ég minnst þess ekki að hafa farið inn í klefa til hans nema samkvæmt hans beiðni og var erindið oftast það sem fyrr greinir. Yfirheyrslur fóru ekki fram í klefunum.“³¹⁸⁸
1620. Laugardaginn 24. september 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðsteinn læknir hafi komið milli klukkan 09:25 og 10:10 og rætt við Sævar og Kristján Viðar meðal annarra. Var þess getið að hann hafi breytt lyfjum og bætt við og var vísað til lyfjaskrár.³¹⁸⁹ Þá var bókað að Páll Arnór Pálsson, verjandi Kristjáns Viðars, hafi komið til viðtals við hann klukkan 18:45. Var þess getið að hann hafi haft meðferðis tvö blöð sem hann hafi farið með inn á klefa til hans og einnig afhent forstöðumanni fangelsisins bréf. Bókað var að Páll Arnór hafi farið klukkan 20:30.³¹⁹⁰ Mánudaginn 26. september 1977 var bókað í fangelsisdagbókina að komið hafi verið með gleraugu fyrir Tryggva Rúnar og Sævar klukkan 12:45. Um klukkan 16:00 var bókað að Benedikt Blöndal, verjandi Guðjóns, hafi komið til viðtals við hann. Bókað var að Benedikt Blöndal hafi farið klukkan 19:30 og á sama tíma hafi Guðjón verið færður á klefa sinn.³¹⁹¹
1621. Þriðjudaginn 27. september 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Kristján Viðar hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur klukkan 11:00. Var komið með hann til baka klukkan 12:20. Bókað var að Sævar hafi verið fluttur í berklaskoðun klukkan 13:25. Klukkan 14:15 var bókað að Guðjón hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur. Bókað var að komið hafi verið til baka með Sævar klukkan 14:20. Fimm mínútum síðar var bókað að Kristján Viðar hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur. Bókað var að komið hafi verið til baka með Guðjón úr sakadómi klukkan 15:30 og fimm mínútum síðar með Kristján Viðar. Klukkan 19:20 var bókað að Hilmar

³¹⁸⁶ Bls. 2792.

³¹⁸⁷ Bls. 2791.

³¹⁸⁸ Bls. 2793.

³¹⁸⁹ Dagbók nr. 7, bls. 142.

³¹⁹⁰ Dagbók nr. 7, bls. 143.

³¹⁹¹ Dagbók nr. 7, bls. 144–145.

Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, hafi komið til viðtals við hann. Var því lokið klukkan 19:55.³¹⁹²

1622. Pennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur sett og tekin fyrir sakadómsmálin á hendur ákærðu um sakargiftir vegna hvarfs Geirfinns Einarssonar og Guðmundar Einarssonar. Bókað var að dómurinn hafi lagt fram endurrit af dómi Hæstaréttar í máli nr. 158/1977 og greinargerð Arnar Höskuldssonar vegna bréfs Hilmars Ingimundarsonar frá 14. september 1977. Bókað var að sækjandi málsins, Bragi Steinarsson, væri mættur í dómnum ásamt verjendunum Páli Arnóri Pálssyni, Benedikt Blöndal, Hilmari Ingimundarsyni og Jóni Oddssyni. Bókað var að klukkan 10:20 hafi Eggert Norðdal Bjarnason, rannsóknarlögreglumaður komið í dómminn. Var hann áminntur um sannsögli en vakin athygli hans á 2. mgr. 77. gr. laga nr. 74/1974. Bókað var að lesið hafi verið í heyranda hljóði upp úr bréfi Hilmars Ingimundarsonar, verjanda Tryggva Rúnars, dagsettu 14. september 1977. Bókað var orðrétt: „1. Hvers vegna var Tryggvi Rúnar Leifsson tekinn til yfirheyrslu í ein 30 skipti, án þess að lögreglumenn bókuðu nokkuð um hvað gerzt hafi? Svar mætta: „Ég dreg það í efa að hann hafi verið færður í yfirheyrslu svo oft, en ég rengi ekki að það hafi verið talað við hann jafnvel í ein 30 skipti. Samtölin fóru fram að því er ég bezt man oft að beiðni Tryggva Rúnars sjálfs, en ekki af því að ég óskaði að tala við hann. Um slík samtöl var ekki gerð sérstök skýrsla.““ Þá var hann spurður hvers vegna vottar hafi ekki verið viðstaddir skýrslutökurnar og var bókað eftir Eggerti að slíkt hafi ekki verið starfsvenjan heldur hafi vottur verið fenginn eftir á. Bar hann um að þar sem Sigurbjörn Víðir hafi verið vottur hafi hann verið viðstaddur. Orðrétt var bókað: „3. Hver var tilgangur með ferðum lögreglumanna inn í klefa Tryggva Rúnars og hvað fór þeim og Tryggva Rúnari á milli? Svar: „Ég man ekki eftir því að hafa farið inn í klefa Tryggva Rúnars.““ Bókað var að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, óskaði ekki eftir að lagðar væru frekari spurningar fyrir Eggert. Vék hann frá klukkan 10:45.³¹⁹³ Á sama tíma var bókað að Sigurbjörn Víðir Eggertsson, rannsóknarlögreglumaður, hafi komið í dómminn. Var hann áminntur um sannsögli en vakin athygli hans á 2. mgr. 77. gr. laga nr. 74/1974. Bókað var að lesið hafi verið í heyranda hljóði upp úr bréfi Hilmars Ingimundarsonar, verjanda Tryggva Rúnars, dagsettu 14. september 1977. Voru sömu þrjár spurningar lagðar fyrir Sigurbjörn Víði. Greindi hann svo frá að ekki hafi verið um yfirheyrslur yfir Tryggva Rúnari að ræða heldur hafi þetta verið viðtöl að hans beiðni. Orðrétt var bókað eftir honum: „Það er ekki venja í yfirheyrslum að bóka allar yfirheyrslur og yfirleitt ekki bókað í yfirheyrslu nema eitthvað nýtt komi fram eða sá sem er yfirheyrður vilji bæta einhverju við framburð sinn.““ Gaf hann sama svar og Eggert um starfsvenju í tengslum við votta við yfirheyrslur. Aðspurður um klefavitjanir sagði Sigurbjörn Víðir orðrétt: „Tryggvi Rúnar hafði oft samband við fangaverði og óskaði eftir að fá að tala við mig bæði um málið og um persónuleg mál.““ Bókað var að verjandi Tryggva Rúnars vildi ekki leggja fleiri spurningar fyrir Sigurbjörn Víði. Vék hann frá klukkan 11:10.³¹⁹⁴ Bókað var eftir

³¹⁹² Dagbók nr. 7, bls. 145–146.

³¹⁹³ Bls. 2637–2638.

³¹⁹⁴ Bls. 2639–2640.

Hilmari Ingimundarsyni, verjanda Tryggva Rúnars, að Örn hafi ekki svarað nema einni spurningu af þremur. Fór hann þess á leit að Örn svaraði hinum spurningunum. Bókað var að klukkan 11:25 hafi Kristján Viðar komið í dóminn. Var þess getið að hann væri yfirheyrður að beiðni verjanda og að eigin ósk. Óskaði Páll Arnór eftir því að Kristján Viðar yrði spurður hvort hann hafi orðið Guðmundi Einarssyni að bana. Bókað var í þingbókina að svar Kristjáns Viðars hafi verið á þessa leið: „Ég veit ekkert um hvarf Guðmundar Einarssonar. Ég fór fram á það 12. maí s.l. í Hegningarhúsinu við Skólavörðustíg og 6. júlí s.l. í þinghaldi í Geirfinnsmálinu að þetta yrði bókað, en því var hafnað.“³¹⁹⁵ Aðspurður hvers vegna hann hafi gefið dóms- og lögregluskýrslurnar í Guðmundarmálinu svaraði Kristján Viðar: „Vegna þess að lögreglumenn fóru fram á það og ég taldi mér ekki heimilt að neita því. Ég og meðákærðu vorum yfirheyrðir saman, án þess að skýrsla væri tekin og við látnir hjálpast að við að muna atburði, sem ekki hefðu skeð, en lögreglumenn töldu að átt hefðu sér stað. Ég var ekki staddur í Hafnarfirði aðfaranótt 27. janúar 1974 ásamt meðákærðu og Guðmundi Einarssyni og [GunJ].“ Bókað var að Páll Arnór, verjandi Kristjáns Viðars, hafi óskað eftir því að skýrsla [HJP] yrði lesin í heyranda hljóði. Bókað var eftir Kristjáni Viðari í framhaldinu: „Ég kannast ekki við það er [HJP] greinir frá í framburði sínum hvorki varðandi hótanir né ferð til Hafnarfjarðar. Hins vegar hefi ég tekið á þessum manni, en það var af þeirri ástæðu að hann brauzt inn heima hjá mér og ég stóð hann að verki.“ Vék Kristján Viðar frá klukkan 12:20. Bókað var að dómurinn hafi lagt fram greinargerð Arnar Höskuldssonar. Bókað var að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, hafi mótmælt greinargerð Arnar frá 22. og 27. september 1977 sem óstaðfestum. Þá var bókað að viðstaddir verjendur hafi lýst því yfir að þeir gerði ekki frekari kröfu um rannsókn á sakarefni ákærunnar frá 8. desember 1976, í svokölluðu Guðmundarmáli. Viku viðstaddir frá og var dómþingi slitið.³¹⁹⁶

1623. Dómþing sakadóms Reykjavíkur var sett og tekið fyrir sakadómsmálið gegn ákærðu að því er varðar sakargiftir vegna hvarfs Geirfinns Einarssonar. Lét dómurinn þess getið að borist hafi greinargerð frá Erni Höskuldssyni um ástæður þess hvers vegna nokkrar blaðsíður hafi vantað í skýrslu lögreglunnar á dómskjali V–VIII. Var málsaðilum afhent eintak af greinargerðinni. Bókað var að Bragi Steinarsson væri mættur af hálfu ákærvaldsins. Þá voru bókaðir mættir verjendurnir Jón Oddsson, Páll Arnór Pálsson og Benedikt Blöndal. Bókað var að Benedikt hafi lagt fram sem dómskjal nr. B XXVI, bréf sitt dagsett 27. september 1977, ásamt fylgiskjali. Klukkan 14:15 kom Sigurbjörn Víðir Eggertsson, rannsóknarlögreglumaður, í dóminn sem vitni. Að beiðni verjanda Guðjóns, Benedikts Blöndal voru spurningar lagðar fyrir vitnið.³¹⁹⁷ Skýrsla vitnisins og Ívars Hannessonar um tímamælingar á milli staða var borin undir hann. Var hann spurður hvernig færð og veður hafi verið daginn sem mælingarnar hafi farið fram, 11. janúar 1977. Sagði Sigurbjörn Víðir að það hafi verið dimmt og gola eða strekkingsvindur, en þurr. Snjór hafi ekki verið á jörðu.³¹⁹⁸ Neitaði

³¹⁹⁵ Bls. 2640.

³¹⁹⁶ Bls. 2642.

³¹⁹⁷ Bls. 3258.

³¹⁹⁸ Bls. 3259.

hann því aðspurður hvort hann hafi fylgst með hraðamæli bifreiðarinnar á leiðinni til Keflavíkur. Sagði hann að ekið hafi verið með meiri hraða en löglegum þar sem haft hafi verið í huga það sem fram hafi komið í málinu að tíminn hafi verið naumur í ferðinni til Keflavíkur 19. nóvember 1974. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Telur vitnið að unnt hafi verið að fara þessa sömu leið og greinir í skýrslunni á Volkswagenbifreið þeirri, sem fjögur hinna ákærðu eru talin hafa farið á til Keflavíkur á jafn skömmum tíma og vitnið fór hana í Volvobifreið rannsóknarlögreglunnar við annan mann? Svar: Já, ég held að það sé möguleiki.“ Játaði Sigurbjörn Víðir því aðspurður hvort tímarannsóknin hefði einungis verið gerð einu sinni. Beindi Benedikt Blöndal, verjandi Guðjóns, þeirri spurningu til Sigurbjörns Víðis hver hafi gefið fyrirmæli um handtökuna á Guðjóni. Sagði Sigurbjörn Víðir að Karl Schütz og Örn Höskuldsson hafi gefið fyrirmælin. Vék hann frá klukkan 14:40. Bókað var að klukkan 14:45 hafi Guðjón komið í dóminn.³¹⁹⁹ Aðspurður kvaðst Guðjón ekki hafa neitt frekara fram að færa í málinu og halda fast við fyrri framburð sinn. Bókað var að Kristján Viðar hafi mætt til samprófunar klukkan 14:50. Fóram fram samprófun. Óskaði Kristján Viðar eftir að bókað yrði að leiðrétting á framburði hans frá 6. júlí 1977. Þar sem standi að hann væri saklaus af að hafa átt þátt í dauða Geirfinns ætti að standa að hann væri saklaus af að hafa átt þátt í hvarfi Geirfinns. Bókað var að lesið hafi verið upp úr framburði Guðjóns um átökin við Geirfinn Einarsson í þinghaldi 12. júlí 1977. Kvaðst Kristján Viðar ekki kannast við þetta, enda hafi hann ekki verið viðstaddur. Var frekari samprófun árangurslaus. Bókað var að framburður Guðjóns frá 30. júní 1977 hafi verið lesinn upp í dómnum að beiðni Kristjáns Viðars. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Í því sambandi óskar ákærði Kristján Viðar bókað að Karl Schütz hafi látið lesa fyrir sér framburði meðákærðu og sagt sér að þeir væru réttir uns ákærði hefði fallist á þá.“ Viku þeir frá klukkan 15:15 og var dómþingi slitið.³²⁰⁰

1624. Dómþing sakadóms Reykjavíkur var sett aftur klukkan 15:20 þennan dag, 27. september 1977. Bókað var að á sama tíma hafi Albert Klahn mætt í dómnum. Bókað var að honum hafi verið kynntur framburður [HJÞ] frá 16. ágúst 1977 um ferð að Hamarsbraut 11. Kvaðst Albert þekkja [HJÞ] og hafa farið einhvern tímann með honum að íbúðinni ásamt Sævari og Kristjáni Viðari. Kvaðst hann ekkert muna sérstaklega eftir þeirri ferð sem hann hafi lýst og geta ekkert borið frekar um þetta. Vék hann frá klukkan 15:30 og var dómþingi slitið.³²⁰¹
1625. Fyrir liggur bréf, dagsett 27. september 1977, frá Gunnari Guðmundssyni, forstöðumanni Síðumúlafangelsisins, til Páls Arnórs Pálssonar, verjanda Kristjáns Viðars. Í bréfinu kom fram að Kristján Viðar hafi verið vistaður á klefa númer átta þar til um miðjan janúarmánuð en þá hafi hann verið fluttur á klefa númer 17 og verið þar út tímabilið sem óskað hafi verið upplýsinga um. Sævar hafi verið á klefa númer 20 fram til 10. febrúar 1976, en þá hafi hann verið færður á klefa númer 16 og verið þar það sem eftir lifði mánaðar. Orðrétt sagði í bréfi Gunnars: „Tekið skal fram að þann tíma sem Sævar var á klefa nr. 15 og Kristján Viðar á klefa nr. 17 var fangavörður

³¹⁹⁹ Bls. 3260.

³²⁰⁰ Bls. 3261–3262.

³²⁰¹ Bls. 2642–2643.

hafður allan sólarhringinn inni á klefa nr. 16. Kristján var svo færður á klefa nr. 2 fyrst í mars 1976.³²⁰²

1626. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir upplýsingaskýrsla dagsett sama dag, 27. september 1977, rituð af rannsóknarlögreglumönnunum Ívari Hannessyni og Sigurbirni Víði Eggertssyni. Fram kom að þennan dag hafi Gunnlaugur Briem, dómsformaður í Guðmundar- og Geirfinnsmálum, eins og það var orðað í skýrslunni, óskað eftir frekari rannsókn vegna armbandsúrs sem sakadómariinn hafi afhent Rannsóknarlögreglu ríkisins. Tílefni rannsóknarinnar væru ummæli Sævars um að hafa tekið armbandsúr í innbroti hjá [JSt] prófessor og að umrætt úr hafi Eggert Bjarnason, rannsóknarlögreglumaður, tekið af honum í Síðumúlafangelsinu í janúar 1976. Bókuð var nákvæm lýsing á armbandsúri og voru meðfylgjandi skýrslunni ljósmyndir af fram- og bakhlið úrsins.³²⁰³ Fyrir liggja tvær samantektarskýrslur dagsettar sama dag, undirritaðar af Ívari og Sigurbirni Víði. Annars vegar um viðtal við úrsmið sem hafi upplýst um að viðgerðarnúmer sem skráð væri innan á lok úrkassans væri skráð á [MEB], úrsmið. Hins vegar um viðtal við [JSt] prófessor, sem hafi aftekið það með öllu að umrætt úr hafi verið á heimili hans þegar innbrotið átti sér stað.³²⁰⁴ Þá liggur fyrir samantektarskýrsla dagsett sama dag um viðtal við [GSig], fyrrum eiginkonu Geirfinns og son hans, [SJGe]. Báru þau um að framangreint armbandsúr væri mjög líkt úri Geirfinns sem hann hafi verið með þegar hann fór að heiman 19. nóvember 1974.³²⁰⁵ Fyrir liggur samantektarskýrsla um viðtal við úrsmið hjá úraverzlun [MEB] sem upplýsti um þýðingu viðgerðarnúmera innan á loki úrkassans. Þá greindi hann frá því að [MEB] hafi verið með verslun í Keflavík fram á mitt ár 1968, en þá selt verslunina til [GeH] úrsmiðs.³²⁰⁶
1627. Þennan sama dag, 27. september 1977, ritaði Örn Höskuldsson bréf til Gunnlaugs Briem, sakadómara, þar sem fram kom að í framhaldi af bréfi hans dagsettu 22. september 1977, vildi hann taka fram að hann gæti ekki upplýst hvers vegna Tryggvi Rúnar hafi verið tekinn í yfirheyrslu í „ein 30 skipti án þess að þeir bóki nokkuð um það“ og vísaði þar til bréfs Hilmars Ingimundarsonar, verjanda Tryggva Rúnars frá 14. september 1977. Orðrétt ritaði Örn: „Ég sjálfur yfirheyrði ekki Tryggva Rúnar án þess að það væri bókað og hafði alltaf votta viðstadda.“ Gat hann þess að ekki tíðkaðist að hafa votta viðstadda lögreglu yfirheyrslur en þeir væru alltaf kallaðir til við undirritun skýrslu. Áfram ritaði hann orðrétt: „Hvaða erindi lögreglumenn hafa átt við Tryggva Rúnar fram í yfirheyrsluherbergi í ein 30 skipti get ég ekki sagt til um en erindin geta verið mýmörg án þess að um yfirheyrslu hafi verið að ræða þó ekki væri nema til þess að spyrja hann hvort hann hafi eitthvað nýtt fram að færa sem svo hafi ekki reynst vera neitt. Einnig er rétt að geta þess að Tryggvi Rúnar bað lögreglumenn oft um viðtal ef ég man rétt og gæti verið að þau viðtöl hafi farið fram í yfirheyrsluherbergi en Tryggvi

³²⁰² Bls. 2794.

³²⁰³ Bls. 2795, 2802–2803.

³²⁰⁴ Bls. 2796–2797.

³²⁰⁵ Bls. 2798–2799.

³²⁰⁶ Bls. 2800–2801.

átti oft erindi við lögreglumenn án þess að það kæmi málsrannsókninni beint við svo sem biðja þá að koma skilaboðum til fjölskyldu sinnar o.s.frv.³²⁰⁷

1628. Þá ritaði Benedikt Blöndal, skipaður verjandi Guðjóns, bréf til sakadóms Reykjavíkur þennan dag, 27. september 1977. Í bréfi sínu reifaði hann vöntun á blaðsíðum í afhent málskjöl og óskaði hann afrits af þeim auk þess sem hann óskaði sérstaklega eftir blaðsíðu 502 sem hafi ekki verið lögð fram í málinu. Þá óskaði hann upplýsinga um hvernig á því stæði að viðtal við skjólstæðing hans, Guðjón Skarphéðinsson, væri blaðsíðumerkt undir sama númeri og skýrsla Rannsóknarnefndar Reykjavíkur undirrituð af Karli Schütz. Í skýrslunni væru fyrirmæli um upplýsingasöfnun um Guðjón talin upp í sjö stafliðum. Vísaði hann til þess að rannsóknarlögreglumaður hafi skrifað skýrslu um fyrstu fimm atriðin, en upplýsingar um sjötta og sjöunda atriðið: „f) Upplýsingar bandarísku stöðvarinnar“ og „g) Ítarlegar persónulegar upplýsingar“ hafi ekki verið lagðar fram. Gerði Benedikt kröfu um að þeir sem hefðu haft þessi atriði til rannsóknar kæmu fyrir dóminn til skýrslugjafar. Þá óskaði hann upplýsinga um hver væri höfundur þeirrar fullyrðingar í telexskeyti til Interpol að skjólstæðingur hans væri „international trafficker in narcotics“, en ummælin ættu ekki stoð í gögnum málsins.³²⁰⁸
1629. Miðvikudaginn 28. september 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Páll Arnór Pálsson hafi komið til viðtals við skjólstæðing sinn, Kristján Viðar, milli klukkan 10:15 og 11:15. Bókað var að séra Jón Bjarman hafi komið til að tala við Guðjón klukkan 15:00. Bókað var að séra Jón hafi farið klukkan 17:35 eftir að hafa talað við annan fanga í leiðinni. Klukkan 21:45 var bókað að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi komið til viðtals við hann til klukkan 23:00.³²⁰⁹
1630. Fyrir liggur bréf Arnar Höskuldssonar til Gunnlaugs Briem dagsett sama dag. Í bréfinu upplýsti Örn um að f) og g) liðir í skýrslu Rannsóknarnefndar Reykjavíkur, þingmerktri B XXVL, hafi ekki verið rannsakaðir.³²¹⁰ Vísaði hann þar til fyrirspurnar Benedikts Blöndal, verjanda Guðjóns, í bréfi hans til dómsins frá deginum áður.³²¹¹
1631. Þennan dag, 28. september 1977 var í Hæstarétti Íslands í máli nr. 169/1977, ákærvaldið gegn Tryggva Rúnari Leifssyni, kveðinn upp dómur þar sem sagði að með kæru dagsettri 14. september 1977 hafi Hilmar Ingimundarson, verjandi varnaraðila skotið til Hæstaréttar Íslands ákvörðun sakadóms Reykjavíkur varðandi kröfu um tiltekna bókun. Orðrétt var tekið upp úr kærubréfi verjandans. Þar kom fram að hann hafi sett fram kröfu um að Gunnlaugur Briem, sakadómari, viki sæti í málinu. Sakadómariinn hafi þá haldið því fram að verjandinn hafi reynt að fá aðra verjendur í málinu til að gera sömu kröfu en neitað að tilgreina nánar hvaða verjendur. Verjandinn hafi mótmælt staðhæfingu dómarans sem tilhæfulausri og gert kröfu um að ummælin dómarans yrðu færð til bókar sem og mótmæli verjandans við þeim. Þegar því hafi verið algjörlega hafnað af hálfu sakadómarans án nokkurra skýringa hafi verjandinn

³²⁰⁷ Bls. 2804.

³²⁰⁸ Bls. 2805–2806.

³²⁰⁹ Dagbók nr. 7, bls. 147.

³²¹⁰ Bls. 2807.

³²¹¹ Sjá bls. 2805–2806.

krafast þess fyrir Hæstarétti að felld yrði úr gildi synjun dómsformannsins á því að færa ummælin og mótmælin til bókar og lagt yrði fyrir dóminn að færa þau í þingbók, en til vara að lagt yrði fyrir dóminn að kveða upp úrskurð um kröfuna. Í dómi Hæstaréttar var tekið fram að ákvörðun sakadómarans tengdist meðferð sakadómsmálsins og væri því kæránleg til réttarins. Orðrétt kom fram í dómnum: „Ekki verður séð, að orðaskipti þau, er greinir í kæru, milli verjanda og sakadómara hafi verið með þeim hætti, að skylt væri að færa þau til þingbókar.“ Var kröfum varnaraðila því hafnað.³²¹²

1632. Fimmtudaginn 29. september 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Tryggvi Rúnar hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur klukkan 09:45. Bókað var að Kristján Viðar hafi verið fluttur í sakadóm klukkan 10:30. Var komið með Tryggva Rúnar til baka klukkan 10:50 og á sama tíma var farið með Guðjón niður í sakadóm. Klukkan 11:05 var bókað að Sævar hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur. Komið var til baka með Guðjón klukkan 12:00, Sævar klukkan 12:20 og Kristján Viðar klukkan 13:05.³²¹³ Klukkan 18:15 var bókað að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi komið til viðtals við hann í 10 mínútur. Bókað var að hringt hafi verið í Pál Arnór, verjanda Kristjáns Viðars að hans beiðni klukkan 18:25. Boðaði hann komu sína daginn eftir.³²¹⁴
1633. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur sett og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu. Bókað var að sækjandi málsins, Bragi Steinarsson, hafi mætt í dómnum. Auk þess voru bókaðir mættir verjendurnir Jón Oddsson, Páll Arnór Pálsson, Hilmar Ingimundarson og Benedikt Blöndal. Klukkan 10:15 var bókað að Tryggvi Rúnar hafi komið í dómnum. Af hálfu ákærvaldsins var þess krafist að Tryggvi Rúnar yrði úrskurðaður í áframhaldandi gæsluvarðhald. Bókað var að kröfunni hafi ekki verið mótmælt af hálfu verjanda.³²¹⁵ Var í framhaldinu kveðinn upp úrskurður þar sem Tryggvi Rúnar var úrskurðaður í allt að 120 daga áframhaldandi gæsluvarðhald. Vék hann frá klukkan 10:40 og var dómþingi slitið.³²¹⁶
1634. Fyrir liggur samantektarskýrsla dagsett sama dag, rituð af Ívari og Sigurbirni Víði, um leit í bókhaldsgögnum í kjallara úraverslunar [MEB]. Bar leitinn engan árangur. Þá kom fram að rætt hafi verið við úrsmiðinn [GeH] sem hafi keypt verslunina 1968. Upplýsti hann um að á liðnu ári hafi rannsóknarlögreglan í Reykjavík óskað eftir því að hann kannaði í bókhaldi sínu og ábyrgðabók hvort Geirfinnur Einarsson eða hans nánustu hafi keypt armbandsúr. Hann hafi athugað það og komist að þeirri niðurstöðu að svo hafi ekki verið.³²¹⁷
1635. Fyrir liggur önnur samantektarskýrsla, dagsett sama dag, um viðtal við úrsmiðinn [GeH]. Fram kom að hann hafi skoðað armbandsúrið og bent á að eyru úrkassans á móts við strikin á skífunni væru greinilega bogin og slíkt kæmi ekki fyrir nema við

³²¹² Bls. 2808–2809.

³²¹³ Dagbók nr. 7, bls. 148.

³²¹⁴ Dagbók nr. 7, bls. 149–150.

³²¹⁵ Bls. 2643.

³²¹⁶ Bls. 2644–2645.

³²¹⁷ Bls. 2810–2811.

mikið högg. Taldi hann armbandsúrið vera um 12 til 13 ára gamalt.³²¹⁸ Þá liggur fyrir upplýsingaskýrsla, dagsett sama dag, rituð af Ívari og Sigubirni Víði um ljósmynd af Geirfinni sem tekin var í ágúst 1974 sem eiginkona Geirfinns hafi afhent þeim. Á myndinni mætti greinilega sjá armbandsúrið með leðuról og málmbólum, hvíttri skífu og greinilega mætti sjá að á úrinu væri dagatal. Bókað var að Gunnlaugi Briem hafi verið afhent ljósmyndin og armbandsúrið.³²¹⁹

1636. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur sett og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu að því er varðar sakargiftir um hvarf Guðmundar Einarssonar og Geirfinns Einarssonar. Var sækjandi málsins, Bragi Steinarsson, bókaður mættur sem og verjendurnir Jón Oddsson, Páll Arnór Pálsson og Benedikt Blöndal. Bókað var að ákærðu Sævar, Kristján Viðar og Guðjón hafi komið í dóminn klukkan 11:15. Bókað var að gerð væri sú krafa af hálfu ríkissaksóknara að þeir sættu áfram gæsluvarðhaldi.³²²⁰ Bókuð voru mótmæli Sævars og Kristjáns Viðars við kröfunni. Kvaðst Guðjón ekki mótmæla kröfunni. Var í þinghaldinu kveðinn upp einn úrskurður þar sem fram kom að mál ákærðu yrði flutt 3. október 1977 og ljóst að gæsluvarðhald yfir þeim myndi renna út áður en unnt væri að kveða upp dóm í málinu. Var gæsluvarðhaldsvist þeirra framlengd í allt að 120 daga.³²²¹ Bókað var að Guðjón hafi ekki óskað eftir að kæra úrskurðinn en Sævar og Kristján Viðar hafi báðir lýst yfir kæru til Hæstaréttar. Viku þeir frá klukkan 11:30 og var dómþingi slitið.³²²²
1637. Dómþing sakadóms Reykjavíkur var strax sett að nýju og sakadómsmálin gegn ákærðu tekin fyrir. Lagði dómurinn fram bréf Arnar Höskuldssonar dagsett 28. september 1977, bréf Páls Arnórs Pálssonar dagsett 22. september 1977 og bréf Gunnars Guðmundssonar, forstöðumanns Síðumúlafangelsisins, dagsett 27. september 1977. Þá var bætt við lögregluskýrslum við dómस्कjal nr. VII, blaðsíðum 1350–1360. Bókað var að Sævar hafi komið í dóminn klukkan 11:45. Bókað var að hann hafi séð armbandsúr sem Eggert Bjarnason hafi haldlagt hjá honum í Síðumúlafangelsi í janúar 1976. Staðfesti Sævar það rétt. Staðfesti Sævar skýrslu sína frá 13. september 1977. Kvaðst Sævar ekki muna betur en að umrætt armbandsúr hafi verið frá prófessor [JSt]. Hann hafi notað úrið fyrst í Kaupmannahöfn vorið 1973. Nefndi hann nöfn fimm aðila sem gætu hafa séð hann með armbandsúrið á þessum tíma. Vék hann frá klukkan 12:12. Á sama tíma kom Kristján Viðar fyrir dóminn og var honum sýnt armbandsúrið. Kvaðst hann ekki kannast við það og sagðist ekki vita til þess að armbandsúr hafi verið tekið úr umræddu innbroti.³²²³ Óskaði Kristján Viðar eftir því að bókað yrði varðandi síðasta framburð hans að Karl Schütz hafi lesið á þýsku skýrslur annarra sakborninga og Pétur Eggerz túlkað. Þá tók hann fram að átök við [HJP] sem hann hafi skýrt frá við síðustu yfirheyrslu hafi átt sér stað 4. ágúst 1975. Orðrétt var bókað eftir Kristjáni Viðari: „Laugardagskvöldið 26. janúar 1974 var ég á kvikmyndasýningu Superstar í Laugarásbío, fimmsýningu. Að henni lokinni labbaði

³²¹⁸ Bls. 2812.

³²¹⁹ Bls. 2813.

³²²⁰ Bls. 3262.

³²²¹ Bls. 3263–3264.

³²²² Bls. 3265.

³²²³ Bls. 3266.

ég heim til mín, en kom við að Miðtúni 19 þar sem kunningi minn bjó sem heitir [GunJ]. Átti ég einhver orðaskipti við hann. Ég hafði orð á að fara á Röðul og bað hann um peningalán, sem hann gat ekki veitt mér. Ég fór ekki á Röðul heldur heim til mín að Grettisgötu 82 og var þar það sem eftir var kvöldsins og um nóttina. Framburðir mínir í samprófunum í málinu hér í sambandi við mál Guðmundar Einarssonar við meðákærðu og [GunJ], svo og í máli Geirfinns Einarssonar að undanskildum samprófunum við ákærðu Erlu og Guðjón eru tómur þvættingur.“ Aðspurður kvaðst Kristján Viðar hafa komið heim til sín um klukkan 21:00. Óskaði Kristján Viðar að bókað yrði að 19. nóvember 1974 hafi hann verið að Laugavegi 32 og gengið niður Laugavegin. Hann hafi tekið strætó og farið úr honum á Njálsgötu við Snorrabraut og labbað síðan heim að Grettisgötu 82. Sævar hafi haft orð á því að bjóða honum á kvikmyndasýningu að Kjarvalsstöðum en hann hafi ekki farið og því ekki hitt Sævar. Kvaðst Kristján Viðar hafa verið með áfengi með sér og sest við stytta Einars Ben og drukkið þar um nokkurn tíma. Síðan hafi hann labbað niður á Laugaveg 32 og verið þar um nóttina í herbergi númer fjögur.³²²⁴ Vék Kristján Viðar frá klukkan 12:47. Bókað var að [GSig], fyrrum eiginkona Geirfinns Einarssonar, hafi komið fyrir dóminn klukkan 14:00. Kvaðst hún ekki vita annað en að Geirfinnur hafi verið með stálúr sitt á sér kvöldið sem hann hvarf. Var henni sýnt armbandsúr það sem haldlagt var hjá Sævari. Kvaðst hún ekki geta staðhæft að úrið væri úr Geirfinns. Sagði hún úr Geirfinns ekki hafa verið sjálftrekkt, en Geirfinnur hafi oft kvartað undan því að erfitt væri að trekkja úrið útaf leðurólinni á því. Bókað var að hún hafi þó ekki viljað staðhæfa það. Vék hún frá klukkan 14:20. Á sama tíma kom sonur Geirfinns, [SJGe], fyrir dóminn. Minnti hann að tölurnar 3, 6, 9, og 12 hafi verið á skífu úrsins, en strik á milli. Kvaðst hann öruggur um að úrið hafi ekki verið sjálftrekkjandi þar sem hann hafi séð föður sinn trekkja úrið upp. Bókað var að honum hafi verið sýnt armbandsúr sem hafi verið haldlagt hjá Sævari. Sagði hann úrið líkt úri föður hans, nema hvað hann minnti að tölustafir hafi verið á úri hans. Vék hann frá klukkan 14:35.³²²⁵ Klukkan 14:40 var bókað að Eggert Norðdahl Bjarnason hafi komið í dóminn sem vitni. Staðfesti hann að hafa haldlagt umrætt armbandsúr hjá Sævari fyrri hluta árs 1976. Hann hafi ekkert skráð hjá sér þegar hann hafi tekið úrið. Lýsti hann því að úrið hafi verið geymt í læstri skrifborðsskúffu í fangelsinu við Síðumúla sem hann og Sigurbjörn Víðir hafi einungis haft aðgengi að. Síðan hafi úrið verið geymt í tösku hans ásamt öðrum málskjölum. Úrið hafi verið í hólfi í töskunni ásamt mynd af Guðmundi Einarssyni. Síðan hafi hann sett úrið og myndina í skrifborðsskúffu. Minnti hann að lögreglumenn hafi talið úrið hafa verið í eigu Guðmundar Einarssonar en við nánari athugun hafi það ekki staðist. Taldi hann útilokað að úrið hafi ruglast við annað úr og því sé ekki um sama úr að ræða og hann hafi haldlagt hjá Sævari. Sagði hann að aldrei hafi verið rannsakað hvort úrið gæti hafa verið í eigu Geirfinns Einarssonar. Vék hann frá klukkan 15:00. Á sama tíma kom Sigurbjörn Víðir fyrir dóminn sem vitni. Upplýsti hann um að úrið hafi týnst um tíma en þegar það hafi fundist hafi mynd af Guðmundi Einarssyni verið með því. Úrið hafi fundist í pappakassa ásamt fleira dóti á skrifstofu Eggerts. Það hafi ekki verið í læstri hirslu. Mundi Sigurbjörn Víðir

³²²⁴ Bls. 3267–3268.

³²²⁵ Bls. 3269.

ekki til þess að athugað hafi verið hvort um úr Geirfinns Einarssonar gæti verið að ræða. Annað úr hafi verið í kassanum sem hafi verið með keðju. Bókað var að Sigurbjörn Víðir hafi staðfest skýrslu sína og Ívars Hannessonar um tímamælingar. Þá voru bornar undir hann lögregluskýrslur merktar með blaðsíðutalinu 1350–1360 og staðfesti hann þær í öllum atriðum. Vék hann frá klukkan 15:17.³²²⁶ Á sama tíma kom Ívar Hannesson í dóminn sem vitni. Staðfesti hann einnig framangreindar lögregluskýrslur. Neitaði hann því aðspurður hvort fylgst hafi verið sérstaklega með hraðamæli við tímamælingar. Ekið hafi verið allhratt og trúlega yfir löglegum hraða. Sá háttur hafi verið hafður á þar sem grunaðir í málinu hafi talið sig hafa verið í tímahraki og því ekið hraðar en ella. Vék hann frá klukkan 15:26. Bókað var að Erla hafi komið í dóminn klukkan 15:30. Var henni sýnt umrætt armbandsúr og kvaðst hún kannast við það. Sævar hafi átt úrið þegar hún hafi kynnst honum í árslok 1973. Greindi Erla frá því að Sævar hafi sagst hafa komist yfir úrið í innbroti hjá einhverjum prófessor. Vék hún frá klukkan 15:40 og var dómþingi slitið.³²²⁷

1638. Föstudaginn 30. september 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðjón hafi verið fluttur til tannlæknis klukkan 10:30. Bókað var að komið hafi verið til baka með hann klukkan 11:35. Bókað var að Páll Arnór Pálsson, hafi komið milli klukkan 13:15 og 13:35 og rætt við Kristján Viðar, skjólstæðing sinn. Klukkan 13:50 var bókað að séra Ragnar Fjalar hafi komið til viðtals við Guðjón. Bókað var að séra Ragnar Fjalar hafi farið klukkan 15:10. Klukkan 16:35 var bókað að Benedikt Blöndal, verjandi Guðjóns, hafi rætt við hann til klukkan 17:55. Á sama tíma var bókað orðrétt í fangelsisdagbókina: „Hringdi Gunnlaugur Briem sakadómari og tjáði mér að Haraldur Árnason, rslm. mætti tala við Kristján Viðar ef hann óskaði eftir því (þ.e. Haraldur).“ Klukkan 19:30 var bókað að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars hafi komið til viðtals við hann til klukkan 20:20.³²²⁸
1639. Fyrir liggur bréf Jóns Oddssonar til Gunnlaugs Briem, sakadómara, dagsett 30. september 1977. Efni bréfsins var: „Krafa um skýrslutöku af herra Gísla Guðmundssyni, yfirlögreglumanni, varðandi svonefnt „Guðmundarmál.““ Ritaði Jón um að vera knúinn til að gera kröfu um frekari rannsókn fyrir dómi. Krafan væri svo seint fram komin þar sem skýrsla Gísla Guðmundssonar sem unnin hafi verið fyrrihluta árs 1977 væri ekki meðal málskjala. Rakti hann samtal sitt við Gísla Guðmundsson sem hafi tjáð honum efnisatriði skýrslunnar. Þar kom fram að Sævar hafi óskað eftir viðtali við Gísla þar sem hann hafi sagst muna að hafa ekki hitt Erlu frá því hann hafi komið erlendis frá fyrr en að kvöldi sunnudagsins 27. janúar 1974. Í framhaldinu hafi Gísli boðað Erlu til yfirheyrslu þar sem hún hafi staðfest frásögn Sævars með sjálfstæðum framburði. Þá lægi fyrir í málinu lögregluskýrsla af Erlu frá 7. febrúar 1974 þar sem hún hafi borið á sömu leið. Greindi Jón frá því í bréfinu að Gísla hafi þótt framburður Erlu skipta svo miklu máli að hann hafi tilkynnt dómurum málsins þegar í stað um þetta og látið Erlu bíða á meðan. Viðbrögð dómara hafi hins vegar ekki verið í samræmi við það. Krafðist Jón þess einnig að Gísli kæmi fyrir

³²²⁶ Bls. 3271.

³²²⁷ Bls. 3272–3273.

³²²⁸ Dagbók nr. 7, bls. 151–152.

dóminn og gerði grein fyrir yfirheyrslum yfir [GunJ], sem hafi verið sóttur til Spánar og viðbrögðum Alberts Klahn af því tilefni.³²²⁹

1640. Pennan dag sendi Gunnar Guðmundsson, forstöðumaður Síðumúlafangelsisins bréf til Páls Arnórs Pálssonar, verjanda Kristjáns Viðars. Meðfylgjandi bréfinu var fyrri hluti af staðfestu endurriti úr dagbók fangelsisins varðandi allar umbeðnar upplýsingar um Kristján Viðar.³²³⁰
1641. Dagana 16. til 30. september 1977 ritaði Guðjón í dagbók sína. Benedikt Blöndal hafi komið til hans 16. september 1977 og þeir hafi rætt um málið. Ritaði Guðjón um að hafa lesið málskjöl. Hann hafi fengið tíu rósir sendar frá [GUÆ] í tilefni af því að tíu ár væru liðin frá því þau hafi gift sig.³²³¹ Daginn eftir hafi hann og Ari fangavörður kjaftað lengi um hugsanlegan stað Geirfinns, en þeir hafi orðið engu nær. Lánaði Guðjón honum málskjölin. Orðrétt ritaði hann: „Hvað var B.Bl. að nefna [G.Æ.] á föstudag? Hvað um kvikm. sem S.M. sýndi mér í VÓK í des. 75 af Svínahrauni?“³²³² Ritaði Guðjón um að hafa sig ekki í neinar skriftir. Séra Ragnar Fjalar hafi heimsótt hann 20. september 1977 og þeir rætt Geirfinnsmálið frá ýmsum sjónarmiðum. Verjandi hans hafi komið með útskrift úr sakadómsbók fyrri tímabilið 28. apríl til 12. júlí 1977 ásamt málskjöllum.³²³³ Ingimar fangavörður hafi tilkynnt honum um að Hæstiréttur hafi ákveðið áframsetu Gunnlaugs Briem. Mánudaginn 26. september ritaði hann um heimsókn frá Benedikt Blöndal sem hafi fært honum málskjöl og afrit af geðrannsókn til eignar. Hann hafi tvílesið geðrannsóknina og ritaði um að villur væru í henni.³²³⁴ Þriðjudaginn 27. september 1977 ritaði Guðjón orðrétt: „Síðan sofnaði ég eftir lyf og svaf til 13,30 en þá var tilk. mæting í s.dómi kl. 14,30. Fór fram og snyrti mig í hófi. Ók með Venna og ? niðureftir. Síðan sampr. K.V.V. alveg kominn í nei, nei, stellingu. Sampr. árangurslaus.“ Fimmtudaginn 29. september 1977 ritaði Guðjón um að hafa mætt í sakadóm Reykjavíkur þar sem ákveðinn hafi verið framhaldsúrskurður til 120 daga eða þar til dómur í sakadómsmálinu félli. Meðákærðu hafi kært, en hann ekki. Hann hafi rætt stuttlega við verjanda sinn. Orðrétt ritaði hann: „Stakk því að mér að úr Geirfinns hefði fundist í fórum S.M. nýlega og væri verið að reyna að sanna það. Þetta er leyndarmál enn.“³²³⁵
1642. Laugardaginn 1. október 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi komið milli klukkan 09:00 og 09:45 og rætt við Guðjón, Kristján Viðar og Sævar meðal annarra og breytt lyfjum.³²³⁶
1643. Fyrir liggur skýrsla Gísla Guðmundssonar rannsóknarlögreglumanns sem hann ritaði að beiðni Gunnlaugs Briem sakadómara um þau atriði sem fram komu í bréfi Jóns Oddssonar, verjanda Sævars, um það sem Erla Bolladóttir hafi greint honum frá 14. apríl 1977. Í skýrslunni greindi Gísli frá því að hafa daginn áður, 13. apríl 1977, fengið

³²²⁹ Bls. 2814–2815.

³²³⁰ Bls. 2816.

³²³¹ Bls. 2825_A.

³²³² Bls. 2825_B.

³²³³ Bls. 2825_D.

³²³⁴ Bls. 2825_H.

³²³⁵ Bls. 2825_K.

³²³⁶ Dagbók nr. 7, bls. 152–153.

skilaboð frá fangaverði Hegningarhússins um að Sævar þyrfti nauðsynlega að tala við hann. Kvaðst Gísli hafa farið strax til viðtals við Sævar. Hann hafi sagst geta sannað fjarveru sína á Hamarsbraut 11 aðfaranótt sunnudagsins 27. janúar 1974. Sævar hafi sagst hafa komið til Erlu að Hamarsbraut 11 að kvöldi 27. janúar 1974 ásamt [ViG] sem hafi ætlað að aka honum austur að Gljúfurárholti seinna um kvöldið. Greindi Sævar Gísli frá því að ekki hafi orðið úr ferðinni þar sem Erla hafi farið að rífast við hann um fjarveru hans í marga daga og framhjáhald. Hann hafi þá gripið til þess ráðs að reyna að fá Erlu til að trúá því að hann hafi verið erlendis og væri að koma beint af flugvellingum. Erla hafi sagt við hann að það þýddi ekki fyrir hann að reyna að ljúga að sér því vinkona hennar hafi frétt af honum fyrr um daginn í Hafnarstræti í Reykjavík. Hafi Sævar bent á að þetta atriði hlyti að sýna það að Erla hafi ekki verið að segja sannleikann þegar hún hafi gefið fyrstu skýrslu sína um Guðmundarmálið rétt fyrir jólin hjá Eggerti Norðdahl Bjarnasyni rannsóknarlögreglumanni.³²³⁷ Í skýrslunni kom fram að Gísli hafi boðað Erlu á skrifstofuna til sín fyrir hádegi næsta dag, 14. apríl 1977. Innti hann hana eftir því hvað hefði farið fram milli hennar og Sævars umrætt sunnudagskvöld að Hamarsbraut 11. Orðrétt bókaði Gísli í skýrsluna: „Erla var beðin að greina sjálfstætt frá umræðuefni þeirra, án þess að vera á nokkurn hátt látin vita, hvað Sævar hafði sagt um það, kvöldið áður í Hegningarhúsinu.“ Erla hafi staðfest það sem Sævar hafi sagt. Hann hafi gert tilraun til að ljúga að henni að hann hafi verið að koma beint utan af flugvelli eftir dvöl erlendis, en hún hafi rekið það ofan í hann sem helber ósannindi þar sem vinkona stúlku sem hún þekkti hafi séð Sævar við strætisvagnstöð í Hafnarstræti eftir hádegi umræddan sunnudag. Orðrétt var bókað: „Erla sagði að stúlka sú sem sá Sævar, hétu [Sv] og ætti heima í Kúrlandi hér í borg. Sagðist Erla geta fengið nánari upplýsingar um þá stúlku, ef óskað yrði.“ Í framhaldinu ritaði Gísli um að hafa ekki rætt málið frekar við Erlu heldur gengið á fund sakadómaranna, Gunnlaugs Briem og Haraldar Henryssonar. Hann hafi skýrt þeim frá samtölum sínum við Sævar og Erlu og innt þá eftir því hvort þeir óskuðu eftir því að hann gerði eitthvað frekar í málinu. Töldu þeir ekki þörf á því að svo stöddu. Gat Gísli þess að Erla hafi síðan farið frjáls ferða sinna án þess að frekar hafi verið rætt við hana um málið. Í lok skýrslunnar tók Gísli fram að honum væri ekki kunnugt um að skýrslur hafi verið teknar af [GunJ] nema fyrir dómi.³²³⁸

1644. Mánudaginn 3. október 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Kristján Viðar hafi verið fluttur til læknis klukkan 08:25 og síðan í sakadóm Reykjavíkur. Orðrétt var bókað í fangelsisdagbókina: „[P]ar verður málflutningur í svonefndum Geirfinns- og Guðmundarmorðmálum sem fanginn er aðili að, ætlar hann að hlusta á þann málflutning.“ Þennan dag var bókað í fangelsisdagbókina um flutning á Sævari, Tryggva Rúnar og Kristjáni Viðari á milli Síðumúlafangelsis og sakadóms Reykjavíkur. Bókað var að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi komið til viðtals við hann klukkan 23:00.³²³⁹

³²³⁷ Bls. 2826.

³²³⁸ Bls. 2827.

³²³⁹ Dagbók nr. 7, bls. 154–155.

1645. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur sett og tekin fyrir sakadómsmálin á hendur ákærðu. Bókað var að þinghaldið væri opið. Bókað var að sakadómsmál sem höfðað hafi verið með ákæru dagsettri 16. mars 1977 hafi að kröfu ríkissaksóknara verið sameinað máli sem höfðað var með ákæru dagsettri 8. desember 1976, enda þótt þess hafi ekki verið sérstaklega getið. Reynt hafi verið að halda málskjölum í málunum sem mest aðgreindum til glöggvunar. Bókað var að dómurinn hafi lagt fram bréf Jóns Oddssonar, verjanda Sævars, dagsett 30. september 1977, skýrslu Gísla Guðmundssonar, dagsett 1. október 1977, dóm Hæstaréttar Íslands í máli nr. 169/1977, ákæruvaldið gegn Tryggva Rúnari Leifssyni, bréf dóms- og kirkjumálaráðuneytisins, dagsett 30. september 1977, um staðfestingu á löggildingu Auðar Gestsdóttur og Renötu Einarssonar sem dómtúlkar og skjalapýðendur úr og á þýsku, úrklippu úr Morgunblaðinu frá 3., 4. og 5. febrúar 1977 og úr þýska dagblaðinu „Abendpost zum Sonntag“ frá 13. mars 1977, lögð fram að beiðni Páls Arnórs Pálssonar, verjanda Kristjáns Viðars og loks endurrit úr dagbók fangelsisins við Síðumúla, lagt fram að beiðni Páls Arnórs. Bókað var að sækjandi málsins, Bragi Steinarsson vararíkissaksóknari, hafi mætt í dómnum klukkan 09:30. Þá var Þórður Björnsson ríkissaksóknari mættur á sama tíma. Bókað var að verjendur málsins, Páll Arnór Pálsson, Jón Oddsson, Hilmar Ingimundarson, Guðmundur Ingvi Sigurðsson, Finnur Torfi Stefánsson og Benedikt Blöndal væru mættir. Bókað var að viðstaddir málflutninginn væru Kristján Viðar, Sævar og Tryggvi Rúnar. Málsaðilar lýstu sig reiðubúna til að flytja málið og hófst munnlegur málflutningur með sóknarræðu Braga Steinarssonar vararíkissaksóknara. Gerði sækjandinn þá kröfu að Kristján Viðar, Sævar, Tryggvi Rúnar, Albert Klahn, Erla, [ÁEP] og Guðjón Skarphéðinsson yrðu hvert um sig dæmd til þyngstu refsingar að lögum. Orðrétt var bókað í sakadómsbókina: „Sækjandi málsins gefur þá málflutningsyfirlýsingu, að ákæran í I. kafla 1. tl. ákæru sé ekki lengur byggð á því, að ákærði Kristján Viðar hafi ráðist að Guðmundi Einarssyni með hnífi og stungið hann, heldur að allir ákærðu hafi hver fyrir sig átt jafnan þátt í árásinni á Guðmund og dauða hans. Um sé að ræða óaðskiljanlegan samverknað ákærðu á dauða Guðmundar. Bókað var að sækjandinn hafi lokið máli sínu klukkan 16:40. Bókað var að dómurinn hafi lagt fram bréf Hilmars Ingimundarsonar, dagsett 3. október 1977. Í framhaldinu var orðrétt bókað af hálfu dómara málsins: „1. Við þingfestingu málsins 21. mars s.l. var verjendum tilkynnt að málsmeðferð héldi áfram næstu daga og vikur og væri þeim frjáls aðgangur að öllum þinghöldunum. Dómarar málsins minnst þess ekki að verjendur hafi látið í ljós ósk um að vera viðstaddir önnur þinghöld en þau, er skjólstaðingar þeirra væru mættir. Var þeim því ávallt tilkynnt um slík þinghöld en ekki önnur að jafnaði. 2. Um þennan lið vísast til bls. 122 í dómsyfirheyrslum. Rannsóknarlögreglumennirnir Gísli Guðmundsson og Torfi Jónsson fóru að dómarar best vita, með [GunJ] til Hafnarfjarðar. 3.–4. Um þessa liði vísast til endurrita úr sakadómsbók, sem lögð hafa verið fram í málinu.“ Var dómþingi slitið.³²⁴⁰

1646. Fyrir liggur bréf Hilmars Ingimundarsonar, verjanda Tryggva Rúnars, til Gunnaugs Briem sakadómarara, dagsett sama dag 3. október 1977. Óskaði Hilmar eftir

³²⁴⁰ Bls. 3273–3276.

upplýsingum um fjögur atriði, í fyrsta lagi hvers vegna verjendur hafi ekki verið boðaðir til þinghalds 30. apríl, 2. maí og 3. maí 1977, í öðru lagi hvort farið hafi verið með [GunJ] að Hamarsbraut 11 fyrir eða eftir þinghaldið 30. apríl 1977 og hverjir hafi þá farið með honum. Í þriðja lagi óskaði Hilmar upplýsinga um hvernig málið hafi verið reifað fyrir [GunJ] í þinghaldinu 30. apríl 1977 og í fjórða lagi hvaða þætti málsins [GunJ] hafi rakið sjálfstætt í sama þinghaldi. Loks óskaði Hilmar eftir því að kvaðningin til [GunJ] yrði lögð fram í málinu.³²⁴¹

1647. Þriðjudaginn 4. október 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla um flutning á Sævari, Tryggva Rúnari og Kristjáni Viðari á milli Síðumúlafangelsis og sakadóms Reykjavíkur. Bókað var að Benedikt Blöndal, verjandi Guðjóns, hafi komið klukkan 13:15 með beiðni um útdrátt úr dagbók fangelsisins varðandi skjólstaðing hans. Var þess getið að útskriftin næði yfir átta daga, fyrri part árs 1977 og síðustu nóvemberdaga á árinu 1976. Bókað var að Guðjón hafi verið færður fram til viðtals við Benedikt Blöndal klukkan 16:25. Var Guðjón færður aftur á klefa sinn klukkan 18:00. Bókað var að séra Jón Bjarman hafi hringt um klukkan 16:00 og beðið fyrir kveðju til Guðjóns og tilkynningu um að hann gæti ekki komið þennan dag.³²⁴²
1648. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur sett og tekið fyrir sakadómsmálin á hendur ákærðu. Bókað var að sækjandi málsins, Bragi Steinarsson, væri mættur og verjendurnir Jón Oddsson, Hilmar Ingimundarson, Guðmundur Ingvi Sigurðsson og Benedikt Blöndal. Bókað var að sækjandinn reifað sakarefni II. kafla ákærunnar gegn Tryggva Rúnari. Bókað var að Tryggvi Rúnar hafi verið viðstaddur. Bókað var að klukkan 10:30 hafi Örn Clausen, verjandi Alberts Klahn og Páll Arnór Pálsson, verjandi Kristjáns Viðars, komið í dóminn. Á sama tíma hafi Sævar og Kristján Viðar mætt í dóminum. Bókað var að sækjandinn hafi reifað sakarefni í III., VI., VII. og VIII. kafla ákærunnar og hafi lokið ræðu sinni um reifun sakarefnis í ákæru frá 8. desember 1976, klukkan 11:43. Gert var hlé á þinghaldinu og því síðan fram haldið klukkan 13:30. Bókað var að sækjandi hafi hafið reifun sakarefnis í ákærunni frá 16. mars 1977. Bókaðir voru mættir verjendurnir Páll Arnór Pálsson, Benedikt Blöndal, Hilmar Ingimundarson, Jón Oddsson og Guðmundur Ingvi Sigurðsson. Þá voru Sævar og Kristján Viðar bókaðir mættir. Klukkan 14:55 var bókað að Erla hafi mætt en vikið úr dómi klukkan 15:55. Reifaði sækjandinn málið til klukkan 16:00 en þá var þinghaldinu frestað til morguns og var dómþingi slitið.³²⁴³
1649. Fyrir liggur bréf Jóns Oddssonar, verjanda Sævars, til Gunnlaugs Briem sakadómar, dagsett sama dag, 4. október 1977. Óskaði hann þess að upplýst yrði hvers vegna skipunar- og erindisbréf Karls Schütz lægi ekki frammi í málinu. Skoraði hann á dómara og ríkissaksóknara að bæta úr því. Þá skoraði hann á sækjanda að kvaðning sem send hafi verið [GunJ] yrði lögð fram í málinu.³²⁴⁴
1650. Þennan dag ritaði Tryggvi Rúnar í dagbók sína. Taldi hann upp viðstadda við aðalmeðferðina og nefndi þar meðal annarra Gunnar Guðmundsson forstöðumann,

³²⁴¹ Bls. 2828.

³²⁴² Dagbók nr. 7, bls. 156–157.

³²⁴³ Bls. 3277–3278.

³²⁴⁴ Bls. 2828_A.

Hallvarð Einvarðsson rannsóknarlögreglustjóra, Gísli Guðmundsson rannsóknarlögreglumann og [ÖS] sem hafi skrifast á við Sævar í Síðumúlafangelsi forðum daga, eins og Tryggvi Rúnar orðaði það. Þá hafi blaðamenn verið viðstaddir og einnig móðir Sævars og amma Kristjáns Viðars. Í lok færslunnar ritaði Tryggvi Rúnar um að hann teldi sig eiga von á tveggja til fjögurra ára fangelsisrefsingu ef dæmt yrði út úr kerfinu, eins og hann orðaði það. Orðrétt ritaði hann: „Gumma-málið er ég saklaus, sýkn. Nauðgunarkæran saklaus, sýkn. Brunann og smá afbrotin 2 til 4 mest.“³²⁴⁵

1651. Þennan dag birtist heilsíðugrein í Morgunblaðinu undir fyrirsögninni: „Ágreiningur um áfengiskaup var upphaf átakanna sem leiddu til dauða Guðmundar.“ Fjallað var um málflutning í Guðmundar- og Geirfinnsmálum fyrir sakadómi Reykjavíkur. Fram kom að ræða Braga Steinarssonar, vararíkissaksóknara, að því er varðaði sakarefni vegna hvarfs Guðmundar Einarssonar hafi staðið yfir í fimm og hálfu klukkustund. Líklega myndi sækjandinn ekki ljúka sóknarræðu sinni fyrr en á miðvikudag enda væri um að ræða umfangsmestu sakamál á Íslandi hin seinni ár. Í fréttinni kom fram að sakborningarnir hafi hlustað rólegir á sóknarræðu Braga Steinarssonar og sjaldan sýnt svipbrigði. Þá hafi þeir verið vel klæddir og snyrtilegir og var klæðnaði Sævars, Kristjáns Viðars og Tryggva Rúnars lýst með nákvæmum hætti. Í fréttinni kom fram að þess væri ekki lengur krafist að Kristjáni Viðari yrði refsað fyrir að veita Guðmundi áverka með hnífi þar sem komið hafi í ljós við framhaldsrannsóknir að hnífurinn sá er um ræddi hefði ekki verið honum tiltækur þegar atburðurinn var framinn. Þá sagði orðrétt: „Bragi Steinarsson sagði í sóknarræðu sinni í gær að sakborningarnir hefðu ítrekað játað á sig öll þau brot í málinu sem ákæran væri byggð á og fyrri framburður þeirra væri studdur svo mörgum rökum að telja yrði að lögfullar sannanir lægju fyrir sekt þeirra, þótt þeir nú á síðari stigum málsins neituðu öllum sakargiftum. Væri því sem áður krafizt þyngstu refsingar af hálfu ákærvaldsins.“³²⁴⁶
1652. Miðvikudaginn 5. október 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins um flutning á Sævari, Tryggva Rúnar og Kristjáni Viðari á milli Síðumúlafangelsis og sakadóms Reykjavíkur. Bókað var að séra Jón Bjarman hafi farið inn á klefa til Guðjóns klukkan 16:55. Bókað var að fangelsispresturinn hafi farið klukkan 18:00. Bókað var að verjandi Guðjóns, Benedikt Blöndal, hafi komið til viðtals við hann klukkan 19:10. Var Guðjón færður aftur á klefa sinn klukkan 19:50. Bókað var að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, hafi rætt við hann inni á klefa milli klukkan 20:05 og 20:20. Þá var bókað að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi komið til viðtals við skjólstaðing sinn klukkan 22:15. Bókað var að Sævar hafi verið færður á klefa sinn klukkan 22:35.³²⁴⁷
1653. Dómþing sakadóms Reykjavíkur var sett þennan dag og tekin fyrir sakadómsmálin á hendur ákærðu. Bókað var að sækjandi málsins, Bragi Steinarsson, væri mættur. Þá voru bókaðir mættir, verjendurnir Jón Oddsson, Páll Arnór Pálsson, Benedikt Blöndal, Hilmar Ingimundarson, Guðmundur Ingvi Sigurðsson og Örn Clausen. Bókað var að

³²⁴⁵ Bls. 2828_B.

³²⁴⁶ Bls. 2829.

³²⁴⁷ Dagbók nr. 7, bls. 158–160.

sækjandinn hafi haldið áfram reifun sakarefnis ákæru frá 16. mars 1977. Voru Kristján Viðar og Sævar bókaðir mættir. Lauk sækjandinn málflutningi klukkan 11:35. Bókað var að skipaður verjandi Kristjáns Viðars, Páll Arnór Pálsson, hafi tekið til máls klukkan 13:30. Gerði hann þær kröfur að Kristján Viðar yrði sýknaður af I. kafla ákæru frá 8. desember 1976 en hlyti vægustu refsingu sem lög leyfðu fyrir brot talin í V. og VII. kafla ákærunnar. Til vara krafðist hann þess að Kristján Viðar hlyti vægustu refsingu sem lög leyfðu fyrir öll brot ákærunnar. Þá krafðist hann þess aðallega að Kristján Viðar yrði sýknaður af öllum kröfum ríkissaksóknara í ákæru frá 16. mars 1977, en til vara að hann hlyti vægustu refsingu sem lög leyfðu. Bókað var að Sævar og Kristján Viðar væru mættir í þinghaldinu. Bókað var að Páll Arnór hafi lokið ræðu sinni klukkan 16:00 og lagt málið í dóm með fyrirvara. Bókað var að dómariinn hafi lagt fram yfirlýsingu Páls Arnórs Pálssonar og Jóns Oddssonar, dagsetta 3. október 1977, fyrir hönd Kristjáns Viðars og Sævars um að fallið væri frá kæru til Hæstaréttar á gæsluvarðhaldsúrskurði uppkveðnum 29. september 1977, bréf Jóns Oddssonar, dagsett 4. október 1977 og loks kvaðning [GunJ] fyrir sakadóm Reykjavíkur dagsett 20. apríl 1977.³²⁴⁸

1654. Fréttir af málflutningnum fyrir sakadómi Reykjavíkur var að finna í flestöllum blöðum þennan dag. Í Vísi var frétt undir fyrrisögninni: „Sækjandi í Geirfinnsmálinu: „Ásetningur um að bana Geirfinni eftir að atlagan var hafin.“ Fram kom að sækjandi málsins hafi sagt breyttan framburð Kristjáns Viðars og Sævars í sakamálunum skýrast af mannlegum viðbrögðum sakaðra manna.³²⁴⁹ Sama dag birtist í Morgunblaðinu frétt undir fyrrisögninni: „Saksóknari um Geirfinnsmálið: „Játningar sakborninga grundvöllur ákærunnar“ – og engu breytir þótt þær hafi verið dregnar til baka.“ Orðrétt sagði í fréttinni: „Varði Bragi Steinarsson miklu af tíma sínum í að tíunda þessar fyrri játningar sakborninganna og undirbyggði þar með þá kröfu sína til dómsins að játningar sakborninganna væru svo ítarlegar og margendurteknar að nægði fullkomlega til sakfellingar og væri ekkert mark takandi á seinni yfirlýsingum um sakleysi ákærðu í máli þessu.“ Síðar í fréttinni kom fram að sækjandinn hafi sagt að játningar sakborninganna væri sá grundvöllur sem ákæran væri byggð á. Í framhaldinu sagði orðrétt: „Þetta hefði verið sameiginleg atлага Sævars, Guðjóns og Kristjáns og á engan hátt sundurgreinanleg. Það hafi ekki verið ásetningur þeirra að ráða Geirfinn af dögum, en eftir að átökin hófust bendir framganga þeirra til þess að þá hafi það verið orðinn ásetningur þeirra að ráða Geirfinni bana.“³²⁵⁰
1655. Fimmtudaginn 6. október 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla um flutning á Sævari, Tryggva Rúnar og Kristjáni Viðari á milli Síðumúlafangelsis og sakadóms Reykjavíkur. Var bókuð athugasemd í fangelsisdagbókina að breytt hafi verið um dagblað til Guðjóns þennan dag, fengi hann nú afhentan Tímann í stað Þjóðviljans. Bókað var að Benedikt Blöndal hafi komið til viðtals við Guðjón klukkan 18:15. Fór hann klukkan 19:20. Bókað var að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, hafi komið til viðtals við hann milli klukkan 19:30 og 20:05. Þá var

³²⁴⁸ Bls. 3279–3281.

³²⁴⁹ Bls. 2832.

³²⁵⁰ Bls. 2833–2834.

bókað að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi komið til viðtals við skjólstæðing sinn milli klukkan 19:45 og 20:20.³²⁵¹

1656. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur sett og tekið fyrir sakadómsmálið á hendur ákærðu. Bókað var að sækjandi málsins, Bragi Steinarsson, hafi mætt klukkan 09:30. Þá voru bókaðir mættir Þórður Björnsson og Jónatan Sveinsson. Bókað var að mættir væru verjendurnir Jón Oddsson, Páll Arnór Pálsson, Benedikt Blöndal, Hilmar Ingimundarson, Guðmundur Ingvi Sigurðsson og Örn Clausen. Var málflutningi haldið áfram og tók til máls Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnar. Bókað var að hann hafi gert þær kröfur að Tryggvi yrði sýknaður af I. kafla og 2. tl. II. kafla ákærunnar frá 8. desember 1976, en vægustu refsingu lögum samkvæmt fyrir aðra liði ákærunnar. Bókað var að Kristján Viðar, Sævar og Tryggvi Rúnar væru mættir í dóminum.³²⁵² Bókað var að verjandinn hafi lokið máli sínu klukkan 12:00. Bókað var að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi tekið til máls klukkan 13:30 og krafist þess aðallega að Sævar yrði sýknaður af I. kafla ákæru frá 8. desember 1976 en hlyti vægustu refsingu lögum samkvæmt fyrir brot talin í III., IV., V. og VII. kafla ákæru. Til vara krafðist hann þess að Sævar hlyti vægustu refsingu lögum samkvæmt fyrir öll brot samkvæmt ákærunni. Þá krafðist hann þess að Sævar yrði sýknaður af öllum kröfum ríkissaksóknara í ákæru dagsettri 16. mars 1977, til vara að hann hlyti vægustu refsingu lögum samkvæmt.³²⁵³ Bókað var að verjandinn mótmælti ekki skaðabótakröfum í málinu. Bókað var að hann hafi lokið reifun sakarefnis í ákæru dagsettri 8. desember 1976 klukkan 16:00 og þá hafi þinghaldinu verið frestað til morguns og dómþingi slitið.³²⁵⁴
1657. Þennan dag birtust fréttir af málunum í öllum blöðum landsins. Heilsíðufrétt var að finna í Morgunblaðinu undir fyrirsögninni: „Tæplega 13 tíma sóknarræðu í Guðmundar- og Geirfinnsmálum lauk í gær: „Þetta er allt í lagi, ég skal sjá um það sem eftir er“ sagði Sævar Ciesielski félögum sínum til hughreystingar.“ Í umfjöllun um refsikröfu ákæruvaldsins kom fram að Bragi Steinarsson, sækjandi málsins hafi fjallað um að afdráttarlausar játningar sakborninga gætu haft áhrif til lækkunar. Furðaði hann sig á því að sumir ákærðu hefðu slegið því vopni úr höndum verjenda sinna með því að draga játningar til baka. Orðrétt sagði í framhaldinu: „Hvað Erlu áhrærir sagði Bragi, að hún hefði haldið fast við játningar sínar og mætti teljast rétt að meta það til refsilækkunar og sömuleiðis það að hún skyldi „opna þá litlu glufu sem þurfti til þess að koma þessum málum á þann skrið að þau upplýstust og þar með létt því oki af þjóðinni, sem ríkti vegna þess að málin voru óupplýst“ eins og saksóknarinn sagði orðrétt í ræðu sinni í gær.“³²⁵⁵ Síðar í fréttinni sagði orðrétt: „Bragi Steinarsson sagði í gær, að af ákæruvaldsins hálfu breytti það engu þótt lík Geirfinns myndist ekki. Samhljóða framburður hinna ákærðu hvers fyrir sig og í algjörri einangrun hvert frá öðru væri grundvöllur ákærunnar og fundur líks Geirfinns yrði aðeins ein sönnunin til viðbótar í málinu. Svo virtist, sem sakborningar teldu sér hag í því að líkið myndist

³²⁵¹ Dagbók nr. 7, bls. 160–161.

³²⁵² Bls. 3282.

³²⁵³ Bls. 3283.

³²⁵⁴ Bls. 3284.

³²⁵⁵ Bls. 2838.

ekki en þvert á móti ætti þetta framferði að leiða til refsingarauka.³²⁵⁶ Í sama blaði birtist frétt um ræðu Páls Arnórs Pálssonar, verjanda Kristjáns Viðars. Fram kom að hann styddi sýknukröfu sína um morðákæru aðallega með því að öll ápreifanleg sönnunargögn skorti, líkin hafi ekki fundist, munir sem hafi tilheyrt þeim og morðvopnið eða önnur verksummerki hafi heldur ekki fundist. Játningarnar hafi allar verið bornar til baka, en þær væru grundvöllur ákærunnar. Fjallað var um að Páll Arnór hafi sagt í ræðu sinni að þjarmað hafi verið óeðlilega að sakborningum til að fá frá þeim játningu, bæði af rannsóknarlögreglumönnum og öðrum. Í yfirheyrslum hafi verið gengið hart að þeim, þeir hefðu verið mikið spurðir, meira en fram kæmi í skýrslum lögreglunnar. Þetta væri ljóst af því hve mikið væri eftir þeim bókað á hverjum degi á meðan rannsóknin stóð yfir. Þá hafi Kristján Viðar greint honum frá því að eitt sinn í yfirheyrslu hafi hann verið sleginn í andlitið af rannsóknarlögreglumanni. Það hafi hins vegar ekki fengist staðfest af öðrum þeim sem hafi verið viðstaddir yfirheyrsluna. Haft var eftir Páli Arnóri að framburður sakborninganna hafi frá byrjun verið mjög ósamræmdur og mótsagnakenndur og það hefði ekki verið fyrr en Karl Schütz hafi kynnt fyrir þeim framburð þeirra allra að hann samræmdist. Orðrétt sagði í fréttinni: „Þegar Schütz yfirgaf landið hefði framburður þeirra aftur farið í fyrra horf. Þetta væru rangar aðferðir til að fá fram játningu og ósannfærandi.“ Þá hélt Páll Arnór því fram að ólíklegt væri að allir þessir atburðir hafi getað átt sér stað á svo stuttum tíma og vísaði þar til prófana sem gerðar voru um þann tíma sem þetta hefði getað tekið ákærðu. Þá tók hann fram að 21. nóvember 1974, daginn sem ákærðu hafi sagst hafa farið upp í Rauðhóla og greftrað lík Geirfinns hafi verið 10 stiga frost og jörðin freðin.³²⁵⁷ Sams konar samantekt birtist í Dagblaðinu þennan dag undir fyrirsögninni: „Gjalddagi Geirfinnsmálsins: Lögreglan bjó til þennan framburð.“ Fram kom að verjandi Kristjáns Viðars, hafi sagt að skjólstaðingur hans hafi ekki vísitandi dregið fjórmeningana, Sigurbjörn, Magnús, Einar og Valdimar, inn í rannsóknina. Orðrétt sagði í fréttinni: „Hann lýsti síðan áberandi leiðandi yfirheyrslum yfir föngunum og nefndi dæmi máli sínu til stuðnings. Hann sagði að það hefði verið hjá rannsóknaraðilum, þar á meðal frá fangavörðum, sem Kristján Viðar hefði fyrst heyrt minnzt á nöfn þeirra manna sem síðar voru ranglega bendlaðir við málið.“³²⁵⁸

1658. Föstudaginn 7. október 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins um flutning á Sævari, Tryggva Rúnar og Kristjáni Viðari á milli Síðumúlafangelsis og sakadóms Reykjavíkur. Bókað var að séra Ragnar Fjalar hafi komið til viðtals við Guðjón milli klukkan 14:00 og 15:45. Bókað var að starfsmenn sakadóms Reykjavíkur hafi komið með Kristján Viðar, Sævar og Tryggva Rúnar klukkan 20:45.³²⁵⁹
1659. Dómþing sakadóms Reykjavíkur var háð þennan dag og tekin fyrir sakadómsmálin á hendur ákærðu. Bókað var að Bragi Steinarsson, sækjandi málsins, hafi mætt í dóminn klukkan 09:30 og með honum Þórður Björnsson, ríkissaksóknari. Þá voru verjendur

³²⁵⁶ Bls. 2839.

³²⁵⁷ Bls. 2838–2839.

³²⁵⁸ Bls. 2842.

³²⁵⁹ Dagbók nr. 7, bls. 161–162.

málsins bókaðir mættir, Jón Oddsson, Páll Arnór Pálsson, Benedikt Blöndal, Hilmar Ingimundarson, Guðmundur Ingvi Sigurðsson og Örn Clausen. Bókað var að Kristján Viðar, Sævar og Tryggvi Rúnar væru mættir í dóminum. Bókað var að Jón Oddsson hafi lokið málflytningi um sakarefni ákærunnar frá 8. desember 1976 og hafið reifun sakarefnis í ákæru frá 16. mars 1977. Lauk hann máli sínu klukkan 11:10. Bókað var að þá hafi Benedikt Blöndal tekið til máls og gert þær kröfur að Guðjón yrði sýknaður af öllum ákæruatriðum, en til vara að honum yrði gerð vægasta refsing samkvæmt lögum.³²⁶⁰ Bókað var að hann hafi lokið máli sínu klukkan 14:30, en þá hafi tekið til máls Guðmundur Ingvi Sigurðsson, verjandi Erlu. Bókað var að hann hafi gert þær kröfur að Erla yrði sýknuð af ákæru um brot á 211. gr., samanber 22. gr., 4. mgr. samanber 1. mgr., og 112. gr., 2. mgr., samanber 1. mgr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940. Þá krafðist hann þess að hún yrði dæmd í vægustu refsingu samkvæmt lögum fyrir önnur brot sem hún hafi verið ákærð fyrir. Lauk hann málflytningi sínum klukkan 15:40.³²⁶¹ Var málflytningi haldið áfram klukkan 16:15 og tók þá til máls verjandi Alberts Klahn, Örn Clausen. Bókað var að hann hafi gert þær kröfur að Albert yrði sýknaður af 2. tl. I. kafla ákæru frá 8. desember 1976, en dæmdur í vægustu refsingu fyrir önnur þau brot sem honum hafi verið gefin að sök í sama ákæruskjali. Bókað var að hann hafi lokið máli sínu klukkan 17:15. Næst var bókað að Finnur Torfi Stefánsson, verjandi [ÁEP] hafi tekið til máls vegna ákæruatriða er vörðuðu skjólstaðing hans. Lauk hann máli sínu klukkan 17:35. Þá var bókað að sækjandi málsins hafi tekið aftur til máls og svarað ræðum verjenda. Hann hafi lokið máli sínu klukkan 19:07. Að loknu stuttu hléi tóku til máls Páll Arnór Pálsson, Hilmar Ingimundarson, Jón Oddsson, Benedikt Blöndal, Guðmundur Ingvi Sigurðsson og Örn Clausen. Bókað var að sakarefni 2. tl. I. kafla ákæru frá 8. desember 1976 og í I. kafla ákæru frá 16. mars 1977 að því er varðaði Erlu hafi verið reifað með hliðsjón af 124. og 221. gr. almennra hegningarlaga.³²⁶² Bókað var að ákærðu hafi verið inntir eftir því hvort þeir vildu taka til máls. Bókað var að Sævar hafi einn ákærðu óskað eftir því og flutt ræðu. Bókað var að málið hafi verið tekið til dóms og var dómþingi slitið.³²⁶³

1660. Þennan dag birtist opnugrein í Morgunblaðinu um flytning málsins í sakadómi Reykjavíkur. Efni ræðu Hilmar Ingimundarsonar, verjanda Tryggva Rúnars, var rakið. Hilmar hafi fundið að orðalagi lögregluskýrslna og sagt það benda til þess að það væri komið frá lögreglumönnum, en ekki ákærðu eins og lög gerðu ráð fyrir. Ákærðu hafi verið lögð í munn sömu orðin og greinilegt að lögreglumennirnir sem hafi tekið skýrslurnar hafi verið leiðandi aðili í yfirheyrslunum. Fram kom að Hilmar hafi lesið upp yfirlýsingu Tryggva Rúnars um sakleysi sitt. Hann hafi verið ákaflega miður sín fyrst eftir handtökuna 23. desember 1975, enda saklaus af þeim sakargiftum sem hafi verið bornar á hann. Hann hafi ekki getað sofið en samt hafi hann verið tekinn í yfirheyrslur strax. Tvö stórmál hafi verið borin upp á hann og raunar alla ákærðu, að hafa orðið stúlku að bana í Vík í Mýrdal og einnig að hafa orðið manni að bana í Ólafsvík. Ekkert hafi hins vegar verið um þetta bókað. Tryggvi Rúnar hafi verið

³²⁶⁰ Bls. 3285.

³²⁶¹ Bls. 3286.

³²⁶² Bls. 3287–3288.

³²⁶³ Bls. 3289.

í yfirheyrslum í allt að 12 tíma í einu og engin miskunn verið sýnd. Örn Höskuldsson hafi sagt við Tryggva Rúnar að hann gæti rotnað í fangelsinu í tvö ár og einnig að rétt væri að játa þar sem aðrir væru búnir að játa. Tryggvi hafi því ekki séð aðra leið en að játa í þeirri trú að hið sanna kæmi síðar í ljós. Þá gerði Hilmar nokkrar athugasemdir við yfirheyrslur yfir [GunJ]. Í fyrsta lagi að [GunJ] hafi verið kvaddur til réttarhaldanna með kvaðningu þar sem lýst hafi verið hvers vegna hann hafi verið kallaður fyrir. Í öðru lagi hafi hann verið yfirheyrður á laugardegi og verjendum ekki gefinn kostur á að vera viðstaddir en aftur á móti hafi sækjandinn verið tilkvaddur, en slíkt væri mismunun. Í þriðja lagi hafi [GunJ] verið hjálpað til að komast inn í málið meðal annars með því að sýna honum Morgunblaðið frá 30. janúar 1974 þar sem skýrt væri frá hvarfi Guðmundar og lýst eftir honum. Einnig hafi honum verið sýnt húsið að Hamarsbraut 11, bæði utan og innan.³²⁶⁴ Á sama stað var rakin varnarræða Jóns Oddssonar, verjanda Sævars, undir fyrirsögninni: „Vörn Sævars Ciesielski byrjaði í gær: Verjandinn deilir harðlega á ákærvaldið og alla málsmeðferð.“ Vakti Jón athygli á hugsanlegum ástæðum þess að Sævar hafi játað á sínum tíma. Sævari hafi verið haldið í einangrun í tæpa 700 sólarhringa, frá 11. desember 1975 til þessa dags, að frátöldu tímabilinu 31. janúar til 5. maí 1977. Enginn vafi væri á því að slík meðferð hefði áhrif á hegðun og líðan fangans. Þá hafi Sævari verið bannaður lestur bæði bóka og dagblaða og aðeins nýlega fengið samþykki dómsins fyrir því að lesa Morgunblaðið, eitt blaða. Sævar væri reykingamaður en honum hafi verið bönnuð tóbaksneysla langtímum saman. Fram kom að Jón hafi fullyrt að engar ákveðnar reglur giltu um boð og bönn sem fangarnir þyrftu að þola. Sævari hafi verið leyfð útivist í fangelsisgarðinum í tíu til 15 mínútur á dag sem hann hafi nýtt sér. Greindi Jón frá því að Sævari hafi verið afhent bréf frá Erlu í einangrunarklefann. Átaldi hann fangelsisýfirvöld fyrir að hafa afhent Sævari bréfið þar sem í því hafi verið dylgjur og hótanir í hans garð. Þá benti hann á að bréfið lægi ekki frammi í réttinum. Jón sagðist vita til þess að Sævar hafi verið yfirheyrður oft á dag og þá jafnvel verið brotið gegn skýrum lagaákvæðum um að ekki mætti yfirheyra sakborning lengur en sex klukkustundir í einu. Þá væri það réttarbrot að Erla hafi verið látin eiðfesta framburð sinn frá 20. desember 1975, enda hafi hún verið sambýliskona og barnsmóðir Sævars og hugsanlega aðili að málinu. Enn fremur sagði Jón að mjög hafi verið þjarmað að sakborningunum við yfirheyrslur. Það væri þó erfitt fyrir hann sem lögmann að meta aðstæður þar sem hann hefði ekki alltaf verið kallaður til. Orðrétt sagði í fréttaumfjölluninni: „En spurningin væri um það hvort lögreglumennirnir hafi gerst offerarar í starfi sínu. Hann lét þess getið að það hefði ósjaldan komið fyrir að móðir Sævars hefði fengið föt hans sundurrifin send heim til þvotta.“ Loks reifaði Jón upphaf rannsóknar Guðmundarmálsins og vísaði til þess að fram hefði komið að lögreglan hafi heyrt orðróm um að sakborningarnir væru við málið riðnir. Orðrétt sagði í framhaldinu: „Hann spurði síðan hvaðan sá orðrómur væri kominn.“³²⁶⁵ Þennan dag var jafnframt birt fréttaumfjöllun um ræðu Hilmars Ingimundarsonar, verjanda Tryggva Rúnars. Þar kom fram að ákæran á hendur Tryggva Rúnar hafi verið gefin út 8. desember 1976 og birt nokkrum dögum síðar í fjölmiðlum. Hún hafi hins vegar ekki

³²⁶⁴ Bls. 2850–2851.

³²⁶⁵ Bls. 2851.

verið birt Tryggva Rúnari fyrir en 13. janúar 1977. Greindi Hilmar frá því að réttargæslumenn sakborninganna hafi kært fyrsta gæsluvarðhaldsúrskurðinn til Hæstaréttar Íslands. Þá hafi rannsóknardómarinn í málinu, Örn Höskuldsson, boðað þá á sinn fund og tilkynnt um hvað væri á seyði, málið væri jafnalvarlegt og morðmál. Örn hafi óskað eftir góðu samstarfi og beðið réttargæslumennina um að fá skjólstæðinga sína til að draga kærurnar til baka. Kærurnar hafi verið bókaðar í þingbók, en ekki afturhvarfið, hvergi kæmi fram í skjölum málsins að fallið hafi verið frá kærunum. Hilmar hafi rakið framburð Erlu frá 20. desember 1975, um að hafa ekki þekkt þriðja manninn að Hamarsbraut 11 umrætt kvöld. Minnti hann á að Erla hafi talið sig hafa gert skissu af þessum þriðja manni við framangreinda yfirheyrslu, en þrátt fyrir ítrekaða leit hafi sú skissa ekki fundist. Þá hafi skissa sem talið væri að Tryggvi Rúnar hafi gert af herbergjaskipan að Hamarsbraut 11 ekki fundist. Orðrätt sagði í fréttinni: „Augljóslega sór Erla Bolladóttir annað hvort rangan eið, þegar hún sagðist ekki hafa þekkt Tryggva Rúnar í fyrstu skýrslu sinni, eða þá að hún ber rangar sakir á Tryggva, sagði verjandinn. Og það væri þá ekki í fyrsta sinn sem Erla Bolladóttir ber rangar sakir á menn. Þannig byggist ákæran á hendur Tryggva á framburði Erlu Bolladóttur sem hefur eiðsvarið að þekkja hann ekki, sagði verjandinn.“ Fram kom að fyrir dómi hafi Hilmar fullyrt að flestar meginreglur sem ætlað væri að vernda sakaða menn hefðu verið þverbrotnar af rannsóknaraðilum. Samkvæmt fangelsisdagbókum hafi Tryggvi Rúnar verið tekinn 68 sinnum til yfirheyrslu en afraksturinn væri einungis tvær skýrslur. Þá vísaði hann til skýrslu Alberts Klahn sem hafi sagt fljótlega eftir handtökuna að hann teldi sig vera orðinn eitthvað skríttinn í höfðinu og væri hættur að geta áttað sig á mörkum raunveruleika og ímyndunar. Vakti Hilmar athygli á því að samt hafi ekki verið krafist geðrannsóknar á Alberti. Vararíkissaksóknari hafi tekið mikið mark á hans framburði, án þess að vita hvort maðurinn væri sakhæfur.³²⁶⁶ Í sama blaði var reifað efni ræðu Jóns Oddssonar, verjanda Sævars, undir fyrirsögninni: „Harðræði og ógnanir í 700 sólarhringa einangrun tryggja ekki réttlátan dóm – segir verjandi Sævars Marinós Ciesielski.“ Fram kom að Jón hafi sagt fjarvistarsönnun Sævars hafa legið fyrir frá upphafi í sambandi við Guðmundarmálið. Hún hefði þó ekki komið fram fyrir en nú nýlega. Allar tilraunir Sævars til að koma á framfæri sakleysi sínu hafi verið kæfðar með harðræði og ógnunum af hálfu rannsóknarlögreglu og dómarafulltrúa.³²⁶⁷

1661. Laugardaginn 8. október 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðsteinn læknir hafi rætt meðal annars við Kristján Viðar milli klukkan 08:55 og 09:25.³²⁶⁸
1662. Þennan dag birtist forsíðufrétt í Dagblaðinu um efni seinni ræðu sækjanda málsins, Braga Steinarssonar. Fréttin birtist undir fyrirsögninni: „„Verjendur sáðu tortryggni og efasemdum“ – kjarni málsins sá að játningarnar eru réttar, sagði saksóknari í síðari ræðu sinni.“““ Gagnrýndi hann verjendur fyrir að hafa sáð fræjum efasemda og tortryggni og ítrekaði að kjarni málsins væri að játningarnar í báðum málunum væru

³²⁶⁶ Bls. 2852.

³²⁶⁷ Bls. 2853.

³²⁶⁸ Dagbók nr. 7, bls. 163.

sannleikanum samkvæmar. Sagði hann aðfinnslur verjendanna falla um sig sjálfar, enda væru verjendurnir þar í raun að ásaka sjálfa sig, en ekki rannsóknaraðila. Þeim hafi verið frjálst að vera við réttarhöld og yfirheyrslur og borið lagaskylda til að koma á framfæri kvörtunum umbjóðenda sinna. Honum hafi virst sem verjendurnir hafi verið að tala fyrir einhverja aðra en dóminn, því engin ásakana þeirra hafi verið rétt. Svaraði hann ræðu Hilmars Ingimundarsonar, verjanda Tryggva Rúnars, og sagði sakborningana sjálfa hafa kallað á rannsóknarlögreglumenn á nóttu og degi útaf persónulegu kvabbi og sagði 68 afskipti af Tryggva Rúnar sem bókuð hafi verið í fangelsisdagbók ekki hafa verið yfirheyrslur. Orðrétt sagði í fréttinni: „Um þá nýju fjarvistarsonnun sem lögð hefur verið fram af hálfu Sævars Ciesielskis sagði saksóknari að verjandinn væri „búinn að vera haldinn þessu síðan í apríl.“ Væri hann enn að leggja fram plögg um þetta atriði. Sannað væri að þau Erla og Sævar hefðu hist á Hamarsbraut þessa umræddu nótt.³²⁶⁹ Í sama blaði birtist frétt undir fyrrsögninni: „Uppeldið eða öllu heldur uppeldisleysið mótaði líf þeirra – þótt þjóðfélagið geri þau ábyrg gerða sinna, sagði Guðmundur Ingvi Sigurðsson.“ Í fréttinni var ræðu verjanda Erlu Bolladóttur gerð skil og hún sögð frábærlega vönduð. Fram kom að hann krefðist sýknu vegna ákæru um brot gegn 211. gr. og 112. gr. almennra hegningarlaga. Orðrétt sagði í fréttinni: „Guðmundur Ingvi kvaðst ekki taka undir þá gagnrýni sem fram hefði komið hjá sumum verjendum í þessu máli vegna meðferðar málsins áður en það kom fyrir þann dóm, sem um það fjallar nú. Hann kvað þá gagnrýni ekki hafa áhrif til sektar eða sýknu skjólstæðings síns, enda þótt brotnar leikreglur kynnu að rýra gildi sönnunar. „Eðli rannsóknarstarfa býður ekki alltaf upp á neinar venjulegar umgengnisreglur borgaranna,“ sagði Guðmundur.“ Þá var haft eftir Guðmundi að hinar röngu sakagiftir á hendur saklausum mönnum hafi verið mjög óheppilegar fyrir Erlu, en þær hafi runnið undan rifjum annarra ákærðu, eins og það var orðað í fréttinni. Fram kom að Guðmundur hafi sagt það alrangt hjá vararíkissaksóknara að í málinu lægju fyrir einlægar og skuggalausar játningar. Taldi hann að mikill vafi hlyti að vera hjá dómurum um hvort unnt væri að dæma fyrir morð á fyrirleggjandi framburðum. Orðrétt var haft eftir verjandanum: „Það er ríkjandi stefna hjá íslenskum dómstólum að gera ríkar kröfur til sannana og þeim mun ríkari sem ákæra er alvarlegri.“ Sagði hann atburðina í Dráttarbrautinni hafa miklu fremur yfirbragð slyss en ásetnings en vart væri að marka nokkuð frásagnir ákærðu um atburðina í Keflavík. Orðrétt sagði í lok fréttarinnar: „Loks benti hann á þær málsbætur hennar að það væri henni að þakka að þessi mál hefðu yfirleitt verið upplýst að því marki sem þau væru það. „Það var Erla sem létti þeirri martröð sem þessi mál voru allri þjóðinni.“³²⁷⁰ Sama dag birtist opnufrétt í Morgunblaðinu um málin. Rakið var að Örn Clausen, verjandi Alberts Klahn, hafi flutt varnarræðu sína og sagt það fráleitt að telja Albert hafa átt hlutdeild í drápi Guðmundar þar sem hann hafi hvergi komið nálægt því verki. Varpaði hann fram þeirri spurningu hvers vegna [GunJ] og Erla Bolladóttir hafi ekki alveg eins verið ákærð í Guðmundarmálinu. Sagði Örn að Albert hafi reynt að upplýsa málið eftir bestu getu eftir að rannsókn hófst, en það ætti sér sínar skýringar hvers vegna hann hafi ekki sagt frá málinu. Lýsti Örn því að Albert hafi óttast Tryggva

³²⁶⁹ Bls. 2858.

³²⁷⁰ Bls. 2859.

Rúnar, Sævar og Kristján Viðar. Þá var á sama stað frétt um seinni hluta varnarræðu Jóns Oddssonar, verjanda Sævars. Birtist fréttin undir fyrirsögninni: „Verjandi Sævars Marinós Ciesielskis: „Sævar sá eini sem hefur fjarvistarsannanir í báðum málunum.“ Gerði hann að umtalsefni að Sævar gæti sýnt fram á fjarvistir í bæði skiptin, en skýrslur um það efni hafi fallið í grýttan jarðveg. Dró Jón mjög í efa tímamælingar lögreglu um ferðina til Keflavíkur og taldi útilokað að ákærðu hafi náð til Keflavíkur á kraftlítili Volkswagen bifreið á þeim tíma sem lögreglan hafi tiltekið. Þá hafi verjandinn tínt meira til sem honum hafi þótt ótrúlegt við hina meintu ferð til Keflavíkur. Nefndi Jón sem dæmi það að Erla hafi ekkert vitað fyrirfram um ferðina þegar það var hún sem hafi átt að hafa gengið frá leigu á bifreið frá bílaleigunni Geysi 19. nóvember 1974. Varpaði verjandinn þeirri spurningu fram: „Hvers vegna var hún að því þegar þau áttu Landroverbíl?“ Þá nefndi Jón hversu ólíklegt það væri að Geirfinnur hafi trúað því að Sævar væri forstjóri Klúbbsins eins og hann hafi verið útlits. Enn ólíklega væri að Geirfinnur hafi trúað því að forstjóri Klúbbsins væri að gera sér ferð suður með sjó til þess að selja honum eina til tvær flöskur af spíra. Í fréttinni var rakið að Jón Oddsson hafi vikið að framburði ákærðu sem sækjandinn hafi talið samræmdan og ganga upp í öllum smáatriðum. Orðrétt sagði í fréttinni: „Sævar hafði sent inn skýrslur um ferðir sínar þetta umrædda kvöld en þær hefðu ekki fallið í góðan jarðveg. Þegar hér var komið sögu greip dómsformaðurinn inn í og kvað verjandann hafa verið viðstaddan skýrslutöku fyrir dómi og hefði hann getað gætt réttar síns sakbornings. Nú greip Sævar Ciesielski fram í og kvaðst hafa sent dóminum skýrslur í maímánuði en þær hefðu ekki verið bókaðar. Þegar þessu innskoti var lokið tók verjandinn til máls að nýju [...]“ Fram kom að verjandinn hafi fjallað um ákæru um rangar sakargiftir. Orðrétt sagði í fréttinni: „Kvað hann Erlu Bolladóttur hafa átt upptökin eins og fyrri daginn. Hún hefði fyrst nefnt nöfn þeirra manna, sem talað væri um að hefðu ranglega verið leiddir inn í málið og ekki hefði liðið langur tími þar til hinir hefðu tekið undir framburð Erlu. Þannig væri það í öllu þessu máli, um leið og einn segði eitthvað tækju hinir óðar undir það alveg eins og sakborningarnir hefðu verið leiddir í yfirheyrslunum af lögreglumönnum. Einhverra hluta vegna hefðu þessir fjórir menn verið teknir út úr ótalmörgum mönnum, sem Erla hefði nefnt, sem viðstadda í fjörunni í Keflavík, svo sem kaupskýslumenn í Reykjavík, ráðherra og fósturföður Sævars. Líklega væri það vegna þess að í sambandi við rannsóknina í Keflavík á sínum tíma hefði skotið upp kviksögum um Klúbbmennina, kviksögum sem erfitt var að kveða niður og við seinni rannsókn hafi lögreglumenn verið opnari fyrir þessum möguleika en öðrum. Á þessum tíma, í janúar 1976, hefði verið orðið svo mikið umstang í kringum þetta mál, stöðugar yfirheyrslur og aukin gæzla í fangelsinu í Síðumúla að Sævar hefði alveg verið orðinn ruglaður. Hann hefði því tekið undir framburð Erlu og þannig hefði það ef til vill þróast að þetta hefðu verið samræmdar aðgerðir, en Jón kvaðst ekki í nokkrum vafa um að það hefði ekki verið svo í upphafi.“ Í þessu sambandi hafi Jón bent á niðurstöður geðrannsóknar yfir Erlu um að hún ætti það til að sjá ofsjónir og hefði óvenju frjótt ímyndunarafl. Erfitt væri því að meta hvort hún væri að fara með satt mál eða hugarburð.³²⁷¹ Í sama blaði var varnarræðu

³²⁷¹ Bls. 2860 og 2862.

Benedikts Blöndal, verjanda Guðjóns, gerð skil undir fyrrsögninni: „Vörn Guðjóns Skarphéðinssonar: „Allan vafa um sekt sökunauts ber að skýra honum í hag.“ Gagnrýndi hann að í skýrslu um fyrstu rannsókn Geirfinnsmálsins í Keflavík vantaði blaðsíður sem ekki hafi ekki verið lagðar fram í málinu. Þá væri hvergi að finna skýrslu Erlu Bolladóttur frá 22. janúar 1976 þar sem hún hafi átt að hafa opnað Geirfinnsmálið ótilkvödd. Þá gagnrýndi hann harkalega svokallaða sakbendingu sem hafi farið fram um sumarið 1976, þegar Kristján Viðar hafi verið látinn sjá Guðjón þegar hann hafi verið yfirheyrður sem vitni. Sagði Benedikt að framkvæmdin bryti algerlega í bága við lög. Þá kom fram í fréttinni að Benedikt hafi kvartað yfir frágangi málsins og frekari skorti á gögnum en meðal gagnanna væri hvergi að finna bréf sem Erla hafi ritað Karli Schütz þar sem Erla hafi átt að hafa lýst því hvernig stæði á því að hún teldi sig hafa margt eftir Sævari við yfirheyrslurnar. Vakti hann athygli á því að Guðjón hafi einu sinni verið yfirheyrður í tíu klukkustundir og sú skýring hafi fylgt að rannsóknarmenn hafi gert samkomulag við Guðjón um að halda mætti yfirheyrslunum áfram. Átaldi hann lögreglu fyrir framkvæmdina og sagði það mat sitt að skýrslur sem hafi verið teknar við lengri yfirheyrslur en sex klukkustundir væru ekki marktækar. Í fréttinni kom fram að í ræðu sinni hafi Benedikt Blöndal vísað til hæstaréttardóms frá 1969 þar sem ósamræmi í framburði vitna hafi meðal annars leitt til sýknu.³²⁷² Undir fyrrsögninni: „Verjandi Erlu Bolladóttur: „Leiksoppur örlaganna, án sjálfstæðs vilja“, var efni ræðu Guðmundar Ingva Sigurðssonar reifað. Fram kom að hann hafi sagt það meginreglu í íslenskum rétti að gera strangar kröfur til sönnunar í morðmálum og vitnað til dóms Hæstaréttar frá 1971 þar sem sýknað hafi verið af morðákæru þar sem vafasamt hafi þótt að málið væri sannað á fullnægjandi hátt. Þar hafi morðvopnið sjálft verið fyrir hendi og öll frásögn sakbornings fjarstæðukennd. Verulegar líkur hafi þótt vera fyrir sekt hans, en að metnum öllum atriðum málsins hafi ákærði verið sýknaður. Um ákæru á hendur Erlu fyrir rangar sakargiftir hafi verjandi hennar ítrekað að Erla hafi verið leiksoppur örlaganna án sjálfstæðs vilja, eins og það var orðað í fréttinni.³²⁷³ Í frétt Þjóðviljans um málflytninginn í sakadómi Reykjavíkur var fjallað um ræðu Jóns Oddssonar, verjanda Sævars, undir fyrrsögninni: „Guðmundar- og Geirfinnsmálin: Sönnunargögnin vantar. Engin sönnun fyrir því að Geirfinnur Einarsson sé látinn, sagði Jón Oddsson, verjandi Sævars Ciesielskis.“ Í fréttinni sagði að Jón hafi lagt sig fram við að sanna að Sævar hafi ekki verið staddur í Dráttarbrautinni umrætt kvöld. Orðrétt sagði í fréttinni: „Því til áherslu sagði hann, að Sævar hefði getað gert grein fyrir veru sinni 17., 18. nóvember og eins hefði hann gert fulla grein fyrir hvar hann var allan daginn 19. nóv. og alveg fram til kl. 21:30 að kvöldi 19. nóv. og hefði vitni þar að lútandi. Klukkan 21:30 hefði hann ekið móður sinni heim af sýningu að Kjarvalsstöðum. Þá hefur Sævar rekið efni sjónvarpskvikmyndar sem sýnd var í sjónvarpinu þetta kvöld eftir kl. 21:30 og reyndist frásögn hans af myndinni rétt.“³²⁷⁴ Loks birtist frétt í Tímanum um sama efni undir fyrrsögninni: „Málflytningi í Geirfinns- og Guðmundarmálum lokið: Dómurinum mikill vandi á höndum. Hversu mikinn þátt á uppeldi þeirra ákærðu í afbrotum þeirra? Er dæmt harðar í málum, sem

³²⁷² Bls. 2861–2862.

³²⁷³ Bls. 2861–2862.

³²⁷⁴ Bls. 2864.

mikið er fjallað um í fjölmiðlum?“ Fram kom að Benedikt Blöndal, verjandi Guðjóns, hafi vakið athygli dómsins á því að einungis 68 blaðsíður af alls 400 blaðsíðum úr frumrannsókn bæjarfógetans í Keflavík á Geirfinnsmálinu hafi verið lagðar fram í sakadómi Reykjavíkur. Ríkissaksóknari hafi ekki talið hinar blaðsíðurnar mikilvægar og vefengdi verjandinn ekki það mat heldur taldi eðlilegra að öll gögnin hefðu verið lögð fram og dóminum þannig eftirlátið að meta mikilvægi þeirra. Þá hafi Benedikt sagt að ítarlegar reglur hafi verið settar til varnar harðræði gagnvart sakborningum. Orðrétt sagði í framhaldinu: „Það atriði hefði gleymzt, að eftir setningu nýrra laga um meðferð opinberra mála, hefði orðið sú stefnubreyting, að eftir gæsluvarðhaldsúrskurð sé það meginregla að rannsókn eigi að fara fram fyrir dómi en ekki hjá rannsóknarlögreglu.“ Þá hafi Benedikt vísað til greinar eftir Einar Arnórsson um lagaákvæði þess efnis að ekki mætti yfirheyra menn lengur en í sex klukkustundir samfleytt og þeir ættu rétt á að njóta nægilegs svefns og hvíldar. Orðrétt sagði í fréttinni: „Sagði hann Einar Arnórsson hafa gert ráð fyrir allt annarri rannsóknaraðferð en hér hefði verið beitt.“ Benedikt hafi sagt rannsóknarlögreglumennina hafa unnið vandasamt verk við erfiðar aðstæður en um væri að ræða grundvallarreglur um mannréttindi sem bæri að virða.³²⁷⁵

1663. Þriðjudaginn 11. október 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Páll Arnór Pálsson, verjandi Kristjáns Viðars, hafi komið til viðtals við hann milli klukkan 14:45 og 16:30. Bókað var að séra Jón Bjarman hafi rætt við Guðjón milli klukkan 15:10 og 16:15. Klukkan 17:45 var bókað að Benedikt Blöndal, verjandi Guðjóns, hafi komið til viðtals við hann. Var Guðjón færður aftur á klefa sinn klukkan 19:10. Þá var bókað að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi komið til viðtals við skjólstæðing sinn milli klukkan 22:55 og 23:50.³²⁷⁶
1664. Fyrir liggur bréf Jóns Oddssonar, verjanda Sævars, til Gunnlaugs Briem sakadómara, dagsett 10. október 1977. Fór hann þess á leit að Sævar yrði ekki lengur látinn sæta gæsluvarðhaldi í Síðumúlafangelsi heldur fluttur á hentugri stað. Benti Jón á að Sævar hafi lengst allra sætt einangrun í málinu, hann hafi aldrei kært úrskurði til Hæstaréttar Íslands og hann hafi oftsinnis áður óskað eftir flutningi.³²⁷⁷
1665. Miðvikudaginn 12. október 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins klukkan 20:00 að Sigurbjörn Víðir og Gylfi Guðjónsson, rannsóknarlögreglumenn, hafi komið með [SÓH] til geymslu, eins og það var orðað. Orðrétt var bókað klukkan 20:45: „Hringdi Hallvarður Einvarðsson og bað um að þess yrði sérstaklega gætt að fjórmenningarnir fengju ekki vitneskju um innkomu [SÓH].“³²⁷⁸
1666. Meðal rannsóknargagna liggja fyrir gögn máls rannsóknarlögreglu ríkisins nr. 3490/77, um rangan framburð [SÓH]. Skjalaskrá málsins telur 20 skjöl, alls 152 blaðsíður. Fyrsta skjalið er kæra Braga Steinarssonar vararíkissaksóknara á hendur [SÓH] um rangan framburð, dagsett þennan dag 12. október 1977, undirrituð af Braga

³²⁷⁵ Bls. 2867.

³²⁷⁶ Dagbók nr. 7, bls. 166–168.

³²⁷⁷ Bls. 2868.

³²⁷⁸ Dagbók nr. 7, bls. 169.

og Hallvarði Einvarðssyni rannsóknarlögrelustjóra.³²⁷⁹ Í kærinni greindi Bragi frá því að Gunnlaugur Briem hafi tilkynnt honum að klukkan 10:30 þennan dag hafi Jón Oddsson, verjandi Sævars, komið á skrifstofuna og greint frá samtali hans, Páls Arnórs Pálssonar og Róberts Árna Hreiðarssonar lögfræðings við [SÓH] á skrifstofu Róberts Árna. Þeir hafi rætt þátt [SÓH] í Geirfinnsmálinu og þá hafi [SÓH] lýst því yfir að hann hafi aldrei farið til Keflavíkur og hafa gefið framburð sinn í málinu vegna hótana um gæsluvarðhald og annarra ógnana. Í kærinni kom fram að afturköllun [SÓH] hafi þegar legið fyrir í bréfi sem ritað hafi verið í desember 1976 á skrifstofu Róberts Árna, en þegar til hafi komið hafi [SÓH] ekki viljað skrifa undir bréfið. Þá sagði jafnframt að Jón Oddsson hafi haft samband við Harald Henrysson að kvöldi 11. október 1977 og greint honum frá fyrirhugaðri afturköllun. Hafi dómarrar málsins komið saman að morgni þessa dags og ákveðið að skýra sækjanda málsins frá því sem fram hafi komið.³²⁸⁰

1667. Fyrir liggur skýrsla rannsóknarlögrelgu ríkisins, rituð af Ívari Hannessyni lögrelfulfrúa, um yfirheyrslu yfir [SÓH] milli klukkan 14:15 og 17:00 þennan dag. Bókað var að honum hafi verið birt tilefni skýrslutökunnar og var vísað til kæru Braga Steinarssonar þar um. Greindi hann í upphafi frá því að fyrsta skýrsla hans í málinu frá 13. desember 1976 væri sú rétta í málinu, en aðrar skýrslur hjá lögrelgu og fyrir dómi væru rangar. Hann hafi verið þvingaður af rannsóknarmönnum til að greina frá aðild sinni að máli sem hann hafi enga aðild átt að. Bókað var að vakin hafi verið athygli [SÓH] á 1. mgr. 40. gr. laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála og hann alvarlega áminntur um sannsögli, eins og það var orðað. Lýsti [SÓH] því að rannsóknarmenn hafi leitt hann inn í málið og hann hafi skáldað eða glósað í eyðurnar. Kvaðst hann aldrei hafa ekið sendiferðabifreið til Keflavíkur, hvorki 19. nóvember 1974 né á öðrum tíma.³²⁸¹ Þá greindi [SÓH] frá því að honum hafi verið sleppt úr Síðumúlafangelsi á miðnætti 14. desember 1976. Morguninn eftir hafi hann leitað ráða hjá Róberti Árna Hreiðarssyni lögfræðingi og greint honum frá því að hann hafi verið látinn játa ferð til Keflavíkur sem hann hafi aldrei farið. Kvaðst [SÓH] ekki hafa viljað fara að ráðum Róberts Árna, að leiðrétta þetta þegar í stað, þar sem hann hafi efast um hvort hann hafi farið í ferðina og eins hafi hann óttast lögrelguna. Hann hafi staðfest skýrslurnar fyrir dómi 25. maí 1977 þar sem hann hafi verið haldinn sama efa og einnig hafi hann ekki þorað að leiðrétta skýrslurnar vegna hræðslu við lögrelguna. Kvaðst hann hafa farið á fund Róberts Árna eftir að munnlegur málflutningur hafi hafist í Guðmundar- og Geirfinnsmálum og óskað eftir því að afturkalla framburð sinn. Róbert Árne hafi ætlað að skrifa bréf, en ekki klárað það. Mánudaginn 10. október 1977 hafi Róbert Árne boðað hann á fund þar sem þeir hafi rætt málið. Síðan hafi Róbert Árne boðað Jón Oddsson og Pál Arnór Pálsson á skrifstofuna. Kvaðst [SÓH] hafa greint þeim frá öllu. Bókað var í skýrsluna að [SÓH] hafi neitað að tjá sig nema að viðstöddum Róberti Árna, en þegar ekki hafi verið hægt að koma því við hafi hann óskað eftir Sigurði Georgssyni og var hann viðstaddur yfirheyrsluna ásamt Braga

³²⁷⁹ Bls. 2891.

³²⁸⁰ Bls. 2892.

³²⁸¹ Bls. 2893.

Steinarssyni vararíkissaksóknara, Hallvarði Einvarðssyni rannsóknarlögreglustjóra og Halldóri Sigurðssyni rannsóknarlögreglumanni. Bókað var að [SÓH] hafi verið bent á 91. gr. laga nr. 74/1974 að ósk Sigurðar Georgssonar, réttargæslumanni hans. Kvaðst [SÓH] gera sér grein fyrir efni ákvæðisins.³²⁸²

1668. Fyrir liggur skýrsla rannsóknarlögreglu ríkisins, rituð af Nirði Snæhólm yfirlögregluþjóni, um yfirheyrslu yfir Róberti Árna Hreiðarssyni lögfræðingi þennan dag sem vitni. Staðfesti hann í aðalatriðum framangreinda frásögn [SÓH].³²⁸³ Í framhaldinu var opnuð ný skýrsla um samprófun milli [SÓH] og Róberts Árna Hreiðarssonar. Orðrétt var bókað eftir Róberti Árna: „[SÓH] lýsti þá sem áður, þeim aðferðum sem hafðar voru við rannsóknina, m.a. um leiðandi spurningar og tilvitnanir í gögn, sem leiddu til þess, að hann trúði ekki lengur eigin dómgreind, og játaði þá atvikalýsingu, sem ætlast var til, enda honum tjáð að ef hann kannaðist ekki við atvikalýsingu nú, yrði hann úrskurðaður í 30 daga varðhald og hann fenginn til að kannast við fyrirlagða atburðarás, fyrir eða seinna.“ Aðspurður kvaðst [SÓH] hafa gert sér fulla grein fyrir því þegar hann var kvaddur til skýrslugjafar 25. maí 1977 að það hafi verið fyrir sakadómi Reykjavíkur. Orðrétt var bókað í framhaldinu: „Hann segir aðspurður, að hann geri sér litla grein fyrir mismun á yfirheyrslum fyrir lögreglu og dómi.“³²⁸⁴ Sama dag var Jón E. Ragnarsson hæstaréttarlögmaður yfirheyrður sem vitni af rannsóknarlögreglu ríkisins. Fram kom að Róbert Árne Hreiðarsson starfaði sem fulltrúi hjá Jóni E. Ragnarssyni og hafi borið mál [SÓH] undir Jón og óskað eftir álit hans á réttarstöðu hans. Kvaðst Jón hafa blaðað í gegnum málgögn sem hann hafi fengið afhent, en ekki gefist tóm til að láta uppi lögfræðilegt álit.³²⁸⁵
1669. Fimmtudaginn 13. október 1977 var orðrétt bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla: „Kl. 10:50 Hringdi Gunnlaugur Briem sakadómari og sagði að samkvæmt samhljóða ákvörðun dómara í Guðmundar- og Geirfinnsmáli mættu verjendur Kristjáns Viðars Viðarssonar og Sævars Marinós Ciesielski ekki tala við þá, það er Jón Oddsson, hrl. við Sævar og Páll A. Pálsson, hdl. við Kr. Viðar. Sem sagt þessir lögfræðingar mega ekki undir neinum kringumstæðum tala við skjólstæðinga sína. Bann þetta gildir þar til Gunnlaugur afturkallar það. Dómarinn bjóst við að þetta bann yrði ekki nema í nokkra daga.“ Klukkan 13:00 var bókað að [SÓH] hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur fyrir Gunnlaug Briem, Harald Henrysson og Ármann Kristinsson. Færsluritari, Gunnar Guðmundsson, bókaði orðrétt á sama stað: „Í framhaldi á samtali mínu við Gunnlaug Briem sakadómara í morgun spurði ég hann hvort ekki væri hægt að slaka á fjórmenningunum og setja þá í lausagæslu. Gunnlaugur kvað þvert nei við því og sagði að slíkt kæmi ekki til greina í náinni framtíð. Er ég spurði um ástæðuna var svarið: þeir eru í gæsluvarðhaldi.“ Bókað var að komið hafi verið til baka með [SÓH] klukkan 16:20 og þess getið að Ingibjörg Benediktsdóttir, fulltrúi sakadóms, hafi tekið sér sólarhringsfrest til ákvörðunar um úrskurð. Orðrétt var bókað í framhaldinu: „Kl. 16:45 Hringdi Gunnlaugur Briem

³²⁸² Bls. 2894–2897.

³²⁸³ Bls. 2898–2901.

³²⁸⁴ Bls. 2902–2905.

³²⁸⁵ Bls. 2906–2908.

sakadómari og tjáði mér að Benedikt Blöndal hrl. mætti ekki undir neinum kringumstæðum tala við skjólstæðing sinn Guðjón Skarphéðinsson og gildir sama um hann og hina lögfr 2 eins og fram kemur í dagbókinni fyrr í dag. Aftur á móti má Hilmar Ingimundarson hrl. tala við Tryggva Rúnar ef annar hvor óskar þess, þ.e. Hilmar eða Tryggvi.³²⁸⁶

1670. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur sett og tekið fyrir sakadómsmálin á hendur ákærðu. Bókað var að þinghaldið væri lokað og þess getið að málið hafi verið dómtekið 7. október 1977. Sækjandi málsins hafi gert kröfu um framhaldsrannsókn og vitnið [SÓH] yrði kvaddur á ný fyrir dóminn. Taldi dómurinn rétt að verða við kröfunni með vísan til 136. gr. laga nr. 74/1974.³²⁸⁷ Bókað var að Bragi Steinarsson, vararíkissaksóknari, hafi mætt í dómnum klukkan 13:45. Þá voru bókaðir mættir, Jón Oddsson, Páll Arnór Pálsson, Benedikt Blöndal, Hilmar Ingimundarson, Örn Clausen og Guðmundur Ingvi Sigurðsson. Einnig var bókaður mættur Sigurður Georgsson héraðsdómslögmaður. Bókað var að [SÓH] hafi komið í dóminn á sama tíma sem vitni. Var hann alvarlega áminntur um sannsögli, eins og það var bókað. Var þess getið að hann hafi verið í haldi frá því deginum áður vegna lögreglurannsóknar. Fram kom að [SÓH] hafi komið fyrir dóm 25. maí 1977 og unnið eið að framburði sínum. Var athygli hans vakin sérstaklega á vitnaskyldu og ábyrgð sem og þýðingu eiðvinningar. Framburður hans frá 25. maí 1977 var lesinn í heyranda hljóði. Í framhaldinu var orðrétt bókað í sakadómsbókina: „Vitnið lýsir því yfir að framburðurinn sé ekki réttur. Vitnið kveðst ekki hafa farið ferð þá, er í framburðinum greinir. Vitnið kveður sögu þess „hafa spunnist við yfirheyrslur hjá lögreglunni og skýrslutökur.“ Aðspurður hvers vegna vitnið hafi gefið dómskýrsluna, segir það að það hafi „eingöngu verið af ótta við lögregluna.““ Bókað var að [SÓH] hafi sagst ekkert samband hafa haft við lögregluna eftir 14. desember 1976. Eina rétta skýrslan væri fyrsta skýrslan sem hann hafi gefið hjá lögreglunni.³²⁸⁸ Kvaðst [SÓH] hafa verið hótad af lögreglunni. Greindi hann frá því að einhvern tímann þegar hann var í yfirheyrslu hafi hann heyrt Eggert Bjarnason rannsóknarlögreglumann segja að hann yrði látinn sæta 30 daga gæsluvarðhaldi ef hann ekki samþykkti skýrsluna og yrði þægur. Kvaðst [SÓH] telja að Eggert hafi haft þetta eftir Erni Höskuldssyni. Var [SÓH] þá bent á að engin lögregla hafi verið viðstödd dómskýrsluna, einungis dómvörður. Kvaðst hann ekki hafa gert sér grein fyrir því. Sagði hann skýrslu sína að öllu leyti ranga fyrir utan það að hann hefði getað fengið umrædda sendibifreið lánaða og hann hafi vitað af símtalinu að Laugavegi 32, en ekki efni þess. Bókað var að skýrsla [SÓH] hafi verið lesin að nýju lið fyrir lið. Sagði [SÓH] að upphaf skýrslunnar væri rétt fram að setningunni: „Vitnið kveðst hafa haldið eftir lykli að bifreiðinni eftir að það hætti á sendibílastöðinni.“ Um þetta atriði hafi hann borið rangt. Var lestrinum fram haldið. Sagði hann að sagan um símtal milli Sævars og Kristjáns Viðars væri rétt en hann hafi ekki farið til Keflavíkur í kjölfar símtalsins. Skýrði [SÓH] frá því að allt væri rangt í skýrslunni frá setningunni: „Vitnið man að kvöldið áður en farið var til

³²⁸⁶ Dagbók nr. 7, bls. 170–171.

³²⁸⁷ Bls. 3289.

³²⁸⁸ Bls. 3290.

Keflavíkur, hafi það verið statt hjá Kristjáni Viðari að Laugavegi 32“, út að setningunni: „það kveðst einu sinni áður fyrri part þessa árs hafa farið í Njarðvík á eigin bifreið, sem er fólksbifreið.“³²⁸⁹ Kvaðst hann hafa vitað að hann væri að gefa rangan framburð fyrir dómi. Bókað var að hann bæri enn við ótta við lögregluna en hefðu nú kjark til að segja sannleikann. Kvaðst hann hafa rætt málið við ættingja sína, vini, vinnufélaga og Róbert Árna Hreiðarsson, lögfræðing. Þá hafi hann einnig rætt málið við Jón Oddsson og Pál Arnór Pálsson á skrifstofu Róberts Árna mánudaginn 10. október 1977. Kvaðst hann fyrst hafa rætt málið við Róbert Árna 15. desember 1976, eða daginn eftir að honum hafi verið sleppt. Orðrétt var bókað: „Vitninu leið mjög illa og var orðið á báðum áttum um „hvort hann hefði gert þessa hluti.“ Fyrir um 2 mánuðum kveðst vitnið hafa verið orðið alveg visst í sinni sök.“ Í framhaldinu var bókað um spurningar verjenda til [SÓH] og svör hans við þeim. Bókað var að Páll Arnór hafi spurt: „Hvernig fóru þessar yfirheyrslur fram í desember 1976?“ Sagði [SÓH] að ýtt hafi verið eftir honum, hann látinn geta í eyður og þvinganir og gæsluvarðhald hafi verið nefnt. Bókað var að Jón Oddsson hafi spurt: „Telur vitnið einhverja ástæðu vera fyrir því að Sævar og Kristján hafi ekki talast við í nóvember 1974?“ Var bókað eftir [SÓH]: „Ég tel litlar eða engar líkur á því, þar sem þeir voru „hörkuóvinir“ á þessum tíma vegna bílaviðskipta, sem þeir ætluðu að eiga við mig.“ Bókað var um spurningu Arnar Clausen, verjanda Alberts Klahn, um aðdragandann að fundi vitnisins með þremur lögfræðingum mánudaginn 10. október 1977. Orðrétt var bókað um svar [SÓH]: „Róbert Árni hringdi í mig í vinnuna og spurði mig hvort ég hefði lesið grein í Tímanum sem hann hefði skrifað fyrir mig. Ég svaraði því neitandi og bað hann mig þá að koma, þegar ég kom til Róberts Árna fórum við að ræða þetta mál. Síðan hringdi Róbert Árni í annað hvort Jón Oddsson eða Pál A. Pálsson og komu þeir nokkru síðar á skrifstofu Róberts Árna.“ Aðspurður af Guðmundi Ingva Sigurðssyni, verjanda Erlu, hvað hann hafi óttast hjá lögreglu svaraði [SÓH] því að hann hafi einungis óttast gæsluvarðhald vegna innilokunarkenndar. Í lokin var orðrétt bókuð spurning Páls Arnórs og svar [SÓH]: „Man vitnið hvað yfirheyrslan 14. desember 1976 tók langan tíma? Svar: Mig minnir að hún hafi staðið í 10 klst. samfelld án matarhlés, en ég fékk kaffi.“ Vék [SÓH] frá. Bókað var að sækjandi hafi gert þá kröfu að skýrslur rannsóknarlögreglu ríkisins varðandi [SÓH] frá því deginum áður yrðu lagðar fram til skýringar á þinghaldinu. Var dómþinginu slitið.³²⁹⁰

1671. Seinna sama dag, 13. október 1977, var dómþing sakadóms Reykjavíkur haldið af Ingibjörgu Benediktsdóttur fulltrúa og var tekin fyrir krafa um gæsluvarðhald og dómsrannsókn. Bókað var að Bragi Steinarsson vararíkissaksóknari og Hallvarður Einvarðsson, rannsóknarlögreglustjóri ríkisins hafi komið í dóminn klukkan 15:55. Þá var viðstaddur Sigurður Georgsson héraðsdómslögmaður. Bókað var að sækjandinn hafi krafist dómsrannsóknar á ætluðu broti [SÓH] á 142. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940 vegna breytts framburðar hans fyrir dómi þennan dag. Þá var þess krafist

³²⁸⁹ Bls. 3291.

³²⁹⁰ Bls. 3294–3295.

að honum yrði gert að sæta gæsluvarðhaldi í þágu rannsóknarinnar í allt að 30 daga. Tók dómariinn frest til ákvörðunar til klukkan 13:00 daginn eftir.³²⁹¹

1672. Föstudaginn 14. október 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Þórir Oddsson, deildarstjóri hjá rannsóknarlögreglu ríkisins hafi hringt klukkan 10:40 og spurt hvort fangarnir hafi fengið að lesa það sem hafi staðið í blöðunum þennan dag um Geirfinnsmálið. Bókað var að því hafi verið svarað þvert neitandi. Var þess getið að Þórir hafi verið ánægður með það. Klukkan 12:50 var bókað að [SÓH] hafi verið fluttur klukkan 12:50 í sakadóm Reykjavíkur fyrir Ingibjörgu Benediktsdóttur, fulltrúa. Bókað var að séra Ragnar Fjalar hafi komið til viðtals við Guðjón milli klukkan 14:20 og 16:05. Var komið með [SÓH] til baka klukkan 14:50 með úrskurð um gæsluvarðhald til 26 daga. Var þess getið að Sigurður Georgsson væri réttargæslumaður hans og hann mætti tala við hann einslega að fyrimælum Ingibjargar Benediktsdóttur, fulltrúa sakadóms. Klukkan 15:50 var bókað að farið hafi verið með Kristján Viðar til tannlæknis. Var komið með hann til baka klukkan 17:20. Bókað var að Sigurður Georgsson, réttargæslumaður [SÓH], hafi komið til viðtals við hann klukkan 19:30. Bókað var að [SÓH] hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 20:25.³²⁹²
1673. Sama dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur sett klukkan 13:00. Mættir voru í dóminum Bragi Steinarsson vararíkissaksóknari, [SÓH] og með honum Sigurður Georgsson réttargæslumaður hans. Bókað var að [SÓH] hafi verið kynnt réttarstaða og tilefni yfirheyrslunnar. Aðspurður kvaðst [SÓH] ekki kvika frá framburði sínum frá deginum áður. Sagði hann að það sem hafi verið haft eftir honum þar væri satt og rétt. Aðspurður kvaðst hann ekki sjá að efni stæðu til þess að úrskurða hann í gæsluvarðhald enda sæi hann ekki ástæðu til þess að hann fengi ekki nú sem áður að ganga frjáls ferða sinna. Enn fremur myndi gæsluvarðhald raska námi hans. Aðspurður kvaðst hann ekki muna sérstaklega hvar hann hafi verið staddur að kvöldi 19. nóvember 1974. Var í dóminum kveðinn upp úrskurður þar sem fram kom að [SÓH] hafi sagst hafa borið rangt vitni í sakadómsmálinu. Þá héldi hann því enn fremur fram að hann hafi verið beittur hótunum og ólögmaetum aðferðum af hálfu rannsakenda. Í úrskurðinum sagði að [SÓH] væri þannig sakaður um rangan framburð og rangar sakargiftir, samanber 142. gr. og 148. gr. almennra hegningarlaga. Talin var ástæða til að ætla að [SÓH] kynni að spilla, rangfæra eða koma undan sönnunargögnum ef hann yrði látinn frjáls ferða sinna. Var hann því úrskurðaður til að sæta gæsluvarðhaldi til klukkan 13:40 miðvikudaginn 9. nóvember 1977. Óskaði Sigurður Georgsson, réttargæslumaður [SÓH], eftir því að bókað yrði um að honum hafi hvorki í þinghaldi daginn áður né þennan dag verið gefinn kostur á að mótmæla kröfu sækjanda um gæsluvarðhald. Tók réttargæslumaðurinn frest til ákvörðunar um kæru á úrskurðinum til Hæstaréttar Íslands.³²⁹³ Úrskurðað var um kröfu ríkissaksóknara um dómsrannsókn í sérstökum úrskurði. Krafan var ekki tekin til greina, enda frumrannsókn lögreglu ekki lokið og því ekki efni til dómsrannsóknar að svo stöddu. Bókað var að

³²⁹¹ Bls. 3020–3021.

³²⁹² Dagbók nr. 7, bls. 171–173.

³²⁹³ Bls. 3021–3025.

réttargæslumaður [SÓH] hafi óskað eftir því fyrir hans hönd að kæra báða úrskurðina til Hæstaréttar.³²⁹⁴

1674. Þennan dag birtist forsíðufrétt í Dagblaðinu undir fyrirsögninni: „Geirfinnsmálið sprungið í loft upp? „Stjórnuvitnið“ í fangelsi – og telur að framburður sinn hafi verið þvingaður fram.“ Fram kom að samkvæmt heimildum blaðsins hafi [SÓH] dregið framburð sinn til baka og segðist nú ekki hafa komið til Keflavíkur umrætt kvöld. [SÓH] hafi borið rangt um í fyrri yfirheyrslum þar sem honum hafi verið hótáð innilokun, hann hafi verið leiddur í framburði sínum og nánast skáldað í þær litlu eyður sem hafi verið í frásögn rannsóknarlögreglumanna.³²⁹⁵ Á baksíðu blaðsins var atburðarrásin rakin, allt frá fundi [SÓH] með lögfræðingum 10. október 1977 fram til þessa dags og vísað til þess að sækjandi málsins hafi gert kröfu um gæsluvarðhald yfir [SÓH] sem biði úrskurðar.³²⁹⁶
1675. Laugardaginn 15. október 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðsteinn læknir hafi rætt við [SÓH], Kristján Viðar og Tryggva Rúnar meðal annarra milli klukkan 09:00 og 09:45. Klukkan 14:15 var bókað að Þórir Oddsson, deildarstjóri hjá rannsóknarlögreglu ríkisins, hafi hringt og óskað eftir því að það yrði sérstaklega bókað ef [SÓH] yrði eitthvað órólegur þar sem hann hafi lýst því yfir að hann væri haldinn innilokunarkennd. Var þess getið að fram til þessa hafi þess ekki orðið vart.³²⁹⁷
1676. Sama dag birtist frétt á forsíðu Dagblaðsins undir fyrirsögninni: „Geirfinnsmálið: Sendibílstjórinn í gæsluvarðhald til 9. nóvember – varðhaldsúrskurðurinn kærður til Hæstaréttar.“ Fram kom að ríkissaksóknari hafi einnig krafist þess að dómsrannsókn færi fram á breyttum framburði [SÓH] um meinta för til Keflavíkur 19. nóvember 1974 en þeirri kröfu hafi verið hafnað með sérstökum úrskurði og því yrði lögreglurannsókn haldið áfram.³²⁹⁸
1677. Dagana 1. til 15. október 1977 ritaði Guðjón í dagbók sína. Benedikt Blöndal hafi heimsótt hann 5. október 1977 og sagst vilja krefjast sýknu af broti gegn 211. gr. almennra hegningarlaga en viðurkenna sök gagnvart 217. eða 218. gr. laganna. Orðrétt ritaði Guðjón: „Sp. hvort einn vantar í dæmið. Finnst ég koma of seint fram með þetta.“³²⁹⁹ Daginn eftir ritaði Guðjón um heimsókn frá Benedikt sem hafi greint honum frá því að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi vikið óþægilega að honum í ræðu sinni fyrir sakadómi.³³⁰⁰ Orðrétt ritaði hann: „Gengur erfiðl. að halda huga við lestur vegna máfl. og blaðaskrifa og [SlGu]. En hvað get ég gert? Guð hjálpi oss öllum.“ Ritaði Guðjón um að hafa rætt Geirfinnsmálið og fleira við Jóa fangavörð í fangelsisgarðinum.³³⁰¹ Laugardaginn 8. október 1977 ritaði Guðjón um að hafa fengið Tímann og Ari fangavörður hafi einnig bjargað tveimur blaðsíðum úr Þjóðviljanum

³²⁹⁴ Bls. 3025–3026.

³²⁹⁵ Bls. 2871.

³²⁹⁶ Bls. 2872.

³²⁹⁷ Dagbók nr. 7, bls. 171–173.

³²⁹⁸ Bls. 2876.

³²⁹⁹ Bls. 2873_B.

³³⁰⁰ Bls. 2873_C.

³³⁰¹ Bls. 2873_D.

með mynd af Benedikt Blöndal og lofsyrðum um rökfasta vörn hans.³³⁰² Daginn eftir, 9. október 1977, ritaði hann um langt spjall við Gunnar Marinósson varðstjóra sem hafi hlýtt á málf lutninginn fyrir sakadómi daginn áður. Gunnar hafi talið líklegt að hann fengi að fara vestur innan tíðar.³³⁰³ Mánudaginn 10. október 1977 ritaði Guðjón um að hafa rætt ýmislegt við Ara fangavörð, þar á meðal glæpamál. Orðrétt ritaði Guðjón: „Rakti ýmislegt ath.vert um Geirf.mál. Samningaleiðir og baktjaldamakk.“³³⁰⁴ Daginn eftir ritaði hann um heimsókn frá Benedikt Blöndal. Þeir hafi rætt um vörnina og Benedikt sagt að kenningar um þriðja mann hafi fengið góðar undirtektir.³³⁰⁵ Dagana á eftir ritaði Guðjón um áleitnar hugsanir sínar um málf lutninginn og hvað hann hefði getað sagt. Reyndi hann að ýta þessum hugsunum frá sér. Hann væri hálf dapur og sár, einkum yfir ræðu Jóns Oddssonar, verjanda Sævars. Allir væru hættir að nenna að fylgjast með málarekstrinum og blaðaskrifum.³³⁰⁶ Hann hafi rætt við Gunnar Guðmundsson 13. október 1977 sem hafi greint honum frá því að breytingar yrðu ekki gerðar á gæsluvarðhaldinu í náinni framtíð. Orðrétt ritaði Guðjón: „Hann taldi mér fullkomlega óhætt fyrir K.V.V og S.M.“³³⁰⁷ Daginn eftir hafi baksíða Tímans verið útklippt. Séra Ragnar Fjalar hafi sagst ekkert vita. Hlynur fangavörður hafi sagt þetta skipun æðri máttarvalda og hafi ekki viljað ræða málið. Orðrétt ritaði Guðjón: „[GUÆ] grátandi. Skal þetta vera í samhengi og hvernig? Enn setur að mér illan grun. Jói vill ekkert segja og hefur eftir G. Guðm. að segja eigi okkur að lögfræðingar fái ekki að koma í heimsókn um hríð. Ég vefengi þetta og bið um tilvísun í lög en hann veit ekkert. Þarf að athuga þetta í fyrramálið.“ Daginn eftir, 15. október 1977, ritaði Guðjón um að hafa leitað án árangurs í lögum nr. 74/1974 um heimild dómara til að neita honum um viðtal við verjanda þegar mál væri komið þetta stig. Orðrétt ritaði hann í lok færslunnar: „Reyndi mikið að hafa uppúr A. v. hvað væri um að vera; hvað hefði verið í föstudagsbl. Tímans en það gekk ekki.“³³⁰⁸

1678. Sunnudaginn 16. október 1977 var orðrétt bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla: „Kl. 10:50 Hringt í Pál A. Pálsson hdl. og honum tilkynnt að Kr. Viðar vilji tala við hann en Páli jafnframt tjáð bann Gunnlaugs Briem sakadómarara við slíkum viðtölum. Páll vissi ekki um það bann en sagðist mundi tala við Gunnlaug á morgun.“³³⁰⁹
1679. Mánudaginn 17. október 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Hallvarður Einvarðsson rannsóknarlögreglustjóri hafi hringt klukkan 15:40. Bókað var orðrétt í dagbókina: „Hann sagði að frá sinni hálfu mætti Sigurður Georgsson lögm. réttargæslumaður [SÓH] alls ekki tala við hann einslega, þrátt fyrir leyfi Ingibjargar f.l.t.r. þar um. Við ættum að hringja í sig ef um viðtal yrði að ræða, hann mundi þá senda áheyrnarfulltrúa. Ef Sigurður lögmaður sætti sig ekki við þessa ráðstöfun yrði hann að kæra til Ingibjargar eða Hæstaréttar og láta reyna á hvar línan lægi.“ Þá var í

³³⁰² Bls. 2873_E.

³³⁰³ Bls. 2873_F.

³³⁰⁴ Bls. 2873_G.

³³⁰⁵ Bls. 2873_I.

³³⁰⁶ Bls. 2873_J.

³³⁰⁷ Bls. 2873_K.

³³⁰⁸ Bls. 2873_L–N.

³³⁰⁹ Dagbók nr. 7, bls. 173–174.

framhaldinu bókað um símtal frá Ingibjörgu Benediktsdóttur, dómarafulltrúa, klukkan 16:20: „[H]afði hún fregnir af fyrirmælum Hallvarðar hingað. Hún gaf þau fyrirmæli að sín fyrri orð stæðu hér eftir sem hingað til og þau yrðum við að virða. Hallvarður réði engu þar um og tæki hún á sig alla ábyrgð á þessu. Ég bað um að hún skrifaði mér bréf og sendi Hallvarði afrit, því neitaði hún á þeirri forsendu að ekki hefði hann skrifað hingað heldur hringt og gefið fyrirmælin munnlega símleiðis og sagðist hún hafa sama hátt á, sín orð væru jafngild og Hallvarðs í þessu máli. Bókað var klukkan 18:40 að Ingibjörg hafi hringt aftur og tilkynnt um samkomulag milli hennar, rannsóknarlögreglu ríkisins og Sigurðar Georgssonar, réttargæslumanns [SÓH], um að þeir töluðust við undir áheyrn rannsóknarlögreglumanns en réttargæslumaðurinn gæti farið fram á að viðtalið færi fram í einrúmi, en þá þyrfti að hringja í hana og leita heimildar. Klukkan 19:10 var bókað um að Páll Arnór Pálsson, verjandi Kristjáns Viðars, hafi hringt og tilkynnt um að ef hann vanhagaði um eitthvað ætti hann að skrifa honum bréf og láta það fara í ritskoðun til Gunnlaugs Briem. Bókað var að Sigurður Georgsson, réttargæslumaður [SÓH], hafi komið til viðtals við hann milli klukkan 20:20 og 20:45.³³¹⁰ Daginn eftir, 18. október 1977, var bókað í fangelsisdagbókina að Sigurður Georgsson hafi óskað eftir endurriti úr fangelsisdagbók með upplýsingum um dvöl [SÓH] í Síðumúlafangelsi í desember 1976. Var þess getið í bókuninni að réttargæslumaðurinn væri að undirbúa kæru til Hæstaréttar Íslands, en tímasetningar væru ekki bókaðar í skýrslu rannsóknarlögreglunnar og heldur ekki í skýrslu Karls Schütz.³³¹¹ Í lok dagsins var bókuð athugasemd þess efnis að ekki væri þörf á að hringja á rannsóknarlögreglumann til áheyrnar heldur væri nóg að fangavörður væri viðstaddur samtali [SÓH] og réttargæslumanns hans.³³¹²

1680. Fyrir liggur bréf Jóns Oddssonar, verjanda Sævars, til Gunnlaugs Briem sakadómara, dagsett sama dag. Vísaði hann til ákvæðis 136. gr. laga nr. 74/1974 um framhaldsrannsókn eftir dómtöku sakamáls og þess að í ljósi framkominnar skýrslu [SÓH] gæti framburður vitnisins [GSJ] orðið þungur á vogarskálunum. Fór hann því fram á að framburður hans yrði kannaður betur. Tiltók Jón í bréfi sínu að vitnið hafi gert mjög óglögga og ósannfærandi grein fyrir ferðum sínum á Suðurnes í umrætt sinn. Hann hafi ekki munað hvort hann hafi ekið á Skoda bifreið eða Moskvitch bifreið sem hann hafi stundum fengið lánaða. Orðrétt sagði í bréfinu: „Erla segir, að bifreiðin hafi annaðhvort verið „Moskowitch“ eða „Skoda“. Næst þarna einkennilegt samræmi.“ Í bréfinu greindi Jón frá aðstæðum vitnisins og fjölskyldu hans. Ýjaði hann að því að vitnið væri tengt stórfelldri smyglstarfsemi. Nefndi hann að þar sem svonefnt spíramál hafi verið á döfinni um þær mundir sem Geirfinnur hafi horfið þætti honum þýðingarmikið að ferill vitnisins yrði kannaður. Í lok bréfsins greindi Jón frá því að hann hafi heyrt örla á þeirri skoðun að Guðjón Skarphéðinsson væri með framkomu sinni í málinu að gera þjóðfræðilega könnun, eins konar experiment á réttarkerfinu, eins og Jón orðaði það, til að brjóta það á bak aftur með byltingu. Taldi

³³¹⁰ Dagbók nr. 7, bls. 175–177.

³³¹¹ Dagbók nr. 7, bls. 177.

³³¹² Dagbók nr. 7, bls. 179.

hann mjög mikilvægt að athuga hvað samstúdentar hans og kennarar við Háskóla Íslands hefðu orðið varir við.³³¹³

1681. Fyrir liggur skýrsla rannsóknarlögreglu ríkisins um yfirheyrslu þennan dag yfir [SÓH]. Var Sigurður Georgsson, réttargæslumaður [SÓH], viðstaddur en Jónas Bjarnason og Grétar Sæmundsson rannsóknarlögreglumenn önnuðust yfirheyrsluna og ritun skýrslunnar. Bókað var að tilefni yfirheyrslunnar væri grunur um að [SÓH] hafi lagt eið að röngum framburði fyrir dómi. Bókað var að gætt hafi verið ákvæða 1. mgr. 40. gr. laga nr. 74/1974, um meðferð opinberra mála. Var [SÓH] inntur eftir því hvar hann hafi verið staddur að kvöldi 19. nóvember 1974 og hvort hann gæti bent á einhvern sem gæti staðfest það. Nefndi [SÓH] nokkra aðila sem hann hafi umgengist á umræddum tíma og gætu hugsanlega staðfest hvar hann hafi verið staddur. Aðspurður kvaðst hann hafa verið hræddur við innilokun og sífelldar aðþrengingar af lögreglunni.³³¹⁴ Aðspurður hvort honum hafi verið hótad gæsluvarðhaldi þegar hann hafi gefið fyrstu lögregluskýrslu í málinu, 13. desember 1976 sagði [SÓH] að það hafi ekki verið fyrir en hann hafi verið búinn að gefa skýrsluna. Bókað var í skýrsluna að [SÓH] hafi gefið aðra skýrslu morguninn eftir, 14. desember 1976. Var hann spurður hvernig sú skýrsla hafi gengið fyrir sig. Orðrétt var bókað eftir [SÓH]: „Mig minnir að Eggert Bjarnason, Ívar Hannesson og Sigurbjörn Víðir Eggertsson hafi byrjað yfirheyrsluna, en undir hádegið kom Karl Schütz og tók þátt í yfirheyrslunni fram eftir degi. Ég held að allt að því 10 menn hafi tekið þátt í þessari yfirheyrslu. Ekki þó allir í senn heldur skiptust þeir á, en voru þó stundum margir inni í einu. Menn þessir spurðu mig og spurðu. Þeir komu með plögg og lásu upp úr þeim þannig að þeir sannfærðu mig fyrir rest um að ég hefði farið þessa ferð. Í þessu sambandi vil ég geta þess að Örn Höskuldsson kom inn í herbergið og var með herðatré í höndum og sló hann því í lófa sér og á lær. Hann gekk að mér og spurði mig um málið og fannst mér hann vera ógnandi. Einnig man ég að Karl Schütz var með bendipinna sem hann sló í lófa sér meðan hann yfirheyrði mig.³³¹⁵ Bókað var í skýrsluna að [SÓH] hafi haldið því fram að hafa verið leiddur í yfirheyrslum af rannsóknarlögreglumönnum. Í því sambandi var honum bent á að þegar sviðsetning atburða hafi farið fram í Dráttarbraut Keflavíkur 23. janúar 1977 hafi hann staðsett sendiferðabifreiðina sjálfstætt. Að því loknu hafi honum verið bent á að aðrir málsaðilar hafi staðsett bifreiðina um 30 metrum austar. Aðspurður hvers vegna hann hafi haldið sig við sína staðsetningu, þrátt fyrir ábendinguna, kvaðst [SÓH] hafa látið bifreiðina þar sem honum hafi fundist að hún hafi átt að vera. Í framhaldinu var honum bent á að í þinghaldi 25. maí 1977 hafi hann enn aukið við framburð sinn um það sem hann hafi heyrt umrætt kvöld í Dráttarbraut Keflavíkur. Sagði [SÓH] ástæðu þess hafa verið að það hafi verið ímyndun í honum. Var [SÓH] spurður hvort hann hafi greint einhverjum fleirum frá því að hann hafi ekki farið til Keflavíkur í umrætt sinn. Nefndi hann vinnufélaga, fjölskyldu og félaga sína.³³¹⁶

³³¹³ Bls. 2881–2882.

³³¹⁴ Bls. 2909–2910.

³³¹⁵ Bls. 2911.

³³¹⁶ Bls. 2914–2916.

1682. Miðvikudaginn 19. október 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sigurður Georgsson, réttargæslumaður [SÓH], hafi komið til viðtals við hann milli klukkan 19:45 og 20:30 í áheyrn Gunnars Marinóssonar varðstjóra.³³¹⁷ Daginn eftir var bókað klukkan 11:45 að Gunnlaugur Briem hafi hringt og boðað komu Benedikts Blöndal, verjanda Guðjóns, til viðtals við Guðjón í fylgd með manni úr sakadómi til áheyrnar. Bókað var að Benedikt mætti ræða við Guðjón undir þeim kringumstæðum. Klukkan 13:00 var bókað um komu Benedikts til viðtals við Guðjón í fylgd með Bjarna Matthíassyni boðunarmanni. Fimm mínútum síðar var bókað að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi hringt og beðið fyrir þau skilaboð til hans að skrifa sér bréf ef hann vanhagaði um eitthvað og láta það fara í gegnum hendur Gunnlaugs Briem. Bókað var að Guðjón hafi verið færður á klefa sinn klukkan 13:45.³³¹⁸
1683. Þennan dag var unnið áfram að rannsókn rannsóknarlögreglu ríkisins vegna gruns um að [SÓH] hafi lagt eið að röngum framburði fyrir dómi. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrslu yfir [HrS], unnustu [SÓH], um fund hennar og [SÓH] með Róberti Árna Hreiðarssyni. Bókað var að henni hafi verið kynnt ákvæði 89. gr. laga nr. 74/1974, um meðferð opinberra mála. Greindi hún frá fundi þeirra 11. október 1977 um afturköllun á framburði [SÓH].³³¹⁹ Framburður hennar var í aðalatriðum í samræmi við framburð [SÓH] og Róberts Árna. Bar skýrslan með sér engar frekari upplýsingar. Þennan sama dag voru yfirheyrð þrjú vitni sem [SÓH] hafði nefnt sem möguleg vitni að því hvar hann hafi verið staddur 19. nóvember 1974. Mundu þau ekki eftir umræddum degi og gátu því engar upplýsingar gefið um hvar [SÓH] var staddur umrætt kvöld.³³²⁰ Þá var unnið að rannsókn á tímalengd skýrslutöku yfir [SÓH] sem hófst 14. desember 1976, klukkan 11:00. Þann dag var [SÓH] einnig fluttur á lækningastofu í Domus Medica til að fá sprautu vegna ofnæmissjúkdóms. Voru tvær símastúlkur yfirheyrðar í þessu sambandi sem töldu rannsóknarlögreglumenn hafa komið með [SÓH] milli klukkan 17:00 og 17:30.³³²¹ Af sama tilefni var Sigurbjörn Víðir Eggertsson rannsóknarlögreglumaður yfirheyrður sem vitni. Framkvæmdi Þórir Oddsson, deildarstjóri rannsóknarlögreglu ríkisins, yfirheyrsluna og var Grétar Sæmundsson rannsóknarlögreglumaður vottur. Minnti Sigurbirni Víði að farið hafi verið frá Borgartúni 7 heim til [SÓH] til að sækja ofnæmislyfin klukkan 16:30. Taldi hann að klukkan hafi verið um 17:15 til 17:30 þegar þeir hafi farið frá Domus Medica.³³²² Af sama tilefni var Haraldur Árnason rannsóknarlögreglumaður yfirheyrður daginn eftir. Aðspurður kvaðst hann ekki vita hvort skýrslutöku af [SÓH] hafi verið lokið þegar þeir hafi flutt hann til læknisins. Mundi hann ekki til þess að hafa haft önnur afskipti af honum þennan dag.³³²³
1684. Fimmtudaginn 20. október 1977 var unnið að athugun á hugsanlegri fjarvist [SÓH] að kvöldi 19. nóvember 1974. Fyrir liggur skýrsla um könnun á fjarskiptaskrá, kæruskrá

³³¹⁷ Dagbók nr. 7, bls. 180.

³³¹⁸ Dagbók nr. 7, bls. 183.

³³¹⁹ Bls. 2919–2920.

³³²⁰ Bls. 2924–2925 og 2928–2929.

³³²¹ Bls. 2921–2923.

³³²² Bls. 2926–2927.

³³²³ Bls. 2931.

og dagbók lögreglunnar dagana 18., 19. og 20. nóvember 1974. Fram kom að ekkert hafi fundist bókað um [SÓH] eða bifreiðina R 40045.³³²⁴ Af sama tilefni voru þrjú vitni yfirheyrð en ekkert þeirra gat borið um hvar [SÓH] hafi verið á umræddum tíma.³³²⁵ Daginn eftir, 21. október 1977, var [SÓH] yfirheyrður aftur af sama tilefni að viðstöddum réttargæslumanni sínum.³³²⁶ Ber skýrslan með sér engar nýjar upplýsingar.

1685. Fyrir liggur svarbréf dagsett sama dag frá Bifreiðastöð Íslands til rannsóknarlögreglu ríkisins við fyrirspurn lögreglunnar um gasolúsölu hjá B.S.Í. Meðfylgjandi bréfinu voru ljósrit af söluskýrslum dagana 19. og 20. nóvember 1974 sem sýndu að sala á gasolíu hafi verið aðeins 53 lítrar 19. nóvember en 16 lítrar þann 20. nóvember. Var ekki unnt að greina á milli þess hvort salan hafi farið fram gegn sérstakri mynt, en sú aðferð var í gangi allan sólarhringinn, eða með venjulegri dælingu, en sá afgreiðslumáti hafi verið í boði milli klukkan 21:00 og 02:00.³³²⁷
1686. Mánudaginn 24. október 1977 var fyrrum skólafélagi [SÓH] yfirheyrður til að kanna hvort hann gæti hugsanlega gefið upplýsingar um hvar [SÓH] hafi verið staddur að kvöldi 19. nóvember 1974. Kvaðst hann ekkert muna eftir umræddum degi og því ekkert geta sagt til um hvar hann hafi verið staddur.³³²⁸ Þá liggur fyrir skýrsla dagsett sama dag um yfirheyrslu yfir [JÞW], eiganda margumræddrar sendiferðabifreiðar. Kvaðst hann hafa komið á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar 14. desember 1976 og hafa hitt þar [SÓH] um klukkan 19:00 eða 19:30. Greindi hann frá því að lögreglan hafi spurt hvort hann hafi lánað [SÓH] bifreiðina 19. nóvember 1974. Hann hafi ekki munað það og þá hafi hann og [SÓH] þá verið látnir ræða saman um þetta atriði. Kvaðst hann hafa spurt [SÓH] hvort hann hafi tekið bifreiðina og mundi hann ekki betur en að hann hafi játað því. Þá hafi hann spurt hann hvort hann hefði sett olíu á bifreiðina og kvaðst [SÓH] hafa gert það á Umferðarmiðstöðinni. Greindi vitnið frá því að [SÓH] hafi komið til hans daginn eftir og þá hafi hann neitað því aðspurður hvort hann hafi farið umrædda ferð til Keflavíkur.³³²⁹ Lýsti vitnið því að [SÓH] hafi verið ólíkur sjálfum sér þessa daga, 14. og 15. desember 1977, hann hafi verið sljór og þungur og átt erfitt með að tjá sig. Bókað var í skýrsluna að vitnið hafi upplýst um að hugsanlega væru til olíunótur frá þessum tíma. Bifreiðin hafi verið í föstum verkefnum á þessum tíma og þá hafi verið venja að fylla tankinn af olíu í lok vinnudags. Þá greindi [JÞW] frá því að olíulokið á bifreiðinni hafi verið læst en enginn lykkill hafi verið til. Í staðinn hafi verið notað skrufjárn sem hafi verið í verkfærakassa fyrir aftan bílstjórasetið. Áætlaði hann að olíueyðslan hafi verið að hámarki 20 til 25 lítrar á hverja 100 kílómetra.³³³⁰ Sama dag var vinnuveitandi [SÓH] yfirheyrður af lögreglu. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem fram kemur að honum hafi alltaf fundist [SÓH] hafa efasemdir um málið. Hann hafi kvartað undan löngum og ströngum

³³²⁴ Bls. 2930.

³³²⁵ Bls. 2932–2935.

³³²⁶ Bls. 2936–2940.

³³²⁷ Bls. 3002–3004.

³³²⁸ Bls. 2941–2942.

³³²⁹ Bls. 2943.

³³³⁰ Bls. 2944.

yfirheyrslum og talað um að þola illa innilokun. Í síðari hluta júlímánaðar 1977 hafi [SÓH] talað um að muna ekki eftir að hafa farið í ferðina og hann væri að hugsa um að draga allt til baka.³³³¹

1687. Þennan dag var í Hæstarétti Íslands í máli nr. 181/1977, ákærvaldið gegn [SÓH], kveðinn upp dómur þar sem úrskurður sakadóms Reykjavíkur um gæsluvarðhald var staðfestur með vísan til forsendna.³³³² Þá var sama dag kveðinn upp dómur í máli nr. 182/1977, ákærvaldið gegn [SÓH]. Staðfesti Hæstiréttur hinn kærða úrskurð um dómsrannsókn með þeim orðum að fallast mætti á þá úrlausn héraðsdómara að ekki væru efni til að taka málið til dómsrannsóknar að svo stöddu.³³³³
1688. Daginn eftir, 25. október 1977, var kunningjakona [SÓH] yfirheyrð af rannsóknarlögreglu ríkisins til að kanna hvort hún gæti upplýst um hvar hann var staddur að kvöldi 19. nóvember 1974. Gat hún engar upplýsingar veitt.³³³⁴ Sama dag var Páll Arnór Pálsson, verjandi Kristjáns Viðars, yfirheyrður af rannsóknarlögreglu ríkisins sem vitni. Var hann beðinn um að lýsa afskiptum sínum af aðdraganda þess að [SÓH] dró framburð sinn í Geirfinnsmálinu til baka. Lýsti Páll Arnór fundi sínum með [SÓH], Róberti Árna og Jóni Oddssyni. Greindi Páll Arnór frá því að hann og Jón hafi orðið mjög undrandi á þessu, enda hafi [SÓH] gefið skýrslu fyrir dómi og heitfest hana. Ber skýrslan með sér engar frekari nýjar upplýsingar.³³³⁵ Í beinu framhaldi var Jón Oddsson, verjandi Sævars, yfirheyrður af rannsóknarlögreglu ríkisins. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna og var Jón spurður sams konar spurninga og Páll Arnór um fund þeirra með [SÓH] í aðdraganda þess að hann dró framburð sinn til baka.³³³⁶ Skýrslan ber með sér engar nýjar upplýsingar. Seinna sama dag var Róbert Árni Hreiðarsson lögfræðingur yfirheyrður af rannsóknarlögreglu ríkisins af sama tilefni. Bókað var að brýnt hafi verið alvarlega fyrir honum að gefa sönn og rétt svör og draga ekkert undan er máli kann að skipta. Svaraði hann ítarlegum spurningum um aðdraganda fundarins með [SÓH] þar sem hann hafi lýst efasemdum sínum um réttmæti framburðar síns.³³³⁷ Ber skýrslan með sér engar nýjar upplýsingar.
1689. Miðvikudaginn 26. október 1977 var Auður Gestsdóttir túlkur yfirheyrð sem vitni í málinu af sama tilefni. Greindi hún frá því að hafa verið viðstödd yfirheyrslu yfir [SÓH] 14. desember 1976. Taldi hún sig geta fullyrt að enginn hafi spurt [SÓH] í þessari yfirheyrslu nema Karl Schütz, enda hefði það verið algjört brot á venjum við yfirheyrslur hjá honum. Mundi hún ekki eftir því að aðrir hafi komið inn í herbergið aðrir en þeir sem hafi staðið að yfirheyrslunni. Viðstaddir hafi verið auk hennar, Karl Schütz, Pétur Eggerz og Sigurbjörn Víðir Eggertsson. Fullyrti hún að [SÓH] hafi ekki verið hótáð, hvorki gæsluvarðhaldi né öðru. Orðrétt var bókað í skýrsluna: „Hann spurði eitthvað um sakaskrá og hvort þetta kæmi á sakavottorð hjá honum.“ Var honum ekki gefin ákveðin svör. Taldi hún að yfirheyrslan hafi farið fram milli klukkan

³³³¹ Bls. 2945–2946.

³³³² Bls. 3030–3031.

³³³³ Bls. 3032–3034.

³³³⁴ Bls. 2948.

³³³⁵ Bls. 2949–2953.

³³³⁶ Bls. 2954–2958.

³³³⁷ Bls. 2959–2968.

11:00 til 15:00 þar sem matarhlé hafi verið gert, en ekkert kaffihlé svo sem venja hafi verið ef yfirheyrslur stóðu fram yfir kaffitíma. Fullyrti hún um að frásögn [SÓH] hafi komið án allrar þvingunar.³³³⁸ Sama dag var [GuV] bifreiðastjóri yfirheyrður hjá rannsóknarlögreglu ríkisins. Greindi hann frá því að eftir síðustu yfirheyrslu hjá lögreglu 14. desember 1976 hafi rifjast upp fyrir honum að eitt sinn haustið 1974 hafi honum fundist sem olía hafi verið tekin af bifreiðinni. Sagði hann enga fasta reglu á því hvernig hann hafi sett olíu á bifreiðina. Hann hafi sjaldnast fyllt tankinn, tekið olíu á ýmsum stöðum og miðað við að hún dugaði næstu tvo daga. Sagði hann lokið á olíutankinum ekki hafa verið læst, heldur lúgan sjálf. Nota hafi þurft skrufjárn eða annað verkfæri til að opna lúguna. Taldi hann vafalaust að hann hefði tekið eftir því ef bifreiðinni hefði verið ekið til Keflavíkur og til baka án þess að sett hafi verið olía á bifreiðina. Fullyrti hann aðspurður að hann hafi aldrei skilið bifreiðina eftir í sundinu milli Hegningarhússins og Sparisjóðs Reykjavíkur og nágrennis, enda væri það afleitur staður vegna þrengsla. Í lok skýrslunnar var bókað orðrétt: „Ég vil geta þess, að mér finnst afar ólíklegt, að bifreiðin hafi verið tekin umrætt sinn fyrir utan heimili mitt án þess að ég tæki eftir því, en ég get þó ekki fullyrt neitt um þetta, þar sem fyrir kom, að ég sofnaði stundum fljótlega eftir kvöldmat og svaf að mestu framúr.“³³³⁹ Daginn eftir var Pétur Eggerz sendiherra yfirheyrður vegna málsins af rannsóknarlögreglu ríkisins. Kvaðst hann muna glögglega eftir að hafa verið viðstaddur yfirheyrslu yfir [SÓH] 14. desember 1976 og sagðist hafa tekið við að túlka af Auði Gestsdóttur. Lok yfirheyrslunnar miðað hann við að eftir lok yfirheyrslunnar hafi hann farið inn í herbergi þar sem verið var að yfirheyra [GuV] bifreiðastjóra. Greindi Pétur frá því að í upphafi hafi farið fram almennt spjall milli [SÓH] og Karls Schütz. Mundi hann glöggt eftir því að [SÓH] hafi spurt hvort hann kæmist á sakaskrá ef hann segði frá ferðinni til Keflavíkur. Mundi hann ekki eftir því að hann hafi fengið svar við spurningunni. Mundi Pétur ekki eftir því að fleiri hafi komið inn í herbergið á meðan á yfirheyrslunni stóð. Minntist hann þess alls ekki að [SÓH] hafi verið kynntur framburður annarra eða sýnd skjöl. Aðspurður um hvort gengið hafi verið hart að [SÓH] við yfirheyrsluna sagði Pétur að Karl Schütz hafi sýnt öllum fyllstu kurteisi og aðallega beitt rökum við yfirheyrslur. Hann hafi ekki gert neina undantekningu á því við þessa yfirheyrslu. Þá hafi Schütz aldrei beitt hótunum eða þvingunum og ekki heldur í umrætt sinn. Minntist hann þess ekki að gæsluvarðhald hafi verið nefnt við yfirheyrsluna.³³⁴⁰

1690. Þennan sama dag, 27. október 1977, var [SÓH] enn yfirheyrður af rannsóknarlögreglu ríkisins vegna gruns um að hann hafi lagt eið að röngum framburði fyrir dómi. Aðspurður hvaða rannsóknarmenn hafi þvingað hann og hvenær nákvæmlega nefndi [SÓH] á nafn Eggert Bjarnason, Ívar Hannesson og Sigurbjörn Víði Eggertsson. Sagði hann þvinganirnar hafa byrjað eftir fyrstu yfirheyrsluna. Greindi [SÓH] frá því að Eggert hafi beitt hann þvingunum við yfirheyrslu, Ívar hafi sagt að hann væri ekki að segja satt og sagst ekki getað hjálpað honum fyrst hann væri alltaf að ljúga og þvælt

³³³⁸ Bls. 2969–2971.

³³³⁹ Bls. 2972–2974.

³³⁴⁰ Bls. 2975–2976.

honum þannig út í vitleysu. Sagði hann Sigurbjörn Víði hafa hótað honum fangelsisvist ef hann segði ekki satt við fyrstu yfirheyrslu og eftir hana líka, áður en hann hafi verið fluttur í Síðumúlafangelsið. Aðspurður um hótanir um gæsluvarðhald greindi [SÓH] frá því sem Eggert hafi sagt í símann við Örn um að hann yrði settur í 30 daga gæsluvarðhald ef hann segði ekki satt. Kvaðst [SÓH] hafa spurt í beinu framhaldi hvort hann yrði settur í gæslu og þá hafi Ívar og Sigurbjörn Víðir sagt svo vera ef hann segði ekki satt.³³⁴¹

1691. Daginn eftir, 28. október 1977, voru tveir samstarfsmenn [SÓH] yfirheyrðir vegna málsins. Í skýrslum um yfirheyrslurnar kom fram að málið hafi af og til verið rætt á vinnustaðnum. [SÓH] hafi sjálfur ekki sagst vita hvort hann hafi farið umrædda ferð. Orðrétt var bókað eftir öðru vitninu: „Sagði [SÓH], að sér hefði verið sagt, að hann hafi verið staddur í Dráttarbrautinni í Keflavík í umrætt sinn.“³³⁴² Kvaðst hitt vitnið hafa sagt við [SÓH] að hann hlyti að muna hvort hann hafi farið eða ekki en [SÓH] hafi alltaf svarað á sama máta, að hann myndi ekki eftir að hafa farið. Þegar fréttir af málflutningi í sakadómsmálinu hafi birst í dagblöðum hafi [SÓH] lýst því yfir að hann hafi verið heilapveginn. Hann hafi verið neyddur til að skrifa undir með hótun um fangelsisvist.³³⁴³ Seinna sama dag var Sigurbjörn Víðir Eggertsson rannsóknarlögreglumaður yfirheyrður af Þóri Oddssyni deildarstjóra rannsóknarlögreglu ríkisins. Bókað var að brýnt hafi verið alvarlega fyrir honum að segja satt og rétt frá og draga ekkert undan sem máli kynni að skipta. Aðspurður kvaðst hann ekki muna eftir að hafa verið viðstaddur yfirheyrslu yfir [SÓH] 13. desember 1976, en myndi eftir að hafa verið viðstaddur 14. desember 1976. Bókað var að hann hafi lagt fram skrá yfir aukavinnutíma í sambandi við Geirfinnsmálið fyrir framangreinda daga. Dró hann þá ályktun að miðað við bókun um yfirvinnutíma frá klukkan 17:00 til 21:00 13. desember 1976 hafi hann verið viðstaddur yfirheyrsluna. Kvaðst hann þó ekki muna eftir henni og skýrði svo frá að orðin „viðstaddur yfirheyrslu“ gætu allt eins þýtt að hann hafi komið inn í yfirheyrsluherbergið í stutta stund til að fréttu af gangi mála og síðan farið út aftur.³³⁴⁴ Síðar þennan sama dag, 28. október 1977, var Ívar Hannesson rannsóknarlögreglumaður yfirheyrður af Þóri Oddssyni, deildarstjóra rannsóknarlögreglu ríkisins. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem bókað var að brýnt hafi verið alvarlega fyrir honum að segja satt og rétt frá og draga ekkert undan sem máli kynni að skipta. Aðspurður hvaða rannsóknarlögreglumenn hafi verið viðstaddir fyrstu skýrslutöku af [SÓH] 13. desember 1976 sagði Ívar að Eggert Bjarnason rannsóknarlögreglumaður hafi skráð skýrsluna og hann hafi vottað. Taldi hann nær öruggt að hann hafi komið inn eftir að skýrslutakan hófst. Minntist hann þess ekki að aðrir rannsakendur hafi verið viðstaddir. Aðspurður kvaðst hann ekki muna eftir því að Sigurbjörn Víðir hafi komið inn í yfirheyrsluna. Kvaðst hann þó ekki rengja dagbókarskráningu Sigurbjörns Víðis um það atriði. Aðspurður hverjir hafi verið viðstaddir skýrslutökuna 14. desember

³³⁴¹ Bls. 2977–2980.

³³⁴² Bls. 2981.

³³⁴³ Bls. 2982–2983.

³³⁴⁴ Bls. 2984–2986.

sagði Ívar að Eggert hefði skráð skýrsluna og hann hafi vottað en hann hafi verið viðstaddur allan tímann. Orðrétt var bókað eftir honum: „Það komu engir aðrir.“³³⁴⁵

1692. Mánudaginn 31. október 1977 var Eggert Bjarnason rannsóknarlögreglumaður yfirheyrður af Þóri Oddssyni, deildarstjóra rannsóknarlögreglu ríkisins. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna þar sem bókað var að brýnt hafi verið alvarlega fyrir honum að segja satt og rétt frá og draga ekkert undan sem máli kynni að skipta. Aðspurður hvaða rannsóknarlögreglumenn hafi verið viðstaddir skýrslutöku yfir [SÓH] 13. desember 1976 kvaðst Eggert hafa boðað hann eða látið einhvern boða hann fyrir sig. Hann hafi tekið skýrslu af [SÓH] en kvaðst ekki muna hvort einhver annar hafi verið viðstaddur. Spurður um skýrsluna daginn eftir, 14. desember, kvaðst Eggert minna að Ívar Hannesson hafi verið viðstaddur. Aðspurður hvort hann hafi talað við [SÓH] að morgni 14. desember 1976 sagðist hann ekki minnast þess.³³⁴⁶
1693. Dagana 24. til 31. október 1977 ritaði Tryggvi Rúnar í dagbók sína. Ritaði hann um að hafa tekið upp þráðinn eftir langt hlé. Hann væri búinn að dvelja í einangrun í rúmlega 22 mánuði og það saklaus. Ritaði hann um að öruggt væri að dómur kæmi fyrir jól. Hann yrði sýknaður af þeim málum sem hann væri saklaus af og því heima um jólin 1977.³³⁴⁷ Daginn eftir, 25. október 1977, ritaði Tryggvi Rúnar orðrétt: „Ps. kl. 21:50 sá ég Högna Einarsson, fyrrverandi fangavörð frammi og Gísla sálfræðing og Erling fangavörð. Allt tómir plebbar.“ Ritaði hann um að Gunnar Guðmundsson forstöðumaður væri frá vegna veikinda. Orðrétt ritaði hann: „Gunnar er veikur maður og gengur ekki heill til skógar. Svo í þökkabót, þá tekur hann hlutunum alltof alvarlega og um leið grasserar allt á fullu því hann er skapmaður mikill!“ Ritaði Tryggvi Rúnar um að hann vonaðist til þess að Gunnar myndi ná sér sem fyrst. Sunnudaginn 30. október 1977 ritaði Tryggvi Rúnar um rifrildi sem hann hafi lent í við einn fangavörðinn útaf sendingu sem honum hafði borist. Lýsti hann í framhaldinu samtali sem hann hafi átt við Erling fangavörð sem hafi komið inn á klefa til hans til að róa hann niður. Ritaði Tryggvi Rúnar um að Erling hafi sagt sér að fangaverðirnir hafi verið að funda og rætt um að láta þá hafa það eins gott í fangelsinu og hægt væri. Svo hafi hann klappað á öxlina á honum og sagt honum að allt myndi lagast. Daginn eftir, 31. október 1977, ritaði Tryggvi Rúnar um að dvölin í fangelsinu væri hátíð nú samanborið við árið áður. Orðrétt ritaði hann: „[O]g ég tala nú ekki um fyrstu 6 mánuðina hér í Síðumúla sem var martröð, allavega fyrstu fimm mánuðirnir, svo mætti lengi telja. Gaman væri að skrifa bók um þetta líf mitt hér í Síðumúla. Já, sannleikurinn væri þar sagna bestur.“³³⁴⁸
1694. Guðjón ritaði í dagbók sína dagana 16. til 31. október 1977. Ritaði hann um að hafa sagt við Ara fangavörð að hann felldi sig ekki við geðþóttákværðanir Gunnlaugs Briem sakadómara. Skrifaði hann bréf til Gunnars Marinóssonar varðstjóra um heimsóknarbann verjanda.³³⁴⁹ Afrit af bréfinu lá inni í dagbók Guðjóns og var bréfið

³³⁴⁵ Bls. 2987–2988.

³³⁴⁶ Bls. 2989.

³³⁴⁷ Bls. 2882_A–B.

³³⁴⁸ Bls. 2882_C–O.

³³⁴⁹ Bls. 2873_N.

svohljóðandi: „16/10 1977. Herra varðstjóri Gunnar Marinósson. Eins og þú getur komist að raun um með því að fletta upp í dagbók stofnunarinnar er skolið á heimsóknabann verjenda í svon. Geirfinnsmáli. Mun Gunnl. Briem hafa hringt hingað 13/10 og flutt þennan boðskap og það með að þetta væri sameiginleg ákvörðun dómara. Eigi skyldi þó tilkynna sakborningum þetta en þó segja þeim að verjendum væri bannað að heimsækja þá ef sakborningar spyrðu. Ekki er ljóst hvort dómari hefur tilkynnt verjendum þessa ákvörðun sína og þar sem ég uni þessari ákvörðun illa og tel hana vafasama þar sem málflutningur hefur farið fram og málið lagt í dóm. Því vil ég biðja þig um að hafa samband við verjanda minn Benedikt Blöndal og leggja fyrir hann nokkrar spurningar og fá svör við þeim.“ Efst í vinstra horni bréfsins var handritað „svar kom seint 17/10 kl. 20:15.“ Á baksíðu bréfsins handritaði Guðjón fjórar spurningar og svör við þeim: „1. Hefur Gunnlaugur Briem tilkynnt Benedikt að hann fái ekki að heimsækja eða tala einslega við skjólstæðing sinn? Svar: Nei. 2. Ef svo, hefur Benedikt samþykkt það? Hvorki sagt já eða nei. 3. Á hvaða forsendum er þessi ákvörðun tekin og við hvaða lög og eða lagagreinar styðst hún. Svar: Það er óljóst. 4. Hafi Gunnl. Briem ekki haft samband við Benedikt, þá vænti ég þess að Benedikt kynni sér þetta annarlega tiltæki dómara og komi í heimsókn og gefi skýrslu um málið. Svar: Verður athugað á morgun.“ Fyrir neðan hafði Guðjón ritað hjá sér minnispunkta sem merktir voru: „17/10 kl. 20:50.“ Orðrétt sagði: „B. hafði verið í sjó- og verslunardómi. Hann vissi tilefnið en hafði ekki fengið formlega tilkynningu dómara. Ætlar að athuga málið á morgun. Það er víst erfitt að segja mér frá þessu og B. álitur jafnvel rétt að við höfum ekki formlegt samband. Þetta er allt kafloðið.“ Í framhaldinu ritaði Guðjón hjá sér minnispunkta sem merktir voru: „20/10 kl. 13:00.“ Þar sagði orðrétt: „Kom B. Bl. í fylgd boðunarm. og gaf óljós svör og taldi þetta ástand okkur fyrir bestu og myndi ekki standa lengi og dómari taldi sig hafa vald og að því kæmi að hann yrði að sýna fram á það.“³³⁵⁰ Þriðjudaginn 18. október 1977 ritaði Guðjón um heimsókn frá séra Jóni Bjarman sem hafi verið að koma úr klukkustundarlangri heimsókn hjá Sævari þar sem þeir mældu klefann. Ritaði Guðjón um að þeir hafi rætt ýmislegt þar á meðal nýjustu uppákomuna í málinu. Séra Jón hafi sagt honum að hún kæmi honum lítið við, en hann mætti ekki segja meira. Ritaði Guðjón um að hafa sagt við séra Jón að hann vildi vita um réttmæti þessa heimsóknarbanns dómara. Fimmtudaginn 20. október 1977 hafi Benedikt Blöndal verjandi komið til viðtals við hann í áheyrn Bjarna boðunarmanns. Orðrétt ritaði Guðjón: „Ég taldi hann ekki eiga að vera þarna og vildi vita um réttmæti þessarar ákv. dómara og lagabókstaf. Fékk ekki svör en talið að þetta skýrðist í næstu viku. Blöndal taldi okkur fyrir bestu að fara ekki út í þessa sálma.“ Hann hafi kvartað yfir blöðum og talið réttmætt að hann fengi Morgunblaðið vegna varnarræðu Jóns Oddssonar. Daginn eftir ritaði Guðjón orðrétt: „Kýs að láta G.Briem í friði.“ Fimmtudaginn 27. október 1977 ritaði Guðjón um að hafa farið til tannlæknis. Orðrétt ritaði hann: „Bjarni varð að vera inni samkv. skipun dómara. Hinn leyfði mér að líta í Vísir. [SÓH] dæmdur til áframh. g.v.h. í Hæstar. Bj. spurði hvort þetta væri V. í dag hinn sagði þetta gamalt.“ Hann hafi verið fluttur í fangelsið aftur og þá hafi hann gefið Ara fangaverði í skyn að

³³⁵⁰ Bls. 2882_Ö.

hann vissi allt um hvað hefði verið í föstudagsblaðinu. Daginn eftir hafi hann farið út með Erlendi fangaverði. Gunnar Marinósson hafi þá komið aðvífandi og sagst hafa loks náð í séra Ragnar Fjalar. Samþykkt hafi verið að hann kæmi næsta föstudag svo ekki þyrfti að raska ró herra Gunnlaugs Briem, eins og Guðjón orðaði það. Ritaði Guðjón um að hafa sagt Gunnari að hann vissi allt um þetta og hefði lengi vitað. Gunnar hafi þá talið hann hafa haft þetta upp úr fangaverði en Guðjón ritaði um að hafa tekið fyrir það. Málið hafi verið tekið af dagskrá, enda mætti Gunnar ekkert segja.³³⁵¹

1695. Fimmtudaginn 3. nóvember 1977 var [SÓH] yfirheyrður af rannsóknarlögreglu ríkisins vegna gruns um að hafa lagt eið að röngum framburði fyrir dómi. Þórir Oddsson, deildarstjóri rannsóknarlögreglunnar, annaðist yfirheyrsluna og Grétar Sæmundsson rannsóknarlögreglumaður skrifaði skýrsluna. Þá var Sigurður Georgsson, réttargæslumaður [SÓH], viðstaddur skýrslutökuna. Aðspurður um tímalengd yfirheyrslunnar 14. desember 1976 kvaðst [SÓH] ekki geta fullyrt nákvæmlega hve lengi hún hafi staðið yfir en hann hafi látið þau orð falla í þinghaldi að hún hafi staðið í um tíu klukkustundir. Greindi hann frá því að þegar hann hafi komið aftur í fangelsið þá hafi tveir matarbakkar beðið hans í klefanum.³³⁵² Var [SÓH] spurður hvort hann vissi hvort bókað hafi verið um lok skýrslutökunnar sem hafi hafist klukkan 11:00 14. desember 1976. Kvaðst [SÓH] halda að það hafi verið gert í allar skýrslur sem hafi verið teknar af honum. Aðspurður hvers vegna hann héldi það kvaðst [SÓH] ekki vita hvort tímabókun hafi verið gerð í lok skýrslunnar. Hann hafi ekki lesið skýrsluna sjálfur heldur hafi hún verið lesin fyrir hann og hann svo undirritað. Aðspurður hvort honum væri kunnugt um að samkvæmt íslenskum lögum ætti að bóka um upphaf og lok skýrslutöku sagðist [SÓH] vera það ókunnugt. Bókað var í skýrsluna að [SÓH] hafi verið bent á að hann hafi skýrt svo frá að hann hafi ekki vitað hvort bókað hafi verið um lok skýrslutökunnar 14. desember 1976. Þá hafi hann borið fyrir sig að hafa verið yfirheyrður samfleytt í tíu klukkustundir. Orðrétt var bókað í framhaldinu: „Með hliðsjón af því að komið hafi í ljós, að mætti fer með rangt mál varðandi tímalengd skýrslutökunnar, liggi beinast við að álykta, að einhver hljóti að hafa vakið athygli hans á þessum annmarka í skýrslunni, ella hefði honum ekki verið stætt á að halda þessu fram, að hann hafi verið í skýrslutöku í allt að 10 tíma samfleytt. Mætta er bent á læknisvottorð, vitnaframburði og endurrit úr sakadómsbók Reykjavíkur, þar sem fram kemur, að skýrslutöku hafi verið lokið ekki síðar en kl. 16:30. Í framhaldi af þessu er mætti spurður: Hvernig stendur á þessari fullyrðingu um lengd skýrslutökunnar?“ Svaraði [SÓH] spurningunni á þá leið að honum hafi fundist þetta vera svona langur tími. Orðrétt var bókað eftir honum: „[O]g eftir að ég kom úr sprautunni gekk dælan áfram áður en ég var settur inn.“ Aðspurður hvort Karl Schütz hafi yfirheyrt hann eftir að hann hafi komið úr ofnæmissprautunni sagði [SÓH] að hann hafi bara verið um miðjan daginn, Örn, Eggert, Ívar og að hann minnti Sigurbjörn Víðir hafi yfirheyrt hann. Í lok skýrslutökunnar bókaði Sigurður Georgsson, réttargæslumaður [SÓH], mótmæli við því í fyrsta lagi að orðin

³³⁵¹ Bls. 2882_P-Æ.

³³⁵² Bls. 2990.

„skýrslutaka“ og „yfirheyrsla“ væru notuð jöfnum höndum. Í öðru lagi mótmælti hann því að Þórir Oddsson hafi sagt í spurningu númer sjö: „Með hliðsjón af því að komið hafi í ljós, að mætti fer með rangt mál varðandi tímalengd [...]“. Í þriðja lagi mótmælti réttargæslumaðurinn því að Þórir Oddsson hafi fullyrt í spurningu númer 15 að skýrslutöku 13. desember 1976 hafi lokið klukkan 22:30 þó svo að lok skýrslutökunnar hafi verið skráð þá.³³⁵³

1696. Mánudaginn 7. nóvember 1977 ritaði Jón Oddsson, verjandi Sævars, bréf til Ólafs Jóhannessonar dómsmálaráðherra. Í bréfinu rakti Jón að í Morgunblaðinu 4. nóvember 1977 hafi birst fréttatilkynning frá bókaútgáfunni Setberg um útgáfu bókar eftir Karl Schütz. Ritaði Jón að Schütz hafi unnið nokkuð við rannsókn sakadómsmálanna, þó ekki hafi tekist að leggja fram opinbert skipunar- eða erindisbréf hans fram í sakadómi. Í fréttatilkynningunni komi fram að í bókinni beri hann saman dæmda þýska afbrotamenn og skjólstæðing hans, Sævar Ciesielski, líklegast á grundvelli upplýsinga og vitneskju sem hann hafi aflað sér í samstarfi við embættismenn á Íslandi. Í bréfinu fór Jón fram á að gripið yrði inn í með lögbanni og opinberri rannsókn meðal annars með hliðsjón af 136. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940.³³⁵⁴
1697. Miðvikudaginn 9. nóvember 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að [SÓH] hafi verið fluttur í sakadóm Reykjavíkur klukkan 13:00. Bókað var að hann hafi komið til baka með lögmanni sínum klukkan 16:05 og væri laus úr gæsluvarðhaldi samkvæmt Hallvarði Einvarðssyni.³³⁵⁵
1698. Þennan dag var [SÓH] yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins af sama tilefni og áður. Bókað var að Þórir Oddsson hafi stjórnað yfirheyrslunni og viðstaddir hafi verið Bragi Steinarsson vararíkissaksóknari, Grétar Sæmundsson rannsóknarlögreglumaður og Sigurður Georgsson, réttargæslumaður [SÓH]. Aðspurður hvort hann væri enn í vafa um hvort hann hafi farið til Keflavíkur 19. nóvember 1974 kvaðst [SÓH] ekkert vita hvað hann hafi gert umrætt kvöld. Taldi hann mestar líkur á að hann hafi verið hjá einhverju af því fólki sem hann hafi nefnt í skýrslutöku. Aðspurður hvort hann hafi sótt miðilsfund þar sem Geirfinnsmálið hafi borið á góma játaði [SÓH] því að hafa farið ásamt unnustu sinni og ömmu sinni [IF], sem hafi haft frumkvæði að fundinum. Greindi [SÓH] frá því aðspurður að hafa öðlast smá styrk og fengið vísbendingu um að hann væri saklaus í málinu. Bókað var að Sigurður Georgsson, réttargæslumaður [SÓH], hafi spurt: „Hvað meinar mætti nákvæmlega með því að vera saklaus af málinu?“ Greindi [SÓH] frá því að hann hafi styrkst í þeim efa sem hann hafi verið kominn með vegna málsins. Kvaðst hann hafa horft í það sömuleiðis að hann hafi ekki verið með samviskubit og ekki haft hugmynd um að hann hafi farið þá ferð sem borin hafi verið upp á hann. Bókað var að [SÓH] hafi verið bent á að hann hafi haldið því fram að hafa verið leiddur við yfirheyrslur og látinn geta í eyður, auk þess sem hann hafi haldið því fram að honum hafi verið hótad gæsluvarðhaldi. Var [SÓH] í framhaldinu kynntar skýrslur sem hafi verið teknar af

³³⁵³ Bls. 2991–2994.

³³⁵⁴ Bls. 2884–2885.

³³⁵⁵ Dagbók nr. 7, bls. 203.

Auði Gestsdóttur túlki og Péttri Eggerz sendiherra vegna málsins. Bókað var um mótmæli réttargæslumanns [SÓH] við spurningunni sem villandi og leiðandi á röngum forsendum. [SÓH] sagðist aldrei hafa verið hótad við yfirheyrslu sem Karl Schütz hafi stjórnað og sagði frásögn Auðar og Péturs vera hárrétta. Bókað var að [SÓH] hafi vikið frá frjáls ferða sinna.³³⁵⁶

1699. Föstudaginn 11. nóvember 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að klukkan 09:10 hafi verið haft samband við Harald Henrysson sakadómara vegna lögmansbanns ákveðinna aðila í húsinu. Bókað var að bannið væri óbreytt en funda ætti um málið seinnipartinn.³³⁵⁷

1700. Mánudaginn 14. nóvember 1977 var orðrétt bókað í dagbók Síðumúlafangelsins: „Kl. 12:00 Hringdi Gunnlaugur Briem sakadómari og boðaði komu Páls A. Pálssonar til að tala við Kristján Viðar. Páll má ekki tala við hann einslega og ekki tala um sakamálin. Ranns.lögrm. á að vera viðstaddur.“³³⁵⁸ Bókað var að Kristján Viðar hafi verið færður fram til viðtals við Pál Arnór klukkan 20:15 í áheyrn Grétars Sæmundssonar rannsóknarlögreglumanns. Bókað var að hann hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 20:40.³³⁵⁹

1701. Fyrir liggur skýrsla Rannsóknarlögreglu ríkisins dagsett 15. nóvember 1977, rituð af Grétari Sæmundssyni vegna lögreglumáls nr. 3940/77. Skýrslan er merkt í hægra horni: „Aðeins fyrir saksóknara.“ Tilgangur skýrslunnar var að draga fram nokkur aðalatriði úr rannsókn á röngum framburði [SÓH]. Var skýrslunni skipt upp í tvo kafla, annars vegar: „Staðhæfing I – [SÓH] segist hafa verið yfirheyrður í allt að 10 klst. samfleytt.“ og „Staðhæfing II – [SÓH] segir, að sér hafi verið hótad gæsluvarðhaldi.“ Rakið var í I. kafla skýrslunnar að athyglisvert væri að [SÓH] hafi sagst vera ókunnugt um íslenskt lagaákvæði um lengd yfirheyrslu og að bóka bæri um upphaf og endi hennar. Orðrétt sagði í skýrslunni: „Þ.a.l. langlíklegast er að einhver hafi bent honum á að ekki væri bókað um lok fyrri skýrslutöku af honum þ. 14.12.76, því hefði tímasetning verið í lok skýrslunnar hefði hann ekki getað borið þennan annmarka fyrir sig.“³³⁶⁰ Á sama stað kom fram að í skýrslutöku 3. nóvember 1977 hafi [SÓH] verið spurður hvenær umræddri yfirheyrslu hafi lokið og þá hafi hann sagt að það hafi verið áður en farið hafi verið með hann í sprautuna. Af þessu var dregin sú ályktun að skýrslutökunni 14. desember 1976 hafi örugglega verið lokið innan löglegra tímamarka.³³⁶¹ Þá kom fram í II. kafla skýrslunnar að þeir sem að rannsókninni hafi staðið hafi ekki talið það réttlætanlegt að þeir yfirheyrðu samstarfsmenn sína um hótanir um gæsluvarðhald og fleira. Teldu þeir að annar yrði að grípa þar inn í. Því hafi rannsókninni verið hagað þannig að kannaður hafi verið trúverðugleiki í fullyrðingum [SÓH] en við þá könnun hafi komið í ljós mikið ósamræmi.³³⁶² Þá var rakið í skýrslunni að [SÓH] hafi sagt skýrslur vitnanna Auðar

³³⁵⁶ Bls. 2995–2999.

³³⁵⁷ Dagbók nr. 7, bls. 211.

³³⁵⁸ Dagbók nr. 7, bls. 214.

³³⁵⁹ Dagbók nr. 7, bls. 214–215.

³³⁶⁰ Bls. 3037.

³³⁶¹ Bls. 3038.

³³⁶² Bls. 3043.

Gestsdóttur túlks og Péturs Eggerz sendiherra hárréttar, en í framburði þeirra hafi komið fram að yfirheyrslan 14. desember 1977 hafi verið algerlega misfellingalaus og lögum samkvæmt og ekki leiðandi. Fram kom að í greindri yfirheyrslu hafi [SÓH] einmitt viðurkennt aðild sína að Keflavíkurferðinni. Þá hafi [SÓH] sjálfur viðurkennt í skýrslu 9. nóvember 1977 að hann hafi ekki verið beittur neins konar þvingunum af hálfu Schütz eða annarra. Orðrétt var bókað í skýrsluna: „Játning hans á að hafa farið til Keflavíkur þ. 19.11.1974 er því fengin án leiðandi spurninga, án þvingana og innan löglegra tímamarka og þótt hann hafi verið yfirheyrður síðar sama dag þann 14.12.76 breytir það ekki gildi skýrslu hans, sem Schütz tók.“³³⁶³ Í lok skýrslunnar var kafli með heitinu: „Hugsanlegar ástæður til rangs framburðar“. Þar kom fram að í blaðskrifum um málflutninginn fyrir sakadómi Reykjavíkur hafi komið fram að sumir verjenda hafi haldið á lofti staðhæfingum um að sakborningar hafi verið yfirheyrðir fram úr leyfilegum tímamörkum auk þess sem þeir hafi verið leiddir við yfirheyrslur og jafnvel hótað. Orðrétt var bókað í framhaldinu: „Líklegt er að [SÓH] hafi lesið þessi skrif.“ Nokkru seinna kom fram: „Líklegast er að frændsemi og vinátta við Kristján Viðar hafi verið aðalástæða fyrir að [SÓH] fór að hugleiða að breyta framburði sínum.“ Þá sagði nokkru síðar í kaflanum að á dómþingi 13. október 1977 hafi [SÓH] sagt að Kristján Viðar og Sævar hafi verið hörkuóvinir í nóvember 1974. Fullyrðingin hafi verið órökstudd og með henni hafi hann reynt að rökstyðja óbeint að Sævar og Kristján hafi ekki unnið saman að Geirfinnsmáli. Undir lok skýrslunnar kom fram að sterkar líkur væru til þess að [SÓH] hafi verið fullljóst það sem hafi gerst í Dráttarbrautinni, í það minnsta ekki seinna en þegar lýst hafi verið eftir Geirfinni og ljósri sendiferðabifreið. Ljóst væri að strax í upphafi hafi verið þaggað niður í honum. Líklegast væri því að [SÓH] teldi sig eiga saknæma aðild að málinu sem ekki hafi komið fram. Honum hafi því fundist að hann yrði að leggja sitt af mörkum til að hjálpa félögum sínum sem ættu yfir höfði sér ævilangt fangelsi.³³⁶⁴

1702. Miðvikudaginn 16. nóvember 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Jón Thors, deildarstjóri í dómsmálaráðuneytinu, hafi hringt vegna ákveðins erindis klukkan 09:58. Færsluritari, Gunnar Guðmundsson, bókaði að hann hafi minnt Jón á að láta „þá“ fá reglur til að vinna eftir. Jón hafi lofað því og sagst munu reyna að koma því í verk. Bókað var að Gunnlaugur Briem hafi hringt klukkan 16:45 og tilkynnt um að Benedikt Blöndal, verjandi Guðjóns, mætti tala við skjólstaðing sinn einslega.³³⁶⁵
1703. Föstudaginn 18. nóvember 1977 ritaði Gunnlaugur Briem bréf til Jóns Oddssonar, verjanda Sævars, þar sem hann tilkynnti um að málflutningur í sakadómsmálunum hæfist að nýju 12. desember klukkan 10:00. Fram kom að hafnað væri beiðni Jóns um rannsókn á atriðum sem fram hafi komið í bréfi dagsettu 17. október 1977.³³⁶⁶
1704. Fyrir liggur handskrifað bréf frá Sævari til Ólafs Jóhannessonar dómsmálaráðherra dagsett 23. nóvember 1977. Lýsti hann þar aðstæðum sínum í Síðumúlafangelsinu og tók fram að hann hafi dvalið þar samfleytt í tvö ár sem einangrunarfangi sem væri

³³⁶³ Bls. 3044.

³³⁶⁴ Bls. 3047–3048.

³³⁶⁵ Dagbók nr. 7, bls. 216–217.

³³⁶⁶ Bls. 3050.

heilsuspillandi fyrir sál og líkama. Biðlaði Sævar til ráðherrans að beita sér fyrir því að hann yrði fluttur á Litla-Hraun eða í lausagæslu í Hegningarhúsið.³³⁶⁷

1705. Föstudaginn 25. nóvember 1977 var bókað klukkan 16:00 í dagbók Síðumúlafangelsisins að hringt hafi verið í Gunnlaug Briem fyrir Kristján Viðar með beiðni um að hann færi í verslunarleiðangur. Orðrétt var bókað: „Svarið var alfarið nei í það minnsta yrði það ekki fyrr en eftir mánuð. Bannið á Pál Arnór hdl. og Jón Oddsson hrl. gildir áfram.“³³⁶⁸
1706. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir bréf Jóns Thors, deildarstjóra hjá dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, til Gunnlaugs Briem sakadómara, dagsett 29. nóvember 1977. Meðfylgjandi bréfinu var handritað bréf Sævars frá 23. nóvember og var óskað eftir því að sakadómariinn gæfi umsögn um erindið.³³⁶⁹
1707. Dagana 1. til og með 18. nóvember 1977 ritaði Tryggvi Rúnar í dagbók sína. Frekari dagbókarfærslur eftir Tryggva Rúnar liggja ekki fyrir. Þriðjudaginn 1. nóvember ritaði hann um að bíða spenntur eftir niðurstöðu sakadóms, þá yrði hann laus þar sem hann væri saklaus og yrði sýknaður.³³⁷⁰ Miðvikudaginn 9. nóvember 1977 ritaði Tryggvi Rúnar um efasemdir sínar um að hann yrði fluttur í lausagæslu úr þessu. Í beinu framhaldi ritaði hann orðrétt: „Það hefði verið annað mál ef hún hefði boðist um leið og ég og fl. sóttum um lausagæslu með lögfræðingana í fararbroddi, eða þegar réttarhöldunum lauk 7/10 en ástæðan var sú að bílstjórinn í Geirfinnsmálinu var settur inn 14-10-77 því hann tók sinn framburð til baka í málinu og var ástæðan sú að lausagæsla ekki fékkst þá.“³³⁷¹ Mánudaginn 14. nóvember 1977 ritaði Tryggvi Rúnar um Gunnar Guðmundsson forstöðumann. Orðrétt ritaði hann: „[H]ann tekur þetta svo sterkum andlegum tókum, að hann fer að gefa sig alltaf þegar eitthvað bjátar á honum, til dæmis núna hefur hann fengið hjartaslag útaf ásökunum sem voru bornar á fangaverði hérna viðeigandi okkur sem erum tengdir stórmálunum. Ég klagaði engan þó ég hefði haft ástæðu til þess. En það var Sævar sem kærði þá nokkra, þar á meðal Gunnar fyrir að taka á sér, leggja á sig hendur. Ég trúí því vel að þeir hafi lagt hendur á Sævar.“³³⁷² Miðvikudaginn 16. nóvember 1977 ritaði Tryggvi Rúnar um vonir sínar um að dómur í málinu yrði uppkveðinn fyrir jól. Ritaði hann um „truflun“ sem hafi orðið í Geirfinnsmálinu sem hafi orðið þess valdandi að málið yrði flutt aftur um ákveðið atriði 16. desember. Orðrétt ritaði hann: „[Þ]eir hljóta að vera búnir að skapa sér skoðun, hvernig útkoman verður. Svo nú er að treysta á dómskerfið að það hafi mig ekki lengur en fram að jólum hér í Síðumúla því jólin á ég skilið að vera heima.“³³⁷³
1708. Guðjón ritaði í dagbók sína dagana 1. til og með 30. nóvember 1977. Þriðjudaginn 1. nóvember ritaði hann um heimsóknarviðtal frá séra Jóni Bjarman sem hafi greint

³³⁶⁷ Bls. 3051.

³³⁶⁸ Dagbók nr. 7, bls. 227.

³³⁶⁹ Bls. 3052.

³³⁷⁰ Bls. 3050_A.

³³⁷¹ Bls. 3050_H.

³³⁷² Bls. 3050_O.

³³⁷³ Bls. 3050_P.

honum frá því að hafa verið á lökum fundi í Lögbergi þar sem til umræðu hafi verið meðferð mála fyrir dómi. Talið væri að Gunnlaugur Briem væri heima að semja dóm ásamt Ármanni Kristinssyni. Páll Arnór Pálsson, verjandi Kristjáns Viðars, hafi verið þarna og lýst yfir áhyggjum af gangi mála.³³⁷⁴ Þriðjudaginn 8. nóvember 1977 ritaði Guðjón um að hafa rætt um dómsmálið við séra Jón Bjarman. Orðrétt ritaði hann: „Jón E. og Róbert Árni yfirheyrðir.“³³⁷⁵ Daginn eftir ritaði hann um að hafa fengið Morgunblaðið sem hafi skömmu seinna verið rifið út úr klefanum og klippt úr því. Ritaði Guðjón um að hafa lesið blaðið betur og séð niðurlag greinarinnar um það að Jón Oddsson væri að reyna að leggja lögban á skrif um Geirfinnsmálið.³³⁷⁶ Ritaði hann orðrétt upp úr niðurlagi greinarinnar og velti fyrir sér hvað bæri að gera í málinu. Orðrétt ritaði Guðjón í framhaldinu: „Erl. kom um 18:40 og við töludum um þessi mistök og allan vandræðagang á þessu máli. Hann taldi ekki ólíklegt að ég fengi að sjá greinina og ætlaði að hringja í G. Mar nú og við G. M. athuguðum þetta svo á morgun. Ég sagðist ekki geta skrifað B. Bl. um þetta því þá væri dómari vís að banna blöð og allt þetta skildi Erl.“³³⁷⁷ Föstudaginn 18. nóvember 1977 ritaði Guðjón um að hafa rætt um Geirfinnsmálið við séra Ragnar Fjalar og frétt í Morgunblaði um framhaldsrannsókn vegna breytts framburðar sendibílstjóra. Ritaði Guðjón um að verjendabann stæði enn, að því er hann vissi best.³³⁷⁸ Þriðjudaginn 22. nóvember 1977 ritaði Guðjón um samtál sitt við Gunnar Marinósson varðstjóra. Orðrétt ritaði hann í dagbók sína: „Í ljós kom að B. Bl. má heimsækja mig og tala við mig einslega. Það var sem mig grunaði að mér yrði ekki sagt þetta fyrr en eftir dúk og disk. G. M. ætlaði að gefa mér dagsetn. nákvæml.[...] Ég er vís sá eini af sakb. sem má tala einslega við verjanda. G. M. kallar mig forréttindafanga. Kl. er 19:54. Litlu síðar lagði hann inn meðf. seðil.“ Inni í dagbók Guðjóns var handskrifaður miði sem á stóð: „Þ. 16-11-77. Kl. 16:45. G. Briem h.dómari hringir og boðar að B. Blöndal h.r.l. megi tala við G. Skarphéðinsson. Einslega. G. Mar.“ Ritaði Guðjón um að hafa ritað bréfmiða til Erlings fangavardar með ósk um upplýsingar um hver hafi verið varðstjóri 16. nóvember 1977, kl. 16:45. Orðrétt ritaði Guðjón: „G. Guðm. hafði tekið við þessu símtali og farið heim skömmu síðar eða kl. 17:00. Daginn eftir var hann hér á vakt og hitti mig tvisvar. Það var 17/11 þá fór ég til tannlæknis. 18/11 er G. Mar varðst. Rétt að hripa G. Guðm. um þetta og fá skýringu.“³³⁷⁹ Fimmtudaginn 24. nóvember 1977 ritaði Guðjón um að hafa lent í löngu þrasi við Ara fangavörð um fangelsisdagbókina og skyldur Gunnars Guðmundssonar til að láta hann vita. Orðrétt ritaði Guðjón: „Hann taldi dagb. bara færða til hægðarauka fyrir fangaverði og G. Guðm. bæri engin skylda til að segja mér neitt sem þar væri skráð um mig né heldur hefði hún gildi sem réttarskjal.“³³⁸⁰ Laugardaginn 26. nóvember 1977 ritaði Guðjón um vandkvæði við að ná í Benedikt Blöndal, verjanda sinn.³³⁸¹ Daginn eftir ritaði hann um að hafa sett fram

³³⁷⁴ Bls. 2882_Æ.

³³⁷⁵ Bls. 3050_V.

³³⁷⁶ Bls. 3050_X.

³³⁷⁷ Bls. 3050_X–Y.

³³⁷⁸ Bls. 3050_AA.

³³⁷⁹ Bls. 3051_A.

³³⁸⁰ Bls. 3051_B.

³³⁸¹ Bls. 3051_C.

þá kenningu við fangaverðina Daníel og Ara að það stæði í dagbók frá Gunnlaugi Briem að það ætti að hleypa honum út en ekki segja honum frá því nema hann spyrði um það sérstaklega og vildi fara.³³⁸² Miðvikudaginn 29. nóvember 1977 ritaði Guðjón um að Benedikt Blöndal ætlaði sér greinilega ekki að koma fyrr en eftir framhaldsmálflutning eða þegar hinir lögfræðingarnir mættu koma líka. Orðrétt ritaði Guðjón: „G. Mar. hefur náð þangað bæði í dag og í gær en B. Bl. lætur segja sig ekki við. [...] G. Mar. kom um 20:00 og sagðist hafa reynt þrisvar við B. Bl. og við samþykktum að gefa það upp að hringja í þann mann.“³³⁸³

1709. Mánudaginn 12. desember 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að klukkan 13:40 og 13:50 hafi Kristján Viðar og Sævar verið fluttir í sakadóm Reykjavíkur til að hlýða á málflutning. Bókað var að komið hafi verið með þá til baka klukkan 16:05 og 16:10. Klukkan 16:20 var orðrétt bókað: „Hringdi Gunnlaugur Briem. Tilkynnti að viðtalsbanni þeirra lögmannna Páls A. Pálssonar og Jóns Oddssonar við skjólstæðinga sína Sævar Marinó og Kristján Viðar væri hér með aflétt.“³³⁸⁴
1710. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur sett og tekin fyrir sakadómsmálin á hendur ákærðu. Bókað var að dómurinn hafi lagt fram möppu með bréfum ákærða Tryggva Rúnars Leifssonar, svokallaðar játningaskýrslur ritaðar á tímabilinu 21. mars 1976 til 2. júlí 1976, bréf til Más Péturssonar héraðsdómara í Hafnarfirði um Karl Schütz, dagsett 16. desember 1976, bréf Jóns Oddssonar til Gunnlaugs Briem, dagsett 17. október 1977, skýrslu og rannsóknargögn frá rannsóknarlögreglu ríkisins um rannsókn vegna gruns um að [SÓH] hafi lagt eið að röngum framburði fyrir dómi.³³⁸⁵ Bókað var að dómarrar málsins hafi farið í vettvangsferð til Keflavíkur fimmtudaginn 8. desember 1977. Bókað var að klukkan 14:00 hafi mætt í dóminum Bragi Steinarsson vararíkissaksóknari og verjendurnir Jón Oddsson, Páll Arnór Pálsson, Hilmar Ingimundarson, Guðmundur Ingvi Sigurðsson, Benedikt Blöndal, Örn Clausen og Finnur Torfi Stefánsson. Bókað var að sækjanda og verjendum hafi verið gefinn kostur á að gera athugasemdir til viðbótar við fyrir málflutning, en þeim hafi áður verið send gögn sem lögð hafi verið fram eftir dómtöku málsins. Bókað var að Kristján Viðar og Sævar hafi verið viðstaddir þinghaldið en þess getið að Guðjón hafi ekki óskað þess að vera viðstaddur. Þá tók sækjandi til máls og reifaði málið að því er varðaði þau gögn sem lögð voru fram eftir dómtöku. Að því búnu ítrekaði hann gerðar kröfur og lagði málið í dóm á ný. Sérstök bókun var færð í sakadómsbókina um að Örn Clausen, verjandi Alberts Klahn, sæi ekki ástæðu til að tjá sig sérstaklega þar sem sú viðbótarannsókn sem hafi farið fram snerti ekki hans umbjóðanda eða meintan þátt hans í málinu. Vísaði hann til fyrri röksemda og kröfugerðar og lagði málið í dóm. Bókað var að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, hafi tekið til máls og reifað málið að því er varðaði bréf Tryggva Rúnars, svokallaðar játningaskýrslur, sem hafi verið lagðar fram í málinu. Ítrekaði hann gerðar kröfur og lagði málið í dóm. Þá

³³⁸² Bls. 3051_D.

³³⁸³ Bls. 3051_F.

³³⁸⁴ Dagbók nr. 7, bls. 246–247.

³³⁸⁵ Bls. 3295.

tóku til máls verjendurnir Páll Arnór Pálsson, Jón Oddsson, Benedikt Blöndal og Guðmundur Ingvi Sigurðsson og reifuðu málið að því er varðaði nýframlögð rannsóknargögn, ítrekuðu gerðar kröfur og lögðu málið í dóm. Bókað var að málflytningur hafi hafist klukkan 14:00 en lokið klukkan 15:45. Var málið tekið til dóms og dómþingi slitið.³³⁸⁶

1711. Þriðjudaginn 13. desember 1977 birtust fréttir í flestum dagblöðum landsins af síðari málflytningi í svokölluðum Guðmundar- og Geirfinnsmálum. Frétt birtist í Dagblaðinu þennan dag undir fyrirsögninni: „Breyttur framburður [SÓH]: Hefur engin áhrif á sekt eða sýknu ákærðu í málinu – höfnum þessum framburði, sagði Bragi Steinarsson, settur vararíkissaksóknari.“ Í fréttinni kom fram að sækjandinn hafi getið þess að engin kæra hafi borist lögreglu vegna ásakana [SÓH] um að hafa verið beittur ólögmetu harðræði við yfirheyrslur og hafa meðal annars verið yfirheyrður í allt að tíu klukkustundir samfleytt. Taldi sækjandinn að frásagnir blaðanna af málflytningi í sakadómsmálanum hafi vakið [SÓH] ástæður til að taka aftur framburð sinn. Sérstaklega hafi þar nafnbirting hans verið honum sár og gagnstæð því sem hann hafi átt von á. Sækjandinn sagði það ágalla að ekki hafi verið skráð í skýrslu um yfirheyrslu yfir [SÓH] hvenær henni hafi lokið. Orðrétt sagði í framhaldinu: „Sagði saksóknarinn í málinu að [SÓH] hefði verið yfirheyrður sem kærður en ekki sem vitni. Hefði honum verið gerð grein fyrir því að honum væri ekki skylt að svara spurningum. „Er hægt að halda því fram að maður í slíkri stöðu hafi verið beittur þvingunum?“ spurði saksóknarinn.“ Í lok fréttarinnar var haft eftir Braga Steinarssyni að framburður [SÓH] hafi verið lítils virði þar sem hann hafi ekki borið um atburðina í Dráttarbrautinni. Hins vegar hafi framburður hans orðið til þess að sendibifreiðin hafi fundist. Afturhvarf hans frá fyrri framburði hefði því engin áhrif á sekt eða sýknu ákærðu í málinu.³³⁸⁷ Í sama blaði var önnur frétt undir fyrirsögninni: „Lokið málflytningi í Geirfinnsmálinu: Sektardómur almennings og fjölmiðla er þegar fallinn – sagði Guðmundur Ingvi Sigurðsson hrl.“ Í fréttinni kom fram að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, hafi ítrekað fyrri kröfur um sýknu og sagt breyttan framburð [SÓH] ekki tengjast rannsókn á meintum brotum hans skjólstaðings en væri hins vegar staðfesting á fyrri frásögnum um vinnubrögð rannsóknarmanna. Fram kom að Páll Arnór, verjandi Kristjáns Viðars, hafi sagt nýjan framburð [SÓH] hafa meðal annars leitt til þess að strangar reglur hafi verið settar um samskipti lögmanna við skjólstaðinga sína. Orðrétt var haft eftir honum í fréttinni: „Það var fyrst í dag að þeir vissu hvað hér átti að gerast. Við erum með því að nálgast nútíma þýzkt réttarfar í praxis.“ Hafnaði hann ummælum Braga Steinarssonar um að sá fundur sem hann og Jón Oddsson hefðu átt með [SÓH] og lögfræðingi hans hafi verið „utanréttarmeðferð sem ákærvaldið hafi stöðvað.“ Benti Páll Arnór á að verjendurnir hefðu komið þessum nýja framburði á framfæri við sakadóm. Áfram var rakið úr málflytningi Páls Arnórs og fram kom að Páll hafi sagt að af framburðum sakborninganna stæði nú aðeins eftir framburður Erlu sem hafi margsinnis verið tvísaga og jafnvel logið og svo mjög þokukenndur framburður Guðjóns. Orðrétt var

³³⁸⁶ Bls. 3296–3298.

³³⁸⁷ Bls. 3053.

haft eftir Páli Arnóri: „Er hægt að ákærða Kristján Viðar fyrir manndráp þetta kvöld á grundvelli þess framburðar?“ Í fréttinni var rakið efni ræðu Jóns Oddssonar. Fram kom að hann hafi farið lofsamlegum orðum um rannsóknina sjálfa sem hann hafi sagt mjög nákvæma og vel hafi verið haldið á henni. Benti Jón á að Sævari og [SÓH] bæri saman um að haustið 1974 hafi Sævar og Kristján Viðar ekki talast við vegna ósættis þeirra í milli. Sagði Jón það enn eina ábendingu þess að skjólstaðingur hans væri að segja rétt frá aðild hans að málinu. Rakti Jón að Sævar og Kristján Viðar væru búnir að sitja í gæsluvarðhaldi í tvö ár sem væri langur tími en samt hafi verið séð ástæða til að takmarka heimsóknir verjenda enn frekar. Orðrétt var haft eftir Jóni: „Ég hef til dæmis aldrei talað einslega við Sævar, nema jú stuttlega í réttarhléum við málflytningu í október.“³³⁸⁸

1712. Sunnudaginn 18. desember 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Gunnlaugur Briem hafi hringt klukkan 14:15 og tilkynnt um að dæmt yrði í Guðmundar- og Geirfinnsmálum daginn eftir, klukkan 14:00 til 15:00. Bað hann færsluritari um að athuga hvort sakborningarnir vildu vera viðstaddir.³³⁸⁹
1713. Mánudaginn 19. desember 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sævar, Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar hafi verið fluttir í sakadóm Reykjavíkur milli klukkan 13:30 og 13:45 til að vera viðstaddir dómsuppkvaðningu. Bókað var að komið hafi verið með þá til baka milli klukkan 14:35 og 14:40. Var dómsorðið bókað í fangelsisdagbókina. Bókað var að Benedikt Blöndal, verjandi Guðjóns, hafi komið klukkan 17:30 til að birta Guðjóni dóminn. Bókað var að Guðjón hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 19:15.
1714. Þennan dag var dómþing sakadóms Reykjavíkur sett og tekin fyrir sakadómsmálin á hendur ákærðu. Bókað var að sækjandi málsins, Bragi Steinarsson, væri mættur. Þá voru bókaðir mættir verjendur ákærðu, Páll Arnór Pálsson, Jón Oddsson, Hilmar Ingimundarson, Benedikt Blöndal, Guðmundur Ingvi Sigurðsson og Örn Clausen. Bókað var að Kristján Viðar, Sævar og Tryggvi Rúnar væru mættir en Guðjón hafi ekki óskað eftir að vera viðstaddur dómsuppkvaðninguna. Bókað var að aðrir ákærðu væru ekki mættir. Var þá í dóminum kveðinn upp dómur.³³⁹⁰ Kristján Viðar og Sævar voru fundnir sekur um að hafa svipt Geirfinn Einarsson og Guðmund Einarsson lífi, í bæði skiptin með þriðja manni og borið rangar sakir á fjóra menn. Auk þess voru þeir fundnir sekir um nokkur auðgunarbrot og Sævar fyrir skjalafals og smygl á fíkniefnum. Við ákvörðun refsingar var höfð hliðsjón af sakarferli og framferði ákærðu eftir að þeir frömdu brotin sem og þeirri staðreynd að líkin hafi aldrei fundist og fengið greftrun lögum samkvæmt. Voru þeir dæmdir í ævilangt fangelsi en gæsluvarðhaldsvist þeirra kom til frádráttar refsingu. Tryggvi Rúnar var sakfelldur fyrir að hafa ásamt Kristjáni Viðar og Sævari svipt Guðmund Einarsson lífi. Þá var hann einnig fundinn sekur um nauðgun, brennu og nokkra þjófnaði. Var hann dæmdur í 16 ára fangelsi en til frádráttar refsingu kom gæsluvarðhaldsvist hans. Guðjón var sakfelldur fyrir að hafa orðið Geirfinni Einarssyni að bana ásamt meðákærðu Kristjáni

³³⁸⁸ Bls. 3053.

³³⁸⁹ Dagbók nr. 7, bls. 258.

³³⁹⁰ Bls. 3298–3299.

Viðari og Sævari. Þá var hann sakfelldur fyrir smygl á fíkniefnum til landsins. Vísað var til þess að Guðjón hefði hreint sakavottorð. Var hann dæmdur í 12 ára fangelsi og kom gæsluvarðhaldsvist hans til frádráttar refsingu. Albert Klahn var sakfelldur fyrir að tálma rannsókn á því er ákærðu sviptu Guðmund Einarsson lífi. Þá var hann einnig fundinn sekur um sölu, neyslu og dreifingu á fíkniefnum. Fram kom að hann hafi aldrei sætt kærú eða refsingu. Var Albert dæmdur í 15 mánaða fangelsi og kom gæsluvarðhaldsvist hans til frádráttar refsingunni. Erla var fundin sek um rangar sakargiftir og fyrir að tálma rannsókn á broti meðákærðu Kristjáns Viðars, Sævars og Guðjóns og fyrir skjalafals og auðgunarbrot. Vísað var til þess að Erla hefði hreint sakavottorð. Var refsing hennar ákveðin þriggja ára fangelsi en fram kom að gæsluvarðhaldsvist hennar kæmi til frádráttar refsingunni.³³⁹¹

1715. Þriðjudaginn 20. desember 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Gísli Guðmundsson aðstoðaryfirlögregluþjónn hafi hringt og athugað með viðtalsleyfi við Sævar Marinó en hann hafi lofað Sævari því fyrir allöngu síðan. Lét færsluritari þess getið að hann hafi ekki aftekið slíkt þar sem Gísli hafi átt í hlut.³³⁹²
1716. Miðvikudaginn 21. desember 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Jón Thors deildarstjóri í dómsmálaráðuneytinu hafi hringt og rætt almennt um fanga í húsinu, þó sérstaklega fjóra nýdæmda og það ástand sem hafi skapast vegna þess að þeir væru enn vistaðir í Síðumúlafangelsi. Gísli Guðmundsson aðstoðaryfirlögregluþjónn hafi komið til viðtals við Sævar klukkan 14:00. Bókað var að Gísli hafi farið klukkan 15:25. Rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir.³³⁹³ Daginn eftir, 22. desember 1977, var bókað um símhringingu frá Gunnari Guðmundssyni forstöðumanni klukkan 14:30. Var þess getið að hann hafi boðað breytingar á högum hinna fjögurra nýdæmdu manna sem og flutninga á þeim. Bókað var klukkan 14:45 að Gunnar hafi komið til viðtals við fangana og gert ráðstafanir með flutninga þeirra. Bókað var að klukkan 15:05 hafi Sævar verið fluttur í Hegningarhúsið.³³⁹⁴
1717. Fyrir liggur bréf frá Gunnlaugi Briem til dómsmálaráðuneytisins dagsett þennan dag 21. desember 1977. Í bréfinu sagði að 19. desember 1977 hafi dómur fallið í máli Kristjáns Viðars, Sævars, Tryggva Rúnars og Guðjóns og þeir úrskurðaðir í gæsluvarðhald til 19. desember 1978 eða uns hæstaréttardómur gengi í máli þeirra. Fram kom að verjendur dómfelldu hafi óskað breytinga á framkvæmd gæsluvarðhaldsins þannig að einangrun yrði aflétt. Í lok bréfsins sagði að af hálfu dómsins væri talið rétt að verða við þessu en þó þannig að fangarnir yrðu eftir sem áður aðskildir eftir því sem unnt væri.³³⁹⁵
1718. Á Þorláksmessu 23. desember 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Tryggvi Rúnar hafi verið fluttur á Litla-Hraun klukkan 10:45 samkvæmt ákvörðun dómsmálaráðuneytisins. Bókað var að Kristján Viðar hafi verið fluttur á Litla-Hraun

³³⁹¹ Bls. 3653–3654.

³³⁹² Dagbók nr. 7, bls. 260.

³³⁹³ Dagbók nr. 7, bls. 262–263.

³³⁹⁴ Dagbók nr. 7, bls. 264.

³³⁹⁵ Bls. 3656.

klukkan 11:30 samkvæmt ákvörðun ráðuneytisins. Klukkan 15:00 var bókað um símtal frá Haraldi Henryssyni sakadómara sem hafi tilkynnt um að ákveðið hafi verið að Guðjón yrði fluttur morguninn eftir til að hitta börn sín og nánustu aðstandendur.³³⁹⁶

1719. Á aðfangadag 24. desember 1977 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að Guðjón hafi verið fluttur í heimsókn til að ræða við skyldfólk sitt klukkan 10:15. Bókað var að komið hafi verið með hann til baka klukkan 12:25.³³⁹⁷
1720. Guðjón ritaði í dagbók sína dagana 1. til og með 27. desember 1977. Frekari dagbókarfærslur eftir Guðjón liggja ekki fyrir. Föstudaginn 9. desember 1977 ritaði Guðjón um að ef til vill myndi hann heyra í Benedikt Blöndal daginn eftir. Hann hafi verið spurður hvort hann vildi vera viðstaddur við framhaldsmálflutning 12. desember 1977. Ritaði Guðjón um að hafa viljað sjá málskjöl fyrst, en dómara hafi sagt að hans væri hvergi getið í skjölunum og þá hefði hann vísað þessu til verjanda sem sjálfsagt myndi ekki heyrast í frekar en vanalega.³³⁹⁸ Mánudaginn 12. desember 1977 ritaði Guðjón enn um að ekkert hafi heyrst frá Benedikt Blöndal. Daginn eftir ritaði hann um heimsókn frá séra Jóni Bjarman sem hafi sagt honum frá málflutningnum daginn áður. Benedikt Blöndal hafi verið þar. Séra Jón hafi sagt að frétt um málflutninginn væri í Morgunblaðinu. Orðrétt ritaði Guðjón: „Maðurinn dró framburð sinn til baka og segist aldrei hafa verið þarna!? Jæja.“³³⁹⁹ Föstudaginn 16. desember 1977 ritaði Guðjón um að hafa lesið lög nr. 74/1974, um meðferð opinberra mála og komist að þeirri niðurstöðu að hann þyrfti ekki að vera viðstaddur dómsuppkvaðningu samkvæmt 167. gr. laganna.³⁴⁰⁰ Sunnudaginn 18. desember hafi Jón fangavörður spurt hann hvort hann ætlaði að vera viðstaddur dómsuppkvaðninguna daginn eftir. Ritaði Guðjón um að hafa neitað því og sagst ætla að blunda.³⁴⁰¹ Mánudaginn 19. desember ritaði Guðjón um að vita ekki hvað hann ætti að gera en honum stæði til boða að flytjast í Hegningarhúsið þar til hann yrði fluttur vestur á Kvíabryggju. Benedikt Blöndal hafi komið klukkan 18:15 með þykkann dóminn, 12 ár og útgjöld. Hann hafi verið upptekinn í kjaradómi og einnig erlendis. Dómurinn hafi þótt fremur þungur. Ritaði Guðjón um að vera mótfallinn flutningi í Hegningarhúsið, hann vildi vera í Síðumúlafangelsi og fara í sakadóm Reykjavíkur til heimsókna ef það gæti gengið. Benedikt hafi beðið hann um lista yfir það sem hann vanhagaði um.³⁴⁰² Orðrétt ritaði Guðjón: „Það er erfitt að gera grein fyrir hugsun sinni og tilfinningum eftir þetta en að vera eða ekki vera er spurningin. Nú er þetta of nærri til að gera sér grein fyrir langtímaáhrifum.“ [GUÆ] hafi hringt og spurt um líðan hans. Ritaði Guðjón um að hafa beðið um að hringt yrði í hana til baka og henni sagt að honum liði eins og bogastreng eftir að örin hafi hæft í mark, en ekki náð. Hann væri hálf dofinn yfir þessu öllu. Daginn eftir, 20. desember 1977, ritaði Guðjón um heimsókn frá séra Jóni

³³⁹⁶ Dagbók nr. 7, bls. 266–267.

³³⁹⁷ Dagbók nr. 7, bls. 269.

³³⁹⁸ Bls. 3657_F.

³³⁹⁹ Bls. 3657_H–I.

³⁴⁰⁰ Bls. 3657_K.

³⁴⁰¹ Bls. 3657_L.

³⁴⁰² Bls. 3657_M.

Bjarman sem hafi sagst vera hneykslaður á dóminum.³⁴⁰³ Á aðfangadag ritaði Guðjón um viðtalsheimsókn frá séra Jóni Bjarman sem hafi sagt honum að Sævar liði ögn skárna í Hegningarhúsinu.³⁴⁰⁴

1721. Fimmtudaginn 29. desember 1977 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Guðjón hafi verið fluttur vestur á Kvíabryggju klukkan 07:15.³⁴⁰⁵
1722. Þennan dag ritaði Jón Oddsson, verjandi Sævars, bréf til Þórðar Björnssonar ríkissaksóknara. Tiltók hann í fjórum liðum óskir Sævars sem hann hafi sett fram í viðtölum þeirra um hátíðarnar. Í fyrsta lagi óskaði Sævar eftir eintaki af málskjölunum til aflestrar, en hingað til hafi ekki verið aðstaða til þess. Í öðru lagi færi Sævar fram á að verða fluttur úr Hegningarhúsinu að Litla-Hrauni þar sem hann teldi sig hafa aðstöðu þar til vinnu og meiri útiveru í eðlilegra umhverfi. Í þriðja lagi óskaði Sævar eftir því að fá eintak af lagasafni og í fjórða lagi kom fram að Sævar hafi ekki heyrt í útvarpi eða tónlist allt gæsluvarðhaldið, hvað þá séð sjónvarp og óskaði hann eftir því að komið yrði til móts við hann í þeim efnum.³⁴⁰⁶
1723. Fyrir liggur bréf Jóns Oddssonar, verjanda Sævars, til Þórðar Björnssonar ríkissaksóknara, dagsett 18. nóvember 1978. Í bréfinu setti Jón fram ósk Sævars um að rannsókn færi fram á nokkrum atriðum málsins svo og vegna kæru hans á þeirri meðferð sem hann teldi sig hafa sætt í fangelsinu við Síðumúla og af hálfu rannsóknarmanna. Í bréfinu kom fram að Sævar hafi harðlega mótmælt þeirri einangrun sem hann þyrfti að sæta og vildi Jón benda á að aðrir dómfelldu sættu ekki slíkri einangrun. Óskaði Sævar eftir því að vera fluttur að Litla-Hrauni. Ítrekaði Jón að Sævar hafi sætt einangrun síðan 11. desember 1975 og til að mynda ekki heyrt útvarp allan þann tíma né notið tónlistar, hvað þá séð sjónvarp. En þetta gilti um hann einan af dómfelldu í málinu.³⁴⁰⁷
1724. Í aprílmánuði 1978 birtist langt viðtal við Sævar í tímaritinu Samúel undir fyrrisögninni: „Samúel ræðir við Sævar Marinó Ciesielski, sem dæmdur var í ævilangt fangelsi og dvelst nú á Litla-Hrauni: „Ég treysti því að ég verði sýknaður í Hæstarétti.“ Lýsti Sævar tveggja ára vist í Síðumúlafangelsi sem hreinu víti. Hann hafi ekki fengið að hafa tóbak eða lesefni í um níu mánaða skeið og tvisvar sinnum verið settur í fótajárn í þrjár vikur í senn. Hann hafi sætt andlegum og líkamlegum pyntingum en fangelsispresturinn hafi kært meðferðina á honum til dómsmálaráðuneytisins. Fram kom að Sævar léti ekki illa af dvölinni á Litla-Hrauni. Greindi hann frá því að hafa verið úrskurðaður í gæsluvarðhald 11. desember 1975, en ekki hafa fengið að fara út í fangelsisgarðinn fyrr en í lok árs 1976. Hann hafi ekki vitað hvað tímanum hafi liðið þar sem úrið hafi verið tekið af honum strax. Um upphaf málsins var orðrétt haft eftir Sævari í viðtalinu: „Ég var tekinn þegar ég var að borða og sagt að koma til yfirheyrslu. Ég var yfirheyrður hjá fíkniefnadómstólnum en þann 16. desember var farið að tala um mannshvarf við mig og sagt að ég hafi tekið þátt í líkamsárás með

³⁴⁰³ Bls. 3657_N.

³⁴⁰⁴ Bls. 3657_R.

³⁴⁰⁵ Dagbók nr. 7, bls. 272.

³⁴⁰⁶ Bls. 3658.

³⁴⁰⁷ Bls. 3659.

Kristjáni. Að kvöldi 17. desember var svo farið með mig út í Hafnarfjarðarhraun og sagt að benda á hvar líkið væri falið. Þetta var tóm vitleysa en nú kemur nokkuð skrítið upp. Rannsóknarmennirnir segja að Erla hafi ekki farið að tala um mannhvarf fyrir en 20. desember og þá hafi verið farið að spyrja mig. Þetta er lygi því þá var búið að spyrja mig um þetta eins og ég sagði áðan. Hvaðan fá þeir þá þessa hugmynd fyrst hún kom ekki frá mér eða Erlu?“ Lýsti Sævar yfir sakleysi sínu af báðum málunum.³⁴⁰⁸ Greindi Sævar frá því að sakborningar í málunum hafi verið ruglaðir með stöðugum yfirheyrslum og leiddir áfram í framburði. Orðrétt var haft eftir honum: „Það var búið að gera svo mikið úr málinu að lögreglan var komin í klandur. [...] Lögreglan gat ekki bakkað með allt saman og þá var bara hamast á okkur og við látnir taka undir sögur.“ Sagði Sævar að Albert Klahn gerði ekki greinarmun á ímyndun og raunveruleika en hann hafi verið notaður sem vitni, en hafi ekki verið sendur í geðrannsókn til að vita hvort eitthvað hafi verið að marka hann. Að lokum var haft eftir Sævari að hann treysti því að Hæstiréttur myndi sýkna hann og sagðist hann treysta á dómara þar.³⁴⁰⁹

1725. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla rannsóknarlögreglu ríkisins rituð af rannsóknarlögreglumönnunum Sigurbirni Víði Eggertssyni og Eggerti Bjarnasyni, dagsett 28. maí 1978. Í skýrslunni kom fram að 9. apríl 1978 hafi [SSA], þá refsifangi á Litla-Hrauni hafi greint lögreglumanni á Selfossi og fulltrúa sýslumannsins þar að hann vissi hvar lík Geirfinns Einarssonar og Guðmundar Einarssonar væri að finna. Sagði hann líkin grafín við fjölbýlishús á Reykjavíkursvæðinu, en nánar hafi hann ekki viljað skýra frá. Var [SSA] fluttur til Reykjavíkur og voru Njörður Snæholm yfirlögregluþjónn og Hallvarður Einvarðsson, rannsóknarlögreglustjóri ríkisins, látnir vita af komu hans. Sagðist [SSA] fús til að benda á staðinn og vísaði hann á garðinn bak við hús númer 82 við Grettisgötu í Reykjavík. Fram kom að í húsinu hafi Kristján Viðar búið og þar byggja amma hans á fyrstu hæð. [SSA] hafi talið líkin vera nálægt húsveggnum. Greindi hann frá því að Kristján Viðar hafi sagt honum frá líkunum þegar þeir hafi strokið úr haldi árið 1975. Bókað var í skýrsluna að [SSA] hafi sagst gera sér fyllilega grein fyrir því að hann gæti hugsanlega hlotið refsingu fyrir að skýra ekki fyrir frá. Kvaðst hann ekki hafa þorað að greina frá þessu þegar hann hafi verið spurður um hvarf Guðmundar og Geirfinns hjá rannsóknarlögreglunni og fyrir dómi. Fram kom að [SSA] á hafi verið fluttur að Litla-Hrauni að kvöldi næsta dags.³⁴¹⁰ Þá hafi hann verið fluttur að eigin ósk í Hegningarhúsið 20. apríl 1978. Hann hafi sagst geta veitt upplýsingar um mál Geirfinns og Guðmundar. Af því tilefni hafi þrívægis verið rætt við hann, 24. apríl, 3. maí og 5. maí 1978. Fram kom að um tíma hafi hann verið tilbúinn til að skýra frá þessu fyrir dómi gegn því að vera viðstaddur uppgröftinn, en honum hafi síðan snúist hugur og hann sagst ekki vilja staðfesta vitneskju sína nema gegn reynslulausn. Bókað var að reynt hafi verið að fá [SSA] til að greina frá atriðum varðandi Kristján Viðar og athafnir hans. Greindi hann þá frá því að Kristján Viðar hafi stolið skammbyssu sem hann geymdi í reykháfi í húsi ömmu

³⁴⁰⁸ Bls. 3660.

³⁴⁰⁹ Bls. 3662.

³⁴¹⁰ Bls. 3664.

sinnar. Bókað var að leitað hafi verið í reykháfnunum, engin byssa hafi fundist þar en ljóst að um góðan felustað væri að ræða. Í lok skýrslunnar var orðrétt bókað: „Ekkert hefur komið fram, sem styrkir það, sem [SSA] hefur sagt, og heldur ekkert, sem bendir til þess, að hann fari með ósannindi. Bent skal á, að það var [SSA], sem veitti upplýsingar sem leiddu til lausnar á hinum svokallaða „Póstmáli“ á sínum tíma og reyndist allt rétt, er hann þá skýrði frá.“³⁴¹¹

1726. Séra Jón Bjarman fangelsisprestur sendi bréf til dómsmálaráðuneytisins 30. maí 1978 og fór þess á leit við ráðherra að hann hlutaðist til um að kanna hvort starfsmenn embættis sakadóms Reykjavíkur, Rannsóknarlögreglu ríkisins, embættis ríkissaksóknara og starfsmenn fangelsisins við Síðumúla hafi sýnt ótilhlýðilega harðýðgi við yfirheyrslu eða einhvers konar prófun í Guðmundar- og Geirfinnsmálunum kvöldið 4. eða 5. maí 1976. Í bréfinu kom fram að það hafi verið gert með því að leggja hendur á Sævar og þannig reynt að vekja ótta og skelfingu hans, Kristjáns Viðars og Erlu. Vísaði séra Jón í þessum efnunum til V. og X. kafla laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála. Auk þess vitnaði hann orðrétt í fyrra bréf sitt frá 24. september 1976 en þá kom Jón kæru á framfæri við ráðuneytið vegna harðræðis sem [ÖS], gæsluvarðhaldsfangi hafi mátt sæta í kjölfar þess að hafa staðið í bréfaskiptum við Sævar í maílok 1976. Gæsluvarðhaldsfanginn var fyrst settur í fótajárn sem refsingu en þegar hann hafi ekki hlýtt því að vera kjur að næturlagi þannig að háreisti og þar með ónæði skapaðist af hlekkjunum, var hann festur með handjárnnum við borðfót en fótajárnin fest við rúmfót og hann þannig með strekktur. Í bréfi sem Jón ritaði af þessu tilefni kom fram: „Hinú háa ráðuneyti er að sjálfsögðu kunnugt, að óeðlilegt ástand hefir ríkt í fangelsinu að Síðumúla 28 allt frá 23. desember 1975. Margir þeirra fanga, sem hafa verið í gæzluvarðhaldi á þessu tímabili og sumir þeirra, sem eru þar enn, hafa kvartað undan harðræði og því, að þeim hafi verið haldið í stöðugum ótta, bæði í sb. við framkvæmd gæzlunnar svo og við yfirheyrslur og rannsóknaraðgerðir í sb. við mál sín. [...] Brýna nauðsyn ber til að það sé kannað með prófunum af óvilhöllum aðila, hvort í þessum tilvikum og öðrum hafi verið beitt ótilhlýðilegri harðýðgi við gæzlufanga.“ Áréttaði séra Jón að hann væri enn þeirrar skoðunar að nauðsynlegt væri að kanna hvort og hvernig sakborningar í þessum málum hafi verið beittir harðrétti við rannsókn þeirra í þetta eða önnur skipti. Gat hann þess að framangreindir sakborningar hafi hvert um sig greint honum frá málsatvikum í sálgæsluviðtölum án þess að hann hafi fitjað upp á málinu eða spurt spurninga. Þá hafi þau ekki farið þess á leit að hann hlutaðist til um eitt eða neitt sem hafi snúið að rannsóknnum. Frásagnir þeirra allra hafi verið í meginatriðum samhljóða, Erla hafi greint honum frá þessu í maí 1976, Sævar í janúar 1978 og Kristján Viðar skömmu fyrir ritun bréfsins. Þess ber að geta að strikað hafði verið yfir tölustafinn átta í ártalinu og handritað sjö fyrir ofan. Rakti hann svo aðalatriði í frásögn þeirra. Þau þrjú hafi verið síðla dags leidd til samprófunar í viðtalsherberginu í Síðumúlafangelsi. Viðstaddir hafi verið Örn Höskuldsson rannsóknardómari, Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari, rannsóknarlögreglumennirnir Eggert Norðdahl Bjarnason, Sigurbjörn Víðir Eggertsson, Njörður Snæhólm og Gunnar Guðmundsson

³⁴¹¹ Bls. 3665.

forstöðumaður. Í samprófuninni hafi verið lagt hart að Sævari að játa lýsingu Erlu á málsatvikum en hann virst ringlaður og miður sín og ekki vitað hvaðan á hann stóð veðrið. Meðan á því hafi staðið hafi Eggert ógnað Sævari, gripið í hár hans, kippt honum og hrint til og frá svo hann hafi verið nærri fallinn í gólfið. Seinna þegar Sævar hafi mótmælt einhverju hafi Gunnar gengið að honum og löðrungað hann. Samprófunin hafi við það endað í upplausn, Erla farið að æpa í móðursýkiskasti og Sævar hafi verið dreginn inn í klefa af tveimur fangavörðum sem hafi verið kallaðir til. Séra Jón gat þess að hann ræki minni til þess að gæslufangarnir Magnús Leópoldsson og Sigurbjörn Eiríksson hafi innt sig eftir því hvort drukkið fólk væri hýst í fangelsinu þar sem þeir hefðu kvöldið áður heyrt háreisti, óp og grát í húsinu. Loks gat séra Jón þess að hann vænti þess að ráðherra myndi hlutast til um að þetta yrði kannað af óvillhöllum aðila svo og öll framkvæmd rannsóknarinnar þar sem mikilsvert væri að lögum um rannsóknir og meðferð sakamála væri fylgt út í ystu æsar og réttinda sakborninga gætt.³⁴¹²

1727. Föstudaginn 14. júlí 1978 var dómþing sakadóms Reykjavíkur sett af Halldóri Þorbjörnssyni yfirsakadómar og tekin fyrir krafa rannsóknarlögreglu ríkisins um heimild til leitar á lóð hússins að Grettisgötu 82. Bókað var að Þórir Oddsson vararannsóknarlögreglustjóri ríkisins hafi lagt kröfuna fram ásamt skýrslu og tveimur uppdráttum af fyrirhuguðu leitarsvæði.³⁴¹³ Í kröfunni kom fram að frásögn [SSA] væri ekki rökstudd, en með vísan til þess hve alvarlegt sakarefnið væri yrði ekki hjá því komist að leita allra löglegra ráða sem leitt gætu til þess að lík þessara manna myndu finnast. Fram kom að ekki hafi verið leitað leyfis hjá húsráðanda vegna skyldleika við einn dómfelldu, Kristján Viðar.³⁴¹⁴ Í úrskurði sakadóms kom fram að með vísan til VII. kafla laga nr. 74/1974, um meðferð opinberra mála, væri úrskurðar dómara ekki þörf til leitar utanhúss, jafnvel þótt um væri að ræða lóð eða landareign manna. Var kröfunni því vísað frá dómi.³⁴¹⁵ Fyrir liggur skýrsla rannsóknarlögreglu ríkisins rituð sama dag af Ívari Hannessyni um ferð að Grettisgötu 82 ásamt Þóri Oddssyni vararannsóknarlögreglustjóra, Nirði Snæholm yfirlögregluþjóni, Sigurbirni Víði Eggertssyni rannsóknarlögreglumanni og tveimur starfsmönnum Kirkjugarða Reykjavíkur. Var tilefnið framburður [SSA] um að í garðinum væri að finna lík þeirra Guðmundar og Geirfinns. Fram kom að starfsmenn Kirkjugarða Reykjavíkur hafi verið með stálsteina og stungið út allan jarðveginn í garðinum, en með slíkum teinum könnuðu þeir jarðveg og ástand leiða í kirkjugörðum. Að því loknu hafi þeir verið þess fullvissir að ekki hefði verið hreyft við jarðvegi í garðinum í að minnsta kosti fimm ár.³⁴¹⁶ Voru rannsóknargögnin send ríkissaksóknara til athugunar með bréfi dagsettu 31. júlí 1978.³⁴¹⁷

³⁴¹² Bls. 3666–3667.

³⁴¹³ Bls. 3670.

³⁴¹⁴ Bls. 3668–3669.

³⁴¹⁵ Bls. 3670–3671.

³⁴¹⁶ Bls. 3673–3674.

³⁴¹⁷ Bls. 3676.

1728. Fyrir liggur bréf Þórðar Björnssonar ríkissaksóknara til sakadóms Reykjavíkur, dagsett 28. júlí 1978, þar sem tilkynnt var um að dóminum hafi verið endursendar dómsgerðir í sakadómsmálinu sem varðaði sakarefni vegna Guðmundar Einarssonar.³⁴¹⁸
1729. Mánudaginn 20. nóvember 1978 ritaði Þórður Björnsson bréf til Læknaráðs. Fram kom að dómi sakadóms í Guðmundar- og Geirfinnsmálum hafi verið áfrýjað til Hæstaréttar Íslands, en áður en málflytningur færi fram þætti nauðsynlegt að leita umsagnar Læknaráðs um hvort ráðið féllist á niðurstöðu álitserða geðlækna um geðheilbrigði og sakhæfi Sævars, Tryggva Rúnars, Kristjáns Viðars, Erlu og Guðjóns. Fram kom að eintök dómsins og álitserðanna væru meðfylgjandi.³⁴¹⁹
1730. Þriðjudaginn 6. mars 1979 ritaði Jón Oddsson, verjandi Sævars, bréf til Þórðar Björnssonar ríkissaksóknara um beiðni hans um frekari skýrslugjöf og rannsóknir vegna hæstaréttarmáls nr. 214/1978. Vildi Sævar gefa frekari skýrslur vegna málsins til skýringa á fyrri framburði og til að leggja fram kærur og skýrslur vegna harðræðis sem hann teldi sig hafa verið beittan í fangelsinu við Síðumúla og af hendi rannsóknaraðila málsins.³⁴²⁰
1731. Af ofangreindu tilefni var tekin lögregluskýrsla af Sævari í Hegningarhúsinu 6. apríl 1979. Viðstaddir skýrslutökuna voru auk Sævars, Jón Oddsson verjandi hans, Þórður Björnsson ríkissaksóknari, Þórir Oddsson vararannsóknarlögreglustjóri og Guðmundur Guðjónsson rannsóknarlögreglumaður sem annaðist skýrslutökuna. Bókað var ríkissaksóknari hafi lagt fram bréf Sævars og að Sævar hafi reifað lauslega þau sjónarmið sem lögju að baki bréfinu. Að því búnu beindi vararannsóknarlögreglustjóri því til Sævars að setja fram skriflega greinargerð um þau atriði sem hann teldi að rannsaka þyrfti. Bókað var að Sævar, verjandi hans og ríkissaksóknari hafi fallist á þessar málalyktir.³⁴²¹
1732. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir vélritað bréf Sævars til Þóris Oddssonar vararannsóknarlögreglustjóra hjá rannsóknarlögreglu ríkisins, dagsett 22. apríl 1979. Vísaði Sævar til samtals hans og Þórðar Björnssonar ríkissaksóknara í Hegningarhúsinu 6. apríl 1979 og greindi frá atvikum er lutu að meintu harðræði. Undir yfirheitinu: „Nr. I“ lýsti Sævar atviki sem hafi átt sér stað í lok apríl eða byrjun maí 1976 þegar hann hafi verið í yfirheyrslu í fangelsinu við Síðumúla. Greindi Sævar frá því að á dagvakt í umrætt sinn hafi verið Gunnar Guðmundsson forstöðumaður, Högni Einarsson fangavörður og tveir aðrir sem hann myndi ekki hverjir hafi verið. Á kvöldvakt hafi verið Gunnar Marinósson varðstjóri og fangaverðirnir Kjartan Kjartansson og Ari Ingimundarson. Lýsti Sævar því að um klukkan 20:00, rétt fyrir vaktaskipti, hafi hann verið sóttur til yfirheyrslu af Högna, en þá hafi hann verið nýkominn úr yfirheyrslu hjá rannsóknarlögreglumönnum Eggerti Bjarnasyni og Sigurbirni Víði Eggertssyni. Þegar hann hafi komið inn í yfirheyrsluherbergið hafi Gunnar Guðmundsson verið þar einn og sagt Högna að halla aftur hurðinni. Gunnar hafi þá byrjað að bera á hann ýmsar sakir og sagt svo: „Þú skalt segja mér hverjir fóru

³⁴¹⁸ Bls. 3675.

³⁴¹⁹ Bls. 3682–3683.

³⁴²⁰ Bls. 3690.

³⁴²¹ Bls. 3773.

til Keflavíkur.“ Kvaðst Sævar hafa sagst ekkert vita og við það hafi Gunnar ráðist að honum, gripið um skyrtuhálsmálið og skellt honum upp að vegg og hert um hálsinn. Þá hafi Gunnar sagt: „Þótt ég dræpi þig þá fengi ég ekki dóm fyrir það og þú skalt tala.“ Fangavörður hafi komið inn um það leyti sem hann hafi verið við það að missa meðvitund og spurt hvort allt væri með felldu. Gunnar hafi þá æpt að fangaverðinum og sagt honum að loka. Yfirheyrslan hafi staðið yfir til klukkan 22:00 en þá hafi Gunnar Guðmundsson farið af vakt og skipað Gunnari Marinóssyni að sitja yfir honum. Greindi Sævar frá því að honum hefði verið gert að standa teinréttur með hendur niður með síðum fram að miðnætti en þá hafi hann fengið að fara inn á klefa aftur.³⁴²² Undir yfirheitinu: „Nr. 2“ greindi Sævar frá atviki sem hafi átt sér stað fyrstu dagana í maímánuði 1976, en þá hafi hann verið færður til yfirheyrslu án þess að vita af hvaða tilefni. Samankomin í yfirheyrsluherberginu hafi verið Erla, Kristján Viðar, Örn Höskuldsson, fulltrúi sakadóms, Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari, rannsóknarlögreglumennirnir Njörður Snæhólm, Eggert Bjarnason og Sigurbjörn Víðir Eggertsson og Gunnar Guðmundsson forstöðumaður. Borið hafi verið á hann að hafa verið í Keflavík 19. nóvember 1974 með Einari Bollasyni, Sigurbirni Eiríkssyni, Valdimar Olsen og Magnúsi Leópoldssyni. Greindi Sævar frá því að hafa neitað að ljúga upp á sig eða aðra en þá hafi Eggert Bjarnason rifið í hárið á honum, Erla hafi farið að gráta og sagst hafa skotið Geirfinn Einarsson. Kristján Viðar hafi þá sagst hafa stungið pilt með hnífi. Hann hafi spurt þá hvað þeir vildu og hvað þeir hefðu gert við Erlu barnsmóður hans. Gunnar Guðmundsson hafi þá steytt hnefann framan í hann og hótad honum. Sagðist Sævar hafa bent Hallvarði Einarssyni á það að þetta væri kæratriði. Eggert Bjarnason hafi þá slegið í hann og snúið upp á hár hans og sagt: „Þú ætlar ekki að skilja.“ Eggert hafi hreytt í hann ónotum þegar hann hafi beðið hann um að sleppa. Greindi Sævar frá því að tveir fangaverðir, Guðjón Lúther og Jón Baldvin, hafi komið með hraði út úr varðstjóraherberginu. Eini maðurinn sem ekki hafi sagt orð hafi verið Njörður Snæhólm og hafi frekar verið áhorfandi en þátttakandi. Benti Sævar á að hann treysti honum til að segja rétt frá. Í lok bréfsins vísaði Sævar til seinni málflutningsræðu sækjanda málsins, Braga Steinarssonar, en í ræðunni hafi hann sagt að ef sakborningar í málinu hafi verið beittir harðræði hefðu lögfræðingar þeirra átt að leita til yfirmanna lögreglunnar.³⁴²³

1733. Fyrir liggur ódagsett handritað bréf Sævars til Þórðar Björnssonar ríkissaksóknara þar sem hann vísar til þess að hafa sent honum bréf með nokkrum atriðum um harðræði í Síðumúlafangelsi.³⁴²⁴ Meðal rannsóknargagna liggur fyrir ódagsett vélritað bréf, undirritað af Sævari þar sem hann dregur upp mynd af einangrunardvöl sinni í Síðumúlafangelsi. Í bréfinu lýsti Sævar því að honum hafi verið gert lífið óbærilegt og komið fram við hann eins og eitthvað dýr. Skriffæri, lyf og rúmlök hafi verið tekin af honum í nýu mánuði. Á sama tíma hafi hann fengið mjög lítið tóbak. Það eina sem hann hafi fengið að hafa í klefanum hafi verið þrjú ullarteppi. Þetta hafi átt sér stað í lok desember 1975 eða í byrjun janúar 1976. Hann hafi verið í klefa númer 22 í þrjá

³⁴²² Bls. 3694.

³⁴²³ Bls. 3694.

³⁴²⁴ Bls. 3697.

mánuði, en ljós í klefanum hafi logað allan sólarhringinn. Þegar hann hafi óskað eftir að ljósið yrði slökkt hafi hann fengið þau svör að slökkvarinn væri ónýtur, en hann hafi verið staðsettur fyrir utan klefann. Greindi Sævar frá því að hafa ekki fengið að fara út í fangelsisgarðinn til jafns við aðra sakborninga í Guðmundar- og Geirfinnsmálum. Hann hafi ekki fengið að fara út í garðinn fyrr en um veturinn 1976. Þá hafi fangaverðir ráðist á hann með líkamlegu ofbeldi án nokkurs tilefnis. Hann hafi tvívegis verið settur í fótajárn stanslaust í þrjár vikur í senn, þá hafi hann verið einn sólarhring í handjárnnum á sama tímabili. Hann hafi aldrei verið með stól inni á klefanum sínum á meðan dvölinni stóð. Þá hafi loftræsting í klefanum verið fram úr hófi léleg.³⁴²⁵

1734. Meðal gagna málsins liggur fyrir greinargerð Valdimars Olsen um gæsluvarðhaldsvist hans í Síðumúlafangelsi í byrjun árs 1976. Greinargerðin er ódagsett en í vinstra horni skjalsins er þingmerking bæjarþings Reykjavíkur dagsett 3. maí 1979. Lýsti hann aðbúnaðinum í fangelsinu, hann hafi ekki fengið viðtal við lögmann sinn svo dögum skipti og ekki fengið að fara út undir bert loft nema þegar hann hafi verið fluttur í yfirheyrslur í sakadómi Reykjavíkur. Þá greindi Valdimar frá því þegar hann setti fram viðtalsbeiðni við réttargæslumann sinn nokkrum dögum eftir handtökuna 26. janúar 1976. Gunnar Guðmundsson forstöðumaður fangelsisins hafi þá komið inn á klefa til hans og spurt hvort viðtalið væri aðkallandi. Það væri vandkvæðum bundið að fá viðtal við lögfræðinginn þar sem hann hafi komið daginn áður. Orðrétt ritaði Valdimar: „Síðan spyr hann hvort ég geti sagt sér, hvað ég ætli að bera upp við hann. Ég geti skýrt sér frá því í fyllsta trúnaði. Hann sé yfirmaður fangelsisins, á sínum herðum hvíli mikil ábyrgð og trúnaðarsamband mitt og hans sé hluti af þeirri ábyrgð. Ég skildi þessi orð hans þannig, að honum væri óheimilt að segja lögreglumönnum það sem hann kynni að verða vísari með þessu móti, á svipaðan hátt og lögmenn og læknar. Ekki svo að skilja að ég hefði einhverju að leyna. Mér fannst ekkert athugavert við það að segja honum þau atriði, sem ég ætlaði að ræða um við lögmanninn, sem ég og gerði. Þegar þeirri upptalningu lauk, sagði hann skyndilega: Segðu nú bara sannleikann, Valdimar minn. Ég veit að þú fórst í þessa ferð.“ Lýsti Valdimar því í framhaldinu að þetta hafi komið flatt upp á hann og hann hafi orðið orðlaus af undrun. Þá hafi Gunnar haldið áfram og sagt að vinir hans hefðu sagt hann flæktan í málið.³⁴²⁶
1735. Fyrir liggur skrifleg aðilaskýrsla Magnúsar Leópoldssonar í tengslum við málshöfðun hans gegn íslenska ríkinu til heimtu skaðabóta vegna gæsluvarðhaldsvistar að ósekju. Skýrslan er ódagsett en þingmerkt sem dómskjal á bæjarþingi Reykjavíkur. Í skýrslu hans kom fram að ákveðið hafi verið að hann fengi að hitta lögfræðing sinn tvisvar í viku á þriðjudögum og föstudögum, en síðan hafi það verið dregið til baka þannig að hann hafi bara fengið að hitta hann í 15 mínútur á viku á þriðjudögum. Í skýrslunni lýsti Magnús því að Gunnar Marinósson varðstjóri hafi komið inn á klefa til hans og kynnt honum reglur fangelsisins. Orðrétt ritaði Magnús: „[Þ]ær voru í stuttu máli þessar, og reyndar alfarið þessar, að það væri ráðlegast fyrir mig að haga mér

³⁴²⁵ Bls. 3698.

³⁴²⁶ Gögn starfshóps, bls. 1–7.

skikkanlega þá gæti ég búist við þokkalegri meðferð en ef ég væri með einhvern derring þá mundu þeir bara taka á þessu máli með hörku.³⁴²⁷

1736. Jón Oddsson, verjandi Sævars, sendi vararannsóknarlögreglustjóra bréf 7. maí 1979 ásamt ódagsettu bréfi Sævars til vararannsóknarlögreglustjóra vegna rannsóknar á ætluðu harðræði, gagnvart Sævari. Í bréfinu óskaði Jón eftir því að fá inn í rannsóknina bréf séra Jóns Bjarman sem hann hafði sent dómismálaráðuneytinu svo og skýrslur hjá Ásgeiri Friðjónssyni sakadómara varðandi framburði ákærðu.³⁴²⁸ Í framangreindu bréfi sínu gerði Sævar grein fyrir þeim refsingum, sem hann nefndi svo, sem hann hefði þurft að þola í Síðumúlafangelsinu. Gat hann sér þess til að Gunnar Guðmundsson, forstöðumaður fangelsisins, hafi staðið þar að baki. Í bréfinu taldi Sævar upp átta tilvik illrar meðferðar.³⁴²⁹
1737. Fyrsta tilvikið hafi verið milli jóla og nýárs 1975 þar sem Skúli Steinsson fangavörður hafi vænt hann um að vera að hringja bjöllunni í klefanum í þrígang og haft í hótunum um að hann yrði ekki tekinn neinum hanskatökum. Nefndi Sævar að tveir aðrir fangaverðir hafi verið viðstaddir.
1738. Í lok desember 1975 hafi Sævar veikst fyrir hjartanu og í byrjun janúar hafi honum verið útvegað hjartalyf en áður hafi verið búið að neita honum margoft um lækni. Nefndi Sævar í þessu sambandi að Guðrún Jóna Sigurjónsdóttir fangavörður hafi verið á vakt. Rétt eftir að honum hafi verið útvegað lyfið hafi það verið tekið af honum með þeim orðum af hálfu Gunnars Guðmundssonar forstöðumanns að ekkert væri að honum annað en samviskan.
1739. Sævar greindi frá því að eftir að hjartalyfið hafi verið tekið af honum hafi honum verið gert ókleift að sofa. Högni Einarsson og Erlingur Þór Guðmundsson fangaverðir hafi opnað klefahurð hans og skellt henni þannig að glumdi í öllu fangelsinu þannig að það hefur ekki farið fram hjá nokkrum fanga þau læti. Eins hafi þeir gert sér leik að því að berja í vegg klefans sem hafi verið við hlið varðstofunnar.
1740. Fjórða tilvikið sem Sævar greindi frá í bréfi sínu hafi verið í byrjun janúar 1976. Þá hafi Högni Einarsson fangavörður tjáð honum er hann óskaði eftir að komast á klósettið að það væri skipun frá varðstjóra að hann fengi það ekki nema allsnakinn. Þegar Sævar hafi ekki viljað gera það hafi Högni hrint honum í gólfið. Nokkru síðar hafi Sævar hringt á ný og þá hafi Örn Ármann Sigurðsson fangavörður komið og haft sömu orð yfir. Eftir þref hafi Sævari verið leyft að fara eins og hann var klæddur á klósettið. Nefndi Sævar að hann hafi séð Sigurbjörn Víðir Eggertsson rannsóknarlögreglumann og Guðrúnu Jónu Sigurjónsdóttur fangavörð inni á varðstofu fangavarða.
1741. Um kvöld í byrjun janúar 1976 hafi fangaverðirnir Högni Einarsson, Erlingur Þór Guðmundsson og Örn Ármann Sigurðsson komið inn í klefa og sagst ætla að bera Sævar út í laki. Þeir hafi síðan vafið hann inn í lak og sveiflað honum til og frá.

³⁴²⁷ Gögn starfshóps, bls. 8–23.

³⁴²⁸ Bls. 3774.

³⁴²⁹ Bls. 3775–3776.

1742. Sævar greindi frá því að þeir Skúli Steinsson, Högni Einarsson, Erlingur Þór Guðmundsson og Örn Ármann Sigurðsson fangaverðir hafi verið tímunum saman inni í klefa hans að yfirheyra hann og troða sínum hugarfóstrum inn í vitund hans um að hann væri viðriðinn hvarf Guðmundar Einarssonar og er fram liðu stundir að saka hann um hvarf Geirfinns Einarssonar. Gunnar Guðmundsson forstöðumaður hafi líka ásakað hann í þessum efnunum og hótað en hann hafi ætíð verið einn í því.
1743. Lýsti Sævar sjöunda tilvikinu um illa meðferð þannig að honum hafi verið neitað um að tala við réttargæslumann sinn, Jón Oddsson, en hann hafi þó verið viðstaddur upplestur tveggja skýrslna 4. og 6. janúar 1976 en honum hafi verið neitað af forstöðumanni og fangavörðum um að hitta Jón. Hann hafi ekki náð tali af honum fyrr en í apríl 1976.
1744. Loks greindi hann frá því að fangaverðirnir, Skúli Steinsson, Högni Einarsson, Erlingur Þór Guðmundsson og Örn Ármann Sigurðsson hafi lagt á hann hendur og haft í frammi margvíslegar hótanir í desember 1975 og fram í janúar 1976 að mestu.
1745. Þess var að lokum getið af hálfu Sævars að sökum andlegrar þreytu léti hann staðar numið að sinni.
1746. Hallvarður Einvarðsson rannsóknarlögreglustjóri ríkisins sendi dómsmálaráðuneytinu bréf 10. maí 1979 af ofangreindu tilefni. Rakti hann framgang málsins og efni bréfs Jóns Oddssonar frá 7. maí 1979. Í bréfinu vísaði Hallvarður til 8. gr. laga nr. 108/1976 um rannsóknarlögreglu ríkisins, samanber 3. gr. laga nr. 5/1978, þar sem kveðið var á um að þegar rannsóknarlögreglustjóri væri svo riðinn við mál eða aðila að hann mætti ekki gegna dómastörfum í málinu bæri honum að tilkynna dómsmálaráðherra um það. Í ákvæðinu var kveðið á um að í slíkum tilvikum skipaði ráðherra vararannsóknarlögreglustjóra eða annan löghæfan mann til verksins.³⁴³⁰
1747. Miðvikudaginn 30. maí 1979 var Þórir Oddsson vararannsóknarlögreglustjóri skipaður til að annast sem rannsóknarlögreglustjóri, meðferð máls vegna bréfs Jóns Oddssonar, verjanda Sævars, dagsettu 6. mars 1979, til ríkissaksóknara um að Sævar yrði gefinn kostur á að gefa frekari skýrslur vegna sakarefnis hæstaréttarmáls nr. 214/1978 svo og að leggja fram kærur og skýrslur vegna meints harðræðis.³⁴³¹
1748. Föstudaginn 15. júní 1979 ritaði Jón Oddsson, verjandi Sævars, bréf til Þórðar Björnssonar ríkissaksóknara. Upplýsti hann um að [HJP] hafi hringt til hans sama dag og greint sér frá því að framburðir hans í sakadómsmálunum væru rangir. [HJP] hafi bent á ýmsa þætti og atvik því til stuðnings og vísað til vegabréfaáritunar þar sem fram kæmi að hann hafi verið erlendis fram til 31. janúar 1974, en frásagnir hans við yfirheyrslur hafi snúist um atvik sem hafi gerst fyrr í þeim mánuði. Fór Jón fram á að [HJP] yrði kallaður til skýrslugjafar þegar í stað.³⁴³²
1749. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir handritað bréf ritað af [HJP] dagsett 18. júní 1979. Greindi hann frá því að hafa verið tekinn til yfirheyrslu í febrúar 1976 þegar hann hafi

³⁴³⁰ Bls. 3769.

³⁴³¹ Bls. 3700.

³⁴³² Bls. 3714.

komið frá Hollandi. Í það skiptið hafi hann verið spurður um ferðir hans 26. janúar 1974, en lögreglan hafi vitað að hann hafi þá verið staddur í Hollandi þar sem þeir hafi haft kvittun fyrir greiðslu á flugfarinu hans frá 29. janúar 1974. Lögreglan hafi spurt aftur og aftur og hóttað gæsluvarðhaldi. Um sumarið 1976 hafi hann verið yfirheyrður vegna Geirfinnsmálsins. Lögreglan hafi spurt hann hvar hann hefði verið staddur 19. nóvember 1974 en hann hafi ekki getað gert grein fyrir ferðum sínum. Þá hafi lögreglan hóttað honum gæsluvarðhaldi og einn fangavörður hafi hóttað að beita hann agareglum ef það myndi heyrast í honum í klefanum. Honum hafi verið sleppt um kvöldið. Greindi [HJP] frá því að fyrir dómi hafi hann verið spurður villandi spurtinga og ekki hafi verið bókað rétt eftir honum. Nefndi hann sem dæmi að hann hafi verið spurður hvort Sævar hafi talað um að láta menn hverfa. Hann hafi svarað því játandi og það hafi verið bókað eitt og sér en ekki skýringar hans um að það hafi hann líka gert og flestir sem hann þekkti en það hafi alltaf verið sagt í gríni eða stundarbrjálæði og aldrei komið til framkvæmda. Í lok bréfsins ritaði hann um að vita núna að daginn sem Geirfinnur hafi horfið hafi hann verið að Laugavegi 32 ásamt Kristjáni Viðari og [PKKP].³⁴³³

1750. Þórir Oddsson ritaði ríkissaksóknara bréf 9. ágúst 1979 vegna rannsóknar á ætluðu harðræði gagnvart Sævari Marinó Ciesielski, í samræmi við bréf Jóns Oddssonar hæstaréttarlögmanns frá 6. mars 1979.³⁴³⁴ Í því greindi Þórir frá framvindu málsins frá 6. mars til þess dags er hann var skipaður til þess að annast meðferð málsins. Þá kom hann á framfæri gögnum sem hann skilgreindi í 15 tölusettum liðum. Þar á meðal voru tölusett númer 1–3 fyrirnefnd tvö bréf Jóns Oddssonar hæstaréttarlögmanns, ásamt bréfi Sævars sem var meðfylgjandi fyrra bréfinu, og lögregluskýrsla dagsett 6. apríl 1979. Að auki fylgdu eftirtalin gögn:
1751. 4) Bréf Sævars, dagsett 17. maí 1979, ásamt ódagsettu bréfi til Þóris Oddssonar með fyrirsögninni „Guðmundarmálið“ og afmörkuðum athugasemdum við dómsniðurstöðu sakadóms Reykjavíkur í því máli.³⁴³⁵ Í fyrirnefnda bréfinu, sem dagsett var 17. maí, falaðist Sævar eftir liðsinni í fjórar eða fimm klukkustundir á dag vegna málsins, helst Gísla Guðmundssyni en ef hann hefði ekki tíma, þá einhvern hlutlausan aðila. Þessa var óskað þar sem hann væri óstarfhæfur eftir liðlega tveggja ára einangrunardvöl. Í ódagsettri bókun, undirritaðri af Þóri Oddsyni og Guðmundi Guðjónssyni, rannsóknarlögreglumanni, var þess getið að ekki hafi þótt ástæða til að verða við þessari ósk Sævars.³⁴³⁶ Í bréfinu sem bar fyrirsögnina „Guðmundarmálið“ greindi Sævar frá því að upphaf málsins hafi verið að hann var boðaður til yfirheyrslu 17. eða 18. desember 1975 og borið upp á hann að hafa tekið þátt í líkamsárás aðfaranótt 27. janúar 1974.³⁴³⁷ Degi síðar hafi hann aftur verið yfirheyrður en svo keyrður út í Hafnarfjarðarhraun í Bronco bifreið sem hann taldi að Jónas Bjarnason rannsóknarlögreglumaður hafi átt en í förinni hafi verið rannsóknarlögreglumennirnir Eggert Norðdahl Bjarnason og Sigurbjörn Víðir Eggertsson sem hafi borið á hann að

³⁴³³ Bls. 3715–3716.

³⁴³⁴ Bls. 3274–3725.

³⁴³⁵ Bls. 3802.

³⁴³⁶ Bls. 3803.

³⁴³⁷ Bls. 3804.

hafa farið með dáinn pilt út í hraunið. Kvaðst Sævar hafa verið beittur harðræði, hótað og hann svívirtur. Nokkrar slíkar ferðir hafi verið farnar en hann hafi ekkert vitað um hvað lögreglumennirnir hafi verið að tala og ekki kunnað neinar skýringar á því hvers vegna Kristján Viðar, Tryggvi Rúnar, Albert Klahn eða Erla væru að ljúga upp á hann sakir. Síðan sagði hann frá því að 20. desember hafi Örn Höskuldsson komið inn yfirheyrsluherbergið og tjáð sér að Erla hafi eiðsvarið framburð og síðan hafið lestur skýrslunnar. Sævar kvaðst hafa stöðvað lesturinn og sagt Erni að þeir hefðu sjálfir samið það sem í skýrslunni gat að líta og svo þvingað Erlu til að gera þessa skýrslu. Hann hafi ítrekað eigið sakleysi og óskað þess að fjarvistir yrðu kannaðar. Það hafi síðan verið 4. janúar 1976 sem hann hafi tekið undir frásagnir um að hafa verið staddur á Hamarsbraut með Kristjáni Viðari og Tryggva Rúnari þegar þeir hafi ráðist á pilt. Það hafi hann gert gegn loforði Eggerts og Sigurbjörns Víðis um að hann myndi losna úr gæsluvarðhaldi þar með. Að sögn Sævars hafi hann dregið framburðinn til baka þar sem hann hafi ekki geta tjáð sig um eitthvað sem hann vissi ekkert um en hann hafi verið búinn að vera í löngum og ströngum yfirheyrslum þegar hann skrifaði undir skýrsluna. Vegna fyrrnefnds loforðs hafi hann síðan ekki gert neinar athugasemdir við upplestur skýrslunnar þó Jón Oddsson, réttargæslumaður hans, hafi verið viðstaddur. Þá gat Sævar þessi í bréfinu að meðferðin í yfirheyrslum og framkoma fangavarða í Síðumúlafangelsinu hafi komið því til leiðar að hann hafi tekið undir framburði lögreglumannanna sem hafi átt að vera komnir frá Kristjáni Viðari, Tryggva Rúnari og Alberti Klahn. Loks bar Sævar um að hafa komið fyrir dóm 11. janúar 1976 og kært rannsóknarlögreglumennina fyrir að hafa þvingað sig til skýrslugjafar 4. og 6. janúar sama ár, ekkert hafi þó verið bókað um þetta. Örn Höskuldsson, fulltrúi yfirsakadómara, hafi látið þetta sem vind um eyru þjóta og framlengt gæsluvarðhald um 60 daga. Ritaði Sævar um að honum hafi verið sagt að þýðingarlaust væri að kæra úrskurðinn til Hæstaréttar. Þegar hann hafi innt eftir réttargæslumanni sínum hafi því verið svarað að við hann hefði hann ekkert að tala. Örn hafi þó getið um þessar kröfur í bréfi sem hann hafi sent sakadómurum málsins þar sem hann skýrði svo frá að hann hafi ekkert mark tekið á Sævari þar sem hann hafi talið sig vita betur. Greindi Sævar frá því að á hinn bóginn hafi verið bókað í þingbókina að hann hafi sagst hafa lent í átökum við Guðmund Einarsson sem væri helber ósannindi og fæli í sér skjalafals. Við svo búíð lauk Sævar bréfinu á þeim nótum að honum væri það um megn sökum andlegrar þreytu að rifja slíka hörmung upp þó líf hans lægi við. Með bréfinu fylgdi samantekt átta atriða úr dómi sakadóms með vísan til blaðsíðutals í dómnum. Umfjöllunarefni þessara samantekta laut að því að allir þrír, Sævar, Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar hafi dregið framburð sinn til baka en fyrri framburð hafi þeir gefið undir illri og löglausri meðferð rannsóknarmanna og fangavarða. Sakadómur hafi fjallað um þetta álitaefti en hafnað því sem ósönnuðu auk þess sem ávirðingar á rannsóknarmenn og fangaverði hafi lotið að atvikum sem hafi átt sér stað löngu eftir að játningar hafi legið fyrir. Því yrði þessi upphaflegi framburður lagður til grundvallar og talið að með eigin játningum þeirra væri komin fram lögfull sönnun fyrir ofbeldi og misþyrmingum gagnvart Guðmundi þannig að bani hafi hlotist af og þeir svo falið líkið. Óskaði Sævar þess að aðrir sakborningar yrðu spurðir hvers vegna þau hafi borið sakir á hann bæði í Guðmundar-

og Geirfinnsmálum. Fjallaði hann um að mikið ósamræmi væri milli upphaflegra skýrslna þeirra Alberts Klahn frá 23. desember 1975, Kristjáns Viðars frá 29. desember 1975 og Tryggva Rúnars frá 9. janúar 1976. Engin sönnunargögn hafi komið fram á tveggja ára tímabili rannsóknar, ósamræmið væri meira en það hafi verið í upphafi og kærur komið fram um þvinganir og ýmis brögð sem lögreglumenn hafi beitt við fyrstu skýrslur. Það mætti vera hverjum manni ljóst að mál eins og Guðmundar- og Geirfinnsmálin ættu ekkert skylt við raunveruleikann þar sem engar sannanir lögju fyrir og aðeins hafi verið byggt á söguburði einum. Þá fjallaði Sævar um að svo virtist sem mönnum væri ekki ljóst hve gríðarlega mikla frelsiskerðingu gæsluvarðhaldsvist fæli í sér. Slíkt brenglaði persónuleika manna svo mjög að sjálfið eyðilegðist þannig að hægt væri að móta þá eins og leir.

1752. 5) Ódagsett bréf Sævars til ríkissaksóknara, Þórðar Björnssonar, en því fylgdu önnur bréf Sævars sem hann vonaði að rétt yrði unnið úr.³⁴³⁸ Meðfylgjandi var einnig samantekt Sævars þar sem frá því var greint í aðfararorðum að hann hefði í hyggju að draga upp mynd af einangrunardvölinni sem hann hafi búið við í Síðumúlafangelsi sem skýrði hvernig orsakasamband leiði til afleiðinga.³⁴³⁹
1753. 6) Jón Oddsson, verjandi Sævars, sendi ríkissaksóknara, Þórði Björnssyni, bréf dagsett 15. júní 1979.³⁴⁴⁰ Í því bréfi var rakið að [HJÞ] hafi haft samband en hann hafi bæði verið vitni í Guðmundarmálinu og Geirfinnsmálinu. [HJÞ] hafi sagt framburði sína vera ranga og bent á ýmis atriði í þeim efnum, meðal annars að hann hafi verið erlendis til 31. janúar 1974 en hefði þrátt fyrir það tjáð sig við yfirheyrslur um atvik sem gerst hafi fyrir í þeim mánuði. Með bréfi sínu sendi Jón Oddsson afrit af bréfi frá [HJÞ] en gat þess að hann hafi ekki viljað ræða málin við [HJÞ] en æskti þess að hann yrði kallaður til skýrslugjafar fyrir réttum yfirvöldum eins og það var orðað í bréfinu. Afrit var sent Þóri Oddsyni þar sem Jón taldi álitafnið varða þann þátt málsins sem Þórir hafði til meðferðar.
1754. 7) Bréf [HJÞ] dagsett 18. júní 1979 sem Jón Oddson verjandi Sævars kom á framfæri 19. júní 1979.³⁴⁴¹
1755. 8) Bréf séra Jóns Bjarman til Jóns Oddssonar, dagsett 25. júní 1979, en með bréfinu kom hann á framfæri skjölum sem Sævar Marínó Ciesielski hafði afhent honum á Litla-Hrauni með vitund varðstjóra fangelsisins.³⁴⁴² Í bréfi Sævars sem var ódagsett og stílað á Jón Oddsson hæstaréttarlögmann fór Sævar þess á leit að bréfinu yrði komið á framfæri fyrir hans hönd.³⁴⁴³ Bréfið ber yfirheitið „yfirheyrslur“. Sævar gerði grein fyrir því að honum hafi ekki verið gefinn kostur á að átta sig á hvar hann hafi verið staddur þegar Geirfinnur Einarsson hvarf og hann því átt erfitt með að bera fram varnir enda hafi yfirheyrslur verið byggðar á þeim grundvelli að hann væri meira en lítið sekur. Svipað hafi verið uppi á teningnum hvað hvarf Guðmundar Einarssonar áhrærði

³⁴³⁸ Bls. 3697–3698.

³⁴³⁹ Bls. 3698.

³⁴⁴⁰ Bls. 3714.

³⁴⁴¹ Bls. 3714A– 3716.

³⁴⁴² Bls. 3910.

³⁴⁴³ Bls. 3911–3916.

en hann hafi þó haft skriffæri um nokkra hríð og getað því betur áttað sig á hvar hann hefði verið á stað og stund. Skriffærin hafi síðan verið tekin af honum. Lýsti hann því síðan að hafa, eftir að hafa verið í hörðum og ströngum yfirheyrslum, verið tekinn í yfirheyrslu hjá Sigurbirni Víði Eggertssyni 19. eða 20. janúar 1976. Þar hefði hann verið spurður hvort hann þekkti bræður Erlu Bolladóttur. Greindi Sævar frá því að hafa borið um að hafa verið með bróður Erlu, sem hann nafngreindi ekki, í sveit hjá ömmu sinni og afa á Stóra-Hofi í Gnúpverjahreppi. Sigurbjörn Víðir hafi þá sagst hafa sannanir fyrir því að hann hafi farið með Einari Bollasyni til Keflavíkur 19. nóvember 1974. Sævar ritaði að hafa ekki fengið neina skýringu á þessari staðhæfingu frekar en nokkru öðru sem fram hafi farið í yfirheyrslum hjá Sigurbirni Víði og Eggerti. Bar Sævar um að Sigurbjörn hafi rætt um einhver samskipti sem Sævar hafi átt að hafa við þá Sigurbjörn Eiríksson, Magnús Leópoldsson, Einar Bollason og Valdimar Olsen. Kvaðst Sævar hafa sagt að hann vissi ekki hvað Sigurbjörn Víðir væri að tala um en Sigurbjörn hafi talið sig vita betur og sagt honum að hugsa málið til morguns. Þá hafi hann verið boðaður til yfirheyrslu hjá Eggerti Bjarnasyni sem hafi sagt að vitað væri að menn væru að sækjast eftir lífi hans og ef hann greindi ekki frá ástæðu þess hlyti hann að vera meira en lítið sekur. Eggert hafi sagt að verið væri að setja skothelt gler í fangelsið af þessum sökum, en smiðir munu hafa verið við störf á þeim tíma í fangelsinu. Þá hafi Eggert tjáð honum að vegna morðhótana við Erlu væru nú vopnaðir lögreglumenn að gæta hennar. Ástæðu þessara hótana ætti Sævar að vita og ef hann myndi ekki greina frá kynnu dagar Erlu að vera taldir. Sævar kvaðst ekkert vita sem þessu tengdist. Um kvöldið sama dag hafi Sigurbjörn Víðir svo yfirheyrt hann og spurt hann um Einar Bollason. Sagðist Sævar hafa haft það á orði að Erla væri hrædd við hann enda hefði Erla verið búin að ræða það við hann. Innti Sigurbjörn Víðir eftir ástæðu þess að Erla væri hrædd við Einar en gat þess líka að hafa verið að koma frá Erlu og hafa elt þaðan bifreið sem hafi verið að snuðra í kringum húsið og ekki séð betur en það hafi verið Einar á Fiatbifreið en Sævar vissi að faðir Einars, sem bjó hjá honum á þeim tíma, hafi átt slíka bifreið. Sævar kvaðst hafa verið altekinn af kvíða og spennu, hann hafi ekki getað hugsað rökrétt né dreift huganum. Lögreglumennirnir hafi tjáð honum að Einar hefði haft yfir líflátshótanir við Erlu vegna hvarfs Geirfinns Einarssonar og Sævar ætti að vita allt um það. Ef hann myndi ekki bera um að hafa farið með Einari til Keflavíkur myndi Erla verða myrt. Til að forða henni frá þeim örlögum hafi hann tekið undir að hafa farið með Einari til Keflavíkur en við svo búin hafi verið rætt samhengislaust um Klúbbmennina sem lögreglumennirnir hafi tjáð Sævari að hafi staðið á bakvið þessar hótanir. Degi síðar hafi Sigurbjörn Víðir og Eggert ekið með hann til Keflavíkur og niður í Dráttarbrautina og tjáð honum að þar hafi átt sér stað refsiverður verknaður. Síðar sama dag hafi yfirheyrslu verið haldið áfram og hafi lögreglumennirnir rætt mikið um spírasmýgl og þá Magnús Leópoldsson og Sigurbjörn Eiríksson í Klúbbnum. Sævar sagðist hafa borið um að þekkja þá menn ekki en nefnt það að kannast við Valdimar Olsen sem Erla hafi tjáð honum að væri góðvinur Magnúsar Leópoldssonar en Valdimar sé bróðir vinkonu Erlu. Sævar kveðst svo hafa undirritað skýrslu eins og til hafi verið ætlast. Síðan þegar hann hafi ætlað að draga skýrsluna til baka þar sem þetta hafi verið fjandans vitleysa, eins og hann orðaði það, hafi það ekki verið möguleiki.

Eftir að á hann hafi verið borið að hafa farið út á sjó á báti með fyrrgreindum mönnum og lögreglumenn og fangaverðir hafi verið búnir að ganga í skrokk á honum hafi hann verið tilneyddur til að undirrita aðra skýrslu 25. janúar 1976. Sævar bar um að hafa verið tekinn til yfirheyrslu 26. janúar 1976 þar sem fram hafi komið að morðhótanir gagnvart Erlu væru að baki og búið væri að handtaka svonefnda Klúbbmenn. Kvaðst Sævar þá hafa óskað eftir að tekin yrði af honum skýrsla um tilurð skýrslanna sem hann gaf í tilefni af þessum hótunum. Viðbrögðin við þeirri ósk hafi verið þau að Örn Höskuldsson hafi sagt orðrétt: „Farðu inn í klefa og hengdu þig.“ auk þess sem hann hafi sagt við Gunnar Marinósson varðstjóra: „Lánaðu honum reipi svo hann geti hengt sig.“ Þá hafi Högni Einarsson fangavörður rokið inn í klefa hans og slegið hann í magann með kylfu, hent honum upp að vegg og borið á hann að hafa farið út á sjó á báti. Þar sem honum hafi ekki verið líft í fangelsinu vegna slæms andlegs ástands og meðferðar fangavarða á honum sagðist Sævar hafa óskað eftir því að hringt yrði í Eggert Norðdahl Bjarnason rannsóknarlögreglumann. Hann hafi síðan endursagt framburð lögreglumanna og fangavarða í skýrslu og ritað undir. Þá greindi Sævar frá því að hafa verið í yfirheyrslu hjá Sigurbirni Víði og Magnúsi Magnússyni og verið sýndar myndir af mönnum. Ekki hafi hann vitað tilefnið en bent á þrjá menn sem hann hafi þekkt á myndunum en ítrekað jafnframt að hann vissi ekkert um Geirfinnsmálið. Því næst greindi hann frá því að hafa komið fyrir dóm 1. apríl 1976 hjá Erni Höskuldssyni þar sem hann hafi skýrt þar frá því að þær skýrslur sem hann hafi átt að hafa gefið væru ekki byggðar á hans vitneskju eða reynslu heldur hafi hún komið frá rannsóknarlögreglumönnum og því sem Erla Bolladóttir hafi átt að hafa sagt þeim, meðal annars um að hafa verið hrædd við nefnda fjóra menn. Þá greindi Sævar frá því að hafa verið í yfirheyrslum hjá Eggerti og Sigurbirni þar sem þeir hafi beitt hann líkamlegu ofbeldi, rifið í hár hans, slegið hann í andlitið, snúið upp á handlegg hans og svæft hann með hengingartaki með því að snúa upp á skyrtuhálmálið. Fangaverðir hafi svo tekið upp þessa háttsemi eftir rannsóknarlögreglumönnum. Síðan vék hann orðum að samprófunum sem hann hafi verið látinn taka þátt í með Erlu og Kristjáni Viðari í maí 1976. Tilgangurinn hafi verið að fá Sævar til að taka undir með Erlu að hafa verið í Keflavík 19. nóvember 1974 og eins að taka undir með Kristjáni Viðari að Guðmundur Einarsson hafi verið stunginn til bana á Hamarsbraut 11, frásögn sem Sævar sagðist svo hafa gert að sinni í yfirheyrslu hjá Karli Schütz. Við samprófun við Erlu sagðist Sævar hafa innt hana eftir því hvernig Guðmundarmálið hafi byrjað og hún þá sagt að þeir hafi verið að spyrja hana um þetta afturábak og áfram þó hún hafi ekkert vitað um málið þannig að hana hafi farið að ráma í þetta og er hún hafi verið laus úr gæsluvarðhaldi hafi hún uppgötvað að þetta væri veruleiki. Vakti Sævar athygli á að hún hafi verið látin sverja eið að framburði sínum og sleppt úr haldi án þess að gildi framburðarins hafi verið sannreynt. Næst gat hann þess að 8. maí 1976 hafi verið gengið mjög hart að honum að láta framburð í té og þar sem hann hafi verið orðinn mjög ruglaður af frásögnum Erlu og Kristjáns Viðars hafi hann orðið við því að undirrita frásögn Sigurbjörns Víðis, en þá hafi verið komið fram á nótt. Degi síðar kvaðst hann hafa afturkallað framburð sinn munnlega við Hallvarð Einvarðsson vararíkissaksóknara og kært lögreglumennina. Síðan hafi ekkert verið rætt við hann fram í júlí er Sigurbjörn Víðir hafi ætlað að nota Erlu til þess að staðfesta fyrri skýrslur

sem farið hafi fjarri. Viðtölin hafi orðið níu sem staðið hafi yfirleitt lengur en átta klukkustundir á dag. Þá hafi Erla borið á hann að hún myndi missa barnið og sjá það aldrei frammar ef hann héldi fast við framburð sinn og eins hafi Sigurbjörn Víðir hóttað sér með lífstíðar öryggisgæslu ef hann segðist ekki hafa verið að Hamarsbraut 11 er Guðmundur átti að hafa beðið bana. Eins hafi Sigurbjörn Víðir tekið undir með Erlu að Sævar væri að koma því til leiðar að barnið yrði gefið og Erla færi í fangelsi.

1756. 9) Bréf séra Jóns Bjarman fangelsisprests til dómsmálaráðherra dagsett 30. maí 1978.
1757. 10) Bréf [SÓG], móður Sævars, til Þóris Oddssonar dagsett 31. maí 1979.³⁴⁴⁴
1758. 11) Bréf [SÓG], móður Sævars, til Þóris Oddssonar dagsett 29. júní 1979.³⁴⁴⁵
1759. 12) 2. tölublað 8. árgangs tímaritsins Samúel útgefið í ágúst 1976, sem fól í sér umfjöllun um bréfaskipti Sævars og [ÖS] í maímánuði 1976 í Síðumúlafangelsinu þegar sá síðarnefndi var þar í gæsluvarðhaldi einnig vegna ótengdra sakargifta.
1760. 13) 3. tölublað 9. árgangs tímaritsins Samúel útgefið í apríl 1978, þar sem gat að líta viðtal við Sævar.
1761. 14) Ljósrit af áðurröktu bréfi rannsóknarlögreglustjóra ríkisins dagsett 10. maí 1979.
1762. 15) Ljósrit af áðurröktu bréfi dóms- og kirkjumálaráðuneytisins dagsett 30. maí 1979.
1763. Gögnin sendi Þórir Oddsson til ríkissaksóknara með ósk um nánari ákvörðun um það að hvaða kæruefnum lögreglurannsókn máls þessa ætti að beinast.
1764. Ríkissaksóknari, Þórður Björnsson, brást við erindi Þóris Oddssonar með bréfi dagsettu 23. ágúst 1979.³⁴⁴⁶ Greindi ríkissaksóknari umfjöllunarefni þau sem Þórir hafði sent með bréfi sínu í fjóra kafla.
1765. Í fyrsta kaflanum rakti hann fjögur tilvik úr bréfum Sævars Marinós Ciesielski. 1) Atvik sem átti að hafa átt sér stað 4. janúar 1976 og varða Eggert Bjarnason og Sigurbjörn Víði Eggertsson. 2) Atvik sem átti að hafa átt sér stað 11. janúar 1976 og varða Örn Höskuldsson. 3) Atvik sem átti að hafa átt sér stað í lok apríl eða byrjun maí 1976 og varða einkum Gunnar Guðmundsson. 4) Atvik sem átti að hafa átt sér stað fyrstu daga maímánaðar 1976 og varða aðallega Eggert Bjarnason. Í því samhengi var vakin athygli á að séra Jón Bjarman hafi nefnt í bréfi dagsettu 30. maí 1978 atvik sem átti að hafa átt sér stað 4. eða 5. maí 1976 og varða aðallega Eggert og Gunnar Guðmundsson. Að mati ríkissaksóknara mætti ætla að um sama atvik væri að ræða. Vakin var athygli á að tilgreind atvik sýndust öll hafa verið rannsökuð eftir útgáfu ákæru í fjölskipuðum sakadómi í tilefni og framhaldi af bókun Sævars í þinghaldi 29. mars 1977. Vísað var til dómsgerða í þessum efnum auk þess sem vitnað var til meðfylgjandi endurrita af framburðum 10 manna, rannsóknarlögreglumanna og fangavarða, sem gefnir voru fyrir dómi á tímabilinu 31. mars til 6. júlí 1977 auk skýrslu Arnar Höskuldssonar sem dagsett var 22. ágúst 1977.

³⁴⁴⁴ Bls. 3701–3713.

³⁴⁴⁵ Bls. 3718–3722.

³⁴⁴⁶ Bls. 3742–3744.

1766. Í öðrum kafla bréfs síns vék ríkissaksóknari að því að Sævar hafi lýst ástandi og aðbúnaði í fangelsinu við Síðumúla. Taldi hann eðlilegt að þessar lýsingar yrðu bornar undir fangaverði og fangelsisstjórn og þeir myndu tjá sig um þessi atriði.
1767. Í þriðja kafla bréfsins var tekið fram að bréf [HJP] gæfi ákærvaldinu ekki tilefni til að æskja þess að hann yrði kvaddur á ný fyrir dóm en ekki yrði haft á móti því ef aðrir teldu rök standa til slíks.
1768. Í fjórða kafla bréfsins var þess getið að önnur efnisatriði gagnanna sem Þórir Oddsson hafi sent sýndust hrein málflutningsatriði og bréf [SÓG], móður Sævars, sérstaklega nefnd í þeim efnunum. Hvorki bréfin né tímaritsgreinar sem birtar voru í Samúel liggja fyrir meðal gagna máls rannsóknarlögreglu ríkisins nr. 2875/79.
1769. Meðal rannsóknargagna liggur fyrir skýrsla rannsóknarlögreglu ríkisins, dagsett 28. ágúst 1979, rituð af Nirði Snæhólm yfirlögregluþjóni um ferð til Keflavíkur með konu sem dreymt hafði íverustað líkamsleifa Geirfinns Einarssonar. Í skýrslunni kom fram að konan hafi ekki fundið staðinn úr draumum sínum.³⁴⁴⁷
1770. Verjandi Sævars, Jón Oddsson, ritaði Þóri Oddssyni, skipuðum rannsóknarlögreglustjóra, bréf dagsett 28. ágúst 1979.³⁴⁴⁸ Með vísan til bréfs ríkissaksóknara dagsetts 23. ágúst áréttaði Jón fyrri tilmæli Sævars um rannsókn á kæruatriðum auk þess sem Jón kom á framfæri athugasemdum í sex köflum. Fyrst fjallaði Jón um bréf séra Jóns Bjarman sem þá hafði nýverið sagt frá í Dagblaðinu og lýsti furðu sinni á því að bréfið hafi verið látið liggja athugasemdalaust niður í ráðuneyti. Taldi Jón brýna nauðsyn til að séra Jóni Bjarman yrði gefinn kostur á að koma til frekari skýrslugerðar og efnisatriði bréfs hans rannsökuð. Í annan stað áréttaði Jón að hann hefði áður komið upplýsingum á framfæri um tvær konur sem starfað hefðu í Síðumúlafangelsinu sem hafi borið á sama máta og Kjartan Kjartansson fangavörður. Óskaði hann þess að þær myndu gefa skýrslur í málinu og að Kjartan myndi gefa frekari skýrslu. Í þriðja lagi lýsti Jón furðu sinni á því sem hann taldi áhugaleysi ríkissaksóknara á bréfi [HJP] þar sem um eitt aðalvitnið væri að ræða og því ætti skilyrðislaust og tafarlaust að taka af honum frekari skýrslur. Í fjórða lagi fjallaði Jón meðal annars um það að Sævar þyrfti nauðsynlega að fá að mæta til skýrslugerðar um efnisatriði skýrslna sinna, fyrirliggjandi skýrslur væru mjög ófullkomnar og hann hefði alltaf gert ráð fyrir að fá að koma fullkomnari skýrslum að. Í fimmta lagi vék Jón að þætti Hauks Guðmundssonar, rannsóknarlögreglumanns í Keflavík, í rannsókn Geirfinnsmálsins í öndverðu. Taldi Jón í ljósi svonefnds handtökumáls brýna nauðsyn bera til þess að kannaðar yrðu nánar starfsaðferðir Hauks. Í sjötta lagi vakti Jón svo athygli á því að ekki lægju fyrir rannsóknargögn og tilheyrandi niðurstöður af svonefndum lygamæli sem Sævar hafi undirgengist. Jafnframt nefndi Jón að Erla muni hafa undirgengist svipaðar yfirheyrslur hjá geðlækni að viðstöddum réttargæslumanni sínum en gögn þar að lútandi lægju ekki fyrir í skjölum málsins.

³⁴⁴⁷ Bls. 3730.

³⁴⁴⁸ Bls. 3731–3732.

1771. Að fengnu bréfi ríkissaksóknara var hafist handa af hálfu rannsóknarlögreglu ríkisins við að rannsaka þau tilvik sem getið var. Skýrslugerð og rannsókn annaðist Guðmundur Guðjónsson rannsóknarlögreglumaður í flestum tilvikum undir stjórn Þóris Oddssonar en Þórir annaðist sjálfur yfirheyrslu yfir séra Jóni Bjarman. Viðstaddir skýrslutökur voru nánast undantekningalaust fulltrúi ákærvaldsins, oftast Pétur Guðgeirsson og svo Jón Oddsson verjandi Sævars. Skýrslutökur fóru fram í fangelsinu við Síðumúla og á skrifstofu Rannsóknarlögreglunnar við Auðbrekku 61 í Kópavogi. Þá var aflað gagna er lutu að húsnæði fangelsisins við Síðumúla 28 og dagbækur fangelsisins Síðumúla númer fjögur og fimm auk spjaldskrárspjalda frá fangelsinu vegna Sævars, Kristjáns Viðars og Erlu Bolladóttur.
1772. Skipaður rannsóknarlögreglustjóri Þórir Oddsson ritaði fangelsisstjórn Síðumúlafangelsis bréf 3. september 1979 og óskaði eftir dagbókum Síðumúlafangelsisins númer fjögur og fimm auk spjaldskrárspjalda frá fangelsinu vegna dvalar Sævars, Kristjáns Viðars og Erlu Bolladóttur í fangelsinu. Þessa var óskað í þágu rannsóknar á kærum Sævars vegna harðræðis sem hann teldi sig hafa verið beittan.³⁴⁴⁹ Endurrit dagbókanna og spjaldskrárspjaldanna liggja ekki fyrir meðal gagna máls rannsóknarlögreglu ríkisins nr. 2875/79.
1773. Miðvikudaginn 5. september 1979 var séra Jón Bjarman fangelsisprestur yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 sem vitni en vakin var athygli á 94. gr. laga um meðferð opinberra mála.³⁴⁵⁰ Skýrslutakan var hljóðrituð og sá háttur hafður við ritun skýrslunnar að spurningar lögreglu og svör séra Jóns voru bókuð sérstaklega. Séra Jón gerði grein fyrir tildrögum þess að hann ritaði bréf sitt til dómsmálaráðherra 30. maí 1978. Gerði hann grein fyrir samskiptum sínum við Erlu Bolladóttur bæði á meðan hún var í gæsluvarðhaldi og eins þegar hún var frjáls. Þá fjallaði hann einnig um samskipti sín við Sævar sem hafi hafist í mars 1976, en þau hafi ekki átt sér stað í maí en hann svo rætt við Sævar tvisvar í mánuði síðari hluta árs 1976 og á árinu 1977. Í flestum þeim samtölum sem hann hafi átt með Sævari hafi komið fram að Sævar hafi verið beittur harðræði á einn eða annan hátt, en hann hafi ekki rætt um þetta tiltekna tilvik fyrr en mun síðar. Gat séra Jón þess sérstaklega að hann teldi að Sævar hafi sagt sér frá tilvikinu sem átt hefði sér stað 4. eða 5. maí 1976 í janúar 1977. Misritað hafi verið í bréfið að Sævar hafi fyrst greint frá þessu í janúar 1978. Kvaðst séra Jón sérstaklega hafa höggvið eftir þessu tilviki meðal frásagna Sævars af mörgum tilvikum líkamlegs ofbeldis þar sem þetta hafi skorið sig úr að því leyti að margir hefðu verið viðstaddir en í hinum tilvikunum var oftast um einn að ræða. Frásögn Sævars af því hvað hafi gerst hefði verið lík frásögn Erlu en áherslur Sævars hefðu verið aðrar þar sem hann hafi lagt áherslu á að tilgangurinn hafi verið að þvinga hann til að játa að hafa verið í Njarðvík tilgreinda nótt. Séra Jón greindi svo frá því að Kristján Viðar hafi greint frá þessu atviki í maí 1978 aðspurður um hvort hann hefði verið beittur harðræði. Því hafi Kristján neitað en sagt Sævar hafa verið beittan harðræði og vísað til þessa sama tilviks. Inntur eftir því hvaða mat hann hafi lagt á frásagnir Erlu, Sævars og Kristjáns kvaðst hann ekki hafa verið í aðstöðu til að taka

³⁴⁴⁹ Bls. 3974.

³⁴⁵⁰ Bls. 3847–3852.

neina afstöðu til þessa frekar en annarra frásagna sem honum væri sagðar við sams konar kringumstæður enda ekki að leita eftir slíku. Þegar frásögnin hafi komið frá Sævari hafi hann orðið nokkuð vissari um að eitthvað hafi gerst einkum í ljósi vitneskju hans um hve óeðlilegt ástand hafi ríkt innan Síðumúlafangelsisins frá því í desember 1975 fram yfir mitt ár 1976 sem hann hafði fyrir gert ráðuneytinu aðvart um. Þegar þau þrjú hafi öll verið búin að greina frá þessum málsatvikum hafi hann metið það svo að ekki væri tækt að þegja lengur yfir þessum upplýsingum. Í skýrslunni kom fram að undir lok yfirheyrslunnar hafi Jón Oddsson, verjandi Sævars, beint því til séra Jóns að hann upplýsti hvort fangaverðir í Hegningarhúsinu, Jóna og Guðrún, hafi tjáð honum frá einhverju sem máli kynni að skipta um meðferðina á Sævari. Gat séra Jón þess að þær hefðu ekki vikið að þessu tiltekna tilviki en þær hafi haft ýmislegt að athuga við meðferðina á Sævari, Kristjáni og Tryggva Rúnari þann tíma sem þær voru starfandi í Síðumúlafangelsinu, í janúar 1976.

1774. Aflað var gagna frá Reykjavíkurborg 7. september 1979 er lutu að húsnæði Síðumúlafangelsisins í tilefni af athugasemdum um lélegt ástand hússins.³⁴⁵¹ Var þar á meðal gögn frá heilbrigðiseftirliti Reykjavíkur og borgarlækni til dóms- og kirkjumálaráðuneytisins er lutu að hitunar- og loftræstikerfi fangelsisins, auk gagna Reykjavíkurborgar frá því að notkun húsnæðisins sem fangelsis var samþykkt 1960. Athugun á hita- og loftræstikerfi fangelsisins frá verkfræðistofu ásamt kostnaðaráætlun vegna úrbóta og tvenn minnisblöð borgarlæknis. Þá var aflað tveggja bréfa Ragnars Tómassonar héraðsdómslögmanns og réttargæslumanns sakbornings í gæsluvarðhaldi ótengdum Guðmundar- og Geirfinnsmálum. Bréfin lutu að athugasemdum um ástand húsnæðis fangelsisins og áhyggjum lýst yfir hve gæsluvarðhaldsvist virtist ótæpilega beitt og getum að því leitt að skeytingaleysi lögregluyfirvalda um andlega og líkamlega líðan sakborninga mætti rekja til þess að greiðlegar gangi að „fá játningar“ þegar færi að draga af sakborningum eftir nokkra innlokun. Þýðingamikið væri fyrir almannaheill að sakamál upplýstust en ekki mætti beita fanga ósæmilegu harðræði.
1775. Mánudaginn 10. september 1979 fóru Guðmundur Guðjónsson rannsóknarlögreglumaður og Þórir Oddsson, skipaður rannsóknarlögreglustjóri, að Litla-Hrauni og sóttu Kristján Viðar og færðu til skýrslutöku á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61.³⁴⁵² Rannsóknarlögreglumaðurinn Snorri Sigurjónsson og Stefán Tryggvason lögreglumaður fóru skömmu síðar sömu leið og sóttu Sævar sem einnig var færður til skýrslutöku á skrifstofu rannsóknarlögreglunnar. Að skýrslutökum loknum var Kristján Viðar fluttur í Hegningarhúsið en Sævar í fangelsið við Síðumúla. Bókað var að til þess að tryggja að fangaverðir hefðu engin samskipti við fangana hefðu síðarnefndir lögreglumenn annast um gæslu þeirra í fangelsunum. Þess var sérstaklega getið að Sævar og Kristján Viðar hefðu verið sóttir fyrirvaralaust til að tryggja að þeir gætu ekki komið boðum á milli.

³⁴⁵¹ Bls. 3825–3842.

³⁴⁵² Bls. 3853.

1776. Þennan sama dag var Kristján Viðar yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61, Kópavogi, að viðstöddum fulltrúa ríkissaksóknara og verjendum sínum fyrir sakadómi og Hæstarétti, Páli A. Pálssyni og Páli S. Pálssyni. Bókað var að gætt hafi verið ákvæða 1. mgr. 40. gr. laga um meðferð opinberra mála.³⁴⁵³ Sérstaklega var bókað að Kristjáni Viðari hafi verið bent á að hann hefði stöðu sem vitni í málinu af hálfu fulltrúa ríkissaksóknara. Greindi Kristján Viðar frá því hverjir hefðu verið viðstaddir, Örn Höskuldsson, Hallvarður Einvarðsson, Njörður Snæhólm, Eggert Bjarnason, Sigurbjörn Víðir Eggertsson, Gunnar Guðmundsson, Erla Bolladóttir og Sævar Ciesielski. Kristján kvaðst hafa verið færður í yfirheyrsluherbergi þar sem Erla, Njörður og Hallvarður hafi verið stödd og honum greint frá því að Erla hafði borið um að hafa skotið Geirfinn með riffli. Komið hafi til tals að Erla vildi tala við Sævar og hafa Kristján viðstaddan. Kristján kvaðst hafa jánkað því en Hallvarður sagð að ekki væri hægt að tala við Sævar en sagð við Erlu að hann skyldi hugsa málið. Kristján kvaðst við svo búið hafa verið fluttur aftur í klefa sinn. Síðar sama dag hafi Gunnar Guðmundsson komið inn á klefa og tilkynnt honum að hann ætti að mæta í samprófun. Kvað hann Gunnar hafa sagð sér að hann ætti að tala við Sævar eins og honum hentaði og mætti þess vegna hrista hann til. Kristján lýsti því hverjir hafi verið viðstaddir og hvar hver viðstaddra hafi verið staðsettur í yfirheyrsluherberginu. Kvaðst Kristján Viðar hafa innt Sævar eftir frásögnum sem eftir honum höfðu verið hafðar um að Kristján hafi banað Geirfinni. Hann hafi hins vegar ekki náð neinu sambandi við Sævar sem hafi verið stórsjúkur að mati Kristjáns. Sævar hafi sagð að Hallvarður hefði hóttað því að hann myndi tynast í amerísku fangelsi. Eggert hafi sífellt verið að hrista Sævar til, færa stólinn sem hann hafi setið á, öskra á hann, snúa upp á eyrun á honum, klípa í hár hans og snoppunga hann þannig að hann myndi horfa beint fram. Erla hafi svo verið látin tala við hann um samband þeirra sem hefði eftir langa stund leitt til þess að hún hafi komist í uppnám, grátið, formælt Sævari og logið upp á hann. Sævar hafi hins vegar endurtekið það sem hann hafði eftir Hallvarði um að lenda í amerísku fangelsi. Kvað Kristján að Hallvarður hefði þá öskrað að Sævari að miðað við það sem Erla segði ætti hann þau örlög skilið að tynast í amerísku fangelsi. Við það hafi Sævar reynt að hrækja á Hallvarð en ekki tekist það. Gunnar Guðmundsson hafi hins vegar staðið upp og löðrunað Sævar mjög fast þannig að smollið hafi í. Með það hafi samprófunin leyst upp og verið farið með þá Sævar og Kristján Viðar inn á klefa. Sérstaklega aðspurður kvað Kristján að viðbrögð annarra við framferði Eggerts og Gunnars hafi engin verið. Kristján var því næst spurður að því hverjum og hvenær hann hafi sagð fyrst frá þessu og kvaðst hann hafa sagð Páli Arnóri verjanda sínum frá þessu en ástæða þess að hann hefði ekki sagð frá þessu fyrr hafi verið sú að svipaðir atburðir hafi áður átt sér stað og verið nánast daglegir viðburðir og vísaði til þess að hafa heyrt til Skúla Steinssonar fangavarda vera að kaffæra Sævar. Hann hafi sjálfur sætt harðræði af hálfu lögreglumanna og fangavarda. Loks var bókað að Kristján vildi koma því á framfæri að þrjár dagbækur sem hann hafi haldið hefðu verið teknar af honum 17. ágúst 1976 en hann hefði einungis fengið tvær þeirra til baka og þá hafi

³⁴⁵³ Bls. 3854–3857.

verið búið að rífa úr þeim einhver blöð. Kvaðst hann hafa ritað um þessa sampröfun í dagbókina sem hann hafi ekki fengið aftur.

1777. Verjandi Kristjáns Viðars, Páll S. Pálsson, ritaði bréf til ríkissaksóknara sem dagsett er 10. september 1979 þar sem hann vísaði til þess að hafa áréttað það við vitnayfirheyrslu yfir Kristjáni Viðari þennan sama dag vegna rannsókna lögreglu á kærumáli Sævars vegna meints harðræðis að Kristján Viðar hafi tjáð sér að hann hefði sjálfur yfir ýmsu að kvarta í sambandi við meðferðina á sér. Af því sem Kristján Viðar hafi greint honum frá vildi verjandinn gera það að sérstöku athugunarefni að Kristjáni hafi verið gefin mjög sterk lyf áður en hann hafi verið látinn ganga undir afdrifaríkar yfirheyrslur. Reifaði hann frásögn Kristjáns Viðars um að í kjölfar þess að hann hafi kveikt í klefa sínum í Hegningarhúsinu 6. janúar 1977 hafi hann verið látinn taka sterkt geðlyf með heitinu „Melleril“. Hann hafi verið látinn taka níu töflur á dag, sem hafi samsvarað 225 millígrömmum, mánuðina janúar, febrúar, mars, apríl og maí. Upp frá þessu hafi allt framferði hans og hugsanagangur breyst. Hann hafi orðið manískur. Orðrétt sagði í bréfinu: „Mér fannst ég sjálfur vera persóna á leiksviði og ætti að leika það hlutverk sem lögregluþjónar og aðrir sem áttu að spyrja mig vildu að ég léki. Mér fannst ég vera eins og leikbrúða í höndunum á þeim þannig að ég fyllti út í eyður í frásögnum sem að þeir voru með og eins og það hjálpaði þeim til þess að búa til sögur. Ég lifði mig inn í þetta hlutverk sem lagt var fyrir mig.“ Hann hafi haft svo sterka tilhneigingu til að segja já og nei við fyrirspurnum bara til þess að losna við fyrirspyrjendur. Hann hafi ekki verið með sjálfum sér þegar hann hafi verið á lyfjunum. Eftir maímánuð hafi hann verið fluttur á Litla-Hraun, en eftir að hann hafi farið þangað hafi hann ekki tekið nein lyf. Þá hafi honum fundist rofa til í umhverfinu. Hann hafi þá ekki um margra mánaða skeið hlustað á útvarp, lesið blöð eða talað við fólk. Þarna hafi honum fundist hann hafa framið rangt, að hafa gengist undir það fyrir sakadómi að samþykkja það sem hann hafði aldrei gert. Eftir að hann hafi komið aftur til Reykjavíkur hafi hann sagt það sem honum hafi fundist sannast og réttast. Taldi hann að allt það sem hann hafi borið fyrir réttinum eða rannsóknarlögreglumönnum hafi verið einskisvert þvaður. Í lok bréfsins óskaði verjandinn í fyrsta lagi upplýsinga um hversu mikil lyfjanotkun Kristjáns Viðars hafi verið á umræddu tímabili, hvaða lyf það hafi verið og hvaða magn. Í öðru lagi hvað sérfræðingar teldu um afleiðingar slíkrar lyfjaneyslu, hvort neytandinn yrði annarlegur í hugsun. Í þriðja lagi óskaði hann upplýsinga um hvers vegna lyfjagjöfinni hafi verið beitt fyrst Kristján Viðar hafi ekki sjálfur óskað hennar og ekki hafi verið talið að hann væri geðbillaður.³⁴⁵⁴
1778. Þennan sama dag, 10. september 1979, var Sævar yfirheyrður á skrifstofu Rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61, Kópavogi sem vitni, að viðstöddum fulltrúa ríkissaksóknara og verjanda sínum Jóni Oddssyni.³⁴⁵⁵ Lýsti Sævar því að þegar hann hafi verið færður til sampröfunarinnar hafi aðrir verið komnir, þeir sömu og Kristján Viðar hafði talið upp. Sævar lýsti því hvar hver var staðsettur í herberginu. Greindi hann frá því að yfirheyrslan hafi hafist á því að hann hafi átt að staðfesta að hafa verið í Keflavík 19. nóvember 1974 ásamt Kristjáni, Erlu og „fjórmenningunum“.

³⁴⁵⁴ Bls. 3734–3736.

³⁴⁵⁵ Bls. 3658–3860.

Kvaðst Sævar hafa neitað að ljúga upp á sig og aðra. Eggert hafi þá rífið í hár hans og togað hann aftur á bak með þeim orðum „þú ætlar ekki að skilja drengur“ og hafi svo hrist hann til án þess að Sævar hafi gert sér grein fyrir framhaldinu. Aðrir í herberginu, að Nirði Snæhólm undanskildum, hafi síðan farið að hreyta hnjóðsyrðum í hann. Gunnar Guðmundsson hafi steytt framan í hann hnefa og hvatt hann til að bera að hann hafi verið í Keflavík með framangreindum mönnum. Sævar greindi frá því að honum hafi fundist hann vera sleginn í andlitið án þess að hann hafi áttað sig á því hver hefði slegið. Kvaðst hann hafa beint orðum sínum til Hallvarðs og innt hann eftir því hvort leyfilegt væri að gera þetta. Erla hafi grátið mikið í samprófuninni og talað um barnið þeirra og hafi sagt honum að bera um að hafa verið í Keflavík umrætt sinn. Sævar kvaðst bæði hafa greint réttargæslumanni sínum Jóni Oddssyni og Jóni Bjarman fangelsispresti frá þessu harðræði. Þá lét hann þess sérstaklega getið að hann hafi ekki fengið að hitta Jón Oddsson frá því í janúar þar til í apríl 1976. Þá gat hann þess sérstaklega að margoft hafi verið brotið á honum við yfirheyrslur sem væri ástæða þess að hann hafi ekki greint frá þessu fyrr en sennilega á árinu 1977.

1779. Þennan sama dag, 10. september 1979, var Erla Bolladóttir yfirheyrð sem vitni á heimili hennar að hennar ósk vegna veikinda, að viðstöddum fulltrúa ríkissaksóknara.³⁴⁵⁶ Bókað var að verjanda hennar, Guðmundi Ingva Sigurðssyni, hafi verið boðið að vera viðstaddur en afþakkað að höfðu samráði við Erlu. Erla bar á sömu lund um hverjir hefðu verið viðstaddir og rakti hvernig hana minnti hvar hver og einn hafi verið staðsettur. Taldi hún tilefni skýrslutökunnar hafa verið að fá Sævar til að samþykkja frásögn þeirra Kristjáns Viðars um Geirfinnsmálið en þau hafi þá bæði verið búin að bera um það en Sævar ekki. Hallvarður og Eggert hafi margítrekað lagt að Sævari að segja sannleikann en þau Kristján Viðar hafi svo farið að rífast við Sævar og verið mjög æst. Sævar hafi verið að færa til stólinn sem hann hafi setið á en Eggert hafi jafnharðan fært hann til baka. Ekki minntist Erla þess að Eggert hafi lagt hendur á Sævar. Gunnar Guðmundsson hafi síðan farið að blanda sér í samprófunina og Sævar þá spurt hvað honum kæmi þetta við og hafi Gunnar þá vísað til þess að hann væri forstöðumaður fangelsisins en Sævar þá sagt honum að halda kjafti. Gunnar hafi þá staðið upp og slegið Sævar kinnhest. Minntist Erla þess ekki að Sævar hafi verið beittur frekara harðræði en hvorki hún né Kristján Viðar hafi verið beitt slíku.
1780. Erlingur Guðmundsson fangavörður gaf skýrslu 19. september 1979 í fangelsinu við Síðumúla, gætt var ákvæða 1. mgr. 40. gr. laga um meðferð opinberra mála.³⁴⁵⁷ Neitaði hann því alfarið að hafa átt hlut að því að beita Sævar harðræði né kannaðist við að aðrir hafi beitt hann slíku eða Sævar kvartað í sín eyru um slíka meðferð. Kvaðst Erlingur aldrei hafa rætt sakarefni málanna sem Sævar hafi verið grunaður um við hann né vissi til þess að aðrir hafi gert það. Aðbúnaður Sævars í fangelsinu hafi verið með sama hætti og annarra í þessu máli en gæsla þeirra hafi verið frábrugðin öðrum tilvikum þar sem vel hafi verið fylgst með að þeir næðu ekki að koma skilaboðum sín á milli. Sævar hafi fengið sams konar mat og ekki verið meinað að reykja og fengið að fara út í fangelsisgarðinn eftir að hafa verið í gæslu í fangelsinu í

³⁴⁵⁶ Bls. 3861–3863.

³⁴⁵⁷ Bls. 3777–3779.

nokkurn tíma, eins og aðrir fangar sem þar hafi verið til langrar dvalar. Sérstaklega aðspurður kvað Erlingur að Sævar hafi ekki verið erfiðari en aðrir fangar né haft uppi meiri kvartanir en aðrir fangar.³⁴⁵⁸

1781. Sama dag var Högni Einarsson rannsóknarlögreglumaður og fyrrum fangavörður, yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61, klukkan 14:15. Bókað var að gætt hafi verið ákvæða 1. mgr. 40. gr. laga um meðferð opinberra mála.³⁴⁵⁹ Neitaði hann því alfarið að hafa átt hlut að því að beita Sævar harðræði né kannaðist hann við að aðrir hafi beitt hann slíku. Þá kannaðist Högni hvorki við að hafa yfirheyrt Sævar né að aðrir hafi verið yfirheyrðir af fangavörðum. Hann gat þess þó að það hafi komið fyrir að Sævar hafi sjálfur verið að nefna einstök atriði þegar verið var að sinna honum en aldrei hafi verið setið yfir honum og hann yfirheyrður. Minntist Högni þess ekki að hafa tekið undir þegar Sævar hafi verið að ræða þessi mál sín. Bar hann um að aðbúnaður Sævars hafi verið sá sami og annarra en gat þess að eitthvað hafi verið liðið á gæsluvarðhaldstímann áður en gæslufangarnir hafi fengið útivist. Aðspurður af verjanda Sævars, Jóni Oddssyni, bar Högni um að Sævar sem fangi, hafi haft sína sérstöðu eins og aðrir. Ekki treysti Högni sér til að tíunda það sérstaklega nema Sævar hafi verið kvörtunarsamari en aðrir fangar og þá um ýmislegt.
1782. Sama dag var Högni Einarsson, rannsóknarlögreglumaður og fyrrum fangavörður, yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61, klukkan 15:15. Bókað var að gætt hafi verið ákvæða 1. mgr. 40. gr. laga um meðferð opinberra mála.³⁴⁶⁰ Högni kvaðst aðspurður hvorki kannast við að hafa 26. janúar 1976 slegið Sævar í kviðinn með kylfu eða borið upp á hann að hafa farið út á sjó í einhverjum bát.
1783. Högni Einarsson var áfram yfirheyrður þennan dag á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61, klukkan 15:25. Ekki er bókað sérstaklega um réttarstöðu hans í þessari skýrslu.³⁴⁶¹ Högni kvaðst minnst þess að hafa í eitt sinn í apríllok eða byrjun maí 1976 sótt Sævar og fært hann fyrir Gunnar Guðmundsson í yfirheyrsluherbergið. Taldi hann að það hlyti að hafa verið að beiðni Gunnars, en þar sem þetta hafi verið við vaktaskipti hafi hann farið strax í framhaldinu. Tilvikið var honum minnisstætt þar sem þetta hafi verið eina tilvikið sem hann sótti Sævar fyrir Gunnar. Ekki minntist Högni þess að hafa heyrt hvað þeim hafi farið á milli eða hvort eitthvað hafi komið upp á þeirra á milli.
1784. Jón Baldvin Sveinsson fangavörður var yfirheyrður 20. september 1979 í fangelsinu við Síðumúla sem vitni.³⁴⁶² Jón Baldvin kvaðst muna óljóst eftir samprófun sem fram hafi farið 5. maí 1976 en þó svo óljóst að hann setti fyrirvara við að um sömu samprófun væri að ræða. Ekki mundi hann hvort hann hefði fært Sævar inn á klefa eftir samprófunina en kvað það ekki ólíklegt ef hann hefði verið á vakt. Aðspurður minntist Jón Baldvin engra málsatvika í tengslum við þessa tilteknu skýrslutöku.

³⁴⁵⁸ Bls. 3779.

³⁴⁵⁹ Bls. 3791–3794.

³⁴⁶⁰ Bls. 3917–3918.

³⁴⁶¹ Bls. 3891–3892.

³⁴⁶² Bls. 8864–8865.

Aðspurður um aðbúnað Sævars í fangelsinu taldi hann aðbúnaðinn hafa verið með svipuðum hætti og annarra fanga nema útivist hafi hafist síðar en annarra.

1785. Guðrún Óskarsdóttir fangavörður var yfirheyrð 21. september 1979 sem vitni í Hegningarhúsinu við Skólavörðustíg.³⁴⁶³ Tilefni yfirheyrslunnar var sagt að Jón Oddsson verjandi Sævars hafi látið að því liggja í bréfi dagsettu 28. ágúst 1979 að hún kynni frá einhverju að segja varðandi harðræði sem Sævar segðist hafa verið beittur í Síðumúlafangelsinu. Guðrún bar um að það sem hún kynni frá að segja væri að í tvígang þegar verið var að yfirheyra Sævar í hornherberginu hafi hún heyrt einhverja pústra, eins og verið væri að slá einhvern, hálfgerðar stimpingar og einhvern kveinka sér. Aðspurð kvaðst hún ekki getað borið um það hvenær þetta hafi verið né hverjir hafi verið að yfirheyra Sævar en taldi að um rannsóknarlögreglumenn hafi verið að ræða. Kvaðst henni ekki hafa líkað við þetta og rætt þetta við samstarfskonu sína, Jónu Sigurjónsdóttur. Skömmu eftir þessi tilvik hafi Gunnar Guðmundsson forstöðumaður komið að máli við hana og sagt henni að komin væri upp sú staða að æskilegt væri að þær konurnar, hún og Jóna, myndu flytjast til starfa í Hegningarhúsinu og gerðu þær það. Þetta hafi verið um það bil þegar komið var með þá Sigurbjörn Eiríksson og Magnús Leópoldsson í fangelsið. Taldi Guðrún skýringu þessa flutnings hafa verið kunningsskapur hennar við þá tvo en hún hefði um árabíl unnið hjá þeim í Glaumbæ og Klúbbnum. Guðrún bar um það að aðbúnaður Sævars hafi verið svipaður og annarra í fangelsinu og að hann hafi ekki verið erfiðari en aðrir fangar.
1786. Guðjón Lúther fyrrum fangavörður var yfirheyrður 21. september 1979 sem vitni á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61.³⁴⁶⁴ Tilefni yfirheyrslunnar var samprófun í Síðumúlafangelsinu 5. maí 1976. Guðjón bar um að samprófun þessi væri minnistæð sökum þess hve fjölmenn hún hafi verið og eins hávaðasöm; háværar raddir og stólar dregnir eftir gólfinu. Ekki minntist hann þess að hafa heyrt neitt sem hafi bent til þess að verið væri að beita harðræði. Ekki mundi hann hvort hann hafi fært Sævar inn á klefa eftir samprófunina en taldi það líklegt þar sem hann hefði verið á vakt. Inntur eftir því hvort hann vissi til þess að einhver fangavörður hafi verið viðstaddur samprófunina kvað hann það ekki sérstaklega minnisstætt en datt þó helst í hug Gunnar Guðmundsson forstöðumaður. Ástæðu þess að hann nefndi Gunnar sérstaklega bar Guðjón um að Gunnar hafi verið mikill áhugamaður um að mál þetta kæmist í höfn og áhugasamur um allt sem hafi komið fangelsinu við. Ekki minntist Guðjón þess að hafa heyrt af atvikum sem gerst hafi við þessa samprófun eða að rætt hafi verið um hana síðar. Gat hann þess að aðrir fangaverðir hafi verið áhugasamari en hann um þetta mál. Hafi sumir þeirra tekið að sér á ákveðnu tímabili að ræða þessi afbrot við fangana aðallega til að reyna að upplýsa hvar líkin væru. Slíkar viðræður hafi ætíð átt sér stað inn á klefa viðkomandi fanga. Ekki kvaðst hann sjálfur hafa verið viðstaddur slíkar viðræður þar sem hann væri þeirrar skoðunar að rannsóknaraðilar ættu að sinna sínum störfum og fangaverðir sínum. Fangarnir sjálfir hefðu síðan haft mikla þörf fyrir að ræða þessi mál sín við fangaverðina en hann hafi reynt að bíta slíkt af sér. Þau hafi stundum verið drjúg þessi samtöl fangavarðana við fangana og

³⁴⁶³ Bls. 3936–3938.

³⁴⁶⁴ Bls. 3866–3868.

minntist Guðjón þess að fangavörður hafi komið með uppdrátt af landsvæði út úr klefa eins fangans en ekki mundi hann lengur hver það var. Nefndi hann aðspurður að þeir Högni Einarsson, Skúli Steinsson og Ari Ingimundarson hafi „tekið að sér“, eins og það var orðað, að ræða þessi mál einslega við fangana í klefum þeirra en viðræður þessar hafi farið fram með vitund Gunnars Guðmundssonar forstöðumanns og Gunnars Marinóssonar varðstjóra. Ekki mundi hann hvort fangaverðir hafi verið viðstaddir yfirheyrslur í Guðmundar- og Geirfinnsmálum þó slíkt kynni að hafa verið. Guðjón kvaðst ekki hafa verið beðinn um að ræða málin við fangana og heyrði aldrei neinn beðinn um það.

1787. Ari Ingimundarson fangavörður var yfirheyrður 21. september 1979 klukkan 15:15, sem vitni á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61.³⁴⁶⁵ Tilefni yfirheyrslunnar var samprófun í Síðumúlafangelsinu 5. maí 1976. Ari minntist þessarar samprófunar ekki. Þá kannaðist hann ekki við að hafa rætt mál gæslufanganna einslega við þá eða að hafa verið að yfirheyra þá og minntist þess ekki að aðrir hafi gert það.
1788. Ari Ingimundarson fangavörður var áfram yfirheyrður 21. september 1979 klukkan 15:40, sem vitni á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61.³⁴⁶⁶ Ari bar um að minnast ekki sérstaks tilviks þar sem Sævar hafi verið færður fyrir Gunnar Guðmundsson en slíkt tilvik var til rannsóknar vegna ávirðinga Sævars. Gat hann þess að það væri ekki óalgengt að fangar bæðu um að tala við Gunnar en hann mundi ekki eftir neinu slíku tilviki hvað Sævar snerti.
1789. Gunnar Marinósson varðstjóri í Síðumúlafangelsi var yfirheyrður sem vitni 24. september 1979 klukkan 15:58, í fangelsinu við Síðumúla.³⁴⁶⁷ Kvaðst hann ekki muna sérstaklega eftir tilviki þar sem hann hafi verið nýkominn á vakt þegar Gunnar Guðmundsson hafi verið með Sævar í viðtali hjá sér en það kynni þó vel að vera. Hins vegar minntist hann þess ekki að Gunnar hafi skipað honum að sitja yfir Sævari sem hafi verið gert að standa teinréttur með hendur niður með síðum.
1790. Gunnar Marinósson var aftur yfirheyrður sem vitni 24. september 1979 klukkan 16:11, í fangelsinu við Síðumúla.³⁴⁶⁸ Borin var undir hann bókun Sævars um að Örn Höskuldsson hafi hreytt í hann ónotum og sagt honum að fara inn í klefa og hengja sig en Örn hafi sagt Gunnari að lána Sævar reipi til slíks. Aðspurður kannaðist Gunnar ekki við þetta auk þess sem hann hefði áður tjáð sig um þetta fyrir dómi.
1791. Í kjölfar þessarar skýrslu var bókað af Þóri Oddssyni, skipuðum rannsóknarlögreglustjóra, og Guðmundi Guðjónssyni rannsóknarlögreglumanni að ekki hafi þótt fært að taka skýrslur varðandi önnur atriði sem fram kæmu í greinargerð Sævars sem komið hafi verið á framfæri með bréfi Jóns Oddssonar dagsettu 25. júní 1979 og áttu að varða Högna Einarsson og Örn Höskuldsson. Önnur atriði í þessari

³⁴⁶⁵ Bls. 3869–3870.

³⁴⁶⁶ Bls. 3893.

³⁴⁶⁷ Bls. 3894.

³⁴⁶⁸ Bls. 3919.

greinargerð Sævars hafi þótt falla utan ramma þessarar rannsóknar eins og hann hafi verið markaður af ríkissaksóknara í bréfi dagsettu 23. ágúst 1979.

1792. Gunnar Marinósson fangavörður var yfirheyrður 24. september 1979 klukkan: 16:20, í fangelsinu við Síðumúla sem vitni.³⁴⁶⁹ Kannaðist hann ekki við að fangaverðir hafi verið fengnir til að yfirheyra sakborninga né vissi til þess að það hefði verið gert enda ekki í verkahring fangavarða. Hann gat þess þó að það hafi margoft gerst að fangarnir sjálfir hafi viljað ræða þessi mál við fangaverðina. Kvaðst hann hafa hlustað á þá í slíkum tilvikum en ekki rætt málin nema sérstaklega væri óskað eftir því af þeirra hálfu. Bar hann um að aðbúnaður Sævars hafi verið sá sami og annarra en gat þess að hann og annar fangi hefðu sætt reykingabanni og verið settir í fótjárn eftir að upp hafi komist um bréfaskipti þeirra á milli. Gat Gunnar þess að Steingrímur Gautur Kristjánsson héraðsdómari hafi framkvæmt sérstaka rannsókn vegna kæru hins fangans á þessum aðgerðum.
1793. Guðrún Jóna Sigurjónsdóttir fangavörður var yfirheyrð mánudaginn 24. september 1979 sem vitni í Hegningarhúsinu við Skólavörðustíg.³⁴⁷⁰ Tilefni yfirheyrslunnar var sagt að Jón Oddsson verjandi Sævars hafi látið að því liggja í bréfi dagsettu 28. ágúst 1979 að hún kynni frá einhverju að segja varðandi harðræði sem Sævar segðist hafa verið beittur í Síðumúlafangelsinu. Jóna bar um að hafa verið við störf í Síðumúlafangelsinu síðari hluta árs 1975 og fram til 26. janúar 1976 er hún hafi verið færð til í starfi að fyrirlagi Gunnars Guðmundssonar og hafið störf í Hegningarhúsinu. Henni hafi verið sagt að kvartanir hafi komið frá aðstandendum kvenfanga sem hafi verið í Síðumúlafangelsinu um hávaða í fangelsinu vegna hurðaskella og því hafi þessi fangi verið færður í Hegningarhúsið sama dag og hún hóf þar störf. Jóna bar um það að hafa ætíð verið á dagvakt utan eins tilviks sem hún tók næturvakt. Aðspurð um þá næturvakt bar hún að með henni hafi verið Skúli Steinsson og að því er hana minnti Erlingur Guðmundsson. Er þau hafi mætt á vakt hafi Gunnar Guðmundsson verið að ljúka símtali við Örn Höskuldsson en að því loknu hafi Gunnar tjáð þeim Skúla og Erlingi frá því að halda ætti þeim Sævari og Tryggva Rúnari vakandi um nóttina. Það hafi verið gert, þeir Skúli og Erlingur hafi farið margoft inn í klefa til Sævars og Tryggva til að vekja þá. Jóna bar um að hafa farið með þegar Tryggvi Rúnar hafi verið vakinn en ekki alltaf þegar Sævar hafi verið vakinn. Hafi þeir Skúli og Erlingur borið á Tryggva Rúnar að hafa verið að kalla nafn stúlku upp úr svefni sem Tryggvi hefði verið mjög undrandi á en stúlkunafn þetta skildist Jónu að tengdist stúlku sem fannst látin í Vík í Mýrdal. Kvað Jóna Skúla hafa sagt að Tryggvi Rúnar tryði öllu sem Skúli segði við hann en Tryggvi hefði verið vinnumaður hjá Skúla áður. Undir morgun hafi Skúli svo sagt Tryggva Rúnari að heppilegast væri að líma heftiplástur fyrir munn hans svo köllin heyrðust ekki í honum. Tryggvi hafi samþykkt þetta og hafi þeir í kjölfarið límt grisju fyrir munn hans sem þeir festu með heftiplástrum. Gunnari Guðmundssyni hafi verið sagt frá þessu þegar hann mætti á vakt klukkan 08:00. Jóna gat þess að hvað Sævar viðkom þessa nótt að Skúli hafi gert að leik sínum að hlaupa með stól framan á sér á vegg milli varðstofunnar og klefans sem Sævar var í svo af

³⁴⁶⁹ Bls. 3789.

³⁴⁷⁰ Bls. 3939–3942.

varð mikill hávaði. Eins hafi þeir Skúli og Erlingur farið inn í klefa Sævars og tuskað hann til auk þess sem þeir hafi komið í veg fyrir að Sævar gæti breitt yfir loftljósið en rofi til að slökkva á ljósinu hafi fyrr verið gerður óvirkur af Guðjóni Lúther fangaverði sem sé rafvirki að mennt. Að mati Jónu hafi andað köldu í garð Sævars umfram aðra fanga. Nefndi hún sem dæmi þess að hún hafi eitt sinn heyrt Högna Einarsson segja við Sævar að honum væri óheimilt að fara á klósettið nema nakinn en Sævar hafi þá ekki farið á klósettið. Þessi framganga Högna hafi hlotið góðar undirtektir hjá Gunnari Guðmundssyni en þessi ráðstöfun hafi verið gerð í þeim tilgangi að fyrirbyggja að Sævar gæti staðið í bréfaskiptum við aðra fanga. Aðspurð kvaðst Jóna vita til þess að fangaverðirnir Skúli Steinsson, Högni Einarsson og Örn Ármann Sigurðsson hafi verið að yfirheyra gæslufangana, einkum Sævar, en þessar yfirheyrslur hafi annaðhvort verið að fyrirlagi Arnar Höskuldssonar, Eggerts Bjarnasonar og Sigurbjörns Víðis Eggertssonar eða í það minnsta með vitund þeirra. Eins hafi Gunnar Guðmundsson forstöðumaður verið að yfirheyra. Ekki kvaðst Jóna hafa sjálf hafa orðið vitni að svona yfirheyrslum en byggja þetta á tali samstarfsmanna sinna.

1794. Í skýrslu rannsóknarlögreglu ríkisins sem undirrituð var af þeim Þóri Oddssyni, skipuðum rannsóknarlögreglustjóra ríkisins, og Guðmundi Guðjónssyni rannsóknarlögreglumanni var bókað að 24. september 1979 hafi verið tekið saman hvaða fangaverðir hafi gengið vaktir frá 1. janúar 1976 til 26. janúar 1976 og hverjir hafi verið saman á dagvakt og næturvakt á þessu tímabili.³⁴⁷¹ Að auki hafi verið farið yfir yfirvinnubók fangavarda og vinnuskrár úr fangelsinu vegna sama tímabils. Tilefnið hafi verið að í framburði Jónu hafi hún nefnt þrenn atriði sem leita mætti staðfestingar á í þessum gögnum en þessi atriði hafi verið hve margar næturvaktir hún hafi gengið í janúar 1976, hverjir hafi verið með henni á vakt og atriði er varði Gunnar Guðmundsson sem hún hafi vikið að í framburði sínum. Í ljós hafi komið að hún hafi staðið þrjár næturvakir í stað einnar sem hún hafði borið um og að Erlingur Guðmundsson sem hana hafi minnt að hafi verið á næturvakt með henni hafi ekki staðið slíkar vaktir með henni í janúar. Þá hafi Gunnar Guðmundsson komið einu sinni á dagvakt í kjölfar næturvaktar Jónu en ekki á þeim dögum sem ætla mætti að Jóna hafi verið að vísa til í framburði sínum.
1795. Örn Ármann Sigurðsson, fyrrverandi fangavörður, var yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 þriðjudaginn 25. september 1979. Bókað var að gætt hafi verið ákvæða 1. mgr. 40. gr. laga um meðferð opinberra mála.³⁴⁷² Neitaði hann því alfarið að hafa átt hlut að því að beita Sævar harðræði né kannaðist við að aðrir hafi beitt hann slíku. Þá kannaðist Örn ekki við að hafa yfirheyrt Sævar né að aðrir fangaverðir hafi verið að yfirheyra fangana. Hins vegar hafi þessi mál virst hvíla þungt á sakborningunum og þeir haft mikla þörf fyrir að ræða þau við fangaverði, sérstaklega Sævar og þá við hann. Örn kvaðst hafa brugðist við með því að benda Sævari á að segja sannleikann við yfirheyrslur rannsóknaraðilanna. Bar hann um að aðbúnaður Sævars hafi verið sá sami og annarra. Var hann sérstaklega spurður

³⁴⁷¹ Bls. 3943–3948.

³⁴⁷² Bls. 3795–3796.

að því hvort hann minntist þess að Sævar hafi verið beittur harðræði á einhvern hátt meðan í dvöl hans hafi staðið í Síðumúlafangelsinu. Örn kannaðist ekki við neitt slíkt.

1796. Hallvarður Einvarðsson rannsóknarlögreglustjóri var yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 miðvikudaginn 26. september 1979. Þess var getið að mætta væri kunn réttarstaða vitna og sakborninga fyrir rannsóknarlögreglu og dómi.³⁴⁷³ Aðspurður kvaðst Hallvarður muna eftir samprófun sem fram hafi farið 5. maí 1976 en óskaði eftir að hafa inngang að framburði sínum. Hann hafi á þessum tíma gegnt stöðu vararíkissaksóknara og meðal starfsskyldna hans hafi verið að fylgjast nokkuð með rannsókn Guðmundar- og Geirfinnsmála sem fram hafi farið af hálfu sakadóms Reykjavíkur undir stjórn Arnar Höskuldssonar, fulltrúa yfirsakadómarara. Málið hafi verið með erfiðustu og umfangsmestu sakamálum sem hafi verið til rannsóknar hérlandis í langan tíma. Vísaði Hallvarður til þess að um viðveru hans við rannsóknina megi finna þess stað í lögregluskýrslum og endurritum úr sakadómsbókum en hann hafi jafnframt gert ríkissaksóknara rækilega grein fyrir framvindu rannsóknar málsins á hverjum tíma. Samprófun þessi hafi farið fram er rannsókn málsins var á mjög erfiðu stigi. Hafi Örn Höskuldsson talið rétt að freista þess að láta fara fram samprófun, sérstaklega milli Sævars og Erlu og jafnvel Kristjáns Viðars en Hallvarður var ekki jafn viss um aðild hans. Greindi hann frá því hverja hann taldi hafa verið viðstadda. Þegar liðið hafi á samprófunina hafi þau bæði komist í uppnám, Erla og Sævar, og orðið óróleg og ítrekað hafi þurft að gera hlé á samprófuninni til að róa þau svo halda mætti samprófuninni áfram. Sérstaklega hafi Sævar verið órólegur í sæti sínu, samprófunin hafi staðið tiltölulega stutt yfir og engu harðræði beitt eftir því sem Hallvarður gæti borið um en í eitt sinn er Sævar gerðist sérlega æstur og órólegur og virtist ætla að færa sig eða hreyfa úr þeim stað sem honum hafði verið ætlaður greip Gunnar Guðmundsson til hans og færði hann til baka og rétti honum nokkurn kinnhest um leið. Samprófunin hafi verið komin að lokum þegar þetta hafi gerst eftir því sem Hallvarð minnti. Hlutverk Gunnars við samprófunina taldi hann hafa verið að sjá um tilfærslur á föngum milli klefa og yfirheyrsluherbergis og vænti þess að það hafi verið afráðið milli Gunnars og Arnar Höskuldssonar.
1797. Njörður Snæhólm yfirlögregluþjónn var yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 sem vitni 26. september 1979.³⁴⁷⁴ Njörður greindi frá því að hann myndi eftir einni samprófun sem hann hefði verið viðstaddur en mundi ekki hvaða dag það var. Greindi hann frá því hverjir hefðu verið viðstaddir samprófunina og aðspurður bar hann um að engu harðræði hefði verið beitt af hálfu rannsóknaraðila málsins. Greindi hann frá því að Sævar hafi verið að færa sig frammar en honum hafi verið ætlað og hafi staðið í eitt sinn upp en Eggert ýtt honum niður í stólinn aftur. Taldi Njörður að það hafi verið fljótlega eftir þetta sem Gunnar hafi staðið upp, gengið að Sævari og slegið hann kinnhest á vinstri vangann. Ekki gat Njörður séð að Sævar hefði gefið tilefni til þessa.

³⁴⁷³ Bls. 3871–3873.

³⁴⁷⁴ Bls. 3874–3875.

1798. Eggert Norðdal Bjarnason rannsóknarlögreglumaður var yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 miðvikudaginn 26. september 1979, klukkan 16:00, gætt var ákvæða 1. mgr. 40. gr. laga um meðferð opinberra mála.³⁴⁷⁵ Aðspurður mundi Eggert eftir einni fjölmennri sampröfun en ekki mundi hann dagsetningu hennar. Mundi hann að Sævar hafi verið mjög æstur í þessari sampröfun og Erla miður sín. Hún hafi lagt hart að Sævari að segja allan sannleikann en hann verið svo æstur að hann hafi staðið upp úr stólnum eins og hann hafi ætlað að fara út úr herberginu. Honum hafi verið ýtt ofan í stólinn aftur eftir hann hafði ekki hlýtt því að setjast. Ekki gat Eggert fullyrt um hvort það hafi verið hann sjálfur eða einhver annar sem það gerði. Aðspurður hvort Sævar hefði verið beittur líkamlegu harðræði kannaðist Eggert ekki við það umfram það að honum hafi verið ýtt ofan í stólinn. Ekki mundi hann til þess að Gunnar Guðmundsson hefði slegið Sævar en Eggert kunni enga skýringu á því hvers vegna Gunnar hefði verið viðstaddur. Neitaði Eggert öllum ásökunum sem bornar voru undir hann úr framburðum Sævars, Kristjáns Viðars og Erlu. Ekki vissi hann heldur til þess að fangaverðir hafi verið að yfirheyra fangana varðandi málin sem þau hafi verið grunuð um. Hann gat þess þó að fangaverðir hafi í einhverjum tilvikum látið rannsóknaraðilana fá skrifleg skilaboð frá föngunum. Eggert kvaðst hafa staðið í þeirri trú að þessum skilaboðum hafi verið komið á framfæri að ósk fanganna. Ekki kvaðst hann geta borið um hvað fangaverðir hafi verið að ræða við fangana í klefum þeirra.
1799. Eggert Norðdal Bjarnason rannsóknarlögreglumaður var yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 miðvikudaginn 26. september 1979, klukkan 17:00, gætt var ákvæða 1. mgr. 40. gr. laga um meðferð opinberra mála.³⁴⁷⁶ Eggert kannaðist ekki við að hafa farið í ferð þá sem Sævar bar að farin hafi verið í desember 1975 á Ford Bronco jeppa í eigu annars rannsóknarlögreglumanns og að hann hafi verið beittur harðræði í ferðinni. Vísaði Eggert jafnframt til framburða sinna fyrir dómi þar sem hann hafi neitað að hafa lagt hendur á Sævar. Nefndi Eggert sérstaklega að í eitt skipti þegar starfsmaður bandaríska sendiráðsins hafi verið að tala við Sævar í Síðumúlafangelsinu hafi Sævar tjáð sig um að vera beittur ofbeldi. Nánar aðspurður af Bandaríkjamanninum hafi Sævar sagt að um andlegt ofbeldi hafi verið að ræða. Vísaði Eggert til þess að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi verið viðstaddur. Bókað var eftir Jóni sem var viðstaddur yfirheyrsluna að hann staðfesti orð Eggerts í þessum efnunum.
1800. Sigurbjörn Víðir Eggertsson rannsóknarlögreglumaður var yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 fimmtudaginn 27. september 1979 klukkan 10:00, þess var getið að mætta væri kunn réttarstaða vitna og sakborninga fyrir rannsóknarlögreglu og dómi.³⁴⁷⁷ Aðspurður mundi Sigurbjörn Víðir eftir sampröfuninni en ekki mundi hann dagsetningu hennar. Sampröfunin hafi verið hávaðasöm og Sævar æstur. Í einu tilviki hafi hann staðið upp úr stólnum en Eggert ýtt Sævari ofan í stólinn aftur. Aðspurður hvort Sævar hefði verið beittur líkamlegu

³⁴⁷⁵ Bls. 3876–3878.

³⁴⁷⁶ Bls. 3808–3809.

³⁴⁷⁷ Bls. 3879–3880.

harðræði kannaðist Sigurbjörn Víðir ekki við það umfram það að honum hafi verið ýtt ofan í stólinn. Hann gat þess að hafa heyrt frá því sagt löngu síðar að Gunnar Guðmundsson hafi slegið til Sævars en kvaðst ekki hafa orðið var við það sjálfur og því ekkert geta borið um það. Sigurbjörn Víðir kunni enga skýringu á því hvers vegna Gunnar hafi verið viðstaddur. Rámaði Sigurbjörn Víði í að hafa farið út úr herberginu á meðan samprófunin hafi staðið en gæti þó ekki fullyrt að svo hafi verið. Ekki vissi hann heldur til þess að fangaverðir hafi verið að yfirheyra fangana varðandi málin sem þau hafi verið grunuð um. Hann gat þess þó að fangaverðir hafi í einhverjum tilvikum látið rannsóknaraðilana fá skrifleg skilaboð frá föngunum og eins borið munnleg skilaboð á milli.

1801. Sigurbjörn Víðir Eggertsson rannsóknarlögreglumaður var yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 fimmtudaginn 27. september 1979 klukkan 10.25, gætt var ákvæða 1. mgr. 40. gr. laga um meðferð opinberra mála.³⁴⁷⁸ Sigurbjörn Víðir minntist þess ekki að hafa farið í ferð þá sem Sævar hafi borið um að farin hefði verið í desember 1975 á Ford Bronco jeppa í eigu annars rannsóknarlögreglumanns og að hann hafi verið beittur harðræði í ferðinni. Mótmælti hann því að hafa hótad Sævari, beitt hann harðræði eða svívirt.
1802. Guðrún Jóna Sigurjónsdóttir fangavörður var yfirheyrð sem vitni á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 fimmtudaginn 27. september 1979.³⁴⁷⁹ Tilefnið var að inna hana nánar eftir atriðum sem fram hafi komið í skýrslu hennar 24. september 1979. Taldi hún að næturvakt þá sem hún hafi fjallað um í skýrslu sinni hafi hún staðið um það bil 20. janúar 1976, stuttu áður en hún hóf störf í Hegningarhúsinu. Aðspurð kvað hún það vel geta verið að hún hafi staðið þrjár næturvaktir í janúar það ár og áréttaði að hún myndi ekki betur en að Erlingur Þór Guðmundsson hafi verið á vakt með henni eins og hún hafði áður borið. Stóð hún fast við framburð sinn þó undir hana væri borin gögn um að Erlingur hafi ekki staðið næturvaktir með henni í janúar 1976. Eins bar hún um það að Gunnar Guðmundsson hefði komið í fangelsið í Síðumúla um morguninn að aflokinni næturvaktinni þó hann hafi ekki verið bókaður á vakt samkvæmt gögnum sem rannsökuð hefðu verið, gat Jóna þess að hann hefði oft komið í fangelsið þó hann hafi ekki verið á vakt. Að svo komnu var gætt ákvæða 1. mgr. 40. gr. laga um meðferð sakamála og Jónu kynnt ákvæði 147. gr. almennra hegningarlaga og ákvæðið lesið í heyranda hljóði. Jóna var svo spurð hvort henni væri í nöp við Gunnar Guðmundsson, Erling Þór Guðmundsson og eða Skúla Steinsson. Svaraði hún því til að henni væri hlýtt til þeirra allra.
1803. Föstudaginn 28. september 1979 á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 að viðstöddum, Þóri Oddssyni, skipuðum rannsóknarlögreglustjóra, Guðmundi Guðjónssyni rannsóknarlögreglumanni, Jóni Oddssyni, verjanda Sævars, og Pétri Guðgeirssyni, fulltrúa ríkissaksóknara, var færð til bókar yfirlýsing Péturs.³⁴⁸⁰ Yfirlýsingin fól í sér að þar sem framburður Jónu varðandi Tryggva Rúnar Leifsson sem væri sakborningur í hæstaréttarmáli nr. 214/1978 virtist óviðkomandi sakarefni

³⁴⁷⁸ Bls. 3810.

³⁴⁷⁹ Bls. 3949–3951.

³⁴⁸⁰ Bls. 3952.

þess máls og utan marka þessarar rannsóknar eins og ríkissaksóknari hafi ákveðið þau, þætti ákærvaldinu ekki ástæða til að rannsóknin beindist að því atriði.

1804. Jónas Bjarnason rannsóknarlögreglumaður var yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 föstudaginn 28. september 1979.³⁴⁸¹ Bókað var að gætt hafi verið ákvæða 1. mgr. 40. gr. laga um meðferð opinberra mála. Jónas bar um að muna vel eftir tilgreindri ferð í Hafnarfjarðarhraun með Sævari enda þá séð hann í fyrsta sinn. Minnti hann að þetta hafi verið á jóladag og hafi Örn Höskuldsson beðið hann fyrir að fara þessa ferð þar sem hann hafi átt Bronco jeppa en leita ætti að líki Guðmundar Einarssonar. Honum hafi skilist að Sævar hafi ætlað að benda hvar það væri. Jónas kvaðst staðkunnugur þarna en einnig hafi verið talsverður snjór og hálka. Lýsti Jónas ferðinni en kvað hana hafa verið tilgangslitla vegna aðstæðna en Sævar hafi verið mjög óruggur um hvar leita skyldi. Tók hann fram að vel hafi farið á með Sævari og þeim sem hafi farið með honum í ferðina og að ekki hafi komið til illinda hvorki í orði né verki. Hann hafi svo ekki komið frekar að vinnu við Guðmundar- og Geirfinnsmálin fyrr en í ágúst 1976. Kvöld eitt í þeim mánuði hafi hann ásamt Grétari Sæmundssyni rannsóknarlögreglumanni verið sendur að sækja Sævar í Síðumúlafangelsið. Þá hafi hann verið á Bronco bifreiðinni. Þegar Sævar hafi séð bifreiðina hafi hann haft á orði að eiga slæmar minningar eftir ferð í sams konar bifreið suður í Hafnarfjarðarhraun þar sem hann hafi sætt misþyrmingum og nærri lífi hans gengið í bifreiðinni. Hann hafi nefnt þá Eggert og Sigurbjörn Víði til sögunnar en rífið hafi verið í hár hans, snúið upp á fingur hans og jafnvel tekinn kverkataki. Gat Jónas þess að Sævar hafi ekki virst hafa áttað sig því að það hafi verið hann sem ók honum í þessari ferð, hann hefði enda ekki sagt honum frá því.
1805. Grétar Sæmundsson rannsóknarlögreglumaður var yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 föstudaginn 28. september 1979, sem vitni.³⁴⁸² Bar Grétar um málsatvik tengd flutningi á Sævari með Bronco bifreið með Jónasi Bjarnasyni. Staðfesti Grétar að hafa verið sendur að sækja Sævar í Síðumúlafangelsið og til hafi staðið að flytja hann á Bronco bifreiðinni. Þegar Sævar hafi séð hana hafi komið hik á hann og hann haft á orði að eiga slæmar minningar eftir ferð í sams konar bifreið suður í Hafnarfjarðarhraun. Þegar inn í bifreiðina hafi verið komið hafi hann greint frá því aðspurður af Jónasi að hafa sætt misþyrmingum og gengið hafi verið nærri lífi hans í bifreiðinni. Minnti Grétari að Sævar hafi nefnt þá Eggert og Sigurbjörn Víði til sögunnar. Grétar kvaðst ekki hafa lagt orð í belg enda þótt sagan ótrúleg og tilbúningur Sævars sem Grétar hefði á tilfinningunni að kæmi fyrir hann að gera. Þegar þeir hafi svo verið búnir að skila Sævari í fangelsið aftur hafi Jónas sagt honum frá því að Sævar hafi verið að lýsa ferð sem Jónas sjálfur hafi farið þar sem komið hefði verið þrúðmannlega fram við Sævar. Kvaðst Grétar hafa heyrt þessa sögu oft hjá Sævari en þess aldrei getið að Jónas hefði farið í ferðina. Aðspurður kvaðst Grétar ekki vita til þess að aðrir hafi átt Bronco bifreið sem hafi komið að rannsókn málsins á þeim tíma sem þessi málsatvik hafi átt að eiga sér stað. Tók Grétar það sérstaklega fram að hann hefði enga vitneskju eða grunsemdir um að

³⁴⁸¹ Bls. 3811–3813.

³⁴⁸² Bls. 3814–3817.

Sævar hafi verið beittur líkamlegu harðræði af rannsóknaraðilum eða fangavörðum. Rík áhersla hafi verið lögð á það af stjórnendum, Erni Höskuldssyni og Karli Schütz að komið væri heiðarlega fram við sakborninga og þeir nytu fyllsta réttar.

1806. Guðjón Lúther, rafvirki og fyrrum fangavörður, var yfirheyrður sem vitni á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 föstudaginn 28. september 1979.³⁴⁸³ Bar hann um tildrög þess að ljósrofi á fangaklefa sem Sævar hafi verið í hafi verið bilaður. Sagði hann umræddan klefa, sem væri næst varðstofunni, sjaldnast hafa verið nýttan sem slíkur heldur notaðan sem geymslu og því hafi viðhald hans setið á hakanum. Guðjón rak minni til þess að eitthvað hefði verið fíktað í rofanum þannig að hann hafi verið gerður óvirkur og ljós ávallt logað í klefanum en mundi ekki hver hafi gert það, hver hafi fyrirskipað það eða hvers vegna það hafi verið gert. Minntist hann þess að hafa eitthvað átt við þennan rofa og gat ekki fullyrt hvort hann hefði aftengt hann eða verið að koma honum í samt lag aftur en taldi þó líklegra að hann hefði ekki aftengt hann.
1807. Gunnar Guðmundsson forstöðumaður fangelsisins við Síðumúla var yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 laugardaginn 29. september 1979, klukkan 13:35.³⁴⁸⁴ Gætt var ákvæða 1. mgr. 40. gr. laga um meðferð opinberra mála. Kvaðst hann aðspurður aldrei hafa gefið skipun um að Sævar yrði að fara nakinn á salerni. Bar hann um að framburður Guðrúnar Jónu Sigurjónsdóttur fangavarðar í þessum efnum væri hrein ósannindi þar sem þetta væri hlutur sem hann myndi muna eftir. Kvaðst hann aðspurður telja mjög ólíklegt að einhver annar yfirmaður í fangelsinu hafi gefið slíka skipun án hans vitundar. Þá kvað Gunnar bókun Sævars ósanna um að hann hafi neitað honum um hjartalýf með þeim orðum að ekkert amaði að Sævari annað en samviskan. Vísaði Gunnar til þess að það væri læknis að afráða um lyfjagjöf og hvenær henni væri hætt. Myndi hann ekki betur en að Sævar hafi farið til hjartalæknis að fyrirlagi Guðsteins Þengilssonar fangalæknis. Gunnar vísaði því á bug að hafa hótad Sævari og ef fangaverðir hafi verið að yfirheyra Sævar hafi það verið án hans vitundar, sjálfur hefði hann ekki yfirheyrt þessa menn. Aðspurður hvort efnisatriði þessara mála hafi komið til tals milli hans og Sævars kannaðist Gunnar við það. Minnti hann að það hefði verið í janúar 1976 sem Sævar hafi beðið hann að tala við sig og verið mjög miður sín, nánast hágrátandi. Hafi Sævar sagt honum frá tildrögum hvarfs Guðmundar Einarssonar án þess að Gunnar hafi nokkuð verið að spyrja um málið. Gunnar svaraði því aðspurður að hann hafi sagt Sævari að hann gæti ekki þagað yfir þessari vitneskju en hann hafi gefið Sævari þriggja daga frest til að skýra rannsóknaraðilum frá þessu sem hann hafi gert og minnti Gunnar að Jón Oddsson, verjandi Sævars, hafi verið viðstaddur þá skýrslugjöf. Gunnar tók það fram að fangarnir hafi oft komið að máli við fangaverðina varðandi ýmislegt sem þeir ættu ekki gott með að neita að ræða við þá.
1808. Gunnar Guðmundsson forstöðumaður fangelsisins við Síðumúla var áfram yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 laugardaginn 29. september

³⁴⁸³ Bls. 3953–3954.

³⁴⁸⁴ Bls. 3797–3799.

1979 klukkan 14:27.³⁴⁸⁵ Gætt var ákvæða 1. mgr. 40. gr. laga um meðferð opinberra mála. Bókað var að tilefni yfirheyrslunnar hafi verið aðbúnaður Sævars í fangelsinu við Síðumúla svo og harðræði sem Sævar hafi borið um að hafa verið beittur. Gunnar bar um að aðbúnaður Sævars hafi verið nákvæmlega sá sami og annarra fanga. Hann hafi haft rúmföt, skriffæri og fengið að skrifa bréf sem hafi verið lesin yfir. Hann hafi hins vegar ekki alltaf haft peninga fyrir tóbaki sem Gunnar kvaðst hafa hlutast til um að fá frá Félagsmálastofnun en gat þess að hann hafi verið settur í straff vegna agabrots. Ljós hafi einu sinni verið látið loga í klefa Sævars en það hafi verið gert í öryggisskyni þar sem hann hafi verið miður sín á þessu tímabili. Um dauft ljós hafi verið að ræða. Ekki kvaðst hann kannast við að slökkvari klefans hafi verið bilaður. Sævar hafi svo fengið útivist eins og aðrir sakborningar þessa máls en hann hafi hins vegar lítt nýtt sér þessa tíma og því farið minna út en aðrir. Gunnar greindi frá því að Sævar hafi einu sinni verið hafður í fótjárnnum vegna agabrots en það hafi ekki verið gert að hans fyrirlagi þar sem hann hafi verið erlendis á þeim tíma. Hann staðfesti síðan að loftræsting fangelsisins hafi verið léleg.

1809. Gunnar Guðmundsson var áfram yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 laugardaginn 29. september 1979 klukkan 15.32.³⁴⁸⁶ Gætt var ákvæða 1. mgr. 40. gr. laga um meðferð opinberra mála. Aðspurður mundi Gunnar eftir samprófuninni sem fram fór 5. maí 1976. Aðspurður hvort Sævar hefði verið beittur harðræði bar Gunnar um að rannsóknaraðilar hafi alls ekki beitt hann harðræði. Gunnar var spurður hvort hann hefði löðrungað Sævar og kynnt að Sævar, Erla, Kristján Viðar, Hallvarður og Njörður hefðu öll borið að hann hafi gert það við samprófunina. Gunnar svaraði á eftirfarandi máta orðrétt: „Ég finn það á mér að ég hef ekki slegið Sævar Ciesielski og tel mig saklausan af þessum áburði. Hinsvegar tel ég mig ekki hafa efni á því að segja, eða rengja, framburð þeirra Hallvarðs Einvarðssonar og Njarðar Snæhólm. Hinsvegar þá veit ég, að ég gerði þetta ekki.“
1810. Gunnar var áfram yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 laugardaginn 29. september 1979 klukkan 16:05.³⁴⁸⁷ Gætt var ákvæða 1. mgr. 40. gr. laga um meðferð opinberra mála. Gunnar var inntur eftir afstöðu til áburðar Sævars um að hann hefði látið færa Sævar fyrir sig inn í yfirheyrsluherbergi í lok apríl eða byrjun maí 1976 og yfirheyrt hann um hverjir hafi farið til Keflavíkur og svo gripið í skyrtuhálmál Sævars, skellt honum upp að vegg og haft í hótunum við hann ef hann leysti ekki frá skjóðunni. Fangavörður hafi opnað herbergið og innt eftir því hvað gengi á en Gunnar æpt að honum að loka. Yfirheyrslan hafi staðið frá því fyrir klukkan 20:00 er Högni Einarsson, sem var að ljúka vakt, færði hann til Gunnars fram til klukkan 22:00 þegar Gunnari Marinóssyni hafi verið skipað að standa yfir honum. Gunnar Guðmundsson kvað þessar ásakanir ósannar með öllu, hann hafi verið að tala við Sævar um hans persónulegu málefni. Gunnar minntist þess að Kjartan Kjartansson fangavörður hafi komið inn á meðan Gunnar hafi verið að ræða við Sævar en Gunnar þá setið á horni skrifborðsins en Sævar setið á stól. Gat Gunnar sér þess til að ástæða

³⁴⁸⁵ Bls. 3821–3823.

³⁴⁸⁶ Bls. 3881–3882.

³⁴⁸⁷ Bls. 3895.

þess að Kjartan hefði komið inn gæti hafa verið sú að hann hafi heyrt hávaða í sér. Gunnar bar um það að hafa verið orðinn leiður og argur á þessu samtali og tók það fram að þá brýni hann oft raustina. Kjartan hafi innt hann eftir því hvort allt væri í lagi og hafi hann svarað því að svo væri.

1811. Bókað var af hálfu Þóris Oddsonar, skipaðs rannsóknarlögreglustjóra, og Guðmundar Guðjónssonar rannsóknarlögreglumanns að ekki hefði þótt ástæða til skýrslutöku af Kjartani Kjartanssyni um þetta atriði þar sem fyrir lægi skýrsla af honum um atvikið fyrir dómi.³⁴⁸⁸
1812. Gunnar Guðmundsson forstöðumaður var áfram yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 laugardaginn 29. september 1979 klukkan 16:35.³⁴⁸⁹ Gætt var ákvæða 1. mgr. 40. gr. laga um meðferð opinberra mála. Aðspurður neitaði Gunnar því að hafa gefið fyrirmæli um að halda Sævari vakandi. Kannaðist hann ekki við að gefin hafi verið slík fyrirmæli gagnvart Sævari eða öðrum fögum.
1813. Skúli Steinsson yfirfangavörður Hegningarhússins sem verið hafði fangavörður í fangelsinu við Síðumúla var yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 sunnudaginn 30. september 1979, gætt var ákvæða 1. mgr. 40. gr. laga um meðferð opinberra mála.³⁴⁹⁰ Bókað var eftir Skúla að ásökun Sævars væri rugl um að hann ásamt öðrum fangavörðum hafi verið tímunum saman inn á klefa Sævars að yfirheyra hann og troða hugarórum sínum í vitund hans um að hann væri viðriðinn hvarf Guðmundar Einarssonar fyrst og svo síðar meir hvarf Geirfinns Einarssonar. Skúli bar hins vegar um að það hafi þónokkuð oft hafi komið fyrir að Sævar hafi kallað í hann og viljað tjá sig um þessi mál. Skúli kvaðst hafa sagt yfirmanni sínum, Gunnari Guðmundssyni, frá þessu en mundi ekki hvort það hefði verið Gunnar eða rannsóknaraðilar málsins sem hafi sagt honum að skrá það sem Sævar segði á blað og afhenda þeim. Sérstaklega hafi verið lagt fyrir hann að engir aðrir en rannsóknaraðilarnir og Gunnar mættu sjá það sem kæmi frá Sævari. Bar Skúli um að Sævari hafi verið þetta kunnugt og hafi stundum beðið sig fyrir orðsendingar sem hann hafi skrifað sjálfur. Skúli kvaðst ekki geta borið um hvort aðrir fangaverðir hafi gert slíkt hið sama, hver yrði að svara fyrir sig. Hvað varðaði ásökun um að hafa lagt hendur á Sævar og haft í hótunum við hann kvað Skúli þetta vart svaravert þar sem um slíka fjarstæðu væri að ræða. Aðspurður staðfesti Skúli að hafa tekið þátt í leit í sambandi við Guðmundar- og Geirfinnsmál.
1814. Séra Jón Bjarman var yfirheyrður á skrifstofu Rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 sunnudaginn 30. september 1979, sem vitni.³⁴⁹¹ Bar hann aðspurður um það hverjum hann hefði sent eða afhent afrit af bréfi sínu sem dagsett var 30. maí 1978 eftir að hafa afhent dómsmálaráðherra frumrit þess sjálfur. Kunni séra Jón enga skýringu á því hvernig Dagblaðið hafi komist yfir bréfið en útdráttur úr því hefði birst 27. júlí 1979. Þá lét séra Jón þess getið að þar sem Sævar hefði verið í

³⁴⁸⁸ Bls. 3897.

³⁴⁸⁹ Bls. 3955.

³⁴⁹⁰ Bls. 3800–3801.

³⁴⁹¹ Bls. 3884–3885.

Hegningarhúsinu þegar hann greindi honum frá þessu þá hefði það væntanlega verið í janúar 1978 sem hann sagði honum frá þessu.

1815. Guðjón Lúther, rafvirki og fyrrum fangavörður var yfirheyrður sem vitni á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 sunnudaginn 30. september 1979.³⁴⁹² Tilefni skýrslutökunnar var að Guðjón vildi koma því á framfæri að hann hefði haft samband við Jónu Sigurjónsdóttur fangavörð og innt hana eftir framburði hennar um að hafa séð hann aftengja ljósarofa á fangaklefa. Aðspurð hafi hún sagt að hún hefði ekki séð það sjálf heldur heyrt um það frá öðrum sem hún hafi þó ekki getað tilgreint hver hafi verið.
1816. Skúli Steinsson, forstöðumaður Hegningarhússins, var yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 sunnudaginn 30. september 1979.³⁴⁹³ Gætt var ákvæða 1. mgr. 40. gr. laga um meðferð opinberra mála. Aðspurður mundi Skúli ekki eftir því að hafa verið á næturvakt með Jónu Sigurjónsdóttur í janúar 1976. Hann kvað það fjarstæðu að Gunnar Guðmundsson hefði gefið fyrirmæli um að halda Sævari vakandi um nótt og það væri rugl að hann hafi hlaupið á vegg með stól framan á sér á klefavegginn í þeim tilgangi. Eins sé það fjarstæða að hann hafi tuskað Sævar til. Hins vegar hafi það vel getað verið að hann hafi tekið ábreiðu af ljósakúpli í klefa Sævars enda hefði hann það fyrir sið að taka slíkt af þegar fangar væru að byrgja ljósin þar sem hann vildi geta séð hvar fanginn væri þegar inn í klefann væri komið. Skúla rak ekki minni til þess að ljósarofi á klefa númer 22 hafi verið óvirkur en hann minntist ekki að hafa fengið skipun um að láta ávallt loga ljós í klefa Sævars.
1817. Guðrún Jóna Sigurjónsdóttir fangavörður var yfirheyrð á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 sunnudaginn 30. september 1979.³⁴⁹⁴ Gætt var ákvæða 1. mgr. 40. gr. laga um meðferð opinberra mála. Jóna staðfesti að hafa ekki sjálf séð Guðjón Lúther aftengja ljósarofa á fangaklefa númer 22 og bar um að hafa heyrt það inni á vaktinni að Guðjón hafi gert það án þess að muna hver hafi greint henni frá þessu. Hún bar síðan um að hafa sjálf reynt að slökkva ljósið að beiðni Sævars og Sævar hafi fengið að ganga úr skugga um að það væri ekki hægt. Innt eftir því hver hafi verið með henni á vakt er hún uppgötvaði þetta taldi hún að það hefði verið Guðjón.
1818. Gunnar Guðmundsson forstöðumaður fangelsisins við Síðumúla mætti á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 mánudaginn 1. október 1979.³⁴⁹⁵ Gætt var ákvæða 1. mgr. 40. gr. laga um meðferð opinberra mála. Tilefnið var ósk Gunnars um að breyta bókun í skýrslu sem tekin var af honum 29. september 1976 varðandi samprófun 5. maí 1976. Bókað var orðrétt eftir Gunnari: „Þegar ég hef nú heyrt framburð Hallvarðs Einvarðssonar og Njarðar Snæhólm og þar sem mér er ómögulegt að trúá að þeir fari með rangt mál, þá harma ég, að þetta atvik skyldi eiga sér stað þó mér sé það með öllu hulið svo og tilurð þess, að umrætt atvik átti sér stað. Fleira hef ég ekki um þetta að segja.“

³⁴⁹² Bls. 3956.

³⁴⁹³ Bls. 3957–3958.

³⁴⁹⁴ Bls. 3959–3960.

³⁴⁹⁵ Bls. 3883.

1819. Örn Höskuldsson héraðsdómslögmaður var yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 miðvikudaginn 3. október 1979, klukkan 15:00, þess var getið að mætta væri kunn réttarstaða vitna og sakborninga fyrir rannsóknarlögreglu og dómi.³⁴⁹⁶ Aðspurður mundi hann ekki eftir samprófun 5. maí 1976 en mundi eftir samprófun sem sennilega hafi átt sér stað í byrjun maí þar sem Sævar, Erla og Kristján Viðar hafi verið viðstödd. Greindi hann einnig frá því hverjir hefðu verið viðstaddir. Örn bar um að hafa verið viðstaddur byrjun samprófunarinnar en hann hafi svo verið kallaður í síma þegar nokkuð var liðið á hana og dvaldist nokkra stund frammi. Örn minntist þess að mikið rifrildi hafi verið milli þeirra Sævars og Kristjáns Viðars sem og Erlu og mikill hávaði af samtali þeirra. Kvað hann að annaðhvort hann sjálfur eða Hallvarður Einvarðsson hafi stjórnað samprófuninni. Örn lét þess getið að ríkissaksóknari hafi beint því til yfirsakadómara í byrjun febrúar að dómsrannsókn færi fram á Geirfinnsmálinu sem Örn hafi tekið að sér eftir fortölur en hann hafi þá jafnframt hætt að vera viðstaddur lögreglu yfirheyrslur, sem hann hafi reyndar verið hættur nokkru fyrir vegna starfsanna. Inntur eftir því hvort Sævar hefði verið beittur harðræði við samprófunina neitaði Örn því afdráttarlaust að slíkt hafi komið til á meðan hann hafi verið viðstaddur í það minnsta. Gat hann þess að ef Gunnar hafi löðrungað Sævar hafi hann gert það á meðan Örn var frammi en Örn minntist þess ekki heldur að hafa heyrt talað um að slíkt hefði gerst og Sævar hafi ekki kvartað við sig um slíkt. Örn óskaði að taka eftirfarandi fram sem bókað var orðrétt: „Sævar kvartaði við mig undan því að hann hefði verið þvingaður til að játa í Guðmundarmálinu. Ég gerði ekkert með þessa kvörtun Sævars þar sem ég vissi að hún var röng. Þegar Sævar játaði sinn hlut í Guðmundarmálinu fyrst þá var ég nefnilega viðstaddur sjálfur og einnig Jón Oddsson hrl. hans réttargæslumaður. Sævar var ekki beittur neinu harðræði við þessa yfirheyrslu sem var 22. desember 1975 og Jóni Oddssyni hrl. er um það kunnugt jafnvel og mér.“ Yfirlýsing Arnar var borin undir Jón sem svaraði með stuttri bókun sem var orðrétt: „Varðandi ofangreinda fyrirtöku þann 22 des 1975 get ég staðfest það er fram kemur hjá Erni Höskuldssyni.“ Aðspurður neitaði Örn því að fangaverðir hafi verið fengnir til að yfirheyra gæsluvarðahaldsfangana en mundi ekki til þess að þeim hefði verið bannað að ræða við þá og gat þess að þó hann myndi þess ekki ákveðin dæmi þá gerði hann ráð fyrir að fangarnir hefðu komið skilaboðum á framfæri við rannsóknarlögreglumenn.
1820. Örn Höskuldsson var áfram yfirheyrður á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 miðvikudaginn 3. október 1979, klukkan 16:17.³⁴⁹⁷ Þess var getið að mætta væri kunn réttarstaða vitna og sakborninga fyrir rannsóknarlögreglu og dómi. Aðspurður kannaðist Örn ekki við að hafa átt símtal við Gunnar Guðmundsson í janúar 1976 og rætt það við hann að Sævar skyldi haldið vakandi þá nótt. Örn gat þess að hann hafi átt símtöl við Gunnar í janúar en það sé fáránlegt að nokkuð slíkt hafi verið rætt.

³⁴⁹⁶ Bls. 3886–3888.

³⁴⁹⁷ Bls. 3961.

1821. Erlingur Guðmundsson fangavörður var yfirheyrður sem vitni í Síðumúlafangelsinu 4. október 1979.³⁴⁹⁸ Erlingi var kynntur framburður Jónu Sigurjónsdóttur um að hann, ásamt Skúla Steinssyni, hafi haldið Sævari og Tryggva Rúnari vakandi um nótt í janúar 1976. Erlingi var jafnframt kynnt að samkvæmt fangelsisdagbók, vinnuskrám og yfirvinnubók hafi hann ekki verið á næturvakt með Jónu í janúar 1976. Erlingur kannaðist ekki við lýsingu Jónu og minntist þess ekki að hafa verið með henni á vakt. Taldi hann útilokað að þessir atburðir hefðu átt sér stað þegar hann hafi verið á vakt auk þess sem hann kannaðist ekki við að Gunnar Guðmundsson hafi gefið fyrirmæli um að Sævari eða öðrum föngum skyldi haldið vakandi. Aðspurður taldi hann sig geta fullyrt að Sævar hafi verið meðal þeirra fanga sem sváfu á daginn en vöktu á nóttunni en algengt sé að gæsluvarðhaldsfangar snúi sólarhringnum við. Sævar hafi yfirleitt tekið á sig náðir um klukkan 06:00 á morgnana. Erlingur bar um að samband þeirra Jónu hafi verið gott en að henni hafi verið eitthvað uppsigað við Gunnar Guðmundsson og Gunnar Marinósson en ágreiningur þeirra hafi stafað af ólíkum skoðunum þeirra frekar en út af starfinu. Jóna hafi hins vegar orðið mjög reið þegar hún var flutt til starfa í Hegningarhúsinu. Ekki vissi Erlingur til þess að neinn ágreiningur hafi verið milli Jónu og Skúla Steinssonar. Þá bar hann um að vita ekki til þess að ljósrofinn í klefa Sævars hafi verið gerður óvirkur og minnti að Sævar hafi ætíð haft logandi ljós hjá sér og rak ekki minni til þess að hann bæði um að ljósið yrði slökkt.
1822. Jón Baldvin Sveinsson fangavörður var yfirheyrður sem vitni í Síðumúlafangelsinu 5. október 1979.³⁴⁹⁹ Jón Baldvin gat ekki sagt til um það að hafa verið á næturvakt með Jónu Sigurjónsdóttur í janúar 1976 en minnir þó að þau hafi einhverju sinni verið saman á vakt annaðhvort dagvakt eða næturvakt en þá hljóti annað þeirra að hafa verið á aukavakt þar sem þau gengu almennt gagnstæðar vaktir. Ekki mundi Jón Baldvin til þess að nokkuð sérstakt hafi borið til tíðinda á þeim vöktum sem þau voru saman og útilokaði að Sævari og Tryggva Rúnari hafi verið haldið vakandi þessar nætur með þeim hætti sem Jóna hefði borið um. Eins kannaðist hann ekki við að þetta hefði nokkru sinni verið gert, hvorki gagnvart Sævari eða öðrum föngum. Þá minntist hann þess ekki að ljósrofinn á klefa númer 22 hafi verið gerður óvirkur né að ólag hafi verið á rofanum.
1823. Bókað var 5. október 1979 af hálfu Þóris Oddsonar, skipaðs rannsóknarlögreglustjóra, og Guðmundar Guðjónssonar rannsóknarlögreglumanns að með vísan til bréfs ríkissaksóknara dagsetts 23. ágúst 1979 hafi ekki þótt ástæða til að verða við kröfu Jóns Oddsonar hæstaréttarlögmanns um rannsókn á efni bréfs [HJP] sem Jón hefði komið á framfæri 15. júní 1979.³⁵⁰⁰
1824. Sama dag var bókað af þeirra hálfu að með vísan til bréfs ríkissaksóknara dagsetts 23. ágúst 1979 falli umfjöllunarefni bréfs Sævars um hugsanlega aðkomu [SSA] að hvarfi

³⁴⁹⁸ Bls. 3962–3963.

³⁴⁹⁹ Bls. 3964–3965.

³⁵⁰⁰ Bls. 3909.

Guðmundar Einarssonar og samskipti Eggerts Bjarnasonar og Sigurbjörns Víðis Eggertssonar við [SSA] utan við rannsókn þessa.³⁵⁰¹

1825. Umrætt bréf er ódagsett en ritað til Þóris Oddssonar og fjallar um aðdraganda þess að Sævar var talinn viðriðinn hvarf Guðmundar Einarssonar.³⁵⁰² Greindi hann frá því að honum hafi borist til eyrna að maður að nafni [SSA] hafi verið í yfirheyrslum í lok nóvembermánaðar 1975 vegna hvarfs Guðmundar Einarssonar. Rakti Sævar það til þess að Guðmundur hefði verið vitni að grófri líkamsárás [SSA] á annan mann sem hafi borið varanlegan skaða af árásinni. Taldi Sævar þessa árás hafa átt sér stað skömmu áður en Guðmundur hvarf. Þá ritaði Sævar að [SSA] hefði játað og tjáð sig hafa verið með Guðmundi að kvöldi 26. janúar 1974 í Alþýðuhússkjallaranum. Eggert Bjarnason og Sigurbjörn Víðir Eggertsson hafi verið með [SSA] í yfirheyrslum. Ritaði Sævar um að [SSA] hafi verið tíðrætt um þessar yfirheyrslur við samfanga sína. Hann ritaði að af einhverjum ástæðum hafi ekki neitt komið fram hjá rannsóknarlögreglumönnum um þessi atriði, heldur hafi þeir borið því við að rannsókn hafi hafist á Guðmundarmálinu 20. desember 1975. Sævar ritaði um vitneskju sína um að [SSA] hafi upplýst lögreglu um aðild hans og Erlu Bolladóttur að Póstsvikamálinu og fjallaði um það í því sambandi að af einhverjum ástæðum hafi hann getað keypt sig út og logið að Sævar væri viðriðinn hvarf Guðmundar. Út frá þessu ályktaði Sævar að sterkar líkur væru til þess að [SSA] kynni að vera valdur að dauða Guðmundar Einarssonar. Taldi Sævar brýna nauðsyn standa til þess að farið yrði gaumgæfilega ofan í saumana og álitæfni þetta rannsakað að fullu.
1826. Í ódagsettri samantekt Sævars gerði hann meðal annars að umfjöllunarefni framburð Alberts Klahn Skaftasonar um ásanir í garð Sævars og taldi nauðsyn á að Albert yrði yfirheyrður betur um þau efni sem og látinn sæta geðrannsókn með vísan til framburðar þar sem Albert hafi borið um að gera ekki greinarmun á hugarburði og veruleika.³⁵⁰³ Eins vakti Sævar athygli á framburði Kjartans Kjartanssonar fangavarðar fyrir dómi um harðræði sem Sævar hafi verið beittur í Síðumúlafangelsi.³⁵⁰⁴ Sævar taldi að yfirheyra þyrfti Kjartan nánar þar sem hann hafi eigi opnað sig að fullu, eins og Sævar orðaði það.
1827. Enn var bókað sama dag, 5. október 1979, af hálfu Þóris Oddssonar, skipaðs rannsóknarlögreglustjóra, og Guðmundar Guðjónssonar rannsóknarlögreglumanns að með vísan til bréfs ríkissaksóknara dagsetts 23. ágúst 1979 falli umfjöllunarefni Sævars um Albert Klahn Skaftason og framburð Kjartans Kjartanssonar utan við rannsókn þessa.³⁵⁰⁵
1828. Guðjón Lúther, rafvirki og fyrrum fangavörður, var yfirheyrður sem vitni á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61 mánudaginn 8. október 1979.³⁵⁰⁶ Guðjón gat ekki sagt til um það að hafa verið á næturvakt með Jónu Sigurjónsdóttur í janúar

³⁵⁰¹ Bls. 3923.

³⁵⁰² Bls. 3921–3922.

³⁵⁰³ Bls. 3924.

³⁵⁰⁴ Bls. 3930–3932.

³⁵⁰⁵ Bls. 3933.

³⁵⁰⁶ Bls. 3966–3967.

1976 en bar ekki á móti því að hafa gert það þegar honum var kynnt að hann hafi staðið tvær næturvaktir með henni í þeim mánuði, þar af eina vakt 23. janúar ásamt Skúla Steinssyni. Guðjón útilokaði að Sævari og Tryggva Rúnari hafi verið haldið vakandi þessar nætur með þeim hætti sem Jóna hefði borið um. Eins kannaðist hann ekki við að þetta hefði nokkru sinni verið gert, hvorki gagnvart Sævari eða öðrum föngum

1829. Með bréfi dagsettu 8. október 1979 ritaði Þórir Oddsson, skipaður rannsóknarlögreglustjóri ríkisins, Borgarverkfræðingi bréf og óskaði eftir að látinn yrði í té uppdráttur af fangelsinu að Síðumúla 28.³⁵⁰⁷ Nefndur uppdráttur var látinn í té og liggur fyrir meðal gagna harðræðisrannsóknarinnar.³⁵⁰⁸
1830. Mánudaginn 8. október var bókað að mættir væru á skrifstofu rannsóknarlögreglu ríkisins að Auðbrekku 61, Þórir Oddsson, skipaður rannsóknarlögreglustjóri ríkisins, Guðmundur Guðjónsson rannsóknarlögreglumáður, Pétur Guðgeirsson, fulltrúi ríkissaksóknara, og Jón Oddsson, verjandi Sævars.³⁵⁰⁹ Jón var inntur eftir hvort hann hefði fram að færa athugasemdir vegna rannsóknarinnar áður en málið yrði sent ríkissaksóknara til umfjöllunar sem yrði gert innan tíðar. Bókað var eftir Jóni að hann gæti fallist á afgreiðslu málsins auk þess sem hann óskaði sérstaklega eftir að taka fram að hann teldi rannsóknaraðila hafa vandað mjög til allra vinnubragða svo til fyrirmyndar væri. Ávallt hafi verið leitað samráðs við hann og honum gefinn kostur á að vera viðstaddur yfirheyrslur og viðræðufundi. Hann teldi hins vegar að rannsóknin hefði átt að ná til fleiri þátta málsins og áskildi allan rétt í þeim efnunum. Jafnframt óskaði hann sérstaklega eftir því að afla yrði upplýsinga um heilsufar Sævars og lyfjagjöf sem hann taldi mjög mikilvægt.
1831. Þórir Oddsson, skipaður rannsóknarlögreglustjóri ríkisins, ritaði Jóni Oddssyni bréf sem dagsett var 10. október 1979.³⁵¹⁰ Með því bréfi brást Þórir við efni bréfs Jóns frá 28. ágúst 1979 og fjallaði um hvern kafla þess bréfs. Vék hann fyrst að því hvað bréf séra Jóns Bjarman frá 30. maí 1978 varðaði að séra Jón hafi gefið frekari skýrslur í málinu. Þá fjallaði hann um að búið væri að taka skýrslur af kvenfangavörðunum, Guðrúnu Óskarsdóttur og Guðrúnu Jónu Sigurjónsdóttur, en ekki hafi þótt ástæða til að kalla Kjartan Kjartansson fangavörð til skýrslutöku með vísan til endurrits dómskýrslu hans. Þórir gat þess að ekki hefði þótt ástæða til að kalla [HJP] til skýrslutöku með vísan til röksemda ríkissaksóknara í bréfi hans 23. ágúst 1979. Hvað varðaði möguleika Sævars á því að gera nánari grein fyrir kæruatriðum sínum meðal annars með munnlegri skýrslugjöf rakti Þórir að rannsókn þessari yrði að hraða svo sem kostur væri vegna fyrirhugaðrar málsmeðferðar hæstaréttarmáls nr. 214/1978. Í því ljósi og með hliðsjón af því að Sævar hefði þegar haft röska fjóra mánuði til að koma sjónarmiðum sínum á framfæri þá hefði honum gefist nægur tími til slíks. Atriði er lutu að upphafi rannsóknar á hvarfi Geirfinns Einarssonar í Keflavík þóttu standa alfarið utan við þessa rannsókn. Loks var þess getið að Gísli H. Guðjónsson

³⁵⁰⁷ Bls. 3971.

³⁵⁰⁸ Bls. 3972–3973.

³⁵⁰⁹ Bls. 3975–3976.

³⁵¹⁰ Bls. 3977–3979.

sálfræðingur hafi látið rannsóknarlögreglu ríkisins í té niðurstöður svonefndra lygamælingar sem framkvæmd hefði verið með samþykki Sævars að Jóni viðstöddum. Gísli taki fram í bréfi sínu sem auðkennt er sem trúnaðarmál að gögn þessi megi ekki nota án samþykkis Sævars. Af þeim sökum verði þau ekki afhent fyrr en slíkt samþykki liggi fyrir.

1832. Með bréfi dagsettu 11. október 1979 lýsti Þórir Oddsson, skipaður rannsóknarlögreglustjóri ríkisins, því yfir við ríkissaksóknara að rannsókn væri lokið á kærumáli Sævars samanber mál rannsóknarlögreglu ríkisins nr. 2875/1979 um harðræði í fangelsinu við Síðumúla.³⁵¹¹
1833. Fyrir liggur bréf Hafsteins Baldvinssonar, lögmanns Magnúsar Leópoldssonar, til ríkissaksóknara, dagsett 19. nóvember 1979. Gerði hann þá kröfu að fram færi ítarleg rannsókn á gerð leirmyndar sem hafi verið unnin að undirlagi lögreglunnar í Keflavík í upphafi rannsóknar á hvarfi Geirfinns Einarssonar og birt var mynd af í fjölmiðlum. Í bréfinu kom fram að lögmaðurinn hafi sett fram sömu beiðni í byrjun árs 1976 þegar skjólstæðingur hans hafi sætt gæsluvarðhaldi vegna málsins en Örn Höskuldsson, fulltrúi sakadóms, hafi látið undir höfuð leggjast að láta rannsaka þetta atriði. Þá hafi hann ítrekað beiðnina í ársbyrjun 1977, en án árangurs. Fram kom að Magnús hafi höfðað mál til heimtu skaðabóta vegna gæsluvarðhalds að ósekju og væri ógerlegt að ljúka því máli án ítarlegrar rannsóknar á gerð leirmyndarinnar. Til stuðnings kröfunni vísaði lögmaðurinn orðrétt til framburðar [GKJ], afgreiðslustúlku í Hafnarbúðinni, fyrir sakadómi Reykjavíkur 20. maí 1977.³⁵¹² Fyrir liggur bréf Þórðar Björnssonar ríkissaksóknara til Hallvarðs Einvarðssonar rannsóknarlögreglustjóra um að rétt þætti að verða við beiðninni og fól rannsóknarlögreglu ríkisins rannsókn málsins með þeim fyrirmælum að rannsóknin skyldi beinast að því hvort við gerð leirmyndarinnar hafi verið beitt aðferðum sem gætu talist brot gegn XIV. kafla almennra hegningarlaga nr. 19/1940.³⁵¹³
1834. Fimmtudaginn 22. nóvember 1979 sendi Gunnlaugur Briem bréf til Þórðar Björnssonar ríkissaksóknara ásamt skjölum varðandi rannsókn á Guðjóni sem fram fór árið 1976 og var framkvæmd af Gísla Guðjónssyni sálfræðingi. Tók Gunnlaugur það sérstaklega fram að svör Guðjóns við þeim spurningum sem voru lagðar fyrir hann hafi borist honum fyrst þennan dag. Fram kom að verjanda Guðjóns hafi verið sent afrit af gögnunum. Þá var tekið fram að áþekk rannsókn hafi farið fram á Sævari og þau gögn væru í fórum rannsóknarlögreglu ríkisins.³⁵¹⁴ Rannsóknargögnin vegna Sævars liggja ekki fyrir meðal gagna málsins. Gögn er lúta að Guðjóni liggja fyrir. Þar á meðal var bréf frá Alan Smith, klínískum sálfræðingi hjá Powick sjúkrahúsinu í Bretlandi til Gísla Guðjónssonar, dagsett 23. febrúar 1977, um greiningu á niðurstöðum rannsóknarinnar. Í bréfinu kom fram að áreiðanlegur munur væri á viðbrögðum sakborningsins sem Gísli gæti mögulega tengt við eðli spurninganna. Orðrétt ritaði Alan Smith: „Hins vegar þar sem viðbrögðin urðu í engu tilviki meiri en

³⁵¹¹ Bls. 3983.

³⁵¹² Bls. 4010.

³⁵¹³ Bls. 4009.

³⁵¹⁴ Bls. 4012.

við viðmiðunarspurningunni tel ég að það séu engar vísbendingar um lygi.“ (e. However, as none of the scores are greater than the first control question, I guess there is no evidence of lying.)³⁵¹⁵ Meðal gagnanna var grein eftir Alan Smith með heitinu: „Secret lie detector in the lab“ sem birtist 28. ágúst 1977 í tímaritinu *New Scientist*. Í greininni sagði að lygamælir sem byggði á raddgreiningu hafi á liðnu ári orðið sterkt rannsóknartæki. Lygamælar mældu breytingar á streitu og kvíða sem kæmi fram þegar einstaklingar væru að ljúga. Meðal rannsóknargagnanna liggur fyrir spurningalisti sem Gísli Guðjónsson lagði fyrir Guðjón í desember 1976. Voru spurningarnar af tvenns konar toga, annars vegar eins konar viðmiðunarspurningar og hins vegar efnislegar spurningar aðallega um Geirfinnsmálið. Guðjón var spurður spurninganna í tveimur umferðum og var bókað um svör hans aftan við hverja spurningu. Efnislegu spurningarnar og svörin voru eftirfarandi: „3. Ætlarðu að svara öllum spurningum um Geirfinnsmálið eftir besta minni? Já (Já). 5. Fórstu til Keflavíkur 19. nóvember 1974? Já (Já). 6. Veistu örlög Guðmundar Einarssonar? Já (Já). 7. Óttast þú einhvern ef þú skýrir frekar frá Geirfinnsmálinu? Nei (Nei). 9. Geturðu nafngreint alla sem áttu þátt í hvarfi Geirfinns? Nei (Nei). 11. Óttast þú um velferð einhvers ef þú skýrir nánar frá Geirfinnsmálinu? Nei (Nei). 12. Áttir þú einhvern þátt í hvarfi Guðmundar Einarssonar? Nei (Nei). 13. Hefurðu sagt rannsóknarlögreglunni frá öllu sem þú manst varðandi Geirfinnsmálið? Já (Já). 15. Veistu hverjir stóðu á bak við hvarf Geirfinns? Já (Nei). 17. Áttir þú þátt í hvarfi Geirfinns? Já (Já). 19. Veistu af hverju Erla Bolladóttir hafði ekki bendlað þér við Geirfinnsmálið þegar hún talaði við þig snemma á þessu ári? Nei (Nei). 21. Áttu erfitt með að átta þig á því hvort þú eigir þátt í hvarfi Geirfinns? Já (Já). 22. Hefurðu tekið þátt í því að fremja morð? Já (Já). 23. Hefurðu einhverja ástæðu til að hylma yfir Geirfinnsmálið? Nei (Nei). 25. Hefurðu svarað öllum framangreindum spurningum sannleikanum samkvæmt? Já (Já).³⁵¹⁶ Meðal rannsóknargagnanna voru tvær greinar eftir Gísla Guðjónsson. Annars vegar „The Use of Electrodermal Responses in a Case of Amnesia (A Case Report)“ sem birtist árið 1979 í *Medicine Science and the Law Journal*.³⁵¹⁷ Hins vegar grein með heitinu „Electrodermal responsivity in Icelandic criminals, clergymen and policemen“ sem birtist árið 1979 í *British Journal of Social and Clinical Psychology* og fjallaði um rannsókn sem Gísli framkvæmdi. Í greininni kom fram að 12 síbrotamenn, 12 prestar og 12 lögreglumenn hafi tekið þátt í rannsókninni. Var framkvæmd rannsóknarinnar lýst ítarlega og fram kom að sex spurningar hafi verið lagðar fyrir þátttakendur rannsóknarinnar: „1. Er nafn þitt...? 2. Ertu í Reykjavík núna? 3. Ferðu einhvern tímann með lygar? 4. Siturðu núna? 5. Hefurðu einhvern tímann stolið einhverju? 6. Ertu á Íslandi núna?“ Í greininni sagði að einungis tvær spurningar gætu vakið lygar hjá þátttakandanum, spurning þrjú og fimm.³⁵¹⁸

1835. Fyrir liggur bréf [PKKP] til ríkissaksóknara, dagsett 10. janúar 1980, þar sem hann óskaði eftir því að draga framburð sinn í Geirfinnsmálinu til baka. Orðrétt ritaði hann: „Samvisku minnar vegna rita ég bréf þetta til yðar, þar sem ég get ekki staðið á

³⁵¹⁵ Bls. 4014.

³⁵¹⁶ Bls. 4027–4028.

³⁵¹⁷ Bls. 4032–4034.

³⁵¹⁸ Bls. 4029.

framburði þessum sem vitni og ástæður fyrir því að ég gaf nafn mitt undir fyrrnefndar lögregluskýrslur eru þær að vegna þrýstings lögreglumanna og hótanna sem ég útskýri nánar í smáatriðum sé þess óskað [...].³⁵¹⁹

1836. Daginn eftir, 11. janúar 1980, var dómþing sakadóms Reykjavíkur háð af Hirti O. Aðalsteinsyni fulltrúa og tekið fyrir beiðni ríkissaksóknara um skýrslutöku fyrir dómi af [HeG] vegna hæstaréttarmáls nr. 214/1978. Bókað var að Þórður Björnsson ríkissaksóknari hafi mætt í dóminn klukkan 15:30. Þá voru bókaðir mættir verjendurnir Guðmundur Ingvi Sigurðsson, Jón Oddsson, Hilmar Ingimundarson og Örn Clausen. Bókað var að klukkan 15:40 hafi [HeG], fyrrum starfsstúlka á Kópavogshæli, komið fyrir dóminn sem vitni. Greindi hún frá því að hafa fengið bréf frá Sævari í október eða nóvember 1979 þar sem hann hafi óskað eftir því að hún kæmi austur að Litla-Hrauni til viðtals við sig. Kvaðst hún hafa rifið bréfið og hent því. Hafi hún fengið þau skilaboð í gegnum nafngreinda konu að hún breytti framburði sínum þannig að Sævar hafi komið um kvöldið að starfsmannahúsi Kópavogshælisins 26. janúar 1974 og dvalið alla nóttina. Orðrétt var bókað eftir vitninu: „Vitnið kveður að Sævar hafi farið um kl. 23:30 og komið aftur um kl. 04:30.“ Vék hún frá klukkan 16:25.³⁵²⁰ Í framhaldinu var tekin fyrir beiðni ríkissaksóknara um skýrslutöku fyrir dómi af [GunJ] og lögreglumönnunum Gísla Guðmundssyni og Torfa Jónssyni, vegna hæstaréttarmáls nr. 214/1978. Bókað var að klukkan 16:25 hafi Torfi Jónsson rannsóknarlögreglumaður mætt í dómnum sem vitni. Bókað var að lagðar hafi verið fyrir vitnið sex spurningar. Var Torfi spurður hvernig þeir hafi gert [GunJ] grein fyrir erindi sínu og hvað þeir hafi rætt við hann þegar þeir hafi hitt hann á Spáni og á leiðinni heim. Greindi Torfi frá því að þeir hafi afhent [GunJ] bréf frá Gunnlaugi Briem sakadómar, en þeir hafi haft strengileg fyrirmæli um að ræða ekkert um málið við [GunJ]. Aðspurður hvernig gæslu [GunJ] hafi verið háttað skýrði Torfi frá því að lögreglumenn hafi tekið á móti [GunJ] á Keflavíkurflugvelli og flutt hann að Hótel Holti þar sem hann hafi dvalist um nóttina undir vakt Hellerts Jóhannessonar lögreglumanns. Daginn eftir hafi [GunJ] komið fyrir dóm og kvaðst Torfi hafa staðið vakt yfir [GunJ] á heimili móður hans. Var hann næst spurður hvort [GunJ] hafi átt þess kost að ræða við Albert Klahn fyrir eða á meðan skýrslutöku stóð. Kvaðst Torfi ekki vita til þess að þeir hafi rætt saman áður en skýrslutakan hófst fyrir dómi. Var Torfi spurður um viðbrögð [GunJ] eftir að hann hafði gefið skýrslur í málinu og staðfest framburð sinn. Orðrétt var bókað eftir Torfa: „Vitnið svarar því til að það hafi ekki verið í réttarsalnum er [GunJ] vann eið að framburði sínum. Vitnið kveður að [GunJ] hafi fundið að því við sig og tjáð sér að hann hefði sennilega ekki unnið eiðinn ef vitnið hefði verið viðstatt. Skildist vitninu að með þessu væri [GunJ] að gefa í skyn að hann væri ekki of viss í sinni sök um framburð sinn.“ Bókað var að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, hafi spurt vitnið hvort farið hafi verið með [GunJ] að Hamarsbraut 11 fyrir eða eftir að skýrslan var tekin laugardaginn 30. apríl 1977. Sagði Torfi að það hafi örugglega ekki verið farið með [GunJ] fyrir

³⁵¹⁹ Bls. 4039.

³⁵²⁰ Bls. 4041–4042.

skýrslutökuna. Vék hann frá klukkan 17:05.³⁵²¹ Á sama tíma var bókað að Gísli Guðmundsson rannsóknarlögreglumaður hafi komið í dóminn sem vitni. Lagðar voru fyrir hann sömu sex spurningar og var framburður hans í öllum aðalatriðum samhljóða framburði Torfa Jónssonar. Var Gísli spurður hvort lögreglumönnum hafi verið kunnugt um hvort [GunJ] hafi síðar tjáð sig munnlega eða skriflega um framburð sinn. Orðrétt var bókað eftir Gísla: „Vitnið kveðst hafa rætt við föður [GunJ] og hafi faðir hans sagt vitninu að [GunJ] væri hugsandi vegna þessa máls. Vitnið kveðst ekki geta svarað þessu öðruvísi.“ Vék hann frá klukkan 17:30.³⁵²² Bókað var að ríkissaksóknari hafi fallið frá því að leiða [GunJ] fyrir dóminn, en samkvæmt upplýsingum væri hann enn á Spáni. Þá var tekin fyrir beiðni ríkissaksóknara um yfirheyrslu fyrir dómi af Erlu Bolladóttur vegna hæstaréttarmáls nr. 214/1978. Bókað var að Erla hafi mætt klukkan 17:30 og gætt hafi verið ákvæða 2. mgr. 77. gr. laga nr. 74/1974. Bókað var orðrétt í sakadómsbókina: „Mætta óskar nú eftir að skýra frá því að fyrri framburðir sínir um för sína til Keflavíkur þann 19. nóvember 1974 séu rangir. Mætta kveðst nú ekki hafa farið til Keflavíkur. Mætta kveðst skýra frá þessu að eigin frumkvæði og komi ekki til þrýstingur frá nokkrum öðrum. Mætta kveðst fyrst nú þora að mæta til að breyta framburði sínum og kveður hún ástæðuna vera breytt lífsviðhorf. Mætta kveður að gæsluvarðhaldið hafi haft þvingandi áhrif á sig og valdið því að hún bar eins og hún gerði.“ Þá sagði hún framburð sinn um flutning á líki Geirfinns einnig rangan. Bókað var að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, hafi spurt hvernig á því stæði að framburðir hennar og meðákærðu væru í samræmi. Orðrétt var bókað eftir Erlu: „Mætta kveður að ástæðan sé sú að rannsóknarmenn hafi átt hlut að því að samræma framburðina með því að gefa sér punkta um framburði hinna.“ Vék Erla frá klukkan 17:55 og var dómþingi slitið.³⁵²³

1837. Föstudaginn 14. janúar 1980 var dómþing Hæstaréttar sett og haldið af hæstaréttardómurinum Birni Sveinbjörnssyni, Loga Einarssyni, Benedikt Sigurjónssyni, Ármanni Snævarr og Þór Vilhjálmsyni. Hófst munnlegur málflutningur fyrir Hæstarétti Íslands í máli nr. 214/1978, ákærvaldið gegni Kristjáni Viðari, Sævari, Tryggva Rúnari, Alberti Klahn, Erlu og Guðjóni. Bókað var í gerðabók Hæstaréttar að munnlegur málflutningur hafi farið fram. Bókað var að Þórður Björnsson ríkissaksóknari hafi sótt dómþingið og flutt málið af hálfu ákærvaldsins. Krafðist hann staðfestingar hins áfrýjaða dóms að því er varðaði refsingu Kristjáns Viðars og Sævars en að refsing Tryggva Rúnars og Guðjóns yrði þyngd. Þá krafðist hann þess að Albert og Erla yrðu sakfelld samkvæmt ákæru og að refsing þeirra yrði þyngd. Bókað var að verjendur ákærðu hafi sótt dómþingið. Var dómþingi frestað en fram haldið daginn eftir. Bókað var í gerðabók Hæstaréttar að Þórður Björnsson ríkissaksóknari hafi flutt ræðu sína dagana 15. til 17. janúar 1980. Föstudaginn 18. janúar 1980 var bókað að málflutningi hafi verið fram haldið og þá hafi Páll Arnór Pálsson, verjandi Kristjáns Viðars, tekið til máls. Var lögmaðurinn að flytja sitt fyrsta prófmál fyrir réttinum. Gerði hann þær dómkröfur að Kristján Viðar

³⁵²¹ Bls. 4042–4044.

³⁵²² Bls. 4044–4046.

³⁵²³ Bls. 4046–4047.

yrði sýknaður af I. kafla ákæru frá 8. desember 1976 og öllum ákæruatriðum á hendur honum í ákæru dagsettri 16. mars 1977. Krafðist hann vægustu refsingar fyrir önnur ákæruatriði í fyrri ákærunni. Næstur tók til máls Jón Oddsson, verjandi Sævars. Gerði hann þær dómkröfur að því er varðaði ákæru frá 8. desember 1976 að Sævar yrði aðallega sýknaður af I. kafla ákærunnar, en hlyti vægustu refsingu fyrir önnur ákæruatriði. Til vara krafðist verjandinn þess að Sævar hlyti vægustu refsingu samkvæmt lögum. Varðandi ákæru frá 16. mars 1977 krafðist verjandinn þess að Sævar yrði sýknaður en til vara hlyti hann vægustu refsingu samkvæmt lögum. Var dómþingi frestað til 21. janúar 1980.³⁵²⁴

1838. Föstudaginn 18. janúar 1980 birtist viðtal við Erlu Bolladóttur í Helgarpóstinum. Var mynd af Erlu slegið upp á forsíðu blaðsins undir fyrirsögninni: „Erla Bolladóttir skýrir ástæður breytts framburðar síns í Geirfinnsmálinu: „Lygavefurinn var sem skuggi yfir lífi mínu“. Var orðrétt haft eftir Erlu á forsíðu blaðsins: „Mér finnst lygavefurinn sem ég hef spunnið í kringum þetta mál fram að þessum tíma vera sem skuggi yfir lífi mínu á hverjum degi. Ég hef oft ætlað að brjótast út úr þessum lygasamsetningi og viljað segja sannleikann... Ég get hreinlega ekki borið þá ábyrgð alla ævi, að menn séu dæmdir saklausir vegna minna orða. Ég hugsa líka dæmið þannig, að kæmi síðar meir hið sanna í ljós og ég hefði aldrei sagt sannleikann hvað mig varðar, þá stend ég sem afhjúpaður lygari og mun verr en ef ég opna málið sjálf með sannleikanum.“³⁵²⁵ Samhliða viðtalinu voru birtar athugasemdir ritstjórnar um síðustu atburði í meðferð Geirfinnsmálsins, en orðrétt sagði: „Rannsókn Geirfinnsmálsins var frá upphafi umdeild, og þegar niðurstaðan lá loks fyrir var hún gagnrýnd fyrir veipur og óljós málsatvik. Helgarpósturinn telur einsýnt að eftir síðustu atburði, – til dæmis ásakanir um harðræði við yfirheyrslur, breyttan framburð Erlu Bolladóttur, og nú síðast að eitt vitnið hefur afturkallað framburð sinn – sé þessi niðurstaða vefengjanlegri en nokkru sinni áður. Burtséð frá öðrum sakargiftum telur blaðið ástæðu til að spyrja hvort niðurstaða þessarar rannsóknar sé svo fullnægjandi að hún réttlæti m.a. tvo lífstíðardóma, þyngstu refsídóma á Íslandi frá því dauðarefsing var afnumin.“ Í viðtalinu lýsti Erla ástæðum þess að hún hafi ekki sagt sannleikann fyrr. Kvaðst hún hafa þroskast mikið síðustu ár og viðhorf hennar til lífsins hafi breyst. Þá væri hún orðin sjálfstæðari. Þá var Erla spurð um upphaf rannsóknar Guðmundarmálsins og greindi hún þá frá því að síðustu daga gæsluvarðhaldsins í desember 1975 hafi rannsóknarlögreglumennirnir spurt hana hvort hún myndi eftir einhverju óeðlilegu sem hefði gerst á Hamarsbraut 11 í janúar 1974. Kvaðst Erla hafa munað eftir erfiðri nótt sem hún hafi átt í janúar, en hún hafi þá verið mjög langt niðri. Mundi hún eftir því að hafa farið út að öskutunnu um morguninn og þá séð lak í annarri tunnunni. Þá hafi lögreglumennirnir farið að spyrja hana hvort hún hafi þekkt til Guðmundar Einarssonar en hún komið af fjöllum í því sambandi og sagst ekkert vita um það mál. Daginn eftir hafi hún betur getað greint frá þessari erfiðu nótt, en henni hafi ekki frekar en nú verið fullljóst hvað hún hafi upplifað. Orðrétt var haft eftir Erlu: „En eitthvað í líkingu við það sem ég hef sagt fyrir dómi gerðist. Ég ætla ekkert að bakka

³⁵²⁴ Gögn starfshóps, bls. 338–342.

³⁵²⁵ Bls. 4066_A.

með neitt af því sem ég sagði þarna.“ Sagði hún að reynsla hennar af atburðunum á Hamarsbrautinni væri ekki uppspuni hennar. Sagði hún atburðina vera eins og martröð í huga sínum og eiga erfitt með að skýra þá. Lýsti hún því þannig að hún hafi að öllum líkindum upplifað eitthvað sem hafi gert hana svo hrædda að hún hafi kæft það í undirmeðvitund sinni. Þá greindi Erla frá því að á þeim tíma sem Geirfinnur hafi horfið hafi andað mjög köldu milli Sævars og Kristjáns Viðars vegna ósættis sem hafi komið upp á milli þeirra vegna sameiginlegra bifreiðakaupa. Þeir hefðu af þeim sökum ekki talast við í nokkra mánuði og það hafi einmitt verið í vetrarbyrjun 1974. Í viðtalinu var Erla beðin um að lýsa því hvernig hún byrjaði að tjá sig um Geirfinnsmálið. Kvaðst hún hafa verið að flytja dót úr íbúð sinni í Kópavoginum með aðstoð rannsóknarlögreglumanns. Orðrétt var haft eftir Erlu: „Ég fer þá að segja þessum lögreglumanni frá því, að Sævar hafi stundum verið að tala um Geirfinnsmálið og þóst vita eitthvað um það. Sannleikurinn var sá, að Sævar hafði velt því máli fyrir sér eins og hver einasti maður annar, þegar Geirfinnur hvarf. Hann hafði ákveðnar skoðanir á því og spáði í það hvernig hvarf hans hefði borið að höndum. Þetta voru svona ítarlegar vangaveltur um málið og Sævar vildi stundum láta líta þannig út að hann vissi um flest það sem gerðist í undirheimunum. Sannleikurinn var nú sá, að svo var ekki. En eins og ég segi, þá fer ég að tala við þennan rannsóknarlögreglumann um Geirfinnsmálið og segi honum svona undan og ofan af hugleiðingum Sævars um málið.“ Greindi hún síðan frá því að morguninn eftir hafi þessi sami rannsóknarlögreglumaður komið á heimili hennar ásamt rannsóknardómara og þeir viljað fá að vita meira um þetta Geirfinnstal hennar. Kvaðst Erla þá hafa sagt þeim að hún vissi nákvæmlega ekkert um það mál annað en vangaveltur í blöðum og sögusagnir út í bæ. Þeir hafi þá beitt sömu aðferð og áður og sagt við hana eitthvað á þá leið að kannski hefði hún upplifað eitthvað hörmulegt, sjokkerast og það liðið henni úr minni. Áfram lýsti Erla upphafi vitnisburðar síns í Geirfinnsmálinu: „Ég var orðin hysterísk á þessum tíma og mjög langt niðri, eftir það fór mér að birtast ný mynd af Sævari og strákunum. Ég trúði öllu um þá og þegar ég var spurð hvort ég myndi ekki óglöggt eftir einhverri Keflavíkurferð, þá vildi ég allt fyrir rannsóknarlögreglumennina gera, enda voru þeir mér mjög hjálplegir á þessum tíma; hjálpuðu mér að flytja, gengu frá meðlagsúrskurði, tilkynntu fyrir mig aðsetursskipti og voru mjög liðlegir. Ég svaraði því eitthvað á þá leið, að það gæti vel verið að ég hafi farið með strákunum til Keflavíkur. Og þar með var boltinn farinn að rúlla og ég dottinn inn í lygavefinn.“ Í framhaldinu hafi hún soðið saman einhverja sögu um ferð hópsins til Keflavíkur og stuðst við sögusagnir um spíra, blaðafregni um sendiferðabifreið og annað það sem hefði komið í blöðum. Tók hún fram að fyrsta frásögn hennar í málinu hafi verið gjörólík þeirri síðustu þegar lögreglan hafi verið búin að yfirheyra hana og sakborningana fram og til baka. Benti hún á að sakborningarnir hafi allir neitað harðlega í fyrstu, en síðan látið undan þrýstingi og sífelldum spurningum sem hafi byggst á hennar framburði og þá játað Keflavíkurferð. Viðurkenndi Erla að hún hafi logið og logið til að gera sögu sína líklegri. Í framhaldinu var Erla innt eftir því hvernig sú hugmynd hafi fæðst að búa til upplognar sakir á Einar Bollason, Magnús Leópoldsson, Sigurbjörn Eiríksson og Valdimar Olsen. Sagði hún það hafa haft aðdraganda. Hún hafi verið mjög róttæk í þjóðfélagsskoðunum og talið alla sem hafi

átt einbýlishús og Mercedes Benz glæpamenn og afætur á Þjóðfélaginu. Orðrétt var haft eftir Erlu: „Þegar ég var svo farin að ljúga þessu Geirfinnsmáli upp á mig og strákana, þá þótti mér réttara að fleiri fengju að sviða. Það voru langtum fleiri nöfn nefnd en þeirra fjögurra sem voru hneppir í gæsluvarðhald. Ég var búin að nefna háttsetta menn í Þjóðfélagskerfinu og fleiri og fleiri og allir áttu þeir að hafa verið þarna í fjörunni um nóttina.“ Sagði hún ástæður þess að hún hafi nefnt þessa fjóra menn vera margvíslegar. Hún hafi átt í útistöðum við Einar vegna fjölskyldumála, Magnús hafi verið nefndur áður í tengslum við málið vegna leirstyttunnar, Sigurbjörn og Valdimar hafi verið í tengslum við veitingahúsin og illa hafi verið um þá talað meðal þeirra sem hún hafði umgengist. Aðspurð um bílstjórana tvo sem hafi borið um að hafa gefið henni far sagðist Erla hafa breytt framburði sínum til þess að hann yrði samhljóða framburðum bílstjóranna. Kvaðst hún hafa sótt hugmyndina að þessari ferð sinni á puttanum til ákveðins atburðar í lífi sínu þegar hún hafi farið með vinkonu sinni til Grindavíkur og til baka á puttanum. Í viðtalinu kom fram að Erla hafi minnst á nokkur dæmi úr yfirheyrslum lögreglunnar. Sagði hún rannsakendur hafa verið alúðlega við sig, en hafa beitt ýmsum brögðum. Oftar en einu sinni þegar hún hafi viljað snúa við blaðinu og segja sannleikann hafi viðbrögð þeirra verið þau að það þýddi ekkert fyrir hana að láta svona.³⁵²⁶ Greindi hún frá því að í nóvember 1977 hafi hún sett í sig kjark til að draga til baka allt það bull sem hún hafi þá áður sagt. Þá hafi Karl Schütz byrst sig. Hún hafi þá haldið áfram og sagst vera þreytt og vilja segja sannleikann. Þá hafi Schütz spurt Erlu hvort hún væri ekki svöng og hún hafi játað því. Þá hafi Schütz, túlkur hans og rannsóknarlögreglumaður sagt við fangaverðina að þeir ætluðu með hana í Borgartún til frekari yfirheyrslu en í staðinn farið með hana á veitingastaðinn Ask og gefið henni nautakjöt og meðlæti. Daginn eftir hafi hún verið færð til yfirheyrslu og þá haldið sig við það að allt það sem hún hafi áður sagt væri ósatt. Þá hafi brúnin á Schütz þyngst og hún fengið á tilfinninguna að hún væri vanþakklát við góða menn sem leggðu ýmislegt á sig fyrir hana. Hún hafi staðist þrýsting lögreglunnar þarna en síðan hafi hún gefist upp og farið í sama farið aftur og haldið áfram að ljúga um Keflavíkurferðina, líkflutninga og fleira. Sagðist Erla hafa fundið inn á það að eftir því sem hún hafi verið samvinnuþýðari og skáldað upp hluti sem féllu rannsóknarmönnum í geð hafi þeir verið þeim mun mildari og geðugri í hennar garð. Greindi hún frá samprófunum í málinu og því skipti þegar Sævar var sleginn kinnhesti. Sagði hún þá samprófun alla hafa gengið út á það að hún og Kristján Viðar hafi átt að bera sakir á Sævar og fá hann til andsvara.³⁵²⁷ Í lok viðtalsins lýsti Erla því yfir: „Sannleikurinn er þessi: Hvorki ég né Sævar fórum til Keflavíkur þessa umtöluðu nótt og allt það sem ég hef sagt um þetta mál hefur verið skáldskapur.“³⁵²⁸

1839. Páll Arnór Pálsson, verjandi Kristjáns Viðars fyrir sakadómi, sendi ríkissaksóknara bréf 21. janúar 1980 þar sem hann óskaði þess að bréf [GEÞB] frá 28. desember 1979 yrði lagt fram í Hæstarétti.³⁵²⁹ Ljósrit af bréfi [GEÞB] var meðfylgjandi en þar fór hann þess á leit við Pál Arnór að hann hlutaðist til um að önnur skýrsla yrði tekin af

³⁵²⁶ Bls. 4666_C.

³⁵²⁷ Bls. 4666_D.

³⁵²⁸ Bls. 4666_E.

³⁵²⁹ Bls. 4068.

honum í sambandi við hvarf Guðmundar Einarssonar. Orðrétt sagði í bréfinu: „[E]ins og ég skýrði frá í fyrra bréfi mínu þá er skýrsla sú sem ég gaf algjörlega röng, og tel ég að rannsóknaraðilar hafi lagt mér orð í munn og að um algjöran hugarburð hafi verið að ég hafi nokkru sinni heyrt Kristján Viðar eða nokkurn málsaðila viðhafa þau orð að hann eða þeir hafi staðið að hvarfi Guðmundar Einarssonar.“ Í lok bréfsins ritaði hann um að vilja ekki verða þess valdandi að saklausir menn yrðu sakfelldir á grundvelli rangs framburðar af hans hálfu.³⁵³⁰

1840. Fyrir liggur skýrsla rannsóknarlögreglu ríkisins, dagsett 21. janúar 1980, rituð af Þóri Oddssyni vararannsóknarlögreglustjóra um að samkvæmt beiðni Þórðar Björnssonar ríkissaksóknara yrði aflað upplýsinga hjá þeim sem framkvæmdu tímamælingar milli staða hver meðalhraði hafi verið á akstursleiðum. Bókaði Þórir að hann hafi falið Ívari Hannessyni lögreglufulltrúa og Grétari Sæmundssyni rannsóknarlögreglumanni að annast að nýju mælingar á milli staða.³⁵³¹ Upplýsingaskýrsla Ívars og Grétars liggur fyrir meðal rannsóknargagna um mælingu á akstursleiðum. Í skýrslunni kom fram að þeir hafi fengið liðsinni vegaeftirlitsmanns til að framkvæma mælingarnar. Hann hafi komið með jeppabifreið af gerðinni Scout sem í hafi verið vegamælir. Fram kom að Grétar og vegaeftirlitsmaðurinn hafi framkvæmt mælingar frá Vatnsstíg áleiðis til Keflavíkur í jeppabifreiðinni en Ívar hafi fylgt í annarri bifreið til leiðsagnar. Ívar hafi síðan komið í jeppabifreiðina og þá hafi verið mæld leiðin frá Kjarvalsstöðum að Grýtubakka 10 síðan frá Grýtubakka 10 að Hjallavegi 31 en þaðan að Ásvallagötu 46. Frá Ásvallagötu hafi verið ekið að Lambhóli við Starhaga og síðan aftur að Ásvallagötu 46 en þaðan að Vatnsstíg 3. Var akstursleiðinni í öllum tilvikum lýst með ítarlegum hætti. Fram kom að götur hafi verið auðar og þurrar og veður allhvasst á norðan.³⁵³² Þá liggur fyrir upplýsingaskýrsla Gunnlaugs Sigurðssonar rannsóknarlögreglumanns um útreikninga á vegalengdum og aksturshraða. Fram kom að hann hafi fengið í hendur upplýsingaskýrslu Grétars og Ívars um mælingu vegalengda milli nokkurra staða. Reiknaði Gunnlaugur út meðalhraða milli þessara sömu staða út frá vegalengd og aksturstíma. Rakti hann niðurstöðurnar í skýrslunni en þar sagði að vegalengd frá Vatnsstíg 3 að Aðalstöðinni í Keflavík væri 46,705 kílómetrar. Orðrétt var bókað í upplýsingaskýrsluna: „Sé vegalengd þessi ekin á 33 mín. og 15 sek. er meðalhraði $46,705 \times 60/33,25 = 84,280$ km/klst.“ Í skýrslunni kom fram að meðalhraði frá annars vegar Kjarvalsstöðum að Grýtubakka 10 og hins vegar frá Grýtubakka 10 að Hjallavegi 31 hafi verið rúmí 40 km/klst. Þá hafi meðalhraðinn frá Hjallavegi 31 að Ásvallagötu 46 verið rúmí 45 km/klst, en frá þeim stað að Lambhóli við Starhaga hafi meðalhraðinn verið rúmí 32 km/klst. Þá reiknaðist Gunnlaugi til að frá Lambhóli að Ásvallagötu 46 hafi meðalhraðinn verið rúmí 43 km/klst. Loks hafi meðalhraðinn frá Ásvallagötu 46 að Vatnsstíg 3 verið rúmí 36 km/klst. Í lok skýrslunnar var bókað orðrétt: „Aksturstími í útreikningum er tekinn úr hefti XVIII bls. 98–99 í Geirfinnsmáli.“³⁵³³

³⁵³⁰ Bls. 4069.

³⁵³¹ Bls. 4070.

³⁵³² Bls. 4071–4073.

³⁵³³ Bls. 4074–4075.

1841. Sama dag, 21. janúar 1980, var dómþingi Hæstaréttar fram haldið og hélt Jón Oddson áfram ræðu sinni. Að henni lokinni tók Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, til máls og gerði þær dómkröfur að Tryggvi Rúnar yrði sýknaður af ákæruliðum I og II í ákæru útgefni 8. desember 1976. Var dómþinginu frestað til morguns, 22. janúar 1980.³⁵³⁴
1842. Þriðjudaginn 22. janúar 1980 ritaði Þórir Oddsson vararannsóknarlögreglustjóri skýrslu um samtal sitt við [JEP] tryggingafræðing. Fram kom að hann hafi greint honum frá framburði Sævars hjá lögreglu frá 28. október 1976, en þar hafi hann greint frá því að hafa séð Guðjón rita nafn og símanúmer Geirfinns í vasabók. Hafi Sævar sagst muna að tölustafirnir 31 hafi komið þar fyrir. Í skýrslunni kom fram að tryggingafræðingnum hafi verið kynnt að símanúmer Geirfinns, sem ekki hafi verið í símaskrá, hafi verið 3157. Fram kom að eftir því hafi verið leitað að [JEP] myndi reikna út hvaða líkur væru á því að maður sem væri spurður um fjögurra stafa símanúmer gæti farið rétt með einhverjar tvær samliggjandi tölur í númerinu.³⁵³⁵ Fyrir liggur bréf [JEP] þar sem fram kom að hann hafi athugað lauslega símaskrá Keflavíkur fyrir árið 1974. Númerin hafi verið 2400 talsins og alls 35 símanúmer sem byrjuðu á 31 og 26 símanúmer sem byrjuðu á 32. Auk þess kæmi talan 31 fyrir sem annar og þriðji tölustafur og eins sem þriðji og fjórði tölustafur. Með fræðilegum aðferðum hafi hann komist að þeirri niðurstöðu að líkurnar væru á bilinu þrjú til fimm prósent eftir því hvernig á málið væri litið, en ekki hafi gefist tími til að útlista það betur.³⁵³⁶
1843. Þennan sama dag var dómþingi Hæstaréttar fram haldið og bókað að Hilmar Ingimundarson, verjandi Tryggva Rúnars, hafi haldið áfram ræðu sinni. Að henni lokinni tók Örn Clausen, verjandi Alberts Klahn, til máls og gerði þær dómkröfur að Albert yrði algerlega sýknaður af 2. tölulið I. kafla ákæru frá 8. desember 1976, um brot gegn 211. gr., samanber 4. mgr. 22. gr., samanber 1. mgr., svo og 2. mgr. 112. gr. almennra hegningarlaga. Þá krafðist verjandinn sýknu af broti gegn 124. gr. og 221. gr. sömu laga sem fjallað var um í málflutningi í héraði.³⁵³⁷ Þá krafðist hann vægustu refsingar fyrir önnur ákæruatriði. Næstur tók Guðmundur Ingvi Sigurðsson, verjandi Erlu, til máls og gerði þær dómkröfur að Erla yrði sýknuð af ákæru fyrir brot á 211. gr., samanber 4. mgr. 22. gr., samanber 1. mgr. og 2. mgr. 112. gr. almennra hegningarlaga. Þá var krafist vægustu refsingar samkvæmt lögum fyrir önnur ákæruatriði. Var dómþinginu frestað en framhaldið daginn eftir, 23. janúar 1980. Hélt Guðmundur Ingvi varnarræðu sinni áfram. Næstur tók til máls Benedikt Blöndal, verjandi Guðjóns, og gerði þær kröfur að Guðjón yrði aðallega sýknaður af öllum ákæruatriðum, en til vara að honum yrði gerð vægasta refsing. Því næst tók Þórður Björnsson ríkissaksóknari aftur til máls og flutti seinni ræðu sína. Því næst Páll Arnór Pálsson, verjandi Kristján Viðars, og svo Kristján Viðar sjálfur. Bókað var í gerðabók Hæstaréttar að Kristján Viðar hafi flutt örstutt mál og lýst sig saklausan af ákæru um að hafa átt þátt í drápi Guðmundar Einarssonar og Geirfinns Einarssonar og ákæru um

³⁵³⁴ Gögn starfshóps, bls. 343.

³⁵³⁵ Bls. 4076.

³⁵³⁶ Bls. 4077.

³⁵³⁷ Gögn starfshóps, bls. 343.

rangar sakargiftir. Þá flutti Jón Oddsson seinni ræðu sína og að henni lokinni tók Sævar til máls. Bókað var að Sævar hafi lýst því harðræði sem hann teldi sig hafa verið beittan við rannsókn og í gæsluvarðhaldi vegna málsins. Þá hafi játningar verið þvingaðar með stöðugum yfirheyrslum og neitun rannsóknarmanna á því að taka mark á honum þegar hann hafi neitað sakargiftum. Bókað var að Hilmar Ingimundarson, Örn Clausen og Guðmundur Ingvi Sigurðsson hafi flutt seinni ræður sínar. Þá hafi Erla tekið til máls og var bókað að hún teldi að ákærðu í málinu hefðu talað fyrir daufum eyrum allan tímann sem rannsókn málsins hafi staðið yfir. Loks var bókað að Benedikt Blöndal, verjandi Guðjóns, hafi flutt seinni ræðu sína. Var þá málflutningi lokið og var málið tekið til dóms.³⁵³⁸

1844. Föstudaginn 23. febrúar 1980 var í Hæstarétti Íslands í máli nr. 214/1978, ákærvaldið gegn Kristjáni Viðari Viðarssyni, Sævari Marinó Ciesielski, Tryggva Rúnari Leifssyni, Alberti Klahn Skaftasyni, Erlu Bolladóttur og Guðjóni Skarphéðinssyni, kveðinn upp dómur og var Kristján Viðar dæmdur í 16 ára fangelsi, Sævar í 17 ára fangelsi, Tryggvi Rúnar í 13 ára fangelsi, Guðjón í 10 ára fangelsi, Erla í þriggja ára fangelsi og Albert Klahn í 12 mánaða fangelsi. Í öllum tilvikum kom gæsluvarðhaldsvist dómfelldu til frádráttar refsingu.³⁵³⁹
1845. Á tímabilinu 21. nóvember 1979 til og með 6. mars 1980 fór fram rannsókn á gerð leirmyndar sem gerð var að undirlagi lögreglunnar í Keflavík í upphafi rannsóknar á hvarfi Geirfinns Einarssonar. Rannsóknin fékk málnúmerið 3429/1979 og beindist að því hvort að við gerð leirmyndarinnar hafi verið beitt aðferðum sem talist gætu brot á XIV. kafla almennra hegningarlaga, nr. 19/1940. Bar [GKJ], fyrrum afgreiðslustúlka í Hafnarbúðinni, um að hafa ekkert komið að gerð leirmyndarinnar. Var sá framburður staðfestur í samprófun með [RI] leirlistakonu. Þá bar [GKJ] um að hafa fengið bunka af ljósmyndum af ýmsum mönnum, þar á meðal Magnúsi Leópoldssyni, þar sem henni var ætlað að benda á einhver atriði á ljósmyndunum sem væru lík manningum í Hafnarbúðinni sem leitað var að. Kvaðst hún hafa orðið reið þegar hún hafi séð leirmyndina í fjölmiðlum því þá hafi hún séð að myndin hafi verið gerð eftir ljósmynd af Magnúsi Leópoldssyni. Framburðir þáverandi lögreglumanna og fulltrúa bæjarfógetans í Keflavík voru hins vegar á þann veg að ljósmyndar af Magnúsi Leópoldssyni hafi ekki verið aflað fyrr en eftir að ábendingar hafi borist lögreglunni frá almenningi um að leirmyndin líktist Magnúsi.³⁵⁴⁰ Aðrar upplýsingar komu ekki fram í rannsókn þessari sem máli skipta nú.
1846. Fyrir liggja upplýsingar um að ekki hafi verið gerður frekari reki að málsókn á hendur [SÓH] vegna meints rangs framburðar. Var málið endanlega lagt upp hjá embætti ríkissaksóknara 2. október 1980, án þess að til formlegrar tilkynningar hafi komið um þá niðurstöðu.³⁵⁴¹
1847. Meðal gagna málsins liggur fyrir bréf Ásmundar S. Guðmundssonar, yfirlögregluþjóns hjá lögreglunni í Kópavogi, dagsett 21. janúar 1981. Í bréfinu kom fram að hann hafi

³⁵³⁸ Gögn starfshóps, bls. 344–346.

³⁵³⁹ Bls. 4078.

³⁵⁴⁰ Bls. 4107–4167.

³⁵⁴¹ Bls. 4184_E.

farið ásamt Erlu í byrjun árs 1976 að Þverbrekku 4 í Kópavogi til að rýma geymsluherbergi, en þar hafi verið dót sem hún og Sævar hafi átt. Þar sem þau hafi þá verið búin að skila af sér leiguíbúðinni hafi Erla þurft að flytja dót úr geymslunni. Ritaði Ásmundur um að hafa ekið dótinu á öskuhaugana þar sem aðallega hafi verið um ónýtt drasl að ræða.³⁵⁴²

1848. Fyrir liggur skýrsla Gísla Guðmundssonar, dagsett 10. febrúar 1981, um könnun á afdrifum persónulegra muna í eigu Sævars sem lögregla haldlagði að hans sögn við handtöku hans og Erlu Bolladóttur í tengslum við svokallað póstsvikamál 12. desember 1975.³⁵⁴³ Í skýrslunni kom fram að haft hafi verið samband við fjölmarga aðila sem hafi með einum eða öðrum hætti komið að rannsókn, saksókn og dómsmeðferð þeirra sakamála sem höfðuð voru gegn Sævari. Leiddi könnunin í ljós að munir sem [VK] kvikmyndagerðarmaður hafi átt hjá Sævari hafi hann fengið aftur. Ekki hafi tekist að finna neitt annað af því sem Sævar hafi getið um í greinargerð sinni dagsettri 5. desember 1980, þrátt fyrir leit og viðtöl. Sigurbjörn Víðir Eggertsson og Eggert Bjarnason hafi staðfest að húsleit hafi farið fram að Þverbrekku 4, en engin lögregluskýrsla hafi legið fyrir um leitina. Bókað hafi verið í dagbók fíknideildar lögreglunnar í Reykjavík 13. desember 1975 að húsleit hafi farið fram á heimili þeirra klukkan 12:40 og þaðan hafi verið tekið mikið af ýmsum skjölum og bréfum. Að leitinni lokinni hafi íbúðin verið innsigliuð. Orðrétt sagði í skýrslunni: „Ásmundur Guðmundsson, yfirlögregluþjónn í Kópavogi, hefur tjáð undirrituðum, að ekki sé til þar nein húsleitarskýrsla varðandi Þverbrekku 4, Kópavogi í umrædd skipti. – Hann kveðst þó muna eftir því að í byrjun árs 1976 hafi hann farið með Erlu Bolladóttur, að Þverbrekku 4, Kópav. til að rýma geymsluherb. í kjallara. Ásmundur segir að í geymslunni hafi verið aðallega ónýtt drasl, eins og hann orðar það, sem farið var með á öskuhaugana við Gufunes að undanskildum rúmdýnum, sem farið var með til móður Erlu og að því er hann minnir kæliskáp eða eitthvert heimilistæki, sem farið hafi verið með í hús við Ásvallagötu í Reykjavík.“³⁵⁴⁴
1849. Mánudaginn 17. ágúst 1981 birtist viðtal við séra Jón Bjarman í Dagblaðinu undir fyrirsögninni: „Séra Jón Bjarman fangaprestur hefur fylgzt með 300 refsiföngum og segir: Einn eða tveir voru betri menn eftir fangelsisvistina – um harðræðisrannsóknina: Það var ekki spurt hvað gerðist heldur reynt að sanna hvað gerðist ekki.“ Séra Jóni var lýst sem skriftaföður og huggara fanganna og ekki síst boðberi milli þeirra og opinberra dómsyfirvalda. Kvaðst séra Jón vera eini embættismaðurinn sem ætti innangengt í fangelsin án þess að vera starfsmaður dómsmálaráðuneytisins, hans yfirmaður væri biskupinn. Aðspurður hvenær grunur hafi vaknað hjá honum um að ekki væri allt með felldu innan Síðumúlafangelsisins svaraði séra Jón orðrétt: „Ég fann frá upphafi að meðferð sakborninga var óvenjuleg. Mér var sagt að þeir óskuðu ekki eftir því að ég kæmi til þeirra, en komst að því seinna að það var ósatt. Sævar sá ég, eftir beiðni móður hans, þegar hann hafði verið tvo mánuði í gæsluvarðhaldi og var hann þá færður til mín í fótjárnnum. Mér var bannað að tala við hann nema tíu mínútur?

³⁵⁴² Bls. 4167_A.

³⁵⁴³ Bls. 4168–4171.

³⁵⁴⁴ Bls. 4170 og gögn starfshóps, bls. 311.

Hvaða tilgangi átti takmörkun á viðtalstíma við prest að þjóna? Og varðstjórinn lét mig á sér skilja að ég væri að skipta mér af því sem mér kæmi ekki við þegar ég vildi kaupa af honum sigarettur handa Sævari sem hafði verið sviptur tóbaki.“ Greindi hann frá því að fangaverðirnir hefðu afsakað sig með því að meðferðin væri refsing fyrir agabrot þar sem Sævar hafi komist í bréfasamband við annan fanga. Sagði séra Jón að ástandið í fangelsinu hafi verið greinilega mjög slæmt þetta ár. Aðspurður um álit sitt á harðræðisrannsókninni sagði séra Jón hana ekki hafa verið óvilhalla rannsókn enda hafi undirmaður rannsóknarlögreglustjóra ríkisins rannsakað ætlað sakarefni bæði yfirmanns síns og fjölda samstarfsmanna. Fannst honum rannsóknin hafa fremur beinst að því að sanna að eitthvað hafi ekki gerst fremur en að reyna að sanna hvað hafi gerst. Kvaðst hann ekki geta sætt sig við að íslenskt réttarfar væri þannig að sjálfsagt væri að fangar væru barðir við yfirheyrslur.³⁵⁴⁵

1850. Þórir Oddsson, vararannsóknarlögreglustjóri ríkisins, birti grein í Morgunblaðinu 25. ágúst 1981 undir yfirskriftinni: „Reynt að vekja tortryggni á réttarhari í landinu. Athugasemdir við blaðaskrif séra Jóns Bjarman og Dagblaðsins.“ Dró hann fram nokkur þau atriði sem að hans mati skiptu höfuðmáli ef leggja ætti mat á harðræðisrannsóknina sem hann hafi framkvæmt. Vísaði hann til þess að Jón Oddsson hæstaréttarlögmaður og verjandi Sævars hafi lýst því yfir í viðtali við Dagblaðið 28. júlí 1979 að hann hefði enga ástæðu til að finna að skipun Þóris til að fara með rannsókn málsins. Þá vísaði Þórir orðrétt til þeirrar bókunar Jóns Oddssonar sem hafi verið færð í lokaskýrslu harðræðisrannsóknarinnar um að hann teldi rannsóknaraðila málsins hafa vandað mjög til allra vinnubragða og sagt rannsóknina til fyrirmyndar. Í greininni rakti Þórir að ríkissaksóknari hafi mælt fyrir um rannsóknina og afmarkað rannsóknarefnið. Af þeim sökum hafi ekki öll umkvörtunatriði Sævars verið tekin til rannsóknar þar sem þau hafi varðað atriði máls sem sakadómur hafi þegar fjallað um. Þá rakti Þórir umfjöllun Hæstaréttar um harðræðisrannsóknina. Í lok greinarinnar kom fram það álit Þóris að embætti séra Jóns Bjarman sem fangelsisprestur væri það mikilvægt að honum þætti hryggilegt að vita til þess að frá honum kæmu athugasemdir sem væru til þess fallnar að gera réttarharið í landinu tortryggilegt.³⁵⁴⁶

1851. Fimmtudaginn 27. ágúst 1981 birtist frétt um málið í Dagblaðinu undir fyrirsögninni: „Hin langa þögn hefur verið rofin – segir séra Jón Bjarman fangaprestur um athugasemdir vararannsóknarlögreglustjóra.“ Fram kom að séra Jón fagnaði grein Þóris Oddssonar og vænti þess að nú væri hægt að ræða málin af hlutlægni og umbótavilja. Sagðist hann mundu svara grein Þóris innan tíðar.³⁵⁴⁷ Á sama stað birtist viðtalsfrétt við Þórð Björnsson ríkissaksóknara. Vísaði hann til dóms Hæstaréttar í málinu um þá niðurstöðu að ekki hafi verið sýnt fram á að játningar ákærðu hafi verið fengnar fram með ólögumætum aðferðum af hálfu þeirra sem hafi farið með rannsókn málsins. Haft var eftir Þórði að Hæstiréttur Íslands hafi bent á ýmsa hnökra á

³⁵⁴⁵ Bls. 4171_A–B.

³⁵⁴⁶ Bls. 4171_C.

³⁵⁴⁷ Bls. 4171_D.

formsatriðum við yfirheyrslurnar en hann vildi ekki standa í ritdeilum um gamalt mál sem væri löngu flutt og dæmt.³⁵⁴⁸

1852. Þriðjudaginn 1. september 1981 birtist grein eftir séra Jón Bjarman í Morgunblaðinu undir yfirskriftinni: „Um óvilhallar rannsóknir og ætlað harðræði“. Setti hann fram gagnrýni í þremur liðum. Í fyrsta lagi gagnrýndi hann fyrrverandi dómsmálaráðherra og starfsmenn hans fyrir að hafa setið á kærubréfi hans dagsettu 30. maí 1978 í rúmt ár og ekki tryggt það að framkvæmd rannsóknarinnar væri hafin yfir alla gagnrýni. Í öðru lagi beindi hann gagnrýni sinni að ríkissaksóknara fyrir að hafa ekki aðhafst í málinu á sama tímabili þar sem honum hafi borist afrit af framangreindu bréfi. Í þriðja lagi gagnrýndi hann vararannsóknarlögreglustjóra fyrir að taka að sér rannsókn á ætluðu sakarefni yfirmanns síns og samstarfsmanna sinna. Þá hefði hann sitthvað að athuga við harðræðisrannsóknina sjálfa. Rifjaði hann upp þau ummæli að árið 1976 hafi verið slæmt ár í íslenskri réttarsögu og tók hann undir það. Mönnum verið haldið í langvarandi gæsluvarðhaldi þar sem þeim hafi verið ætlað að sanna sakleysi sitt fremur en að sök hafi verið sönnuð á þá. Sama ár hafi gæsluvarðhaldsfangar verið lagðir í „strekki og járn“ fyrir að vera með „kjafthátt“ og vísaði þar til orða fyrrum yfirfangavardar í Síðumúlafangelsi. Dómsrannsókn hafi farið fram í því máli þars em einungis hafi verið rannsökuð tilvik tveggja fanga sem hafi verið tilefni beiðni hans en ekki kannað almennt hvernig agaviðurlögum hafi almennt verið beitt í fangelsinu á þessum tíma. Ekki hafi verið rætt við aðra gæsluvarðhaldsfanga þrátt fyrir að bréf hans frá því í september 1976 hafi gefið tilefni til þess. Þá hafi fyrrverandi dómsmálaráðherra verið sakaður um það í þingsölum Alþingis að hafa verið viðriðinn afbrotamál. Þegar dómsrannsókn hafi lokið í Guðmundar- og Geirfinnsmálum hafi hann lýst því yfir að „martröð væri létt af þjóðinni.“ Orðrétt ritaði séra Jón: „Ákærvaldið hafði þá ekki fjallað um sakarefnin og engin ákæruskjöl verið gefin út.“ Ritaði séra Jón um að hafa sitthvað um framkvæmd harðræðisrannsóknarinnar að segja. Nefndi hann sem dæmi muninn á þeirri meðferð sem kvenfangavörður hafi verið beitt samanborið við karlkyns kollega sína, en framburður hennar hafi styrkt mjög ásakanir Sævars. Hafi framburður hennar verið gerður tortryggilegur á meðan karlkyns fangavörður hafi verið sleppt með mikið minnisleysi. Lýsti séra Jón yfir þeirri skoðun sinni að honum þætti það engin goðgá að álykta sem svo að harðræði sýnt einum sakborningi í máli styðji ásakanir annars um hið sama og vísaði þar til framburðar um að fangavörður hafi límt heftiplástur með grisju yfir munn Tryggva Rúnars, en það tilvik hafi verið talið standa utan við mörk rannsóknarinnar. Enginn hinna sakborninganna í málinu hafi verið spurður hvort hann hafi sætt harðræði. Í lok greinarinnar ritaði fangelsispresturinn: „Vikulega umgengst ég þá, sem í undirrétti fengu allt að ævilöngu fangelsi fyrir hinar verstu sakir, sem á þá voru bornar, í Hæstarétti voru þeir dæmdir í allt að 17 ára fangelsi. Meðan ég er í vafa hvernig forsendur þeirra dóma voru fengnar get ég ekki verið rór.“³⁵⁴⁹
1853. Meðal gagna málsins liggur fyrir bréf frá Sævari til Boga Nilssonar rannsóknarlögreglustjóra, dagsett 19. september 1993. Í bréfinu, sem er 11 blaðsíður,

³⁵⁴⁸ Bls. 4171_D.

³⁵⁴⁹ Bls. 4171_F–G.

rekur Sævar kenningu sína um hvaða maður það hafi verið sem hafi hringt úr Hafnarbúðinni og gerð hafi verið leirmynd af. Þá setur hann fram kenningu um morðið á Geirfinni og nafngreininir þá aðila sem að hans mati hafi komið að því.³⁵⁵⁰

1854. Fyrir liggur ódagsett bréf Sævars til rannsóknarstofu þýsku ríkislögreglunnar, Bundeskriminalamt, Kriminaltechnisches Institut í Wiesbaden, Þýskalandi. Óskaði hann eftir afriti af niðurstöðum rannsókna sem fram hafi farið hjá rannsóknarstofunni í tengslum við Guðmundar- og Geirfinnsmálið árið 1976.³⁵⁵¹ Svarbréf barst 16. desember 1994 þar sem móttaka á bréfi Sævars var staðfest. Í bréfinu kom fram að niðurstöður rannsókna af því tagi sem hann óskaði eftir væru ekki afhentar einstaklingum. Var honum því bent á að snúa sér til lögregluþyrvalda á Íslandi sem gætu þá, að vissum skilyrðum uppfylltum, óskað eftir afhendingu gagnanna.³⁵⁵²
1855. Með bréfi dagsettu 27. september 1993 til dóms- og kirkjumálaráðuneytisins fór Sævar þess á leit að hann yrði hreinsaður af öllum sökum í svonefndum Guðmundar- og Geirfinnsmálum. Var erindinu svarað á þann veg að hann skyldi stíla beiðni um endurupptöku til Hæstaréttar Íslands, en senda hana til ríkissaksóknara.³⁵⁵³ Í framhaldinu ritaði hann ráðuneytinu nokkur bréf varðandi hugsanlega endurupptöku málanna. Með bréfi ráðuneytisins dagsettu 16. september 1994 var Sævari sent svarbréf og áréttað hvernig framgangur beiðni um endurupptöku gæti orðið.³⁵⁵⁴ Fyrir liggur bréf Sævars Ciesielski til Hæstaréttar Íslands, dagsett 23. nóvember 1994. Í bréfinu vísaði hann til ýmissa lagaákvæða og krafðist þess að verða hreinsaður af svokölluðu Guðmundarmáli. Meðfylgjandi beiðninni var greinargerð Sævars sem bar yfirskriftina: „SÝKN GREINARGERÐ vegna upptöku Geirfinns- og Guðmundarmála. I. kafli ákæru útgefin 8. des. 1976.“ Með greinargerðinni lagði Sævar fram gögn sem hann sagði ekki hafa verið lögð fyrir dóm á sínum tíma; endurrit úr sakadómsbók í máli nr. 207/1975, ákærvaldið gegn Sævari Marinó Ciesielski o.fl. vegna fíkniefnamisferlis í janúar og febrúar 1974, afrit af dómi uppkveðnum 16. desember 1980, könnun Ármanns Kristinssonar sakadómara á þeim atriðum í Guðmundarmáli sem ekki voru rannsökuð eða nægilega rannsökuð, dagsett 9. janúar 1977 og minnispunkta Kristmunds Sigurðssonar um Guðmundarmálið, dagsettir 13. janúar 1977.³⁵⁵⁵ Með bréfi dagsettu 19. september 1995 lagði Sævar fram svokallaða „Lokaskýrslu til ríkissaksóknara“ þar sem hann dró saman frekari rökstuðning fyrir endurupptöku málanna. Þá lagði Sævar fram uppfærða greinargerð um endurupptöku Geirfinns- og Guðmundarmála með bréfi til setts ríkissaksóknara, dagsettu 27. október 1995. Í bréfi setts ríkissaksóknara til Hæstaréttar Íslands 12. desember 1995 var lagt til að beiðninni yrði hafnað. Þann 30. janúar 1996 var Ragnar Aðalsteinsson hæstaréttarlögmaður skipaður talsmaður Sævars vegna beiðni hans um endurupptöku hæstaréttarmáls nr. 214/1978. Lagði Ragnar fram greinargerð um beiðni Sævars um endurupptöku á hæstaréttarmálinu fyrir Hæstarétt Íslands 20. febrúar 1997. Með

³⁵⁵⁰ Bls. 4172.

³⁵⁵¹ Bls. 4183.

³⁵⁵² Bls. 4184.

³⁵⁵³ Bls. 4182_B.

³⁵⁵⁴ Bls. 4182_A.

³⁵⁵⁵ Bls. 4183_A.

greinargerðinni fylgdu innbundin fylgiskjöl merkt „skjal nr. A“ til og með „skjal nr. H.“ Í skjali nr. A voru tekin saman ýmis gögn en þar var að finna svarbréf Vegagerðarinnar um upplýsingar um snjómokstur og færð á vegum dagana 26. og 27. janúar 1974 í Hafnarfirði og á Reykjanesi. Meðfylgjandi bréfinu voru gögn með upplýsingum um snjómokstur og færð annars vegar vikuna 20. janúar 1974 til 26. janúar 1974 og hins vegar vikuna 27. janúar 1974 til 2. febrúar 1974.³⁵⁵⁶ Þá voru í skjali nr. A yfirlýsingar Erlu Bolladóttur um sakamálin og ýmissa aðila um málsatvik sem Ragnar Aðalsteinsson, talsmaður Sævars, aflaði undir rekstri endurupptökumálsins.

1856. Mánudaginn 26. janúar 1996 mætti [EJR] á heimili Ragnars Aðalsteinssonar hæstaréttarlögmanns, skipaðs talsmanns Sævars Marinó Ciesielski, að ósk Ragnars til að greina frá málsatvikum, skýrslugjöf og sakbendingu. [EJR] bar um það að hafa átt leið um Hafnarfjörð ásamt vinkonu sinni aðfaranótt sunnudagsins 27. janúar 1974 á Volkswagen bifreið. Þar hafi hún séð Guðmund Einarssonar sem þær báðar þekktu sem hafi verið að reyna að fá far. Með Guðmundi hafi verið ungur maður heldur lægri að vexti en Guðmundur og mjög grannur. Sá hafi verið á skyrtunni, haldið á jakka sínum en frakkalaus. [EJR] bar um það að engin formleg lögregluskýrsla hafi verið tekin af henni 1974, hún hafi einungis rætt við Njörð Snæhólm sem hún hafi hringt í eftir að auglýst hafði verið eftir Guðmundi. Degi síðar hafi síðan maður hringt í hana í vinnuna sem sagðist hafa fengið símanúmer hennar hjá Nirði. Sá hafi kynnt sig sem [KMM] vin Guðmundar og sagst vera að aðstoða við leitina að Guðmundi og hafi innt hana nánar eftir maninum með Guðmundi. [EJR] gat þess að henni hafi misminnt um nafn hans þremur árum síðar en væri þess fullviss að hann hétu [KMM] en ekki Kristján. Þá rakti [EJR] framkvæmd sakbendingar sem fram hefði farið í janúar 1977 þar sem upp hafi verið raðað nokkrum mönnum úr Lögregluskólanum og Kristjáni Viðari. Henni hafi verið greint frá því fyrirfram að Kristján væri í hópnum en hún hafði séð myndir af honum í fjölmiðlum og átti því auðvelt með að þekkja hann úr hópnum. Ekki hafi verið unnt að átta sig á hæð mannanna en henni hafi ekki verið kunnugt um að Kristján Viðar væri 190 cm á hæð. Ef henni hefði verið það ljóst hefði legið fyrir að Kristján hefði ekki getað verið með Guðmundi í Strandgötunni því sá var lægri en Guðmundur auk þess sem hann hafi verið verulega grennri en Kristján. [EJR] lýsti þeirri skoðun að hún hefði verið leidd að því að benda á Kristján við sakbendinguna en þegar hún hafi gert athugasemd við holdafar Kristjáns hafi lögreglumaður skýrt það þannig að hann hefði fitnað af góðu fæði í fangelsinu. [EJR] lýsti því yfir að hún væri þess fullviss að maðurinn sem hún sá með Guðmundi hafi ekki verið Kristján Viðar enda útiloki hæð hans það. Þetta kvaðst [EJR] vera tilbúin að staðfesta fyrir dómi.³⁵⁵⁷
1857. Þriðjudaginn 13. febrúar 1996 birtist viðtalsfrétt við Guðjón Skarphéðinsson í Morgunblaðinu undir fyrirsögninni: „Sök í málinu hefur aldrei verið sönnuð.“ Fram kom að Guðjón hafi lýst því yfir að framburður hans í Geirfinnsmálinu hafi ekki verið réttur. Ákærvaldið hafi búið til sögu um afdrif Geirfinns Einarssonar sem hann hafi á

³⁵⁵⁶ Bls. 4184_A–D.

³⁵⁵⁷ Bls. 4184_F.

þeim tíma fallist á að væri rétt. Sagði Guðjón að þrýstingur á sig um að upplýsa málið og vafasamar rannsóknaraðferðir hafi átt mestan þátt í því að hann játaði. Í fréttinni kom fram að Guðjón hafi verið kjörinn prestur á Staðarstað á Snæfellsnesi um helgina. Í kjölfarið hafi aðild hans að Geirfinnsmálinu verið rifjuð upp og tjáði hann sig þá um málið í fyrsta sinn. Fram kom sú skoðun Guðjóns að sök hafi aldrei verið sönnuð í málinu og lítið hafi verið fram hjá alls kyns lausum endum sem ekki hafi tekist að hnýta áður en dæmt hafi verið í málinu. Taldi hann ástæðuna hafi verið þá að þjóðin hafi verið á barmi einhvers konar móðursýkiskasts og þess hafi verið krafist að dæmt yrði í málinu. Aðspurður hvort framburður hans í málinu hafi þá ekki verið sannleikanum samkvæmur sagði Guðjón orðrétt: „Nei, það virðist ekki vera. Það kom á daginn að þetta var ekki sannleikurinn í málinu. Ég hafði ekki hugmynd um hvar þessi maður var.“ Sagðist hann ekki hafa haft fjarvistasönnun, hann hafi ekki munað hvar hann hafi verið tveimur árum áður en hann var handtekinn. Sagan hafi hins vegar verið tilbúin af hálfu ákærvaldsins, einungis hafi vantað einn mann í söguna til að hún gengi upp. Í lok viðtalsins kom fram að Guðjón hafi ekki verið beittur harðræði í varðhaldinu en ýmsar vinnuaðferðir lögreglunnar hafi verið vafasamar. Var haft eftir honum orðrétt: „Ég hef alltaf talið borðleggjandi að það kæmi einhvern tímann að því að þetta mál yrði skoðað aftur.“³⁵⁵⁸

1858. Fimmtudaginn 22. febrúar 1996 undirritaði Erla Bolladóttir yfirlýsingu á skrifstofu Ragnars Aðalsteinssonar að viðstöddum vottum sem vottuðu undirskrift og líkamlega og andlega heilsu hennar. Í yfirlýsingu Erlu kemur fram að hún hafi í tilefni af endurupptökubeiðni Sævars Ciesielski ákveðið að gera Ragnari grein fyrir nokkrum atriðum. Það sé í fyrsta lagi rangt sem fram komi í dómum Hæstaréttar og sakadóms að hún hafið orðið þess áskynja aðfaranótt 27. janúar 1974 eða í annan tíma að ákærðu, Kristján Viðar, Sævar og Tryggvi Rúnar hafi verið að bera eitthvað þungt sem gæti verið lík. Hún hafi ekki séð þá í íbúð sinni þessa nótt enda hafi þeir ekki komið þangað. Kvaðst hún hafa greint rannsóknarlögreglumönnum í upphafi frá raunverulegum atburðum næturinnar en hafi ekki getið þess hvers vegna hún hefði farið út að öskutunnu við húsið þegar hún fór á fætur um morguninn en það stafaði af því að hún hefði sjálf haft hægðir í rúminu. Hún hafi verið einangruð og illa á sig komin um þessar mundir og hefði ekki haft þrek til að fara fram úr og því girt niður um sig og haft hægðir í rúminu. Af þessari ástæðu hafi hún hent lakinu morguninn eftir. Þetta hafi síðan orðið tilefni lýsingar á hægðum sem hún hafi síðar tengt líki sem ákærðu áttu að hafa verið með. Blygðun hennar hafi ekki leyft henni að gera grein fyrir þessu atriði málsins. Rannsóknarlögreglumennirnir hafi hins vegar ekki fallist á skýrslu hennar um að ákærðu hefðu ekki verið í kjallaraíbúðinni og fengið hana um síðir til að gefa aðra og ranga skýrslu. Þá gat hún þess hvað rangar sakargiftir áhræði væru efni skýrslna er lyti að þeim atriðum rangar. Nöfn þeirra fjögurra sem bornir voru sökum væru frá lögreglunni komin sem hafi leitt hana þannig til að gefa slíkar skýrslur sem skilja mátti þannig að nöfn manna væru frá henni komin. Lýsti hún því yfir að allt sem bókað væri í skýrslunni væri satt og rétt og kvaðst vera reiðubúin

³⁵⁵⁸ Bls. 4184_U.

til að staðfesta það fyrir dómi og svara spurningum um málsatvik og yfirheyrsluaðferðir.³⁵⁵⁹

1859. Föstudaginn 23. ágúst 1996 mætti Gísli Guðmundsson, fyrrverandi yfirlögregluþjónn, á skrifstofu Ragnars Aðalsteinssonar hæstaréttarlögmanns, skipaðs talsmanns Sævars Marinó Ciesielski, að ósk Ragnars. Greindi hann meðal annars frá því að hafa sem rannsóknarlögreglumanni verið falið að vinna með sakadómurunum Gunnlaugi Briem, Ármanni Kristinssyni og Haraldí Henryssyni sem hafi verið falið málið eftir útgáfu ákæru. Hlutverk sitt kvað hann hafa verið að vinna að rannsókn á einstökum atriðum að fyrimælum dómara en hann hafi ekki unnið sjálfstætt í þeim efnum. Á vegum dómara hafi verið leitast við að bæta úr því sem upp á vantaði við rannsókn málsins á fyrri stigum sem var umtalsvert. Kvaðst Gísli oft hafa rætt við Sævar í gæsluvarðhaldinu. Í eitt sinn hafi hann skýrt frá því að hafa fyrst hitt Erlu Bolladóttur eftir heimkomu í janúar 1974 síðla á sunnudeginum 27. janúar 1974. Við það tækifæri hafi hann reynt að telja henni trú um að hann væri að koma frá útlöndum þennan dag. Erla hefði brugðist illa við þar sem hún hefði haft spurnir frá vinkonu sinni að hann hefði sést í Reykjavík fyrir helgina. Gísli lýsti því að hafa talið ástæðu til að kanna afstöðu Erlu til þessarar frásagnar og ræddi málið við hana. Hún hafi skýrt frá á sama máta og Sævar án þess að Gísli gæfi henni tilefni til. Hann hafi í kjölfarið látið hafa gætur á Erlu og gekk á fund dómara Gunnlaugs og Haraldar en þeir ekki talið ástæðu til að fylgja þessu eftir og sögðu honum að láta Erlu lausa. Að sama brunní hefði borið með frásögn Sævars um að hafa verið í Gljúfurárholti 26. til 27. janúar 1974, dómara hafi ekki talið ástæðu til að rannsóknar af því tilefni. Þá fjallaði hann um að hafa verið falið að annast sakbendingu þar sem kannað yrði hvort [EJR] og [SM] bæru kennsl á Kristján Viðar Viðarsson sem þann mann sem hafi verið með Guðmundi Einarssyni í för á Strandgötu í Hafnarfirði aðfaranótt sunnudagsins 27. janúar 1974. Greindi hann frá undirbúningi sakbendingarinnar en tók fram að á þessum tíma hafi verið búið að birta myndir af Kristjáni Viðari í dagblöðum og því gildi sakbendingarinnar að hans áliti lítið.³⁵⁶⁰
1860. Mánudaginn 26. ágúst 1996 mætti Hlynur Þór Magnússon á skrifstofu Ragnars Aðalsteinssonar hæstaréttarlögmanns, skipaðs talsmanns Sævars Marinó Ciesielski, að ósk Ragnars. Hlynur Þór bar um að leitað hafi verið til hans um að koma til starfa sem fangavörður í Síðumúlafangelsi í ársbyrjun 1976 en þá hafi vantað fangaverði vegna mikilla anna í fangelsinu. Kvaðst hann fyrst hafa verið við störf frá ársbyrjun 1976 fram í október sama ár og svo hafið störf aftur í sumarbyrjun 1977 og sinnt starfi allt fram á haust 1980. Starfsannir þær sem í fangelsinu voru helguðust af því að Sævar Ciesielski og fleiri sakborningar sem grunaðir voru um aðild að mannhvörfum og svo menn sem voru taldir tengjast hvarfi Geirfinns voru í gæsluvarðhaldi. Aðspurður um hvort Sævar eða aðrir sakborningar tengdir þessum málum hafi sætt harðræði á gæsluvarðhaldstímanum og í hverju það hafi falist, greindi Hlynur Þór frá því að nokkrir atburðir væru honum minnisstæðir í þeim efnum þó honum væri ekki tækt svo löngu síðar að lýsa dagsetningum eða tímasetningum einstakra atburða. Sérstaklega

³⁵⁵⁹ Bls. 4184_G–H.

³⁵⁶⁰ Bls. 4184_I.

minnstæðir væru óvenjulegir atburðir frá fyrri hluta ársins 1976 og óvenjulegt ástandið í fangelsinu. Mikil spenna hafi ríkt í Síðumúlafangelsinu fyrri hluta árs 1976 samanborið við önnur tímabil sem hann hafi starfað við fangavörslu. Agareglum fyrir fangaverði hafi verið fylgt eftir á annan máta en á öðrum tíma og forstöðumaður fangelsisins og aðrir starfsmenn verið mjög spenntir. Sögur hafi gengið um játningar sakborninganna. Þá hafi verið mikill erill í fangelsinu, rannsóknarlögreglumenn og rannsóknardómari og aðrir sífellt að koma og ræða við sakborninga eða fara með þá í yfirheyrslur í hornherbergi eða ræða við þá í fangaklefum. Þá var það meðal eindæma að fangaverðir voru sendir með sakborningum til að leita að líkum suður í hraunið sunnan Hafnarfjarðar, þar á meðal hann sjálfur sem farið hafi slíka ferð meðal annars með Kristjáni Viðari. Þá var það einnig óvenjulegt að fangavörðum var af æðra settum mönnum falið að ræða við eða vingast við einstaka sakborninga og veiða upp úr þeim. Hlyni Þór hafi verið falið að ræða og vingast við Erlu á meðan hún var í gæsluvarðhaldi. Var það fólgið í því að spjalla við hana í fangaklefa á næturvöktum. Þar sem hún hafi verið í einangrun hafi hún haft þörf fyrir að tala mikið. Kvaðst hann hafa fengið hana til að skrifa niður það sem hún sagði og skilaði þeim skrifum svo til yfirmanns. Öðrum fangavörðum hafi verið falið að hafa sama hátt á gagnvart öðrum sakborningum. Þeirri aðferð hafi svo verið beitt að svipta Sævar svefni meðal annars með því að koma í veg fyrir að unnt væri að slökkva loftljósið í klefa hans en Hlynur Þór kvaðst hafa frétt það hjá samstarfsmönnum þegar hann hóf störf. Síðan hafi þeirri aðferð einnig verið beitt að berja með grjóti á útvegg fangaklefa Sævars utanfrá. Bar Hlynur um að hafa orðið vitni að slíku þegar fangavörður af hans vakt hafi farið gagngert út til að skemmta sér við að hræða Sævar og halda honum vakandi. Það hafi jafnframt verið rætt meðal fangavörðna að Skúli Steinsson fangavörður hafi beitt þeirri aðferð við Sævar að færa höfuð hans á kaf í vatni. Þetta kvaðst Hlynur Þór ekki hafa orðið vitni að en heyrt talað um meðal félaganna. Þá hafi borið við að rannsóknarlögreglumenn og fangaverðir hafi setið á rökstólum í kaffistofu fangelsisins og rætt hugsanlega árangursríkar aðferðir við að fá fanga til að játa. Var þá rætt um meinta vatnshræðslu Sævars að Hallvarði Einvarðssyni viðstöddum. Rætt hafi verið um að stjaka við Sævari í einhverri leitarferðinni þannig að hann félli í vatn og „láta helvítið synda“, eins og það var orðrétt bókað í yfirlýsinguna. Eins minntist Hlynur Þór þess að Sævar hafi verið hafður í fótajárnum í niðurlægingskyni. Hlynur Þór tók það fram að honum sé ekki kunnugt um að strekking, að járna menn á höndum og fótum á gólfi, sem notuð var í Síðumúlafangelsinu hafi verið notuð á sakborninga í Guðmundar- og Geirfinnsmálum þegar hann var á vakt. Hlynur Þór gat þess að hafa ekki verið beðinn um neinar upplýsingar í tengslum við svonefnda Harðræðisrannsókn 1979. Gat hann sér til um að skýringin væri að hann hefði ekki verið borinn neinum sökum og eins að ekki hafi þótt að framburður hans yrði „málstað“ rannsóknarinnar til framdráttar heldur þvert á móti. Lýsti hann því yfir að sú fullvissa hafi ríkt meðal rannsóknarlögreglumanna og fangavörðna að sakborningar í Guðmundar- og Geirfinnsmálum væru sekir og lægi við að segja mætti að tilgangurinn helgaði meðalið við að fá þá til að játa það sem þessir aðilar trúðu staðfastlega að þeir hefðu gert. Í þessu andrúmslofti taldi Hlynur Þór að þýðingarlaust hefði verið fyrir hann að hafa í

frammi opinbera gagnrýni, slíkt hefði einungis leitt til ófara hans sjálfs og til einskis gagns fyrir aðra enda samstaðan algjör í þessu efni.³⁵⁶¹

1861. Laugardaginn 7. september 1996 fór Ragnar Aðalsteinsson hæstaréttarlögmaður, skipaður talsmaður Sævars Marinó Ciesielski, að Dalseli undir Eyjafjöllum á fund [KJS]. Í yfirlýsingu sem [KJS] undirritaði var tilgangur fundarins að gefa henni kost á að greina Ragnari frá vitneskju hennar frá aðfaranótt 27. janúar 1974 en hún hefði haft samband við Ragnar í þeim tilgangi. [KJS] greindi frá því að veturinn 1973 til 1974 hafi hún rekið ásamt eiginmanni sínum, [PÖM], Alþýðuhúsið við Strandgötu í Hafnarfirði en þar hafi verið haldin böll um helgar. Hún hafi verið við störf aðfaranótt sunnudagsins 27. janúar 1974 er liðið hafi að lokum ballsins hafi hún litið út um lúguna á eldhúsinu fram í salinn og veitti þar athygli ungum hávöxnum dökkhærðum manni sem hafi staðið upp við vegg. Hún hefði veitt honum strax athygli sökum þess hve ölvaður hann hafi verið en ungi maðurinn hafi boðið af sér óvenju góðan þokka. Fyrir framan hann hafi staðið lágvaxnari maður dökkskolhærður á sama reki og sá sem við vegginn stóð. Sá lágvaxnari hafi ávarpað hinn en ekki kvaðst [KJS] hafa heyrt orðaskil en sá sem við vegginn stóð hafi verið svo ölvaður að hann hafi hallast fram þannig að sá sem fyrir framan hann stóð hafi þurft að styðja við hann með því að leggja hönd á bringu hans til að varna því að hann félli fram fyrir sig. Sá sem stóð við vegginn var ekki jakkaklæddur heldur í rauðri peysu, líklega með V-hálsmáli. Eftir þetta hurfu báðir mennirnir og kvaðst hún ekki hafa séð þá aftur. Að helginni afstaðinni hafi birst fréttir í fjölmiðlum af hvarfi Guðmundar Einarssonar ásamt myndum af honum. Áttaði [KJS] sig strax á því að sá drukkni sem að framan er lýst hafi verið Guðmundur og sagði eiginmanni sínum frá því, taldi hún það með öllu vafalaust. Ekki var haft samband við hana hvorki af lögreglu né öðrum hvorki þá né síðar. Þá fjallaði [KJS] um það að þau hjón hefðu búið að Suðurgötu 40 í Hafnarfirði á þessum tíma. Það hús standi á horninu á stíg þeim sem liggur að Hamarsbraut. Örstutt sé á milli húss þeirra og Hamarsbrautar 11. Þau hjón hafi farið heim eftir að hafa gengið frá eftir dansleikinn sem venjulega tók eina til tvær klukkustundir. Er heim var komið hafi þau ekki gengið strax til náða heldur unnið að uppgjöri kvöldsins og öðru slíku þannig að þau hafi verið í það minnsta klukkustund á fótum eftir að heim var komið. Á þeim tíma hafi þau ekki orðið var við neina umferð í hverfinu, hvorki komur né brottfarir bifreiða né annað slíkt. Mikil ró og kyrrð væri í þessu hverfi og óhjákvæmilegt að verða var við umferð, ekki síst um nætur þegar algjör ró var yfir. Þannig væri hægt að heyra heim til þeirra ef fólk var tala saman við húsið Hamarsbraut 11. Taldi [KJS] víst að hún hefði orðið vör við það ef umferð hefði verið við húsið að Hamarsbraut 11 þessa nótt, sérstaklega ef þangað hefðu komið og farið bifreiðar hvað eftir annað. Yfirlýsing [KJS] var árituð með sjálfstæðri yfirlýsingu [PÖM] eiginmanns hennar sem hafi verið viðstaddur fund Ragnars og [KJS]. Kvaðst hann minnst þess vel að eftir nefnda helgi hafi [KJS] sagt honum frá því að hafa séð þennan unga mann mjög ölvaðan á dansleiknum og borið á svipaðan hátt um upplifun sína eins og [KJS] rakti nú í yfirlýsingu sinni. Þá staðfesti hann að mjög hljóðbært hafi verið í hverfinu við Hamarsbrautina þegar þau bjuggu þarna og ekki hafi farið hjá því

³⁵⁶¹ Bls. 4184_J–L.

að verða var við umferð á næturnar, einkum þegar verið var að opna og loka bílhurðum og aka að og frá húsum. Taldi hann ekki hafa getað farið hjá því að hann hefði orðið þess var ef menn hefðu verið að koma að og fara frá Hamarsbraut 11 þessa nótt eftir að þau hjónin komu úr Alþýðuhúsinu eftir vinnu þeirra þar. Þá kvaðst hann ekki hafa heyrt um það meðal nágranna að slík umferð hefði átt sér stað en hún hefði vakið athygli og umtal.³⁵⁶²

1862. Þriðjudaginn 19. nóvember 1996 mætti Erla Bolladóttir á skrifstofu Ragnars Aðalsteinssonar hæstaréttarlögmanns, skipaðs talsmanns Sævars Marínó Ciesielski, til að skýra frá nokkrum atriðum. Í yfirlýsingu þessari gerði Erla grein fyrir því að rannsóknarlögreglumennirnir Eggert Norðdahl Bjarnason og Sigurbjörn Víðir Eggertsson sem og dómari Örn Höskuldsson hafi orðið tíðförlu á heimili hennar eftir að henni hafi verið sleppt úr gæsluvarðhaldi 20. desember 1975. Einkum hafi þeir komið á morgnana þegar hún hafi verið ein með kornunga dóttur sína er móðir hennar hafi verið í vinnu. Þessar heimsóknir hafi farið fram undir vinaformerkjum þar sem þeir þrír hafi gefið sig út fyrir að vera vinir hennar og vilja liðsinna henni í ýmsu. Í öllum heimsóknum hafi þó talið borist að „málinu.“ Kvað hún Sigurbjörn Víði hafa orðið fyrstan til að inna hana eftir því hvort Sævar kynni að vita eitthvað um Geirfinnsmálið. Kvaðst hún hafa borið á móti því að hann vissi annað um það en almennarómur ræddi en Sævar hefði slegið því fram að Geirfinnur hefði verið rangur maður á röngum stað. Örn Höskuldsson hafi svo komið degi síðar og knúið á um svör við því hvað hún vissi um Geirfinnsmálið. Kvaðst hún hafa orðið skelkuð en ekki sagt þeim neitt enda hefði hún ekkert frá að segja því hún vissi ekkert. Kvað hún Örn hafa sagt það sama við hana og í Guðmundarmálinu að hún hefði upplifað eitthvað sem hún gæti ekki munað þar sem það væri svo erfitt að greina frá því. Um hafi verið að ræða margar yfirheyrslur og mörg samtöl en hún hafi verið beitt þrýstingi til að segja eitthvað sem yrði til að upplýsa eitthvað mál. Aðferðin að segja að hún hefði upplifað eitthvað sem hún hefði gleymt hefði haft áhrif á hana. Greindi hún frá því að þetta hafi verið fyrsta hreyfing málsins gagnvart henni en hún væri þess viss að það hefði byrjað að hreyfast annars staðar fyrr. Í þessu sambandi hafi henni verið sýndar myndir af Sigurbirni Eiríkssyni og Magnúsi Leópoldssyni sem hún hafi borið um þekkingu ekki en hafi heyrt um þá í partíum á Framnesvegi 61 heima hjá Valdimar Olsen en systir hans hafi verið vinkona hennar. Í þessum partíum hafi verið talað um ýmislegt meðal annars um viskíkeðju en í þeirri atburðarás hafi Einar bróðir hennar verið nefndur auk Sigurbjörns og Magnúsar auk ýmissa annarra sem nefndir hafi verið en yfirheyrendur hafi viljað velja úr hópnum í þá mynd sem þeir voru að byggja upp. Þar sem hún hafi nefnt Einar í sömu andrá hafi lögreglumennirnir tengt hann við Klúbbinn. Þeir hafi því talið óhjákvæmilegt að hafa Einar sem tengilið hennar við Klúbbmennina. Það hafi svo verið fyrst þegar hún kvaðst hafa skotið Geirfinn sem hún hafi fengið réttargæslumann. Þá greindi Erla frá því að þegar þær vinkonurnar, hún og [HMW] voru um það bil 17 ára, líklega 1973, hafi [HMW] verið með strák sem vann í frystihúsinu í Grindavík auk þess sem aðrir félagar þeirra hafi unnið þar. Snemma á árinu hafi þær farið í eitt sinn til Grindavíkur. Þær hafi farið með strætó til

³⁵⁶² Bls. 4184_M–N.

Hafnarfjarðar og á puttanum þaðan. Fyrir þeim hafi stoppað bifreið á V-númeri af Moskvitch gerð sem ekið hafi þeim að Grindavíkurafluggjaranum en þaðan hafi þær fengið far með annarri bifreið. Á bakaleiðinni degi síðar hafi grjótlutningabíll tekið þær upp á Grindavíkurvegamótunum. Þessa raunverulegu atburði úr lífi sínu hafi hún svo notað þegar hún var beitt þrýstingi til frásagnar í Geirfinnsmáli en hraðfrystihúsið í Grindavík hafi hún einnig notað í skýrslum í póstsívikamálinu. Þá rakti Erla fyrstu kynni sín af Karli Schütz en hún hafði verið kynnt fyrir honum með auðmýkjandi hætti þar sem henni var gert að berháttu og standa frammi á gangi í Síðumúlafangelsinu og heilsa honum en á sama tíma hafi leit verið framkvæmd í klefa hennar og fjarlægt allt úr honum þar á meðal persónuleg skrif hennar sem hafi innihaldið allan sannleika málsins. Degi eða tveimur síðar hafi hún verið færð til yfirheyrslu hjá Schütz og ákveðið að trúa honum fyrir öllu, að hún hefði hvergi komið nálægt Geirfinnsmálinu og vissi ekkert um það. Við það hafi hún brostið í grát þar sem henni hefði létt svo en þýski lögreglumaðurinn hafi brugðist reiður við og spurt hvort hún héldi hann vera fífl. Loks gat hún þess að karlmenn, lögreglumenn og fangaverðir hafi verið að koma inn í klefa hennar á öllum tímum sólarhrings jafnt á degi sem nóttu og sjaldnast að hennar undirlagi. Hafi hún orðið fyrir áreiti sem hún hafi kært fyrir Erni Höskuldssyni sem að sögn hafi áminnt viðkomandi. Kvaðst hún ekki hafa þorað að gera meira í málinu vegna andlegs ástands.³⁵⁶³

1863. Mánudaginn 20. nóvember 1996 mætti séra Jón Bjarman á skrifstofu Ragnars Aðalsteinssonar hæstaréttarlögmanns, skipaðs talsmanns Sævars Marinó Ciesielski, að ósk Ragnars. Greindi Jón í fyrstu frá því að hann hefði verið fangelsisprestur frá 1970 til 1986 og þjónað öllum fangelsum landsins. Þá gat hann þess að fljótlega eftir að Sævar Ciesielski og Erla Bolladóttir hafi verið sett í gæsluvarðhald í desember 1975 hafi aðgangur hans að Síðumúlafangelsinu takmarkast og aðgangur hans að dagbók fangelsisins verið útilokaður frá þeim tíma að sögn Gunnars Guðmundssonar forstöðumanns í samræmi við fyrirmæli Arnar Höskuldssonar, fulltrúa í sakadómi Reykjavíkur. Jón fjallaði um erindi sem hann hafi komið á framfæri við dómismálaráðuneytið í september 1976 er laut að harðræði sem tveir nafngreindir menn ótengdir sakarefnum Guðmundar- og Geirfinnsmála máttu sæta í Síðumúlafangelsinu. Harðræðið fólst í því að þeir voru settir í járn og strekktir á gólfi fangaklefa sinna. Jóni hafi verið af þessu og almennt ljóst að ástandið væri alvarlegt í fangelsinu og fór þess á leit að beiting agaviðurlaga yrði almennt könnuð. Í kjölfar þessa hafi bæði sakadómur Reykjavíkur og rannsóknarlögreglan snúist gegn honum þannig að hann hafi nánast engar upplýsingar fengið um fanga og málefni þeirra. Tekið var fram í yfirlýsingunni að í heimsóknum Jóns til Sævars hafi iðulega komið fram að hann hafi verið þvingaður til að undirrita játningar hjá rannsóknarmönnum sem hann hafi svo afturkallað næstu daga.³⁵⁶⁴
1864. Þennan sama dag kom Magnús Gíslason á skrifstofu Ragnars Aðalsteinssonar að hans beiðni til að veita upplýsingar um afskipti og vitneskju Magnúsar af hvarfi Geirfinns Einarssonar 19. nóvember 1974. Fyrst greindi hann frá samtali við lækni sem vildi láta

³⁵⁶³ Bls. 4184_O–P.

³⁵⁶⁴ Bls. 4184_Q.

hann vita að eitthvað óvenjulegt væri á seiði vegna sérstæðrar óskar um róandi lyf en Magnús hafi verið fréttamaður Vísis á Suðurnesjum á þessum tíma. Fyrir utan almennar fréttasendingar hafi næstu afskipti Magnúsar komið í kjölfar þess að lögreglumaður í Keflavík hafði samband við hann og bað hann um að teikna andlitsmynd eftir lýsingu vitna úr Hafnarbúðinni af manni sem þangað átti að hafa komið á ellefta tímanum og hringt í Geirfinn en lögreglumaðurinn vissi að Magnús fengist við andlitsteikningar. Kvaðst hann hafa fengið lýsingar hjá þremur vitnum, [GKJ] og tveimur unglingsstúlkum og hafi teiknað margar andlitsmyndir eftir lýsingum næstu daga en lögreglan hafi komið mikið til hans af þessum sökum. Eitt skiptið hafi nafngreindur lögreglumaður komið til hans með ljósmynd og beðið hann að taka tillit til hennar við gerð myndarinnar, þó þannig að dekkja augabrúnir og hársveipur átti að koma yfir ennið. Lögreglumaðurinn hafi ekki greint honum frá nafni mannsins en það hafi svo ekki verið fyrir en árið 1996 er hann sá mynd af Magnúsi Leópoldssyni að honum hafi orðið ljóst að ljósmyndin var af honum. Myndin af Magnúsi Leópoldssyni var eina myndin af manni sem Magnúsi Gíslasyni var falið að teikna eftir. Áður en hann lauk verkinu birtist mynd af leirstyttu í blöðum og sjónvarpi sem talin var vera af manningum sem kom inn í Hafnarbúðina til að hringja. [RI] eiginkona lögreglumannsins sem fyrst hafði samband við Magnús Gíslason hafði unnið þá stytta. Við svo búið hafi Magnús hætt teikningum sínum.³⁵⁶⁵

1865. Fimmtudaginn 16. janúar 1997 mætti Albert Klahn Skaftason á skrifstofu Ragnars Aðalsteinssonar hæstaréttarlögmans, skipaðs talsmanns Sævars Ciesielski, til að gera honum grein fyrir fáeinum atriðum varðandi Guðmundarmálið eins og það var orðað. Greindi Albert frá því að Ragnar hafi reifað málavexti hvað Albert varðaði í aðalatriðum eins og Ragnar kvaðst skilja þá. Albert lýsti því að strax við handtöku á Seyðisfirði fyrir jólin 1975 hefðu lögreglumennirnir hafið að inna hann eftir því hvort hann myndi eftir slagsmálum á Hamarsbraut 11 í Hafnarfirði, þeim spurningum hefði verið haldið áfram í flugvélinni á leiðinni suður. Þar sem hann hafi ekki munað eftir neinum slíkum málsatvikum hafi lögreglumennirnir leitt hann áfram með því að spyrja hvort málsatvik hefðu getað verið þeim þessum hættinum eða hinum. Þeim tilgátum hafi Albert haft tilhneigingu til að jánka. Nefndi hann sem dæmi að þegar lögreglan hafi eitt sinn spurt um líkflutninga og nefnt ýmsa kirkjugarða hefði Albert jánkað þeim öllum. Það hafi verið lögreglumennirnir sem hafi fyrstir nefnt það hvort hann hefði ekki verið á Volkswagen bifreið í janúar 1974 en ekki Toyota eins og hann hefði borið um. Albert lýsti því yfir að hann hefði verið mjög minnislaus á þessum tíma, hann hefði notað fíkniefni um langt skeið og því oft erfitt að greina einn atburð frá öðrum í liðnum tíma. Albert lýsti því yfir að færslur í fangelsisdagbók væru ekki réttar um að honum hafi fyrst verið gefin lyf 3. janúar 1976 í fangelsinu, það hefði verið gert strax fyrsta kvöldið. Eftir að Ragnar hafði vakið athygli Alberts á því að mikill snjór hafi verið í Hafnarfirði aðfaranótt 27. janúar 1974 bar Albert um að muna ekki til þess að hafa ekið út í Hafnarfjarðarhraun í snjó og gat þess jafnframt að lögreglan hafi ekki spurt hann út í snjó í hrauninu. Albert rakti það að lögreglan hafi orðið til þess að nefna [GunJ] við hann en þegar hann hafi komið til landsins í yfirheyrslu hafi Albert

³⁵⁶⁵ Bls. 4184_R.

verið handtekinn og geymdur í klefa um það bil sólarhring á lögreglustöðinni í Reykjavík. Hann hafi bæði verið yfirheyrður fyrir dómi og lögreglu í þetta skiptið. Við sampröfun við [GunJ] virtist Alberti sem [GunJ] myndi ekki neina atburði sem um var spurt. Þá gat Albert þess að hafa skýrt Ragnari frá því að farið hafi verið með hann til Geirs Vilhjálmssonar sálfræðings sem hafi átt að bæta minni hans með einhvers konar slökunaræfingum en fundir þeirra hafi verið teknir upp á hljóðband. Eins hafi verið farið með hann inn á Klepp þar sem hann var dáleiddur af geðlækni í þeim tilgangi að fá hann til að muna liðna atburði. Hvorugt hafi borið árangur. Fangavörður hafi stundum setið inn á klefa og í eitt sinn hafi fangavörður spurt hann hvernig á því stæði að hann myndi ekki eftir líkflutningi. Því hefði hann svarað á þá leið að eftir vill hefðu þeir bútað líkið í hluta. Þessi frásögn sé skýringin á framburðum um líkflutninga í mörgum pokum því fangavörðurinn hafi borið þetta í rannsóknarmenn. Albert bar um að rannsóknarmenn hafi margoft fullyrt í yfirheyrslum að hann myndi sleppa betur ef hann aðstoðaði við að koma sök á aðra sakborninga en rannsóknarmennirnir hafi jafnframt hóttað honum því þegar hann var í gæsluvarðhaldi að hann yrði látinn dúsa þar ef hann segði ekki frá. Að lokum staðhæfði Albert að hann gæti ekki fullyrt að hann hefði verið á Hamarsbraut 11 aðfaranótt 27. janúar 1974.³⁵⁶⁶

1866. Í umsögn setts ríkissaksóknara sem barst Hæstarétti Íslands 22. maí 1997 var lagt til að beiðni um endurupptöku málsins yrði hafnað.
1867. Meðal gagna málsins liggur fyrir bréf Ragnars H. Hall, setts ríkissaksóknara við meðferð beiðni um endurupptöku hæstaréttarmálsins nr. 214/1978, til Gísla Guðjónssonar, dagsett 5. maí 1997. Í bréfinu sagði settur ríkissaksóknari að í umræðu um endurupptökubeiðni Sævars hafi komið fram að svonefnd lygamælispróf hafi verið gerð á sakborningum í framangreindu máli sem hann hafi haft umsjón með. Lýsti settur ríkissaksóknari því yfir að hann hefði hug á að gögn um þessi próf yrðu lögð fyrir Hæstarétt til að eyða tortryggni manna um að ákærvaldið hafi reynt að leyna niðurstöðum þeirra. Lagði hann fjórar spurningar fyrir Gísla: „1. Hvenær og hvar voru umrædd „lygamælispróf“ framkvæmd og hverjir gengust undir slík próf? 2. Hver annaðist framkvæmdina og hver greiddi kostnað af þeim? 3. Hvar má nálgast gögn um prófin og niðurstöður úr þeim? 4. Þarf samþykki viðkomandi aðila sjálfra til þess að fá gögnin afhent?“³⁵⁶⁷ Svarbréf Gísla Guðjónssonar liggur ekki meðal gagna málsins. Fyrir liggur bréf Ragnars H. Hall, setts ríkissaksóknara, til Ragnars Aðalsteinssonar, talsmanns Sævars, dagsett 5. maí 1997. Í bréfinu kom fram að framangreind gögn væru til hjá Gísla Guðjónssyni, en hann myndi ekki láta gögnin af hendi án samþykkis þess sem hafi gengist undir prófið á sínum tíma. Óskaði settur ríkissaksóknari því eftir skriflegri heimild frá Sævari til að kalla eftir þessum gögnum í því skyni að framsenda þau til Hæstaréttar Íslands.³⁵⁶⁸ Ragnar Aðalsteinsson, talsmaður Sævars, svaraði bréfi setts ríkissaksóknara 13. maí 1997. Orðrétt sagði í bréfi Ragnars: „Samkvæmt þeim upplýsingum sem mér hefur tekist að afla voru gerðar margvíslegar tilraunir á sakborningum í svokölluðum Guðmundar- og Geirfinnsmálum. Niðurstöður þeirra

³⁵⁶⁶ Bls. 4184_S–T.

³⁵⁶⁷ Bls. 4185–4186.

³⁵⁶⁸ Bls. 4187.

tilrauna voru ekki lagðar fram af ákærvaldsins hálfu. Ein tilraunin var í því fólgin að lögreglumaður nokkur, Gísli Guðjónsson, fékk leyfi til að framkvæma það sem nefnt hefur verið „lygamælingapróf“, á skjólstaðingi mínum og fleirum. Gísli Guðjónsson var lögreglumaður sem vann að rannsókn málsins að einhverju marki. Hann bjó á þeim tíma ekki yfir sérþekkingu á því sviði, sem hann hefur seinna aflað sér mikillar þekkingar á. Ekki var staðið með réttum hætti að undirbúningi og framkvæmd lygamælingaprófsins.“ Í lok bréfsins kom fram að Sævar hafi hafnað því að heimila Gísla Guðjónssyni að afhenda ákærvaldinu gögnin. Fram kom það mat Ragnars að niðurstaða prófsins væri ekki marktæk og væri eingöngu til þess fallin að vekja fleiri spurningar en svör.³⁵⁶⁹

1868. Hæstiréttur Íslands ritaði 16. júní 1997 bréf til Ragnars Aðalsteinssonar, talsmanns Sævars Marinós Ciesielski, og Ragnars Halldórs Hall, setts ríkissaksóknara, vegna beiðni Sævars um endurupptöku. Vegna þeirrar beiðni var lagt fyrir þá tvo að afla skýrslna fyrir dómi af [EJR], [SM], Hlyni Þór Magnússyni og séra Jóni Bjarman.³⁵⁷⁰
1869. Meðal gagna málsins liggur fyrir staðfesting Fangelsismálastofnunar ríkisins, dagsett 19. júní 1997, með upplýsingum um hvar dómfelldu í dómi Hæstaréttar uppkveðnum 22. febrúar 1980 sættu gæsluvarðhaldi vegna rannsóknar málsins og afplánun þeirra eftir uppsögu dómsins og hvenær afplánun lauk. Fram kom að Kristján Viðar hafi sætt gæsluvarðhaldi frá 23. desember 1975 til 22. febrúar 1980 eða í alls 1522 daga. Þá hafi honum verið veitt reynslulausn 30. júní 1983 skilorðsbundið í fjögur ár.³⁵⁷¹ Sævar hafi sætt gæsluvarðhaldi frá 12. desember 1975 til 22. febrúar 1980 eða í alls 1533 daga. Var Sævari veitt reynslulausn 28. apríl 1984, skilorðsbundið í fjögur ár.³⁵⁷² Tryggvi Rúnar hafi sætt gæsluvarðhaldi vegna málsins frá 23. desember 1975 til 22. febrúar 1980 eða í alls 1532 daga. Þann 24. desember 1981 var honum veitt reynslulausn skilorðsbundið í fjögur ár. Fram kom að Albert Klahn hafi sætt gæsluvarðhaldi frá 23. desember 1975 til 19. mars 1976 eða í alls 118 daga. Hann hóf afplánun 9. janúar 1981 og var veitt reynslulausn 12. mars 1981 skilorðsbundið í tvö ár.³⁵⁷³ Þá komu fram upplýsingar um að Erla hafi sætt gæsluvarðhaldi vegna málsins frá 4. maí 1976 til 22. desember 1976 eða í alls 239 daga. Hún hafi hafið afplánun 27. október 1980 en veitt reynslulausn 9. ágúst 1981 skilorðsbundið í tvö ár. Guðjón hafi sætt gæsluvarðhaldsvist frá 13. nóvember 1976 til 22. febrúar 1980 eða í alls 1202 daga. Þá hafi honum verið veitt reynslulausn 12. október 1981 skilorðsbundið í fjögur ár.³⁵⁷⁴
1870. Föstudaginn 20. júní 1997 var dómþing Héraðsdóms Reykjavíkur sett af Júlíusi B. Georgssyni dómarafulltrúa og tekið fyrir mál nr. V-30/1997; sameiginleg beiðni Ragnars Halldórs Hall setts ríkissaksóknara og Ragnars Aðalsteinssonar hæstaréttarlögmanns skipaðs talsmanns Sævars um skýrslutöku fyrir dómi. Fyrir dóminn mætti fyrstur Hlynur Þór Magnússon framhaldsskólakennari. Hlynur Þór bar á sama veg um starf sitt sem fangavörður og í yfirlýsingu er hann gaf 26. ágúst 1996.

³⁵⁶⁹ Bls. 4188–4189.

³⁵⁷⁰ Bls. 4189_A.

³⁵⁷¹ Gögn starfshóps, bls. 33.

³⁵⁷² Gögn starfshóps, bls. 34.

³⁵⁷³ Gögn starfshóps, bls. 35–36.

³⁵⁷⁴ Gögn starfshóps, bls. 36.

Lýsti hann því að andinn og framkvæmd fangavörslu hefði verið mjög ólík því sem hann hefði þekkt úr Hegningarhúsinu þar sem hann hafði áður starfað en hann bar um að hafa komið til starfa í Síðumúlafangelsinu sama dag og Sigurbjörn Eiríksson var hnepptur í gæsluvarðhald. Í Hegningarhúsinu hefði andinn verið hlýlegur og manneskjulegur gagnvart föngum sem hafi að hans mati ekki síst helgast af því að verulegur hluti þeirra sem þar gistu voru útigangsmenn sem voru frekar álitnir ólánsmenn frekar en afbrotamenn. Í Síðumúlafangelsinu hafi framkvæmdin verið allt önnur þegar hann kom þar til starfa, lýsti hann því að samskipti ættu að vera vélræn og manneskjuleg samskipti bönnuð. Svára ætti hringingum fanga og leysa úr nauðsynlegustu beiðnum en allar samræður bannaðar. Áður en farið væri inn á fangagang hafi fangavörðum verið uppálagt að fara í einkennisjakka, hafa hann aðhnepptan, með einkennishúfu á höfði og kylfu í hönd og þegja nema brýna nauðsyn bæri til. Þessi háttur hafi verið hafður á þar sem talið var að í fangelsinu væru óvenjulega hættulegir fangar, fjórmeningarnir sem ekki voru sakfelldir og ungmennin sem voru sakfelld. Aðspurður bar Hlynur Þór um að rannsóknarmenn sem og Örn Höskuldsson dómarafulltrúi og Hallvarður Einvarðsson vararíkissaksóknari hafi komið mjög oft í fangelsið til að tala við þessa fanga. Fangaverðir hafi síðan oft tekið þátt í spjalli á kaffistofu fangelsisins við þessa aðila um málin. Hlynur Þór staðfesti að hann og fleiri fangaverðir hafi verið fengnir til að fara í margar leitarferðir með föngunum. Þá bar hann um að einstökum fangavörðum hefði verið úthlutaðir fangar til að ræða við, þetta hafi verið þónokkuð mörgum mánuðum eftir að hann hóf störf. Þetta hafi verið sérstaklega minnisstætt þar sem þetta var þvert ofan í þann framgangsmáta að öll mannleg samskipti væru bönnuð. Markmiðið hefði verið að fangaverðirnir næðu til fanganna fara til dæmis með kaffibolla og bakkelsi inn á klefa og sitja þar og spjalla eftir að síðustu verkum væri lokið að kvöldi. Bar hann um að hafa verið úthlutað að tala við Erlu Bolladóttur. Ekki gat hann þó sagt til um það hver það hefði verið sem hefði gefið honum slík fyrirmæli en taldi að þetta hefði verið samráð rannsóknarmanna og yfirmanns eða yfirmanna fangelsisins og nefndi Gunnar Guðmundsson í þessu sambandi. Öðrum fangavörðum hafi verið úthlutaðir aðrir sakborningar í þessum tilgangi. Bar hann um að afrakstur þessara samtala hafi verið skýrslur sem Hlynur Þór mundi ekki hvort Erla ritaði eigin hendi eða hann skráð þær. Þar sem ekki hafi verið um yfirheyrslur að ræða hafi ekki verið gerð grein fyrir réttarstöðu sem gildi við slíkar. Þetta hafi verið framkvæmt undir þeim formerkjum að öllum væri fyrir bestu að upplýsa þessi mál og gera allt sem hægt væri til þess og þetta hafi verið liður í því. Taldi hann jafnframt að þeim fanga sem hefði tjáð sig það mikið að sú frásögn væri sett á blað hafi verið ljóst að það að láta frásögnina í té væri liður í rannsókn málsins. Aðspurður bar hann um að á tímabilum hafi allt verið tekið af Sævari, tóbak, ritföng og lesefni. Taldi hann að þetta hafi verið gert til að beygja Sævar. Fangaverðir og rannsóknaraðilar hafi trúað því að þetta væru óbótamenn og það hafi verið öllum fyrir bestu að koma málinu út úr heiminum sem fyrst og því leyfðist það væntanlega að flýta fyrir því. Talið var víst að sakborningarnir væru sekir um morð á Guðmundi Einarssyni og Geirfinni Einarsyni, fá þyrfti fram játningar og finna líkin. Tilfinning Hlyns Þórs væri sú að tilgangurinn hafi þannig helgað meðalið og þessar sérstæðu aðstæður sem hafi skapast í Síðumúlafangelsinu hafi leitt til þess

að hin hliðin hafi snúið fram á sómamönnum sem hann hafi fyrr kynnst sem samstarfsmenn í Hegningarhúsinu. Lýsti hann því að í raun hefði verið eins og veiðihugur í mönnum og tók sem dæmi þann dag sem Erla Bolladóttir játaði að hafa skotið Geirfinn, þá hafi andrúmsloftið nötrað af spennu. Þá staðfesti Hlynur Þór að óhefðbundnar aðferðir eins og að svipta Sævar svefni hafi verið notaðar en gat ekki staðfest að sú aðferð hefði verið notuð á aðra. Þetta hafi verið gert með því að berja útvegg klefa Sævars með grjóti að næturlagi til að vekja hann og hræða. Þá nefndi hann að honum væri afar minnstæð umræða á varðstofu fangavarða með rannsóknarmönnum um að hagnýta sér vatnshræðslu Sævars með því að stjaka við honum í einhverri leitarferðinni þannig að hann dytti ofan í gjótu með vatni í og láta helvítið synda og sjá hvaða áhrif það hefði. Hlynur Þór nefndi ekki hverjir hefðu verið á þessum fundi en bar um það að þeir sem helst hafi verið að leggja á ráðin í þessum efnum hafi verið rannsóknarmennirnir, Sigurbjörn Víðir og Eggert sem og Örn Höskuldsson og Gunnar Guðmundsson forstöðumaður. Þetta hafi ekki verið formlegir fundir heldur rætt þegar þessir menn hafi komið í kaffi. Aðspurður kannaðist Hlynur Þór við að hafa heyrt það sem verið hafi á almannavitordi að Skúli Steinsson hafi notfært sér vitneskju um vatnshræðslu og kaffært Sævar en hann hefði ekki séð þetta framkvæmt sjálfur. Þá hafi fótajárnum verið beitt þannig að Sævar hafi verið látinn vera með þau um tíma en ekki minntist hann þess að það hafi verið gert fyrr eða síðar við aðra fanga. Þetta hafi verið gert til að kvelja hann alveg eins og það að taka af honum lesefni. Ekki vissi hann hver hefði tekið ákvarðanir um beitingu þessara aðferða við Sævar. Hlynur Þór gat þess svo sérstaklega að lyfjagjöf til fanga hafi verið úr öllu hófi og nefndi Kristján Viðar alveg sérstaklega sem hafi nánast verið eins og svefngengill af þeim sökum, verið eins og Frankenstein, frosinn. Spurður um það hvar skýrslutökur hafi farið fram samsinnti Hlynur Þór spurningu um að þær hafi bæði farið fram í sérstöku yfirheyrsluherbergi en einnig inni á klefa fanga. Algengt hafi verið að rannsóknarmenn hafi komið og óskað eftir að vera hleypt inn á klefa til fanga sem hafi verið gert og svo lokað og svo þegar hann hafi rætt nægju sína við fangann hafi hann hringt bjöllunni og þá verið farið og opnað. Staðfesti hann að oft hafi verið um langar samræður að ræða sem hafi staðið í eina eða tvær klukkustundir. Hlynur Þór svaraði því neitandi hvort hann hafi verið yfirheyrður við harðræðisrannsóknina 1979 og taldi ástæðu þess vera þá að enginn fangi hafi borið um neitt misjafnt í hans framgöngu. Yfirvöld hafi aldrei séð ástæðu til að yfirheyra hann en í því samhengi bar hann um að það hafi verið vitað að hann væri gagnrýnin á þessi málefni. Hann staðfesti það að vita af því að Jóna Sigurjónsdóttir hafi sætt mótbyr í starfi fyrir að hafa haft uppi athugasemdir um harðræði. Hann hefði ekki séð neinn tilgang í því að ganga fram fyrir skjöldu á þessum tíma þar sem ekkert yrði tekið mark á því með vísan til þess mótlætis sem Jóna hefði sætt. Hann myndi engu jákvæðu koma til leiðar. Slíkt hefði bara verið til að gefa honum sjálfum bölvun. Kveðst hafa reynt að vinna sína vinnu og halda kjafti. Hlynur Þór staðfesti yfirlýsingu sína frá 26. ágúst 1996 sem hann ritaði undir hjá Ragnari Aðalsteinssyni þann dag.³⁵⁷⁵

³⁵⁷⁵ Bls. 4189_B–Q.

1871. Næst kom fyrir dóminn séra Jón Bjarman fyrrum fangelsisprestur. Hann bar um það að hafa fundið mikla tregðu og fast að því andúð í garð þjónustu hans við fanga í Síðumúlafangelsinu í ársbyrjun 1976. Taldi hann það hafa tengst fangelsun Sævars, Erlu og annarra sem hafi verið fangelsaðir á svipuðum tíma og að það hafi stafað af því að eitthvað hafi verið aðhafst sem rannsóknarlögreglan vildi ekki að hann væri vitni að eða vissi. Til dæmis hafi honum verið tilkynnt af Gunnari Guðmundssyni forstöðumanni á aðfangadagskvöld 1975 að nærveru hans væri ekki óskað en hann hafi haft það fyrir venju að koma í Síðumúlafangelsið það kvöld. Engar skýringar voru gefnar á þessum boðum. Frá sama tíma hafi verið tekið fyrir aðgang hans að fangelsisdagbókinni og innritunarmiðum sem hann hafði hagnýtt til að fylgjast með því hverjir væru inni og því hvað væri að gerast. Engar skýringar voru veittar af þessu en Gunnar Guðmundsson sem bar honum boðin kvað síðar að þetta væri að boði Arnar Höskuldssonar. Þá gat séra Jón þess að hann hefði orðið var við það í þessu máli að honum hafi verið tjáð það um margra mánaða skeið að fangarnir óskuðu ekki eftir viðtali við hann en hann hefði haft þá vinnureglu að fara ekki til fanga nema þeir eða aðstandendur þeirra gerðu boð eftir honum en með þá beiðni hafi hann svo farið með til viðkomandi rannsóknardómara til að fá heimild til að vitja fanganna í fyrsta sinn en þar á eftir hefði hann fulla heimild til að vitja þeirra. Í þessu tiltekna máli hafi hann fyrst komið mörgum mánuðum síðar og verið spurður af föngunum hvers vegna hann hafi ekki komið fyrr þrátt fyrir óskir. Þetta hafi átt við um sakborninga málsins en ekki hins vegar fjórmenningana. Þegar svo loks hann hefði fengið aðgang að sakborningunum hafi hvílt á þeim öllum að fá tækifæri til að tala við hann um meðferðina sem þau sættu. Þessar umkvartanir hafi gengið út á að þeim væri haldið í óvissu og hjá þeim vakinn ótti. Þeim hafi verið haldið vakandi á nóttunni og komið á öllum tímum sólarhrings til þeirra. Ekki mundi séra Jón nákvæmlega orð þeirra í þessum efnum en gat þess að Sævar hefði sagt að hann hafi verið tekinn í ökuferðir suður í Hafnarfjarðarhraun að nóttu til og Tryggvi Rúnar sagt frá því að komið hafi verið inn til hans og borið um að hann hafi verið að æpa upp kvenmannsnafn þessum morðum óviðkomandi. Þá hafi Sævar borið um það oftast en einu sinni að hafa játað eftir miklar þvinganir sem hann hafi svo tekið til baka strax næsta dag, það hafi hann alltaf gert en ekkert mark hefði verið tekið á því. Slíkar játningar hafi bæði átt við um Guðmundarmálið og Geirfinnsmálið. Jón kvaðst hafa leitað ráða í Dómsmálaráðuneytinu hvernig rétt væri að bregðast við þessum frásögnum Sævars. Aðspurður hvernig hann hefði brugðist við frásögnum sem þessum gat séra Jón þess vanda að hafa einungis orð skjólstaðinganna fyrir þessu en vísa hins vegar til rannsóknar á strekkingum tveggja fanga sem hefðu farið fram eftir að hann kom erindi þar að lútandi á framfæri við Dómsmálaráðuneytið 24. september 1976 og að beiting agaviðurlaga og meðferð á gæsluvarðhaldsföngum í Síðumúlafangelsinu yrði rannsökuð. Það gekk eftir, rannsókn fór fram undir stjórn Steingríms Gauts Kristjánssonar en hún takmarkaðist við þessa tvo menn eingöngu. Hanni hafi svo í annað skipti ritað bréf 30. maí 1978 sem leitt hafi til harðræðisrannsóknarinnar en þó ekki fyrr en 14 mánuðum síðar. Jón bar um það að Sævar hafi verið færður til hans til viðtals bæði í handjárnnum og fótajárnnum, það hafi verið í refsingarskyni fyrir að hafa reynt að komast í samband við annan fanga. Fram hafi komið að honum hafi verið

meinað að vera með skriffæri, hafður í járnum og neitað um tóbak. Séra Jón hafi falast eftir því að fá keyptar sígarettur til gefa Sævari að reykja til að róa hann í samtali þeirra en verið sagt að óheimilt væri að selja honum sígarettur í þessum tilgangi. Tilvik Sævars og þeirra tveggja sem strekktir hafi verið voru einu tilvikin sem séra Jón kunni skil á úr Síðumúlafangelsinu en þekkti til beitingar fótajárna í Hegningarhúsinu. Aðspurður bar hann um að Tryggvi Rúnar hafi einnig kvartað við hann vegna meðferðar, verið væri að halda honum vakandi með því að berja utan klefann hjá honum og stöðugt verið að bera upp á hann að tala upp úr svefni og honum þannig valdið óróa. Kristján Viðar hafi ekki kvartað mikið en sagst hafa reynt að vera samvinnuþýður. Hvað Erlu snerti hafi hún ekki verið beitt sambærilegum aðferðum og Sævar en henni hefði verið haldið í óvissu vegna barns hennar auk þess sem atvikið 4. eða 5. maí 1976 barst séra Jóni fyrst til eyrna frá henni, síðan Sævari og loks Kristjáni Viðari. Séra Jón staðfesti yfirlýsingu sína frá 20. nóvember 1996 sem hann ritaði undir hjá Ragnari Aðalsteinssyni þann dag.³⁵⁷⁶

1872. Laugardaginn 21. júní 1997 var dómþing Héraðsdóms Reykjavíkur sett af Júlíusi B. Georgssyni dómarafulltrúa og tekið fyrir mál nr. V-30/1997; sameiginleg beiðni Ragnars Halldórs Hall setts ríkissaksóknara og Ragnars Aðalsteinssonar hæstaréttarlögmanns skipaðs talsmanns Sævars um skýrslutöku fyrir dómi. Fyrir dóminn mætti [EJR] skrifstofumaður. Bar hún á sama hátt og fyrr í yfirlýsingu sem hún gaf út sem dagsett er 26. ágúst 1996, sem hún staðfesti fyrir dóminum, að hafa séð Guðmund Einarsson ásamt öðrum manni á Strandgötunni í Hafnarfirði aðfaranótt 27. janúar 1974 er hún var þar á ferð í bifreið ásamt vinkonu sinni. Samferðamaður hans hafi verið á svipuðu reki og Guðmundur, mjög grannur og svipaður að hæð eða jafnvel aðeins lægri. Útilokaði hún að sá maður hafi getað verið Kristján Viðar Viðarsson þar sem Kristján sé mun hávaxnari. Bar hún um það að hafa bent á Kristján þar sem hún hafi þekkt hann eftir myndbirtingar í málinu en gert athugasemd um það við Gísla Guðmundsson rannsóknarlögreglumann að Kristján væri bæði stærri og þreknari. Umfjöllun fjölmiðla um sakborningana hafi verið á þeim nótum að um glæpamenn væri að ræða sem hafi gert það að verkum að hún hafi ýtt slíkum efasemdum frá sér og ekki komið efasemdum á framfæri þegar málið var fyrir dómi sem hún hafði um að Kristján væri maðurinn sem hún hafi séð ásamt Guðmundi Einarssyni á Strandgötunni í Hafnarfirði umrædda nótt.³⁵⁷⁷
1873. Fyrir dóminn mætti [SM] húsmóðir. Bar hún á sama hátt og [EJR], að hafa séð Guðmund Einarsson ásamt öðrum manni á Strandgötunni í Hafnarfirði aðfaranótt 27. janúar 1974 er hún var þar á ferð í bifreið ásamt [EJR] vinkonu sinni. Samferðamaður hans hafi verið á svipuðu reki og Guðmundur, grannur og lágvaxnari. Bar hún um það að hafa bent á Kristján þar sem hún hafi þekkt hann eftir myndbirtingar í málinu en ekki áttað sig á því hve hávaxinn hann væri miðað við Guðmund. Eftir á að hyggja hefði það hins vegar ekki getað staðist þar sem hún væri 100 prósent viss um að maðurinn hefði verið lægri en Guðmundur. Ástæðu þess að hún hafi ekki komið neinum efasemdum á framfæri á sínum tíma rakti hún til þess að hún hafi óttast

³⁵⁷⁶ Bls. 4189_R-P.

³⁵⁷⁷ Bls. 4189_P-AE.

Kristján Viðar og hina sakborningana á grundvelli þess sem fram hafði komið í fjölmiðlum.³⁵⁷⁸

1874. Þriðjudaginn 15. júlí 1997 var í Hæstarétti Íslands fjallað um endurupptökubeiðni Sævars í hæstaréttarmálinu nr. 214/1978. Fram kom að Sævar hafi leitað endurupptöku málsins fyrir Hæstarétti með bréfi dagsettu 23. nóvember 1994, en aðrir dómfelldu hafi ekki leitað eftir endurupptöku fyrir sitt leyti. Í ákvörðuninni var tekin afstaða til þeirra gagna og röksemda sem talsmaður Sævars færði fram. Komst Hæstiréttur að þeirri niðurstöðu að fæst þeirra atriða fullnægðu skilyrðum 184. gr. laga nr. 19/1991 um meðferð opinberra mála til þess að koma til álita sem forsenda fyrir endurupptöku málsins. Byggðist niðurstaðan aðallega á því að atriðin hafi legið fyrir Hæstarétti við uppkvaðningu dóms í málinu 22. febrúar 1980 og þá hafi verið tekin afstaða til þeirra. Nokkur atriði hafi varðað breytta réttarfarslögjöf sem öðlast hafi gildi eftir að dómur Hæstaréttar hafi verið kveðinn upp. Tekið var fram í ákvörðun réttarins að Hæstiréttur hafi talið á sínum tíma alvarlega galla vera á rannsókn málsins, þótt ekki hafi verið talið að gallarnir ættu að valda því að málið ónýttist eða ekki yrði af sakfellingu. Taldi rétturinn líkur á að gallar á meðferð málsins hafi haft þau áhrif að niðurstaða Hæstaréttar varð nokkuð önnur en sakadóms. Með ákvörðun sinni komst Hæstiréttur að þeirri niðurstöðu að Sævar hafi sætt ólögmetu harðræði í gæsluvarðhaldsvist í Síðumúlafangelsi, einkum í apríl og maí 1976. Það hafi verið að nokkru kunnugt samkvæmt dómi Hæstaréttar 22. febrúar 1980, en frekari gögn hafi nú komið fram um þetta. Orðrétt sagði í ákvörðuninni: „Hins vegar þykja þetta vera einu atriðin, sem færð hafa verið fram og til álita geta komið sem grundvöllur að endurupptöku málsins samkvæmt 184. gr. laga nr. 19/1991. Þau varða tímabil í gæsluvarðhaldsvist dómfellda, sem var annars vegar nokkrum mánuðum eftir að hann gaf skýrslur, þar sem hann játaði að eiga þátt í hvarfi Guðmundar Einarssonar og bar einnig sakir á fjóra nafngreinda menn um aðild þeirra að hvarfi Geirfinns Einarssonar, og hins vegar mörgum mánuðum áður en hann gekkst við aðild sinni að hvarfi hins síðarnefnda.“ Fram kom að hluti þess harðræðis sem Sævar hafi orðið fyrir hafi verið ætlaður sem agaviðurlög við brotum hans á reglum sem hafi gilt um gæsluvarðhaldsvistina. Loks sagði að þótt þessi atriði styrktu nokkuð fyrri ásakanir Sævars um harðræði í gæsluvarðhaldsvistinni þá væri það mat Hæstaréttar að ekki hafi komið fram nýjar upplýsingar sem líklegar væru til þess að hafa breytt niðurstöðu Hæstaréttar 22. febrúar 1980. Niðurstaða Hæstaréttar var því sú að skilyrðum 1. mgr. 184. gr. laga nr. 19/1991 hafi ekki verið fullnægt til þess að verða við beiðni Sævars um endurupptöku málsins.
1875. Fyrir liggur kæra Sævars Ciesielski á hendur íslenska ríkinu til mannréttindanefndar Evrópu, dagsett 14. janúar 1998. Í kærinni kom fram að Sævar hafi beiðst endurupptöku á dómi Hæstaréttar sem hafi verið hafnað 15. júlí 1997. Taldi Sævar að hann hafi hvorki fengið réttláta málsmeðferð við meðferð sakamálsins né heldur við úrlausn Hæstaréttar á endurupptökubeiðninni þar sem rétturinn hafi tekið einangraða afstöðu til nýrra gagna og upplýsinga í stað þess að meta þær sem eina heild. Í kærinni kom fram að Sævar teldi íslenska ríkið hafa brotið gegn mannréttindum sínum í nú

³⁵⁷⁸ Bls. 4189_AE-AM.

tilvikum. Í fyrsta lagi hafi hann ekki hlotið réttláta málsmeðferð fyrir sjálfstæðum og óháðum dómstól sem væri brot gegn 1. mgr. 6. gr. mannréttindasáttmála Evrópu. Í öðru lagi hafi réttur hans samkvæmt 2. mgr. 6. gr. mannréttindasáttmála Evrópu til að teljast saklaus uns sekt hans yrði sönnuð með dómi verið brotinn. Í þriðja lagi hafi rökstuddur grunur ekki verið fyrir hendi við handtöku Sævars um að hann hafi átt aðild að hvarfi Guðmundar Einarssonar eða Geirfinns Einarssonar. Þá hafi hann ekki fengið tafarlaust vitneskju um þær sakir sem á hann voru bornar. Væri það brot gegn c. lið 1. mgr. 5. gr., 2. mgr. 5. gr. og a. lið 3. mgr. 6. gr. mannréttindasáttmála Evrópu. Í fjórða lagi hafi verið brotinn á honum rétturinn til að fá úrlausn mála sinna innan hæfilegs tíma, samkvæmt 3. mgr. 5. gr. og 1. mgr. 6. gr. mannréttindasáttmála Evrópu. Í fimmta lagi hafi hann ekki hlotið raunverulega lögfræðiaðstoð sem væri brot á réttindum hans samkvæmt a., b. og c. lið 3. mgr. 6. gr. mannréttindasáttmála Evrópu. Í sjötta lagi taldi Sævar að hann hafi sætt pyndingum, ómannlegri og vanvirðandi meðferð sem væri brot gegn 3. gr. sáttmálans. Í sjöunda lagi hafi verið brotinn á honum rétturinn til að fella ekki á sjálfan sig sök, sem væri talinn felast í ákvæðum mannréttindasáttmála Evrópu um réttláta málsmeðferð. Í áttunda lagi hafi hann ekki fengið aðgang að málskjöllum og aðstöðu til að undirbúa vörn sína sem væri brot á b. lið 3. mgr. 6. gr. mannréttindasáttmála Evrópu. Í níunda og síðasta lagi rakti Sævar að með ákvörðun Hæstaréttar Íslands frá 15. júlí 1997 hafi verið brotinn á honum rétturinn til réttlátrar málsmeðferðar samkvæmt 6. gr. mannréttindasáttmála Evrópu. Hæstiréttur hafi skýrt hugtakið „ný gögn“ mjög þröngri lögskýringu, mun þröngri heldur en lög um meðferð opinberra mála hafi gert ráð fyrir. Þá hafi Hæstiréttur byggt ákvörðun sína á því að Sævar hafi bæri alfarið sönnunarbyrðina fyrir því að brot á málsmeðferðarreglum og önnur ólögmat meðferð sem hann hafi þurft að sæta ættu að leiða til endurupptöku málsins.³⁵⁷⁹ Kæru Sævars var svarað með bréfi frá ritara mannréttindanefndar Evrópu dagsettu 20. janúar 1998. Fram kom að ákveðnir ágallar væru á kærinni sem leiddu til þess að hún væri ótæk til umfjöllunar fyrir mannréttindanefndinni. Fram kom að þar sem dómur Hæstaréttar hafi verið kveðinn upp 22. febrúar 1980 væri óhjákvæmilega ekki unnt að taka afstöðu til þess hluta kærunnar þar sem kæran hafi ekki komið fram innan sex mánaða kærufrests samkvæmt 26. gr. mannréttindasáttmála Evrópu. Með vísan til dómaframkvæmdar Mannréttindadómstóls Evrópu þá gildi 1. mgr. 6. gr. mannréttindasáttmála Evrópu ekki um málsmeðferð vegna endurupptöku sakamáls sem hafi verið dæmt á efsta dómstigi vegna þess að viðkomandi endurupptökubeiðandi væri ekki „borinn um refsivert brot“.³⁵⁸⁰

1876. Fimmtudaginn 18. mars 1999 var í Hæstarétti Íslands fjallað um endurupptökubeiðni Sævars í hæstaréttarmálinu nr. 214/1978. Fram kom að Sævar hafi leitað endurupptöku málsins fyrir Hæstarétti með bréfi dagsettu 2. febrúar 1999, en aðrir dómfelldu hafi ekki leitað eftir endurupptöku fyrir sitt leyti.³⁵⁸¹ Í ákvörðun Hæstaréttar var vísað til þess að Sævar hafi áður leitað endurupptöku málsins og rétturinn hafi

³⁵⁷⁹ Gögn starfshóps, bls. 64–71.

³⁵⁸⁰ Gögn starfshóps, bls. 75–76.

³⁵⁸¹ Gögn starfshóps, bls. 37.

tekið afstöðu til hennar með ákvörðun 15. júlí 1997.³⁵⁸² Í ákvörðuninni var tekin afstaða til rökstuðnings Sævars með endurupptökubeiðninni. Fram kom að rannsóknir almenns eðlis um áreiðanleika framburðar manna sem sætt hafa einangrun við frelsissviptingu gætu ekki einar og sér talist til nýrra gagna í skilningi a. liðar 1. mgr. 184. gr. laga nr. 19/1991, sem endurupptaka máls gæti verið reist á. Var á það bent að Sævar hafi ekki óskað eftir að sérstök rannsókn yrði gerð á áreiðanleika skýrslna sem hann hafi gefið fyrir lögreglu og dómi við rannsókn og meðferð málsins. Þá byggði Sævar á því í beiðni sinni að fyrir Alþingi hafi legið frumvarp til laga um breyting á lögum nr. 19/1991 þar sem ráðgert hafi verið að nýju ákvæði yrði bætt við 184. gr. laganna til rýmkunar á heimild til endurupptöku dæmdra mála. Í ákvörðun Hæstaréttar kom fram að Alþingi hafi samþykkt áðurnefnt frumvarp 10. mars 1999, en í 45. gr. frumvarpsins væri svofelld ákvæði: „Við 1. mgr. 184. gr. laganna bætist nýr stafliður, svohljóðandi: c. ef verulegar líkur eru leiddar að því að sönnunargögn sem færð voru fram í máli hafi verið rangt metin svo að áhrif hafi haft á niðurstöðu þess.“ Í ákvörðuninni sagði að breytingarlögin hafi enn ekki verið birt og samkvæmt 47. gr. frumvarpsins myndu þau ekki öðlast gildi fyrr en 1. maí 1999.³⁵⁸³ Taldi Hæstiréttur að ekkert væri fram komið sem gæti orðið til þess að orðið yrði við kröfu Sævars um endurupptöku hæstaréttarmáls nr. 214/1978.³⁵⁸⁴

1877. Meðal gagna málsins liggur fyrir minnisblað Einars Gauts Steingrímssonar héraðsdómslögmanns um viðtal við Erlu Bolladóttur í tilefni af endurupptökubeiðni hennar. Um er að ræða uppritun á viðtali sem fram fór 14. febrúar 2000. Greindi hún frá upphafi rannsóknar á Guðmundarmálinu þegar Örn Höskuldsson hafi lagt fyrir hana ljósmynd af Guðmundi Einarssyni og spurt hana hvort hún kannaðist við manninn. Kvaðst Erla hafa kannast strax við andlitið og skýrt Erni frá að hún hefði verið með þessum strák í partyi heima hjá vinkonu sinni einhverjum þremur til fjórum árum áður. Orðrétt sagði Erla: „Og ég mundi eftir þessum strák þar og sérstaklega vegna þess að hann hafði svolítið gefið sig á tal við mig þetta kvöld í þessu partyi og svo þegar ég var að fara heim þá bauðst hann til að keyra mig, hann og félagar hans.“³⁵⁸⁵ Aðspurð um upphaf Geirfinnsmálsins greindi Erla frá því að milli jóla og nýárs 1975 hafi Sigurbjörn Víðir fylgt henni í íbúð hennar og Sævars í Kópavogi til að ná í muni sína, en íbúðin hafi verið innsiglið af lögreglu vegna húsleitar. Mundi hún eftir því að Sigurbjörn Víðir hafi staðið í glugga íbúðarinnar og spurt hana hvort hún héldi að Sævar vissi eitthvað um hvarf Geirfinns Einarssonar. Lýsti Erla því hversu háð hún hafi verið samskiptum lögreglunnar og aðstoð þeirra við ýmsa hluti eftir að henni var sleppt úr gæsluvarðhaldinu. Þarna hafi Sigurbjörn Víðir haft áhuga á vitneskju hennar sem myndi leiða til þess að hann hefði þá ástæðu til að koma og tala við hana aftur. Af þeim sökum hafi hún ekki útilokað það með öllu að Sævar vissi eitthvað í stað þess að segja afdráttarlaust nei. Morguninn eftir hafi Sigurbjörn Víðir og Örn Höskuldsson komið heim til móður hennar, boðið sér inn og sest í sófann í stofunni. Kvað Erla það hafa vakið verulegan ótta hjá sér. Örn hafi sagt: „Ég hef

³⁵⁸² Gögn starfshóps, bls. 38.

³⁵⁸³ Gögn starfshóps, bls. 39.

³⁵⁸⁴ Gögn starfshóps, bls. 41.

³⁵⁸⁵ Gögn starfshóps, bls. 195.

ástæðu til að ætla að þú vitir um Geirfinnsmálið og ég vil vita hvað það er.“ Greindi Erla frá því að sér hafi fundist sem Sigurbjörn Víðir hafi svikið hana. Örn hafi ekki gefið sig þegar hún hafi sagst ekkert vita og þá fannst henni hún lamast í viðleitni sinni við að reyna að klóra sig út úr málinu, eins og hún orðaði það. Heilmiklar umræður og þælingar hafi spunnist út frá þessu og síðan hafi þeir skilið hana eftir í skelfingu en komið fljótlega aftur og sótt hana til yfirheyrslu um málið.³⁵⁸⁶

1878. Fyrir liggur að Erla Bolladóttir óskaði endurupptöku á hæstaréttarmáli nr. 214/1978 með beiðni dagsettri 4. maí 2000 að því er varðaði sakfellingu fyrir rangar sakargiftir samkvæmt 148. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940. Af hálfu ákærvaldsins var í umsögn lagt til að beiðni hennar yrði hafnað. Fimmtudaginn 22. júní 2000 var í Hæstarétti Íslands fjallað um endurupptökubeiðni Erlu. Vísað var til ákvörðunar réttarins frá 15. júlí 1997 vegna beiðni Sævars um endurupptöku málsins að því er varðaði II. kafla ákærunnar frá 16. mars 1997 um rangar sakargiftir. Fram kom að þeim mönnum sem sakir hafi verið bornar á hafi verið dæmdar bætur á grundvelli XVIII. kafla þágildandi laga nr. 74/1974, um meðferð opinberra mála. Þá var vísað til framburðar Erlu hjá lögreglu sem hún hafi staðfest fyrir dómi. Einnig var rakinn ferill framburðar Sævars og Kristjáns Viðars um sama sakarefni og þess að Kristján Viðar hafi greint svo frá fyrir dómi 13. maí 1977 að sagan um tengsl þessara fjögurra manna við málið væri frá Erlu komin og lögreglumenn hefðu trúað henni. Í ákvörðun Hæstaréttar kom fram að Erla byggði beiðni sína um endurupptöku hæstaréttarmálsins á því að lögregla og rannsóknardómari hafi skref fyrir skref þrýst henni til að gangast við rannsóknartilgátum þess efnis að Klúbburinn og sérstaklega Magnús Leópoldsson væru viðriðnir hvarf Geirfinns Einarssonar. Hún hafi smám saman látið undan og gefið þær skýrslur sem rannsakendur málsins hafi viljað. Margoft hafi hún reynt að leiðrétta framburð sinn, en rannsakendur ekki tekið slíkt í mál. Þá hafi Erla byggt á því að réttur sakborninga hafi verið lítilsvirtur og því engin von á að málsmeðferðin hafi leitt hið sanna og rétta í ljós. Vísaði hún jafnframt til álitsgerðar geðlæknis og umsagnar lækna ráðs um andlegt ástand sitt á umræddum tíma. Fram kom að Erla teldi nauðsynlegt að afla matsgerðar um hegðun, ástand og gerðir hennar. Í ákvörðun Hæstaréttar kom fram að engin ný gögn hafi verið lögð fram til stuðnings beiðninni um endurupptöku. Þá sagði að því væri ekki andmælt af hálfu dómfelldu að framburður hennar hafi verið sá sem í gögnum málsins greini. Hins vegar virðist endurupptökubeiðnin á því reist að ásetningur hennar hafi aldrei staðið til þess að saklausir menn yrðu sakaðir eða dæmdir. Fram kom að svo virtist sem Erla hafi ekki dregið játningu sína að því er varðaði II. kafla ákærunnar frá 16. mars 1977 til baka fyrr en á árinu 1996, en engar viðhlítandi ástæður hafi verið færðar fram fyrir því. Niðurstaða Hæstaréttar var því sú að skilyrðum 1. mgr. 184. gr. laga nr. 19/1991, samanber 45. gr. laga nr. 36/1999, hafi ekki verið fullnægt til þess að verða við beiðni Erlu um endurupptöku málsins að því er varðaði sakfellingu fyrir rangar sakargiftir.
1879. Meðal gagna málsins liggur fyrir skýrsla setts saksóknara, Láru V. Júlíusdóttur, til dómsmálaráðherra dagsett 4. febrúar 2003, um opinbera rannsókn samkvæmt 4. mgr. 66. gr. laga nr. 19/1991 á tildrögum þess að Magnús Leópoldsson var á sínum tíma

³⁵⁸⁶ Gögn starfshóps, bls. 206–207.

grunaður um aðild að hvarfi Geirfinns Einarssonar í Keflavík og látinn sæta gæsluvarðhaldi vegna þess á fyrri hluta árs 1976. Var rannsókninni skipt upp í þrjú tilvik. Fyrsta rannsóknartilvikið laut að aðdraganda þess að gerð hafi verið leirmynd. Var [GKJ], fyrrum afgreiðslustúlka í Hafnarbúðinni, yfirheyrð. Orðrétt sagði í skýrslunni: „Sérstaka athygli vekur þó frásögn [GKJ] um að hún hafi þekkt Sævar og Kristján Viðar áður en atvikið í Hafnarbúðinni átti sér stað og það hafi ekki verið sá síðarnefndi sem kom inn í Hafnarbúðina til að hringja þann 19. nóvember 1974. Þetta kemur að vísu fram í málskjöllum Geirfinnsmálsins en í skýrslutöku hjá undirritaðri þann 8. október 2001 útskýrði hún nánar hvers vegna hún þekkti Kristján Viðar og Sævar og gat fullyrt þetta. Sævar kvaðst hún þekkja síðan hann bjó í Njarðvík ásamt móður sinni en Kristján Viðar kvaðst hún þekkja vegna skyldleika í gegnum föðurætt hans.“ Greindi [GKJ] einnig frá því að Kristján Viðar og Sævar hafi komið í Hafnarbúðina ásamt öðrum mönnum, nokkrum vikum áður en Geirfinnur hvarf. Þeir hafi keypt sér veitingar og borðað á staðnum. Þar sem hún og Sævar hafi verið ágætlega málkunnug hafi hún spurt hann út í ferðir hans og í hvaða „business“ hann væri. Aðspurð sagði hún það útilokað að Kristján Viðar hafi verið maðurinn sem hafi fengið að hringja í Hafnarbúðinni 19. nóvember 1974.³⁵⁸⁷ Annað rannsóknartilvikið í skýrslu setts saksóknara var skilgreint sem: „Tildrög þess að nafn Magnúsar Leópoldssonar kom fram í rannsókn á Guðmundar- og Geirfinnsmálum sem leiddi til handtöku í janúar 1976.“ Var upphafi Reykjavíkurrannsóknarinnar svokölluðu gerð skil í sérstökum kafla. Fram kom að settur saksóknari hafi af þessu tilefni yfirheyrt Örn Höskuldsson, Sigurbjörn Víði Eggertsson og Eggert Norðdahl Bjarnason. Voru þeir allir mjög afdráttarlausir um að hafa ekki stuðst við svokallaða Keflavíkurrannsókn við rannsókn málsins í Reykjavík.³⁵⁸⁸ Aðspurður sagðist Örn ekki muna hvort Erla hafi komið að máli við hann eða einhverja lögreglumenn, sem hafi leitt til þess að Geirfinnsmálið hafi farið af stað í Reykjavík. Sigurbjörn Víðir greindi frá því í yfirheyrslu að Erla og Sævar hafi játað aðild sína í sitt hvoru lagi á svipuðum tíma, en hann myndi ekki hvort þeirra hafi greint frá fyrst. Við yfirheyrslu setts saksóknara yfir Eggerti Norðdahl Bjarnasyni kom fram að hann rámaði í að Erla hafi komið að máli við rannsóknaraðila í póstsvikamálinu og greint frá hugsanlegri aðild hennar og Sævars að hvarfi Geirfinns Einarssonar.³⁵⁸⁹ Valdimar Olsen og Einar Bollason voru einnig yfirheyrðir. Taldi Valdimar einu tengsl hans við málið áður en hann var handtekinn vera þau að hann hafi rekið Sævar og Erlu á dyr á þáverandi heimili sínu þar sem þau hafi verið þar í heimildarleysi. Sagði hann það ágiskun sína að þau hafi viljað hefna sín á honum með því að flækja hann inn í Geirfinnsmálið. Einar kvaðst hafa staðið í þeirri meiningu í 20 ár að Erla hafi viljandi bendlað hann við málið, en í seinni tíð hafi farið að renna á hann tvær grímur þegar ýmislegt hafi farið að koma í ljós varðandi upphaf rannsóknarinnar á hvarfi Geirfinns. Gat hann þó ekki séð neina ástæðu fyrir því að rannsóknaraðilar hefðu farið að bendla hann við málið gegn betri vitund. Í skýrslu setts saksóknara kom fram að ágreiningslaust væri að framburðir Sævars, Erlu og Kristjáns Viðars hafi leitt til þess að Magnús, Valdimar,

³⁵⁸⁷ Gögn starfshóps, bls. 113.

³⁵⁸⁸ Gögn starfshóps, bls. 146 og 182.

³⁵⁸⁹ Gögn starfshóps, bls. 159.

Einar og Sigurbjörn hafi verið handteknir og látnir sæta langvinnu gæsluvarðhaldi. Því hafi hins vegar verið haldið fram að þessar röngu sakargiftir hafi orðið til vegna atbeina lögreglu. En einnig hafi verið bent á að þess væru dæmi að bornar hafi verið rangar sakir eftir að þeir Magnús, Einar, Valdimar og Sigurbjörn voru lausir úr gæsluvarðhaldi auk þess sem þessar sakir hafi verið ítrekaðar í samprófunum og fyrir dómi þar sem lögreglumenn hafi ekki verið viðstaddir.³⁵⁹⁰ Í niðurstöðu setts saksóknara um rannsóknartilvikið kom fram að handritaðir minnisþingir sem talið væri að væru frá fyrstu frásögnum Erlu og Sævars af hvarfi Geirfinns, bentu til þess að fyrstu skýrslur í málinu hafi verið gefnar án þrýstings eða áhrifa frá rannsóknaraðilum. Hins vegar hafi fleiri menn verið nafngreindir, bæði í upphafi og síðar í málinu, en rannsóknaraðilar hafi ekki yfirheyrt þá alla. Orðrétt kom fram í niðurstöðu setts saksóknara: „Einnig benda gögn til þess að fyrstu játningar þeirra Erlu og Sævars stafi frá þeim sjálfum og reyndar er Erla eini samnefningarinn fyrir þá fjóra einstaklinga sem voru handteknir og hneptir í gæsluvarðhald á grundvelli þessara framburða.“ Þá vísaði settur saksóknari til minnismiða frá 6. janúar 1976, þar sem fjallað hafi verið um könnun á ábendingu um stúlku sem hafi verið í gleðskap í húsi í Kópavogi þar sem fólk hafi talað um hvarf Geirfinns, en stúlkunni og fleirum hafi verið hótað lífláti ef það segði frá því sem það hefði heyrt. Komst settur saksóknari að þeirri niðurstöðu að af minnismiðanum mætti draga þá ályktun að Geirfinnsmálið hafi að einhverju leyti verið komið til kasta þeirra um hálfum mánuði áður en fyrstu framburðir lágu fyrir.³⁵⁹¹

1880. Fréttatilkynning birtist frá innanríkisráðuneytinu 7. október 2011 um skipun starfshóps til að fara yfir Guðmundar- og Geirfinnsmál. Í tilkynningunni kom fram að innanríkisráðherra hafi skipað Arndísi Soffíu Sigurðardóttur, lögfræðing og lögreglumann, Harald Steinþórsson lögfræðing og doktor Jón Friðrik Sigurðsson, yfirsálfræðing á geðsviði Landspítala-háskólasjúkrahúss til að fara yfir málið í heild, en sérstaklega þá þætti sem sneru að rannsókn þess og framkvæmd rannsóknarinnar. Fram kom að starfsmaður hópsins væri Valgerður María Sigurðardóttir lögfræðingur en starfshópurinn gæti kallað sérfræðinga til ráðgjafar, eftir því sem hann teldi þörf á.³⁵⁹² Sama dag var nefndarmönnum sent skipunarbréf og var Arndís Soffía skipaður formaður starfshópsins. Í skipunarbréfunum kom fram að starfshópurinn hefði ekki rannsóknarheimildir en gæti tekið viðtöl með samþykki hlutaðeigandi. Með vísan til ákvæða 18. gr. laga nr. 70/1996, um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins og 136. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940 væri starfshópnum skylt að gæta þagmælsku um atriði er vörðuðu málið sem hann fengi vitneskju um í starfi sínu eða væru rædd á fundum starfshópsins og bæri að fara leynt með samkvæmt lögum. Fram kom að þagnarskyldan héldist eftir að látið væri af störfum í starfshópnum.³⁵⁹³
1881. Fyrir liggur minnisblað frá Magnúsi Leópoldssyni til starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál, dagsett 25. nóvember 2011. Rakti hann í átta liðum nokkrar staðreyndir sem hann taldi ástæðu til að hafa í huga við yfirferð málsins. Í áttunda lið ritaði hann

³⁵⁹⁰ Gögn starfshóps, bls. 169–170.

³⁵⁹¹ Gögn starfshóps, bls. 170–171.

³⁵⁹² Gögn starfshóps, bls. 468.

³⁵⁹³ Gögn starfshóps, bls. 509.

orðrétt: „Það kom aldrei til álita hjá mér þrátt fyrir 105 daga einangrun að játa á mig eitthvað sem ég hafði aldrei gert.“³⁵⁹⁴

1882. Starfshópur um Guðmundar- og Geirfinnsmál skilaði skýrslu til innanríkisráðherra 21. mars 2013. Við vinnslu skýrslunnar tók starfshópurinn viðtöl við þá dómfelldu sem eru á lífi, Albert, Erlu, Guðjón, og Kristján Viðar. Meðal gagna málsins liggja fyrir orðrétt endurrit af viðtölum allra nema Alberts.³⁵⁹⁵ Þá tók starfshópurinn viðtöl við þá Magnús Leópolðsson, Einar Bollason og Valdimar Olsen sem bornir voru röngum sökum um aðild að hvarfi Geirfinns Einarssonar og sættu gæsluvarðhaldi í tengslum við rannsókn málsins.³⁵⁹⁶ Einnig komu til viðtals við starfshópinn: Ari Ingimundarson, Dóra Hlín Ingólfssdóttir, Erling Guðmundsson, Gísli Guðmundsson, Grétar Sæmundsson, Guðjón [Lúther], Haraldur Henrysson, Haukur Guðmundsson, Högni Einarsson, Ingvi H. Magnússon, Jón Steinar Gunnlaugsson, Kristján Guy Burgess, [MBj], Páll Arnór Pálsson, [PJ], Róbert Árni Downey, Rúnar Sigurðsson, Sigurbjörn Víðir Eggertsson, [SÓH], Sigursteinn Músson, Skúli Steinsson, Smári Sigurðsson, [SBJ], Valtýr Sigurðsson, [PH] og Örn Höskuldsson.³⁵⁹⁷
1883. Hinn 12. febrúar 2014 birtist fræðigreinin í tímaritinu *Applied Cognitive Psychology* eftir Gísla H. Guðjónsson, Jón Friðrik Sigurðsson, Arndísi Soffíu Sigurðardóttur, Harald Steinþórsson og Valgerði Maríu Sigurðardóttur með heitinu: „The Role of Memory Distrust in Cases of Internalised False Confession.“ Í fræðigreininni var ítarlega fjallað um Guðmundar- og Geirfinnsmálin, vinnu starfshópsins og niðurstöður hans um áreiðanleika framburða og játninga sakborninga í sakamálunum.
1884. Þá hlutaðist settur ríkissaksóknari til um að höfðað yrði vitnamál fyrir héraðsdómi Reykjavíkur í þeim tilgangi að leiða fyrir dóminn nefndarmenn starfshóps innanríkisráðherra, starfsmann hans og ráðgjafa, til staðfestingar á framangreindri skýrslu. Fékk málið númerið V-22/2015 og fóru skýrslutökur fyrir dómi fram 28. janúar 2016. Fyrir dóminum gáfu skýrslu Arndís Soffía Sigurðardóttir, Haraldur Steinþórsson, Jón Friðrik Sigurðsson, Valgerður María Sigurðardóttir og Gísli H. Guðjónsson. Þá gerði talsmaður Erlu og Guðjóns þá kröfu að tekin yrði dómskýrsla af Erni Höskuldssyni, Sigurbirni Víði Eggertssyni og Eggerti Norðdahl Bjarnasyni í þeim tilgangi að leiða í ljós hvernig rannsókn máls er varðar hvarf Guðmundar Einarssonar komst á rekspöl í desember 1975.³⁵⁹⁸
1885. Fimmtudaginn 9. október 2014 sendi aðstoðarlögreglustjóri hjá lögreglustjóranum á höfuðborgarsvæðinu orðsendingu til ríkissaksóknara og kom á framfæri upplýsingum frá vitni sem hafði gefið sig fram við lögregluna.³⁵⁹⁹ Í framburði vitnisins kom fram að hún hefði verið sambýliskona manns þess sem kom ábendingu á framfæri um fjársvik Erlu og Sævars gagnvart Pósti og síma árin 1974 og 1975. Hún hefði af þeim ástæðum verið farþegi í bifreið undir hans stjórn ásamt þriðja manni þegar ekið hafi verið á

³⁵⁹⁴ Gögn starfshóps, bls. 577.

³⁵⁹⁵ Bls. 4235–4366.

³⁵⁹⁶ Bls. 4391–4442.

³⁵⁹⁷ Bls. 4228–4234.

³⁵⁹⁸ Bls. 4477.

³⁵⁹⁹ Bls. 4612–4613.

Guðmund Einarsson í Engidal á Hafnarfjarðarvegi aðfaranótt 27. janúar 1974. Guðmundur hafi verið tekinn upp í bifreiðina en svo dregið af honum og hann verið orðinn þögull þegar vitnið fór úr bifreiðinni á dvalarstað þess í Vogahverfi Reykjavíkurborgar. Að tilhlutan setts ríkissaksóknara var þessi ábending tekin til rannsóknar í október 2015 og naut vitnið nafnleyndar við þá rannsókn.³⁶⁰⁰ Í samskiptum vitnisins við lögreglu rakti hún framangreinda atburðarás en bar jafnframt um það að hafa verið viðstödd þegar maðurinn hafi samið við lögregluna og fulltrúa yfirsakadómara um að veita upplýsingar um að Kristján Viðar og Sævar tengdust hvarfi Guðmundar gegn því að vera leystur úr afplánun.³⁶⁰¹ Við yfirheyrslur hafi maðurinn neitað eindregið allri aðild að hvarfi Guðmundar auk þess sem annar maður, sem vitnið hafði getið um að hafi verið í bifreiðinni, hafi einnig neitað allri vitneskju um málsatvik. Aðspurður um samskipti við rannsóknarlögreglumennina og hugsanlega samninga við þá hafi hann borið um að hafa sífellt verið að ljúga í þá sögum á þessum tíma. Annar rannsóknarlögreglumannanna sem hafi annast rannsókn á póstsvikamálinu og Guðmundarmálinu í öndverðu og fyrrum fulltrúi yfirsakadómara hafi mætt hjá lögreglu og verið inntir eftir því hvaða einstaklingur hafi komið þeim upplýsingum til lögreglu að Sævar hafi verið viðriðinn hvarf Guðmundar Einarssonar. Þeir hafi ekki munað eftir því og hafi aðspurðir hvorugur kannast við að þessi maður hafi komið ábendingu á framfæri við þá eða munað til þess að samið hafi verið við manninn um tilhliðranir varðandi afplánun hans. Rannsókn lögreglunnar lauk 18. ágúst 2016 og var rannsóknargögnum komið á framfæri við endurupptökunefnd en málið felld niður í kjölfar þess hjá lögreglu 14. október 2016.

III. Framlögð gögn

1886. Við úrlausn beiðni endurupptökubeiðanda hefur verið unnið úr miklu magni gagna sem endurupptökubeiðandi og settur ríkissaksóknari hafa lagt fram. Um er að ræða bæði samtímagögn frá því sakamálin voru til rannsóknar og meðferðar fyrir dómstólum sem og önnur gögn sem síðar hafa orðið til.
1887. Af hálfu endurupptökubeiðanda hefur gögnum verið komið á framfæri í þrígang. Í fyrsta lagi var mikið magn gagna meðfylgjandi beiðni um endurupptöku, sem dagsett er 26. júní 2014. Um er að ræða eftirfarandi gögn:
- Dómur Hæstaréttar Íslands frá 22. febrúar 1980 í máli nr. 214/1978, birtur í dómasafni réttarins 1980 á blaðsíðu 89.
 - Dómur sakadóms Reykjavíkur frá 19. desember 1977 í sakadómsmálum nr. 544–550/1977, sem áfrýjað var til Hæstaréttar Íslands og leyst var úr með dómi réttarins í máli nr. 214/1978.
 - Ágrip hæstaréttarmáls nr. 214/1978, alls 26 hefti, ásamt ýmsum öðrum skjölum sem lögð voru fyrir Hæstarétt Íslands undir rekstri málsins. Þau sem þannig voru lögð fram eru gögn er lúta að rannsókn á ætluðu harðræði, samanber mál Rannsóknarlögreglu ríkisins nr. 2875/79, registur hæstaréttarmáls nr. 214/1978,

³⁶⁰⁰ Bls. 4604–4605.

³⁶⁰¹ Bls. 4625–4628.

ýmis bréf vegna réttargæslustarfa, gögn er tengjast rannsókn á hvarfi Guðmundar Einarssonar, upplýsingar um lyfjanotkun nokkurra sakborninga og beiðnir um skýrslutökur fyrir dómi. Þá var að finna staðfest endurrit úr dagbók fangelsisins við Síðumúla varðandi tvo dómfellda.

- d. Skýrsla setts ríkissaksóknara til dómsmálaráðherra, dagsett 4. febrúar 2003, um opinbera rannsókn samkvæmt 4. mgr. 66. gr. laga nr. 19/1991 á tildrögum þess að Magnús Leópoldsson var á sínum tíma grunaður um aðild að hvarfi Geirfinns Einarssonar í Keflavík og látinn sæta gæsluvarðhaldi af þeim sökum.
- e. Dómur Hæstaréttar Íslands frá 24. mars 1981 í máli nr. 209/1979, birtur í dómasafni réttarins 1981, á blaðsíðu 430.
- f. Andsvar Sævars Marinós Ciesielski, dagsett 18. janúar 1996, við höfnun á endurupptöku hæstaréttarmáls nr. 214/1978.
- g. Yfirlit yfir kassa með gögnum varðandi svokallað Geirfinnsmál annars vegar og hins vegar skil á gögnum vegna Geirfinnsmáls og svokallaðs Guðbjartsmáls.
- h. Skýrsla starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál til innanríkisráðherra. Afhent í innanríkisráðuneytinu 21. mars 2013.
- i. Útdráttur úr dagbókum Síðumúlafangelsisins er varða endurupptökubeiðanda.
- j. Útdráttur úr dagbókum Hegningarhússins er varða Sævar Marinó Ciesielski.
- k. Greinargerð Sævars Marinós Ciesielski, dagsett 20. febrúar 1997, vegna beiðni hans um endurupptöku á hæstaréttarmáli nr. 214/1978, sem hann setti fram 23. nóvember 1994.
- l. Gögn sem endurupptökubeiðandi skilgreinir sem „ýmis ný gögn“. Þar er að finna: yfirlýsingar endurupptökubeiðanda, opinberra starfsmanna og vitna frá árinu 1996, viðtal í Morgunblaðinu 13. febrúar 1996 þar sem Guðjón Skarphéðinsson dró til baka framburð sinn í Geirfinnsmálinu, bréf endurupptökubeiðanda frá árinu 1976, bréf er varða Sævar Marinó Ciesielski, bréfaskriftir vegna gæsluvarðhalds varðandi nokkra sakborninga, skýrsla um hvarf gagna og búsmuna Sævars Marinó Ciesielski, skýrsla sakadómarar um Guðmundarmálið, ljósrit úr dagbók Síðumúlafangelsis frá 16. febrúar 1977 og minnispointar Kristmundar Sigurðssonar lögreglumanns.
- m. Gögn auðkennd með nafni Karls Schütz og varða aðkomu hans að rannsókn sakamála.
- n. Lokaskýrsla rannsóknarnefndar Reykjavíkur um dráp Geirfinns Einarssonar. Skýrslan er ódagsett, rituð af Karli Schütz.
- o. Skjalaskrár Þjóðskjalasafns Íslands yfir málgögn frá ríkislögreglustjóra, sakadómi Reykjavíkur, rannsóknarlögreglu ríkisins og lögreglunni í Keflavík.
- p. og q. Tímalínur sem unnar voru af starfshópi um Guðmundar- og Geirfinnsmál og lutu að framgangi rannsóknar í Guðmundar- og Geirfinnsmálum.

- r. Torture in US Jails and Prisons: An Analysis of Solitary Confinement Under International Law. Fræðigrein eftir Önnu Conley, birt í Vienna Journal on International Constitutional Law Journal, árgangi 2013, hefti 4, blaðsíðu 415 – 453.
 - s. Frétt um skýrslu UN Special Rapporteur um pyntingar til allsherjapings Sameinuðu þjóðanna frá 18. október 2011.
 - t. Endurrit af viðtali við Gísla H. Guðjónsson, prófessor í réttarsálfræði við King's college, 14. maí 2014 hjá breska ríkisútvarpinu, BBC.
1888. Í öðru lagi lagði endurupptökubeiðandi fram frekari gögn með bréfi, dagsettu 7. október 2015. Um var að ræða eftirfarandi bókarkafli og fræðigreinar eftir Gísla H. Guðjónsson, prófessor: *Murder in Norway: A False Belief Leading to a False Confession.*; *Psychological vulnerabilities during police interviews. Why are they important?*; *False Confessions and Correcting Injustices*; *A thirst to know the truth*; *The Role of Memory Distrust in Cases of Internalised False Confessions*. Þá lagði endurupptökubeiðandi fram gögn er varða dómsmál frá Noregi, svokallað „Tengsmál“, ásamt yfirliti yfir málið sótt af vef Wikipedia 8. júní 2015, yfirlit yfir dóm Hæstaréttar Noregs um bótakröfu sakbornings í Tengsmálinu frá 4. desember 2003, dóm Mannréttindadómstóls Evrópu í máli Y gegn Noregi frá 11. febrúar 2003 (Application No. 56568/00) um sama mál, og frétt um endurupptöku Birgitte Tengsmálsins frá 11. júlí 2015 sem birtist í Dagbladet.
1889. Í þriðja lagi voru lögð fram gögn af hálfu endurupptökubeiðanda með bréfi dagsettu 6. maí 2016. Um var að ræða sjónvarpsdagskrá Ríkissjónvarpsins 19. nóvember 1974, sem endurupptökubeiðandi telur varpa ljósi á fjarvistasönnun Sævars Marinós Ciesielski þann dag.
1890. Af hálfu endurupptökunefndar var því beint til setts ríkissaksóknara með vísan til 3. mgr. 213. gr. laga nr. 88/2008 um meðferð sakamála, að hlutast til um að afla eftirfarandi gagna eða sönnunargagna:
1891. Í fyrsta lagi afrit ákvarðana Hæstaréttar Íslands er varða beiðnir um endurupptöku dóms Hæstaréttar Íslands nr. 214/1978. Endurupptöku hefur verið óskað í tvígang af Sævari Marinó Ciesielski, með beiðnum dagsettum 23. nóvember 1994 og 2. febrúar 1999 og einu sinni af hálfu endurupptökubeiðanda á árinu 2000. Fyrri beiðni Sævars var hafnað með ákvörðun Hæstaréttar Íslands 15. júlí 1997 og seinni beiðni hans 18. mars 1999. Beiðni endurupptökubeiðanda var hafnað með ákvörðun réttarins 22. júní 2000. Settur ríkissaksóknari afhenti endurupptökunefnd afrit ákvarðana Hæstaréttar Íslands frá 15. júlí 1997 og 22. júní 2000. Afrit ákvörðunar réttarins frá 18. mars 1999 um síðari endurupptökubeiðni Sævars fannst meðal annarra gagna málsins.
1892. Í öðru lagi málgagna frá Þjóðskjalasafni Íslands þar sem geymd eru öll þekkt gögn er lúta að rannsókn og dómsmeðferð sakamála sem voru til umfjöllunar í hæstaréttarmáli nr. 214/1978. Afhent voru gögn frá sakadómi Reykjavíkur, Rannsóknarlögreglu ríkisins, Ríkislögreglustjóra, Fangelsismálastofnun og Lögreglunni í Keflavík.

1893. Í þriðja lagi beindi endurupptökunefnd því til setts ríkissaksóknara 29. júní 2015 að hann hlutaðist til um að kanna hvort sýnilegum sönnunargögnum, er tengjast hæstaréttarmáli nr. 214/1978, væri til að dreifa hjá rannsóknarstofu þýsku ríkislögreglunnar, Bundeskriminalamt, Kriminaltechnisches Institut í Wiesbaden, Þýskalandi. Í bréfi setts ríkissaksóknara, dagsettu 6. apríl 2016, var upplýst um að umrædd gögn væru ekki hjá þýsku ríkislögreglunni og talið væri að þau hafi verið send aftur til Íslands að rannsókn lokinni.
1894. Í fjórða lagi beindi endurupptökunefnd því til setts ríkissaksóknara þann 24. ágúst 2015 að afla allra gagna starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál sem vistuð voru hjá innanríkisráðuneytinu. Gögn þessi fólu í sér vinnugögn starfshópsins sem og hljóðupptökur af viðtölum starfshópsins bæði við dómfelldu sem og aðra sem þáðu boð starfshópsins að mæta til viðtals eða gáfu sig fram við starfshópinn í þeim tilgangi.
1895. Í fimmta lagi var þess óskað með bréfi endurupptökunefndar, dagsettu 27. ágúst 2015, að settur ríkissaksóknari tæki til skoðunar hvort ástæða væri til að hefja rannsókn á nafnlausri ábendingu sem komið var á framfæri við ríkissaksóknara í október 2014. Settur ríkissaksóknari óskaði eftir rannsókn Lögreglustjórans á höfuðborgarsvæðinu á tilgreindri ábendingu. Rannsókn lögreglu var lokið 18. ágúst 2016 og afhenti settur ríkissaksóknari endurupptökunefnd rannsóknargögnin 19. ágúst 2016.
1896. Í sjötta lagi var þess óskað með bréfi endurupptökunefndar, dagsettu 1. október 2015, að settur ríkissaksóknari hlutaðist til um að tekna yrðu skýrslur fyrir Héraðsdómi Reykjavíkur af meðlimum starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál, ráðgjafa starfshópsins og starfsmanni hópsins. Í samræmi við ósk talsmanns endurupptökubeiðanda voru jafnframt tekna skýrslur af Erni Höskuldssyni, Sigurbirni Víði Eggertssyni og Eggerti Norðdahl Bjarnasyni. Settur ríkissaksóknari höfðaði af þessu tilefni vitnamál og fór skýrslutaka fram fyrir dómi 28. janúar 2016.
1897. Þess skal og getið að settur ríkissaksóknari lét í té gögn sem aflað var frá embætti ríkissaksóknara. Meðal þeirra voru gögn er lutu að rannsókn Steingríms Gauts Kristjánssonar héraðsdómara sem skipaður var til að fara með rannsókn vegna kæra um ótilhlýðilega beitingu viðurlaga við agabrotum í Síðumúlafangelsinu vegna tveggja gæsluvarðhaldsfanga sem sátu í gæsluvarðhaldi vegna ótengdra saka, gögn frá Ragnari H. Hall, settum ríkissaksóknara vegna endurupptökubeiðni Sævars Marinós Ciesielski dagsett 23. nóvember 1994, þar á meðal bréf dagsett 13. maí 1996 sem fól í sér svar við fyrirspurn um lok rannsóknar á sakarefnum er lutu að grun um að [SÓH] hafi svarið eið að röngum framburði. Könnun rannsóknarlögreglu ríkisins frá 10. febrúar 1981 á afdrifum persónulegra muna Sævars Marinós Ciesielski sem haldlagðir voru 12. desember 1975, dómur sakadóms í ávana- og fíkniefnamálum frá 20. nóvember 1980 í máli nr. 207/1975, ásamt ágripi málskjala. Meðal gagna sem settur ríkissaksóknari lagði fram úr fórum embættis ríkissaksóknara voru ýmis bréf og gögn, þar á meðal um lygamælingapróf á Guðjóni Skarphéðinssyni, spurningalisti með árituðum svörum sem og niðurstöður prófsins auk bréfs til Gísla H. Guðjónssonar frá vísindamanninum sem vann úr niðurstöðunum í Bretlandi. Einnig voru afhent

margvísleg gögn sem lögð höfðu verið fram af hálfu Sævars Marinós Ciesielski í tilefni af fyrri endurupptökubeiðni hans. Þar á meðal var yfirlit Vegagerðarinnar um snjómokstur 20. janúar 1974 til 31. janúar 1974 á Suðvesturlandi, færslur úr dagbók Lögreglunnar í Hafnarfirði er vörðuðu Sævar dagana 30. janúar og 1. febrúar 1974, færslur úr dagbók fíkniefnalögreglunnar meðal annars um framkvæmd húsleitar hjá Sævari og endurupptökubeiðanda 13. desember 1974 og færsla úr dagbók Lögreglunnar í Kópavogi 15. desember 1975 um ferð í innsiglaða íbúð með móður Erlu. Afrit bréfs frá embætti Landlæknis, dagsett 4. febrúar 1997 um lyfjagjafir og læknisfræðilega rannsókn á áhrifum einangrunar. Yfirlýsing Guðsteins Þengilssonar læknis meðal annars um áhrif lyfja og einangrunar.

1898. Jón Daníelsson kom á framfæri við endurupptökunefnd rafrænu eintaki af bók sinni: „Sá sem flýr undan dýri“, með tölvubréfi dagsettu 2. september 2016.
1899. Af hálfu endurupptökunefndar var aflað eintaka af heimildasögunni „Áminntur um sannsögli“ eftir Þorstein Antonsson sem gefin var út af Skjaldborg árið 1991 og sjálfsævisögunni „Erla góða Erla“ eftir Erlu Bolladóttur sem gefin var út af Vöku-Helgafelli árið 2008. Einnig var af hálfu nefndarinnar aflað blaðafréttu, sem vísað er til í rakningu málsatvika, sem sóttar voru á vefsíðuna timarit.is.

IV. Grundvöllur beiðni

1900. Af hálfu endurupptökubeiðanda er tekið fram að endurupptökubeiðni þessi takmarkast við sakfellingu fyrir rangar sakargiftir en endurupptökubeiðandi var fundin sek um brot gegn 1. mgr. 148. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, samanber 15. gr. laga nr. 101/1976, sem taldist eiga við, samanber 2. gr. almennra hegningarlaga.
1901. Endurupptökubeiðandi byggir á því að skilyrði a–d-liða 1. mgr. 211. gr. laga nr. 88/2008 um meðferð sakamála séu öll uppfyllt og því beri að fallast á endurupptöku málsins.
1902. Endurupptökubeiðandi hefur lagt fram ýmis gögn með endurupptökubeiðni, þar á meðal skýrslu starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál og byggir á því að gögn þessi nægi til að endurupptökunefnd sé unnt að taka jákvæða málefnalega og rökstudda afstöðu til endurupptökubeiðninnar. Í þeim efnum sé sértaklega horft til skýrslu starfshópsins en hann hafi haft aðgang að fleiri og ítarlegri gögnum um rannsókn málsins og framkvæmd hennar en nokkur annar aðili sem hafi rannsakað málið eða um það fjallað og séu þá hvorki sakadómur Reykjavíkur né Hæstiréttur undanskildir. Þetta stafi meðal annars af því að gögn sem til hafi orðið á vegum rannsóknarmanna á tímabili rannsóknarinnar hafi horfið, en hafi nú „fundist“ og nýst við rannsókn starfshópsins. Þá hafi starfshópurinn haft aðgang að fjölda nýrra sönnunargagna sem dómstólar hafi ekki haft, þar á meðal dagbókum tveggja gæsluvarðhaldsfangelsa, dagbókum Guðjóns Skarphéðinssonar og Tryggva Rúnars frá gæsluvarðhaldstímanum og sálfræðilegt mat á endurupptökubeiðanda og meðákærðu. Að mati endurupptökubeiðanda er gildi skýrslunnar ótvírætt fyrir mat á skilyrðum til endurupptöku. Í þessu sambandi sé sérstaklega lögð áhersla á að endurupptökubeiðanda er ekki skylt að sanna að hún hafi verið ranglega sakfelld

heldur byggist heimildir til endurupptöku á matskenndum atriðum eins og greina megi á ákvæðum 211. gr. laga um meðferð sakamála.

1903. Upphaf þess að rannsókn hafi hafist á hvarfi Guðmundar Einarssonar hafi verið að lögreglunni „barst til eyrna“ að Sævar gæti hafa verið viðriðinn hvarfið. Þetta hafi verið tæplega ári eftir hvarf Guðmundar. Á grundvelli þessa orðróms hafi rannsakendur hafið að yfirheyra endurupptökubeiðanda um hvarf Guðmundar. Ekki hafi á neinu stigi verið upplýst hvernig orðrómurinn sem hafi borist til eyrna rannsakenda hafi orðið til.
1904. Þá sé ekki heldur unnt að ráða af gögnum málsins hvernig og hvers vegna grunur um að endurupptökubeiðandi og aðrir sakborningar hafi tengst hvarfi Geirfinns Einarssonar hinn 19. nóvember 1974. Líklegast megi þó telja að upphafsins sé að leita í frásögn [GuA] og fjölskyldu hans 22. október 1975. Á þeim tíma hafi hann skýrt frá atburðum er lotið hafi að hvarfi Geirfinns Einarssonar og nöfn Sigurbjörns Eiríkssonar og Magnúsar Leópoldssonar nefnd. Enn fremur hafi komið fram í frásögninni umfjöllun um smygl á spíra og bát í því sambandi, höfnin í Keflavík hafi verið nefnd, slippurinn í Keflavík, símtal úr sjoppu, símtal úr Hafnarbúðinni, ljós sendiferðabifreið og svo framvegis. Rannsakendur hafi verið hinir sömu og síðar rannsökuðu Geirfinnsmálið. Enda þótt frásögnum [GuA] hafi verið hafnað sem öläðisórum þá hafi þær orðið uppistaðan í rannsóknartilgátu lögreglunnar um atburði í Geirfinnsmálinu. Þar sé að finna ástæðu sem hafi verið smygl á spíra, en Hæstiréttur hafi „ætlað“ spíra vera tilefni aðfarar að Geirfinni nóttina sem hann hvarf. Í málinu sé þó ekkert sem bendi til að nokkur slíkur spíri hafi yfirhöfuð verið til. Enn fremur hafi Hæstréttur miðað við að ýmis þeirra atvika hafi gerst sem fram komi í lögregluskýrslum um frásagnir [GuA]. Ekki verði ráðið af gögnum málsins hvers vegna rannsakendur hafi notað frásögn [GuA] sem undirstöðu rannsóknar og síðar ákærvaldið, enda þótt rannsakendur hafi ekki tekið mark á henni. Líkindin milli frásagnar [GuA] og þeirrar frásagnar sem rannsakendur hafi talið að stafi frá sakborningum sé með ólíkindum og geti ekki verið tilviljun. Inn í þennan ramma [GuA] hafi verið fyllt af hálfu rannsakenda með því að beina grun að endurupptökubeiðanda og öðrum sakborningum.
1905. Endurupptökubeiðandi vekur athygli á því að lögreglan hafi rætt við Sigurbjörn Eiríksson um Geirfinnsmálið 31. mars 1975. Þá hafi Sigurbjörn og Magnús Leópoldsson ritað bréf til dómsmálaráðuneytisins í upphafi árs 1975 og kvartað undan þrálátum orðrómi um að þeir og Klúbburinn hafi tengst Geirfinnsmálinu. Á tímabilinu 10.–11. febrúar 1975 hafi lögreglan farið að jörð Sigurbjörns til að leita að bifreið í tengslum við hvarf Geirfinns og 5. mars hafi lögreglan gert skýrslu um bílaeign Magnúsar í tengslum við rannsókn sama máls. Af þessu sé ljóst að endurupptökubeiðandi hafi ekki felld grun á svonefnda Klúbbmenn. Þeir hafi verið undir einhvers konar grun hjá lögreglu og að auki hafi verið uppi þrálátur orðrómur um tengsl þeirra við Geirfinnsmálið að þeirra eigin sögn. Það hafi því verið lögreglan sem hafi felld grun á Klúbbmenn og kynni síðan að hafa spurt endurupptökubeiðanda hvort hún gæti staðfest grun lögreglunnar. Erfitt sé að sýna fram á þetta vegna þeirra aðferða sem rannsakendur hafi beitt með því að eiga í alls konar óformlegu spjalli og

samtölum við sakborninga án þess að færa nokkuð til bókar og án viðurvistar skipaðra verjenda eða réttargæslumanna.

1906. Af hálfu endurupptökubeiðanda er rakið að í rannsókn á geðheilbrigði endurupptökubeiðanda hafi verið komist að þeirri niðurstöðu að hún væri sakhæf. Í umfjöllun dómstóla hafi verið rakið að í þeirri rannsókn hafi verið tilgreint að persónuleiki endurupptökubeiðanda hafi verið veikbyggður og varnir því veikar. Því hafi verið líklegt að undir tilfinningalegu álagi gæti geðstjórn brotnað niður og viðbrögð orðið óeðlileg og leitt til truflunar á meðvitund. Endurupptökubeiðandi hafi jafnframt verið haldin fælni og sefasýki. Læknaráð hafi einnig talið endurupptökubeiðanda sakhæfa og verið sammála greiningu geðlæknisins. Geðlækni hafi ekki verið falið að rannsaka og hafa skoðun á áreiðanleika framburðar endurupptökubeiðanda.
1907. Af hálfu endurupptökubeiðanda er á því byggt að nú liggi fyrir ný gögn sem dómstólar hafi ekki haft aðgang að þegar málið hafi verið flutt og dæmt og ætla megi að hefðu skipt verulegu máli ef þau hefðu legið fyrir um úrslit máls. Í þeim efnun sé einkum vísað til umfjöllunar í skýrslu starfshópsins um Guðmundar- og Geirfinnsmál um skjöl lögreglu sem ekki hafi verið gerð að hluta málsins og sem hafi verið haldið frá verjendum og ákærðu. Þá séu meðal nýrra skjala dagbækur tveggja dómfelldu sem veiti mikilvægar upplýsingar um rannsóknina og aðstæður sakborninga í gæsluvarðhaldinu.
1908. Síðast en ekki síst liggi fyrir sálfræðileg mót á dómfelldu. Niðurstaða sálfræðilegs mat á áreiðanleika framburðar endurupptökubeiðanda sé að framburður hennar í báðum málunum sé án nokkurs vafa óáreiðanlegur. Í skýrslu starfshópsins segi orðrétt: „Það er hafið yfir allan skynsamlegan vafa að framburður Erlu Bolladóttur í Guðmundar- og Geirfinnsmálum, bæði hjá lögreglu og fyrir dómi voru óáreiðanlegir. Það að hún dró framburð sinn í Guðmundarmáli ekki til baka á ekki meta sem staðfestingu þess að framburðurinn hafi verið áreiðanlegur.“
1909. Sérfræðingarnir sem unnu álitid hafi síðan komist að þeirri niðurstöðu um aðra dómfelldu að framburðir þeirra væru óáreiðanlegir nema Guðjóns Skarphéðinssonar en framburður hans hafi verið metinn falskur. Mikilvægi þessara niðurstaðna um mat á áreiðanleika framburða dómfelldu fyrir lögreglu og dómi sé ekki síst fólgið í því að sakadómur Reykjavíkur og Hæstiréttur hafi ekki haft annað að styðjast við til að komast að niðurstöðu um sekt hinna ákærðu en framburði þeirra sjálfra, bæði um sjálf sig og um aðra ákærðu. Með því molni undirstaðan þegar fyrir liggi ný sönnunargögn þess efnis að hafið sé yfir allan skynsamlegan vafa að framburðir ákærðu hafi verið óáreiðanlegir eða eftir atvikum falskir. Ástæða þess að dómstólarnir hafi talið sig verða að reiða sig á framburði ákærðu og annað ekki, hafi verið sú að engra hefðbundinna sönnunargagna í manndrápsmálum hafi notið við, né hafi lík fundist eða morðvopn. Þá hafi ákæruvaldinu ekki reynst kleift að færa neinar líkur að því af hvaða hvötum eða tilefni dómfelldu hefðu átt að ráða Guðmund og Geirfinn af dögum. Af slíkum atriðum ráðist þó nánast alltaf niðurstaðan í manndrápsmálum.
1910. Í nánari umfjöllun af hálfu endurupptökubeiðanda um sálfræðimat á áreiðanleika framburðar dómfelldu er rakið á hvern hátt það mat sé leitt fram með skírskotun til

gagna máls, fyrirbyggjandi þekkingar á yfirheyrsluaðferðum, rannsókna á fölskum játningum og áhrifa einangrunarvistar. Þá hafi verið byggt á lögregluskýrslum, dómum, geðskýrslum, harðræðisrannsókninni, upplýsingum um gæsluvarðhaldsvistanir og tímallengd afplánana. Meðal nýrra gagna sem litið hafi verið til séu færslur í dagbókum fangelsa og endurupptökubeiðnir Sævars Marinós Ciesielski og endurupptökubeiðanda. Þá hafi verið rætt við sakborninga á lífi, rannsakendur og fangaverði. Starfshópurinn hafi haft aðgang að dagbókum tveggja dómfelldu sem þeir hafi ritað í gæsluvarðhaldinu.

1911. Endurupptökubeiðandi hafi verið yfirheyrð í 25,5 klukkustundir á tímabilinu 17.–19. desember 1975 vegna póstsvikamálsins. Lengsta yfirheyrslan hafi staðið í 9,5 klukkustundir. Hinn 20. desember hafi hún verið yfirheyrð í rúmlega sjö klukkustundir um Guðmundarmálið. Endurupptökubeiðandi hafi verið látin laus 20. desember 1975, en síðan sætti gæsluvarðhaldi frá 4. maí 1976 vegna Geirfinnsmálsins eftir handtöku og yfirheyrslu í þrjár stundir sama dag. Á 75 daga tímabili um sumarið 1976 hafi formlegar skýrslur ekki verið teknar af endurupptökubeiðanda en hún verið yfirheyrð eða við hana rætt að minnsta kosti 45 sinnum í rúmlega 50 klukkustundir. Þá hafi hún sætt á sama tíma samprófun þrívægis og farið fjórar vettvangsferðir út fyrir fangelsið. Hinn 11. ágúst 1976 hafi endurupptökubeiðandi dregið játningar sínar formlega til baka í bréfi til Arnar Höskuldssonar, þar á meðal að hún hefði dregið Geirfinn. Daginn eftir hafi verið gerð leit í klefa endurupptökubeiðanda. Þremur dögum síðar, 14. ágúst, hafi hún dregið bréfið til baka og beðið rannsakendur fyrirgefningar og kvaðst vonast til að hafa ekki reitt þá til reiði. Í yfirheyrslu 1. september 1976 hafi endurupptökubeiðandi dregið til baka framburð sinn um að hafa dregið Geirfinn. Í yfirheyrslu 15. október hafi endurupptökubeiðandi gert grein fyrir því við Karl Schütz að frásagnir hennar og það sem hafi staðið í málskjölunum „væri hugarburður hjá sér, en þó vissi hún ekki hvort sumt af því væri raunveruleiki“. Á tímabilinu 15. október til 22. desember 1976 hafi verið teknar af henni 17 skýrslur, en síðastgreindan dag hafi hún verið leyst úr haldi. Á tímabilinu 11. janúar 1977 til 29. september 1977 hafi 11 skýrslur verið teknar af endurupptökubeiðanda, hún sætt sex samprófunum og hafi ýmist haft stöðu sakbornings eða vitnis. Samtals hafi endurupptökubeiðandi verið yfirheyrð eða tekin í viðtal 105 sinnum í gæsluvarðhaldinu fram til 15. september 1976. Þá hafi það vakið athygli höfunda sálfræðikafla í skýrslu starfshópsins að einn rannsakenda hafi farið oft inn í klefa endurupptökubeiðanda í stutta stund, stundum snemma að morgni eða seint um kvöld.
1912. Þá hafi verjandi endurupptökubeiðanda aðeins verið viðstaddur samskipti við rannsakendur í eitt skiptið, það er þegar endurupptökubeiðandi hafi verið úrskurðuð í gæsluvarðhald 4. maí 1976 vegna Geirfinnsmálsins. Þegar endurupptökubeiðandi hafi sætt gæsluvarðhaldi vegna póstsvikamálsins, 13.–20. desember 1975, hafi henni verið skipaður verjandi sem jafnframt hafi verið skipaður verjandi Sævars. Hann hafi séð endurupptökubeiðanda tvívegis meðan á fyrra gæsluvarðhaldinu hafi staðið.
1913. Endurupptökubeiðandi vísar til þess að í skýrslu starfshópsins hafi verið gerð grein fyrir viðtali á vegum starfshópsins þar sem greint hafi verið frá ferðum rannsakenda heim til endurupptökubeiðanda eftir að henni hafði verið sleppt úr gæsluvarðhaldi 20.

desember 1975 þar til hún hafi verið handtekinn og úrskurðuð að nýju í gæsluvarðhald. Einnig hafi verið gerð grein fyrir meintri kynferðislegri misnotkun af hálfu eins rannsakandans og þess að geðlæknirinn sem hafi átt að rannsaka geðhagi hennar hafi beint og óbeint tekið þátt í að rannsaka málið. Eins hafi hún verið þvinguð til að taka hugbreytandi lyf í gæsluvarðhaldinu. Henni hafi verið ókleift að draga framburði sína til baka þar sem slíku hafi verið hafnað af hálfu rannsakenda. Sérfræðingar starfshópsins hafi greint endurupptökubeiðanda með minnisvafaheilkenni (e. memory distrust syndrome) á þeim tíma er rannsókn málanna hafi staðið yfir og einnig síðar. Í niðurstöðu sálfræðimatsins hafi verið raktir þeir sálrænu og aðstöðubundnir þættir sem hafi ráðið úrslitum um játningar endurupptökubeiðanda annars vegar í Guðmundarmálinu og hins vegar í Geirfinnsmálinu.

1914. Í fyrrgreinda málinu hafi þessir þættir meðal annars verið margar og langar yfirheyrslur, aðskilnaður frá nýfæddri dóttur, að endurupptökubeiðandi hafi verið háð öðrum, mikil undanlátssemi og tilfinningalegt ójafnvægi. Þeir hafi leitt til varnarleysis og brostinnar mótstöðu.
1915. Í síðargreinda málinu hafi þessir þættir verið þeir að játningar hafi verið gerðar hjá sömu rannsakendum og í fyrri málum, þeir hafi stjórnað aðstæðum og þekkt veikleika endurupptökubeiðanda. Margar yfirheyrslur hafi átt sér stað eftir að endurupptökubeiðandi hafi verið látin laus í fyrra skiptið. Hún hafi verið farin að treysta rannsakendum og talið einn þeirra vin sinn sem hafi gert hana málgefna og kærulausa um það sem hún hafi sagt. Hún hafi verið viðkvæm fyrir þrýstingi rannsakenda og óttast gæsluvarðhald og fjarveru frá dóttur Vanlíðan við handtöku 3. maí 1976 vegna Geirfinnsmálsins hafi verið mjög mikil, endurupptökubeiðandi hafi verið í miklu uppnámi og kallað hafi verið á fangelsisprest til að gæta hennar. Þegar liðið hafi á gæsluvarðhaldið hafi hún farið að líta á barnsföður sinn, Sævar, sem sökudólg. Þá hafi hún verið undanlátsöm og leitast við að þóknast rannsakendum ásamt því að vera í tilfinningalegu ójafnvægi sem hafi gert hana ruglaða og óörugga í varðhaldinu.
1916. Endurupptökubeiðandi hafi sagt þá sögu sem rannsakendur hafi viljað heyra og væri líkleg til að taka þrýstinginn af henni. Hún hafi látið í té framburð sem sé án nokkurs vafa óáreiðanlegur og hafi flækt fleiri einstaklinga í málið. Hún hafi fengið takmarkaðan stuðning og takmarkaða lögmannsaðstoð. Þá hafi hún ýmist verið yfirheyrð sem vitni eða sakborningur, sem hafi aukið á þörf fyrir lögmannsaðstoð. Engir kvenfangaverðir hafi verið í gæsluvarðhaldsfangelsinu og fangelsið hafi ekki verið miðað við þarfir kvenfanga sem séu aðrar en karlkyns fanga. Þá hafi hún verið háð rannsakendum um samskipti og stuðning. Hin nánu tengsl hafi gert henni erfitt fyrir að draga framburð sinn til baka, en auðveldað henni að breyta framburði á þann veg sem hún hafi talið rannsakendum þóknanlegt.
1917. Því næst vikur endurupptökubeiðandi að yfirheyrslum yfir henni fyrir lögreglu og fyrir dómi um hvarf Geirfinns. Endurupptökubeiðanda hafi verið kunnugt um að sögur hafi gengið um tengsl milli hvarfs Geirfinns og veitingahússins Klúbbsins og af skýrslum sé augljóst að rannsakendur hafi borið sögur milli sakborninga. Rannsakandinn,

Sigurbjörn Víðir, hafi verið fyrstur manna til að spyrja endurupptökubeiðanda um Geirfinnsmálið og hafi hún svarað því til að henni væru kunnar sögusagnir um Magnús Leóoldsson, Klúbbinn og hvarf Geirfinns. Af hálfu endurupptökubeiðanda hafi verið brotið á réttaröryggi hennar og jafnframt virðist það hafa verið ætlun rannsakenda að nota hana sem höfuðvitni gegn öðrum sakborningum.

1918. Þá hafi endurupptökubeiðandi sætt einangrun í 229 daga samfleytt árið 1976 og skilgreinir að með einangrun sé átt við að gæsluvarðhaldsfanga sé haldið einangruðum frá öðrum en fangavörðum og rannsakendum að jafnaði 22 stundir á sólarhring. Vari slíkt ástand í 15 daga eða lengur teljist það til pyndinga eða eftir atvikum ómannúðlegar eða vanvirðandi meðferðar í andstöðu við 68. gr. stjórnarskrárinnar og 3. gr. mannréttindasáttmála Evrópu. Líta beri við mat á þessu til ýmissa þátta, svo sem aðbúnaðar í fangelsi, stærðar klefa, loftræstingar, heilbrigðisþjónustu, sálgæslu, lengdar einangrunarvistar og svo framvegis. Samkvæmt 15. gr. sammings Sameinuðu þjóðanna um bann við pyndingum sé óheimilt að bera fyrir sig í dómsmáli yfirlýsingar sem aflað hafi verið með pyndingum. Byggt sé á því að endurupptökubeiðandi hafi sætt pyndingum, svo og ómannúðlegri og niðurlægjandi meðferð af hálfu rannsakenda og dómstóla og hafi sú meðferð átt verulegan þátt ásamt mörgu öðru í fölskum játningum endurupptökubeiðanda. Jafnframt sé byggt á því að játningar endurupptökubeiðanda hafi verið fengnar með ólöglegum hætti og að dómstólum hafi verið óheimilt að byggja á slíkum játningum.
1919. Um réttarstöðu sakborninga á síðari hluta áttunda áratugarins vísar endurupptökubeiðandi til greinargerðar er fylgdi endurupptökubeiðni Sævars Marinós Ciesielski árið 1997. Jafnframt sé vísað til þess að skylt hafi verið að túlka íslensk lög til samræmis við þjóðréttarlegar skuldbindingar, að skilyrði um sjálfstæðan og óvilhallan dómstól hafi ekki verið uppfyllt, að við úrlausn endurupptökubeiðni beri að leggja til grundvallar síðar tilkomnar réttaröryggis- og réttarfarsreglur og túlkun réttarreglna og að hafa beri hliðsjón af reglum mannréttindasáttmála Evrópu auk þess leggja áherslu á mikilvægi reglunnar um réttláta og opinbera málsmeðferð.
1920. Þá rekur endurupptökubeiðandi að Sævar hafi áður lagt fram tvær endurupptökubeiðnir og þá hafi Hæstiréttur hafnað „endurupptökubeiðni“ endurupptökubeiðanda hinn 22. júní 2000. Af hálfu endurupptökubeiðanda hafi sú beiðni verið í raun kynningarbréf um fyrirhugaða ítarlega endurupptökubeiðni og jafnframt ósk um skipan talsmanns. Hæstiréttur hafi afgreitt bréfið sem formlega endurupptökubeiðni og afgreitt án þess að gefa endurupptökubeiðanda og lögmanni hennar kost á að gera grein fyrir málinu og leggja fram ný gögn. Endurupptökubeiðanda hafi því ekki verið skipaður talsmaður til að gæta réttar hennar við meðferð endurupptökubeiðninnar. Þegar erindi endurupptökubeiðanda hafi verið lagt fram hafði lagaákvæðum um endurupptöku verið breytt á mikilvægan hátt. Þá, eins og nú, hafi verið heimilað að endurmeta sönnunargögn. Tílefni þeirrar breytingar hafi verið sá annmarki sem hafi orðið ljós þegar Hæstiréttur hafi hafnað fyrri endurupptökubeiðni Sævars, að ekki hafi dugað til viðurkenningar á rétti til endurupptöku að sýnt væri fram á ranga túlkun sönnunargagna í refsíðadómum. Samkvæmt skýrslu starfshóps hafi afstaða Hæstaréttar til beiðni Erlu verið sú að „ekki hafi verið

færðar verulegar líkur fyrir því að sönnunargögn hafi verið rangt metin svo að áhrif hafi haft á niðurstöðu dómsins“. Samkvæmt þessu hafi Hæstiréttur viðurkennt að líkur hafi verið færðar fyrir því að sönnunargögn hafi verið rangt metin, en ekki hafi verið færðar „verulegar líkur“ fyrir því. Hæstiréttur hafi virst túlka skilyrðin um verulegar líkur afar þröngt og án tillits til hagsmuna endurupptökubeiðanda og þeirra almannahagsmuna að saklausir séu ekki sakfelldir. Þá hafi rétturinn ekki talið að leiddar hafi verið að því líkur að afla mætti gagna sem ætla mætti að skipt hefðu máli fyrir niðurstöðu málsins. Að mati endurupptökubeiðanda er þessi ályktun réttarins með öllu óheimil þar sem lögmanni endurupptökubeiðanda hafi ekki verið gefinn kostur á að afla gagnanna og leggja þau fram.

1921. Að lokinni umfjöllun um hlutverk ríkissaksóknara, meðal annars gagnvart endurupptökubeiðnum og um afdrif endurupptökumála í Noregi, eru af hálfu endurupptökubeiðanda rakin skilyrði til endurupptöku samkvæmt lögum um meðferð sakamála.
1922. Í fyrsta lagi byggir endurupptökubeiðnin á því að fram séu komin ný gögn sem ætla megi að hefðu verulega miklu skipt fyrir niðurstöðu málsins ef þau hefðu komið fram áður en dómur hafi gengið, samanber a-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála.
1923. Fyrst viku endurupptökubeiðandi að því að hugtakið ný gögn sé ekki skilgreint í lögunum. Því ber að mati endurupptökubeiðanda að túlka hugtakið bæði eftir orðanna hljóðan og með hliðsjón af tilgangi þess. Hugtakið gögn sé víðtækt og ekki ætlað að merkja einvörðungu sönnunargögn í þröngum skilningi heldur hvers konar upplýsingar sem leiði til þess að dómstólar komist að réttri niðurstöðu og verði ekki fyrir því að dæma saklausa til refsingar. Þá er áréttuð sönnunarbyrði ákærvalds og það að hver maður skuli talinn saklaus uns sekt hans er sönnuð. Til að tryggja þessar meginreglur sé þeim sem beiðist endurupptöku heimilað að leggja fram ný gögn. Engu varði hvort um sé að ræða atvik eða aðstæður sem hafi verið dómfellda kunn eða hann og verjandi hans hefðu getað komið að við meðferð málsins. Ný gögn kunni að snúa að sönnun um atvik eða réttarfarslegum mistökum, enda geti hvort tveggja leitt til annarrar niðurstöðu. Sérstaklega er áréttuð að upplýsingar um að játningar hafi verið fengnar með pyndingum eða ómannúðlegri meðferð séu ný gögn. Sérfræðiálit um að framburður endurupptökubeiðanda og annarra sakborninga hafi verið óáreiðanlegur sé einnig nýtt gagn.
1924. Á því er byggt af hálfu endurupptökubeiðanda að endurupptökunefnd sé óbundin af afstöðu Hæstaréttar og aðferðafræði við meðferð fyrri endurupptökubeiðna. Þau gögn sem hafi verið lögð fyrir Hæstarétt af þeim tilefnum skuli telja til nýrra gagna. Mat Hæstaréttar sem stjórnsluhafa á mikilvægi þeirra gagna á fyrri stigum, að svo miklu leyti sem rétturinn hafi átt þess kost að taka afstöðu til þeirra, skipti engu máli.
1925. Í máli þessu hefur endurupptökubeiðandi lagt fram umtalsvert magn gagna sem talin voru upp í III. kafla þessa úrskurðar, meðal annars þau gögn sem fylgt hafi endurupptökubeiðni Sævars Marinós Ciesielski árið 1997. Síðan er fjallað um lokaskýrslu rannsóknarnefndar Reykjavíkur um dráp Geirfinns Einarssonar sem rituð hafi verið af Karli Schütz. Þótt skýrslan hafi ekki verið lögð fram fyrir dómi er lagt til

grundvallar af hálfu endurupptökubeiðanda að hún hafi verið ákærvaldinu handhæg og margt sem bendi til þess að efni hennar hafi haft áhrif á gerð ákæru. Rakið er að fram hafi komið í skýrslunni að ekki hafi verið hægt að sanna játningar með vísindalegum rannsóknum nema að litlu leyti. Jafnframt að fram hafi komið að höfundur hafi séð fyrir sér að rísa muni efasemdir um árangur rannsóknarinnar. Við svo búið er rakið að rannsóknir sem ætlað hafi verið að styrkja játningar, meðal annars endurupptökubeiðanda, hafi engan árangur borið. Ekkert bendi til þess að lík hafi verið á Grettisgötu og flutt að Rauðhólum og greftrað þar eftir að eldur hafi verið borinn að því. Engin ummerki um greftrun hafi fundist. Þá hafi birst í skýrslunni með skýrum hætti hversu trúaðir rannsokendur hafi verið um sekt sakborninga. Í þeim köflum skýrslunnar sem lotið hafi að persónulýsingum sakborninga og huglægum ástæðum þeirra hafi meðal annars verið rakið að þar sem Kristján Viðar og Sævar séu sannir að sök að hafa myrt Guðmund hafi þeir sannað að þeir hefðu verið færir um að drepa af lítilfjörlegu tilefni. Skýrsluhöfundur hafi þannig þegar gert upp hug sinn um sekt í Guðmundarmálinu og nýtt þá fullvissu til að rökstyðja sekt í Geirfinnsmálinu. Þessir starfshættir hafi einkennt rannsókn málanna, að ganga út frá sekt og líta við svo búið á það sem sitt eina hlutverk að sanna þá sekt með góðu eða illu. Þar sem ápreifanlegum sönnunargögnum hafi ekki verið til að dreifa hafi öll áherslan verið á að fá fram játningar þeirra.

1926. Enn fremur hafi verið aflað læknisfræðilegra gagna árið 1997 um viðhorf landlæknis til einangrunarvistar og lyfjagjafar, auk upplýsinga um lyfjagjafir til sakborninga í gæsluvarðhaldi og áhrif þeirra. Upplýsingar um áhrif lyfjanna hafi því verið ný gögn í lagaskilningi. Hæstiréttur hafi hafnað því og sagt að ekki yrði annað séð en tilgangur lyfjagjafarinnar hafi verið sá að gera gæsluvarðhaldsvistina bærilegri. Er á því byggt af hálfu endurupptökubeiðanda að þessi afstaða sé ein aðferða Hæstaréttar við að hafna nýjum gögnum. Í stað þess að horfa til þess að Hæstarétti hafi ekki verið ljós áhrif lyfjanna árið 1980, það er að þau gætu leitt til óæskilegs hugarástands sem hafi einkennst af litlum viðnámsþrótti, uppgjöf, sljóleika, kæruleysi og jafnvel skertu minni, hafi rétturinn gert lítið úr nútímaþekkingu Embættis landlæknis. Í áliti réttarins hafi birst að mati endurupptökubeiðanda það viðhorf að á beiðanda endurupptöku hvíli sönnunarskylda langt umfram það sem lög kveði á um.
1927. Einnig bendir endurupptökubeiðandi á að við gagnaöflun starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál hafi komið í ljós hin svonefndu núllskjöl sem hafi orðið til við rannsókn málsins en ekki verið gerð verjendum aðgengileg. Ýmist höfðu þau ekki verið færð í ágrip eða fjarlægð þaðan, svo sem frásagnir og yfirlýsingar frá endurupptökubeiðanda í ágúst og október 1976. Þá hafi starfshópurinn talið að ýmis önnur gögn hafi orðið til við rannsókn málsins, en finnist nú ekki. Starfshópurinn hafi einnig átt viðtöl við sakborninga og fleiri. Að lokum sé sálfræðimat á áreiðanleika framburðar dómfelldu meðal þeirra merkustu nýju gagna sem endanlega skeri úr um að framburðir endurupptökubeiðanda og annarra dómfelldu séu óáreiðanlegir. Ákærvaldinu hafi ekki tekist að sýna fram á tilvist líka Guðmundar Einarssonar og Geirfinns Einarssonar og enn síður morðvopna eða annarra tóla eða tækja sem kunni að hafa verið notuð í manndrápsskyni. Þá hafi ákærvaldið ekki fært fram neina

sannfærandi tilgátu um hvaða hvatir gætu hafa legið að baki manndrápum þeim sem ákært hafi verið út af.

1928. Endurupptökubeiðandi telur að synjun Hæstaréttar á endurupptökubeiðni Sævars frá árinu 1997 sýni þá afstöðu að hafi rétturinn vitað eða mátt vita um tiltekin sönnunargögn þegar dómur hafi verið kveðinn upp 1980, án þess að taka afstöðu til þeirra og þýðingar þeirra fyrir málsúrslit í dómi. Þá geti þau ekki haft neina þýðingu við mat á því hvort skilyrði endurupptöku teljist uppfyllt. Einnig hafi Hæstiréttur hafnað því að heimilt væri að túlka gögnin og sönnunargildi þeirra að nýju og hafi engu skipt að þau hafi verið ranglega túlkuð í refsíðóminum. Að mati endurupptökubeiðanda samrýmast þessi sjónarmið ekki tilgangi lagaákvæða um endurupptöku dæmdra sakamála. Hafi dómstól missýnst um þýðingu tiltekins sönnunargagns fyrir úrslit máls eða hafi látið hjá líða af ásetningi eða fyrir mistök að taka afstöðu til mikilvægra sönnunargagna, þá beri að heimila endurupptöku máls. Samkvæmt ákvörðun Hæstaréttar frá 1997 virtist meint vitneskja réttarins um sönnunargögn fela í sér afstöðu til sönnunargagnsins sakborningum í óhag, enda þótt ekki hafi komið efnislega fram á hvern hátt rétturinn hafi túlkað þau og hvers vegna hann hafi ekki talið þau sakborningi í hag.
1929. Dæmi um slíkt hafi verið veðurfarsgögn nóttina sem Guðmundur hafi horfið. Gögnin hafi útilokað að hægt hefði verið að flytja lík út í hraun eins og byggt hafi verið á í dómi Hæstaréttar árið 1980. Í ákvörðun Hæstaréttar frá 1997 hafi verið á því byggt að dómurinn hefði lagt mat á þau gögn á sínum tíma og talið þau engu máli skipta við mat á hvort heimila ætti endurupptöku. Þannig hafi verið sýnt fram á að ómögulegt hefði verið að flytja líkið út í hraun. Hæstiréttur hafi því talið óhjákvæmlegt að halda sig við atvik sem útilokað væri að gerst hefðu. Að mati endurupptökubeiðanda má telja víst að Hæstiréttur hafi ekki gert sér ljóst árið 1980 að málsatvik hefðu ekki getað verið með þeim hætti sem rétturinn hafi talið. Hæstiréttur hafi ekki gert sér grein fyrir þýðingu upplýsinganna um snjó og ófærð. Gögnin hafi því ekki verið túlkuð og enn síður túlkuð rétt. Af þessari ástæðu hafi Hæstiréttur gefið sér ranglega tiltekin sakfelli atvik og hafi svo ekki talið sér ekki skylt að leiðrétta mistökin með endurupptöku.
1930. Þá hafi Hæstiréttur gert þá kröfu á hendur sakborningum sem dregið hafi framburði sína til baka að þeir færi fyrir því haldbærar ástæður. Hæstiréttur hafi ekki talið það til haldbærra ástæðna að sýnt hafi verið fram á hvernig rannsakendur hafi leitt sakborninga til játninga með því að leggja fyrir þá síbreytilegar atburðarásir sem rannsakendur hafi talið að gætu staðist. Í þeim efnum hafi engu breytt þó gerð hafi verið grein fyrir áhrifum einangrunar og ómannúðlegrar meðferðar. Svo virðist sem dómurinn hafi ekki haft neinn skilning á áhrifum þessa á framburð endurupptökubeiðanda og annarra sakborninga, þótt rakin hafi verið í endurupptökubeiðni.
1931. Jafnframt beri við mat á áhrifum og þýðingu nýrra gagna sem starfshópurinn hafi aflað að taka mið af þeim gögnum sem hópurinn hafi sýnt fram á að hafa orðið til við rannsókn málsins og hafi ýmist horfið, hefðu verið látin hverfa eða einungis verið til afnota fyrir ákærvaldið, en ekki dómstóla og verjendur. Þær upplýsingar teljist einnig

til nýrra gagna í skilningi 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála og beri að taka tillit til þeirra.

1932. Þá sé hið sálfræðilega mat á áreiðanleika framburða endurupptökubeiðanda tvímælalaust nýtt gagn samkvæmt a-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála. Engin slík gögn eða sambærileg hafi legið fyrir þegar hæstaréttarmál nr. 214/1978 hafi verið flutt og dæmt. Þá hafi geðskýrslum ekki verið ætlað að fjalla um áreiðanleika framburðar endurupptökubeiðanda og annarra sakborninga heldur einungis um sakhæfi þeirra.
1933. Hvað varði það skilyrði a-liðar 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála að ætla megi að gögnin hefðu skipt verulegu máli fyrir niðurstöðu málsins, þá telur endurupptökubeiðandi það óumdeilt að sakfelling í málinu hafi einungis verið studd meintum játningum dómfelldu, sem hafi verið afturkallaðar og styðjist ekki við nein áþreifanleg sönnunargögn, bein eða óbein. Dómur Hæstaréttar hafi byggt á því að tiltekin atvik hafi gerst án þess að það hafi verið sannað. Ítrekað hafi verið komist svo að orði í dóminum að ætla yrði að málsatvik væru með tilteknum hætti eða leggja yrði til grundvallar að svo væri. Dómur Hæstiréttar hafi þannig valið þá leið að byggja dóm á ósönnuðum atvikum með því að fylla upp í eyður með ósönnuðum tilgátum. Áhersla sé lögð á það að greindir ósannaðir atburðir séu svo mikilvægir að ef ekki hefði verið á þeim byggt í dómi hefðu sakborningar verið sýknaðir. Hæstiréttur hafi valið að byggja dóm á ósönnuðum atvikum, það er að fylla í eyðurnar með ósönnuðum tilgátum.
1934. Að mati endurupptökubeiðanda sé engin ástæða til að ætla að Hæstiréttur hefði dæmt endurupptökubeiðanda til refsingar fyrir rangar sakargiftir ef legið hefði fyrir að framburður hennar, þar með taldar játningar, væri án nokkurs vafa óáreiðanlegur. Hefðu slík gögn legið fyrir Hæstarétti árið 1980 um vafalausan óáreiðanleika framburðar megi ekki aðeins ætla að þau gögn hefðu skipt verulega máli fyrir niðurstöðu málsins, heldur megi ætla að þau hefðu ráðið úrslitum málsins. Ekki sé unnt sjá fyrir sér né að ætla dómurum Hæstaréttar að þeir hefðu, þrátt fyrir sönnun um óáreiðanleika játninga, fellt sök á endurupptökubeiðanda. Á því sé þannig byggt að sönnunargögn sem þessi hefðu leitt til sýknu fyrir Hæstarétti. Endurupptökubeiðandi telur að áður nefnt sálfræðimat hafi fullt sönnunargildi um óáreiðanleika framburðar endurupptökubeiðanda. Dómstólar hafi lagt slík mót til grundvallar í refsí- og endurupptökumálum.
1935. Að lokum er lögð áhersla á að ekki sé lögð sönnunarskylda á endurupptökubeiðanda um annaðhvort sakleysi eða að ný gögn hefðu leitt til annarrar og hagfelldari niðurstöðu. Nægjanlegt sé að færa fyrir því líkur.
1936. Endurupptökubeiðandi byggir á því að skilyrði b-liðar 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála sé uppfyllt. Þetta skilyrði feli í sér að ætla megi að lögregla, ákærandi, dómari eða aðrir hafi haft í frammi refsiverða háttsemi í því skyni að fá fram þau málalok sem hafi orðið, svo sem ef vitni eða aðrir hafa vísvitandi borið ranglega fyrir dómi eða fölsuð skjöl verið lögð fram og það hafi valdið rangri niðurstöðu málsins. Af hálfu endurupptökubeiðanda er byggt á því að það sé ekki

hennar að sanna að hafa verið beittur refsiverðri háttsemi heldur nægi að ætla megi að hún hafi sætt slíkri meðferð.

1937. Endurupptökubeiðandi rekur að málsmeðferðin á rannsóknarstigi bæði fyrir lögreglu og dómstólum hafi verið í andstöðu við lög og byggir á því að beitt hafi verið tiltekinni refsiverðri háttsemi í því skyni að fá fram játningar hennar. Endurupptökubeiðandi nefnir eftirfarandi dæmi sem hún hafi sætt og kunni að vera refsiverð:
1938. Í fyrsta lagi að endurupptökubeiðandi hafi ekki fengið neina raunhæfa lögmannsaðstoð. Þegar hún hafi verið án verjanda hafi rannsakendur þótt vera vinir hennar í þeim tilgangi að fá hana til að segja það sem þeir hafi viljað heyra. Endurupptökubeiðanda hafi síðan verið skipaður verjandi í maí 1976 en nánast aldrei séð hann þar sem hann hafi ekki verið upplýstur um yfirheyrslur enda hafi rannsakendur leynt verjandann af ásetningi að yfirheyrslur yfir endurupptökubeiðanda hafi farið fram. Af hálfu endurupptökubeiðanda er á því byggt í þessum efnum að játningar sem fengnar hafi verið í fjarveru verjanda hafi af þessum sökum ekkert sönnunargildi. Sama eigi við um yfirheyrslur fyrir dómi. Þá hafi hvorki endurupptökubeiðanda né verjanda hennar verið gefinn kostur á að spyrja vitni og samákærðu.
1939. Í öðru lagi vísar endurupptökubeiðandi til framangreindrar umfjöllunar um pyndingar og ómannúðlega og vanvirðandi meðferð, og hvaða áhrif einangrun hafi haft á framburð endurupptökubeiðanda og annarra sakborninga. Einangrun endurupptökubeiðanda hafi verið framkvæmd þannig að hún hafi aðeins fengið einu sinni að fara út í fangelsisgarð allan tímann. Þá hafi einangrunin verið algjör.
1940. Í þriðja og síðasta lagi er staðhæft að af endurritum yfirheyrslna verði ráðið að rannsakendur hafi borið sögur eða frásagnir milli sakborninga og nefnd þeirri staðhæfingu til staðfestingar tvö dæmi úr rannsókn á hvarfi Guðmundar Einarssonar. Frásagnir sakborninga hafi breyst í samræmi við tilgátur rannsakenda þegar upphaflegar tilgátur hafi reynst útilokaðar en slík háttsemi kunni að vera refsiverð. Rannsakendur hafi einir verið færir um að fá endurupptökubeiðanda og aðra sakborninga til að breyta frásögnum þar sem ljóst hafi verið að sakborningar hefði ekki getað borið sig saman. Fyrst slíkar aðferðir hafi verið nýttar í þessum efnum megi ætla að játningar endurupptökubeiðanda hafi verið knúnar fram með sams konar aðferðum. Það sé áberandi í gögnum málsins hvernig framburðir hafi breyst hjá einum sakborningi og í framhaldi hafi þeir breyst til samræmis hjá öðrum sakborningum. Endurupptökubeiðandi ítrekar að aðeins rannsakendur einir hafi getað komið slíkum breytingum til leiðar. Jafnframt vekur endurupptökubeiðandi athygli á því að Hæstiréttur hafi ekki vikið að þessum atriðum í dómi sínum.
1941. Endurupptökubeiðandi byggir jafnframt á því að c-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála sé fullnægt. Samkvæmt ákvæðinu sé þess ekki krafist að endurupptökubeiðandi sanni rangt mat dóms á sönnunargögnum heldur að verulegar líkur séu að því leiddar. Í stjórnarskránni og mannréttindasáttmála Evrópu sé kveðið á um rétt sakborninga til að teljast saklausir uns sekt þeirra sé sönnuð. Í þessu felist að

málsmeðferð á rannsóknarstigi og fyrir dómi eigi vera lögleg og óheimilt sé að byggja refsisdóm á ólöglega fengnum sönnunargögnum. Einkum sé mikilvægt að játningar séu fengnar með löglegum hætti. Af rannsóknargögnum málsins verði ályktað að rannsakendur hafi talið mikilvæg atriði augljós og unnið hafi verið út frá því í upphafi rannsóknar að endurupptökubeiðandi og aðrir sakborningar hafi verið sekir. Hafi slík afstaða yfirheyra á áhrif á hinn yfirheyra. Endurupptökubeiðandi hafi því ekki notið þess að teljast saklaus uns sekt hafi talin vera sönnuð.

1942. Enn fremur telur endurupptökubeiðandi að álykta megi af gögnum málsins og nýjum gögnum að hvorki héraðsdómur né Hæstiréttur hafi gætt þess að taka sönnunargildi játninga sakborninga með hæfilegum fyrirvara að því er varði áreiðanleika þeirra, einkum með hliðsjón af langvarandi einangrun í gæsluvarðhaldi. Endurupptökubeiðandi telur það líklega stafa af því að hvorki ákærvaldið né verjendur hafi lagt fram nægilega traust gögn um óáreiðanleika játninganna. Jafnframt beri að hafa í huga að Hæstarétti hafi ekki verið kunnugt um hinar fjölmörgu og löngu yfirheyrslur sem fram hafi farið án verjenda, enda hafi gögn þar um ekki verið meðal þess sem ákærvaldið hafi lagt fyrir dómstólana.
1943. Fyrir endurupptökunefnd liggi nú ný gögn sem beri tvímælalaust með sér að sönnunargögn málsins hafi verið rangt metin þannig að fullnægt sé skilyrðum c-liðar 1. mgr. 211. gr.
1944. Að lokum byggir endurupptökubeiðandi beiðni sína á d-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála. Endurupptökubeiðandi telur að túlka eigi hugtakið málsmeðferð þannig að það nái til meðferðar máls á lögreglurannsóknarstigi og fyrir dómi, auk þess sem minnt er á að rannsókn málsins hafi verið undir stjórn sakadóms Reykjavíkur samkvæmt þágildandi lögum. Þegar upphafleg ákæra í Guðmundarmálinu hafi verið gefin út og málið afhent til dómsmeðferðar hafi komið í ljós að málið væri ekki dómtækt vegna annmarka á rannsókninni að áliti dómara sakadómsins. Ákæran hafi því verið reist á rannsókn sem væri marklaus. Því hafi dómurunum borið að vísa málinu frá dómi án kröfu, en þess í stað hafi ný rannsókn hafist undir stjórn þeirra dómara og á þeirra ábyrgð sem ætlað hafi verið að renna stoðum undir hina marklausu ákæru. Þessi rannsókn hafi einungis tekið mið af því að gera ákærana sennilegri en engar aðrar lausnir hefðu verið rannsakaðar. Meðal rannsakenda á ýmsum stigum hefði verið fulltrúi ákærvaldsins sem hafi gefið út ákærana. Á grundvelli þess hafi sá fulltrúi ekki komið að málinu fyrir dómi sem hinn hlutlægi fulltrúi ákærvaldsins, heldur hafi verið unnið að því að fá viðurkenningu dómsins á réttmæti eigin rannsóknar. Dómararnir hafi síðan dæmt um gildi og gæði eigin rannsóknar sem dómara. Jafnframt hafi dómararnir haldið verjendum og sakborningum frá yfirheyrslum og komið í veg fyrir að þeir gætu spurt vitni og aðra sakborninga. Þá tiltekur endurupptökubeiðandi dæmi er lúti að henni persónulega, að hún hafi ekki notið lögbundinnar réttargæslu á rannsóknarstigi, hún hafi verið yfirheyrd í tugi skipta án þess að skýrslur séu tiltækar um efni þeirra yfirheyrslna, fangaverðir hafi gefið henni lyf sem breytt hafi skynjun hennar, hún hafi verið yfirheyrd af rannsakendum á heimili hennar á fyrri hluta árs 1975 sem siglt hafi undir fölsku flaggi sem vinir hennar og hjálpaheillur, endurupptökubeiðandi hafi verið yfirheyrd af erlendum lögreglumanni

sem hafi verið ókunnugur íslenskum lögum, meðal annars um réttindi sakborninga, og sem hafi jafnframt stjórnað rannsókninni án lagaheimildar. Þá hafi verið brotið gegn endurupptökubeiðanda með einangrun og hún stundum yfirheyrð lengur en lög hafi leyft og sætt kynferðislegu ofbeldi af hálfu rannsakanda. Þá hafi endurupptökubeiðanda ekki verið gefinn kostur á að spyrja vitni og meðákærðu fyrir dómi og þannig verið brotið gegn jafnstöðu aðila fyrir dómi í andstöðu við ákvæði mannréttindasáttmála Evrópu. Endurupptökubeiðandi hafi ýmist verið yfirheyrð sem vitni eða sakborningur og henni ekki alltaf gerð grein fyrir réttarstöðu sinni þegar hún hafi verið yfirheyrð sem sakborningur. Verjandi hennar hafi einungis verið boðaður fyrir dóm þegar hún hafi sjálf verið yfirheyrð, dómþing hafi verið lokuð nema þegar munnlegur málflutningur hafi verið fram og verjanda hennar meinuð viðvera en saksóknari hafi yfirheyrt með dómurum málsins. Þá hafi dómamarar málsins orðið vanhæfir þegar þeir hafi ákveðið að taka málið til endurtekinnar frumrannsóknar eftir útgáfu ákæru vegna ágalla sem þeir hafi metið vera á upphaflegri rannsókn. Þeir hafi í raun hagað málsmeðferð eins og þeir færu með ákærvald í málinu. Þá hafi ákærvaldið lagt fram rangt endurrit úr fangelsisdagbókum sem kunni að varða við hegningarlög. Síðan hafi endurupptökubeiðandi ekki notið þeirrar réttarstöðu að vera talin saklaus á málsmeðferðartímanum þegar gagnstæðu hafi verið haldið fram á blaðamannafundi og í yfirlýsingu dómsmálaráðherra áður en dómsmeðferð málsins hafi hafist. Loks sé meðal annars vísað til þeirrar afstöðu Hæstaréttar sem hafi birst í dómum réttarins til þeirrar raunar sem svonefndir Klúbbmenn hafi mátt þola með setu í gæsluvarðhaldi, hún hafi verið fáheyrð, andleg og líkamleg. Þeirra gæsluvarðhald hafi þó verið talsvert skemmra en endurupptökubeiðanda. Þessa galla á málsmeðferðinni telur endurupptökubeiðandi að hafi óhjákvæmlega haft áhrif á niðurstöðu málsins.

1945. Samkvæmt öllu framansögðu telur endurupptökubeiðandi að öll skilyrðin uppfyllt og skylt sé að heimila endurupptöku dómsmálsins.

V. Viðhorf gagnaðila

1946. Í umsögn setts ríkissaksóknara, dagsettri 1. júní 2015, telur hann endurupptökubeiðanda ekki hafa rökstutt nægilega að fullnægt sé skilyrðum 211. gr. laga um meðferð sakamála um endurupptöku málsins að því er varði sakfellingu hennar fyrir rangar sakargiftir.
1947. Endurupptökubeiðni lúti aðeins að endurupptöku málsins að því er taki til sakfellingar endurupptökubeiðanda fyrir rangar sakargiftir. Á hinn bóginn sé beiðnin að efni til mjög víðtæk að því leyti að hún hafi að geyma margvíslegar röksemdir og tilvísanir til gagna sem varði Guðmundar- og Geirfinnsmálin í heild. Þannig lúti margt í beiðninni að þáttum í málinu sem endurupptökubeiðandi hafi ekki verið ákærð fyrir eða hafi eftir atvikum verið að lokum sýknuð af í dómi Hæstaréttar. Þá skorti nokkuð á að þess hafi verið freistað að skýra hvernig allar þessar röksemdir og gögn styðji sérstaklega við endurupptöku að því er taki til sakfellingar fyrir rangar sakargiftir á hendur Einari Bollasyni, Magnúsi Leópoldssyni, Sigurbirni Eiríkssyni og Valdimar Olsen. Að mati setts ríkissaksóknara eru því nokkur áhöld um hvort beiðnin fullnægi í einstökum

atriðum að öllu leyti því skilyrði 212. gr. laga um meðferð sakamála um að í beiðni skuli ítarlega rökstutt hvernig skilyrðum til endurupptöku teljist fullnægt.

1948. Af hálfu endurupptökubeiðanda hafi verið byggt á því að öll skilyrði a–d-liða 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála sé fullnægt og færð fyrir því rök. Settur ríkissaksóknari vísar á hverju þessara atriða.
1949. Fyrst er vikið að röksemdum endurupptökubeiðanda er lúti að því að a-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála hafi verið fullnægt, það er að fram séu komin ný gögn sem ætla megi að hefðu verulega miklu skipt fyrir niðurstöðu málsins og leitt til sýknu ef þau hefðu komið fram áður en dómur hafi gengið.
1950. Af hálfu setts ríkissaksóknara er fjallað um að með bréfi, dagsettu 4. maí 2000, til Hæstaréttar Íslands hafi endurupptökubeiðandi leitað endurupptöku málsins að því er taki til hinna röngu sakargifta. Þessari málaleitan hafi Hæstiréttur hafnað með ákvörðun sinni, dagsettri 22. júní 2000. Af hálfu setts ríkissaksóknara verður litið til röksemda Hæstaréttar í þessari ákvörðun. Þá sé þess að geta að sambærileg krafa hafi komið fram í endurupptökubeiðni Sævars sem Hæstiréttur hafi hafnað með ákvörðun sinni 15. júlí 1997. Sævar hafi óskað endurupptöku á nýjan leik 2. febrúar 1999, en þeirri beiðni hafi Hæstiréttur hafnað með ákvörðun 18. mars 1999. Hæstiréttur hafi þannig, í fyrri ákvörðunum sínum, tekið afstöðu til ýmissa þeirra gagna og röksemda sem vísað hafi verið til í þessari endurupptökubeiðni. Í fyrri ákvörðunum sínum hafi Hæstiréttur þannig þegar tekið afstöðu til þessara sömu gagna í málum annarra dómfelldu eða í fyrra endurupptökumáli endurupptökubeiðanda sjálfra. Að svo miklu leyti sem rök Hæstaréttar verði einnig talin eiga við um þessa endurupptökubeiðni, verði fyrri afstaða Hæstaréttar lögð til grundvallar nema að því leyti sem eitthvað nýtt teljist hafa komið fram sem gefi tilefni til að meta þau með öðrum hætti nú.
1951. Fyrst hafi endurupptökubeiðandi nefnt „ný gögn“ sem hafi verið aflað vegna fyrstu endurupptökubeiðni Sævars, dagsettri 23. nóvember 1994, svo sem ýmsar yfirlýsingar, bréf og skýrslur. Þá hafi einnig verið nefnd endurrit úr dagbókum Síðumúlafangelsis og Hegningarhússins.
1952. Settur ríkissaksóknari tekur fram að öll þau gögn sem tilgreind hafi verið í beiðni endurupptökubeiðanda í sérstökum kafla, auðkennd a–n-liðir, hafi verið lögð fram með endurupptökubeiðni Sævars frá 23. nóvember 1994 og Hæstiréttur hafi tekið afstöðu til þeirra í ákvörðun sinni, dagsettri 15. júlí 1997.
1953. Þá rekur settur ríkissaksóknari þá afstöðu sem og eigin afstöðu að því marki sem hún kunni að vera frábrugðin niðurstöðu Hæstaréttar.
1954. Í ákvörðun Hæstaréttar frá 22. júní 2000 í tilefni af fyrri beiðni endurupptökubeiðanda hafi verið fjallað um tvær yfirlýsingar endurupptökubeiðanda frá 22. febrúar og 19. nóvember 1996. Um hinar röngu sakargiftir segi í fyrri yfirlýsingunni: „Ég var sjálf ákærð og dæmd fyrir að bera rangar sakir á bróður minn, Einar Gunnar Bollason, Magnús Leópoldsson, Sigurbjörn Eiríksson og bróður vinkonu minnar, Valdimar Olsen, á árinu 1976. Að svo miklu leyti sem slíkar rangar sakargiftir verða lesnar út úr skýrslum mínum fyrir lögreglu og dómi þá eru skýrslurnar að því leyti rangar. Nöfn

þessara manna eru ekki frá mér komin heldur leiddi rannsóknarlögreglan mig með leiðandi aðferðum til að gefa slíkar skýrslur, sem skilja mætti þannig að nöfnin væru frá mér komin. Efni skýrslunnanna er í aðalatriðum frá lögreglumönnunum komið, sem önnuðust yfirheyrslurnar. Ég er reiðubúin að gera nánari grein fyrir aðferðum þeirra sem yfirheyrðu mig.“

1955. Varðandi þessa yfirlýsingu hafi Hæstiréttur talið í ákvörðun sinni, í tilefni af endurupptökubeiðni Sævars frá 15. júlí 1997, að engar haldbærar ástæður hefðu verið færðar fyrir svo síðbúinni breytingu á framburði endurupptökubeiðanda og ekki talið efni til að taka mark á henni. Að því er síðari yfirlýsinguna varði, er lotið hafi að atburðum að Hamarsbraut 11 aðfaranótt sunnudagsins 27. janúar 1974 og hvarfi Guðmundar Einarssonar, hafi Hæstiréttur talið efnisatriði órökstudd og að þau hafi stangast á við fyrri framburð hennar um sakarefnið. Því hafi ekki verið talin efni til að taka tillit til þess sem í yfirlýsingunni hafi sagt. Þessi afstaða Hæstaréttar í endurupptökumáli Sævars hafi verið áréttuð í ákvörðun Hæstaréttar frá 22. júní 2000. Að álit setts ríkissaksóknara hafa þessar yfirlýsingar endurupptökubeiðanda ekki sjálfstæða þýðingu til styrktar endurupptökubeiðni hennar nú. Að svo miklu leyti sem þessar yfirlýsingar verði skildar sem afturköllun á fyrri yfirlýsingum hennar um þátt fyrrgreindra fjögurra manna í hvarfi Geirfinns falli þær saman við endurupptökubeiðni þessa og verði metnar á grundvelli annarra gagna og röksemda sem þar sé vísað til.
1956. Því næst hafi endurupptökubeiðandi nefnt yfirlýsingu Gísla Guðmundssonar, fyrrverandi yfirlögregluþjóns, dagsetta 11. október 1996. Í þessari yfirlýsingu hafi Gísli rakið aðkomu sína að rannsókn á hvarfi Guðmundar Einarssonar. Í beiðninni hafi ekki verið útskýrt hvernig þessi yfirlýsing gæti stutt við endurupptökubeiðni endurupptökubeiðanda varðandi sakfellingu fyrir rangar sakargiftir. Að álit setts ríkissaksóknara verður endurupptaka málsins að því er varði endurupptökubeiðanda ekki reist á þessari yfirlýsingu.
1957. Þá hafi verið nefnd yfirlýsing Hlyns Þórs Magnússonar, fyrrverandi fangavardar, dagsett 29. ágúst 1996. Hæstiréttur hafi litið svo á að hún veitti engar frekari upplýsingar sem nokkru gæti skipt umfram það sem hafi legið fyrir við úrlausn málsins. Í yfirlýsingu Hlyns Þórs segi svo um endurupptökubeiðanda: „Þá var það og óvenjulegt á árinu 1976 (var) að fangavörðum var af æðra settum mönnum falið að ræða við eða vingast við einstaka sakborninga og veiða upp úr þeim. Mér var falið að ræða við og vingast við Erlu Bolladóttur á meðan hún var í gæsluvarðhaldi. Var það fólgið í að ég sat á spjalli við hana í fangaklefa á næturvöktum. Af eðlilegum ástæðum hafði hún sem var í einangrun þörf á að tala og talaði mikið.“
1958. Þess sé fyrst að geta að í dómi Hæstaréttar frá 1980 hafi verið fundið að því að fangavörðum hafi verið falið að hafa afskipti af rannsókn máls. Upplýsingar þessar hafi legið þannig fyrir í aðalatriðum þegar dómur hafi verið kveðinn upp. Yfirlýsingar Hlyns Þórs, sem hafi verið gefnar 20 árum eftir meinta atburði, feli tæpast í sér nýjar upplýsingar sem telja megi að skipti verulegu máli. Þá sé þess að geta að þegar endurupptökubeiðandi hafi borið hinar röngu sakargiftir fyrst á fyrrnefnda fjóra menn hafi hún ekki verið í gæsluvarðhaldi. Hún hafi haft þær í frammi að minnsta kosti

fjórum sinnum áður en þær aðstæður, sem Hlynur Þór hafi lýst, hafi getað átt við um hana. Hinar meintu viðræður Hlyns Þórs við endurupptökubeiðanda, sem hafi farið fram löngu síðar, geta ekki að mati setts ríkissaksóknara haft þýðingu fyrir hinar upphaflegu yfirlýsingar endurupptökubeiðanda um þetta efni.

1959. Endurupptökubeiðandi hafi síðan nefnt yfirlýsingu séra Jóns Bjarman, fyrrverandi fangelsisprests, dagsetta 20. nóvember 1996. Í ákvörðun Hæstaréttar frá 1997 hafi sagt að í framburði hans hafi engar upplýsingar komið fram sem máli geti skipt og ekki hafi legið fyrir áður. Að mati setts ríkissaksóknara er engin tilraun gerð til að skýra hvernig þessi yfirlýsing geti stuðst við endurupptökubeiðni endurupptökubeiðanda.
1960. Þá hafi endurupptökubeiðandi talið yfirlýsingu [KJS] og [PÖM], dagsetta 7. september 1996, nýtt gagn. Settur ríkissaksóknari tekur fram að í ákvörðun Hæstaréttar frá 15. júlí 1997 hafi sagt að þessi yfirlýsing bæti engum nýjum upplýsingum við það sem áður hafi legið fyrir og gefi því ekki tilefni til að verða við endurupptökubeiðni Sævars. Auk þess bendir settur ríkissaksóknari á að þessar yfirlýsingar varði rannsókn á hvarfi Guðmundar, en sú rannsókn hafi ekki tengst hinum röngu sakargiftum sem endurupptökubeiðandi hafi verið sakfelld fyrir. Ekki hafi verið útskýrt hvernig endurupptökubeiðandi telji þessar yfirlýsingar geta stutt við endurupptökubeiðni hennar. Verður krafa um endurupptöku málsins að því er endurupptökubeiðanda varði ekki reist á þessari yfirlýsingu.
1961. Endurupptökubeiðandi hafi einnig nefnt yfirlýsingu Magnúsar Gíslasonar, dagsetta 20. nóvember 1996, þar sem Magnús Leóoldsson hafi verið nefndur á nafn. Endurupptökubeiðandi hafi hvergi verið nefnd á nafn í yfirlýsingu þessari og engin tilraun gerð til að útskýra hvernig þessi yfirlýsing eigi að geta stutt við endurupptökubeiðni hennar. Hún varði í besta falli atriði sem snerti frumrannsókn á hvarfi Geirfinns Einarssonar. Verður krafa um endurupptöku málsins að því er endurupptökubeiðanda varði ekki reist á þessari yfirlýsingu.
1962. Þá hafi endurupptökubeiðandi vísað í viðtal við Guðjón Skarphéðinsson sem hafi verið birt í Morgunblaðinu 13. febrúar 1996. Í ákvörðun Hæstaréttar um endurupptökubeiðni Sævars frá 1997 hafi sagt að viðtal í dagblaði sé ekki ígildi yfirlýsingar sem hafi verið gefin til afnota í dómsmáli. Því hafi hún ekki gefið tilefni til endurupptöku. Engin haldbær rök hafi verið færð fyrir því í beiðni endurupptökubeiðanda hvernig viðtal þetta geti stutt við endurupptökubeiðni hennar vegna sakfellingar fyrir rangar sakargiftir.
1963. Því næst hafi endurupptökubeiðandi nefnt bréf sín til Arnar Höskuldssonar, dagsett 3. ágúst 1976, 14. ágúst 1976 og 15. ágúst 1976. Eftir því sem næst verði komist hafi bréf þessi eingöngu verið til í þýskri þýðingu og íslenskri þýðingu á þýsku þýðingunum. Í þessum bréfum hafi endurupptökubeiðandi dregið meðal annars til baka framburð um að hafa skotið mann og fjalli enn fremur um framburð sinn varðandi Einar Bollason. Ekki verður séð hvernig þau kunni að styðja við endurupptökubeiðnina og ekki sé leitast við að útskýra það.

1964. Þá hafi verið nefnt bréf Jóns Oddssonar hæstaréttarlögmanns til ríkissaksóknara, dagsett 29. desember 1977. Í bréfi þessu hafi lögmaðurinn komið á framfæri ýmsum athugasemdum og óskum skjólstæðings síns Sævars sem varðað hafi aðstæður hans í varðhaldi. Ekki hafi verið útskýrt hvernig þetta bréf styðji við endurupptökubeiðni endurupptökubeiðanda.
1965. Því næst hafi verið nefnd skrá um skjöl í dómsmálaráðuneytinu. Ekki verði séð hvernig efni hennar kunni að hafa þýðingu fyrir endurupptökubeiðni og engin tilraun verði gerð til að útskýra það. Verður krafa um endurupptöku málsins að því er endurupptökubeiðanda varði ekki reist á þessari skrá.
1966. Endurupptökubeiðandi hafi einnig nefnt skýrslu Gísla Guðmundssonar, dagsetta 10. mars 1981, um hvarf gagna og búsmuna Sævars. Ekki verði séð hvernig efni hennar kunni að hafa þýðingu fyrir endurupptökubeiðni á sakfellingu endurupptökubeiðanda fyrir rangar sakargiftir og engin tilraun gerð til að útskýra það.
1967. Vísað hafi verið til skýrslu Ármanns Kristinssonar sakadómara, dagsettrar 9. janúar 1977, og skýrslu Kristmundar Sigurðssonar, dagsettrar 14. janúar 1977. Skýrslur þessar varði eingöngu rannsókn á dauða Guðmundar. Ekki verði séð hvernig efni þeirra kunni að hafa þýðingu fyrir endurupptökubeiðni endurupptökubeiðanda og engin tilraun gerð til að útskýra það.
1968. Þá hafi verið vísað til bókana úr dagbókum Síðumúlafangelsis og Hegningarhússins. Einnig hafi verið vísað til endurrita úr dagbókum Hegningarhússins. Í ákvörðun Hæstaréttar frá 1997 hafi dómurinn talið að ákveðnar bókanir í dagbókum fangelsanna hafi innihaldið nýjar upplýsingar en hafi ekki talið líklegt að þær hefðu skipt máli fyrir niðurstöðu málsins hvað varði Sævar. Í beiðninni hafi verið vísað til bókana um endurupptökubeiðanda í dagbók Síðumúlafangelsis dagana 13.–20. desember 1975 og 3. maí til 15. september 1976. Af hálfu setts ríkissaksóknara er vakin athygli á því að á fyrra tímabilinu hafi endurupptökubeiðandi verið í gæsluvarðhaldi vegna póstsvikamálsins en í beiðninni hafi ekki verið rökstutt hvernig bókanir sem varði það tímabil geti stutt endurupptökubeiðni fyrir rangar sakargiftir. Þá metur settur ríkissaksóknari svo að í framangreindum bókunum hafi ekkert komið fram sem talist geta haft verulega þýðingu fyrir endurupptökubeiðni endurupptökubeiðanda á sakfellingu hennar fyrir rangar sakargiftir. Þá sé vert að nefna að fangelsisdagbækur hafi ekki verið haldnar í Hegningarhúsinu fyrr en frá 1. janúar 1977 en þá hafi endurupptökubeiðanda verið sleppt úr gæsluvarðhaldi. Endurupptaka hvað varði rangar sakargiftir verði því ekki byggð á þeim.
1969. Í endurupptökubeiðni sé að finna frekari umfjöllun um þýðingu nýrra gagna sem hafi verið lögð fram með endurupptökubeiðni Sævars árið 1997. Þar hafi meðal annars sagt að þær röksemdir sem hafi verið settar fram í því endurupptökumáli ættu í flestum tilvikum einnig við um endurupptökubeiðanda og aðra dómfelldu. Ekki hafi verið leitast við að sérgreina þetta frekar. Að mati setts ríkissaksóknara skiptir aftur á móti eingöngu máli röksemdir sem varði rangar sakargiftir enda takmarkist endurupptökubeiðni þessi við sakfellingu fyrir rangar sakargiftir.

1970. Endurupptökubeiðandi hafi síðan rakið hvers vegna grunur hafi beinst að sér. Þar hafi fyrst verið fjallað um rannsókn á hvarfi Guðmundar. Í beiðninni hafi því verið haldið fram að lögreglan hafi byrjað að yfirheyra endurupptökubeiðanda um það mál vegna orðröms sem lögreglunni hafi „borist til eyrna“ þess efnis að Sævar gæti hafa verið viðriðinn það mál. Af hálfu setts ríkissaksóknara verður ekki séð með hvaða hætti þetta tengist sakfellingu endurupptökubeiðanda fyrir rangar sakargiftir.
1971. Um aðdraganda að því að grunur hafi beinst að endurupptökubeiðanda við rannsókn á hvarfi Geirfinns hafi meðal annars sagt í beiðninni að endurupptökubeiðandi hafi ekki fellt grun á svonefnda Klúbbmenn. Þeir hafi verið undir „einhvers konar“ grun hjá lögreglu og að auki hafi verið uppi þrálátur orðrómur um tengsl þeirra við Geirfinnsmálið. Lögreglan hafi þannig spurt endurupptökubeiðanda hvort hún gæti staðfest grun lögreglu. Af hálfu endurupptökubeiðanda hafi verið erfitt að sýna fram á þetta vegna þeirra aðferða sem rannsakendur hafi beitt með því að eiga í alls konar óformlegu spjalli við sakborninga og samtöl án þess að færa nokkuð til bókar og án viðurvistar skipaðra verjenda eða réttargæslumanna. Endurupptökubeiðandi hafi í þessum efnum gert umfjöllun starfshópsins og þau sjónarmið sem þar komi fram að sínum. Síðan segi: „Af einhverjum ástæðum virðast rannsakendur hafa talið Einar Bollason og Valdimar Olsen til svonefndra „Klúbbmanna“, enda þótt þeir hefðu engin tengsl við veitingahúsið Klúbbinn eða forsvarsmenn þess. Valdimar Olsen kann þó að hafa unnið einhver verk sem bókarari í tengslum við Magnús Leópolðsson. Í yfirheyrslum nefndu rannsakendur nöfn fjölmargra manna og spurðu hvort þeir hefðu verið í Dráttarbrautinni kvöldið sem Geirfinnur Einarsson hvarf. Þessar tilgátur rannsakenda virðast hafa verið upphaf þess að tveir menn tengdir Klúbbnum og tveir menn ótengdir honum voru úrskurðaðir í gæsluvarðhald í langan tíma. Með öllu er óljóst hvers vegna ekki voru handteknir allir þeir sem rannsakendur spurðu sakborninga hvort verið hefðu í Dráttarbrautinni kvöldið sem Geirfinnur hvarf.“
1972. Sambærileg rök um að lögreglan hafi fellt grun á fjórmeningana hafi verið lögð fram í endurupptökubeiðni Sævars, dagsettri 23. nóvember 1994. Í ákvörðun Hæstaréttar frá 15. júlí 1997 hafi verið bent á að Sævar hafi játað sök varðandi þær röngu sakargiftir sem hann, endurupptökubeiðandi og Kristján Viðar hafi verið ákærð fyrir og að það hefðu verið samantekin ráð þeirra að bendla fjórmeningana við málið ef þau yrðu handtekin. Hafi Hæstiréttur talið ekkert nýtt hafa komið fram sem varpi nýju ljósi á þetta og hafi því talið ekkert tilefni til endurupptöku málsins vegna þessa atriða. Þessum rökum hafi einnig verið haldið á lofti í bréfi endurupptökubeiðanda til Hæstaréttar, dagsettu 4. maí 2000, og hafi þeim verið hafnað aftur með ákvörðun Hæstaréttar, dagsettri 22. júní 2000. Í tilefni af þessari endurupptökubeiðni verði ekki séð að fram séu komin frekari gögn eða upplýsingar hvað þetta varði sem gefi tilefni til þess að meta þessi gögn og röksemdir með öðrum hætti en gert hafi verið í fyrrnefndum ákvörðunum Hæstaréttar.
1973. Þá hafi endurupptökubeiðandi talið lokaskýrslu Karls Schütz meðal nýrra gagna, en í skýrslunni hafi birst með skýrum hætti trú rannsakenda á sekt sakborninga. Þessir starfshættir hafi einkennt rannsókn beggja málanna.

1974. Án þess að taka beina afstöðu til þess hvort hér sé um „nýtt gagn“ að ræða bendir settur ríkissaksóknari á að í beiðninni hafi ekki verið vikið sérstaklega að þýðingu skýrslunnar við rannsókn á hinum röngu sakargiftum sem endurupptökubeiðandi hafi verið sakfelld fyrir. Ekki verði séð að skýrslan, þótt fram hefði verið lögð fyrir dómi á sínum tíma, hefði getað haft þá þýðingu í þeim þætti málsins svo að verulegu hefði skipt. Hæstiréttur hafi tekið afstöðu til skýrslunnar í ákvörðun sinni frá 15. júlí 1997 og hafi sagt að ekki væri neitt í skýrslunni leitt í ljós sem ekki hefði verið hægt að sjá af fyrirliggjandi gögnum um rannsóknina þegar dómur hafi fallið í málinu. Þá hafi einnig sagt í ákvörðuninni að hugleiðingar skýrsluhöfundar um hvað hann hafi talið sannað um atvik málsins hefðu hvorki getað haft sjálfstætt gildi við úrlausn þess né gefið tilefni til að taka málið upp á ný. Í endurupptökubeiðni endurupptökubeiðanda hafi ekki verið rökstutt að meta bæri gildi skýrslunnar með öðrum hætti. Að mati setts ríkissaksóknara er ekkert komið fram sem gefi tilefni til að meta gildi skýrslunnar með öðrum hætti nú.
1975. Því næst hafi endurupptökubeiðandi nefnt læknisfræðileg gögn, en þar hafi viðhorfum landlæknis verið lýst til einangrunarvistar og lyfjagjafar. Hæstiréttur hafi áður tekið afstöðu til þessara upplýsinga. Í ákvörðun réttarins frá 1997 hafi sagt að í þessum læknisfræðilegum gögnum væri ekki að finna nýjar upplýsingar sem gætu orðið tilefni til endurupptöku. Í þeirri beiðni sem hér liggi fyrir hafi ekki komið fram sjónarmið sem gefi settum ríkissaksóknara tilefni til að vefengja fyrra mat Hæstaréttar á þessum gögnum. Þá megi einnig nefna að í skýrslu starfshópsins hafi sagt að skýrsluhöfundar legðu almennt ekki mat á hugsanleg áhrif geðlyfjanotkunar sakborninganna á framburð þeirra á meðan einangrunarvistinni hafi staðið þar sem erfitt hafi verið að meta einstaklingsbundin áhrif slíkrar lyfjanotkunar eftir á og margt hafi getað haft áhrif á hvernig einstaklingar myndu bregðast við slíkum lyfjum. Þá sé því við að bæta að endurupptökubeiðandi hafi endurtekið borið hinar röngu sakargiftir á umrædda fjóra menn áður en hún hafi verið úrskurðuð í gæsluvarðhald vegna rannsóknar á hvarfi Geirfinns og þar með áður en umræddar lyfjagjafir hafi átt sér stað.
1976. Þá hafi verið vikið að skýrslum fjögurra vitna sem hafi komið fyrir dóm til skýrslugjafar í tilefni af endurupptökubeiðni Sævars frá 1997, það er Jóns Bjarman, Hlyns Þórs Magnússonar, [EJR] og [SM]. Af hálfu endurupptökubeiðanda hafi engin tilraun verið gerð til að skýra hvernig efni þessara skýrslna kunni að styðja við endurupptökubeiðni þessa er lúti að sakfellingu endurupptökubeiðanda fyrir rangar sakargiftir.
1977. Næst hafi endurupptökubeiðandi nefnt „ný gögn í skýrslu starfshóps“. Fyrst hafi verið nefnd svokölluð núllskjöl en einnig séu nefnd fleiri gögn, svo sem heimildir um blaðamannafund, viðtal við Karl Schütz, viðtal við varaforseta Hæstaréttar um endurupptökubeiðni Sævars og útvarps- og sjónvarpsviðtal við endurupptökubeiðanda um játningar hennar. Endurupptökubeiðandi hafi vísað til þessara gagna í heild án þess að sundurgreinda hvað geti talist til nýrra gagna sem verulega þýðingu hafi varðandi sakfellingu endurupptökubeiðanda. Þá verði að líta til þess að rannsókn Guðmundar- og Geirfinnsmálanna í heild hafi verið mjög viðamikil og gríðarlegt magn af gögnum og skjölum orðið til við rannsóknina, meðal annars margvísleg vinnugögn og önnur

gögn sem ekki hafi sérstaka eða sjálfstæða þýðingu fyrir niðurstöðu málsins. Því sé eðlilegt að ekki rati öll skjöl inn í málið. Rökstuðningur í þessum þætti beiðinnar sé að öðru leyti svo knappur að endurupptaka málsins verði við svo búið ekki reist á þessum röksemdum.

1978. Því næst hafi endurupptökubeiðandi nefnt viðtöl við sakborninga og fleiri og vísi um það efni til skýrslu starfshóps. Í endurupptökubeiðni hafi engin tilraun verið gerð til að skýra hvernig þessi viðtöl geti sem mögulega ný gögn stutt við endurupptökubeiðni sem verulega þýðingu hafi. Verði endurupptaka málsins því ekki reist á þessum viðtölum.
1979. Þá hafi endurupptökubeiðandi vísað til dagbóka Tryggva Rúnars Leifssonar, en hann hafi verið einn þeirra sem sakfelldur hafi verið í dómi Hæstaréttar fyrir þátt sinn í dauða Guðmundar. Tryggvi Rúnar hafi hvorki verið ákærður fyrir aðild að hvarfi Geirfinns né verið bendlaður við það mál með öðrum hætti. Engin tilraun hafi verið gerð til að skýra í beiðninni hvernig þessar dagbækur gætu stutt við endurupptökubeiðni vegna sakfellingar endurupptökubeiðanda fyrir að bera rangar sakir á hendur fyrrgreindum fjórum mönnum fyrir meinta aðild þeirra að hvarfi Geirfinns. Verði endurupptaka málsins að því varði endurupptökubeiðanda ekki reist á þessum dagbókum.
1980. Einnig hafi endurupptökubeiðandi vísað til dagbóka Guðjóns Skarphéðinssonar. Engin tilraun hafi verið gerð til að skýra í beiðninni hvernig þessar dagbækur gætu stutt við endurupptökubeiðni vegna sakfellingar endurupptökubeiðanda fyrir rangar sakargiftir. Endurupptaka málsins verði ekki reist á dagbókum hans.
1981. Þá hafi endurupptökubeiðandi fjallað um ýmsar málsástæður og röksemdir sem „ætla má að hefðu verulegu máli skipt“. Að mati setts ríkissaksóknara er að sumu leyti mjög óljóst hvað endurupptökubeiðandi eigi við í þeim efnum.
1982. Endurupptökubeiðandi hafi rekið að dómur í Guðmundar- og Geirfinnsmálunum hafi eingöngu verið studdur meintum játningum, meðal annars endurupptökubeiðanda. Þar hafi meðal annars verið fundið að orðalagi dómanna þar sem tekið sé svo til orða að ætla yrði eða leggja yrði til grundvallar, miða yrði við og svo framvegis. Endurupptökubeiðandi hafi haldið því fram með vísan til þessarar orðanotkunar að Hæstiréttur hafi talið ýmis atriði ósönnuð og miðað allt að einu við að atburðarásin hafi verið slík sem sakadómur hafði lagt til grundvallar. Settur ríkissaksóknari telur tæpast tilefni til þessara ályktana endurupptökubeiðanda. Varla geti farið milli mála að skilja beri orðalagið svo að Hæstiréttur hafi talið nægilega sannað að atvik málsins hafi verið með tilteknum hætti. Verði endurupptaka málsins að því er varði endurupptökubeiðanda ekki reist á þessu orðalagi Hæstaréttar einu og sér.
1983. Þá hafi endurupptökubeiðandi haldið því fram að dómur Hæstaréttar í máli hennar hafi fyrst og fremst stuðst við afturkallaðar játningar. Þetta sé ekki rétt því endurupptökubeiðandi hafi ekki dregið játningar sínar varðandi rangar sakargiftir til baka fyrr en löngu eftir að dómur hafi fallið. Hún hafi gert það með yfirlýsingum árið 1996. Þá hafi Hæstiréttur tekið afstöðu til þeirra yfirlýsinga í ákvörðun sinni í

endurupptökumáli Sævars og ekki talið efni til að taka mark á þeim. Að öðru leyti falli þær saman við endurupptökubeiðni þessa og gildi þeirra ráðist af þeim gögnum, upplýsingum og rökum sem hafi verið færð fyrir þessari endurupptökubeiðni.

1984. Því næst hafi endurupptökubeiðandi fjallað um skilyrði þess að játningar geti haft sönnunargildi í sakamáli. Að það sé lágmarksskilyrði að slíkar játningar liggi fyrir er mál sé flutt og dæmt, en svo hafi ekki verið í tilviki endurupptökubeiðanda. Að mati setts ríkissaksóknara má í raun skilja þessi ummæli á tvo vegar, annars vegar að endurupptökubeiðandi hafi yfirhöfuð ekki játað og hins vegar að játningar hennar hafi verið afturkallaðar áður en dómur hafi gengið. Endurupptökubeiðandi hafi ekki dregið framburð sinn til baka fyrr en löngu eftir að dómur hafi fallið í málinu. Þá sé ekki hægt að halda því fram að játningar endurupptökubeiðanda hafi aldrei legið fyrir, enda hafi framburðir hennar, þar sem hún bendli fjórmeningana við andlát Geirfinns, og játningar hennar um að þetta hafi verið samantekin ráð hjá henni, Sævari og Kristjáni Viðari, verið raktar í niðurstöðu sakadóms og vísað til þeirra í niðurstöðu Hæstaréttar.
1985. Einnig hafi verið rakinn framburður endurupptökubeiðanda vegna rannsóknar á hvarfi Guðmundar Einarssonar og atburðum á Hamarsbraut í Hafnarfirði 26. janúar 1974. Þau atvik sem þar hafi verið rakin varði ekki sakfellingu endurupptökubeiðanda fyrir rangar sakargiftir. Í endurupptökubeiðni hafi ekki verið útskýrt hvernig þessi framburður geti skipt máli um það hvort fallast beri á endurupptökubeiðni að því er taki til sakfellingar endurupptökubeiðanda fyrir rangar sakargiftir.
1986. Að auki hafi verið raktar skýrslur endurupptökubeiðanda um atburði í Dráttarbrautinni í Keflavík 19. nóvember 1974. Þar hafi fyrrgreindir fjórir menn verið nafngreindir í tengslum við samprófanir við þá, en þær hafi engum árangri skilað. Síðar hafi verið staðfest að þessir fjórir nafngreindu menn hafi engan hlut átt þar að máli. Ætla mætti að ástæða samprófana þeirra við endurupptökubeiðanda hafi verið ávirðingar sem endurupptökubeiðandi, Sævar og Kristján Viðar hafi borið á þá um þátt þeirra í hvarfi Geirfinns, sem síðar hafi komið í ljós að reynst hafi haldlausar með öllu. Engin tilraun hafi verið gerð í endurupptökubeiðni til að skýra hvernig þessi hluti beiðninnar geti stutt sérstaklega við kröfu endurupptökubeiðanda um endurupptöku málsins vegna sakfellingar hennar fyrir rangar sakargiftir.
1987. Af hálfu setts ríkissaksóknara er auk þess bent á að í skýrslu setts ríkissaksóknara, Láru V. Júlíusdóttur, dagsettri 4. febrúar 2003 um tildrög þess að Magnús Leópoldsson hafi verið bendlaður við hvarf Geirfinns segi í niðurstöðum: „Einnig liggur fyrir í málinu að strax í ársbyrjun 1975 var það mikill orðrómur á kreiki um ætlaða aðild Sigurbjörns Eiríkssonar og Magnúsar Leópoldssonar að hvarfi Geirfinns Einarssonar að þeir sáu sig tilknúna til að rita dómsmálaráðherra tvívegis bréf vegna þess í febrúarmánuði. Það eru hins vegar framburðir Sævars Marinós Ciesielski, Erlu Bolladóttur og Kristjáns Viðars Viðarssonar, um ætlaða aðild Magnúsar Leópoldssonar og annarra að hvarfi Geirfinns Einarssonar, sem leiddu til þess að Magnús var handtekinn ásamt fleirum og úrskurðaður í gæsluvarðhald. Við þá málsmeðferð var stuðst við framburð Sævars, Erlu og Kristjáns en ekki við þann

orðróm og söguburð sem þremningarnir virðast hafa nýtt sér við að flækja Magnúsi og fleiri saklausum mönnum inn í málið.“

1988. Settur ríkissaksóknari telur að í endurupptökubeiðni hafi ekki komið fram neitt sem hnekk geti þessari niðurstöðu skýrslunnar.
1989. Af hálfu setts ríkissaksóknara er svo rakið að endurupptökubeiðandi hafi talið skilyrði b-liðar 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála vera uppfyllt og vísað fyrst til greinargerðar í endurupptökumáli Sævars í þeim efnunum sem Hæstiréttur hafi tekið afstöðu til með ákvörðun sinni frá 15. júlí 1997.
1990. Hvað varði málsástæðu endurupptökubeiðanda þess efnis að hún hafi ekki notið raunhæfrar lögmannaástoðar bendir settur ríkissaksóknari á að þessar upplýsingar hafi legið fyrir þegar dómur hafi verið kveðinn upp í málinu á sínum tíma. Hæstiréttur hafi tekið sérstaklega fram í niðurlagi dómsins að réttargæslumenn og verjendur hefðu ekki alltaf verið kvaddir til þegar slíkt hefði verið rétt. Þá hafi einnig sagt í ákvörðun Hæstaréttar frá 1997 að tekin hafi verið afstaða til þess að verjendur hafi ekki verið boðaðir til allra þinghalda í sakadómi. Geti þessar athugasemdir því ekki orðið ástæða til endurupptöku málsins nú. Í endurupptökubeiðni hafi ekki verið færð fram sérstök rök sem gefi tilefni til að meta þetta nú með öðrum hætti auk sem ekki sé sérstaklega rökstutt hvernig þessir meintu rannsóknarhættir hafi falið í sér refsiverð brot af hálfu rannsakenda, réttargæslumanna eða verjenda.
1991. Þá hafi pyndingum og ómannúðlegri og vanvirðandi meðferð verið lýst. Þegar sé kunnugt að endurupptökubeiðandi hafi sætt gæsluvarðhaldi í 239 daga, eða frá 4. maí til 22. desember 1976. Í skýrslu starfshópsins hafi komið fram að samkvæmt dagbók Síðumúlafangelsis og skýrslum lögreglunnar virðist endurupptökubeiðandi hafa verið yfirheyrð eða „tekin til viðtals“ samtals 105 sinnum í gæsluvarðhaldinu vegna Guðmundar- og Geirfinnsmálanna á tímabilinu 20. desember 1975 til 15. september 1976 er hún hafi verið færð í Hegningarhúsið. Hún hafi þó ekki verið í gæsluvarðhaldi frá 20. desember 1975 til 4. maí 1976. Viðtöl þessi eða yfirheyrslur hafi ýmist farið fram í yfirheyrsluherbergi í fangelsinu, í klefa hennar, hjá sakadómi Reykjavíkur eða lögreglunni. Þá hafi hún 11 sinnum verið tekin í samprófun á þessu tímabili. Samanlögð skráð tímalengd viðtala og yfirheyrslna á þessum tíma hafi verið rúmlega 120 klukkustundir, en gera meg ráð fyrir að heildartíminn hafi verið mun lengri því tímalengd sumra viðtala og yfirheyrslna hafi ekki verið skráð. Þess beri að geta að 17 af þessum 105 samskiptum hafi farið fram í klefa endurupptökubeiðanda í Síðumúlafangelsi. Þótt þessar aðferðir kunni að hafa verið aðfinnsluverðar hafi ekki verið útskýrt í endurupptökubeiðni hvernig þetta hafi falið í sér refsiverða meingerð af hálfu rannsakenda gegn endurupptökubeiðanda. Þá sé mikilvægt að hafa í huga að þegar endurupptökubeiðandi hafi fyrst borið sakir á fjórmeningana hafi hún ekki verið í varðhaldi. Enn fremur hafi verið rakið að endurupptökubeiðandi og aðrir sakborningar hafi verið leiddir og því haldið fram að rannsakendur hafi borið sögur eða frásagnir milli sakborninga. Því til stuðnings hafi verið nefnd tvö dæmi úr rannsókn á hvarfi Guðmundar, en endurupptökubeiðandi hafi aldrei verið bendluð við það mál. Meint refsiverð háttsemi að þessu leyti geti þannig ekki haft þýðingu til

stuðnings endurupptökubeiðni þessari. Þá skorti á að sérgreint sé hvernig játningar endurupptökubeiðanda hafi verið fengnar fram með refsiverðri háttsemi sem hafi haft áhrif á niðurstöðu málsins.

1992. Í þriðja lagi hafi endurupptökubeiðandi byggt á að sönnunargögn hafi verið rangt metin samkvæmt c-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála. Meginuppistaða sé sú röksemd að sönnunargildi játninga og framburðanna hafi verið rangt metið. Styðjist sú röksemd fyrst og fremst við sálfræðimat á áreiðanleika framburðar.
1993. Af hálfu setts ríkissaksóknara er rakið að sakfelling endurupptökubeiðanda hafi verið byggð á játningum hennar, framburðum Sævars og að nokkru leyti framburðum Kristján's Viðars. Þessir framburðir séu því veigamestu og mikilvægustu sönnunargögnin í málinu en varðandi þýðingu þeirra vísast til nánari umfjöllunar setts ríkissaksóknara um sálfræðimatið í skýrslu starfshópsins.
1994. Í fjórða lagi hafi endurupptökubeiðandi talið að verulegir gallar hafi verið á meðferð máls samkvæmt d-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála. Endurupptökubeiðandi hafi rakið fjölmörg atriði þar sem meðal annars komi fram fjölmargar fullyrðingar um galla á málsmeðferðinni og varði þau flest meðferð Guðmundar- og Geirfinnsmálanna í heild.
1995. Til þess að fallast megi á endurupptöku máls á grundvelli d-liðar 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála sé ekki nóg að sýna fram á að gallar hafi verið á málsmeðferð heldur þurfi þeir að vera verulegir og hafa haft áhrif á niðurstöðu máls. Í endurupptökubeiðninni sé nokkur skortur á að rökstutt sé hvernig þau atriði sem talin séu upp hafi haft áhrif á þá niðurstöðu málsins að endurupptökubeiðandi hafi verið sakfelld fyrir rangar sakargiftir.
1996. Byggt hafi verið á því að ákæran hafi verið reist á rannsókn sem hafi verið marklaus og því hafi dómarnir átt að vísa málinu frá dómi án kröfu. Rannsóknin sem hafi farið fram í kjölfarið sé einnig gagnrýnd sem og aðkoma dómara að henni. Í ákvörðun Hæstaréttar frá 1997 hafi verið tekin afstaða til sambærilegra röksemda. Vísað hafi verið til þess að með dómi sínum árið 1980 hafi Hæstiréttur meðal annars tekið afstöðu til þess hvort dómendum í héraði hafi verið rétt að fara með málið, svo sem gert hafi verið, fremur en að vísa því frá dómi eða leggja fyrir ákærvaldið að afla frekari gagna í því. Ekki hafi verið lagðar fram upplýsingar eða gögn sem ekki hafi legið fyrir við úrlausn málsins eða gætu af öðrum sökum leitt til endurupptöku þess. Ekkert sé komið fram nú sem gefi tilefni til að meta þetta með öðrum hætti í tilefni af þessari endurupptökubeiðni.
1997. Þá fjallar settur ríkissaksóknari um þau atvik sem endurupptökubeiðandi hafi tilgreint í beiðni sinni sérstaklega.
1998. Í dómi Hæstaréttar á sínum tíma hafi komið fram að réttargæslumenn og verjendur hafi ekki alltaf verið kvaddir til þegar slíkt hafi verið rétt. Upplýsingar þar að lútandi hafi því legið fyrir þegar dómur hafi verið kveðinn upp í málinu og afstaða verið tekin til þeirra þar. Geti athugasemdir, um að endurupptökubeiðandi hafi ekki notið lögbundinnar réttargæslu á rannsóknarstigi og rannsakendur haldið verjanda hans frá

yfirheyrslum yfir henni af ásetningi, tæplega einar og sér orðið ástæða til endurupptöku málsins í þessu ljósi. Af hálfu setts ríkissaksóknara er þess þó getið að fjallað sé um þennan ágalla á málsmeðferðinni í sálfræðimatinu og þýðingu þeirra fyrir játningar endurupptökubeiðanda og annan framburð hennar í málinu.

1999. Þá hafi verið rakið að endurupptökubeiðandi hafi verið yfirheyrð í tugi skipta án þess að skýrslur finnist um efni þeirra yfirheyrslna. Í ákvörðun Hæstaréttar frá 1997 hafi komið fram að við úrlausn málsins hafi legið fyrir að lögregluskýrslur hafi ekki alltaf verið gerðar þegar lögreglumenn og gæslufangar hafi ræðst við utan fangaklefa. Þó sé þess að geta að fjallað hafi verið um þennan ágalla á málsmeðferðinni í sálfræðimatinu og þýðingu þeirra fyrir játningar endurupptökubeiðanda og annan framburð hennar í málinu.
2000. Jafnframt hafi verið rakið að fangaverðir hafi gefið endurupptökubeiðanda lyf sem breytt hafi skynjun hennar. Í ákvörðun Hæstaréttar frá 1997 hafi sagt að upplýsingar um magn lyfja og aðferðir þeirra hafi legið fyrir við úrlausn málsins og að ekki hafi komið fram nýjar upplýsingar sem gætu orðið tilefni til endurupptöku málsins. Settur ríkissaksóknari bendir einnig á að endurupptökubeiðandi hafi ekki verið í gæsluvarðhaldi á tímabilinu 20. desember 1975 til 4. maí 1976 og hafi engri lyfjagjöf sætt af hendi fangavarða, en á þessu tímabili hafi hún borið fyrrgreindar sakir endurtekið á áður nefnda fjórmönninga. Að mati setts ríkissaksóknara gefur þetta því ekki tilefni til endurupptöku málsins að því er varði sakfellingu endurupptökubeiðanda fyrir rangar sakargiftir.
2001. Þá hafi rannsakendur „yfirheyrð“ endurupptökubeiðanda á heimili hennar á fyrri hluta árs 1976 undir því yfirskyni að þeir væru vinir hennar og hjálparhellur og hafi blekkst hana með þeim hætti. Þessar fullyrðingar hafi ekki verið rökstuddar á annan hátt í endurupptökubeiðni og engin tilraun gerð til að skýra með sérgreindum hætti hvernig þetta tengist sakfellingu endurupptökubeiðanda fyrir rangar sakargiftir.
2002. Þá hafi endurupptökubeiðandi rakið að hún hafi verið yfirheyrð af útlendum lögreglumanni sem hafi verið með öllu ókunnugt um íslensk lög, meðal annars um réttindi sakborninga. Hann hafi stjórnað rannsókninni og gefið fulltrúa sakadóms rannsóknarfyrirmæli. Í ákvörðun Hæstaréttar frá 1997 hafi komið fram að við úrlausn málsins hafi verið ljóst um þátttöku Karls Schütz í rannsókn þess. Aðfinnslur endurupptökubeiðanda sem að þessu snúi gefi því ekki tilefni til endurupptöku málsins.
2003. Þá hafi endurupptökubeiðandi haldið því fram að brotið hafi verið á réttindum hennar sem gæsluvarðhaldsfanga með einangrun. Settur ríkissaksóknari bendir fyrst á að endurupptökubeiðandi hafi ekki verið í gæsluvarðhaldi þegar hún hafi hafið að bera rangar sakir á fyrrgreinda fjóra menn. Hún hafi endurtekið þær sakir ítrekað án þess að vera í gæsluvarðhaldi og játað loks sök fyrir dómi eftir útgáfu ákæru. Það verði því ekki séð hvernig gæsluvarðhaldið hafi haft áhrif á niðurstöðu málsins að því er rangar sakargiftir varði svo verulegu skipti. Þá hafi þessar upplýsingar um lengd gæsluvarðhalds einnig legið fyrir við úrlausn málsins og hafi því verið tekin afstaða til þeirra þegar dómur hafi verið felldur á málið. Að lokum beri gögn málsins ekki með

sér að endurupptökubeiðandi hafi á gæsluvarðhaldstímanum sætt einangrun í lagalegum skilningi.

2004. Þá hafi samkvæmt frásögn endurupptökubeiðanda verið brotið á henni með kynferðislegu ofbeldi af hálfu rannsakanda. Að mati setts ríkissaksóknara er einhliða frásögn endurupptökubeiðanda um meint kynferðisbrot ekki nægileg til þess að fallist verði á endurupptöku málsins.
2005. Þá hafi verið bent á að endurupptökubeiðandi hafi stundum verið yfirheyrð lengur en lög heimili. Því hafi verið haldið fram að Hæstiréttur hafi verið leyndur þessum brotum á réttindum hennar og annarra sakborninga, en sakadómi og ákærvaldi hafi verið kunnugt um þetta. Af dómi Hæstaréttar sé ljóst að dómendum hafi verið um þetta kunnugt í meginatriðum þegar dómur hafi fallið í málinu og hafi vísað sérstaklega til þessa í niðurlagi dómsins. Þá hafi Hæstiréttur einnig tekið afstöðu til þessara staðhæfinga í ákvörðun sinni frá 1997, en ekki verði séð að nýjar upplýsingar hafi verið lagðar fram sem gefi tilefni til endurupptöku málsins vegna þessara galla á málsmeðferðinni, þó hafi verið fjallað um þennan galla í sálfræðimatinu og þýðingu þeirra fyrir játningar endurupptökubeiðanda og annan framburð hennar í málinu.
2006. Endurupptökubeiðandi hafi áréttað að hún hafi ekki notið lögmannaástoðar á rannsóknarstigi. Því hafi verið haldið fram að Hæstiréttur hefði ranglega talið þetta til undantekninga og byggt dóm sinn á því. Í niðurlagi dóms Hæstaréttar hafi komið fram að réttargæslumenn og verjendur hafi ekki alltaf verið kvaddir til þegar slíkt hafi verið rétt. Þessar upplýsingar hafi því legið fyrir þegar dómur hafi verið kveðinn upp í málinu og afstaða verið tekin til þeirra þar. Líkt og um önnur atriði hafi verið fjallað um þennan galla á málsmeðferðinni í sálfræðimatinu og þýðingu þeirra fyrir játningar endurupptökubeiðanda og annan framburð hennar í málinu.
2007. Enn fremur hafi verið áréttað að hvorki endurupptökubeiðandi né verjandi hennar hafi átt þess kost að spyrja vitni og meðákærðu fyrir dómi og að brotið hafi verið gegn jafnstöðu aðilanna þar sem fulltrúi ákærvalds hafi ávallt sótt þing en verjendur ekki. Í ákvörðun Hæstaréttar frá 1997 hafi komið fram að þetta hafi legið fyrir við úrlausn málsins og hafi verið tekin afstaða til þess hverju það varði að verjendur hafi ekki verið boðaðir sérstaklega til allra þinghalda í héraðsdómi. Ekki hafi komið fram nýjar upplýsingar um þetta atriði sem gefi tilefni til að meta þetta með öðrum hætti í tilefni af endurupptökubeiðni þessari. Geti þessar athugasemdir því ekki orðið ástæða til endurupptöku málsins nú.
2008. Endurupptökubeiðandi hafi áréttað að hún hafi ýmist verið yfirheyrð sem vitni eða sakborningur. Henni hafi ekki ætíð verið kynntur réttur samkvæmt 40. gr. laga nr. 74/1974 þegar hún hafi verið yfirheyrð sem sakborningur. Þegar af þeirri ástæðu verði framburður hennar ekki notaður gegn henni. Að mati setts ríkissaksóknara hefur Hæstiréttur verið meðvitaður um þetta þegar dómur hafi fallið í málinu og vísað til þess í niðurlagi dómsins. Þá hafi Hæstiréttur einnig tekið afstöðu til þessara staðhæfinga í ákvörðun sinni frá 1997 og hafnað því að þær gætu orðið tilefni endurupptöku málsins að því er Sævar varði. Ekki hafi verið lagðar fram nýjar

upplýsingar í tilefni af þessari endurupptökubeiðni sem gefi tilefni til að meta þetta með öðrum hætti nú.

2009. Því næst hafi endurupptökubeiðandi tekið fram að dómþing hafi verið lokuð, verjendum meinuð viðvera, en saksóknari hafi yfirheyrt með dómurum. Þó hafi verið bókað þegar málflytningur í héraði hafi farið fram að þinghaldið væri opið og hafi það verið undantekning frá reglunni. Settur ríkissaksóknari fjallar um að í ákvörðun Hæstaréttar frá 1997 hafi komið fram að við meðferð málsins fyrir Hæstarétti hafi legið fyrir að þinghöld í málinu fyrir héraðsdómi hafi að meginhluta verið lokuð og geti álitaefni um slíkt ekki orðið tilefni til endurupptöku málsins. Þá hafi einnig legið fyrir við úrlausn málsins að verjendur hafi ekki verið boðaðir til allra þinghalda og tekin hafi verið afstaða til þess hverju það varði í dómnum. Geti þessar athugasemdir því ekki orðið ástæða til endurupptöku málsins.
2010. Endurupptökubeiðandi hafi talið dómara í héraði orðið vanhæfa þegar þeir hafi ákveðið að taka málið til endurtekinnar frumrannsóknar eftir útgáfu ákæru. Þeir hafi hagað málsmeðferð eins og þeir færu með ákæruvald í málinu. Settur ríkissaksóknari telur að líta verði svo á að með dómi Hæstaréttar árið 1980 hafi dómurinn tekið afstöðu til þess hvort dómara í héraði hafi verið vanhæfir eða ekki. Ekki hafi verið lagðar fram upplýsingar eða gögn sem ekki hafi legið fyrir við úrlausn málsins eða gætu af öðrum sökum leitt til endurupptöku þess.
2011. Endurupptökubeiðandi hafi bent á að Hæstiréttur hafi talið annmarka vera á rannsókn málsins en áréttað er að hálfu setts ríkissaksóknara þeir hafi ekki verið það miklir eða alvarlegir að ekki hefði verið hægt að kveða upp dóm í málinu. Hæstiréttur hafi tekið tillit til þessara annmarka í dómi sínum og geti þeir ekki einir sér orðið grundvöllur að endurupptöku málsins nú. Mögulega hafi annmarkanir verið umfangsmeiri en Hæstarétti hafi verið kunnugt um þegar dómur hafi verið kveðinn upp í málinu. Aftur á móti hafi ýmis gögn verið lögð fram síðan þá í tengslum við fyrri endurupptökubeiðnir Sævars og endurupptökubeiðanda, meðal annars gögn varðandi þá annmarka sem hafi verið á rannsókn málsins. Hæstiréttur hafi í fyrri ákvörðunum sínum komist að þeirri niðurstöðu að þessir annmarkar leiði ekki til þess að málið skuli tekið upp að nýju. Þá hafi endurupptökubeiðandi ekki lagt fram nein gögn nú sem gefi tilefni til þess að víkja frá fyrri mati Hæstaréttar varðandi áðurnefnda annmarka. Sumir af þessum annmörkum kunni að hafa þýðingu fyrir játningar endurupptökubeiðanda og annan framburð hennar í málinu.
2012. Endurupptökubeiðandi hafi nefnt að ákæruvaldið hafi lagt fyrir Hæstarétt rangt endurrit úr fangelsisdagbókum og kunni það að varða við 158. gr. almennra hegningarlaga. Settur ríkissaksóknari bendir á að þessi rök hafi einnig verið færð fram í endurupptökubeiðni Sævars og hafi Hæstiréttur tekið afstöðu til þeirra í ákvörðun sinni frá 1997 en ekki talið þau gefa tilefni til endurupptöku málsins. Ekki hafi verið lagðar fram nýjar upplýsingar sem gefi tilefni til að meta þetta með öðrum hætti nú.
2013. Endurupptökubeiðandi hafi talið að hinn útlenski lögregluþingur sem hafi stjórnað rannsókninni langtímum saman hafi ekki uppfyllt skilyrði 33., 35., 39. og 40. gr. laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála. Í ákvörðun Hæstaréttar frá 1997 hafi komið

fram að við úrlausn málsins hafi verið ljóst um þátttöku Karls Schütz í rannsókn þess. Aðfinnslur endurupptökubeiðanda sem að þessu snúi hafi því ekki gefið tilefni til endurupptöku málsins. Ekki hafi verið lagðar fram nýjar upplýsingar í tilefni af endurupptökubeiðninni sem gefi tilefni til að meta þetta með öðrum hætti nú.

2014. Því næst hafi endurupptökubeiðandi ekki verið talin saklaus á málsmeðferðartímanum, samanber blaðamannafund sakadóms undir stjórn Schütz og yfirlýsingu dómsmálaráðherra um að þungu fargi væri létt af þjóðinni. Í þessari röksemd hafi falist að því hafi verið haldið fram að brotinn hafi verið á endurupptökubeiðanda réttur samkvæmt 2. mgr. 70. gr. stjórnarskrárinnar og 2. mgr. 6. gr. mannréttindasáttmála Evrópu um að teljast saklaus uns sekt sé sönnuð. Í gögnum málsins í heild hafi verið ýmsar vísbendingar um að rannsakendur hafi haft mikla trú á sekt sakborninga og það hafi mótað rannsóknaraðferðir þeirra að nokkru marki. Yfirlýsingar ráðamanna eins og dómsmálaráðherra, áður en dómur hafi verið felldur, hafi einnig að sínu leyti getað haft þýðingu í þessu sambandi. Hér verði ekki skorið úr um það hvort þetta hafi gengið svo langt að brotinn hafi verið réttur á endurupptökubeiðanda á sínum tíma samkvæmt framangreindum ákvæðum, en á það bent að jafnvel þótt unnt væri að líta svo á leiði það ekki sjálfkrafa til endurupptöku málsins nema sýnt sé fram á þetta atriði hafi haft verulega þýðingu fyrir úrslit málsins fyrir Hæstarétti. Á það skorti í beiðninni.
2015. Þá hafi endurupptökubeiðandi haldið því fram að hún hafi haft takmarkaðan aðgang að fangelsisprestinum. Í endurupptökubeiðni komi ekki fram hvernig það kunni að hafa haft áhrif á niðurstöðu málsins þannig að það gefi tilefni til endurupptöku á sakfellingu fyrir rangar sakargiftir.
2016. Endurupptökubeiðandi hafi minnt á afstöðu Hæstaréttar til hinnar fáheyrðu og andlegu líkamlegu raunar sem rétturinn hafi talið svonefnda Klúbbmenn hafa þolað í gæsluvarðhaldi, sem hafi verið verulega skemmra en gæsluvarðhald endurupptökubeiðanda. Í ákvörðun Hæstaréttar frá 1997 hafi komið fram að við úrlausn málsins hafi legið fyrir að sakborningar hefðu sætt einangrun og gæsluvarðhaldsvist um lengri tíma. Það hafi því verið tekið tillit til þess við úrlausn málsins og verði málið því ekki tekið upp að nýju af þessum sökum. Í sálfræðimatínu hafi verið gerð grein fyrir þýðingu einangrunarvistar og þeim andlegu og líkamlegu raunum sem henni hafi verið samfara og áhrif þeirra á játningar endurupptökubeiðanda og framburð annarra. Þess sé enn fremur að gæta að endurupptökubeiðandi hafi ekki verið í gæsluvarðhaldi þegar hún hafi hafið að bendla fjórmenningana við hvarf Geirfinns.
2017. Settur ríkissaksóknari fjallar sérstaklega um mat á áreiðanleika framburða endurupptökubeiðanda í Guðmundar- og Geirfinnsmálunum. Í matinu hafi verið lögð áhersla á þá niðurstöðu sálfræðimatsins að framburðir hennar hafi án nokkurs vafa verið óáreiðanlegir.
2018. Í forsendum sakfellingar endurupptökubeiðanda fyrir rangar sakargiftir hafi verið rakið að endurupptökubeiðandi hafi endurtekið bendlað fjórmenningana við hvarf Geirfinns við áðurnefndar yfirheyrslur. Endurupptökubeiðandi hafi einnig játað þær

röngu sakargiftir sem henni hafi verið gefnar að sök í ákæru og hafi játning hennar verið rakin í dómi sakadóms. Kristján Viðar og Sævar hafi einnig játað en Kristján Viðar hafi þó haldið því fram að ekki hefði verið um samantekin ráð að ræða. Sakfelling endurupptökubeiðanda virðist annars vegar vera byggð á játningum hennar sjálfar og hins vegar framburðum Sævars og Kristjáns Viðars um hennar þátt í að bendla fjórmeningana við dauða Geirfinns. Hvorki önnur vitni né önnur gögn málsins hafi stutt við sakfellinguna.

2019. Hið sálfræðilega mat á áreiðanleika framburðar endurupptökubeiðanda og annarra sakborninga í málinu hafi byggt á margs konar gögnum sem liggi fyrir í málunum tveimur, svo sem lögregluskýrslum, dómi Hæstaréttar, geðskýrslum um fimm sakborninga, fyrri endurupptökubeiðnum Sævars og endurupptökubeiðanda, harðræðisrannsókninni frá 1979, upplýsingum frá Fangelsismálastofnun ríkisins um gæsluvarðhalds- og afplánunarvistir sakborninganna, færslum um sakborningana í dagbókum fangelsisins Síðumúla 28, þegar þeir hafi verið vistaðir þar í gæsluvarðhaldi eða verið færðir þangað til yfirheyrslu, og fjölda annarra málsgagna. Matið hafi einnig byggt á gögnum og upplýsingum sem hafi sérstaklega verið aflað við rannsókn starfshópsins, svo sem viðtölum við þá sakborninga sem enn séu á lífi, viðtölum við nokkra rannsakendur og fangaverði og dagbókum tveggja sakborninga, Guðjóns Skarphéðinssonar og Tryggva Rúnars Leifssonar, sem þeir hafi ritað í gæsluvarðhaldinu. Þá hafi verið til hliðsjónar bækur og greinar sem hafi verið ritaðar um dómfelldu, blaðgreinar og fleira. Jafnframt hafi verið fjallað um ástæður þess að endurupptökubeiðandi hafi játað aðild að Guðmundar- og Geirfinnsmálunum út frá fræðilegri umgjörð um játningar eins og það hafi verið orðað. Þar segi meðal annars: „Öll þrjú málin, póstsvikamálið, Guðmundarmálið og Geirfinnsmálið, eru líkleg til að hafa haft vaxandi áhrif á sálræna viðkvæmni Erlu, hjálparleysi hennar og vilja til að breyta framburði sínum ítrekað. Þegar hún hafði játað aðild að Geirfinnsmálinu var hún orðin þreytt, algjörlega hjálparlaus og föst í lygavef og það, ásamt samspili sálrænna þátta, sem gerðu hana viðkvæma fyrir yfirheyrslum, og aðstæðum við yfirheyrslurnar í Síðumúlafangelsi, leiddi til þess að hún fór að þóknast rannsakendunum og sagði þeim sögu sem hún taldi að þeir vildu heyra og var líkleg til að taka þrýstinginn af henni. Svo virðist sem hún hafi litið á það sem einu leið sína til að komast af við þessar óbærilegu aðstæður sem hún var komin í. Þetta varð til þess að hún gaf framburð sem er án nokkurs vafa óáreiðanlegur og flækti fleiri einstaklinga í málið. Við þetta má bæta að Erla virðist hvorki hafa fengið mikinn utanaðkomandi stuðning við yfirheyrslurnar né í gæsluvarðhaldinu, auk þess sem hún virðist hafa fengið mjög takmarkaða lögfræðiaðstoð. Erla hafði ýmist stöðu vitnis eða sakbornings við yfirheyrslur í Guðmundar- og Geirfinnsmálunum, sem getur hafa gert lögmannsaðstoð enn mikilvægari fyrir hana. Eins og áður segir þá er í dagbók Síðumúlafangelsis aðeins þrjár færslur um heimsóknir lögmanns hennar, tvisvar fyrstu dagana í gæsluvarðhaldsvistinni vegna póstsvikamálsins og svo þegar hún var úrskurðuð í gæsluvarðhald 4. maí 1976 vegna Geirfinnsmálsins. Hún hafði líka takmörkuð samskipti við fangelsisprestinn, séra Jón Bjarman, ef marka má dagbók fangelsisins, en aðeins eru skráðar fimm heimsóknir hans til hennar í

gæsluvarðhaldinu í Síðumúlafangelsi, þar af þrjár um nótt og ein um kvöld og allar virðast þær hafa komið til vegna þess að henni leið sérstaklega illa. Þá má hafa í huga að ekki voru kvenfangaverðir starfandi á Síðumúlafangelsi þann tíma sem Erla var vistuð þar, sem getur hafa gert henni erfitt fyrir að ýmsu leyti. Mikilvægustu tengsl hennar voru við aðal rannsakendur í máluum tveimur og ýmislegt í gögnum málanna bendir til þess að hún hafi fljótt verið orðin háð þeim um samskipti og stuðning. Þessi nánú tengsl við rannsakendur hafa gert henni mjög erfitt fyrir að draga framburð sinn til baka, en auðveldað henni að breyta framburði sínum á þann veg sem hún taldi rannsakendum þóknanlegt.“

2020. Niðurstaða skýrsluhöfunda hafi verið sú að hafið sé yfir allan skynsamlegan vafa að framburðir endurupptökubeiðanda í Guðmundar- og Geirfinnsmáluum, bæði hjá lögreglu og fyrir dómi, hafi verið óáreiðanlegir.
2021. Í skýrslunni segi einnig: „Eftir að hafa farið vandlega yfir gögn þau er liggja til grundvallar þessari skýrslu þá telja höfundar þessa kafla það hafið yfir allan skynsamlegan vafa að framburðir Erlu í Guðmundarmáli og í Geirfinnsmáli, bæði hjá lögreglu og fyrir dómi, voru óáreiðanlegir. Framburður Erlu, sem benti til aðildar hennar að Guðmundar- og Geirfinnsmáluum, varð þess valdandi að fleiri einstaklingar flæktust í málin, sem leiddi til handtöku og gæsluvarðhaldsvistar og jafnvel sakfellingar sumra þeirra. Einnig var framburður hennar notaður til að þrýsta á aðra sakborninga til að játa, sem oft gerist þegar margir eru grunaðir í sama máli. Segja má að framburður Erlu hafi komið af stað röð atburða sem leiddu til sakfellingar sakborninganna í þessum tveimur máluum. Við yfirheyrslurnar var hún mjög varnarlaus fyrir þrýstingi og gaf upplýsingar um aðra grunaða einstaklinga, upplýsingar sem voru í grundvallaratriðum gallaðar og í eðli sínu óáreiðanlegar.“
2022. Í skýrslunni hafi einnig verið lagt sálfræðilegt mat á framburði Sævars og Kristjáns Viðars. Niðurstöður þess hafi verið að hafið væri yfir allan skynsamlegan vafa að framburðir þeirra í Guðmundar- og Geirfinnsmáluum, bæði hjá lögreglu og fyrir dómi, hafi verið óáreiðanlegir. Í raun hafi niðurstaðan verið sú að það væri hafið yfir skynsamlegan vafa að framburðir (játningar) allra sex sakborninganna, bæði hjá lögreglu og fyrir dómi, hafi verið óáreiðanlegir.
2023. Sakfelling endurupptökubeiðanda hafi verið byggð á játningum hennar sjálfrar um að hún hefði gegn betri vitund borið rangar sakir á fyrrgreinda fjóra menn, sem og á framburði Sævars og Kristjáns Viðars að einhverju leyti. Ef tekið sé tillit til þess sem fram komi í skýrslunni þá standi því sem næst ekkert eftir sem grundvöllur sakfellingar nema yfirlýsingar sakborninganna sem sagðar hafa verið óáreiðanlegar. Niðurstöður sálfræðimatsins séu mjög skýrar en við svo búið hafi verið lagt mat á af hálfu setts ríkissaksóknara hvort þetta mat gæti orðið grundvöllur endurupptöku málsins.
2024. Af hálfu setts ríkissaksóknara sýnist að einkum komi til greina að fella umrætt sálfræðimat undir a- eða c-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála, eða eftir atvikum báða.

2025. Áréttað sé að sálfræðimatið sé hluti af skýrslu starfshópsins. Sálfræðimat þetta hafi þannig augljóslega ekki legið fyrir við uppkvaðningu dóms hvorki í sakadómi né Hæstarétti. Þá hafi það heldur ekki legið fyrir þegar Hæstiréttur hafi tekið ákvörðun um endurupptökubeiðni endurupptökubeiðanda 22. júní 2000 né vegna endurupptökubeiðna Sævars frá 15. júlí 1997 og 18. mars 1999. Að mati setts ríkissaksóknara sker það þó ekki eitt og sér úr um það hvort sálfræðimatið teljist sem slíkt nýtt gagn í skilningi a-liðar 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála. Ástæðan sé sú að sálfræðimatið sé í öllum þýðingarmestu atriðum byggt á gögnum og upplýsingum sem hafi legið fyrir þegar dómarnir hafi upphaflega verið kveðnir upp eða eftir atvikum þegar Hæstiréttur hafi tekið afstöðu til fyrri endurupptökubeiðna. Megi í því efni minna á að Hæstiréttur hafi beinlínis tekið afstöðu til þýðingu ýmissa þeirra atriða sem matsgerðirnar séu reistar á og þýðingu þeirra fyrir áreiðanleika játninganna. Vísað er af hálfu setts ríkissaksóknara til umfjöllunar Hæstaréttar um I. kafla ákæru vegna hvarfs Geirfinns Einarssonar frá 16. mars 1977 þar sem tekin hafi verið afstaða til gildis játninga Kristjáns Viðars og Sævars með hliðsjón af harðræðisrannsókninni sem fram fór eftir uppkvaðningu héraðsdóms.
2026. Þótt að einhverju leyti liggi einnig fyrir „ný gögn“ sem aflað hafi verið sérstaklega við rannsókn starfshópsins, svo sem með viðtölum við þá sakborninga sem enn séu á lífi, viðtölum við nokkra rannsakendur og fangaverði er komu til viðtals við starfshópin og dagbókum tveggja sakborninga, það er Guðjóns Skarphéðinssonar og Tryggva Rúnars Leifssonar, sem þeir hafi ritað í gæsluvarðhaldinu um líðan sína, hugsanir og ýmsa atburði. Þessi gögn, sem innihaldi aðallega afstöðu þeirra sjálfra til sakfellinganna eða frásagnir og upprifjanir á löngu liðnum atburðum, geti heldur ekki talist ný gögn sem ein og sér geti orðið grundvöllur endurupptöku að álitum setts ríkissaksóknara þar sem ekki verði séð að þau gætu hafa haft verulega þýðingu fyrir málið þótt legið hefðu fyrir við uppkvaðningu dóms. Þá hafi dagbók Tryggva Rúnars enga þýðingu fyrir endurupptökumál endurupptökubeiðanda. Vegna þessa sé það lagalegt álitamál hvort sálfræðimatið, að því marki sem það hafi verið byggt á gögnum sem hafi verið þekkt þegar dómur hafi verið kveðinn upp, eða eftir atvikum þegar Hæstiréttur hafi tekið afstöðu til fyrri beiðna, geti talist til nýrra gagna í skilningi a-liðar 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála og sem hefðu verulega miklu skipt fyrir niðurstöðu málsins ef þau hefðu komið fram áður en dómur hafi gengið.
2027. Hvað varði c-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála er tekið fram af hálfu setts ríkissaksóknara að nánast einu sönnunargögnin sem sakfelling endurupptökubeiðanda hafi byggt á séu játningar hennar og framburðir annarra um að það hafi verið samantekin ráð þeirra að koma sök á fjórmenninganna. Komi þá til skoðunar hvort líta megi svo á að með sálfræðimatinu hafi verið leiddar að því verulegar líkur að játningar endurupptökubeiðanda og annar framburður, sem hafi leitt til sakfellingar hennar fyrir rangar sakargiftir, hafi verið rangt metinn þannig að áhrif hafi haft á niðurstöðu málsins að því er þann þátt þess varði.
2028. Endurupptökunefnd sé heimilt að fallast á endurupptöku máls ef verulegar líkur séu leiddar að því að sönnunargögn sem færð hafi verið fram í máli hafi verið rangt metin svo að áhrif hafi haft á niðurstöðu þess, samanber c-lið 1. mgr. 211. gr. laga um

meðferð sakamála. Umrætt ákvæði hafi komið inn í lög nr. 19/1991 um meðferð opinberra mála með breytingalögum nr. 36/1999. Í greinargerð með frumvarpi til breytingalaganna komi fram að rétt hafi þótt að bæta við heimild til að taka mál upp að nýju í því skyni að endurmeta sönnunargögn. Að mati setts ríkissaksóknara getur þetta vart komið til greina nema við sérstakar aðstæður, án þess að það sé skýrt frekar. Þannig megi vera ljóst að ætlan löggjafans hafi verið að skýra ætti þetta ákvæði þröngt. Þá komi einnig fram að fyrirmyndir hafi að nokkru verið sóttar í 3. tölul. 1. mgr. 977. gr. dönsku réttarfarslaganna og 2. mgr. 392. gr. norsku laganna um meðferð sakamála. Í fyrrnefnda ákvæðinu sé vísað til sérstakra aðstæðna, líkt og gert sé í greinargerð með frumvarpi til íslensku laganna. Í dönskum fræðiritum komi fram að þetta ákvæði sé hugsað sem öryggisventill og því skuli aðeins beitt af varfærni. Þetta sé undantekningarákvæði sem geri bæði kröfu um að sérstakar ástæður séu fyrir hendi og að það séu verulegar líkur á því að sönnunargögn hafi verið rangt metin í málinu. Ákvæðið beri því að túlka þröngt, líkt og það íslenska.

2029. Hið síðarnefnda ákvæði sé áþekkt. Norska ákvæðið hafi verið túlkað þannig að nýtt mat sérfræðinga á sönnunargögnum sem hafi legið fyrir við uppkvaðningu dóms (og séu þannig ekki ný) geti orðið grundvöllur endurupptöku, samanber Rt. 2002, bls. 860 og Rt. 2000, bls. 2142.
2030. Í ljósi þess að c-liður 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála sé meðal annars byggður á fyrirmyndum frá Noregi þyki verða að skýra það þannig að nýtt mat sérfræðinga á sönnunargögnum sem hafi legið sakfellingu til grundvallar í dómi Hæstaréttar frá 1980 geti orðið grundvöllur að endurupptöku málsins. Á hinn bóginn sé einnig lögð áhersla á að þetta geti aðeins átt við sérstakar aðstæður. Þannig hafi þetta verið talið eiga við þegar DNA-rannsóknir sýni að lífsýni (sem tengd hafi verið við dómfellda með eldri rannsóknaraðferðum) geti ekki verið frá dómfellda og útiloki þannig sekt hans. Í slíkum tilfellum sé um að ræða nýja þekkingu og bættá vísindalega eða fræðilega rannsóknarhætti sem óumdeilt sé að skili mjög öruggum niðurstöðum. Við ákveðnar aðstæður af þessu tagi sýni skýrslur sérfræðinga fram á með nánast óyggjandi hætti að mat sönnunargagna hafi verið rangt og hafi leitt til rangrar sakfellingar. Þekkt séu fjölmörg dæmi, meðal annars frá Noregi (Sigrid-hluti Moen-málsins), þar sem skýrslur sérfræðinga um slík efni, sem feli í sér endurskoðað mat á eldri sönnunargögnum, hafi orðið grundvöllur að endurupptöku máls og leitt til sýknu þeirra sem áður hafi verið ranglega sakfelldir.
2031. Af hálfu setts ríkissaksóknara kemur til athugunar hvort mat sálfræðinga geti haft sama eða svipað vægi og DNA-rannsóknir, eða aðrar slíkar vísindalegar rannsóknir sem sammæli séu um að skili næsta öruggum niðurstöðum.
2032. Af hálfu setts ríkissaksóknara eru annars vegar rök sem veikja sálfræðimatið og hins vegar rök því til styrkingar.
2033. Að mati setts ríkissaksóknara veikja sálfræðimatið þeir þrír fyrirvarar sem höfundar þess hafi gert við niðurstöður sínar og þau gögn sem þær hafi verið byggðar á. Í fyrsta lagi sá tími sem hafi liðið milli atburða og upprifjunar í viðtali, og geti auðveldlega leitt til þess að frásagnir fólks verði ónákvæmar, því almennt séð versni minni fólks

með tímanum. Minni sakborninga um sum málsatvik geti hafa dofnað þótt líklegt sé að minni þeirra á helstu atburði sé rétt. Þá sé vitað að aukaatriði geti gleymst og aðalatriði spillst í minni fólks vegna truflandi áhrifa upplýsinga sem síðar berist. Í öðru lagi sé talið óráðlegt að treysta eingöngu á framburð sakborninga við svona mat. Í þriðja lagi séu birtar tilvitnanir úr lögregluskýrslum og öðrum málsgögnum í sálfræðimatinu án þess að vísað hafi verið nákvæmlega til viðeigandi skjala og blaðsíðunúmera. Að mati setts ríkissaksóknara leiða þessir fyrirvarar til þess að niðurstöður matsins, að því leyti sem það sé byggt á brigðulu minni dómfelldu eða annarra, verði veikari en ella. Þriðji fyrirvarinn leiðir til þess að örðugleikar séu á að sannreyna við hvaða gögn nákvæmlega niðurstöðurnar hafi verið studdar.

2034. Að mati setts ríkissaksóknara veikir það jafnframt sálfræðimatið að það sé annars eðlis en til að mynda DNA-rannsóknir. Mögulega megi færa fyrir því rök að dómstólar verði að fara varlega í að taka sálfræðiskýrslur gildar með sama hætti og slíkar rannsóknir. Mat sálfræðinga á sannleiksgildi munnlegra yfirlýsinga sem gefnar hafi verið fyrir lögreglu eða dómi sé á endanum á hendi dómstóla og séu þeir ekki bundnir af mati sérfræðinga á því. Mat á áreiðanleika játninga og framburða í þessu máli sé á hendi endurupptökunefndar og eftir atvikum dómstóla, en sálfræðimötin séu mikilvæg gögn við það mat. Þá sé einnig ástæða til að setja ýmsa fyrirvara við að nota síðar tilkomnar sálfræðilegar athuganir á dómfelldu til að grafa undan sakfellingu þeirra. Þetta megi vafalaust réttlæta í sumum tilvikum, en sé ávallt að nokkru áhættusamt. Fyrst megi nefna þann langa tíma sem kunnir að líða frá því atburðir gerðust og þar til sálfræðimatið hafi farið fram. Þetta geti augljóslega grafið undan gildi matsins. Í öðru lagi þurfi sálfræðingur að byggja mat sitt á viðtölum, meðal annars við dómfellda sjálfan eða aðra sem taldir séu geta vitnað um ástand viðkomandi á þeim tíma sem um ræði. Þannig sé ekki óvarlegt að ganga almennt út frá því að það sem dómfelldur maður segi sé í þágu hans sjálfs og þess markmiðs að grafa undan eigin játningum. Ekki sé ástæða til annars en að ætla að sálfræðingarnir sem hafi unnið matið hafi verið meðvitaðir um þetta. Að mati setts ríkissaksóknara er engu að síður rétt að halda þessu til haga þar sem meðal annars af þessum ástæðum sé sálfræðilegt mat á áreiðanleika framburðar manns í vísindalegu tilliti annars eðlis en til dæmis DNA-rannsóknir. Á hinn bóginn sé það ekki skilyrði samkvæmt c-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála að víska sé fyrir því að sönnunargögn hafi verið rangt metin, heldur nægi að leiða að því verulegar líkur. Engu að síður sé óhjákvæmilegt að beita niðurstöðum slíks sálfræðimats með öðrum og ef til vill gagnrýnni hætti en til að mynda niðurstöðum DNA-rannsóknar.
2035. Að mati setts ríkissaksóknara standa rök til að meta sálfræðimöt með öðrum hætti en til dæmis DNA-rannsóknir. Í því efni þurfi einnig að hafa í huga að almennt verði að reikna með að heimildin í c-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála verði túlkun þröngt og geti aðeins átt við um „sérstakar aðstæður“.
2036. Í fyrsta lagi styrki hins vegar niðurstöðu sálfræðimatsins að falskar eða óáreiðanlegar játningar séu staðreynd. Rannsóknir á málum sem hafi verið endurupptekin þar sem óyggjandi DNA-rannsóknir hafi verið fyrir hendi sýni að aukin hætta sé á þeim við ákveðnar aðstæður. Aðstæður dómfelldu hafi verið um margt áþekkar þeim aðstæðum

sem rannsóknir hafi sýnt að skapi hættu á óáreiðanlegum eða jafnvel fölskum játningum. Samkvæmt öllum viðurkenndum mælikvörðum aukist hættan á fölskum játningum við þessar aðstæður. Í því sambandi sé bent á að mál þar sem DNA-rannsóknir liggi fyrir hafi verið fjölmörg og þessi mál geri kleift að rannsaka mögulegar ástæður falskra játninga og við hvaða aðstæður sé mest hættu á þeim. Sýnt hafi verið fram á að í málum þar sem DNA-rannsóknir liggi fyrir hafi um 15–20% falskra játninga eða yfirlýsinga verið að rekja til hvatningar eða þrýstings lögreglu. Ekki sé ástæða til að þetta sé hlutfall sé annað eða lægra í málum þar sem ekki hafi verið kostur á DNA-rannsóknum.

2037. Í öðru lagi hafi sálfræðiskýrslur eða vitnisburðir verið lagðir til grundvallar við mat á endurupptökubeiðnum, samanber niðurstöðu norsku endurupptökunefndarinnar í Moen-málinu þar sem nýtt sérfræðimat á sönnunargögnum sem hafi legið fyrir þegar dómur hafi verið kveðinn upp hafi verið talið grundvöllur til endurupptöku og vísað til dómaframkvæmdar því til stuðnings. Í þeim dómum hafi aftur á móti ekki verið um að ræða sérfræðimöt sálfræðinga, en færa megi rök fyrir því að sambærileg rök gildi um slík sérfræðimöt. Þá megi geta þess að í Bretlandi hafi verið talið að sálfræðimat á áreiðanleika framburða geti gefið tilefni til að vefengja sakfellingar undirréttar. Vísað er af hálfu setts ríkissaksóknara til tveggja dómsmála í þessum efnunum, Engin Raghrips-málsins og Pendleton-málsins.
2038. Af hálfu setts ríkissaksóknara er ljóst að dómstólar hafi fallið frá fyrri niðurstöðu sinni vegna sálfræðimata um áreiðanleika framburða, líkt og það sem hér liggi fyrir. Það styðji þá niðurstöðu að Hæstarétti skuli veitt tækifæri til þess að leggja mat á sönnunargildi sálfræðimatsins og hvaða áhrif það hafi á játningar og aðra framburði sakborninganna.
2039. Í fjórða lagi hafi Sævar með annarri endurupptökubeiðni sinni frá 2. febrúar 1999 lagt meðal annars fram almennar rannsóknir á röngum og óáreiðanlegum játningum sem hafi sýnt fram á að rangar eða óáreiðanlegar játningar væru stundum gefnar án þess að annað harðræði kæmi til en að manni væri haldið í einangrun og á hann bornar sakir. Hæstiréttur hafi talið almennar rannsóknir ekki geta einar og sér réttlætt endurupptöku og vísað sérstaklega til þess að Sævar hefði ekki óskað eftir því að sérstök rannsókn yrði gerð á áreiðanleika skýrslna sem hann hafi gefið fyrir lögreglu og dómi við rannsókn og meðferð málsins. Þetta verði ekki skilið öðruvísi en svo að sérstakt sálfræðimat á áreiðanleika framburða dómfellða hefðu við úrlausn málsins getað haft þýðingu við mat á áreiðanleika játninga hans og annars framburðar.
2040. Að síðustu er af hálfu setts ríkissaksóknara áréttað að niðurstöður sálfræðimatsins virðast afdráttarlausar. Þar segi meðal annars að framburður endurupptökubeiðanda og annarra dómfelldu sé án nokkurs vafa óáreiðanlegur. Óhjákvæmilegt sé að svo skýrar niðurstöður sálfræðinganna fái talsvert vægi.
2041. Til viðbótar framangreindum almennum athugasemdum er að mati setts ríkissaksóknara rétt að hafa eftirtalin atriði í huga við mat á þýðingu sálfræðimatsins fyrir endurupptöku máls endurupptökubeiðanda:

2042. Í fyrsta lagi hafi skýrsluhöfundar greint frá niðurstöðum sínum um óáreiðanleika framburðar í Guðmundar- og Geirfinnsmálunum og að byggt hafi verið á eftirtöldum þáttum:
- (i) Preyту og hjálparleysi, þar sem endurupptökubeiðandi hafi verið föst í lygavef; ásamt samspili sálrænna þátta, sem hafi gert hana viðkvæma fyrir yfirheyrslum, og aðstæðum við yfirheyrslurnar í Síðumúlafangelsi.
 - (ii) Endurupptökubeiðandi hafi haft tilhneigingu til að þóknast rannsakendum og farið að segja þeim sögu sem hún hafi talið að þeir hafi viljað heyra og hafi verið líkleg til að taka þrýstinginn af henni. Þetta hafi orðið til þess að hún hafi gefið framburð sem þeir telja án nokkurs vafa óáreiðanlegan og endurupptökubeiðandi hafi flækt fleiri einstaklingum í málið. Vegna einangrunar hafi hún fljótt orðið þeim háð um samskipti og stuðning. Þessi nánu tengsl við rannsakendur hafi gert henni mjög erfitt fyrir að draga framburð sinn til baka, en auðvelda henni að breyta framburði sínum á þann veg sem hún hafi talið rannsakendum þóknanlegt.
 - (iii) Endurupptökubeiðandi hafi ekki fengið mikinn utanaðkomandi stuðning við yfirheyrslurnar, né í gæsluvarðhaldinu, auk þess sem hún virðist hafa fengið mjög takmarkaða lögfræðiaðstoð.
 - (iv) Endurupptökubeiðandi hafi ýmist haft stöðu vitnis eða sakbornings við yfirheyrslur í Guðmundar- og Geirfinnsmálunum, sem geti hafa gert lögmannsaðstoð enn mikilvægari.
 - (v) Hún hafði einnig haft takmörkuð samskipti við fangelsisprestinn.
 - (vi) Þá hafi ekki verið kvenfangaverðir starfandi á Síðumúlafangelsi þann tíma sem endurupptökubeiðandi hafi verið vistuð þar, sem geti hafa gert henni erfitt fyrir að ýmsu leyti.
2043. Í öðru lagi hafi framburðir endurupptökubeiðanda í Guðmundarmálinu verið taldir óáreiðanlegir. Settur ríkissaksóknari bendir á að endurupptökubeiðandi hafi ekki verið ákærð fyrir þátt sinn í Guðmundarmálinu og framburðir hennar í þeim þætti málsins hafi eingöngu verið notaðir til að styðja við sakfellingu þeirra Sævars, Kristjáns Viðars og Tryggva Rúnars fyrir aðild þeirra að dauða Guðmundar Einarssonar. Þessi niðurstaða sálfræðimatsins geti þannig ekki stutt við endurupptökubeiðni endurupptökubeiðanda vegna sakfellingar hennar fyrir rangar sakargiftir þar sem hún hafi verið talin hafa gegn betri vitund bendlað fjórmeningana við hvarf Geirfinns. Niðurstaða sálfræðimatsins að þessu leyti geti á hinn bóginn eftir atvikum haft þýðingu við mat á sönnunargögnum sem hafi legið til grundvallar sakfellingu þeirra Sævars, Kristjáns Viðars og Tryggva Rúnars fyrir þátt þeirra í hvarfi Guðmundar.
2044. Í þriðja lagi hafi framburðir endurupptökubeiðanda í Geirfinnsmálinu verið taldir óáreiðanlegir. Í því sambandi sé þess fyrst að geta að endurupptökubeiðandi hafi verið sýknuð í Hæstarétti af ákæru um aðild sína að þeim þætti málsins. Þessi niðurstaða geti þannig ekki stutt beint við endurupptökubeiðni vegna sakfellingar endurupptökubeiðanda fyrir rangar sakargiftir. Hún geti á hinn bóginn eftir atvikum

- haft þýðingu fyrir sakfellingu Sævars, Kristjáns Viðars og Guðjóns ef á reyni að því varði aðild þeirra að dauða Geirfinns.
2045. Að síðustu er af hálfu setts ríkissaksóknara fjallað um þýðingu niðurstöðu sálfræðimatsins fyrir endurupptöku málsins að því er varði sakfellingu endurupptökubeiðanda fyrir rangar sakargiftir samkvæmt 1. mgr. 148. gr. almennra hegningarlaga.
2046. Í því sambandi sé þess fyrst að geta að í þeim hluta sálfræðimatsins sem fjalli um endurupptökubeiðanda sérstaklega hafi hvergi berum orðum verið vikið að áreiðanleika framburða hennar í þessum þætti málsins. Hvorki að því er varði upphaflegar yfirlýsingar hennar um þau efni né beinar játningar hennar um að hún hefði gegn betri vitund borið sakir á fjórmenningana, sem síðar hafi verið hreinsaðir af öllum grun um aðild sína að Geirfinnsmálinu. Á stöku stað sé þó notað orðalag sem gæti gefið til kynna að þessi þáttur málsins hafi einnig verið hafður í huga þótt það sé fjarri því að vera nægilega skýrt.
2047. Endurupptökubeiðandi hafi í viðtali við skýrsluhöfunda sálfræðimatsins verið spurð um aðdraganda þess að hún hafi flækt Einar Bollason, Magnús Leóoldsson, Valdimar Olsen og Sigurbjörn Eiríksson í Geirfinnsmálið. Hún hafi sagt að við yfirheyrslurnar hefði umræðurnar farið að snúast um smygl og þannig hafi Einar bróðir hennar flækst í málið og ef til vill hafi ástæðan verið sú að hún hafði í spjalli við rannsakendur sagt þeim frá því að Einar hefði einhvern tímann gefið föður þeirra smyglaðan bjór. Þetta sé í eina skiptið sem fjórmenningarnir hafi verið nefndir með beinum hætti í þeim hluta sálfræðimatsins en varði endurupptökubeiðanda sérstaklega. Tilvitnuð orð hafi komið fram í viðtali endurupptökubeiðanda áratugum eftir að umræddir atburðir hafi gerst. Þessi ummæli geti ekki orðið grundvöllur að endurupptöku máls hennar.
2048. Þá segi í skýrslu starfshópsins: „Þegar hún hafði játað aðild að Geirfinnsmálinu var hún orðin þreytt, algjörlega hjálparlaus og föst í lygavef og það, ásamt samspili sálrænna þátta, sem gerðu hana viðkvæma fyrir yfirheyrslum, og aðstæðum við yfirheyrslurnar í Síðumúlafangelsi, leiddi til þess að hún fór að þóknast rannsakendunum og sagði þeim sögu sem hún taldi að þeir vildu heyra og var líkleg til að taka þrýstinginn af henni. Svo virðist sem hún hafi litið á það sem einu leið sína til að komast af við þessar óbærilegu aðstæður sem hún var komin í. Þetta varð til þess að hún gaf framburð sem er án nokkurs vafa óáreiðanlegur og flækti fleiri einstaklinga í málið.“
2049. Í niðurlaginu komi fram að aðstæður sem þarna hafi verið raktar hafi leitt til þess að hún „flækti“ aðra einstaklingum í Geirfinnsmálið. Að mati setts ríkissaksóknara er óljóst hvort skýrsluhöfundar hafi einungis haft aðra þá sem sakfelldir hafi verið fyrir aðild að dauða Geirfinns í huga eða hvort hér sé einnig verið að vísa til fjórmenninganna.
2050. Þó verði að hafa eftirfarandi huga jafnvel þótt með þessum orðum hafi einnig verið átt við upphaflegar frásagnir og síðar játningar endurupptökubeiðanda varðandi þær röngu sakargiftir sem hún hafi verið sakfelld fyrir.

2051. Endurupptökubeiðandi hafi verið ákærð fyrir að bera rangar sakargiftir á fjórmeningana árið 1976 sem hér segi: a) Á Einar Bollason fyrir rannsóknarlögreglu 23. janúar, 3. og 10. febrúar, 3. mars, 4. maí, 1. september og á dómþingi sakadóms 30. mars. b) Á Magnús Leópoldsson fyrir rannsóknarlögreglu 23. janúar, 3. og 10. febrúar, 4. maí, 1. september og á dómþingi sakadóms 30. mars og 7. apríl. c) Á Sigurbjörn Eiríksson fyrir rannsóknarlögreglu 3. og 10. febrúar, 1. september og á dómþingi sakadóms 30. mars. d) Á Valdimar Olsen fyrir rannsóknarlögreglu 3. febrúar og 1. september.
2052. Af þessu megi sjá að þegar endurupptökubeiðandi hafi bendlað þá Einar Bollason og Magnús Leópoldsson fyrst við Geirfinnsmálið 23. janúar 1976 hafi hún ekki verið í gæsluvarðhaldi, heldur hafði hún komið á lögreglustöð að eigin frumkvæði þar sem hún hafi sagst óttast vissa menn sem síðar hafi komið í ljós að væru umræddir fjórmeningar. Þá hafi hún heldur ekki verið í gæsluvarðhaldi þegar hún hafi endurtekið þessar sakargiftir á hendur þessum mönnum, ásamt þeim Sigurbirni Eiríkssyni og Valdimar Olsen 3. og 10. febrúar 1976, né heldur þegar hún hafi bendlað þá alla fjóra við málið á dómþingi sakadóms 30. mars 1976. Hún hafi endurtekið þessar sakargiftir aftur 4. maí sama ár, en þann dag hafi hún verið úrskurðuð í gæsluvarðhald. Hún hafi endurtekið þessar sakargiftir síðan 1. september, en þá hafði hún að vísu sætt gæsluvarðhaldi í nokkurn tíma.
2053. Í sálfræðimatinu hafi niðurstaða um óareiðanleika framburðar endurupptökubeiðanda verið reist á áðurnefndum forsendum um þreytu, hjálparleysi, samspili sálrænna þátta sem hafi gert hana viðkvæma fyrir yfirheyrslum, tilhneigingu til að þóknast rannsakendum og takmarkaðri lögfræðiaðstoð. Þá hafi hún ýmist haft réttarstöðu vitnis eða sakbornings sem hefði gert lögmannsaðstoð enn brýnni auk þess sem hún hafi haft takmörkuð samskipti við fangelsisprestinn og að það hafi gert henni erfiðara um vik en ella að engir kvenfangaverðir voru í Síðumúlafangelsinu.
2054. Settur ríkissaksóknari bendir á að framangreindar aðstæður, að því undanskildu að endurupptökubeiðandi hafi ýmist haft stöðu vitnis eða sakbornings við yfirheyrslur, hafi ekki átt við um endurupptökubeiðanda dagana 23. janúar, 3. og 10. febrúar og 30. mars 1976, enda hafi hún ekki verið í gæsluvarðhaldi á þessum tíma og ekki sætt einangrun. Sama dag og hún hafi verið úrskurðuð í gæsluvarðhald, 4. maí 1976, hafi hún endurtekið hinar röngu sakargiftir í fimmta sinn. Þá beri gögn málsins ekki með sér að endurupptökubeiðandi hafi á þeim tíma er hún hafi verið í gæsluvarðhaldi sætt einangrun í lagalegum skilningi, þótt eðli málsins samkvæmt hljóti nokkur félagsleg einangrun að leiða af gæsluvarðhaldi. Niðurstöður um aðstæður sem endurupptökubeiðandi hafi verið í og ástæður þess að meta verði framburði hennar í Geirfinnsmálinu óareiðanlega geti af þeim ástæðum ekki nema að mjög litlu leyti átt við um yfirlýsingar hennar um þátt fjórmeninganna í hvarfi Geirfinns. Þær hafi hún endurtekið haft í frammi áður en aðstæður þær sem niðurstöður sálfræðimatsins hafi aðallega verið reistar á hafi getað átt við um hana.
2055. Að mati setts ríkissaksóknara hvíli meginröksemd endurupptökubeiðanda á gildi sálfræðimatsins. Önnur rök sem hafi verið færð fram í endurupptökubeiðni og gögn

sem þar hafi verið vísað til skapi ein og sér ekki nægilegan grundvöll til endurupptöku málsins vegna sakfellingar endurupptökubeiðanda fyrir rangar sakargiftir.

2056. Af hálfu setts ríkissaksóknara er á því byggt að vafamál sé hvort sálfræðimatið geti talist „nýtt gagn“ í skilningi a-liðar 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála þar sem það hafi að mestu verið byggt á upplýsingum og gögnum sem hafi legið fyrir við dómsuppkvaðningu eða eftir atvikum gögnum og upplýsingum sem Hæstiréttur hafi þegar tekið afstöðu til í tilefni af afgreiðslu á eldri endurupptökubeiðnum Sævars 15. júlí 1997 og 18. mars 1999 og fyrri endurupptökubeiðni endurupptökubeiðanda 22. júní 2000. Af hálfu setts ríkissaksóknara er talið að meta skuli þýðingu sálfræðimatsins í ljósi c-liðar 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála þar sem niðurstöður þess feli í sér að líkur séu á að sönnunargögn hafi verið rangt metin svo að áhrif hafi haft á niðurstöðu málsins.
2057. Áður hefur verið fjallað um atriði sem ýmist veikja sálfræðimatið eða styrkja það. Í máli endurupptökubeiðanda skipti þó mestu máli að þegar hún hafi bendlað Einar Bollason og Magnús Leópoldsson fyrst við Geirfinnsmálið 23. janúar 1976 hafi hún ekki verið í gæsluvarðhaldi, heldur hafði hún komið á lögreglustöð að eigin frumkvæði þar sem hún hafi sagst óttast vissa menn sem síðar hafi komið í ljós að hafi verið umræddir fjórir menn. Þá hafi hún heldur ekki verið í gæsluvarðhaldi þegar hún hafi endurtekið þessar sakargiftir á hendur þessum mönnum, ásamt þeim Sigurbirni Eiríkssyni og Valdimar Olsen 3. og 10. febrúar 1976, né heldur þegar hún hafi bendlað þá alla fjóra við málið á dómþingi sakadóms 30. mars 1976. Hún hafi endurtekið þessar sakargiftir aftur 4. maí sama ár, en þann dag hafi hún verið úrskurðuð í gæsluvarðhald. Hún hafi endurtekið þessar sakargiftir síðan 1. september sama ár, en þá hafði hún að vísu sætt gæsluvarðhaldi í tæpa fjóra mánuði. Fyrir dómi 22. desember 1976 hafi endurupptökubeiðandi staðfest að það hefðu verið samantekin ráð þeirra Sævars og Kristjáns Viðars að bendla aðra við málið. Að lokum hafi hún játað sök fyrir dómi 5. júlí 1977 varðandi þær röngu sakargiftir sem hún hafi verið ákærð fyrir og sagt frá því hvernig hún og aðrir sakborningar hefðu komið sér saman um að bendla fjórmeningana við málið ef böndin bærust að þeim um þátt þeirra í dauða Geirfinns. Þegar sú játning hafi verið gerð fyrir dómi hafi verið liðnir ríflega sjö mánuðir frá því að hún hafði verið leyst úr gæsluvarðhaldi, 22. desember 1976.
2058. Samkvæmt þessu hafi endurupptökubeiðandi ítrekað haft í frammi hinar röngu sakargiftir áður en aðstæður þær sem niðurstöður sálfræðimatsins hafi aðallega verið reistar á hafi getað átt við um hana. Þá hafi hún ekki sætt einangrun í gæsluvarðhaldinu í lagalegum skilningi eins og virðist hafa verið gert ráð fyrir í sálfræðimatinu. Þannig hafi sá hluti sálfræðimatsins sem fjalli um endurupptökubeiðanda, þar sem framburðir hennar sé taldir óáreiðanlegir, fyrst og fremst þýðingu við mat á sönnunargögnum sem hafi legið til grundvallar sakfellingu annarra sakborninga fyrir þátt þeirra í hvarfi Guðmundar og Geirfinns. Með vísan til þess er það mat setts ríkissaksóknara að með sálfræðimatinu, eins og það liggja fyrir, hafi ekki verið leiddar „verulegar“ líkur að því játningar endurupptökubeiðanda, um að hafa gegn betri vitund borið sakir á fyrrgreinda fjórmeninga, hafi verið ranglega

metnar sem sönnunargögn, eins og áskilið sé í c-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála.

2059. Það er mat setts ríkissaksóknara að endurupptökubeiðandi hafi í beiðni sinni ekki rökstutt nægilega að fullnægt sé skilyrðum 211. gr. laga um meðferð sakamála um endurupptöku málsins að því er varði sakfellingu hennar fyrir rangar sakargiftir.

VI. Athugasemdir endurupptökubeiðanda

2060. Í athugasemdum af hálfu endurupptökubeiðanda við umsögn setts ríkissaksóknara er gerð grein fyrir málsmeðferðinni í heild sinni frá sjónarhóli endurupptökubeiðanda, það er öll lögreglurannsóknin undir stjórn sakadóms Reykjavíkur og dómsmeðferð sama dómstóls frá útgáfu ákæru frá upphafi til loka með dómi Hæstaréttar 1980. Sakfelling endurupptökubeiðanda sé rakin til óréttlátrar og löglausrar málsmeðferðar á rannsóknarstigi og fyrir dómi og á röngu mati á sönnunargögnum.
2061. Endurupptökubeiðandi tekur fram að sömu rannsóknarlögreglumenn og sami sakadómsfulltrúi hafi stýrt rannsókninni í bæði Guðmundar- og Geirfinnsmálinu, svo og á meintum röngum sakargiftum þar til ákæru hafi verið gefnar út eða að minnsta kosti þar til erlendum þýskumælandi lögreglumanni hafi verið falin stjórn hennar. Það hafi þó ekki breytt þátttöku þeirra í rannsókninni. Eftir útgáfu ákæru í Guðmundarmálinu hafi sakadómarar sem hafi fengið málið til dómsmeðferðar talið að lögreglurannsóknin sem ákæran hafi verið byggð á væri að engu hafandi og hafi fengið rannsóknina öðrum lögreglumönnum, sem þeir sjálfir hafi stýrt. Sakadómararnir hafi þó ekki talið að þeim bæri að beina rannsókninni að öðru en því að sanna að ákæran hafi verið rétt. Því hafi ekki verið um hlutlæga rannsókn að ræða. Sakadómararnir hafi gengið svo langt að gefa fangelsisfyrirvöldum fyrirmæli um að meina sakadómsfulltrúanum og rannsóknarlögreglumönnum, sem hafi leitt rannsóknina í þessum málum, um aðgang að fangelsinu sem hafi hýst sakborninga. Þá hafi þeir einnig bannað samtöl milli verjenda og sakborninga. Þannig hafi þeir svipt tímabundið sakborninga þeim grundvallarrétti að njóta aðstoðar verjenda meðan á einangrun hafi staðið.
2062. Sakfellingar í málinu, þar á meðal vegna rangra sakargifta, hafi einungis verið reistar á játningum. Sakfelling endurupptökubeiðanda hafi vegna rangra sakargifta verið byggð á „jåtningum“ tveggja annarra sakborninga, sem hafi verið sine qua non. Þegar af þeirri ástæðu sé óhjákvæmilegt að gera grein fyrir þeirri málsmeðferð sem aðrir sakborningar hafi sætt. Í margvíslegum tilvikum hafi tekist að sanna að brotið hafi verið á réttindum einstakra sakborninga þannig að leitt hafi til rangra játninga og þar með rangrar dómsniðurstöðu. Víst megi telja að jafnt hafi verið látið ganga yfir alla sakborninga og þeir hafi sætt sömu málsmeðferðinni af hálfu sömu rannsóknarmanna. Því sé bæði heimilt og reyndar skylt að álykta að hafi einn sakborninganna sætt ólöglegri málsmeðferð með tilteknum hætti þá verði að ætla að aðrir sakborningar hafi sætt sams konar ólöglegri málsmeðferð.
2063. Sýna verði fram á með sanngjörnum hætti hvernig málsmeðferðinni hafi verið háttað í heild með dæmum sem sanni að rannsóknarmenn og dómarar hafi búið til aðstæður og

atvik sem hafi samræmst rannsóknartilgátum þeirra en verið með öllu ósannar. Annmarkar á málsmeðferðinni lúti ekki aðeins að slíku heldur einnig brýnum og endurteknum brotum á réttindum sakborninganna. Þeir hafi verið hafðir alltof lengi í einangrun við illan aðbúnað, þeir hafi sætt ýmiss konar harðræði, ábyrgðarmenn rannsóknarinnar hafi séð til þess að þeir hafi ekki notið aðstoðar verjenda nema í undantekningartilvikum, fyrir dómi hafi þeim eða verjendum ekki verið gefinn kostur á gagnspurningum til annarra ákærðra eða vitna og svo megi lengi telja. Úrslit málanna hefðu orðið önnur og sakborningum hagstæðari ef þeir hefðu til dæmis notið aðstoðar verjenda á rannsóknarstigi og á dómstigi á þann hátt sem lög hafi mælt fyrir, svo og annarra réttinda.

2064. Þá beri að hafa í huga að málsmeðferðin hafi staðið frá 1975 til 1980 og henni hafi verið stjórnað af sakadómi Reykjavíkur frá fyrsta degi. Til að byrja með af fulltrúa sakadóms og síðar eftir útgáfu ákæru af þremur sakadómurum sem jafnframt hafi dæmt í málinu. Sakadómarnir sem hafi stýrt málunum að lokum og dæmt hafi í sífellu dæmt um eigin verk, ýmist beinlínis eða um verk sem sakadómur Reykjavíkur hafi borið ábyrgð á. Enginn aðskilnaður hafi verið milli framkvæmdarvalds og dómsvalds heldur hafi þessir valdþættir verið samtvinnaðir á einum stað og það í sömu persónunum. Þetta hafi ekki verið í samræmi við stjórnarskrárákvæði þess tíma.
2065. Rétt sé þó að gera þann fyrirvara um yfirstjórn rannsóknarinnar, að á tímabili virtist Karl Schütz hafa stjórnað rannsókninni og hafði hann sjaldnast löggiltan túlk sér við hlið, samanber 6. mgr. 40. gr. laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála. Þeir þættir rannsóknarinnar sem hann hafi stýrt og einkum yfirheyrslur sem hann hafi séð um á erlendu máli hafi ekkert gildi að lögum. Hans þáttur í málinu sé brot á lögum um meðferð opinberra mála og séu skýrslur sem hann hafi aflað að engu hafandi.
2066. Að mati endurupptökubeiðanda hafi rannsóknarmönnum tekist að leiða sakborninga, þar á meðal endurupptökubeiðanda, til að segja hvað sem væri í skýrslutökum. Skýrslur þannig fengnar hafi verið taldar fullkomin sönnunargögn um atburði sem sakfelld hafi verið fyrir. Þá sé ekkert komið fram sem bendi til að sömu aðferðum og í Guðmundar- og Geirfinnsmálunum hafi ekki verið beitt við rannsókn hinna meintu rangra sakargifta.
2067. Við mat á því hvort sakborningar hafi notið réttlátrar málsmeðferðar og hvort sakir samkvæmt ákærum í málinu hafi talist sannaðar sé óhjákvæmilegt að taka afstöðu til þess hvort málsmeðferðin í heild sinni hafi verið réttlát og þar með hvernig staðið hafi verið að öflun sönnunargagna, svo sem með yfirheyrslum sakborninga sem hafi setið í einangrunarklefum árum saman án þess að njóta aðstoðar verjenda nema í undantekningartilvikum, samanber til dæmis dóm Mannréttindadómstóls Evrópu í máli Teixeira de Castro gegn Portúgal, nr. 25829/94 frá 9. júní 1998.
2068. Þá þurfi að meta og taka afstöðu til þess hvort sakborningar hafi verið beittir þvingunum og frásagna þeirra aflað þannig. Það sé hlutverk ákærvaldsins að sanna sekt sakborninga án þess að grípa til sönnunargagna sem aflað hafi verið með harðræði og nauðung, eins og gert hafi verið í máli þessu.

2069. Enn fremur skuli meta og taka afstöðu til þess hvaða áhrif það hafi haft á réttlæti málsmeðferðarinnar að endurupptökubeiðandi hafi hvorki notið lögmannaðstoðar í upphafi rannsóknar né síðar. Endurupptökubeiðandi hafi verið ranglega yfirheyrð sem vitni í janúar 1976 þegar hún hafi verið yfirheyrð um það hverja hún væri hrædd við. Með því hafi hún verið svipt réttinum til að fella ekki á sig sök, réttinum til að neita að tjá sig og réttinum til verjanda.
2070. Settur ríkissaksóknari hafi talið sig bundinn af því að fjalla einungis um lögreglu- og dómsrannsóknina á hendur endurupptökubeiðanda eins þröngt og unnt sé og án þess að meta málsmeðferðina heildstætt. Settur ríkissaksóknari hafi farið sömu leið og Hæstiréttur þegar dómstóllinn hafi synjað um endurupptökubeiðni Sævars árið 1997. Sú aðferð hafi einkennst af því að sundra einstökum þáttum og atvikum rannsóknarinnar og dómsmeðferðarinnar og álykta svo að hvert réttarbrot gegn sakborningum hafi ekki nægt til að líta svo á að skilyrði endurupptöku væru uppfyllt. Að mati endurupptökubeiðanda er þessi aðferð óheimil og hljóti að leiða til rangrar niðurstöðu.
2071. Þá séu þeir annmarkar á umsögn setts ríkissaksóknara að hann hafi talið að hvert það atriði sem Hæstiréttur hafi tekið afstöðu til, þegar Sævari hafi verið synjað um endurupptöku, sé bindandi fyrir hann í endurupptökumáli endurupptökubeiðanda og þess vegna geti hann ekki tekið sjálfstæða afstöðu til álitafnanna. Þetta sé meginmisskilningur hjá settum ríkissaksóknara. Ein forsenda þess að endurupptökunefnd hafi verið komið á fót hafi verið sú að Hæstarétti hafi ekki verið talið kleift að fjalla hlutlægt um endurupptökubeiðni í máli sem rétturinn hafði sjálfur dæmt. Þegar fjallað sé um beiðni um endurupptöku sakamáls, sem Hæstiréttur hafi dæmt, sé það grundvallaratriði að endurupptökunefnd og settur ríkissaksóknari séu með öllu óháðir Hæstarétti og dómurum þar.
2072. Hvorki settum ríkissaksóknara né endurupptökunefnd sé heimilt að skírskota til ákvarðana Hæstaréttar í endurupptökumálum sem þar hafi verið rekin. Ákvarðanir Hæstaréttar í endurupptökumálum séu stjórnsluákvarðanir og hafi ekki réttaráhrif sem dómsákvæðanir. Endurupptökubeiðandi krefst þess að endurupptökunefnd sniðgangi með öllu þá afstöðu setts ríkissaksóknara sem hafi byggt á fyrri ákvörðunum Hæstaréttar í málum endurupptökubeiðanda eða annarra. Telja verði að í slíkri afstöðu felist að viðkomandi telji sig ranglega eiga að taka við fyrirmælum Hæstaréttar við úrlausn máls.
2073. Endurupptökubeiðandi rekur skýrslutökur af sér og önnur atvik í tímaröð, allt frá 7. febrúar 1974 til 10. febrúar 1981, það er upphaf málsins, skýrslutökur af henni og öðrum sakborningum auk annarra atvika sem áttu sér stað undir rannsókn málsins, einkum sem hafi lotið að Guðjóni Skarphéðinssyni og endurupptökubeiðanda, og máli skipta.
2074. Meðal þeirra málsatvika sem endurupptökubeiðandi vekur sérstaka athygli á er að 23. október 1975 hafi [GuA] verið yfirheyrður með réttarstöðu sakbornings. Í þeirri rannsókn sem þá hafi farið fram hafi nöfn Sigurbjörns Eiríkssonar, Magnúsar Leópoldssonar og Geirfinns Einarssonar komið fram. Fjallað hafi verið um bátsferð,

að Geirfinnur hafi týnst á hafi úti og að Magnús hafi farið inn í Hafnarbúðina og hringt í Geirfinn en sú lýsing hafi samrýmt þeirri sem bókuð hafi verið eftir sakborningum í Geirfinnsmálinu síðar.

2075. Þá er fjallað um fyrstu yfirheyrslu yfir endurupptökubeiðanda 13. desember 1975 eftir að hún hafi verið úrskurðuð í gæsluvarðhald vegna gruns um fjársvik hjá Pósti og síma. Í því samhengi hafi þess verið getið að endurupptökubeiðandi hafi mætt til skýrslutöku í apríl 1975 vegna þessara sakargifta og þá yfirheyrð af Nirði Snæhólm rannsóknarlögreglumanni. Eftir því sem endurupptökubeiðandi viti best hafi yfirheyrslan ekki verið skráð en svo virtist sem sakbending hafi farið fram án hennar vitneskju. Að mati endurupptökubeiðanda hafi síðan ekkert nýtt komið fram í málinu fram að því að hún hafði verið úrskurðuð í gæsluvarðhald í desember annað en að rannsóknarlögreglumenn hafi rætt við tvær konur [UJ] og [GT] um Sævar og póstsvikamálið.
2076. Af hálfu endurupptökubeiðanda fjallar hún um 20. desember 1975 er hún hafi verið yfirheyrð um hvarf Guðmundar Einarssonar. Gerð hafi verið sérstök athugasemd við það að óheimilt hefði verið að yfirheyra hana sem gæsluvarðhaldsfangna með réttarstöðu vitnis um hvarf Guðmundar. Brynt sé að fá upplýst frá Erni Höskuldssyni, Eggerti Norðdahl Bjarnasyni og Sigurbirni Víði Eggertssyni hvers vegna þeir hafi yfirheyrt hana um hvarf Guðmundar og hvað hafi gefið þeim tilefni til þess. Upplýsingum um það hafi með skipulegum hætti verið haldið frá öllum, málsaðilum og dómstólum. Af hálfu endurupptökubeiðanda er á því byggt að líkur séu til þess að upplýsingar um þetta atriði séu til þess fallnar að upplýsa um afskipti sakborninga af hvarfi beggja, Guðmundar og Geirfinns, hafi þau afskipti verið nokkur. Því sé óhjákvæmilegt annað en að leiða þá þrjá fyrir dóm til að svara spurningum um þetta atriði.
2077. Endurupptökubeiðandi fjallar um bókun Eggerts Norðdahls Bjarnasonar rannsóknarlögreglumanns í rannsóknardagbók þá sem hann hafi haldið um tíma með Sigurbirni Víði Eggertssyni. Bókun þessi hafi lotið að umfjöllun um að endurupptökubeiðandi hafi um miðjan janúar 1975 tjáð þeim Sigurbirni Víði og Erni Höskuldssyni að hún væri hrædd vegna símhringinga. Engin skýrsla eða sambærileg gögn séu til um þessar upplýsingar. Á því er byggt af hálfu endurupptökubeiðanda að ástæða þess hafi verið sú að á þessu tímabili hafi rannsóknarlögreglumennirnir og dómarafulltrúinn sóst mjög eftir samneyti við hana en hún hafi þá búið heima hjá móður sinni með ungabarn sitt. Þeir hafi sérstaklega sætt færiss þegar móðir endurupptökubeiðanda hafi ekki verið heima undir því yfirskyni að vera henni vinveittir og viljað liðsinna henni í þrengingum hennar. Yfirheyrslur sem hafi farið fram með þessum hætti hafi að sjálfsögðu verið óheimilar, ólöglegar og refsiverðar. Sönnunargildi þeirra hafi verið ekkert en á því byggt að bókun Eggerts sé því til sönnunar að þremmingarnir hafi heimsótt endurupptökubeiðanda og yfirheyrt hana á ólögmetan hátt.
2078. Jafnframt fjallar endurupptökubeiðandi um málsatvik 21. janúar 1975 er hún hafi mætt til svonefnds viðtals við Sigurbjörn Víði Eggertsson og Örn Höskuldsson um kvöldið

þar sem hún hafi gert grein fyrir fyrrnefndum símtölum. Hún hafi samkvæmt bókun verið margspurð hverja hún teldi sig hrædda við. Hún hafi þá nefnt Einar Bollason, Sigurbjörn Eiríksson og [JR]. Engin skýrsla hafi verið gerð um þetta viðtal en bókað hafi verið í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Sigurbjörn Víðir hafi sótt endurupptökubeiðanda klukkan 20:00 fyrir Örn, eins og það sé hafi verið orðað, og hún síðan tekin strax til yfirheyrslu og flutt heim á ný að lokinni yfirheyrslu klukkan 23:55. Engar skýringar séu á því í gögnum málsins hvers vegna ekki hafi verið gerð skýrsla um þessa yfirheyrslu eins og raunar margar aðrar sem þó sé byggt á í málinu. Af hálfu endurupptökubeiðanda er þess getið til að rannsóknarlögreglumennirnir og dómarafulltrúinn hafi talið sig hafa frjálssari hendur við slíkar óbókaðar yfirheyrslur, þyrfti til dæmis ekki að gera sakborningi grein fyrir réttarstöðu sinni.

2079. Af hálfu endurupptökubeiðanda er þess getið af þessu tilefni að hún hafi verið flutt oftast í Síðumúlafangelsið en fram kemur í bókunum lögreglu og dagbók fangelsisins. Í þessu samhengi er einnig vakin athygli á því að endurupptökubeiðandi hafi verið færð í fangelsið til yfirheyrslu sem vitni. Slíkt hafi ekki tíðkast enda aðstæður þar bágbornar og ekki mönnum bjóðandi. Þar hafi einungis sakborningar í gæsluvarðhaldi verið yfirheyrðir. Aðstæður í Borgartúni 6 hjá sakadómi og rannsóknarlögreglu hafi hins vegar verið með ágætum. Þar hafi vitni og sakborningar sem ekki hafi verið í gæslu verið yfirheyrðir alla jafna. Það að hafa annan háttinn á með endurupptökubeiðanda hafi verið gert í því skyni að ógna henni með gæsluvarðhaldi.
2080. Næsta dag hafi Sævar verið yfirheyrður án verjanda til klukkan 19:05 og hafi þá nefnt nöfn Einars Bollasonar, Magnúsar Leópoldssonar, Geirfinns Einarssonar, Valdimars Olsen og [JR]. Að lokinni þeirri yfirheyrslu hafi endurupptökubeiðandi verið sótt klukkan 19:45 og verið í yfirheyrslu til klukkan 21:25. Skýrsla hafi ekki verið gerð án þess að skýring þess lægi fyrir en dómarafulltrúinn hafi verið í fangelsinu á þessum tíma og því víst að hann hafi stjórnað yfirheyrslunni eða tekið þátt í henni. Ekki liggi fyrir hvort endurupptökubeiðandi hafi verið yfirheyrð sem vitni eða sakborningur þessa daga og því síður hvort henni hafi verið gerð grein fyrir réttarstöðu sinni eða gefinn kostur á verjanda. Það hafi fyrst verið 23. janúar 1976 sem formleg skýrsla hafi verið tekin af henni og þó þess hafi verið getið að henni væri ljós vitnaskyldan fullnægi sú bókun ekki áskilnaði 39. gr. laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála. Þá hafi endurupptökubeiðandi borið um að hún hafi séð sjö menn í flæðarmálinu í Dráttarbrautinni en einungis nefnt nöfn þeirra Einars Bollasonar og Magnúsar Leópoldssonar af þeim sem Sævar hafði nefnt degi fyrr.
2081. Með vísan til tilvitnaðra upplýsinga úr dagbók fangelsisins við Síðumúla sé það þannig rangt sem bókað hafi verið í rannsóknardagbók Sigurbjörns Víðis Eggertssonar og Eggerts Norðdahls Bjarnasonar að rætt hafi verið við Sævar og endurupptökubeiðanda á sama tíma. Í dómi sakadóms hefði þannig verið lagt ranglega til grundvallar að svo hefði verið, þegar raunin hafi verið sú að hennar framburður hafi komið í kjölfar framburðar Sævars. Framburður hafi því í raun verið fluttur milli þeirra af lögreglu. Að auki hafi ranglega verið lagt til grundvallar að endurupptökubeiðandi hefði nefnt fjóra menn með nafni í stað tveggja. Raunar hafi það verið lögreglan sem hafi nefnt nöfn manna sem hún hafi talið geta verið viðriðna

Geirfinnsmálið þannig að sakborningar hafi ekki nefnt menn til sögunnar í skýrslutökum. Vitnað hafi verið í þessum efnum til framburðar endurupptökubeiðanda fyrir dómi 23. mars 1977 þar sem bókað hafi verið að hún hafi ekki munað eftir málsatvikum tengdum hvarfi Guðmundar Einarssonar í fyrstu en þau rifjast upp fyrir henni við frekari yfirheyrslur. Rannsóknarmönnum hafi þannig tekist að fá hana til að muna atvikin með spurningum sínum.

2082. Því næst rekur endurupptökubeiðandi að 3. febrúar 1976 hafi hún verið yfirheyrð í Síðumúlafangelsinu og áminnt um sannsögli sem fullnægði ekki skilyrðum 39. gr. laga um meðferð opinberra mála. Þar hafi hún getið um Magnús og Einar og svo haldið að Valdimar Olsen hafi einnig verið þar og sýnst af því að gaumgæfa ljósmynd að Sigurbjörn Eiríksson hafi einnig verið þar. Af þessu er ráðið af hálfu endurupptökubeiðanda að það hafi ekki verið á grundvelli hennar framburðar sem Valdimar hafi verið frelsissviptur. Lögreglan hafi nefnt nafn hans og Sigurbjörns Eiríkssonar við hana. Það að Einar og Valdimar hafi dregist inn í málið hafi byggst á langsótttri aðferð lögreglu sem hafi falist í að tengja endurupptökubeiðanda og Sævar við Magnús og Sigurbjörn þar sem nöfn þeirra tveggja hafi verið nefnd í partíum heima hjá Valdimar á Framnesvegi árið 1972. Hins vegar hafi miklu varðað að hún hafi nefnt þá alla fjóra í þessari skýrslutöku enda brýnt að sem flestir myndu nefna þá á nafn til réttlætningar frelsissviptingar þeirra Einars, Magnúsar og Valdimars.
2083. Endurupptökubeiðandi fjallar um skýrslutöku sem hún mætti til sem vitni 10. febrúar 1976 og þar hafi lögreglan sýnt henni ljósmyndir af 16 mönnum sem bókað hafi verið um að lögregla teldi hugsanlegt að hefðu verið viðriðnir atburðina í Dráttarbrautinni og bátsferð 19. nóvember 1974. Inna þurfi rannsóknarmennina fyrir dómi eftir því hvaðan þeir hafi fengið nöfn á um það bil 20 mönnum sem kynnu að hafa verið í Dráttarbrautinni þegar Geirfinnur hafi horfið. Nöfnin hafi ekki komið frá henni.
2084. Í kjölfarið rekur endurupptökubeiðandi meðal annars þau tilvik þar sem hún hafi verið til skýrslutöku, í vettvangsferðum í Hafnarfjarðarhrauni og við samprófanir næstu vikur í febrúar, mars og apríl 1976.
2085. Sérstaklega fjallar endurupptökubeiðandi um það að 23. eða 24. apríl 1976 hafi sakadómur beðið Ásgeir Karlsson geðlækni að framkvæma geðrannsókn. Hún hafi á þessum tíma notið réttarstöðu vitnis en engar heimildir hafi verið að finna í ákvæðum laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála til þess að láta vitni undirgangast geðrannsókn. Af þeirri staðreynd er dregin sú ályktun af hálfu endurupptökubeiðanda að fulltrúi sakadóms og rannsóknarlögreglumennirnir hafi í raun litið á hana sem sakborning. Þessi háttsemi þeirra hafi verið brýnt brot á réttindum endurupptökubeiðanda sem skýri margt, svo sem hvers vegna það hafi iðulega verið látið undir höfuð leggjast að geta réttarstöðu hennar þegar hún hafi gefið skýrslur.
2086. Endurupptökubeiðandi getur þess að hún hafi verið færð til skýrslutöku 3. maí 1976 sem að mestu hafi verið framkvæmd af vararíkissaksóknara. Engin skýrsla liggja fyrir um þessa skýrslutöku og ekki sé ljóst hvort hún hafi verið yfirheyrð sem vitni eða sakborningur en hafi hún verið yfirheyrð sem sakborningur hefði borið að skipa henni verjanda. Í lok þeirrar skýrslugjafar hafi hún verið lokuð inni í klefa yfir nótt án þess

að dómsúrskurður hafi legið fyrir, en það hljóti að fela í sér sönnun þess að hún hafi notið í raun réttarstöðu sakbornings og því með ólíkindum að ekki hafi verið kallaður til verjandi.

2087. Degi síðar hafi endurupptökubeiðandi verið yfirheyrð sem sakborningur og gætt ákvæða 40. gr. laga um meðferð opinberra mála. Verjandi hafi ekki verið viðstaddur en þess ekki getið hvort henni hafi verið gerð grein fyrir rétti hennar til að hafa verjanda viðstaddan eða hvort hún félli frá rétti til verjanda, en mjög brýnt hafi verið í þessu tilviki að henni hefði verið skipaður verjandi. Í þessari skýrslutöku hafi hún skýrt frá því með mikilli nákvæmni og smáatriðum hvernig hún sjálf hefði staðið að því að skjóta Geirfinn. Þennan sama dag hafi hún svo komið fyrir dóm enn án verjanda og bókað að hún hafi gefið skýrslu í samræmi við framlagða skýrslu en að mati endurupptökubeiðanda hafi aðferð dómsins til að standa að staðfestingu skýrslu ekki átt sér stoð í lögnum. Þegar staðfesting þessi hafi legið fyrir hafi henni þá fyrst verið gefinn kostur á að óska verjanda og þá í raun einvörðungu til að leggja endurupptökubeiðanda lið við að ákveða hvort gæsluvarðhaldsúrskurði skyldi skotið til Hæstaréttar sem ákveðið hafi verið að gera ekki. Endurupptökubeiðandi áréttar að dómari hafi þar með gætt þess að hún hefði ekki verjanda þegar hún játaði morð en hefði slíkan þegar ákveðið hafi verið hvort kæra ætti úrskurðinn til Hæstaréttar. Að mati endurupptökubeiðanda er vart unnt að hugsa sér brýnna brot á réttindum sakbornings en þetta. Hæstiréttur hafi hins vegar tekið afstöðu til þessa en þá talið slík brot vera léttvæg og litlu eða engu máli skipt við mat á sekt sakbornings.
2088. Þá rekur endurupptökubeiðandi atvik næstu mánuði er hún hafi verið í gæsluvarðhaldi og vekur athygli á tilvikum þar sem endurupptökubeiðandi hafi afturkallað framburði sína, meðal annars um að hafa orðið manni að bana, sem og greint frá því hvernig framburðir hennar hefðu komið til. Þar á meðal sé vitnað til bréfs endurupptökubeiðanda til Arnar Höskuldssonar, dagsetts 12. ágúst 1976, og framburðar fyrir dómi 1. september 1976 og 15. október 1976 í yfirheyrslu undir stjórn Karls Schütz, þar sem bókað hafi verið að það sem hún hefði sagt og stæði í málaskjölunum væri hugarburður hjá henni, hún hafi í raun afturkallað allan framburð sinn í það skiptið. Þá er vakin athygli á vélrituðum frásögnum, dagsettum 16. ágúst 1976, sem hafðar séu eftir endurupptökubeiðanda sem fangavörður hafi ritað eftir henni auk þess sem hann hafi bókað það sérstaklega að spurningar hans hafi ekki verið leiðandi. Slíkur háttur á yfirheyrslu hafi verið óheimill auk þess sem í því hafi falist brýnt brot á réttindum hennar að réttarstaða hennar hefði hvorki verið skilgreind né henni gefinn kostur á að hafa verjanda viðstaddan.
2089. Auk þess tilgreinir endurupptökubeiðandi tilvik frá 11. ágúst, 13. október og 4. nóvember 1976 þar sem samvistir við barn hennar hafi verið sett í samhengi við framburði hennar.
2090. Jafnframt fjallar endurupptökubeiðandi um skýrslu sem hafi verið gerð af rannsóknarnefnd Reykjavíkur um rangar sakargiftir. Þar hafi málsatvik er lutu að þessum þætti verið rakin með mikilli ónákvæmni og staðreyndavillum sem hafi síðan haldið sér gegnum dómsmeðferðina og dómana, eins og til dæmis að endurupptöku-

beiðandi hafi borið um tilvist fjögurra manna í Keflavík og að hún og Sævar hafi borið samtímis um tiltekin atriði.

2091. Því næst gerir endurupptökubeiðandi ítarlegar athugasemdir við einstök atriði í umsögn setts ríkissaksóknara.
2092. Fyrst viku endurupptökubeiðandi að þeirri nálgun setts ríkissaksóknara að gera að sínu megin sjónarmið um skýringu laga um endurupptöku sem Hæstiréttur hafi reifað í ákvörðun réttarins 15. júlí 1997 vegna fyrstu endurupptökubeiðni Sævars Marinós Ciesielski, það er: „[A]ð ekki verði unað við að dómur verði látinn standa um sakaráfall á hendur þeim, sem síðar getur sýnt fram á að hann hafi verið ranglega sakfelldur.“
2093. Í þessari afstöðu réttarins hafi falist að sá sem leiti endurupptöku hafi sönnunarbyrðina um að hann hafi verið ranglega sakfelldur og á það hafi settur ríkissaksóknari fallist. Að mati endurupptökubeiðanda er ályktunin röng, sá sem leiti endurupptöku eigi ekki að þurfa að sanna að hann hafi verið ranglega sakfelldur, hann þurfi ekki að sanna sakleysi sitt.
2094. Þá hafi Hæstiréttur lagt áherslu á að reglur um endurupptöku séu undantekning frá þeirri meginreglu að dómur í Hæstarétti sé endanlegur og leiði álitafnið til lykta í eitt skipti fyrir öll. Taka beri mið af meginreglunni við skýringu lagaákvæða um endurupptöku. Af hálfu endurupptökubeiðanda er á því byggt að þessi túlkun Hæstaréttar sé óheimil, en hún hafi þrátt fyrir það mótað aðferðafræði setts ríkissaksóknara í umsögn hans. Það leiði óhjákvæmlega til þess að hann hafi teft fram sjónarmiðum gegn endurupptöku sem eigi sér ekki lagastoð. Að auki verði að hafa hugfast að ákvæði um endurupptöku sakamáls hafi sætt breytingum dómfelldum í hag eftir að Hæstiréttur hafi tekið ákvörðun sína 15. júlí 1997.
2095. Endurupptökubeiðandi leggur áherslu á að ákvörðun Hæstaréttar frá 1997 hafi ekki verið dómur heldur stjórnvaldsákvörðun. Sú ákvörðun hafi ekkert fordæmisgildi eða bindandi réttaráhrif, hvorki varðandi lagatúlkun né sönnunarmat. Skylt sé að líta fram hjá ákvörðuninni að svo miklu leyti sem hún sé andstæð sjónarmiðum endurupptökubeiðanda.
2096. Þá er gagnrýnt af hálfu endurupptökubeiðanda að settur ríkissaksóknari hafi ekki nálgast málið með því að beita heilstæðu mati heldur hafi horft á það eins þröngt og unnt væri. Hann hafi leyst einstök atriði upp í sem smæstar einingar og ályktað svo að hvert brot á réttindum endurupptökubeiðanda hafi ekki nægt til að fullnægja skilyrðum um endurupptöku. Aðferð setts ríkissaksóknara sé í andstöðu við álit mannréttinda-nefndar Evrópu í máli Nielsen gegn Danmörku nr. 10929/84 frá 28. nóvember 1988 þar sem lagt hafi verið til grundvallar að horfa bæri á málið í heild frekar en einangrað við einstök tilvik eða atvik. Af hálfu endurupptökubeiðanda er minnt á það að sakfelling hennar hafi ekki verið byggð á áþreifanlegum og hefðbundnum sönnunargögnum. Ekki hafi verið sannað að Geirfinnur hafi látist umræddan dag, ekkert lík hafi fundist eða merki um manndráp, ekkert vopn hafi verið meðal sönnunargagna, engin vitni hafi verið leidd sem borið hafi vitni um þátttöku endurupptökubeiðanda í

manndrápi og engri frambærilegri ástæðu hafi verið teflt fram af hálfu ákærvaldsins eða dómaranna sem hafi dæmt málið í héraði og Hæstarétti. Óheimilt sé með öllu að byggja sekt endurupptökubeiðanda á framburðum meðákærðu enda liggi fyrir að þeir séu með öllu óáreiðanlegir, en þeirra hafi verið aflað með nauðung og harðræði eða á annan ólöglegan hátt.

2097. Þegar Hæstiréttur hafi synjað endurupptökubeiðni Sævars árið 1997 hafi þeirri lögfræðilegu aðferð verið beitt að huga að hverju skilyrði endurupptöku fyrir sig í einangrun og álykta síðan að það eitt og sér dygði ekki til endurupptöku. Ekkert heildstætt mat hafi farið fram á þeim tugum stórfelldu annmörkum sem sannanlega hafi verið fyrir hendi. Ekki verði betur séð en settur ríkissaksóknari hafi beitt umræddri aðferð. Með því að sundra annmörkunum og meta hvern um sig einangrað sé unnt að komast að andstæðri niðurstöðu við þá sem fáist með því að beita heildstæðu mati. Slíku mati hafi Hæstiréttur hins vegar beitt þegar kosningar til stjórnlagabings hafi verið ógiltar, það hafi verið gert á grundvelli heildstæðs mats á annmörkum á framkvæmd kosninganna. Samkvæmni skorti þannig hjá réttinum og mikilvægt að endurupptökunefnd feti ekki slóð sundrungar heldur meti heildstætt áhrif þeirrar meðferðar og málsmeðferðarbrotu sem endurupptökubeiðandi hafi sætt.
2098. Þá hafi settur ríkissaksóknari litið svo á að endurupptökubeiðni endurupptökubeiðanda frá árinu 2000 hafi verið fullbúin. Með synjun Hæstaréttar hafi verið brotið á réttindum endurupptökubeiðanda til þess að bera fram fullbúna endurupptökubeiðni eins og lög hafi gert ráð fyrir. Afstaða Hæstaréttar hafi á engan hátt bundið settan ríkissaksóknara sem beri að taka sjálfstæða afstöðu til endurupptökubeiðni endurupptökubeiðanda. Settur ríkissaksóknari hafi ekki rökstutt hvaða réttarheimildir leiði til þess að hann teljist bundinn af fyrri afstöðu Hæstaréttar, ekki aðeins til endurupptökubeiðni þessarar heldur einnig annarra endurupptökubeiðna. Settur ríkissaksóknari njóti sjálfstæðis gagnvart Hæstarétti.
2099. Í umsögn setts ríkissaksóknara um ný gögn hafi verið lögð áhersla að Hæstiréttur hefði áður fjallað um þau gögn og þess vegna geti hann ekki tekið afstöðu til þeirra. Þá hafi settur ríkissaksóknari fjallað um yfirlýsingar endurupptökubeiðanda árið 1996 og vísað til afstöðu Hæstaréttar til þeirra. Að mati endurupptökubeiðanda hafa þessar yfirlýsingar þýðingu vegna þess að þar hafi verið gerð grein fyrir því á hvern hátt hún hafi verið leidd til þess að bera vitni um það sem hún hafi verið sakfelld fyrir. Endurupptökubeiðandi hafi hvað eftir annað undir rannsókn málsins afturkallað framburð sinn enda þótt þær afturkallanir hafi mætt mikilli andstöðu þeirra sem hafi farið með rannsókn málsins. Ranglega hafi sagt í dómi Hæstaréttar að endurupptökubeiðandi hafi ekki afturkallað framburði sína fyrr en 1980. Þetta hafi þýðingu við mat á nýjum gögnum og sé eitt dæmi af mörgum sem lýsi málsmeðferðinni. Slíkt skipti máli við mat á þessari endurupptökubeiðni.
2100. Hvað varði yfirlýsingar Gísla Guðmundssonar þá hafi þar komið fram það viðhorf dómaranna þriggja sem hafi dæmt málið í héraði að takmarka rannsóknina sem mest við atvik sem kynnu að styðja sakleysi sakborninganna. Þetta skipti máli við heildarmat á málsmeðferðinni enda þótt þær lúti ekki að röngum sakargiftum.

2101. Þá sé að finna í yfirlýsingu Hlyns Þórs Magnússonar nýjar upplýsingar sem hafi ekki legið fyrir Hæstarétti árið 1980. Yfirlýsingin leiði í ljós að þeir sem hafi stjórnað rannsókninni hafi notað ólöglegar aðferðir við að reyna að fá fram játningar. Hlyni Þór hafi verið ætlað að vingast við endurupptökubeiðanda og fá hana til að bera vitni um eitthvað sem væri sakfelliandi fyrir hana. Þetta skipti máli við heildarmat á málsmeðferðinni.
2102. Efni yfirlýsingar séra Jóns Bjarman skipti máli við mat á málsmeðferð þeirri sem endurupptökubeiðandi og aðrir sakborningar hafi sætt meðal annars í gæsluvarðhaldi. Séra Jón hafi upplýst um harðræði og nauðung sem sakborningar hafi verið beittir og skýrt dómsmálaráðuneytinu frá því. Við athugasemdum séra Jóns hafi verið brugðist með því að takmarka aðgang hans að fangelsinu og föngum. Í þessu felist að rannsóknarmenn hafi gert sér grein fyrir því að þeir hafi beitt ólöglegum aðferðum.
2103. Með yfirlýsingu [KJS] og [PÖM] hafi tekist að sanna rangt mat Hæstaréttar á sönnunargögnum, en það ranga mat hafi leitt til sakfellingar nokkurra sakborninga. Hið ranga mat Hæstaréttar eigi ekki einungis um þetta eina tilvik heldur fjölmörg önnur tilvik. Slíkt rangt mat á sönnunargögnum hafi ætíð verið í óhag sakborninga, þar með talið endurupptökubeiðanda. Þetta skipti máli við heildarmat á málsmeðferðinni.
2104. Yfirlýsing Magnúsar Gíslasonar sé afar mikilvæg til sönnunar um hina hlutdrægu málsmeðferð á rannsóknarstigi. Með yfirlýsingunni hafi verið sannað að þeir sem hafi staðið að rannsókninni hafi talið Magnús Leópoldsson með einhverjum hætti hafa átt þátt í hvarfi Geirfinns og hafi reynt að hafa áhrif á rannsóknina og úrslit málsins með því að rangfæra gögn. Yfirlýsingin sanni að þeir sem hafi staðið að rannsókninni hafi mótað sér afstöðu til sektar einstakra manna og hafi síðan reynt að sanna þá sekt með ólöglegum hætti. Þetta hafi þeir einnig gert gagnvart endurupptökubeiðanda. Settur ríkissaksóknari hafi enga ástæðu til að ætla að um sé að ræða einstakt tilvik, heldur sé honum skylt að álykta að slíkar aðferðir sem þessi hafi einkennt alla rannsóknina og öflun sönnunargagna til sakfellingar.
2105. Enda þótt Guðjón Skarphéðinsson hafi aldrei beinlínis viðurkennt og játað á sig sök í málinu þá hafi yfirlýsing hans í viðtali sem hann veitti og birt hafi verið 13. febrúar 1999 verið afdráttarlausari en aðrar yfirlýsingar sem hann hafði gefið um sakleysi sitt. Þetta styðji endurupptökubeiðnina á þann hátt að allir sakborningar telji sig hafa verið ranglega sakfellda og þau hafi verið leidd til játninga á ólöglegan hátt.
2106. Í bréfum endurupptökubeiðanda í ágúst 1976 til dómara hafi komið fram afturkallanir játninga. Það skipti máli vegna þess að Hæstiréttur hafi talið í dómi sínum að hún hafi ekki gert það fyrr en 1980. Það sé sannanlega rangt hjá Hæstarétti enda hafi hún margoft gert það og það skipti máli við heildarmat á meðferð málsins og mat dómstóla á sönnunargögnum málsins.
2107. Þá sé bréf Jóns Oddssonar hæstaréttarlögmanns sönnun þess að verjandi hafi kvartað yfir aðstæðum í gæsluvarðhaldsfangelsinu og eigi þær umkvartanir við um alla þá sem hafi verið í gæsluvarðhaldi. Jafnframt hafi aðrir verjendur sakborninga kvartað um ólöglega meðferð skjólstæðinga þeirra í fangelsinu. Þetta sé enn ein sönnunin um það

hvernig meintar játningar hafi verið fengnar með ólöglegum hætti og skipti því máli við mat á gildi þeirra.

2108. Með skýrslu Gísla Guðmundssonar sé teflt fram sönnun um það hvernig farið hafi verið með gögn er tengst hafi endurupptökubeiðanda og Sævari. Verulegar líkur séu á því að þar á meðal hafi verið gögn sem gætu haft sönnunargildi um atburðina sem ákært hafi verið út af. Jafnframt sé hún sönnun þess að rannsóknin hafi ekki verið hlutlæg þar sem leitað hafi verið eftir sönnunargögnum jafnt um sakleysi og sekt sakborninga. Þetta skipti máli við heildarmat á málsmeðferðinni, einnig í máli endurupptökubeiðanda.
2109. Af hálfu endurupptökubeiðanda er vísað til skýrslu Ármanns Kristinssonar sakadómara sem sönnun þess að sakadómur Reykjavíkur hafi litið svo á að fyrsta ákæran í málinu hefði verið reist á algjörlega ófullnægjandi rannsókn sem hafi ekki fellt sök á sakborningana. Í gögnum málsins komi fram að sakadómurarnir þrír hafi litið svo á að hlutverk þeirra væri að sanna að ákæran væri rétt þegar hún hafi verið gefin út enda þótt hún væri reist á algjörlega ófullnægjandi rannsókn sem hafi ekki verið til þess fallin að fella sekt á ákærðu. Í skýrslunni hafi verið gerðar margvíslegar athugasemdir við rannsóknarhætti. Minnt sé á að þremmenningarnir sem hafi rannsakað Guðmundarmálið hafi einnig rannsakað Geirfinnsmálið. Rannsóknir þessar hafi farið fram á sama tíma. Á því er byggt af hálfu endurupptökubeiðanda að settum ríkissaksóknara sé óheimilt að álykta að rannsóknin á Geirfinnsmálinu hafi ekki verið haldin sömu annmörkum og rannsóknin á Guðmundarmálinu. Skýrslan sé því til sönnunar um það að lögreglurannsókn á málinu í heild hafi ekki uppfyllt lagaskilyrði og óheimilt hafi verið að gefa út ákærurnar tvær á grundvelli hennar. Jafnframt sé hún sönnun þess að sakadómur Reykjavíkur hafi litið svo á að sú rannsókn sem fram hafi farið eftir útgáfu ákæru, lyti að því að hafa uppi á sönnunargögnum sem styddu ákærana, en ekki öðrum gögnum sakborningum í hag. Sömu dómara hafi annast dómsrannsókn í Geirfinnsmálinu og hafi dæmt það. Sú rannsókn og málsmeðferð hafi verið haldin sömu annmörkum og því hafi gögnin einnig þýðingu í máli endurupptökubeiðanda. Sama sönnunargildi hafi skýrsla Kristmundar Sigurðssonar og skýrsla Ármanns Kristinssonar.
2110. Þá séu dagbækur Síðumúlafangelsisins ný gögn enda hafi ekki legið fyrir upplýsingar úr þeim þegar málið hafi verið dæmt. Að vísu hafi verið lagður fram af sérstöku tilefni útdráttur úr dagbók, en hann hafi verið falsaður. Dagbækurnar séu bestu upplýsingarnar um málsmeðferðina á rannsóknarstigi. Þar sé að finna sönnun um tugi yfirheyrslna yfir endurupptökubeiðanda, sem teljast ólöglegar, ekki hafi verið gerð nein skýrsla um þær og ekki hafi verið upplýst um fyrir Hæstarétti. Þar sé einnig að finna sönnun þess að endurupptökubeiðandi hafi ekki notið aðstoðar verjanda á rannsóknarstigi, en Hæstiréttur hafi ranglega ályktað að endurupptökubeiðandi hafi notið lögmannaaðstoðar nema í undantekningartilvikum. Sakfelling Hæstaréttar hafi því meðal annars verið á því byggð að málsmeðferðin hafi verið réttlát eða að minnsta kosti tiltölulega réttlát í öllum meginatriðum. Með dagbókunum sé sannað að svo hafi ekki verið.

2111. Í umsögn setts ríkissaksóknara hafi verið vísað til þess að endurupptökubeiðandi hefði verið í gæsluvarðhaldi 13.–20. desember 1975 vegna póstsvikamálsins. Atburðir þess máls hafi verið meira en árs gamlir þegar endurupptökubeiðandi hafi verið hneppt í gæsluvarðhald og virðist hafa verið yfirvarp fyrir gæslunni. Endurupptökubeiðandi hafi verið í langri yfirheyrslu 20. desember 1975 um allt annað en póstsvikamálið, það er hvarf Guðmundar, en hún hafi hvorki verið handtekin né dæmd í gæsluvarðhald vegna þess máls. Í þeirri yfirheyrslu hafi sagt að lögreglunni hafi borist til eyrna að Sævar gæti verið viðriðinn hvarf Guðmundar. Um þetta hafi endurupptökubeiðandi verið yfirheyrð í rúmlega sjö klukkustundir. Ekkert hafi verið þar minnst á póstsvikamál og að fengnum framburði endurupptökubeiðanda hafi hún verið látin laus úr gæsluvarðhaldi eftir að hún hafði komið fyrir sakadóm. Svo virtist sem endurupptökubeiðandi hafi sett umræddu gæsluvarðhaldi vegna orðrómsins um hvarf Guðmundar enda hafi skýrsla hennar um það mál leitt til þess að hún hafi verið látin laus úr gæslu. Að formi til sé það rétt hjá settum ríkissaksóknara að endurupptökubeiðandi hafi setið í gæslu vegna rannsóknar á póstsvikamálinu en þunginn á rannsókninni hafi verið um allt annað. Þetta sé enn ein sönnun þess hvernig lagaheimildir hafi verið misnotaðar til að fá sakborninga til að segja frá atvikum sem lögreglan hafi tilgátur um að hefðu gerst. Dregið sé í efa að endurupptökubeiðandi og aðrir sakborningar hefðu verið sakfelldir í Hæstarétti ef dómurum hefði verið ljóst hvernig hafi verið staðið að gæsluvarðhaldinu og hvernig rannsókninni hafi þar verið háttað.
2112. Settur ríkissaksóknari hafi enga grein gert fyrir því að endurupptökubeiðandi hafi þurft og átt sem kona rétt á öðrum aðstæðum og annars konar aðstæðum en karlfangar. Að því er best sé vitað hafi einungis karlar sinnt endurupptökubeiðanda, hvort sem er rannsóknarmenn eða fangaverðir. Í þessu felist aðstæður sem til þess hafi verið fallnar að veikja stöðu endurupptökubeiðanda enn frekar þegar hafi komið að því að leiða hana til frásagna í samræmi við tilgátu lögreglunnar. Að mati setts ríkissaksóknara hafi endurupptökubeiðandi ekki verið í einangrun í lagaskilningi í gæsluvarðhaldinu. Það sem máli skipti er að endurupptökubeiðandi hafi verið í raunverulegri einangrun og hafi aðeins einu sinni fengið að fara út í fangelsisgarð og þá í stutta stund að tilhlutan Hlyns fangavarðar, en honum hafi verið falið hlutverk í yfirheyrslum yfir endurupptökubeiðanda.
2113. Þá hafi settur ríkissaksóknari talið engu máli skipta að lögreglan hafi byrjað að yfirheyra endurupptökubeiðanda um Guðmundarmálið vegna orðróms. Þetta sé ekki rétt. Endurupptökubeiðandi hafi verið handtekin og úrskurðuð í gæsluvarðhald vegna póstsvikamálsins og henni hafi verið haldið í gæsluvarðhaldi í átta daga vegna póstsvika. Engin heimild hafi verið til að yfirheyra endurupptökubeiðanda sem vitni út af orðrómi sem lögreglunni hafði borist. Þá hafi þess ekki verið gætt í yfirheyrslu hjá lögreglu 20. desember 1975 að vekja athygli endurupptökubeiðanda á því að henni væri ekki skylt að svara spurningum lögreglu um Sævar sambýlismann sinn eða atvik tengd honum.
2114. Margt í umsögn setts ríkissaksóknara bendi til þess að hann hafi litlu máli talið skipta hvort gætt hafi verið að réttaröryggisreglum laganna og talið þær reglur því ekki

mikilvægar. Þessi afstaða sé óheimil enda séu greindar réttaröryggisreglur ekki aðeins til að tryggja réttindi sakbornings, heldur einnig til að stuðla að því að sannleikurinn komi í ljós og saklausir verði ekki ranglega sakfelldir. Þetta eigi við um fjöldann allan af réttaröryggisreglum sem minnst hafi verið á og brotnar hafi verið á endurupptökubeiðanda. Þessi brot beri að veða saman við mat á áhrifum þeirra á framburði hennar.

2115. Því næst hafi settur ríkissaksóknari dregið í efa að máli skipti að það hafi verið stjórnvöld sem hafi fellt grun á svokallaða Klúbbmenn á sínum tíma. Þá staðhæfingu sé ekki hægt að vefengja, samanber til dæmis umræður utan dagskrár á Alþingi 2. febrúar 1976 þar sem fjallað hafi verið um grunsemdir sem stjórnvöld hafi fellt á Klúbbmenn árið 1972. Einnig megi vísa til kvartana Magnúsar Leópoldssonar og Sigurbjörns Eiríkssonar vegna orðróms um sekt þeirra í Geirfinnsmálinu. Þá hafi verið upplýst að vararíkissaksóknari, Hallvarður Einvarðsson, sem hafi átt þátt í rannsókninni 1972, hafi verið afar ósáttur við að svokölluðum Klúbbmönnum hafi verið sleppt úr gæsluvarðhaldi í maí 1976. Um þetta hafi verið lögð fram ný gögn fyrir Hæstarétti árið 1997 og beri settum ríkissaksóknara að taka sjálfstæða afstöðu til þeirra og þýðingar þeirra. Hvað sem öðru líði séu þessi gögn sönnun þess að endurupptökubeiðandi hafi ekki verið höfundur að orðrómi um meinta þátttöku Klúbbmanna í hvarfi Geirfinns, heldur verði að leita uppruna orðrómsins hjá stjórnvöldum, samanber samskipti ríkissaksóknara og bæjarfógetans í Keflavík um rannsóknargögn Geirfinnsmálsins, sem afhent hafi verið ákærvaldinu 5. janúar 1976. Um þennan orðrómi hafi ítarlega verið fjallað um í dagblöðum þannig að hann hafi verið á hvers manns vörum. Þá hafi Guðmundarmálið verið tengt hvarfi Geirfinns í fyrsta sinn opinberlega í Alþýðublaðinu 9. janúar 1976. Þær upplýsingar blaðsins hafi ekki getað verið frá sakborningum komnar heldur hljóti þær að hafa komið frá rannsóknarmönnum. Það sanni að tilgátur hafi verið uppi hjá rannsakendum um tengsl þessara tveggja mannhvarfa og út frá þeim tilgátum hafi síðan rannsóknarlögreglan og sakadómur unnið og á hana hafi dómstólar síðar fallist.
2116. Þá hafi það verið mat setts ríkissaksóknara að gagnrýni endurupptökubeiðanda á forsendur Hæstaréttar skipti ekki máli þar sem þær varði ekki rangar sakargiftir sérstaklega. Þau mistök sem hafi birst í dómi Hæstaréttar og varði meðal annars rangt mat á sönnunargögnum skipti máli um dóminn í heild sinni. Óhjákvæmilegt sé að gagnrýna að sönnunardeðjan í dómi Hæstaréttar hafi verið slitin og beinlínis hafi sagt í dómi Hæstaréttar að í stað þess að meta það ákærðu í hag, þá hafi Hæstiréttur farið þá leið að giska á eða gefa sér atburði til þess að atburðarásin sem dómurinn hygðist byggja á fái staðist. Slík aðferð í forsendum refsíðs máls sé með öllu óheimil að lögum enda sé það grundvallarréttarregla í sakamálaréttarfari að allan vafa skuli meta sakborningi í hag, en það hafi Hæstiréttur ekki gert. Hann hafi ekki gætt sannleiksreglunnar.
2117. Endurupptökubeiðandi telur lokaskýrslu Karls Schütz tvímælaust nýtt gagn þar sem hún hafi ekki verið lögð fyrir dómstóla. Karl Schütz hafi stjórnað rannsókn allra málanna á mikilvægum tímabilum og yfirheyrt sakborninga sjálfur án aðstoðar löggilds dómtúlks nema í undantekningartilvikum. Af skýrslunni sé ljóst að hann hafi

verið í miklum vafa um sekt sakborninganna og verði vart dregið í efa að skoðun þess manns, sem hafi verið talinn hafa mestu reynslu í lögreglurannsóknnum allra manna og stjórnað rannsókninni, hefði haft veruleg áhrif á afstöðu dómara í Hæstarétti, hefðu þeir þekkt efni hennar. Augljóst sé að ákærvaldinu hafi borið að leggja skýrslu þessa fyrir Hæstarétt, enda beri ákærvaldinu að leggja fyrir Hæstarétt ekki eingöngu það sem fallið er til sakfellingar, heldur einnig til sýknu. Þennan vafa sem fram hafi komið í skýrslunni megi ekki sjá af öðrum gögnum málsins. Hann skipti máli við heildarmat á málsmeðferðinni.

2118. Þá heldur endurupptökubeiðandi því fram að þær upplýsingar sem lagðar hafi verið fram um áhrif lyfjanotkunar hafi skipt verulegu máli og að lyfjagjöfin hafi verið til þess fallin að fá sakborninga til að segja það sem lögreglan hafi óskað. Líta verði til þess hvernig framburðir Sævars og Kristjáns Viðars hafi verið fengnir, enda hefði endurupptökubeiðandi ekki verið sakfelld án þeirra framburða. Þær upplýsingar sem hafi verið lagðar fyrir Hæstarétt 1997 hafi verið nýjar og ekki legið fyrir í dómsmálinu. Taka verði sjálfstæða afstöðu til þess hver áhrif lyfjanna hafi verið á framburði sakborninga og fyrri afstaða Hæstaréttar skipti engu máli.
2119. Jafnframt sé lögð áhersla á að ýmis gögn sem máli skiptu eða gátu skipt hafi ekki verið lögð fram í málinu. Að vissu marki sé rétt hjá settum ríkissaksóknara að ekki sé óhjákvæmilegt að öll skjöl rati inn í dómsmálið. Þegar svo standi á beri að gefa verjendum kost á aðgangi að þeim skjölum og verða við ósk þeirra um framlagningu þeirra skjala sem þeir telji skipta máli. Það hafi ekki verið gert og því brotið á endurupptökubeiðanda. Slík gögn kynnu að hafa haft áhrif á niðurstöðu í dómsmálinu enda þótt erfitt sé að sanna það nú.
2120. Enda þótt viðtöl við sakborninga og fleiri hafi ekki verið rakin efnislega í skýrslum starfshópsins hafi þar komið skýrt fram að þau hafi sýnt fram á þau vafasömu og ólöglegu vinnubrögð sem hafi tíðkast við rannsókn málsins.
2121. Þá styðji dagbækur Tryggva Rúnars og Guðjóns þannig við endurupptökubeiðni endurupptökubeiðanda að allar upplýsingar um aðstæður í gæsluvarðhaldinu skipti máli og séu til þess fallnar að upplýsa á hvern hátt sakborningar hafi verið leiddir í yfirheyrslum og hversu erfitt hafi verið fyrir þá að afturkalla framburði sína eða að koma að breytingum sem ekki hafi samræmst rannsóknartilgátum lögreglu.
2122. Í umsögn setts ríkissaksóknara hafi komið fram að hann hefði annan skilning á orðfæri Hæstaréttar en endurupptökubeiðandi. Settur ríkissaksóknari hafi talið að orðfæri eins og „ætla verður“ og „leggja verður til grundvallar“ þýði að Hæstiréttur hafi talið nægjanlega sannað að atvik hafi verið með þeim hætti sem dómurinn hafi byggt sakfellingu á. Þessu er mótmælt af hálfu endurupptökubeiðanda sem telur þvert á móti að þetta orðfæri merki ekki að dómurinn hafi talið tiltekin atvik sönnuð. Slíkt sjáist með samanburði á dóminum við aðra dóma Hæstaréttar um sönnun í sakamálum. Augljóst sé að Hæstiréttur hafi talið sig verða að gefa sér að tiltekin atvik hefðu gerst enda þótt þau hafi ekki verið sönnuð. Að öðrum kosti hefði atvikakeðjan slitnað.

2123. Þá hafi settur ríkissaksóknari sagt að endurupptökubeiðandi hefði ekki dregið játningar sínar um sakargiftir til baka fyrr en löngu eftir að dómur hafi fallið. Þetta sé ekki rétt. Endurupptökubeiðandi hafi dregið framburði til baka nokkrum sinnum á meðan rannsókn málsins hafi staðið og fyrir dómi árið 1980. Settum ríkissaksóknara beri að taka sjálfstæða afstöðu til þessa en ekki lúta skoðunum Hæstaréttar. Settur ríkissaksóknari hafi síðan ítrekað að endurupptökubeiðandi hafi ekki dregið framburð sinn til baka fyrr en löngu eftir að dómur hafi gengið en það sé ekki rétt. Þá sé ekki fallist á að endurupptökubeiðandi hafi bendlað fjórmenninga við andlát Geirfinns eins og settur ríkissaksóknari hafi haldið fram.
2124. Af umsögn setts ríkissaksóknara megi ráða að eingöngu hafi verið nefndir til sögunnar í Dráttarbrautinni í Keflavík þeir fjórir menn sem endurupptökubeiðandi hafi verið sökuð um að bera sakir á. Slík einföldun staðreynda sé ekki til þess fallin að auðvelda lausn endurupptökumálsins. Gögn dómsmálsins beri með sér að lögreglan hafi talið upp nöfn að minnsta kosti 20 manna sem hún hafi talið vera eða gætu hafa verið í Dráttarbrautinni þegar talið sé að Geirfinnur hafi horfið. Flest eða öll þessara nafna hafi verið frá lögreglunni komin og verði að teljast nánast tilviljun hvers vegna ákveðið hafi verið að setja umrædda fjórmenninga í gæslu en ekki einhverja aðra sem lögreglan hafi talið getað verið í fjörunni. Ef farið sé yfir framburði endurupptökubeiðanda komi í ljós að hún hafi dregið sakargiftir sínar til baka ýmist á hendur greindum fjórmeningum eða öðrum sem lögreglan hafði nefnt til sögunnar og ekki liggi fyrir neinar skýrar játningar hennar.
2125. Því næst hafnar endurupptökubeiðandi því að ályktanir í skýrslu Láru V. Júlíusdóttur sem setts ríkissaksóknara hafi eitthvað sönnunargildi í endurupptökumáli þessu.
2126. Endurupptökubeiðandi fjallar um að settur ríkissaksóknari hafi rakið að Hæstiréttur hafi tekið fram í niðurlagi dómsins meðal annarra atriða að réttargæslumenn og verjendur hefðu ekki alltaf verið kvaddir til þegar slíkt hefði verið rétt. Þessi ályktun dómsins sé röng og í beinni andstöðu við gögn málsins. Endurupptökubeiðandi hafi nánast engrar lögmannaástoðar notið á rannsóknartímabilinu þótt verjandi hafi verið kallaður til að hlusta á uppkvaðningu gæsluvarðhaldsúrskurða. Þegar málið hafi komið fyrir dóm hafi hvorki endurupptökubeiðandi né verjandi hennar fengið færi á að vera viðstaddur þinghöld og gagnspyrja vitni og aðra sakborninga. Hæstiréttur hafi orðað þetta þannig að verjendur „voru ekki boðaðir til allra þinghalda í sakadómi“. Hæstiréttur fari ekki með rétt mál að þessu leyti. Verjanda endurupptökubeiðanda hafi ekki gefist færi á að vera viðstaddur við yfirheyrslur yfir öðrum en endurupptökubeiðanda, hvorki annarra sakborninga né vitna, og hafi því ekki átt kost á að spyrja þessa aðila fyrir dómi. Meginreglan um viðurvist verjanda sé meðal annars að finna í 83. gr. laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála þar sem áskilið sé að við fyrirtöku í öðrum lögsagnarumdæmum skuli verjandi mæta þar ella skuli dómari skipa sérstakan verjanda til að mæta. Endurupptökubeiðandi ítrekar að svo virðist sem framburðir Sævars og Kristjáns Viðars, sem verjanda hafi ekki gefist færi á að spyrja fyrir dómi, hafi leitt til þess að endurupptökubeiðandi hafi verið talin sek fyrir rangar sakargiftir. Það sé með ólíkindum að ákærvaldið hafi ekki skilning á því að brot á greindum reglum um vörn í sakamáli leiði óhjákvæmilega til rangrar niðurstöðu. Sú

háttsemi að halda verjandanum frá endurupptökubeiðanda á rannsóknarstigi lögreglu, og síðar að koma í veg fyrir að hann gæti spurt vitni og meðákærðu fyrir dómi, hafi verið refsiverð vegna þess að hún hafi verið til þess fallin að stuðla að rangri dómsniðurstöðu. Máli sínu til stuðnings vísar endurupptökubeiðandi til dóms Mannréttindadómstóls Evrópu í máli Barbera o.fl. gegn Spáni nr. 10590/83 frá 6. desember 1988 þar sem fram hafi komið að sakborningar hafi játað eftir að hafa verið haldið í einangrun í gæsluvarðhaldi um langa hríð án þess að njóta lögmannaástoðar auk þess sem þeim hafi ekki verið skipaður verjandi fyrr en eftir að þeir hafi gefið skýrslu í fyrsta sinn fyrir dómi. Í þessum dómi og dómi Edwards gegn Bretlandi mál nr. 13071/87 frá 16. desember 1992 hafi einnig komið fram að sönnunargögn verði að leggja fram og kynna fyrir dómi að sakborningi viðstöddum svo að honum gefist færi á andsvörum. Loks er vísað til annars dóms Mannréttindadómstólsins í máli Collozza gegn Ítalíu nr. 9024/80 frá 12. febrúar 1985 þar sem því hafi verið slegið föstu að þótt það sé ekki sérstaklega fært í orð, að sakborningur eigi með vísan til 6. gr. mannréttindasáttmálans rétt á að vera viðstaddur þinghöld í máli sínu.

2127. Í því skyni að tryggja að sökunautur geti haldið uppi viðunandi vörnum í refsimáli sé honum áskilinn réttur til aðstoðar verjanda, til að vera viðstaddur þegar sönnunargögn séu borin fyrir dóminn, til að taka þátt í öllum dómþingum í málinu og fá aðgang að öllum sönnunargögnum hvort sem þau séu mótdræg málstað ákærða eða honum hliðholl. Séu þessi skilyrði ekki uppfyllt sé útilokað að sökunautur geti haldið uppi raunhæfum vörnum í máli. Þessi skilyrði hafi ekki verið uppfyllt í máli ákærvaldsins gegn endurupptökubeiðanda.
2128. Á því er byggt að meðferð sú sem endurupptökubeiðandi hafi sætt er henni hafi verið haldið í einangrun í gæsluvarðhaldi í átta daga í desember 1975 og síðan í tæplega átta mánuði árið 1976 hafi falið í sér pyndingar og ómannúðlega og vanvirðandi meðferð. Í þessu sambandi er rakinn aðbúnaðurinn í fangaklefum Síðumúlafangelsis, en smæð klefanna, skortur á dagsbirtu og hita- og rakastig hafi ekki uppfyllt heilbrigðiskröfur. Á því er byggt af hálfu endurupptökubeiðanda að ekkert tillit hafi verið tekið til þess að hún væri kona og hefði aðrar þarfir en karlar í þessum efnum. Í skaðabótamálum svonefndra Klúbbmanna hafi Hæstiréttur metið fangelsið óforsvaranlegt til 90–105 daga gæslu. Endurupptökubeiðandi hafi verið yfirheyrð langtímum saman og stundum í meira en sex klukkustundir. Þegar endurupptökubeiðandi hafi verið utan fangelsismúranna fyrstu mánuði ársins 1976 hafi hún sætt samfelldum afskiptum rannsóknarmanna þriggja, enda þótt hún væri sögð vitni en ekki sakborningur. Meðferðin hafi í engu samræmst réttarstöðu hennar sem vitnis. Rannsakendur hafi litið á endurupptökubeiðanda sem sökunaut og farið með hana þannig þegar þeim hafi hentað, til dæmis þegar hún hafi verið látin sæta geðrannsókn eins og hver annar sakborningur á sama tíma og hún hafi verið yfirheyrð sem vitni. Þessi meðferð á endurupptökubeiðanda jafngildi pyndingum í lagaskilningi. Samkvæmt 15. gr. alþjóðasamnings Sameinuðu þjóðanna um bann við pyndingum geti ákærvaldið ekki borið fyrir sig framburð sem þannig sé aflað.
2129. Þá sé dómstólum óheimilt að byggja refsidóma á illa eða ranglega fengnum sönnunargögnum, samanber Hrd. 1979, bls. 681, en þar hafi sagt að óheimilt væri að

leggja fram og reifa í héraðsdómi framburði sem hafi verið fengnir í andstöðu við ákvæði 3. og 5. tölul. 89. gr. laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála um vætti vandamanna. Með þessu hafi Hæstiréttur hafnað því að heimilt væri að byggja dóm um refsingu á illa eða ranglega fengnum sönnunargögnum. Frá þessari meginreglu hafi Hæstiréttur ekki vikið í síðari dómum. Iðulega hafi verið brotið á greindu ákvæði gagnvart endurupptökubeiðanda sem hafi verið heitbundin Sævari.

2130. Þá sé engum skylt að játa á sig sök og vísað um bann við því að þröngva sökunaut til að bera gegn sjálfum sér, samanber 38. gr., 40. gr. og 2. og 4. mgr. 77. gr. laga um meðferð opinberra mála.
2131. Svo virðist sem settur ríkissaksóknari hafi viðurkennt að endurupptökubeiðandi hafi verið yfirheyrð 105 sinnum á tímabilinu frá 20. desember 1975 til 15. september 1976 að undanteknu tímabilinu 20. desember 1975 til 4. maí 1976. Að auki hafi hann viðurkennt að endurupptökubeiðandi hafi verið tekin í samprófanir en hafi ekki getið um allar vettvangs- og leitarferðir sem farið hafi verið með hana á tímabilinu. Yfirheyrslur þessar hafi verið án verjanda og verulegur minnihluti þeirra verið bókaður. Þess vegna sé ekki vitað hvað hafi farið fram milli lögreglunnar og endurupptökubeiðanda í hinum óbókuðu yfirheyrslum, meðal annars í klefa hennar. Þetta sé brýnt brot á 7. mgr. 40. gr. laga um meðferð opinberra mála þar sem mælt sé fyrir um að lögreglan geri skriflegar og nákvæmar skýrslur um rannsóknir sínar. Það sem geri gildi þeirra skriflegu skýrslna takmarkað sé að í skýrslum lögreglumanna hafi ekki komið fram spurningar lögreglumanna til sakbornings heldur einungis það sem virtist vera bein frásögn sakborningsins. Ef lögreglumennirnir hefðu bókað spurningar sínar hefði mátt sjá hvort og þá hvernig þeir hafi leitt endurupptökubeiðanda. Aðdragandi slíkrar skýrslugjafar í tilviki endurupptökubeiðanda hafi iðulega verið margra daga óbókaðar yfirheyrslur og síðan hafi endapunktur verið bundinn á ferlið með því að skrifa frásögn sem sakborningurinn hafi skrifað síðan undir. Í þessu sambandi er minnt á þær aðferðir sem Sigurbjörn Víðir, Eggert og Örn hafi notað eftir að endurupptökubeiðandi hafi verið látin laus 20. desember 1975. Þær aðferðir sem og aðferðir lögreglunnar leiða að mati endurupptökubeiðanda til þess að ekki verði byggt á skýrslunum að svo miklu leyti sem þær ganga gegn hagsmunum endurupptökubeiðanda. Þá sé vakin athygli á þeirri aðferð sakadóms að láta iðulega nægja að vísa í lögregluskýrslur og til þess að sökunautur hafi staðfest þær. Sú aðferð uppfylli ekki fyrirmæli laga um meðferð opinberra mála.
2132. Að mati endurupptökubeiðanda liggur fyrir að sönnunargögn hafi augljóslega verið rangt metin í verulegum atriðum og nefnir dæmi um að ekki hafi verið ófært fyrir Volkswagen bifreið um vegarslóða í Hafnarfjarðarhrauni á sama tíma og atvinnubílstjórum hafi verið ókleift að aka um götur bæjarins af þessum sökum. Endurupptökubeiðandi byggir á því að engin ástæða sé til að ætla að þetta ranga mat á sönnunargögnum hafi verið einsdæmi heldur beri dómur Hæstaréttar með sér rangt mat á sönnunargögnum í mörgum þáttum, þar á meðal á þeim þætti sem endurupptökubeiðandi hafi verið sakfelld fyrir, en rétturinn hafi byggt á því að framburðir Sævars og Kristjáns Viðars væru svo áreiðanlegir að byggja mætti sakfellingu hennar á þeim. Sönnunarbyrði hvíli á settum ríkissaksóknara um að önnur

atriði hafi ekki verið rangt metin auk þess sem endurupptökunefnd sé skylt að beita heildarmati en ekki sundra því og smætta í einstök afmörkuð atriði og álykta svo að hvert og eitt þeirra um sig nægi ekki til að skilyrði endurupptöku teljist uppfyllt.

2133. Í umsögn setts ríkissaksóknara hafi ekki verið talið nægjanlega sýnt fram á galla á málsmeðferðinni, heldur þurfi þeir að vera verulegir og hafa haft áhrif á niðurstöðu máls. Endurupptökubeiðandi er ósammála þessi staðhæfingu og vísar til fyrri málalíbúnaðar því til stuðnings. Þegar hafi verið sýnt fram á galla á málsmeðferðinni, bæði á rannsóknar- og dómstigi, og að réttaröryggisreglur hafi verið brotnar í flestum atriðum, það er reglum sem ætlað hafi verið að tryggja sem réttustu niðurstöðu. Taldar eru löglíkur fyrir því að brot á slíkum reglum leiði til rangrar niðurstöðu. Í þessu tilviki hafi brot þessi leitt til þess að endurupptökubeiðandi hafi verið sakfelld fyrir rangar sakargiftir. Telja megi nánast útilokað að endurupptökubeiðandi hefði verið sakfelld ef réttaröryggisreglur hefðu ekki verið brotnar á henni í þeim mæli sem lýst hafi verið. Sem dæmi megi nefna að fátt sé mikilvægara til að komast að réttari niðurstöðu við rannsókn sakamáls en að sakborningur njóti aðstoðar verjanda frá fyrstu stundu. Í upphafi máls sé lagður grundvöllur að meðferð þess, ef brotið er gegn grundvallarréttingum sakbornings þá aukast upp frá því mjög líkur á rangri niðurstöðu.
2134. Því næst vikur endurupptökubeiðandi sérstaklega að þeim ummælum setts ríkissaksóknara að endurupptökubeiðandi hafi „ekki verið í gæsluvarðhaldi þegar hún hóf að bendla fjórmeningana við hvarf Geirfinns Einarssonar“. Að mati endurupptökubeiðanda sé þessi frásögn óskýr að því leyti að látið sé að því liggja að endurupptökubeiðandi hafi þegar í upphafi rannsóknar í janúar 1976 borið sakir á tiltekna fjóra menn. Það sé ekki rétt. Nefndir hafi verið ýmsir menn til sögunnar og í upphafi tveir. Þessi nöfn hafi komið frá lögreglumönnum og höfðu verið í fjölmiðlum mánuðum saman, að minnsta kosti að því er varði Magnús og Sigurbjörn. Aðdragandi að yfirheyrslu 23. janúar 1976 hafi verið sífelldar heimsóknir á heimili endurupptökubeiðanda og farið hafi verið með hana nokkrum sinnum í Síðumúlafangelsi án þess að skýrslur hafi verið gerðar. Skýrslan 23. janúar 1976 hafi einnig verið tekin í gæsluvarðhaldsfangelsinu. Það hafi ekki verið af tilviljun eða vegna plássleysis á skrifstofum rannsóknarlögreglunnar sem farið hafi verið með endurupptökubeiðanda í Síðumúlafangelsið til yfirheyrslu enda þótt hún væri yfirheyrð sem vitni. Aðstæður til yfirheyrslu á skrifstofu rannsóknarlögreglu hafi verið á þeim tíma frábærar en yfirheyrsluherbergið í Síðumúlafangelsi hafi verið eins slæmt og unnt sé að hugsa sér. Það hafi bæði verið örlítið og loftlaust. Það að yfirheyra endurupptökubeiðanda í fangelsinu hafi falið í sér ógnun. Henni hafi ekki verið ljóst þegar hún hafi verið yfirheyrð þar hvort hún yrði látin laus að lokinni yfirheyrslu og hafi allt eins getað ætlað að hún yrði svipt frelsi og hneppt í gæsluvarðhald og fengi þar með ekki að sjá ungt barn sitt. Við þessar aðstæður hafi rannsóknarmönnum verið tiltölulega auðvelt að fá endurupptökubeiðanda til að segja það sem þeir hafi talið vera hið rétta og samræmst tilgátum þeirra. Rétt sé þó að halda til haga að lögreglumennirnir hafi þurft að yfirheyra endurupptökubeiðanda bæði 21. og 22. janúar 1976 í fangelsinu áður en tekist hafi að fá hana til að gefa skýrslu 23. janúar 1976. Engar skýrslur séu til um yfirheyrslurnar 21. og 22. janúar 1976.

Endurupptökubeiðandi hafi stöðugt verið minnt á að ef grunur væri um brot sem gæti varðað tveggja ára fangelsi þá væru engin tímamörk á gæsluvarðhaldi. Þrátt fyrir veikburða andmæli endurupptökubeiðanda hafi henni ekki tekist að standa í fæturna gagnvart rannsóknarmönnum. Hún hafi í desember 1975, þegar hún var nýbúin að eignast barn, orðið fyrir miklu áfalli í Síðumúlafangelsi. Af framangreindu leiði að ekki skipti meginmáli að endurupptökubeiðandi hafi ekki verið í gæsluvarðhaldi þegar hún hafi gefið skýrsluna 23. janúar. Hún hafi nánast enga aðra umgengist en rannsóknarmennina þrjá, Örn, Eggert og Sigurbjörn, frá því að henni hafi verið sleppt úr gæsluvarðhaldinu þar til hún hafi gefið umræddar skýrslur. Samkvæmt gögnum málsins, bæði geðskýrslum og skýrslum Gísla H. Guðjónssonar, hafi endurupptökubeiðandi verið mjög eftirgefanleg og viljað þóknast rannsóknarmönnum sem mest. Það hafi hún getað gert best með því að segja það sem þeir hafi viljað.

2135. Þá hafi settur ríkissaksóknari vísað til rangrar ályktunar í niðurstöðu Hæstaréttar frá 1980 um aðstoð réttargæslumanns og verjanda. Það sem rangt sé verði ekki sannleikur við staðhæfingar Hæstaréttar. Settur ríkissaksóknari hafi jafnframt byggt á því að ekki skipti máli að brotið hafi verið á rétti endurupptökubeiðanda þar sem Hæstiréttur hafi verið meðvitaður um brotið. Brotið sé jafnalvarlegt þrátt fyrir þessa meintu meðvitund Hæstaréttar. Því næst hafi settur ríkissaksóknari miðað við að ekki hafi skipt máli að þinghöld hafi verið lokuð andstætt meginreglu sakamálaréttarfars þar sem Hæstiréttur hafi vitað um það árið 1980. Því er haldið fram að brotið sé jafnalvarlegt eða jafnvel alvarlegra fyrir þá sök að Hæstarétti hafi verið það ljóst en látið það kyrrt liggja. Settur ríkissaksóknari hafi viðurkennt að mögulega hafi annmarkar á málsmeðferðinni verið meiri en Hæstarétti hafi verið kunnugt um, en þar sem Hæstiréttur hafi komist að því í fyrri ákvörðunum sínum að annmarkarnir leiði ekki til þess að taka eigi málið upp að nýju geti þeir ekki orðið grundvöllur að endurupptöku málsins nú. Þetta sé óheimil ályktun.
2136. Því næst viku endurupptökubeiðandi að meginreglunni um að hver maður skuli talinn saklaus uns sekt hans sé sönnuð með fullnaðardómi. Settur ríkissaksóknari hafi talið að yfirlýsingar ráðamanna um sekt sakborninga löngu áður en dómur hafi fallið geti haft þýðingu í þessu samhengi og hafi vísað til dóms Mannréttindadómstóls Evrópu í máli Ribemont gegn Frakklandi nr. 15175/89 frá 10. febrúar 1995. Settur ríkissaksóknari hafi fjallað um að í gögnum málsins séu ýmsar vísbendingar um að rannsakendur, og væntanlega þar með taldir fulltrúi sakadóms og fulltrúi ákærvalds, hafi haft mikla trú á sekt sakborninganna. Settur ríkissaksóknari hafi hins vegar talið það hlutverk endurupptökubeiðanda að sýna fram á og sanna að þessar yfirlýsingar hafi haft verulega þýðingu fyrir úrslit málsins fyrir Hæstarétti. Á þetta sé ekki fallist. Í fyrsta lagi byggji lögin á því að löglíkur séu fyrir því að slíkar yfirlýsingar um sekt hafi eða geti haft áhrif á niðurstöður dómstóla. Í öðru lagi sé það ákærvaldsins að sanna að yfirlýsingar ráðamanna hafi ekki haft þýðingu fyrir dómsniðurstöðuna. Fyrrgreinda meginreglu beri að túlka sakborningi í hag því mannréttindaákvæði séu sett til verndar einstaklingum en ekki stjórnvöldum, samanber Hrd. 1998 bls. 1532, jafnframt því sem vitnað er í dóm Mannréttindadómstóls Evrópu í máli Barbera gegn Spáni frá 6.

desember 1988 um réttindi sakbornings og skyldu dómstóls til að hefja ekki málsmeðferð með þá fyrirframgefnu afstöðu að sakborningurinn sé sekur.

2137. Jafnframt beri að hafa í huga að fyrrgreint brot sé aðeins eitt af fjölmörgum á réttindum endurupptökubeiðanda og ekki megi líta á vægi þess eitt og sér heldur beri að líta til samanlagðs vægis allra brotanna. Endurupptökubeiðandi bendir á að í gæslu fjórmenninganna hefði að áliti Hæstaréttar falist fáheyrð andleg og líkamleg raun. Þeir hafi verið í gæslu í 90–105 daga en endurupptökubeiðandi miklu lengur og raun hennar því verið enn meiri. Ekki sé fallist á að tillit hafi verið tekið til einangrunarinnar við úrlausn málsins.
2138. Endurupptökubeiðandi ítrekar lagareglur um bann við því að þröngva manni til að bera vitni gegn sjálfum sér og játa á sig sök, samanber 38.–40. gr. og 2. og 4. mgr. 77. gr. laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála auk þess sem 1. mgr. 6. gr. mannréttindasáttmála Evrópu hafi verið túlkuð á þann hátt að þar sé sambærilega reglu að finna.
2139. Þá hafi settur ríkissaksóknari fallist á að sakfelling endurupptökubeiðanda hafi verið byggð á meintum játningum hennar sjálfar (í nóvember 1976) og að hluta á framburðum Sævars og Kristjáns Viðars um hennar þátt. Settur ríkissaksóknari hafi tekið fram að engin önnur gögn styðji sakfellinguna. Að mati endurupptökubeiðanda skiptir því meginmáli að líta til þess hvernig framburða þeirra hafi verið aflað, en það hafi verið með ólögumætum hætti og framburðirnir hafi verið óáreiðanlegir, samanber rannsóknir dómkvaddra geðlækna og sálfræðinga sem hafi ritað um óáreiðanleika framburða Sævars og Kristjáns Viðars. Vegna óáreiðanleika þeirra framburða verði ekki á þeim byggt um sekt endurupptökubeiðanda.
2140. Af hálfu setts ríkissaksóknara virðist hafa verið byggt á því að endurupptökubeiðandi, Sævar, Guðjón og Kristján Viðar hafi einum eða tveimur dögum eftir hvarf Geirfinns sammælt um að blanda Klúbbmönnum inn í málið. Þetta sé afar ósannfærandi enda höfðu nöfn þeirra hvergi komið fram opinberlega í tengslum við hvarfið á því tímamarki. Þessi nöfn höfðu enga merkingu í lífi endurupptökubeiðanda og hinna. Það sé einnig ósamræmi í þeirri röksemdafærslu setts ríkissaksóknara að endurupptökubeiðandi og aðrir dómfelldir hafi bæði játað að hafa verið að verki og einnig dregið Klúbbmenn inn í málið. Að mati endurupptökubeiðanda er tilgangurinn óljós, það er að sakborningar hafi borið rangar sakir á Klúbbmenn á sama tíma og þeir hafi játað sök. Þau hafi ekki verið að koma sök af sér yfir á aðra og hafi heldur ekki borið þær sakir á Klúbbmenn að þeir hefðu banað Geirfinni. Árið 1977 hafi rannsóknarmenn leitast við að fá Sævar til að játa að það hafi ekki verið fyrr en í júlí 1975 sem sakborningar hafi sammælt um að bendla Klúbbmenn við hvarf Geirfinns. Ástæða þess að þeir hafi viljað að Sævar breytti framburði sínum að þessu leyti hafi verið sú að þeir hafi áttað sig á að það væri útilokað að sakborningar hefðu komið sér saman um það einum eða tveimur dögum eftir hvarfið.
2141. Endurupptökubeiðandi fellst ekki á þá afstöðu setts ríkissaksóknara að ef tekið sé tillit til þess sem fram hafi komið í skýrslu starfshópsins standi því sem næst ekkert eftir sem grundvöllur sakfellingar nema yfirlýsingar sakborninganna sem sagðar séu

óáreiðanlegar. Af hálfu endurupptökubeiðanda er í þessum efnunum bent á dagbækur fangelsanna, en um efni þeirra hafi ekkert legið fyrir á dómstigi, að minnsta kosti ekki um endurupptökubeiðanda. Þær séu helsta gagnið um það misferli sem hafi átt sér stað gagnvart endurupptökubeiðanda og öðrum sakborningum, svo sem um óþrjótandi óbókaðar yfirheyrslur rannsóknarmanna og fangavarða og um það hvernig verjendum hafi verið haldið frá yfirheyrslum. Settur ríkissaksóknari hafi sagt niðurstöður sálfræðimatsins skýrar, en velti því í framhaldinu fyrir sér hvort sálfræðimatið geti orðið grundvöllur að endurupptöku málsins.

2142. Settur ríkissaksóknari hafi dregið í efa að sálfræðimatið teldist nýtt gagn en það sé lagalegt álitamál hvort sálfræðimatið geti talist til nýrra gagna í skilningi a-liðar 211. gr. laga um meðferð sakamála. Settur ríkissaksóknari hafi þó ekki tekið skýra afstöðu til þess en hafi bent að lokum á það að teljist sálfræðimatið nýtt gagn virðist niðurstöður þess nokkuð afdráttarlausar. Endurupptökubeiðandi telur engum vafa undirorpið að um nýtt gagn sé að ræða.
2143. Þá hafi settur ríkissaksóknari fjallað um mismunandi vægi niðurstaðna félagsvísinda og náttúruvísinda sem sönnunargagna. Að hans mati hafi rök staðið til þess að túlka sálfræðirannsóknir með öðrum hætti en til dæmis DNA-rannsóknir. Jafnframt hafi settur ríkissaksóknari leitast við að þrengja heimildina til endurupptöku í c-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála. Endurupptökubeiðandi hafnar því að félagsvísindi séu með einhverjum hætti ómerkari en náttúruvísindi. Einnig að túlka beri tilgreinda heimild í c-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála þröngt eins og settur ríkissaksóknari vilji. Álit sitt hafi settur ríkissaksóknari ekki stutt við orðalag lagaákvæðisins heldur leitað út fyrir það til stuðnings þröngri skýringu og hafi þannig vísað til umfjöllunar í greinargerð um ákvæði laganna. Endurupptökubeiðandi telur að orðalag ákvæðisins ráði úrslitum en ekki túlkunarþættir utan þess sem séu að auki afar óljósir. Augljóst megi telja að það hafi verið vísvitandi val löggjafans að taka ekki upp í ákvæðið hugtakið „sérstakar aðstæður“ og þrengja það eins og gert hafi verið í erlendum lögum sem höfð hafi verið til hliðsjónar.
2144. Þá hafi settur ríkissaksóknari talið að tilteknir þættir ýti undir þá niðurstöðu að Hæstarétti skuli veitt tækifæri til þess að leggja mat á sönnunargildi sálfræðimatsins og hvaða áhrif það hafi á játningar og aðra framburði sakborninganna. Þessi ályktun ætti að leiða til þess að hann myndi fallast á og mæla með endurupptöku máls endurupptökubeiðanda. Staðfesting fyrir dómi auki enn á gildi niðurstaðna sálfræðinganna enda þótt endurupptökubeiðandi telji þá staðfestingu nú þegar nægjanlega fram komna. Ljóst sé að þegar talað er um Geirfinnsmálið hjá rannsóknaraðilum og dómstólum sé átt við hvarf Geirfinns og hina meintu röngu sakargiftir. Af því leiði að niðurstöður sálfræðinganna eigi einnig við um framburð endurupptökubeiðanda bæði fyrir lögreglu og dómi.
2145. Meðal mikilvægra forsendna setts ríkissaksóknara fyrir því að hafna endurupptöku hafi verið að 20. janúar 1976 hafi endurupptökubeiðandi ekki verið í gæsluvarðhaldi „heldur hafði hún komið á lögreglustöð að eigin frumkvæði þar sem hún sagðist óttast ákveðna menn, sem síðar hafi komið í ljós að hafi verið umræddir fjórmennningar“. Þá

hafi Örn, Eggert og Sigurbjörn fært endurupptökubeiðanda nokkrum sinnum til yfirheyrslu í Síðumúlafangelsi í janúar 1976. Eins og fram hafi komið í fangelsisdagbók hafi þeir sótt endurupptökubeiðanda og fært hana í fangelsið. Það sé því rangt sem settur ríkissaksóknari hafi sagt, að hún hafi að eigin frumkvæði gefið skýrsluna og að auki hafi hún ekki gefið skýrsluna á lögreglustöð heldur í fangelsi. Hún hafi heldur ekki talað um fjóra menn. Þetta hafi settur ríkissaksóknari talið skipta miklu máli, en sannað sé í skjölum málsins að þetta sé rangt. Endurupptökubeiðandi hafi engar skýrslur gefið í janúar 1976 að eigin frumkvæði og ekki gefið skýrslur á lögreglustöð. Hún hafi gefið skýrslur sínar undir mikilli nauðung rannsóknarmanna.

2146. Því næst hafi settur ríkissaksóknari lagt áherslu á það að endurupptökubeiðandi hafi ekki sætt gæsluvarðhaldi í einangrun í lagalegum skilningi. Ekki sé ljóst hvers vegna hann hafi ítrekað þetta hvað eftir annað en líklega láti hann að því liggja að aðstæður endurupptökubeiðanda hafi ekki verið jafn slæmar og gögn málsins gefi til kynna. Endurupptökubeiðandi hafi í reynd verið í einangrun í gæsluvarðhaldsfangelsinu. Hún og aðrir sakborningar hafi ekki fengið að fara undir bert loft mánuðum saman og hafi sætt alls konar harðræði sem áhrif hafi haft á framburð þeirra, þar á meðal framburð endurupptökubeiðanda. Þá sé það rangt að niðurstöður sálfræðinganna geti ekki nema að litlu leyti átt við um yfirlýsingar endurupptökubeiðanda um þátt fjórmeninganna í hvarfi Geirfinns, en hún hafi endurtekið haft þær í frammi áður en aðstæður þær, sem niðurstöður sálfræðimatsins hafi aðallega verið reistar á, hafi getað átt við um hana.
2147. Þá hafi settur ríkissaksóknari sagt að önnur rök sem færð hafi verið fram og gögn sem þar hafi verið vísað til skapi ein og sér ekki nægjanlegan grundvöllur fyrir endurupptöku. Að mati endurupptökubeiðanda er þessi skoðun í samræmi við aðferð Hæstaréttar frá árinu 1997, sem sé í því fólgin að meta hvert og eitt atriði í einangrun án tengsla við önnur atriði og hann hafi þar af leiðandi ekki framkvæmt neitt heildarmat á málsmeðferðinni. Þetta sé óheimil aðferð þar sem skylt sé að meta áhrif málsmeðferðarinnar í heild sinni á réttarstöðu sakbornings. Settur ríkissaksóknari hafi byggt niðurstöðu sína að miklu leyti á rangri meðferð staðreynda. Ein af niðurstöðum hans sé að þótt fyrir Hæstarétti hafi legið fyrir sönnun þess árið 1980 að framburðir eða játningar væru óáreiðanlegar og hefðu ekkert gildi samkvæmt vísindalegum niðurstöðum þá hefði það ekki haft nein áhrif á Hæstarétt. Þessi fullyrðing fái ekki staðist, ekki sé ástæða til að ætla að Hæstiréttur hefði sniðgengið gögn sem hafi nánast sýnt fram á að ákærur í málinu væru rangar. Settur ríkissaksóknari hafi talið að endurupptökubeiðandi hefði ekki rökstutt með fullnægjandi hætti að skilyrði séu til endurupptöku málsins. Á þetta er ekki fallist af hálfu endurupptökubeiðanda og vísað til framangreindra röksemda og sönnunargagna í þeim efnun.
2148. Af hálfu endurupptökubeiðanda er óhjákvæmilegt að líta til bakgrunns hennar og aðstæðna í æsku en frá sögu hennar hafi verið greint annars vegar í geðskoðun Ásgeirs Karlssonar og hins vegar í skýrslu sálfræðinga starfshópsins. Endurupptökubeiðandi hafi orðið fyrir kynferðislegri misneytingu þegar hún hafi verið ung. Slík reynsla hafi ævilangt áhrif á þann sem fyrir henni verður. Þá hafi endurupptökubeiðandi upplifað skilnað foreldra sinna og hafi hann haft djúpstæð áhrif á hana og framtíð hennar,

meðal annars hafi verið rakið í geðskýrslunni hvernig árangur hennar í skóla hafi hriðfallið um þær mundir.

2149. Skýringar á undanlátssemi endurupptökubeiðanda, þegar rannsóknarmennirnir Örn, Sigurbjörn Víðir og Eggert hafi yfirheyrt hana, sé meðal annars að leita í þessum atburðum. Ástandi hennar 1976 eða 1977 hafi verið lýst í sálfræðiskýrslu Gylfa Ásmundssonar, sem hafi verið hluti geðskýrslu Ásgeirs Karlssonar. Þar hafi meðal annars sagt að endurupptökubeiðandi hafi mjög lélega stjórn á hugmynda- og tilfinningalífi sínu, raunveruleikaskyn og hugsun brenglist, talsverðar líkur á þokuástandi með tilheyrandi minnisleysi og að endurupptökubeiðandi væri áberandi óvirk og undanlátssöm gagnvart öðrum, jafnvel svo að jaðri við masókisma. Í niðurstöðu Ásgeirs Karlssonar geðlæknis um endurupptökubeiðanda hafi meðal annars sagt að hún væri haldin persónuleikagöllum, nokkuð sterkri geðvillu, mikilli óvirkni, að hún hefði þörf fyrir að stjórnast af öðrum og að það atferli verði nánast masókískt, persónuleiki hennar væri veikbyggður og varnir hennar því veicar, líklegt væri að geðstjórn endurupptökubeiðanda gæti brotnað niður undir tilfinningalegu álagi og viðbrögð orðið óeðlileg og leitt til truflunar á meðvitund og loks væri hún haldin fælni og sefasýki.
2150. Áréttað er af hálfu endurupptökubeiðanda að hvorki geðlækninum né sálfræðingnum hafi verið falið að rannsaka og láta í ljós álit sitt á trúverðugleika framburða endurupptökubeiðanda eða hver áhrif yfirheyrsluadferða og aðstæðna endurupptökubeiðanda hefðu á framburð hennar.
2151. Á sama hátt og af hálfu setts ríkissaksóknara rekur endurupptökubeiðandi við svo búið umsögn sálfræðinganna í skýrslu starfshópsins um endurupptökubeiðanda, það er áhrifaþættir og þær fræðilegu ályktanir sem hafi verið dregnar um endurupptökubeiðanda og framburði hennar.
2152. Rakið er af hálfu endurupptökubeiðanda að hún hafi verið afar einangruð á tímabilinu 21. desember 1975 til 3. maí 1976 er hún hafi verið utan fangelsis. Hún hafi búið hjá móður sinni, en samband þeirra hafi ekki verið gott. Tengsl hennar við umheiminn hafi fyrst og fremst verið við rannsakendurna þrjá og hafi hún verið háð þeim og viljað þóknast þeim við yfirheyrslur. Hún hafi ekki haft samband við annað fólk. Einangrun hafi í raun hafist þegar hún hafi tekið upp samband við Sævar sem hafi ekki viljað að hún umgengist aðra.
2153. Aðstæður endurupptökubeiðanda, frá því að hún hafi verið látin laus úr gæsluvarðhaldi hinn 20. desember 1975 þar til hún hafi verið sett í gæslu að nýju hinn 4. maí 1976, hafi því verið þær að hún hafi verið einangruð frá umheiminum. Hún hafi engan haft til að halla sér að og hafi engan átt að sem hún hafi getað trúað fyrir vanda sínum. Hún hafi ekki notið neins stuðnings nema þá hjá rannsakendum sem hún hafi haldið að væru að aðstoða hana meðal annars við undirbúning ferðar erlendis en henni hefði svo verið bönnuð för án þess að lög stæðu til þess. Þessi einangrun og samband við rannsakendur skýri hvernig frásögn um Keflavíkurförina hafi orðið til eða öllu heldur hvernig endurupptökubeiðandi hafi verið fengin til að segja sögu svipaða þeirri sem [GuA] hafði sagt lögreglunni löngu fyrr. Endurupptökubeiðandi hefði ekki getað

samið þá sögu án aðstoðar lögreglu sem hafði hana frá umræddum [GuA]. Sama sé að segja um nöfn allra þeirra manna sem hafi átt að álitu lögreglunnar að hafa verið í fjörunni er Geirfinnur hafi átt að hafa horfið. Klúbbmenn höfðu lengi verið í sigti hjá lögreglunni í tengslum við meint áfengissmygl og skýri það hvers vegna lögreglan hafi nefnt þau nöfn við endurupptökubeiðanda eða spurt hana um viðurvist þeirra og reyndar fjölmargra annarra manna í fjörunni eða allt að 20 manna.

2154. Endurupptökubeiðandi kemst ekki hjá því að vekja athygli á því hvernig staðið hafi verið að gerð lögregluskýrsla um framburð endurupptökubeiðanda bæði utan fangelsis og innan að svo miklu leyti sem slíkar skýrslur fyrirfinnist. Aðdragandinn að skýrslugerðinni hafi yfirleitt verið sá að rætt hafi verið við endurupptökubeiðanda langtímum og dögum saman án þess að skýrslur hafi verið gerðar. Slíkt hafi verið og sé enn í andstöðu við lög. Að lokum hafi verið gerð skýrsla sem virðist hafa átt að lýsa því sem rannsakendur hafi talið sig hafa komist að í hinum löngu og tímafreku „samtölum“ við endurupptökubeiðanda. Það einkenni skýrslur lögreglunnar að af þeim verði ekki ráðið hvaða spurningar hafi verið lagðar fyrir endurupptökubeiðanda. Þess vegna reynist það erfiðara en ella að sýna fram á hvernig rannsakendur hafi leitt endurupptökubeiðanda til þeirra svara sem þeir hafi óskað. Öll gögn málsins beri með sér að rannsakendur hafi farið að trúá á eigin rannsóknartilgátur um hvað kunni að hafa gerst þegar Guðmundur Einarsson og Geirfinnur Einarsson hafi horfið án þess að nokkur ummerki um refsiverða háttsemi hafi sannast, enda hafi ekki fundist lík, morðvopn, vitni eða ástæða.
2155. Framanritað skýri á hvern hátt framburðir endurupptökubeiðanda, sem hafi leitt til sakaráfalls, hafi verið kallaðir fram. Meintar játningar hennar um rangar sakargiftir styðjist ekki við nein hefðbundin sönnunargögn sem unnt sé að treysta og byggja sök á. Ekki séu nein vitni að röngum sakargiftum og í dómi Hæstaréttar hafi sagt að sekt endurupptökubeiðanda yrði einungis byggð á framburði meðákærða Sævars og að hluta á framburði meðákærða Kristjáns Viðars. Nú liggi fyrir að framburðir þessara tveggja séu með öllu óáreiðanlegir og það hafi verið viðurkennt af settum ríkissaksóknara. Hin röklega afleiðing sé sú að fallast á endurupptökubeiðni þessa þar sem nú sé ekki lengur við þessa framburði að styðjast.
2156. Af umsögn setts ríkissaksóknara verði ályktað að hann hafi talið að aðstæður endurupptökubeiðanda, frá og með 21. desember 1976 þar til hún hafi verið hneppt í gæsluvarðhald hinn 4. maí 1976, hafi verið með þeim hætti að hún hafi verið fullkomlega frjál og óþvinguð á því tímabili. Slík ályktun sé óheimil og röng. Hún hafi verið einangruð og undir miklum þvingunum og þrýstingi, einkum frá rannsakendum. Rannsakendur hafi komið með endurupptökubeiðanda í Síðumúlafangelsið 3. maí 1976. Eftir þriggja stunda yfirheyrslu án verjanda hafi legið fyrir að hún færi í fangaklefa, það er að hún yrði handtekin og farið með hana sem gæsluvarðhaldsfangi þótt ekki hafi legið fyrir nein ákvörðun dómara þar um. Henni hafi gefist kostur á að skjótast heim til sín og síðan hafi hún verið læst í einangrun sem hafi staðið fram í desember sama ár. Endurupptökubeiðandi hafi lýst því yfir í skýrslutöku fyrir dómi næsta dag, án verjanda, að hún bæri sök á dauða Geirfinns. Hún hefði skotið hann til bana með riffli í Dráttarbrautinni. Þessi hegðun

endurupptökubeiðanda beri með sér að hún hafi síður en svo verið í andlegu jafnvægi. Hún hafi ekki haft stjórn á gerðum sínum og stofnað allri framtíð sinni og barns síns í stórhættu enda hefði hún verið dæmd að lágmarki til 16 ára fangelsis ef dómstólar hefðu tekið mark á þessari „játningu“.

2157. Af hálfu endurupptökubeiðanda er fjallað ítarlega um þarfir hennar sem konu í gæsluvarðhaldi.
2158. Í fyrsta lagi um álitafnið almennt með fræðilegri skírskotun og lagt til grundvallar að fangelsisdvöl hafi mismunandi áhrif á karla og konur. Í sinni einföldustu mynd orsakist sá munur af líffræðilegum breytileika milli kynjanna en fleiri þættir hafi áhrif, svo sem félagslegar aðstæður fanga utan fangelsis, bakgrunnur þeirra og fjölskylduhagir. Því hafi einnig verið haldið fram að lágt hlutfall kvenna í fangelsum valdi því að fangelsismál hafi í gegnum tíðina verið skipulögð einvörðungu út frá sjónarhóli karla og að þarfir þeirra hafi ávallt verið í forgrunni. Það eigi við jafnt um konur og karla að skortur á tengslum sem séu fólki nauðsynleg geti haft neikvæðar afleiðingar á heilsufar en yfirleitt hafi þessi skortur þó sérstaklega neikvæð áhrif fyrir konur. Skortur af því tagi geti meðal annars framkallað persónuleikaröskun sem í tilviki kvenfanga auki enn á þann vanda þær standi þegar frammi fyrir. Þarfir kvenna séu bæði margbreytilegri og flóknari en þarfir karla. Af þessu sé ljóst að sama meðferð í gæsluvarðhaldi eða fangelsi geti haft mismunandi áhrif eftir því af hvaða kyni sakborningur eða fangi sé og því ekki í öllum tilvikum sanngjarnt að láta eitt ganga yfir alla, hvað meðferð og aðstæður varði.
2159. Því næst vikur endurupptökubeiðandi að sálrænum þáttum er hana varði. Gögn málsins beri með sér að áður en hún hafi verið hneppt í gæsluvarðhald vegna póstsvikamálsins hafi hún verið háð sambýlismanni sínum, Sævari. Geðrannsókn sem hafi verið gerð á henni á þeim tíma bendi einnig til þess að hún hafi verið undanlátssöm að eðlisfari. Undir rannsókn málsins hafi endurupptökubeiðandi verið einangruð af rannsóknarmönnum bæði innan Síðumúlafangelsisins sem utan, en þeir hafi lagt meðal annars í vana sinn að koma á heimili hennar og telja henni þannig trú um að þeir væru vinir hennar. Þessar aðferðir vinni þvert á það sem fræðimenn hafi talið verndandi þætti fyrir konur sem dvelji í fangelsum og þá sérstaklega kvenna sem hafi verið fórnarlömb ofbeldis. Verndað umhverfi, uppbyggjandi sambönd við aðra og kvíðastjórnun séu dæmi um slíka verndandi þætti, en ekki einangrun og niðurbrot líkt og endurupptökubeiðandi hafi mætt af starfsmönnum hins opinbera. Endurupptökubeiðandi hafi verið fórnarlamb kynferðislegrar misnotkunar í æsku en rannsóknir hafi sýnt að það sé algengur bakgrunnur kvenna sem fremji afbrot og dvelji í fangelsum. Talið sé að vissar aðstæður í fangelsum, svo sem leit á kvenföngum, sérstaklega ef leitinn sé framkvæmd af karlkyns starfsmanni, geti endurvakið fyrri tilfinningar sem hlotist hafa vegna slíks sálræns áfalls. Dvöl endurupptökubeiðanda í Síðumúlafangelsi hafi samkvæmt því verið henni sérstaklega erfið þar sem hún hafi að eigin sögn verið kynferðislega misnotuð á meðan gæsluvarðhaldi hafi staðið. Hafi atburðurinn tvímælalaust dregið úr þrótti endurupptökubeiðanda undir rannsókn málsins og gert stöðu hennar gagnvart rannsakendum veikari en ella.

2160. Við allt framangreint bætist að endurupptökubeiðandi hafi ekki notið mikillar lögfræðiaðstoðar. Það sé því ljóst að undir rannsókn málsins hafi frá byrjun verið mikill aðstöðumunur milli endurupptökubeiðanda, sem hafi ýmist notið stöðu sakbornings eða vitnis, og rannsakenda.
2161. Þá viku endurupptökubeiðandi að aðstæðum hennar í Síðumúlafangelsinu. Þeir fulltrúar rannsóknarlögreglu ríkisins sem hafi haft samskipti við endurupptökubeiðanda vegna rannsóknar á bæði Guðmundar- og Geirfinnsmálunum hafi allir verið karlmenn. Kvenfangaverðir hafi ekki verið starfandi í Síðumúlafangelsinu á meðan endurupptökubeiðandi hafi verið vistuð þar.
2162. Menntun fangavarda hafi einnig verið lítil sem engin. Þá megi merkja af gögnum málsins að kvenfangaverðir hafi aðeins tvisvar verið kallaðir til frá öðrum fangelsum og fengnir til þess að ræða við endurupptökubeiðanda en í bæði skiptin hafi verið um að ræða örþrifarád sem gripið hafi verið til af brýnni neyð. Samkvæmt færslum fangelsisdagbókar Síðumúlafangelsisins hafi fyrra skiptið verið 3. maí 1976, sama dag og endurupptökubeiðandi hafi verið öðru sinni hneppt í gæsluvarðhald. Endurupptökubeiðandi hafi þá verið í uppnámi og hafi starfsmenn gert „ýmsar ráðstafanir í því sambandi“ en þar sem ástæða hafi þótt til þess að leita betur á henni hafi kvenfangavörður verið kallaður til. Síðara skiptið hafi verið 31. ágúst 1976 þegar endurupptökubeiðandi hafi liðið mjög illa og vanlíðan hennar hafi verið svo mikil að hún hafi verið talin vera í sjálfsvígshættu. Kvenfangavörður hafi þá verið fenginn til þess að ræða við hana í klefa í rúman hálf tíma. Í þessu felist viðurkenning og meðvitund hins opinbera um að þörfum endurupptökubeiðanda undir rannsókn málsins hefði best verið mætt með kvenkyns starfsmann viðstaddan.
2163. Endurupptökubeiðandi hafi aðeins verið rúmlega tvítug að aldri við upphaf rannsóknar á póstsíkamálinu og einnig nýbökðu móðir með barn á brjósti. Í 2. málsl. 64. gr. þágildandi laga um meðferð opinberra mála hafi sagt að handtekna konu sem hafi barn á brjósti skuli ekki láta í venjulegan fangaklefa heldur skuli veita þeim þá aðbúð sem þeim hæfir. Í 69. gr. sömu laga hafi einnig verið fjallað um tilvik þar sem gæsluvarðhaldi megi ekki beita. Í 4. mgr. þeirrar greinar hafi meðal annars sagt að konur með börn á brjósti skuli úrskurða til geymslu eftir læknisráði á spítala eða öðrum viðeigandi stað með þeim hætti að heilsu þeirra sé borgið. Strax við handtöku hefði endurupptökubeiðandi því átt að fá sérstaka meðferð vegna félagslegra aðstæðna hennar og áfram í gæsluvarðhaldi. Ljóst sé að endurupptökubeiðandi hefði átt að fá aðbúnað við hæfi, enda kona með barn á brjósti út september 1977 eða lengur. Í þessu felist skýlaust brot hins opinbera gagnvart endurupptökubeiðanda sem hafi verið vistuð í fangelsi án þess að tekið hafi verið nokkurt tillit til aðstæðna hennar og réttindi hennar hunsuð með öllu.
2164. Rannsóknir hafi sýnt að mæður í fangelsum fyllist oft mikilli sektarkennd vegna aðskilnaðar við börn sín og telji sig hafa brugðist börnum sínum. Mæður í fangelsum hafi einnig meiri metnað en aðrir kvenfangar til að nýta þau úrræði sem í boði séu til að breyta aðstæðum sínum til hins betra og fræðimenn hafa lagt áherslu á að æskilegt sé að bjóða upp á úrræði sem styðji við kvenfanga í aðskilnaði við börn sín.

2165. Þegar fjallað sé um mun á áhrifum fangelsisdvalar á konur og karla hafi staða konunnar sem móður og aðalumönnunaraðila barnsins verið talin hafa þýðingu. Aðskilnaður móður við barn sitt geti þannig verið átakanlegri en aðskilnaður föður við barn sitt af þeim ástæðum að í tilvikum karla sé algengara að móðirin sé enn til staðar utan fangelsis til þess að sjá um barnið. Hvað stöðu endurupptökubeiðanda varði hafi henni líklega mjög fljótlega orðið ljóst að barnsfaðir hennar, Sævar, lægi einnig undir grun fyrir alvarlegan glæp og hafi það tvímælalaust aukið enn á áhyggjur hennar um óljósa framtíð nýfædds barns þeirra þar sem þau hafi bæði verið flækt í rannsókn sakamáls. Líklegt sé að þessi þáttur hafi vegið þungt á þýðingarmiklum tímamarki málsins, þegar endurupptökubeiðandi hafi gefið sinn fyrsta framburð vegna hvarfs Guðmundar 20. desember 1975. Eftir að rannsakendur hafi fullvissað hana um að barnið yrði ekki tekið af henni þótt hún myndi játa, hafi hún upplýst um einhvers konar vitneskju um Guðmundarmálið. Ljóst sé að sterk löngun til að losna sem fyrst úr fangelsinu til að vera með barni sínu hafi haft áhrif á framburðinn og gert það að verkum að hún hafi sagt rannsakendum það sem hún hafi haldið að þeir vildu heyra um Guðmundarmálið. Við yfirheyrslu 20. desember hafi endurupptökubeiðandi sagst hafa neitað í upphafi þar sem hún hafi verið hrædd um hvað yrði um barn hennar ef hún játaði og yrði dæmd í fangelsi.
2166. Þegar endurupptökubeiðandi hafi gefið umræddan framburð hafði hún verið í gæsluvarðhaldi í Síðumúlafangelsi frá 13. desember 1975 og verið úrskurðuð í 30 daga gæsluvarðhald vegna póstsvikamálsins. Á sama tíma hafi barnsfaðir hennar, Sævar, einnig verið í gæsluvarðhaldi í Síðumúlafangelsi vegna rannsóknar á póstsvikamálinu. Endurupptökubeiðandi hafi því verið meðvituð um fjarveru Sævars frá barni þeirra þegar hún hafi verið færð í gæsluvarðhald sem hafi haft þýðingu hvað varði framburð endurupptökubeiðanda 20. desember 1975. Þessi áhrifaþáttur hafi einnig verið til staðar þegar endurupptökubeiðandi hafi verið formlega yfirheyrð 23. janúar 1976 en þá hafi Sævar setið inni allan janúarmánuð og ekki hafi verið séð fyrir endann á því. Í þeirri yfirheyrslu hafi hún bendlað tvo menn í fyrsta sinn við hvarf Geirfinns.
2167. Í gögnum dómsmálsins hafi beinlínis komið fram að rannsakendur hafi notað barn endurupptökubeiðanda sem skiptimynt við yfirheyrslur yfir henni, samanber upplýsingaskýrslu lögreglumanns frá 11. ágúst 1976 þar sem fram hafi komið að við síðustu yfirheyrslu hefði dómariinn sem hafi yfirheyrt hana sagt að hún fengi ekki að sjá barn sitt fyrr en að hún hefði talað við Schütz. Þetta sýni algjört skilningsleysi rannsakenda á stöðu endurupptökubeiðanda sem ungrar móður og konu, þar á meðal gagnvart því hversu sterk áhrif aðskilnaður móður og barns geti haft.
2168. Endurupptökubeiðandi hafi ritað Erni Höskuldssyni bréf 15. ágúst 1976 þar sem merkja megi að endurupptökubeiðandi hafi haft áhyggjur af barni sínu en þar komi meðal annars fram: „Ég vonast eftir fyrirgefningu þinni og meira að segja samtali, í tengslum við barnið mitt, sem ég lifi fyrir.“
2169. Vélrituð yfirlýsing endurupptökubeiðanda frá 13. október 1976 beri vott um það sama en þar hafi hún sagt að eftir umhugsun og eftir að hún hafi fengið að sjá barn sitt hafi

hún ákveðið að segja allan sannleikann í Geirfinnsmálinu. Í yfirlýsingunni segi meðal annars: „Það er nauðsynlegt fyrir mig að taka að mér móðurhlutverk mitt gagnvart barni okkar [Sævars], [...] Barnið þarf nauðsynlega á mér að halda.“

2170. Séu framangreindar staðreyndir um aðstæður endurupptökubeiðanda í gæsluvarðhaldi skoðaðar í samhengi við niðurstöður rannsókna um félagslegar þarfir kvenna í fangelsum og ákvæði þágildandi laga um meðferð opinberra mála, vakni upp spurningar um hvort rannsóknarlögreglumenn og fangaverðir Síðumúlafangelsisins hafi verið meðvitaðir um að þarfir kvenna séu aðrar en þarfir karla og hvort úrræði, með þarfir kvenfanga í huga, hafi verið í boði. Endurupptökubeiðandi haldi því fram að svo hafi ekki verið og að strax frá upphafi hafi hún ekki hlotið réttláta meðferð af hálfu hins opinbera. Handvömm hins opinbera undir rannsókn málsins hafi þar með skapað skaðlegar aðstæður fyrir endurupptökubeiðanda og spilt rannsókn málsins þar sem framburðir endurupptökubeiðanda hafi frá byrjun verið gefnir undir óeðlilegum kringumstæðum.
2171. Í umsögn setts ríkissaksóknara hafi verið tekið fram að þær forsendur sem niðurstöður sálfræðimats á endurupptökubeiðanda um óáreiðanleika framburðar hennar byggi á hafi ekki átt við endurupptökubeiðanda dagana 23. janúar, 3. og 10. febrúar og 30. mars 1976, enda hafi hún ekki verið í gæsluvarðhaldi á þeim tíma og ekki sætt einangrun. Frá þessu megi gagnálykta að settur ríkissaksóknari hafi viðurkennt að forsendurnar hafi hins vegar átt við og hafi hugsanlega haft áhrif þegar endurupptökubeiðandi hafi sætt gæsluvarðhaldi í fyrsta sinn vegna póstsvikamálsins dagana 13.–20. desember 1975.
2172. Endurupptökubeiðandi hafi gefið skýrslu um Guðmundarmálið í fyrsta sinn 20. desember 1976, síðan hafi hún aftur verið yfirheyrð 23. janúar 1976 og bendlað þá tvo menn í fyrsta sinn við hvarf Geirfinns. Þrátt fyrir að endurupptökubeiðandi hafi ekki setið í gæsluvarðhaldi þegar hún hafi gefið framburðinn hafi sú skýrsla verið gefin fyrir sömu rannsóknarmönnum og hafi tekið skýrslu af henni meðan hún hafi setið í gæsluvarðhaldi aðeins mánuði fyrr. Í þessu felist því bæði viðurkenning setts ríkissaksóknara á því að endurupptökubeiðandi hafi þegar verið búin að sæta ófullnægjandi meðferð af hálfu hins opinbera þegar hún hafi hafið að bera fram rangar sakargiftir 23. janúar 1976 og einnig að ekki sé loku fyrir það skotið að aðstæður sem vissulega hafi átt við í desember 1975 geti hafa haft áhrif á framburð endurupptökubeiðanda 23. janúar 1976.
2173. Óformlegar skýrslutökur höfðu farið fram í aðdraganda skýrslutökunnar 23. janúar, dagana 21. og 22. janúar 1976. Ekki séu til ritaðar skýrslur um efni þeirra yfirheyrslna og hafi þær átt sér stað utan Síðumúlafangelsis án þess að verjandi væri viðstaddur. Settur ríkissaksóknari hafi ekki tekið af skarið um það hvort forsendur niðurstöðu sálfræðimats á endurupptökubeiðanda um óáreiðanleika framburðar hennar gætu hafa átt við þá daga.
2174. Þá verði ekki séð á hverju settur ríkissaksóknari hafi byggt þá niðurstöðu sína að ákveðnar forsendur hafi einungis getað átt við á meðan endurupptökubeiðandi hafi sætt einangrun í fangelsi. Af hálfu endurupptökubeiðanda er í dæmaskyni fjallað um

þá forsendu að hún hafi haft tilhneigingu til að þóknast rannsakendum og farið að segja þeim sögu sem hún hafi talið að þeir hafi viljað heyra. Þetta hafi hún farið að gera þar sem þetta hafi verið líklegt til að taka þrýstinginn af henni. Að mati endurupptökubeiðanda á þessi forsenda við jafnt þegar óformlegar skýrslutökur hafi farið fram á heimili hennar sem og við formlegar yfirheyrslur innan veggja fangelsis og eða á meðan einangrun hafi staðið. Að sama brunni beri um þá forsendu að endurupptökubeiðandi hafi á víxl verið yfirheyrð sem sakborningur og vitni; settur ríkissaksóknari hafi ekki gefið henni gaum í þessu samhengi.

2175. Við svo búið gerir endurupptökubeiðandi grein fyrir áhrifum einangrunarvistar á andlega og líkamlega heilsu gæslufanga og rekur skilgreiningu hugtaksins einangrunarvistar af hálfu fræðimanna og löggjöf sem lúti að slíkri vist.
2176. Þeir þrír þættir sem jafnan séu taldir vera til staðar í einangrun séu í fyrsta lagi félagsleg einangrun, í öðru lagi óhvetjandi umhverfi þar sem utanaðkomandi örvun sé í lágmarki og í þriðja lagi „lágmarksmöguleikar á félagslegum samskiptum“.
2177. Einangrun sé mun meira íþyngjandi heldur en gæsluvarðhaldsvist fyrir flesta þá sem gæsluvarðhaldi sæta, sér í lagi ef hún varir í langan tíma. Í 2. mgr. 99. gr. laga um meðferð sakamála segi að sé þess krafist þurfi dómari að taka afstöðu til þess hvort einstaklingur eigi að sæta einangrun í gæsluvarðhaldi og að ekki megi úrskurða einstakling til að sæta einangrun nema hún sé nauðsynleg af þeim ástæðum sem greindar séu í a- eða d-lið 1. mgr. 95. gr. laganna. Ekki hafi verið að finna hliðstætt ákvæði í þágildandi lögum nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála en fyrri hluti 2. mgr. 99. gr. laga um meðferð sakamála sé nýmæli sem hafi ekki verið að finna í eldri lögum um meðferð opinberra mála.
2178. Í athugasemdum við 95. gr. laga um meðferð sakamála komi fram að áðurnefnd breyting hafi verið gerð með hliðsjón af því að einangrun hafi í för með sér enn meiri frelsisskerðingu en gæsluvarðhaldsvist. Þar sem dómari hafi ekki tekið sérstaka afstöðu til einangrunar í gæsluvarðhaldsúrskurðum fyrir gildistöku laga um meðferð sakamála sé óljóst hvað settur ríkissaksóknari hafi átt við með „lagalegri einangrun“. Hins vegar liggja fyrir að allir þrír áðurnefndir þættir hafi átt við um aðstæður í gæsluvarðhaldsvist endurupptökubeiðanda. Af þeim ástæðum megi slá því föstu að á því tímabili sem hún hafi sætt gæsluvarðhaldi hafi hún verið í einangrun.
2179. Því næst rekur endurupptökubeiðandi hver áhrif einangrunarvistar séu. Umfang skaðlegra áhrifa sé mismunandi eftir einstaklingum og þá geti umhverfislegar aðstæður fanga í einangrun einnig skipt sköpum. Algengasta vandamál fanga í einangrunarvist sé að þeim finnist erfitt að greina milli raunveruleikans og þeirra eigin hugsana, eða að þeim finnist veruleiki sinn svo sársaukafullur að þeir búi til sinn eigin draumaveruleika í huganum. Slík hegðun sé vöntun á örvun í umhverfinu. Þá sé einangrun talin geta framkallað geðrof sem hafi verið nánar skilgreint sem sérstakt heilkenni, það er fangelsisgeðveiki. Einkenni sem fylgi heilkenninu geti til dæmis verið kvíði, þunglyndi, reiði, truflun á heilastarfsemi, ofskynjanir, ofsóknarbrjálæði, geðrof og sjálfsmeiðingar. Þá geti áhrif einangrunar birst með mismunandi hætti eftir einstaklingum. Þá sé einangrun til lengri tíma talin sérstaklega skaðleg.

2180. Þegar einangrunarvistun sé beitt undir rannsókn máls áður en réttarhöld fari fram geti það skapað sálfræðilegan þrýsting sem geti haft þau áhrif á einstaklinga að þeir játi á sig sök eða gefi framburð um aðra og dragi úr trúverðugleika rannsóknarinnar.
2181. Einangrun sem sé í raun notuð sem tæki til að knýja einstaklinga til að gefa upp ákveðnar upplýsingar jafngildi pyndingu, eins og skilgreint hafi verið í 3. gr. mannréttindasáttmála Evrópu, eða grimmri, ómannúðlegri eða vanvirðandi meðferð eða refsingu, samanber 16. gr. mannréttindasáttmála Evrópu, samanber einnig 7. gr. alþjóðasamnings um borgaraleg og stjórnmalaleg réttindi.
2182. Neikvæð áhrif á heilsu gæslufanga hafi einnig komið fram eftir dvöl í einangrun til skamms tíma, það er í færri en 15 daga. Strax eftir nokkra daga geti slíkar afleiðingar farið að koma fram og líkurnar á neikvæðum afleiðingum aukist síðan með hverjum degi sem líði. Þá geti áhrif einangrunar verið óafturkræf og varað til langtíma.
2183. Af framangreindu sé ljóst að bæði skammtíma- og langtímaeinangrun geti haft neikvæð og óafturkræf áhrif á gæslufanga. Talið hafi verið að því lengur sem einangrun vari eða því meiri óvissa sem ríki um lengd hennar, því mun meiri líkur séu á að vistin muni hafa alvarlegar eða óafturkræfar afleiðingar fyrir gæslufangann sem jafngilt geti grimmdarlegri, ómannúðlegri eða vanvirðandi meðferð, eða jafnvel pyndingum. Af þessum ástæðum hafi verið talið að einangrun sé aðeins réttlætunleg í undantekningartilvikum eða þegar aðstæður séu slíkar að ekki sé hægt að fara aðrar leiðir, og þá í eins stuttan tíma og mögulegt sé, að jafnaði ekki lengur en nokkra daga.
2184. Mannréttindadómstóll Evrópu hafi við mat á kærnum vegna einangrunarvistar litið til rökstuðnings aðildarríkis fyrir því að borgari hafi verið látinn sæta líkamlegri og félagslegri einangrun. Hafi beiting einangrunarvistar ekki verið byggð á rökum sem miði að því að auka öryggi hafi dómstóllinn talið að meðferðin gæti jafngilt broti gegn 3. gr. mannréttindasáttmála Evrópu um bann gegn pyndingum. Þá þurfi að útskýra ástæðu einangrunarvistar fyrir gæslufanga ef um langtímaeinangrun sé að ræða og að eftir því sem tíminn líði aukist kröfur til innihalds rökstuðningsins. Í réttarframkvæmd hafi einnig verið lögð áhersla á að við framkvæmd einangrunar verði að uppfylla ákveðin skilyrði og að réttarfarsleg úrræði til þess að fá ákvarðanir um einangrun endurskoðaðar séu til staðar.
2185. Endurupptökubeiðandi hafi sætt einangrun langtímum saman á meðan rannsókn málsins hafi staðið yfir eða í 229 daga samfleytt árið 1976. Endurupptökubeiðandi hafi einnig sætt gæsluvarðhaldi til skemmri tíma vegna póstsvikamálsins dagana 13.–20. desember 1975. Engu að síður hafi endurupptökubeiðandi á því tímabili gefið í fyrsta skipti upplýsingar um meinta vitneskju sína um hvarf Guðmundar Einarssonar. Sama dag, eftir að hún hafði gefið nefndan framburð hjá lögreglu og fyrir dómi, hafi henni verið sleppt úr einangrunarvistinni.
2186. Rúmum mánuði eftir að endurupptökubeiðanda hafi verið sleppt eftir einangrunarvist í desember 1975, eða 23. janúar 1976, hafi hún verið yfirheyrð formlega á ný í fangelsinu af sömu rannsóknarmönnum og höfðu verið viðstaddir fyrri yfirheyrslur yfir henni í desember. Þrátt fyrir að endurupptökubeiðandi hafi ekki verið í

gæsluvarðhaldi þegar hún gaf umræddan framburð sé hafið yfir skynsamlegan vafa að einangrunarvist hennar í desember hafi haft áhrif á framburð hennar í janúar. Einnig er áréttað að hún hafi verið yfirheyrð óformlega í aðdraganda yfirheyrslunnar dagana 21. og 22. janúar 1976, sem og í öðrum tilvikum. Þessar óformlegu yfirheyrslur hafi farið fram án réttaraðstoðar eða verjanda. Einnig hafi endurupptökubeiðandi verið nánast í samfelldri yfirheyrslu á heimili sínu en um þær liggi engar skýrslur fyrir.

2187. Þetta verði að hafa hugfast í sambengi við mat á trúverðugleika framburðarins 23. janúar 1976 þegar endurupptökubeiðandi hafi bendlað tvo menn við hvarf Geirfinns í fyrsta sinn. Einnig komi fram í gögnum málsins að undir rekstri málsins hafi endurupptökubeiðandi verið meðvituð um að Sævari hafði tvisvar verið hótad lífstíðarlangri öryggisgæslu. Slík hótun hafi komið fram gegn Sævari í yfirheyrslu hjá lögreglu og síðar einnig í yfirheyrslu fyrir dómi þegar samprófun hafi farið fram milli Sævars og endurupptökubeiðanda. Af þessu hafi endurupptökubeiðandi vitað en með þessu hafi óbeinum hótunum um lífstíðareinangrunarvist verið beint til hennar. Af framangreindu sé ljóst að endurupptökubeiðandi hafi sætt pyndingum undir rannsókn málsins, bæði vegna lengdar einangrunarvistarinnar og þar sem einangrunarvist hafi með augljósum hætti verið notuð sem tæki til þess að knýja fram framburði undir rannsókn málsins.
2188. Þá hafi framkvæmd einangrunarvistar endurupptökubeiðanda ekki verið í samræmi við kröfur Mannréttindadómstóls Evrópu. Sem dæmi megi nefna atburð 31. ágúst 1976 þegar endurupptökubeiðandi hafi verið talin í sjálfsvígshættu en engar breytingar hafi verið gerðar á aðbúnaði hennar í framhaldi atviksins. Einnig hafi verið fært í dagók 5. ágúst 1976 að endurupptökubeiðandi hafi verið miður sín og grátið. Daginn eftir að endurupptökubeiðandi hafi verið talin í sjálfsvígshættu, 1. september 1976, hafi verið bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að endurupptökubeiðandi hafi verið færð fyrir Örn Höskuldsson og hafi hann úrskurðað hana í 90 daga gæsluvarðhald. Síðan hafi hún verið færð fyrir Sigurbjörn Víði sem hafi yfirheyrt hana í um það bil fjórar klukkustundir. Þetta hafi gerst daginn eftir að hún hafi verið í sjálfsvígshættu. Feli þetta í sér ófullnægjandi viðbrögð yfirvalda við hrakandi líðan endurupptökubeiðanda og brot gegn réttindum hennar. Í 1. másl. 1. mgr. 64. gr. þágildandi laga um meðferð opinberra mála hafi einnig sagt um handtöku að lögreglumönnum beri að gæta þess að maður sem hafi verið tekinn fastur hafi slíka aðbúnað að hann geti ekki unnið tjón á sjálfum sér og heilsu hans eða lífi verði ekki hætta búin meðan hann sé í gæslu. Þessi regla eigi ekki síður við um gæslufanga en hvorki lækni né prestur hafi verið kallaður til.
2189. Á meðan einangrunarvistinni hafi staðið hafi endurupptökubeiðandi orðið vör við það að aðrir gæslufangar í Síðumúlafangelsi hafi misst stjórn á sér. Rannsóknir hafi sýnt að slík upplifun, að verða vitni að því að aðrir fangar þoli ekki aðstæður, geti verið sérstaklega niðurbjótandi fyrir fanga í einangrun.
2190. Sem dæmi um líkamleg áhrif einangrunar endurupptökubeiðanda í klefanum í Síðumúlafangelsi sé þess að geta að í upphafi gæsluvarðhaldsvistar hennar hafi sjón hennar verið óaðfinnanleg. Þetta hafi breyst í varðhaldinu og hafi hún fengið að leita

til augnlæknis. Hann hafi látið hana fá gleraugu og gefið henni þá skýringu á versnandi sjón að þetta væri afleiðing af því að hún hafi ekki beitt augunum að neinu í meira en rúmlega eins metra fjarlægð. Við það hefðu augu hennar glatað eiginleikanum til að nema það sem fjarlægara væri. Með mikilli vinnu hafi þessi veikileiki gengið að hluta til baka. Endurupptökubeiðandi sé enn að vinna úr andlegum og líkamlegum afleiðingum þeirrar meðferðar sem hún hafi sætt og mun ekki endast ævin til þess.

2191. Lögð sé áhersla á að allt framangreint hafi haft í för með sér að endurupptökubeiðandi hafi verið undanlátssöm við rannsóknarmennina og aðra sem hafi verið falið að yfirheyra hana. Þeir hafi átt enn auðveldara með að fá hana til að segja það sem þeim hafi hentað á hverjum tíma en þeir hafi heimsótt hana í janúar til maí 1976. Þessar aðstæður skipti meginmáli þegar metið sé réttmæti aðferða við öflun svokallaðra „jåtninga“ endurupptökubeiðanda.
2192. Endurupptökubeiðandi hafi greint frá því að þegar Karl Schütz hafi tekið við rannsókn málsins hafi hún verið færð fyrir hann til formlegrar kynningar. Kynningin hafi farið þannig fram að endurupptökubeiðandi hafi verið látin fara úr öllum fötum og standa frammi fyrir honum og fleiri starfsmönnum Síðumúlafangelsisins og rannsóknar-lögreglumönnum án nokkurra annarra klæða en teppis sem hún hafi fengið að vefja utan um sig. Sé þetta dæmi um niðurbjótandi aðferð sem sé til þess fallin að gera gæslufanga óöruggan og skapa ósanngjarnan aðstöðumun milli rannsóknaryfirvalda og sakbornings.
2193. Endurupptökubeiðandi hafi einnig greint frá því að þrisvar sinnum hafi verið gerðar fyrirvaralausar leitir í klefa hennar í Síðumúlafangelsi og ýmsir munir hennar gerðir upptækir og þeim hent.
2194. Einnig nefnir endurupptökubeiðandi að árið 1982 hafi verið samþykkt þingsályktunartillaga um fangelsismál. Í umfjöllun um þá tillögu hafi komið fram að mikilla umbóta væri þörf á fjölmörgu í fangelsismálum sem beri vott um að fangelsismál hafi verið í miklum ólestri á þeim tíma sem endurupptökubeiðandi hafi setið í gæsluvarðhaldi.
2195. Að síðustu um þetta efni vekur endurupptökubeiðandi athygli á þróun á reglum sakamálaréttarfars um einangrun en með gildistöku núgildandi laga um meðferð sakamála hafi verið gerðar breytingar á skilyrðum hennar. Í 3. másl. 2. mgr. 98. gr. laga um meðferð sakamála sé nú mælt fyrir um ákveðna hámarkstímalengd gæsluvarðhaldsvistar. Í athugasemdum við 95. gr. í frumvarpi til laga um meðferð sakamála segi eftirfarandi um breytinguna: „Einnig liggur fyrir að langvarandi einangrun getur haft alvarlegar og varanlegar afleiðingar á andlega jafnt sem líkamlega heilsu þeirra og mælir það með að settur séu skorður við því hve lengi hún má standa.“
2196. Lögjafinn hafi með þessu undirstrikað að einangrun sé þeim sem henni sæti þungbær og áréttað að henni skuli aðeins beita þegar brýna nauðsyn beri til.

2197. Niðurstaða af framangreindu hafi sýnt fram á að endurupptökubeiðandi hafi sætt pyndingum í lagaskilningi í einangrunargæslunni.
2198. Endurupptökubeiðandi rekur því næst réttindi sín sem sakborningur, þau réttindi hafi notið verndar að íslenskum rétti og samkvæmt alþjóðlegum skuldbindingum Íslands. Að mati endurupptökubeiðanda virðist af umsögn setts ríkissaksóknara að hann hafi talið þessi réttindi sakborninga og brot á þeim ekki skipta máli við mat á því hvort rétt sé að endurupptaka mál endurupptökubeiðanda vegna rangra sakargifta. Vegna þessarar afstöðu sé óhjákvæmilegt að minna á að lagaákvæði um réttláta meðferð sakborninga á rannsóknarstigi og á dómstigi og tiltekin lágmarksréttindi þeirra séu sett til að leitast við að koma í veg fyrir að saklausir sæti refsingu að ósekju eða sakborningar hljóti aðra og meiri refsingu en lög standi til.
2199. Endurupptökubeiðandi byggir á því að á árunum 1975–1980 hafi íslenskum stjórnvöldum og íslenskum dómstólum verið skylt að túlka íslensk lög í samræmi við þjóðréttarlegar skuldbindingar Íslands enda þótt þær hafi ekki verið lögleiddar í íslenskan rétt, þó með þeim fyrirvara að í íslenskum rétti sé ekki að finna ákvæði sem gangi beinlínis í berhögg við hina þjóðréttarlegu skuldbindingu.
2200. Í dómum sínum, samanber Hrd. nr. 299/1987, Hrd. nr. 274/1991, Hrd. 1992, bls. 174, Hrd. 1990, bls. 2, Hrd. 1990, bls. 92 og Hrd. 1990, bls. 266, hafi Hæstiréttur staðfest að með aðild Íslands að mannréttinasáttmála Evrópu hafi landið undirgengist að skýra landsrétt á þann veg sem væri í sem bestu samræmi við sáttmálann. Af þessu leiði að borið hafi að skýra ákvæði íslenskra laga um réttindi sakbornings á árunum 1975–1980 í sem bestu samræmi við ákvæði mannréttinasáttmála Evrópu. Við meðferð endurupptökubeiðni þessarar beri því að taka mið af því hvort endurupptökubeiðandi hafi notið sem sakborningur allra þeirra réttinda sem henni hafi verið áskilin í íslenskum lögum við rannsókn málsins og dómsmeðferð. Endurupptökubeiðandi byggir á því að þegar metið sé hvort og á hvern hátt brotið hafi verið á réttindum hennar beri að túlka íslenskan rétt til samræmis við ákvæði mannréttinasáttmála Evrópu og alþjóðsamnings um borgaraleg og stjórnmalaleg réttindi.
2201. Því næst rekur endurupptökubeiðandi ítarlega hvaða ákvæði í mannréttinasáttmála Evrópu, alþjóðsamningi um borgaraleg og stjórnmalaleg réttindi og þágildandi laga um meðferð opinberra mála komi til greina og séu til verndar sökunaut. Þessi ákvæði hafi verið sett í því skyni að leitast við að koma í veg fyrir að saklausir menn verði ranglega fundnir sekir. Reynslan hafi sýnt að skorti slík verndarákvæði eða sé brotið gegn þeim aukist líkurnar á því að niðurstöður rannsókna og dóma í refsímálum verði rangar. Þá þurfi ekki meira að koma til en að ein þessara reglna sé brotin á sökunaut til að sannleikurinn verði ekki fundinn. Því fleiri brot sem sökunautur sæti á þessum réttindum því meira aukist hættan á röngum niðurstöðum. Hverju viðbótarbroti fylgi margfeldisáhrif í átt að rangri niðurstöðu.
2202. Endurupptökubeiðandi telur að þessi ákvæði hafi verið brotin á sér. Þegar þessi brot á réttindum hennar séu metin heildstætt verði ekki hjá því komist að álykta að þau séu

svo alvarleg að hafna verði niðurstöðu dómstóla um sekt endurupptökubeiðanda vegna rangra sakargifta.

2203. Þá megi réttindi sakbornings ekki vera tálsýnin ein, heldur verði þau að vera framkvæmanleg og skilvirk, samanber dóm Mannréttindadómstóls Evrópu í máli Airey gegn Írlandi nr. 6289/73 frá 9. október 1979. Af þeim dómi sjáist að dómstóllinn hafi fullan skilning á því hvaða afleiðingar það kunni að hafa ef ekki sé gætt lögbundinna réttinda sakbornings. Við þær aðstæður að sökunautur hafi ekki átt þess kost að halda uppi vörnum á réttan og fullnægjandi hátt ætti ekki að koma til sakfellingar. Eftir því sem brotin gegn sökunaut séu fleiri og stórvægilegri því meiri ástæða sé til þess að fella dóm úr gildi.
2204. Því næst ber endurupptökubeiðandi saman dóma Hæstaréttar í máli nr. 214/1978 og nr. 90/1970. Í báðum málunum hafi reynt á mat á sönnunargögnum sem tengdust manndrápum. Það sem einkum beri á milli í málunum sé að í málinu frá 1971 hafi bæði lík og morðvopn verið meðal sönnunargagna og óumdeilt hafi verið að ákærði hefði komist yfir morðvopnið og haft það í vörslum sínum. Ástæða hafi hins vegar verið óljós og ósönnuð. Morðvopnið hafi fundist í bifreið ákærða. Enn fremur hafi fundist hjá ákærða byssukúlur af sömu gerð og hinn látni hafi verið drepinn með. Í fjölskipuðum héraðsdómi hafi meirihluti sýknað ákærða en einn dómara hafi viljað sakfella. Meirihlutinn hafi talið að verulegar líkur hefðu verið leiddar að því að ákærði væri sekur, en hafi þó talið „varhugavert að telja í refsimáli að það sé sannað með fullnægjandi hætti“. Sagt hafi verið að framburður ákærða væri „í meira lagi vafasamur“, „valt sé að treysta framburði ákærða“ og frásagnir ákærða væru „fjarstæðukenndar“. Að lokum hafi héraðsdómur ályktað: „Þegar metin eru í heild atriði þau, sem nú hafa verið talin, verður að vísu að telja að verulegar líkur hafi verið leiddar að því, að ákærði hafi orðið [...] að bana, en þó varhugavert að telja í refsimáli að það sé sannað með fullnægjandi hætti.“
2205. Í dómi Hæstaréttar hafi sagt: „Sannað er að skoti því sem varð [...] að bana, var hleypt úr skammbyssu þeirri, er ákærði stal frá [...] og fannst í bifreið ákærða [...] hinn [...], en með skírskotun til forsendna héraðsdóms þykja ekki framkomnar alveg fullnægjandi sannanir fyrir því að ákærði hafi orðið [...] að bana eða átt þátt í þeim verknæði með saknæmum hætti.“
2206. Í þessu máli hafi sakadómur Reykjavíkur og Hæstiréttur réttilega beitt þeirri meginreglu sakamálaréttarfars að túlka allan vafa sakborningi í hag. Við greiningu á sönnunargögnum málanna tveggja hafi komið í ljós að þungi sönnunargagnanna í málinu frá 1971 hafi verið sakborningi verulega meira í óhag en í máli endurupptökubeiðanda. Ekki verði getum að því leitt hvaða ástæður séu að baki því að dómstólarnir hafi ekki beitt reglunni in dubio pro reo á sama hátt í báðum málunum. Bakgrunnur ákærðu í máli nr. 214/1978 hafi verið annar en ákærða í málinu frá 1971. Þá hafi mál endurupptökubeiðanda blandast inn í umræður um stjórnsmál á Alþingi og ráðherra sætt ásökunum í því sambandi. Jafnframt hafi sakadómur haldið blaðamannafund og sagt málin upplýst þannig að sekt sökunauta hafi legið fyrir. Gefið hafi verið í skyn að sökunautar væru hryðjuverkamenn. Í framhaldinu hafi

dómsmálaráðherra lýst því yfir að þungu fargi væri létt af þjóðinni, en með því hafi hann átt við að málið væri upplýst og hinir seku fundnir.

2207. Það hafi ekki verið auðvelt fyrir dómstóla að komast að yfirvegaðri og hlutlægri niðurstöðu við þessar aðstæður. Það hafi verið sami sakadómur og staðið hafi fyrir blaðamannafundinum og lýst yfir sekt sökunautanna sem hafi síðan dæmt í málinu. Sá dómstóll hafi ekki getað talist sjálfstæður og óhlutdrægur. Þegar málið hafi komið fyrir Hæstarétt hafi legið fyrir langur og ítarlegur dómur sakadóms til endurskoðunar. Sá dómur hafi einkennst af því að þar hafi allt verið talið fram sem dómurinn hafi talið endurupptökubeiðanda til sakaráfellis, en ekki það sem hafi horft til sýknu. Sá dómur hafi verið leiðandi fyrir Hæstarétt, enda hafi hann ekki haft ástæðu til að ætla að ekki kæmi þar allt fram sem máli skipti. Réttinum hafi til dæmis ekki verið kunnugt um þær upplýsingar í fangelsisdagbókum sem legið hafi fyrir um þá meðferð sem endurupptökubeiðandi og aðrir sakborningar hafi sætt af hálfu rannsóknarmanna og fangavarða. Hafi Hæstiréttur talið slíkt til undantekninga sem hafi verið aðalregla.
2208. Af hálfu endurupptökubeiðanda er talið að taka þurfi afstöðu til þess hvort meðferð sú sem hún hafi sætt af hálfu rannsóknarmanna og dómara hafi verið refsiverð. Þá vísar endurupptökubeiðandi til XIV. kafla almennra hegningarlaga nr. 19/1940 um brot í opinberu starfi. Ákvæði kaflans nái yfir refsíabyrgð bæði lögreglumanna og dómara.
2209. Endurupptökubeiðandi telur engan vafa leika á því að efnis- og málsmeðferðarreglum í málinu hafi verið beitt af ásetningi með ólögumætum hætti. Sem dæmi um slíkt sé útilokun endurupptökubeiðanda og verjanda hennar frá réttarhöldum þar sem vitni og aðrir ákærðu hafi gefið skýrslur og þau þar með útilokuð frá því að spyrja og gagnspyrja vitni og aðra ákærða fyrir dómi. Enginn vafi hafi leikið á réttindum endurupptökubeiðanda og verjanda hennar að þessu leyti. Því hafi verið um ásetning sakadómsins að ræða. Af hálfu dómstólanna hafi ekki komið fram skýringar eða réttlætning á þeirri meðferð sem endurupptökubeiðandi hafi sætt. Þó hljóti dómstólarnir að hafa haft einhvern tilgang með brotum á meðferð endurupptökubeiðanda og á málsmeðferðarreglum. Virðist heimilt að álykta að dómstólarnir hafi talið að endurupptökubeiðandi yrði ekki sakfelld án þess að láta hana sæta ólögumætri meðferð bæði á rannsóknarstigi og ákærustigi. Það hafi að sjálfsögðu ekki verið hlutverk dómstólanna að sakfella endurupptökubeiðanda fyrir rangar sakargiftir nema ákærvaldinu tækist að sanna sekt hennar með fullnægjandi hætti og í samræmi við lög. Af þessari niðurstöðu megi álykta að þetta hafi verið gert í því skyni að komast að fyrirframgefinni niðurstöðu um sekt endurupptökubeiðanda. Sé þessi ályktun rétt verði að telja að málsmeðferðin og úrlausnir dómstólanna hafi verið ranglátar og þeim verið beitt til að sakfelling endurupptökubeiðanda næði fram að ganga.
2210. Endurupptökubeiðandi ítrekar að brotnar hafi verið allar meginreglur sem settar hafi verið í því skyni að tryggja sökunautum á skilvirkan hátt réttláta málsmeðferð á rannsóknarstigi og fyrir dómi og telur upp 16 meginreglur sem hún telur að hafi verið brotnar. Óhjákvæmilegt sé að komist verði að þeirri niðurstöðu um hvort og þá með hvaða rökum unnt sé að komast hjá því að endurupptaka mál þegar af þeirri ástæðu að endurupptökubeiðandi hafi sætt ólöglegri meðferð. Samkvæmt dómi

Mannréttindadómstóls Evrópu, í máli Bader og Kanbor gegn Svíþjóð nr. 13287/04 frá 8. nóvember 2005, hafi algerlega verið litið fram hjá réttindum varnarinnar og það leitt til þess að líta yrði á málsmeðferðina sem blygðunarlausu afneitun réttlátrar málsmeðferðar. Á slíkum dómi verði ekki byggt. Þá hafi Mannréttindadómstóll Evrópu, í máli Othman gegn Bretlandi nr. 8139/09 frá 17. janúar 2012, miðað við að sönnunargögn fengin með pyndingum geri málsmeðferðina ekki aðeins ósiðlega heldur líka ólöglega. Þá hafi dómstóllinn sagt að hann útiloki ekki að sambærileg sjónarmið geti átt við sönnunargögn sem aflað hafi verið með annars konar illri meðferð enda þótt hún sé ekki svo ill að hún falli undir pyndingar eða ómannúðlega eða vanvirðandi meðferð. Þessi sjónarmið eigi við með beinum hætti í tilvikum endurupptökubeiðanda.

2211. Þá geti blygðunarlaus afneitun réttlátrar málsmeðferðar leitt til þess að kjarni réttarins sem verndaður sé í 6. gr. mannréttindasáttmála Evrópu eyðist eða afmáist, samanber dóm Mannréttindadómstóls Evrópu í máli Ahorugexe gegn Svíþjóð nr. 37075/09 frá 27. október 2011. Jafnframt hafi Mannréttindadómstóll Evrópu lagt áherslu á að séu sönnunargögn, sem aflað hafi verið í andstöðu við 3. gr. mannréttindasáttmála Evrópu, lögð fram í máli þá vegi það að meginreglunni um réttláta málsmeðferð jafnvel þótt gögnin ráði ekki úrslitum málsins, samanber El Haski gegn Belgíu í máli nr. 649/08 frá 25. september 2012. Þetta mál hafi þýðingu þegar metið sé gildi illa fenginna framburða Sævars og Kristjáns Viðars um að endurupptökubeiðandi hafi gerst sek um rangar sakargiftir.
2212. Í Hrd. 1994, bls. 777, hafi rétturinn sagt starfsaðferðir lögreglunnar stórlega vítaverðar fyrir að hafa látið líða of langan tíma frá því sakborningur hafi verið handtekinn þar til hann hafi verið leiddur fyrir dómara og að vitni hafi verið látin bera kennsl á sökunaut í fangaklefa. Með dómi þessum hafi því verið slegið föstu að ef annmarkarnir á málsmeðferðinni hefðu haft áhrif á sönnunarfærsluna hefði Hæstiréttur sýknað ákærða af ákærinni. Í máli endurupptökubeiðanda hafi sönnunarfærslan ráðist af hinum stórfelldu annmörkum á málsmeðferðinni.
2213. Þá hefur endurupptökubeiðandi sýnt fram á að verulegir gallar hafi verið á málsmeðferðinni þannig að áhrif hafi haft á niðurstöðu málsins. Ef endurupptökubeiðandi hefði notið réttlátrar málsmeðferðar hefði hún ekki verið dæmd sek um rangar sakargiftir.
2214. Með hliðsjón af framangreindu ítrekar endurupptökubeiðandi kröfu sína um endurupptöku máls hennar.

VII. Grundvöllur niðurstöðu

VII.1 Almenn um skilyrði fyrir endurupptöku máls sem dæmt hefur verið í Hæstarétti

2215. Um skilyrði fyrir endurupptöku sakamála sem dæmd hafa verið í Hæstarétti er fjallað í 1. mgr. 215. gr. laga nr. 88/2008 um meðferð sakamála en þar segir að endurupptökunefnd samkvæmt lögum um dómstóla geti leyft samkvæmt beiðni að mál sem dæmt hefur verið í Hæstarétti verði tekið þar til meðferðar og dómsuppsögu að nýju ef fullnægt er þeim skilyrðum sem greinir í 211. gr. Hin efnislegu skilyrði eru sett

fram í fjórum stafliðum í 1. mgr. 211. gr. en þar kemur fram að nægilegt sé að einhverju eftirfarandi skilyrða sé fullnægt. Samkvæmt því má líta á hvert eftirfarandi skilyrða sem sjálfstæða endurupptökuheimild.

- a) fram eru komin ný gögn sem ætla má að hefðu verulega miklu skipt fyrir niðurstöðu málsins ef þau hefðu komið fram áður en dómur gekk,
- b) ætla má að lögregla, ákærandi, dómari eða aðrir hafi haft í frammi refsiverða háttsemi í því skyni að fá fram þau málalok sem orðin eru, svo sem ef vitni eða aðrir hafa vísitandi borið ranglega fyrir dómi eða fölsuð skjöl verið lögð fram og það hefur valdið rangri niðurstöðu málsins,
- c) verulegar líkur eru leiddar að því að sönnunargögn sem færð voru fram í máli hafi verið rangt metin svo að áhrif hafi haft á niðurstöðu þess,
- d) verulegir gallar hafa verið á meðferð máls þannig að áhrif hafi haft á niðurstöðu þess.

VII.2 Almenn um réttaráhrif dóma í sakamálum og endurupptöku dóma

2216. Það verður að telja eitt allra mikilvægasta hlutverk dómstóla að kveða endanlega úr um sekt eða sakleysi manna. Mikilvæg rök búa að baki þeirri gamalgrónu réttarreglu um neikvæð réttaráhrif dóma sem fram kemur í 1. mgr. 186. gr. laga nr. 88/2008 um meðferð sakamála, að dómur sé bindandi um úrslit sakarefnis fyrir ákærða, ákæruvaldið og aðra um þau atriði sem þar eru dæmd að efni til. Dansk fræðimaðurinn Stephan Hurwitz orðaði þessi sjónarmið um endanleika dómsúrlausna í sakamálum á þann veg að hvert mál þyrfti að hafa endi.³⁶⁰² Þá hafa hagkvæmnisrök einnig verið talin búa að baki grunnreglunni um endanleika dómsúrlausna, það er að framlögum til dómsmála sé ekki unnt að verja endalaust í þágu sama úrlausnarefnis.³⁶⁰³
2217. Þrátt fyrir hin mikilvægu rök fyrir því að ekki sé hróflað við endanlegum dómsniðurstöðum hefur dæmdum mönnum bæði hér á landi og í öðrum löndum verið veitt lagalegt úrræði til að fá endanlegan sakfellingardóm yfir sér tekinn til endurskoðunar ef brýnar ástæður mæla með því og liggja þar að baki bæði réttlætis- og réttaröryggissjónarmið. Rökin fyrir endurupptöku dóma eru fyrst og fremst þau að leiðrétta þurfi dómsniðurstöðu í sakamáli ef verulegar líkur eru taldar hafa verið að því leiddar að dómurinn hafi verið rangur. Með tilliti til sakbornings eru heimildir til endurupptöku á sýknudómi þrengri en til endurupptöku á sakfellingardómi. Raunhæfur möguleiki á endurupptöku dóms í sakamáli er þannig einn af hornsteinum réttláts refsivörsluferfis.
2218. Margvísleg rök mæla hins vegar með því að endurupptökuheimildir séu tiltölulega þröngar og að þeim sé aðeins beitt í undantekningartilvikum. Sönnunarfærsla í sakamálum er í stórum dráttum milliliðalaus og fer sönnunarfærslan, þar með taldar skýrslutökur af sakborningum og vitnum, fram fyrir þeim dómara eða dómurum sem

³⁶⁰² Stephan Hurwitz: *Den danske strafferetspleje*. Kaupmannahöfn 1959.

³⁶⁰³ Hans Gammeltoft-Hansen: *Strafferetspleje III*. Kaupmannahöfn 1996.

dæma málið.³⁶⁰⁴ Almennt má því ætla að dómur máls séu betur í stakk búnir að komast að réttri niðurstöðu en þeir sem síðar taka mál til skoðunar. Eftir því sem lengri tími líður frá atburðum er hætt við að endurteknir framburðir vitna verði óáreiðanlegri. Við endurupptöku sakamála löngu eftir að endanlegur dómur gengur getur munnleg sönnunarfærsla varla komið að miklu gagni. Með endurupptöku dóms áratugum eftir að endanlegur dómur gengur getur ákærvaldinu verið með öllu ómögulegt að færa sönnur fyrir sakfellingu þrátt fyrir að sönnunargögn hafi verið mjög sannfærandi þegar málið var dæmt í öndverðu. Víðtækar heimildir til endurupptöku gamalla sakamála gætu því leitt til þess að margir dómfelldu yrðu ranglega sýknaðir.³⁶⁰⁵ Því má telja eðlilegt að heimildum til endurupptöku sé beitt af enn meiri varfærni ef mjög langur tími er liðinn frá endanlegum dómi.

2219. Hér á landi og í nágrannalöndum okkar hefur meginheimildin til endurupptöku byggst á þeim grundvelli að ný gögn séu fram komin sem ætla má að hefðu verulega miklu skipt fyrir niðurstöðu máls ef þau hefðu komið fram áður en dómur gekk. Aðrar heimildir til endurupptöku hafa lengst af verið fáar og aðeins gert ráð fyrir að þeim sé beitt í algerum undantekningartilvikum, eins og síðar verður vikið að. Sérstaklega á þetta við um endurupptökuheimild sambærilega við þá sem er í c-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála, það er endurupptaka vegna þess að sönnunargögn eru talin hafa verið rangt metin. Eins og síðar verður fjallað nánar um hefur slíkum endurupptökuheimildum verið beitt af mikilli varfærni í nágrannalöndum okkar.

VII.3 Almennt um endurupptökuheimildir í a–d-liðum 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála

2220. Í þessum kafla verður fjallað almennt um skilyrði fyrir endurupptöku máls sem dæmt hefur verið í Hæstarétti, það er um einstakar endurupptökuheimildir. Fjallað verður um hvenær einstök skilyrði voru lögfest, um túlkun skilyrðanna og samspil þeirra svo og hvernig þau hafa verið skýrð og þeim beitt við afgreiðslu fyrri endurupptökubeiðna vegna hæstaréttarmáls nr. 214/1978.

VII.3.1 Um a-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála

2221. Þegar Hæstiréttur komst að niðurstöðu um fyrri tvær endurupptökubeiðnir dómfella Sævars á dómi Hæstaréttar í máli nr. 214/1978 með ákvörðunum 15. júlí 1997 og 18. mars 1999 var í gildi endurupptökuákvæði 184. gr. laga nr. 19/1991 um meðferð opinberra mála sem hafði einungis að geyma tvær endurupptökuheimildir, en þær voru efnislega samhljóða a- og b-liðum 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála. Nýrri endurupptökuheimild var bætt við 1. mgr. 184. gr. laga nr. 19/1991 með 45. gr. laga nr. 36/1999 og var ákvæðið samhljóða nógildandi c-lið 211. gr. laga um meðferð sakamála. Þau lög tóku gildi 1. maí 1999. Þegar Hæstiréttur tók afstöðu til beiðni endurupptökubeiðanda um endurupptöku á sama dómi 22. júní 2000 voru þannig þrjár

³⁶⁰⁴ Þess má geta að málsmeðferð í sakamálum fyrir Hæstarétti Íslands hefur fram til þessa ekki verið milliliðalaus að því leyti að munnleg sönnunarfærsla hefur í reynd ekki verið endurtekin fyrir réttinum. Þessu verður breytt með tilkomu millidómstigs, samanber lög nr. 49/2016 og 50/2016, sem taka eiga gildi 1. janúar 2018.

³⁶⁰⁵ Sjá sjónarmið Johs. Andenæs: *Norsk straffeprosess*. Osló 2009, bls. 572.

- heimildir til endurupptöku en þær svöruðu efnislega til a-, b- og c-liða 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála.
2222. Í fyrri ákvörðunum Hæstaréttar um endurupptöku hæstaréttarmálsins nr. 214/1978 hefur þannig einungis reynt á endurupptökuheimildina sem nú er í a-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála.
2223. Í fyrrnefndri ákvörðun Hæstaréttar frá 15. júlí 1997 var endurupptökuheimildin í a-lið skilgreind þannig: „Samkvæmt þessu verður því að telja ákvæði a. liðar 1. mgr. 184. gr. laga nr. 19/1991 fela í sér heimild til að taka opinbert mál upp á ný eftir kröfu dómfellds manns ef fram koma nýjar upplýsingar, sem unnt sé að staðfesta með sönnunargögnum eftir því sem nauðsyn krefur, og líklegt er að þær hefðu skipt máli fyrir niðurstöðu um sök hans ef þær hefðu komið fyrir dómara áður en dómur gekk.“
2224. Viðfangsefni Hæstaréttar hefur þá verið að meta annars vegar hvort þau gögn og upplýsingar sem endurupptökubeiðnir hafa byggst á hafi legið fyrir þegar Hæstiréttur kvað upp dóm í málinu 22. febrúar 1980 og hins vegar hvort líklegt væri að ný gögn og upplýsingar sem lágu ekki fyrir þá hefðu verulega miklu skipt fyrir niðurstöðu málsins ef þau hefðu komið fram áður en dómur gekk í Hæstarétti.
2225. Í þessum ákvörðunum Hæstaréttar var tekin einörð afstaða um að við mat á gögnum og upplýsingum yrði alfarið að leggja til grundvallar þær réttarfarsreglur sem voru í gildi meðan á rannsókn og dómsmeðferð stóð í Guðmundar- og Geirfinnsmálunum á sínum tíma.
2226. Enda þótt endurupptökuheimildir sambærilegar c- og d-liðum 1. mgr. 211. gr. hafi ekki verið í lögum um meðferð opinberra mála þegar Hæstiréttur tók afstöðu til endurupptökubeiðna dómfellda Sævars var tekin afstaða til nýrra gagna sem vörðuðu gæsluvarðhaldsvist ákærðu, rannsókn lögreglu og málsmeðferðina en eingöngu með hliðsjón af endurupptökuheimild sem svarar til a-liðar 1. mgr. 211. gr. Við mat á þessum gögnum var skoðað hvort um ný gögn væri að ræða og ef svo var hvort þau hefðu haft verulega mikil áhrif á niðurstöðu málsins ef þau hefðu legið fyrir þegar dómur gekk.
2227. Við mat á því hvað teljist vera ný gögn í skilningi a-liðar verður byggt á ákvörðunum Hæstaréttar um fyrri endurupptökubeiðnir vegna hæstaréttarmálsins nr. 214/1978, um hvaða gögn voru þar talin ný og jafnframt metið hvort einhver ný gögn í skilningi ákvæðisins hafi bæst við síðar. Í þessu endurupptökumáli verður þannig litið svo á að ný gögn séu þau gögn sem ekki lágu fyrir Hæstarétti þegar dómur var kveðinn upp og skiptir þar ekki máli hvort gagnið hafi legið fyrir við fyrri ákvarðanir varðandi endurupptöku málsins eða er fyrst núna dregið fram í dagsljósið.
2228. Við mat á því hvort veita eigi heimild til endurupptöku á grundvelli a-liðar verður að hafa í huga að ákvörðun um hvort sekt telst sönnuð byggist á heildarmati á sönnunargildi allra sönnunargagna málsins. Við mat á því hvort fyrir liggja ný gögn eða upplýsingar sem ætla megi að hefðu skipt verulega miklu fyrir niðurstöðu máls verður því að meta hin nýju gögn og upplýsingar í samhengi við önnur sönnunargögn sem lágu fyrir í málinu þegar dómur var kveðinn upp. Þannig verður að framkvæma

heildarmat á sönnunargildi eldri sönnunargagna og þeirra nýju og meta hvort ætla megi að niðurstaða málsins hefði orðið önnur ef öll þessi gögn hefðu legið fyrir þegar dómur var kveðinn upp.

VII.3.2 Um b-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála

2229. Ákvæðið er samhljóða b-lið 1. mgr. 184. gr. laga nr. 19/1991 um meðferð opinberra mála. Þegar Hæstiréttur komst að niðurstöðu um fyrstu endurupptökubeiðni dómfellða Sævars á dómi Hæstaréttar í máli nr. 214/1978 með ákvörðun frá 15. júlí 1997 var fjallað almennt um hvort skilyrðum 1. mgr. 184. gr. fyrir endurupptöku væri fullnægt. Einkum var þó fjallað um skilyrði a-liðar enda lutu röksemdir endurupptökubeiðanda einkum að því að skilyrði þess liðar væru uppfyllt. Ekki var sérstaklega farið ofan í saumana á því hvort skilyrðum b-liðar væri fullnægt. Í niðurstöðukafla ákvörðunar Hæstaréttar var þó sérstaklega fjallað um þær röksemdir endurupptökubeiðanda sem lutu að breyttri réttarfarslöggið sem öðlast hefði gildi eftir að dómur Hæstaréttar var kveðinn upp og sagt um þetta atriði: „[E]n að sjálfsögðu var farið með málið eftir þeirri réttarfarslöggið, sem þá var í gildi.“
2230. Byggt verður á sömu sjónarmiðum og að framan greinir við mat á því hvort skilyrði til endurupptöku samkvæmt b-lið séu fyrir hendi. Einvörðungu verður að meta háttsemi lögreglu, ákæranda og dómara á grundvelli þeirra laga sem í gildi voru á þeim tíma sem málið var til meðferðar hjá lögreglu, ákærvaldi og dómstólum.

VII.3.3 Um c-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála

2231. Sem fyrr segir var ákvæði, samhljóða c-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála, fyrst lögfest hér á landi með 45. gr. laga nr. 36/1999 um breyting á lögum nr. 19/1991 um meðferð opinberra mála. Í athugasemdum við ákvæðið sagði svo í greinargerð með frumvarpi sem varð að umræddum lögum: „Ákvæði um endurupptöku dæmdra mála, sem er að finna í XXII. kafla laganna, eru að stofni til frá árinu 1951 þegar fyrstu lögin um meðferð opinberra mála voru sett. Við fyrirhugaða heildarendurskoðun laganna er nauðsynlegt að huga nánar að þessum ákvæðum. Þó þykir rétt að leggja til að við lögin verði bætt heimild til að taka mál upp á ný í því skyni að endurmeta sönnunargögn. Hér er um að ræða ákvæði, sem ætlað er að treysta réttaröryggi við mjög sérstakar aðstæður, í líkingu við samsvarandi ákvæði í 3. tölul. 1. mgr. 977. gr. dönsku réttarfarslaganna og 2. mgr. 392 gr. norsku laganna um meðferð sakamála.“
2232. Það ákvæði í dönsku réttarfarslögum (d. Lov om rettens pleje) sem vísað var til, heimilar endurupptöku ef að öðru leyti eru fyrir hendi sérstakar aðstæður sem gera það mjög líklegt að fyrirbyggjandi sönnunargögn hafi ekki verið metin rétt.³⁶⁰⁶ Í dönskum rétti hefur verið litið á ákvæðið sem öryggisventil sem ætlast er til að verði beitt af mikilli varfærni.³⁶⁰⁷ Ákvæði norsku laganna um meðferð sakamála (n. Lov om rettergangsmåten i straffesaker) heimilar endurupptöku ef sérstakar aðstæður vekja vafa um að dómurinn sé réttur og sterk sjónarmið mæla með því að mat á sök hins dómfellða sé tekið til endurskoðunar. Umrætt ákvæði kom inn í norsk

³⁶⁰⁶ „Når der i øvrigt foreligger særlige omstændigheder, der gør det overvejende sandsynligt, at de foreliggende bevisligheder ikke har været rigtigt bedømt.“

³⁶⁰⁷ Eva Smith o.fl.: *Straffeprocessen*. Kaupmannahöfn 2011, bls. 868–869.

sakamálaréttarfarslög árið 1981 og í norskum rétti hefur verið litið svo á að með ákvæðinu hafi ætlunin verið að skapa ýtrasta öryggisventil sem aðeins yrði beitt í sérstökum tilvikum þar sem þörf væri á nýrri skoðun máls í þeim tilgangi að taka af allan vafa um að engum órétti hafi verið beitt. Í norskum rétti er litið svo á að ekki sé skilyrði fyrir beitingu ákvæðisins að ný gögn eða nýjar aðstæður liggi fyrir. Í lögskýringargögnum er nefnt að grunnur að endurupptöku geti verið að ný greining á sönnunardeðjunni varpi vafa á dómsniðurstöðuna. Þar kom einnig fram að þessi óvenjulega heimild til endurupptöku hafi verið umdeild, að heimildina yrði að nota með varúð og að ströng skilyrði væru fyrir beitingu hennar. Norski fræðimaðurinn Johs. Andenæs telur að það geti ekki orðið grundvöllur endurupptöku að rekin hafi verið fjölmiðlaherferð í þágu dómfellda um að stórir þjóðfélagshópar hafi efasemdir um réttmæti dóms.³⁶⁰⁸

2233. Samsvarandi endurupptökuákvæði í dönsku réttarfarslögnum er háð því skilyrði að endurupptökubeiðni komi fram innan fimm ára frá því að dómur fellur en ef um fangelsisdóm er að ræða í síðasta lagi tveimur árum frá því að afplánun lýkur. Endurspeglar þetta skilyrði hið almenna sjónarmið um að endurupptöku sakamála skuli settar þröngar skorður.
2234. Af orðalagi c-liðar 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála verður sama ályktun dregin og af sambærilegu norsku ákvæði að ekki verði gert að skilyrði fyrir því að veitt verði leyfi til endurupptöku dóms á grundvelli ákvæðisins að fram séu komin ný gögn. Þvert á móti miðar endurupptökuheimildin í c-lið að því að við sérstakar aðstæður verði endurupptaka heimiluð ef verulegar líkur eru leiddar að því að rangt sönnunarmat hafi haft áhrif á niðurstöðu máls. Sönnunarmatið í þeim dómi sem krafist er endurupptöku á er því til skoðunar þegar metið er hvort rétt sé að fallast á endurupptöku á grundvelli þessarar heimildar.
2235. Með vísan til þess sem að framan greinir um sjónarmið að baki neikvæðum réttaráhrifum dóma í sakamálum og athugasemda í greinargerð með frumvarpi til laga nr. 36/1999, sem fyrst festi í lög endurupptökuheimildina í c-lið, verður að líta á heimildina sem þröngt undantekningarákvæði sem beita verði af fyllstu varkárni og því aðeins að sýnt sé fram á sérstakar aðstæður sem réttlætt geti endurupptöku á þessum grundvelli.

VII.3.4 Um d-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála

2236. Fjórða heimildin til endurupptöku sakamáls var svo lögfest með d-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála. Gert er að skilyrði í endurupptökuheimildinni að verulegir gallar hafi verið á meðferð máls þannig að áhrif hafi haft á niðurstöðu þess. Í athugasemdum í greinargerð með frumvarpi því sem varð að lögum nr. 88/2008 segir svo um þessa endurupptökuheimild: „Um þessa aðstöðu eru engin fyrirmæli í gildandi lögum, en undir þetta gæti meðal annars átt tilvik, þar sem leiddir væru í ljós annmarkar á hæfi dómarsins sem með málið fór, og ekki hafi áður verið um þá kunnugt. Þykir eðlilegt að taka upp reglu af þessum toga til að tryggja rétta meðferð

³⁶⁰⁸ Johs. Andenæs: *Norsk straffeprosess*, bls. 580.

máls.“ Þótt það dæmi sem tekið er miði við að nýjar upplýsingar liggi fyrir verður ekki dregin sú ályktun af orðalagi ákvæðisins að skilyrði fyrir endurupptöku á grundvelli þess sé að ný gögn eða upplýsingar liggi fyrir sem renni stöðum undir að verulegir gallar hafi verið á málsmeðferðinni. Þá verður að ganga út frá því að undir málsmeðferð í skilningi ákvæðisins falli meðferð máls hjá lögreglu, ákærvaldi og dómstólum á báðum dómstigum enda geta gallar á málsmeðferð á öllum þessum stigum haft áhrif á niðurstöðu máls. Af fyrrnefndum athugasemdum í greinargerð verða þó dregnar þær ályktanir að ákvæðið beri að skýra þröngt eins og aðrar endurupptökuheimildir.

2237. Sjónarmið varðandi galla á málsmeðferð hafa verið til skoðunar í ákvörðunum um fyrri endurupptökubeiðnir varðandi hæstaréttarmál nr. 214/1978. Þar sem sjálfstæð endurupptökuheimild sambærileg við d-lið var þá ekki til staðar var fjallað um mögulega annmarka á málsmeðferð í tengslum við endurupptökuheimildina í a-lið 1. mgr. 184. gr. laga nr. 19/1991 og þá fyrst og fremst metið hvort fram væru komin ný gögn varðandi málsmeðferðina sem ætla mætti að hefðu verulega miklu skipt fyrir niðurstöðu málsins ef þau hefðu komið fram áður en dómur gekk.
2238. Í niðurlagi dóms Hæstaréttar í málinu nr. 214/1978 var fjallað með eftirfarandi hætti um annmarka á meðferð málsins: „Rannsókn sakamáls þessa er hin umfangsmesta á landi hér á síðari árum. Rangir og reikulir framburðir ýmissa þeirra, er rannsókn beindist gegn, ollu þeim, sem með rannsóknina fóru, miklum örðugleikum. Liggur geysimikil vinna í rannsókn málsins, og var m.a. freistað að beita þar ýmsum tækniúræðum, er að haldi mættu koma. Í fáein skipti verður eigi séð, að þess hafi verið gætt að benda sökuðum manni, sem yfirheyrður var fyrir rannsóknarlögreglu, á ákvæði 1. mgr. 40. gr. laga nr. 74/1974, og við hefur borið, að yfirheyrsla hafi staðið samfellt lengur en 6 klukkustundir, sbr. 3. mgr. 40. gr. sömu laga. Stöku sinnum bera bókanir ekki með sér, að reynt hafi verið að kveða til réttargæslumenn eða verjendur við yfirheyrslu, þar sem slíkt hefði verið rétt. Vegna ummæla í málflutningi hér fyrir dómi þykir ástæða til að taka fram, að fangavörðum er eigi heimilt að hafa afskipti af rannsókn opinbers máls að eigin frumkvæði. Það er ámælisvert að fangavörður laust einn hinna ákærðu kinnhest við yfirheyrslur, en ráðið verður af gögnum máls, að framkoma fangans við rannsóknarmenn í umrætt skipti hafi verið vítaverð.“ Þessir annmarkar voru þó ekki taldir svo alvarlegir að þeir gætu leitt til ómerkingar héraðsdóms, frávísunar eða sýknu.
2239. Í ákvörðun Hæstaréttar frá 15. júlí 1997 um endurupptökubeiðni dómfellda Sævars var byggt á því að í dómi Hæstaréttar hafi verið tekin afstaða til þess hvort annmarkar á rannsókn málsins og meðferð dómfellda í gæsluvarðhaldsvist, sem þá hafið verið upplýst um, gætu leitt til þess að játningar þeirra yrðu ekki lagðar til grundvallar.
2240. Um þær röksemdir dómfellda Sævars sem lutu að annmörkum á meðferð málsins sérstaklega sagði í ákvörðuninni: „Nokkur atriði varða breytta réttarfarslöggjöf, sem öðlast hefur gildi eftir að dómur Hæstaréttar var kveðinn upp, en að sjálfsgöðu var farið með málið eftir þeirri réttarfarslöggjöf, sem þá var í gildi. Um meðferð málsins ber að hafa í huga að Hæstiréttur taldi á sínum tíma alvarlega galla vera á rannsókn

þess, þótt ekki væri talið að þeir ættu að valda því að málið ónýttist eða ekki yrði af sakfellingu.“

2241. Í ákvörðuninni var komist að þeirri niðurstöðu að dómfelldi Sævar hefði sætt ólögmætu harðræði í gæsluvarðhaldsvist í Síðumúlafangelsi, einkum í apríl og maí 1976. Samkvæmt dómi Hæstaréttar hafi þetta að nokkru verið kunnugt en frekari gögn hafi komið fram um þetta. Þóttu þetta vera einu atriðin sem færð hefðu verið fram og til álita gætu komið sem grundvöllur að endurupptöku málsins. Í ákvörðuninni sagði síðan: „Þótt framangreind atriði, sem nú er kunnugt um, hefðu þessu til viðbótar legið fyrir við úrlausn málsins, verður ekki talið líklegt að þau hefðu skipt máli fyrir niðurstöðu um sök dómfellda.“
2242. Í ákvörðunum um fyrri endurupptökubeiðnir hefur þannig vissulega verið skoðað hvort rannsókn og dómsmeðferð hefði verið í samræmi við lög þótt ekki hafi verið til staðar sjálfstæð endurupptökuheimild sambærileg þeirri sem nú er í d-lið. Þessi atriði voru þó metin með þeim hætti að fyrst og fremst var litið til þess hvort Hæstiréttur hefði að einhverju leyti sjálfur lagt mat á rannsóknina eða málsmeðferðina hvað þessi atriði varðaði. Ef svo var talið var það atriði ekki tekið til frekari skoðunar nema að því leyti sem ný gögn væru talin gefa tilefni til þess.
2243. Endurupptökunefnd fellst á þau sjónarmið sem fram koma í ákvörðun Hæstaréttar frá 15. júlí 1997 að við mat á því hvort verulegir gallar hafi verið á meðferð málsins verði að miða við réttarfarslöggjöf eins og hún var þegar málið var til rannsóknar og dómsmeðferðar. Ekki verður þó eingöngu horft til þágildandi laga um meðferð opinberra mála nr. 74/1974 heldur einnig til meginreglna opinbers réttarfars eins og þær voru á þeim tíma. Jafnframt þykir verða að líta til þess að þótt mannréttinda-sáttmáli Evrópu hafi ekki verið lögleiddur hér á landi á þeim tíma hafði hann verið fullgiltur af Íslands hálfu. Endurupptökunefnd telur því nauðsynlegt að skoða hvort og þá með hvaða hætti áhrifa sáttmálans og framkvæmdar hans hafi verið farið að gæta hér á landi þegar Guðmundar- og Geirfinnsmálin voru til meðferðar. Sú sjálfstæða endurupptökuheimild sem nú er í d-lið 1. mgr. 211. gr. sakamálagaga var ekki til staðar þegar fyrri endurupptökubeiðnir vegna hæstaréttarmáls nr. 214/1978 voru afgreiddar. Endurupptökunefnd telur sig því ekki bundna, á sama hátt og Hæstiréttur við afgreiðslu fyrri endurupptökubeiðna, af niðurstöðu Hæstaréttar um hvort brotið hafi verið gegn þágildandi réttarfarsreglum og meginreglum opinbers réttarfars við rannsókn og dómsmeðferð í málinu.
2244. Réttarfarslöggjöf og skipan réttarvörslukerfisins á sviði sakamála hefur tekið gagngerum breytingum frá því að mál þetta var til rannsóknar og dómsmeðferðar. Með hliðsjón af framangreindum ályktunum um að miða verði við gildandi réttarfarslöggjöf þegar Guðmundar- og Geirfinnsmálin voru til meðferðar þykir rétt að gera í stórum dráttum grein fyrir þeirri réttarfarslöggjöf og réttarskipan sem þá var við lýði í sakamáli hér á landi. Þá voru í gildi lög nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála en þau lög voru að stofni til byggð á lögum nr. 27/1951. Með síðarnefndu lögunum var stigið stórt skref frá rannsóknarréttarfari til ákæruréttarfars. Þegar rannsókn málsins hófst í árslok 1975 heyrði rannsókn flestra alvarlegra sakamála í Reykjavík undir

sakadóm Reykjavíkur. Mál þetta var rannsakað af rannsóknarlögreglumönnum sem heyrðu undir sakadóm Reykjavíkur og fulltrúi yfirsakadómara stjórnaði rannsókninni og tók jafnframt þátt í henni. Sami fulltrúi yfirsakadómara tók skýrslur fyrir dómi ef þurfa þótti og kvað upp gæsluvarðhaldsúrskurði og aðra rannsóknarúrskurði. Lögreglurannsókn og dómsrannsókn blandaðist þannig nokkuð saman og var í höndum sama embættis. Að lokinni frumrannsókn fóru málin til ríkissaksóknara sem gaf út ákærur. Eftir útgáfu ákæra var málunum úthlutað til dómara sem tóku málin til dómsrannsóknar sem tók marga mánuði en að lokum voru málin flutt munnlega. Ákvæði um aðalmeðferð voru ekki komin í lög. Hlutverk sækjanda, verjanda og dómara voru allt önnur en nú er. Dómarar voru í aðalhlutverki og höfðu mun meira frumkvæði en nú er en hlutverk sækjanda og verjanda var mun takmarkaðra. Dómararnir stýrðu skýrslutökum, spurðu ákærðu og vitni en gáfu þó sækjanda og verjanda kost á að spyrja.

2245. Sá reginmunur var á stofnanakerfi refsivörslukerfisins þá og nú að rannsókn og dómsmeðferð alvarlegra sakamála í Reykjavík var á sömu hendi, það er sakadóms Reykjavíkur. Það var ekki fyrr en með stofnun rannsóknarlögreglu ríkisins 1. júlí 1977 á grundvelli laga nr. 107/1976, sem lögreglurannsóknir voru alfarið færðar frá sakadómi Reykjavíkur. Þá var rannsókn Guðmundar- og Geirfinnsmálanna lokið og ákærur höfðu verið gefnar út.
2246. Lögbundin réttindi sakborninga voru allt önnur og takmarkaðri á árunum 1975–1980 en nú er. Löggjafinn var þó byrjaður að styrkja réttarstöðu sakborninga, til dæmis með lögum nr. 107/1976 og lögum nr. 53/1979. Sem dæmi um breytingar á réttarstöðu sakborninga og stöðu verjanda má nefna rétt sakbornings til að fá skipaðan verjanda og til að ráðfæra sig við verjanda í einrúmi. Samkvæmt 1. tölulið 1. mgr. 80. gr. laga nr. 74/1974 skyldi eftir ósk sökunauts skipa honum verjanda meðan hann sætti gæsluvarðhaldi. Rétturinn til aðgangs að verjandanum sætti þó miklum takmörkunum en í 1. mgr. 86. gr. sagði upphaflega: „Verjanda er heimilt, að tala við sökunaut einslega, þegar hann er í gæslu, nema dómari telji hættu á, að rannsókn torveldist fyrir það. Ef verjandi er skipaður, áður en rannsókn er lokið, er honum rétt að vera við prófun sökunauts, enda þyki dómara það hættulaust vegna rannsóknar málsins.“ Þessu ákvæði var breytt í svofellt horf með lögum nr. 107/1979: „Verjanda er heimilt að tala við sökunaut einslega, þegar hann er í gæslu, nema dómari hafi sérstakt tilefni til að telja hættu á, að rannsókn torveldist fyrir það. Ef verjandi er skipaður, áður en rannsókn er lokið, er honum rétt að vera við prófun sökunauts.“
2247. Þess ber að geta að meðan á rannsókn Guðmundar- og Geirfinnsmálanna stóð voru flestir dómfelldu lengst af í gæsluvarðhaldi og hafði þeim þá verið skipaður verjandi sem reyndar var ætíð nefndir réttargæslumenn í skjölum málsins. Þessir sömu réttargæslumenn voru síðan skipaðir verjendur við upphaf dómsmeðferðar eftir útgáfu ákæru. Eins og síðar verður rakið nánar gekk þó á ýmsu með hvort þeir væru viðstaddir yfirheyrslur yfir skjólstæðingum sínum, hvort þeir væru yfirleitt boðaðir til slíkra yfirheyrslna og jafnframt hvort þeir fengju að hitta skjólstæðinga sína og ræða við þá einslega.

2248. Dómara var samkvæmt 1. mgr. 87. gr. laga nr. 74/1974 skylt að láta verjanda í té skjöl þau er mál varðaði en sjálfur hafði sakborningur ekki rétt á að fá skjöl afhent. Samkvæmt núgildandi lögum hefur sakborningur sjálfkrafa aðgang að öllum skjölum sem verjandi fær afhent.
2249. Allt önnur ákvæði giltu á þessum tíma um gæsluvarðhaldsvist en nú, bæði um skilyrði gæsluvarðhalds, lengd gæsluvarðhalds og um gæsluvarðhaldsvistina sjálfa. Engin takmörk voru á, til hve langs tíma í einu mátti úrskurða mann í gæsluvarðhald en nú er hámarkið fjórar vikur í senn. Um meðferð gæslufanga var kveðið á í 70. gr. en í 1. mgr. sagði: „Gæslufangar sæta þeirri meðferð, sem nauðsynleg er til að gæslan komi að gagni og góð regla haldist í varðhaldinu, en varast skal, svo sem kostur er að beita þá hörku og harðýðgi.“ Dómari ákvað að hve miklu leyti gæslufangi mætti hafa samband við aðra menn en fangaverði.
2250. Í athugasemdum í greinargerð með frumvarpi sem varð að lögum nr. 53/1979 sagði um gæsluvarðhald: „Enn fremur þekktist það, að mönnum er haldið inni lengur en brýnustu rannsóknarþarfir krefjast. Þetta á vafalaust rætur að rekja til þeirrar áherslu sem dómstólar leggja á að knýja fram játningu sökunauts, og er gæsluvarðhald áhrifaríkt tæki í því skyni.“ Ætla má að þessi fullyrðing endurspegli að nokkru þau viðhorf á þessum tíma að gæsluvarðhald hefði, að minnsta kosti að hluta til, þann tilgang að knýja fram játningu sakbornings. Þessum tilgangi gæsluvarðhalds hefur alfarið verið hafnað í sakamálaréttarfari nú á tímum.
2251. Fyrirnefndar athugasemdir Hæstaréttar um málsmeðferð í málinu nr. 214/1978 gefa tilefni til þess að álykta að vegna þess hversu ákæruréttarfar var þá skammt á veg komið hér á landi og lögreglurannsókn og dómsvald í héraði enn á sömu hendi hafi réttindi sakborninga jafnvel minni í reynd en lagaákvæði um réttarstöðu sakborninga og verjanda gáfu tilefni til og aðhald dómstóla að rannsókn sakamála verið mun minna en það er nú.
2252. Ljóst er að málsmeðferð í sakamálum var enn á áttunda áratug síðustu aldar með annan fótinn í rannsóknarréttarfari og hinn í ákæruréttarfari. Breytingum úr rannsóknarréttarfari yfir í ákæruréttarfar var lýst í sératkvæði Þórðar Björnssonar, þá yfirsakadómara, í dómi sakadóms Reykjavíkur svonefndu leigubílstjóramáli þar sem ákært var fyrir manndráp en málinu lauk með sýknudómi Hæstaréttar 11. mars 1971 í málinu nr. 90/1970. Í sératkvæðinu segir meðal annars: „Öldum saman var í gildi hér á landi svonefnt rannsóknarréttarfar. Aðaláherzlan var lögð á að fá sökunaut til að játa á sig brot, og var þá sönnun fengin. Sérstakar réttarfarsreglur auðvelduðu dómara að fá játningu sökunauts. Hann var skyldugur til að svara spurningum dómara og var dómara heimilt að setja hann í fangelsi við vatn og brauð, þar til hann fékkst til að svara. Með lögum nr. 27/1951, sbr. nú lög nr. 82/1961, um meðferð opinberra mála, voru afnumdar margar reglur rannsóknarréttarfarsins, en í staðinn voru lögleiddar margar reglur svonefnds ákæruréttarfars, sem hefur verið lengi í gildi í nágrannaríkjum okkar. Samkvæmt þeim reglum hefur réttur sökunauts aukizt verulega. Aðaláherzlan er ekki lengur lögð á að knýja fram játningu sökunauts. [...] Í nágrannaríkjum okkar hafa hinar nýju reglur ákæruréttarfarsins um skýrslur sökunauts

og fráhrarf frá hinni eldri reglu, að leggja aðaláherzlu á að fá fram játningu hans, leitt óhjákvæmilega til þess að breytingar hafa orðið á viðhorfi dómstóla til sönnunar í sakamállum. Þeir hafa í auknum mæli farið að líta svo á, að neitun sökunauts þurfi ekki að vera annað en mannlegt viðbragð hans við framborinni sök án tillits til sannleiksgildis neitunarinnar, og þeir hafa þá einnig í auknum mæli beitt óbeinni sönnun eða líkum til að sanna sök.³⁶⁰⁹

2253. Segja má að málsmeðferð í Guðmundar- og Geirfinnsmálunum frá upphafi rannsóknar og til dómsuppsögu endurspegli togstreituna milli rannsóknarréttarfarsins og ákæruvéttarfarsins. Sem dæmi um það má nefna miklar takmarkanir á aðgengi sakborninga að verjendum sínum, bæði undir lögreglurannsókn og síðar dómsrannsókn. Jafnframt hvernig langvarandi gæsluvarðhald, einangrun, samskiptabann og aðrar takmarkanir á réttindum, svo og ívilnanir og tyftanir meðan á gæsluvarðhaldsvistinni stóð virðast hafa verið notaðar til að hafa áhrif á framburð sakborninga. Að sama brunni bera athugasemdir í dómi Hæstaréttar um að rangir og reikulir framburðir ýmissa þeirra sem rannsóknin beindist gegn hafi valdið þeim sem með rannsóknina fóru miklum örðugleikum svo og fremur mildar athugasemdir réttarins um brot á réttindum sakborninga við skýrslutökur.
2254. Þótt réttarstaða verjenda hafi sem fyrr segir verið allt önnur þegar Guðmundar- og Geirfinnsmálin voru til rannsóknar hjá sakadómi Reykjavíkur en nú er sýnir bréf Páls Arnórs Pálssonar verjanda Kristjáns Viðars til yfirsakadómara, dagsett 23. ágúst 1976,³⁶¹⁰ að verjandinn sætti sig illa við hvernig hann hafði verið hindraður í að sinna verjandastörfum sínum í þá átta mánuði sem skjólstaðingur hans hafði sætt gæsluvarðhaldi með því að honum var ekki tilkynnt um skýrslutökur, þrátt fyrir beiðni skjólstaðings hans, og gögnum haldið frá honum. Segir hann meðal annars í bréfinu: „Öll þessi meðhöndlun ber keim af ómenguðu rannsóknarréttarfari, en slíkt er í algjörrri andstöðu við megin reglur íslenskra laga um meðferð opinberra mála.“
2255. Meginreglur í sakamálaréttarfari eru taldar gegna margháttuðu hlutverki. Þær hafa áhrif á þróun réttarfarsreglna í sakamálaréttarfari, koma með ýmsum hætti fram, beint og óbeint, í fjölmörgum réttarfarsákvæðum og hafa þýðingu við beitingu og túlkun einstaka réttarfarsákvæða, jafnvel þannig að niðurstaða sé byggð á þeim í dómum. Þær eru ekki óbreytanlegar og hafa til dæmis á síðustu árum orðið fyrir miklum áhrifum frá mannréttindaákvæðum. Í riti Jónatans Þórmundssonar „Opinbert réttarfar I“ sem gefið var út árið 1979 lýsti höfundur þeim meginreglum sem hann taldi gilda þá við meðferð opinberra mála en ætla má að umfjöllunin endurspegli nokkuð vel þær meginreglur sem við var stuðst við meðferð sakamála á árunum 1975 til 1980. Þar segir meðal annars: „Íslenskt réttarfar er að stefnu til grundvallað á ákæruveglunni, reglunum um sönnunarbýrði ákæruvaldsins og frjálst sönnunarmat og reglum um opinbera, munnlega og milliliðalaus málsmeðferð.“ Höfundur telur að stórt skref hafi verið stigið í átt til ákæruvéttarfars með lögum nr. 27/1951 en um sumt hafi því áfram svipað til rannsóknarréttarfars. Úr einkennum rannsóknarréttarfars hafi þó dregið með

³⁶⁰⁹ Þess má geta að Þórður Björnsson varð síðar ríkissaksóknari og gaf út ákæru í Guðmundar- og Geirfinnsmálunum.

³⁶¹⁰ Málsgögn endurupptökunefndar, bls. 1120.

tilkomu rannsóknarlögreglu ríkisins og breytingum sem urðu á meðferð opinberra mála með lögum nr. 107/1976. Athygli vekur að höfundur heldur því ekki fram að hér á landi hafi þá gilt jafnræðisregla í rannsóknarrefsiréttarfari en segir um það að sakborningur hafi aðeins í orði kveðnu réttarstöðu sem sakaraðili, jafnréttihár ákærvaldi. Þá dregur hann í land hvað varðar meginregluna um milliliðalausa málsmeðferð og telur hana ekki hafa tíðkast nema að takmörkuðu leyti hér á landi: „Í seinni tíð hefur nokkuð þokast í áttina, en allmikilla úrbóta er þörf til þess að unnt sé að segja, að þessi meginregla sé í heiðri höfð.“ Aðrar meginreglur svo sem málshraðaregluna getur höfundur ekki um.

2256. Ákvæði um réttláta málsmeðferð fyrir dómi, sem nú er í 1. mgr. 70. gr. stjórnarskrárinnar, kom inn í stjórnarskrána með stjórnskipunarlögum nr. 97/1995 sem breyttu mannréttindakafla stjórnarskrárinnar í verulegum atriðum. Fyrirmynd ákvæðisins er 1. mgr. 6. gr. mannréttindasáttmála Evrópu en íslenska ríkið fullgilti þann samning þegar á árinu 1953. Fullyrða má að þær breytingar sem urðu á réttarstöðu sakborninga með lögum nr. 27/1951 um meðferð opinberra mála og síðari breytingum og endurútgáfum á þeim lögum fram á áttunda áratug síðustu aldar hafi meðal annars orðið fyrir áhrif frá mannréttindasáttmála Evrópu.
2257. Í athugasemdum með frumvarpi því sem varð að stjórnskipunarlögum nr. 97/1995 segir meðal annars: „Þótt íslensk lagaákvæði væru talin vera í samræmi við ákvæði mannréttindasáttmála Evrópu við fullgildingu hans árið 1953 og hann hafi eftir það verið hafður til hliðsjónar við skýringu og túlkun dómstóla á íslenskum lögum óx þeirri skoðun fylgi á síðustu árum að íslensk löggjöf tryggði ekki nægilega réttindi samkvæmt sáttmálanum.“
2258. Í ákvörðun Hæstaréttar frá 15. júlí 1997 um fyrstu endurupptökubeiðni dómfellda Sævars er komist að þeirri niðurstöðu að eftir að dómur gekk í Guðmundar og Geirfinnsmálunum hafi Hæstiréttur áréttað í dómum þá afstöðu sem byggt hafði verið á í dómum fyrir þann tíma að ekki væri unnt að beita ákvæðum mannréttindasáttmála Evrópu eins og þau væru hluti af íslenskum landsrétti. Dómar réttarins sem gengu á árunum 1990 og 1992 hafi falið í sér breytta afstöðu til áhrifa sáttmálans við skýringu landsréttar. Þeirri stefnubreytingu um meðferð réttarheimilda yrði þó ekki gefið gildi aftur til þess tíma, þegar þeim var beitt á annan hátt við úrlausn mála. Síðan segir orðrétt í ákvörðuninni: „Hins vegar má fallast á með talsmanni dómfellda að með setningu laga nr. 19/1991, laga nr. 62/1994 og stjórnskipunarlaga nr. 97/1995 hafi í ýmsum atriðum verið lögfestar áður óskráðar meginreglur íslensks réttar. Má því leggja til grundvallar að dómstólar hafi tekið mið af slíkum reglum við úrlausn málsins eftir því, sem þær þóttu gilda á þeim tíma.“ Endurupptökunefnd fellst á þau sjónarmið að með framangreindri löggjöf á 10. áratug síðustu aldar hafi verið lögfestar áður óskráðar meginreglur íslensks réttar en telur það hins vegar hlutverk sitt að leggja mat á hvort dómstólar hafi að öllu leyti fylgt framangreindum meginreglum við úrlausn Guðmundar- og Geirfinnsmálanna, meðal annars við mat á áhrifum brota á réttindum sakborninga við yfirheyrslur á sönnunargildi framburða þeirra.

2259. Sem fyrr segir komst Hæstiréttur að þeirri niðurstöðu í dómi sínum að ýmsir gallar hafi verið á framkvæmd yfirheyrslna yfir sakborningum og afskiptum fangavarda af rannsókninni en þessir annmarkar leiddu hvorki til ómerkingar héraðsdóms eða sýknu. Fleiri annmarkar á framkvæmd gæsluvarðhalds sakborninga, yfirheyrslum lögreglu og annarra starfsmanna sakadóms Reykjavíkur og öðrum rannsóknaraðgerðum, málsmeðferð fyrir dómi og dómasamningu hafa komið í ljós við meðferð þessa endurupptökumáls og skýrara ljósi hefur verið varpað á aðra annmarka á málsmeðferðinni.
2260. Fyrir endurupptökunefnd liggur að meta annars vegar hvort nægilega teljist í ljós leitt að málsmeðferðin hafi verið haldin slíkum ágöllum að líklegt þyki að gallar á málsmeðferð hafi einir og sér átt að leiða til annarrar niðurstöður þannig að skilyrði d-liðar 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála teljist uppfyllt. Hins vegar þarf endurupptökunefnd að meta hvaða áhrif þeir ágallar á málsmeðferð, sem lágu fyrir þegar Hæstiréttur kvað upp dóm sinn og þeir ágallar á málsmeðferð sem síðar hafa verið leiddir í ljós, eða skýrara ljósi verið varpað á, eiga að hafa á mat á því hvort sönnunargildi framburða sakborninga og vitna hafi verið rangt metin svo að áhrif hafi haft á niðurstöðu málsins, samanber c-lið 1. mgr. 211. mgr. laga um meðferð sakamála.

VII.3.5 Almennt um samspil endurupptökuheimildar í c-lið við endurupptökuheimildir í a- og d-liðum

2261. Hér að framan var komist að þeirri niðurstöðu að unnt væri að endurupptaka mál á grundvelli c-liðar þótt engin ný gögn eða upplýsingar lægju fyrir. Að þessu leyti er endurupptökuheimildin í c-lið sjálfstæð. Í þessu máli er krafa um endurupptöku ekki einungis byggð á c-lið heldur einnig á öðrum endurupptökuheimildum 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála. Fyrir endurupptökuheimildinni í c-lið eru þau skilyrði sett að verulegar líkur séu leiddar að því að sönnunargögn sem færð voru fram í máli hafi verið rangt metin svo að áhrif hafi haft á niðurstöðu þess. Ljóst er að mat á sönnunargildi einstakra sönnunargagna getur ráðist af því hvernig staðið var að öflun þeirra. Þannig getur mat á sönnunargildi munnlegra framburða hjá lögreglu ráðist af því hvernig staðið var að yfirheyrslum og hvort virt voru þau réttarfarsákvæði og mannréttindaákvæði sem vernda eiga rétt sakborninga. Niðurstaða um það hvort sönnunargögn hafi verið rangt metin í skilningi c-liðar getur þannig ráðist af því hvort ágallar hafi verið á málsmeðferð við rannsókn og eftir atvikum meðferð máls fyrir dómi við öflun sönnunargagnsins með þeim hætti að áhrif hafi á áreiðanleika gagnsins. Ef í ljós telst leitt við meðferð endurupptökumáls að mikilvægs sönnunargagns hafi verið aflað með slíkum hætti getur nýtt heildarmat á sönnunargögnum leitt til þess að fallist verði á endurupptöku með vísan til c- og d-liða. Endurupptökuheimildirnar í c- og d-liðum tengjast því að þessu leyti.
2262. Endurupptökuheimildirnar í a- og c-liðum 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála tengjast einnig verulega og kann að vera beitt saman. Við mat á því hvort skilyrði beggja endurupptökuheimildanna sé fyrir hendi þarf að skoða þau sönnunargögn sem lágu til grundvallar dómi og hvernig sönnunargildi þeirra var metið í dóminum. Það

sem skilur endurupptökuheimildirnar hins vegar að er að endurupptaka er því aðeins möguleg á grundvelli a-liðar að einhver ný gögn liggi fyrir en endurupptaka er hins vegar möguleg á grundvelli c-liðar þótt engin ný gögn liggi fyrir. Þá gefur endurupptökuheimildin í c-lið svigrúm til þess að taka mat Hæstaréttar á sönnunargildi einstakra sönnunargagna til endurskoðunar en endurupptökuheimildin í a-lið grundvallast á því hvort ætla megi að heildarmat á sönnunargildi nýrra og eldri fyrirbyggjandi sönnunargagna hefði haft áhrif á niðurstöðu málsins, það er hvort hin nýju sönnunargögn séu líkleg til að hafa breytt sönnunarmatinu svo verulegu hefði skipt fyrir niðurstöðuna ef þau hefðu legið fyrir dóminum.

VII.4 Þýðing mannréttindaákvæða við úrlausn um endurupptöku

2263. Á síðustu áratugum hefur fræðimönnum orðið betur ljóst en áður að aðstæður við skýrslugjöf og ýmis utanaðkomandi áhrif eru til þess fallin að hafa áhrif á minni manna og þar með trúverðugleika framburða. Mannréttindaákvæðum og réttarfarsákvæðum sem eiga rætur að rekja til þeirra er ætlað að verja réttindi sakbornings við skýrslugjöf. Rétt þykir að skoða nánar samspil mannréttindaákvæða og mats á sönnunargildi framburða.
2264. Af hálfu Íslands var mannréttindasáttmáli Evrópu, það er samningur frá 4. nóvember 1950 um verndun mannréttinda og mannfrelsis, fullgiltur 19. júní 1953.³⁶¹¹ Þá gaf íslenska ríkið yfirlýsingu samkvæmt 25. gr. sáttmálans þar sem það viðurkennir án tímatakmarkana heimild mannréttindanefndar Evrópu til að taka við kærnum einstaklinga og samtaka þeirra á hendur sér. Ríkið hefur jafnframt lýst yfir samkvæmt 46. gr. samningsins að það sé bundið af lögsögu Mannréttindadómstóls Evrópu, en yfirlýsingar þess um þetta hafa alla tíð verið til ákveðins tíma í senn. Upphaflega yfirlýsingin um þetta var gefin 3. september 1958, en fram að lögfestingu sáttmálans með lögum nr. 62/1994 var yfirlýsingin síðast framlengd til fimm ára frá 2. september 1989 að telja.
2265. Fram að lögfestingu sáttmálans voru ákvæði hans ekki hluti af landsrétti, heldur eingöngu skuldbinding ríkisins að þjóðarétti. Hins vegar reyndi á áhrif sáttmálans í málum fyrir íslenskum dómstólum þar sem úrlausn var háð reglum landsréttar sem dregið var í efa að væru í samræmi við ákvæði sáttmálans. Þá komu kærnumál á hendur íslenska ríkinu vegna brota á sáttmálanum til úrlausnar fyrir mannréttindanefnd og Mannréttindadómstóli Evrópu, svo sem þannig að tekin var afstaða til þess hvort landsréttur eða framkvæmd hér á landi samrýmdist ákvæðum sáttmálans.³⁶¹²
2266. Í athugasemdum í greinargerð með frumvarpi því sem varð að lögum nr. 62/1994 segir að við fullgildingu sáttmálans virðist ekki hafa komið til skoðunar að lögfesta ákvæði hans, enda hafi slíkt verið fremur fágætt á þeim tíma hvað varðar þjóðréttarsamninga. Þess í stað virðist hafa verið gengið út frá því að ríkið myndi efna skuldbindingar sínar með aðlögun landsréttar að ákvæðum mannréttindasáttmálans. Ekki virðist hafa þótt

³⁶¹¹ Auglýsing um fullgildingu var gefin út 29. desember 1967 og birt í C-deild Stjórnartíðinda nr. 17/1967.

³⁶¹² Sjá nánar umfjöllun í athugasemdum við frumvarp sem varð að lögum nr. 62/1994. Alþt. 1993–1994, A-deild, þskj. 105 — 102. mál.

þörf á sérstökum aðgerðum til slíkrar aðlögunar, enda voru engar breytingar gerðar á íslenskri löggjöf í tengslum við fullgildingu sáttmálans.³⁶¹³

2267. Í athugasemdum í greinargerð með frumvarpi því sem varð að stjórnskipunarlægum nr. 97/1995 segir meðal annars: „Þótt íslensk lagaákvæði væru talin vera í samræmi við ákvæði mannréttindasáttmála Evrópu við fullgildingu hans árið 1953 og hann hafi eftir það verið hafður til hliðsjónar við skýringu og túlkun dómstóla á íslenskum lögum óx þeirri skoðun fylgi á síðustu árum að íslensk löggjöf tryggði ekki nægilega réttindi samkvæmt sáttmálanum.“
2268. Þannig var í stuttu máli gengið út frá því að íslensk löggjöf samrýmdist í hvívetna ákvæðum sáttmálans og nægilegt væri þannig, til að efna þjóðréttarskuldbindingu ríkisins, sem komst á með fullgildingu sáttmálans, að beita aðferðum aðlögunar landsréttar að sáttmálanum. Einnig skal hafa í huga að samningurinn var fullgiltur áður en farið var að beita einstökum ákvæðum sáttmálans við úrlausn.
2269. Á þeim tíma sem liðinn er frá fullgildingu sáttmálans hefur efnisinntak ákvæða hans skýrst og breyst með túlkun og framkvæmd mannréttindanefndarinnar og Mannréttindadómstólsins, einkum á grundvelli sjónarmiða um framsækna eða breytilega skýringu. Má slá því föstu að nú til dags séu gerðar mun strangari kröfur til aðildarríkja en við fullgildingu sáttmálans og að efnislegt inntak ýmissa mannréttindaákvæða hafi verið rýmkað verulega frá því sem fyrirsjáanlegt var gerð sáttmálans.
2270. Dómaframkvæmd á 9. áratug síðustu aldar ber með sér að ekki hafi verið talið unnt að beita ákvæðum sáttmálans eins og þau væru hluti af íslenskum landsrétti, samanber til dæmis Hrd. 1985, bls. 1290 og Hrd. 1987, bls. 356. Aftur á móti má sjá breytta afstöðu til áhrifa sáttmálans við skýringu landsréttar í seinni framkvæmd enda þótt sáttmálinn hafi ekki verið lögfestur, samanber til dæmis Hrd. 1990, bls. 2 og fleiri.
2271. Af svokallaðri harðræðisrannsókn og umfjöllun um hana í dómi Hæstaréttar í málinu nr. 214/1978 og athugasemdum í greinargerð með frumvarpi sem varð að lögum nr. 53/1979 má ráða að fyrir árið 1980 hafi nokkur skilningur verið hér á landi á mögulegum áhrifum mannréttindabrota á sönnunargildi einstakra sönnunargagna svo sem játninga sakborninga fyrir lögreglu.
2272. Í dómi Hæstaréttar var ekkert fjallað um möguleg áhrif hins langa gæsluvarðhalds og langrar einangrunar dómfelldu á sönnunargildi framburða þeirra. Endurupptökunefnd telur rétt að taka til skoðunar hvort framkvæmd gæsluvarðhalds og einangrunarvistar dómfelldu hafi verið með þeim hætti að jafna megi því við að dómfelldu hafi sætt pyndingum eða ómannlegri eða vanvirðandi meðferð eða refsingu í skilningi 3. gr.

³⁶¹³ Þetta má meðal annars sjá af eftirfarandi ummælum þáverandi dómsmálaráðherra, Bjarna Benediktssonar, í umræðum á Alþingi haustið 1951 um tillögu til þingsályktunar um heimild til að fullgilda mannréttindasáttmálann: „Um þau réttindi, sem hér eru talin, er það í stuttu máli að segja að í öllu því sem nokkru máli skiptir, þá eru þau réttindi nú þegar beinlínis veitt borgurum þegar orðum í íslenskri löggjöf, að nokkru leyti í sjálfri stjórnarskránni, eða þá að það eru slík grundvallaréttindi að þau eru talin felast í meginreglum íslenskra laga, jafnvel þó að það sé ekki þegar orðum fram tekið. Þess vegna má segja að I. kafli þessa samnings sé hér á landi engin nýjung því þar eru talin upp þau réttindi sem borgararnir þegar hafa notið og talin eru sjálfsgæddur þáttur í verndun íslenskra borgara gegn ofurvaldi ríkisins eða ásælni af annarra hálfu.“

mannréttindasáttmála Evrópu. Komist nefndin að þeirri niðurstöðu telur nefndin jafnframt óhjákvæmilegt að taka til skoðunar hvort þessar aðstæður hafi verið til þess fallnar að rýra sönnunargildi framburða dómfelldu og vitna eða jafnvel hvort óheimilt hafi verið að leggja þá framburði sem dómfelldu gáfu við slíkar kringumstæður til grundvallar sakfellingu.

2273. Á síðustu áratugum hefur Mannréttindadómstóll Evrópu ítrekað tekið til skoðunar hvaða áhrif það hefði á heimild dómstóla til að byggja sakfellingu á sönnunargagni að þess hafi verið aflað með ólögætum hætti í andstöðu við ákvæði mannréttindasáttmála Evrópu. Í dómi Mannréttindadómstóls Evrópu frá 12. júlí 1988 í málinu nr. 10862/84; Schenk gegn Sviss var lagður grunnur að dómaframkvæmd dómstólsins en þar kemur meðal annars fram að ekki væri að finna í mannréttindasáttmála Evrópu sérstakt ákvæði um gildi sönnunargagna sem aflað væri með ólögætum hætti. Ekki sé unnt að líta á það sem ófrávíkjanlega reglu að sönnunargagn sem aflað sé með þeim hætti verði ekki lögð fyrir dóm. Framlagning slíkra gagna og sakfelling á grundvelli þeirra leiði ekki sjálfkrafa til þess að málsmeðferðin teljist ekki réttlát í skilningi 1. mgr. 6. gr. mannréttindasáttmála Evrópu.³⁶¹⁴ Meta verði hvort málsmeðferðin í heild teljist hafa verið réttlát. Það ákvæði mannréttindasáttmála Evrópu sem helst kemur hér til skoðunar er 3. gr. sem leggur bann við pyndingum og annarri ómannlegri eða vanvirðandi meðferð eða refsingu. Mannréttindadómstóll Evrópu hefur mótað þá meginreglu að sakfelling verði ekki byggð á gagni sem aflað hefur verið með pyndingum eða annarri ómannlegri eða vanvirðandi meðferð í andstöðu við 3. gr. Málsmeðferðin teljist þá ekki réttlát án tillits til þess hversu áreiðanleg gögnin annars þykja. Grunnrökin að baki þessari dómaframkvæmd eru þau að gögn sem aflað er með slíkum aðferðum geti vart talist áreiðanleg sönnunargögn þar sem menn kunni að greina rangt frá og játa ranglega á sig sök til að binda endi á þjáningar sínar. Við þessar aðstæður er því hætta á að sönnunargögnin vitni ekki um það sem er satt og rétt.
2274. Svo sem fyrr hefur verið nefnt var mannréttindasáttmáli Evrópu staðfestur af hálfu Íslands árið 1953 en öðlaðist ekki lagagildi hér á landi fyrr en með lögum nr. 62/1994. Endurupptökunefnd hefur þó komist að þeirri niðurstöðu að áhrifa sáttmálans hafi verið farið að gæta hér á landi á áttunda áratug síðustu aldar og þá einkum í löggjöf. Rétt þykir því að taka framkvæmd Mannréttindadómstóls Evrópu og úrlausnir mannréttindanefndarinnar fyrir árið 1980 um 3. gr. mannréttindasáttmála Evrópu til nánari skoðunar. Þótt framkvæmd mannréttindanefndar og Mannréttindadómstóls Evrópu um 3. gr. sáttmálans hafi verið fremur fábrotin á þeim tíma hafði þó reynt á skýringu á efnislegu inntaki ákvæðisins að ákveðnu marki eins og hér verður gerð grein fyrir.
2275. Í ákvörðun mannréttindanefndarinnar frá 11. júlí 1973, í máli nr. 6038/73; X gegn Þýskalandi, byggði kærandi á því að með gæsluvarðhaldi og einangrun sem hann sætti hefði verið brotið gegn 3. gr. sáttmálans. Kærandi hafði verið handtekinn vegna gruns

³⁶¹⁴ Sjá Davíð Þór Björgvinsson: „Þýðing sönnunargagna í sakamálum sem aflað hefur verið með ólögætum hætti.“ *Tímarit Lögréttu* 2008, bls. 303.

um margvísleg brot, þar með talið tilraun til manndráps, aðild að bankaránum og samtökum sem stunduðu skipulagða brotastarfsemi. Fyrir lá að kærandi hafði sætt einangrun í meira en tvö ár sem fólst í því að honum hafði meðal annars verið neitað um samneyti við aðra fanga og þátttöku í daglegu starfi í fangelsinu. Í forsendum mannréttindanefndarinnar var vísað til þess að löng einangrun væri óæskileg, einkum þegar um gæsluvarðhaldsfanga væri að ræða.³⁶¹⁵ Hins vegar var talið að tvö atriði hefðu sérstaka þýðingu við mat á því hvort einangrun sem kærandi hafði sætt væri í andstöðu við 3. gr. sáttmálans. Bent var á að kærandi sætti ekki algerri eingrun, heldur væri hann aðskilinn frá öðrum föngum í þágu öryggis og þess að viðhalda reglu í fangelsinu. Þá átti kærandi þess kost að fá heimsóknir og nýtti þann rétt í miklum mæli. Jafnframt hefði kærandi aðgang að lesefni og útvarpi í klefa sínum. Einnig var talið að hegðun kæranda sjálfs hefði réttlætt synjun á beiðni hans um að einangrun yrði hætt.

2276. Samkvæmt þessu taldi mannréttindanefndin á þessum tíma mögulegt að einangrunarvist fanga, einkum á meðan þeir sættu gæsluvarðhaldi, gæti falið í sér brot á 3. gr. sáttmálans og var það metið með tilliti til aðstæðna í viðkomandi máli.
2277. Þetta var skýrt frekar í ákvörðun mannréttindanefndarinnar frá 8. júlí 1978 í máli Ensslin, Baader og Raspe gegn Þýskalandi, nr. 7572/76, 7586/76 og 7587/76 (Baader Meinhof). Í málinu var fjallað um einangrun sem kærendur sættu í þýsku fangelsi, en þeir voru aðgreindir frá öðrum föngum og vistaðir á afmörkuðu öryggissvæði. Í ákvörðuninni var tekið fram að aðskilnaður fanga frá öðrum föngum teldist ekki í sjálfu sér ómannleg meðferð og var áréttað að samkvæmt framkvæmd nefndarinnar teldist löng einangrun óæskileg, einkum þegar um gæsluvarðhaldsfanga væri að ræða. Í kjölfarið var tekið fram að í því skyni að meta hvort einangrunarvist félli innan gildissviðs 3. gr. sáttmálans þyrfti að meta aðstæður heildstætt, svo sem eðli ráðstöfunarinnar, tímalengd, þau markmið sem stefnt væri að og áhrif á viðkomandi einstakling. Vikið var sérstaklega að algjörri einangrun, hvað varðar skynjun og félagsskap, og tekið fram að slíkt geti án vafa að lokum eyðilagt persónuleika, það er talist vera ómannleg meðferð í skilningi 3. gr. Komist var að þeirri niðurstöðu að kærendur hefðu ekki sætt meðferð í andstöðu við 3. gr. sáttmálans. Hvað þetta varðar var meðal annars bent á að kærendur hefðu getað talað saman eða kallað sín á milli og hefðu haft aðgang að útvarpi og hluta tímans einnig sjónvarpi og plötuspilara. Þá hefði kærendum verið heimilt að fara í gönguferðir úti og gera æfingar. Bent var á að þótt kærendur hefðu sætt talsverðri félagslegri einangrun þá hefði þeim almennt verið heimilt að fá heimsóknir frá lögmönnum sínum og fjölskyldu, auk þess sem þeir hefðu haft félagsskap hver af öðrum. Þó hefðu kærendur í nokkur skipti, sem höfðu varað frá fimm dögum til tveggja mánaða, sætt algerri einangrun frá hvor öðrum og samfélaginu. Niðurstaða nefndarinnar var byggð á heildstæðu mati á aðstæðum, því að þýsk yfirvöld höfðu fyrirkomulag vistunar kæranda til stöðugar endurskoðunar auk þess sem vísað var til hegðunar kæranda sjálfra en þeir hefðu ekki alltaf viljað nýta þá möguleika til samskipta sem stóðu þeim til boða. Tekið var fram að samkvæmt þessu

³⁶¹⁵ Þetta var orðað með eftirfarandi hætti: „The Commission first wishes to state its opinion that prolonged solitary confinement is undesirable, especially where the person is detained on remand.“

hefðu kærendur ekki með ásetningi sætt meðferð sem leiddi til andlegra eða líkamlegra þjáninga í því skyni að refsa þeim, eyðileggja persónuleika þeirra eða brjóta niður mótstöðu þeirra.

2278. Þótt ekki sé í þessum niðurstöðum fjallað beinlínis um sönnunargildi játninga sem fengin er fram með pyndingum eða ómannlegri og vanvirðandi meðferð gefa þær sterkar vísbendingar um hvenær framkvæmd og beiting gæsluvarðhaldsvistar og aðbúnaður fanga telst með þeim hætti að um brot gegn 3. gr. teljist vera á ræða. Í ljósi síðari dómaframkvæmdar Mannréttindadómstólsins sem áður hefur verið vikið að verður sakfelling ekki byggð á játningu sem fengin er fram með slíkum hætti.
2279. Síðar í úrskurðinum verður lagt mat á hvaða áhrif framkvæmd gæsluvarðhaldsvistunar og einangrun dómfelldu hefði með réttu átt að hafa á mat á sönnunargildi játninga dómfelldu og framburða vitna hjá lögreglu og fyrir dómi fyrir útgáfu ákæru.
2280. Sem fyrr segir er af hálfu endurupptökubeiðenda meðal annars á því byggt að ekki hafi verið gætt að réttindum þeirra samkvæmt lögum og mannréttindaákvæðum við skýrslutökur fyrir lögreglu og við dómsrannsókn fyrir útgáfu ákæru og hvað varðar aðgengi þeirra að verjanda og að meta hefði átt sönnunargildi framburða þeirra með hliðsjón að því. Af hálfu endurupptökubeiðenda hafa verið lögð fram ýmis ný gögn því til stuðnings.
2281. Við skoðun á því hvaða þýðingu 1. mgr. 6. gr. mannréttinasáttmála Evrópu geti haft við ákvörðun um hvort fallast eigi á endurupptöku Guðmundar- og Geirfinnsmálanna þykir rétt að líta til svokallaðs Vegasmáls. Hæstiréttur ákvað 13. júní 2012 að verða við beiðni Sigurþórs Arnarssonar um endurupptöku hæstaréttarmálsins nr. 390/1997 (Vegasmálsins), hvað hann varðaði. Sigurþór hafði í máli þessu verið sýknaður fyrir héraðsdómi en sakfelldur í Hæstarétti. Með dómi Mannréttindadómstóls Evrópu frá 15. júlí 2013 í málinu nr. 44671/98 hafði dómstóllinn komist að þeirri niðurstöðu að málsmeðferð fyrir Hæstarétti Íslands í umræddu máli hefði brotið gegn 1. mgr. 6. gr. mannréttinasáttmála Evrópu með því að sýknudómi var breytt í sakfellingu á grundvelli breytts mats á sönnunargildi munnlegra framburða án þess að teknar væru skýrslur fyrir Hæstarétti af ákærða og ákveðnum vitnum. Með dómi Hæstaréttar 6. desember 2012 í máli nr. 512/2012 var sýknudómur héraðsdóms staðfestur hvað Sigurþór varðaði. Þótt dómur Mannréttindadómstólsins um brot gegn 1. mgr. 6. gr. hafi haft áhrif við ákvörðun Hæstaréttar um að fallast á endurupptöku verður að hafa í huga að upphaflegur dómur Hæstaréttar var kveðinn upp í gildistíð laga nr. 19/1991 um meðferð opinberra mála og eftir lögfestingu mannréttinasáttmála Evrópu og aðstæður því ekki fyllilega sambærilegar og í því máli sem endurupptökunefnd hefur nú til meðferðar.
2282. Fyrir Hæstarétti lágu í málinu nr. 214/1978 allar formlegar skýrslur sem teknar höfðu verið af sakborningum, niðurstöður og gögn úr svokallaðri harðræðisrannsókn og ýmsar aðrar upplýsingar um gæsluvarðhaldsvist dómfelldu og framkvæmd rannsóknarinnar. Í dómi Hæstaréttar voru sem fyrr segir tilgreindir nokkrir annmarkar sem þóttu hafa verið á rannsókninni. Annmarkarnir lutu meðal annars að því að þess hefði ekki í nokkur skipti verið gætt að benda sökuðum manni, sem yfirheyrður var

fyrir rannsóknarlögreglu, á ákvæði 1. mgr. 40. gr. laga nr. 74/1974, að skýrslutökur hafi í nokkur skipti staðið lengur yfir en heimilt var samkvæmt 3. mgr. 40. gr. sömu laga og að stöku sinnum bæru bókanir ekki með sér, að reynt hafi verið að kveða til réttargæslumenn eða verjendur við yfirheyrslu, þar sem slíkt hefði verið rétt. Þessir annmarkar voru þó ekki taldir svo alvarlegir að þeir gætu leitt til frávísunar málsins frá héraðsdómi, ómerkingar héraðsdóms eða sýknu. Ekki var að því vikið í dómi Hæstaréttar að þessir annmarkar gætu haft áhrif á mat á sönnunargildi framburða, þar á meðal játninga dómfelldu, í yfirheyrslum við þessar aðstæður.

2283. Endurupptökunefnd telur nauðsynlegt að skoða nánar réttarframkvæmd mannréttindanefndarinnar og Mannréttindadómstóls Evrópu frá því fyrir og laust eftir 1980 hvað varðar réttláta málsmeðferð samkvæmt 6. gr. mannréttinasáttmála Evrópu, sértaklega hvað varðar þau grundvallarréttindi sakbornings að geta haldið uppi vörnum í sakamáli með eða án aðstoðar verjanda. Í 3. mgr. ákvæðisins er í fimm stafliðum kveðið á um lágmarksréttindi manns sem borinn er sökum um refsiverða háttsemi og er um að ræða nánari útfærslu á meginreglunni um réttláta málsmeðferð. Vegna fyrirliggjandi endurupptökubeiðna hafa þau réttindi sem sakborningi eru tryggð í b- og c-liðum ákvæðisins sérstaka þýðingu, en þau eru nátengd og varða bæði þann grundvallarrétt sakbornings að geta haldið upp vörnum í sakamáli. Í b-lið er mælt fyrir um rétt sakbornings til að fá tíma og aðstöðu til að undirbúa vörn sína og í c-lið er mælt fyrir um réttinn til að halda uppi vörnum, með eða án aðstoðar verjanda.
2284. Í ákvörðunum mannréttindanefndar Evrópu var á þessum tíma lögð áhersla á að álítaefni um hvort brotið hefði verið gegn b- og c-liðum 3. mgr. 6. gr. réðist af heildstæðu mati á aðstæðum í hverju máli fyrir sig, samanber til dæmis ákvarðanir frá 5. apríl 1963 í máli nr. 524/59; Ofner gegn Austurríki og frá 12. júlí 1979 í máli nr. 8339/78; Schertenleib gegn Sviss. Þá var talið að þó svo að sáttmálinn nefndi ekki sérstaklega rétt sakbornings til að eiga samskipti við lögmann að eigin vali leiddi slíkur réttur af nefndum liðum 3. mgr. 6. gr. sáttmálans. Hins vegar sé rétturinn til að hafa samráð við lögmann og veita honum upplýsingar ekki án takmarkana, samanber til dæmis ákvörðun frá 12. júlí 1978 í máli nr. 7854/77; Bonzi gegn Sviss og fyrrgreinda ákvörðun í máli Schertenleib gegn Sviss.
2285. Þegar á þessum tíma var talið að meta þyrfti heildstætt hvort takmarkanir á heimild sakbornings til að ræða við lögmann sinn væru réttlætanager eða hvort um brot gegn 3. mgr. 6. gr. sáttmálans, samanber fyrrgreindar ákvarðanir og ákvörðun frá 12. júlí 1984 í máli nr. 9300/81; Can gegn Austurríki.
2286. Í fyrrgreindu máli Schertenleib gegn Sviss hélt kærandi því meðal annars fram að einangrun, sem hann sætti í sex vikur, hefði komið niður á rétti hans til að halda uppi vörnum. Lögð var áhersla á að kærandi hefði getað rætt við lögmann sína í því skyni að undirbúa varnir mestan hluta þess tímabils sem rannsókn fór fram, en að sá réttur hefði sætt takmörkun á meðan kærandi var í einangrun frá 28. mars til 4. maí 1977. Vísað var til þess að kærandi hefði á þeim tíma sem einangrun stóð yfir getað rætt við konu sína í einrúmi nánast daglega um málið, en hún sinni einnig hagsmunagæslu

fyrir hann. Með hliðsjón af þessum aðstæðum var ekki talið að um brot gegn b- og c-liðum 3. mgr. 6. gr. sáttmálans gæti verið að ræða.

2287. Til hliðsjónar má benda á ákvörðun í máli Bonzi gegn Sviss. Kæranda, sem var grunaður um þjófnað og ólöglegan vopnaburð, var meðal annars gert að sæta einangrun í tíu daga og gat ekki átt samskipti við verjanda sinn á þeim tíma. Í málinu kom til skoðunar hvort að með þessu hefði verið brotið gegn b- og c-liðum 3. mgr. 6. gr. sáttmálans. Mannréttindanefndin lagði áherslu á mikilvægi þess að sakborningur gæti leitað til verjanda síns og tók fram að um grundvallarþátt í undirbúningi varnar væri að ræða.³⁶¹⁶ Tekið var fram að kærandi hefði getað haft samráð við verjanda sinn án takmarkana á níu mánaða tímabili, það er frá 16. júlí 1976 til 16. apríl 1977 þegar dómur féll. Með vísan til þessa var talið að hann hefði haft nægilegan tíma og aðstöðu til að undirbúa vörn sína. Einnig kom til skoðunar hvort einangrun kæranda frá 17. júní til 16. júlí 1976 hefði verið í andstöðu við réttindi kæranda samkvæmt 3. mgr. 6. gr. sáttmálans. Lögð var áhersla á að ákvæðið tryggði ekki réttindi sakbornings til að leita ráðgjafar verjanda síns í einrúmi án nokkurra takmarkana. Vísað var til þess að kærandi gat sent verjanda sínum bréfflegar upplýsingar undir eftirliti dómstólsins og hefði getað óskað eftir tilslökun á fyrirkomulagi einangrunar þannig að hann gæti hitt verjandann. Að teknu tilliti til aðstæðna var talið að hin tímabundna takmörkun á rétti kæranda til að eiga samskipti við verjanda sinn fæli ekki í sér synjun á því að veita honum næga aðstöðu til að undirbúa vörn sína.
2288. Í ákvörðun mannréttindanefndarinnar í máli Can gegn Austurríki frá 12. júlí 1984 í máli nr. 9300/81 var fjallað ítarlega um rétt sakbornings til að undirbúa vörn sína. Af hálfu kæranda var lögð áhersla á að fyrstu mánuði gæsluvarðhaldsvistar hans hefði hann ekki getað átt samskipti við verjanda sinn í einrúmi. Byggt var á því að með þessu hefði verið brotið gegn b- og c-liðum 3. mgr. 6. gr. sáttmálans. Talið var að það væri mikilvægt á rannsóknarstigi að sakborningur gæti hugað að vörnum sínum, eftir atvikum með aðstoð lögmanns. Hvort takmörkun á samskiptum sakbornings við lögmann sinn fæli í sér brot gegn umræddum ákvæðum réðist af mati á aðstæðum. Lögð var áhersla á að sáttmálinn tryggði ekki berum orðum rétt sakbornings til að eiga samskipti við verjanda sinn. Hins vegar fæli það í sér brot gegn b-lið 3. mgr. 6. gr. sáttmálans ef sakborningur gæti ekki skipulagt vörn sína og komið á framfæri öllum mögulegum röksemdum fyrir dómi. Fyrir lá að kærandi hefði í um ár áður en réttarhöld hófust getað átt frjáls samskipti við verjanda sinn í því skyni að undirbúa vörn sína. Raunar var því ekki haldið fram að takmörkun á slíkum samskiptum hefði haft neikvæð áhrif á rétt kæranda til að halda uppi efnislegum vörnum og var því ekki um brot að ræða. Hvað varðar c-lið ákvæðisins var lögð áhersla á að ákvæðið varðaði almennan rétt sakbornings til að njóta aðstoðar lögmanns á öllum stigum málsmeðferðar. Fjallað var sérstaklega um rétt gæsluvarðhaldsfranga til að ræða við lögmann í einrúmi, bæði hvað varðar undirbúning varnar og einnig lögmati ráðstafana

³⁶¹⁶ Um þetta sagði orðrétt í ákvörðuninni: „However, that right can be inferred from the above-mentioned provisions since Article 6 secures the right of an accused person to have adequate time and facilities for the preparation of his defence, while sub-paragraph 3 of that same provision secures the right to have the legal assistance of his own choosing: the opportunity for the accused to confer with his defence counsel is fundamental to the preparation of his defence.“

og athafna rannsóknaraðila. Útskýrt var að rétturinn til að njóta aðstoðar lögmanns væri lítils virði ef samskipti gætu ekki farið fram í einrúmi, enda væri ella hætta á því að sakborningur myndi ekki þora að tjá sig með frjálsum hætti um sakarefnið. Í málinu var vísað til þess að kæranda hefði verið meinað að eiga samskipti við lögmann sinn í þrjá mánuði við upphaf rannsóknar. Tekið var fram að þær sakir sem kærandi var borinn væru alvarlegar, en að ekki hefði verið talin sérstök hætta á að verjandi kæranda myndi misnota réttinn til að ræða við kæranda í einrúmi enda væri hann bundinn af siðareglum lögmanna. Þá væri takmörkuð hætta á því að aðilar samhafðu framburði sína þar sem allir sakborningar væru í gæsluvarðhaldi og skýrslur hefðu verið teknar af þeim og flestum vitnum. Með hliðsjón af þessu var ekki fallist á að eftirlit með samskiptum kæranda og verjanda hans á umræddu tímabili væri réttlætanlegt vegna sérstakra aðstæðna, auk þess sem tímallengd takmörkunarinnar hefði ekki verið í samræmi við meðalhóf.

2289. Framangreind framkvæmd mannréttindanefndarinnar frá því fyrir og í kringum 1980 gefur sterka vísbendingu um hvaða skilningur var á þeim tíma lagður í rétt sakbornings til réttlátrar málsmeðferðar og þá sérstaklega réttinn til að halda uppi vörnum og réttinn til aðgengis að verjanda. Slík réttindi sakborning höfðu að nokkru leyti verið lögfest á Íslandi á þessum tíma. Sem fyrr segir taldi Hæstiréttur í Guðmundar- og Geirfinnsmálunum að brotið hefði verið gegn rétti sakborninga til aðgengis að réttargæslumanni og verjanda og öðrum réttarfarsákvæðum sem ætlað er að tryggja réttarstöðu sakborninga en slík brot virðast ekki hafa verið sett í samhengi við mannréttindaákvæði. Ekki verður séð að brot á þeim réttarfarsákvæðum sem vísað var til hafi haft áhrif við mat á sönnunargildi þeirra skýrslna sem fengnar voru fram í viðkomandi skipti.
2290. Við meðferð endurupptökumála er lúta að dómi Hæstaréttar í máli nr. 214/1978 hafa komið fram upplýsingar um fleiri tilvik en lágu fyrir Hæstarétti um að brotið hafi verið gegn réttindum dómfelldu í tengslum við skýrslutökur og réttinum til aðgengis að verjanda. Skýrara ljósi hefur auk þess verið varpað á þau tilvik sem Hæstiréttur hafði þá þegar upplýsingar um. Endurupptökunefnd mun leggja mat á hvort um svo alvarleg brot gegn réttindum sakborninga var að ræða að haft geti þau áhrif að sönnunargildi játninga og annarra sönnunargagna sem lögð voru til grundvallar sakfellingu teljist hafa verið rangt metið og hvaða áhrif það hafi haft á niðurstöðu málsins.

VII.5 Um sönnunarmat

2291. Við úrlausn um beiðnir endurupptökubeiðenda um endurupptöku dóms Hæstaréttar í máli nr. 214/1978 er þýðingarmikið að greina á grundvelli hvaða sönnunargagna hvert dómfelldu um sig voru sakfelld. Svo háttar til varðandi sakarefni er lúta að hvarfi Guðmundar Einarssonar og Geirfinns Einarssonar og röngum sakargiftum að þau voru talin sönnuð fyrst og fremst með játningum dómfelldu, framburðum þeirra um háttsemi annarra dómfelldu og vitnisburðum vitna sem báru um málsatvik sem sjónarvottar. Sýnileg sönnunargögn voru af skornum skammti og vægi þeirra tiltölulega lítið við sakarmatið. Við mat á því hvort skilyrði endurupptöku séu til staðar reynir því fyrst og fremst á hvort ný gögn og upplýsingar varpi nýju ljósi á mat

á sönnunargildi framburða dómfelldu og vitna fyrir lögreglu og fyrir dómi, þar á meðal játningar og afturhvarf frá játningum. Í því sambandi skiptir máli að greina ástæður þess að grunur beindist að dómfelldu um aðild að hvarfi Guðmundar- og Geirfinns, á hvaða upplýsingar rannsakendur byggðu þann grun, hvað dómfelldu báru í upphafi og hvernig framburður þeirra þróaðist. Jafnframt að greina hvenær og við hvaða aðstæður dómfelldu gáfu þá framburði sem taldir voru fela í sér játningu um aðild að refsiverðri háttsemi. Þá þarf að skoða möguleg spilliáhrif ytri þátta á framburði dómfelldu svo sem áhrif langs gæsluvarðhalds og einangrunar, áhrif langra og ítrekaðra samprófana milli dómfelldu og upplýsinga frá rannsakendum um framburði annarra dómfelldu. Fjallað verður almennt um þessi álitæfni áður en afstaða verður tekin til þess hvort efni sé til að verða við beiðni um endurupptöku með vísan til a–d-liða 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála.

VII.5.1 Almennt um sönnunargildi játninga við lögreglurannsókn og fyrir dómi og um afturhvarf frá játningum

2292. Í lögum nr. 74/1974 var gert ráð fyrir að lögregluskýrslur og skýrslur sem teknar voru fyrir dómi fyrir útgáfu ákæru væru lagðar fyrir dóm sem sönnunargögn í sakamálum. Eftir gildistöku laga nr. 19/1991 um meðferð opinberra mála staðfesti Hæstiréttur í máli nr. 388/1992 að heimilt væri að leggja fram í sakamáli skýrslur sem lögregla hafði tekið af ákærða og vitnum. Ekki var gerð breyting á réttarreglum um framlagningu lögregluskýrslna með lögum nr. 88/2008 um meðferð sakamála.
2293. Þótt framlagning lögregluskýrslna um framburð sakborninga og vitna hjá lögreglu sé heimil í sakamálum hér á landi og Mannréttindadómstóll Evrópu hafi ekki amast við framlagningu þeirra hafa slíkar skýrslur takmarkað sönnunargildi. Sönnunargildi lögregluskýrslu um framburð vitnis er þannig almennt háð því að vitnið komi fyrir dóm og ákærða eða verjanda gefist kostur á að spyrja vitnið og andmæla framburði þess. Ef ósamræmi er í framburði vitnis samkvæmt lögregluskýrslu og fyrir dómi er unnt að nota lögregluskýrslu til að benda á ósamræmið og óska skýringa. Ef skýringar eru ósannfærandi kann að verða byggt á lögregluskýrslu fremur en framburði fyrir dómi til stuðnings sakfellingu. Sakfelling yrði þó tæplega eingöngu eða aðallega byggð á framburði vitnis samkvæmt lögregluskýrslu.³⁶¹⁷ Þröngar heimildir eru til að byggja sönnun á framburði manns í lögregluskýrslu ef hann gefur ekki skýrslu fyrir dómi.
2294. Lögregluskýrslur hafa fyrst og fremst sönnunargildi um hvað ákærðu eða vitni sögðu við skýrslutöku hjá lögreglu. Að því leyti sem framburðir sakborninga og vitna samkvæmt lögregluskýrslu samræmist öðrum gögnum málsins geta slíkir framburðir þó styrkt sönnunargildi slíkra gagna. Á þýðingu lögregluskýrslna um framburð

³⁶¹⁷ Sjá dóm Mannréttindadómstóls Evrópu frá 24. nóvember 1986 í máli nr. 9120/80; Unterpertinger gegn Austurríki. Skýrslur tveggja stúlkna hjá lögreglu höfðu afgerandi þýðingu sem sönnunargagn en þær komu ekki fyrir dóm. Talið brot gegn d-lið 3. mgr., sbr. 1. mgr. 6. gr. mannréttindasáttmála Evrópu. Sjá hins vegar dóm sama dómstóls frá 26. apríl 1991 í máli nr. 12398/86; Asch gegn Austurríki. Sakfelling fyrir að hafa beitt sambýliskonu ofbeldi var meðal annars byggð á framburði sambýliskonunnar fyrir lögreglu en hún kom ekki fyrir dóm. Mannréttindadómstóllinn taldi að skýrsla hennar hjá lögreglu hafi ekki verið eina sönnunargagnið og að ekki hefði verið brotið gegn 1. mgr., sbr. d-lið 3. mgr. 6. gr. sáttmálans þótt ákærði hafi ekki átt þess kost að spyrja eða láta spyrja vitnið.

sakborninga og vitna reynir einna mest í þeim tilvikum þegar vitni ber með öðrum hætti fyrir dómi en hann gerði í yfirheyrslu hjá lögreglu og þegar ákærði, sem samkvæmt lögregluskýrslu hefur játað brot í yfirheyrslu hjá lögreglu, dregur játninguna til baka fyrir dómi.

2295. Áður en það varð að meginreglu hér á landi að hljóðrita yfirheyrslur eða taka yfirheyrslu upp í hljóði og mynd var sá háttur hafður á að lögreglumaður ritaði skýrslu með misnákvæmri endursögn af framburði sakbornings eða vitnis. Sakborningi eða vitni var eftir atvikum boðið að gera athugasemdir við það sem skráð hafði verið og staðfesta skýrsluna með undirskrift sinni. Þeir almennu ágallar eru hins vegar á slíkum skýrslum að í fæstum tilvikum er unnt að sjá hvaða spurningar hafa verið lagðar fyrir skýrslugjafa og í hvaða samhengi. Ef ákærði kannaðist við undirritun sína fyrir dómi og staðfesti efni skýrslunnar getur slík skýrsla orðið hluti af framburði ákærða fyrir dómi og haft sama sönnunargildi. Við meðferð sakamála fyrir dómi hefur það hins vegar alloft komið fyrir að ákærði bæri brögður á hann hefði í raun játað sök í yfirheyrslu hjá lögreglu þótt slíkrar játningar væri getið í óundirritaðri og jafnvel undirritaðri lögregluskýrslu.
2296. Í þeim tilvikum þar sem á það hefur reynt í dómaframkvæmd hér á landi að sakborningur neitar sök fyrir dómi þótt játning hans liggi fyrir samkvæmt lögregluskýrslu hafa dómstólar í fyrsta lagi þurft að meta hvort lögregluskýrslan sé fullnægjandi sönnunargagn um að ákærði hafi í raun játað í yfirheyrslu hjá lögreglu en við það mat getur skipt miklu máli hvernig staðið var að skráningu lögregluskýrslu, ástand sakbornings við skýrslutöku, hvort verjandi var viðstaddur og hvort sakborningur undirritaði skýrsluna. Mörg dæmi eru þess í nýlegri dómaframkvæmd að lögregluskýrslur sem ekki voru hljóðritaðar hafi ekki þótt fullnægjandi sönnun um játningu sakbornings og það þótt lögreglumenn sem skýrsluna rituðu hafi staðfest fyrir dómi að sakborningur hafi játað.³⁶¹⁸ Ef ákærði ber ekki brögður á að hann hafi játað í yfirheyrslu hjá lögreglu en færir fram skýringar fyrir afturhvarfi frá játningu þarf dómari að meta trúverðugleika framburðar ákærða fyrir dómi með hliðsjón af því hvort hann hafi gefið skynsamlega og trúverðuga skýringu á breyttum framburði svo og hvort upphafleg játning eða hinn breytti framburður samræmist betur öðrum sönnunargögnum.³⁶¹⁹
2297. Í 1. mgr. 164. gr. laga nr. 88/2008, sem fjallar um meðferð svonefndra játningamála fyrir dómi, er það gert að skilyrði fyrir því að máli verði lokið á þann einfalda hátt sem kveðið er á um í lagagreininni að dómari telji ekki ástæðu til að draga í efa að játning ákærða á sakargiftum sé sannleikanum samkvæm. Dómaframkvæmd sýnir að dómari þarf að meta hverju sinni hvort játning fyrir dómi sé í samræmi við gögn máls og

³⁶¹⁸ Sjá til dæmis dóma Hæstaréttar í málum nr. 404/2000 og 558/2008.

³⁶¹⁹ Í dómi Hæstaréttar í máli nr. 11/2001 var játning ákærða hjá lögreglu höfð til hliðsjónar við sakfellingu þrátt fyrir að hann neitaði sök fyrir dómi. Ekkert lá fyrir um að ákærði hafi verið beittur þrýstingi við yfirheyrslu hjá lögreglu og hafði verjandi hans verið viðstaddur hana. Fráhvarf ákærða frá framburði sínum var talið ótrúverðugt og fráleitt. Í dómi Hæstaréttar í máli nr. 665/2007 játaði ákærði hjá lögreglu vörslu á fíkniefnum og að hafa ætlað hluta þeirra til sölu. Hann vefngi ekki fyrir dómi að hafa gefið skýrsluna. Ákærði bar að hann hafi verið í mikilli neyslu þegar skýrslan var tekin. Byggt var á því að hann hefði ekki gefið skýringu á breyttum framburði sem tekið yrði tillit til og hann sakfelldur.

teljist trúverðug.³⁶²⁰ Ákvæðið virðist í samræmi við þá réttarreglu sem fram kom í fyrirnefndri 73. gr. laga nr. 74/1974 en þar sagði að þótt sökunautur hefði játað á sig brot skyldi dómari allt að einu prófa hvort sú játning væri sannleikanum samkvæm.

2298. Þótt réttarreglur og réttarframkvæmd hvað varðar yfirheyrslur hjá lögreglu og skráningu þeirra hafi tekið talsverðum breytingum hér á landi frá því á áttunda áratug síðustu aldar og réttarvernd sakborninga sé nú orðin betur tryggð verður að hafa í huga að gildandi meginreglur um sönnun voru þær sömu og svipaðar réttarreglur í gildi um sönnun, sönnunarbyrði og sönnunarmat í sakamálum. Dómarar í hæstaréttarmáli nr. 214/1978 höfðu því svipaðan lagagrundvöll að styðjast við og nú við mat á sönnunargildi framburða ákærðu og vitna samkvæmd lögregluskýrslum, fyrir dómi við rannsókn málsins og við meðferð málsins fyrir sakadómi Reykjavíkur, þar á meðal um mat á trúverðugleika játninga ákærðu hjá lögreglu og fyrir dómi við rannsókn málsins og skýringum á afturköllun játninga.
2299. Fjöldmörg atriði þarf að skoða áður en unnt er að leggja mat á því hvort fram séu komin ný gögn sem ætla má að hefðu verulega miklu skipt fyrir niðurstöðu hæstaréttarmálsins nr. 214/1998 ef þau hefðu komið fram áður en dómur gekk og hvort verulegar líkur hafi verið leiddar að því að sönnunargögn sem færð voru fram í málinu hafi verið rangt metin svo að áhrif hafi haft á niðurstöðu þess. Í því sambandi verður að líta til þess að fram eru komnar nýjar vísbendingar um hvernig grunur beindist að dómfelldu um aðild að hvarfi þeirra Guðmundar og Geirfinns. Þá liggja fyrir mun ítarlegri gögn en lágu fyrir Hæstarétti á sínum tíma um framkvæmd gæsluvarðhalds yfir dómfelldu, sem var lengra en nokkur dæmi eru til um hér á landi, og hvernig ívilnanir og svipting ívilnana voru notaðar gagnvart dómfelldu eftir því hvort þeir voru samvinnuþýðir eða ekki við rannsókn og dómsmeðferð. Þá liggja fyrir ítarlegri gögn um framkvæmd yfirheyrslna og þátttöku fangavarda, lækna og annarra sérfræðinga í því að ná upplýsingum frá dómfelldu, í sumum tilvikum með mjög óhefðbundnum og jafnvel vafasömum hætti. Jafnframt liggur skýrar fyrir en áður hversu lítið rannsóknaraðilar skráðu um allan þann fjölda formlegra og óformlegra yfirheyrslna, samprófana og viðtala sem dómfelldu tóku þátt í. Í yfirgnæfandi meirihluta þessara samskipta var ekkert skráð um það sem fram fór og því ekkert vitað um, hvernig réttarstöðu dómfelldu var gætt, hvaða upplýsingar þeim voru gefnar um framburði annarra, hvers dómfelldu voru spurðir og hverju þeir svöruðu. Þannig er margt óljóst um hvernig framburðir dómfelldu þróuðust. Jafnvel í þeim tiltölulega fáu tilvikum sem lögregluskýrsla var rituð var í engu getið hvaða gögn, upplýsingar og spurningar voru lagðar fyrir dómfelldu og margar þessara skýrslna eru aðeins óundirritaðar upplýsingaskýrslur lögreglumanna. Í fæstum tilvikum var verjandi eða réttargæslumaður viðstaddur yfirheyrslu, samprófun eða viðtal. Þeim skýringum rannsóknaraðila að skýrslur hafi aðeins verið ritaðar ef eitthvað nýtt kom fram virðist

³⁶²⁰ Í dómi Hæstaréttar í máli nr. 16/2013 kom fram að ákærði hafi gefið sig fram við lögreglu og játað að hafa staðið fyrir ræktun á kannabispöntum. Hann var í héraði dæmdur sekur á grundvelli játningar sinnar. Í dómi Hæstaréttar sagði að ef frá væri talinn framburður ákærða sjálfis yrði ekki séð að önnur gögn benti til þess að hann hefði gerst sekur um þá háttsemi sem honum væri gefin að sök. Sú staðhæfing í forsendum hins áfrýjaða dóms að játning ákærða væri í samræmi við gögn málsins þótti ekki eiga við rök að styðjast og játning ákærða ekki talin trúverðug. Héraðsdómur var ómerktur og málinu vísað heim í hérað.

ekki hafa verið tekið með neinni tortryggni af dómurum. Þá verður ekki séð af forsendum sakadóms Reykjavíkur eða Hæstaréttar að hugað hafi verið að þeim miklu spilliáhrifum sem ætla má að langt gæsluvarðhald og einangrun, hinar fjölmörgu og löngu yfirheyrslur og samprófanir hafi haft á minni dómfelldu og þar með áreiðanleika framburða þeirra. Hér á eftir verða rakin helstu atriðin sem endurupptökunefnd telur að geti varpað nýju ljósi á sönnunargildi munnlegra framburða ákærðu og vitna svo og skýringar á afturköllun játninga dómfelldu fyrir lögreglu og fyrir dómi.

VII.5.2 Atriði sem hafa áhrif á mat á sönnunargildi framburða í málinu

2300. Ganga verður út frá því að niðurstaða um sakfellingu sakborninga í hæstaréttarmáli nr. 214/1978 hafi byggst á heildarmati á sönnunargildi allra fram kominna sönnunargagna á grundvelli réttarreglna og sjónarmiða um sönnun, sönnunargögn, sönnunarbyrði og sönnunarmat á þeim tíma sem dómurinn var kveðinn upp. Á þeim tíma sem mál þetta var til rannsóknar og meðferðar fyrir dómstólum voru ákvæði um sönnunarbyrði og mat sakargagna að finna í XIII. kafla laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála. Í 108. og 109. gr. laga nr. 74/1974 komu fram meginreglurnar um sönnunarbyrði ákærvaldsins og frjálst sönnunarmat dómara en þessi ákvæði voru í stórum dráttum efnislega samhljóða 108. og 109. gr. sakamálalaga nr. 88/2008 þótt framsetningin væri með nokkru öðru móti. Í 110. gr. laga nr. 74/1974 var hins vegar mælt fyrir um að dómari skyldi meta öll atriði varðandi sönnunargildi vitnisburðar, matsgerðar skoðunar og skjala með hliðsjón af ákvæðum 129., 144., 153., 154., 158. og 159. gr. laga nr. 85/1936, þágildandi laga um meðferð einkamála í héraði. Í 129. gr. þágildandi einkamálalaga var til dæmis sambærilegt ákvæði um mat dómara á sönnunargildi vitnisburðar og nú er í 126. gr. sakamálalaga. Lagaumgjörð um sönnun, sönnunarbyrði og sönnunarmat í sakamálum, þar á meðal um mat á sönnunargildi munnlegra framburða, var því stórum dráttum sambærileg þegar Guðmundar- og Geirfinnsmálin voru til meðferðar og hún er nú.
2301. Samkvæmt framansögðu hvíldi sönnunarbyrði um sekt ákærða og atvik sem telja má honum í óhag þá sem nú á ákærvaldinu. Þá sem nú var dómara ætlað að meta það hverju sinni, hvort nægileg sönnun sem ekki yrði vefengd með skynsamlegum rökum, væri fram komin um hvert atriði er varðaði sekt og ákvörðun refsingar og aðrar afleiðingar brots, þar á meðal hverja þýðingu skýrsla sökunaut hefði.
2302. Þær ríku sönnunarkröfur sem gerðar eru í sakamálum ná bæði til verknaðarins sem slíks og huglægrar afstöðu ákærða til hans. Sönnunargögn verða að horfa þannig við að ekki sé unnt að vefengja það með skynsamlegum rökum að ákærði hafi framið þann verknað sem á hann er borinn. Ef minni kröfur eru gerðar blasir við sú hætta að maður verði fundinn sekur um afbrot sem hann hefur ekki framið.
2303. Rannsókn lögreglu á aðild dómfelldu að hvarfi þeirra Guðmundar og Geirfinns var þeim vandkvæðum bundin allt frá upphafi að mikilvæg áþreifanleg sönnunargögn skorti, svo sem lík hinna horfnu manna, vettvang afbrots og önnur ummerki brots. Engar áþreifanlegar staðreyndir var því við að styðjast svo sem um áverka eða banamein hinna horfnu manna. Þá hófst rannsókn lögreglunnar í Reykjavík ekki fyrr en tæpum tveimur árum eftir að Guðmundur hvarf og rúmlega einu ári eftir hvarf

Geirfinns. Möguleikar lögreglu á að rannsaka ummerki brots voru því litlir, sérstaklega með þeim tæknilegu rannsóknaraðferðum sem þá voru fyrir hendi. Þessu til viðbótar áttu dómfelldu og vitni erfitt með að muna hvað á daga þeirra hafði drifið þegar mennirnir hurfu sökum þess hve langt var liðið frá umræddum atvikum. Lögreglan hafði því afar takmarkaðar vísbendingar til að styðjast við um málsatvik og aðild hvers og eins. Til þess að upplýsa málið þurfti lögregla því að reiða sig nær alfarið á framburði dómfelldu og vitna.

2304. Á síðustu áratugum hafa þeir þættir sem áhrif hafa á trúverðugleika framburða verið rannsakaðir fræðilega eins og rakið er í skýrslu starfshóps innanríkisráðherra.³⁶²¹ Þar eru raktir sjö þættir sem helst eru taldir hafa áreiðanleika framburða. Fyrst eru taldir þættir er varða aðstæður þegar rannsókn fer fram, eðli og alvarleiki þeirra málsatvika sem eru til rannsóknar, þrýstingur á lögreglu um að upplýsa mál auk samskipta og tengsla milli sakborninga sem og við hugsanleg fórnarlömb. Í öðru lagi koma til skoðunar þættir er lúta að fyrirkomulagi gæsluvarðhalds og tímalengd þess þar sem meiri líkur eru á óáreiðanlegum framburðum eftir því sem sakborningur er lengur í varðhaldi og sætir meiri einangrun. Í þriðja lagi kemur tilhögun yfirheyrslu, yfirheyrsluaðferðir og upplýsingar um framgöngu rannsakennda til skoðunar við mat á sönnunargildi framburðar. Þá skiptir líkamleg og andleg heilsa þess sem lætur framburð í té miklu máli í þessu sambandi. Sefnæmi eða undanlátssemi og aðrir ámóta þættir í fari sakbornings sem gefur skýrslu geta skipt máli. Eins skipta máli atriði er lúta að stuðningi verjanda eða annars málsvara, en nærvera hans getur minnkað álag í skýrslutöku þótt viðkomandi haldi sér alveg til hlés. Þá kunna samskipti einstaklinga á milli að skipta verulegu máli en eftir því sem samband yfirheyra og þess sem yfirheyrður er stendur lengur því meira máli getur persónuleg afstaða þeirra á milli skipt varðandi trúverðugleika framburðarins.
2305. Í þeim endurupptökumálum sem hér eru til úrlausnar geta samtímaheimildir varpað ljósi á ýmis framangreindra atriða en þeirra er helst að leita í rannsóknargögnum, fangelsisdagbókum og dagbókum dómfelldu Guðjóns og Tryggva Rúnars.

VII.5.2.a Persónulegir þættir er varða dómfelldu

2306. Þegar Guðmundar- og Geirfinnsmálin voru til rannsóknar og dómsmeðferðar var framkvæmd geðrannsókn á öllum dómfelldu nema Alberti Klahn Skaftasyni. Einnig var safnað ýmsum upplýsingum um persónulega hagi þeirra sem teknar voru saman í upplýsingaskýrslu lögreglu. Í vinnu starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál var loks hlutast til um að framkvæma sálfræðilegt mat á áreiðanleika framburða dómfelldu. Verða nú raktir þeir persónulegu þættir er varða dómfelldu sem koma til skoðunar við mat á sönnunargildi framburða þeirra og skýringa á afturköllun játninga undir rannsókn og fyrir dómi.
2307. Endurupptökubeiðandi var 20 ára gömul þegar skýrslur voru fyrst teknar af henni vegna rannsóknar á Guðmundarmálinu. Hún hafði þá nýverið eignast barn og var í sambandi með dómfellda Sævari. Fyrsti skráði framburður hennar vegna málsins var

³⁶²¹ *Skýrsla starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál til innanríkisráðherra*. Innanríkisráðuneytið, Reykjavík, 2013, bls. 329–330.

20. desember 1975, en þann sama dag var henni sleppt úr gæsluvarðhaldi sem hún hafði sætt í viku vegna póstsvikamálsins. Frá þeim tíma var endurupptökubeiðandi frjáls ferða sinna en mun hafa átt í samskiptum við lögregluna í nokkrum mæli. Aðstæður endurupptökubeiðanda breyttust 4. maí 1976 þegar hún var úrskurðuð í gæsluvarðhald og gert að sæta geðrannsóknar vegna rannsóknar á hvarfi Geirfinns. Rétt er að geta þess að fram kom í skýrslu geðlæknis sem annaðist rannsókn á henni að hann hefði fengið beiðni um að framkvæma geðrannsókn á endurupptökubeiðanda 23. apríl 1976 á meðan endurupptökubeiðandi var með réttarstöðu vitnis. Tilefni þess mun hafa verið erfiðleikar hennar við að muna málsatvik. Fyrir liggur að endurupptökubeiðandi sætti geðrannsókn á tímabilinu

2308. Fram kom í skýrslu geðlæknisins³⁶²² að hún hefði greint frá því að mest allt árið 1974 hafi hún verið haldin þunglyndi, ótta og hræðslutilfinningu, og lýst fyrir læknum ýmsum fælnis (phobiskum) einkennum, svo sem hræðslu við að vera ein úti á bersvæði en við þær aðstæður fyndi hún fyrir ótta og einmanakennd, líkt og hún væri einhvers konar skotmark og einhver gæti gert henni illt, þótt engan væri að sjá. Eins væri erfitt fyrir hana að vera í fjölmenni en þá fengi hún innilokunarkennd. Hún hafi sagst stundum hafa haft ofsjónir meðal annars í gæsluvarðhaldinu en þá hafi henni oft fundist hún sjá fólk í hrókasamræðum. Hún hafi orðið vör við slíkar sýnir allt frá barnsaldri. Líkamleg læknisskoðun leiddi ekkert markvert í ljós í þessu tilliti og rannsókn á taugakerfi ekki heldur.
2309. Sem hluta af geðrannsókninni gekkst endurupptökubeiðandi undir sálfræðiþróf og sálfræðilega könnun. Fram kom að greind hennar hafi verið talin í meðallagi. Hún byggi að góðri eðlisgreind, almennur skilningur og hugtakamyndun hafi komið best út en reikningur og félagsleg næmni mun lakar. Minni hennar væri eðlilegt og hún hafi sýnt á einu prófinu allgott og fjölbreytt hugmyndaflug. Gerð var þó athugasemd við að svör væru ekki að sama skapi í samræmi við raunveruleikann og sögð lituð af sjálfmiðaðri einkaneyslu. Prófið benti jafnframt til þess að hún hefði mjög lélega stjórn á hugmynda- og tilfinningalífi sínu. Tilfinningaviðbrögð hennar hafi borið vott um hysterískan persónuleika. Hún hafi vírst reyna að dylja tilfinningaviðbrögð sín með hálf gagnsæjum intellectual hjúp, þess á milli blossi tilfinningar fram á þann veg, að raunveruleikaskyn og hugsun brenglast og talsverðar líkur eru á þokuástandi (e. dissociative state) með tilheyrandi minnisleysi. Prófið benti jafnframt til þess, að samskipti hennar væru ákaflega sjálfmiðuð, hlaðin spennu og reiði. Hún reyni að þóknast öðrum með geðbrigðum, sem risti grunnt og séu ekki í samræmi við innri tilfinningar. Eitt prófið jaðraði við það að vera ógilt, þar sem hún virtist ýkja geðræn vandamál sín, en birti áberandi óvirkni og undanlátssemi gagnvart öðrum, jafnvel svo að jaðraði við „masochisma“. Sérstakt próf var lagt fyrir endurupptökubeiðanda til að kanna hvaða tilfinningalegu merkingu nokkrar mikilvægar persónur í lífi hennar höfðu fyrir hana. Fram kom að barn hennar væri það eina sem henni þætti vænt um og að hún væri mjög upptekin af velferð þess. Hún virtist enn fremur meta sjálfa sig nokkuð mikils, sem var talið að benti ekki til djúprar sektarkenndar, en samræmast persónuleikagerð hennar. Hún hafi lýst hatri á dómfellda Sævari, en upplifun hennar á föður

³⁶²² Málsgrein 526.

sínum hafi átt verulegan þátt í vanmáttugri sjálfsmynd hennar, blönduð fjadsemi og undirgefni, sem svo kunni að hafa sett mark sitt á persónuleika hennar og samskipti við karlmenn. Þess var sérstaklega getið að samband endurupptökubeiðanda við dómfellda Sævar hafi þróast á þann veg að hann hafi smám saman náð meiri tökum á endurupptökubeiðanda, þannig að hann hafi stjórnað lífi hennar.

2310. Geðlæknirinn lýsti endurupptökubeiðanda sem fíngerðri stúlku sem hafi gert sér far um að vera einlæg í viðmóti og því virkað oft sakleysislega barnaleg í framkomu. Hún hafi leitast við að vera samvinnuþýð en gott samband við hana hafi oft verið talsvert yfirborðskennt. Geðbrigði hennar hafi ekki verið mikil, en spegla tilfinningaviðbrögð hennar og geðhrif, sem virtust oft á tíðum ekki rista mjög djúpt. Við þær aðstæður hafi hún oft verið draumkennd á svip og allt að því nær óeðlilega afslöppuð. Hún hafi talað kæruleysislega um fyrrverandi og núverandi erfiðleika, án sýnilegra tilfinninga en einstaka sinnum hafi örvænting, reiði og vonleysi komið í ljós. Geðhrif hennar hefðu oftast á sér talsvert hysterískan blæ, sem hún notaði sem vörn gegn dýpri tilfinningum. Hún hafi yfirleitt talað hægt og rólega og ekki legið hátt rómur. Tal hafi alltaf verið í fullu samhengi og frásögn mjög skýr. Ekki hafi komið fram neinar hugsanatrufnanir, ranghugmyndir, eða einkenni um ofskynjanir, sem bentu til meiri háttar geðveiki, svo sem ofheyrnir. Skilningur hafi virst vera all góður, en dómgreind nokkuð áfátt, sérstaklega hvað viðvíkur félagslegum þáttum. Minni hennar virtist vera mjög gott í mörgum atriðum þar sem hún hafi getað sagt frá ýmsum atburðum, bæði frá bernsku og seinni árum, í smáatriðum og verið mjög örugg með margar tímasetningar. Hins vegar hafi virst vera miklar gloppur í minni hennar á ýmsa atburði, sem hafa greinilega verið henni erfiðir og valdið henni tilfinningalegri spennu. Niðurstaða geðlæknisins var sú að endurupptökubeiðandi væri hvorki vangefin né geðveik, né haldin vefrænum skemmdum í miðtaugakerfi. Hún væri í meðallagi greind en haldin persónuleikagöllum (e. *personalitas hysterica*). Fleiri þætti mætti greina í persónuleika hennar, svo sem nokkuð sterka geðvillu (e. *psychopathic*) ásamt mikilli óvirkni (e. *passivity*) og þörf fyrir að stjórnast af öðrum sem valdi nær masochistisku atferli. Tilfinningatengsl við annað fólk risti yfirleitt grunnt í samræmi við það í hversu lítilli snertingu hún væri við eigin tilfinningar. Persónuleiki hennar væri veikbyggður og varnir því veicar, og væri því líklegt, að undir tilfinningalegu álagi gæti geðstjórn brotnað niður og viðbrögð orðið óeðlileg og leitt til truflunar á meðvitund (e. *dissociative state*). Endurupptökubeiðandi hafi jafnframt verið haldin fælni (e. *phobia*) og sefasýki (e. *neurotic hysterica*).
2311. Meðal rannsóknargagna er samantektarskýrsla um endurupptökubeiðanda sem unnin var af rannsóknarlögreglumanni. Í skýrslunni, sem dagsett er 25. janúar 1977, er greint frá því að hún hafi skýrt sjálfstætt frá Geirfinnsmálinu og dregið þá saklausa menn inn í málið með þeim afleiðingum að þeir hafi sætt gæsluvarðhaldi um þriggja mánaða skeið. Í lok skýrslunnar sagði að endurupptökubeiðandi væri talsvert áhrifagjörn, virtist hysterísk og samfara því oft kærulaus. Hún hefði gott minni en væri lygin og oft ófyrirleitin. Þá hefði hún ekki mikið samviskubit yfir því sem hún hefði sagt ósatt.³⁶²³

³⁶²³ Málsgrein 1193.

2312. Í 19. kafla skýrslu starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál til innanríkisráðherra, sem áður hefur verið vikið að, er fjallað um áreiðanleika framburða dómfelldu í málunum. Í skýrslunni er vikið að því, með hliðsjón af fræðum um játningar, sem höfundar telja meginástæður þess að endurupptökubeiðandi hafi játað aðild að Guðmundar- og Geirfinnsmálum. Var talið að fimm sálrænir og aðstæðubundnir þættir hefðu ráðið úrslitum um játningu hennar. Hvað hina sálrænu þætti varðar var lögð áhersla á aðskilnað hennar frá dóttur sinni, samband hennar og dómfellda Sævars. Tekið var fram að þrátt fyrir að samband þeirra hafi verið stormasamt á þeim tíma sem þau voru handtekin vegna póstsvikamálsins hafi hún verið háð honum. Það hafi síðan ýtt undir það að hún varð háð rannsakendum. Þá er rökstutt að mikil undanlátssemi hennar hafi gert hana veika fyrir því að láta undan þvingunum.
2313. Á þessum grunni var ályktað af höfundum að ástæðu þess að endurupptökubeiðandi hafi ekki dregið framburð sinn í Guðmundarmálinu til baka, ólíkt því sem hún gerði í Geirfinnsmálinu, mætti skýra með minnisvafaheilkenni sem hafi hrjáð hana í því máli. Var niðurstaðan sú að það væri hafið yfir allan skynsamlegan vafa að framburðir endurupptökubeiðanda, bæði hjá lögreglu og fyrir dómi, væru óáreiðanlegir.³⁶²⁴ Halda verður til haga að ranglega var lagt til grundvallar í skýrslunni að endurupptökubeiðandi hefði verið sakfelld fyrir þátttöku í Geirfinnsmálinu.
2314. Dómfelldi Kristján Viðar var í afplánun dóms á Litla-Hrauni þegar grunur beindist að honum vegna rannsóknar á Guðmundarmálinu. Hann bjó við erfiðar félagslegar aðstæður í æsku vegna fráfalls föður síns og veikinda móður sinnar þannig að það kom að miklu leyti í hlut móðurömmu hans að ala hann upp. Samkvæmt geðrannsókninni sem dómfelldi sætti meðan á gæsluvarðhaldinu stóð þroskaðist hann seint, sýndi andfélagslega hegðun og lauk skólagöngu hans þegar honum var vikið úr gagnfræðaskóla. Komist var að þeirri niðurstöðu að dómfelldi væri haldinn drykkjusýki og þjáðist af ofneyslu ávana- og fíkniefna. Hann var talinn með afbrigðilega skapgerð þannig að hann væri tilfinningalega vanþroska með sterka andfélagslega hegðun. Persónuleika hans var meðal annars lýst svo að hann væri bráðlyndur og með óljósa siðgæðisvitund. Að mati geðlæknisins virtist raunveruleiki og óraunveruleiki blandast saman í lýsingum dómfellda á málsatvikum Geirfinns- og Guðmundarmálanna en það skýrt sem svo að óregla væri líkleg til að valda slíku. Geðrannsókn dómfellda var framkvæmd á tímabilinu 6. apríl til 24. júlí 1976. Hann hafði því setið í rúma þrjá og hálfan mánuð í einangrun í gæsluvarðhaldi þegar rannsóknin hófst. Fyrirliggjandi gögn bera með sér að andlegt ástand dómfellda hafi á köflum verið slæmt, sérstaklega hafi það orðið mjög slæmt þegar líða tók á gæsluvarðhaldsvist hans. Hann gerði tvær tilraunir til sjálfsvígs seint í desember 1976 og í janúarbyrjun 1977. Á svipuðum tíma bar hann jafnframt um aðild sína að öðrum manndrápum meðal annars með aðkomu ömmu sinnar. Í skýrslu starfshóps innanríkisráðherra var ályktað að það væri hafið yfir allan skynsamlegan vafa að framburðir dómfellda Kristjáns Viðars, bæði hjá lögreglu og fyrir dómi, væru óáreiðanlegir.³⁶²⁵

³⁶²⁴ Skýrsla starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál til innanríkisráðherra, bls. 362–365.

³⁶²⁵ Skýrsla starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál til innanríkisráðherra, bls. 405.

2315. Aðstæður dómfellda Sævars voru þær að hann sat í gæsluvarðhaldi vegna gruns um aðild að póstsvikamálinu þegar grunur beindist að honum vegna Guðmundarmálsins. Hann hafði þá nýverið eignast barn með endurupptökubeiðanda og var í sambandi með henni. Bókað var í geðrannsókn sem hann undirgekkst að hann hafi búið við erfiðar félagslegar aðstæður í æsku, verið vikið úr unglingaskóla og meðal annars komið að fíkniefnainnflutningi og fíkniefnasölu. Samkvæmt geðrannsókninni var talið að hann væri haldinn geðvillu en metinn sakhæfur. Því var meðal annars lýst að dómfelldi reyndi stöðugt að „manipulera“ sálfræðinginn, ómögulegt væri að ná djúpum geðtengslum en að ekki yrði vart truflana á hugsun eða skynjun. Gögn bera með sér að dómfelldi hafi ítrekað sagt ýmsa kunningja og féлага eiga aðild málunum, án þess að láta sig varða óþægindin sem hann hafi valdið þeim. Vert er að halda því til haga að geðrannsókn á dómfellda fór fram 31. maí til og með 3. september 1976 sama ár er hann hafði setið tæpa sex mánuði í algerri einangrun í gæsluvarðhaldi auk þess sem hann sætti skipulagðri harðræðismeðferð á sama tímabili. Í skýrslu starfshóps til innanríkisráðherra var ályktað að það væri hafið yfir allan skynsamlegan vafa að framburðir dómfellda Sævars, bæði hjá lögreglu og fyrir dómi, væru óáreiðanlegir.³⁶²⁶
2316. Fyrir liggur að endurupptökubeiðandi og aðrir dómfelldu, nema dómfelldi Guðjón, voru ung að árum eða um tvítugt þegar þau voru hneppt í gæsluvarðhald. Ráðið verður af niðurstöðum geðrannsókna sem dómfelldu sættu að þau voru sum með fremur slaka greind og haldin ýmsum geðrænum vandamálum, höfðu flest hlotið mjög takmarkaða menntun, höfðu neytt fíkniefna í talsverðum mæli og voru mörg hver með brotaferil að baki. Ekki verður séð að sakadómur Reykjavíkur eða Hæstiréttur hafi tekið sérstakt tillit til þessara persónulegu þátta við mat á sönnunargildi framburða þeirra. Að mati endurupptökunefndar er tvímælalaust um að ræða eitt þeirra atriða sem taka þarf tillit til við sönnunarmatið. Þá verður að ætla að margir þessara einstaklingsbundnu þátta hafi magnað skaðleg áhrif langvarandi einangrunarvistar á framburði þeirra.

VII.5.2.b Aðstæður dómfelldu

2317. Á þeim tíma sem Guðmundar- og Geirfinnsmálin voru til rannsóknar voru í gildi afar rúmar heimildir til þess að hneppa menn í gæsluvarðhald. Úrskurða mátti mann í gæsluvarðhald ef ástæða þótti til að ætla að hann hefði gerst sekur um refsiverða hegðun sem varðaði að minnsta kosti tveggja ára fangelsi og að fullnægðum ákveðnum skilyrðum sem skilgreind voru í 67. gr. laga um meðferð opinberra mála. Í 1. mgr. 70. gr. laganna var kveðið á um að gæslufangar sættu þeirri meðferð sem nauðsynleg væri til að gæslan kæmi að gagni og góð regla héldist í varðhaldinu. Var það ákvörðun dómara hvort og að hve miklu leyti gæslufangi mætti hafa samband við aðra menn en fangaverði, samanber 3. tölulið 2. mgr. 70. gr. laga um meðferð opinberra mála. Dómfelldu sættu gæsluvarðhaldi og einangrunarvist í Síðumúlafangelsi og Hegningarhúsinu við Skólavörðustíg undir rannsókn og meðferð málsins fyrir dómstólum. Þá voru dómfelldu einnig í varðhaldi á vinnuhælinu að Litla-Hrauni og á Kvíabryggju. Gæsluvarðhalds- og einangrunarvist dómfelldu var með eftirfarandi hætti á árunum 1975–1980:

³⁶²⁶ Skýrsla starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál til innanríkisráðherra, bls. 384–385.

2318. Dómfelldi Albert Klahn Skaftason sætti gæsluvarðhaldi í samtals 88 daga, frá 23. desember 1975 til og með 19. mars 1976, eða í tvo mánuði og 26 daga.³⁶²⁷ Hann var allan tímann í einangrunarvist í fangelsinu við Síðumúla.
2319. Endurupptökubeiðandi sætti gæsluvarðhaldi í samtals 241 dag, allt frá 13. desember 1975, þegar hún var úrskurðuð í 30 daga gæsluvarðhald í tengslum við rannsókn á svokölluðu póstsvikamáli. Henni var sleppt úr haldi 20. desember 1975, en þann dag var bókaður fyrsti vitnaframburður hennar í tengslum við rannsókn lögreglu á hvarfi Guðmundar Einarssonar.³⁶²⁸ Þriðjudaginn 4. maí 1976 var hún úrskurðuð í gæsluvarðhald vegna rannsóknar á hvarfi Geirfinns Einarssonar og í kjölfarið vistuð í einangrun í Síðumúlafangelsinu. Fyrir liggja vísbendingar um að einangrun endurupptökubeiðanda í fangelsinu við Síðumúla hafi ekki verið hagað með sama sniði og annarra dómfelldu en þess var getið í dagbók fangelsisins að klefadyr hennar hafi verið hafðar opnar með þeim skilyrðum að hún færi ekki á klefadyr annarra eða reyndi að ná sambandi við aðra fanga. Sá háttur var hafður á allt til 15. ágúst 1976. Miðvikudaginn 15. september 1976 var endurupptökubeiðandi flutt í Hegningarhúsið við Skólavörðustíg þar sem hún var vistuð í einangrun til 22. desember 1976, en þann dag var hún látin laus. Samanlagt var endurupptökubeiðandi í einangrunarvist í 241 dag, eða í rúma átta mánuði, þar af 142 daga í fangelsinu við Síðumúla.
2320. Dómfelldi Guðjón Skarphéðinsson sætti gæsluvarðhaldi í samtals 1.197 daga, eða samfelld frá 12. nóvember 1976 fram að uppkvaðningu dóms Hæstaréttar 22. febrúar 1980. Guðjón sætti óslitinni einangrunarvist í Síðumúlafangelsi frá 12. nóvember 1976 til 29. desember 1977. Var einangrunarvist dómfellda ekki aflétt fyrr en með ákvörðun sakadómara 21. desember 1977 þegar hann tilkynnti um það bréfleiðis til dóms- og kirkjumálaráðuneytisins að rétt væri að verða við ósk verjenda um afléttingu einangrunar.³⁶²⁹ Var dómfelldi fluttur úr Síðumúlafangelsi að Kvíabryggju 29. desember 1977. Samanlagt var dómfelldi í einangrunarvist í 412 daga í fangelsinu við Síðumúla, eða í eitt ár, einn mánuð og 17 daga.
2321. Dómfelldi Kristján Viðar Júlíusson var afplánunarfangi á vinnuhælinu að Litla-Hrauni þegar hann var fyrst yfirheyrður vegna rannsóknar á hvarfi Guðmundar Einarssonar. Dómfelldi sætti gæsluvarðhaldi vegna málsins í samtals 1.522 daga, eða samfleytt frá 23. desember 1975 fram að uppkvaðningu dóms Hæstaréttar 22. febrúar 1980. Hann sætti óslitinni einangrunarvist í Síðumúlafangelsi frá 23. desember 1975 til 1. desember 1976. Þann dag var dómfelldi fluttur í Hegningarhúsið þar sem hann var vistaður í einangrun til 17. maí 1977, en þá var hann fluttur á vinnuhælið að Litla-Hrauni og einangrunarvist hans þar með aflétt tímabundið.³⁶³⁰ Dómfelldi Kristján Viðar var aftur fluttur í Hegningarhúsið 5. júlí 1977 þar sem hann var vistaður til 12. júlí 1977.³⁶³¹ Þann dag var hann fluttur í einangrunarvist í Síðumúlafangelsinu sem var ekki aflétt fyrr en með ákvörðun sakadómara 21. desember 1977 þegar hann tilkynnti

³⁶²⁷ Málsgreinar 64 og 271.

³⁶²⁸ Málsgrein 57.

³⁶²⁹ Málsgrein 1717.

³⁶³⁰ Málsgrein 1478.

³⁶³¹ Málsgreinar 1542 og 1556.

um það bréfleiddis til dóms- og kirkjumálaráðuneytisins að rétt væri að verða við ósk verjenda um afléttingu einangrunar.³⁶³² Dómfelldi var fluttur úr Síðumúlafangelsinu á vinnuhælið að Litla-Hrauni 23. desember 1977. Samanlagt var dómfelldi í einangrunarvist í 682 daga, eða í eitt ár, tíu mánuði og 17 daga, þar af 508 daga í fangelsinu við Síðumúla.

2322. Dómfelldi Sævar Marinó Ciesielski sætti gæsluvarðhaldi í samtals 1.533 daga, eða samfleytt frá 12. desember 1975, en þann dag var hann úrskurðaður í 30 daga gæsluvarðhald í tengslum við rannsókn á svokölluðu póstsvikamáli, fram að uppkvaðningu dóms Hæstaréttar 22. febrúar 1980. Dómfelldi sætti óslitinni einangrunarvist í Síðumúlafangelsi frá 12. desember 1975 til 31. janúar 1977. Þann dag var dómfelldi fluttur í Hegningarhúsið þar sem hann var vistaður í einangrun til 5. maí 1977, en þá var hann fluttur aftur í Síðumúlafangelsið.³⁶³³ Var einangrunarvist dómfellda ekki aflétt fyrr en með ákvörðun sakadómara 21. desember 1977 þegar hann tilkynnti um að rétt væri að verða við ósk verjenda um afléttingu einangrunar.³⁶³⁴ Var dómfelldi fluttur úr Síðumúlafangelsi í Hegningarhúsið 22. desember 1977. Samanlagt var dómfelldi í einangrunarvist í 741 dag, eða í tvö ár og 11 daga, þar af 647 daga í fangelsinu við Síðumúla.
2323. Dómfelldi Tryggvi Rúnar Leifsson sætti gæsluvarðhaldi í samtals 1.522 daga, eða samfleytt frá 23. desember 1975 fram að uppkvaðningu dóms Hæstaréttar 22. febrúar 1980. Dómfelldi sætti óslitinni einangrunarvist í Síðumúlafangelsi frá 23. desember 1975 til 16. júlí 1976.³⁶³⁵ Þann dag var einangrunarvist hans aflétt og hann fluttur á vinnuhælið að Litla-Hrauni. Var dómfelldi Tryggvi Rúnar fluttur aftur í Síðumúlafangelsið til einangrunarvistar 4. ágúst 1976 og var vistaður þar til 9. ágúst 1976, en þá var hann aftur fluttur á vinnuhælið að Litla-Hrauni.³⁶³⁶ Mánudaginn 30. ágúst 1976 var dómfelldi fluttur af Litla-Hrauni og í Síðumúlafangelsið. Var hann vistaður þar í einangrun til 11. nóvember 1976, en þann dag var hann fluttur aftur austur á Litla-Hraun.³⁶³⁷ Dómfelldi var enn fluttur í fangelsið við Síðumúla 14. janúar 1977 til einangrunarvistar. Einangrun dómfellda var ekki aflétt fyrr en með títtnefndri ákvörðun sakadómara 21. desember 1977 þegar hann tilkynnti um það bréfleiddis til dóms- og kirkjumálaráðuneytisins að rétt væri að verða við ósk verjenda um afléttingu einangrunar.³⁶³⁸ Dómfelldi Tryggvi Rúnar var fluttur úr Síðumúlafangelsi á vinnuhælið að Litla-Hrauni 23. desember 1977. Samanlagt var dómfelldi í einangrunarvist í Síðumúlafangelsinu í 627 daga, eða í eitt ár, átta mánuði og 22 daga.
2324. Fangelsið við Síðumúla 28 í Reykjavík var upphaflega byggt sem geymsla og þvottastöð fyrir lögregluna í Reykjavík. Í máli rannsóknarlögreglu ríkisins nr. 2875/79,³⁶³⁹ svonefndri harðræðisrannsókn, sem fram fór árið 1979 komu fram ýmsar

³⁶³² Málsgrein 1717.

³⁶³³ Málsgrein 1457.

³⁶³⁴ Málsgrein 1717.

³⁶³⁵ Málsgrein 509.

³⁶³⁶ Málsgrein 552.

³⁶³⁷ Málsgrein 818.

³⁶³⁸ Málsgrein 1717.

³⁶³⁹ Málsgrein 1730.

upplýsingar um aðbúnað í Síðumúlafangelsi og þörf á endurbótum á hitunar- og loftræstikerfi fangelsisins.³⁶⁴⁰ Í nóvember 1960 var Síðumúlafangelsið samþykkt í heilbrigðisnefnd sem fangageymsla lögreglu, en ekki gæsluvarðhaldsfangelsi. Nýting fangelsisins sem gæsluvarðhalds- og afplánunarfangelsi til bráðabirgða, eða þriggja til fjögurra ára, var samþykkt af borgarráði Reykjavíkur 5. október 1971. Þrátt fyrir áskilnað í heilbrigðissamþykkt og heilbrigðisreglugerð var aldrei leitað samþykkis heilbrigðismálaráðs Reykjavíkurborgar fyrir breyttri nýtingu á fangelsinu.³⁶⁴¹ Borgarlæknir gerði úttekt á Síðumúlafangelsi í desember 1978 og komst meðal annars að þeirri niðurstöðu að of mikill hiti væri á klefum og þá sérstaklega í miðju húsinu.³⁶⁴²

2325. Þeir fjórir menn sem sættu gæsluvarðhaldi í byrjun árs 1976, grunaðir um aðild að Geirfinnsmálinu, höfðuðu mál gegn ríkissjóði til heimtu skaða- og miskabóta vegna langvarandi gæsluvarðhalds að ósekju. Fyrir liggur að fjórmeningarnir voru í einangrun í Síðumúlafangelsi í 90 til 105 daga. Fjallað var um aðbúnað í fangelsinu við Síðumúla í dómum Hæstaréttar frá 3. mars 1983 í málum nr. 124/1983, 125/1983, 126/1983 og 127/1983. Í forsendum Hæstaréttar sagði orðrétt: „Húsakynni þau sem hann var vistaður í, voru ekki forsvaranleg til svo langrar vistunar.“ Við ákvörðun miskabóta þeim til handa leit Hæstiréttur til þess að einangrunarvistin hafi verið „óvenju langvinn“ auk þess sem horft var til þeirrar „fáheyrðu og andlegu og líkamlegu raun, sem henni var samfara [...]“.
2326. Tilvitnaðir dómar hafa fullt sönnunargildi um þau málsatvik sem í þeim greinir enda hefur ekki verið sýnt fram á hið gagnstæða, samanber 4. mgr. 186. gr. laga nr. 88/2008 um meðferð sakamála. Hæstiréttur slær því föstu að fangelsið við Síðumúla hafi ekki verið forsvaranlegt til langrar vistunar fanga á þeim tíma sem dómfelldu voru þar til langdvalar. Þá skilgreinir rétturinn einangrunarvist frá 90 til 105 dögum sem óvenju langvinna. Líkt og greinir að framan sættu dómfelldu í málinu öll einangrunarvist í Síðumúlafangelsi, en þó mjög mislangri og á mismunandi tímabilum málsmeðferðarinnar. Fyrir liggur að dómfelldu voru öll mun lengri tíma í einangrunarvist í fangelsinu við Síðumúla heldur en málsaðilar í framangreindum hæstaréttarmálum, að undanskildum dómfellda Alberti sem var í einangrun í 88 daga. Verður því við það miðað að einangrunarvist dómfelldu vegna málsins hafi verið óvenju langvinn. Í þessum efnum má horfa til skýrslu starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál en þar er rakið að löng einangrunarvist sakborninga hafi verið mjög sjaldgæf eftir 1970 nema þá í tengslum við rannsóknir hryðjuverkamála. Hvorki er skilgreint nánar í skýrslunni hvað átt sé við með „langri einangrun“ né hvaða heimshluta horft hafi verið til, en þess getið sem dæmi að sett hafi verið neyðarlög á Norður-Írlandi árið 1971 í tengslum við rannsókn hryðjuverkamála sem hafi heimilað beitingu einangrunar í allt að sjö daga.³⁶⁴³

³⁶⁴⁰ Málgrein 1774.

³⁶⁴¹ Málgögn endurupptökunefndar, bls. 3832.

³⁶⁴² Málgögn endurupptökunefndar, bls. 3842.

³⁶⁴³ *Skýrsla starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál til innanríkisráðherra*. Innanríkisráðuneytið, Reykjavík, 2013, bls. 330.

2327. Fyrir liggur fræðileg úttekt á almennum áhrifum einangrunarvistunar í skýrslu starfshópsins. Þar kemur fram að löng einangrunarvist geti valdið ruglástandi hjá sakborningi og í alvarlegum tilfellum einkennum óráðs, ofsóknarkenndar og ofskynjunar. Þá valdi einangrun oft alvarlegum svefntruflunum sem veikir mótstöðu og viðnámsþrótt sakbornings við yfirheyrslur og auki sefnæmi hans og undanlátssemi. Loks er talið að löng einangrunarvist sé líkleg til að ýkja veikleika sakbornings, valda viðbótarþrýstingi og auka verulega hættu á óáreiðanlegum framburðum.³⁶⁴⁴ Í þessu samhengi er ástæða til að geta þess að dómfelldi Sævar ritaði bréf til vararannsóknarlögreglustjóra í tilefni af svokallaðri harðræðisrannsókn, en þá hafði dómfelldi Sævar setið í gæsluvarðhaldi í 1.253 daga, þar af 741 dag í einangrunarvist. Í bréfinu lýsti dómfelldi Sævar áhrifum vistarinnar og frelsisskerðingarinnar og sagði hana brengla persónuleika manna svo mjög að sjálfið eyðilegðist þannig að hægt væri að móta þá eins og leir.³⁶⁴⁵ Athyglisvert er að dómfelldi beitir í þessum efnum keimlíku orðfæri og mannréttindanefnd Evrópu beitti í úrlausnum frá 8. júlí 1978 í málum nr. 7572/76, 7586/76 og 7587/76; Ensslin, Baader og Raspe gegn Þýskalandi en þar var vikið að því sérstaklega að algjör einangrun, hvað varðar skynjun og félagsskap, geti án vafa að lokum eyðilagð persónuleika, það er talist vera ómannleg meðferð í skilningi 3. gr. mannréttindasáttmála Evrópu.
2328. Með vísan til þeirra áhrifa sem einangrunarvist er almennt talin leiða af sér blasir við að dómfelldu hafa ekki farið varhluta af slíkum áhrifum í þeirri óvenju langvinnu einangrun sem þau sættu vegna málsins. Þá var staðfest með framangreindum dómum Hæstaréttar frá 3. mars 1983 í málum nr. 124/1983, 125/1983, 126/1983 og 127/1983 að langvinn einangrunarvist fjögurra manna í Síðumúlafangelsi á sama tíma og dómfelldu Albert, Kristján Viðar, Sævar og Tryggvi Rúnar voru vistaðir þar, hafi haft í för með sér fáheyrða, andlega og líkamlega raun.
2329. Á þeim tíma sem dómfelldu sættu gæsluvarðhaldi og einangrunarvist voru þau mjög ítrekað í mislöngum yfirheyrslum, samprófunum og tóku þátt í öðrum rannsóknaraðgerðum. Ljóst er að áhrif langvarandi einangrunarvistar á sönnunargildi framburða hljóta að vera mjög persónubundin og háð líkamlegri og andlegri heilsu viðkomandi sakbornings almennt og þegar viðkomandi framburður er gefinn. Mat á áhrifum langvinnrar einangrunarvistar á dómfelldu og framburð þeirra er ýmsum vandkvæðum háð. Mikilvægt er þannig að gera sér grein fyrir að dómfelldu gáfu framburði sem litið var á sem játningar mislöngu eftir að þeir voru hneptir í gæsluvarðhald og framburðir þeirra þróuðust með nokkuð misjöfnum hætti eftir því sem leið á gæsluvarðhald og einangrun. Ætla má því að einangrunarvistin hafi ekki verið farin að hafa sömu áhrif á þá framburði sem gefnir voru í byrjun rannsóknarinnar og þá framburði sem dómfelldu gáfu eftir að þeir höfðu sætt langvarandi einangrun. Á hinn bóginn verður ekki litið fram hjá þeim alvarlegu áhrifum sem einangrunarvist er almennt talin geta haft í för með sér á andlega heilsu sakbornings og viðnámsþrótt og þar af leiðandi á áreiðanleika framburðar hans. Við blasir að horfa ber til þess við mat á gildi framburða dómfelldu undir hvaða aðstæðum og mögulegu áhrifum þeir eru gefnir.

³⁶⁴⁴ Skýrsla starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál til innanríkisráðherra, bls. 330–331.

³⁶⁴⁵ Málgrein 1751.

2330. Eins og nánari grein verður gerð fyrir síðar blasir við að tilhögun gæsluvarðhaldsvistar hvers dómfellda um sig, beiting ívilnana eða sviptingu ívilnana svo og ákvarðanir um hvort þeir sættu einangrun eða annars konar gæslu virðast í mörgum tilvikum hafa ráðist af því hvernig framburðir dómfelldu þróuðust. Dómfelldu sátu lengi vel í sama gæsluvarðhaldsfangelsi og hlaut því fljótlega að verða ljóst hvaða áhrif framburðir þeirra höfðu á fyrirkomulag gæsluvarðhaldsins. Án tillits til þess hvort ákvörðunum um fyrirkomulag gæsluvarðhaldsvistar var beitt með markvissum hætti þarf að skoða hvort þessi framkvæmd var til þess fallin að draga úr sönnunargildi framburða dómfelldu.
2331. Eftir að dómur sakadóms Reykjavíkur var kveðinn upp en áður en Hæstiréttur fjallaði um málið fór fram rannsókn á meintu harðræði sem dómfelldi Sævar taldi sig hafa verið beittan. Sú rannsókn var mjög afmörkuð, tók aðeins til afmarkaðs tímabils og aðeins til meints harðræðis gagnvart dómfellda Sævari. Frekari upplýsingar um harðræði í gæsluvarðhaldi dómfelldu voru lagðar fyrir Hæstarétt við meðferð fyrstu endurupptökubeiðni dómfellda Sævars. Við meðferð endurupptökunefndar hefur verið varpað nýju ljósi á ýmsa annmarka á framkvæmd harðræðisrannsóknarinnar og jafnframt ýmsa þætti í framkvæmd gæsluvarðhaldsins sem áður hafa ekki komið fram og fella má undir slæma meðferð á dómfelldu.
2332. Við blasir að horfa ber til þess við mat á gildi framburða dómfelldu við hvaða aðstæður þeir eru gefnir. Um mat á sönnunargildi framburðanna vísast einnig til framangreindrar umfjöllunar um 3. gr. og 1. mgr. 6. gr. mannréttindasáttmála Evrópu.

VII.5.2.c Lyfjagjöf dómfelldu

2333. Ráða má af bókunum í dagbók fangelsisins við Síðumúla að dómfelldu fengu ávísað frá fangelsislækni ýmis konar geðlyfjum, svefnlyfjum og róandi lyfjum í gæsluvarðhaldinu. Þá virðist sem forstöðumaður fangelsisins hafi þess fyrir utan útvegað gæsluvarðhaldsföngum frekari svefnlyf og róandi lyf ef eftir því var leitað. Fyrir liggja sterkar vísbendingar um að áhrif þessara lyfjagjafa hafi verið mikil á dómfelldu en slík áhrif urðu umfjöllunarefni í aðdraganda málsmeðferðar fyrir Hæstarétti síðla árs 1979 í kjölfar bréfs sem verjandi dómfellda Kristjáns Viðars ritaði 10. september 1979 í tilefni af kvörtun dómfellda um sterk geðlyf sem honum voru gefin, í kjölfar tveggja sjálfsvígstílauna hans, á tímabilinu janúar til og með maí 1977. Á sama tíma hafi hann verið í afdrifaríkum yfirheyrslum vegna málsins. Í bréfinu komu fram lýsingar dómfellda á því hvernig allt framferði hans og hugsanagangur hafi breyst. Hann hafi orðið manískur og upplifað sjálfan sig sem persónu á leiksviði. Honum hafi liðið líkt og honum væri ætlað að leika ákveðið hlutverk fyrir rannsakendur. Um miðjan maí hafi hann verið fluttur á Litla-Hraun, en þá hafi hann hætt allri inntöku lyfja og fundist rofa til í umhverfinu. Á Litla-Hrauni dvaldi dómfelldi til 5. júlí 1977, en daginn eftir dró hann framburð sinn til baka um aðild að Geirfinnsmálinu og var þá settur í einangrun á ný í Síðumúlafangelsinu eins og áður gat.
2334. Um miðjan apríl 1977 ritaði dómfelldi Guðjón í dagbók sína um unaðsleg áhrif af Mogadon og Chloral. Daginn eftir ritaði hann um að hafa beðið forstöðumann

fangelsisins um meiri pillur og þá fengið tvær töflur af Mogadon og einnig Chloral. Í framhaldinu ritaði hann um að hafa tilkynnt forstöðumanninum um að skammturinn hafi verið alltof sterkur. Í lok júní sama ár ritaði dómfelldi Guðjón um slæma andlega og líkamlega líðan og að hann væri á góðri leið með að verða eiturlyfjasjúklingur.

2335. Undir lok apríl 1977 ritaði dómfelldi Tryggvi Rúnar í dagbók sína um tilraunir sínar til að minnka lyfjaskammtinn. Daginn eftir ritaði hann um að hafa tekið lyfin inn þar sem það besta í stöðunni væri að vera alveg sljór og vita ekki neitt í sinn haus inni á klefa, eins og hann orðaði það. Dómfelldi ritaði í dagbók sína um að hafa hætt allri lyfjainntöku 21. júlí 1977 nema svefnlyfjum fyrir nóttina. Lýsti hann góðum áhrifum þess fyrir líkama, sál og hugsun, hann væri allt annar og betri maður án lyfjanna.
2336. Eins má nefna í þessu sambandi að 16. júlí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla hver kvöldlyf dómfellda Sævars hafi verið þann daginn. Um hafi verið að ræða þrjár 50 mg Largactil töflur, tvær Somadril töflur og ein 5 mg Diazepam tafla. Fyrsttalda lyfið mun vera ávanabindandi, sefandi og róandi geðlyf til meðhöndlunar á sturlunareinkennum vegna geðklofa og oflæti, það næsta mun vera ávanabindandi, vöðvaslakandi og verkjastillandi lyf við verkjum í stoðkerfi sem hafi róandi áhrif og það þriðja er skilgreint sem ávanabindandi, róandi, kvíðastillandi, krampastillandi og vöðvaslakandi lyf við taugaveiklun, kvíða, spennu og kvíðatengdum svefntruflunum.³⁶⁴⁶ Miðað við fyrirliggjandi upplýsingar um virkni þessara lyfja sýnist ótvírætt að þau hljóti að hafa haft umtalsverð áhrif á dómfellda. Mat á áhrifum lyfjagjafar á trúverðugleika framburðar dómfelldu er ýmsum tormerkjum háð. Í fyrsta lagi liggja ekki fyrir fullnægjandi upplýsingar um lyfjagjafirnar. Haldin var sérstök lyfjaskrá í Síðumúlafangelsinu um lyfjagjafir og skammtastærðir til fanga en skráin liggur ekki fyrir meðal gagna málsins. Í öðru lagi var engin formfesta í skráningum í fangelsisdagbók og fór það alfarið eftir færsluritanum hversu ítarleg skráningin var hverju sinni. Bókanir um lyfjagjafir til gæslufanga voru þar engin undantekning en fyrir liggur að stjórnendur fangelsisins brugðust sjálfir við kvörtunum dómfelldu hvað lyf snerti í flestum tilvikum milli þess sem fangelsislæknirinn kom í vikulegar vitjanir. Í þriðja lagi er erfitt að leggja mat á einstaklingsbundin áhrif lyfjanotkunar eftir á. Af framangreindum ástæðum er ekki unnt að draga skýrar ályktanir hvaða áhrif lyfjagjafirnar höfðu á dómfelldu. Þess ber að geta að starfshópur innanríkisráðuneytisins lagði almennt ekki mat á hugsanleg áhrif geðlyfjanotkunar á framburði dómfelldu á meðan á einangrunarvistinni stóð þar sem erfitt væri að meta einstaklingsbundin áhrif slíkrar lyfjanotkunar eftir á.³⁶⁴⁷ Af dagbókum dómfellda Guðjóns og dómfellda Tryggva Rúnars, sem og framburðum dómfelldu, má almennt ráða að sú lyfjagjöf sem beitt var hafi verið til þess fallin að draga úr einbeitingu og skýrri hugsun. Má þess vænta að samverkandi áhrif lyfjagjafar og einangrunar hafi almennt séð haft neikvæð áhrif á líkamlegt og andlegt ástand dómfelldu og þar af leiðandi á áreiðanleika framburða sem þau gáfu undir slíkum aðstæðum. Í þessu sambandi má

³⁶⁴⁶ Sjá umfjöllun í Lyfjabók á vefslóðunum:
<http://www.lyfja.is/lyfjabokin/lyf/Largactilafskradfeb2008/#tab2>
<http://www.lyfja.is/lyfjabokin/lyf/Somadrilafskradapr2008/>
<http://www.lyfja.is/lyfjabokin/lyf/Valiumafskradapr2007/>

³⁶⁴⁷ Skýrsla starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál til innanríkisráðherra, bls. 450.

nefna sem dæmi að 19. september 1976 hafi dómfelldi Kristján Viðar lýst með nákvæmum hætti og nánast myndrænum hvernig hann hafi staðið að því að stinga Guðmund á hol auk þess sem hann greindi frá því með jafn nákvæmri frásögn þann sama dag að hafa orðið færeyskum manni að bana sem hlutaður hafi verið sundur og líkamanum komið fyrir í splunkunýjum pokum keyptum í Ellingsen.³⁶⁴⁸ Miðvikudaginn 8. desember sama ár bar dómfelldi Kristján Viðar síðan um að amma hans hafi átt þátt í því að hluta líkið í sundur og fela það, væntanlega í Fossvogskirkjugarði, en bókað var í lögregluskýrsluna að frásögn hans væri nokkuð óljós og sannleiksgildi vafasamt.³⁶⁴⁹

VII.5.2.d Rannsóknar- og yfirheyrsluáferðir

2337. Ákvæði um tilhögun yfirheyrslu sem og markmið rannsóknar lögreglu var að finna í V. kafla laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála sem fjallaði um lögreglumenn og upphaf rannsóknar. Kveðið var á um það í 7. mgr. 40. gr. laga um meðferð opinberra mála að lögreglumenn gerðu skriflegar og nákvæmar skýrslur um rannsókn sína, þar með taldar yfirheyrslur. Í 1. málslíð 2. mgr. 40. gr. sömu laga sagði orðrét: „Spurningar lögreglumanna skulu vera skýrar, stuttar og ótvíræðar.“
2338. Í máli þessu liggja fyrir mjög takmarkaðar heimildir um yfirheyrsluáferðir og spurningatækni rannsakenda þar sem ekki tíðkaðist að hljóðrita yfirheyrslurnar. Sá háttur var hafður á við skýrslugerð að endursegja svör dómfelldu og vitna við spurningum yfirheyraanda líkt og um samfellda frásögn þess sem yfirheyrdur var, hafi verið að ræða, oft í fyrstu persónu eintölu. Slík skráning gerir það að verkum að ómögulegt er að vita hvaða spurningar voru bornar upp, með hvaða hætti það var gert og hversu nákvæmlega svar dómfellda eða vitnis var bókað. Hins vegar eru til staðar sterkar vísbendingar um að spurningar rannsakenda hafi á stundum verið leiðandi eins og eftirfarandi dæmi úr skýrslum dómfelldu eru til marks um: „Kvað hann það vel geta verið [...]“, „Mundi hann að eitthvað hafi verið talað um að kaupa áfengisflösku og sagði hann það geta verið að það hafi verið nefnt við manninn.“ Spurningar yfirheyraanda og svar dómfelldu og vitna voru ekki tilgreind sérstaklega í lögregluskýrslu nema í undantekningatilfellum. Ritun lögregluskýrslunnar fór almennt fram að yfirheyrslu lokinni en þá hafði skýrsluritarinn þegar lagt huglægt mat sitt sem rannsakanda á framburð viðkomandi. Skýrslurnar voru ýmist undirritaðar af dómfellda eða ekki. Lítið samband var á milli lengdar yfirheyrslu og þess sem skráð var en það bendir til þess að skýrsluritarinn hafi í mörgum tilvikum valið úr framburði dómfellda það sem hann taldi skipta máli. Óvíst er því hverju var sleppt. Þá liggur fyrir að í yfirgnæfandi meirihluta yfirheyrslna, viðtala og samprófana var ekkert skráð og þannig fullkomin óvissa ríkjandi um hvað fram fór og hvað dómfelldi bar. Þessi samskipti voru í augljósri andstöðu við þau lagafyrirmæli að lögreglumenn skyldu gera skriflegar og nákvæmar skýrslur um rannsókn sína.
2339. Þótt upplýst hafi verið fyrir Hæstarétti að slík óskráð samskipti hafi í einhverjum mæli átt sér stað milli rannsakenda og dómfelldu virðist umfang þeirra ekki hafa legið fyrir.

³⁶⁴⁸ Málgreinar 647.

³⁶⁴⁹ Málgrein 966.

Ónákvæmar skýringar lögreglumanna og fulltrúa yfirsakadómara um þessi samskipti virðast hafa verið teknar góðar og gildar. Endurupptökunefnd telur að þær heildstæðu upplýsingar sem nú liggja fyrir úr dagbókum Síðumúlafangelsins og dagbókum dómfelldu Tryggva Rúnars og Guðjóns varpi nýju ljósi á þessi óskráðu samskipti dómfelldu og rannsakenda.

VII.5.2.d.1 Samprófanir á rannsóknarstigi

2340. Einn liður í framkvæmd rannsóknar þessa máls fólst í samprófunum á rannsóknarstigi en heimild var til slíkra prófana samkvæmt 4. mgr. 40. gr. laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála. Þar var kveðið á um að hvern mann skyldi spyrja sér án viðurvistar annarra sakaðra eða vitna, uns ástæða kunni að verða til samprófunar á síðara stigi rannsóknar. Þessari aðferð sýnist hafa verið beitt mikið við rannsókn lögreglu í maí, júní og júlí 1976 í kjölfar þess að fjórmeningarnir Einar Bollason, Magnús Leóoldsson, Sigurbjörn Eiríksson og Valdimar Olsen voru leystir úr haldi. Þeir höfðu einkum verið samprófaðir fyrir dómi sem hluti af dómsrannsókn, samanber 5. mgr. 77. gr. laga um meðferð opinberra mála, við dómfelldu Sævar, Kristján Viðar og endurupptökubeiðanda.
2341. Sérstæð samprófun átti sér stað 5. maí 1976. Sú samprófun var fjölmenn en um hana er ítarlega fjallað í máli rannsóknarlögreglu ríkisins nr. 2875/79, svonefndri harðræðisrannsókn. Samprófunin fór fram, eftir því sem bókað var í dagbók Síðumúlafangelsins, frá klukkan 21:25 til klukkan 22:15. Viðstaddir voru tveir rannsóknarlögreglumenn, aðalvarðstjóri í lögreglunni, vararíkisaksóknari, forstöðumaður Síðumúlafangelsins og fulltrúi yfirsakadómara, auk dómfelldu Kristjáns Viðars, Sævars og endurupptökubeiðanda. Samprófunarinnar er getið í fangelsisdagbók án þess að getið sé hverjir voru viðstaddir aðrir en dómfelldu. Ekki er þar tekið fram hvort um dómsrannsókn hafi verið að ræða, samanber 5. mgr. 77. gr. laga um meðferð opinberra mála, eða hvort samprófunin hafi verið hluti af lögreglurannsókn í skilningi 4. mgr. 40. gr. laga um meðferð opinberra mála.³⁶⁵⁰ Ljóst er að verjendur voru ekki viðstaddir, auk þess liggur ekki fyrir að gætt hafi verið ákvæða 40. gr. laga um meðferð opinberra mála gagnvart dómfelldu. Engin skrifleg gögn eru fyrirbyggjandi um samprófunina sem slíka önnur en nefnd bókun í dagbók fangelsisins og það sem ráða má af skýrslutökum í nefndri rannsókn rannsóknarlögreglunnar sem fram fór þremur árum síðar. Af þeim lögregluskýrslum sýnist mega ráða að markmiðið hafi verið að ná samræmi milli framburða endurupptökubeiðanda og dómfellda Kristjáns Viðars annars vegar og dómfellda Sævars hins vegar en þau fyrrnefndu höfðu borið um aðild að láti Geirfinns en dómfelldi Sævar ekki. Samræmi náðist ekki en prófunin endaði í upplausn þar sem forstöðumaður Síðumúlafangelsins laust dómfellda Sævar kinnhest.
2342. Síðari samprófanir sem bókað er um í dagbók Síðumúlafangelsins að hafi farið fram á vegum lögreglunnar í maí, júní og júlí virðast hafa verið með öðru sniði. Þær hafi staðið klukkutímum saman og oftast haldnar af einum rannsóknarlögreglumanni. Í engu tilviki voru gerðar skriflegar skýrslur þrátt fyrir ákvæði 7. mgr. 40. gr. laga um

³⁶⁵⁰ Málsgrein 393.

meðferð opinberra mála sem kvað á um að lögreglumenn skuli gera skriflegar nákvæmar skýrslur um rannsókn sína. Einu heimildina um að þær hafi farið fram er að finna í fangelsisdagbók. Endurrit þeirra bókana lá fyrir við meðferð dómstóla á sínum tíma. Í samræmi við þetta liggur eðli máls samkvæmt ekki fyrir hvað fram fór og hvort gætt hafi verið að ákvæðum um réttarstöðu sakbornings. Fyrir liggur að verjendur voru í engu tilviki nærstaddir og engar upplýsingar fyrirbyggjandi um að þeim hafi verið gert aðvart um þessar samprófanir. Yfirlýsingar sem dómfelldi Sævar ritaði í Hegningarhúsinu í mars og apríl 1977 eru eina heimildin um hvað fór fram. Í yfirlýsingu, sem dagsett er 5. mars 1977 varpaði dómfelldi þeirri spurningu hvort löglega væri staðið að þessum samprófunum, einmitt þar sem réttargæslumenn hafi ekki verið viðstaddir og engar skýrslur gerðar.³⁶⁵¹ Getið skal helstu dæma um samprófanir þessar.

2343. Strax tveimur dögum eftir fyrrnefnda samprófun sem fór úrskeiðis 5. maí 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins 7. maí að aðalvarðstjóri hafi verið í vitjun í klefa dómfellda Sævars í tvær klukkustundir fram til klukkan 18:45 en að henni lokinni hafi dómfelldi Sævar og endurupptökubeiðandi verið tekin fram til viðtals í horninu eins og það er orðað undir stjórn aðalvarðstjórans og fulltrúa yfirsakadómaro og sú samprófun staðið í ríflega tvær klukkustundir. Í yfirlýsingu dómfellda Sævars sem dagsett er 5. mars 1977 gat hann þess að endurupptökubeiðandi hafi átt að hjálpa honum að rifja málsatvik upp.³⁶⁵² Að því búnu hafi dómfelldu Sævar og Kristján Viðar verið samprófaðir í rúma klukkustund undir stjórn aðalvarðstjórans og þeirri samprófun lokið klukkan 22:40. Í áðurnefndri yfirlýsingu dómfellda Sævars gat hann þess að dómfelldi Kristján Viðar hafi sagt frá því að hafa stungið Guðmund og rakið framburði sína í báðum málunum og beðið dómfellda Sævar að koma til móts við sig. Í kjölfarið hafi rannsóknarlögreglumaður efnt til skýrslutöku yfir dómfellda Sævari klukkan 00:40 sem stóð til klukkan 03:35 um nóttina, en skrifleg skýrsla liggur fyrir um þá skýrslutöku, vottuð af fangavörðum.
2344. Í byrjun júní 1976 virðist hafa verið tekið til við samprófanir vegna hvarfs Guðmundar Einarssonar samkvæmt því sem bókað er í dagbók fangelsisins við Síðumúla.³⁶⁵³ Þá hélt rannsóknarlögreglumaður ítrekað samprófanir með dómfelldu, oftast einn eða með fulltingi fangavarðar. Þannig fór fram viðtal, sem svo er kallað, milli rannsóknarlögreglumannsins, fangavarðar og dómfelldu Tryggva Rúnars og Kristjáns Viðars 2. júní 1976 í rúma eina og hálfu klukkustund og aftur degi síðar í tæpa tvo klukkutíma en þá var rannsóknarlögreglumaðurinn einn. Föstudaginn 4. júní 1976 lét rannsóknarlögreglumaðurinn svo samprófun fara fram með fulltingi fangavarðar þar sem þeir þrír voru leiddir saman, dómfelldu Sævar, Tryggvi Rúnar og Kristján Viðar, í tvær klukkustundir. Á laugardeginum 5. júní 1976 var svo enn efnt til samprófunar milli dómfelldu Sævars og Tryggva Rúnars í þrjá stundarfjórðunga og stóð rannsóknarlögreglumaðurinn einn að henni eftir því sem ráða má af dagbók fangelsisins. Þá var efnt til samprófunar með þeim tveimur 7. júní 1976 í rúmar þrjár

³⁶⁵¹ Málsgrein 1313.

³⁶⁵² Málsgrein 1313.

³⁶⁵³ Málsgreinar 447–453 og 455–459.

klukkustundir af rannsóknarlögreglumanninum einum. Þess má geta í þessu sambandi að dómfelldi Sævar bar um það fyrir dómi að rannsóknarlögreglumaðurinn hafi egnit dómfellda Tryggva Rúnar til að leggja á hann hendur³⁶⁵⁴ og um það hefur verið ritað að dómfelldi Tryggvi Rúnar hafi kannast við það.³⁶⁵⁵ Framburður dómfellda Sævars var í þessum efnum í samræmi við yfirlýsingu hans sem dagsett er 4. mars 1977.³⁶⁵⁶ Rannsóknarlögreglumaðurinn staðfesti það fyrir dómi að dómfelldi Tryggvi Rúnar hafi haft þessa háttsemi í frammi en bar á móti því að hafa átt annan hlut að máli en að stífa þeim í sundur.³⁶⁵⁷ Á sama máta hafi dómfelldu Tryggvi Rúnar og Kristján Viðar verið samprófaðir í tæpar tvær klukkustundir undir miðnætti 10. júní og aftur í stutta stund undir miðnætti 11. júní. Laugardaginn 12. júní 1976 kom bróðir dómfellda Tryggva Rúnars með sendingu til hans en við það tækifæri lét rannsóknarlögreglumaður sækja dómfellda Tryggva Rúnar inn á klefa og leyfði þeim bræðrum að ræðast við í klukkustund. Sunnudaginn 13. júní 1976 er bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að fulltrúi yfirsakadómara og rannsóknarlögreglumaður hafi farið með dómfellda Tryggva Rúnar í bíltúr eins og það er orðað og voru í rúmar tvær klukkustundir. Sama dag ritaði dómfelldi Tryggvi Rúnar svokallaða játningaskýrslu til rannsóknarlögreglumannsins í einkar vinalegum tón um Guðmundarmálið og vísar þar til þess að hann verði að ræða betur við dómfellda Kristján Viðar um ákveðin atriði og vísar þar með til frekari samprófana.³⁶⁵⁸

2345. Upp úr miðjum júlí var tekin tíu daga snörp samprófunarhrina milli endurupptökubeiðanda og dómfellda Sævars.³⁶⁵⁹ Föstudaginn 16. júlí 1976 var meðal annars bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að rannsóknarlögreglumaður hafi farið með endurupptökubeiðanda í heimsókn til dóttur sinnar í rúma klukkustund. Klukkan 17:00 var bókað að endurupptökubeiðandi og dómfelldi Sævar hafi verið færð fram til samtals í horninu í áheyrn tveggja rannsóknarlögreglumanna sem staðið hafi í rúmar þrjár klukkustundir. Dómfelldi Sævar vék að umfjöllunarefni þessarar samprófunar í yfirlýsingu dagsettri 5. mars 1977.³⁶⁶⁰ Gat hann þess að hafa ásakað endurupptökubeiðanda um það hvort hún vildi drepa hann og hvað hún meinti með að bera upp á hann lygi. Í yfirlýsingunni sagði jafnframt að framburður hennar hafi verið reistur á draumi. Bókað var í kjölfarið að endurupptökubeiðandi hafi fengið 10 mg Diazepam vegna þess hve slæm á taugum hún væri eins og það var orðað. Laugardaginn 17. júlí hafi þau ræðst við í tvo tíma hjá rannsóknarlögreglumanni einum og á sunnudagsmorgni í þrjár klukkustundir. Mánudaginn 19. júlí var rannsóknarlögreglumaður með þau tvö til samprófunar í sex klukkustundir samfleytt og svo með þau saman í ferð úr húsi um kvöldið ásamt fangaverði í tvær og hálf klukkustund. Um þessa samprófun fjallaði dómfelldi Sævar ítarlega í síðastgreindri yfirlýsingu. Á þriðjudeginum 20. júlí stóð samprófun yfir í tvær og hálf klukkustund og svo var farið með þau saman úr húsi í fylgd rannsóknarlögreglumanns og

³⁶⁵⁴ Málsgrein 1372.

³⁶⁵⁵ Þorsteinn Antonsson: *Áminntur um sannsögli, heimildarsaga*. Reykjavík 1991, bls. 302.

³⁶⁵⁶ Málsgrein 1301.

³⁶⁵⁷ Málsgrein 1380.

³⁶⁵⁸ Málsgrein 459.

³⁶⁵⁹ Málsgreinar 509–515, 518 og 521–522.

³⁶⁶⁰ Málsgrein 1315.

fangavarðar í rúmar tvær klukkustundir. Að þeirri ferð lokinni hafi þau verið í rúmlega eina og hálf klukkustund á ný í samprófun. Enn kom svo rannsóknarlögreglumaður um kvöldið og ræddi við þau tvö í rétt rúmar tvær klukkustundir. Miðvikudaginn 21. júlí var bókað að endurupptökubeiðandi hafi verið færð fram til tals við rannsóknarlögreglumann. Tíu mínútum síðar var bókað að dómfelldi Sævar hafi verið færður fram til tals við endurupptökubeiðanda og rannsóknarlögreglumann. Samskiptin í það skiptið stóðu í tæpar tvær klukkustundir. Degi síðar voru þau svo í samprófun í eina og hálf klukkustund. Föstudaginn 23. júlí var bókað að rannsóknarlögreglumaður ásamt fangaverði hafi farið suður í hraun, eins og það er bókað í dagbókinni, með endurupptökubeiðanda og dómfellda Sævar í eina og hálf klukkustund. Seinna sama kvöld hafi verið haldin samprófun í tæpa eina og hálf klukkustund að viðstöddum rannsóknarlögreglumanni og vararíkissaksóknara. Áfram ræddi rannsóknarlögreglumaður við þau tvö 26. júlí í tæpar tvær klukkustundir og fór svo með þau ásamt einum fangaverði út í hraun í ferð sem tók ríflega klukkustund. Enn kom rannsóknarlögreglumaður og ræddi við endurupptökubeiðanda og dómfellda Sævar 27. júlí í liðlega klukkustund. Vert er að geta þess að þessa daga ræddi rannsóknarlögreglumaður einnig oft einslega við þau tvö, sérstaklega endurupptökubeiðanda. Samtals voru endurupptökubeiðandi og dómfelldi Sævar þannig í samprófunum og ferðum út í hraun, sem svo voru kallaðar, í 32 og hálf klukkustund þessa daga. Áréttað skal að engar skýrslur liggja fyrir um þessar samprófanir og ferðir, ekki er vitað til þess að þeim hafi gefist kostur á að hafa verjendur sína viðstadda og ekki liggur fyrir að gætt hafi verið ákvæða 40. gr. laga um meðferð opinberra mála. Dómfelldi Sævar ritjaði um þessar samprófanir, eins og þær horfðu við honum, í mars og apríl 1977, tæpum átta mánuðum síðar og rakti umræðu milli hans, endurupptökubeiðanda og rannsóknarlögreglumanna. Hann bar jafnframt um þennan framgangsmáta fyrir dómi 29. mars 1977;³⁶⁶¹ og gat þess að endurupptökubeiðandi hafi verið höfð þar til að koma vitinu fyrir hann og hún hafi meðal annars hótad því að fremja sjálfsmorð. Jafnframt bar hann um að samprófunin hafi staðið öðru hverju í átta daga og lengst í sex tíma í einu.

2346. Við mat á framburðum dómfelldu sýnist blasa við að mikil hætta verður á að framburðir sem gefnir eru eftir slíka samprófunarhrinu taki mið af því sem þar hafi komið fram af hálfu annarra þannig að mörk sjálfstæðrar frásagnar af eigin upplifun gagnvart frásögnum annarra verði næsta óljós. Ákvæði 4. mgr. 40. gr. laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála gerði ráð fyrir að þessu úrræði væri beitt á síðara stigi rannsóknar, en sýnist vart geta beinst að því að játningum sakborninga um aðild að broti.

VII.5.2.d.2 Umbun til dómfelldu í tengslum við framgang rannsóknar

2347. Í 2. mgr. 40. gr. laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála var skýrt kveðið á um að lögreglumenn mættu ekki gefa sakborningi fyrirheit um ívilnanir eða fríðindi ef hann meðgengi, enda væru slík fyrirheit ólögleg eða ekki á valdi þeirra að veita þau. Ekkert í rannsóknargögnum málsins bendir til að slík fyrirheit hafi verið veitt í skiptum fyrir

³⁶⁶¹ Málsgrein 1372.

tiltekinn framburð. Fyrir liggja á hinn bóginn bókanir í dagbók fangelsisins við Síðumúla þar sem getið var um ýmis konar tilslakanir og hlunnindi til handa dómfelldu. Af þeim sýnist ráða sterkar vísbendingar um að dómfelldu hafi verið umbunað með fríðindum og ívilnunum varðandi tilhögun gæsluvarðhalds fyrir samvinnu í þágu rannsóknar málsins. Helstu dæmi þessa skulu nefnd hér en þess getið að fyrir liggja önnur tilvik sem virðast hníga í sömu átt.

2348. Líkt og rakið er að framan hélt rannsóknarlögreglumaður ítrekað samprófanir með dómfelldu í byrjun júní 1976. Dagana 2. júní til og með 11. júní 1976 var dómfelldi Tryggvi Rúnar þannig til samprófunar við dómfelldu Sævar og Kristján Viðar í samtals 11 og hálfu klukkustund. Engar lögregluskýrslur eða önnur skrifleg gögn liggja fyrir um þessar samprófanir, ekki er vitað til þess að dómfelldu hafi gefist kostur á að hafa verjendur sína viðstadda og ekki liggur fyrir að gætt hafi verið ákvæða 40. gr. laga um meðferð opinberra mála. Þegar samprófunarhrinunni var lokið, 12. júní 1976, var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að bróðir dómfellda Tryggva Rúnars hafi komið með sendingu til hans í fangelsið, eins og svo oft áður. Var þess getið í bókuninni að rannsóknarlögreglumaður hafi þá sótt dómfellda Tryggva Rúnar og leyft þeim bræðrum að talast við í klukkustund eins og áður var rakið. Áréttað skal að algjört heimsóknarbann var þá í gildi í fangelsinu.³⁶⁶² Daginn eftir, 13. júní 1976, var bókað í fangelsisdagbókina að fulltrúi yfirsakadómara og rannsóknarlögreglumaður hafi farið með dómfellda Tryggva Rúnar í bíltúr, eins og það var orðað, í rúmar tvær klukkustundir. Upplýsingar liggja ekki fyrir um ferðina eða tilgang hennar. Sama dag ritaði dómfelldi Tryggvi Rúnar fyrstu efnislegu færsluna í svokallaða játningaskýrslu um atburði 26. janúar 1974 og málsatvik sem hann ætlaði að fá upplýsingar um frá dómfellda Kristjáni Viðari næst þegar þeir myndu tala saman og vísaði þar með til frekari samprófana og ritaði upp fjórar spurningar sem hann ætlaði að inna dómfellda Kristján svara við.³⁶⁶³ Líkt og aðrar færslur í játningaskýrslunni var hún stíluð persónulega til nafngreinds rannsóknarlögreglumanns og rituð á mjög vinalegum nótum. Þá voru dómfelldu Tryggvi Rúnar og Kristján Viðar til samprófunar dagana 24. og 30. júní 1976 í samtals þrjár klukkustundir og 40 mínútur. Skrifleg skýrsla liggur ekki fyrir um samprófanirnar en þeirra var getið í fangelsisdagbók.³⁶⁶⁴ Samkvæmt bókunum í dagbók fangelsisins við Síðumúla var dómfellda Tryggva Rúnari leyft að hitta bróður sinn í tvígang í byrjun júlí 1976 og ræða við hann samtals í eina klukkustund og 15 mínútur. Voru það rannsóknarlögreglumenn sem sóttu bróður dómfellda og færðu hann til heimsóknanna.³⁶⁶⁵ Mánudaginn 12. júlí 1976 var dómfelldi til viðtals við rannsóknarlögreglumann þar sem hann samþykkti niðurröðun húsgagna að Hamarsbraut 11 sem gerð var eftir frásögn endurupptökubeiðanda. Í sama viðtali staðsetti dómfelldi legu líks Guðmundar á grunnteikningu af íbúðinni.³⁶⁶⁶ Fjórum dögum síðar, 16. júlí 1976, fór sami rannsóknarlögreglumaður með dómfellda í leiðangur og leyfði honum að heimsækja ömmu sína í tæpa klukkustund. Í beinu

³⁶⁶² Dagbók nr. 4, bls. 140.

³⁶⁶³ Málgrein 459.

³⁶⁶⁴ Málgreinar 473 og 479.

³⁶⁶⁵ Málgreinar 486 og 495.

³⁶⁶⁶ Málgrein 500.

framhaldi var hann fluttur á Litla-Hraun samkvæmt fyrirmælum fulltrúa yfirsakadómara.³⁶⁶⁷ Þar með var dómfelldi laus úr einangrun og fluttur í lausagæslu á Litla-Hrauni þar sem hann gat stundað vinnu, sótt tólmstundir og átt samskipti við aðra fanga.

2349. Þar sem engar skriflegar skýrslur liggja fyrir um hvað fór fram í samprófunum er ekki unnt að leggja mat á framburð dómfellda Tryggva Rúnars í þeim aðgerðum. Efni svokallaðrar játningaskýrslu sem dómfelldi ritaði beint í kjölfar samprófunarhrinunnar gefur hins vegar sterka vísbendingu um virka þátttöku og ríkan samstarfsvilja dómfellda með rannsakendum, til að rifja betur upp atburði í þeim tilgangi að upplýsa málið. Gekk hann svo langt að gefa sakarefninu heitið „mál minnisleysisins“, sem skírskotaði til þeirra vandræða sem hann taldi vera til staðar fyrst honum gengi svona treglega að rifja málið upp. Á þeim tíma sem dómfelldi Tryggvi Rúnar fékk heimsóknir frá bróður sínum var hann undir heimsóknarbanni, bréfaskoðun og fjölmiðlabanni líkt og aðrir sakborningar málsins sem vistaðir voru í einangrun í Síðumúlafangelsi. Röð málsatvika er slík að samskipti dómfellda við ættingja hans voru leyfð beint í kjölfar rannsóknaraðgerða vegna málsins og efnislegrar umfjöllunar hans um sakarefnið í svonefndri játningaskýrslu. Af þeirri staðreynd sýnist mega draga þá ályktun að samhengi hafi verið milli þessa tvenns sem vænta má að dómfellda hafi verið ljóst.
2350. Að sama skapi virðist sem dómfellda Sævari hafi verið gefin ákveðin fyrirheit eða loforð vegna frammistöðu hans og þátttöku í að stuðla að framgangi rannsóknarinnar síðla árs 1976. Engin skrifleg gögn liggja fyrir um slíkt en á Þorláksmessu 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að vilji rannsakenda stæði til þess að umbuna dómfellda Sævari fyrir góða samvinnu seinnipart hausts og hans þátt í því hvernig rannsókn málanna stóð. Óskaði fulltrúi yfirsakadómara eftir því við forstöðumann fangelsisins að dómfelldi Sævar yrði í lausagæslu í um eina klukkustund á dag en forstöðumaðurinn tók fyrir það. Þá sóttu fulltrúi yfirsakadómara og rannsóknarlögreglumadur það mjög stíft að dómfelldi Sævar fengi Morgunblaðið til aflestrar. Gekk það eftir og fékk dómfelldi Sævar Morgunblaðið til lestrar frá og með aðfangadegi 24. desember 1976. Þá fékk dómfelldi Sævar dóttur sína í heimsókn í fangelsið 6. janúar 1977 í rúma klukkustund. Var þess beinlínis getið í dagbók fangelsisins þann dag að sú ráðstöfun væri alfarið á vegum rannsóknarnefndar Reykjavíkur sem færi með rannsókn Guðmundar- og Geirfinnsmálanna. Í bókun í fangelsisdagbók 25. janúar 1977 var þess getið að dómfellda Sævari hafi verið lofaður flutningur í Hegningarhúsið en af honum gæti ekki orðið strax.³⁶⁶⁸ Í millitíðinni gerði fulltrúi yfirsakadómara ráðstafanir svo unnt væri að flytja dómfellda Sævar í klefa númer 20 sem var stærra og rýmri en aðrir klefar fangelsisins. Við það tilefni óskaði varðstjóri eftir því að rannsakendur myndu tilkynna dómfellda Sævari um frestunina svo hann myndi hætta látlausu stagli um loforð um flutning í Hegningarhúsið.³⁶⁶⁹

³⁶⁶⁷ Málsgrein 509.

³⁶⁶⁸ Málsgrein 1187.

³⁶⁶⁹ Málsgrein 1187.

Mánudaginn 31. janúar 1977 var dómfelldi Sævar fluttur í Hegningarhúsið eftir 416 daga samfellda einangrunardvöl í Síðumúlafangelsinu.³⁶⁷⁰

2351. Ívilnanir í tengslum við tilhögun gæsluvarðhalds og önnur fríðindi til handa dómfelldu virðast alfarið hafa verið ákvarðanir rannsakenda málsins sem teknar hafi verið í tengslum við framburð viðkomandi sakbornings á hverjum tíma. Eins og fram hefur komið voru dómfelldu Sævar og Tryggvi Rúnar í langvarandi einangrun undir ströngum skilyrðum. Ætla má að þegar sakborningi í einangrunarvist er umbunað fyrir ákveðna hegðun og framburð skapist hætta á að hvati myndist hjá honum til að þóknast rannsakendum og láta í té þann framburð sem hann heldur að rannsakandi sé að leitast eftir, allt í þeim tilgangi að létta á því álagi sem fylgir langvarandi einangrunardvöl í gæsluvarðhaldi.

VII.5.2.d.3 Framkvæmd yfirheyrslna

2352. Lagt var til grundvallar í lögum nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála að lögregla annaðist rannsókn sakamála. Þannig var kveðið á um hver framganga lögreglumanna við sakborning ætti að vera við yfirheyrslu í 40. gr. laganna, til að mynda að gera sakborningi grein fyrir að honum væri óskilyt að svara spurningum um sakarefni, ekki mætti yfirheyrja í lengri tíma en sex klukkustundir í einu og spyrja ætti sakborning einan en ekki í viðurvist vitna eða annarra sakborninga. Þessi grundvallarregla um að lögregla annist rannsókn virðist ekki hafa verið í hávegum höfð við rannsókn Guðmundar- og Geirfinnsmálanna. Svo virðist sem allir sem vettlingi hafi verið virkjaðir til að ná sem mestum upplýsingum frá dómfelldu og að rannsóknaraðilar hafi hagnýtt allar upplýsingar frá dómfelldu óháð því hver hafi aflað þeirra. Einu virðist hafa gilt hvort það hafi verið rannsóknarlögreglumenn, fangaverðir, fulltrúar yfirsakadómarar, vararíkissaksóknari, vestur-þýskur rannsóknarlögreglumaður á eftirlaunum, sýslumaður utan af landi, geðlæknar, sálfræðingar eða sálfræðinemar. Eina undantekningin sýnist hafa verið fangelsispresturinn sem virðist hafa haldið trúnað við dómfelldu auk þess hafi hann komið athugasemdum á framfæri við yfirvöld þegar tilefni varð til um aðbúnað fanga og harðræði af hvaða toga sem var. Fyrir liggur að í allmörgum þeim formlegu lögregluskýrslum sem fyrir liggja kemur ekki fram að gætt hafi verið að þeim grundvallarréttindum sakbornings að gera honum grein fyrir að honum væri óskilyt að svara spurningum um sakarefni. Ástæða er til að ætla að þess hafi enn sjaldnar verið gætt í þeim yfirheyrslum, viðtölum og samprófunum sem ekkert var skráð um og unnt er að ganga út frá því að aðrir þeir sem tóku þátt í að aðstoða lögreglu við að afla upplýsinga frá sakborningum, svo sem geðlæknar, hafi ekki gætt að þessum grundvallarréttindum.
2353. Vísbendingar liggja fyrir um að yfirheyrslur undir stjórn Karl Schütz, vestur-þýsks rannsóknarlögreglumanns á eftirlaunum, sem fóru fram á haustmánuðum 1976 og í byrjun árs 1977 hafi verið formfastar auk þess sem rannsóknarlögreglumenn voru oftast þátttakendur í þeim. Því verður þó ekki slegið föstu að yfirheyrslurnar hafi fullnægt áskilnaði laga þar sem oftast en ekki voru samdar svonefndar athugasemdashýrslur eftir yfirheyrslur í stað framburðaskýrslna og þess þá ekki getið

³⁶⁷⁰ Málsgrein 1219.

hvort gætt hafi verið ákvæða laga um réttarstöðu sakborninga. Í slíkum skýrslum var á stundum gengið svo langt að bóka sem orðréttá frásögn dómfelldu innan gæsalappa án þess viðkomandi ritaði undir skýrsluna eða væri látinn kannast við efni hennar á annan hátt. Óháð fagþekkingu Karls Schütz verður hins vegar ekki fram hjá því litið að lög stóðu ekki til þess að hann annaðist rannsókn mála hérlendis, þar með taldar yfirheyrslur yfir vitnum og dómfelldu.

2354. Þá háttaði svo til í einu tilviki að sýslumaður, í nánnum fjölskyldutengslum við Guðjón Skarphéðinsson, átti viðtal við hann ásamt rannsóknarlögreglumanni á fyrstu dögum gæsluvarðhalds dómfellda Guðjóns er hann sætti algerri einangrun.³⁶⁷¹ Mun inntak samtalsins samkvæmt því sem fram kom í viðtali dómfellda við starfshóp innanríkisráðherra hafa verið að taka hann alvarlega tali um þetta mál og „það sé bara höfuðnaudsyn fyrir þjóð og þing að það sé upplýst.“³⁶⁷²
2355. Upplýst var við meðferð málsins fyrir dómi að fangaverðir höfðu sig ítrekað í frammi varðandi upplýsingaöflun frá dómfelldu. Bókað var sérstaklega um þetta atriði í dómi Hæstaréttar í þá veru að fangavörðum væri ekki heimilt að hafa afskipti af rannsókn opinbers máls að eigin frumkvæði. Áhorfsmál er hvort þessi upplýsingaöflun fangavarða hafi verið að undirlagi rannsóknaraðila, þó vísbendingar séu um það,³⁶⁷³ en ljóst sýnist hins vegar að hún var skipulögð með það að markmiði að afla upplýsinga. Um einstök tilvik höfðu komið fram vísbendingar undir rekstri dómsmálsins sem höfðu orðið Hæstarétti tilefni til framangreindrar athugasemdar. Á síðari tímum hafa komið fram ítarlegri upplýsingar um á hvern máta þessu hafi í raun verið hagað, meðal annars þannig að einstökum fangavörðum hafi verið úthlutað því verkefni að sitja að spjalli með dómfelldu.³⁶⁷⁴ Svo langt virðist hafa verið gengið í þessum efnum að starfsmenn fangelsisins hafi tekið frumkvæði í rannsókn einstakra atriða í málinu. Fram kemur í dagbók fangelsisins við Síðumúla að forstöðumaður fangelsisins hafi verið í símsambandi við fulltrúa yfirsakadómara 23. ágúst 1976 þeirra erinda að bera undir hann hvort ekki væri tímabært að fara með endurupptökubeiðanda á nýja staðinn til að gefa henni kost á að benda á hvar líkið væri falið. Þessu erindi hafi fulltrúinn tekið vel. Fram kemur svo bókað degi síðar að forstöðumaðurinn hafi farið ásamt rannsóknarlögreglumanni með endurupptökubeiðanda suður í hraun til að athuga á ákveðnum stað. Enn var svo farið með hana til leitar suður í hraun 27. ágúst 1976 en í það skiptið fór forstöðumaðurinn og fangavörður með endurupptökubeiðanda. Svo rammt sýnist hafa kveðið að þessum afskiptum að Karl Schütz óskaði þess eindregið að fangaverðir ræddu ekki við dómfellda Sævar um sakamálin að forstöðumanni Síðumúlafangelsisins einum undanteknum eftir því sem bókað var í dagbók fangelsisins 11. nóvember 1976. Bókað var af hálfu forstöðumannsins í dagbókina á sama stað eindregin ósk þess efnis að farið verði eftir þessari beiðni og það rökstutt með vísan til þess að Karli Schütz þyki nóg komið af lyginni aftur á bak og áfram.³⁶⁷⁵

³⁶⁷¹ Málsgrein 866.

³⁶⁷² Málsgögn endurupptökunefndar, bls. 4345.

³⁶⁷³ Málsgrein 389.

³⁶⁷⁴ Málsgreinar 1860, 1870 og 570.

³⁶⁷⁵ Málsgrein 818.

2356. Með úrskurðum sakadóms Reykjavíkur var ákveðið að fimm dómfelldu skyldu sæta geðrannsókn; endurupptökubeiðandi, Guðjón, Kristján Viðar, Sævar og Tryggvi Rúnar. Ekki virðist hafa komið til álita að æskja geðrannsóknar á dómfellda Alberti. Þrír lækningar önnuðust þessar rannsóknir, tveir geðlækningar og yfirlæknir á Kleppi. Geðlæknir annaðist geðrannsókn á endurupptökubeiðanda og dómfellda Tryggva Rúnari, annar geðlæknir annaðist rannsókn á dómfellda Sævari og Guðjóni og yfirlæknirinn framkvæmdi geðrannsókn á dómfellda Kristjáni Viðari. Ekki er bókað um samskipti rannsóknaraðila við geðlækni þann er annaðist rannsókn dómfellda Sævars og Guðjóns en hinir tveir virðast hafa átt fundi með rannsóknaraðilum í tengslum við viðtöl við dómfelldu. Yfirlæknirinn virðist jafnframt hafa tekið dómfellda Kristján Viðar í viðtal að rannsóknarlögreglumanni viðstöddum. Þá er bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla um slíka fundi geðlæknis er annaðist rannsókn á endurupptökubeiðanda og dómfellda Tryggva Rúnari við rannsóknarlögreglumann og fulltrúa yfirsakadómarar vegna geðrannsóknar endurupptökubeiðanda 11. maí 1976³⁶⁷⁶ og svo 4. júlí 1976³⁶⁷⁷ í tengslum við geðrannsókn endurupptökubeiðanda og dómfellda Tryggva Rúnars en þann fund sátu auk geðlæknis endurupptökubeiðanda og dómfellda Tryggva Rúnars, vararíkissaksóknari og rannsóknarlögreglumaður. Á sama hátt var bókað um fundi yfirlæknis með rannsóknaraðilum í tengslum við geðrannsókn dómfellda Kristjáns Viðars, bæði 20. apríl 1976 og 1. maí 1976.³⁶⁷⁸ Í fyrra tilfellingu átti yfirlæknir fund með forstöðumanni fangelsisins við Síðumúla og rannsóknarlögreglumanni þar sem var borið undir yfirlækni hvort hyggilegt væri að samprófa dómfellda Kristján Viðar og dómfellda Sævar sem lækni mun hafa talið frekar óæskilegt vegna hugsanlegs áhrifamáttar dómfellda Sævars á dómfellda Kristján Viðar. Bókað var að hann legði það í vald lögreglunnar hvort framkvæmt yrði.³⁶⁷⁹ Laugardaginn 1. maí 1976 tók yfirlæknir dómfellda Kristján Viðar til viðtals í tæpar tvær klukkustundir, að viðstöddum rannsóknarlögreglumanni. Óljóst er hver tilgangur þessa viðtals var, hvort það var liður í geðrannsókn eða rannsókn málanna. Dómfelldi Kristján Viðar var svo í yfirheyrslum áfram þann dag af hálfu rannsóknarlögreglumanns og vararíkissaksóknara langt fram yfir miðnætti aðfaranótt sunnudagsins 2. maí 1976.
2357. Ljóst sýnist af bókunum er tengjast geðrannsóknnum, sem dómfelldu undirgengust, að hlutverk þeirra sem framkvæmdu rannsóknirnar hafi ekki verið eins skýrt afmarkað eins og hefur orðið á síðari tímum þegar kappkostað er að sá sem rannsókn framkvæmir sé óaðfínanlegt vitni í skilningi laga. Sá sem annast rannsókn hafi ekki fjallað um málefni viðkomandi aðila á neinn hátt, hvorki sem meðferðarlæknir, rannsakari eða álitsgjafi. Fyrir liggur alltént að í dómi sakadóms Reykjavíkur var rakið það sem haft var eftir dómfelldu úr viðtölum þeirra við þá geðlækna sem framkvæmdu geðrannsóknir á þeim. Eðli máls samkvæmt er þess varla að vænta að geðlæknarnir hafi gætt réttarfarsákvæða þegar þeir ræddu málsatvik við dómfelldu. Í þessu sambandi skal því síðan haldið til haga að vitnað var til þessara samtala í niðurstöðu

³⁶⁷⁶ Málsgrein 407.

³⁶⁷⁷ Málsgrein 487.

³⁶⁷⁸ Málsgrein 383.

³⁶⁷⁹ Málsgrein 362.

sakadóms, til dæmis var haft eftir orðrétt úr skýrslu geðlæknis til stuðnings sakfellingu dómfellda Tryggva Rúnars. Sýnist þannig ekki loku fyrir það skotið að upplýsingar frá dómfellda sem þannig var aflað hafi getað haft áhrif á sakarmatið, í það minnsta í hans tilviki.

2358. Dómfelldu áttu einnig samskipti við sálfræðinga á vegum rannsóknaraðila á þeim tíma sem þau sættu rannsókn. Þannig mátti dómfelldi Albert undirgangast sérstaka ítrekaða sefjunarfundi undir stjórn sálfræðings. Rannsakendur virðast hafa álitnið þessa aðferð vera tæka rannsóknaraðferð til að rifja upp málsatvik en að auki var gerð tilraun til að dáleiða dómfellda Albert með fulltingi geðlæknis. Þær frásagnir sem ráða má að dómfelldi hafi látið í té undir sefjunarástandi virðast hafa verið rannsakendum aðgengilegar sem upplýsingar til að vinna með. Við sýnist blasa að við þessar aðstæður var ekki unnt að gæta lögboðinnar skyldu að gera dómfellda grein fyrir réttindum sínum í samræmi við 40. gr. laga um meðferð opinberra mála, hvorki við þá sefjun sem lögreglumenn voru viðstaddir og enn síður á þeim sefjunarfundum sem sálfræðingurinn var einn með dómfellda Alberti og hljóðritaði svör hans og afhenti lögreglu.
2359. Dómfelldu Kristján Viðar og Tryggvi Rúnar og endurupptökubeiðandi voru færð hvert um sig færð fram til þriggja geðlækna, rannsóknarlögreglumanns og réttargæslumanns 12. október 1976 og í yfirheyrslu í kjölfarið. Þar voru þau sprautuð með ótilgreindu lyfi í því skyni að rifja upp atburði sem þau mundu ekki. Engin rannsóknargögn liggja fyrir önnur en samantektaskýrsla Karls Schütz um framburð endurupptökubeiðanda um þessa aðgerð. Jafnframt birtist frétt í dagblaði 26. október 1976 þar sem fram kom að endurupptökubeiðandi og Kristján Viðar hafi verið sprautuð með einhvers konar lyfi í þeim tilgangi að aðstoða þau að muna betur eftir atburðum en það hafi ekki borið árangur.
2360. Þá liggja fyrir upplýsingar um að tveir dómfelldu, Guðjón og Sævar, hafi undirgengist sérstaka prófun þar sem þess var freistað að leiða í ljós hvort þeir væru að segja satt með því að mæla streitu í röddu þeirra með sérstöku tæki þegar þeir svöruðu spurningum um sakarefni Geirfinnsmálsins, lygamæli sem byggði á raddgreiningu.³⁶⁸⁰ Prófun þessi var framkvæmd af Gísla H. Guðjónssyni sem þá lagði stund á sálfræðinám í Bretlandi. Prófun á dómfellda Sævari er ekki fyrirbyggjandi en er getið í gögnum málsins³⁶⁸¹ og bókinni Dómsmorð – Endurupptökubeiðni Geirfinns- og Guðmundarmála sem Sævar gaf út 1997. Fyrir liggja hins vegar öll gögn er lúta að prófi því sem dómfelldi Guðjón undirgekkst, 31. desember 1976, en sú prófun fór fram að viðstöddum fulltrúa yfirsakadómarara og réttargæslumanni dómfellda.³⁶⁸² Dómfelldi ritaði jafnframt um hans sýn á tilgang og markmið lygamælingaprófsins í dagbók sína á þá lund að lögreglan vilji ekki fallast á minnisleysi hans og telji að um yfirhylmingu sé að ræða. Sýndi dómfelldi því sjónarmiði góðan skilning, hann gæti ekki búist við að minnisleysi yrði tekið trúanlegt og hann hefði ekki á móti því að beitt yrði nýjustu tækni í þessum efnun. Dómfelldi bókaði sérstaklega að hafa fengið það

³⁶⁸⁰ Málsgrein 1834.

³⁶⁸¹ Málsgrein 1834.

³⁶⁸² Málsgreinar 1029, 1052 og 1834.

svar að fordæmum um notkun svona tækis væri ekki til að dreifa þegar hann innti eftir þeim.³⁶⁸³ Af fyrirbyggjandi spurningum má ráða að þær hafi verið af tvennum toga, annars vegar eins konar viðmiðunarspurningar og hins vegar efnislegar spurningar er lutu að málsatvikum Guðmundar- og Geirfinnsmálanna.³⁶⁸⁴

2361. Engin lögregluskýrsla var gerð enda enginn lögreglumaður viðstaddur en haft hefur verið eftir Gísla H. Guðjónssyni að hann hafi ekki verið við störf sem lögreglumaður á þessum tíma, heldur verið erlendis við nám. Þá er ekki vitað til þess að bókað hafi verið um prófunina í þingbók þó fulltrúi yfirsakadómara hafi verið viðstaddur. Verður því ekki séð að framkvæmd þessarar prófunar hafi átt sér stoð í lögum um meðferð opinberra mála.

VII.5.2.d.4 Aðkoma Karls Schütz að rannsókn sakamála

2362. Fyrir liggur að á vegum dómsmálaráðherra var fenginn þýskur maður, Karl Schütz, fyrrum rannsóknarlögreglumaður frá Vestur-Þýskalandi sem sestur var í helgan stein til þess að leggja lið við rannsókn Geirfinnsmálsins fyrst og fremst. Schütz kom hingað til lands í júlí 1976 og lauk störfum í febrúar 1977.
2363. Engin lagaheimild var til þessarar ráðstöfunar og þrátt fyrir að kallað hafi verið eftir skipunar- eða erindisbréfi Karls Schütz þá liggur slíkt ekki fyrir.³⁶⁸⁵ Hvert hlutverk hans var því við rannsóknina verður helst ráðið af framgöngu hans og síðari tíma frásögnum auk hans eigin skilgreininga. Hafa má fróðleik af blaðaviðtali er birtist við Karl Schütz 17. desember 1976.³⁶⁸⁶ Þess var getið í viðtalinu að starfsmenn sakadóms Reykjavíkur og rannsóknarlögreglunnar hafi unnið geysimikið og gott starf en víst væri að koma Karls Schütz hingað til lands hafi verið mikilvæg í þessu sambandi. Í greininni var ferill Karls Schütz hjá vestur-þýsku rannsóknarlögreglunni rakinn og síðan fjallað um að maður, sem átti áratugastarf á vegum íslensku utanríkisþjónustunnar að baki, hafi leitað liðsinnis þýsks ráðuneytisstarfsmanns varðandi það að finna sérfræðing í sakamáli sem gæti stuðlað að því að leysa umfangsmikil glæpamál á Íslandi. Sá benti á Karl Schütz sem væri þeim hæfileikum búinn, að takist honum ekki að leysa mál, þá væri það óleysanlegt.
2364. Því var lýst af hálfu rannsóknarlögreglumanns sem mætti til viðtals við starfshópinn að hlutverk Karls Schütz hafi verið að taka stjórnina á rannsóknarteymi sem sett var á laggirnar í byrjun ágúst 1976, sem nefnt var rannsóknarnefnd Reykjavíkur, en þar með hafi vinnubrögð öll orðið mun skipulegri og markvissari auk þess sem hann hagnýtti aðrar yfirheyrsluáferðir en þær sem tíðkast hefðu. Karl Schütz ritaði jafnframt svokallaðar vikuskýrslur til dómsmálaráðherra í þeim tilgangi að halda honum upplýstum um framgang starfa rannsóknarnefndar Reykjavíkur. Vikuskýrslur þessar urðu sjö, sú fyrsta dagsett 20. september 1976 og sú síðasta 7. janúar 1977.³⁶⁸⁷ Að auki ritaði Karl Schütz væntanlega formála að svonefndri lokaskýrslu sem og lokaskýrsluna

³⁶⁸³ Málsgrein 1029.

³⁶⁸⁴ Málsgrein 1834.

³⁶⁸⁵ Málsgrein 1649.

³⁶⁸⁶ Málsgrein 1013.

³⁶⁸⁷ Málsgreinar 652, 720, 745, 805, 871, 989 og 1072.

sjálfá og skjal sem ber heitið huglægar málsástæður, en skjölin eru ódagsett og óundirrituð en gefin út fyrir útgáfu ákæru í Geirfinnsmálinu 16. mars 1977.³⁶⁸⁸ Leiða má að því líkur að ríkissaksóknari hafi haft skjölin milli handa þegar unnið var að útgáfu ákæru í þeim þætti málsins er laut að hvarfi Geirfinns Einarssonar. Vikuskýrslurnar og lokaskýrslan með fylgigögnum voru ekki lagðar fram í dómi á sínum tíma en varpa nokkuð glöggu ljósi á þróun rannsóknar málsins eftir að Karl Schütz kom að verkum. Í þeim birtist jafnframt viðhorf Karls Schütz til úrlausnarefnisins en í vikuskýrslunum rakti hann atburðarás 19. nóvember 1974 eins og hún birtist úr framburðum dómfelldu að hans mati. Skýrslur þessar eru nokkuð opinskáar um þau tilvik sem verið var að rannsaka, hvort sem þau lutu að einstökum viðfangsefnum eða grunsemdum er beindust að einstökum mönnum um aðild að málinu.³⁶⁸⁹ Þegar skýrslur þessar eru gaumgæfðar virðist einkum hafa verið lagt til grundvallar að dómfelldu væru sek en leiða þyrfti í ljós sönnun þess að svo væri. Birtist viðhorf þetta í ítarlegum rannsóknarfyrirmælum í skýrslum með yfirskriftinni „atriði sem styrkja játningar“ sem bera þess merki að vera samin í það minnsta sum á þýsku og svo snarað á íslensku.³⁶⁹⁰ Ef horft er til þessara rannsóknarfyrirmæla og framsetningu málsins sýnist rannsóknin vart hafa beinst jöfnum höndum að atriðum sem benda til sektar og sýknu, samanber 39. gr. laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála. Vert er að geta þess að þessar rannsóknir sem beindust að því að styrkja játningar leiddu engin sýnileg sönnunargögn í ljós auk þess sem lítt eða ekkert kom í raun út úr yfirheyrslum yfir vitnum sem rannsókninni var beint að í þessum tilgangi.

2365. Sjöunda vikuskýrsla Karls Schütz frá 7. janúar 1977 er sérstaklega upplýsandi í þessum efnum.³⁶⁹¹ Þar getur hann þess meðal annars að starfsmaður nafngreindrar bílaleigu hafi viðurkennt fyrir lögreglu að hafa ansi oft leigt bifreiðar fyrirtækisins í eigin þágu og stungið greiðslunum í eigin vasa. Starfsmaðurinn hafi jafnframt borið um að hann hafi mögulega lánað dómfellda Sævari eða endurupptökubeiðanda nokkrum sinnum bifreið án þess að gera formlegan samning þar um og þá mögulega 19. nóvember 1974. Hann þykist hins vegar ekki getað munað nákvæmlega eftir því hvort svo hafi verið. Í þessum efnum er beinlínis rangt farið með af hálfu Karls Schütz, því nefndur einstaklingur hafði þvertekið fyrir að hafa lánað eða leigt bifreiðar bílaleigunnar út án samnings fyrr en þeir hefðu verið teknir úr kaskótryggingu en það hafi ekki verið gert fyrr en vorið 1975.³⁶⁹² Í vikuskýrslu sinni greindi Karl jafnframt frá því að dómfelldi Guðjón hafi valdið erfiðleikum við að upplýsa málið frekar 31. desember 1976. Hann hafði þá lýst því yfir við rannsakendur að hann vissi eiginlega alls ekki hvort hann hafi verið með í Keflavík eða ekki. Rakti Karl það til sálfræðiþrófs sem dómfelldi hefði undirgengist á vegum fulltrúa yfirsakadómarara sem Gísli H. Guðjónsson hefði framkvæmt. Hafði Karl eftir dómfellda í beinni ræðu, innan gæsalappa, efasemdir um réttmæti fyrri framburðar og hvort hann yrði að draga hann

³⁶⁸⁸ Málsgreinar 1333–1335.

³⁶⁸⁹ Málsgrein 805.

³⁶⁹⁰ Málsgreinar 652, 720, 745, 805, 871, 989 og 1072.

³⁶⁹¹ Málsgrein 1072.

³⁶⁹² Málsgrein 1023.

til baka. Kvað Karl atriði úr rannsókninni hafa verið sett fram viðvaningslega. Svo sagði í skýrslunni: „Þessi „yfirheyrsla“ er hins vegar í algjörrri mótsögn við þá stefnu sem rannsóknarnefndin hefur beitt til þessa – með góðum árangri – og felst í því að sannfæra kærða um að það sé honum fyrir beztu að segja allan sannleikann og að svonefndar „minnisglompur“ hans séu ekki sannfærandi.“ Jafnframt hafi dómfellda verið gefnar hættulegar ábendingar, til að mynda hafi þátttaka hans í verknaðinum í Keflavík verið dregin í efa í spurningunum, en þátttakan hafi margsinnis verið staðfest. Ritaði Karl Schütz að síðustu hvað þetta atriði snerti að þess hafi verið vænst að dómfelldi myndi upplýsa um síðustu vafaatriðin en nú væri búið að stefna í hættu frekari framvindu á rannsókn málsins.

2366. Í formála lokaskýrslu rannsóknarnefndar Reykjavíkur skilgreinir Karl Schütz inntak lokaskýrslunnar og hlutverk sitt.³⁶⁹³ Lokaskýrslan væri aðallega byggð á síðustu framburðum sem beri saman og þar með þeim fyrirbyggjandi sönnunum sem þungar væru á metunum. Hlutverk sitt taldi Karl Schütz ekki felast í að leggja fram mál sem væri nákvæmt og yfirvegað í refsiréttarlegum skilningi heldur að leysa afbrotafræðilega óupplýst afbrot.³⁶⁹⁴
2367. Í skjali sem virðist hafa fylgt lokaskýrslunni með heitinu huglægar málsástæður var sakarefni Geirfinnsmálsins sett fram á næsta einsleitan hátt og gengið langt í að mála dómfelldu og framgöngu þeirra í dökkum litum. Var til dæmis talið tilefni til að gruna dómfelldu Sævar og Kristján Viðar um kæruleysi gagnvart því að verða valdir að dauða Geirfinni með vísan til fortíðar þeirra. Byggði sú ályktun á því að þeir hefðu að mati höfundar skýrslunnar sannað það í morðmáli Guðmundar Einarssonar að vera færir um að drepa mann af lítilfjörlegu tilefni. Var síðan farið þungum orðum um lyndiseinkunnir þeirra tveggja. Ósvífni og tilfinningaleysi dómfellda Sævars væru sterk líkindi til þess að Geirfinni hefði verið rutt úr vegi til að komast hjá því að borga honum fyrir spíra og eða til að losna við óþægilegt vitni. Til þessa hefði hann beitt dómfellda Kristjáni Viðari, sleppt honum lausum, eins og það var orðað, en í slíkum tilvikum gæti hann orðið gripinn nokkurs konar drápslosta.³⁶⁹⁵ Áréttað skal að ályktanir í þessa veru eiga sér ekki stoð í gögnum málsins, þar með talið geðrannsóknnum yfir dómfelldu.
2368. Af skoðun áðurgreindra skýrslna Karls Schütz, hvaða augum hann leit hlutverk sitt og hve rannsóknaraðgerðir miðuðu að því að samræma framburði dómfelldu og styrkja játningar eins og það hét, sýnist mega draga í efa að gætt hafi verið lögbundinnar hlutlægni í samræmi við 39. gr. laga um meðferð opinberra mála við rannsókn málsins undir hans verkstjórn.

³⁶⁹³ Málsgrein 1334.

³⁶⁹⁴ Málsgrein 1333.

³⁶⁹⁵ Málsgrein 1335.

VII.5.3 Meðferð dómstóla

2369. Ákæra vegna þess þáttar málsins er laut að hvarfi Guðmundar Einarssonar var gefin út 8. desember 1976 og svo önnur ákæra gefin út vegna hvarfs Geirfinns Einarssonar og rangra sakargifta 16. mars 1977.
2370. Bókað var í þingbók sakadóms 21. mars 1977 að dómáramur málsins hefðu fengið því úthlutað 15. desember og tekið það þá til athugunar.³⁶⁹⁶ Var við það tækifæri farið yfir aðstæður dómfelldu og bókað að; endurupptökubeiðandi og dómfelldi Albert væru ekki í gæsluvarðhaldi, dómfelldu Kristján Viðar og Sævar væru í Hegningarhúsinu og dómfelldu Guðjón og Tryggvi Rúnar væru í Síðumúlafangelsi. Þangað hefði sá síðastnefndi verið fluttur frá Litla-Hrauni þar sem framkvæmd gæsluvarðhaldsins hafi verið nánast eins og um refsifanga væri að ræða. Því hefði dómurinn breytt. Síðan var bókað að þar sem mikið vantaði á að yfirheyrslum í málinu væri lokið og ósamræmi væri í framburðum ákærðu hafi dómurinn ákveðið, með vísan til 16. gr. laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála, að þinghöld í málinu yrðu lokuð fyrst um sinn. Sakadómur ákvað þannig að víkja frá meginreglu laga um meðferð opinberra mála að málsmeðferð fyrir dómi skuli vera opinber. Til slíks var heimild og lagt í vald dómsins að meta meðal annars á grundvelli sjónarmiða í a-lið 2. mgr. 16. gr. laganna, ef dómurinn teldi þess þörf til að leiða sannleikann í ljós, til dæmis á frumstigi rannsóknar.
2371. Sýnist nokkuð umdeilanlegt að sú forsenda fyrir því að loka þinghöldum málsins, að ósamræmi væri í framburðum ákærðu, hafi verið réttmæt þegar horft er til þess að sakborningar höfðu, er þarna kom sögu, verið í mjög ítarlegum yfirheyrslum, ítrekuðum samprófunum og samvistum í vettvangsferðum í hartnær 15 mánuði, eins og áður hefur verið rakið.³⁶⁹⁷ Sýnist svo víðtæk takmörkun á réttindum dómfelldu til að vera viðstaddir þinghöld og hlýða á framburði vitna og eftir atvikum annarra sakborninga virðist vart eiga við rök að styðjast með hliðsjón af þeim grundvallarréttindum þeirra að kynna sér gögn sakamáls sem höfðað var á hendur þeim.
2372. Svo fór að þinghöld málsins voru haldin fyrir luktum dyrum allt frá upphafi dómsmeðferðar 21. mars 1977 þar til munnlegur málflutningur hófst 3. október 1977. Allar skýrslutökur vitna fóru fram fyrir luktum dyrum og svo virðist sem sakborningum hafi verið meinað að vera viðstaddir ef unnt er að leggja til grundvallar bókun dómfellda Guðjóns í dagbók sína. Dómfelldi vék að þessu álitaefni í umfjöllun um samskipti við verjanda sinn í framhaldi af þinghaldi í sakadómi 14. september 1977. Dómfelldi ritaði um að hafa rætt við verjanda sinn sem hafi tjáð honum að hann fengi skjöl málsins afhent að aflokinni samprófun en fengi ekki að vera viðstaddur vitnaleiðslur. Að sögn maldaði dómfelldi í móinn en skráði að verjandinn hafi glott.³⁶⁹⁸ Þá bókaði dómfelldi um að mikið uppþot, eins og hann orðaði það, hafi orðið

³⁶⁹⁶ Málsgrein 1347.

³⁶⁹⁷ Sjá kafla VII.5.2.d.1.

³⁶⁹⁸ Málsgrein 1612.

er verjandi Tryggva Rúnars hafi lagt fram kröfu um að dómsformaður viki sæti.³⁶⁹⁹ Ritaði dómfelldi um að hafa fengið afhent málskjöl, en víða vantaði blaðsíður.

2373. Má jafnvel leiða líkum að því að með þessari framkvæmd hafi möguleikar dómfelldu til að haga vörnum sínum með fullnægjandi hætti verið skertir þar sem þeim hafi varla verið ljóst hvað hafi komið fram fyrir dómi af hálfu vitna og annarra sakborninga og því staðið höllum fæti til að taka afstöðu til og verjast slíkri sönnunarfærslu.
2374. Auk þess að dómfelldu voru ekki viðstödd vitnaleiðslur þá virðast verjendur ekki heldur hafa verið viðstaddir nema þær skýrslutökur og samprófanir fyrir dómi sem skjólstæðingar þeirra áttu hlut að. Vararíkissaksóknari var á hinn bóginn viðstaddur allar skýrslutökur að undanskilinni skýrslu sem tekin var af vitni 16. ágúst 1977.³⁷⁰⁰ Þegar munnlegur málflutningur hófst 3. október 1977 var meðal annars bókað í þingbók sakadóms af hálfu dómsins af gefnu tilefni að verjendum hefði verið tilkynnt 21. mars 1977 að málsmeðferð héldi áfram næstu daga og vikur og væri þeim frjáls aðgangur að öllum þinghöldunum. Dómarar málsins minntust þess ekki að verjendur hefðu látið í ljós ósk um að vera viðstaddir önnur þinghöld en þau sem skjólstæðingar þeirra væru boðaðir til. Þeim hafi því ávallt verið tilkynnt um slík þinghöld en ekki önnur að jafnaði.³⁷⁰¹ Bókun þessi var sett fram í tilefni af fyrirspurn verjanda Tryggva Rúnars³⁷⁰² en verjandi dómfellda Sævars, hafði einnig gagnrýnt það 11. maí 1977 að vitnið [GunJ] hafi farið úr landi án þess að verjendur hefðu haft sömu aðstöðu og ákærvaldið til að yfirheyra vitnið auk þess sem dómfelldi Sævar hefði lagt ríka áherslu á að vera samprófaður við vitnið.³⁷⁰³ Vert er þó að geta þess að dómfelldi var leiddur til samprófunar við vitnið samkvæmt bókun í þingbók sakadóms þannig að bréf verjandans sýnist byggt á misskilningi hvað það atriði varðar.³⁷⁰⁴
2375. Gagnrýni verjendanna sýnist vera næsta réttmæt og bókun dómsins vart til þess fallin að vega upp þann ágalla á málsmeðferðinni sem hlaust af því að verjendur hafi ekki verið boðaðir til þinghalda. Sýnist þessi aðferð, að ætla verjendum að hafa frumkvæði að því að afla sér upplýsinga um tímasetningu þinghalda og hvað ráðgert væri að taka fyrir í einstökum þinghöldum, enn gagnrýniverðari fyrir þær sakir að sakborningar áttu ekki kost að vera viðstaddir þegar vitni mættu fyrir dóm, eins og áður var rakið. Hafa verður í huga að í hvoru máli um sig voru þrír ákærðu sakaðir um að hafa í sameiningu orðið manni að bana og miklu skipti því fyrir varnir hvers dómfellda hvernig aðrir báru um eigin háttsemi og um háttsemi annarra. Sýnist sakborningum hafa verið skorinn nokkuð þröngur stakkur um raunhæfa kosti til málsvarnar í þessum efnum.
2376. Tilvik það sem varð verjendunum tilefni til gagnrýni sýnist sérstaklega viðurhlutamikið. Um var að ræða mann sem gaf ekki skýrslu fyrir lögreglu en var kynntur til sögunnar sem sjónarvottur að atlögu að Guðmundi Einarssyni við framhaldsrannsókn sem fram fór á vegum sakadóms eftir útgáfu ákæru. Viðkomandi var kvaddur skriflega

³⁶⁹⁹ Málsgrein 1612.

³⁷⁰⁰ Málsgrein 1570.

³⁷⁰¹ Málsgrein 1645.

³⁷⁰² Málsgrein 1646.

³⁷⁰³ Málsgrein 1467.

³⁷⁰⁴ Málsgrein 1456.

fyrir dóm til að gefa skýrslu og tilefnið efnislega rakið í bréfi sakadóms. Rakið var að hann muni hafa verið sjónarvottur að átökum að Hamarsbraut 11 er leiddu til þess að Guðmundur beið bana.³⁷⁰⁵ Tveir lögreglumenn komu með [GunJ] frá Spáni föstudaginn 29. apríl 1977. Ef marka má það sem dómfelldi Tryggvi Rúnar bókaði í dagbók sína degi fyrr virðist í það minnsta verjanda hans hafa verið ókunnugt um að [GunJ] væri væntanlegur næsta dag.³⁷⁰⁶ Þinghald var svo haldið á laugardegi, 30. apríl 1977,³⁷⁰⁷ þar sem bókað var um að tveir lögreglumenn hafi farið til Spánar 23. apríl 1977 og [GunJ] fallist á að koma til Íslands og bera vitni. Bókað var í þingbók um þennan aðdraganda og að málið hafi verið reifað fyrir [GunJ] en þar sem reifunin hafi tekið alllangan tíma og viðkomandi eftir sig eftir langt ferðalag degi fyrr hafi verið afráðið að fresta skýrslutöku til mánudags. Þegar dómþing var haldið mánudaginn 2. maí 1977 var sérstaklega bókað að vitninu hafi verið sýnd blaðafrétt frá 30. janúar 1974 um hvarf Guðmundar, sem hann kannaðist við að hafa séð á sínum tíma en ekki tengt við neitt sem hann hafi verið sjónarvottur að. Þá voru honum sýndar ljósmyndir, meðal annars af dómfelldu, Sævari, Tryggva Rúnari og Kristjáni Viðari sem hann hafi þekkt, og jafnframt bókað að farið hafi verið með vitnið að Hamarsbraut 11 á laugardegnum og þess getið að húsakynninn hefðu komið honum kunnuglega fyrir sjónir.³⁷⁰⁸

2377. Þrátt fyrir að vitnið hafi fengið efnislega skilgreint tilefni skýrslutöku fyrirfram í boðunarbréfi, honum gefinn kostur á að skoða aðstæður á Hamarsbraut 11, honum kynnt blaðaumfjöllun um hvarf Guðmundar og lagðar fyrir hann ljósmyndir, meðal annars af áðurnefndum dómfelldu, var framburður [GunJ] mjög ómarkviss og minni hans óglögg um málsatvik.³⁷⁰⁹ Svo virðist sem málsatvik hafi ekki rifjast upp fyrir honum fyrr en í ítarlegri samprófun fyrir dómi sem haldinn var degi síðar, þriðjudaginn 3. maí 1977, með dómfellda Alberti. Dómfelldi Albert mætti fyrir dóm klukkan 10:14 og féllst á að gefa skýrslu og taka þátt í samprófun án verjanda þar sem ekki náðist í verjanda hans. Að aflokinni skýrslutöku yfir dómfellda Alberti mætti [GunJ] til samprófunar klukkan 11:00 sem svo stóð til klukkan 15:50.³⁷¹⁰ Degi síðar mætti [GunJ] enn til vitnisburðar klukkan 10:00 en eftir hádegishlé var hann samprófaður við dómfelldu, Sævari, Tryggva Rúnari og Kristján Viðar og bókað að verjendur dómfellda Tryggva Rúnars og Kristjáns Viðars hafi verið viðstaddir.³⁷¹¹ Enn mætti [GunJ] fyrir dóm fimmtudaginn 5. maí 1977 en eftir að hann bar enn um málsatvik lýsti vararíkissaksóknari því yfir að [GunJ] yrði ekki saksóttur eins og málið lægi fyrir. Við svo búíð vann hann eið að framburði sínum í samræmi við 2. mgr. 100. gr. laga um meðferð opinberra mála. Vitnið fór svo strax af landi brott. Vert er að halda til haga að þann tíma sem [GunJ] var héraendis var höfð á honum lögregluvakt

³⁷⁰⁵ Málsgrein 1425.

³⁷⁰⁶ Málsgrein 1444.

³⁷⁰⁷ Málsgrein 1448.

³⁷⁰⁸ Málsgrein 1450.

³⁷⁰⁹ Málsgrein 1450.

³⁷¹⁰ Málsgrein 1453.

³⁷¹¹ Málsgrein 1456.

samkvæmt ákvörðun dómsins og með samþykki hans, eins konar stofufangelsi eftir því sem næst verður komist.³⁷¹²

2378. Framanrakin forsenda fyrir lokun þinghalds virðist á sama hátt hafa verið notuð til þess að takmarka aðgang dómfelldu að verjendum sínum og birtist afstaða dómsins í þessum efnum í bókun í þingbók sakadóms frá 16. september 1977³⁷¹³ sem gerð var í tilefni af kröfu verjanda dómfellda Tryggva Rúnars um að dómsformaður viki sæti. Tilefni þeirrar kröfu var efni bókunar í fangelsisdagbók frá 3. mars 1977.³⁷¹⁴ Í þeirri bókun kemur fram að dómsformaður hafi synjað ósk dómfellda Tryggva Rúnars um að hitta verjanda sinn í það minnsta strax en verjandinn hafði viljað hitta dómfellda einslega. Í tilvitnaðri bókun í fangelsisdagbókinni var rakið samtal varðstjóra í fangelsinu og dómsformannsins og bókað að dómsformaður væri ekki sáttur við afturköllun hans á játningu í Guðmundarmálinu. Varðstjórinn bókaði um að það væri ekki nýtilkomið með breyttan framburð þar sem dómfelldi hefði orðað það snemma sumars 1976 að draga framburð sinn til baka. Þá var bókað að dómsformaður gerði athugasemd við að dómfelldi Tryggvi Rúnar hafi áður fengið að hitta verjanda sinn með leyfi varðstjórans að honum viðstöddum. Dómsformaðurinn hafi við svo búið þvertekið fyrir slíkt vegna þess „hvernig Tryggvi hagaði sér“, eins og það var orðað í bókuninni. Í úrskurði sakadóms uppkveðnum 16. september 1977, þar sem því var hafnað að dómsformaðurinn viki sæti, var fyrst vikið að því að kveðið væri á um í 86. gr. laga um meðferð opinberra mála að verjanda væri heimilt að tala við skjólstæðing sinn einslega, þegar hann er í gæslu, nema dómari telji hættu á að rannsókn torveldist fyrir það. Dómurinn hafi metið að slík hættu hafi verið fyrir hendi 3. mars 1977 enda hafi dómurinn ekki hafið yfirheyrslur fyrir dómi vegna hvarfs Guðmundar Einarssonar og ákærðu höfðu reynst reikulir í framburðum sínum hjá lögreglu um það mál. Tekið var fram að bann við samtölum einslega hafi gilt um alla verjendur á þessum tíma. Í ljósi skýlauss réttar dómsins samkvæmt framangreindu lagaákvæði til að ákveða um slík viðtöl væri ekki hægt að fallast á skoðun verjandans um að skjólstæðingur hans hafi átt ótvíræðan rétt í þessum efnum. Þá var tekið fram að ummælin í fangelsisdagbókinni hefðu ekki verið borin undir dómsformanninn og honum því ekki unnt að staðfesta þau en áréttað að jafnvel þótt ummælin væru rétt eftir höfð fælist ekki í þeim að dómsformaðurinn hefði tekið neina þá afstöðu í málinu sem gerði hann óhæfan til meðferðar þess. Hæstiréttur staðfesti niðurstöðu sakadóms með dómi í máli nr. 158/1977, sem kveðinn var upp 22. september 1977 og birtur á blaðsíðu 885 í dómasafni réttarins það ár. Í niðurstöðu Hæstaréttar var skírskotað til þess að það hafi verið mat dómsformanns sakadóms að fullnægt væri lagaskilyrðum samkvæmt 86. gr. laga um meðferð opinberra mála til að synja mætti verjanda dómfellda Tryggva Rúnars um að ræða við hann einslega að svo stöddu. Taldi Hæstiréttur að engin frambærileg rök fyrirleggjandi, um að framangreind ákvörðun dómsformanns eða aðrar aðgerðir hans í þessum tengslum, bæru vott um að hann muni eigi líta óvilhellt á málavöxtu.

³⁷¹² Málsgreinar 1448 og 1836.

³⁷¹³ Málsgrein 1614.

³⁷¹⁴ Málsgrein 1295.

2379. Af umfjöllun dómstóla sem birtist í tilvitnuðum úrskurði og dómi Hæstaréttar má ráða að réttur dómfelldu til að hitta verjendur sína einslega hafi markast af huglægu mati sakadóms á stöðu framburðar hvers dómfelldu fyrir sig, hversu mikið samræmi var þar á milli. Sambærilegt viðhorf virðist birtast þegar gaumgæft er á hvern hátt þessum rétti var fyrir komið í tilvikum hvers dómfelldu fyrir sig.
2380. Eftir því sem fram kemur í dagbók fangelsisins við Síðumúla virðist dómfelldi Albert hafa verið fyrstur til að fá heimild til að hitta verjanda sinn einslega. Bókað var í dagbók fangelsisins að aðalfulltrúi yfirsakadómar hafi veitt réttargæslumanni dómfellda Alberts, heimild til að ræða við hann 12. febrúar 1976.³⁷¹⁵ Á því tímabili sem endurupptökubeiðandi sat í gæsluvarðhaldi í Síðumúlafangelsi sumarið 1976 hitti hún réttargæslumann sinn einu sinni og þá að rannsóknarlögreglumanni viðstöddum. Dómfellda Guðjóni var veitt heimild til að hitta verjanda sinn, einslega 24. júní 1977³⁷¹⁶ og svo veitt almenn heimild 13. júlí 1977, samhliða því að dómsformaður kynnti að engin frekari þinghöld yrðu haldinn fyrr en í byrjun september vegna sumarleyfa.³⁷¹⁷ Sú heimild var síðan afturkölluð 13. október 1977 og raunar gengið svo langt að banna öll samskipti þeirra á milli í tilefni af afturköllun [SÓH] á vitnisburði sínum.³⁷¹⁸ Það bann var svo fellt úr gildi hvað dómfellda Guðjón snerti 16. nóvember 1977.³⁷¹⁹ Réttargæslumanni dómfellda Kristjáns Viðars var veitt heimild til að ræða einslega við dómfellda 18. maí 1977 en sú heimild síðan afturkölluð 13. október 1977 og öll samskipti bönnuð í tilefni af afturköllun [SÓH] á vitnisburði sínum. Það bann gildi svo þar til framhaldsmálflutningur fyrir sakadómi var afstaðinn 12. desember 1977, með einni undantekningu er þeir fengu að hittast 14. nóvember 1977, en það viðtal fór fram undir eftirliti og verjandanum bannað að ræða sakamálin við dómfellda Kristján Viðar.³⁷²⁰ Hvað dómfellda Sævar snertir er engum bókunum til að dreifa er fela í sér að honum hafi verið veitt heimild til að hitta verjanda sinn einslega, ef undan er skilin fyrrnefnd bókun 13. júlí 1977 þar sem svo virðist sem öllum sakborningum hafi verið veitt slík heimild. Þess er að geta að ekki er bókað sérstaklega um það að öll viðtöl þeirra á milli hafi verið að fangaverði eða lögreglumanni viðstöddum á þessu tímabili. Hins vegar liggur fyrir bókun í dagbók Hegningarhússins 25. apríl 1977 að samhliða því að dómfelldi Sævar væri sviptur heimild til að lesa dagblöð væru öll samtöl bönnuð við dómfellda Sævar önnur en við verjanda hans en fá þyrfti leyfi í hvert sinn og þau færu fram undir eftirliti, en raunar var dagblaðsbannið afturkallað degi síðar. Öll samskipti milli dómfellda Sævars og verjandans voru svo bönnuð í tilefni af afturköllun [SÓH] á vitnisburði sínum. Það bann gildi þar til framhaldsmálflutningur fyrir sakadómi var afstaðinn 12. desember 1977. Við það tækifæri vék verjandi dómfellda Sævars sérstaklega að því að hann hefði aldrei rætt einslega við dómfellda Sævar ef undanskilið væri í hléum við

³⁷¹⁵ Málsgrein 176.

³⁷¹⁶ Málsgrein 1520.

³⁷¹⁷ Málsgrein 1560.

³⁷¹⁸ Málsgrein 1669.

³⁷¹⁹ Málsgreinar 1702 og 1708.

³⁷²⁰ Málsgrein 1700.

málflutning málsins í október 1977 eftir því sem haft var eftir honum í fjölmiðlum.³⁷²¹ Að framan var fjallað um takmörkun á heimild dómfellda Tryggva Rúnars til samskipta við verjanda sinn 3. mars 1977. Þess er að geta að þeim dómfellda og verjanda hans var veitt heimild til samtals einslega 17. mars 1977 og svo almenn heimild til slíkra samskipta 13. apríl sama ár.

2381. Til samanburðar er athyglisvert að bera saman það sem bókað er í dagbók fangelsisins við Síðumúla um afstöðu sakadóms til kröfu rannsóknaraðila um að takmarka rétt [SÓH] til að hafa samskipti við verjanda sinn í einrúmi eftir að hann hafði verið úrskurðaður í gæsluvarðhald vegna gruns um rangan framburð fyrir dómi.³⁷²² Rannsóknarlögreglustjóri tilkynnti fangavörðum 17. október 1977 að [SÓH] mætti alls ekki ræða einslega við verjanda sinn en það hafði fulltrúi yfirsakadómarar heimilað samhliða úrskurði um gæsluvarðhald. Var bókað eftir rannsóknarlögreglustjóra að beina því til réttargæslumanns [SÓH] að ef hann sætti sig ekki við þá afstöðu yrði hann að kæra það til dómarafulltrúans eða Hæstaréttar. Fulltrúi yfirsakadómarar hafði spurnir af þessum ráðagerðum og hafði samband og áréttaði fyrir mæli sín sem yrði að virða; að réttargæslumaðurinn og [SÓH] mættu ræðast við einslega. Svo fór að komist var að málamiðlun í þessum ágreiningi embættismannanna þannig að réttargæslumaður [SÓH] féllst á að áheyrnarfulltrúi væri viðstaddur samtöl þeirra en gæti farið fram á að samtal færi fram í einrúmi sem borið yrði undir dómarafulltrúann.³⁷²³
2382. Gera verður fyrirvara við nákvæmni þeirra upplýsinga sem bókaðar eru í fangelsisdagbækur Síðumúlafangelsisins og Hegningarhússins í þessum efnunum þar sem engar reglur lágu fyrir um hvað skyldi bóka en augljós munur er á því hvaða upplýsingum var haldið til haga í dagbókum hvors fangelsis um sig og hversu ítarlega var bókað. Að sama skapi eru vísbendingar um að verjendur hafi ekki í öllum tilvikum verið tilbúnir til að sinna kalli þegar dómfelldu óskuðu eftir viðtali,³⁷²⁴ auk þess sem vísbendingar eru um að verjendur hafi sótt það misfast að fá að hitta skjólstæðinga sína einslega og raunar bókað eftir dómsformanni í dagbók Síðumúlafangelsis að verjandi dómfellda Sævars kjósi það heldur að viðtöl fari fram í áheyrn.³⁷²⁵
2383. Eins og að framan er vikið að var leyst úr því fyrir Hæstarétti að ekki yrði lesin efnisleg afstaða til sakarefna af hálfu dómsformanns í þá ákvörðun sakadóms að takmarka aðgang dómfellda Tryggva Rúnar að því að hitta verjanda sinn einslega í byrjun mars 1977. Dómsformaður hafi því ekki verið vanhæfur til að dæma í málinu. Ljóst er hins vegar að dómfelldu bjuggu við mjög ólíkt hlutskipti í þessum efnunum. Dómfelldi Albert fékk að eiga í samskiptum við verjanda sinn einslega strax í febrúar 1976 eftir tuttugu daga í gæsluvarðhaldi en dómfelldi Sævar virðist ekki hafa notið slíks réttar allt fram yfir framhaldsmálflutning 12. desember 1977, í tvö ár. Þar sem skriflegra heimilda nýtur ekki við verður því ekki slegið föstu hvað varð til þess að

³⁷²¹ Málsgrein 1711.

³⁷²² Málsgrein 1673.

³⁷²³ Málsgrein 1679.

³⁷²⁴ Málsgreinar 1489 og 1708.

³⁷²⁵ Málsgrein 1457.

hlutskipti dómfelldu varð svo ólíkt en sterkar vísbendingar eru um að það hafi helgast af mati sakadóms á framburðum dómfelldu undir rannsókn málsins og rekstri dómsmálsins. Svo hlutskipti þeirra tveggja sé borið saman virðist dómfelldi Albert hafa notið þess að rannsóknaraðilar hafi litið svo á að hann hafi kappkostað að upplýsa málið en átt við minnisleysi að stríða, en talið dómfellda Sævar hins vegar hafa í frammi undanbrögð og tilraunir til að leiða rannsóknina á rangar brautir og freista þess að torvelda það að málið upplýstist.

2384. Með hliðsjón af framansögðu sýnist einboðin sú ályktun að gengið hafi verið langt í að takmarka rétt dómfelldu sem sátu í gæsluvarðhaldi allan málsmeðferðartímann til að njóta ráðgjafar verjenda sinna. Áhorfsmál sýnist hvort sú takmörkun hafi komið niður á möguleikum þeirra til að koma fullnægjandi vörnum við.

VII.6 Um staflíði a–d 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála

VII.6.1 Greining á nýjum gögnum

2385. Komi fram ný gögn sem ætla má að hefðu verulega miklu skipt fyrir niðurstöðu málsins ef þau hefðu komið fram áður en dómur gekk getur endurupptökunefnd orðið við beiðni manns um að málið verði endurupptekið. Eins og rakið er hér að framan í kafla VII.3.1 verður byggt á ákvörðunum Hæstaréttar um fyrri endurupptökubeiðnir vegna hæstaréttarmálsins nr. 214/1978, um hvaða gögn voru þar talin ný og jafnframt metið hvort einhver ný gögn í skilningi ákvæðisins hafi bæst við síðar. Ný gögn í máli þessu eru þannig þau gögn sem ekki lágu fyrir Hæstarétti þegar dómur var kveðinn upp. Eins og áður sagði byggir síðan mat á því hvort veita eigi heimild til endurupptöku á grundvelli a-liðar að ákvörðun um hvort sekt telst sönnuð byggist á heildarmati á sönnunargildi allra sönnunargagna málsins. Sams konar heildarmati þarf að beita á sönnunargildi hinna nýju gagna í samhengi við önnur sönnunargögn sem lágu fyrir í málinu þegar dómur var kveðinn upp. Þannig verður meta hvort ætla megi að niðurstaða málsins hefði orðið önnur ef öll þessi gögn hefðu legið fyrir þegar dómur var kveðinn upp.
2386. Unnið hefur verið úr miklu magni gagna sem málsaðilar, einkum settur ríkissaksóknari, hafa lagt fram, bæði samtímagögnum og gögnum sem síðar hafa orðið til. Í samræmi við ólíkan uppruna gagnanna er eðli þeirra tvíþætt. Annars vegar að dómstólar hefðu haft möguleika á að taka afstöðu til þýðingar þeirra gagna sem þá voru til, en voru ekki lögð fram af einhverjum sökum, annaðhvort að ókunnugt var um tilvist þeirra eða hins vegar að þýðing þeirra fyrir úrlausn málsins var ekki þekkt. Hvað síðar tilkomin gögn snertir verður að gera skýran greinarmun á eðli gagnanna. Meta þarf að hve miklu leyti þau byggjast á nýrri þekkingu, til dæmis vísindapekkingu eða viðhorfi sem byggir eftir atvikum á túlkunum dómstóla, eða hvort þau fela í sér upplýsingar byggðar á minningum einstaklinga sem eru að rifja upp löngu liðna atburði. Þýðing framlagðra gagna ræðst mjög af þessum uppruna og þessu eðli.
2387. Í þessum kafla er fjallað um þau gögn sem voru ekki meðal málgagna þegar dómur Hæstaréttar í máli nr. 214/1978 var kveðinn upp 22. febrúar 1980 sem helst koma til

álita að fullnægi þeim skilyrðum sem fram koma í a-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála.

2388. Meðal þeirra samtímagagna sem varpa hvað gleggstu ljósi á málsatvik er dagbók fangelsisins við Síðumúla. Sú dagbók var færð sem viðburðaskráning fangelsisins í nokkuð víðum skilningi þess orðs þar sem ekki var við það látið sitja að bóka hverjir væru á vakt og hversu margir fangar voru í gæslu, líkt og gert var í dagbækur vinnuhælisins að Litla-Hrauni og Hegningarhússins við Skólavörðustíg, heldur var bókað um komur allra í fangelsið að því er virðist og erindi þeirra í langflestum tilvikum. Gilti það bæði um opinbera starfsmenn, svo sem fangaverði, lögreglumenn, vararíkissaksóknara, dómarafulltrúa og dómara, fangelsisprest og lækna og svo líka aðstandendur fanga sem komu með viðurgjörning, klæði eða annað það sem heimilað var að fangar veittu viðtöku. Vert er að árétta að ekki virðast hafa verið í gildi neinar útfærðar reglur um það hvað skrá skyldi í dagbókina en æðsti fangavörður á vakt virðist hafa haft það hlutverk að annast skráningu. Hversu ítarleg skráningin var réðist síðan mjög af frásagnargleði viðkomandi einstaklings. Loks verður að gera fyrirvara við þessa skráningu þar sem sterkar vísbendingar eru um að öllu hafi ekki verið haldið til haga. Má sem dæmi nefna að verjandi dómfellda Kristján Viðars nefndi í viðtali við starfshóp innanríkisráðherra að verjendur hafi haft þann hátt að koma skilaboðum til skjólstaðinga í einangrun með því að hringja og inna eftir líðan og biðja fangaverði sem þeir báru traust til að bera skilaboð til viðkomandi gæslufanga. Fátt er um bókun slíkra símtala eðli máls samkvæmt.
2389. Þar sem um viðburðaskráningu er að ræða má fá nokkuð góða heildaryfirsýn yfir ferðir dómfelldu til og frá fangelsinu og samskipti þeirra við lögreglumenn, fulltrúa yfirsakadómara, dómara og vararíkissaksóknara auk annarra embættismanna á þeim tíma sem málin voru til rannsóknar og dómsmeðferðar frá 12. desember 1975 til ársloka 1977 en þá voru dómfelldu Guðjón, Sævar og Tryggvi Rúnar og Kristján Viðar fluttir í önnur fangelsi. Í Hegningarhúsinu var ekki byrjað að halda slíka skráningu fyrr en í janúar 1977. Af hálfu starfshóps innanríkisráðherra voru dregnar saman upplýsingar um eðli þessara samskipta og meginupplýsingar um umfang þeirra um hvern og einn.³⁷²⁶ Upplýsingar þessar eru ekki settar fram með samræmdum hætti til fullnaðar auk þess sem setja verður nokkurn fyrirvara við nákvæmni framsetningarinnar. Óháð yftrustu talningu blasir við af samantekt starfshópsins að hin sex dómfelldu máttu samtals sæta yfirheyrslum í einu eða öðru formi í rúma 40 sólarhringa talið frá 20. desember 1975 til 7. október 1977 en starfshópurinn kaus að láta þar við sitja, en munnlegum málflutningi fyrir sakadómi lauk 12. desember 1977. Heildarfjöldi talinna yfirheyrslna, bókaðra og óbókaðra, viðtala við dómfelldu á klefa, samprófana og vettvangsferða var 641 á þessu tímabili og stóðu í 976 klukkustundir, það er að segja nefnda 40 sólarhringa, þar af var dómfelldi Sævar 180 sinnum tekinn fyrir á þennan máta og dómfelldi Kristján Viðar 160 sinnum. Þeir tveir voru samtals í 555 klukkustundir í samskiptum sem þessum sé talning starfshópsins lögð til grundvallar eða ríflega helming þess tíma sem nýttur var á þennan máta.

³⁷²⁶ Skýrsla starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál til innanríkisráðherra, bls. 355, 374, 398, 410, 424 og 437.

2390. Auk framangreindrar tölfræði, sem lesin er úr dagbók fangelsisins við Síðumúla, er einna merkilegast og mest upplýsandi að í bókina var oft bókað um samskipti fangavarda og rannsóknaraðila við dómfelldu. Ítarlegar færslur í dagbækurnar varpa ljósi á tiltekna atburði og rannsóknaraðgerðir sem ekki nýtur annarra gagna við um. Einkum virðist forstöðumaður fangelsisins hafa hagnýtt dagbókina í þessum tilgangi og oft bókað ítarlega um hans eigin samskipti við dómfelldu og aðra fanga þegar sérstök úrlausnarefni voru fyrirbyggjandi.³⁷²⁷ Að sama skapi hagnýttu stjórnendur vakta dagbókina til að koma eigin fyrirmælum, lögreglu, dómara sem og annarra er lutu að einstökum fönngum á framfæri við fangaverði,³⁷²⁸ til dæmis varðandi aðbúnað Sævars í gæsluvarðhaldinu og markmið með skerðingum á réttindum hans³⁷²⁹ en eins má nefna tilhögun gæsluvarðhalds endurupptökubeiðanda í maí 1976.³⁷³⁰
2391. Þegar málið var til úrlausnar fyrir dómstólum lágu fyrir samantektir forstöðumanns fangelsisins við Síðumúla úr fangelsisdagbókunum er lutu að dómfelldu Kristjáni Viðari og Tryggva Rúnari. Sams konar samantekt var útbúin vegna dómfellda Sævars en þess sést ekki staður í þingbók sakadóms að samantektin hafi verið lögð fram. Ekkert eintak er heldur til meðal málgagna í endurupptökumáli þessu sem ber þingmerkingu. Hvergi er að skjalinu vikið í dómum sakadóms og Hæstaréttar. Einnig var óskað eftir samantekt sem þessari vegna dómfellda Guðjóns vegna hluta tímabils þess sem hann sætti gæsluvarðhaldi en slík samantekt liggur heldur ekki fyrir sem dómskjal. Við meðferð fyrstu endurupptökubeiðni dómfellda Sævars var ítarlegri samantekt lögð fram af hans hálfu þar sem nokkrum færslum hafði verið sleppt í upphaflegri samantekt en gengið var út frá því í meðferð þeirrar endurupptökubeiðni að samantektin hefði verið lögð fram af verjanda dómfellda Sævars í upphafi málflyttings fyrir sakadómi 3. október 1977. Samantekt var lögð fram við það tækifæri vegna dómfellda Kristjáns Viðars en ekki vegna dómfellda Sævars. Í upphaflegri samantekt virðist þeim færslum hafa verið sleppt þar sem fram kom neikvæð huglæg afstaða til dómfellda Sævars. Við úrlausn þeirra endurupptökumála sem nú eru til meðferðar fyrir endurupptökunefnd hefur færslum er varðar öll dómfelldu verið gerð ítarleg skil í kafla II um málsatvik. Sú könnun nefndarinnar leiddi enn frekari dagbókarfærslur í ljós auk þess sem könnunin varpaði mun skýrara ljósi á samhengi þeirrar meðferðar sem hver dómfelldu um sig sætti, þar með talið óskráðra rannsóknaraðgerða, og framburða dómfellda samkvæmt lögregluskýrslum og fyrir dómi. Sú greining leiddi meðal annars í ljós að dómfelldi Sævar var beittur skipulögðu harðræði frá 25. apríl 1976 allt fram í september sama ár.
2392. Dagbækurnar, sem nú liggja fyrir í frumriti í heild sinni, veita mun gleggri innsýn í starfsemi Síðumúlafangelsisins og aðstæður fanga á þeim tíma sem dómfelldu voru þar en þeir útdrættir sem legið hafa fyrir sakadómi og Hæstarétti. Dagbækur Síðumúlafangelsisins voru ekki færðar í samræmi við fastmótaðar vinnureglur eins og áður gat og færslurnar því nokkuð brotakenndar, auk þess sem þær eru oft nokkuð

³⁷²⁷ Málgrein 1321.

³⁷²⁸ Málgrein 1699.

³⁷²⁹ Málgrein 368.

³⁷³⁰ Málgrein 396.

knappar. Um er að ræða samtímagögn, rituð af starfsmönnum fangelsisins, og engin ástæða til að ætla annað en að þar hafi í meginatriðum verið rétt frá greint. Með þeim er oft unnt að setja atburði í innbyrðis samhengi þannig að þessar dagbókarfærslur geta verið öðrum gögnum til fyllingar og ásamt þeim varpað skýrara ljósi á málsatvik.

2393. Meðal þeirra gagna sem hafa verið afhent endurupptökunefnd eru rannsóknargögn lögreglu vegna ótengdra sakarefna gegn öðrum aðilum sem tengdust þó dómfelldu eða vörpuðu ljósi á aðstæður þeirra í gæsluvarðhaldinu. Þeirra á meðal eru ný gögn sem lúta beint að hvarfi Guðmundar Einarssonar sem veita vísbendingu um á hvern hátt böndin bárust að dómfelldu um að tengjast hvarfi hans.
2394. Fram kemur í gögnum sem lágu til grundvallar dómum í málinu að nafngreindur einstaklingur hafi komið ábendingu á framfæri við lögregluþyrirvöld þess efnis að dómfelldi Sævar og endurupptökubeiðandi hafi átt hlut að svonefndum póstsvikum en dómfelldi Kristján Viðar mun hafa greint honum frá aðild þeirra að nefndum svikum.³⁷³¹ Þessi maður strauk 11. nóvember 1975 ásamt dómfellda Kristjáni Viðari af Litla-Hrauni þar sem þeir voru í afplánun. Í kjölfar stroksins og frásagnar af aðild þeirra dómfellda Sævars og endurupptökubeiðanda að svikunum var afplánun mannsins af eins árs refsíðmi frestað að fyrirmælum fulltrúa yfirsakadómara 11. desember 1975. Dómfelldi Sævar var handtekinn og hnepptur í gæsluvarðhald 12. desember 1975 og endurupptökubeiðandi degi síðar, 13. desember.
2395. Endurupptökubeiðandi var til yfirheyrslu 18. desember 1975 klukkan 13:00 og játaði þá í fyrsta sinn aðild að póstsvikamálinu og greindi lögreglu í meginatriðum frá aðferðinni sem nýtt hafði verið við fjárvikin. Samkvæmt skriflegri skýrslu var yfirheyrslunni lokið klukkan 19:30. Bókað var hins vegar í dagbók fangelsisins við Síðumúla klukkan 20:00 að yfirheyrsla yfir endurupptökubeiðanda stæði enn yfir og hafi gert hvíldarlítið síðan um morguninn. Jafnframt var bókað að fulltrúi yfirsakadómara hafi tekið við yfirheyrslunni klukkan 22:05 í smá stund og henni lokið klukkan 22:30. Engin skýrsla liggur fyrir um þessa yfirheyrslu sem fram fór eftir að bókaðri skýrslu lauk. Þennan sama dag var bókað í dagbók fangelsisins að klukkan 15:00 hafi áður nefndur maður verið fluttur í Síðumúlafangelsið vegna aðildar að innbroti í fiskiskip sem hann framdi degi fyrr í félagi við tvo aðra menn.³⁷³² Að morgni 19. desember 1975 klukkan 09:35 var bókað í fangelsisdagbókina að fulltrúi yfirsakadómara hafi hringt vegna manns þessa. Hálf tíma síðar var bókað um komu fulltrúans ásamt rannsóknarlögreglumanni til að tala við endurupptökubeiðanda. Sami rannsóknarlögreglumaður hafi tekið endurupptökubeiðanda til yfirheyrslu klukkan 12:45 en forstöðumaður fangelsisins fékk staðfest klukkan 13:20 hjá bróður mannsins að þeir ættu pantað flugfar austur á firði síðar þann dag. Bókaði forstöðumaðurinn um að hafa látið fulltrúann vita. Skömmu síðar eða klukkan 13:45 komu rannsóknarlögreglumenn og sóttu manninn og þess getið að hann kæmi sennilega ekki aftur. Fyrir liggur skýrsla rannsóknarlögreglunnar í Reykjavík dagsett þennan dag þar sem bókað er að maðurinn hafi verið tekinn til yfirheyrslu klukkan 14:10 og játað að

³⁷³¹ Málsgrein 1414.

³⁷³² Málsgrein 55.

hafa staðið að þjófnaði á varningi, áfengi og tóbaki, úr fiskiskipinu. Bókuð var neðanmáls í lögregluskýrsluna athugasemd rannsóknarlögreglumanns þess efnis að maðurinn hafi að boði fulltrúa yfirsakadómara verið fluttur út á Reykjavíkurlflugvöll. Tekið var fram að fulltrúinn hefði ekki gefið rannsóknarlögreglumanninum neina skýringu á þeirri ákvörðun. Bókuð var jafnframt sérstök samantektarskýrsla um gang rannsóknar þessa innbrotsmáls og þess getið að margnefndur maður hafi átt að fara í afplánun á eftirstöðvum refsingar en þess í stað verið látinn laus að boði fulltrúa yfirsakadómara. Lauk rannsókn málsins þar með. Maðurinn var svo dæmdur í eins mánaðar fangelsi fyrir innbrotið 3. nóvember 1976.

2396. Í dagbók fangelsisins við Síðumúla var frekar bókað um skýrslutökur yfir endurupptökubeiðanda 19. desember 1975. Þannig var bókað klukkan 14:30 að fulltrúi yfirsakadómara og rannsóknarlögreglumaður hafi farið með endurupptökubeiðanda í sakadóm og að komið hafi verið með hana aftur klukkan 18:55. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um þessa yfirheyrslu. Um kvöldið var endurupptökubeiðandi enn tekin til yfirheyrslu klukkan 19:45 og þá bókuð skrifleg skýrsla þar sem hún játaði síðara tilvik póstsvika.³⁷³³
2397. Laugardaginn 20. desember 1975 var endurupptökubeiðandi enn tekin til skýrslutöku hjá lögreglu, en þá með réttarstöðu vitnis.³⁷³⁴ Bókað er að skýrslutakan hafi staðið frá klukkan 09:30 til 16:35 með hádegishléi milli klukkan 12:00 og 13:15. Tilefnið var að rannsóknarlögreglunni hafði borist til eyrna að sambýlismaður endurupptökubeiðanda gæti hugsanlega verið viðriðinn hvarf Guðmundar Einarssonar aðfaranótt 27. janúar 1974. Um er að ræða fyrstu formlegu lögregluskýrsluna sem gerð var vegna gruns um aðild allra dómfelldu að hvarfi Guðmundar sem hratt rannsókn málsins úr vör.
2398. Aðstoðarlögreglustjóri lögreglunnar á höfuðborgarsvæðinu sendi ríkissaksóknara orðsendingu 9. október 2014 og kom á framfæri upplýsingum frá vitni sem hafði gefið sig fram við lögregluna.³⁷³⁵ Í framburði vitnisins kom fram að hún hefði verið sambýliskona manns þess sem kom ábendingu á framfæri um fjársvik endurupptökubeiðanda og dómfellda Sævars gagnvart Pósti og síma. Hún hefði verið farþegi í bifreið undir stjórn þáverandi sambýlismanns síns ásamt þriðja manni þegar ekið hafi verið á Guðmund Einarsson í Engidal á Hafnarfjarðarvegi aðfaranótt 27. janúar 1974. Guðmundur hafi verið tekinn upp í bifreiðina en svo dregið af honum og hann verið orðinn þögull þegar vitnið fór úr bifreiðinni á dvalarstað þess í Vogahverfi Reykjavíkurborgar.
2399. Að tilhlutan setts ríkissaksóknara var þessi ábending tekin til rannsóknar hjá lögreglustjóranum á höfuðborgarsvæðinu og naut vitnið nafnleyndar við þá rannsókn.³⁷³⁶ Í samskiptum hennar við lögreglu rakti hún framangreinda atburðarás en bar jafnframt um það að hafa verið viðstödd þegar maðurinn hafi samið við lögregluna og fulltrúa yfirsakadómara um að veita upplýsingar um að dómfelldu Kristján Viðar

³⁷³³ Málsgrein 56.

³⁷³⁴ Málsgrein 57.

³⁷³⁵ Málsgrein 1885.

³⁷³⁶ Málsgrein 1885.

og Sævar tengdust hvarfi Guðmundar gegn því að vera leystur úr afplánun.³⁷³⁷ Við yfirheyrslur hjá lögreglu hafi maðurinn neitað eindregið allri aðild að hvarfi Guðmundar auk þess sem annar maður, sem vitnið hafði getið um að hafi verið í bifreiðinni, hafi einnig neitað allri vitneskju um málsatvik. Aðspurður um samskipti við rannsóknar-lögreglumennina og hugsanlega samninga við þá á sínum tíma hafi hann borið um að hafa sífellt verið að ljúga í þá sögum. Þá hafi mætt hjá lögreglu til yfirheyrslu annar rannsóknarlögreglumanna sem hafi annast rannsókn á póstsvikamálinu og Guðmundarmálinu í öndverðu og fyrrum fulltrúi yfirsakadómarara. Þeir hafi verið inntir eftir því hvaða einstaklingur hafi komið þeim upplýsingum til lögreglu að dómfelldi Sævar hafi verið viðriðinn hvarf Guðmundar Einarssonar. Þeir sögðust ekki muna eftir því og hvorugur kannast við að þessi maður hafi komið ábendingu á framfæri við þá eða munað til þess að samið hafi verið við manninn um tilhliðranir varðandi afplánun hans. Rannsókn lögreglunnar lauk 18. ágúst 2016 og var rannsóknargögnum komið á framfæri við endurupptökunefnd en málið felld niður í kjölfar þess hjá lögreglu.

2400. Í gegnum áratuginu hefur nafn þessa manns ítrekað borið á góma í tengslum við Guðmundarmálið. Í tengslum við rannsókn á ætluðu harðræði árið 1979 ritaði dómfelldi Sævar bréf til setts rannsóknarlögreglustjóra og greindi frá því að honum hafi borist til eyrna að maður þessi hafi verið í yfirheyrslum í lok nóvembermánaðar 1975 vegna hvarfs Guðmundar Einarssonar.³⁷³⁸ Ritaði dómfelldi að maðurinn hefði játað fyrir lögreglu og tjáð sig hafa verið með Guðmundi að kvöldi 26. janúar 1974 í Alþýðuhúsinu. Sömu rannsóknarlögreglumenn og önnuðust rannsókn Guðmundarmálsins í öndverðu hafi verið með manninn í yfirheyrslum. Honum hafi svo orðið tíðrætt um þessar yfirheyrslur við samfanga sína í Hegningarhúsinu. Dómfelldi ritaði að af einhverjum ástæðum hafi ekki neitt komið fram hjá rannsóknarlögreglumönnum um þessi atriði, heldur hafi þeir borið því við að rannsókn hafi hafist á Guðmundarmálinu 20. desember 1975. Dómfelldi ritaði um þá vitneskju sína að maðurinn hafi upplýst lögreglu um aðild hans og endurupptökubeiðanda að póstsvikamálinu og af einhverjum ástæðum hafi hann getað keypt sig út og logið að dómfelldi væri viðriðinn hvarf Guðmundar. Út frá þessu ályktaði dómfelldi að sterkar líkur væru til þess að maðurinn kynni að vera valdur að dauða Guðmundar. Taldi dómfelldi brýna nauðsyn standa til þess að farið yrði gaumgæfilega ofan í saumana og álítaefni þetta rannsakað að fullu. Bókað var við lok harðræðisrannsóknarinnar að með vísan til afmörkunar ríkissaksóknara á viðfangsefnum harðræðisrannsóknarinnar falli utan rannsóknarinnar umfjöllunarefni bréfs dómfellda um hugsanlega aðkomu mannsins að hvarfi Guðmundar og samskipti rannsóknarlögreglumanna við hann.³⁷³⁹
2401. Í viðtölum sem fram fóru á vegum starfshóps innanríkisráðherra komu keimlíkar upplýsingar fram af hálfu fréttamanns sem starfaði á Ríkisútvarpinu og svo hálfu þáttagerðarmanna sem stóðu að gerð myndarinnar „Aðför að lögum“ sem sýnd var árið 1996. Fréttamaðurinn bar um að hafa hitt manninn til viðtals en hann verið

³⁷³⁷ Málsgögn endurupptökunefndar, bls. 4625–4628.

³⁷³⁸ Málsgrein 1825.

³⁷³⁹ Málsgrein 1827.

ölvaður og því ekki viðtalstækur, en við það tækifæri hafi hann staðhæft ítrekað að rangir aðilar hafi verið dæmdir vegna hvarfs Guðmundar en ekki viljað taka frekar af skarið um málsatvik sem þó hafi verið væntingar um. Við gerð nefndrar myndar mun síðan einn þáttagerðarmanna hafa freistað þess að spyrja fyrrum sambýliskonu mannsins út í þessi málsatvik en mun hafa orðið frá að hverfa þar sem hún hafði hringt í manninn og hann hafi komið og stuggað kvikmyndagerðarmanninum burtu. Aðilar þessir voru yfirheyrðir við áðurgreinda rannsókn lögreglu sem settur ríkissaksóknari mælti fyrir um.³⁷⁴⁰

2402. Loks er þess að geta að haft er eftir dómfellda Tryggva Rúnari í heimildasögunni „Áminntur um sannsögli“ sem kom út árið 1991 að einstaklingur þessi hafi síðar beðið hann velvirðingar á að hafa flækt hann í Guðmundarmálið er þeir hittust í samkvæmi, en hann hafi ekki ætlað að gera það, einungis dómfellda Kristján Viðar.³⁷⁴¹ Þess skal getið að fram kom í framburði ábendingaraðilans að hún kynntist dómfellda er hann strauk úr fangelsi ásamt nefndum sambýlismanni hennar. Fyrir liggur í gögnum málsins að þau dómfelldi Kristján Viðar óskuðu heimildar til að ganga í hjúskap 31. mars 1978.³⁷⁴² Þrátt fyrir nafnleynd við rannsókn lögreglu var sambýlismaðurinn, sem rannsóknin beindist að, aldrei í vafa hver hefði komið ábendingunni á framfæri við lögreglu.
2403. Framanrakin gögn, sem hafa verið tengd hugsanlegri aðkomu þessa einstaklings að hvarfi Guðmundar Einarssonar, eru ný gögn í þeim skilningi að þau voru ekki tiltæk þegar dómstólar höfðu málið til úrlausnar, að undanskildu ódagsettu bréfi dómfellda Sævars til setts rannsóknarlögreglustjóra sem lá fyrir Hæstarétti sem hluti gagna harðræðisrannsóknarinnar. Upphaf þess að grunur beindist að dómfelldu um aðild að hvarfi Guðmundar hefur aldrei verið upplýst opinberlega. Í málinu lá það eitt fyrir að rannsóknin hafi hafist af því tilefni að lögreglunni hafi borist upplýsingar til eyrna um aðild dómfellda Sævars að hvarfi Guðmundar. Þegar málið kom til kasta sakadóms vöknudu spurningar af hálfu dómsins um þetta upphaf.³⁷⁴³ En um uppruna framangreindra upplýsinga var ekkert frekar upplýst. Lífseigur orðrómur hefur verið um hugsanlega aðild þessa manns að upphafi Guðmundarmálsins á einn veg eða annan. Eins og framan er rakið greindi maðurinn frá því, fyrir lögreglu sumarið 2016, að hafa á umræddum árum iðulega gefið lögreglu upplýsingar. Rannsóknaraðilar, sem komu að rannsókn Guðmundarmálsins, hafa kannast við að hafa fengið upplýsingar frá manninum en minnst þess ekki að hann hafi átt hlut að máli í þessu tilviki. Vart verður staðreynt hvort slíkum tengslum sé til að dreifa eða eðli þeirra úr því sem komið er.
2404. Fyrir liggur að umræddur maður veitti lögreglu upplýsingar sem leiddu til þess að endurupptökubeiðandi og dómfelldi Sævar játuðu sakir í póstsvikamálinu. Þegar horft er til þess og að sami maður var handtekinn í kjölfar innbrots í bát og færður í Síðumúlafangelsi, sama dag og endurupptökubeiðandi virðist fyrst hafa verið

³⁷⁴⁰ Málsgrein 1885.

³⁷⁴¹ Þorsteinn Antonsson: *Áminntur um sannsögli*, bls. 302.

³⁷⁴² Málgögn endurupptökunefndar, bls. 3659_A–C.

³⁷⁴³ Málsgrein 1081.

yfirheyrð um hvarfi Guðmundar Einarssonar, þykja talsverðar líkur leiddar að því að rannsókn á hvarfi Guðmundar hafi verið beint að dómfelldu á grundvelli upplýsinga frá nefndum manni. Þau gögn sem liggja fyrir endurupptökunefnd um framangreinda handtöku mannsins og síðan rannsókn lögreglustjórans á höfuðborgarsvæðinu sumarið 2016 teljast vera ný gögn í skilningi a-liðar 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála.

2405. Frekari samtímarannsóknargögn hafa verið lögð fram fyrir endurupptökunefnd sem fela í sér óbeinar upplýsingar sem voru dómstólum ekki handhægar þegar dómur var felldur á málið. Er þar einkum að líta til dómsrannsóknar sem Steingrímur Gautur Kristjánsson héraðsdómari annaðist sem setudómari haustið 1976 er laut að kvörtunum tveggja gæsluvarðhaldsfanga sem járnaðir voru á höndum og fótum og festir milli naglfastra innréttinga í Síðumúlafangelsi. Tekið skal fram að ekkert liggur fyrir um að dómfelldu hafi sætt slíkri meðferð. Við rannsókn dómarans kom fram við skýrslutökur að forstöðumaður fangelsisins við Síðumúla hafi litið svo á að þágildandi reglugerð um fangavist nr. 260/1957 gildi ekki um Síðumúlafangelsið.³⁷⁴⁴ Hann hafi því þurft að móta slíkar reglur sem hafi einfaldlega falist í að lögð hefði verið áhersla á að fangar sýndu kurteisi, þá væri þeim sýndi kurteisi á móti; ef þeir væru með uppsteyt yrði að taka á því. Við rannsóknina báru bæði fangar og fangaverðir í Síðumúlafangelsinu um þennan framgangsmáta. Í tilefni af rannsókn þessari áréttaði dómismálaráðuneytið bréflega 12. apríl 1977 að reglugerðin gildi um fangelsið við Síðumúla.³⁷⁴⁵ Þau tilvik sem sættu rannsókn gefa til kynna að fangar hafi sætt nokkuð ströngum aga hvað samskipti við fangaverði snerti auk þess sem ekki hafi verið handfast hverjar reglurnar hafi verið og því nokkuð í valdi fangavarða að túlka það hvernig beita ætti reglunum hverju sinni.
2406. Sjö vikuskýrslur ritaðar af Karli Schütz til dómismálaráðherra á þeim tíma sem hann var hér sem og lokaskýrsla svonefndrar rannsóknarnefndar Reykjavíkur með fylgigögnum, formála og skjal sem ber heitið huglægar málsástæður, voru ekki lagðar fram í dómi á sínum tíma. Vikuskýrslurnar voru meðal gagna sem embætti ríkislögreglustjóra hafði afhent Þjóðskjalasafni en lokaskýrslan og fylgigögn voru auðkennd sakadómi Reykjavíkur í gögnum safnsins. Eins og áður er rakið varpa vikuskýrslurnar nokkuð glöggu ljósi á þróun rannsóknar málsins eftir að Karl Schütz kom að rannsókninni. Skýrslur til ráðherra voru nokkuð opinskáar um viðhorf til dómfelldu auk þess sem umfjöllunarefni þeirra virðist fyrst og fremst miða að því að styrkja þá niðurstöðu og ætlan að dómfelldu væru sek.³⁷⁴⁶ Þannig varpa gögnin ljósi á viðhorf skýrsluritarans til viðfangsefnisins en vert er að hafa í huga að þegar Karl Schütz kom til starfa við rannsókn Geirfinnsmálsins hafði endurupptökubeiðandi viðurkennt aðild að láti Geirfinns auk þess sem fyrir lágu framburðir dómfellda Kristjáns Viðars og dómfellda Sævars um að hafa verið viðstaddir þegar Geirfinnur lést. Schütz virðist hafa lagt þessar játningar til grundvallar í verkum sínum. Með þetta

³⁷⁴⁴ Málsgrein 703.

³⁷⁴⁵ Málsgrein 1406.

³⁷⁴⁶ Um aðkomu Karls Schütz er fjallað í kafla VII.5.2.d.4.

sjónarhorn á málinu virðist lítt hafa verið hugað að atriðum sem leitt gátu til öndverðrar niðurstöðu.

2407. Þrátt fyrir að hægt sé að færa rök fyrir því að skjöl þessi beri með sér að áhorfsmál hafi verið um að beitt hafi verið þeirri hlutlægni sem lög áskilja, að rannsaka jafnt atriði sem leiða til sýknu sem sektar, þá voru skjölin ekki lögð fram fyrir dóm og því ljóst að dómstólar höfðu þau ekki milli handa við úrlausn sína. Engar forsendur eru til að líta svo á að dómsmeðferðin hafi tekið mið af efni skjalanna og þau sem slík þannig haft áhrif á niðurstöðu dómstóla. Af þeim sökum verður ekki talið að í þeim felist upplýsingar svo talið verið að fram séu komin ný gögn sem ætla megi að hefðu skipt verulega miklu fyrir niðurstöðu málsins ef þau hefðu komið fram áður en dómur gekk.
2408. Meðal gagna sem lögð hafa verið fram fyrir endurupptökunefnd eru bréf sem endurupptökubeiðandi ritaði í ágúst 1976 til fulltrúa yfirsakadómara, er hún var í gæsluvarðhaldi í Síðumúlafangelsinu. Bréf þessi, sem dagsett eru 14. og 15. ágúst 1976,³⁷⁴⁷ eru efnislega algerlega ósamhljóða. Í fyrra bréfinu gerði endurupptökubeiðandi grein fyrir því að hún hafi spunnið upp framburð sinn í Geirfinnsmálinu og að hann ætti ekki við rök að styðjast. Útskýrði hún ítarlega og með greinargóðum hætti hvernig það hefði komið til að hún hefði látið þennan ranga framburð í té. Var bréfið afhent fulltrúa yfirsakadómara þann dag eftir því sem bókað var í dagbók fangelsisins. Hálf tíma eftir að bréfið var afhent var bókað að fulltrúinn hafi innt eftir því hvort framkvæmd einangrunar væri ekki eitthvað strangari en áður og þegar því var jánkað af hálfu fangavarðar hafi svarið verið, „Gott, frekar herða á en hitt.“ Degi síðar ritaði endurupptökubeiðandi annað bréf til fulltrúans og dró fyrra bréfið alfarið til baka með þeim orðum að það hafi verið yfirsjón af hennar hálfu og það fulltrúann velvirðingar og kvaðst skilja vel reiði hans. Þennan sama dag ritaði hún svo undir yfirlýsingu sem laut efnislega að Geirfinnsmálinu. Bókað var degi síðar í fangelsisdagbókina að ákveðið hefði verið að endurupptökubeiðandi ætti hér eftir að vera í læstum klefa í stað þess að hafa frelsi til þess að ganga um gangana en hún hafði notið þess allt frá upphafi gæsluvarðhaldsvistar hennar. Gögn þessi, sem ekki lágu fyrir dómi, gefa til kynna að endurupptökubeiðandi hafi verið enn óstöðugri í framburði sínum í Geirfinnsmálinu en aðrir framburðir hennar fyrir lögreglu og dómi gefa til kynna. Eins virðist sem samhengi hafi verið milli þessarar tilraunar hennar til að falla frá fyrri framburðum um hvarf Geirfinns og tilhögunar gæsluvarðhaldsvistar hennar í þá átt að svigrúm hennar til að fá að vera fram á gangi var fellt úr gildi.
2409. Meðal gagna sem endurupptökunefnd var afhent af settum ríkissaksóknara frá Þjóðskjalasafni voru gögn sem auðkennd voru embætti rannsóknarlögreglustjóra og lutu að viðskiptum Sævars við fyrirtæki kvikmyndagerðarmanns. Fyrir liggur bréf ritað á bréfefni VÓK-film, dagsett 26. ágúst 1974, til dómfellda Sævars um endurgjaldslaust lán á kvikmyndataekjum til gerðar hálf tíma kvikmyndar í allt að einu ári. Í bréfinu voru kvikmyndataekin upptalin og fram kom að lánið væri háð tækjapörf eigandans hverju sinni vegna þeirra verkefna sem hann væri að vinna að. Fyrir liggja síðan kvittanir frá VÓK-film og VÓK-kvikmyndagerð fyrir láni á kvikmyndataekjum

³⁷⁴⁷ Málsgreinar 563 og 565.

meðal annars á tímabilinu frá 27. október til og með 14. desember 1974.³⁷⁴⁸ Á öllum kvittunum var dómfelldi tilgreindur viðskiptamaður jafnframt því sem tilgreint var hvaða kvikmyndatæki dómfelldi hafi fengið að láni og hvenær dagsins hann hafi sótt tækin eða skilað þeim. Meðal gagnanna er kvittun fyrir láni á kvikmyndavél sem nær yfir tímabilið frá og með 17. nóvember 1974 til og með 23. nóvember 1974. Þá var bókað að 21. nóvember 1974 klukkan 15:00 hafi dómfelldi fengið lánað tónupptökutæki.³⁷⁴⁹ Lán dómfellda á kvikmyndatækjunum samkvæmt gögnunum stóð svo nánast óslitið til 5. apríl 1975, en þann dag er bókað að dómfelldi hafi skilað búnaðinum og færður inn á kvittunina dagafjöldinn sem hann hafði haft tækjabúnaðinn að láni.³⁷⁵⁰

2410. Gögn þessi voru ekki lögð fram í dómi þrátt fyrir að legið hafi fyrir að dómfelldi var í samskiptum við eiganda búnaðarins þriðjudagskvöldið 19. nóvember 1974 er Geirfinnur hvarf. Ekkert liggur fyrir um að þau samskipti sem gögnin bera með sér að hafi átt sér stað þessa daga hafi verið rannsökuð. Ekki er vitað hvenær lögreglan aflaði þessara gagna eða hvernig en ætla má að lögregla hafi komist yfir þessi gögn 15. maí 1976 er forsvarsmáður félagsins mætti til skýrslutöku.³⁷⁵¹ Miðað við tímasetningu á lánnum búnaðarins, sem skarast við framburði um líkflutninga og fleira, sýnist hafa verið fullt tilefni til að rannsaka tilurð þessara gagna til þess að freista þess að varpa frekara ljósi á athafnir dómfellda þessa daga. Sem dæmi má nefna að frásögn liggur fyrir um að síðdegis 21. nóvember 1974 hafi dómfelldi verið að undirbúa og framkvæma greftrun á líki Geirfinns í Rauðhólum.³⁷⁵² Rannsókn á þessum gögnum hefði mögulega getað skýrt betur hvað á daga dómfelldi hefði drifið á þeim tíma. Mögulega hefði til dæmis birst önnur mynd af málsatvikum. Þó þau sem slík varpi tæpast því ljósi á málsatvik að skilyrðum a-liðar 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála.
2411. Eins og rakið er fyrir³⁷⁵³ liggja fyrir endurupptökunefnd gögn sem settur ríkissaksóknari lagði fram og lúta að lygamælingaprófun á dómfellda Guðjóni sem fram fór í árslok 1976. Gögn þessi munu hafa verið í fórum embættis ríkissaksóknara sem mun hafa fengið þau send frá sakadómi Reykjavíkur. Prófun þessi mun hafa falist í að freista þess að leiða í ljós hvort þeir sem undirgengust prófunina væru að segja satt með því að mæla streitu í röddu þeirra með sérstöku tæki, í þessu tilviki þegar dómfelldi Guðjón svaraði spurningum um sakarefni Geirfinnsmálsins.³⁷⁵⁴ Sams konar prófun mun hafa verið gerð á dómfellda Sævari³⁷⁵⁵ en gögn um hana liggja ekki fyrir. Af fyrirliggjandi gögnum má ráða að prófanirnar hafi falist í spurningum sem svara átti játandi eða neitandi. Svör þessi voru að mestu í samræmi við framburði sem

³⁷⁴⁸ Málsgrein 11.

³⁷⁴⁹ Málsgrein 11.

³⁷⁵⁰ Málsgrein 11.

³⁷⁵¹ Málsgrein 419.

³⁷⁵² Málsgrein 969.

³⁷⁵³ Til dæmis málsgrein 2360.

³⁷⁵⁴ Málsgrein 1834.

³⁷⁵⁵ Málsgrein 1834.

dómfelldi Guðjón lét í té á þessum tíma þannig að gögn þessi eru ekki af því tagi að fullnægt sé skilyrðum a-liðar 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála.

2412. Meðal gagna sem lögð hafa verið fram eru persónulegar dagbækur dómfelldu Guðjóns og Tryggva Rúnars sem þeir héldu á meðan gæsluvarðhaldsvist stóð fram að uppkvaðningu dóms sakadóms í árslok 1977. Efni þessara dagbóka er mjög ólíkt að inntaki enda sýnist ljóst að þessir tveir menn hafi verið mjög ólíkir í allri háttu enda bakgrunnur þeirra gerólíkur og þjóðfélagsstaða. Báðar dagbækurnar birta samt raunsanna mynd af því hvernig gríðarlega langvarandi einangrunarvist í gæsluvarðhaldi horfði við þessum tveimur mönnum. Í bókunum birtist mjög ólík nálgun hvors einstaklings fyrir sig á hvern hátt þeir freista þess að gera tilveruna sér bærilegri. Eftir mikla sálarangist í upphafi gæsluvarðhaldsins virðist dómfelldi Guðjón ná jafnvægi um tíma í tilveru sína með lestri bókmennta, ígrundun þeirra verka, uppritun og þýðingum þar til af honum dregur er líður á fangelsunina sem veldur því að hann verður æ háðari lyfjagjöf. Þarfnast bæði róandi lyfja og svefnlyfja til að gera dvölinna bærilegri. Dómfelldi Tryggvi Rúnar átti einnig mjög erfitt tímabil í upphafi gæsluvarðhaldsins þó ekki njóti jafnglöggra gagna um það þar sem hann hóf ekki að halda dagbók strax. Hann hins vegar iðkaði líkamsrækt af kappi og virðist ná betri sátt við dvölinna í fangelsinu við Síðumúla í kjölfar þess að hafa verið vistaður í nærri fimm mánuði síðla árs 1976 á Litla-Hrauni. Í tilfelli beggja veita dagbækurnar jafnframt innsýn í hversu slævandi áhrif mikil lyfjagjöf hafði á þá, en um þau áhrif rita þeir báðir. Bók dómfellda Guðjóns fyllir að auki vel inn í málsatvik þegar rannsókn Geirfinnsmálsins var í algleymingi í nóvember, desember 1976 og janúar 1977. Þá koma fram ýmsar upplýsingar sem varpa ljósi á hvaða sýn hann hafði á framgöngu fangavarða og embættismanna, sérstaklega í tengslum við rekstur dómsmálsins á meðan það var til úrlausnar fyrir sakadómi frá 21. mars til og með 12. desember 1977. Þannig ritaði hann um að hafa kallað eftir rökstuðningi fyrir ákvörðunum dómsins sem honum þótti umdeilanlegar, eins og til dæmis þegar honum var neitað um að hitta nokkurn mann, aðra en fangaverði í aðdraganda samprófunar við dómfellda Sævar 6. til 11. júlí 1977³⁷⁵⁶ og síðan bannað að hitta verjanda sinn frá 13. október fram til 16. nóvember 1977 í tilefni af breyttum framburði [SÓH].³⁷⁵⁷ Á þeim tíma virðist hann hafa gripið til þess ráðs að skrifast á við verjanda sinn með fulltingi varðstjóra í fangelsinu við Síðumúla og komist þannig hjá ritskoðun dómara. Bréf dómfellda Guðjóns áritað með ætluðum svörum verjanda hans er varðveitt í dagbókinni.³⁷⁵⁸ Umfjöllun dómfellda ljær knöppum bókunum í fangelsisdagbók um þessi málsatvik mun meiri dýpt en ella.
2413. Báðar dagbækurnar eru upplýsandi en þó á mjög ólíkan hátt um huglæga afstöðu þeirra dómfelldu Guðjóns og Tryggva Rúnars til þeirra sakarefna sem að þeim beindust. Í þessum efnum veitir dagbók dómfellda Tryggva Rúnars glögga innsýn í hugarheim hans og afstöðu til sakarefna sem hann fjallar um í miklu meiri mæli en dómfelldi Guðjón. Á hinn bóginn dvaldi dómfelldi Guðjón mun meira við þá

³⁷⁵⁶ Málsgrein 1546.

³⁷⁵⁷ Málsgrein 1677.

³⁷⁵⁸ Málsgrein 1694.

sálarkreppu sem það olli honum að muna ekki þau málsatvik sem hann var knúinn svara um. Ráða má af skrifum hans að hann hafi á köflum verið á barmi sjálfsmorðs. Dómfelldi Tryggvi Rúnar flokkar hins vegar ákæruatriðin í sundur, hver hann verður dæmdur fyrir og hver ekki.³⁷⁵⁹ Hann hrósar svo happi þegar líður að dómsmeðferð Guðmundarmálsins, þá gefist honum kostur á að koma sakleysi sínu á framfæri fyrir dómi. Hann virðist þannig hafa borið algjört traust til dómskerfisins, þar muni hann verða sýknaður.

2414. Þegar bækur þessar eru skoðaðar í samhengi við önnur gögn málsins þykja þær varpa skýrara ljósi á málsatvik og þjóna því mikilvægu hlutverki við mat á því hvort verulegar líkur teljist leiddar að því að sönnunargögn sem færð voru fram í málinu hafi verið rangt metin svo að áhrif hafi haft á niðurstöðu þess í skilningi c-liðar 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála.
2415. Í febrúar 2017 komu í ljós óskráð gögn í Þjóðskjalasafninu er lutu að Guðmundar- og Geirfinnsmálunum sem borist höfðu safninu frá sakadómi Reykjavíkur. Meðal þeirra voru gögn sem ekki lágu fyrir meðal málgagna endurupptökumáls þessa. Má þar nefna greiðslukvittun sem [SÓH] gaf út vegna greiðslu dómfellda Sævars á söluverði bifreiðar sem [SÓH] bar um í framburði sínum fyrir dómi að hafa selt honum.³⁷⁶⁰ Þá var meðal gagnanna pappaspjald með áletrunum sem sagðar voru stafa frá endurupptökubeiðanda og dómfellda Sævari.³⁷⁶¹ Umslag utan um spjaldið, sem hafði verið innsiglað af sakadómi, bar áletrun dómsformanns um að verjandi dómfellda Sævars hafi afhent dóminum spjaldið með þeim orðum að endurupptökubeiðandi hefði komið því til dómfellda þegar þau voru bæði vistuð í Hegningarhúsinu.³⁷⁶² Sú framsetning á ekki við rök að styðjast þar sem þau voru aldrei samtímis í Hegningarhúsinu. Á spjaldinu kemur fram dagsetningin 19. júlí 1976 og af hálfu endurupptökubeiðanda hefur verið greint frá því, í tilefni af afhendingu þessa spjalds til talsmanna endurupptökubeiðanda, að hún hafi afhent dómfellda Sævari það í samprófun sem þau undirgengust í Síðumúlafangelsinu þann dag. Loks er að geta að meðal gagnanna sem fundust á Þjóðskjalasafni voru 39 vélritaðar blaðsíður sem virðast stafa frá dómfellda Sævari en þær eru ekki allar undirritaðar.³⁷⁶³ Um er að ræða um það bil 15 yfirlýsingar eða minnisblöð sem hafa að geyma frásagnir hans og hugleiðingar um tildrög þess að rannsókn á hvarfi Guðmundar Einarssonar og Geirfinns Einarssonar beindist að honum og dómfelldu. Eins er þar fjallað um harðræði sem hann hafi sætt og frásagnir af samprófunum með endurupptökubeiðanda og dómfelldu Kristjáni Viðari og Tryggva Rúnari, sem og frásagnir af samskiptum dómfellda Sævars við rannsóknaraðila og fangaverði. Yfirlýsingar þessar virðast hafa verið vélritaðar á því tímabili sem dómfelldi var í Hegningarhúsinu, 31. janúar 1977 til 5. maí 1977 en því verður þó ekki slegið föstu þar sem sumar er ódagsettar. Upplýst er í málinu að á þeim tíma hafði hann ritvél til afnota, í það minnsta hluta tímans.

³⁷⁵⁹ Málgrein 1175.

³⁷⁶⁰ Málgögn endurupptökunefndar, bls. 33_AS.

³⁷⁶¹ Málgögn endurupptökunefndar, bls. 830_A.

³⁷⁶² Málgögn endurupptökunefndar, bls. 830_C.

³⁷⁶³ Málgreinar 1198–1200, 1299–1306, 1309–1318 og 1429.

2416. Yfirlýsingar þessar eru ekki samtímaheimildir í þeim skilningi að þær eru ritaðar eftir á, þegar málið er komið til dómsmeðferðar, ólíkt dagbókum dómfelldu Guðjóns og Tryggva Rúnars. Þær virðast, að hluta til í það minnsta, hafa verið ritaðar dómfellda Sævars til minnis í aðdraganda skýrslugjafar fyrir dómi um Guðmundarmálið 29. mars 1977. Þess finnast dæmi að framburður hans fyrir dómi um harðræði sé orðrétt samhljóða yfirlýsingu um sama atvik. Ekki liggur fyrir hvenær eða hvernig þessar yfirlýsingar komust í hendur sakadóms en þær voru ekki lagðar fram sem dómskjöl og þess sér ekki stað að efni þeirra hafi verið til umfjöllunar við úrlausn málsins af hálfu dómstóla, umfram það sem fram kom í fyrrnefndum framburði dómfellda Sævars fyrir dómi. Þó setja verði fyrirvara við efni yfirlýsinganna vegna tilefnis þeirra og að þær hafa að geyma upprifjun allt að eins árs gamalla málsatvika þykja þær varpa skýrara ljósi á málsatvik. Þjóna þær því hlutverki við mat á því hvort verulegar líkur teljist leiddar að því að sönnunargögn sem færð voru fram í málinu hafi verið rangt metin svo að áhrif hafi haft á niðurstöðu þess í skilningi c-liðar 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála.
2417. Í tilefni af endurupptökubeiðni dómfellda Sævars sem leyst var úr fyrir Hæstarétti árið 1997 var aflað ýmissa yfirlýsinga einstaklinga sem tengdust málsatvikum á einn eða annan hátt, þar á meðal voru sjónarvottar sem höfðu séð Guðmund Einarsson í Strandgötunni í Hafnarfirði.³⁷⁶⁴ Þá var aflað yfirlýsingar rekstraraðila Alþýðuhússins í Hafnarfirði sem einnig bjuggu steinsnar frá Hamarsbraut 11,³⁷⁶⁵ frá fyrrum fangaverði í fangelsinu við Síðumúla,³⁷⁶⁶ frá fyrrverandi fangelsispresti,³⁷⁶⁷ frá fyrrverandi rannsóknarlögreglumanni³⁷⁶⁸ og frá endurupptökubeiðanda³⁷⁶⁹ og Alberti.³⁷⁷⁰ Einnig hafði afrit viðtals sem birst hafði í Morgunblaðinu við dómfellda Guðjón verið lagt fram.³⁷⁷¹ Að fyrirlagi Hæstaréttar voru teknar skýrslur fyrir dómi af sjónarvottunum sem höfðu verið í Strandgötunni 27. janúar 1974, fyrrum fangaverði og fangelsispresti 20. og 21. júní 1997 sem staðfestu yfirlýsingar sínar.
2418. Meðfylgjandi beiðnum um endurupptöku var skýrsla starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál til innanríkisráðherra, dagsett 21. mars 2013. Starfshóp þennan skipaði innanríkisráðherra 7. október 2011 að eigin frumkvæði. Hópin skipuðu lögfræðingarinn, Arndís Soffía Sigurðardóttir og Haraldur Steinþórsson og sálfræðingurinn Jón Friðrik Sigurðsson prófessor. Hópnum til sérstakrar ráðgjafar var Gísli H. Guðjónsson prófessor en hann var ráðinn til að meta áreiðanleika framburða og játninga sakborninganna.³⁷⁷² Auk þess starfaði Valgerður María Sigurðardóttir, lögfræðingur í innanríkisráðuneytinu, í þágu starfshópsins.

³⁷⁶⁴ Málsgreinar 1856, 1872 og 1873.

³⁷⁶⁵ Málsgrein 1861.

³⁷⁶⁶ Málsgrein 1870.

³⁷⁶⁷ Málsgrein 1863.

³⁷⁶⁸ Málsgrein 1859.

³⁷⁶⁹ Málsgreinar 1858 og 1862.

³⁷⁷⁰ Málsgrein 1865.

³⁷⁷¹ Málsgrein 1857.

³⁷⁷² *Skýrsla starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál til innanríkisráðherra*, bls. 105.

2419. Skýrslu þessari, sem er 486 blaðsíður að lengd, er skipt í tvo hluta þar sem fyrri hlutinn lýtur að málsatvikum er lýkjast um hvarf Guðmundar og Geirfinns árið 1974, síðari hlutinn fjallar svo um efnislegt starf starfshópsins og greinist sá hluti í tvennt. Annars vegar lýtur efnið að greiningu starfshópsins á sakarefnum hvers dómfellda fyrir sig, niðurstöðum og reifun á því sem starfshópurinn skilgreindi sem færar leiðir í ljósi niðurstöðu skýrslunnar. Hins vegar lýtur 19. kaflinn að mati Jóns Friðriks Sigurðssonar og Gísla H. Guðjónssonar á áreiðanleika framburða dómfellda með tilliti til þeirrar þekkingar sem nú er til staðar á sviði sálfræði en var það ekki þegar sakamálin voru til rannsóknar og dómsmeðferðar.
2420. Þegar horft er til efnis skýrslunnar, sem stendur utan 19. kafla hennar, verður vart lagt til grundvallar að það efni og sú samantekt sem þar birtist falli að skilyrðum a-liðar 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála um að vera ný gögn sem ætla má að hefðu verulega miklu skipt fyrir niðurstöðu málsins ef þau hefðu komið fram áður en dómur gekk. Skýrslan, hvað þessa kafla áhrærir, felur fyrst og fremst í sér rýni á þeim gögnum sem fyrirbyggjandi voru þegar starfshópurinn var að störfum. Skýrslan felur í sér glögg yfirlit yfir málið, þar á meðal sú tölfræðilega úrvinnsla sem nefndin innti af hendi. Þó gæti nokkurrar ónákvæmni í skýrslunni sem rýrir gildi hennar nokkuð. Sem dæmi má nefna er ranglega lagt til grundvallar að endurupptökubeiðandi hafi verið sakfelld fyrir tálmun rannsóknar í Geirfinnsmálinu auk rangra sakargifta.³⁷⁷³ Endurupptökubeiðandi var sýknuð af fyrra ákæruatriðinu í dómi Hæstaréttar.
2421. Áður en vikið er að 19. kafla skýrslunnar um mat á áreiðanleika framburða dómfellda er óhjákvæmilegt að fjalla um áhrif þess að Gísli H. Guðjónsson starfaði sem lögreglumaður þegar mál þetta var fyrst til meðferðar, framkvæmdi vísindarannsókn þar sem dómfelldu áttu hlut að sem hluti rannsóknarandlags og annaðist jafnframt sérhæfða rannsókn á vegum fulltrúa yfirsakadómara á tveimur dómfelldu, Guðjóni og Sævari, er laut að mati á sannleiksgildi framburða þeirra.
2422. Þótt ekki sé um matsgerð dómkvaddra matsmanna að ræða þykir rétt að líta til 1. málsliðar 3. mgr. 128. gr. laga um meðferð sakamála varðandi það hvort að fyrri störf og aðkoma Gísla að málsatvikum er tengjast rannsókn Guðmundar og Geirfinnsmálsins rýri á einhver hátt gildi skýrslunnar sem gagns sem byggt verði á við úrlausn fyrirbyggjandi endurupptökubeiðna.
2423. Fyrst er þess að geta að greint er frá því í skýrslu starfshópsins að Gísli starfaði í rannsóknarlögreglunni sumrin 1976 og 1977 en tekið er fram í skýrslunni að hann hafi ekki komið að rannsókn Guðmundar- og Geirfinnsmála.³⁷⁷⁴ Rakið er að hann hafi lagt stund á meistaranám í klínískri sálfræði við enskan háskóla á þessum tíma og hefði sem lið í vinnu við meistaraverkefni í náminu framkvæmt lygamælingar á þrennum hópum; lögreglumönnum, prestum og sakborningum. Fimm þeirra sem æst er endurupptöku vegna munu hafa tekið þátt í þeirri rannsókn. Í útgefinni fræðigrein var rakið að tólf síbrotamenn, tólf prestar og tólf lögreglumenn hafi tekið þátt í rannsókninni.

³⁷⁷³ Skýrsla starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál til innanríkisráðherra, bls. 471.

³⁷⁷⁴ Skýrsla starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál til innanríkisráðherra, bls. 104.

2424. Gísli hefur tekið afstöðu til hæfis síns gagnvart þeim sakarefnum sem til umfjöllunar eru í endurupptökumáli þessu en í riti sem fól í sér sögu hans³⁷⁷⁵ vísaði hann til starfs síns sem rannsóknarlögreglumanns og þess að hafa framkvæmt framangreint próf. Af þeim sökum leiddi það af sjálfu sér að hann gæti ekki tekið vinnu við þessi álitamál að sér þar sem hann gæti ekki talist fullkomlega hlutlaus í málinu. Þá setti hann fyrirvara um hvort að sá sem hefði starfað hjá rannsóknarlögreglunni á sama tíma gæti talist fullkomlega hlutlaus, sérstaklega í augum annarra. Í vitnamáli sem rekið var í tilefni af fyrirbyggjandi endurupptökubeiðnum³⁷⁷⁶ kom fram að hann hefði aldrei talið sig vanhæfan en borið þessu við til að fá frið fyrir ágangi fjölmiðla sem hafi ákaft innt hann eftir afstöðu til málsins. Í framburði sínum lagði Gísli áherslu á að liðin væru 40 ár síðan hann starfaði hjá rannsóknarlögreglunni og hann væri því ekki eins litaður af þeim viðhorfum sem þá hafi tíðkast hjá lögreglunni að allir væru sekir. Þá hafi hann lært það af reynslunni að honum væri kleift að vinna hlutlægt að málum og jafnvel undir erfiðum kringumstæðum, reynslan hafi kennt honum að hann kæmist aðeins að þeirri niðurstöðu sem hann teldi rétta. Hann hafi afráðið að taka verkið að sér ef allir væru sáttir við það. Í eigin huga væri hann þess fullviss að geta unnið hlutlægt og af einlægni að málinu. Að hans mati var einungis spurning um afstöðu dómfelldu til vinnu hans að málinu en aðspurðir hafi þeir allir reynst mjög sáttir við það.
2425. Fyrir liggur að Gísli kom við sögu við rannsókn á hvörfum Guðmundar og Geirfinns í tengslum við framkvæmd lygamælingaprófana, bæði prófana sem hann framkvæmdi sem hluti af rannsókn í meistaranámi í sálfræði, sem áður er getið, en einnig sérstakrar prófunar á tveimur dómfelldu, Guðjóni og Sævari, undir stjórn fulltrúa yfirsakadómara. Dagana 12. júlí og 13. júlí 1976 var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að Gísli, titlaður rannsóknarlögreglumaður, hafi komið með öðrum rannsóknarlögreglumanni og rannsakað endurupptökubeiðanda og dómfellda Tryggva Rúnar og svo degi síðar tekið dómfellda Kristján Viðar til rannsóknar. Hinn 5. september 1976 var röðin komin að dómfellda Sævari en þegar sú rannsókn fór fram var Gísli titlaður sálfræðingur í fangelsisdagbókinni. Í dagbókina er hins vegar bókað að 9. september 1976 hafi Gísli komið til viðtals sem rannsóknarlögreglumaður við gæsluvarðhaldsfanga ótengdan sakargiftum sem endurupptökumál þetta lýtur að. Þegar því viðtali var lokið hafi Gísli farið inn á klefa til dómfellda Sævars og dvalið þar í um 20 mínútur en rannsóknargögn um vitjunina liggja ekki fyrir. Í fyrrnefndu vitnamáli skýrði Gísli þetta svo að dómfelldi Sævar hafi verið mjög áhugasamur um lygamælingaprófið og hann því verið að ræða það við hann. Þegar kom undir árslok framkvæmd Gísli svo prófun á dómfellda Guðjóni sem leiða átti fram með hljómfalli raddar hvort viðkomandi væri að segja satt. Þessi prófun, hvað dómfellda Guðjón snerti, var framkvæmd að fulltrúa yfirsakadómara viðstöddum sem og verjanda dómfellda.³⁷⁷⁷ Spurningar og svör liggja fyrir og ljóst er að þær lúta beint að málsatvikum og fólu meðal annars í sér hvort dómfelldi hafi átt þátt í hvarfi Geirfinns.³⁷⁷⁸ Margar þessara

³⁷⁷⁵ Anna Hildur Guðbrandsdóttir: *Réttarsálfræðingurinn – saga Gísla H. Guðjónssonar*. Reykjavík 2001, bls. 45–46.

³⁷⁷⁶ Málsgrein 1884.

³⁷⁷⁷ Málsgreinar 1028, 1035 og 1051.

³⁷⁷⁸ Málsgrein 1834.

spurninga fólu í sér ráðagerð um að sá sem svaraði þeim tæki með svari sínu afstöðu til gefinnar forsendu í spurningunni um aðild að hvarfi Guðmundar og Geirfinns. Ráða má af viðtali sem Gísli átti við dómfellda Guðjón á vegum starfshóps innanríkisráðherra að Gísli hafi kynnt sér sakargögn til þess að semja þær spurningar sem lagðar voru fyrir dómfellda.³⁷⁷⁹

2426. Fyrir liggur að dómfelldi Sævar undirgekkst einnig rannsókn sem þessa en gögn er lúta að þeirri rannsókn hafa ekki fundist.³⁷⁸⁰
2427. Loks má geta þess að tvíburabróðir Gísla, Guðmundur Guðjónsson, annaðist yfirheyrslur þeirra sem kallaðir voru til skýrslugjafar vegna harðræðisrannsóknar sem fram fór vegna kvörtunar dómfellda Sævars árið 1979, samanber mál rannsóknarlög-reglu ríkisins nr. 2875/79.
2428. Þegar mat er lagt á þýðingu þessa fyrri aðkomu Gísla H. Guðjónssonar verður að hafa hugfast að gildi skýrslu starfshóps innanríkisráðherra verður ekki jafnað til matsgerðar dómkvaddra matsmanna enda hvorki stofnað til vinnslu skýrslunnar á grundvelli sakamálalaga né á öðrum lagagrundvelli. Sýnist fremur um álitgerð að ræða sem útbúin er að frumkvæði ráðherra án aðkomu ríkissaksóknara sem að öðru jöfnu á aðild að meðferð sakamála, jafnt ódæmdra sem dæmdra. Verður að meta þýðingu skýrslunnar í því ljósi, þar með talin áhrif aðkomu Gísla að gerð hennar.
2429. Í þessu sambandi er einnig óhjákvæmilegt annað en að vekja athygli á að framkvæmd þessa álits Gísla H. Guðjónssonar og Jóns Friðriks Sigurðssonar, sem birt er í skýrslunni, er ekki hafið yfir gagnrýni. Er þar fyrst til að taka að efnisleg afstaða virðist ekki vera tekin til þess munar sem er á framgangi rannsóknar, annars vegar er varðar hvarf Guðmundar og hins vegar hvarf Geirfinns, til að mynda hvenær í rannsókninni játningar komu fram í málunum og hversu lengi gæsluvarðhald dómfelldu hafði þá staðið. Ólíku er þar saman að jafna þar sem þeir dómfelldu sem sakfelldir voru fyrir að eiga aðild að Guðmundarmáli báru um aðkomu að málinu mjög fljótlega. Á hinn bóginn könnuðust dómfelldu ekki við aðild að því að verða Geirfinni að bana fyrr en eftir langvarandi gæsluvarðhald. Dómfelldi Sævar bar ekki um það fyrr en 27. október 1976 og dómfelldi Kristján Viðar ekki fyrr en 9. nóvember 1976. Fram til þess hafði dómfelldi Kristján Viðar fyrst og fremst borið um málsatvik sem sjónarvottur að átökum og lítt eða ekki haft sig í frammi. Þessum mismun er vart gefinn fullnægjandi gaumur í áliti Gísla og Jóns Friðriks. Þá er varla hægt að greina afstöðu þeirra til mismunandi aðstæðna hvers og eins dómfelldu. Gleggsta dæmið í þessum efnum er að lítið sýnist rýnt í þann aðstöðumun sem fólst í því að endurupptökubeiðandi hafði verið frjálfs ferða sinna í mánuð þegar hún tjáði sig fyrst formlega við lögregluna um málsatvik tengd hvarfi Geirfinns. Þá er einnig fjallað ítarlega um játningar endurupptökubeiðanda í sambandi við málið án þess að því sé gefinn gaumur að hún var einungis sakfelld fyrir rangar sakargiftir þannig að ekki reyndi á játningar um aðild að hvarfi Guðmundar og Geirfinns. Raunar er ranglega lagt til grundvallar í skýrslunni að endurupptökubeiðandi hafi verið sakfelld fyrir aðild

³⁷⁷⁹ Málsgrein 1834.

³⁷⁸⁰ Málsgreinar 1831 og 1834.

að hvarfi þess síðarnefnda, eins og áður gat. Sýnist ágalli þessi rýra gildi álits þeirra Gísla og Jóns Friðriks um trúverðugleika framburða endurupptökubeiðanda. Er þess þá ógetið að alveg er látið hjá líða að víkja að forsendum þess að fjórmenningsarnir, sem sátu allt að 105 daga í gæsluvarðhaldi áður en þeim var sleppt, játuðu ekki þrátt fyrir langvarandi gæsluvarðhaldsvist. Dómfelldu, aðrir en endurupptökubeiðandi, játuðu hins vegar einhverja aðkomu að Guðmundarmálinu mjög fljótlega eins og áður gat. Sýnist þar hafa verið kjörið tækifæri til að greina trúverðugleikamat gagnvart dómfelldu með tilliti til viðmiðunarhóps.

2430. Í samræmi við beiðni endurupptökunefndar, sem dagsett er 21. nóvember 2016, fól settur ríkissaksóknari lögreglunni á Austurlandi og lögreglunni á Suðurlandi að annast rannsókn ábendingar sem borist hafði um hugsanlega sjónarvotta sem gætu gefið upplýsingar er lytu að afdrifum Geirfinns Einarssonar.
2431. Lögreglan á Austurlandi tók skýrslu af einstaklingi sem bar um að hafa séð þrjá borgaralega klædda menn koma á smábáti til hafnar í Vestmannaeyjum 20. nóvember 1974. Tveir þeirra hafi leitt þann þriðja á milli sín sem hafi verið máttfarinn og að því er virtist rænulítill. Þeir hafi komið inn í verbúð þar sem sjónarvotturinn var staddur og dvalið þar dágóðan tíma í lokuðu herbergi með leyfi kokksins í mótuneyti fyrirtækisins. Sjónarvotturinn hafi mætt mönnum svo í þann mund sem þeir voru að fara á ný og enn hálfbáru tveir þann þriðja á milli sín. Sjónarvottinum stóð ógn af framgöngu manna en sá sem milli þeirra var mælti til hans: „mundu eftir mér“ en ekki sá hann framan í hann. Sjónarvotturinn horfi svo á eftir þeim fara um borð í trilluna og sigla frá bryggju. Nokkru síðar komu þeir að landi aftur en fóru þá bara tveir frá borði, mennirnir sem höfðu borið þann þriðja á milli sín og hröðuðu sér á brott. Trillan lá svo bundin við bryggju um nokkurra vikna skeið eða þar til sjónarvotturinn fór austur á land í jólafrí en hún var farin þegar hann kom til baka að áliðnum janúarmánuði. Sjónarvotturinn sá þessa menn aldrei aftur í Vestmannaeyjum en sá þá svo nærri tveimur áratugum síðar austur á landi þar sem annar þeirra hafi verið að vinna í tengslum við lagningu háspennulínu fyrir Landsvirkjun. Lögreglan á Austurlandi kom rannsóknargögnum á framfæri við settan ríkissaksóknara 2. desember 2016, sem sendi þau til endurupptökunefndar í kjölfarið.³⁷⁸¹
2432. Lögreglan á Suðurlandi tók síðar skýrslu af fyrrum sambýliskonu sjónarvottarins sem einnig var stödd í verbúðinni í Vestmannaeyjum þegar ofangreint atvik átti sér stað. Hún sá ekki mennina þrjá en svaraði í símann á verbúðinni tveimur dögum síðar. Í því símtali var henni hótað lífláti ef þau héldu sér ekki saman. Þegar hún hafi sagt sambýlismanni sínum frá þeirri hótun hafi hann greint henni frá ofanröktum málsatvikum. Vegna þessarar hótunar, sem hafi hrætt þau mjög, hafi þau afráðið að segja ekki frá þessu atviki fyrr en nú. Lögreglan á Suðurlandi kom rannsóknargögnum á framfæri við settan ríkissaksóknara 2. janúar 2017, sem sendi þau til endurupptökunefndar 20. janúar 2017.³⁷⁸²

³⁷⁸¹ Málsgögn endurupptökunefndar, bls. 4770–4816.

³⁷⁸² Málsgögn endurupptökunefndar, bls. 4818–4851.

2433. Að fengnum þessum skýrslum tilkynnti endurupptökunefnd settum ríkissaksóknara að ekki væri talin þörf á frekari rannsókn á þessu atriði vegna endurupptökubeiðna er lúta að hæstaréttarmáli nr. 214/1978.
2434. Endurupptökunefnd barst yfirlýsing frá Magnúsi Leópoldssyni 9. febrúar 2017 þar sem hann kom sjónarmiðum sínum á framfæri varðandi endurupptökubeiðni er lútu að röngum sakargiftum. Hann taldi þær beiðni ekki eiga við rök að styðjast.³⁷⁸³
2435. Eins og rakið er hér að framan í kafla VII.3 hafa staflíðir 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála hver um sig að geyma sjálfstæða heimild til endurupptöku dæmdu máls. Þegar grannur er skoðaður sýnist mega leggja til grundvallar, að þó aðstaða í máli sé þannig að forsendum tiltekins staflíðar sé ekki fullnægt til að viðkomandi mál verði endurupptekið á þeim grundvelli, að þær röksemdir sem vegi með því að mál verði endurupptekið á viðkomandi staflíð geti haft þýðingu þegar metið er hvort öðrum staflíð 1. mgr. 211. gr. sé fullnægt. Því er það svo að framlagning gagna, sem getið er í þessum kafla og lögð hafa verið fyrir endurupptökunefnd, er hvorki þarflaus né þýðingarlaus. Þessi gögn skipta miklu og sum höfuðmáli þegar málið er metið í heild með tilliti til c-liðar 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála þegar lagt er mat á hvort verulegar líkur séu leiddar að því að sönnunargögn sem færð voru fram í málinu hafi verið rangt metin svo að áhrif hafi haft á niðurstöðu þess. Gögn þessi varpa tvímælalaust ljósi á það hvaða forsendum verður að taka mið af við greiningu þess hvort til álita geti komið að endurupptaka hvern þátt þessa máls fyrir sig.

VII.6.2 Greining á því hvort sönnunargögn hafi verið rangt metin

2436. Í kafla þessum verður rakinn aðdragandi þess að endurupptökubeiðandi var yfirheyrð hjá lögreglu í tengslum við hvarf Geirfinns Einarssonar. Hvað endurupptökubeiðandi og dómfelldu Sævar og Kristján Viðar báru í upphafi og hvernig framburðir þeirra sem taldir voru fela í sér rangar sakargiftir þróuðust. Þannig er greint hvenær og við hvaða aðstæður endurupptökubeiðandi gaf þá framburði sem taldir voru fela í sér rangar sakargiftir.
2437. Endurupptökubeiðandi var frjáls ferða sinna eftir 20. desember 1975 eftir að hafa setið í gæsluvarðhaldi í vikutíma vegna póstsvikamálsins. Þess ber að geta að eftir það virðist hún hafa átt í samskiptum við lögreglu í nokkrum mæli. Þannig var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins 28. desember 1975 klukkan 13:35 að endurupptökubeiðandi hafi hringt og talað við rannsóknarlögreglumann. Ekki var bókað um tilefnið.³⁷⁸⁴
2438. Endurupptökubeiðandi hefur greint frá því ítrekað allt frá árinu 1980³⁷⁸⁵ að rannsóknarlögreglumaður hafi fylgt henni í íbúð hennar og dómfellda Sævars í Kópavogi til að ná í muni hennar í kjölfar þess að henni var sleppt úr gæsluvarðhaldi en íbúðin hafi verið innsiglið af lögreglu vegna húsleitar. Þetta hafi átt sér stað milli jóla og nýárs 1975. Hefur hún rakið að rannsóknarlögreglumaðurinn hafi spurt hana hvort hún héldi að dómfelldi Sævar vissi eitthvað um hvarf Geirfinns Einarssonar. Í því samtali

³⁷⁸³ Málsgögn endurupptökunefndar, bls. 4852–4856.

³⁷⁸⁴ Málsgrein 72.

³⁷⁸⁵ Málsgreinar 1836, 1860, 1877 og 1879, samanber málsgögn endurupptökunefndar, bls. 4258.

hafi hún greint frá því að dómfelldi hefði haft mikinn áhuga á málinu og rætt það oft. Hún hefði ekki þvertekið fyrir vitneskju hans um það. Morguninn eftir hafi rannsóknarlögreglumaðurinn komið á ný í fylgd fulltrúa yfirsakadómara og innt hana nánar eftir vitneskju hennar um hvarf Geirfinns, sem þeir hefðu ástæðu til að ætla að hún byggi yfir. Hún hefur borið um að hafa lamast í viðleitni sinni við að reyna að klóra sig út úr málinu og því borið þannig um að málsatvik að þeir hafi farið með þeim orðum að verða í sambandi við hana.

2439. Bókað var í dagbók Síðumúlafangelsisins 30. desember 1975 að rannsóknarlögreglumaður hafi farið klukkan 13:25 að sækja endurupptökubeiðanda og hann farið með hana á ný klukkan 18:45. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um dvöl endurupptökubeiðanda þennan tíma í Síðumúlafangelsinu né tilefni dvalarinnar.³⁷⁸⁶
2440. Í þessu samhengi er þess að geta að frá því var greint í dagblaði 18. nóvember 1976,³⁷⁸⁷ að sakadómur hafi fengið öll gögn Geirfinnsmálsins um áramótin 1975–1976 og haft eftir fulltrúa yfirsakadómara að sakadómur hafi þá búið yfir ýmsum upplýsingum sem hafi orðið til þess að óskað var eftir öllum gögnum. Á sama stað birtist viðtal við rannsóknarlögreglumann frá Keflavík þar sem fram kom að rétt fyrir þessi áramót hafi komið beiðni frá ríkissaksóknara um að fá öll skjöl málsins til yfirlestrar. Frá ríkissaksóknara hafi þau farið í sakadóm Reykjavíkur sem hafi stjórnað rannsókninni síðan. Sami rannsóknarlögreglumaður ritaði grein sem birtist í dagblaði 15. janúar 1977 þar sem staðhæft var að beiðni þessi hafi verið sett fram símléiðis af hálfu ríkissaksóknara 31. desember 1975 og hafi skjölin verið send rakleiðis til sakadóms í kjölfarið. Fyrir liggur bréf fulltrúa bæjarfógetans í Keflavík til ríkissaksóknara dagsett 8. janúar 1976 þar sem fjallað var um að í framhaldi af samtali þeirra hafi rannsóknargögn varðandi hvarf Geirfinns Einarssonar verið afhent ríkissaksóknara mánudaginn 5. janúar 1976.³⁷⁸⁸ Hinn 9. janúar 1976 birtist grein í dagblaði þar sem í fyrsta skipti voru opinberlega hafðar uppi getgátur um hvort mál Guðmundar og Geirfinns væru tengd.³⁷⁸⁹
2441. Af framangreindu sýnist mega ráða að lögreglan í Reykjavík hafi verið komin með öll gögn svonefndrar Keflavíkurannsóknar Geirfinnsmálsins eftir 5. janúar 1976. Jafnframt er þess að vænta að lögreglan hafi haft aðgang að skýrslum frá lögreglunni í Reykjavík frá 22. október 1975 þar sem dætur, tengdasonur og eiginkona [GuA] báru um frásagnir hans um að hafa farið í ferð til Keflavíkur á vegum Sigurbjörns Eiríkssonar með þátttöku Magnúsar Leópoldssonar til að sækja smyglað áfengi út á sjó en í þeirri ferð hafi Geirfinnur farist.
2442. Í byrjun árs 1975 hafði verið uppi orðrómur um tengsl Magnúsar og Sigurbjörns við hvarf Geirfinns Einarssonar og umfangsmikið smyglmál sem lögreglan í Keflavík komst á snoðir um við rannsókn á hvarfi Geirfinns. Svo þrálátur var þessi orðrómur að Magnús og Sigurbjörn sáu sig knúna til að rita bréf til dómsmálaráðuneytisins 3.

³⁷⁸⁶ Málsgrein 74.

³⁷⁸⁷ Málsgrein 865.

³⁷⁸⁸ Málsgrein 91.

³⁷⁸⁹ Málsgrein 94.

febrúar 1975.³⁷⁹⁰ Í bréfinu óskuðu þeir þess að dómsmálaráðuneytið gæfi annaðhvort út opinbera yfirlýsingu sem myndi eyða þessum sögusögnum eða léti fara fram rannsókn á sannleiksgildi þeirra og uppruna.

2443. Í umfjöllunum og yfirlýsingum endurupptökubeiðanda allt frá árinu 1980³⁷⁹¹ hefur hún greint frá því að hafa verið einangruð frá samneyti við aðra en lögreglumenn um og eftir áramótin 1975–1976 og að þeir hafi verið henni hjálplegir við ýmis konar úrlausnarefni, svo sem að annast um tilkynningar um aðsetursskipti og umsókn um meðlag. Jafnframt hafi þeir vanið komur sínar til hennar og þá einkum á morgnana þegar móðir hennar hafi verið í vinnu og hún ein heima með ungabarn sitt. Engin gögn liggja þessari frásögn til staðfestu né hafa viðkomandi aðilar tjáð sig um hana. Þrjú skráð tilvik samskipta á þessum tíma eru bókuð í dagbók fangelsisins við Síðumúla, 28. desember 1975, 6. janúar og 25. janúar 1976 um að endurupptökubeiðandi hafi hringt og þá verið að freista þess að ná tali af rannsóknarlögreglumönnum. Í nefndum umfjöllunum og yfirlýsingum hefur endurupptökubeiðandi einkum haldið því fram að hún hafi í munnlegum samskiptum við rannsóknaraðila borið um aðild dómfellda Sævars að Geirfinnsmálinu. Minnst er á dómfellda Kristján Viðar í einhverjum tilvikum, en ekki kemur fram að aðrir hafi verið nefndir.
2444. Meðal fyrirliggjandi gagna er upplýsingaskýrsla, dagsett 10. mars 1976,³⁷⁹² rituð af rannsóknarlögreglumanni um aðdraganda þess að fyrstu skýrslurnar sem til var vitnað í ákæru voru teknar.
2445. Þar sagði að um miðjan janúar 1976 hafi endurupptökubeiðandi tjáð rannsóknarlögreglumönnum og fulltrúa yfirsakadómara, sem önnuðust rannsókn hvarfs Guðmundar Einarssonar, að hún hafi orðið fyrir ónæði af símhringingum og væri hrædd. Endurupptökubeiðandi hafi mætt til viðtals við fulltrúa yfirsakadómara og rannsóknarlögreglumann í fangelsið við Síðumúla að kvöldi 21. janúar 1976. Þar hafi hún skýrt frá því að nokkrum sinnum undanfarna daga og nætur hafi verið hringt í síma móður hennar þar sem hún hafi dvalið. Oftast hafi enginn talað í símann þegar hún svaraði utan einu sinni en þá hafi karlmaður óbeinlínis haft í hótunum við hana. Hún hafi verið spurð hvort henni fyndist hún ekki vera búin að gera nóg. Henni væri þó óhætt fram að ákveðnum mánaðardegi en nefndan dag var ráðgert að systir endurupptökubeiðanda, sem búsett var erlendis en hafði dvalið hjá móður þeirra ásamt endurupptökubeiðanda á þessum tíma, myndi halda af landi brott. Hefði endurupptökubeiðandi ályktað að viðkomandi væri kunnugur fjölskyldunni fyrst vísað væri til þessa dags. Frá því var greint í skýrslunni að endurupptökubeiðandi hafi verið margspurð við hvern eða hverja hún væri hrædd við. Hafi hún þá nefnt nöfn Einars Bollasonar, Sigurbjörns Eiríkssonar og [JR]. Hræðslu hennar við þessa menn hafi hún sett í samband við hið svokallaða Geirfinnsmál. Hún hafi svo skýrt frá vitneskju sinni um það mál sem svo var fært í skriflega skýrslu 23. janúar 1976. Sú skýrsla er sú fyrsta sem fól samkvæmt ákæru í sér rangar sakargiftir af hálfu endurupptökubeiðanda.

³⁷⁹⁰ Málsgrein 34.

³⁷⁹¹ Málsgreinar 1836, 1860, 1877 og 1879, samanber málsgögn endurupptökunefndar, bls. 4258.

³⁷⁹² Málsgrein 258.

2446. Í upplýsingaskýrslunni var svo rakið að á sama tíma og endurupptökubeiðandi hafi skýrt frá framangreindu hafi annar rannsóknarlögreglumaður talað við dómfellda Sævar. Hann hafi tjáð dómfellda Sævari að endurupptökubeiðandi væri hrædd við einhverja menn án þess að gefa honum til kynna hverjir það væru. Dómfelldi hafi þá nafngreint þá sömu og endurupptökubeiðandi. Í framhaldi af þessu hafi verið tekin skrifleg skýrsla af dómfellda Sævari 22. janúar 1976 sem er fyrsta skýrsla hans sem fól samkvæmt ákæru í sér rangar sakargiftir af hans hálfu.
2447. Í skýrslum dómfellda Sævars og endurupptökubeiðanda hafi komið fram að dómfelldi Kristján Viðar væri viðriðinn málið og því hafi einnig verið tekin skýrsla af honum sama dag og af endurupptökubeiðanda 23. janúar 1976. Á sama hátt og í tilviki endurupptökubeiðanda og dómfellda Sævars var þar um fyrstu skýrslu dómfellda Kristjáns Viðars að ræða sem fól í sér samkvæmt ákæru rangar sakargiftir af hans hálfu.
2448. Þess var sérstaklega getið í upplýsingaskýrslu rannsóknarlögreglumannsins að endurupptökubeiðandi og dómfelldu Kristján Viðar og Sævar hafi öll verið látin lýsa sjálfstætt staðháttum á þeim stað sem þau hafi sagst hafa farið á og talið vera í Keflavík. Lýsingar þeirra hafi allar komið heim og saman við staðhætti í og við Dráttarbrautina í Keflavík. Tekið var fram að það hafi að sjálfsögðu verið gert áður en farið hafi verið með hvert og eitt þeirra til Keflavíkur og án þess að einhverju þeirra hafi verið sagt fyrirfram hvernig lýsing annars hafi verið. Loks var þess getið að endurupptökubeiðanda, sem og dómfelldu Kristjáni Viðari og Sævari, hafi verið sýndar ljósmyndir af nokkrum mönnum sem hugsanlega kæmu málinu við, þar á meðal ljósmynd af Geirfinni Einarssyni.
2449. Bókað var í dagbók fangelsisins við Síðumúla að klukkan 09:05, þriðjudaginn 20. janúar 1976, hafi dómfelldi Sævar verið tekinn til yfirheyrslu sem hafi staðið til klukkan 14:55. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna sem stóð yfir í tæpar sex klukkustundir. Síðar þennan sama dag klukkan 20:10 var bókað að dómfelldi hafi verið færður á klefa að lokinni yfirheyrslu en ekki kom fram í dagbók fangelsisins hvenær seinni yfirheyrslan yfir dómfellda hófst þennan dag. Rannsóknargögn liggja ekki heldur fyrir um þessa síðari yfirheyrslu.
2450. Í tilefni af svonefndri harðræðisrannsókn sem fram fór í kjölfar bréfs verjanda dómfellda Sævars frá 6. mars 1979,³⁷⁹³ ritaði dómfelldi Sævar bréf til verjanda síns sem innlegg í rannsóknina sem verjandanum var afhent 25. júní 1979.³⁷⁹⁴ Vék hann í bréfi sínu að upphafi Geirfinnsmálsins. Eftir að hafa verið í hörðum og ströngum yfirheyrslum vegna Guðmundarmálsins, hafi hann verið tekinn í yfirheyrslu 19. eða 20. janúar 1976. Þar hafi hann verið spurður hvort hann þekkti bræður endurupptökubeiðanda. Greindi dómfelldi frá því að hafa borið um að hafa verið með bróður endurupptökubeiðanda, sem hann nafngreindi ekki, í sveit hjá ömmu sinni og afa á Stóra-Hofi í Gnúpverjahreppi. Rannsóknarlögreglumaðurinn hafi þá sagst hafa sannanir fyrir því að hann hafi farið með Einari Bollasyni til Keflavíkur 19. nóvember

³⁷⁹³ Málsgreinar 1730, 1750–1762 og 1764–1768.

³⁷⁹⁴ Málsgrein 1755.

1974. Dómfelldi ritaði að hann hefði ekki fengið neina skýringu á þessari staðhæfingu frekar en nokkru öðru sem fram hafi farið í yfirheyrslum hjá rannsóknarlögreglumönnum. Hafi rannsóknarlögreglumaðurinn rætt um einhver samskipti sem dómfelldi hafi átt að hafa við þá Sigurbjörn Eiríksson, Magnús Leópoldsson, Einar Bollason og Valdimar Olsen. Kvaðst dómfelldi hafa sagt að hann vissi ekki hvað rannsóknarlögreglumaðurinn væri að tala um en sá talið sig vita betur og sagt dómfellda að hugsa málið til morguns.

2451. Í dagbók fangelsisins við Síðumúla var bókað 21. janúar 1976 klukkan 08:15 að forstöðumaður fangelsisins hafi hringt í fulltrúa yfirsakadómara og beðið hann um að sjá til þess að rannsóknarlögreglumenn kæmu strax því nú hefði skipast veður í lofti, eins og það var orðað í bókuninni. Klukkan 10:35 var bókað að rannsóknarlögreglumenn hafi tekið dómfellda Sævar til yfirheyrslu. Fulltrúi yfirsakadómara hafi komið og tekið þátt í yfirheyrslunni klukkan 10:50 en farið aftur klukkan 11:12. Fram kom að dómfelldi Sævar hafi verið færður aftur á klefa sinn klukkan 13:45. Klukkan 16:00 var bókað að fulltrúi yfirsakadómara hafi mætt á ný og klukkan 16:25 var bókað að dómfelldi hafi verið færður aftur til yfirheyrslu. Fulltrúinn fór í bili, eins og það var orðað, klukkan 16:35 en bókað að hann kæmi aftur. Yfirheyrslu dómfellda Sævars lauk og var hann færður á klefa klukkan 18:45. Rannsóknargögn um yfirheyrslurnar liggja ekki fyrir. Klukkan 19:30 mætti fulltrúi yfirsakadómara enn og var bókað klukkan 19:50 að rannsóknarlögreglumaður hafi sótt endurupptökubeiðanda fyrir fulltrúann og komið með hana tíu mínútum síðar. Þeir tveir hafi strax tekið hana til yfirheyrslu en klukkan 20:15 hafi dómfelldi Sævar verið færður til yfirheyrslu í þriðja sinn þennan dag. Bókað var í dagbókina að yfirheyrslu yfir endurupptökubeiðanda hafi lokið klukkan 23:55 og rannsóknarlögreglumaður farið með hana. Yfirheyrslan yfir endurupptökubeiðanda hafði þá staðið yfir í þrjár klukkustundir og 55 mínútur. Rannsóknarlögreglumaðurinn kom til baka klukkan 00:40. Bókað var að fulltrúi yfirsakadómara hafi farið klukkan 01:00. Skýrslutöku yfir dómfellda Sævari hafi lokið klukkan 02:00, hann verið færður inn á klefa og rannsóknarlögreglumenn farið. Á tímabilinu frá klukkan 10:35 um morguninn þar til yfir lauk klukkan 02:00 um nóttina var dómfelldi Sævars samtals í 11 klukkustundir og 25 mínútur í yfirheyrslu.
2452. Engar skriflegar skýrslur eru til vegna yfirheyrslna þennan dag. Aftur á móti liggja fyrir handritaðir punktar, sem dagsettir eru 21. janúar 1976, og virðast bera með sér að eiga rætur að rekja til yfirheyrslna yfir annars vegar dómfellda Sævari og hins vegar endurupptökubeiðanda.³⁷⁹⁵
2453. Í punktunum, sem virðast hafa verið unnir upp úr yfirheyrslu dómfellda Sævars,³⁷⁹⁶ koma fram ýmis atriði sem sýnast bera það með sér að dómfelldi sé að greina frá almannarómi í tengslum við ýmis brot. Nefnir hann heimildarmann sinn fyrir því að Magnús Leópoldsson tengdist hvarfi Geirfinns og nefnir svo að sennilega séu það Einar Bollason og Magnús Leópoldsson ásamt þriðja manni sem endurupptökubeiðandi sé hrædd við í sambandi við Geirfinn. Síðan er vikið að tvennum ótengdum

³⁷⁹⁵ Málsgreinar 115–117.

³⁷⁹⁶ Málsgrein 115.

sakarefnum sem lúta að allt öðrum ætluðum sökum annarra manna. Í lok skjalsins er svo ritað að Valdimar (Valtýsson), Framnesvegi 71, sem hafi verið hótelsstjóri í Valhöll og unnið í Klúbbum hafi ef til vill verið með í ferðinni til Keflavíkur. Það hafi dómfelldi heyrt og finnst hann líkjast Leirfinni.

2454. Í punktum, sem ritaðir eru sem frásögn endurupptökubeiðanda í fyrstu persónu,³⁷⁹⁷ kvaðst hún hafa farið með bifreið til Keflavíkur ásamt dómfellda Sævari og M.P. og heyrt á leiðinni eða eftir komuna til Keflavíkur að eina ráðið væri að hann sykki þá alveg niður á botn. Hafi þau verið í dýrri fólksbifreið, með mjúkum sætum með mælaborði eins og í Mercedes Benz. Bifreiðin hafi verið stöðvuð niður við sjó. Mennirnir hafi farið út úr bifreiðinni en fyrir hafi verið að minnsta kosti tveir aðrir menn. Þeir hafi talað saman og þá allir snúið baki í endurupptökubeiðanda nema einn, sem hafi verið viðmælandi hinna. Þeir hafi ætlað að fá manninn með sér til að sækja spíra eða fara út í eitthvað skip að því er þeir hafi sagt honum. Kvaðst endurupptökubeiðandi hafa haldið að hún ætti að fara sömu leið. Hún hafi orðið hrædd og farið út úr bifreiðinni. Fleiri bifreiðar hafi jafnframt verið þarna og fannst endurupptökubeiðanda eins og dómfelldi Kristján Viðar hafi verið þarna. Er hún hafi farið út úr bifreiðinni hafi þeir farið að litlum bát og dómfelldi Sævar farið um borð ásamt einhverjum öðrum og G.E., en með þeim hætti mun vera vísað til Geirfinns Einarssonar. Kvaðst endurupptökubeiðandi hafa gengið fyrst aftur á bak en þar sem enginn hafi verið að horfa á hana hafi hún hlaupist á brott. Kvaðst hún hafa farið inn í einhverja skemmu eða byggingu og meðan hún hafi beðið þess að einhver kæmi að sækja sig hafi hún farið að kasta upp. Hafði endurupptökubeiðandi eftir dómfellda Sævari að hann hafi ekki viljað að henni yrði stytur aldur og sagst myndu geta séð um hana. Hún hafi svo beðið eftir að það yrði bjart og fengið far með eldri manni á gömlum Moskvitch með V-númeri. Kvað endurupptökubeiðandi hann hafa ekið sér að Grindavíkurfleggjara og þaðan hafi hún fengið far með olúbifreið til Hafnarfjarðar. Þegar heim var komið hafi hún verið ein, en síðan hafi dómfelldi Sævar komið og spurt hvar hún hafi verið svona lengi. Í kjölfar þessa kvað endurupptökubeiðandi þau hafa talað um að hún yrði að komast til Kaupmannahafnar, hún gæti ekki unað lengur heima þar sem hennar væri leitað fyrir póstmálið. Þetta hafi verið í byrjun desember. Endurupptökubeiðandi kvaðst hafa heyrt að það hafi verið eitthvað vandamál með það að G.E. gæti hugsanlega fundist og yrði að flytja hann á betri stað. Undir lok samantektarinnar var dregið saman að Einar Bollason hafi verið þarna, Magnús Leópoldsson og einn sem hún þekkti ekki. Á bátnum hafi farið saman dómfelldi Sævar, Einar og sá þriðji sem ekki kom til baka. Gat endurupptökubeiðandi sér þess til að sá sem hún þekkti ekki gæti hafa verið [JR]. Kvað endurupptökubeiðandi jakka bílstjórans hafa verið með kraga og úr einhverju gervileðri. Hefði hann haft á orði þegar hann fór út úr bifreiðinni við dómfellda Sævar að hann yrði að passa endurupptökubeiðanda. Í lok samantektarinnar kom fram: „Ég held að Sigurbjörn í Klúbbum hafi verið þarna.“

³⁷⁹⁷ Málsgrein 116.

2455. Handrituð samantekt á framburði dómfellda Sævars er dagsett 21. janúar 1976 og hefur væntanlega verið unnin samhliða yfirheyrslu af honum þá um kvöldið.³⁷⁹⁸ Þar kom fram að Einar, Magnús og Geirfinnur hafi hitt dómfellda Sævar á Laugarveginum og þeir svo ekið um borgina. Þeir hafi rætt um dreifingu áfengis og hvort dómfelldi Sævar gæti komið að því en þeim hafi verið kunnugt um að hann hafi verið í hassdreifingu. Þeir hafi verið við Klúbbinn um miðnætti og haldið svo til Keflavíkur á lítilli, evrópskri og rauðleitri bifreið til að sækja áfengi. Þetta hafi gerst nokkrum dögum áður en Geirfinnur hafi horfið. Eftir hvarf Geirfinns hafi dómfellda Sævari verið gert skiljanlegt af Magnúsi Leópoldssyni að það væri betra að þegja. Í samantektinni kemur fram að bifreið með Einari Bollasyni í rauðum Fiat sem hafi verið í eigu föður Einars. Einar hafi ekið og hafi Magnús Leópoldsson og Valdimar Valtýsson einnig verið í bifreiðinni.³⁷⁹⁹ Þeir hafi skilið Magnús og Valdimar eftir einhvers staðar í Keflavík nálægt höfninni en ekið sjálfir inn í Njarðvík. Endurupptökubeiðandi hafi ekki verið með í bifreiðinni. Fleiri aðilar hafi farið um leið til Keflavíkur í annarri bifreið. Hafi dómfelldi Sævar ekki vitað hverjir þeir voru. Að umsömdum tíma liðnum hafi dómfelldi Sævar og Einar komið aftur inn í Keflavík og tekið Magnús upp í bifreiðina. Dómfelldi Sævar kvaðst ekki hafa séð Geirfinn, en Magnús og Valdimar sagst ætla að hitta hann. Magnús hafi svo sagt frá því að Geirfinnur hafi fallið útbyrðis við að sækja áfengið. Valdimar hafi farið með hinni bifreiðinni. Næst hafi verið ekið til borgarinnar og dómfellda Sævari heim í Breiðholt.
2456. Fimmtudaginn 22. janúar 1976 var fært í dagbók Síðumúlafangelsisins að dómfelldi Sævar hafi verið tekinn til yfirheyrslu af rannsóknarlögreglumanni klukkan 10:05 og færður aftur á klefa sinn klukkan 11:50. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna. Klukkan 13:30 var dómfelldi Kristján Viðar tekinn til yfirheyrslu af rannsóknarlögreglumanni og fulltrúa yfirsakadómarar og færður aftur á klefa sinn hálf tíma síðar. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna. Klukkan 14:45 var dómfelldi Sævar á ný tekinn til skýrslutöku af rannsóknarlögreglumanni sem lauk klukkan 19:15. Dómfelldi Kristján Viðar bað rannsóknarlögreglumann að eiga við sig orð klukkan 16:00 og hálf tíma síðar fór sá rannsóknarlögreglumaður ásamt fangaverði heim til Kristjáns að Grettisgötu 82 til að ná í minnisbók hans. Klukkan 19:55 kom rannsóknarlögreglumaður með endurupptökubeiðanda til yfirheyrslu sem lauk klukkan 21:25 og fóru tveir rannsóknarlögreglumenn með hana í kjölfarið, eins og það var orðað. Klukkan 21:50 kom fulltrúi yfirsakadómarar og fór inn á klefa dómfellda Sævars í tíu mínútur. Fór hann við svo búíð úr húsi en kom á ný klukkan 23:30 og fór aftur 00:15. Klukkan 00:50 komu rannsóknarlögreglumennirnir aftur og fór annar þeirra inn til dómfellda Sævars en hinn inn til Kristjáns Viðars. Eftir 15 mínútna viðtöl á klefnum fóru rannsóknarlögreglumennirnir báðir úr húsi.
2457. Fyrir liggur skýrsla um yfirheyrsluna sem dómfelldi Sævar gekkst undir klukkan 14:15 þennan dag, 22. janúar 1976.³⁸⁰⁰ Tilefni skýrslutökunnar var bókað sem grunur um vitneskju hans um hvarf Geirfinns Einarssonar. Kvaðst dómfellda hafa verið

³⁷⁹⁸ Málsgrein 258.

³⁷⁹⁹ Málsgrein 117.

³⁸⁰⁰ Málsgrein 118.

kunnugt um hvarf Geirfinns og hafa fylgst með rannsókn málsins eins og hún hafi komið fram í fjölmiðlum. Nokkrum dögum fyrir hvarf Geirfinns hafi hann verið einn á gangi niður Laugaveg að kvöldi til. Hjá honum hafi stöðvað Mercedes Benz bifreið og Einar Bollason kallað í hann með nafni. Hafi Einar setið í aftursæti bifreiðarinnar og kvaðst dómfelldi hafa sest við hliðina á honum. Hafi Magnús Leópolddsson setið undir stýri og við hlið hans maður sem dómfelldi kvað þá Einar og Magnús hafa kallað Geirfynn. Síðar hafi hann séð myndir í fjölmiðlum af Geirfinni og þá þekkt hann. Magnús hafi hann ekki þekkt fyrir, en komist að því síðar að hann væri starfsmaður Klúbbsins. Hafi Einar og Magnús rætt það við hann í bifreiðinni hvort hann gæti ekki tekið að sér dreifingu á áfengi sem væri verið að smygla til landsins. Ástæða þess að þeir hafi leitað til hans hafi verið sú að þeim hafi verið kunnugt um að dómfelldi hafi staðið í ólöglegum innflutningi og dreifingu á fíkniefnum. Dómfelldi kvað þá hafa ekið um borgina og rætt saman um ólöglegan innflutning á áfengi og dreifingu þess. Sagðist dómfelldi hafa tekið vel í að taka þátt í því. Dómfelldi kvað það hafa komið fram í samræðum þeirra að þeir félagar ættu von á áfengissendingu, töluverðu magni, og hafi þeir nefnt 75% vodka og spíritus. Nokkrum dögum síðar hafi Einar komið og þá verið á rauðri Fiat fólksbifreið sem dómfelldi hélt að hafi verið í eigu [BoG], föður Einars og endurupptökubeiðanda. Með Einari í bifreiðinni hafi verið Magnús og svo Valdimar Olsen. Kvað dómfelldi Valdimar eiga heima að Framnesvegi 61 í Reykjavík og eftir því sem hann best vissi þá hafi hann starfað sem hóteltjóri á Hótel Valhöll á Þingvöllum. Dómfelldi kvað Einar hafa ekið bifreiðinni og hafi hann sest í framsætið við hlið hans. Magnús og Valdimar hafi setið í aftursætinu.³⁸⁰¹ Hafi þeir spurt hvort hann hafi kannað eitthvað markaðinn fyrir áfengið. Kvaðst dómfelldi Sævar hafa sagt þeim sem var, að það hefði hann enn ekki gert. Hafi þeir þá sagt honum að þeir væru að leggja af stað til Keflavíkur til að sækja áfengissendingu sem þeir hafi átt von á. Hafi þeir spurt dómfellda hvort hann vildi ekki fara með þeim. Kvaðst dómfelldi hafa játað því og hafi þá verið ekið áleiðis til Keflavíkur. Þeir hafi talað um að hugmyndin væri að hitta fleiri aðila þegar komið væri þangað. Áður en bifreiðin hafi verið stöðvuð í Keflavík hafi þeir félagar talað um að hitta Geirfynn og skildist dómfellda að Geirfynnur ætti að taka þátt í því að nálgast áfengi sem þyrfti að sækja út á sjó. Kvaðst dómfelldi vera mjög ókunnugur í Keflavík en gera ráð fyrir að hann myndi þekkja aftur stað þann þar sem bifreiðin var stöðvuð. Hafi þeir Valdimar og Magnús farið úr bifreiðinni og verið talað um að taka þá aftur í bifreiðina eftir ákveðinn tíma. Hefðu þeir verið búnir að ákveða staðinn með Einari. Kvaðst dómfelldi hafa séð á eftir þeim Magnúsi og Valdimar þar sem þeir hafi gengið niður einhverja hliðargötu sem hafi virst liggja niður að höfninni, en hann og Einar hafi ekið á brott. Þeir hafi svo síðar hitt Magnús á ný en Valdimar hafi ekki verið með honum. Magnús hafi sest upp í bifreiðina og haft á orði við Einar að þetta hafi reddast og hafi hann þá átt þar við að nálgast áfengið, en slys hafi orðið. Kvað dómfelldi Magnús hafa sagt að Geirfynnur hafi fallið útbyrðis úr bátnum og drukknað. Ekki hafi Magnús talað neitt nánar um hvernig það slys hefði borið að höndum, eða hvort þeir hefðu náð Geirfinni aftur inn í bátinn. Aftur á móti hafi Magnús sagt við sig að honum væri hollara að nefna slysið

³⁸⁰¹ Málsgrein 118.

ekki við nokkurn mann, það væri honum fyrir bestu. Þá hafi verið ekið áleiðis til borgarinnar og honum verið ekið rakleiðis heim til móður sinnar. Áður hafi þeir Einar og Magnús talað um að hafa bráðlega samband við dómfellda Sævar til þess að ræða nánar áfengisdreifinguna. Nokkrum dögum síðar hafi Einar svo hringt í dómfellda og spurt hvernig honum gengi að koma út áfenginu. Kvaðst dómfelldi ekki hafa verið búinn að athuga það endanlega, en þá hafi verið búið að lýsa eftir Geirfinni í fjölmiðlum og hafi dómfellda ekki litist á að eiga viðskipti við þá félag. Kvaðst dómfelldi hafa sagst munu hafa samband við Einar, en aldrei gert það. Skömmu eftir þessa ferð til Keflavíkur hafi endurupptökubeiðandi farið til Kaupmannahafnar og hann nokkru síðar. Kvaðst dómfelldi ekki hafa látið neinn vita um vitneskju sína varðandi hvarf Geirfinns.

2458. Föstudaginn 23. janúar 1976 var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að rannsóknarlögreglumaður hafi farið að sækja endurupptökubeiðanda klukkan 10:10 og komið með hana 15 mínútum síðar. Þá var fært til bókar að klukkan 10:30 hafi annar rannsóknarlögreglumaður tekið endurupptökubeiðanda til yfirheyrslu. Einnig var bókað í dagbókina að rannsóknarlögreglumaður hafi farið inn á klefa til dómfellda Kristjáns Viðars klukkan 11:05. Klukkan 11:30 hafi rannsóknarlögreglumaðurinn farið af klefa dómfellda. Þá var bókað klukkan 13:10 að fulltrúi yfirsakadómara hafi farið inn á klefa dómfellda Sævars og rannsóknarlögreglumaður inn á klefa dómfellda Kristjáns Viðars. Klukkan 13:30 hafi rannsóknarlögreglumaðurinn komið út af klefa dómfellda Kristjáns Viðars og farið heim með endurupptökubeiðanda, sem hafi þá verið búin í yfirheyrslu. Fært var í dagbókina klukkan 13:40 að fulltrúi yfirsakadómara hafi þá komið út af klefa dómfellda Sævars. Um klukkan 14:30 var síðan bókað að rannsóknarlögreglumaður hafi farið inn á klefa dómfellda Sævars og komið þaðan út klukkan 15:05. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um framangreind vitjanir. Klukkan 16:55 var fært til bókar að dómfelldi Kristján Viðar hafi verið tekinn til yfirheyrslu. Ekki er fært í dagbók fangelsisins hvenær yfirheyrslunni hafi lokið. Rannsóknargögn liggja heldur ekki fyrir um yfirheyrsluna. Á sama tíma var bókað að rannsóknarlögreglumaður hafi farið inn á klefa til dómfellda Sævars. Klukkan 17:50 var bókað í dagbókina að hann hafi komið út frá dómfellda Sævari. Bókað var næst að rannsóknarlögreglumaður hafi talað við dómfellda Kristján Viðar inn á klefa klukkan 20:15, en fimm mínútum síðar kom fulltrúi yfirsakadómara. Klukkan 20:40 var dómfelldi Kristján Viðar tekinn til yfirheyrslu og lauk þeirri yfirheyrslu klukkan 01:20.
2459. Þrátt fyrir annríki við skýrslutökur voru einungis tvær skýrslur gerðar vegna yfirheyrslna þennan dag. Annars vegar vegna yfirheyrslu yfir endurupptökubeiðanda og hins vegar vegna yfirheyrslu yfir dómfellda Kristjáni Viðari sem fram fór um kvöldið.
2460. Endurupptökubeiðanda var samkvæmt skýrslunni kynnt vitnaskylda og réttur til að neita að bera vitni þar sem framburður hennar gæti orðið nánnum vandamönnum hennar í óhag. Kvaðst endurupptökubeiðandi þrátt fyrir það ætla að skýra frá því sem hún teldi sig vita um hvarf Geirfinns. Kvaðst endurupptökubeiðandi hafa verið stödd við samkomuhúsið Klúbbinn við Borgartún í Reykjavík ásamt dómfellda Sævari,

þáverandi sambylismanni sínum, en ekki muna ástæðu þess. Fyrir utan Klúbbinn hafi þau sest upp í fólksbifreið. Endurupptökubeiðandi kvaðst ekki muna hvort annar maður hafi setið við hlið ökumannsins, en slíkt væri hugsanlegt. Síðan hafi verið ekið af stað og stefnt í átt til Keflavíkur.

2461. Á leiðinni til Keflavíkur hafi samræður átt sér stað milli dómfellda Sævars og ökumannsins. Ekki hafi þeir nefnt nein nöfn, en endurupptökubeiðandi kvaðst fljótlega hafa fengið það á tilfinninguna að það ætti að stytta henni aldur og ferðalagið væri meðal annars farið í þeim tilgangi. Einnig hafi þeir talað um að drepa ætti mann með því að fara með hann út á sjó, undir því yfirskini að sækja eitthvað. Ekki hafi nafn þessa manns verið nefnt en talað hefði verið um að ökumaðurinn og bróðir endurupptökubeiðanda, Einar Bollason, hafi reynt að koma vitinu fyrir manninn með því að bjóða honum peningagreiðslur. Það hafi ekki borið árangur, maðurinn hafi bara verið með stæla og því þyrfti að láta hann hverfa. Þegar komið hafi verið til Keflavíkur hafi bifreiðin verið stöðvuð niður undir flæðarmáli. Hafi ökumaðurinn farið fyrstur út úr henni og hafi hún þá fyrst séð andlit hans. Kvað hún ökumanninn hafa verið Magnús Leópoldsson sem hafi verið forstjóri eða eitthvað svoleiðis í Klúbbnum. Kvað endurupptökubeiðandi Magnús hafa farið út úr bifreiðinni með þeim ummælum að dómfelldi Sævar skyldi gæta hennar og hafi dómfelldi jánkað því. Fyrir á staðnum hafi verið aðrar bifreiðar og fleiri menn. Kvaðst endurupptökubeiðandi muna fyrir víst eftir rauðri fólksbifreið, sem hafi getað verið bifreið föður hennar, og kvaðst hún muna eftir stórrí sendiferðabifreið sem hafi staðið á bryggjunni, rétt upp undir flæðarmálinu. Kvað endurupptökubeiðandi bifreiðina hafa verið með sama sniði og Volkswagen bifreiðar, svokölluð rúgbrauð, nema miklu stærri. Kvaðst hún halda að hún hafi verið ljós á litinn, en þó væri hún ekki viss. Hafi henni endilega fundist eins og maður hafi verið í bifreiðinni. Nokkuð stór trillubátur með stýrishúsi hafi legið utar við bryggjuna. Í flæðarmálinu og rétt ofan við það kvaðst endurupptökubeiðandi hafa séð alls sjö menn og hafi Magnús og dómfelldi Sævar þá báðir verið komnir út úr bifreiðinni. Sagði endurupptökubeiðandi að bryggjan hafi verið á vinstri hönd þegar hún hafi setið í bifreiðinni. Rétt skáhallt framan við bifreiðina til vinstri hafi þeir dómfelldi Sævar og Magnús staðið á tali við einhvern þriðja mann sem hún hafi ekki þekkt. Lengra frá og meira til hliðar við bifreiðina hafi verið einn maður sem endurupptökubeiðandi kvaðst ekki heldur hafa þekkt. Þriðja manninn hafi hún ekki þekkt heldur, en hann hafi staðið enn lengra frá bifreiðinni en hinir í svipaða stefnu og þeir dómfelldi, Magnús og sá sem þeir hafi verið að tala við. Endurupptökubeiðandi kvað Einar bróður sinn hafa staðið skáhallt framan við bifreiðina í fjörunni til hægri. Enn lengra til hægri, en fjær sjávarmálinu hafi dómfelldi Kristján Viðar staðið. Kvað endurupptökubeiðandi að eftir það sem hún hafi heyrt af samræðunum í bifreiðinni á leiðinni, hafi hún haft það á tilfinningunni, að það hafi verið dómfelldi Kristján Viðar sem hafi átt að sjá um sig. Maðurinn sem hafi verið á tali við þá Magnús og dómfellda Sævar hafi verið sá sem hafði verið með stæla og ætti að hverfa. Hafi hún þá verið orðin mjög hrædd og farið út úr bifreiðinni með þeim hætti að ekki yrði eftir tekið. Það hafi tekist og enginn virst taka eftir því að hún væri ekki lengur í bifreiðinni. Hafi hún náð að komast óséð hlaupandi á brott. Kvaðst hún ekki geta gert sér grein fyrir því

hvert hún hafi hlaupið enda hafi hún hugsað um það eitt að komast sem lengst í burtu og fela sig sem hún hafi gert í einhverju húsi sem hafi verið opið. Felustaðinn kvaðst endurupptökubeiðandi ekki hafa yfirgefið fyrr en hún varð vör við umferð næsta morgun.

2462. Er hún gekk af stað hafi henni tekist að stöðva bifreið. Þetta hafi verið Moskvitch fólksbifreið af eldri gerð og hafi ökumaðurinn verið fullorðinn maður. Hafi hann verið ræðinn og skildist endurupptökubeiðanda að hann væri Vestmannaeyingur sem hefði flutt upp á land eftir eldgos. Kvaðst hún hafa farið úr bifreiðinni við vegamót Reykjanesbrautar og Grindavíkurvegjar. Þar hafi hún stöðvað stóra vöruflutninga-bifreið og fengið far til Hafnarfjarðar, en þaðan hafi hún tekið almenningsvagn til borgarinnar. Hafi hún farið í íbúð þeirra Sævars við Hjallaveg og dvalið þar yfir daginn. Dómfelldi Sævar hafi komið þangað einhvern tímann síðari hluta dagsins eða um kvöldið. Kvaðst endurupptökubeiðandi muna eftir því að næsta dag, eða þarnæsta, hafi verið lýst eftir Geirfinni. Fyrst í stað hafi hún ekki sett hvarf hans í samband við ferð sína til Keflavíkur en þegar hún hafi farið að hugsa málið betur hafi hún komist að þeirri niðurstöðu að Geirfinnur hafi verið maðurinn sem hafi átt að láta hverfa. Sagði endurupptökubeiðandi að hún og dómfelldi Sævar hefðu aldrei beinlínis talað um þessa ferð til Keflavíkur eða hvað þar hefði gerst. Kvaðst hún muna eftir því að dómfelldi Sævar hafi oft talað um að svona færi fyrir mönnum sem væru með stæla eða væru að skipta sér af því sem þeim kæmi ekki við. Hafi hann þar átt við hvarf Geirfinns. Um hálfum mánuði eftir ferðina til Keflavíkur hafi hún farið til Kaupmannahafnar og þangað hafi svo dómfelldi Sævar komið um tíu dögum síðar. Kvaðst hún hreinlega hafa verið orðin hrædd og haft það einhvern veginn á tilfinningunni að einhver vildi ryðja sér úr vegi. Ekki hafi henni þó verið hótáð neinu.
2463. Sama dag var tekin skrifleg skýrsla af dómfellda Kristjáni Viðari.³⁸⁰² Tilefni yfirheyrslunnar var grunur um að hann kynni að hafa verið viðriðinn hvarf Geirfinns eða vita um það. Í upphafi lýsti dómfelldi því yfir að hann teldi sig hvorki viðriðinn hvarf Geirfinns né vissi um það. Hitt væri annað að hann eins og fleiri hafi fylgst með því í fjölmiðlum þegar lýst hafi verið eftir Geirfinni og hvarf hans rannsakað. Kvaðst dómfelldi Kristján Viðar ekki hafa komið til Keflavíkur nema tvisvar um ævina. Fyrri skiptið hafi verið þegar hann hafi verið um 13 ára gamall en hitt skiptið gæti hafa verið einhvern tímann um það leyti sem Geirfinnur hafi horfið. Kvaðst dómfelldi hafa að öllu jöfnu verið mikið undir áhrifum ýmiss konar lyfja, bæði örvandi og róandi, en aðallega róandi. Kvað hann minni sitt frá síðari hluta árs 1974 vera mjög óljóst á köflum vegna óhóflegrar lyfjanotkunar. Kvaðst dómfelldi muna eftir því einhvern tímann að kvöldlagi að hafa farið upp í stóra sendibifreið af þeirri gerð sem ýmist hafi verið notuð til vöru- eða fólksflutninga. Eftir því sem dómfelldi taldi sig best muna hafi þetta gerst baka til við samkomuhúsið Klúbbinn. Kvaðst hann ekki geta gert sér grein fyrir því hvers vegna hann hafi farið inn í þessa bifreið, en um eitt væri hann viss um, að hann hafi þekkt einhvern eða einhverja sem hafi verið í bifreiðinni. Að öðrum kosti hefði hann ekki farið inn í hana. Kvaðst dómfelldi ekki geta sagt hverjir hafi verið í bifreiðinni auk hans, en fleiri menn hafi verið í henni. Kvað hann það vel geta

³⁸⁰² Málsgrein 121.

verið að bifreiðin hafi verið af Mercedes Benz gerð með gluggum eftir hliðunum. Kvaðst hann halda að hún hafi verið fremur dökk á lit. Bifreiðinni hafi verið ekið út úr borginni, að því er dómfelldi taldi, til Keflavíkur. Kvaðst hann vera ókunnugur í Keflavík og því ekki geta sagt um hvert þar hafi verið ekið en muna að bifreiðin hafi verið stöðvuð rétt við sjó. Kvaðst dómfelldi halda að bifreiðin hafi verið stöðvuð til hliðar við stórt hús eða skemmu sem hafi ábyggilega ekki verið íbúðarhúsnæði, verslunar- eða skrifstofuhúsnæði. Framan við bygginguna hafi sjórinn verið í svolíttilli fjarlægð og kvaðst hann muna eftir að hafa séð þar í það minnsta eina bryggju gerða úr steinsteypu. Lýsing hafi ekki verið góð þarna. Engir ljósastaurar hafi verið, heldur hafi birtan komið frá ljósum á þeirri hlið byggingarinnar sem hafi snúið að sjónum. Dómfelldi kvaðst telja sig hafa séð aftan á nokkuð stóran bát. Hélt hann að það hafi verið stálbátur en kvaðst ekki geta gert sér fyllilega grein fyrir hvort hann hafi verið á sjó eða staðið á landi. Við bryggjuna hafi verið í það minnsta einn annar bátur og hafi sá verið mjög lítill og hélt dómfelldi að hann hafi ekki verið með neina yfirbyggingu. Lýsti dómfelldi því að sér fyndist sem það hafi verið einhver hreyfing á þeim báti, eins og hann væri um það bil að koma að bryggjunni eða að fara frá henni. Í það minnsta tvær aðrar bifreiðar hafi verið þarna á staðnum og hafi það hvorutveggja verið fólksbifreiðar. Kvaðst dómfelldi ekki vera viss um tegundir eða lit þessara bifreiða, en fannst önnur þeirra hafa verið Volga, Datsun eða Mercedes Benz. Fólk hafi verið við bifreiðarnar og minnti dómfellda að þar hafi verið nokkrir karlmenn og einn kvenmaður. Kvað hann suma mennina hafa verið eldri en hann. Kvaðst hann telja sig hafa séð þarna tvo menn að minnsta kosti sem hann hafi borið kennsl á. Annar þeirra hafi verið dómfelldi Sævar en hinn Einar Bollason. Dómfelldi kvaðst þekkja dómfellda Sævar vel, en Einar hafi hann oft séð á myndum en ekki þekkja hann persónulega. Þá taldi hann sig einnig hafa séð systur Einars, endurupptökubeiðanda. Karlmennirnir hafi virst vera að ræða eitthvað saman. Kvaðst dómfelldi ekki muna eftir því að hafa farið út úr bifreiðinni. Kvaðst hann ekki muna frekar eftir atvikum þarna á staðnum eða ferðinni til borgarinnar aftur. Dómfelldi gat að sögn ekkert frekar tjáð sig um þetta mál, í það minnsta ekki að sinni, en kvað það geta hugsast að atvik myndu rifjast betur upp fyrir honum síðar. Hvort þessi atburður eða ferðalag hans var um það leyti sem farið var að lýsa eftir Geirfinni kvaðst dómfelldi ekki geta fullyrt en taldi það þó vel hugsanlegt.

2464. Klukkan 11:45 morguninn eftir, laugardaginn 24. janúar 1976, var bókað í dagbók Síðumúlafangelsisins að rannsóknarlögreglumaður og fulltrúi yfirsakadómara hafi hafið skýrslulestur í yfirheyrsluherbergi.³⁸⁰³ Klukkan 13:00 var bókað að rannsóknarlögreglumaðurinn hafi farið inn á klefa til dómfellda Sævars. Klukkan 14:30 var bókað að viðtalinu hafi lokið. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um viðtalið. Þennan sama dag var sex sinnum bókað um komur og brottfarir rannsóknarlögreglumanna auk þess sem bókað var að klukkan 16:45 hafi tveir rannsóknarlögreglumenn og fulltrúi yfirsakadómara sest á rökstóla í yfirheyrsluherberginu og ekki farið fyrr en klukkan 19:00. Í dagbók fangelsisins var bókað klukkan 02:07 um nóttina, aðfaranótt sunnudags, að fangavörður hafi hringt í rannsóknarlögreglumann og beðið hann um að

³⁸⁰³ Málsgrein 122.

koma að ósk dómfellda Sævars því hann vildi gefa mikilvæga skýrslu. Klukkan 02:40 er fært til bókar að rannsóknarlögreglumaðurinn hafi komið og gengið strax í að yfirheyrsla dómfellda. Þá var bókað klukkan 04:20 að yfirheyrsla hafi lokið og á sama tíma hafi dómfelldi Kristján Viðar fengið viðtal við rannsóknarlögreglumanninn. Þá er bókað að rannsóknarlögreglumaðurinn hafi farið klukkan 05:20 en komið aftur ásamt öðrum rannsóknarlögreglumanni um klukkan 07:00, en þeir hafi farið fljótt aftur. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um yfirheyrsluna yfir dómfellda Sævari og viðtalið við dómfellda Kristján Viðar.

2465. Sunnudaginn 25. janúar 1976 var bókað í dagbók fangelsisins að rannsóknarlögreglumenn hafi komið klukkan 08:20 og annar þeirra farið klukkan 08:45 inn á klefa til dómfellda Kristjáns Viðars til að tala við hann. Hinn rannsóknarlögreglumaðurinn tók dómfellda Sævar til yfirheyrslu í yfirheyrsluherbergi klukkan 09:00. Viðtali við dómfellda Kristján Viðar lauk klukkan 09:00 og tuttugu mínútum síðar hafi dómfelldi Sævar verið settur aftur á klefa. Rannsóknargögn um yfirheyrsluna yfir dómfellda Sævari og viðtalið við dómfellda Kristján Viðar liggja ekki fyrir. Klukkan 09:40 var bókað að rannsóknarlögreglumennirnir hafi farið með dómfellda Sævar í bíltúr eins og það var orðað. Bókað var í dagbókina að klukkan 11:55 hafi verið komið aftur með dómfellda Sævar úr bíltúrnum. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir. Klukkan 13:00 var dómfelldi Kristján Viðar sóttur og hafi fulltrúi yfirsakadómara ásamt rannsóknarlögreglumanni farið með hann í ökuferð.
2466. Klukkan 14:00 þennan dag var bókað að dómfelldi Sævar hafi verið tekinn til skýrslutöku hjá rannsóknarlögreglumanni. Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna. Í upphafi skýrslunnar er bókað að dómfelldi Sævar hafi viljað breyta fyrri skýrslu sinni frá 22. janúar 1976 að nokkru og bæta við hana. Bar dómfelldi í ýmsu nánar um samskipti sín við Einar og Magnús í aðdraganda Keflavíkurferðar. Til að mynda kvað hann ekki rétt að Einar hefði hringt heim til móður dómfellda heldur hafi endurupptökubeiðandi hringt heiman frá Einari bróður sínum og spurt fyrir hans hönd hvort dómfelldi væri búinn að kanna möguleika á dreifingu áfengis. Einar hafi ekki gert það sjálfur. Þegar dómfelldi hafi svo verið sóttur heim til móður sinnar skömmu síðar, hafi endurupptökubeiðandi verið í þeirri bifreið ásamt Einari og Magnúsi en ekki Valdimar Olsen eins og hann hafi áður sagt. Dómfelldi Kristján Viðar hafi verið í stað Valdimars í bifreiðinni. Dómfelldi kvað Einar hafa sagt sér að verið væri að leggja af stað til þess að sækja áfengissendingu sem koma ætti að landi í Keflavík. Hafi Einar boðið honum að koma með sem hann hafi fallist á. Hafi Einar ekið bifreiðinni en dómfelldi setið við hlið hans. Í aftursætinu hafi setið þau Magnús, endurupptökubeiðandi og dómfelldi Kristján Viðar. Þegar komið hafi verið til Keflavíkur hafi verið ekið í gegnum bæinn og síðan niður með nokkuð stórru byggingu sem hafi staðið nokkuð út úr eða í útjaðri bæjarins. Þetta hafi sennilega verið slippur þar sem dómfelldi kvaðst muna eftir bátum á þurru landi á milli byggingarinnar og flæðarmálsins. Kvað dómfelldi að þarna niður af hafi verið bryggja og við hana bátur. Ekki hafi báturinn verið stór heldur trilla, í kringum 10 smálesta. Kvaðst dómfelldi Sævar annars hafa lítið vit á stærð báta. Lítið stýrishús hafi verið á bátnum og niðurgangur í lúkar hafi verið frammi í bátnum. Slæm lýsing hafi verið á staðnum og

kvaðst dómfelldi Sævar halda að birtan sem hafi verið þarna hafi komið frá ljósum sem hafi verið á fyrrnefndri byggingu. Þegar þau hafi komið þarna að þá hafi verið þar fyrir tvær bifreiðar. Önnur hafi verið fólksbifreið sem hafi staðið aðeins úti á bryggjunni og svo stór sendibifreið sem hafi staðið efst á bryggjunni. Þarna við eða í bifreiðunum hafi verið nokkrir menn sem hann hafi ekki borið kennsl á, enda hafi verið dimmt. Kvað dómfelldi Sævar að endurupptökubeiðandi hafi sagt sér síðar að þarna hafi verið Geirfinnur Einarsson og Valdimar Olsen. Kvaðst dómfelldi ekki hafa séð þá þarna svo hann myndi. Kvaðst hann halda að Magnús og dómfelldi Kristján Viðar hafi farið fyrst út úr bifreiðinni. Endurupptökubeiðandi hafi farið um svipað leyti út úr bifreiðinni og hafi þau öll þrjú farið út á bryggjuna, enda hafi endurupptökubeiðandi spurt Magnús hvort ekki væri í lagi að hún færi með í sjóferðina og hafi þau, endurupptökubeiðandi, Magnús og dómfelldi Kristján Viðar, öll farið um borð í bátinn. Hafi dómfelldi og Einar farið út úr bifreiðinni rétt á eftir hinum en ekki farið út á bryggjuna. Þarna hafi verið fleiri menn sem hafi virst hafa verið úr sendibifreiðinni og hinni fólksbifreiðinni. Auk þeirra þriggja sem þegar hafi verið komnir um borð í bátinn hafi þrír aðrir karlmenn farið um borð sem hann hafi ekki borið kennsl á vegna myrkurs. Einn þeirra hafi verið Geirfinnur eftir því sem endurupptökubeiðandi hafi sagt honum síðar. Þrír menn hafi orðið eftir í landi, auk hans og Einars. Kvaðst dómfelldi muna að einn þessara manna hafi verið nokkuð eldri en hinir. Það hafi ekki liðið löng stund frá því þeir hafi komið á staðinn þar til báturinn hafi siglt frá bryggjunni. Kvað dómfelldi að hann og Einar hafi rétt á eftir farið aftur inn í bifreiðina og ekið á brott. Þegar þeir hafi svo komið aftur hafi báturinn verið kominn að bryggjunni og verið að skipa upp úr honum. Kvaðst dómfelldi hafa séð að eitthvað hafi verið tekið úr bátnum og sett í sendibifreiðina. Dómfelldi sagði að endurupptökubeiðandi hafi sagt sér síðar að náð hafi verið í töluvert mikið magn af 75% vodka og svo spíritus í brúsum. Einnig hafi einhverjar netadræsurnar verið settar í bifreiðina. Kvað dómfelldi að hann og Einar hafi gengið aftur í átt að bifreiðinni og hafi þá Magnús komið til þeirra. Hafi Magnús þá sagt að þetta hafi reddast, en slys hafi orðið því Geirfinnur hefði fallið útbyrðis og drukknað. Kvað dómfelldi þá þrjá hafa sest inn í bifreiðina og ekið áleiðis til Reykjavíkur. Endurupptökubeiðandi hafi ekki komið aftur í bifreiðina og kvaðst dómfelldi ekki muna betur en að Magnús hafi talað um að hún kæmi með annarri bifreið. Endurupptökubeiðandi hafi ekki komið heim um nóttina. Kvaðst dómfelldi ekki hafa hitt hana fyrr en daginn eftir þegar hann hafi farið í íbúðina sem hún hafi leigt við Hjallaveg. Þar hafi endurupptökubeiðandi verið og sagst hafa komið með Valdimar. Kvað dómfelldi að þá hafi endurupptökubeiðandi sagt sér hverjir hefðu farið út með bátnum auk hennar og nefnt nöfn manna sem dómfelldi myndi ekki lengur nema nafn Geirfinns. Kvað dómfelldi að hún hefði haft á orði að hafa ekki vitað hvað hafi orðið af Geirfinni. Kvaðst dómfelldi ekki hafa séð þegar báturinn hafi komið að landi og vissi því ekki hversu margir bátsverjar hafi komið til baka. Í lok skýrslunnar lýsti dómfelldi því yfir að honum hafi verið ekið til Keflavíkur og sýndir þeir tveir staðir sem gætu komið til greina. Hafi það verið sjálf höfnin og svo athafnasvæði Dráttarbrautar Keflavíkur og bryggjan þar niður af. Kvaðst dómfelldi telja sig þess fullvissan að þeir atburðir sem hann hafi nú lýst hafi átt sér stað við Dráttarbrautina. Bókað er að yfirheyrslunni hafi lokið klukkan 15:30.

2467. Í dagbók fangelsisins við Síðumúla þennan dag, 25. janúar 1976, var bókað að endurupptökubeiðandi hafi hringt klukkan 14:40 og viljað fá samband við einhvern þeirra þriggja sem væru frá sakadómi. Hafi rannsóknarlögreglumaður sem var á staðnum svarað henni. Þá var bókað klukkan 15:20 að fulltrúi yfirsakadómara og rannsóknarlögreglumaður hafi komið með dómfellda Kristján Viðar úr bíltúrnum og fært hann á klefa. Rannsóknargögn liggja ekki fyrir um bíltúrin. Klukkan 15:40 var bókað í dagbók fangelsisins að dómfelldi Sævar hafi verið færður á klefa sinn og ráðstefna þeirra fjögurra rannsóknarlögreglumanna sem staddir væru í húsinu hafist í horninu, eins og það var orðað.³⁸⁰⁴ Fært var til bókar klukkan 16:10 að dómfelldi Kristján Viðar hafi verið sóttur til viðtals í hornið og færður aftur á klefa klukkan 16:45. Rannsóknargögn um viðtalið liggja ekki fyrir.
2468. Fyrir liggur frásögn rannsóknarlögreglumanns, er mætti til viðtals við starfshóp innanríkisráðherra 11. desember 2012, þess efnis að honum hafi ásamt öðrum lögreglumanni verið falið að dvelja heima hjá endurupptökubeiðanda henni til verndar frá kvöldi þessa sunnudags og fram eftir degi mánudaginn 26. janúar 1976. Þeir hafi verið vopnaðir en vegna kunnáttu hans á vopnaburði hafi hann oft valist til slíkra verka þá sjaldan sem þörf krafði. Tilefnið taldi hann vera hugsanlegar hefndaraðgerðir vegna handtöku þriggja manna.³⁸⁰⁵ Þess er einnig að geta að dómfelldi Kristján Viðar gat einnig um vopnaburð fyrir dómi 12. maí 1977.³⁸⁰⁶ Rak hann minni til þess að eitt sinn á tímabilinu 23. til 27. janúar, er hann var staddur í yfirheyrsluherberginu í fangelsinu við Síðumúla með rannsóknarlögreglumanni hafi hann hlýtt á rannsóknarlögreglumanninn tala við einhvern í síma. Rætt hafi verið um að mannlíf væri í veði og að tveir nafngreindir rannsóknarlögreglumenn væru komnir vopnaðir á staðinn. Dómfellda skildist að þetta hafi átt að vera tengt Keflavíkurför hans.
2469. Að morgni 26. janúar 1976 er bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að tveir rannsóknarlögreglumenn hafi komið með Valdimar Olsen klukkan 06:10. Þá hafi tveir aðrir rannsóknarlögreglumenn komið með Magnús Leópoldsson klukkan 06:20. Tíu mínútum síðar er bókað að þrír rannsóknarlögreglumenn hafi komið með Einar Bollason.
2470. Áður en kom til framangreindra yfirheyrslna, sem leiddu til handtöku Einars, Magnúsar og Valdimars, hafði endurupptökubeiðandi sætt rannsókn vegna fjárvika frá Pósti og síma, sem og látið vitnisburð í té sem leiddi ásamt öðru til rannsóknar á aðild dómfelldu Sævars, Kristjáns Viðars og Tryggva Rúnars að hvarfi Guðmundar Einarssonar. Atburðarás dagana 13. desember til og með 20. desember 1975 er rakin hér að framan í kafla VII.6 en endurupptökubeiðandi var handtekin og úrskurðuð í gæsluvarðhald fyrstnefnda daginn og sleppt úr gæsluvarðhaldi síðarnefnda daginn klukkan 17:29.³⁸⁰⁷

³⁸⁰⁴ Málsgrein 125.

³⁸⁰⁵ Málsgögn endurupptökunefndar, bls. 4228.

³⁸⁰⁶ Málsgrein 1470.

³⁸⁰⁷ Málsgrein 57.

2471. Þriðjudaginn, 3. febrúar 1976, var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að endurupptökubeiðandi hafi verið sótt og færð til yfirheyrslu.³⁸⁰⁸ Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna sem rituð er í fyrstu persónu frásögn. Í upphafi hafi endurupptökubeiðandi greint frá því að hún hafi reynt að rifja upp allt varðandi ferð sína til Keflavíkur. Rakti hún ferð frá Klúbbnum ásamt dómfellda Sævari, Magnúsi Leópoldssyni og dómfellda Kristjáni Viðari sem hafi slegist í för með þeim á Vatnsstíg. Hún mundi ekki hvort einhver hafi verið sóttur á Framnesveginn en taldi að svo gæti vel hafa verið. Ferðin hafi svo endað við bryggju í Keflavík líkt og hún hafi áður skýrt frá. Lýsti endurupptökubeiðandi því að hún hafi nú farið í fylgd með rannsóknarlögreglunni til Keflavíkur og skoðað þar staðhætti. Kvaðst hún hafa þekkt aftur þann stað þar sem hún hafi séð mennina og vélbátinn við bryggju. Hafi henni verið tjáð að þar væri um að ræða Dráttarbrautina í Keflavík. Þá kvaðst hún muna eftir Einari bróður sínum þarna og halda að Valdimar Olsen hafi einnig verið þarna. Endurupptökubeiðandi lýsti því yfir að henni hafi verið sýndar ljósmyndir af nokkrum karlmönnum hjá rannsóknarlögreglunni og hafi hún þekkt þar meðal annars eina mynd af karlmanni sem hún kvaðst viss um að hafi verið á bryggjunni og muni hafa verið Geirfinnur. Þá kvaðst hún muna eftir manni sem hún hafi séð mynd af hjá rannsóknarlögreglunni. Hafi henni verið tjáð að á myndinni væri Sigurbjörn Eiríksson, en hún vildi þó ekki fullyrða um það að svo stöddu. Þá þekkti hún ljósmynd af [ÁHE] og minnti hana endilega að hann hafi verið þarna viðstaddur.
2472. Þriðjudaginn 10. febrúar 1976 var endurupptökubeiðandi sótt heim til sín af rannsóknarlögreglumanni og tekin til yfirheyrslu. Meðal rannsóknargagna er skýrsla um yfirheyrsluna. Þar er þess getið að henni hafi verið sýndar ljósmyndir af 16 mönnum sem rannsóknarlögreglan teldi hugsanlegt að hafi verið viðriðnir atburðina við Dráttarbraut Keflavíkur og bátsferð þaðan 19. nóvember 1976. Kvaðst endurupptökubeiðandi þekkja eða kannast við níu af þeim. Varðandi Keflavíkurferðina tiltók endurupptökubeiðandi að Einar, Magnús, Sigurbjörn og Geirfinnur hefðu allir verið í Dráttarbrautinni þetta kvöld. Þá var bókað að endurupptökubeiðandi hafi sagst þekkja myndir af [ÁHE], Valdimar Olsen, [GÁg] og kannast við mynd af einum manni enn. Í lok skýrslunnar var bókað að hún hafi séð ljósmynd af manni sem hún þekkti en ekki borið kennsl á hann á myndinni þrátt fyrir það.³⁸⁰⁹
2473. Móðir endurupptökubeiðanda gaf skýrslu hjá lögreglu 5. apríl 1976. Þar greindi hún frá því að endurupptökubeiðandi hafi sagt sér frá ferðinni í Slippinn í Keflavík, eins og það er orðað í skýrslunni. Hún hafi sagt hverjir hafi verið viðstaddir og skildist móður hennar að frásögnin passi við það sem hún hafi greint lögreglu frá. Endurupptökubeiðandi hafi sagt sér frá umræddri ferð mjög stuttu eftir að hún hafi greint lögreglunni frá. Hafi þær mæðgurnar rætt þetta öðru hvoru síðan og sagan verið sú sama. Kvað hún endurupptökubeiðanda hafa verið mjög rólega þegar hún hafi talað um þetta.³⁸¹⁰ Kvaðst móðir hennar ekki sjá ástæðu til að ætla að hún væri að skrökva þessu. Óneitanlega hafi grunur um hið gagnstæða læðst að henni sökum þess hve alvarlegt

³⁸⁰⁸ Málsgrein 146.

³⁸⁰⁹ Málsgrein 165.

³⁸¹⁰ Málsgrein 321.

málið væri, en hún hafi aldrei orðið vör við að endurupptökubeiðandi væri illgjörn eða eigingjörn. Hún kvaðst vita til þess að henni hafi verið illa við Einar hálfbróður sinn en ástæður þar að baki þekkti hún ekki.

2474. Faðir endurupptökubeiðanda gaf einnig skýrslu þennan sama dag hjá lögreglu. Kvaðst hann meðal annars hafa rætt við hana eftir að Einar hafi verið úrskurðaður í gæsluvarðhald. Hafi þau rætt málin og hann bent henni á að hún væri völd að því að svo væri komið fyrir Einari. Kvaðst faðir hennar hafa spurt hana hvort hún tryði því að hann væri sekur og hvort hún ætlaði ekki að vinna að því að hið sanna kæmi í ljós svo Einar myndi losna. Hafi endurupptökubeiðandi lítið gefið út á þetta, talað um að hún ætlaði að halda sig við sannleikann í málinu enda hafi hún séð að það væri best. Kvaðst hún ekkert vilja segja til um hvort Einar væri sekur eða saklaus. Fannst föður hennar framkoma endurupptökubeiðanda vera nokkuð örugg og eðlileg í umrætt sinn.
2475. Endurupptökubeiðandi var frjáls ferða sinna frá 20. desember 1975 eins og áður gat, en þann dag var henni sleppt úr gæsluvarðhaldi vegna póstsvikamálsins svonefnda. Gögn bera með sér að hún hafi verið í nokkru sambandi við lögregluna að eigin frumkvæði á þessum tíma.³⁸¹¹ Fyrir liggur í það minnsta að hún kom upplýsingum á framfæri er lutu að hvarfi Geirfinns en einnig kom hún með ábendingu um það hvar í Hafnarfjarðarhrauni lík Guðmundar væri að finna í marsbyrjun 1976.³⁸¹² Þá kom hún til yfirheyrslna og samprófana sem vitni. Réttarstaða endurupptökubeiðanda breyttist hins vegar 3. maí 1976 í kjölfar þess að hún bar um það við yfirheyrslu að hafa skotið Geirfinn Einarsson.³⁸¹³ Var hún úrskurðuð í gæsluvarðhald daginn eftir og tekin til yfirheyrslu hjá lögreglu. Þá bar hún enn um ferð til Keflavíkur í för með dómfelldu Kristjáni Viðari og Sævari sem og Magnúsi Leópoldssyni. Þar hafi þau hitt fyrir Einar og Geirfinn auk tveggja ónafngreindra manna sem endurupptökubeiðandi lýsti útlitslega. Hún bar svo um málsatvik með svipuðum hætti og áður, en bætti við að hún hafi hleypt af riffli að boði dómfella Sævars sem hafi liðsinnt henni við það verk.³⁸¹⁴
2476. Endurupptökubeiðandi var ekki yfirheyrð aftur með formlegum hætti um hvarf Geirfinns Einarssonar fyrr en fyrir dómi 1. september 1976, en við það tilefni tók hún til baka framburð sinn um að hafa skotið hann.³⁸¹⁵ Þess ber þó að geta að frá 4. maí til og með 1. september 1976 var margoft rætt við endurupptökubeiðanda án þess að gerðar hafi verið formlegar lögregluskýrslur. Á sama tímabili fóru ítrekað fram óformlegar samprófanir, líkt og rakið er í kafla VII.5.2.d.1, og vettvangsferðir. Í kjölfar framburðar hennar um að hafa banað Geirfinni með riffilskoti var dómþing háð í sakadómi Reykjavíkur 9. maí 1976 og framburður hennar borinn undir Einar Bollason, Magnús Leópoldsson, Sigurbjörn Eiríksson og Valdimar Olsen sem sætt höfðu gæsluvarðhaldi vegna málsins allt frá 26. janúar 1976. Lýstu þeir því allir yfir að þeir könnuðust ekki við atburðinn og hefðu aldrei í Dráttarbraut Keflavíkur komið. Var þeim öllum sleppt lausum úr varðhaldi en gert að sæta farbanni og eftirliti lögreglu í

³⁸¹¹ Málsgreinar 72, 85, 125, 134, 238, 240 og 273.

³⁸¹² Málsgrein 246.

³⁸¹³ Málsgrein 386.

³⁸¹⁴ Málsgrein 388.

³⁸¹⁵ Málsgrein 605.

ótiltekinn tíma.³⁸¹⁶ Endurupptökubeiðandi var með réttarstöðu sakbornings í Geirfinnsmálinu allt fram til þess að dómur Hæstaréttar féll þar sem hún var sýknuð af sökum tengdum hvarfi Geirfinns en staðfest sakfelling fyrir rangar sakargiftir.

2477. Endurupptökubeiðandi reyndi er hún sætti gæsluvarðhaldi að draga framburð sinn um þekkingu á hvarfi Geirfinns Einarssonar alfarið til baka í tvígang. Fyrst gerði hún það í bréfi sem hún ritaði fulltrúa yfirsakadómara 14. ágúst 1976.³⁸¹⁷ Í bréfinu segir orðrétt: „Ég bið þig framar öllu að taka orð mín trúanleg, því sönn eru þau, óþægilega sönn, játning, sem lestur Biblíunnar og annarra góðra bóka hafa knúið mig til að gera frammi fyrir Guði og mönnum. Hér kemur það og taktu vel eftir.“ Greindi endurupptökubeiðandi frá því að eftir Guðmundarmálið hafi henni fundist hún vera yfirgefin í slæmu andlegu ástandi. Hafi hún áttað sig fyrst á því þegar rannsakendur hafi hætt að hafa afskipti af henni. Kvaðst hún hafa séð dómfellda Sævar í nýju ljósi sem sökudólg allra óupplýstra mála. Hafi dómfelldi sérstaklega vakið tortryggni sína í Geirfinnsmálinu þar sem hann hafi ætíð sýnt málinu hinn einkennilegasta áhuga. Í framhaldinu ritaði endurupptökubeiðandi orðrétt: „Til að byrja með vakti ég athygli á þessu máli, til að vekja athygli á mér sjálfri. Síðan sá ég, eða gerði, í hugskotsjónum mínum mynd af atburðinum og lifði mig inn í hana. Sagði ykkur frá því aftur og aftur svo hún mótaðist æ fastar í höfði mínu. Tilvist mín, eða nærvera, þessa umræddu nótt er tilbúningurinn einn. Uppspuni. Byrjaði þegar þú spurðir mig hvort ég hefði verið þarna.“ Kvaðst endurupptökubeiðanda aldrei hafa létt eins mikið eins og þegar hún hafi lýst því yfir fyrir dómi að hún væri ekki viss varðandi Einar. Hann hafi verið tengiliðurinn í ímyndun sinni milli dómfellda Sævars og málsins. Lýsti endurupptökubeiðandi því yfir að hún játaði þetta núna fyrir honum, en smáatriði gæti hún útskýrt augliti til auglitis. Játning hennar um að hafa skotið mann hafi verið vísvitandi uppspuni. Kvaðst endurupptökubeiðandi tilbúin til að þola refsingu fyrir það sem hún hefði gert, en fyrst og fremst óskaði hún þess að fulltrúi yfirsakadómara vitjaði hennar svo hún gæti gefið játningu sína í smáatriðum og eiðsvarna ef þess þyrfti. Í lok bréfsins ritaði endurupptökubeiðandi: „Örn viltu leggjast svo lágt að tala við stúlku sem hefur leitt þig á villigötur í starfi þínu og opinberlega, þó ég sé varla verð þess, nema því aðeins að ég hefi játað. Þín einlæg og eftirvæntingarfull, Erla Bolladóttir.“
2478. Bréf þetta dró endurupptökubeiðandi til baka rétt rúmum sólarhring síðar, sunnudaginn 15. ágúst 1976.³⁸¹⁸ Í upphafi bréfsins lýsir hún því yfir að bréfið 14. ágúst hafi verið yfirsjón af hennar hálfu. Kvaðst hún sitja og hugsa mikið um þessi mál og furða sig á því hvers vegna enginn tali við sig. Í örvæntingu sinni og reiði út í tilveruna hefði hún skrifað bréfið frá 14. ágúst 1976. Orðrétt ritaði endurupptökubeiðandi: „Ég tek það hér með til baka í von um fyrirgefningu þína, ég get ímyndað mér þvílíka reiði slíkt bréf hefur valdið þér.“ Kvaðst hún eftir sem áður leitast við að halda fótum sínum jörðu nær, eins og hún orðaði það, og segja afdráttarlausan sannleikann, eins og hún hafi gert hingað til að undanskildu bréfinu frá því deginum

³⁸¹⁶ Málsgrein 404.

³⁸¹⁷ Málsgrein 563.

³⁸¹⁸ Málsgrein 565.

áður. Í niðurlagi bréfsins vonaðist endurupptökubeiðandi eftir fyrirgefningu fulltrúa yfirsakadómara og hann myndi veita henni viðtal um barn hennar sem hún lifi fyrir. Þess má geta að degi síðar var bókað í dagbók fangelsisins við Síðumúla að klefi endurupptökubeiðanda ætti frá þessum degi að vera læstur eins og annarra fanga en hún hafði þá notið þess réttar, umfram aðra dómfelldu, að vera í ólæstum klefa og mega ganga um gangana á daginn.³⁸¹⁹

2479. Tekin var skýrsla af endurupptökubeiðanda fyrir dómi 1. september 1976 í tilefni af framlengingu gæsluvarðhalds hennar. Þar var bókað að hún dragi framburð um að hafa skotið Geirfinn til baka og að rannsóknarlögglumanni væri falið að taka af henni nánari skýrslu um málsatvik. Greindi endurupptökubeiðandi í þeirri skýrslu enn með ítarlegum hætti frá ferð til Keflavíkur, hvar hver hafi setið í bifreiðinni á leiðinni og hvar hefði verið komið við á leið út úr bænum. Í skýrslu þessa tilgreindi hún tvo kunningja þeirra dómfelldu Sævars sem bættust við þá sem til Keflavíkur fóru. Guðjón Skarphéðinsson var annar þeirra en þá báða hafði hún nefnt í yfirlýsingu sem hún undirritaði 15. ágúst 1976.³⁸²⁰ Að öðru leyti bar hún um að þeir dómfelldu Sævar og Kristján Viðar hafi báðir verið með í för. Þegar til Keflavíkur var komið hafi þau hitt Einar Bollason, Magnús Leópoldsson, Sigurbjörn Eiríksson, Valdimar Olsen auk þriggja þjóðþekktra kaupsýslumanna sem hún nafngreindi en það hafði hún einnig gert í áður nefndri yfirlýsingu.
2480. Endurupptökubeiðandi bar ekki oftak sakir á Einar, Magnús, Sigurbjörn og Valdimar. Hún greindi frá því í yfirheyrslu 15. október 1976³⁸²¹ að það hefði verið að undirlagi dómfellda Sævars sem hún hefði borið á þessa lundu.
2481. Hinn 14. október 1976 ritaði endurupptökubeiðandi í annað sinn bréf til rannsóknaraðila til að draga framburð sinn til baka um Keflavíkurferð.³⁸²² Í því bréfi rakti hún ýmis samtöl, þar á meðal atvik sem átt hefðu sér stað í janúar 1975 þegar hún og dómfelldi Sævar hefðu verið gestkomandi á heimili Íslendinga í Kaupmannahöfn ásamt meðal annarra [EÓ]. Þar hafi [EÓ] talað um [JA] og hlutverk hans sem milliliðs í spírasmygli. Hafi [EÓ] haft uppi getgátur um slys er gæti hafa hent Geirfinn í spíraflutningum. Við það tilefni hafi dómfelldi Sævar sagt að illa færi fyrir mönnum sem ekki kynnu að hegða sér samkvæmt aðstæðum og hafi hann þar átt við Geirfinn. Þá greindi hún frá því að í febrúar sama ár hafi þau dómfelldi farið inn á hótél í Kaupmannahöfn þar sem Morgunblaðið fékkst en dómfelldi Sævar hafi viljað athuga gang Geirfinnsmálsins. Hafi þau lesið frétt um hollenskan sjáanda sem hafi sagt lík Geirfinns vera í um 16 metra fjarlægð frá bryggjustólpa. Hafi dómfelldi þá sagt sjáandann lélegan því líkið væri ekki að finna þar. Hafi hann sagt að menn eins og Geirfinn ætti að binda við eitthvað þungt og fleygja á hafsbötn. Þá greindi endurupptökubeiðandi frá því að dómfelldi hafi í apríl 1975 sagt að mönnum eins og Geirfinni ætti að ryðja úr vegi fyrir að reyna að eyðileggja viðskipti annarra með gaspri. Þá hafi þau á svipuðum tíma verið stödd á heimili móður dómfellda Sævars

³⁸¹⁹ Málsgrein 568.

³⁸²⁰ Málsgrein 567.

³⁸²¹ Málsgrein 713.

³⁸²² Málsgrein 712.

þegar móðursystir hans, hafi komið í heimsókn ásamt manni sínum. Hún hafi rætt um að hafa heyrt að „Leirfinnur“ væri Magnús Leópoldsson. Í kjölfarið hafi hún sagt dómfellda Sævari að Magnús Leópoldsson, Sigurbjörn Eiríksson, Valdimar Olsen, [ÁHE] og [JR] væru allir kunningjar Einars bróður síns og yrði hún ekki hissa þó þeir væru bendlaðir við smygl. Hafi þá dómfelldi Sævar talað um að auðvitað hafi Einar Bollason verið með í smyglinu, þaðan hafi hann fengið alla þá peninga sem hann hafi notað í að kaupa einbýlishús. Talaði dómfelldi einnig um hversu vel hafi verið staðið að Geirfinnsmálinu þar sem ekkert hafi enn komist upp. Greindi endurupptökubeiðandi frá því í bréfi sínu að eftir því sem dómfelldi hafi talað meir þeim mun skýrari mynd hafi hún gert sér af því hvernig málið hafi atvikast. Hafi hún sett þessar hugmyndir sínar fram sem staðreyndir í Geirfinnsmálinu. Tók endurupptökubeiðandi fram að í þessu samtali hafi dómfelldi Sævar haft á orði eiturlyfjasmygl sem hafi átt að vera tengt spírasmyglinu, en að því hafi staðið þrír nafngreindir menn. Í lok bréfsins ritaði endurupptökubeiðandi að þetta væri allt sem hún gæti sagt með öruggri vissu. Fleiri samtöl af þessu tagi kynnu að hafa átt sér stað, en hún myndi þau ekki nógu vel til að geta skýrt frá þeim.

2482. Degi síðar 15. október 1976 var endurupptökubeiðandi tekin til yfirheyrslu þar sem íslenskur rannsóknarlögreglumaður ritaði samantektarskýrslu en Karl Schütz annaðist yfirheyrsluna með fulltingi tveggja túlka. Endurupptökubeiðandi afhenti fyrirnefnt bréf í upphafi skýrslutökunnar en það hafi hún skrifað honum til útskýringar á því hvernig hún teldi sig hafa haft margt af því sem hún hafi sagt í málinu eftir dómfellda Sævari. Viðbrögðin við efni bréfsins fólust í því að benda henni á framburð hennar í málunum sem finna mætti í málskjöllum auk þess sem Schütz hafi hvatt hana til að segja allan sannleikann. Jafnframt hafi Schütz bent henni á að margt í framburði hennar væri í samræmi við það sem aðrir hafi sagt. Komi því ekki annað til greina að hans álitni en að annaðhvort hafi hún farið til Keflavíkur eða einhver hafi sagt henni mjög nákvæmlega frá þessari ferð og þá skyldi hún segja hver það hafi verið. Bókað var að Schütz hafi ítrekað við endurupptökubeiðanda að segja allan sannleikann og hafi hún þá svarað orðrétt: „Þá hef ég farið til Keflavíkur.“ Hafi Schütz beðið endurupptökubeiðanda um að skrifa bréf með öllum upplýsingum um málið og hún sagst ætla gera það. Bókað var í skýrsluna að á meðan á yfirheyrslunni hafi staðið hafi endurupptökubeiðandi verið mjög óstýrk og grátið. Kvað hún það sem haft væri eftir henni í málskjöllum hafa verið hugarburð hjá sér, en þó vissi hún ekki hvort sumt af því væri raunveruleiki.³⁸²³
2483. Endurupptökubeiðandi ritaði í annað sinn bréf til rannsóknaraðila til að draga framburð sinn til baka um Keflavíkurferð 14. október 1976.³⁸²⁴ Í því bréfi rakti hún ýmis samtöl, þar á meðal atvik sem átt hefðu sér stað í janúar 1975 þegar hún og dómfelldi Sævar hefðu verið gestkomandi á heimili Íslendinga í Kaupmannahöfn ásamt meðal annarra [EÓ]. Þar hafi [EÓ] talað um [JA] og hlutverk hans sem milliliðs í spírasmygli. Hafi [EÓ] haft uppi getgátur um slys er gæti hafa hent Geirfinn í spíraflutningum. Við það tilefni hafi dómfelldi Sævar sagt að illa færi fyrir mönnum sem ekki kynnu að hegða sér samkvæmt aðstæðum og hafi hann þar átt við Geirfinn.

³⁸²³ Málsgrein 713.

³⁸²⁴ Málsgrein 712.

Þá greindi hún frá því að í febrúar sama ár hafi þau dómfelldi farið inn á hótél í Kaupmannahöfn þar sem Morgunblaðið fékkst en dómfelldi Sævar hafi viljað athuga gang Geirfinnsmálsins. Hafi þau lesið frétt um hollenskan sjáanda sem hafi sagt lík Geirfinns vera í um 16 metra fjarlægð frá bryggjustólpa. Hafi dómfelldi þá sagt sjáandann lélegan því líkið væri ekki að finna þar. Hafi hann sagt að menn eins og Geirfinn ætti að binda við eitthvað þungt og fleygja á hafsbötn. Þá greindi endurupptökubeiðandi frá því að dómfelldi hafi í apríl 1975 sagt að mönnum eins og Geirfinni ætti að ryðja úr vegi fyrir að reyna að eyðileggja viðskipti annarra með gaspri. Þá hafi þau á svipuðum tíma verið stödd á heimili móður dómfella Sævars þegar móðursystir hans, hafi komið í heimsókn ásamt manni sínum. Hún hafi rætt um að hafa heyrt að „Leirfinnur“ væri Magnús Leópoldsson. Í kjölfarið hafi hún sagt dómfella Sævari að Magnús Leópoldsson, Sigurbjörn Eiríksson, Valdimar Olsen, [ÁHE] og [JR] væru allir kunningjar Einars bróður síns og yrði hún ekki hissa þó þeir væru bendlaðir við smygl. Hafi þá dómfelldi Sævar talað um að auðvitað hafi Einar Bollason verið með í smyglinu, þaðan hafi hann fengið alla þá peninga sem hann hafi notað í að kaupa einbýlishús. Talaði dómfelldi einnig um hversu vel hafi verið staðið að Geirfinnsmálinu þar sem ekkert hafi enn komist upp. Greindi endurupptökubeiðandi frá því í bréfi sínu að eftir því sem dómfelldi hafi talað meir þeim mun skýrari mynd hafi hún gert sér af því hvernig málið hafi atvikast. Hafi hún sett þessar hugmyndir sínar fram sem staðreyndir í Geirfinnsmálinu. Tók endurupptökubeiðandi fram að í þessu samtali hafi dómfelldi Sævar haft á orði eiturfjasmýgl sem hafi átt að vera tengt spírasmyglinu, en að því hafi staðið þrír nafngreindir menn. Í lok bréfsins ritaði endurupptökubeiðandi að þetta væri allt sem hún gæti sagt með öruggri vissu. Fleiri samtöl af þessu tagi kynnu að hafa átt sér stað, en hún myndi þau ekki nógu vel til að geta skýrt frá þeim.

2484. Bókað var sérstaklega eftir henni í athugasemdaskýrslu ritaðri af Karli Schütz 4. nóvember 1976³⁸²⁵ að hún hafi óskað þess að fá að biðja Magnús Leópoldsson og Einar Bollason afsökunar. Af því tilefni hafi henni verið bent á að það að segja loks sannleikann um þá atburði sem hún hefði vitneskju um í sambandi við hvarf Geirfinns myndi hjálpa Magnúsi og Einari mest.
2485. Hinn 30. nóvember 1976 kom endurupptökubeiðandi fyrir dóm ásamt réttargæslumanni sínum. Bókað var að henni hafi verið bent á að frá því í janúar 1976 til þessa dags hafi verið teknar af henni margar skýrslur þar sem hún hafi nefnt mörg nöfn manna sem hafi átt að vera viðriðnir málið. Var hún spurð hvort hún væri tilbúin til að segja sannleikann. Haft var eftir endurupptökubeiðanda að síðasti framburður hennar hafi verið sannleikur. Sævar hafi sagt henni að nefna nöfn Magnúsar, Sigurbjörns, Valdimars, Einars og fleiri manna til að leiða athyglina frá þeim sem hafi raunverulega verið við málið riðnir.³⁸²⁶
2486. Endurupptökubeiðanda var sleppt úr gæsluvarðhaldi 22. desember 1976 eftir að hafa komið fyrir dóm þar sem bókað var að hún hafi skýrt sjálfstætt frá málsatvikum og

³⁸²⁵ Málsgrein 799.

³⁸²⁶ Málsgrein 923.

framburður hennar verið í samræmi við skýrslur sem teknar hafi verið af henni hjá rannsóknarlögreglunni 12. og 13. desember 1976.³⁸²⁷ Bókað var sérstaklega eftir henni að hún og dómfelldu Guðjón, Kristján Viðar og Sævar hafi lagt á ráðin um að bendla aðra við málið áður en hún hafi farið til Kaupmannahafnar. Samtalið hafi átt sér stað heima hjá dómfellda Kristjáni Viðari, en fram hafði komið við yfirheyrslu 13. desember 1976 að sammæli hefði verið með þeim um að bera á þessa lund ef þau yrðu spurð um Geirfinnsmálið.³⁸²⁸ Að aflokinni dómsskýrslu var endurupptökubeiðanda tilkynnt að hún væri laus úr gæsluvarðhaldi, en fulltrúi yfirsakadómara hafi lagt fyrir hana að halda sig innan lögsagnarumdæmis Reykjavíkur og sæta lögreglu eftirliti.

2487. Endurupptökubeiðandi gerði ekki frekari tilraunir til að draga framburð sinn til baka á meðan rannsókn málanna fór fram sem og við dómsmeðferð þeirra. Þvert á móti stóð hún fast á framburði sínum um málsatvik er lutu að hvarfi Guðmundar og Geirfinns, sem og um að hafa borið fjórmeningana röngum sökum, þar með talið við samrófanir með öðrum dómfelldu.
2488. Mánudaginn 19. desember 1977 var dómur sakadóms í málinu kveðinn upp. Endurupptökubeiðandi var meðal annars sakfelld fyrir brot gegn 1. mgr. 148. gr. almennra hegningarlaga með því að hafa borið rangar sakir á fyrrgreinda fjóra menn.
2489. Hinn 11. janúar 1980, þremur dögum fyrir upphaf aðalmeðferðar í Hæstarétti, mætti endurupptökubeiðandi fyrir sakadóm að eigin ósk og lýsti því yfir að fyrri framburðir hennar um för til Keflavíkur 19. nóvember 1974 væru rangir. Í samræmi við yfirlýsingu þessa var af hálfu endurupptökubeiðanda krafist sýknu fyrir Hæstarétti af ákæruatriðum er lutu að hvarfi Geirfinns Einarssonar en vægustu refsingar vegna annarra ákæruatriða er lutu að röngum sakargiftum og fjársvikum gagnvart Pósti og síma.³⁸²⁹
2490. Með dómi Hæstaréttar 22. febrúar 1980 var staðfest niðurstaða sakadóms um sakfellingu endurupptökubeiðanda fyrir brot gegn 148. gr. almennra hegningarlaga með því að hafa borið títtnefnda fjóra menn sökum. Í dóminum var vísað til forsendna héraðsdóms í þeim efnunum og játninga endurupptökubeiðanda og dómfellda Sævars um þetta atriði. Víkið var að því að dómfelldi Kristján Viðar hefði ekki gengist við því að um samantekin ráð hafi verið að ræða en talið fulljóst að hann hafi, eins og þau, borið umrædda menn röngum sökum, sem hann beri refsíabýrgð á. Hæstiréttur leit til þess við ákvörðun refsingar að brot dómfelldu hefðu haft þær afdrifaríku afleiðingar að fjórmeningarnir hafi sætt alllangri gæsluvarðhaldsvist.

³⁸²⁷ Málsgrein 1027.

³⁸²⁸ Málsgrein 987.

³⁸²⁹ Málsgrein 1843.

VIII. Niðurstaða

VIII.1 Grunnforsendur endurupptökunefndar

2491. Af hálfu endurupptökubeiðanda hefur þess verið farið á leit að hæstaréttarmál nr. 214/1978 verði endurupptekið að því er varðar sakfellingu vegna rangra sakargifta. Beiðnin er studd við alla stafliði 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála. Þess ber að geta að settur ríkissaksóknari hefur ekki lagst gegn beiðni endurupptökubeiðanda um endurupptöku á dóminum.
2492. Ákvæði sakamálalaga um endurupptöku dóma eru byggð á réttaröryggis- og réttlætissjónarmiðum. Endurupptökuheimildirnar fela í sér þrönga undantekningu frá grundvallarreglunni um endanleika dóma og verður að beita af mikilli varfærni.
2493. Við mat á því hvort uppfyllt séu skilyrði a–d-liða 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála til endurupptöku málsins ber að leggja til grundvallar þær réttarfarsreglur, meginreglur opinbers réttarfars og mannréttindaákvæði sem lögreglu, ákærvaldi og dómstólum bar að vinna eftir við rannsókn, saksókn og dómsmeðferð á þeim tíma sem málin voru til meðferðar. Endurupptökunefnd hefur gert sér far um að forðast að leggja mælistiku þeirra viðhorfa sem nú ríkja í sakamálaréttarfari á fjörutíu ára gamla rannsókn og dómsmeðferð.
2494. Fyrir liggur að sakfellingardómur Hæstaréttar, að því er varðar rangar sakargiftir, byggðist á framburðum endurupptökubeiðanda og játningu þess efnis að það hefðu verið samantekin ráð hennar og dómfellda Sævars og Kristjáns Viðars að bera fjórmenningana röngum sökum. Þau nýju gögn sem liggja fyrir endurupptökunefnd, hvort sem þau varða atvik Guðmundar- og Geirfinnsmálanna, meðferð dómfelldu í gæsluvarðhaldi, yfirheyrslur, aðrar rannsóknaraðferðir eða meðferð fyrir dómi, eru fyrst og fremst til þess fallin að varpa nýju ljósi á áreiðanleika munnlegra framburða og þar með sönnunargildi þeirra. Það er mat endurupptökunefndar að ekkert þessara gagna sé eitt og sér til þess fallið að uppfylla skilyrði a-liðar 1. mgr. 211. gr. fyrir endurupptöku. Endurupptökunefnd telur hins vegar að greining á hinum nýju gögnum sem nú liggja fyrir og samanburður við þau gögn sem lágu fyrir Hæstarétti við meðferð málanna varpi ljósi á sönnunargildi munnlegra framburða í málinu og sönnunarmat Hæstaréttar sem horfa verði til þegar tekin er afstaða til þess hvort fallast eigi á fyrirbyggjandi endurupptökubeiðni.
2495. Fyrir endurupptökunefnd liggur því að meta hvort verulegar líkur séu á að sönnunargögn sem færð voru fram í málinu hafi verið rangt metin svo að áhrif hafi haft á niðurstöðu þess, samanber c-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála. Jafnframt þarf endurupptökunefnd að meta hvort verulegir gallar hafi verið á meðferð máls þannig að áhrif hafi haft á niðurstöðu málsins, samanber d-lið 1. mgr. 211. gr. Mat á því hvort skilyrði endurupptökuheimildanna í a-, c- og d-liðum 1. mgr. 211. gr. teljist uppfyllt í þessu máli er mjög samtvinnuð þótt ný gögn eða upplýsingar þurfi ekki nauðsynlega til að koma svo skilyrði c- og d-liða teljist uppfyllt. Því þykir rétt að fjalla í samfelldu máli um helstu atriði sem máli geta skipt við mat á því hvort skilyrði stafliðanna teljist uppfyllt. Jafnframt þarf að meta hvort uppfyllt séu skilyrði b-liðar ákvæðisins um að ætla megi að lögregla, ákærandi, dómari eða aðrir hafi haft í frammi refsiverða háttsemi í því skyni að fá fram þau málalok sem orðin eru.

2496. Líkt og rakið hefur verið var endurupptökubeiðandi sakfelld fyrir brot gegn 148. gr. almennra hegningarlaga sem kvað á um varðhalds- eða fangelsisrefsingu allt að 10 árum fyrir rangar sakargiftir. Draga má þær röngu sakir sem endurupptökubeiðandi var ákærð og sakfelld fyrir saman með eftirfarandi hætti:
2497. Fyrst bar hún sakir á Einar Bollason og Magnús Leópoldsson fyrir rannsóknarlögreglu 23. janúar 1976 en 3. febrúar einnig sakir á Sigurbjörn Eiríksson og Valdimar Olsen. Í þriðja sinn sem hún gaf skýrslu 10. febrúar bar hún sakir á ný á þá þrjá fyrstnefndu. Einar bar hún einan sökum 3. mars, en þá þrjá, Einar, Magnús og Sigurbjörn, bar hún sökum fyrir dómi 30. mars og eins Magnús 7. apríl 1976 fyrir dómi. Einar og Magnús bar hún svo sökum á ný fyrir lögreglu 4. maí og svo alla fjóra í yfirheyrslu hjá lögreglu 1. september 1976. Samkvæmt þessu var lagt til grundvallar að endurupptökubeiðandi hefði borið Einar sökum sjö sinnum, Magnús sjö sinnum, Sigurbjörn fjórum sinnum og Valdimar í tvígang.
2498. Brot gegn 148. gr. almennra hegningarlaga er fullframið á þeirri stundu sem hinn rangi framburður er látinn í té. Fyrir liggur að endurupptökubeiðandi bar Einar Bollason og Magnús Leópoldsson fyrst sökum 23. janúar 1976,³⁸³⁰ en Sigurbjörn Eiríksson og Valdimar Olsen fyrst sökum 3. febrúar sama ár.³⁸³¹ Sýnist brot endurupptökubeiðanda því hafa verið fullframið 23. janúar 1976 gagnvart Einari og Magnúsi en 3. febrúar gagnvart Sigurbirni og Valdimar. Það hefur í sjálfu sér ekki sjálfstæða þýðingu fyrir sök endurupptökubeiðanda þótt rangar sakargiftir hafi síðar verið endurteknar gagnvart þeim. Sýnist það frekar kunna að hafa haft áhrif á ákvörðun refsingar í samræmi við 77. gr. almennra hegningarlaga.
2499. Í samræmi við úrskurð sakadóms Reykjavíkur, sem kveðinn var upp 4. maí 1976, undirgekkst endurupptökubeiðandi geðrannsókn. Með sama úrskurði var hún hneppt í gæsluvarðhald vegna gruns um aðild að Geirfinnsmálinu.³⁸³² Niðurstaða geðrannsóknarinnar var að endurupptökubeiðandi teldist sakhæf.
2500. Þegar sakir voru fyrst bornar á Einar og Magnús 23. janúar 1976³⁸³³ var endurupptökubeiðandi frjáls ferða sinna og hafði verið það allt frá því að henni var sleppt úr gæsluvarðhaldi síðla dags 20. desember 1975. Frá tildrögum þessa framburðar hefur meðal annars verið skýrt í samantektarskýrslu rannsóknarlögreglumanns 10. mars 1976.³⁸³⁴ Þar er sagt frá því að frásögn endurupptökubeiðanda um ónæði og framburðir sem hún lét í kjölfarið í té, sem og framburðir dómfelldu Kristjáns Viðars og Sævars, hafi leitt til handtöku þeirra Einars, Magnúsar, Valdimars og nokkru síðar Sigurbjörns.
2501. Áskilið er að brot samkvæmt 148. gr. almennra hegningarlaga sé framið af ásetningi í samræmi við 18. gr. laganna. Með sakfellingu Hæstaréttar var lagt til grundvallar að skilyrðið um ásetning væri uppfyllt. Það er í samræmi við þá staðreynd að endur-

³⁸³⁰ Málsgrein 120.

³⁸³¹ Málsgrein 146.

³⁸³² Málsgrein 389.

³⁸³³ Málsgrein 116.

³⁸³⁴ Málsgrein 258.

upptökubeiðandi rakti sjálf atburðarás sem fól ótvírætt í sér refsiverða háttsemi af hendi fjórmeninganna ef sönn reyndist, en játaði svo að um rangan framburð hefði verið að ræða. Af hennar hálfu var ekki krafist sýknu af ákæruatriðinu, einungis vægrar refsingar.

2502. Í 15. og 16. gr. almennra hegningarlaga eru ákvæði sem fela í sér hlutrænar refsileysisástæður þannig að þeim sem sannur er að sök um refsiverða háttsemi verði ekki gerð refsing. Á því er ekki byggt af hálfu endurupptökubeiðanda að þessu ákvæði hafi átt við þegar hún var sakfelld á sínum tíma.

VIII.2 Umfjöllun um röksemdir endurupptökubeiðanda og mat á því hvort skilyrðum til endurupptöku teljist fullnægt

2503. Af hálfu endurupptökubeiðanda hafa verið færð ítarleg rök fyrir því að endurupptaka eigi dóm Hæstaréttar að því er varðar sakfellingu hennar fyrir rangar sakargiftir. Röksemdafærsla þessi er þeim annmarka háð að hún er nokkuð ómarkviss þar sem hún tekur til atriða er lúta að hvarfi Guðmundar Einarssonar og hvarfi Geirfinns Einarssonar, auk sakarefna er lúta að röngum sakargiftum, án þess að gerð sé viðhlítandi grein fyrir á hvern hátt málsatvik tengd hvarfi þeirra Guðmundar og Geirfinns hafa áhrif á atriði er lúta að sakfellingu endurupptökubeiðanda fyrir rangar sakargiftir.
2504. Þess skal getið að endurupptökubeiðandi byggir ekki á því, til stuðnings beiðni um endurupptöku, að það sé rangt að hún hafi borið rangar sakir á fjórmeningana með þeim hætti sem greinir í dóminum. Þá er heldur ekki byggt á því að játning hennar, þess efnis að hún hafi í umrædd skipti borið rangar sakir á mennina, sé efnislega röng en sakfelling var byggð á þeirri játningu.
2505. Endurupptökubeiðandi styður beiðni sína um endurupptöku við alla stafliði 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála. Hvað varðar ný gögn í skilningi a-liðar ákvæðisins vísar hún sérstaklega til skýrslu starfshóps innanríkisráðherra. Tekið er fram að starfshópurinn hafi haft aðgang að fleiri og ítarlegri gögnum um rannsókn málsins og framkvæmd rannsóknarinnar en nokkur annar aðili sem hafi rannsakað málið. Þá hafi starfshópurinn haft aðgang að fjölda nýrra sönnunargagna sem dómstólar hafi ekki haft, þar á meðal dagbókum tveggja gæsluvarðhaldsfangelsa, dagbókum dómfelldu Guðjóns og Tryggva Rúnars frá því að þeir sátu í gæsluvarðhaldi og sálfræðilegu mati á trúverðugleika framburða endurupptökubeiðanda og annarra dómfelldu. Að áliti endurupptökubeiðanda er gildi skýrslunnar ótvírætt fyrir mat á skilyrðum til endurupptöku.
2506. Að mati endurupptökunefndar varpar skýrsla starfshóps innanríkisráðherra afar takmörkuðu ljósi á aðdraganda og ástæður þess að endurupptökubeiðandi bar rangar sakir á fjórmeningana. Ástæða þess er einkum sú að sáralítill greinarmunur er gerður í skýrslunni á málsatvikum tengdum rannsókn á hvarfi Guðmundar Einarssonar og Geirfinns Einarssonar. Auk þess er enginn greinarmunur gerður á ástæðum þess að endurupptökubeiðandi bar um eigin aðild að málsatvikum tengdum hvarfi Geirfinns og ástæðum þess að hún bar sakir á fjórmeningana sem og aðra. Þá skiptir

grundvallarmáli að umfjöllun í 19. kafla skýrslunnar, sem felur í sér sálfræðilegt mat á áreiðanleika framburða endurupptökubeiðanda og dómfelldu, virðist ekki beinast að röngum sakargiftum endurupptökubeiðanda, en það er þó sú refsiverða háttsemi sem hún var sakfelld fyrir og endurupptökubeiðni varðar.

2507. Í umfjöllun í 19. kafla skýrslunnar um endurupptökubeiðanda er fjallað um forsendur játninga hennar, eins og það er orðað, í tengslum við hvörf Guðmundar og Geirfinns. Skilgreint er í báðum tilvikum hvaða fimm sálrænu og aðstæðubundnu þættir hafi ráðið úrslitum um játningu endurupptökubeiðanda.³⁸³⁵ Þrátt fyrir þetta orðalag virðist ljóst að höfundar kaflans hafi verið meðvitaðir um að endurupptökubeiðandi var aldrei grunuð um aðild að hvarfi Guðmundar og var yfirheyrð sem vitni þannig að framburðir hennar fólu ekki í sér játningar á þeim sakarefnum. Þá rýrir það umfjöllun í kaflanum að ranglega er lagt til grundvallar að endurupptökubeiðandi hafi verið dæmd fyrir tálmun rannsóknar á Geirfinnsmálinu.³⁸³⁶ Svo var ekki þar sem hún var með dómi Hæstaréttar einvörðungu dæmd fyrir rangar sakargiftir eins og áður greinir. Draga má helstu athugasemdir við umfjöllun um endurupptökubeiðanda í fyrrgreindum kafla skýrslunnar saman með eftirfarandi hætti.³⁸³⁷

- Ekki er tekið tillit til þess að endurupptökubeiðandi var ekki í gæsluvarðhaldi þegar framburðir hennar er fólu í sér rangar sakargiftir komu fram.
- Endurupptökubeiðandi var hvorki sakfelld fyrir aðild að hvarfi Guðmundar Einarssonar né játaði sakir í þeim efnunum eins og ranglega er haldið fram.
- Endurupptökubeiðandi var ekki sakfelld fyrir aðild að hvarfi Geirfinns Einarssonar eða tálmun á rannsókn málsins.
- Röksemdir í niðurstöðukafla starfshóps innanríkisráðherra lúta að meira eða minna leyti að atvikum eða aðstæðum sem áttu sér stað löngu eftir að hinar röngu sakargiftir endurupptökubeiðanda komu fyrst fram.

2508. Með hliðsjón af framangreindu er gildi niðurstöðu skýrslu starfshópsins afar takmarkað við úrlausn þessarar endurupptökubeiðni. Þannig verður til að mynda ekki séð að ályktun um að framburður endurupptökubeiðanda í Guðmundar- og Geirfinnsmálum hafi verið óáreiðanlegir, eins og það er orðað, nái til þess þegar fjórmenningsarnir voru bornir sökum. Tilvísun til þessarar ályktunar í skýrslunni getur því ekki stutt endurupptökubeiðni sem varðar eingöngu sakfellingu fyrir rangar sakargiftir. Niðurstöður skýrslunnar geta engu að síður varpað ljósi á trúverðugleika framburðar endurupptökubeiðanda um sakarefni sem aðrir dómfelldu voru sakfelldir fyrir með dómi Hæstaréttar.

2509. Samkvæmt þessu verður ekki fallist á að umfjöllun í skýrslu starfshóps innanríkisráðherra um framburð endurupptökubeiðanda feli í sér að fram séu komin ný gögn sem ætla má að hefðu verulega miklu skipt fyrir niðurstöðu málsins ef þau hefðu komið fram áður en dómur gekk, samanber a-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð

³⁸³⁵ Skýrsla starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál til innanríkisráðherra, bls. 362 og 363.

³⁸³⁶ Skýrsla starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál til innanríkisráðherra, bls. 471.

³⁸³⁷ Skýrsla starfshóps um Guðmundar- og Geirfinnsmál til innanríkisráðherra, bls. 364.

sakamála. Að sama skapi eru með skýrslunni ekki leiddar verulegar líkur að því að sönnunargögn sem færð voru fram í málinu hafi verið rangt metin svo að áhrif hafi haft á niðurstöðu þess, samanber c-lið.

2510. Af hálfu endurupptökubeiðanda hefur verið vísað til ýmissa annarra upplýsinga og gagna sem hún telur styðja endurupptöku samkvæmt a-lið 1. mgr. 211. gr. og eftir atvikum einnig samkvæmt c-lið ákvæðisins.
2511. Endurupptökubeiðandi leggur áherslu á að það hafi í reynd ekki verið hún sem felldi grun á fjórmenningana. Því til stuðnings er vísað til þess að það hafi verið frásögn [GuA] og fjölskyldu hans sem fram kom 22. október 1975³⁸³⁸ um atburði í tengslum við hvarf Geirfinns sem réði því í hvern farveg rannsókn á hvarfi hans var lögð hjá lögreglunni í Reykjavík. Að mati endurupptökunefndar hefði það ekki þýðingu við úrlausn endurupptökubeiðinnar þótt lagt yrði til grundvallar að þessi tilgáta, sem sett hefur verið fram af hálfu endurupptökubeiðanda, ætti við rök að styðjast. Endurupptökubeiðandi hefur vísað til þess að í frásögn [GuA] og fjölskyldu hans hafi nöfn Sigurbjörns Eiríkssonar og Magnúsar Leópoldssonar verið nefnd í sambandi við hvarf Geirfinns. Enn fremur hafi í frásögninni verið vísað til smygls á spíra og hagnýtingu á báti, auk þess sem höfnin og slippurinn í Keflavík og fleiri atriði hafi verið nefnd. Byggt er á því að líkindi þessarar frásagnar með fyrstu framburðum endurupptökubeiðanda og dómfelldu Sævars og Kristjáns Viðars geti ekki verið tilviljun. Þótt frásögnum [GuA] hafi verið hafnað sem öläðisórum hafi þær orðið uppistaðan í rannsóknartilgátu lögreglunnar um atburði í Geirfinnsmálinu.
2512. Það er að mati endurupptökunefndar langur vegur á milli þess að taka undir rannsóknartilgátu, hafi slíku verið til að dreifa, og þess að nefna nöfn manna sem sökunauta við lögregluvirheyrslu líkt og endurupptökubeiðandi gerði ítrekað. Í þessum efnum er jafnframt óhjákvæmilegt að vekja athygli á því að endurupptökubeiðandi hefur afdráttarlaust kannast við það alla tíð að hafa nefnt nafn bróður síns í þessu samhengi og nafn bróður vinkonu sinnar, Valdimars Olsen, sem þó var nefndur í fyrsta sinn í lögregluskýrslu sem tekin var af dómfellda Sævari.³⁸³⁹ Því hefur hvergi verið hreyft að þessir tveir einstaklingar hafi verið bendlaðir við hvarf Geirfinns fyrr en endurupptökubeiðandi og dómfelldi Sævar gerðu það.
2513. Þótt ekki sé útilokað að rannsóknin á aðild dómfelldu og fjórmenninganna að hvarfi Geirfinns Einarssonar hafi grundvallast á vísbendingum sem lögreglan hafði þá þegar fengið verður ekki fram hjá því litið að framburðir endurupptökubeiðanda um meinta háttsemi fjórmenninganna byggðist á framburði hennar sem sjónarvottur að atvikum sem áttu að hafa gerst í Dráttarbrautinni í Keflavík 19. nóvember 1974. Þá er enn fremur til þess að líta að tveir þessara fjögurra manna voru persónulega tengdir endurupptökubeiðanda sem einnig hefur verið til þess fallið að auka trúverðuleika framburðarins enda virðast nöfn þeirra ekki hafa verið nefnd í tengslum við rannsókn málsins fyrr en með framburði endurupptökubeiðanda og dómfellda Sævars eins og áður gat. Þessi persónulega tenging hefur væntanlega jafnframt styrkt og aukið

³⁸³⁸ Málsgrein 44.

³⁸³⁹ Málsgrein 117.

trúverðugleika framburða endurupptökubeiðanda og dómfelldu þar sem þau gáfu sjálfum sér hlutverk inn í atburðarásinni þó þau hefðu verið í hlutverki sjónarvotta þegar að Geirfinni hefði verið ráðist.

2514. Í þessum efnum verður ekki séð að það hafi þýðingu við úrlausn endurupptökubeiðninnar þótt endurupptökubeiðandi hafi í framburðum sínum nefnt mun fleiri menn en fyrrgreinda fjóra. Engin skýring liggur fyrir á því hvers vegna nafngreiningu annarra manna var ekki fylgt eftir, en svo virðist sem lögreglan hafi annaðhvort ekki lagt trúnað á framburð endurupptökubeiðanda í þeim efnum eða viðkomandi menn reynst vera með fjarvistasönnun sem lögregla taldi trausta. Þetta atriði hefur í öllu falli ekki áhrif á refsinemi háttseminni endurupptökubeiðanda gagnvart fjórmenningunum.
2515. Þegar endurupptökubeiðandi bar fyrst sakir á fjórmenningana, 23. janúar og 3. febrúar 1976, hafði hún vissulega sætt langvarandi yfirheyrslum vegna póstsvikamálsins svokallaða og eins í tengslum við Guðmundarmálið. Þá hafði hún sætt gæsluvarðhaldi í átta daga í desember 1975 sem vafalaust hefur reynst henni þungbært, ekki síst aðskilnaður frá tæplega þriggja mánaða gamalli dóttur hennar. Fram hjá því verður hins vegar ekki litið að ríflega mánuður leið frá því að endurupptökubeiðandi var sleppt úr gæsluvarðhaldi 20. desember 1975 þar til hún var færð fyrst til yfirheyrslu 21. janúar 1976 vegna Geirfinnsmálsins, líkt og að framan greinir. Þann mánuð mun hún hafa dvalið á heimili móður sinnar með kornabarn sitt.
2516. Af framangreindum ástæðum er það mat endurupptökunefndar að aðstæður í gæsluvarðhaldi, áhrif lyfjagjafar í gæsluvarðhaldi og áhrif langvarandi einangrunarvistar geti ekki haft þýðingu við mat á því hvort fallast beri á endurupptökubeiðni þessa. Í því sambandi ber að líta til þess hvenær brot gegn 148. gr. almennra hegningarlaga telst fullframið. Af sömu sökum geta ýmis gögn og upplýsingar, sem endurupptökubeiðandi vísar til varðandi aðstæður í gæsluvarðhaldi, þar með talið dagbækur dómfelldu Tryggva Rúnars og Guðjóns, ekki stutt endurupptökubeiðni hennar á grundvelli a-liðar 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála.
2517. Endurupptökubeiðandi hefur jafnframt rökstutt að uppfyllt sé skilyrði c-liðar 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála, en þær röksemdir tengjast umfjöllun um skilyrði a-liðar ákvæðisins. Sérstaklega er vísað til mikilvægis þess að játningar séu fengnar með löglegum hætti og að endurupptökubeiðandi hafi ekki notið þess að teljast saklaus uns sekt er sönnuð. Þannig hafi játningar endurupptökubeiðanda, eins og það er orðað, ekki verið metnar með hæfilegum fyrirvörum hvað varðar áreiðanleika þeirra, einkum með hliðsjón af langvarandi einangrun í gæsluvarðhaldi. Jafnframt er tekið fram að Hæstarétti hafi ekki verið kunnugt um þann fjölda yfirheyrslna sem fram fóru án þess að verjendur væru viðstaddir.
2518. Eins og áður greinir var það brot sem endurupptökubeiðandi var sakfelld fyrir fullframið 23. janúar 1976 gagnvart Einari og Magnúsi, en 3. febrúar sama ár gagnvart Sigurbirni og Valdimar. Á þeim tíma hafði endurupptökubeiðandi stöðu vitnis og sætti ekki gæsluvarðhaldi. Röksemdir um áhrif einangrunar og skort á aðgangi að verjanda geta því ekki átt við eða stutt endurupptökubeiðni að þessu leyti. Síðar játaði endurupptökubeiðandi að um rangar sakargiftir hefði verið að ræða og er ekkert sem

styður að slíkrar játningar hafi verið aflað með ólögmetum hætti. Raunar hefur því ekki verið haldið fram að endurupptökubeiðandi hafi ekki borið þær röngu sakargiftir, sem hún var sakfelld fyrir, á mennina fjóra.

2519. Í þessum efnum er jafnframt til þess að líta að endurupptökubeiðandi rakti meðal annars á hvern hátt það hefði komið til að hún bar fjórmeningana sökum í viðtali í dagblaði 18. janúar 1980, áður en málið var flutt fyrir Hæstarétti.³⁸⁴⁰ Hún skýrði þennan ranga framburð með skírskotun til róttækra þjóðfélagsskoðana og að henni hafi þótt réttara að fleiri fengju að sviða þegar hún hafi verið farin að ljúga Keflavíkurfærð upp á dómfelldu Kristján Viðar og Sævar. Hún hafi nefnt nöfn miklu fleiri manna en þeirra fjögurra sem voru hneptir í gæsluvarðhald, þar á meðal nöfn háttsettra manna í þjóðfélagskerfinu sem allir áttu að hafa verið í fjörunni umrædda nótt. Sagði hún ástæður þess að hún hafi nefnt þessa tilgreindu fjóra menn þær að hún hafi átt í útistöðum við Einar vegna fjölskyldumála og Magnús hafi verið nefndur áður í tengslum við málið vegna leirstyttunnar. Þá hafi Sigurbjörn og Valdimar verið í tengslum við veitingahúsin og illa um þá talað meðal þeirra sem hún hafði umgengist.
2520. Endurupptökubeiðandi styður beiðni sína jafnframt við d-lið 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála þar sem verulegir gallar hafi verið á meðferð máls þannig að áhrif hafi haft á niðurstöðu þess. Byggt er á því að túlka eigi hugtakið málsmeðferð þannig að það nái til meðferðar máls á rannsóknarstigi og fyrir dómi, auk þess sem rannsókn málsins hafi verið undir stjórn sakadóms Reykjavíkur samkvæmt þágildandi lögum. Umfjöllun um ágalla á rannsókn Guðmundarmálsins í kjölfar útgáfu ákæru og þau viðbrögð sakadóms að hlutast til um framhaldsrannsókn í stað þess að vísa málinu frá dómi er ekki til þess fallin að skjóta stoðum undir beiðni endurupptökubeiðanda. Sú málsmeðferð var í samræmi við þágildandi réttarfarslöggjöf. Endurupptökubeiðandi var að auki ekki meðal ákærðra samkvæmt þeirri ákæru, auk þess sem ranglega er lagt til grundvallar af hennar hálfu að fulltrúi ákæruvaldsins, sem komið hafi að rannsókn málsins, hafi gefið ákæruna út. Það gerði Þórður Björnsson ríkissaksóknari sem engin slík afskipti hafði af málinu.³⁸⁴¹ Eins geta hugsanlegar takmarkanir á aðgengi verjenda og sakborninga að þinghöldum til að koma á framfæri spurningum til vitna og annarra sakborninga ekki haft þýðingu. Í þeim efnum ræður mestu að fyrir liggur framburður endurupptökubeiðanda sem fól í sér rangar sakargiftir og er hann sem slíkur óumþrættur. Jafnframt er til þess að líta að sökum játningar endurupptökubeiðanda á sök samkvæmt ákæru um rangar sakargiftir fór ekki fram sérstök sönnunarfærsla á tildrögum þess að hún bar rangar sakir á fjórmeningana, hvorki af hálfu ákæruvaldsins né hennar sjálfar. Staðhæfingar um að endurupptökubeiðandi hafi verið att út í að bera mennina röngum sökum með frásögn sem lögreglan hafi lagt upp með kom ekki fram fyrir en í tilefni af endurupptökubeiðni dómfellda Sævars á árinu 1996.³⁸⁴² Fyrir liggja staðhæfingar endurupptökubeiðanda um að hún hafi verið yfirheyrð af rannsakendum, sem hafi siglt undir fölsku flaggi sem vinir hennar og hjálparhellur, á heimili hennar á fyrri hluta árs 1976. Ekki liggja fyrir gögn sem styðja

³⁸⁴⁰ Málsgrein 1838.

³⁸⁴¹ Málsgrein 967.

³⁸⁴² Málsgrein 1862.

þetta og er ekki tækt að leggja einvörðungu slíka staðhæfingu til grundvallar við mat á því hvort uppfyllt séu skilyrði d-liðar. Í ljósi fyrirbyggjandi játninga voru engar forsendur fyrir dómstóla til að rengja það að endurupptökubeiðandi hefði af ásetningi borið sakir á fjórmenningana. Auk þess hafa engin rök verið færð fyrir því að lögregla hafi haft uppi grunsemdir um hugsanlega refsiverða háttsemi bróður endurupptökubeiðanda og bróður vinkonu hennar eins og áður hefur verið vikið að. Þau tilvik afskipta lögreglu sem endurupptökubeiðandi tiltekur að snúi að henni persónulega, sýnast einkum lúta að atvikum eftir að hún var hneppt í gæsluvarðhald 4. maí 1976 eða ríflega þremur mánuðum eftir að sá verknaður sem hún var sakfelld fyrir var fullframinn. Ágallar á málsmeðferð eftir þann tíma, ef sannir teldust, væru því ekki til þess fallnir að hafa áhrif á niðurstöðu málsins í skilningi d-liðar 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála. Þá á fullyrðing endurupptökubeiðanda ekki við rök að styðjast að verjanda hennar hafi verið meinuð viðvera fyrir dómi er saksóknari og dómarmar málsins hafi yfirheyrt vitni og aðra sakborninga. Sérstaklega var bókað í upphafi aðalmeðferðar 3. október 1977 að við þingfestingu 21. mars sama ár hafi verjendum verið tilkynnt að málsmeðferð héldi áfram komandi daga og vikur og að þeim væri frjáls aðgangur að öllum þinghöldum. Fyrir liggur að verjendur voru ekki boðaðir sérstaklega nema þegar skjólstæðingur þeirra var leiddur fyrir dóminn en því verður ekki jafnað við að þeim hafi verið meinaður aðgangur að dómþingi.

2521. Samkvæmt framangreindu eru að mati endurupptökunefndar ekki verulegar líkur á því að sönnunargögn sem færð voru fram í málinu, hvað varðar hinu röngu sakargiftir, hafi verið rangt metin eða að verulegir gallar hafi verið á meðferð þess svo að áhrif hafi haft á niðurstöðu málsins. Það er því mat endurupptökunefndar að ekki séu forsendur til að endurupptaka þennan þátt málsins á grundvelli a- og c- eða d-liða 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála. Endurupptöku á grundvelli þessara liða er því hafnað.
2522. Hvað tilvísun endurupptökubeiðanda til b-liðar 1. mgr. 211. gr. laganna snertir sem grundvöll endurupptöku er til þess að líta að ekkert liggur fyrir um að rannsóknaraðilar eða fangaverðir hafi brotið gegn lögum í aðdraganda þess að endurupptökubeiðandi bar rangar sakir á fjórmenningana í janúar 1976. Ekkert liggur fyrir um að vitni eða aðrir hafi borið vísitandi rangt fyrir dómi sem stuðlað hafi að sakfellingu endurupptökubeiðanda eða að fölsuð skjöl hafi verið lögð fram í því samhengi. Að sama skapi liggur ekkert fyrir um ásetning rannsóknaraðila til að brjóta gegn rétti endurupptökubeiðanda til réttargæslumanns. Það var enda ekki á forræði þeirra að hafa áhrif á slíkt á þeim tíma sem um ræðir þar sem endurupptökubeiðandi var frjáls ferða sinna og með réttarstöðu vitnis. Þá verður ekki betur séð en að röksemdir um ótrúverðugar játningar endurupptökubeiðanda lúti fremur að atriðum tengdum aðild dómfelldu að málsatvikum er lúta að hvarfi Guðmundar Einarssonar og Geirfinns Einarssonar, en ekki þeim röngu sakargiftum sem endurupptökubeiðandi var sakfelld fyrir. Samkvæmt þessu telur endurupptökunefnd að gögn málsins gefi ekki tilefni til að ætla að lögregla, ákærandi, dómari eða aðrir hafi haft í frammi refsiverða háttsemi í því skyni að fá fram þau málalok sem málið fékk. Endurupptöku á grundvelli b-liðar er því hafnað.

2523. Samkvæmt framangreindu er það mat endurupptökunefndar að endurupptökubeiðandi hafi ekki sýnt fram á að lagaskilyrði a-, b-, c- eða d-liða 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála séu uppfyllt. Beiðni hennar um endurupptöku hæstaréttarmáls nr. 214/1978 hvað varðar sakfellingu fyrir rangar sakargiftir er því hafnað.

VIII.3 Samantekt niðurstöðu

2524. Að öllu framansögðu er það niðurstaða endurupptökunefndar að endurupptökubeiðandi hafi ekki sýnt fram á að skilyrði séu til endurupptöku máls hennar. Þau atriði sem ráða einkum úrslitum í þeim efnunum eru:

- Endurupptökubeiðandi var eingöngu sakfelld fyrir rangar sakargiftir í samræmi við ákæru dagsetta 16. mars 1977, en sýknuð fyrir Hæstarétti af allri aðild að refsiverðri háttsemi í tengslum við hvarf Geirfinns Einarssonar.
- Er endurupptökubeiðandi bar rangar sakir á tvo nafngreinda menn í fyrsta sinn 23. janúar 1976 hafði hún verið frjáls ferða sinna í 34 daga, frá 21. desember 1975 til og með 23. janúar 1976. Þegar hún bar sakir á tvo aðra menn, 3. febrúar 1976, hafði hún verið frjáls ferða sinna í 44 daga.
- Brot endurupptökubeiðanda var fullframið 23. janúar 1976 gagnvart tveimur mannanna og hinum tveimur 3. febrúar sama ár. Síðari tilvik sem ákært var fyrir fela í sér endurtekningu sem kann að hafa áhrif á refsingu en breyta ekki þeirri stund sem brotin voru fullframin.
- Endurupptökubeiðandi byggir ekki á því að það sé rangt að hún hafi borið rangar sakir á mennina í umrædd skipti eða að játning hennar sem lögð var til grundvallar sé efnislega röng.
- Engin gögn liggja fyrir um að endurupptökubeiðandi hafi verið knúin eða hvött til þessara röngu sakargifta af rannsakendum eða öðrum.

2525. Samkvæmt framangreindu er það mat endurupptökunefndar að endurupptökubeiðandi hafi ekki sýnt fram á að lagaskilyrði a-, b-, c- eða d-liða 1. mgr. 211. gr. laga um meðferð sakamála séu uppfyllt. Beiðni hennar um endurupptöku hæstaréttarmáls nr. 214/1978 hvað varðar sakfellingu fyrir rangar sakargiftir er því hafnað.

2526. Endurupptökunefnd telur þóknun talmanns endurupptökubeiðanda, Ragnars Aðalsteinssonar hæstaréttarlögmanns, hæfilega ákveðna 10.334.900 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti og útlögðum kostnaði greiðist úr ríkissjóði.

ÚRSKURÐARORÐ

Hafnað er beiðni endurupptökubeiðanda um endurupptöku á dómi í hæstaréttarmálinu nr. 214/1978 hvað varðar sakfellingu hennar fyrir brot á 1. mgr. 148. gr. almennra hegningarlaga, með því að hafa borið þær röngu sakir á Einar Gunnar Bollason, Magnús Leópoldsson, Sigurbjörn Eiríksson og Valdimar Olsen, að þeir hefðu átt hlut að dauða Geirfinns Einarssonar og smyglbrotum.

Þóknun talsmanns endurupptökubeiðanda, Ragnars Aðalsteinssonar hæstaréttarlögmanns, 10.334.900 krónur, að meðtöldum virðisaukaskatti og útlögðum kostnaði, greiðist úr ríkissjóði.

Björn L. Bergsson formaður

Ásgerður Ragnarsdóttir

Sigurður Tómas Magnússon